ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਸਰੂਪ ਨੰ. 24

ਕੁਲ ਪੰਨੇ - 1023

ਸਿਰਲੇਖ - 'ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਅਥ ਦਸ ਦੀਪ ॥
ਗਿਆਨ ਜੀ ਪ੍ਰਥਮ ਲਿਖੇ' (1747 ਈ.)

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ - 1. ਹਰ ਰਾਗ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਤਰਜ

2. 'ਗੁਰੂ ਚੌਕਿਆ' ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਅੰਤ ਵਿਚ ਪੰਥ ਸਮਰਥਕਾਂ ਤੇ ਨਾ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਸਾਏ ਹਨ।

3. ਸਰੂਪ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚ ਤਰਨੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ 'ਸ੍ਰੀਮਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

4. ਸੁਖਮਨੀ ਜੀ ਤੇ ਸੀਸ ਧਰੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ।

5. ਸਾਰਾ ਪੰਨਾ ਹਾਸ਼ੀਆ ਹੈ

ਸਾਂਭ - ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ

ਸਮਾਪਤੀ - 'ਰਾਗਮਾਲਾ' ਉਪਰੰਤ 'ਸਿਮਰਤੀ ਦੀ ਵਿਧਿ' ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਹਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ਲੋਕ ਜੋਕਿ ਮੰਦਰਾਂ ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹੈ।

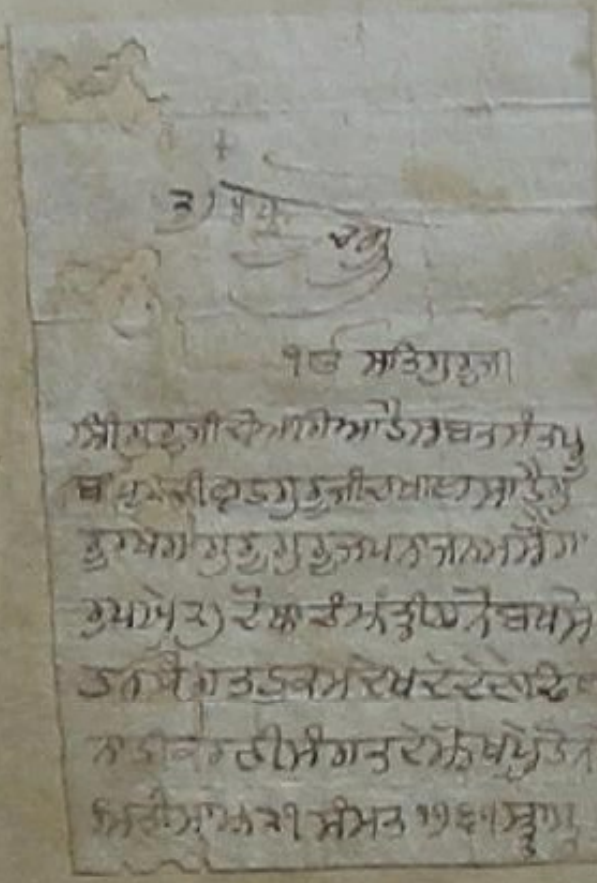

ਪਾਨੇ	ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧	ਜਪੁਮਹਲਾ੧
੫	ਸੋਦਰੁਮਹਲਾ੧
੬	ਗਉੜੀਮ:੧ ਘਰੁ੩
੧੦	ਤਤਕਰਾਰਾਗਾਕਾ
੭	ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
੧੩	ਰਾਗਮਾਝ
੧੦੫	ਰਾਗਗਉੜੀ
੨੩੯	ਰਾਗੁਆਸਾ
੩੩੫	ਰਾਗੁਗੂਜਰੀ
੩੬੧	ਰਾਗਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
੩੬੮	ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾ
੩੮੨	ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁ॥
੪੦੮	ਸੋਰਠ
੪੫੩	ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀ॥
੪੭੯	ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀ
੪੮੮	ਰਾਗੁਟੋਡੀ
੪੯੬	ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀ
੪੯੭	ਰਾਗੁਤਿਲੰਗ
੫੦੪	ਰਾਗੁਸੂਹੀ॥
੫੭੧	ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ
੫੯੫	ਰਾਗੁਗੋਂਡ
੬੦੭	ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ
੬੭੫	ਰਾਗੁਮਾਟ
੬੮੨	ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾ
੬੮੭	ਰਾਗੁਮਾਰੂ
੭੧੫	ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀ
੭੮੩	ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾ
੭੯੦	ਰਾਗੁਭੈਰਉ
੮੨੨	ਰਾਗੁਬਸੰਤੁ॥
੮੪੪	ਰਾਗੁਸਾਰੰਗ
੮੮੬	ਰਾਗੁਮਲ੍ਹਾਰ॥
੮੧੫	ਰਾਗੁਕਾਨੜਾ
੮੩੩	ਰਾਗੁਕਲਿਆਨ
੮੪੦	ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
੮੫੭	ਰਾਗੁਜੈਜੈਵੰਤੀ॥

ਪਾਨੇ	ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੮੫੮	ਸਲੋਕਸਹੰਸਾਰਿਤੀ
੮੬੩	ਗਾਥਾਮਲ੍ਹਾਰ

੯੬੪	ਧੁਨਚੇਮਃ ੫
੯੬੫	ਬਉਚੱਲੇਮਃ੫
੯੬੬	ਸਲੱਕਬੀਜੀਰੇ
੯੭੬	ਸੇਬਫਰੀਦਕੇਬਾਬਏ
੯੭੭	ਸਲੱਕਮਹਲਾ ੯
੯੮੨	ਸਵਈਏਸੀਮੁਖਵਾਕਮਃ੫
੯੮੫	ਸਵਈਏਮਹਲੇਮ੧
੯੮੮	ਸਵਈਏਮਹਲੇਮਃ੨
੯੯੫	ਸਵਈਏਮਹਲੇਮਃ੪
੯੯੬	ਸਵਈਏਮਹਲੇਮਃ੫
੧੦੦੪	ਸਲੱਕਵਾਰਤੇਵਧੀਕਮਃ੧
੧੦੦੬	ਸਲੱਕਮਹਲੇਮਃ੩
੧੦੧੨	ਸਲੱਕਮਹਲਾ ੪
੧੦੧੪	ਸਲੱਕਮਹਲਾ ੫
੧੦੧੫	ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ੫
੧੦੧੬	ਸਲੱਕਮਹਲਾ ੧
	ਰਾਗਸਰਠੀਮਹਲਾ ੧
੧੦੧੮	ਵਣਜਾਰਾ
੧੦੨੦	ਰਾਗਸਾਰੰਗ
੧੦੨੧	ਹਰੀਕਤੁਰਾਗਕੁਰਸਾ
੧੦੨੨	ਝੰਡੀਝੰਡੋਸਮਾਵੈ

ਜਪ		ਪਾਨੇ
ਮ: ੧	੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧੦
੧	੭ ਤਤਕਰਾਸ੍ਰੀਗਰਬ	੧੧
ਪਾਨੇ	ਸ੍ਰੀਗਰਮਹਲਾ ੧	੧੧
੭	ਸਦਮਹਲਾ ੧	੧੧
੫	ਆਰਤੀਸੋਹਿਲਾ	੧੧
੬	ਜੈਘਰਕੀਤਆਖੀ	੧੨
ਪਾਨੇ	ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੧	੧੨
੭	ਸੱਤੀਓਂਚਮਿਓਸ	੧੨
੭	ਕੱਟਕੱਟੋਗੀਆਰ	੧੩
੭	ਬੋਲੋਜੈਜੈਸੁਬਾਣ	੧੩
੮	ਆਬੁਰੁਤਚੁਤਜੁਤ	੧੩
੮	ਆਸਾਗਰਲੋਅ ਜਾ	੧੩
੮	ਜਾਲਮੱਹਘਸੁਮਸ	੧੪
੮	ਸਰਗਸ੍ਰੀਮੁਖਮਨੀ	੧੪
੯	ਰੰਗੁਕੀਕਾਇਆਰ	੧੪
੯	ਗੁਰਵੰਤੀਗੁਰਵੀਥ	੧੪
੯	ਆਵਹੁਭੈਸੇਗਾਜ	੧੪
੧੦	ਭਲੀਸਰੀਓਉਉ	੧੫
੧੦	ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨੁਕ	੧੫
੧੦	ਈਗੁਜੀਵਨਿਦਹਗ	੧੫

ਪਾਨੇ	
੧੦	ਸੁਨੀਦੇਹਤੁਮਵਨੀਕਾ ਮੀਓ
੧੧	ਤਨਸੁਆਚਲਾਮਟੀਤੁਲਿਆ
੧੧	ਨਾਨਕਬੇਨਤੀਸਚਰੀਤਰੀਐਉ
੧੧	ਸੁਨਿਮਨਮੀਤਪ੍ਰਿਆਤਿਆ
੧੧	ਮਗਨੇਕੀਚਿਤਾਨਹੀਕੀਦਾਨੀ
੧੨	ਇਹੁਮਨਮੁਰਖਲੁੱਚੀਅਤਾ
੧੨	ਹਰਿਹਰਿਜਪਹਰਿਪ੍ਰਿਆਤਿਆ
੧੨	ਤੁਸੇਕਾਹਿਨਦੀਝੈਜੋਤਦੈ
੧੩	ਵਲਜਕਰਹੁਵਲਜਾਰਿਹੁ
੧੩	ਧਨਸੁੱਥਨਿਅਰੁਢੁਲਤਾਸੁ
੧੩	ਆਪੇਰਸੀਆਆਪਰਸਆ
੧੩	ਇਹੁਤਨਿਧਰਤੀਬੀਜਕਰ
੧੪	ਆਸਲਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜਕਰ
੧੪	ਸੋਈਮਾਲਿਆਜੋਨਿਜਗ
੧੪	ਏਕਸੁਆਨਦੁਈਸੁਆਨੀਆ
੧੪	ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੋਤੇਹੋਸੀਅਸੁ
੧੪	ਤੁਦਾਮਿਆਉਦਾਨਾਬੀਨਾ
੧੫	ਕੀਤਾਕਹਾਕਰੇਮਨਮਾਨ
੧੫	ਅਬਲਾਬੁਲਾਈਨਹਬ
੧੫	ਮ: ੩ ਗਹਿਓਸਤਿਗੁਰਸੇ

ਬਹੁਭੇਖ ਕਰਤੁ ਮਾਈ ਓਹਿ	੧੫	ਅਪਨਾ ਕੁਤੈ ਨ ਪਾਈ	੨੨
ਜੀਅ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾ ਹੋਤਾ ਸਿ	੧੬	ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ	੨੨
ਜੀਨੀ ਸੁਨਿਕੈ ਮਨਿ ਆਤਿ ਨੀਸੀ	੧੬	ਤਿਨਾ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਸੁਖ	੨੨
ਜੀਨੀ ਇਕਮਨਿ ਮਾਧਿਆ ਈ	੧੭	ਗੁਰ ਵੰਤੀ ਜਗ ਧੰਨੁ ਹੈ	੨੩
ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਧਨ ਰਾਸਹੈ	੧੭	ਆਪੇ ਕਾਰਣਿ ਕਰਤਾ	੨੩
ਮੁਖਿ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰ	੧੭	ਮੁਏ ਸਾਥਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਵਹੀ	੨੩
ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਆਧਿਆ ਬੇ	੧੭	ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ	੨੪
ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ਅੰਤਰ	੧੮	ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ	੨੪
ਸਰਾ ਸਾਰ ਚ ਸੇ ਵੀ ਅਸਚਰਜ	੧੮	ਜਗੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਦੁਖੁ	੨੪
ਤੈ ਗੁਨ ਮਾਇ ਅਗੰਮ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁ	੧੮	ਮਃ ੪ ਮੋਹਨ ਤਨਾ ਬ੍ਰਹ	੨੫
ਅੰਮੀ ਤ ਛੱਡਾ ਬਿਖਿਆ ਪਾਛਾ ਨੇ	੧੮	ਸਾਮਿ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਰੰਗ	੨੫
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜੀਉ	੧੯	ਗੁਨ ਗਾਵਾ ਗੁਨ ਵੀਚਰੀ	੨੫
ਜਾਪਿ ਜਪੈ ਆਪਨ ਤਨ ਮਨ	੧੯	ਹਉ ਪੰਥ ਦਸਾਈ ਨਿਤ	੨੫
ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਦਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ	੧੯	ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਇ	੨੬
ਧਨ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਅਯੰ	੧੯	ਦੀਨ ਸਚ ਤੇ ਢਿਗ ਆਖ	੨੬
ਗੱਬੀ ਦਗਨੀ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਅੰਤੁ	੨੦	ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਆਤੁ ਰ ਤੇ	੨੬
ਕਾਇਆ ਸਾਧੇ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰੇ	੨੦	ਅਨਥਿ ਨਾ ਸਬਰੁ ਰੰਗ	੨੭
ਕਰਿ ਆ ਕਰੇ ਗੁਰ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨ	੨੦	ਤਨ ਕਰਿ ਉਧਰ ਪੱਲੀ ਐ	੨੭
ਜਿਨੀ ਧਿ ਰਖੀ ਨਾਮ ਨ ਸੋਇ ਓ	੨੦	ਘਟੀ ਮਹਤ ਕਾ ਧਾ	੨੭
ਕਿਸ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪ ਕਰੀ	੨੧	ਸਭੇ ਗਲਾ ਜੰਦੀ ਸਰ ਨੀ	੨੭
ਜੋ ਦਾ ਦਖਤਾ ਈ ਚਾ ਗੀ ਅਤ	੨੧	ਸਤ ਬੱਕ ਧ ਗਾ ਧ ਤੇ ਜੋ ਈ	੨੮

ਮਃ ੫ ॥ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅਤੇ	੨੮
ਨਾਮਾਧਿਆਏਸੁਖੀਤਿਸੁਖ	੨੮
ਇਕਯਾਨੁਜੀਅਕਾਇਕੱਖ	੨੮
ਜਿਨਾਸਤਗੁਰਸਿਓਚਿਤਲਾ	੨੯
ਸਿਮਲਸਤਿਗੁਰਸਭਦੁਖਗਏ	੨੯
ਪੂਰਾਸਤਗੁਰਜੇਸੇਸਿਖਦੇਪਾਈ	੨੯
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਸਾਚੀਸਿਓ	੨੯
ਮਾਤਨਯਨਜਿਨਿਪੂਤਦੀਆ	੩੦
ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਧਨਮੇਲਾਜਨੁ	੩੦
ਸਰਨਿਪਏਪ੍ਰਭਆਪਨੇਗੁਰਹਾਂਈ	੩੦
ਓਦਮਕਹਿਹਾਂਜਿਜਾਧਦਾਵਤ	੩੦
ਸੋਈਸਾਸਤਸਾਓਨਸੋਈਕਿਤਨ	੩੧
ਗਸਨਾਸਚਾਸਿਮਨੀਐਮਨਤਨ	੩੧
ਸੰਤਜਨਹੁਸਿਮਰਾਈਹਸਕ	੩੧
ਸਿਮਰਾਕਰੇਖਾਈਆਬਖੁ	੩੨
ਗੱਲਿਜਾਈਗੱਲਿਲੀਜੈ	੩੨
ਕਰਸਿਕਾਰਹਿਏਕ ਓਹੀਜੈ	੩੨
ਸੰਚਹਰਾਧਨਿਪੂਜਸਾਤਿਗੁਰ	੩੨
ਦੁਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮਥਾਯੇਸੰਸਸ	੩੩
ਤੇਰੇਚਰੰਸੇਧਿਅਗੋਮਾਨਾਰੁਲ	੩੩
ਸੰਤਜਨਾਸਿਮਰਾਈਹਸਕ	੩੩
ਗੁਰਪਰਸੇਸਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿਓ	੩੩
ਸੰਤਜਨਹੁਸਮਨਕਾਈਓ	੩੩
ਸੀਗਰਾਮ:੧ ॥ਆਸਾਪਦੀ	੩੪
ਆਖਆਖਮਨਿਵਾਵ	੩੪
ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲਾਆ	੩੪
ਆਪੇਗਨੇਆਪੇਕਥੇ	੩੫
ਸਚੀਕਾਇਆਨਮਾਰਿ	੩੫
ਸਨਜੁਰੇਤਨਿਜੁਰਹੈਜਿ	੩੬
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਸਾਧੀ	੩੬
ਗਾਤੇਨਿਗਮਾਜਾ	੩੭
ਸੁਨਿਸੁਨਿਮਨਿਕੁਲੇ	੩੭
ਥੀਨਪਿਰਧਨਸੀਗਾ	੩੭
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਜੇਸਿਖੇ	੩੮
ਰੇਮਨਿਐਸੀਹਰਿਸਿਓ	੩੮
ਸਨਮੁਖਭੁਲਾਕੁਆ	੩੯
ਤਿਸਸਾਗਾਈਅਸੱਚ	੩੯
ਰਾਮਨਾਮਸਮਬੋਧੀ	੪੦
ਚਿਤੇਦਿਸਨਿਧਰੀ	੪੦
ਤੁਮਾਦੇਖਤਤਾਦਲੁ	੪੧

ਪਾਨੇ		ਪਾਨੇ	
	ਅਸਟਪਦੀਮਹਲਾ੧		ਪਹਰੇਮਹਲਾ ੧
੪੧	ਮੁਕਾਮਕਰਿਘਰਿਚੇਸ	੪੮	ਪਹਲੇਪਹਰੈਗੈਸਿਕੇਵਣਜ
	ਮਹਲਾ੩ ॥ਅਸਟਪਦੀ		ਜਾਗਿਅਮਿੜਚੁਕਾਮਾਇ
੪੨	ਗੁਰਮੁਖਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਕੁਰ		ਆਗਾਰਖਸਾ ॥ ਮਃ ੩
੪੨	ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਣਦੇ	੪੯	ਪਹਲੇਪਹਰੈਗੈਸਕੇਵਣ
੪੨	ਧੰਧੌਗਿਖਸੁਹਾਵਣਾ		ਜਾਗਿਅਮਿੜਖਲਾਕਰ
੪੩	ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਧਿਆਈ		ਧਅਚੇੜ ॥ਮਹਲਾ ੪
੪੩	ਆਇਅਮੱਹਮੁਰੇਪ੍ਰਭ	੪੯	ਪਹਲੇਪਹਰੈਗੈਸਕੇਵਣਜਾ
੪੪	ਸਹਜੇਨੱਸਕੁਞ੍ਚਦੀਚ		ਮੀਤਹਰਿਧਾਇਆਰਿਦ
੪੪	ਸਾਤਿਗੁਰਿਮਿਨੀਐ	੫੦	ਮਃ ੫ ॥ਪਹਲੇਪਹਰੈ
੪੫	ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐਮਨੀ		ਦਕੇਵਜਾਗਿਆਧਰਾਇ
	ਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀ	੫੦	ਛੰਤੁ ॥ ॥ਸੁੰਧਸੀਆਸੀਪਵੀ
੪੫	ਜਾਕਉਮੁਸਕਨਅਤਿ	੫੧	ਮਨਪਿਆਰਸੀਮੀਤਮੱਚਿ
੪੬	ਜਾਨਉਨਾਹੀਤੁਵੈਕਵ	੫੨	ਜਗਨਕਮਾਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਮੰਤ
	ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਬਾਨੀਜਮਃ੧	੫੩	ਵਣਜਾਰਾਮਹਲਾ ੪
੪੬	ਜੱਗੀਅੰਦਰਜੱਗੀਆਤੁ	੫੩	ਹਰਹਰਉਤਮਨਾਮਹੈ
	॥ਚਉਪਦੀਜਮਹਲਾ੩		ਰਾਗਸ੍ਰੀਰਾਗੁਕਵੀਰਾਜਮਃ੪
੪੭	ਪੈਪਾਇਅਨਾਈਸੱਜਿ	੫੪	ਰਾਗਾਵਿਚਸ੍ਰੀਰਾਗੁਹੈ

ਧਾਨੇ	੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਗੁਸ੍ਰੀਰਾਗੁ॥ ਬਾਨੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ॥		
੬॰	ਜਨਮੀਜਾਨਤਸੁਤਬਰੁੱਸ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਰਾ॥		
੬॰	ਸਾਈਆਰੱਤਮਨਆਰ		
੬॰	ਅਚਰਜਏਕਸੁਨਹੁਰੇਭੈ ਭਗਤਬੇਨੀਕੇ॥		
੬॰	ਰੇਜਨਰਾਰਕੁਕੰਲਜਬ ਭਗਤਰਾਂਦਾਸਕ		
੬੧	ਮੱਰੀਤੱਰੀਤੱਰੀਮੱਰੀਐਂ		

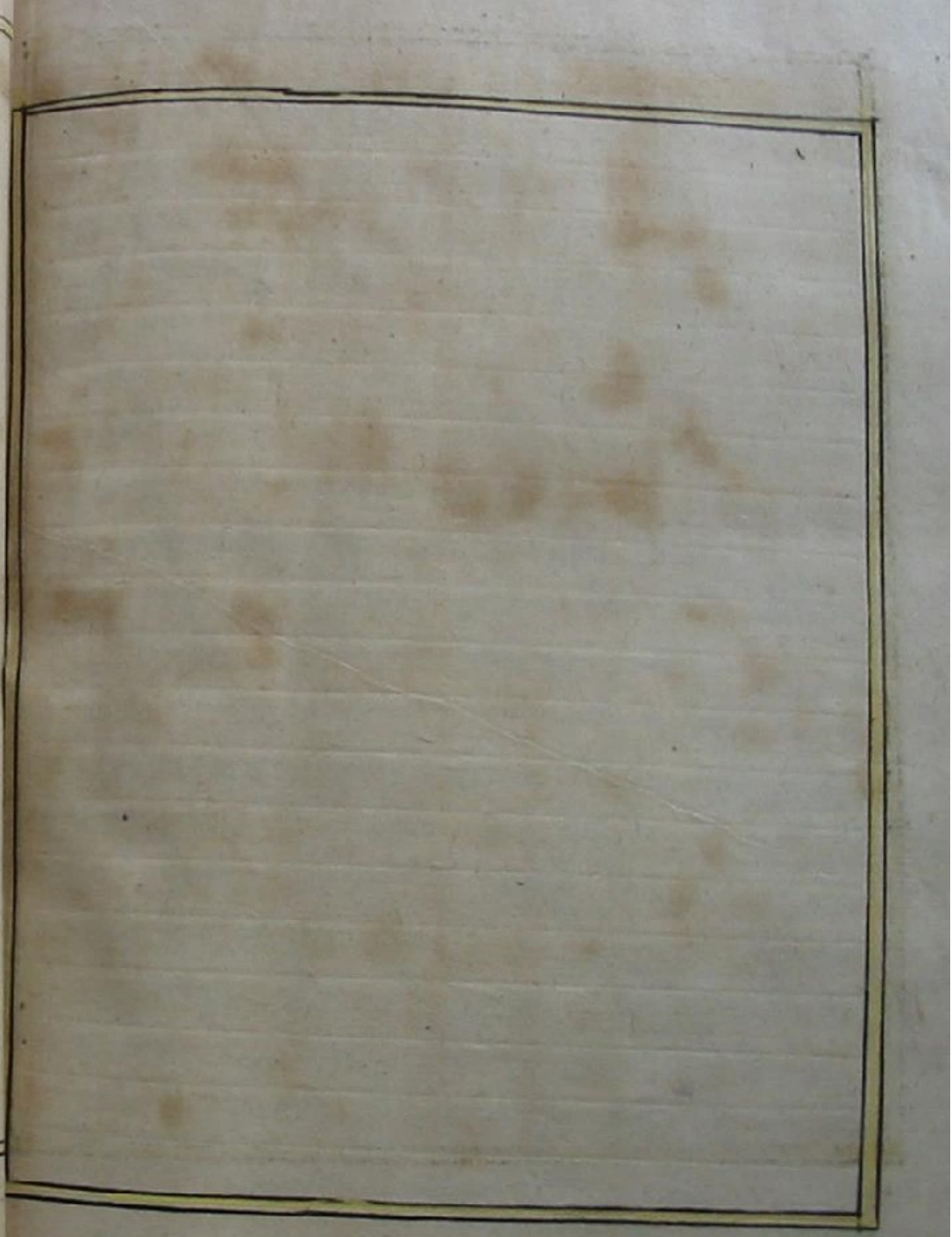

ਸੀਤਾ ਨਹੋਈ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਗੰਜ ਨ ਮੁੱਸਈ ॥ ਜੋ ਨੀਸੋ ਵਿਆ ਤਿਨ ਯਹਿ ਆਸਾ
॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ
ਰਹਸੀ ਸਖੁ ਘਰਿ ਲੈਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ
ਦੀ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇਹਉ ਜਾਣਾ ਤੇਹੋ
ਵਖਾਨੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹੀ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭ ਤਨ ਜੀਆ
ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵ ਜੇ ਤੀਰਥੁ ਹੋਵਾ ਦਿਤੈ ਦਿਤੈ
ਕਿਨੈ ਇਕੀ ਜੋਤੀ ਸਭ ਰਚਿਆ ਵਿਚਿ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕਾਈ ॥
ਤਾ ਵਿਚਿ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਗਿ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭ ਤਨ ਜੀਆ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ
ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ
ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ
ਨਾਪੈ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ
ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗਲੁ ਹੋਇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ
॥੭॥ ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ
ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ
॥੯॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿ
ਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗ
ਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰ ਗੁਣ

ਕਰਾਹ ਗਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਥਾਤਿ ਸਾਹ ਗਸੁਣਿਐ ਐਸੇ ਯਾਦਹਿ ਗੁਰੂ ਸਲੈਐ
ਹਾਥਿ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਗਤਾ ਸਦਾ ਵੇਗਾਸੁ ਗਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ
ਨਾਸੁ ॥੧੧॥ ਮੈਨੇ ਕੀਗਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਕਾ
ਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੈਨੇ ਸਭਹਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਈ ॥੧੨॥ ਮੈਨੇ ਸੁਰਗਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
ਮੈਨੇ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ਪਾਉ ॥ ਮੈਨੇ ਮਹਿ ਚੜਣਾ ਖਰਾ ਦੁਖੀਆ ॥ ਮੈਨੇ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਥਿਤਿ ਜੁਗਾ
ਜੁਗ ਭੋਗ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਈ ॥੧੩॥ ਮੈਨੇ ਮਾਗਣਿ
ਨ ਕਥਨਾ ਕਰੀ ॥ ਮੈਨੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜੀਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੈਨੇ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੈਨੇ ਧਰਮ
ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਈ ॥
॥੧੪॥ ਮੈਨੇ ਯਾਹਿ ਮੱਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੈਨੇ ਘਰ ਬਾਸੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮੈਨੇ ਤਰੈ ਤਾਰਣ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥
ਮੈਨੇ ਨਰਕ ਪਵਨ ਨ ਦਿਤਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਈ
ਨਿ ਹੋਈ ॥੧੫॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ
ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ
ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ
ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥
ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ
ਰੰਗਾ ਕਾ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖੁ ਜਿ ਲੇਖੈ ਨਾਲਿ
ਲੇਖਾ ਪਵੈ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਆਵੈ ਰਾਹਿ ॥ ਪੈਧੜੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ
ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਕੇਤੀਆ ਤੇ ਪਵਣਾਦਿ ਵਡਿਆਈਆ ਵਾਤ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਣ ਕਹਿ ਗਏ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ
ਕਰਿ ਜਾਹ ॥ ਕੇਤੀ ਆਖਣ ਆਖੀਐ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥

ਏਕਵਾਰ ਜੱਤੁਯੁਕਤਵੈਸਾਈਕੁਣੀਕਰਣ ਚੁਸਦਸਾਪ੍ਰਸਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ
ਰਾ੧੬ ਅਸੰਖਜਾਪਅਸੰਖਭਾਉ ਅਸੰਖਪੂਜਾ ਅਸੰਖਤਪਤਾਉ
ਅਸੰਖਾਗਿਆਂਕਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠਾ ਅਸੰਖਜੋਗਮੁਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸਾ
[redacted] ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰ ਅਸੰਖ
ਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ ਅਸੰਖਸੂਰੁਮੁਹਭਖਸਾਰ ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵ
ਲਾਈਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾ
ਜੱਤੁਯੁਕਤਵੈਸਾਈਕੁਣੀਕਰਣ ਚੁਸਦਸਾਪ੍ਰਸਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ੧੭।
ਅਸੰਖਮੁਰਖਅੰਧਘੋਰ ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ ਅਸੰਖਅਮਰਸਿਹੀ
ਹਿਜੱਲਿ ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾਹਿ ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁ
ਕਰਿਜਾਹਿ ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ ਅਸੰਖਮਲੋਚਾਮਲੁ
ਖਾਹਿ ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਾਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰ ਨਾਨਕਨਦੁਨੀਚੁਕਹੈਚੀਚੁ
ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ ਜੱਤੁਯੁਕਤਵੈਸਾਈਕੁਣੀਕਰਣ ਚੁਸਦ
ਸਾਪ੍ਰਸਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ੧੮। ਅਸੰਖਨਾਂਵਅਸੰਖਥਾਵ ਅਗਣ
ਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰੇਕਰੁਹੋਇ ਅਖਰੀਨਾਮ
ਅਖਰੀਸਾਲਾਹ ਅਖਰੀਗੀਆਗੁਣਵੀਚਾਰ ਅਖਰੀਸਿ
ਖਣੁਬੱਧਾਚੁਬਾਰਾ ਅਖਰਾਸਿਰੋਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਾ ਜਿਨਿ ਏਹਿਲ
ਖੇਤਿਸੁਸਿਰੋਨਾਹਿ ਸੋਕਿਉਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਧਾਹਿ ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤ
ਕੁ ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿ
ਜਾਵਾਏਕਵਾਰ ਜੱਤੁਯੁਕਤਵੈਸਾਈਕੁਣੀਕਰਣ ਚੁਸਦਸਾਪ੍ਰਸਾਮਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ ੧੯। ਕੁਰਬਾਣੀਜਾਇਥਾਵੈਤੁਧੁਨੋਦਰਾਯਾਵੀਯੱਤੁਓਤੁਗ

ਆਦੇਸੁਤੀਸੋਆਦੇਸੁਆਈਅਨੀਪੁਅਨਾਦੀਅਨਹਾਤੀ ਜੁਗਜੁਗੁਏਕੱਵੇਸੁ॥੨੯
ਚਤੁਰਥਤੀਰਥੀਆਨੁਦਈਆਤੰਤਾਰਥੀ ਘਾਟਿਘਾਟਿਵਾਜਾਰੀ ਨਾਦਾਸਥਿਨਾਦੁ
ਨਾਥੀਸਤਭਾਰੀਸਤਿਥੇਸਤਿਥੇਅਵਰਸਾਦਾਸੰਜੰਕਿਵੀਜੱਗੇਦੁਈਕਾਰਜਚਲਾਵਨਿ
ਖੇਆਵਹਿਕਾਕਾ॥ਆਦੇਸੁਤੀਸੋਆਦੇਸੁ॥ਆਈਅਨੀਪੁਅਨਾਦੀਅਨਹਾਤੀਜੁਗੁਜੁ
ਗੁਏਕੱਵੇਸੁ॥ਰਲਾਏਕਾਮਾਈਜੁਕਤੀਵੀਆਈਤੀਨੈਚਲੇਯਗਵਾਕੁਾਈਕੁੰਮੇ
ਗੀਈਕੁਤੰਡਾਮੀਈਕੁਆਏਦੀਬਾਕੁ॥ਜੀਵਾਤੀਸੁਤਾਵੈਤਤੈਵੈਸਕਾਹੋਜੀਵਾਂਦੈ
ਗਾਵਾਕਾਖਿਹੁਵੇਖੋਨਾਨਦਰੀਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਕੁ॥ਆਦੇਸੁਤੀਸੋਆਦੇਸੁ
ਆਈਅਨੀਪੁਅਨਾਦੀਅਨਹਾਤੀਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੱਵੇਸੁ॥੩ੰ॥ਆਗਸਦੁਨਾਂਗੀ
ਲੱਜੀਕੰਡਾਗਾ॥ਜੱਗੇਚੁਪਾਈਐ ਸੁਏਕਾਮਾਗਾਕਰੀਕਰੀਦੇਖੈਸੀਗਾ
ਹੁਕਾਨਨਕਸਚੇਕੀਸਚੀਕਾਰਾ॥ਆਦੇਸੁਤੀਸੋਆਦੇਸੁ॥ਆਈਅਨੀਪੁ
ਅਨਾਦੀਅਨਹੋਭੀਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੱਵੇਸੁ॥੩੧॥ਈਕਦੁਜੀਕੱਪਥਚੱਜੀਪਾ
ਹੱਵਹੀਪਾਥਵੀਸਾ॥ਪਾਥੁਪਾਥੁਗੋਰੂਆਖੀਆਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸਾਰੇ
ਤੁਸੀਯਾਤੈਪਵੜੀਆਚੜੀਐ ਹੱਈਈਕੀਸਾ॥ਸੁਣਿਗਾਪਾਸਾਆਕਾ
ਕੀਟਆਈਗੀਸਾ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੁਵੀਕੁਵੈਡੀਸਾ॥੩੨॥ਅ
ਖਾਈਜੱਗੁਪੈਨਾਂ ਜੱਗੁ॥ਜੱਗੁਨ ਮੰਗਾਈਦੇਹੀਜੱਗੁ॥ਜੱਗੁਨ ਜੀਵਣੁ
ਮਾਗਾਈਨਜੱਗੁ॥ਜੱਗੁਨਸਾਜੇਮਾਇਆਮੀਸੱਗੁ॥ਜੱਗੁਨਸੁਰਤੀਗੰਢੀਆਈਦੀਚਾ
॥ਜੱਗੁਨਜੁਕਤੀਤੋਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੀਸੁਹਥੇਜੱਗੁਕਰੀਦੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਬੁ
ਝੁਨੀਚੁਨਕੱਈ॥੩੩॥ਸਾਤੀਸੁਤੀਖੀਤੀਵਾਰਾਪਵੈਦਾਥਾਰੀਆਗਨੀ
ਤਾਪਾਸਤਿਸੁਵਿਚੇਧਰਤੀਕਾਧੋਖੀਯਰਮਸਾਲਾ॥ਤਤਿਸੁਵਿਚੇਜੀਅਜੁ
ਤੇਕੇਰੰਗਾਸਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਚੁਾਸਾ
ਪੈਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਤਿਬੈਸੱਗੀਯੰਚਯਗਵਾਲੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮੀਪਵੈਨੀਸਾ

ਧਰਤੁ ਸਗਲੁ ਧਰਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਵਸੁ ਗਾਂਦੀ ਦੁਖ ਦਰਦੀ
ਦਾਇਮ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਚੰਗੀਆਈ ਚੰਗਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ
ਦਇਆ ਕਰਮੀ ਆਪਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕੈ ਵੇਦੁ ਨਿਆਉ ਨੀਨਾ ਮੁਖੀ ਆਈਆ
ਏਸ ਸਰਤਿ ਬਾਹਿਰਾ ਨ ਕਰੇ ਮਖੁ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਚੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੱਦਰੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੱਦਰੁ ਤੇ ਸਾਚੇ ਧਨੀ ਕਾ ਪਹਿ ਬਾਰੀ ਆਵਾ ਆਇਆ ਵਞੇ ਤੇ ਗਣਿ ਲਏ
ਕਰਮ ਸੰਧਾ ਕੇ ਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਤੇ ਗੇ ਗਣਤੀ ਨਾਹੀ ਕੇ ਕੇਤੜੇ
ਗੇ ਗਾਵਣ ਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਧੁਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨੈ ਸੰਤ ਰੁਗਾਵੈ ਗਾ
ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਛਿਤ ਗੁਯ ਤੁਲੀ ਖੜੇ ਜਾਣਨਿ ਨਾਲੀ ਥਾਲੀ
ਗੁ ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਈਸਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੋ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁ
ਧਰਮ ਸੀਆ ਸਤ ਪੀਅੰਦੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਸਾਥ ਵੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਤੀਸ ਤੀਂ ਤੈਂ ਕੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਧੰਨ ਤੇ
ਨਿਰਖੀ ਸੁਰਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਵੇਦ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਮਹ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹੀ
ਰਾਗੁ ਮਛੁ ਧਰਿਆ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇ ਤੇ ਅਠਸਠਿ
ਧਨ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਲ ਸੂਰ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਖਾਣੀ
ਗੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰਿ ਕੈ ਕੇਤੇ ਤੇ ਗੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਅਤਰਮਲੰਤੁਨਧਾਰਵਾਰੀਆਮਾ॥੫॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੨॥ ॥ਜੋਧਰਿਕੀਗਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਈਬੀਚਾਰੋ॥ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੁਸੱਚੀਆਸੀਵਰੀਹੁਸੀਗਜਲਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨੀਕਤੁ ਕੁਸੱਚਾਵੀਵਾਹੁ ਹੋਵਾਗੀਜੀਤੁਸੱਚੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤ ਨੀਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੈਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪ ਵੈਤੂਸੁਦਾਤੇਕਵਡੁਸੁਆਮੀ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁ ਹੁਤੇਪ੍ਰਭਦੇਹੁਜਲਆਸੀਸੜੀਆ॥ਜੀਉਹੰਦੈਆਧਿਬਾਣੀਤੁਮੑਾਪ੍ਰਭੁ॥੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏਹੱਯਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਧਣੀਗਾਦਹੁਹਾਰਾਸੀਮਰੀਐਨਾਨਕ ਸੋਦੀਹਆਵੰਨ੍ਹੀ॥੪॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਛਿਅਘਰ ਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥੧॥ਬਾਬਾਜੋਧੰ ਰੇਕਰਤੇਕੀਗਤਿਹੋਈ॥ਸੋਧਰੁਖੁਦਾਈਕੋਨ੍ਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸਚਸਿ ਆਧੜੀਆਧਰਮੁਥੀਵਾਰੀਮਾਹੁਪੱਖਾਸੁਰਜੁਏਕੁਰੁਤਿਅਨੇਕੰਨਾਲ॥ ਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਹੇਸਾ॥੨॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨਮੇਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀਹਯੁਧ ਮਾਲਆਨਲੋਅਪਵਣੁਚਵਰੁਢੁਲਕੈਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀ ਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵੈਨਨਨਨੈਨਹਿਨੋਤੰਨਿਕੁਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਏਕਤੁਹੀ ॥ਸਹਸਪਦਾਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਹਰਾਂਯਾਈਦਚਾਲ॥ਤੋਂ ਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਾਈਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਾਹਿਚਾਨ॥ਹੁਰਾਇਗੁ ਗਾਖੀਜੈਤਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਈਜੈਤੀਸੁਕਾਰਤੀਹੋਇ॥ਤਾਹਰਿਰਸੁ ਗ੍ਰਹਣਵਖਾਮਕਰੰਦਲੋਭਤਮਨੋਅਨਦਿਨੁਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾਚਿਤ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਾਤ ਕੀ ਮੋਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਬਾਤ ਕੀ ਤਨੀ ਕੀ ਧਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਕੀ ਕਾਜ ਕੀ ਸੁਤ ਕੀ ਸੰਪਤ ਕੀ ਮੇਰ ਕੀ ਮੰਦਰ ਕੀ ਤਨ ਕੀ ਸੁਖ ਕੀ ਮਾਨ ਕੀ ਮਹਿ ਕੀ ਕਨਿਆ ਕੀ ਦਾਨ ਕੀ ਦੁਖ ਕੀ ਸੁਖ ਕੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਮਿਤ ਕੀਨੇ ਦਾਨ ਕੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਪਰਦੇਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੀ ਦਾਸਿ ਕੀ ਹਿਤ ਕੀ ਚੀਤ ਕੀ ਬਿਤ ਕੀ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨੁ ਏਹ ਸਭ ਅਰਥ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੀਅ ਕੇ ਨਾਥ ਕੀ ਮੀਤ ਕੀ ਸਾਜਨ ਕੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸਖਾ ਕੀ ਭਾਈ ਕੀ ਬੰਧਪ ਕੀ ਜਿਹ ਕਾਰਜ ਭਜੁ ਸੀਤਾ ਕੰਤ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ਹਨੁਮੰਤ ਕੀ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਭਵ ਤਰਨ ਕੋ ਨਾਨਕ ਸਾਖ ਕਹੰਤ ਕੀ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੀਅ ਕੇ ਨਾਥ ਕੀ ਕਟੀ ਕਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਘਟਿ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਆਸ ਆਸ ਕੀ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਗਵਨਤ ਦੇਖਿਅਹਿ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸਤ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਜੈ ਮੀਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ਏਹ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਨ ਦੇ ਗਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ ਥਾਨ ਕੀ ॥ ਸੁਰਿ ਸੁਰਿ ਆਖਲੁ ਆਖਲਾ ਜੇ ਕਰਿ ਵੇਕ ਤ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਉਰਝਾਵਹਿ ਕੁਸਾ ਕਟੀ ਆਵਾ ਗਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਸਿ ਥੀਸਹਿ ਆਗੀ ਮੇਤੀ ਜਾ ਅਜਾਮਲ ਮੇਤੀ ਗਣਿਕਾ ਉਧਰੀ ਕੀਤੇ ਮੀਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ਏਹ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਨ ਦੇ ਗਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ ਥਾਨ ਕੀ ॥੩॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੀਅ ਕੇ ਨਾਥ ਕੀ ਬਾਲ ਕੀ ਬਨਿਤਾ ਕੀ ਪੂਤ ਕੀ ਪਿਤਾ ਕੀ ਮਾਤ ਕੀ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕੀ ਤਾਤ ਕੀ ਸੀਤਲ ਕੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕੀ ਭੂਖ ਕੀ ਅਨ ਕੀ ਭਵਨ ਕੀ ਧਨ ਕੀ ਸੰਪਤ ਕੀ ਰੋਗ ਹਰਨ ਕੀ ਤਨ ਕੀ ਸੁਖ ਕੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੋਗ ਕੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖ ਸਭ ਸੁਪਨ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ਏਹ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਨ ਦੇ ਗਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ ਥਾਨ ਕੀ ॥੪॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੀਅ ਕੇ ਨਾਥ ਕੀ ਬੈਰ ਕੀ ਬਾਦ ਕੀ ਚੋਰ ਕੀ ਚੁਗਲ ਕੀ ਨਿੰਦ ਕੀ ਪਰ ਦਰਬ ਪਰ ਦਾਰ ਕੀ ਲੋਭ ਕੀ ਮੋਹ ਕੀ ਮਾਨ ਕੀ ਅਪਮਾਨ ਕੀ ਕਾਮ ਕੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਲੋਭ ਕੀ ਮੋਹ ਕੀ ਮਾਨ ਕੀ ਅਪਮਾਨ ਕੀ ਕਾਮ ਕੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕੀ ਮਿਥਿਆ ਕੀ ਪਾਪ ਕੀ ਪਰ ਦਰਬ ਪਰ ਦਾਰ ਕੀ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕੀ ਮਿਥਿਆ ਕੀ ਪਾਪ ਕੀ ਪਰ ਦਰਬ ਪਰ ਦਾਰ ਕੀ ਪਰ ਤਾਤੀ ਪਰ ਤਾਤੀ ਕੀ ਚੈਰ ਕੀ ਗਾਸੁ ਉਤਨ ਆਵਤੀ ਜੋਬਨ ਜਾਤ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤ ਜਾਤ ਕੀ ਤੀਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ਏਹ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਨ ਦੇ ਗਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ ਥਾਨ ਕੀ ॥੫॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੀਅ ਕੇ ਨਾਥ ਕੀ ਏ ਕੇ ਬੋਲ ਬੋਲ ਕੇ ਬੋਲ ਕੇ ਬੋਲ ਕੇ

ਕਉਨ ਦਰੇ ਕਰੇਉ ॥ ਬਾਬਾ ਹੱਰੁ ਖਾਲਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ਜੀਉ ਖਾਏ ਤਨੁ ਖੀ
ਹੀਐ ਮਨਮਾਹਿ ਚਲਾਹੀਵਿਕਾ ॥ ਗਰਹਾਉ ॥ ਗਰਤ ਖੈ ਨਰੁ ਮਨਮੁਖ ਸੁਖੈ
ਸਤੁ ਦਾਨੁ ਨੀਲੀ ਲੀਆ ਖੀਵਦਾ ਕਰਤੀ ਯਹਿ ਰਤੁ ਖੈ ਰਥੀਆ ਨੁ ਕਾਮ ਬੰਦ
ਸੰਤੱਖ ਕਾਯ ਨੁ ਲੱਬਨੁ ਤੇ ਰਾਨ ਮੁਖ ॥ ਬਾਬਾ ਹੱਰੁ ਖੈ ਨਰੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ਜੀਉ ਖੈ
ਤਨੁ ਖੀਹੀਐ ਮਨਮਾਹਿ ਚਲਾਹੀਵਿਕਾ ॥ ਗਰਹਾਉ ॥ ਖੱਤ੍ਰੀ ਖਾਖ ਸਖ ਸੁਖੀ
ਸਾਖਤੇ ਬੁਹਤੁ ਤੇ ਗੀਵਾਟਾ ਤਰਕ ਸਤੀ ਕਰਮਾ ਲਾਂ ਗਤੇ ਗਬੰਦ ਗਲ ਖਾਨੁ
ਜਾਨੇ ਜਾਖਤੀ ਸੀਖੁ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇ ਗੋ ਗੀ ਜਾਤਿ ॥ ਬਾਬਾ ਹੱਰੁ ਚਤ੍ਰ ਲਾਖ
ਸੀਖੁ ਆਰੁ ਜੀਉ ਜੈ ਤੁ ਚਤ੍ਰੈ ਐਤ ਤੁ ਖੀਤ੍ਰੀਐ ਮਨਮਾਹਿ ਚਲਾਹੀਵਿਕਾ ॥ ਗਰਹਾਉ
ਖਾਖ ਗੰਦ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨ ਦਰੇ ਤੇ ਗੀ ਖਾਵ ਨੁ ਗੁਰ ਮੁ ਸੱਖੀ ਤੁ ਯੁਬ ਦਸੰ
ਗੁ ਖਾਖ ਬੁਹਤੁ ਅਖਾ ਨਾਨ ਕਾਸ ਰਖਾ ਤਿ ਸਾਖੁ ਖੁ ਖਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀ ਸ ਗੁ ॥ ਬਾ
ਬਾਹੱਰੁ ਸਵਲਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ਜੀਉ ਜੈ ਤੁ ਚਤ੍ਰੈ ਐਤ ਤੁ ਖੀਤ੍ਰੀਐ ਮਨਮਾਹਿ ਚਲਾ
ਹੀਵਿਕਾ ॥ ਗਰਹਾਉ ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ
ਕੁੰਗੁ ਕੀ ਕਾਈ ਆਰਤ ਨਾਰੀ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਤ ਨੀ ਸਾਸੁ ਆਖ ਠਾਂ
ਰਖ ਕਾ ਮਹਿ ਪਟੀ ਕਾਰਤੁ ਖਟੀ ਤੀ ਵੈ ਕਾਸੁ ॥ ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾ ਹੁ ਸਾਚੁ ਸਾ
ਤੁ ਕਾਸੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਹੱਰੁ ਮਤੇ ਹੱਰੁ ਹੱਰੁ ਜੋ ਸਉਦੇ ਰ ਕਮਾਈ ਐ ਨੁ
ਕੁ ਤਰ ਜੱਰੁ ॥ ਗਰਹਾਉ ॥ ਯੁਜ ਲੱਗੈ ਯੀ ਨੁ ਆਖੀ ਐ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾ ਨੁ
ਨਾ ਉ ਸਦ ਏ ਆਖ ਲੱਹੈ ਵੀ ਯੁ ਸੁ ਆ ਨੁ ਜਾ ਖਾ ਤੇ ਲੇ ਖੈ ਨਾ ਖ ਦੋ ਸ ਕਾ
ਨ ਖੁ ਆ ਨੁ ॥ ਜੀ ਨ ਕਉ ਸਤੇ ਗੁ ਰੇ ਖਾ ਖਿ ਆ ਤੇ ਨਾ ਟੋ ਟਿ ਨ ਸ ਕੈ ਕੱ ਖੀ
ਓ ਨ ਅੰਦ ਰੇ ਨਾ ਮੁ ਨੀ ਖਾ ਨੁ ਹੈ ਨਾ ਮੱ ਖ ਰ ਗ ਟੁ ਕੱ ਖੀ ॥ ਨ ਓ ਯੁ ਨੀ ਐ ਨਾ
ਮੰ ਨੀ ਐ ਅ ਖੰ ਤੁ ਸਾ ਦ ਸ ਚੁ ਸੱ ਖੀ ॥ ਤੁ ॥ ਖੇ ਹੁ ਖੇ ਹ ਰ ਲ੍ਹਾ ਈ ਐ ਤ ਤ ਜੀ ਉ

ਹੱਥ ਰਾਜ ਪਾਈ ਆਸ ਤੇ ਸੀਆ ਲਖਾ ਉ ਦੀ ਵਾਲੀ ਆ ਰੱਖੀ ਨਾਨਕ ਨਗਰ ਵਾਇਆ
ਸੇ ਐਦਰਿਕਾਇ ਆਰੰਭ ਆ ਹੱਥ ਰਾਇ ਕਾਟਾ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ॥ ਘਰੁ ੧੧
ਗੁਰਵੰਤੀ ਧਰਤੀ ਬਰੇ ਆਉ ਰਵੰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਜੇ ਪੱਤ੍ਰਾਹੀ ਦੁਖ ਨਾਸੀਨਾ
ਸੀ ਆਈ ਆਥਿ ਰਖੁ ਗਨ ਬੇਣੀ ਨਾ ਤੁਆਰ ਨਾ ਪਾਈ ਐ ਆਥਿ ਰਖੁ ਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੇ ਰਾਖੁ ਰਖੁ ਰੇ ਤਖਤਿ ਅੱਲ੍ਹਾ ਰਾਗ ਸਥਿ ਪੁਰਾਜੇ ਰਖੇ ਪਾਈ ਐ ਸਾ ਚੁ ਅੱਲ੍ਹਾ
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਗੰਦ ਰਸੂਲ ਹੁ ਤੀ ਸੁ ਮਾਰੀ ਆ ਦ ਕਲਾ ਕਾ ਅੱਤੀ ਹੀ ਗਾ ॥
ਗਾ ਆ ਕੰਚ ਨ ਕੱਟ ਗੀ ਸਾ ਆ ਰਬੀ ਨੁ ਪ ਉਤ੍ਰੀ ਗੋ ਕ੍ਰੀ ਚ ਉ ਚ ਤ ਉ ਗੁ ਰ ਹਾ ਗੀ
ਆ ਨੁ ਹਾ ਆ ਰਾ ਗੁ ਪ ਉ ਤ੍ਰੀ ਚੇ ਤ੍ਰੀ ਗੁ ਰੁ ਗੁ ਤੁ ਆ ਹ ਰੀ ਨ ਉ ਰਾ ਗੁ
ਗੁ ਸਾ ਗੁ ਰੁ ਬੱ ਹੀ ਬੱ ਗੁ ਤੀ ਰਖੁ ਦ ਰੀ ਆ ਉ ਰਾ ਜੋ ਤੀ ਸੁ ਤ ਦੇ ਉ ਤੁ ਆ ਪੀ ਸ
ਤਾ ਰੀ ਨਾ ਦ ਹੀ ਜਾ ਉ ਰਾ ਤ ਪ ਪੁ ਰੱ ਪੁ ਰੇ ਆ ਖੀ ਐ ਪੁ ਰੈ ਤ ਖ ਤਿ ਨੀ ਵਾ ਸੁ ਰਾ ਪੁ ਰੈ
ਬਾ ਨੀ ਹਾ ਦ ਵੈ ਪੁ ਰੈ ਅ ਸਾ ਨੀ ਨਾ ਨ ਕ ਪੁ ਰ ਜੋ ਗੀ ਲੋ ਕੀ ਦੁ ਖ ਟੈ ਰ ਦ
ਤ ਸਾ ਰ ਨਾ ਲੰ ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ॥ ਘਰੁ ੧੨ ਆਸਾ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ
ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਪੇਖਉ ਤੇਰਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
ਸਭੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਭੇ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਮੈ ਕਿਸੈ ਸਾ ਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੀਐ
ਕਾਰਣ ਦੁਬੀਚਾਰੀ ਐ ਜਾਣਾ ਤੁ ਹੀ ਆਪੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਣਿ ਪੁਛਾ ਪੁੱਛਾ ਤੁ ਹੀ
ਤੁ ਸੀ ਗਾਵਾ ਸਹਜੀ ਮਾਂ ਤੁੱਖੀ ਸੀ ਗਾਵੀ ਆ ਗੀ ਦਾ ਬੱਲ ਤੀ ॥
ਥਿਰੁ ਗੀ ਆ ਣੁ ਤੁ ਗੀ ਮੈ ਐ ਜਾ ਗੁ ਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁ ਹੀ ਆ ॥ ਰ ਕੇ ਤੀ ਆ ਤੇ ਗੀ ਆ ਕੁ ਦ
ਰ ਤੀ ਕੇ ਦ ਰੁ ਤੇ ਰੀ ਦਾ ਤਾ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਰੇ ਜੀ ਆ ਜੰ ਤ ਗੀ ਛ ਡ ਤੀ ਕ ਸੀ ਦ ਨੁ ਸ ਤੀ ਰ ਕੇ ਤੇ
ਤੇ ਰੇ ਕੁ ਪ ਰੰ ਗ ਕੇ ਤੇ ਜਾ ਤੀ ਅ ਜਾ ਤੀ ਕਾ ਭੁ ਸ ਸੁ ਮੈ ਐ ਸਾ ਚੁ ਉ ਪ ਜੈ ਨਾ ਚਾ ਮੀ
ਸ ਤਿ ਸ ਮਾ ਈ ਗੁ ਸ ਰਾ ਤੇ ਹੱ ਦੈ ਪ ਰੀ ਉ ਰ ਦੇ ਗ ਰ ਬ ਚ ਨੀ ਕ ਉ ਪ ਜਾ ਈ ਗਾ ਨ ਰ

ਸਾਚਾ ਧਾਤੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਾਮੀ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮਤੀ

ਥੀਗਜੀਵਦੁਦੱਯਾਗਲੀਮੁਦੀਦੁਨੈਤਰਾਈ ਰਕਾਰਰੇਸੀਵੰਕਸੀਉਆਹੀ
ਸੀਸਿਕਿਰੀਛਾਰੀਯਾਈਸਬੀਨੁਸਬਦੈਸਖੁਨਾਥੀਐਥਿਰਾਬੀਨੁਦਖੁਨਲਾਈ
॥੧॥ਸੰਯੇਥਿਰਾਬੀਨੁਬੀਆਸੀਗਾ ਕੁਸਾਦਰੇਘਰਿਵੁੱਈਨ ਅੰਜੇਦਰਸਾਨਖੁ
ਦੁਖੁਆਗੁ॥੧॥ਸਰਾ ਉਸਆਥੈਸੁਜਾਣੁਨਕੁਆਈਸਾਹਾਵਡਕੀਂਸਾਕੁਸਾਥਹੀ
ਆਖਰਤੀਸਾਥੈਐਸਾਕੁਨਾ ਮੁਏਈਦਾਨੁਨ ਉਨੀਯੀਉਪਜੈਨਾਮੁਏਕੁਕਰੀਮ
ਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਗਰਕਉਨਸੁਜਲਹੁਈਕਿਆਤੀਚਾਸੁਅਚਾਰੁਸਾਸੈਪ
ਐਨਾਮਹਿਸਾਸਰਿਆਸਨਮੁਖਿਅੰਧਰਾਬਾ ਗੁਆਵਣਜਾਣੁਨਕੁਰਈਸਾਰਿਜੈ ਨ
ਐਹੱਈਪੁਆਸੁਗੁਤਾਸਚੰਦਨੁਮੱਲਿਆਲਾਈਆਵੰਗੁਗੁਰਾਂਥਾਸਾਯੁਰੁਚੱਆਚੰਦ
ਨੁਬਰੁਘਰਾਂਥਾਨਨਾਮੀਕਯੁਰੁਜੇਯਨਕੰਤੁਲਹਈਤਸਚਿਅਭੰਵ ਕਰੁਦੁ॥੩॥
ਸਭਿਸਵੱਗਾਂਵਾਚਾਈਹੈ ਸਚਿਸੀਗਾਂਗਈਕਾਗਜਬਾਕਿਸਬਦਿਸ,
ਜੇਈਐਵਿ ਉਸੱਹੈਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਨਕਧੰਨੁ ਸੁੱਚਾਕਲੀਮਹਿਨਸਾ ਹਨਾਮੀ
ਥਿਆ ਰੁ॥੪॥੧੨॥ ॥ ਸਿ ਗੀਗਾਸਹਲਾ ਘਰੁ ੧ ਗੌਂਦੀਚੇਤ੍ਰ
ਰਵਦੀਜਾਜੀਉਵਿਚਰੁਜਾਈ ਕਾਹੀਬਬੰਦੀਦਿਵਦੀਯੁਉਨਮੀਕਸੀਓ
ਕਾਸਟੀਗਯੰਚੇਨੁਨੇਦੁਖਭਰੇਥੀਨਸੇਦੁਨੈਕਾਈ॥੧॥ਸਤੁਦੇਸਭੁਸਯਰੁਤਾ
ਚਾਹਉਸੋਸਮਤਲੱਹੀਸਚਸੁਦੀਅਚੰਦਸਾਗੀ॥ ਸਰਾਖੁਸਸੀਨੀਨਸ
ਦੀਸਾਰਿਆਦੁਜੈਕਰੈਜਾਗੀ ਦੁਬੀਧਾਚਾਖਚੇਧਾਰੀਸੁਏਅੰਤਰਿਤੀਸਨਸੇ
ਪਾਸਾਗੁਰਿਸਾਖੇਸੋਉਬਰੇਜੱਸੁਮੁਹੀਯੰਯੇਹਸਾਗੀ॥੨॥ਸਾਈਯਸੀਤਿਧਿਆਸੁਰਾ
ਏਆਸ ਆਵੈਤੁਵਿੱਯੁਰਾਧੰਧਾਬ ਕਾਹਉਸੁਈਅਮਤਮਾਈਆਜੱਸੁ
ਸਕਸੋਸੀਸਾਚੇਜਚੁਧਾਈਐਗੁਸੁਧਿਸਾਦਸੀਜੱਯੁ॥੩॥ਸਤੀਕਾਰੇਸ ਚੁਸੀ

ਘਰੁ ੧

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਗੈ ਨਾਮੁ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਜਾਈਐ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ਜਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਨੁ ਜੰਞੈ ਬਲਿ ਆਪੀਐ ਮਨੁ ਮਾਣੈ ਆਪੈ ਮੀਤੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਰੀਆਮੁ ਹੋਇ

ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਸਬਦ ਦੀਬਾ ਦੀਸੈ ਹਾਵੇ ਦੇਖਾ ਸੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਸਬਦ ਨਹ ਦੇਖਾ
ਦੀਖਾ ਈਐ ਤਹ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਬਿਨਸੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਅਖਾਹ ਉਸ ਦਰੁ ਘਰ
ਦੈਤ ਸੁਨਾ ਘਣੇ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣ ਈਐ ਸੀਖ ਦੇਹ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਜਹ ਦੇਖਾ
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੀ ਵਸਕਰੀ ਕਾ ਐਸਾ ਹੈ ਗੁਰ ਬੰਧੀ ਦੇਹ ਰੀ ਜੱਗ ਆਉ ਅਜਾਗੀ ਸੱਖ
॥ ਰਵਿ ਜੋਗੀ ਦੁਖੇ ਵੇ ਚੁਟੈ ਮਨ ਮੁਖ ਬਾਹਰਿ ਨਾ ਜੋਇ ॥ ਕਾਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ
ਸਚ ਤੇ ਸਾਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸੀਆ ਨਾ ਮਹਾ ਸਭੁ ਗਵੈ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਨਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਕਾਈ ਹੁ
ਨੁ ਆਸੀ ਸੀ ਪੁਤੀ ਢਿਗੰ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥ ੧੮॥ ॥ ਸੀ ਗੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਖੁੰਢੀ ਅਤਿ ਕੁਆਨਾ ਓਥੈ ਘਾ ਨ ਖਾਇ ॥ ਜਾ ਚਉ ਦੀਜੈ ਸਾਚ ਕਉ
ਮਾਥੈ ਵਜੈ ਜਾ ਆਪੁ ਸਤਿ ਹਰੁ ਜੋਗੀ ਪਾਵੈ ਤਾ ਈਐ ਚਲੀ ਨੀਯਾ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਗੁਮਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾ ॥ਰਹਾ
ਹਉ ਗਰਬ ਜਾਇ ਜੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਯਦੁ ਜਾ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਹ
ਰੇ ਸਭੁ ਕੋ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿ ਜੀਐ ਆ ਨੀ ਤੇ ਆਹੀ ਨਿ ਸੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾ ਵੈ
ਆਸਾ ਤੇ ਗੁਰ ਦੀਆ ਨਾ ॥੨॥ ਕੂਕ ਰ ਕੁਤੁ ਕਮਾਈ ਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪ
ਨਾ ਭਰੇ ਭੁ ਖਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖਾ ਹਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨਾ
ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਨਾ ॥੩॥ ਐ ਬੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਦਰਗਹ ਕਾਢੀ ਪਰਾ ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਬੀ
ਚੈ ਨੀ ਸਾ ਨੁ ॥੪॥ ੧੯॥ ॥ ਸੀ ਗੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਈ ਕੁ
ਧਿਆ ਨਾ ਵੀਸਰੈ ਵੱਡਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਕਰਿ ਉ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਹ
ਦਸੇ ਮਨਾ ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਮਿ ਲੀ ਐ ਸੁ ਖੁ ਪਾਈ ਐ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਚੁ ਸਮਾ ਹੀ ॥੧॥
ਨਰੇ ਆਹੀ ਨਿ ਸਿ ਹਰਿ ਗੁ ਸਾ ਕੀ ॥ ਜੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆ ਨੁ ਮਨ ਵੀਸਰੇ ਤੇ ਜਾਨੈ

ਤੇਰਾਂਹਾਥੁਮਸਤਕੁਧਰਿਓਸੋਹੈਸਗਲੀਨਸੀਧਰਤਿਧਾਇਓਸਭਨੀ
ਗਾਤੁਹਾਰਿਧਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਵਦਲਾਈਆਯੁਗਈਆਸਾਥੁਪੂਰਾ
ਆਸੀਆਸੀਸਾਬਲੇਸਾਬਲਿਸਾਸਾਈ॥੨॥ਸਾਜੀਨੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਰਵੈਨੀ
ਐਉਗੁਰਦੇਐਵੈਜਾਈ॥ਸਾਜੀਸੁਸਾਤੀਗੁਰੁਪੂਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੁਤਉਜਨਿਧਰੇਧਾ
ਚਾਇਆਈਹੁਮਾਸਕੁਜੀਉਨੀਗਮੱਖੁਹੋਈਉਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈ॥੩॥
ਸੀਨਾਸਾਤੀਗੁਰੁਸੀਸੀਮਾਥੈਸੋਪੂਰੇਪੂਰਖਸੁਜਾਣਾਗੁਰਸੀਆਜੀਤਉਨਾਲੂ
ਘੀਐਦਰਗਹਧਰੀਧਰਵਣਾਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉ ਜਲੇਧੁਨੀਉਧਨੋਸਵ
ਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੨॥ ॥ਸੀ ਗੀਗ੍ਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
ਵਣਜਾਰਿਹੱਵਖਰੁਲੇਹੁਸਾਝੀਗਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਾਹੀਐਜੋਸੀਨਿਬਹੈ
ਚਿਤਾਅਗੋਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਹੈਲੇਸੀਵਸਤੁਸਮਾਲੀ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖ
ਪੁਰਖੁਚੁਣਾਈ॥ਤਾਰਿਜਾਹਿਵਖਰੁਲੇਚਲਾਹੁਸਹਦੇਖੈਚੁਕਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਜੀਨਾਗਾਸੀਨਸਚੁਹੋਕਿਉਤੀਨਾਸੁਖੁਪਾਈ॥ਖੱਟੇਵਣੰਜੀਵਣੰਜੀਐਸਚੁ
ਖੱਟਣਾਈ॥ਢਾਹੀਢਾਕੇਮਗਾਜੀਉਦੁਖੁਘਣੋਨੀਤਰਾਈ॥੨॥ਖੱਟੇਖੱਟਿ
ਨਾਖਵਹਿਤੀਤਨਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਈ॥ਖੱਟੇਨਾਤੀਨਯਾਤੀਹੋਖੱਟਿਨੀਸੀ
ਸੀਕਾਈ॥ਖੱਟਿਖੱਟਿਕਮਾਵਣਾਆਈਗਈਆਧਾਤੀਖਾਈ॥੩॥ਗਣਾਗਣਿ
ਨੁਸਮਝਾਈਐਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਚਾਰਸਮਾਨਾਮਵੰਨੀਰਾਤੀਆਤੁ
ਭਸੁਤੀਨਾਹਾਹਰਿਜਾਪੈਜਾਹਾਆਕਾਲਾਨੀਭਉਚਰਿਮਨਸਾਈ॥
॥੪॥੩॥ ॥ਸੀ ਗੀਗ੍ਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
ਧਨੁਜੱਬਧਨੁਅਗੁਣਾਤੂਨਾਡੀਅਤੇਦੀਨਬਸੇਗਧਬ ਦੰਕੇਰੇਧ ਤਨੀਉਂ
ਕੇਜੋਮ ਦਹਾਗ॥੧॥ਰੰਗੁਮਾਣੀਲੋਧਿਆਰਿਆਜਾਜੈਬਾਜੁਨਉਪਾਇ

ਸੋ ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਗਉੜੀ ਆਸਾ ਪੁਰਖਰੀਆ ਚਉਪਦੇ

ਕਾਲੀ ਸਚੀ ਆਥਾਨੀ ਤੂ ਦੇਹਿ ਯਾਹੀ ਹਉ ਕੀ ਗਾਢ ਈਆ ਨੁ ਜਾਮਾ ਈ

ਜੀ ਸਤੁ ਦੱਜਰੁ ਤੂ ਦੇਦੇ ਹਾਹੀ ॥੧॥ ਤੁਜਾਰ ਸੀ ਕਾਰ ਕੀ ਯਾ ਈ ਆਗਾ

ਅਕੇ ਮਾਰੈ ਕੁਧਰੀ ਸੱਤਾ ਈ ਤੁ ਬੀ ਯੰਜ ਨਮੁ ਗਵਾ ਈ ਆ ਰਹਾ ਉ ॥ ਐ

ਤਨੁ ਚਿਕੜੁ ਈ ਹੁ ਮਨੁ ਮੀ ਡਕੱ ਕਾ ਲਾ ਕਰੀ ਸਾ ਰਨ ਹੀ ਮੁ ਖ਼ਿ ਯਾ ਈ ॥ ਚ ਉ

ਸਬਾ ਦੁ ਨਿ ਚ ਕੁ ਧੀ ਆ ਬੱ ਐ ਰਿ ਉ ਚੁ ਪੈ ਜਾ ਨ ਹ ਚੁ ਪ੍ਰ ਈ ॥੨॥ ਆ ਆ ਖ

ਸੁ ਨ ਯ ਉ ਦੁ ਕੀ ਬਾ ਦੀ ਈ ਹੁ ਮਨੁ ਰ ਤਾ ਆ ਈ ਆ ਗ ਖ ਸਮ ਕੀ ਨ ਦ ਤਿ ਉ ਐ

ਸੰ ਦੇ ਸੇ ਨੰ ਕਾ ਰੀ ਏ ਕੁ ਧੀ ਆ ਈ ਆ ਗੁ ਤੀ ਹ ਕਾ ਰਿ ਗ ਖੇ ਧੰ ਜਿ ਕ ਰਿ ਸਾ ਧੀ

ਉ ਸੈ ਤਾ ਨੁ ਮ ਤੁ ਕ ਟਿ ਜਾ ਈ ॥੩॥ ਨ ਕੁ ਆ ਖੈ ਗ ਹੀ ਯੈ ਚ ਲ ਦ ਮਾ ਨੁ ਯ ਨੁ ਕੁ

ਕੁ ਸੰ ਜੀ ਅ ਈ ॥੪॥੨॥ ॥ ਸੋ ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪

ਸੰ ਦੀ ਮ ਉ ਆ ਨ ਜੀ ਨਿ ਜ ਗੁ ਮ ਉ ਪ੍ਰ ਆ ਹ ਰੀ ਆ ਰੀ ਮ ਆ ਸੰ ਸ

ਗ ਆ ਬ ਖ ਾ ਕ ਸੀ ਨਿ ਬੰ ਗੀ ਰ ਹਾ ਈ ਧੰ ਨੁ ਸੀ ਗ ਜ ਹ ਹਾ ਰੱ ॥੧॥ ਮ ਰ ਦ ਮੁ ਖ

ਮ ਰ ਦ ਾ ਭੀ ਕ ਰ ਤਾ ਚ ਚੁ ਰ ਲ ਾ ਗੋ ਹ ਾ ਉ ਰ ਤੁ ਮੁ ਖ਼ਾ ਚ ਤੁ ਕ ਸੀ ਨ

ਰ ਹੀ ਨ ਮੁ ਖ਼ ਦ ਾ ਈ ॥ ਜੋ ਬ ਹੁ ਰੇ ਗ ਯਾ ਤੜੀ ਆ ਹੰ ਦਾ ਹਿ ਕੱ ਰ ਹੈ ਨ ਭ ਗੀ ਐ ਯਾ ਸੀ

॥ ਸੱ ਈ ਕਾ ਜੀ ਸੀ ਨੈ ਆ ਪੁ ਤ ਜੀ ਆ ਈ ਕੁ ਨਾ ਮੁ ਕ ਰੀ ਆ ਆ ਯ ਾ ਰੱ ॥ ਹੇ ਵੰ

ਜਾ ਈ ਨ ਜਾ ਸੀ ਸ ਚ ਸੀ ਗ ਜ ਹ ਾ ਰੱ ॥ ੩ ॥ ਗ ਯੰ ਜ ਿ ਵ ਧ ਤ ਨੀ ਦ ਾ ਜ ਗ ਜ ਾ ਗ

ਫ਼ ਾ ਹਿ ਕ ਤੇ ਬ ਕੁ ਗ ਲ ਾ ਗ ਨ ਾ ਨ ਕੁ ਆ ਖੈ ਗੱ ਗ ਸ ਦੇ ਈ ਗ ਹੀ ਓ ਧੀ ਲ ਾ ਖ ਾ ਲ

॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਸੋ ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਇਕੁ

ਨੁ ਦ ਾ ਈ ਸੁ ਆ ਸੀ ਨ ਾ ਆ ਗ ਚੁ ਪ ਾ ਕ ਚੁ ਓ ਕ ਰ ਹੀ ਸ ਦ ਾ ਬੈ ਆ ਪ ਾ ਆ ਗ ਕੁ ਤੁ ਚੁ ਮ

ਮੁਰਦਾ ਰੁਗਾਵਣ ਕਰਤੁਰਹਾਕਰਤਾ ਰਾਗ ੧ ਓਅਥਿਤੀਆਂ ਦਿਨਕਰਤੀਵੀਆਰਾ
ਹਉਦਿ ਗਵੈਰੁਖਿਹਾਬਿਕਰਾਲਾ ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ ਰਹਾਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਿਨਿਦਆਖਦਿਤੁਰਾਤਿ ਥਰਥਰੁਜੰਮੀ ਨੀ ਰਸ ਨਾਲੇ ਰਸਾਵੰਤੁਤਨਿਵ
॥ਹਿਚੰਤਾਲਾ ਧਾਣਕਰੁਖਿਹਾਕਰਤਾ ਰਾ ੨॥ਫਰੀਸੁਰਤਿਮਾਖੁਤੀਵੇਸੁ ਰਹਉਤਰਾਵ
ਤੁਫਨੀਵੇਸੁ ਰਬਾਸੀਆਲਾਬਹੁਤਾਕਾਰੁ ਧਾਣਕਰੁਖਿਹਾਕਰਤਾ ਰਾ ੩॥ਕੀਵੀਰ
ਨਾਤਾਚਰਮਅੱਗਾਸੁਖਿਆਸੁਦੇਖਾਦੁਮਾਟੁਚੱਰੁ ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ਧਾਣ
ਕਰੁਖਿਹਾਕਰਤਾ ਰਾ ੪॥੨੯॥ ॥ ਸੀ ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਏਕਸੁਰ
ਤੀਜੇਤੇਹੈਜੀਆ ਸੁਰਤਿਵਿਚੁ ਦੁਖੁਈ ਨਦੀਆ ਜੋਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹਾਤੀਨ ਰਾਹੁ
ਜੇਕਾਇਕੱਆਦਹੁਜਾਹੁ॥੧॥ਕਾਹੇਜੀਅਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ ਗਲੇਵੈਦੇਵੈਦੋਫਿਲਾਨ
ਧਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜੀਅਜੀਆਕਾਤੁਹੀ॥ਕਿਤਕਉਸਾਹਿਬਆਵਹਿਤੁ
ਹਾਜੇਤੁਸਾਹਿਬਆਵਹਿਮੰਹੀ॥ਤੁਓਨਕਾਤੇਰੇਓਹੀ॥੨॥ਅਸੀਬੱਲਾਵੈਗਾਵਹ
ਬੱਲਾਤੁਨਦਰੀਅੰਦਰਿਤੁੱਲਾਹਿਤੁੱਲਾ ਜਹਕਰਦੀਤਹਯੁਰੀਮਾਤਾ ਕਰਦੀਵਾ
ਸੁਨੁਖ ਟੇਘਾਈ॥੩॥ਧਾਦਵਾਤਿਨਾਨਕਾਰੀਆਨੀਕੈਸਾਹੱਈ॥ਆਪੁਧਛਾਣੈਚੁ
ਬੈਸੱਈ ਗੁਰਧਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਸੱਚੀਆਨੀਦਰਗਹਿਧਰਵਾਰੁ॥੪॥
॥੩੦॥ ॥ ਸੀ ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪॥ਤੁਦ ਗੀਆਉਦਾਨਾਬੀਨ
ਨੀਆ ਬੁਝੀਕੈਸੇਅੰਤੁਪਾਇਆ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਤੂੰਹੈ ਤੁਝਤੇਨਿ ਕਸੀਫੁਟੀਮਾ
॥੧॥ਨਜਾਦਮੇਓੁਨਜਾਣਾਜੀ ਜਾਦਪੁਛਾਕੋਤਤੁਝੀਆਮਾਜੀ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤੁਤਰਪੁਰਿਜਾਨੀਆਮੈ ਦੂਰਿ ਜੱਕਬੁਕਰੀਸੁਤੇਰੈਦੂਰਿ॥ਤੁਦੇਖਾਂ
ਹਉਮਕਰੀਯਾਉ॥ਤੇਰੈਕੌਮਨਤੇਨਾਈ॥੨॥ਜੋਤਾਦੇਹਿਤੋਤਾਹਉਪਾਉ
ਅਬਿਆਦਗੁਨਾਹੀਕੇਦਾਰਿਜਾਉ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸੀ॥ਜੀਉਪਿਛੁਨ

ਚੁਤੈਯਾਸੀ॥ ਤੁਮਾਯੇਠੈਤੈ ਦੁਨੀਆ ਪੇਮੰਝੀਸੀਆ ਨੁ ਤੁਮਾਯੇ ਵੈਯੋ॥
ਆਪੇਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾ ਨੁੰ ਜੱਤੀ ਸੁਤ ਵੈਨਾ ਨਕਾਹੁ ਕਮੁ ਸੱਦੀ ਪਰਵਾਨੁ॥
॥੭॥੩੧॥ ॥ ਸੋ ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇਮੁ॥
ਮਾਨੁ ਕਾਦੇ ਵਹਾਰੇ ਕੈਹਾਬੀਆ ਨੁ ਤਾ ਵੈਦੇ ਈ ਨਦੇ ਈ ਸੱਕਿਆ ਕੀਤੇ ਕੈ ਵੱਸਿ॥
ਰਖਿਆ ਹੱਕਿਆ॥ ਆਪੇ ਸ ਚੁਤ ਵੈ ਤੁਸੁ ਚੁ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ॥
ਓ ਜਾ ਕੇ ਕੁ ਖਾ ਬੀ ਰਖਆ ਰਾਓ॥ ਜੇਹੀ ਯਾ ਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾ ਓ॥ ਢੁ ਅੰਤੁ ਕੁ॥
ਪੁਤਾ ਲੀ ਕਿਆ ਪਾਇ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ॥ ਨਾ ਕਚੀ ਵੰਧੈ ਕਾ॥
ਨਹੀ ਚੀ ਰਾਜੁ॥ ਮਾਤੈ ਆਪੁ ਸੀ ਢਿ ਕਸਾ ਦੁ॥ ਨਾ ਨਕ ਆਖੈ ਆ ਵੈ ਗਸੀ॥ ਵਿਸੁ॥
ਵੈਨਾ ਹੀ ਸਾ ਬਾ ਸੀ॥੩॥੩੨॥

॥ ਸੋ ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਥਾ ਚੁ ਕਟਾ ਨਕਰੀ ਸਕੈ॥ ਜੀਉ ਸਾ ਹਿ ਬੁਰਾ ਖੈ ਤੇ ਉ ਰਹੈ॥ ਈ ਸੁ ਅੱਖੀ ਕਾ ਨ੍ਹੀ॥
ਕਾਇ ਪਲੈ॥੧॥ ਸਬੀ ਨੁ ਤੇ ਲਾ ਦੀ ਵਾ ਕਿ ਉ ਜਾ ਪੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾ ਈ॥
ਨਉ ਵਟੀ ਏ ਤੁ ਤਨੀ ਪਾ ਈ ਐ॥ ਮਚ ਬੁਸ ਟੁ ਆ ਵੈ ਜਾ ਜਾ ਈ ਐ॥
ਸਈ ਨੁ ਤੇ ਲਾ ਦੀ ਵਾ ਈ ਉ ਜਾ ਪੈ॥ ਕਰਿ ਚਾ ਨੁ ਸਾ ਹਿ ਬ ਤ ਉ ਮਿ ਪੈ॥ ਗੁ ਰਾ ਉ॥
ਤੁ ਤ ਨਿ ਆ ਗੈ ਬਾ ਸੀ ਆ॥ ਸੁ ਖੁ ਹੋ ਸੇ ਵ ਕਮਾ ਈ ਆ॥ ਸ ਬ ਦੁ ਨੀ ਆ ਆ ਪ॥
ਦੀ ਆ॥ ਤੁ ਮ ਵੀ ਚਿ ਦੁ ਨੀ ਆ ਸੇ ਵ ਕਮਾ ਈ ਐ॥ ਤਾ ਦ ਰ ਗ ਹਿ ਬੈ ਸ ਦੁ ਪਾ ਈ ਐ॥
ਕਹੁ ਨਾ ਨ ਕ ਬਾ ਹ ਪੁ ਡਾ ਈ ਐ॥ ੪॥ ੩੩॥

ਤੁਨਕਰਣਜਾਈਜਸੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਨਾਮੁਲਹੈਹਰਿਦੇਵਹੁਸਹਾਸੀਸਕਰਾਇ॥੫॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧॥ਸੁਣਿਸਹੀਕੀਸਿਖੈਕਾਰਹੈਚਉਥਿਮਹੀਕਾਸਭੁਕੋਇ

॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣਕਾਵਡੀਸਚੁਪਦੁਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਨੀਸੈਵੇਸਚੁਕੋ

ਸਚੇਸਚੀਸੋਈ॥ਸਾਚੀਸਿਖੇ ਸੋਨਦੇ ਚੁਰਹੀਤਿ ਨਨਿੰਜਘਾਰਿਵਾਸਾਹੁੰਦੀ

॥੧॥ਸੋਰੋਗਸਮੈਹਰਿਬੀਚੁਅਵਗੁਨਕਢਿ॥ਸਭਤਰਸਮੁਦੁਖੁਨਿਕਸਾਇ

ਸਬਾਈਸਿਖਾਵਢਹੁਹਰਿਕੁਸਬਦੀਸਿਖੈਸੋਸਿਖਿਹੈਨੀਸਨਾਇ

ਏਸੀਸਿਖਾਈਦੁਨੈਭਾਈਕੰਨਸਿਖੈਦੀਦਿਹਾੜੈਜਾਇ॥ਸਭੁ

ਹੀਇਕੁਦਰਤਦਾਏਕੰਹੀਆਸਾਸਾਈ॥ਨੀਸਨੰਆਪਿਦਾਈਆਖੁਹੋਈ

ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਸਾਲਾਹਿ॥ਰਾਧਾਤੈਧਾਤੈਧੰਤੈਤਜੰਤੁਕੀਵਾਦਕਰਹੀਵੀਚ

ਗੁਰਸਾਤੈਬੁਧੈਚਵੀਨਬੁਝਣੀਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰਿ॥ਖਰਚੁਰਸੀ

ਸਦੇਈਮੈਕ੍ਰੀਮੈਹੱਥਿਖੁਸਾਰੁ॥ਪੁਰਬੀਆਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੰਈਨਮੋਨੁ

ਗੁਰੂ॥ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿ ਗੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਈ॥ਸਬਦੀ

ਆਹੀਤਾਹਰੀਮੰਨੈਸੇਵਾਥਵੈਸਚੁਥਾਇ॥ਧਾਰਸਿਧਰਸੀਐਪਾਸਮੁਹੋਇ

ਸਸਾਈਸੀਨਕਉਪੁਰਬੀਆਖਿਆਤੁਨਸਾਤਿ ਗੁਰਸੀਆਈਆਸਾਈ॥

ਮਨਕੁਧਾਕੁਖਾਤਕਰਹਿਅਤੁਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾਖਚੁਰਾਸੀਹਸੀਐ

ਗੀਸਤੋਦੇਈਐ ਧਾਰਾਨਿਕਉਸਦਾਈਆਖੁਹੈਸਭ ਨਾਕਰਦਾਸਾ

ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਥਈਐਜਾਈਐਮੱਖਦੁਆਰਾ॥੬॥

ਪਉੜੀ

ਵੈਰੁ ਗੋਸਤ ਤਜੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥ ਸੰਤਸਾਧੂ ਬੇਮਾਨੀ
ਸੰਚੀ ਹਉ ਦੇਨਾ ਮੁਹ ਸਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਤਮਾਸੁ ਮੁਲੇ ਵਿਚਹੁ ਅਖੁ ਗਏ
ਏਹ ਨਾ ਮੁਨੀਯਾ ਨੁ ਸਾਰਿ ਗੁਰੂ ਵੀਚਾਰਿ ਸੁਖੀ ਆਆਘਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤੀ
ਨੇਯਾਇਆ ਸਾਧਾ ਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗੈ ਬੇਮਾਨੀ ਮਨਮਖ ਫਿਰਹਿ ਨਜਾਨੁ ਹੀਨ
ਗੁ ਰਹਉ ਮੈ ਅੰਦਰੇ ਮਾਨੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੀ ਨੁ ਬੈਸੇ
ਮਾਨੀ ॥੪॥੮॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸੀ ਗਾਉੜਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਘਰਹੀ ਮਹਿ
ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹਉ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਸਭਾ ਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਨਾ ਮੁਨੀਯਾ ਅਖੁ ਦੁਹੇ ਵੜਭਾਲਿਆ ਮਾਇਆ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਪਸਰੀ ਆਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਤਨ ਜੀਹੀ ਦਾ ਉਮਹਉ ਅੰਕਾ ਗੁਰਹਰੇ ਜੀਉ ਤਿਸ ਦਾ ਧੀਆਈ ਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾ ਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮਖਾ ਕੇ ਮਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਧੀਰਾ ਹਾਰਿ ਪਾਇ ਤਿਸ ਧੁਪਾਨੁ
ਜਾਧਿ ਜਾਧਿ ਹਰਿ ਦੇਮੁ ਗਾਲਿ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਰਵੀ ॥੨॥ ਆਸ ਤਰਸ ਰਤੇ ਜੰਮਹਿ ਮਰਹਿ ਮੋਹ ਕੂੜਿ ਨਕਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਮਾਣਹਿ
ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਜਾਮਹਿ ਨਾਲੇ ਸੁਖਨੇਸ ਖੁਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਨਾ
ਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਖੇ ਬਹਿ ਸਭ ਕਰੇ ਈ ॥ ਕਹਣੈ ਕੈ ਚੁ ਨਜਾਣਈ ਜਿ ਸੁ ਦੇਵੈ
ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥੪॥੯॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿ ਚੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ
ਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਕਿ ਕੋਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਯਾ ਵਤੁ ਤਾ ਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
॥ ਤਾ ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧੀਆਈ ॥ ਨਾ ਮੁਨੀਯਾ ਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ
ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮਖਾ ਮਨੁ ਜਲ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਬਹੁ
ਦ ਦਾਢੀ ਸੋ ਜੀਉ ਹੈ ਘਰਿ ਕਾਢੁ ਚਹੁ ਮਹ ਚੀ ਘਟਿ ਚਨ ਨ ਸਬਦੀ ਸੋਇ

ਅਨੁਤਨੁਨੀਸਮਾਕੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੀਕਿਰਪਾਪਰਿਆਈਆਮਾਤਾ
ਸੀਆਖੀਆਆਈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਰੰਗੇਸਹਜੀਸੁਭਾਈ॥ਸਬਦੇ
ਚੇਸਮਾਈਅਗੀਆਖੀਗਹੈਨਦੀਬੁਤੁਲੰਜਾਈ॥੨॥ਜੱਰਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਥੀ
ਰਹੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਚੰਗੀਵੇਬੁਤੇਨੇਮੋਲੀਅਨੁਸ ਤਰਾਕਾਈ
ਰਹਾਈ॥ਆਪੇਕਾਰਕਰਾਈਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੩॥ਸ ਨੁਤਨੁਰਤਨੰ
ਸੀਓਹੁਓਮੇਤਨਾਂਵੇਕਰਾ॥ਸਾਹੀਨਿਸਾਹਿਰਦੇਸਵੈਹੈਨਿਰਤਓਨਾਮੁ
ਨੰਕਰਾ॥ਨਾਨਕਆਖੈਸਮਾਈਅਨੁਪੁਰੈਸਬਦੀਅਪਰਾ॥੪॥੧੬॥
ਰਾਗਸੋਰਠਿਬੀਰਾਜੁਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੧॥ਗੱਾਵੈਦਗੁਈਨਿਧਾਨੁਤੈਅੰਤੁਨਪਾ
ਆਜਾਈ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਧਾਈਐਓਮੇਂਵਿਚਹੁਜਾਈ॥ਸ ਤਗੁ
ਸੀਖਿ ਐਸਦਤੈਗਰੈਅਥਵੈਸੋਮਹੀਆਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੱਸਾਈ॥ਬੀਨੁਬੁਝੈਕਰਮਕਮਾਵੈਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੱਾਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਜੀਨੀਚਾਖਿਆਤੀਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬੀਨੁਚਾਖੇਤਰੀਸਚੁਪਾਈ॥
ਮੈਤੁਸਚਾਨਾਮੁਹੈਕਹਣਾਕਥੁਨਜਾਈ॥ਧੀਵਤਹੁ ਧਰਦਾਰੁਤੀ
ਪੁਰੈਸਬਾਈਸਮਾਈ॥੨॥ਆਪੇਦੇਇਤਪਾਈਐਹੱਰਕਹਣਾਕਿਛੁ
ਹੀਦੇਵਣਵਾਲੇਕੈਹਾਥਿਦਾਤਿਹੈਗੁਰੁਦੁਆਰੈਪਾਈ॥ਜੋਹਰੀਸੁ
ਹੱਥਾਜੋਹੇਕਰਮਕਮਾਈ॥੩॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਹੈਵੀਚੁ
ਨੀਮਾਖੁਨਹੱਾਈ॥ਪੂਰੈਭਾਗੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਬਾਈਸਮਾਵੇ
॥ਨਾਨਕਸਹਜੋਹੀਸੰਗੀਵਰਤਦਾਹਰਿਗੁਣਵੈਸੱਾਈ॥੪॥੧੭॥
ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬੀਰਾਜੁਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੧॥ਕੰਾਇਆਸਾਧੈਓਹੁਰਯਤਪੁਕੀ
ਹੁਕਾਮੁਓਜਾਈ॥ਆਪੀਆਤਮਕਰਮਜੋਕਰੇਨਾਮੁਨਕਬਹੀਧਾਈ

ਕੈਸਬਦੀਜੀਵਤਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਤੂ
ਸਾਤਰਗੁਸਗਲਾਗੁਰਯਸਾਦੀਬੁਟੀਐ॥ਬਿਖੁਤਰਨਾਪੁਸਬਦੀਕਾਰ
ਤਰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੈਗੁਣਸਤਾਯਤੁਹੈਦੁਨਾਤਰਉਵਿਕਾਰਾਂਵੰਨੀਤੁਧਹੈ
ਬੈਯਨਮੱਹਬਾਯਨਹਬੁਝੈਬਿਧਿਆਧਿਆਈ॥ਸਾਤਰਗੁਸੀਆਲੀਐਤੁਟੀ
ਬੁਟੈਚਉਬੇਦਦਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੨॥ਗੁਰਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐਚੁਕੈਮੱਹੁਗਬਾਰੁ
॥ਸਬਦੀਮੈਰਤਾਉਧਰੈਯਾਏਮੱਧਦੁਆਰੁ॥ਗੁਰਯਸਾਦੀਸਾਲਾਹਿਐਸਚੁਨ
ਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਆਅਤਿਸਬਧਹੈਛਡੇਨਾਕਿਤੈਉਪਾਈ॥ਦੁਨੈਕ
ਸਦੁਖੁਪਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਈਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਾਗਸੇਉਚਰੋਰਹੁ
ਸੈਸਬਦੀਗਵਾਈ॥੪॥੧੮॥ ॥ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧
ਕਿਰਯਾਕਰੇਗੁਰੁਯਾਈਐਹਰਿਨਾਮੱਦੀਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੈਨਪਾਈ
ਓਥਿਰਘਾਲਨਾਘਾਲਾਈ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਾਵਦੇਦਰਗਹਸੀਝੈਸਜਾ
ਈ॥੧॥ਮਨਮੇਦੁਜਾਭਰਮੁਚੁਕਾਈ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੇਹਰਿਵਸੈਗੁਰਸੇਵਸੁਖ
ਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਜਾਸਚਿਧਰੇਧਿਆਈ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਓਮੈਕੂੜੁਨਿਵਾਰਿ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਐਸਾਧਾਏ ਮੱਧਦੁਆਰੁ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਬਧਾਸਦਾਮਰਿਜੰ
ਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਯਾਤਿਗਵਾਈ॥ਗੁ
ਰਸੇਵਨਾਉਧਾਈਐਸਚੈਰਹੈਸਮਾਈ॥੩॥ਸਬਦੀਮੰਨਿਐਗੁਰੁਪਾਈਐ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ਅਨਦਿਨਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਚੇਕੀਮਿਹਮਾ
ਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਿਵਸੈਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੪॥੧੯॥
ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸਦ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਦੁਖ ਕਮਾਵਨਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈਅਨਿ ॥
ਚੇਤਾਗੀਸ ਤਮੰਗਤੈ ਲਾਹੈ ਤਰਗ ਕੁਕੈਟੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ॥ ਆਨਦੁ ਗੁਰੂ
ਗਤਿ ਆਦੁਖਾਬੀਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਮੀਚ ਵਖਾਣੀ
ਮੇਨਾ ਮੈ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਰਤਰਾ ॥ ਰਾਗ ਗੀਗਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰ
ਅਪਣਾ ਕਉਤਿ ਨਧਾਇ ਉਨੀ ਨਗਰ ਕਮਬ ਦੁ ਚੀਚਰੀਗਸ ਤੇ
ਤੀਸਦਾਸਿ ਆਹੋਸਚੇਰੇਗਣਸਾਰੋ ਦੁਬੀਧਾ ਮੋਆ ਚੁਕਈ
ਹਰਿਰਸਖਿਆਕੁਹਯਾ ॥ ਸਚੀਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਧਿਆਇ
॥ ਸਸਨੇਹ ਉਮੈ ਮੈ ਜੁਤ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਲਾ
ਹੀਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗਹਾਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹੀਆ ਪੂਰੇ
ਖੇਲ ਏਮਿਆਈ ॥ ਸਨਾਦੀਨੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥
ਤੀਹੁ ਪੁਤੁ ਜਾਪਦਾ ਥੀਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ਜੀਨ ਕਉ ਪੁਰਬੇ
ਖਿਆਸ ਤਗੁਰ ਕੇ ਟਿਆਤਿਨ ਆਈ ॥ ਰਾਵਿਨਾ ਦੈਸਤ ਤੁੰ ਮਤੀ ਦੁਨੀ
ਇਕੁ ਆਈ ॥ ਤੀਸੁ ਥੀਨੁ ਘਟੀ ਨਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੋਦਿ ਵਿਹਾਈ ॥ ਬ
ਬੁਝਨ ਅਪੁ ਆਪਿ ਛਿਪਿ ਛਿਪਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਆਪ
ਆਪੇ ਖੇਲ ਏਮਿਆਈ ॥ ਤੁ ਸਸਕੁ ਕਿ ਚੁਸੁਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਉਸ
ਧਾਈ ਆਜਾਈ ॥ ਧਾਧੱਧਾ ਪੁਕਮਾਵਦੇ ਧਾਧੇ ਪਚਹਿ ਧਾਈ ॥ ਸੋ
ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਦੀ ਸਨ ਮੁਖਿ ਥੁਨਧਾਈ ॥ ਜੀਸੁ ਵੇਖਾਏ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਰਤਰਾ ॥ ਸੇ ਗੀਗਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰ
ਗਨਤੁ ਦਈ ਹਉਮੈ ਖੀਤੁਨਾਈ ॥ ਗਰਧਗਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵੀਨਾ ਮੋਗੈ
ਈ ॥ ਗਰਸਬਦੀ ਹਰਿਧਾਈਐ ਸੰਥੀਨੁ ਸਬਦੈ ਵਰਮੀ ਕੁਲਾਈ ॥

ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੋਜਪਿਆਨਾਨਕਨਾਮੀਜਸਾਈ॥੪॥੨੫॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ॥
ਘਰੁ ੧ ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁਧਾਈਆਤੈਮਨਤਨਿਵਸੈਇਕਾ ਰਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਰੰਗੀਆ
ਨਾਮੇਅਧਿਆਨੁ॥ਥੀਨੁਸ ਤਗੁਰਕੈਨੈਨਧਾਇਓਕਿਰਪਾਦੇਖਹੁਮੇਹੀਬਾ
॥ਅਨਾਖੀਓਖਨਉਤਰੈਜੇਚਰਨਗੁਰਸਬਦੀਨਕਲੇਧਿਆਕੀ॥੧॥ਮਨਮੋਰ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲਨਾਜਿਨਘਰਿਵਾਹੀਐਂਸੇਤੁਧੀਵਠਿਤਸੁਖੇਬਣਾਕੀ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਗੁਣਵੰਤੀਗਰਬੁਕੰਨਹੀਬਹਣੁਨਮਿਲੈਹਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਦੁਨਾਨਾਈਅਟਗਈਮੱਥੈਬਦੁਰੀ॥ਜੀਨੀਸਚੁਧਾਈਆਗਰਿਰਤੇਚਰਾਂ
॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਚੋਧੀਆਥੁਤੀਆਜੀਆਆਥਹਦੂਰਿ॥੨॥ਆਪੇਰੰਗਣੁ
ਓਨੁਸਬਦੇਲਾਇ॥ਨੀਆਣਾਈਆਸਚਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਸਾਚਿਰਤੇਲੀਵਲਾਗਾ
ਚਾਰੇਕੁੰਟਾਢਾਵੈਥਕੇਮਨਮੁਖਬੁਝਨਪਾਈ॥ਜੀਸੁਸ ਤਗੁਰਸੋਪਾਓਸੋਮਿ
ਹੈਸਬਾਈਆਈਜਾਂਮਿਟਪਏਕੋਕਰਿਥਕੀਸੋਰਦੁਖੁ ਕਾਟੈਕਰੇਈ॥ਸੀਆਲੀ
ਮਦੁਖੁਕਟਿਆਸਬਦੀਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਵਾਸਿਹੈਸਚੇਸਚਧੰਨੁ
ਸਚੀਸਿਫਤੀਜੇਨਰੰਚੁਚੜਾਹਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥੩॥੨੬॥
॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਗਲਾਏਕਾਰਾਦੁਕਰਗਤੁਕਰੇਸੀਧਾ
ਬੋਲਾਖਿਉਪਾਈ॥ਸਭਏਕੱਏਕੁਵਰਤਦਆਖਣਆਖਿਸੁਣਾਈ॥
ਏਥੁਜੁਦਾਈਆਪੁਹੈਆਏਦੇਈਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਸਾਹਿਵਾ
ਚਰਹੇਜੀਵਣਾਈ॥੧॥ਸਹਸੇਰੁਗੁਰਕੀਮੰਨੈਲੈਰਜਾਈ॥ਸਹਤੁਸੁ
ਖੁਸਤੁਕੀਐਨਾਮੁਵਸੈਸਹਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਨਿਕਾਰਿਕਮਾਸੁਖ
ਸੋਈਸਾਰਕਰੇਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੀਏਬਾਲੀਐਜਾਆਪੇਨਦਾਰਿਕਰੇਈ॥
ਨਸਬਦੇਸੋਹਲੇਤਿਮੈਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਆਪੀ

ਸੋ ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਮੋ ਅਨੰਤ ਨੋ ਬੀ ਗੁਰ ਆਤੈ ਲਗਾ ਕਿ ਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੈ ਮੇਲੈ ਘਰਿ ਆਣੀ ॥ ਜਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖੈ ਐਦੂ ਖੁ ਜਾਇ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕਾਂਤੈ ਨਸਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਵੇਖ
ਸਿ ਮੈ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੈ ਵੇਤੁ ਝਾ ਖੀ ਨੁ ਅਵਗੁਨ ਕੱਢੀ ॥ ਧ
ਮੁ ਕਾਯ ਸਰਵਰ ਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇ ਲੈ ਹਰਿ ਸੱਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਸ
ਦਾ ਹਾਗਿਨ ਮਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੱਜੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁ
ਗ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਗੁਨ ਕੱਢੀ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਰ ਦਾ ਦੀ ਹਰੀ ਯਵ ਕਰੀ ਦਾ ਈ
ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੱਜੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਹਠੀ ਕੈ ਨ ਯਾ ਈ ਆ ਕਰੀ ਉ ਪਾ ਦ ਥ ਮੈ ਸਭੁ ਕੱਢੀ
ਹ ਸਾ ਸਿ ਆ ਨ੍ਹ ਪ ਕਰੰ ਹੇ ਮਹਿ ਕੱਢੇ ਰੰ ਗੁ ਨ ਹੱਢੀ ॥ ਕੁ ਟੁ ਕ ਯ ਟਿ ਕੈ ਨ ਯ
ਚੀ ਜੈ ਸੱਖਾ ਵੈ ਸੱਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸਾ ਬ ਨ ਤੇ ਰੀ ਆ ਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੇ ਜੀ ਅ ਤੇ ਰੰ ਚੁ ਰ ਸੀ
ਤੁ ਯ ਪ੍ਰਭੁ ਆ ਪ੍ਰੀ ਕੱਨ ਹੀ ਦ ਰੇ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ ਨੱ ਸਾ ਬ ਸੀ ॥ ਵਿ ਖੁ ਤ ਉ ਜ ਲ ਜ ਨ ਚ
ਪ੍ਰ ਏ ਜ ਨ ਨ ਨ ਕ ਕੀ ਅ ਰ ਦ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਰੀ ਰਾ ਗੁ ਮ ਹ ਲਾ ੪
ਨ ਮੁ ਮੈ ਮੰ ਨੈ ਮ ਨ ਚੀ ਪ ਤੀ ਐ ਵ ਬੀ ਨੁ ਨ ਦੋ ਈ ਗੁ ਜੀ ਵ ਸੁ ॥ ਕੱ ਈ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ
ਦੁ ਜੇ ਮੈ ਪ੍ਰਭੈ ਮੇ ਰ ਸੇ ਪ੍ਰ ਭੁ ਦ ਤ ਸੁ ॥ ਹ ਉ ਤ ਿ ਸੁ ਵਿ ਟ ਚੁ ਤ ਉ ਖੰ ਨੀ ਐ ਮੈ ॥
ਕ ਰੇ ਪ ਰ ਗ ਾ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਰੇ ਪ੍ਰੀ ਤ ਮ ਾ ਹ ਉ ਜੀ ਵ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਈ ॥ ਬੀ ਨੁ
ਜੀ ਵ ਨ ਖੀ ਐ ਮੇ ਰੇ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਨਾ ਮੁ ਦ੍ਰ ਿ ਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਨਾ ਮੁ
ਵ ਚ ਰ ਤ ਨੁ ਹੈ ਪ੍ਰ ਭੁ ਮੇ ਰਾ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਿ ਾ ਸ ॥ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵੇ ਬਾ ਗੀ ਆ ਖ ਾ ਿ
ਦੇ ਵੈ ਯ ਰ ਗ ਾ ਸ ॥ ਧੰ ਨੁ ਵ ਡ ਭ ਾ ਗੀ ਵ ਡ ਭ ਾ ਗੀ ਆ ਜੰ ਮਾ ਈ ਮੈ ਮਾ ਣੀ ਆ ਸ
ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰ ਖੁ ਨ ਤੇ ਰਾ ਓ ਸੇ ਭ ਾ ਗ ਹੀ ਨੁ ਵ ਸੀ ਕ ਾ ਆ ਈ
ਰਿ ਜੰ ਨੇ ਭ ਵ ਾ ਈ ਆ ਹੀ ਦੈ ਚੀ ਦ ਸੀ ਟ ਾ ਕ ਾ ਵਿ ਕ ਰ ਮ ਾ ਕ ਾ ਰ ਉ ਨ ਾ ਯ ਾ ਸੀ ਉ ਆ

ਸੁਟਕਾਨਾਕਸਚੁਕੀਤੁ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ
ਸਭੇਬੱਕਯਾਥੇਤੇਜੇ ਆਵੈਇਕੁਥੇਜਾਨਮੁਯਾਦਾਖੁਸਹੁ
ਜੋਸਚਾਸਬ ਦੁਖੀਗੁਰਤੇਮਾਣੁਯਾਥੇਤੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇ
ਸਥੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਇਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਈ ਏਕਸਾਖਿਨੁਸਭਤੈਂਪੂ
ਬੁਮਿਕਿਆਮੰਤੁਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਖਸੁਮੀਆਯਾਤਿਸਾਥੀ
ਜੋਸਾਡੀਗੁਨਦਾਰਿਕਰੇਈ॥ਜਿਸਥਏਕਹਰਿਨਾਮੁਦੇਈ॥ਸਭਨਾਮੁ
ਤਾਸੁਹੱਈ॥ਜਿਸਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਸਾਡੀਨਿਸਾਡੀਗਰਬਰਾ
॥੨॥ਸਢਾਮੁਰਤੀਸਢਾਥਵੀਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆ॥ਰਾਚਹੁ
ਪੂਨਾਗਈਜੋਸੁਹਾਵਿਨਾ ਮੁਆਯਾਰੁਚਾਯਾਯਾਵਿਤੁਹੈਜੋਕੈਸੰਤਮਾਰ
ਸੰਤੀਮਨੀਨਾਮਿਐਜੋਨਿਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟਾ ॥ਜਨਨਾਨਕਬਯਾਯਾਸੁਹਾਗੀ
ਸਿਰਾਤੁਨਜਨਮੁਜਾਗਾ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ
ਪਉ੧ ਸੱਈਧਿਆਈਐਜੀਅੜੇਜਿਸਾਥਾਤਿਸਾਹੁਰਾਤੀਸਹੀਕੀ
ਸਮਾਹਿਜਿਸਕਾਸਭੁਦੇਸਾਹੁ॥ਸਭਿਸਿਆਣਪਾਛਡੈਕੈਗੁਨ
ਲੀਯਾਹੁ॥੧॥ਸਹਜੋਗੁਸੁਖਸਾਹਜੋਸੰਤੀਜਥੇਨਾਉ॥ਆਢਯਾ
ਥੀਆਈਤੁਗਲਾਂਢੀਦਨਿਰਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਸਰੀਸਰੀਸਾ
ਤੁਮਨਾਜਿਸੁਜੋਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜੋਸੁਸੀਮਰਤਸੁਖੁਹੋਈ
ਦੁਖੁਦਰਦੁਨਮੁਯੇਹੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਕਰੀਚਾਕਰੀਪ੍ਰਭਸਾਹੁ
ਈ॥੨॥ਸਾਯਸੰਗਤਿਹੋਈਨੀਕਮਾਣਟੀਐਜਾਮਰੀਢਸਾਗਿ
ਤਾ ਬੈਠੰਜਾਨੀਸੁਅਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਮਹਰਕਰੇਸੁ

ਵਨੁ ਤਾ ਕਾਰ ਜੁਆਬੇਗਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਵਦਾਈਐ ਉਚੇ ਉਚਾ ਥਾਉ
॥ ਵਡਾ ਚੀਹਨਾ ਵਾਹਗ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ
ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਸਖੀ ਤਿਸੁ ਪਾਖੁ ਉਜਲਾ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ
ਦੁਸਖ ਨੀਵਾਣਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਤਿ ਕੇ ਪਗ ਧੋਵਾ ਏਕ ਸਰਧਾ ਜੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੋਹਨ
ਹਭਿ ਨਾ ਮੁਥਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਮੁਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਅਗੋ ਪਾਇ ਛਡਾਇ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ
ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲੇ ਮਾਇਆ ਆਕਾਰ ਸਭੁ ਧੁਇ
ਜਾਸੀ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਨ ਕੇਰੀ ਹੋਇ ਰਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੁਕਰਣੀ
ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰੀਚ ਨੀਵਾਣਿ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚਹੁ ਚੁਕੈ ਭਿਮੁ
ਅਸਤਾਕਿ ਹੋਵੈ ਕਰਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਭਿਮੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸੁਭਰ ਸਚੁ ਸਾਧ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀਨੀ
ਅਪਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ਇਕੁ ਗਾਈਐ ਇਕੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਇਕੁ ਅਰਾਧੀ ਇਕੁ
ਮਨਾਈਐ ਇਕੁ ਪੇਖੀਐ ਸਭ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਤੇ
ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖਦਾਈ ਮੀਤੁ ਇਕੁ
ਇਕੁ ਵਡਾ ਗਿਆਨੀ ॥ ਇਕੁ ਸਚਾ ਧਨੀ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜਾਚੀ ਸਭ ਮਾਗਹਿ ਤਿਸ ਤੇ ਦਾਨੁ
ਮਨਿ ਕਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਜੀਨਿ ਸੁਖੁ ਬਹੁਤ
ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਇਕੁ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਇਕੁ ਆਧਾਰੁ ਜੀਆਂ ਤਾ
ਕੋ ਨੀਰੈ ਆਠ ਪਹ ਸਦਿ ਸੁਜਾਖਾ ਇਕੁ ਸੁਮੇਰੀ ਕਰਤ ਆਨ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕੁਸੰ

ਛੋਫਲਾਕੁੰਚੇਤੁਸਤੁਚੁਕੈਸੋਕੁਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਓ॥ਸੀਸੁਕਾਨੜੀਚਿਤੁ
ਧਾਰੀਅਸੋਪ੍ਰਭੁਚਾਰਿਠਾਨਾਲੀਕਾਜਾਸਿਥਲੀਮਹੀਅਲਿਪਾਪੁਰਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਅਥਲੀਨਦਾਰੀਸੋਹਾਲੀ॥੨॥ਸਹਜੁਤ ਨੁਨੀਰਮਾਪੁਹੋਈਆਲਾਗੀਸਾਚੁ
ਧਰੀਸਿ॥ਚਰਨ ਕਮਲੇਧਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਭਿਜਾਪਤਾਪਤਿਨਹੀਕੀਤਾ॥੩॥
ਰਤਨਜੇਵਹ ਰਮਾਣਕਾਐਂਤਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਗੁ
ਜਨਨਾਨਕਹਾਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਓਡੁਸੋਈਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿ ਨਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁ
ਧਨੁਦੀਆਸੀਮਾਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਸਚੀਧੁੰਨਾਸਚੁਸੰਜਮੁਸਾਚਾਠਹਰਾ
ਗੁਨਗਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੋਟਿਆਮਾਰਨਆਵਜੁਨਾਉ॥੧॥ਐ
ਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਦਾਇਕਰੰਗੇਗਾਪਟਾਪਟੰਤਰਿਰਾਵੈਰਹੀਆਸ
ਦਾਸਹਾਈਸੰਗੇ॥੧॥ਰਹਾਓ॥ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਆਗਣੀਜਾਸੀਮ
ਗੋਵਿੰਦੁਗਾਜੀਨਿਚਾਖਿਆਸੋਤਿਪਤਾਸੀਆ ਤਿਪੁਰਾਸੁਜਾਲੈਜੀਉ
॥ਸੰਤਾਸੰਗਾਤਿਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਬਧਸਿਦੁਗਾਜੀਨਿਸੋਇਆਪ੍ਰਭੁਅ
ਪਲਾਸੁਈਜਾਨਾਰਿਦੁ॥੨॥ਅਉਸਾਰਿਹਾਰਿਜਸੁ ਗੁਰਮਲਾਜਿਤੁਫੁੱਟੇ
ਮਜਨਾਈਸਨਾਗਸਨਾਉਚਰੈਗੁਣਵਤੀਫੁੱਲਿਨਪੂਜੈਦਾਨੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀ
ਨਿਤਨਿਵੈਸੋਦਈਆਲਾਪੁਰਖੁਸਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਉਧੰਨੁਧਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾ
ਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ਸਾਮਿਆਕਦੇਨਵੈ ਛਤੈਜੋਲਿਆਕਰਤਾਰਾਦਾ
ਸਾਕੇਬੰਧਨਕਟਿਆਸਭੈਸੀਜਨਹਾਰਿ॥ਕੁਲਾਮਾਰਗਿਧਾਈਉਨੁਗਲ
ਅਵਗੁਣਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੀਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਸਗਲਾਘਟਆਧਾ
॥੪॥੧੮॥੮੮॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਰਸਨਾਸਚਾਸੀਤ
ਐਸਾਨੁਤਨੁਨੀਰਮਾਪੁਹੋਈ॥ਆਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵ

ਰੋ ਰੋਜਨੁ ਦੁਖ ਖੁਆਇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਅਮਿਅ ਭਰੇਰੁ
ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੋਹਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂਤ ਨਾਲਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਚੁਲਿ ਨ ਖੁਲਿਓ
ਈ ਅੱਗੈ ਡਿਠਾ ਚੁਕਾਂਦੜਾ ਗੁਰ ਮੁਨੀਯਨੁ ਸਾਡੈ ਗਾਰੀ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨ
ਅੰਦੁ ॥੪॥੨੦॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠਾ ਕਰਿ ਕੈ
ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥ ਕਾਈ ਮੀਤੁ ਸਰੀਦ ਕੀਏ ਵਿਧਿ ਆ
ਚੰਮਿ ਬਾਦੁ ॥ ਜੰਦੇ ਬੰਧਿ ਮੁਨੱਹਦੀ ਵੇਜਨ ਵੈ ਥਿ ਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇਵਣਾ ਗੁ ॥ ਜੰਦੀ ਸੈਸੱਰ ਦੁਸਮਨ ਮਨ ਕੀ ਮਾਰਿ ਤਿ ਆਗੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਉਤੁ ਕੁ ਰੁਹ ਰਕਾਇਆ ਧਵੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੰ
ਨਜਾਣੈ ਤਿਖੁ ਅਤਿ ਖੁਸਬੁ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕੂੜਿ ਮਦਿ ਥਿਆ ਪਿਆ ਨਿਹਿ
ਜੰਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਜਾ ਸੁ ਧਾਸਾ ਕੀਤਾ ਰਿਚੰਗਾ ਚਲਾਇ ॥
ਤੇ ਸਨਾਧੰ ਬੀਢਾ ਸੀ ਆਨਿ ਕਸੁਨਯਾ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹੀ
ਦੁਈ ਢਿਗਿ ਢਿਗਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਅਨਿ ਕਯੂ ਕਾਮੀ ਮੱਹਿ ਆ ਚਤੁਥੀ
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿ ਸਨੱਰਧੈ ਸੱਰਹੈ ਸੰਬ੍ਰਿਖੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹ
ਵਉ ਯੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਃ ੫
ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੱਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੋਲੀ ਕੀਅ ਤੇ ਸੁਣਿ ਢੁਯਸਾ ਗੁਰੁ ਸੁਰ
ਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣ ਤੁ ਸੰਮਾਜੁ ਧਰਬਾ ਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਾ
ਗੁਰੁ ਸੋਵਿਆ ਗੋ ਕਿਆ ਬੱਤੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਸੋ
ਥਿਰ ਗਹੁ ਉਠਿ ਚਲਾਹਿ ਪਰ ਕੁਤੀ ਗਿ ਕਿਆ ਤੁ ਰਤ ਗਿਰਸਤ ਸੀਉ
ਢੁਆ ਕੀ ਬਾ ਗਾਨੁ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿ ਨਿ ਦੀਆ
ਪੂਰੁ ਨ ਚੱਲੈ ਸਰ ਪਰ ਉਠੀ ਚਲਦਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਖਰੜੀ ॥੩॥

ਆਗੈਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮੇਲੈਨੀਕਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਈਗੋਸਾਚੀਸਭਿਗਗਸੋ ਦੇ
ਸਾਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੂਰਨਅਭਖਅਭੇਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਟਿਗਏਭਰਮ
ਆਜਿਨੰਦਿਤਸਚੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਸਾ
ਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੋਸਚਾਨਾਉ॥੨॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵੈ ਸਕੈਸਫਲਾਜੁ
ਗੁਰੁਆਖੈਗੁਰਜੋਵਹੁਅਵਰੁਨਦਿਸਈਆਫਹਾ ਗਤਿਸੁਜਾਖਾ॥ਨਦਰਿ
ਤਖਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਖਤਣਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੁਹੈਆਖਾਸੀਜੈ
ਸਮਾਇਜੀਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਜੋਈਨਮੁਖੀਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਬ
ਗਤੀਮਹੈਨਆਵੈਜਾਇ॥੪॥੩॥੧੦॥ਜੋੜੁ॥

॥

ਰਾਗਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੴ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਖਿਆਖੀਮਨੁਵਾਵਲਾਜੀਉਜੀਉਲੈਆਏਵਾਇ॥ਜੀਸਚੁਵਾਈਸੁਣੀ
ਸੁਕਵਣੁਕਿਤੁਥਾਇ॥ਆਖਣਵਾਲੇਜੇਤਡੇਸਭਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ
॥੧॥ਬਾਬਾਅਲਖੁਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਯਾਕੀਨਾਈਯਾਕਥਾਈਸਚਯਹ
ਗਾਰੁ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਚੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕਿਤੜਾਇਥੈਨਜਾਪੈਕਿਉ
ਸਚੁਸਾਈਰਮੇਲੀਅਹਿਤਿਲੁਨਪੂਜਾਵਹਿਓਹੀ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ
ਕੇਸੁ ਹੋਸੁਦਿਆਖਹਿਸੋਈ॥੨॥ਧੀਰਯਕਾਬਰਸਾਲਿਖਸਾਦਕਮੁਹਦੇਅਹ
ਸਰੀਦਾਸੇਖਸਾਇਕਵਾਜੀਮੁਲਾਦਰੇਦਰਵੇਸਗਸੀਦਾ॥ਬਰਕਤੀ
ਨਕਉਅਗਲੀਪਤਦੇਹਨੀਦਗੁਦਾ॥੩॥ਪੁਛਿਨਸਾਜੇਪੁਛਿਨਢਾਹੇ

ਸਤਕੀਮਦੀਪਿਆਰੁ ਸੱਚੁਸੁਰਤੀਸੁਹਾਵਣੀਸਚੈਪੇਮਅਪਾਰੁਸਭੁ
ਨੂਪਿਰਪੁਰਖੁਨਜਾਣਦੀਸਾਚੈਗੁਰਕੈਭੇਤੀਪਿਆਰਿ॥ ੬॥ਜਿਸੁਅੰਦਿਪਿਆਸੀਤੁ
ਤੀਏਕਿਉਧੈਰਥਿਨੁਰੋਮਿ ਵਿਹਾਣਿਅੰਕੁਜਾਣਾਓਤੁਜਾਣੀਐਸੁਮਤੁ
ਧਨੁਜਾਲਿਚਲਿਜਾਣਿਆਜਾਧਨਕੰਤਨਰਾਵੀਆਤਾਚਿਰਥਾਜੋਬਨੁ
ਖੀ॥ ੭॥ਸੋਜੋਕੰਤਮਹੇਲ੍ਹੀਸੁਤੀਥੁਸੁਹਨਥਾਇ॥ਹਉਸੁਤੀਧਿਕੁਨਾ
ਕਾਮਣਿਸਕਉਪੁਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲ੍ਹਾਈਚੈਦਸੀਨਾਨਕਧੁਨੀ
ਧਾਇ॥ ੮॥੨॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਆਪੇਚਕਵੈਆਪੇਸੁਦਿ ਵੀਰਾਰੁਆਪੇਚਤੁ ਥੰਚੁਆਪੇਜੰ
ਆਪੇਰੁਸਾਚਉਮਾਨੁਮਹਤੁਤੁਆਪੇਦੇਵਦਯਾਰੁ॥ ੧॥ਤੁਮਜੀਉ
ਕਰਤਾਕਰਤਾਰੁਜਿਉਤੁਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮਮਿਲ੍ਹੈਆਧਾਰੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਗਣਿਮਆਪੇਗੰਗੁਮਜੀਠਾਆਪੇਨੀ
ਉਜਲੋ ਆਪੇਕੁਸਤੁਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਾਹਲ੍ਹਥਹਿ
ਟੋਡੀਠੁਅਡੀਠੁ॥ ੨॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਆਪੇਪਾਰੁਅਪਾਰੁਆ
ਵਟਸੁਜਾਲੁਤੁਸਚਦਿਆਧਾਰੁ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਜਾ ਦੀਐ
ਸੂਗਰੁਗੁਰੁਬਾਰੁ॥ ੩॥ਆਸਬਿਰੁਕਰਤਦੇਖੀਐਹੱਥੁਕੇਰੀਆਵੈ ਜਾਇ
ਯੋਨਿਮਝਾਏਕੁਤੁੰਹੰਗਿਬੰਧੀਯੰਯੈਯਾਇ॥ਗਰਿਆਏਸੇਉਬਰੇਸਾਚੁ
ਲੀਵਖਾਇ॥ ੪॥ਹਰੇਜੀਉਸਬਦਿਯਬਾਲੀਐਸਚੈਰਤੇ ਗੁ
ਕਾਰਤੁਤਨੈਮੇਲ੍ਹਾਨਾਵਾਈਸਚਥਰਿਸੀਸੁ ਓਤ ਪੋਤ ਰਹਿਮ
ਸਚੁਪਾਈਐਓਹਿਨ ਨਾਵੈਕੈਆਸਾਰੁ॥ ੫॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆ
ਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਚੀਸਨਮਾਰਿਕੈਸਚੁਰਿਦੈਆਉਪਜਯੋ

ਮੋਖਾਸਤਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤਰਜੋਤਿਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਿਰਪਾਤੇ
ਆਪਨਆਪੁਵੈਰੀਜਿਵੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਥਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੀਸਕੇਕੁਟੰਬਜਸਭੁ
ਹੁਕਮੀਵਰਤਾਰਾਹੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੇਵਸਿਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ ॥
॥ ਨਾਨਕਜੰਮਣੁਸੁਫਲੁਹੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਲਏਨਿਬਾਹਿ ॥ ੮ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅਨੇਜੁਤੈਤਨੁਜੁਹੈਜੇਹਾਦਾਜੁਦੇਈ ॥ ਅੰਧੇ
ਝੂਠੈਝੂਠੁਬੰਨ੍ਹਿਕਾਰੇਕੁਕਰੇਸੁਚਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿਨੁਅਕਸਬਦਨਿਮਾਣਾ
ਐਸਾਚੇਤਾਸਚੰਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇਗੁਣਹੀਸੁਖੁਕੇਹਾ ॥ ਥਿਰੁਨਾਮੀਸਾਹੁ
ਅਗਮੁਸੀਸਾਹਿਸਬਦਿਸੁਖੁਨੇਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਥਿਰੁਘਰਦਸੀਜੋਵੀਐ
ਨਵਵਢੀਸੁਰੇਈ ॥ ਜੇਉਜੰਮਿਬੰਢੈਮਚੁਪੀਕਰਤਾਪਾਵਕਰੇਈ ॥ ਥਿਰੁ
ਰਤਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ਥਿਰੁਸਾਲਾਹੀਸਾਹੁ
ਦਸਖੀਸਹੇਲੀਨਾਲਿਗਤ ਨੁਸੰਤੈਮਨੁਮੋਹਿਆਰਤੀਚੰਗੀਨਿਹਾਲਿ ॥
ਸਬਾਈਸਵਾਗੀਸੋਹਲੀਥਿਰੁਵੇਖੈਗੁਣਨਾਲਿ ॥ ਕਰਮਮਿਲਿਗੀ
ਨਆਵਈਵੀਥੜੀਅਵਗਾਲਿਆਰੋਗਨਾਸੁਖੁਪਈਐਸਾਹੁਰੈਝੂਠੈਜਾਣੀ
ਕਾਰੀਆਵੈਕੁਵੰਞਲੁਝਖੜੁਛੋਡੀਕੰਤੁਵਿਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਥਿਰਘਰ
ਨਾਰੀਸੁਹਾਵਣੀਸਾਈਕਰੇਸੁਮਾਣੁ ॥ ਥਿਰਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਬੰਧੁ
ਢਹਿਪਾਇਚਾਣੁ ॥ ਦਰਿਘਰਿਢੋਈਨਾਪਵੈਛੁਟੀਦੁਨੈਸਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ਥਿਰੁ
ਚਿਤਵਸੈਥਿਰੁਬੋਲਣਾਥਿਰੁਸੁਰਤਿਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁਮਤੀਦਰਸਣੀ
ਹੀਮਾਇਆਕਾਵਾਪਾਰੁ ॥ ਥਿਰੁਥਨੀਥੁਨੀਜਗੁਕਹੈਗਹਲੀਸਬਦੁਸਾਰੁ
॥ ੫ ॥ ਕੇਤੇਪੰਖੇਰੂਖਜੋਰੀਬੇਦਕਥਹਿਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਾਹੋਆ
ਹਲੇਵਾਦੇਆਵਣਜਾਣੁਗਵਾਇਨੁਗੁਰਕਰਮਨਬੁਟਸੀਕਹੀਸੁਝੀ

ਗਵਿਗਹਿਆ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥ ਸੋ ਗੀਰਾ ਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਤੇ ਨਿਰਮਾਲੁ ਜਨਾਲੀਐ ਨਿਰਮਾਲੁ ਦੇਹਸਰੀਰੁ ਨਿਰਮਾਲੁ ਸਾਚੈ ਮਨਿ ਹਰਿ
ਜਾਦੈ ਅਤਖੀ ਰਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਾਲੰ ਨਾਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੈ
ਨੇਮੈ ਪੁਨਹੀ ਨੇਮੁ ਅਸਥਾਲੇ ਨਾਇ ਨਿਰਮਾਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਵਡੁ ਹੰਮੈ ਖਪਤ ਗੀ
ਭਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲੀ ਅਮਲ ਕੈਹਾ ॥ ਸਭੁ
ਸਿਦੀਧਾ ਅਨੂਪ ਜੋਤੀ ਤੇ ਇਕ ਵਡੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਟ ਤੀ
ਚੁਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਤੈ ਭੰਨਣ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਤੁ
ਗਯਤੁ ਰਗਟੁ ਸਭੁ ਜਾਲੀਐ ਜੋ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਾਤੁ ਗੁਰੁ ਜੋ ਮਿ
ਤਾ ਸਹਜੇ ਪਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਕਾਮੀ ਕਾਮ ਵਟੀ ਪਾਈਐ ਧਰ ਖੋ ਤੁ
ਚਿਤੁ ਪਾਇ ॥ ਘਟਿ ਓਨਾ ਯਾਈ ਨੀ ਧਰੇ ਖਜੈ ਯਾਇ ॥ ਆਸਾ ਅਦਾ
ਦੁਬਿ ਕਰਿ ਇਉ ਮਾਰੁ ਜਾਈ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਸਧ ਕਉ ਮਗੈ ਸਚੁ ਵਦੁ ਮਾ
ਕਾਂਈ ਸਧੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖ ਚੁਟਨ ਹਾਂਈ ॥ ਸੁਧੁ ਦੁਖਾ
ਕਰੇ ਜਾ ਦੀ ਅੰਸ ਵਦਿ ਕੇ ਦੇ ਸੁਖੁ ਹਾਂਈ ॥੫॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਦੀ ਐ ਬਾਲੀ ਕੁ
ਥੀਆ ਸੁਆ ਮੁ ਨਿਜ ਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧੇ ਕਾ ਨੀ ਮਰਤੇ ਗੁਣ ਤਾ ਸੁ ॥ ਸਾਚੈ ਤੇ ਸੋ ਨਿ
ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਐ ਮਾਂ ਭੁ ਭੇ ਨਿ ਨਾ
ਨਾ ਮੁ ਨ ਹਾਂਈ ॥ ਭਗਤੀ ਕਾਈ ਵਹੁ ਲਿਆ ਸੁ ਹੁਕਾ ਮਾ ਧਾ ਤਿ ਧਾਂਈ ॥ ਸੀ
ਮੁ ਵਿ ਸਾਰਿ ਆ ਅਦ ਗੁ ਨੀ ਮੁ ਠੀ ਹਾਂਈ ॥੭॥ ਖੰਜਤ ਖੰਜਤ ਯਾਈ ਆ ਤੇ ਮੇ
ਸੀ ਐ ਮੀ ਆ ਈ ਆ ਪੁ ਪ ਕਾ ਦੇ ਘਰਿ ਵਾ ਮੋਹ ਉ ਮੋ ਤੀ ਸ ਨਾ ਜਾ ਈ ॥ ਨਾ
ਨਿਰਮਾਲੁ ਜਨੇ ਜੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾ ਈ ॥੮॥੭॥ ਸੀ ਗੀਰਾ ਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸੁਣਿ ਮਨ ਕੁਲੇ ਬਾਵ ਗੋ ਗੁ ਕੀ ਚਲੀ ਆ ਗੁ ਹਰਿ ਜੀ ਧਨ ਮੁ ਖਿ

ਸਬਾਈਮਾਲੋਰੰਗਹੱਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਗਮੋਵਾਸੁਬੁਧਾਈਐਹਰਿਵਰੁਸਹਜੀਮਿ
ਰੁਗਾਸਚਿਮਾਲੇਧਿਰਸੋਜੜੀਗੁੜਹੇ ਤੁਧਿਆਰੁਗਗਮੁਖਿਜਾਣੀਸੀਵਣੁ
ਔਗਰਿਮੋਲੀਗੁਣਚਾ ਗੁਰੁਸਚਿਮਿਲਾਹੁਵਰਕਾਮਣੀਧਿਰਿਮੱਹੀਰੰਗੁਲਾ
॥ਮ ਨੁਤ ਨੁਸਾਚਿਰਵਿਗਾਸਿ ਜਾਕੀਮਤਿਕਰਨੁਨਜਾਇਗਰਿਵਰੁਘਰਿਸੱਹ
ਗਹੀਨਿਗਮਾਪੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ ਤੁ॥ਮਨਮਾਹਿਮਨੁਆਜੇਮਰੈਤਾਧਿਰੁਸਵੈ
ਰੋਜਾਇਕਤੁਤਾਗੋਗਲਿਮਿਐਗਜਿਮੱਤੀਅਨਕਾਹਾਰੁ॥ਸੰਤਸਭਾਸੁਖੁ
ਚਜੋਗਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਜਾਖਿਨਮਾਹਿਓੁਪਜੈਖਿਨਿਖਪੈਖਿਨਮੁਆਵੈ
ਨੁਜਾਇ॥ਸਬਦਿਯਥਾਵੈਤਾਵਿਰਹੈਨਾਤਿਸੁਕਾਯੁਸੰਤਾਇ॥ਸਾਹਿਚੁਅਤੁ
ਨਤੱਜੀਐਕਥਿਨਯਾਈਆ ਜਾਇ॥੫॥ਵਾਯਾਗੀਵਣਜਾਰਿਆਆਏਵ
ਚੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਹੀਸਚਰੀਆਹਾਮਿਲੇਗਜਾਇ॥ਧੁਰੀਸਾਰੀ
ਰੁਮਿਲੈਨਾਤਿਸੁਤਿਖੁਅਤਮਾਇ॥ ਦਾਗੁਮੁਖਿਤੱਲਿਤੁੱਲਾਈਸੀਸਚੁਤਗੱਤੁ
ਆਸਾਮਨਸਾਸੱਹਲੀਗੁਰੇਦਾਕੀਸਚੁਚੱਪੁਆਥਿਤੁਆਏਤੱਪਸੀਪੈਰੇਪੁ
ਪੁਆ॥੭॥ਕਥਨੈਕਹੀਨਛੁਟੀਐਨਾਧਾਤੁਪੁਸਤ ਕਰੁ ਗਾਕੰਗਾਇਆਸੱਚੇ
ਧਾਈਐਓਥੈਨੁਹਾਰਿਚੁਗਾਤਿਧਿਆਰਾਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਗੈਮੇਲੇਗੁਰੁਕ
ਰੁ॥੮॥੬॥ ॥ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁ
ਸਿਮੈਧਾਈਐਰਤਨੁ ਚੀਰਰੁਮਨੁਦੀਜੈਗੁਰਆਥਦੇਧਾਈਐਸਰਧ ਧਿਆਰੁ
ਮੁਕਾਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਵਰ ਲਾਮੇਟਸੁਹਾਰੁ॥੧॥ਕਾਈਰੇਗੁਰਥੀਨੁ
ਆਨੁਨਹੱਈ॥ਪੁਛਹੁਬੁਹਮੇਨਾਰਦੇਬੇਦਾਬਿਆਸੈਕੱਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਨੁਧਿਆਨੁਧਾਨਿਜਾਪੀਐਅਕਥੁਕਹਾਵੈਸੱਹਿਓ॥ਸਫਲਿਓੁਫਿਰੰਮੁਹੁ
ਦਯਾਛਾਵਪਲੇਗੀਹੱਹਿਓ॥ਲਾਖਜਹੇਰਮਾਵਕੀਗੁਰਬੰਤੰਗੈਸੱਹਿ

ਬੁੰਦਨਯਵਦੀਕੇਹਾਕਰੀਮਸਿਖੋਸੱਚਾਈਔਰਕਿਰ ਤੁਯਇਆਸੀਰੇਹਾ।ਤੁ
ਨਐਸੀਹਾਰਿਸੀਉਪੀਤੇਕਾਰਿਜੋਸੀਜਾਖਦੁਧਹੱਈ।ਆਵਟਕੁਆਧੇਧਵੈਦੁ
ਅਧਲਿਨਦੇਈਆਆਧੇਮੋਲਾਵਿਚੁੰਨੀਆਸਚੁਵਾਡਿਆਈਦੇਈ।੪।ਰੇਮਨਐਸੇ
ਰੀਸੀਉਪੀਤੇਕਾਰਿਜੋਸੀਚਕਵੀਸੁਰੇ।ਖਿਨੁਧਾਪੁਨੀਦਨਸੱਵਦੀਜਾਦੈ ਦੁ
ਜੁਰੇ।ਮਨਮੁਖਿਸੱਝੀਨਾਧਵੈਰਾਗੁਮੁਖਿਸਦਾਹਜੁਰੇ।੫।ਮਨਮੁਖਿਗਣ ਤਰਾ
ਵਨੀਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੱਈ।ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਧਵੈਜੋਜੱਚੈਸਕੁਰੱਈ।ਗੁਰਮੁ
ਈਤਧਾਈਔਸਾਚੀਸੈ ਸੁਖੁਹੱਈ।੬।ਸਚਾਨੇਹੁਨਤੁਟਦੀਜੋਸਾਤਿਗੁ
ਸੱਝੀ।ਗਿਆਨੁਧਦਾਰਖਧਾਈਔਰਿਰਵ ਦਸੱਝੀਹੱਈ।ਨਿਗਮਾਨਾਮੁ
ਸਰੈਜੋਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਹੱਈ।੭।ਬੋਲਿਗਏਸੋਧਖਡੁਜੱਚੁਰਾਦੇਸ ਰਤਾ
ਘਣੀਕਿ ਮੁਹਤੇਕਿਚਲਾਣਾਖੇਪ ਦੁਆਜੁਰੀਕਾਲਾ।ਜੋਸੁਤੁਮੋਆਹੀਜੱਮੀ
ਜਾਈਸਚਾਧਿਤੁਮਖਿਆ।੮।ਖਿਨੁਗੁਰਧੀਤੇਨਉਧਜੋਹਉਮੈਔਖੁਤਾਈ
ਧੰਆਧੁਧਬਾਨੀਔਸਚਾਈਤੇਦਿਧ ਤੀਆਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਆ ਧੁਧਬਾਣੀਔਅਦੁ
ਕਰੇਕਰਾਈ।੯।ਜੀਆਜੰਕਾਕਿਆਮੋਆਈਔਜਥਦੇਸਿਆਧੇਧ ਤੀਆਈ।ਮਨਮੁ
ਖੀਨਾਧਵੈ ਵੈਚਤੁੜਿਚੱਟਧਾਈ।ਨਾਨਕਦਰੁਘਰੁਏਕੁਹੈਆਵਨੁਜਨੁਜਾਈ।
।੧੧।। ।ਰਾਗੁਸੋ ਰੀਗਾਗੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧।ਮਨਮੁਖਿਚੁਲੈਚੁਪਾਈਔ
ਚੁਪੀਠਉਗਨਕਾਈ।ਗੁਰਾਬੀਨੁਕੱ ਨਦਿਖਾਵਈਔਧੀਆਵੈਜਾਈ।ਗੀ
ਨੁਧਦਾਰਖੁਖੱਈਆਠਗੀਆਮੁਠਾਜਾਈ।੧।ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਰਮੀਕੁ
।ਰਮੀਚੁਪੀਤੁਹਾਰਦੀਨਾਧਿਰੁਔਕੀਸਮਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਚੁਪੀ
ਵੈਦਿਸੰਤਰੀਚੁਪੀਰਿਹੁਤਜੀਜਾਈ।ਚੁਪੀਚੁੰਗਰਿਬਾਲਿਚਵੈਤਰਮੋਮਨੁਝੰ
।ਧੁਰਹੁਪਇਛੁੰਨੀਕਿਉਮਿਲੈਗਵਿਮੁਰੀਬਿਲਲਾਈ।੨।ਵਿਚੁਨੀ

ਬੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੱਟੀ ਗਈ ਆਸਟਯਾ ਤੁਧਾ ਤਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬ ਦੁ
ਗਾਸਿ ਆਖੇ ਧਰੈਯਾ ਰਖੁ ਧਰੈ ਕਜਾਨੈ ਗਾਸਿ ਨਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤੀ ਨਾਂ
ਸਚੇ ਤੁਠੀ ਦੱਖ ਵਜਾਇ ਕਹੈ ਹਥੇਨ ਖਾਤਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿਯਾਇ
ਸਚਿ ਤੁਸਾਗਹੁੱਰ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹ ਕੁਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ
ਦੀ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਐ ਵਦੁ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਧਿ ਆਦੁ
ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਢੋਕ ਸਾਦੁ ॥ ਦੁਨਾ ਸਾਸੀ
ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਕਾਸਾ ਕਥਾਇ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚੁਕਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੱਟ
ਗਇ ਅਵਗਾ ਦਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਬੁਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੬॥ ਸਰਬ ਥਾ
ਤੁਤੁ ਜਿਉ ਤੁਧੈ ਵੇਤਿ ਉਰਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਾ ਨਿਵਸੈ ਨਾ ਮੁਚਲੇ ਪਤਿ ਸਾਖੁ
ਹਉਐ ਵੱਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸਾਖੁ ॥੮॥ ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਲਿ ਤੁ
ਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੀਰਥੁ ਤੁਹੁ ਆਪੇ ਮਾਝਿ ਮਾਝਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ਤੁ ਵੇਤਿ ਵੇਗ ਜਾਇ ॥੯॥ ੧੩ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਅਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿਕਰੀ ਵੀਚਾ ॥ ਗੁ
ਬਾਦੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਖੁਭਰਤਿ ਓਸੁ ਸਖੁ ਸਾਚੁ ॥ ਜੀਉ ਤੁ ਵੇਤਿ ਉਰਖੁ ਤੁ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਗਜਾਇ ॥ ਜੀ ਨਿਤ ਨੁਮ ਨੁ ਸਾ ਜੀ
ਰੀਆ ਤਿ ਸੁਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ
ਤੀ ਚੁੱਲਿ ਕਟਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੁਮਧ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ
ਨ ਪੁਜਨੀ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਅਗਹ ਸਗੁਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰੁ ਕਰ ਵਤੁ ਪਾ
ਨੈ ਮੰਚਿ ਬੈਲਗਾਈਐ ਤੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਨੀ ਸਭ ਤੀਰਥ ਵਰਤ
॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਦਤ ਕਰੀ ਬਹੁ ਦੇਵਰ ਗੋ ਵਰਦਾਨੁ ॥ ਭੂਮੀ ਦਾਨ ਗਊ ਆਪਣੀ ਤੀ ਮੰ
ਗਰੁ ਮਾਨੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ਸਭ ਤ ਗਰੁ
ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਵੇਦ ਵੀਚਾਰ ॥

ਜੀਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿਵਾਸਿਆਸੋਈਹਰਿਨਾਮਾਵਿਹੂਣੇਕਿਆਰਾਖੀਜੀਸੁਹਰਿ
ਸੁਨਹਾਇਆਵਾਜਿਉਸੁਪਨੈਨੀਸੀਬੁਝੀਐਜਬਾਝਗੀਨੀਦੂਹੰਸੁਗਇ
ਸਰਧਾਨਿਕੈਵਾਸਿਜੀਅੜੁਅੰਤਰਿਹਉਮੈਦੁਖਿਆਗੁਰਮਾਰਿਹੰਸੁਵੀਚ
ਐਸੁਪਨਾਇਹੁਜਗੁਝੁਝਿਆ॥੭॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲਿਧੋਪੀਐਜਿਉਬਾ
ਕਦੁਪੈਮਾਇਆਬਿਨੁਜਲਕਮਲਾਸੁਨਾਥੀਐਬਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸਿਮਿਲੈਜੀਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੮॥੧੫॥
ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਚੁਰਾਸੀਲਖਿਜੋਨਿਭਵਾਵੈਖੇਲੀਐਤੂ
ਕੀਆਸਾਉਚਿਓਪਰਬਤੁਮਾਖਟੂਨਾਪਉੜੀਮੀਤੁਤਾਸੁਮਾ
ਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਲਿਆਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀਆਸਾ॥੧॥ਭਾਈਰੇਤਉਜਾਣੁ
ਮੁਡਰਾਉ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਮਿਲੈਗੁਰੁਤਾਰੇਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾ
॥ਚਲਾਚਲਣੇਕਰੀਜਾਲੁਚਲਾ ਦੁਹਾ ਕੁ॥ਜੰਮਣਿਆਈਆਸੱਚਾ
ਅਮਰੁਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾ ਕੁ॥ਤੀਸਬਾਸਾਆਹਲਾਸੈਚੇਥਾਨੀਧਿਆਕੁ॥
ਦਰਥਗਮਹਾਪੁਰੁਸੱਹਣੇਯਕੇਵੱਟਹਜਾ ॥॥ਹਸਤੀਥੱਟੁਵਿਆਖੇਲੁਆ
ਬਾਬਾਪਾ ॥॥ਕੀਸਹੀਨਾਲਿਨਫਾਲਿਆਥਥੈਥਥੈਮੁਏਆਸਾ॥
ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਾਲੁਝੰਝਾਪੁਮਕਜਗਮਹਿਦੇਹੀ
ਥੀਨੁਨਵੈਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਥੀਰੁਘਰੈਜੀਉਪੇਖਣਸੀਚਦਹੈਜੀਰੇ
ਪੁਤ॥॥ਪੁਤਦੇਖਿਵਿਗਸੀਐਨਾਰੀਸੋਜਤਰ॥ਚੰਮਚੰਦਨੁ
ਐਕਾਥ॥ਦੁਰਮੁਖੀਗਾਰੁ॥ਖੇਹੁਖੇਹਰਲਾਈਐਛਡਿਚਲੈਘਰਬਾ
॥ਮਹਲਮਾਣੁਕਰਾਈਐਰਾਜਾਰਾ ਉਰਿਖਾ ॥॥ਚਉਧਰੀਆਈ
ਐਜਾਣਿਬਝੀਐਆਕਿਮਾ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਜੀਵਤ

ਕਾਨੁ ॥ ਏਹ ਕੁਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਸੀਜੱਆਇਆਜਗਮਾਹਿ ॥ਸਕੁਨ
ਕੁਰਖਾਖੱਠਦੀਤਨੁਮਨੁਦੇ ਹਸੁਆਹਿ ॥ਗੁਰਿਗਾਖੇਸੇਨਿਰਮਖਾਸਬ
ਈਦਾਰੀਕੁਹਿ ॥੭॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਾਚਿਨਾਮੇਸੀਰਿਸਾਹਾਥਾਤੈਸਾਹੁ
ਮੋਹਸੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਦੇਸਾਹੁ ॥ਮਨਮੁਖਭਖਕੁਨਿਨਿੰਦਿਯਹਿ
ਮੁਏਗੁਮੁਖਿਤਰੇਅਥਾਹੁ ॥੮॥ ੧੬॥ ॥ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੨ ॥ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਯਥਰੇਬੋਸਣਾਨਿਤਚਵਣੈਕੀਯੱਥਾਮੁਕਾਮੁ
ਥਾਪਨੁਜਾਹੀਐਜਾਹੈਨੀਹਚਯੁਅੱਕਾ ॥੧॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਮੁਕਾਮੇ ॥ਕਤੀ
ਸੰਦੜੁਕਰਣੀਖਰਚੁਬਾਧਹੁਆਗੈਹੋਮੇ ॥ ਗਹਾਕੁਜੱਗੀਤਆਸ
ਕਰਿਬਹੈਮੁਆ ਬਹੈਮੁਕਾਮਿ ॥ਯੰਞਿਤਵਥਾਈਯੱਥੀਆਸੀਯਚਹ
ਦਿਵਹ ਸਥਾਨੇ ॥੨॥ਸੁ ਰਸੀਯਗਲੁਗੰਯਰਬਮੁਨਿਜਨਸੇਧਯੀਗਸਾ
ਗਾਦਾਰਿਕੁਚੁਕੁਰਾਕਰਿਗਏਅਵਗੋਰਿਚਲਣਹਾਰਾ ॥੩॥ਸੁਆਜਾਤ ਧਾਨ
ਸੁਆਕੁਮੋਰਾਏਕਰਿਕਰਿਕੁਚਾਘੜੀਮੁਹਤਿਕਿਚਾਜਾਸਿਸਮਾਮੂਚੁਤਿ
ਥਹੁਰੁ ॥੪॥ਤ ਦਮਾਹਿਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਚੁਬੂਝੈਕੋਇ ॥ਨਾਨਕੁਫਾਲੈ
ਬੋਲੜੀਜੋਖਸਮੀਆਖਿਸੋਇ ॥੫॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸੂਰਣੈਮੁਖਾਸਚੁਚੁਰ
ਰਹਾਉ ॥ਸਭਦੁਨੀਆਵਞਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰਹੀਮੁ ॥੬॥ਮੁਕ
ਮੁਹੀਐਆਖੀਐਜੋਸੁਸਿਸਿਨਹੱਵੀਐਕੁ ॥ਆਸਾਮਨੁਯਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁ
ਹੋਸੀਏਕੁ ॥੭॥ਦਿਨਗਵਾਇਚਲੈਨੀਸਿਸਾਸਿਚਲੈਚਤਾਰਕਾਕਥਯੰਜੋਇ ॥
ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁਹੈਨਾਨਕਸਚੁਚੁਰੱਜੋਇ ॥੮॥ ੧੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਯਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਆ
ਪੁਮਿਲਾਏਚੁਝੈਤੁਨਿਗਮਜੁਹੁਵੈਕੰਈਗਹਰਿਜੀਉਸਚਸਬਦੀਬ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੁਸੋਈ॥੧॥ਕਾਈਕੇਭਗਤਿਹੀਨੁਕਾਹੇਜਗਿਆਈ
ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅਜੰਤੁਏਕਿਆ
ਏਕਿਆਕੱਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਪੇਸੇਵ
॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹੇਅੰਧੁਕੁਦਿਚਣਿਆਨਾਖਿਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁ
ਵਿਗੁਚਣਿਆ ਨੁਪਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮ ਨਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ
ਜੀਉਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਈਸਖਾਈ॥੩॥ਏਈਅਸਟੈਜਗਜੀਵ ਨੁਦਾਤਾਮਨਿ
ਧਾਤਿਗਵਾਈ॥ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰੁਕੋਨਜਾਏਅੰਧੇਠਉਰਨਕਾਈ॥ਮ
ਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਦਿਸੈਆਅੰਤਿਗਇਆਥਹੁਤਾਈ॥੪॥ਏਈਅਸਟੈ
ਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਈਆ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁ
ਤੀਹਉਮੈਮੈਮੁਹਚੁਕਾਈਆ॥ਜੀਸੁਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੈਮਨਿਚੇਸਾਚਿਸਮਾਈ
॥੫॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਕਾਹੁਪਾਏਸੁਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵ
ਸਹਜੁਪਾਇਓਮੋਖੁਦੁਆਰੀ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਸਦਮਨਿਵਸੈਮੋਹੁ
ਮੈਲੁਚੁਕਾਈ॥੬॥ਏਹੁਸੋਭਾਸਦਨਿਗਮਾਂਮਨਿਨਿਗਮਾਂਆਇਆਸਾ
ਈਨਾਮੁਨੀਆਨੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਸਭੁਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚ
ਸੁਣਾਈਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੭॥ਆਪੇਸੇਮਨਿਚੀਤਿਕਹੈਕਾਹੂ
ਨੁਗੁਰਆਪੁਜਾਣੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤਾਰਿਵਚਹੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਮੋਹਿਵਸਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਭਸੁਗਤਿਦਾਈ ਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇ ਵਡਿਆਈ

ਅਹਾਪੁਨਜਾਪਈਨਆਂਮੈਂਤੁਫਨੁਧਾਹੀ।੨।ਗਗਮੁਖੀਚਹਮੁਹਰੀਆਂਦ
ਸਚੈਸਹਜੈਸੁਭਾਇ।ਸਾਖਤੀਨੈਨਿਵਾਰੀਆਂਏਕੁਸਬਦੀਭਇਖਾਇ
ਮੈਂਮੈਂਤੁਫਨੁਹਰਿਏਕੁਹੈਆਥੇਦੋਈਖਵਾਈ।੩।ਮਨਮੁਖੁਭੇਖੁਕਰਿ
ਨਾਫਨੁਤਿਨਾਂਦਾਊ।ਤਿਨਾਂਧਾਸੀਨਬੈਸੀਐਓਨਾਂਧਾਰੁਨਾਗੀਗਾਊ।
ਕਾਮੁਕਰੋਧਾਕਦੀਆਂਹਿਤੈਨਿਤਜਾਲੀਆਹਿਓਨਾਸਬਾਦੁਨਾਊ।੪।ਸ
ਕਰਮਕਮਾਵਦੇਯਈਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਊ।ਹੁਕਮੋਦਰਸਨੁਦੇਖਣਜਾਹੇ
ਰਿਤਹਜਾਊ।ਹੁਕਮੋਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੁਕਮੇਸਾਚੈਸਮਾਊ।੫।ਪਾਧੁ
ਮੁਨਜਾਣਹਿਬ ਪੁਤੇਕੁਲੇਫਿਰਹਿਗਵਾਰ।ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇ
ਨਿਤਹੱਤੈਖੁਆਰੁ।ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਨਾਸਾਚਿਪਾਗੈਪਿਆਰੁ।੬
ਗੁਰਮੁਖੀਆਮੁਹੱਸਹਦੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰੇ।ਸੀਤਲਗੜੀਸਾਚਿਰਤੇਦਰ
ਚੈਸਾਚੀਆਰਾ।ਆਏਸੇਯਰਦਾਫੁਹੈਸਕੁਪਾਕਰਹਿਉਪਾਰੁ।੭।
ਤਨਦਰੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੱਢਿਓ।ਜੋਸੀਨਦਰਿਕਰੀਦੇ
ਸਚਾਤੈਸਾਹੀਕੱਢਿਓ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਿਧਰਾਧਰਿਹੱਢਿ
।੮।੩।੨੭।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਗਗਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਈਐਮਨਮੁਖਿਬੁਝੁਨਪਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਮੁਖੁਉਜਲੋਹਰਿਦਰੀਆ
ਨਿਆਇ।ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਈਐਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ।੧।ਭਾਈਰ
ਨਿਦਸਾਹੁਹੋਇ।ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਭਗਤਿਹੈਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ।
ਹਾਉ।ਸਦਾਸੁਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੋਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।ਸਦਾਧ
ਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਇ।ਸਬਦੀਮਿਲੀਨਦੀਝੁਰੈਮ
ਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ।੨।ਹਰਿਨਿਗਮਾਅਸਤਿਉਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰਪਾ

ਦੈਤਯੁਤ ਕਰਮ ਧਰਮ ਵਿਕੁਸੰਜਮ ਪਉਦੁਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਵੇਣਿ ਐਸੇ
ਸੁਹੰਆਮਨਾਦਿਨੁ ਮੁਦਖਾਣੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ਵਡੈ ਏਕੰਨਾਉ ਬੁਝੈ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਜਾ
॥ ਸਾਖਟ ਦਰਸ ਨ ਜੰਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੀ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁ
ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਚੀ ਬਾਣੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਅਵਰੁ ਜਾਣਾ ਚੁਕਾਏ ॥੫॥ ਧੰਧਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਦੁਖ ਖੁ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਮਿ ਰਤਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੇ ਗੁਰ ਈਸਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦ
ਤਿਨ ਪਾਏ ਜਾਨਉ ਚੈਤਾ ਸਾਚਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ
ਤ ਸੰਗਤਿ ਮੀਨਾ ਮੁਹਾਰੇ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁ ਰੁਮਿ ਐਸੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅ ਪ
ਰਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੬॥ ਸੱਬੂਹ ਮਝੁ ਵਸੁ ਮੁਜੱਥੈ ਐਹ ਗੀਤਾ
ਕਿਰਤਾ ਪੂਰਬੁ ਨੀਕਾਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਨਾਥ ਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਗਲੈ ਜਾਤਾ ਨਾਹ
ਸੁਖੀ ਲੈਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੭॥੫॥ ॥ ਸੀ ਗੀ ਗੁਆ
੩ ॥ ਸਹਜੈ ਨੱਸਭ ਬੱਝਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਈ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਧਰਤਿ ਪਤਿ ਧੰਧਿ ਤਜੱਤ
ਵੇਕੇ ਖੀ ਕੁਰਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਟੇਸਹ ਜੁ ਪਾਇਆ ਆਖੁ ਥੁਲੀ ਕਿਥਾ ਕਲੇ ਜਾਈ ॥
ਕਾਈ ਗਿ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹ ਜੁ ਨ ਲੱਹੈ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹ ਜੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਈ ਆਸ
ਜਾਈ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਸਹਜੇ ਪਾਈ ਪਰੋ ਬਿਨੁ ਸਹਜੇ ਕਥਨੀ ਬਾਦ ਸ
ਕਰਮਿ ਉਪਜੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਵੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਤੇ ਮੁਖੁ ਸੰਤਿ ਹੋਈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੇ
ਵਨੁ ਢਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ਸਹਜੇ
ਗੁਰ ਉਚਰੈ ਕਰਮਿ ਕਰੋ ਲਿ ਵਜਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹੋ ਸਮਾਹਿ
ਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਕਾਪੁ ਵਿਡਾਰਿ ਆ ਸਹਿ ਸਰਵਾਣੀ ਪਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ
ਮੁਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ

ਰਾਤੇ ਰਾਮਨਾਮੀ ਨੁ ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥ ਗੁਰ
ਖੰਡੀ ਮੰਡਲ ਵਾਣੀ ਵੱਕ ਕਹੀਅਤ ਭਗਤ ਪਛਾਣੀ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੁ ਅਨਾਮੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ
॥ ਸਦਾ ਰੰਗੇ ਰਾਤੇ ਸਚ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਏਕੋ ਆਪੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸੋਇ
ਰਹੀਆ ਮਾਇਆ ॥੮॥੭॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਵਿਚੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚੂਕੀ
ਹ ਰਗੰਤੀ ਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੁ
ਸੇਵਿ ਨਿਸੰ ਰੁ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਹੋਰੁ ਨਿਰਾਸਾ ਜੈਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਥਾਨੁ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਜੀਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਆਪੁ
ਨਥਾ ਜਿਹਵਾ ਰੇ ਨਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਈ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਨਾਉ ॥੨॥
ਚੁਖਾ ਦਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾ ॥ ਸਦਾ ਸਚ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿ ਆਤਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਸਚੁ
ਦੁ ਸਚੁ ਬੱਲਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਓਹੁ ਪਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ
ਸੀਨੀਸ ਚੁ ਦਿਸਾ ਕਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ
ਕਿ ਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਬਿਰਥਾ
ਮੁਏ ਵਾਈ ਆਏ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਦੋਰਾ ॥੫॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜੰਤ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਾਜਿ
ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਜਾ ਰਹਣਾ ॥
ਤਿ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਚੜਹ ਜਾਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਖੇ ਤਉ ਸਾਹੀ
ਰਦੇ ਰਹੇ ਬੁਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੁਨੀ ਥਕੇ
ਭਾਇ ਪਤਿ ਹੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਚ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬੁਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਆਗਾ ਦੇ ਚਹੁ ਤੁਖਨਾ ਦੀ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਕਾ ਨਿਰਮਾਲ ਰੀਤਿ ਗਾਤ ਮੀ
ਸੁਤਕਾ ਈ ਆਸਾ ਜਨ ਸੈਗੇ ਯਰੀਤਿ ਆਸਕਰ ਤਮਕ ਸ ਬੈ ਰ ਬੈ ਰ ਜੀ ਉ ਨੰ
ਸਗਲਾ ਜੀ ਕੀਤਾ ਆ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇ ਓਧਾ ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੁਤ ਖਤ੍ਰਿ ਗਸਾਤ ਕਿ ਰੀ ਤਾ
ਕਾਇ ਅਰੱਹਤ ਨਾ ਛੇਦੁ ਰਿ ਖੁ ਨਾ ਰਿ ਖੁ ਕਰਤਾ ਸੱਗੁ ਗੀਰ ਤੁ ਨਆ ਦੇ ਚਿੰ ਚੇ
ਅਗੋ ਨਾ ਸਿ ਭੁੱਗੈ ਭੁੱਗੁ ਗਾ ਸੱਕੁ ਰਿ ਖੁ ਕੀ ਤੱਨੁ ਆ ਧਣ ਜੀ ਇ ਨਸੰ ਕਯ ਗਿ ਅਗੰ ਚੇ
ਨਆ ਇ ਓਧਾ ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੁ ਨਮ ਕੱਕ ਰ ਵਾ ਸਿ ਧਰਿ ਆ ਰ ਗਾ ਕਿ ਰਯਾ ਕਰੇ ਮੀ
ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੱਵੈ ਸਾ ਧੂ ਸੰਗੁ ਗਾ ਜਿ ਉ ਜਿ ਉ ਓਹੁ ਦਯਾ ਈ ਐ ਤਿ ਉ ਤਿ ਉ
ਸਿ ਉ ਰੰਗੁ ਗਾ ਦੁ ਹਾ ਸਿ ਰੀ ਆ ਕਾ ਖਾ ਸਮੁ ਆ ਧੇ ਅ ਵਰੁ ਨ ਦੁ ਜਾ ਥਾ ਉ ਗਾ ਅ
ਰ ਤੁ ਹੈ ਯਾ ਇ ਆ ਨਾ ਨਕ ਸ ਚਾ ਨਾ ਉ ਲੰ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗਸਿ ਰੀ ਰਾ ਗੁ ਮਹ ਲਾ

ਘਰੁ ੫ ਜਾ ਨਉ ਨਾ ਹੀ ਕਾ ਵੈ ਕ ਵਨ ਬਾ ਤਾ ਰਾ ਮਨ ਪੱਜੀ ਮਾ ਰਗੁ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਗਿ
ਨੀ ਧਿਆ ਨੁ ਆ ਵਾ ਹੀ ॥ ਰਾ ਗੀ ਆ ਨੀ ਰਾ ਗੀ ਆ ਨੁ ਕਮਾ ਵਾ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰ ਭੁ ਕਿ ਨ ਹੀ ਜ
॥ ੧ ॥ ਭ ਗਉ ਤੀ ਰਹ ਤ ਜੁ ਰਾ ਤਾ ॥ ਜੱ ਗੀ ਕਹ ਤ ਮੁ ਕ ਤਾ ਤ ਪ ਸੀ ਤ ਪ ਰੀ ਜ
॥ ੨ ॥ ਮੱ ਨੀ ਮੱ ਨਿ ਧਾ ਰੀ ॥ ਸੰ ਨ੍ਯਾ ਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾ ਰੀ ॥ ਉ ਦਾ ਸੀ ਉ ਦ ਸਿ ਗਾ ਤ
॥ ੩ ॥ ਰ ਗਾ ਤਿ ਨ ਵੈ ਪ ਰ ਕਾ ਰਾ ॥ ਧੰ ਨ੍ਹਿ ਤ ਵੇ ਦੁ ਪੁ ਕਾ ਰਾ ॥ ਸੀ ਰ ਸ ਤੀ ਗ ਸ
ਧ ਰ ਮਾ ਤ ਮਾ ॥ ਨ ਇ ਕ ਸ ਬ ਦੀ ਬ ਹੁ ਰੂ ਪ ਅ ਵ ਧੂ ਤਾ ॥ ਕ ਥ ਤੀ ਕ ਥੁ ਤੇ ਨੰ
॥ ਈ ਕੇ ਤੀ ਰ ਖੀ ਨ ਤਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿ ਰਾ ਹਾ ਰ ਵ ਰ ਤੀ ਅ ਧ ਰ ਸਾ ॥ ਇ ਕ ਆ ਨੁ ਕੇ
ਹਿ ਦ ਰ ਸਾ ॥ ਇ ਕੇ ਮ ਨ ਹੀ ਗੀ ਆ ਤਾ ॥ ੬ ॥ ਘ ਟ ਨਾ ਕਿ ਨ ਹੀ ਕਹਾ ਈ ਆ
ਭ ਕ ਹ ਤੇ ਹੈ ਯਾ ਇ ਆ ॥ ਜੀ ਸੁ ਮੇ ਐ ਸੱ ਕ ਗਾ ਤਾ ॥ ੭ ॥ ਸ ਗ ਲਾ ਉ ਰ ਤੀ ਉ ਧ
॥ ਤਿ ਆ ਗੀ ਸ ਗ ਨਿ ਧਾ ਵਾ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਚ ਰ ਨ ਸ ਤਿ ਧ ਰਾ ਤਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਸੀਨੀਦੁਚਰਮੁਅਹਕਰਣੁਚੁਕਾਈਆਗਾਦੁਸਮਤਿਕਾਦੁਧੁਕਣਿਆਕਾਗੁਸੈਨ
ਸਤੁਕਿਆਈਜੀਉ॥੧੧॥ਅੰਮੀਰਤੁਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆਗਾਤੇਓਆਭੁਗਤੁਸਿਦਸਾ
ਦੀਆਗਾਸੁਖੁਸੇਵਾਅੰਦਰਿਰਖ ਐਂਅਥਣੀਨਦਾਰਿਕਹੀਨੀਸਤਸਾਹਿਜੀਉ
॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਮਾਲੀਐਓਜਾਣੀਐਂ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐਗਸਾਤੁ
ਗਬਾਝੁਨਪਾਈਓਂ॥ਤਕਵਕੀਕਰਮਕਮਾਈਜੀਉ॥੧੩॥ਹਉਸਾਤਿਗਮਵੈਨ
ਘੁਮਾਈਆਗਾਜੀਨੈਭੂਮਿਬੁਲਾਮਾਰਗੇਧਾਈਆਗਾਨਦਾਰਿਕਰੇਜੋਆਥਹੀ
ਖੇਲਾਏਰਖਾਈਜੀਉ॥੧੪॥ਤੁਝੁਸਭੁਨਾਮਾਹਿਸਮਾਈਆਗਾਤੁਝੈਕਰਣੈ
ਬੁਕਾਈਆਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਈਆਜਾਕਉਜੱਤੈਧਰੀਕਰਤਸੋਜੀਉ
॥ਆਖੇਪਾਸਮੈਨਿਵਾਜੀਆਂ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜੀਆਗਆਥਹੇਸੋਵਕਰੀਐਨਾਮੁ
ਇਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰੇਜੀਉ॥੧੬॥ਸਭਿਸੰਜਮਗਏਸਿਆਣਪਾ॥ਹਾਥੁਪਸਰੁਚਿ
ਜਾਣਦਾਥੂ ਗਈਥ੍ ਤਾਧੁਵਰਤਾਈਓ ਸਭੁਲੱਕੁਕਰੇਜੋਕਾਜੁਜੀਉ॥੧੭॥ਜੋ
ਗੁਣਅਵਗਣਨ ਬੀਚਾਰੀਆਗਾਖੁਤਿਅਧੁਲਾਬੇਰਦੁਸਮਾਲਿਆਗਾਕੰਠਿਲਾ
ਕੈਰਖਿਓਨੁੰਬਾਗੈਨਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥੧੮॥ਸੋਮਾਨੀਤਨਿਖੁਚੁਧਿਆਈਆਗਾ
ਈਬਿਅਤਾਢਬੁਧਾਈਆਗਾਸਾਹਥਤੀਸਾਹਸੀਰੇਖਸਾਮੁਤੁਗਜਧਨਕਾ
ਨਾਉਜੀਉ॥੧੯॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਉਧਾਈਆਗਾਦੁਜਾਖੇਬੁਕਰੀਦਿਬਾਈ
ਸਭੁਸਚੁਸਚੁਵਰਤਦਾ ਜੀਸੁਤਵੈਤੀਸੈਵੁਝਾਈ ਜੀਉ॥੨੦॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਪਾਂਈਆਂ॥ਤਿਖੋਮਾਈਆਸੱਚੁਚੁਕਾਈਆਗਾਕਿਰਪਾਕਰੇਕੋਆਪਣੀਂ॥ਆਖੇ
ਏਸ਼ਮਾਈਜੀਉ॥੨੧॥ਗੱਯੀਨੈਗੱਆਣੀਆਗਾਤੁਧੁਆਖੇਗੱਈਓਠਾਂ
ਹਉਕਮੀਤੁੰਡੇਸਾਹਿਆ ਤੁਧੁਆਖੇਭੰਨੈਸਵਾਰੇਜੀਉ॥੨੨॥ਜਿਨਸਾਹਿ
ਸੀਉਚਿਤੁਲਾਈਆਗਾਤਿ ਨੀਦੁਜਾਗਾਓਚੁਕਾਈਆਗਾਹਿਮਾਂਜੋਵੈ

ਚਾਲੀਅਥਬੁਤ ਈਆਜੀਸਤੱਕੈਰਯਾਕਰੇਗੁਰਮੇਲਾਏਸੋਹਰੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਾਗੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੋਜਾਈਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮਕਾ॥੨
ਚਉਥੈ ਪਹਰੈਮੋਹਿਕੇਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਹਰਿਚਾਲਣਵੇਲਾਆਈ
।।ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਸਭਚਾਲੀਹੈਮੋਹਿ
ਦੀ।ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨਾਖਿਨੁਦਿਆਮੁਖਿਨਕਰੇ ਹੁਨਿਤੁਆਸਾਥੀ
ਗੁਰੁਗੁਰੂਵਹੁਗਾਹਰਿਸੋਤੀਅਦ ਮਾਣਹੁਰਾਖੀਆਜਨਨਾਮਅਰਾਧੀ
ਵਹੁਗੁਰੁਸਤੇਗੁਰੁਸੁਆਮੀਕੇਦੂਨਜਾਣਹੁਜੀਤੁਮਿਲਿਹਰਿਕਰਸੀ
ਦੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈ ਸਫਲਿਉਤੇਇਕਗਾਤੰਦੀ
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ ।।ਘਰਿਚਲੈਯਹਿਮੈਵੈਸੰਸੇ
ਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਥਰੇਪਾਈਤਾ ਉਦਰੈਮਾਹਿਆਦ ਸੀਮਾਸਾਮਾਨੁਸੁਥਾਰੇ
ਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਕਾਮੁਹਾਣੁਕਰਮਕਮਾਹੀ।।ਮੁਹਾਣੁਕੀਕਰਮਕਮਾਵਹੁਜੈਸਾਣਿਖਤੁਪੁਰੀਪਾਈਆ।।ਸਾਥਿਤਾਕੁਸੀਸੁ
ਨੀਤਾਤੀਨਕੀਤਾਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਜੋਈਆ।।ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਸੁਨਹੁਸੰ
ਸੋਕਿਛੁਨਾਹੀ।।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਲੈਪਹਰੈਥਰੇਪਾਈਤਾ ਉਦਰੈਮਾ
।।੧।।ਦੂਜੈਪਹਰੈਮੈਵੈਸੰਕੇਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਭਰਿਜੁਆਨੀਆਹਰੀਚੇਹੀ
।।ਕਾਚੁਬਿਜਾਨਹਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤੜਾਮਨੁਮਤਾਅਹੰਮੇਈ।।ਬੁਗਾ
ਨਹਪਛਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੋਯੰਕੁਕਰਾਗਾ।।ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਥਹੁੰਨੋਦਿਖਾਵੈ
ਦੋਜਮਜੰਦਾਗਾਯਗਮਗਾਈਜਬਪਕੜਸਿਬਦੇਤਬਾਕਿਆਜਬਾਚੁਕੇਈ
ਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਭਰੈਜੁਬਨੁ ਆਹਰੀਦੇਖੀ।।ਤਾਤੀਜੈਪਹਰੈਮੈਵੈਸੰਕੇ
ਜਾਣਿਆਮੀਤੜਾਥਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਆਗੀਆਨੁ।।ਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤ੍ਰਿਮੋਹਿਆਪਰ
ਆਵਣਜਾਣਿਆਮੀਤੜਾਅੰਤਰਿਲਾਹਾਲਿਅਨੁ।।ਅੰਤਰਿਲਾਹਾਲੈਆਵਨੁ

ਮੇਰੇਬਾਬੁਆਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਧਾਇਆ।ਇਆਆਗਿਆਨੁਮੰਏਯੋਗਾਕਰਿਆ
ਰੀਆਨੁਪਾਚੰਤੁਬਾਣਿਆ।ਬਲਿਆਗੁਰਸੀਆਨੁਮੰਏਰਾਖੀਨ
ਹਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਪਾਯਾਹਉਮੈਰੱਗੁਗਾਇਆਦੁਖੁਪਾਬਾਆਪੁ
ਗੁਰਮਤਿਖਾਧਾਮਕਾਲਾਮੁਰਤਿਵਰੁਪਾਇਆਆਖਿਨਸੀਨਾ
ਰੈਨਜਾਇਆਰਵੀਆਹੁਮੰਆਮੇਰੇਬਾਬੁਪਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਧਾਇਆ
।ਹਰਿਸਾਤੁਸਤੇਮੇਰੇਬਾਬੁਪਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਞਿਸੁਹੰਦੀਮੁਯੇਵਰ
ਰਿਜਨਾਂਧਿਸੁਹੇਲੀਵਿਚਿਸਾਗੁਰੁਵੈਰਾਮੁਹੰਦੀਮਾਹੁਰਵੈਦਿਸਿਵਰੀਮੁ
ਦੀਜਿਨਿਯੇਵਰਵੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ।ਸਭਸਢਲਿਓਜਨਮੁਤੇਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਨਾਮਨੁਜੀਹਿਯਾਸਾਢਾਲਿਆਹਰਿਸੰਤਜਨਾਮਾ
ਰਜੁਸੱਹਿਆਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀਹਰਿਸਾਤਿਸ ਤੇਮੇਰ
ਆਹਰੇਜਨਮਾਲਿਜੰਞਸੋਹੰਦੀ।੩।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਆਹਮੈ
ਪੁਦਾਨੁਮੇਦਾਜੱਗਾਹਰਿਕਥਵੱਹਰਿਸੱਤਦੇਵਹੁਜਿਤੁਮਵਰੇਮੇਰਾਕਾ
ਹਰਿਹਰਿਕਰਤੀਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਗੁਰਿਸਾਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆ
ਭੇਵਰਭੰਡੋਹਰਿਸੱਤਹੱਦੀ ਦੇਹੁਦਾਨੁਨਰਬੈਰਾਖਾਇਆਹੱਥੁਮਨ
ਦਾਜੁਜਿਰਖੋਈਖਾਲਹਿਸੁਕ੍ਰਤੁਅਹੰਕਾਰੁਕਚੁਪਾਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੇਦਾਜੱਗ।ਮਹਰਿਰਮਣਮੁਮੇਰੇਬਾਬੁਚੋਲੀ
ਮਿਲਿਯਨਵੇ ਆਵੰਦੀ।ਹਰਿਜੁਗਹਜੁਗੁਜੁਗਜੁਗਾ ਹਜੁਗੱਜਦ
ਤੀਗੁਰੁਚਲੰਦੀ।ਜੁਗੇਜੁਗੇਯੀਤੀਚਲੈਸਾਤਿਗੁਰਕੀਜੋਨੀਗੁਰਮੁ
ਮੁਧਿਆਇਆ।ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਥੀਥੀਨਸੋਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚਢੈਸਦਾਈ
ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਤਹਰਿਦੇਕੱਜੇਧਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਹੰਦੀ।ਹਰਿਰਮਣਮੁ
ਬਾਬੁਪਾਯੀਰਮਿਲਿਯਨਵੇਆਵੰਦੀ।੫।।੭।।

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਬੰਦੁ॥

ਹਰਿਯੀ ਅਧਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੋਸ੍ ਬਾਸੁਧਾਮਨਿਵੁਠੇ।ਸੀਧਰਧਾਏਮੰਗ
ਗਾਏਈਛਯੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ।ਲਾਵਿਆਨੇਅਾਏਨਉਮਿਧਿਧਾਏਨਉਸਾਜ
ਠਾਕੁਰਿਦੀਨਾਗਹਨਕਾਸਿਖਸੰਤਸਾਮਝਾਈਹਰਿਯੋਮਚਾਤਿਮਨੁਮੀਨਾ
॥੧॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਛੰਤੁਮਹਲਾ੫ ॥ਭਰਥਲਾ॥ ॥ਹਰਨਾ
ਹੁਮਾਧਿਰੀਧਸੋਕਿਉਦੀਦਾਰੁ॥ਸੰਤਸਭਾਰਵਣੀਆਛਵੇਨਾਨਕਧਾਰਣਹਾਰ
॥ ॥ਛੰਦ॥ ॥ਛਰਨਕਮਲਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏਜੀ
ਦੁਤੀਆਕਾਢਿਧਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਨਹਭਾਵਏਜੀਉਦਾਸਨਹ ਭਾਵਏਬਿ
ਰਸਾਵਏਈਕੁਧਿਨੁਧੀਰਜੁਬਿਉਕਰੈਨਾਮਾਬਿਹੁਨਤਨੁਮਨੁਹੀਨ
ਨੁਅਚੁਲੀਜੀਉਮੇਰੋਸਿਆਮੁਮੇਰੇਧਿ ਆਰੇਧਾਨਅਧਾਰੇਗਲਤਸਾਧੰ
ਸਿਮਾਲਿਗਾਵਏਨਾਨਕਰੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਮਾਵਏ॥੧॥ ॥ਭਖਵਾ॥ ॥ਸੁਹੈਦਰੁਹਕਨਾਈਕੰਈਨਾਦੀਸੈ
ਜਰੁੱਗਖੁਲਾ ਤੇਕਧਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ ॥ ਚੰਤ ॥
ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਧਅਧਾਰਸੰਤਨਆਧਾਰਬਾਲੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉਸਿ
ਰ ਤਸਾਸਿਰੀਰਾਸਿਪੁਰਨਾਬਿਸੁਆਸਾਕਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ
ਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਨਿਮਖਾਹੀਣੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਧਰਾਰੇਮਾ
ਬਤਢਾਦੇਤਹੈਸੁਆਮੀਜੀਅ ਕੀਬਿਰਥਾਜਾਰੇ।ਅਨਥਕੇਨਾਥੇ
ਥਕੈਸਾਥੇਜਾਧਿਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ।ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿ
ਰਹਿਭਵਨਾਪੁਤਾਰੀਐ॥੨॥ ॥ਭਖਵਾ॥ ॥ਧੁਤੀਮੰਜਨੁਸਾਧਧੂ
ਬੀਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਲਾਏਹਰਭੇਬੱਕੜੇਨਾਨਕਹਰਿਯਨੁਮਾਲਾ॥੧॥ ਛੰ
ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਧਾਮਭਗਤਹਾਬਿਸ੍ ਮਆਸਾਪੂਰਨਜੀਵਤੇਜੀ
ਮਨਤਨਰਾਖਤਾਨਸੀਮਰ ਤਪ੍ਰਭੁਨਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤੇਜੀਉ

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫।।ਵਣਜਾਰਾ।।੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਹਰਿਉਤਮਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿਸੀਰਿਆਸਭੁਕੋਈਕੀਉ।ਹਰਿਜੀਆਜਤੇਪ੍ਰਭਿਦਾ
ਦਾਦਯਾਰਿਘਾਲਿਰਮਈਆਸੋਈ।ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅ
ਨਕੱਈ।ਜੰਮਿਹਿਆਇਆਚਿਤੁਜਾਇਦੇਸੋਚਾਂਡੈਚਾਲਦਖੁੰਈਉ।ਜਨਨਾਥ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤੇਸਖਾਈਹੋਇ।੧।ਹੋਹਰਿਬਿਨੁਅਵਗੁਣੁਕੋ
ਹਰਿਗੁਰਸਰਦਾਈਧਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮੀਤ।ਵਡਭਾਗੀਪਰਾਪਤੁ
॥।।ਰਹਾਉ।।ਸੰਤਜਨਾਵਿਚੁਭਾਈਆਹਰਿਕੀਨੈਪਾਈਆਨਾਉ।
ਛਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨੀਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨੀਨਾਉ।ਸੰਚਿਤਜਾਤਿਤ
ਈਐਗੁਰੁਤੁਟਾਕਰੇਪਾਸਾਉ।ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਈਆਹਰਿਆਹੀ
ਆ ਗਾਕਾਉ।ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਹਮੁਪਬਾਣਿਆਹਰਿਕੀਗਤਿਕਰਮਕ
ਉ।੨।ਮਨੇਹਰਿਹਰਿਨਾ ਗਾਚਾਉ।ਸੁਭੇਯੁਰੈਨਾ ਮੁਦਿਨੂਾਈਆ
ਸੀਆਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਬਾਗੁਜੰਞਿਨੈਜਾਸੁਹੇਤਬ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਚਾਲਿਦਿਆਨਾਲਿਹਰਿਚਲਾਸੀਹਰੇਅੰਤੇਅੁਛ
ਈ।ਹਉਬਾਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨੰਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆਈ।ਜੀਨੀ
ਹਰੇਨਾ ਮੁਨਚੇਤੇਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਈ।ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਖੁ
ਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾ ਮੁਧਿਆਈ।੩।ਮਨੇਹਰਿਹਰੇਪ੍ਰੀਤਿਅਾ
ਗਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਈਆਗੁਰਸਬਦੀਧਰੇਧਿਆਇ।ਨਹਾਉ
ਆਪੇਆ ਪੁਓਪਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੋਇ।ਹਰਿਆਪੇਤਗੀ
ਆਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ।ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਿਪਰਗਾਸੁਹੋ
ਏਕੇਈਕੋਇ।ਹਉਬਾਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਈਆਗੁਰਮਤੇਨਾ

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਦਖਣੇਕੇਕੰਨਾਕੇ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਲੋਕਮਹਲਾ੪ ॥ਰਾਗਾਵਿਚੀਸਿਰੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਿਧਰੇਮਿਆਕੁਸਾਦ
ਕਿਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸੋਨਿਹਚਲੁਮਤਿਅਥਾਕੁਹਾਰਤਨੁਅਮੋਲੁਕੁਧਾਇਆਗਿ
ਬਦੁਬੀਚਾਰੁਹਿਵਾਸਚੀਅਨੁਸਚਾਸਚਸਰੀਕੁਅਕਾਰੁਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿ
ਸੋਵਿਐਸਦਾਸਚੁਵਖਾਰੁ॥੧॥ ॥ ਮਃ੩ ॥ਹੱਥੁਬਿਹਾਸਤੁ
ਹੋਜਬਾਗੁਸਾਹੇਬਦੀਤੇਨਹੱਥਿਆਇਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਵਖਰਾ
ਨਹੱਥਿਆਜਾਦੇਖੋਬਿਨੁਦੀਤੇਨਉਪਜੈਅੰਧਾਕਿਆਕਰੇਈਨਾਨਕਸਾਚੀਨਅਖੀ
ਆਸੱਟੀਸਰਾਏਈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਇੱਕਰਤਾਇਕੁਇੱਕੀ
ਹਰਿਹਰਿਇਕਸੋਦਹੇਆਕਾਰੁਇੱਕਹਰਿਚਿਤਿਯਾਮਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਇ
ਡਿਡਰੁਕਤੂਸੁਤਉਦੂਰਿਕਰਿ॥ਹਰਿਤੇਤੈਨੱਸਾਜਾਮਿਜੱਤੁਪਯੈਬਾਹਰਿਖੜਾ
ਹਰਿਜੀਸਨੱਹੋਈਦਇਆਪ੍ਰਭੁਸੋਹਾਜਿਸਾਥਿਤਉਵਿਖ ਮੁਤਕਿ॥੧॥ਸਲੋ
ਦਾਤੀਸਾਹੇਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਜੋਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਹੀ
ਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਸਾਦਕਾਂਮਬਰੁਤੱਸਾਮਾ
ਕਾਦੀਦਰੁਪੁਰੇਯਾਈਸਾ॥ਬਾਉਨਹੀਖਾਇਕਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ
ਸਭਆਪੇਤੁਪੁਰਖੁਆਪਿਕੈਆਪੇਕਾਰੇਲਾਈ॥ਤੁਆਪੇਦੇਖਿਵਿਗਸਦਾ
ਆਪਣੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਤੂੰਸਭਨਾਸਾਂਈ॥ਤੁਆ
ਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਬਾਣੀ॥ਹਰਿਤੇਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੋਪ੍ਰ
ਭਾਣੀ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਫਕੜੁਜਾਤੀਫਕੜੁਨਾਉ॥ਸਭਾ
ਇਕਾਛਾਉ॥ਆਥਹੁਜੇਵੱਡਾਕਹਾਇਨਾਨਕਨਾਪਚੁਜਾਪੈਜਾਪਿ
ਬੈਪਾਇ॥੧॥ ਮਃ੨ ॥ਜੋਸੁਖਿਆਗੇਸਿਉਨਿਹੁਤਿਸੁਅਗੈਮਾਰਿ
ਐਥਾਰਿਗੁਜੀਵਦੁਸੰਸਾਰੇਤਾਕੈਪਾਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥

ਹਰਿਐ ਤੜੇ ਬਾਹਰੇ ਇਕੁ ਤੁੰ ਤੁੰਜਾਣਹਿ ਤੇਤੁ ਜੰ ਕੀ ਚੈਂ ਹਿਰਿ ਜਾਣ
ਮੇਰੇ ਮਨਹਰਿ ਚੇਤੁ ਗੱਡੇ ਜੈਸੇ ਯਾਯਕ ਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਬਿਗਸੇ ਤੁ
ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ਜੰ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪ
ਹਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਕਲਮ ਜੰ ਜੰ ਸ
ਮਸਵਾਣੀ ਐਕਾਗਦੁ ਕੀ ਜੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜੰ ਲਿਖਣ ਵਾ
ਜੀਨੀ ਲਿਖਿਆ ਦੁਨਾਕਾ ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ॥ਮ: ੩ ॥ ਹੱਥੁ ਕੁਤੁ ਪਤਲਾ ਕੁਤੁ
ਨਾਮਾਇਆ ਨਾਲਿਖਿਆ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚੁ ਨਾਵੈ ਰੱਖਿ ਚੁਨ ਹੀ
ਧਾਤੁ ਧਾਤੁ ਰੁੱਲਿਆ ਖੁਆ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ ॥ ॥ਹਰਿ ਕੀ ਵਡੀ
ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਾਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਕੀ
ਉਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਾਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਜੀਅ ਕਾ
ਰਿ ਕੀ ਵਾਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਕਰਿ ਆਖੁ ਚੁ ਗਾਖਾ ਕਾ ॥ ਨ
ਵਾਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪਾਹਿ ਆਦਾਨੁ ਦੇਵਦਾ ਕਾ ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ ॥
ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਥ ਉ ਕੀ ਸੈਨ ਨਾ ਪਿਆ ਦੁਲੈ ਕਾਈ
ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੰ ਹੀ ਜਾ ਮ ਕਾ ਪਿਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉ ਬਗੇ ਸ
ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ॥ਮ: ੧ ॥ ॥ਗਾਨੀ ਆਸੀ ਤੰਗੀ ਆ ਅਬ
ਗੀਆ ਸਹਕੁ ਸੁਧਾ ਕਾਣੀ ਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀ ਆਹਾ
ਕਰਿ ਓਤੇ ਨਾ ਤੁੜੀ ਆ ਜੰ ਸੇ ਵਡਿ ਦਰੁ ਖੜੀ ਆ ਨਾ ਅੰ ਖਿ ਸਾ ਮੈ
ਆਸਾ ਦੇ ਹੀ ਸੁਖ ਰਾਣੀ ਆ ਹੱਦੈ ਤਰਿ ਨਿਤ ਨੀ ਆ ਰਾ ਣੀ
ਮਾਨਣੀ ਆ ਹਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੁ ਸਕਾ ਰਥ ਜੋ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰ ਗੀ ਮਿ

ਬਚਨੁ ਚਲੈ ਤੇ ਜੱਦਾਂ ਗਿਆਨ ਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਗਜਮ ਕਾਢਹਾ ਗਾਲ੍ਹ ਕੁ ਕਰੀ
ਕਹਿਰੇ ਅਵੈ ਜਾਇ ਗਮਨੁ ਧਰਿ ਖੁਨ ਸੁਣੈ ਅੰਧੁਲੇ ਪੁਰਖਿ ਕੀ ਮੀ
ਕਾਲਾਇ ਧੁਰੈ ਕਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨਿ
ਗਾਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ਗਨ ਕਸੱਨ ਕੁ ਮਨ
ਵਿਸਾਰੀਐ ਜੀਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੱਕਾ ਪਾਇ ॥੧॥ ॥ ਮ: ੩ ॥
ਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਖੁ ਪਾ
ਆਗਾਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੱਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾ
ਜੀਉ ਧਿਰੁ ਸਤੁ ਤਿਸ ਨਾਸਿ ਢਤਿ ਕਰੇ ਅਗਦਾਸੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਸ
ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਗੁਣੀ
ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੱਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਰ ਵੇ
ਪੁਤੁ ਨਾ ਨਾਤੁ ਕੋ ਕਾਸ ਕਾ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਕੁ ਕੱਤੇ ਤੁਮ੍ਹ
ਦਾਤੁ ਸਭਨਾ ਗਾਸਿ ਗਾਸਿ ਕੁ ਪੈ ॥ ਯਾਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾ
ਸੁਤੁ ਦੇਹੀ ਤੁ ਸਭ ਕੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਇ ਨ ਦੁਰੈ ਹੇ ਯਾਸੀ ਗਤੁ ਪੁਰਾ
ਥਾਉ ਕੁ ਨਹੀ ਜੀ ਜਿਸੁ ਯਾਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵਧੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸੀ ॥
ਤੁਧੈ ਨੱਸਾਬਾਹਰਿ ਦੇਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨੱਪਰਗਾਸੀ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
ਪੰਡਿਤੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ਮਾਣੀ ਆਸੁ ਧਿਆਕੁ ਅੰਤ
ਸੁਨਹੀ ਨ ਈ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਵਾਰੁ ਦੁਨੈ ਕਾਈ ਨਿਗਾਤੁ ਯਾ ਬੱਧਾ
ਸ੍ਰੋਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਜਮੁ ਗਦਾਈ ਆਸਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੰਵਾਰ ॥੧॥
ਸੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਹਰੁ ਕਰੀ ਵੀ
ਸਦਾ ਸੰਗਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਆਪੈ ਨੱਆਪੁ

ਆਗਾਜੀਨੀਨਾਮੁਧੀਆਈਆਇਕਮਨੀਇਕਚੀਤੀਸੋਆਸਾਥਿਰੁਜਗੀ
ਆਗ।੧੧।। ।।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ।।ਆਤਮਦੇਉ੍ਯੁਜੀਐਗੁਰਕੈ
ਜਿਸੁਕਾਇਆਆਤਮੇਨੱਆਤਮੇਦੀਯਰਤੀਓਹੱਥਿਤਾਥਰਹੀਯਰਸ੍ਰਾ
।।ਆਤਮਆਤੈਪ੍ਰਭੁਨਦੱਖਾਈਗੁਰਕੈਤਾਈਸੁਤਾਈ।।ਗੁਰਵਿਣੁਮਹ ਨੁ
ਆਵਈਜੱਕੁਸੋਝੁਨਾਵਿਚਹੁਜਾਈ।।ਸਿਖਨੁਪਾਝੁਹਰਿਨਾਮੁਮਨਵਸੀ
ਅਠਸਠਿਤੀਰਥੇਨਾਇ।।ਸਚੇਸੋਝੁਨਪਾਗਈਮਾਝੁਪਾਗੋਦੁਤੋਕੁ
ਧੱਤੀਮੁਕਿਨਓਤਰੈਜੇ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥੇਨਾਇ।।ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇ
ਕਾਰੀਸਭੁਦੁਖੁਦਖੁਕਮਾਇ।।ਨਾਨਕਸੋਪਾਏਜਿਸੁਤਾਖੀਐਨਾਗ
ਗੁਰਮਾਹੀਸਮਾਇ।।੧।। ਮਹਲਾ ੩ ।।ਮਨਮੁਖੁਜੱਕੁਸਾ
ਈਐਕਦਹੁਸਮਝਾਇਆਜਾਇ।।ਮਨਮੁਖੁਰਕਾਈਆਨਾਰਕੰਪ
ਐਰੀਰਾਤਿਦਿਹੁਗਇ।।ਅਨਿਵੇਯਾਤੁਦੁਇਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੀਕਸਵਟੀਲਾਇ।।ਮਨਹੀ
ਨਿਸ੍ਚੁਗੜ੍ਹਮਨਹੀਨਾਲਿਸਥਾਮਨਹੀਮੰਞਿਸਮਾਇ।।ਮਨੁਜੋਈਐ
ਸਹੈਸਚੈਸਬਦਿਸੁਖਾਇ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਭੁੰਚੀਐਗੁਰਮੁਖਿਕਮ
ਈਆਵਿਦੁਮਨੈਜੋਧੱਰੀਨਾਲਿਪ੍ਰਭੁਸੋਜਨਮੁਸਵਾਇ।।ਮਨ
ਮਨਹਠਿਹਾਰਿਆਕੂਤੁਕੁਸਤੁਕਮਾਇ।।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀ
ਸੋਤੀਨਿਵਲਾਈ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਅਵੈ
।।੨।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁ
ਕਸਾਖੀ।।ਜੋਸੁਖੁਚਿਤਿਗਵੱਦੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਤਿ ਨਮਨਕੋਹਿਸੰ
।।ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸਰੋਵਰੁਹੈਮਨਿਗੁਰਬਚਨੀਸਹਜੇਚਾਖੀ।।

ਗਸਾਦੀਆਯੁਪਛਾਣੈਤਾਵਤੁਸਾਥੋਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈ ਜੀਵਤੁਮਰੈ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਹੋਇ ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਮਾਵੈ
॥੨॥ ॥ਸਹਾਖ੍ਯਾ੨ ॥ਐਤਰੀਕਯਟੁਤਗਉਤੀਕ ਹਾਏ ਯਾਧੰਡੇਯਾ
ਹਮੁਕਦੇਨਪਾਏ ਯਾਨਿੰਦਾਕਰੇਐਂਤਰੀਆਖੁਵਾਏ ਬਾਹਰਿਮਾਖੁ
ਵੈਮਨਕੀਜੂਠਿਨਜਾਏ ਸਤਸੈਆਤਿਸਿਉਬਾਦੁਚਵਾਏ ਅਨਦਿਨੁ
ਆਦੁਨੈਭਾਇਚਾਏ ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈ ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏ ਯੁਗਚਾਰਿਮਹਿ
ਮੋਟਾਨਜਾਏ ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੈਮੋਖੁਨਪਾਏ ॥੩॥ ॥
ਵੀ ॥ ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਕਵੀਨਸ ਵਹੀ ॥ਸਾਤਿ
ਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਤੀਯਤਿਅਘਾਹੀ ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇ
ਤਿਨਜਮਕਾਡਰੁਨਾਹੀ ॥ਜਿਨਕਉਹੁੰਆਕਿਰਪਾਕੁਹਰਿਸੇਸਾਤਿਗੁ
ਸੀਧਾਹੀ ॥ਤਿਨਸੈ ਕੈ ਓਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹੀ
॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨ ॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁ ਦੀਜੈਡਾਨਿ
ਨਾਨਕਜਿਸੁਧਿਜਗਮਾਹਿਧਿਰਹਨਹੀਸੋਧਿਜਰੁਲੈਜਾਨਿ ॥੧॥
ਮੁੰਦਹੁਕੁਲੀਨਾਨਕਾ ਟਿਰਿਟਿਰਿਜਨਮੇਮੁਈਆਸੁ ॥ਕਸਤੁ
ਚੱਲੰਤੈਗੰਦੈਤੁੰਮਿਧਈਆਸੁ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ ॥ ॥ਸੱਚੈਸਾਹਰ
ਧਿਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੱਸਤਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਏ ॥ਸੱਚੈਸਾਹਬੰਧਾ
ਧੀਐਮਨਮੇਰੇਜੱਐਂਤੀਅਉਸਾਰਿਆਏਛਡਾਏ ॥ਸੱਚੈਸਾਹਰਿਨਾਮੁ
ਐਮਨਮੇਰੇਜੱਮਨਕੀਤੜੀਸਨਾਸਭਭੁਖਗਵਾਏ ॥ਸੱਜਗੁਰਮੁਖੇਨਾਮੁਲ
ਵਡਭਾਗੀਤਿਨਾਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭੈਪੈਰੀਪਾਏ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧੀਸ
ਤੇਵਡਾਸਭਨਾਵੈਅਗੈਆਲਿਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਵੇਸੁਕਰੇਕਰੁਧਿਕੁਲਾਖਣੀਮਨਿਖੋਟੈਕੁਤ੍ਰੀਆਚਾ ॥ਪਿਰਕੈਰਾਤੈਨਾਲਿ

ਤਾਫੀਹੁੰਦੁ ਤਾਦਿਆ ਹਰੀਅਹੰਕਰੀਆਤਾਰਿਨਿਵਾਨਮੁਯਮੁਤਮਾ
ਆਤਾਹਰੇਭੁਗਤਦੇਈਵਡਿਆਈਗਰੀਬਅਨਾਥਿਆ॥੧॥ ॥ਸਾਰੰਗ
ਤ ॥ਸਾਤਿਗੁਰਕੈਚਾਵੈਜੱਚਕੈਓਤੀਸੁਵਡਿਆਈਵਡੀਹੱਉ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁ
ਮੁਮਨਿਵਸੈਮੇਲਿਨਸਕੈਕੱਢੀਨਾਰਿਯਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਓਤੀਸੁਕਰਮੀਯਸਾਧ
ਈਗਨਾਨਕਕਾਰ ਚੁਕਰਤੇਵਸਿਹੋਗੁਰਮੁਖੀਬੁਝੈਕੱਢੀ॥੧॥ ਸਹਲਾਰ
ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜੀਨੀਆਰਾਧਿਆਆਨੰਦੁਹੁਆਸੀਵਤਾ ॥ਸਾਰੰਗ
ਬੰਦੀਖਸਾਮਕੀਤੁਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾ ॥ਗਾਪੁਰੈਪੁਰਖਰਿਛੱਡਿਆਸੁ
ਸਵਾਰਣਹਾਰਾਗੁਰਯਸਾਦੀਜੀਐ ਬੁਝੀਆਤਿਨਿਯਾਈਆਸੱਬਖੁ
ਦੁਆਸਨਮੁਖਹਰਿਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿ ਨਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀ
ਧਿਆਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭਿਅਉਗੁਣਚੁਕੀਮਿਟ
ਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਕੀਕੁਮ
ਵਡੀਤਹਰਿਸਕੁਰਿਬੁਝਾਦਦਾ॥ਹਰਿਜੇਵਡੁਨਾਹੀਕੋ ਈਸਾ ਦੁਹਰਿਧ
ਵੀਚਾਰਦਾ॥ਕਾਰਣਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾਂਨਾਹੀਅਧਰੀਮਾਰਦਾ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚਨੀਆਉ ਪਧੀਨਕੁਰਾਦਾ॥ਸਾਬਾਸਹਿਤੁਕਰਾਚੁਪ
ਤ੍ਰਿਹਾਕਿਰਾਤਜਨਤਾਰਦਾ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ॥ਆਪੁ
ਤਮਾਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤਰਿਰਖਾਓਹਰਾ॥ਸਾਚਾਸਾਹੀਸੱਖੁਸਦਾ
ਰਕੈਹੋਰੈਧਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਜੀਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਾਮੁਮੇਲਿਅਲੇਸਾਈ
ਚਿਨਾਰਿ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ॥ ॥ਗੁਰਸੇਵਣੇਹਰਿਧਿ
ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਈਸਾਸਤੇਦੇਵਤੇਤਲੇਧਿਆਈਆਨਾਮੁਕਰੇਸਾ
ਰਿਮਿਆਈਅਨੁਸਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਸਾਨਾਕਸਹਸੀਸਮਾਈਅਨੁਸ

ਹੁਦਾਨੁਦਈਅਾਯਾਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਧੀਆਾਇਆ।ਹਰਿਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਜਾ
ਇਆਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ।੨੧।।੧

,, ,,

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।

ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਉਕਾ। ਏਕਸੁਆਨਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ।

ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਹੋਤੁਹੈ ਇਤਨਕੁਨਜਾਨੈ ਸੁਆਦਿਨੁਆਦਿਨੁਅਵਧ
ਹੈ।ਮੋਹਮਗਨਕਰਿਆਧਿਕਮਾਨ ਧਰਿਯੇਖਤਹੀਜਮਰਾਜੁਹਸੈ।।੧।।
ਸਾਤੈਜਗੁਰਮੇ ਆਇਆ।ਕੈਸੇਥੁਟੈਜਬਮੋਹਿਆਹੈਮਾਇਆ।।
ਰਹਾਉ।ਕਹਤਕਬੀਰੁਛੋਡਿਓਿਖਆਗਸੁਇਤੁਸੰਗਾਤਿਨਿਹਚਉਮਨ
ਸਮਈਆਜਹਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਨੀ ਇਨਾਬਿਧਿਕਉਸਾਗਨੁ
।।੨।।ਜਾਂਤਿਸੁਕਾਢੈਤਾਂਸੋਕਾਉ।ਰਸਮੁਤੁਆਂਦਾਵਿਚਹੁਜਾਈ।
ਜੈਸਹ ਜੁਗੀਆਨਮਾਤਿਜਾਗੈ।ਗਰਪ੍ ਸਾਦਿਅੰਤਰਿਅਿਦਮਾ
।।੩।।ਇਤੁਸੰਗਾਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ।ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਤਉਸੋਮੇਰੀਮਾ
।। ।।ਰਹਾਉ।।੧।।੧।। ।।ਸਿਰੀਰਾਗ।।

ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆਅਬਕਿਛੁਕਹਨਜਾਈ।।ਸੁਰਿਨਰਗਣਮੋਹੇਦੇਵਾ
ਹੇਰਿਤਟਣਮੋਖੁਲੀਲਾਈ।।੧।।ਮਜਾਰਮਅਨਾਰਕਿਗੁਰੀਵਾਜੈ।।ਜਾਕੀਰਿਸ

ਹੋਵਣਹਾਰੋ।ਰਹਾਉ।ਤਾਠੀਗਗਨੁਸੀਝਿਆਅਗੁਰੁਚੰਦ੍ਰਿਆਕਨਕਵਲਾਸੁਇਕੁਪਾਇਆ।
ਸੁਮਤਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨੈਮਲਾਗਸਮਹਿਗਮਨਚੁਆਇਆ।੨।ਏਕੁਜੁਵਾਤਅਨੁਪਵ
ਪੰਥਦਸੀਪਿਆਸਾਸਾਕਾ।ਤੀਨਤਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਕਾਗੁਰਵਨੁਹੈਮਾਕਾ।੩।ਐਸੇਜੋਗੀ
ਨੁਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੋਤਮਕਹੁਕਵੀਰਮੰਗੀਰਾਤਾ।ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਕੁਗੰਮਿਕੁਲਾਨੀ
ਨੁਮਹਗਸਾਇਨਮਾਤਾ।੪।੧੨।।ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਗੁਆਰੇਰੀਪੋਚਨਕਾ।
ਆਇਆਸੋਤੁਮਨੀਆਗਲਾਰੂਪਾਲੀਜਗਮਹਲੁਤਉਦਿਸਗਿਆਇਆ।ਕੁਟੰਬੁਦੇਖੀਧਾਵੈ
ਮਹੀਕਮਾਦਾਸੀਉਪਰਘਰਜੋਹੀਕਪਟਨਰਾ।੧।ਦੂਤੁਆਇਓਜਿਨਾਮਹਿਤਲ
ਨਆਗਲਾਵੈਮੋਹਗਹਲੁਨਜਾਈ।ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਲੁਆਇਕਹੈ।ਸੰਸਾਮੇਰੇਵੀ
ਦੁਖਾਸੋਵਾਹੜੀਵਞਾਈ।ਸੰਸਾਮੇਰੇਮਾਈਆਮੈਲੇਹਿਛੁਡਾਈ।ਰਹਾਉ।ਆਨੀ
ਆਨੀਕਥੋਗਰਜਾਵੈਸਭੇਪ੍ਰਾਲੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਆਮੁਕਾਇਆ।ਮਾਇਆਮੁਠਾ
ਤਸੀਨਾਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਆਲਾਸੀਆ।੨।ਵਿਖਮਘੋਰਪੰਥਿਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾ
ਦੇਵੈਸਾਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਵਵਿਸਰਿਗਇਆਜਾਤਜੀਅਲੇਸੰ
ਗਾ।੩।ਆਜੁਮੈਮੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਓ।ਤਹਕਰ
ਲਕਰਨੰਮਹਾਬਲੀਤਿਨਆਗਲਾਵੈਮੋਹਗਹਲੁਨਜਾਈ।੪।ਜੇਕੋਮੁੰਉਪ
ਸੁਕਰਤੁਹੈਤੰਵਲਿਤਿਲਿਰਤੜਾਨਾਰਾਇਣਾ।ਐਜੀਤੁੰਆਪੇਸਭੁਕਿਛੁਨਾ
ਦਰਾਢਰਤਿਤਿਲੋਚਨੁਮਹਈਆ।੫।੧।੧।੩।।

ਸਿਰੀਗੁਰਵਲੀਕਰਤਬੇਨੀਜੀਉਕੀ।

ਪਹਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ।ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਣਚਉਪਦਾਘਰ

ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਲੇਆਨੰਤਾਨਾਥਤੈਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਕੈਸੇਚੁੰਤਾ ॥ਸਾਚਾਕੁਨਾਤੁਅਜੁਨ
ਪੁਰਖਾਭਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਚੁਤੇਜਨੁਜਾਨੀਨੈਜਨਤੇਮੁਆਮੀਸਾਸਾਸੀਤੁਐ
ਸਚੋਸੰਖੁਬੀਚਾਗੁਰੇਗੁਰਹਿਦਸਸਮਦਯਾਸਾਸੁਦੈਵੱਕੁਤੁ ॥੫॥

पान॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	पान॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ	६७	ਤੁਮ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ
६३	ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੇਰੋ ਹਰਿ ਮਨ	६७	ਅਬਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ
६३	ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਓ	६८	ਜਿਹ ਮੁਖ ਪਾਂਚਉ
६४	ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਥਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਹਰਿ ਸੁਨਤ	६८	ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
६४	ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮੇਲਹੁ ਮੋਹਿ	६८	ਉਤਪਤਿ ਮੇਰੀ ਸੰਗਮ
६४	ਹਰਿ ਗੁਨ ਗੀਆਨ ਹਰਿ	६८	ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ
६४	ਹਉ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਹਰਿ	६८	ਤੁਮ ਸੁਰਭਿ ਚਰਨ
६४	ਆਵਹੁ ਭੈਣੜਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ	६९	ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਤਾ ਤੂ
६५	ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ	६९	ਮਧੁ ਮਾਲਤੀ ਸੁਕ
६५	ਸਾਚੁ ਮਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ	६९	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਸੈ ਮੇਘ
६५	ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਸਬਦ ਸੁਹੇ	६९	ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ
६५	ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੱਜਣ ਆਵ	६९	ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ
६५	ਬੱਲਤ ਬੱਜਤ ਦਰਸਹਿ	६९	ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜੀਵਣੁ
६६	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇ	७०	ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਸਹਿ
६६	ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਕਰਣਾ ਤੇਰਾ	७०	ਆਉ ਸਜਨ ਸੰਤ
६६	ਦੁਖ ਤੇ ਦੇਜਾ ਦੀਬਸ ਜਾਮ	७०	ਤੇਰੇ ਦਰਿਆ ਵਗੈ
६६	ਬਾਬਾ ਬੱਧਾ ਬਾਦਲਾ	७०	ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਪਛਾ
६६	ਧੰਨ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੋਹਨੀ	७०	ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰ
६७	ਮ: ੫ ਵਿਸਰਨਾ ਹੀਏ ਵਸਿ	७१	ਮੀਹੁ ਪਾਇਆ ਧਰ

੭੬	ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਮਨੁ ਤੀਨੇ ਗੁਣ	੯੬	ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਚ ਨਾਮਤੁ
੭੭	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਮਧਿ ਪਰਾਣੀ	੯੭	ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਐਸ ਵਡਾ
੭੭	ਸਭੁ ਸਚੁ ਭਏ ਪੂਰਬ ਤੁਮ ਕੇ ॥	੯੭	ਆਪਦ ਦਾਏ ਤਾਸ ਕਉ ਨਹਿ
੭੭	ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ	੯੭	ਤੇਰੀ ਆਖ ਦੀਖਿਆ ਤੇਰੀ
੭੭	ਸਾਚਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਗਾਵਿਆ	੯੮	ਐਥੇ ਸਾਚੁ ਆਗੈ ਸਚੁ
੭੮	ਗੈਣਾ ਹਰਾ ਵਤੀ ਦੀਨਾ ਸੁ	੯੮	ਉਤ ਪਰਿ ਪਰਾ ਉਸ
੭੮	ਐਥੇ ਤੂਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥	੯੯	ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਬਾਣੀ
੭੮	ਸਭੁ ਨਿਰਾਤਾ ਰਾਮ ਧਿਆਇ	੯੯	ਓਮ ਦੀਨ ਨਾਮ ਮਨ ਦਾਸ
੭੮	ਸੰਸਿ ਮਰਤਿ ਮਾਰਿ ਦੇਸੁ ਖ	੮੦	ਮ: ੩ ਗਾਓ ਦੀ ਵਾਰ ਸੋਰਠਿ
੭੮	ਸੱਚੀ ਵਸਤਾ ਜਿਨਾ ਪਾਸ	੮੦	ਸੋ ਸਾਚਿ ਪਾਗੇ ਜੁਤੁ ਪਾਏ
੭੮	ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਗਨਿ ਜੋ ਰੱਖੀਆ	੮੦	ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਡਾ
੭੯	॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥	੮੧	ਨਿਗਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਨਿਗਮ
੭੯	ਮ: ੧ ॥ ਸਬਦ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰ	੮੧	ਗੱਜੇ ਦਉਜਾ ਦਉਜਾ
੭੯	ਵਰ ਮਹਿ ਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮੈ	੮੨	ਸਾਚ ਸੋਦੀ ਸਚੁ ਸਾਖ
੭੯	ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਾ ਅਗ	੮੨	ਤੇਰੇ ਵਗਤੀ ਸੱਚ ਹੀ ਸਾਚੇ
੭੯	ਏਕਾ ਪਉੜੀ ਵਰਤਦੇ	੮੨	ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਾ ਰਾਮ
੭੯	ਸਬਦ ਸਾਰ ਸੁਖ ਆਤਮਾ ॥	੮੩	ਇਸ ਪੁਰਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ
੭੯	ਅੰਦਰੁ ਪਾਰੀ ਗਾਜ ਗਾਜ	੮੩	ਗਗਨ ਧਰੀ ਮਹਿ ਪੈਸੀ ਮਾ
੭੯	ਸਭੁ ਘਰ ਆਪੇ ਕੱਰਤਾ	੮੪	ਏਕ ਜੋਤਿ ਜੋ ਤੇਹੈ ਸਰੀਰ
੭੯	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੀ	੮੪	ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸਿਰੀ

८४ ਹਰਿਆਧੇਮੇਲ੍ਹੇਸੇਵਕ
८५ ਓਤਮਕਥਮਸਬਨਹੋਬਸ
८५ ਮਨਮੁਖਪੜ੍ਹਹਿਪੰਡਿਤ
८६ ਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਆਖੋਂ
८६ ਮਾਈਆਸੱਚਜਗਤਿਸ
८७ ਮਃ ੪ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪ
८७ ਮਃ ੫ ॥ਅੰਤਰਿਆਨਾਥ
८७ ਕਦਨਸੁਮੁਤਾਕਦਨਸੁ
८८ ਪ੍ਰਭਆਥੀਨਸੀਤਰਿਆ
८८ ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲ੍ਹੀ
८९ ਹਰਿਜਪਨਪੇਮਨਿਧੀਰੇ
८९ ਮਃ ੫ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ॥
ਕਿਤੁਕਰਮਕੇਦੀਬੁਝੈ
९१ ਦਿਨਰੈਦਿ ॥ਸੋਦੀਸਾਤਿਗੁ
ਗਆਪਲ੍ਹਾਗਿਸੇਵੀਦਿ
९२ ਸਾਝਕੀਦਗਹਲ੍ਹਾ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ
ਇਸ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਜਗ ਤੇ ਊਤਮ ਊਤਮੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥
ਕਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਮੇ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ॥੨॥
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵਹੁ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਨ ਥਾਇ ॥੩॥
ਦੀਜੈ ਗੁਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੀ ॥੪॥
ਦੀਨ ਸਾਜਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥
ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਾ ॥੬॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਣੀਵੈ ॥੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਣੀ ॥੨॥
ਕਹੈ ਮਿਲਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਿਚਿ ਦੇਹ ਸਮੀਉ ॥੩॥
ਪਾਵਹੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਵਿਚਿ ਬੀਜੈ ॥ ਬੀਜੁ ਕਰਮ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਛੀਜੈ ॥੪॥
ਬੀਜੁ ਸੰਜਮੁ ਮੇਘੁ ਭਗਤੀ ਜੀਜੈ ॥ ਤਪੁ ਮੋਘਾ ਅਗਨਿ ਮਿਲਿ ਪਚੈ ॥੫॥
ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਹਿ ਧਰੇ ਅਗਰ ਮਾਤਨ ਸਮੁ ਮਿਲੈ ॥
ਭਾਇ ਆਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲਾਵਾ ਜੀਜੈ ॥੬॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥
ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਆ ਨਾਹ ਕਰਿ ਸੁਹਾਗੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥
ਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੈ ॥
ਕਥਉ ਦਾਜੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਮੇਲਾਸੇ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਣੈ ॥

ਗਾਗੁਰਯਸਾਦੀਇਕੁਨਦਰੀਆਇਆਂਹਉਸਾਤੇਗਾਵਿਟਪੁਣਾਇਆਂ
॥੩॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੰਲੈਆਂਮੇਤਬਹੀਂਗੁਰਸਿਖਾਕੋਮਨੀਯਿਆਸੀਕਾਮੁ
ਕਰੇਗੁਰੁਸਾਤੇਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰੁਸਾਤੇਗੁਰੁਯਰਉਪਕਾਰੋਆਜੀਉ॥੪॥੭॥ ੧੬

ਗਉੜੀਸ਼ਮ: ੫ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸ ਨਤਾਈਂਕਿਖਾਵਖਰੇਚਾਰੀ
ਮੀਆਈਗਾੜਿਖਾਨਉਤਰੈਸੰਤੀਨਆਵੈਂਬਿਨੁਦਰਸਨਸੰਤਾਪਿਆਰੇਜੀਉ
ਹਉਘੁੰਮਿਜੀਜੀਉ ਘੁੰਮਿਘੁਮਾਈਂਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਾਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥
ਉਤੇਮੁਖੁਸੁਹਾਵੜਾਉਸਜਾਪੈਨਿਵਾਣੀ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਗਿਰਯਾਣੀ॥
ਦੇਸੁਜਲਾਵਤੁਵਸਿਆਂਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਘੁੰਮਿ
ਹਉਘੁੰਮਿਘੁਮਾਈਂਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਖਣੀਂ
ਤੇਤਾਕਲਾਜੁਗੁਹੋਂਦਾਹੁਣਿਕਈਸੀਆਲੀਐਂਐਸਾਤੁਯੁਗਵੰਤਾ॥ਮੈਹਿਰੈਂਦੇ
ਹਾਵੈ ਨੀਦਨਆਵੈਂਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਹਉਘੁੰਮਿ
ਘੁੰਮਿਘੁਮਾਈਂਤੈਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਗੁਹ
ਗੁਰੇਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆਂਪ੍ਰਭੁਆਬਿਨਾਸੀਘਰਮਾਹਿਯਾਇਆ॥ਸੋਵ
ਯਸੁਚਸਾਨਾਵਿਛੁੜਾ ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉਘੁੰ
ਉ ਘੁੰਮਿਘੁਮਾਈਂਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥੫॥

ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਰੁਤੇਸੁਹਾਵੀਜੋਤੁਝੁਸਮਾਲੀ॥ਸੁਹੇਲਾਸੋ
ਸੁਹੇਲਾਜੋਤੇਰੀਘਾਲੀ॥ਸੋਰਿਦਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਰਿਦੈਤੁਵਸਹਿਗਾ
ਵੇਦਾਤਾਰਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਸਾਸ੍ਰਾਸਾਹਿਬੁਧਾਧੁਹਮਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧੇ
ਖੁਟਵੰਡਾਰਾਜੀਉ॥ਜੀਅਤੁਦੇਹਿਸਾਈਯਤੁਅਘਾਵੈ॥ਸੋਈਭਗਤੁਤੁਮਾਰਾ
॥੨॥ਸਭੁਕੋਅਗੈਤੇਰੀਚੇਟਾ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਤੁਹੈਵਡਾਰਾਜੇ

ਬੀਚ ਰ ਤਮੁਖੋਲੀਆਨਾ ।ਪੁਨਾਂਤੁਜਾਕੁਤੀਰਥਾਇਸਨਾਨਾ ।ਨੀਵ ਜੀਓ
ਨ ਚਉਰਾਸੀਹਾ ।ਏਕਮਹਿਸੰਤੁਨਆਵੈਜੀਉ ।੨।ਆਨੇਕਬਰਖਖੀਏਜਾਪ
ਗਵਨੁ ਕੀਆਧਰ ਤੀਕਰਮਾਤਾ ।ਇਕੁਖਿਨੁਹਿਰਦੈਸੰਤੁਨਆਵੈ ।ਜੋ
ਬਹੁਤੁਉਹੰਦਾਵੈਜੀਉ ।੩।ਕਾਰਿਕਿਰਯਾਮੱਹਿਸਾਧੂਮਿਲਾਸੁਆਗਾ
ਸੀਤਲੁਧੀਰਜੁਪਾਇਆ ।ਪ੍ਰਭਆਬਿਨਾਸੀਬਾਸੀਆਘਟਭੀਤਰਿ ਹਰੀ
ਨਾਨਕੁਗਾਵੈਜੀਉ ।੪।੫।੧੨ ।। ਮਾਝੁਮਹਲਾ ੫ ।।ਯਾਰਬ
ਖੰਧ ਰਦੇਦਾ ।ਅਗਮਅਗੱਚਰਅਲਖਅਭੇਦਾ ।ਦੀਨਦੇਆਲੁਸੰ
ਗੱਈਦਾ ।ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖੇਗਾਤੀਜੀਉ ।੧।ਗੁਰਮੁਖੇਮਯੁਸੁ
ਸਤਾਰੇ ।ਗੁਰਮੁਖੇਸੰਗੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ ।ਦਇਆਲਦੇਦਰੁਗੁਰੂਮੁ
ਔ ।ਹੱਰਤੁਕੀਤੇਨਭਾਤੀਜੀਉ ।੨।ਨਿਰਹਾਰੀਕੇਸ ਇਨਿਰਵੈਰਾ ।ਵੱਸੇ
ਪੁਰਹਿਯੈਰਾ ।ਗੁਰਮੁਖੇਹੀਰਦੈਜਾਕੈਹਾਰਿਹਾਰੁੱਸੀਭਰਾ ।ਤੁਇਕਾਂਤੀ
।।ਤ।।ਅੱਖਰਮਸ ਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰਾ ।ਵਡਸਮਰਥਸਦਾਤੁਮ
ਸੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿਔਤਤੁਤਰੀਔਗਤਿਨਾਨਕਵਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀਉ ।।
।।੬।।੧੩ ।। ਮਾਝੁਮਹਲਾ ੫ ।।ਕਹੀਆਕਰਲਾਦਿਤਾਨੋਹ
ਗੀਬਾਅਨਾਥਾਤੇਰਾਮਾਲਾ ।ਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤੁਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇ ।ਤੇਰੀਕੁ
ਕਉਬਾਝਿਜਾਈਜੀਉ ।੧।ਕਾਲੈਉਪਰਿਤੁਹਦੈਰਾਖਾ ।ਕਾਲੈਨੇਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਹਾ ।ਕਾਲੈਕਰਮੀਤਵੈਬਹੁਜੁਨੀ ।ਸਭੁਕਿਛੁਤੈਸੇਵਾ
ਜੀਉ ।੨।ਜਾਕੱਮੁਰਖੁਜਾਕੱਸਿਆਣਾ ।ਵਰਤੈਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਭਾਣਾ
ਗਾਮਅਗੱਚਰਬੇਅੰਤਅਥਾਹਾ ।ਤੇਰੀਕੀਮਾਤੁਕਹਣੁਨਜਾਈਜੀਉ ।
ਆਖੁਸੰਤਨਕੀਦੇਹੁਧਿਆਰੇ ।ਆਇਪਾਇਆਹਰਿਤੇਰੇਦੁਆਰੇ

ਗੀਬਾਨੀ।ਤੁਧੁਆਪੇਕਥੀਤੈ ਆਪੇਵਖਾਨੀ।ਹਰੇਕਹਿਆਸਭੁਏਕੋ ਆਦ
ਈਹੋਜੀਆਸੀ ।ਤੂ।ਔਰਤਰਸੁਹਿਗੁਰਤੇਪੀਆ।ਹਰੈਯੇਨਨੁਨਾਮੁਭੁੰਨਾਨੁਯੰ
।ਨਾਮੀਰੰਗਨਾਮੀਚੱਜਤਮਾਸੋਨੰ ਉਨਨਕਕੀਨੇਰੱਗਾਜੀਉ ।੧।ਪ੍ਰਮਾਣੁ
ਸਰਾਧ੍ਯਸੰਤਨਪਹਿਵਾਸਤੁਈਕਾਂਗਾਕੁ।ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਮਾਨੁਤਿਆਗਉ।ਵਾਸੋ
ਜਾਈਜਾਖਵਰੀਆ।ਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਧੂਰਜੀਉ।੧।ਤੁਮਰਤੇਤੁਮਪੁਰਖਹਿ
ਤੁਮਸਮਰਥਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇ।ਸਭੁਕੱਤੁਮਹੀਤੇਵਰਸਾਵੈ।ਅਉਸ ਹਕਨੁਮਾ
ਕੁ।ਚਾਦਰਸਹਿਤੇਰੈਭਵਨਪੁਨੀਤਾ।ਆਤਮਸਾਤੁਥੀਆਸੁਤਿਨਾਹੀਜੀਤਾ
ਦਾਤੇਤੁਮਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਂਤੁਧਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਸੁਰਾਜੀਉ ।੩।ਰੇਨੁਸੰਤਾ
ਰੈਮੁਖਿਪ੍ਰਾਗੀ।ਦੁਰਮਤਿਤੇਂਥਿਨਸੀਕੁਬੁਧਿਅਭਾਗੀ।ਸਤਿਪਰੈਬੈਸੀਕ੍ਰਿਯਪੂ
।ਨਾਨਕਾਬਿਨਸੇਕੁਰਜੀਉ ।੪।੧੧।੧੮ ।ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੫
ਵੈ ਸਭੁਨਾਹੀਏਵਡੁਦਾਤੇ।ਕਾਮਿਕਿਰਪਾਭਗਤ ਨਸੰਗੇਰਾਤੇ।ਦੀਨਸੁਖੇ
ਉਤੁਧੁ ਧਿਆਈ।ਏਹੁਦਾਨੁਮੋਹਿਕਰਲਾਜੀਉ ।੧।ਮਾਟੀਅੰਧੀਸੁ
ਮਾਈ।ਸਭੁਕਿਬੁਦੀਆਕਥੀਆਨਾਈ।ਅਨਦਾਬਿਨੱਦਚੱਜਤਮਾਸੋਤੁ
ਸੋਹੱਲਾਜੀਉ ।੨।ਜੀਸਦਾਦੀਤਾਸਭੁਕਿਬੁਖੈਲਾ।ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿ
ਨੁਖਾਲਾ।ਸੋਜਾਸੁਖਾਲੀਸੀਤਲੁਪਵਲਾ ਸਹਜਕੇਲਰੰਗਕਰਲਾ
।ਸਾਚੁਧੇਦੀਜੈ ਜਿਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ।ਸਾਸਤਿਦੀਜੈਜਿਤੁਭੁਧਿਅ
ਸਾਸਤੇਰੰਗੁਲਗਾਵ ਓਟਨਾਨਕਗੁਰਚਰਲਾਜੀਉ ।੩।੧੨।੧੯।
।ਸਿਫਤੀਸਲਾਹਣੁਤੇਰਾਹੁਕਮੁਰਜਾਈ।ਜੋਜੀਆਨੁਧਿਆਨੁਜੱਤੁਧੁਬੁਝਾ
ਜਪੁਜੱਪਤਜੀਉਕਾਵੈ।ਕਲੇਧੁਰਕਿਆਨਾਜੀਉ ।੧।ਔਮਤੁਮਤੇਮ
ਵੈ।ਜੱਸਾਹੇਥਤੇਰੈਮਨੇਤਵੈ।ਤੁਸੰਤਨਕਸੰਤਤੁਮਾਰੇ।ਸੰਤਸਾਹਿਬਾ

ਤੁਝ ਏਕ ਅਨੇਕੋ ਜਾਨਾ ਮੁਨਿਯਾ ਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਯਾ ਈਐ ਕੰਚਨ ਨਾਨਕ ਵਿਚਮੀ ਹੀ
ਉ ॥ ਜ ॥ ੧੫ ॥ ੨੨ ॥ ਆਸ੍ਟਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਸੀਥੈ ਰਹਿਥੈ ਹਰਿਹਰਿ
ਮੇ ਰੇ ਜਨ ਮੁਖਦਾ ਰਖੁ ਗਹੀ ਰ ਗੰਢੀ ਗੈ ॥ ਅਖ ਵੱਟਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗੀ ਰਹੈ ॥
ਗੁਰ ਅਗਾ ਧਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸ ਨਯੇਖ ਤਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ਸਭ ਸ
ਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ਆਗਮੁ ਅਗੱਚ ਗੁਸੁਆਮੀਐ ਪੁਨ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੱਜਾ ਹੈ ਸਭ ਕਿਆ ਏਹ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸ
ਦਿਖਾਯਾ ਏਹਾ ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗੱਚ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵ
ਉ ॥ ੩ ॥ ਰਹੈ ਰ ਗੰਢੀ ਰ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁਨਾਮੁ ਤੇ ਰਾ ਮੁ ਤੇ ਰਾ ਮੁ ਕਾਤਿ ਕਾਈ ਆਸੀ
ਦਸੇ ਰਾ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤੁਨ ਕੋਸ ਗਾਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜੀ ਸਮਾਏ
ਉ ॥ ਜ ॥ ੧੬ ॥ ੨੩ ॥ ਆਸ੍ਟਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੁਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋ
ਧਿਆਵਉ ਖੁਦਾਈ ਅਤੇ ਮੰਗਾ ਖੁਸ ਵਾਵਉ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ
॥ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ਸਰਾਣਿ ਅਵਰ ਦਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁ
ਸਾਧੂ ਦੀਆ ਪ੍ਰਸਿ ਕਿਆ ਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ਅਨਦ ਕਾਈ ਆ
ਸੀਸ ਭਇਆ ਸਭ ਲੇ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰ ਦਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੀਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ
ਧਿਆਵਾ ਸੰਮ੍ਰਿ ਕਤ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ਜਾ ਤਿ ਕੋ ਨੀ ਗੁਰੁ ਪਰ
ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰ ਦਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਕ
ਰਾਈ ਬ ਬਾਸੇ ॥ ਜਾ ਸਿ ਜਾ ਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦ
ਆਸੇ ਪੂਰ ਦਾ ਜੀਉ ॥ ਜ ॥ ੧੭ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਉਠਿ ਪਰੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਾਂ ਰਿ ਆਰਾ ਖੁਤ ਖੁਤ ਧਾਰਿ ਮੇ ਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਧਾਰਿ
ਧੀ ਸਉ ਮੇ ਵਕ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਕਾਟਿ ਸੀ ਅਨ ਖੁ

॥੨੦॥੨੭॥ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ॥

ਤੁੰਯੇਤੁਸਾਥਤੇਗੀਢੁਲੀਐ॥ਤੁੰਸੁਖਸੁਹੰਆਸਯੁਲੀ॥ਤੁੰਜੁਨਾਮੀਯੇ
ਨੁਬੁਦਬੁਦਾ॥ਤੁਧਾਬੈਨੁਅਵਲੁਨਤਾਮੀਐਜੀਉ॥੧॥ਤੁੰਸੁਤੁਮਹੀਏ
ਹੈ॥ਤੁੰਗੰਢੀਐ॥ਤੁਸਿਰਿਤੁੰਹੈ॥ਆਦੀ॥ਧੀਅੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਅਵਰੁ
ਨਦਿਖਾਮੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤੁੰਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੁੰਨਿਥਾਵ
ਆਰੰਭੈਗਾਤਾ॥ਅਯੇਤੁਯੁਸਮਾਮੀਐਜੀਉ॥
ਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਹੁਨਿਆਯੇ॥ਤੁੰਗੁਯਤੁਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭੁਆਯੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸ
ਗਾਵੈ॥ਇਕਕੱਰੀਨਦਰਿਨੀਹਾਮੀਐਜੀਉ॥੪॥੨॥॥ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ
ਸਢਾਪੁਸੁਬਾਣੀ॥ਜੀਤੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਯਗਾਇਨੈਵਿਰਲੈਜਾਣੀ
ਸੁਵੇਲਾਸਚੁਹਰਿਗਾਵਤਸੁਨਣਾ॥ਆਏਤੇਯਾਵਣਜੀਉ॥੧॥ਸੋਵੇਲ
ਦੁਜੈਨੀਦਸਾਨੁਵੇਖਾ॥ਸੋਕਰਤੁਲੋਜੀ॥ਨੀਹਾਰਿਜਾਸੁਲੇਖਾ॥ਸੋਚਰਾ
ਵੇਜੋਹਰਿਆਰਾਧੇਚਲਾ॥ਹਉਢਾਲਿ॥ਤਿਨਸੰਗੇਯਬਾਹੁਜੀਉ॥
ਸੁਨੀਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਾਧਿਆਰੇ॥ਸਾਥਸੰਗਿਮਿਯਨਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿ
ਵਿਯਕਾਰਿਹੱਅਮਨੁਨੀਮਾਖੁਸੀਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣਾਜੀਉ॥
ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਉਕਾਬੀਨਉਕਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਬਦਾਯਬਖੁ
ਜੋਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮਾਨਿਓਸਦਾਜੀਉ॥
॥੨੨॥੨੮॥ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੫ ॥ਔਰਤਬਾਹੀਹਰਿਹਰਿ
ਰੀਤਾਸੁਣਿਸੁਦਿਹੱਵੈਯਰਮਗਾਤਿਮੇਰੀ॥ਜਾਨੀਕਬਹੂੰਸੀਤਪ੍ਰਭੁਹੋਈ
ਆਗਾਸਾਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੂਰ
ਨਾਸੰਤਸਹਾਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਜਾਨਖਾਨੀਰਕਰੇਸੁਗੁਰ
ਥੀਰਥਕੱਾਈਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਾਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿਰਜਣਹਾਰੇ

ਓਟਗੁਪਾਲ੍ਯਾਜੀਉ॥੧॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨੁਹਰਿਆਹੋਤਕਥਾਸੁਨਤ॥
ਸਗਲੀਧੋਵੈਤੇਟਤਮੰਗੈਸਾਧਸੰਚਨਕੈ॥ਸਦਾਜਪਉਦਾਇਆਜੀ
॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰਉ॥ਇਹਮਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੀਤ
॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਯਾਤੇਹੋਈਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਬਸਾਇਆਪ੍ਰਭਿਪਾਲ੍ਯਾਜੀਉ॥੨॥
ਰੈਤਿਸਭਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਸਦ ਆਪੇਹੋਈ॥ਚਲਿਤਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰ
ਧਿਆਰੇ॥ਦੇਖਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ੍ਯਾਜੀਉ॥੩॥੨੬॥੨੭॥ਸੁਖਮਾਸ੍ਟ
ਹੁਕਮੀਵਸਹਿਪ੍ਯਾਰੇਮੇਹਾ॥ਸਾਜਨਸੰਤਮੀਨਾਮੁਜਪੇਹਾ॥ਸੀਤਲ
ਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਛੰਢਿਪਈਚਉਥਿਆਪੇਜੀਉ॥੧॥ਸਭੁਚਿਤੁਵ
ਬਹੁਤੁਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸੰਗਲਗਾਇਆ॥ਦਾਤਿਕਰ
ਦਾਤਾਰਾਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭੇਧਾਪੇਜੀਉ॥੨॥ਸਚਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ
ਧਸਾਦੀਤੁਸੁਸਦਾਧਿਆਈ॥ਜਨਮਮਰਣਕੈਕਾਟੇਹੋਹਾ॥ਬਿਨਸੇ
ਤਾਪੇਜੀਉ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਸਾਲ੍ਯਾਹੇ॥ਸੀਸਨਵਤਿਨਾ ਮੁਖ
ਢਹੇ॥ਪੂਰਨਆਸਕਰੀਖਿਨਦੀਤੁਸਿ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਯੇਜੀ
॥ਪਾ॥੨੭॥੨੪॥ਸਲੋਕੁਸੁਖਮਾਸ੍ਟਮਹਲ੍ਯਾ੫॥ਆਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਤੁਪ
ਮਿਲਿਗਾਵਹੁਗੁਣਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਤਮਤੇਹੀਮੁਕਤੇ
ਧਿਆਈਐਜੀਨਿਹਮਕੀਏਜੀਉ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ੍ਯਬਿਖ
ਹਿਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲ੍ਯਾਹਾ॥ਸਿਮਰਿਸਮਹਿਬੁਝੰਸਿ ਚੁਸੁਆ
ਰਿਜਨੁਸਕਸਕਉਦੀਏਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪ ਤਸਗਬਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਭਉਬਿਨਸੈਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਜੀਨਿਸੋਵਿਅਸੱਯਾਰੀਗਾਇ
ਜਸਗਾਏਕੀਏਜੀਉ॥੩॥ਆਇਪਾਇਆਤੇਰੀਸਰਣੀ॥ਗੁਰਿਪੂ

ਦਰਖੇਅਨਹ ਦਬਾਣੀ ਗਮੀਤਨੈਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਮਾਣੀ ਗਾਵੈਪਾਰੁਅਪਾ
ਜਨਤੇਰਾ ਸਾਤਿਗੁਰੰਕੀਆਦਿਆਸਾਜੀਉ ੩। ਰਾਜੀਸਕਯਾਸਾਤਿਸਤੇਰ
ਆਰਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਮਿਆਇਆ ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਦਤਭਰਾਂ
ਪੂਰਨਆਸਾਜੀਉ ॥੪॥੨੮ ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਿਮਰ
ਪਰਮੇਸੁਰੇਪਾਇਆ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਇਆ ਰਾਖਿਆਅ
ਰਹਿਆਸੁਖੁਸਾਚਾ ਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੀਜੀਉ ੧। ਰਹਾਉ ਸੋ
ਤੇਰਾਯਾਰਬੁਹਮਪ੍ਰਭੁਤਦੇਖਦਾਹੈ ਸੁਣੀਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੈ
ਦੀਘਾਲੀਜੀਉ ੨। ਸਗਵਜੀਅਕਉਦੇਵਣਹਾਰਾ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਰਿਨਿਹਾਰਾ ਜਨਾਬਖਸਮਹੀਅ ਬਸਭਿੜਿਯਤਾਹੈ ਸਾਧੁਸੰ
ਘਾਲੀਜੀਉ ੩। ਸਨਕੀਈਛਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ਸਦਸਦਜਾਈ
ਹਾਰਾ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕੀਆ ਦੁਖਭੰਜਨੀ ਰਤੇਮੰਗੇਸਾਪੀਜੀਉ ॥
ਗੜ੍ਹਾ ਮਾਝੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਜਨੁਤਜਨੁਤੇਰਾਧਨੁਕੀਤੇਰਾ ਤੁੰਠਾਕੁਸੁਖ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ ਜੀਉਪਿਰੁਸਤੁਰਾਸਿਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾਜੱਕੁਰੱਯਾਪ੍ਰਾਜੀਉ
ਦਾਸਦਤੁਹੈਸੁਖਦਾਈ ਸਨਿਦੀਨਿਦਇਆਗਾਤੇਰੀਧਾਈ ਰਾਖਾਸ
ਪੁਭਦਾ ਨਕਤੁਦੇਹਿ ਦੈਈਆ ਪ੍ਰਾਜੀਉ ੨। ਪ੍ਰਭਤੁਮਤੇਪ੍ਰਾਣਤੁ
ਰਹਣਾ ਜੰਤੁਦੇਹਿਸੋਈਸੁਖੁਸਹਣਾ ਜਿਥੈਰਾਖਹਿਵੈਕੁਰੰਤਿਥਾਉ
ਨਾਵੇਪ੍ਰਭਤਧਾਰਾਜੀਉ ੩। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਈਗਏ
ਦੁਖਵਾਰਾਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦ ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਪੂਰਨਦਾਤਾਰਾ ਜਾਕੈਖਾਨਿਮਹੀਅਨਿਦਹਾਦੀਸੇ ਵਰਸਾਦੀ
ਸਾਂਤਿਕਈਬੁਝੀਸ ਭਾਤੀਮਨਾ ਅਨਦੁਭਾਇਆਸਭ ਕਰਦੀ

ਰਹਿਆਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ॥੪੩॥ਮਾਝੂਮਹਲਾ੫
ਸੱਸਚੁਮੰਦ ਕੁਸੀਤੁਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ ਸੱਸਰੀਦਾਸੁਹੇਲਾਜੀਤੁਹਰਿਸਿਮਰਣੁ
ਐ॥ਸਾਧਸਗਤਿਸੁਹਾਵੀਜੀਤੁਵਸਾਹਿਹਰਿਜਨਾ॥ਸਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ
॥ਸਚੁਵਡਾਈਕੀਮਨਹਾਈ॥ਕੁਦਰਤਿਕਰਮੁਨਕਹਣਜਾਈ॥ਧਿਆਇ
ਈਜੀਵਹਰਿਜਨਤੇਰੇ॥ਸ ਚੁਸਬ ਦੁਮਨਿਮਾਣੁਜੀਉ॥੨॥ਸਚੁਸ ਖਾਹਰੁ
ਗੀਧਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ਗੰਗੀਰਤੇਤੇਗੈਤੁਪੁਰਾ
ਸਚੁਨਮੁਨੀਸਾਣੁਜੀਉ॥੩॥ਸਚੇਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿੱਤੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤੁਸੋਭਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐਸਦਹੀ॥ਅੰਤ ਰਜਾਮੀਜਾਣੁਜੀਉ॥੪॥
੪॥ ਰਾਗੁਮਾਝੂਮਹਲਾ੫ ॥ਜੋਤਿਸੁਹਾਵੜੀਦਿਨਸੁਸੁਹੇਲਾ॥ਜਿ
ਮਿਤਨਾਮੁਸੰਤਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਘੜੀਮੁਰਤੁਸੋਸਿਮਰਤੁਪਵਿਤ੍ਰਵੇਲਾ॥
ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਥਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸੋਸਿਮਰਤੁਨਾਮੁਦੁਖਸਭਿਨਾਠੋ॥ਅੰ
ਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥੋ॥ਭੈਕਉਤਰਮੁਖਾਇਆਗੁਰਿਪੂਰੈ॥ਦੇਖਾਸਭ
ਈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਵਡਊਚਅਪਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਖਜਾ
ਰਾ॥ਆਗਦਿਅੰਤਿਮਾਥੇਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਾਹੀਜੀਉ॥੩॥
ਭਿਖਿਆਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ਏਹ
ਨਾਨਕੁਜਨੁਮਾਗੈਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੬॥ਅਗੁਮ
॥ਮਹਲਾ੫ ॥ਐਸੋਕੋਤੁਹੈਆਗੈਆਪੋਜਾਨੈਜੰਤਸਭਤੇਰੇਥਾਪੇ
ਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਰਤੇਸੋਯਰਓਟਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥੧॥ਰਸਨਾਜਪੈ
ਥਿਜੀਵੈਸੁਆਸੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਅੰਤ ਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿਸੋਵਿਅ
ਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੱਜਨਮੁਨਜੁਐਹਾਗੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਵਖਧੁ
ਜਨੰਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਦੁੱਖੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤੁ

ਵੈਭਾਹੁਕਾਮੁਝਕੋਜੀਸੁਮੀਠਾਜੀਉ।੧।ਸਭਯਹੁੰਈਇਕਤੁਯਾਕੋਜਾਨੈ
ਝਏਸੇਅੰਚਗਈਝਕੋਜਉਯਕਵਪੁਜਿਸੁਹੁੰਇਯਝਾਸਗਾਤੀਨਿਸਗਬਨੈ
ਜੀਉ।੨।ਤੇਰੀਮਹਮਾਤੁਹੋਜਾਣਹੀਆਅਵਣਆਪੁਤੁੰਆਖਿਪਝਾਨੀ
ਰਜਿਹਾਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜੀਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੰਕੁਪੀਠਾਜੀਉ।੩।ਤੁੰਨਿਰਵੈ
ਨਿਰਮਝਾਜੀਨਦੇਖੇਸਤਖੁਤਗਹਿਕਝਅਝਾਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਪਿਕਝਾ
ਨਸਿਆਭਮਕੁਉਪੀਠਾਜੀਉ।੪।੪੩।੪੫।। ਮਾਝੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੁਨਾਅੰਗਣੁਜੋਵੈਦੀਆਗੈਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘਾਟੀ
ਨਝਾਗੋਧਾਰਬੁਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰਮਿਖਾਨਿਹਚਯੁਕਝ
।।੧।।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਆਗੀਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨੀਤਜਾ
ਪਕਾਤੀਤਿਸੁਸੁਆਮੀਐਸੋਜੀਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਝਾਹਲਾਨੀ।੨।ਸ
ਝਕਰਮਕਮਾਨਿਵੁਠੇਜੀਵਿਪਰਗੋਸ ਰਸਗਾਵੈਮੁਠੇਸੰਤਜਨਕੀਧੁ
ਬੰਝਹੀਆਨਮੁਸਚੇਕਾਹਲਾਨੀ।੩।ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾ
ਸੁਸੀਮਰਤਵਸੁਨਿਹਚਯੁਧਾਈਐਜੀਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਈਦਾਈਝਾ
ਤੁਸਹਲਾਨੀਜੀ।੪।੭॥੪੩॥੫੦॥ ॥

ਆਗਾ੨।ਇਉਸਾਈਆਅੰਦਰਿਵਸਤੁਆਂਧਾਗਰਗਮੁਖਿਸਾਬੁਮੀਲੇਤਵੇਖਾਗਾ
ਰਵਾਲੇਦਸਵੈਮੁਕਤਾਆਨਹ ਦਸਬ ਦੁਬਜਾਵਦਿਆਗ੩ਗਸ ਚਸਸ
ਚੀਨਾਈਗੁਰਯਗਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈਆਅਨਾਦਿਨੁਸਦਾਹੈਗੰਭਿਕਾਤਾਗ
ਸਚੈਸੱਬੀਧਾਵਦਿਆਗ੪।ਧਾਧਧੈਨਕੀਸਾਗਨਜਾਈਗਦੁਨੈਲਾਗਾਂ
ਕੁਲਾਨੀਆਗੀਆਨੀਐਂਧਾਸਗੁਨਜਾਦੋਗਢਿਰਿਢਿਰਿਆਵ ਦੇਜਾਵ
।।੫।।ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਆਹਉਮੈਮੇਰਾ ਨਾਕਿਹਾਈਆ
ਗਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧੀਆਰਾ।ਬਜ ਰਿਕਧਾਟਖੁਲਾਵਦਿਆਗ੬
ਉਮੈਮਾਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈਆਗੁਰਚਰਨੀਸਦਾਚਿਤੁਲਾਈਆਗਸ
ਰਧਾਤੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਾਲੁਸਨਿਰਮਾਲੁਨਾਮੁਧਿਆਵਦਿਆਗ੭।ਜੰ
ਮਗਦਸਬਤੁਧੈਤਾਈਗਜਿਸੁਬਖਸੈਤਿਸੁਦੇਇਵਡਿਆਈਗਨਾਨਕਾ
ਆਈਸਦਾਤੁਜੰਮਦੁਮਗਦੁਸਵਾਰਦਿਆਗ੮।।੧।।੨।।

ਗਸੁਮਾਸੂਮਹਲਾ ੩ ।।ਸੇਗਾਬੁਮੀ
ਆਗਾਮਅਧਾਰਾਗਬਿਨੁਤਕੜੀਤੁਲੈਸੰਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹੰਵੈਸੋਈਗ
ਗੁਣਕਹੀਗੁਣੀਸਮਾਵਦਿਆਗ੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਮਰਿਗਾ
ਨਿਵਸਾਵਦਿਆਗਜੋਸਾਚੈਲਾਗੇਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਂਦਰੀਸਚੇਸੱਕਥਾ
ਆਗ੧।ਰਹਾਉਆਧਿਸੁਦੇਤੇਆਖੇਵੇਖੋਗਜੀਸਨੰਦਰਿਕਰੇਸੱ
ਨੁਲੈਖੋਆਖੇਬਾਝਹੁਈਆਏਸੱਬਾਗੋਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵਦਿ
।।੨।।ਜੀਸੁ ਆਧਿਕੁਲਾਏਸੱਕਿਬੈਹਖੁਪਾਏਪੁਰਬਾਲਿਖਿਆ
ਦਨਜਾਏਗਜਿ ਨ ਸਾਡਿਗੁਰੁਮਾਨਿਆਸੇਵਡਕਾਗੀਪੁਰੈਕਰਮੀ
ਵਦਿਆਗ੩।ਏਈਅਤੈਧਨਅਨਦਿਨੁਸੁਤੀਗਕੰਤੈਦਿਸਾਰੀਅ

ਮਕਾਲਾਪੁਤੰਸੁਨੇਦ੍ਰੈਨਆਵੈ।ਜੱਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਦਿਆ।੬।ਅਨਦਿ
ਜੱਹਰਿਕਾਏਮੇਰੈਪ੍ਰਭੈਮੇਲਿਮਿਆਏ।ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈ।ਰ੍ਹੁ
ਸ ਚੁਬ੍ਹਾਵਦਿਆ।੭।ਸੰਨਿਸ ਚੁਜਾਤਾਸੋਸਾਚੀਸਮਾਏ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਦਖਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ।ਨਿਜਘਰਿਤਾਤ੍ਰੀਆਵਦਿਆ।੮।
ਸਬਾਦੀਮੈਸੱਸੁਆਜਾਯੈ।ਕਾਯੁਨਸਾਯੈਦੁ
੪ ਆਸ੍ਰਮਹਾ ੩
ਯੋਜੱਤੀਵੈਚੀਮੰਛਿਜੱਤੰਸਮਾਨੀ।ਸੁਰਿਮਾ ਨਸਾਚੰਸਮਾਵਦਿਆ।੧।ਰ
ਰੀਕੀਓ ਵਾਰੀਹਰਿਕੈਨਾਈਸੱਤਯਾਵਦਿਆ।ਸਾਤਿਗੁ ਸੁਮੇਵਿਸਚੈਰ
ਇਆ।ਗੁਰਮਤੀਸਹਸੰਸਮਾਵਦਿਆ।।ਰਹਾਓ।ਕਾਇਆਕਚੀ
ਤੁਮੰਦਾਏ।ਦੁਨੈਆਗਾਸੰਮਾਹਯੁਨਯਾਏ।ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੀਫਿਰੈਨਿਦ੍ਰ
ਨੁ ਥਿਰਬਾਨੁਦਖੁਯਾਵਦਿਆ।੨।ਦੇਹੀਜਾਤਿਨਆਗੈਜਾਏ।ਜਿਥੈਕੰ
ਗਿਐਓਤਿਥੈ ਛੁਟੈਸ ਚੁਕਮਾਏ।ਸਾਤਿਗੁ ਸੁਮੇਵਨੀਸੇਯਨਵੰਤੇ ਐਕੰ
ਸੰਸਮਾਵਦਿਆ।੩।ਕੈਕਾਏਸੰਗਾ ਚੁਬ੍ਹਾਏ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਣੁ
ਧਾਏ।ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ।ਸਜੀਹੈਰੰਚੁਬ੍ਹਾਵਦਿਆ।੪।
ਥਿਰੁਵਸੈਸਦਨਾਕੇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੰਦਰਿਸਿਹਾਕੇ।ਸੋਰਾਖੁਅਤਿਰੁ
ਚਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪੈਮਿਲਾਵਦਿਆ।੫।ਸਾਈਆਸੰਹੀਈਹੁਜਾ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਐਂਤਿਵਿਗੁਤਾ।ਜੀਅਤੇਸੁਤਸੱਜਾਗਾਏ।ਗੁਰਮਤਿਸੱਦੀ
ਆ।੬।ਆਪਿਉਪਾਏਸੱਕਰਾਮੁਰਾਵਾਏ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਕਤਿਗਤਿ
ਕਰਤੀਕ੍ਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀ।ਆਪੁਸਾਰਿਸੰਮਿਲਾਵਦਿਆ।੭।ਆਖੈ
ਧੰਧੈਲਾਏ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਾਰਜਿਕੁਆਧੀਆਧਰੁ ਏ।ਨਾਨਕਨਾ
ਸਚੈਰਾਤੇ।ਜੱਤੀਸੁਤੀਵੈਸੁਕਾਰਥ ਗਾਵਦਿਆ।੮।੪।੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨੁ ਵਣਜੀਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ਨਾਮ ਰਤੁ
ਲਾਲੁ ਬੁਦਖਾਨਹੀ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਆਵਏ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉ ਓਤਹੀ ਕੀ ਓਦਮੀ
ਸਤੀ ਬਾਦੀ ਮੰਨੇ ਆਵਏ ਜਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨੈਤੀ ਜੋਤੀ ਮਿਲਿ
ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਹੁ ਪਾਏ ਬਖਸੀ ਮਿਲਿ ਆਵਏ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ਮੇ
ਤੁ ਬੁਝਹੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਿ ਚਿਤੁ ਦਿਆਏ ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸੁ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਕਿਆ ਵਿਚਾਰੀ ਆਖੈ ਕਾਈ ॥
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਨਦਰਿ ਕਰਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ
ਤੂ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਜਾਇਆ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਵਾਸੋ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੁਤਾਵੈ
ਸਭ ਨਾਸੈ ਓਹੁ ਦੇਖੈ ਓਹੁ ਨਾਸੋ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ
ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਭਾ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰੁ ਨੀ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਸਚੁ ਤੁਧੈ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ
ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ

ਸਾਗਰ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇ ਸੁਧੇਨਸਾਗਰ ਗੁਰਮੁਖਿਹੱਦੈਸੁਅਹਲਾਖਤੁਸਾਖ
ਦੁਤਸਬਦਿਧਚਾਵਦਿਆ ॥੨॥ਇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੈਗੱਲੀਗਾਵਨਾ ਸਹਜੇ
ਵਡਿਅਨਦੀਨੁਮਾਵੇਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿ ਹਰਿਦਰਿਸੱਤਿਖ
ਆਪੁ ਤੁ ਏਕਾਏਕੈਆਪੁਓਪਾਈਆ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਾਤਿਬਿਧਿਆਈਆ
ਪਉੜੀਗੁਰਮੁਖਿਉਰੀ ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵਦਿਆ ॥ ਸਤੁਹੈਸਚਾਜੋਸਚੇ
ਸਾਜੀਨੀਸ ਚੁਜਾਤਾਸੋਸਹਜੀਸਮਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੀਸਚੇਸੇਵਹਿ ਸਚੇ
ਸਮਾਵਦਿਆ ॥੫॥ਸਚੇਬਾਝਹੁਕੱਅਵਰੁਨਦੂਆ ਦੂਜੈਪਾਗੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਹੱਦੌਸੋਏਕੱਜਾਣੈ ਏਕੱਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਦਿਆ ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭੇਸਰਣਿਤੁਮਾਗੀ ਆਪੇਯਰੁਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਗੀ ॥ਆ
ਆਪੇਕਾਰਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥੬॥ਤੁੰਆਪੇਮੇਲਾ
ਰਿਹਤੁ ਕੋਸਕਮਾਹਿਆਪੇਗਹਿਆਕਰਪੁਰਿ ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੇਵਰਤੈ ॥ਗੁ
ਸ੍ਰੀਧਾਵਦਿਆ ॥੭॥੨ ॥ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਓਂ
ਹੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਚਖਿਡੀਠੀ ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁ
ਸੁਖੀਵੈ ॥ਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿ ਦੁਰਜਾਵਦਿਆ ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰ
ਚੀਤੁਲਾਵਦਿਆ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾ ॥ਮਨੁਨਵੈਪੁਰੁ
ਆਗਮਰਾਹੁਤੇਰਾਸਚੇਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਨੈਵਿਰਲੈ
ਆਪੁਤੁਪਸਾਖਾਹਿਨਗਜਾਂਕਬਹੁੰਸਚੇਨਾਹੈਕੀਕੁਖਾਣ ਵਰਿਆ ॥
ਵੇਖਾਅਵਰੁਚੀਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਨਿਵਾਰੀ ॥ਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥੨॥ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਘਰਿਮਹਿ
ਗੋਰਾਸਮਾਖੁਅੰਧਾਦੂਜੈਕਾਈਆਗੈ ॥ਜੰਮੀਜੈਸੰਸੈਦੁਖੁਪਾਏ ॥

ਦਾਤੀਨ ਦਿਟਹੁ ਗੁਰਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚਾ ਸੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਸਾਦੀ ਅੰਦਰ ਤੁਠੀਆ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰਮਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਾਰਿ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੱਚਾ ਪਾਵਹਿ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਰਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਅਪੜਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੱਚਾ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਚੈ ਨੁਰਿ ਨਵਾਇਆ ਜਾਇ ਸਚਿ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਨੁਰਿ ਸਭੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਦੇਖਿ ਹਰਖੁ ਹੋਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਗਸੀ ਕੰਨੀ ਗੁਰ ਪੈ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਿ ਜਾਹਉ ਜੀਅ ਸੱਥੈ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਜਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਨੁਰਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਣੀ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿਐ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭਿਜਾ ਸੋਇ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਥਾਈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ

ਨੁਨਾਵੈਸਾਕਿਰਸਮਿਤੁਆਨੀਆਗੁਸੇਵਾਤੇਹਾਰਿਨਾਮੁ ਪਾ ਇਆਸਾਬਿਨੁਆ
ਕੰਈਨਪਾਵਦਿਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀ ਉਵਾਰੀ ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾ
ਆਸਾ ਹਰਿਸਚਾਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਂਸਹਜੇਮੀਨਿਵਸਾਵਦਿਆ।ਰਹਾ
ਸਾਡਿਗੁਰੁਸੇਵੈਤਾਸਬੁਕਿਚੁਪਾਏਜੋਹੀਮਨਸਾਕਰਿਆਗੈਤੇਹਾਫਲੁ
।ਸਾਡਿਗੁਰਦਾਤਸਕਾਵਖੁਸਾਪੁਰੈਕਾਜੋਮਿਲਾਵਦਿਆ।੨।
ਮਨੁਮੇਲਾਈਕੁਨਾਪਿਆਏਆਂਤਰੀਮਾਲੁਪਾਗੀਬਹੁਦੁਲੈਕਾਏਹਾ
ਸੰਤਸਿਨਵੈਅਹੰਕਾਰੀਹੱਤੁਵਯੈਰੋਹਉਮੈਮਾਲੁਪਾਵਦਿਆ।੩।
ਤੁਸੇਵੈਤਾਮਾਲੁਜਾਏਜੀਵਤੁਮੇਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਹਰਿਨੀ
ਸਚੁਮੇਲਾਪੁਨਲਾਗੈ।ਸਚਿਲਾਗੈਮੋਲਾਪੁਗਾਵਦਿਆ।੪।ਬਾਝੁ
ਅੰਧੁਗਬਾਰਾ।ਆਗੀਆਨੀਅੰਧਾਅੰਧੁਅਧਾਰਾ।ਬੀਸਟਾਕੇਕੀਨੇ
ਕਮਾਵਹਿ।ਫਿਰੈਬੀਸਟਾਮਾਹਿਯਚਾਵਦਿਆ।੫।ਮੁਕਤੇਸੇਹੀ
ਵੈ।ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦੇ ਖੋਵੈ।ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜੀਉਸਚਸੇਵੈ
ਗਿਰਹੁਕੁਧਾਵਦਿਆ।੬।ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਪੂਰੈਗੁਰਸ
ਥਿਧਾਏ।ਸਚੈਨਾਮੀਸਦਾਮਨੁਸਚਾ।ਸਚੁਵੈਦੁਖੁਗਵਾਵਦਿਆ
ਸਹਜੁਸੀਗਾਰੁਨ ਜਾਣਹੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਧਾਰਹੁ।
ਸੋਮਿਲੈਵਡਿਆਈ।ਪੂਰੈਗੁਰਤੇਪਾਵਦਿਆ।੭।੧੧।
ਮਹਲਾ ੩ ।ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ।ਮਨੁਸਚਾਸਰੀ
ਰਾਚੇ।ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿ।ਸਚੁਸਚੁਕਮਾਵਦਿਆ।
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ।ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਚੀ
ਵੈਨੀ।ਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਦਿਆ।ਰਹਾਉ।ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁ ਪਾ

ਅਧਾਰੇ ਸਾਜੁਦਿਹਾਝੂਠੀ ਸਤੁਕਮਾਵਦਿਓ ਸਚੱਸਤੁਕਮਾਵਦਿਆ ॥ ਨਾਉ
ਕੱਵਖੁਕਿਉਧਾਏ ਅਨਮਥਕੁਲੇਲੱਕਸਬਏ ਸਖਿਨੁਰਸੀਸਤਧਾਨੀਚੁ
ਬੀਜਾਇਦੁਖੁਧਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਇਕਸਚੁਵਨਾਹੀਗੁਰਸਬਦਿਧਿਆ
ਪੈਤਰਹੀਸਗਲੇਕੁਲਾਦਰੇ ॥ ਆਏਸੇਪਰਵਨੁਹੋਏ ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁ
ਆਵਏ ॥ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਮੁਦਰਬਾਹਰੁਢੁਕਾਵੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ
ਚੋਰਾਜੀਥੈਵਖੁਹੋਵੈਤਿਥਹੁਕੋਇਨਧਾਵੇ ॥ ਅਨਮਥਕਰਮੁਕੁਮਾਵਦਿਆ ॥
ਆਖੇਦਵੈਸਚਾਦਿਚੁਲਾਏ ॥ ਸਹਾਣੀਸਹਾਜਿਸਚ ਨਾਸੁਖੁਪਾਏ ॥ ਨਾ
ਸੀਸੀਮਲੈਵਡਿਆਈਆਪੇਸਾਹਿਸੁਲਿਧਿਆਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥
ਰਾਗੁਮਾਝੂਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੈਸਾਰੀਸਿਧਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿਜੀਉ
ਹੱਥਿਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿਅਗਮੁਅੱਚਰੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਕੈ
ਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਕੁਵਾਰੀਆਪੁਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਆਪੁਗਵਾ
ਹਰਿਧਰੇਹਰਿਸੀਉਸਹਜਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ॥ ਸਹਕੁਪੁਰੈ
ਥਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਈਆ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਨਿ
ਗਾਗੁਰੁਧਾਈਐਨਾਹੀ ॥ ਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਗਰ
ਆਖਿਪਦੁਹੈਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਕੈਵਰੀਐਨਾਮਿਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੰਮਣ
ਤਿਸੰਸਾਰੇਖਪਿਦੁਖੁਪਾਵਦਿਆ ॥ ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇ ਸੁਧੋਨ
॥ ਆਤਮਘਾਤੀਹੋਨਜਗ ਤਕਸਾਈ ॥ ਨਿਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਕਾਮੁਪੁਲੰ
ਨੁਮਜੂਰੀਕਾਮੁਹਲੁਚਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਏਹੁਜਗਵਾੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾ
ਦਾਸਮਾਲੇਕੱਸਾਹੀਖਾਣੀ ॥ ਜੋਹੀਵਾਸਨਾਪਾਏਤੇਹੀਵਰਤੈ ॥ ਵਾਸੁਦੇਸੁ
ਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖੁਰੱਗੀਹੈਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਵਿਸਾਰਿਆਅਗਾ

ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥
ਔਂਮਤੁਵਸੈਸਹਜੈਸੁਭਾਏ ਗੁਰਮਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ ਜਨੁਪਾਏ ਔਂਮਤੁ
ਸਤਿਚਤਸੋਕਰਿਕਿਰਪਾਤੈਸਨਬੁਝਾਵਏਆ ॥੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਮੁਖੇਔਂਮਤੁਪਾਇਆਵਏਆ ਗਸਨਾਮੁਚਾਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰਗੇਰਾਤੀ ॥ ॥
ਗੁਣਗਾਵਏਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਦੁਖਿ
ਕਸਾਸਿਉਨਿਵਰਿਆਏ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਹਾਰਿਗੁਲਗਾਵੈ ਨਦਰੀਸਭੀ
ਆਸਾ ॥ ਸਬਨਾਉਪਰਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀ ॥ ਕਿਸੈਥੋੜੀਕਿਸੈਘਣੇਰੀ ॥ ਤੁ
ਕਿਕਿਛੁਨਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੀਆ ਵਏਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁਹੈਵੀਚਾਰਾ
ਭਗਤੇਭਰੇਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਵੈ ॥ ਗਰਬੀਗਇਆਤੁਧਾਵੈ
॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਜਨੁਸੋਹੈ ॥ ਔਂਕਿਨਾਮੁਅੰਤੁਨਸੋਹੈ ॥ ਔਂਮ
ਨੁਬਾਣੀਕਰਤਾ ॥ ਔਂਮੁਤੁਸਾਚੁਸਬਦੁਵਏਆ ॥ ੫ ॥ ਸਨਾਮੁਧਨੁਪੂਰਾ
ਖੁਆਏ ॥ ਨਾਮੁਨਲਏਦੋਸੈਗੋਵੈ ॥ ਖੁਖਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਸਰਨਾਹੀ
ਨੁਸੇਵਾਜਨਾਮੁਰਵਾਵਏਆ ॥ ੬ ॥ ਔਂਮੁਤੁਪੀਵੈਤਿਸੁਮਨੁਅਘਾਏ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਨਰਪੁਰਹੀਆਸਾਬੁਝਾਏ ॥
ਨਦਰੀਆਵਏਆ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ ॥ ਤਿਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਚੇਰਾਂਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂੰ ॥ ਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਵਏਆ
॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਸਭਿਆਗੋਜੋਤੁਧੁਚਿਤਵੈ
ਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈਮੰ
ਵਏਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀ ਓਵਾਰੀਸ ਤੁਸਾਹਵਏਆ ॥ ਸਚੁਧਿ
ਸੋਸਾਚਿਰਾਤੁੰਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਏਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਦੇਖਾਸਚੁਸਭਤ

ਮਰਣਾਂਹੈ ਗਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ਸਾਈਆਸਾਹੀਸ੍ਰਿਸ੍ਟੀਕੀ
ਏਹਗੁਰਕੈਸਬਦੀਸਦਹੈਸਮਾਏਸਚੁਸਾਲਾਹੇਸ ਬਘਾਟਐਂਤੀ
ਚੁਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਹਰੁਹੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹੀ
ਪੂਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਨਦਰੀਆਵੈਗਸਚੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ ॥
ਚੁਮਨਅੰਦਰਿਰਹਿਆਸਮਾਈਗਸਦਾਸਚੁਨਿਹਚਖੁਆਵੈਨਜਾਈ
ਆਗੈਸੱਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ ॥੬॥ਗਸਚੁ
ਹੀਅਚੁਨਕੱਦੀਗੀਤੁਸੋਵੈਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈਗਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੧੮॥੧੯॥ ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾਪ
ਨਿਰਮਾਣਸਬਦੁਨਿਰਮਾਲੁਹੈਬਾਣੀ ਨਿਰਮਾਲਜੋਤਿਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ
ਰਮਾਣਬਾਣੀਹਰਿਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿਹਰਿਨਿਰਮਾਲੁਸੋਪੁਰਖੁਰਵਾਵਣਿਆ
॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਦਾਤਰਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਲੁ
ਦੁਸਾਲਾਹੀਸਬਦੁਸੁਹੀਤਸਾਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਨਿਰਮਾਲੁਨਾਮੁ
ਮਨਿਆਏਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਾਲੁਸਾਈਆਮੰਹੁਰਵਾਏ ਨਿਰਮਾਲਗੁਣਗਾਵੈ
ਚੋਖੰਨਿਰਮਲਾਨਦੁਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ਨਿਰਮਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਈਆ
ਹੁਆਪੁਮੁਅਾਤੈਮੰਹੁਨਸਾਈਆ ਨਿਰਮਾਲੁਰੀਆਨੁਅਤੀਤਿ
ਨਿਰਮਾਲਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥ਜੰਨਿਰਮਾਲੁਸੋਵੈਸੰਨਿਰਮਾਲੁ
ਹਉਮੈਮੈਲੁਗੁਰਸਬਦੇਧੋਵੈ ਨਿਰਮਾਲਵਾ ਨੇਅਨਹ ਦਯੁਨਿਵਲੀਲ
ਸੱਚਿਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ਨਿ ਰਮਾਲਤੇਸਾ ਚੁਨਿਰਮਾਲਹੈਵੈ ਨਿਰਮਾਲੁ
ਰਸਬਾਦਿਪਰੰਵੈ ਨਿਰਮਾਲਨਾਮਿਲਾਗੇਵਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਾਲੁਮੀਠਾ
ਆਪਿ ॥੫॥ਸੱਨਿਰਮਾਲੁਜੱਸਬਦੋਸੱਚੋ ਨਿਰਮਾਲਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਮੋਹੋ

॥ ७ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਾਤੀ ਜੁਗਾ ਚਾਰੇ ਹੱਥੀ ਹੱਥ ਤੁਕਾਤੀ ਨਯਾਏ ਕੱਢੀਆ
ਮੁਹਰਕਰਾਨੀਯਾਈਐ ॥ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਆਵਾਵਾਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥
ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚ ਚਾਮੇ ਵੀਸ ਚੁਸਾਖੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤੁਖੁ
ਹੀ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਾਦਿਆ ॥ ੧ ॥
ਰੀਜੀ ਉਵਾ ਵੀ ਸੁਖ ਸਹਾਨੀ ॥ ਮਾਧਿਆ ਗਾਵਾਦਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ
ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਸੁ ਗੜਿ ਸੋਹਾਵਾਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਕੱਤਣ ਗਾ ਤੁਕਾ
ਈਕੁ ਗਤਤੇ ਰੈਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਦੀਤੁ ਪੈਸਲਾਨੀ ॥ ਰੰਗੀ ਗਾਵਾਦਿਆ
ਵਾਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਕੱਸਣ ਚੋਹਨਿ ਉਤੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੁਕੈ
ਤੁਖੁ ਵਾਵੈ ॥ ਤਾ ਨਾਈ ਰਚਾਵਾ ਤੁਆਏ ਨਾਉ ਜਪਾਵਾਦਿਆ ॥ ੩ ॥
ਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ ਹਰਖੁ ਸੱਗੁ ਸਤੁ ਚੁਕਾਵਾਈਆ ॥ ਇਕਸਾ
ਵਜਾਗੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਾਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਭਰਾ ਤਰੰ ਨੀ
ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
॥ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਾਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਤੁੰ ਦਇਆ ਕਪੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁ
ਆਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤੁੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾ
॥ ੬ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁ ਧਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੱਤਿ ਹੀ ਏ
ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਮੰਨਿ ਮੇਲਾਵਾਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਜਗ
ਸੱਸਾ ਖੇ ॥ ਸਾਚੇ ਠਾਕੁ ਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁ ਦੋਸੁ ਮਾ ਅੰਤਰਿ
ਦੀਆ ਮੇਲਾਵਾਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩
ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਤੁ ਸੱਹਿ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ
ਹੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਾਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀ

ਧਾਵਹਿਆ॥੨॥ਮਰੈਮਰਨਾਵੈਤਾਂਵਰਿਚੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮੰਨਿ
॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਆ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮ
ਕਾਵੈਮੁਕਤਿਪਾਏ॥ਦੋਸੰਤ ਪੁਰਖਵੈਦੁਨੋਵਾਈਪੁਆਏ॥ਸਬਿਰਥਜਨਮੁ
ਭਇਆਕਪਟੀਨਾਮੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਆ॥੪॥ਨਾਪਾਵਹੁਧੋਵਹਿਨ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਮੰ
ਤਮਸੁਖੁਪਾਵਹਿਆ॥੫॥ਇਕਿਕੁਤੈ ਪਲੇਕੁਤੇਢਕਾਏ॥ਦੁਨੋਕਾਮਿ
ਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਅਥੈਦੁਬੋਲਾਗਲੇਦੁਖਾਵੈ॥ਕੁਤੁਘੜੰਮਿ ਚਿਖੁਪਾਵਹਿ
॥੬॥ਇਸੁਤਨਮਾਹਿਮਨੁਵੱਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਰੇਪੈ॥ਕਾਇਕਗਾਰਤਿਜਾਹਿ
ਧਸਾਧਕਮੰਨਿਧਾਰੀਵਲੋਭਿਵਲਾਏ॥ਤਿ ਨਰੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਿਧਾਵਹਿ
॥੭॥ਅਾਧਿਕਰਾਏਕਰਤੁਸੋਈ॥ਹੱਕਰਿਕਲੇਰੀਤੈਰਿਆਵੈਦੀਆ॥ਮਾ
ਮੁਦੈਵੈਸੱਕੈਵੈ॥ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਹਿਆ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ਸਾਸੂਆ
ਇਸੁਗੜਮਾਹਿਅਖੁਟੁਭੰਡਾਰਾ॥ਤਿਸੁਦੀਚੈਵਸੈਹਾਰਿਆਖੁਆਪਾ
ਪੇਗਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਆਪੇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਆਪੁਵਞਾਵਹਿਆ॥੧॥
ਰੀਜੀਉਦਾਰੀਐਮੀਤੁਨਾ ਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਹਿਆ॥ਐਮੀਤੁਨਾਮੁਅਗਮੁ
ਗੁਰਮਤੀਐਮੀਤੁਪਿਆਵਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬਲਾਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਈਐ॥ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਸਬਦ
ਨਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਹਿਆ॥੨॥ਗੁਰਸੀਆਗ
ਨੁਸਚੁਨੇੜੀਪਾਈਆ॥ਐਤਰਿਚਾਨੁਆਰਸੀਆਨੁਐਥੇ ਦੁਆਈਆ
ਤੀਜੈਤੈਮਿਲੀਅਨੁਮਾਨੀਆ॥ਹਰਿਦਰਸੰਕਥਾਵਹਿਆ॥੩॥ਸਾਂ
ਥਾਇੱਕਥਾਰਿਜਾਏਨਾਮੁਨਾਲੇਥਹੁਤੁਦੇਗਾਰਿਚੁਪਾਏ॥ਅਨਮੁਖੰ

ਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਤੇ ਪਵਾੜਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਹੁ ਗੁਫਾ ਵੇਖੈ
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜ ਘਰੀ ਸਹਾਇ ਮੀ
ਚੀਤਿ ਮਸੁਖੁ ਪਵਾੜਿਆ ॥੪॥ ਜਮੁ ਜਾਗਤੀ ਦੁਨੈ ਕਾਇ ਕਰੈ ਜੋ ਗੁ
ਬੂਝੈ ਦਾਇਜਾ ਏ ਘਟੀ ਮਹਿ ਤਤੁ ਵਸਾਏ ਧਾਵੈ ਗਤੀ ਅਹੰਮਾਤੇ
ਕਢਾਵੜਿਆ ॥੫॥ ਏਹੀ ਅਵੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਦੁਨੈ ਮੁਠੀ ਮੁ
ਅਖੀ ਕੁਆਲੀ ਉਕ ਕੁਧਿ ਕੁਆਧਲੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵੜਿਆ
ਏਹੀ ਅਵੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਖਾਈਆ
ਪਿਰੁ ਸਖੀਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇਨੁ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਵੇਸੁ ਜਮੁ ਹਾਵੜਿਆ ॥੭॥
ਵੈਸਾ ਦਿ ਚੁਕਾਏ ਅਥਣਨ ਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੁਮਿ ਵੈ ਵ
ਈ ਆਨਾ ਦਿ ਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੜਿਆ ॥੮॥੨॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅ
ਉਤੁ ਮਜਨਿ ਮਸੁਖ ਨਾਹੋ ਵਾਸਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਮਾਹੀ ਉਦਾ
ਰਿਗੰਗੇ ਰਹਾਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿਮ ਨੁ ਰਸਿਯਤ ਵਾਲਿਆ ॥
ਵਾਰੀਜੀਉ ਵਾਰੀ ਘਾਲਿ ਬੁਝੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਾਲਿਆ ਗੁਰਮਖਿ ਧਿਯਾਵਹੁ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਵਾਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾਂ
ਰਿਗਾਹਿ ਆਸਮਾ ਏ ਉਧਾਇਨਾ ਕੀਤੀ ਧਾਇਆ ਜਾ ਏ ਗਰਿਯਾਂ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਚੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਾਲਿਆ ॥੨॥ ਦੁਨੈ ਕਾਈ ਪਤਿ
ਸੈ ਰਤੀ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗਲੇ ਜੁਤੇ ਤ ਵਿਚੇ ਵੰਧਨ ਤੁਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਾਲਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚ ਸੁਵਾਸਿ
ਦਾ ਬਿਧਿ ਆਗੇ ਦਹਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਰਤਾ
ਹੀਆ ਹਿ ਪਚਾਵਾਲਿਆ ॥੪॥ ਨਾਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ਬਹੁ ਕਰਮ ਸਬ

॥५॥ ਵੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਮੁਲਾ ਗੁਰੁ ਕੁਲਾ ਗਰਬ ਬਹੁ
ਲਹਿਆ ਮੱਹੀ ਬਿਅਥੇ ਕੇਤੁ ਸੁਹੈਲਾ ਹੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿਯਾ ਵਲਿਆ
ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤੋੜਿ ਬੀਧਿਆ ਮਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੁਝਹਿ ਮੂੜੁ ਨ ਕੈਸਾ ਲਿਆ ਰਹੇ
ਚਤੁਰਾਈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਯਾ ਵਲਿਆ ਓ ਜਾਤਿ
ਤਮਾ ਅਧਿਮਿਆ ਏ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਚੁਕਾ ਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡੈ
ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਲਿਆ ॥੮॥੩੭॥੩੧॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ
ਨਿਗੁਰੇ ਸਗੁਰੁ ਹੁਆ ਏ ਸੋਈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਜੋਤਿ ਤੁਹੁ ਈ ਆਪੇ
ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਲਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
ਵਾ ਹਰਿ ਸੁਚ ਧਿਆ ਦੁਖ ਵਲਿਆ ਹਰਿ ਸੁਚ ਯਹਿ
ਨਿਗਮ ਨਿਗਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆ ਵਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਨਿ
ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗੀ ਆ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪਰ
ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਵੈਰੁ ਗੁਣ ਓਟਿ ਸਮਾਵਲਿਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿ
ਨਹੁ ਵੈਰੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੈ ਦੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਲਿਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ਸੰਤ
ਨਿਤ ਮੁਰਮੁ ਖੇ ਹੁ ਈ ਆ ਇਸ ਨਾਤੁ ਕਰਹੀ ਸਦਾ ਦੀ ਤੁਰਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ
ਵਲਿਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ਸਚੇ ਮਨਿ ਵਾਸੀ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾ ਸੋ ਹਉਮੈ
ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਸਿ ਪੀਓ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਲਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁ
ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਾਣੈ ਇਸ ਨਾਤੁ ਕਰੈ ਪਰ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਵਤੁ
ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਲਿਆ ॥੬॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਮਹਿ
ਆਪੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦਿਖਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੀਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ

ਨਾਵੈਯੇ ਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖੈਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖੈਜੁਗਤਾ
ਮੁਖੈ ਗੋਆਨੀਗੁਰਮੁਖੈਬਕਤਾਯੰਨੁਸੀਮ੍ਹੀਉਦਸੀਗੁਰਮੁਖੈਗੁਰਮੁਖੈਸੋ
ਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉਸੈਬਧਾਗੁਰਮੁਖੈਛੁਟਾਗੁਰਮੁਖੈਆਵਣਜਾਵਣ
ਗੁਰਮੁਖੈਕਰਮਗੁਰਮੁਖੈਨਿਹਕਰਮਾਗੁਰਮੁਖੈਕਰੇਸੁਸੁਤਏਜੀਉ॥੬॥
ਮੁਖੈਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖੈਦੁਖੀਆਗੁਰਮੁਖੈਸਨਮੁਖਮਨਮੁਖੁਵੇਮੁ
॥ਗੁਰਮੁਖੈਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖੈਵਿਛੁੜੈਗੁਰਮੁਖੈਬੋਲੈਯੁਗਾਦੀ
॥੭॥ਗੁਰਮੁਖੈਅਖਰੁਨੀਕੁਥਾਵਕੁਹਤਾਗੁਰਮੁਖੈਉਪਦੇਸੁਦ
ਸਮਸਹਤਾਗੁਰਮੁਖੈਚਾਖੀਕੁਥਾਰਸੁਹਮੁਖੈਆਖੇਗੁਰਮੁਖੈ
ਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਾਈਆਪੇਆਪੇਕਲੈਰਖਾਏ
ਇਕਸਤੇਹੱਥਿਛੋਡਿਅੰਨਤਾਗਨਕਰੇਕਸੁਮਾਨੀਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਯਕੁਅਬਿਨਾਸੀਤਯਿ ਆਕਾਸਾਗਹਿਰੀ
ਤਾਜਨੁਖਸਾਸੁਖਾਲਾਜੀਅਪਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਤੁਕਹੀਸੱਦੀ
ਦਾਸਿਆ॥੧॥ਹਉਦਾਸੀਜੀਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੀਤਨੀਕਾਦਾਸੀ
ਤੁਮੇਲਾਪਰਭਤੁਤੁਮੇਲਾਓਹਾਸਾਤੁਮਸੰਗੀਆਵੈਨਯਾਦਾਲੀ
ਤੇਰਾਕੀਤਾਮੀਸੁਆਗੋਮਿ ਨਾਰਾਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੀਨਜੰਤੀ
ਥਾਨੇਥਨੰਤਰਿਤੁਹੈਤੁਹੈ ਸਾਈਕੁਈਕੁਵਰਤਾਦਾਸਿਆ॥੨॥ਸਗਲ
ਰਥਤੁਦੇਵ ਦਹਾਰਾ॥ਕਰਤੀਕਾਈਕਰੇਵੰਡਾਰਾਦਾਇਆਧਨਿ
ਤੁਧੁਸੇਈਯੁਗੇਕਰੀਮਸਮਾਦਾਸਿਆ॥੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਵੰਨੈਲਾ
ਲੀਕਿਧਾਸਮਨਦਰਿਹਿਆਲੇ॥ਗਹਗਾਦਾਰਿਯੁਨਆਖੀਨਾਮੀ
ਸੁਣਿਤੁੱਟੀਨਆਦਾਸਿਆ॥੪॥ਐਸੈਬੋਲਿਬੋਲੈਤੁਹੈਸਖਦਾਣਾਮਾਤਾ

ਇਹੈ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨਿ ਅਨੁਰਾਗਿ ਤਜਨ ਮੁਅਥ ਭਜੀਐ ॥੮॥ ਗ
ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਮੁਈ ਕਾ
ਜਾ ਤੁਧੁ ਅਸਿ ਮਰਿ ਸਿ ਮਰਿ ਗੁਰ ਦੇਖੁ ਸਿਰਟਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਰੇ ॥ ਸਭ ਨੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤੂ ਢਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੁਰੇ ॥ ਨਾਮ ਵਿਸੰਤ ਸਾਥ ਕੁਰੇ ॥ ਸ
ਸੰਗਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਤੂ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਥੈ ਥਥਿ ਸਹੀਆ
ਰੇ ॥ ਜਾ ਧਾਰਿ ਬਿਨਾਸ ਨ ਮੋਵਿਆ ਧਾਵਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੁਰੇ ॥੧॥ ਸਿ
ਈਥਾ ਸਮਾਧਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਕਤਈ ਦੁਰੇ ॥ ਵ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਆਤਮਾ
ਸਟਮੁ ਏਹੁ ਈ ਮੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਸ ਚਿਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ੮ ॥੫॥

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਚਉਪਦਾ ॥

ਕਿਰ ਤਕਰ ਮਕੇ ਵੀਚੁ ਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਮਾਰਗ ਚਲੇ ਬੁੰਦ
ਭੂਮੇ ਬਕਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਯੇਨੁ ਦੁਯੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਅਦੇਖ
ਆਬੀ ਨੁ ਸਾਥ ਕੁ ਮਾਣਦੀ ਉਪਜਾਹੀ ਨਾਹੀ ਦਮਾ ਹਰਿ ਨਾ ਗਨੀ
ਐਸਾ ਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਓਹਿ ਸਗਮਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟੀ
ਗਾ ਗਸੇ ਗਏ ਮਾਸ ਥਸੀ ਗਾ ਰਤ ਥੱਬਾ ਰਸ ਸਭੁ ਦੇਹੀ ਸ
ਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੀ ਕੰਤ ਵਿਹੁ ਦਿਆ ਮੀਤ ਸਜਨ ਸਭ ਜਾਮਾ ਨਾਨਕ
ਨੰਤੁ ਆਕਰਿ ਕੇ ਘਰ ਦੀਜੈ ਨਾ ਮੁ ਹਰਿ ਮੇ ਆਹੁ ਮੁਆ ਮੈ ਮੈਗੀ
ਕਾਮੀ ਹਚ ਪ੍ਰਯਾ ਮਾ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਲ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਸਭ ਨਾ ਨਾਮੁ ਤਲਾ ਗਨੀ ਨਿਧਾਨੁ

ਚੇਰੀਆਹਰੀਸਜਣਅਗਮਅਗਾਹੁ।ਸਰਸਮਯਈਨਾਰਾਇਣੈਨਾਨਕਵਣਕੀਮ
ਹੁਯੱਖੁਸੁਹੰਦਾਸਰਬਸੁਖੁਜੀਸੁਬਧਸੋਏਘਰਵਾਹੁ।੧੧।ਸਾਧਿਸਮਾਗ
ਸਾਧੁਆਖੁਤੁੜੀਕਰਿਈਸਨਾਹਰਿਕਾਮੁਧਿਆਈਸੁਜਿਸਕਰਨੱਕੰ
ਗਜਨਮਕਰਸਮਾਧੁਉਤਰੇਮਨਤੇਜਾਈਗੁਮਾਨੁਕਾਮੀਕਰੋਧਨਮੱਤੀਮੋਹ
ਭੁਸੁਆਨੁਸਚੈਮਾਰਗਿਚਲਾਦਿਆਉਸਤੁਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁਆਨਸੀਤੰ
ਸਰਾਲਾਧੰਨਜੀਅਦਇਆਧਰਵਾਨੁਜੀਸਨੱਦੈਵਦਈਆਕਰੀਸੱਦੀ
ਸੁਜਾਨੁਆਖੀ ਨਸੀਮਾਲਿਆਥੁਅਧਣਾਨਕਤੇ ਨਕੁਰਬਾਨੁ।ਸਾਧਿਸੁਹ
ਦੀਆਹਿਜੇ ਨਧੁਰਾਗੁਮਿਹ ਰਵਾਨੁ।੧੨।ਫਲਾਗਈਅਨਦਉਧਰਾਜਾ
ਸਜਣਘਰਿਆਇਆਸੰਤਸਹਾਈਰਾਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆਸੀ।ਪਾਰ
ਜਸੁਹਾਵੀਸਰਬਸੁਖਪਾਇਦੁਖਾਨਹੀਜਾਇ।ਇਥਧੰਨੀਦੜਭਾਗ
ਇਆਹਰਿਰਾਇਸੀਸਾਲਿਸਹੀਆਸੰਗਾਪ੍ਰਭੁਗਾਵਹੀਗੀਤਗੱਵੀਵਾ
ਇਹਰਿਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦੇਸਈਕੱਈਦੁਜਾਪ੍ਰਾਵੈਨਪ੍ਰਾਇ।ਰਸਨੁਪ
ਵਾਰਿਵੰਨੁਨੀਹਚਪ੍ਰਾਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇ।ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨੇਰਥਿਅਨੁਬ
ਸੋਇਥਾਇ।ਜੀਹਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤੇਰੇਨਾਕਥਣੀਪਾਇ।ਫਲਾਗਈਨੀ
ਹੀਐਜੀਸਨੱਤਿਪ੍ਰਾਨਤਮਾਇ।੧੩।ਜੀਨੇਜੀਨੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿ
ਜਸੇਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਦਰਗਹਿਸਾਚਿਪਵੇ।ਸਰਬਸੁਖਾਂ
ਰਦਹਰਿਤਉਜਾਪ੍ਰਾਬਿਧਿਸਾਤਰੇ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਾਤਿਤਿ ਨਯਾ ਈਆਬਿਧਿ
ਜਗੇ।ਕੁਤਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀਪੂਰਨਸਾਚਿਤਰੇ।ਧਾਰਬਹੁਮੁਖੁਮੇਵਣਾ
ਏਕੁਧਰੇ।ਸਾਹਾਦੇਵਸਮੂਰਤਭਲੇਜੀਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇ।
ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਧਾਕਰਹੁਹਰੇ।੧੪।

ਸਾਕਤ ਕੁਆਧਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਨ ਸਕੈ ਦੇਇ ਆਸਾ ਪੂਰਤਿ ਆਗੈ ਸਾਕਤ ਦੁਖੀਆ ਦੁਖੀਆ ਦੁਖੀਆ

ਧੁਤ੍ਰੀਸੰਗੋਸਮਾਓ ਮਾਜਿਓ ਤੁਰਾਖਹੀਤਿਓ ਉਮਾਂਤੇਰਾਗਦਿਤਾਪੈਨਾਖਾਓ ਸੁਦ
ਕਰਾਇਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਓ ਦੁਜੀਜਾਇਨਸੁਣੀਕਿਬੈਕੁਣਾ
ਆਗਿਆਨਾਬੀਨਾ ਨਤਮਹਲਣਉਤੇਅਗਮਆਮਾਓ ਸਮੁਦਿਚੁਤੀਆਚ
ਆਓਨਾਨਕਏਹੁਸੁਆਓ ਥਕਾਲਿਆਣਤਿਤੁਈਨੇਹਰਿਪਗੀਗੁਸੈ

॥੪॥੧॥ ੪ੰ ॥੧॥ ,, ,, ,,

ਰਾਗੁਮੰਝੁਕਰੀਦਾਗੋਅੱਖਰ ਨਾਲੀਮਹਲਾ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਮਾਝਰਾਗੁਗੀਟਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਾ ਤ੍ਰਗੱਹੀਆਕੀਧੁਨਿਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਗੁਰਦਰਸਣੁ ਦੇਹਿਵੈਯਰੁਗੁਰੀਪਕੁਤੇਰੋਲੋਇ ॥ ਆਸਾਪਾਸਾਨਰਾਸਾਸੁਨਾਨਾਸਾਂ
ਐਸਾਪੁਰੁੱਖੀਆ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮਿਪਿਆਰਿਮਿਲਣਗਾਖੀ
ਗਦੁਨੈਮਾਣੀਬਾਪਰੀਸੁਖੀਤਤੀਨੈਤਣਾਚਤੀਬਿਬਾਚਉਬੈਪਿਆਰੀਉਪੰਨੀਵਰ
ਵੈਯਾਸਪਿਆਸਰੀਯਾਤੁਾਗਬੀਵੈਕਾ ਸੁਹਪੁਵੈ ਸਾਤਿ ਸਾਤਵੈਸੰਸੀਕੀਸ
ਵ ਸੁਾਸਠਵੈਤੀਰੁੱਥੁਆਤਨਾ ਸੁਾਨਵੈਯਉਨੇਉਤਾਸਾ ਰਾਸਾਵੈਯਾਂ
ਸਾਹ ਾਗਏਜੀਗੰਢਪੁਕਾਰੀਯਚਾਉਤਿਆਹੰਸੁਦਸਾਏਕਾਕਾਸਾਇਆ
ਸਾਸੁਇਆਉਸੀਚਬੈਪਤਿਸਿਹੁਕਾਉ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਪਿਆ
ਸੁਗੁਰੁਮਿਲਾਸੋਸਮੁਝਾ ॥ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਦਸਬਾਣੀਰਹੀ
ਵਵਣੁਤੀਸੰਤਸੰਦ ਪੁਕਾਰਦੋਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁੱਖੀਪਚਾਸੀਪਗੀਪਿ

ਵੈਦਾਸਨੰਦਾਸਾ ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਘਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਗੁਸੋਦਨਿਆਪਣੋਸੋਆਸਾਤੇਨਿਰਾਸਾ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਜੋਗੁ
ਕਥੜੈਜਾਹੱਇਪਾਈਤੁ॥ਜੋਗੁਪਾਵਹਿਆਣਸਾਤਿਨਾਖਿਉਨਿਗਾਸੁ
ਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਵੀਲੇਹਥੋਅਖਿਲੇਹੁ॥ਅਵਗਣਵੇਦਾਜੋਦੁਨੀਕੇ ਸ਼ੁਭ
ਕਰੇਤੁ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੧ ॥ਜਾਂਹਉਨਹੀਤਾਂਕਿਆਆਖਿਹਉਨਾਹੀ
ਹੱਵਾ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਕਹਿਆਕਥਣਾਭਰਿਆਭਰਿਯੱਵਾ॥ਆਪੀਨਸੁ
ਰਖੁਣੀਐਸਾਗੁਹੱਵਾ॥ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈ ਦੋਹੀਹੈਸਕਸੁਮੁਹ
॥ਅਗੈਗਇਆਮੁਹੋਮੁਹਿਯਾਹੀਸੁਐਸਾਆਗੁਜਾਯੈ॥੨॥ ॥ਯਉਤੁ
ਮਾਹਾਰੁਤੀਸਕਤੁੰਘੜੀਮੁਰਤਵੀਚਾਰਾ॥ਤੁੰਗਦਤੈਕੀਨੈਯਾਈਕੀਮਾ
ਯਅਯਰਾ॥ਧਾੜੈਆਸੁਰਖੁਆਖੀਐਜੀਸੁਲਬੁਬੁੱਕੁਅਹੰਕਾਰਾ
ੜੀਐਨਾਉਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆ
ਕਲੇਕੰਡਾਰਾ॥ਨਿਰਮਾਲਨਾਮੁਮੰਨਿ ਆਦਰੈਸਚੀਆਰਾ॥ਸੀ
ਉਪਰਾਹੈਓਂਕਰਿਜੱਤੇਅਪਰਾ॥ਸਚਾਹੁਇਕੁਤੁਹੇਰੁਜਗਤੁਦਜਾ
॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ॥ਸੀਹਰੀਮਸੀਤਿਸੈ ਦਰੁਸਬਾ
ਆਖੁਕੁਰਾਜੁ॥ਸਰਮਸੁੰਨਾਤੇਸੀਆਖੁਜੱਚੁਸੁਸਬਾਨੁ॥ਕਲ
ਬਾਸਚੁਪੀਕੁਕਬਾਮਕਰਮਨਿਵਾਜ॥ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਤਾਦਸੀਨਾਕ
ਜਾ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੧ ॥ਹਕੁਪਰਾਈਆਨਾਨਕਾਓਸੁਸੁਅਰੀ
ਈ॥ਗੁਪੀਰੁਹਮਾਤਕੇਜਾਮੁਰਦਰੁਨਖਾਈ॥ਗੰਞੀਓਸਸੀ
ਈਐਚੁਟੈਸਚੁਕਮਾਈ॥ਮਾਰੂਧਾਹੜਾਸਾਹਿਹੱਈਹਾਪਾਣੁ
ਨਾਨਕਗੰਞੀਕੁੜੀਈਕੁੜੋਪਥੋ ਧਾਈ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਬਰੇ ਬਾਗੀਅਖ ਰਬਾ ਰਕਿਬੈਸਿਆਹੇ ਤੈਚੁਪਾਖਹਿ ਦਗਾਜ਼ੀ
ਆਤੀਂਨਾਨਕਸਚੁਦਾਤੁਸਨਾਥ ਤੁਕੁਦਕਤੀ ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥
ਹੱਦਹਿਯੇਵਾਂਮੱਵਹੀਦੁਯਪੀਉ ਸਗਲੀਯਰਤੀਸਕ ਹੱਵੈਯੁਮੀਕੈਜਿਤਾਂ
ਰਬਤੁਸੁਇਨਾਤੁਪਾਂਹੈਹੀਕੈਆਖਜ਼ਰਾਉ ਬੀਤੁਹੈਸਾਆਹਲਆਖਣਾਂ
॥੧॥ਮ: ੧ ॥ਭਾਗਅਠਾਹਮੇਵਾਂਹੈਗਰੁਤੱਹੀਸੁਆਉ ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਈਫਿਰ
ਆਂਨਿਹਚਜੁਹੱਵੈਕਾਉ ਬੀਤੁਹੈਸਾਆਹਲਆਖਣਚੈਨਚਾਉ ॥੨॥ਮ:
ਜੇਦੇਹੈਦੁਖਆਈਐਯਾਥ ਗਰਹੁਦੁਈਰਾਹੁ ਰਤੁਪੀਹੈਜੋਸਿਰੈਉਪਰਿ
ਹੋਏਵੈਜਾਯੇਕਾਉ ਬੀਤੁਹੈਸਾਆਹਲਆਖਣਚੈਨਚਾਉ ॥੩॥ਮ: ੧
ਪਾਕਾਕਧੁਹੱਵੈਖਾਸਹੱਵੈਵਾਉ ਸੁਰਗੋ ਈਆਮੱਹਲੀਆਈਸੜੀ
ਨਿਨਾਨਕਸਚੁਜੁ ਉ ਬੀਤੁਹੈਸਾਆਹਲਆਖਣਚੈਨਚਾਉ ॥੪॥
ਬਦਢੈਆਈਗੈਬਾਨਾਯਸਮੁਨਜ਼ਾਲਦੀ ਸੱਕਰੀਐਦੇਦਨਆਪੁਨਪਬਦੀ
ਗੀਸੰਸਾਰਿਵਾਦੇਪਈਐ ਵਿਦੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰਿਭਗੋਪਈਐ ਜਾਹੱਵੈਇਕੁ
ਸੀਹੁਸੀ ਕੁਢਰੱਸਅਕੁਢਰ ਸੈਪਈਆਦਸੁਸੀ ਸਭਦੁਨੀਆਸੁਕਹਾਣੁ
ਮਾਈਐ ਸਿ ਸੈਦਰਿਦੀਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥
ਜੀਵਿਆਜੀਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੱਚੁ ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜੀਵੈਕਾਇ ਜੇਜੀਵਹਿ
ਬੀਜਾਇ ਸਕੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਰਿਬੁਪਾਇ ਰਾਜਿਰੰਗੁਮਾਣਿਰੰਗੁ ਰੰਗੀ
ਨੰਗੁਨਾਨਕਢਕਿਆਮੁਹਾਜਾਇ ਵਿਦੁਨਾਵੈਪਾਤਿਗਈਆਗਵਾਈ
ਕਿਆਖਾਪੈਕਿਆਪੈਪੈਹੋਈ ਜਾਮਨਿਨਾਗੀਸਚਾ ਸੋਈ ਕਿਆਮੇਦਾ
ਘਿ ਉਗੜੁਦਾ ਕਿਆਮੇਦਾਕਿਆਸਾਰੁ ਕਿਆਕਧੁਤੁਰਿਆਸੋਹੈ
ਜੀਕੈਹਿਕੱਮਾਂਚਿਆਸਾ ਕਿਆਨਾਮਕ ਰਕਿਆਨੇਬਧਦਸੀਆਹੈ

ਨਾਨਕ ਸਬਦੈ ਗੁਣਵੇਸੀਐ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਚੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਾਰੁ ਗਲੀ ਸੋਭੈ ਤੁਟੈ ਕਤ ਕੁਹਾਇਤੁ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾ ਗਇਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਗੰਢੁ ਤੁਟਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾਖਾ ਨਾਨਕ ਗੰਢੁ ਨ ਦੀਆ ਮਿਹਰੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਗੰਢੁ ਬੁਰਾ ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੁਰਾ ਸਭ ਚੁਕੈ ਇਹੁ ਗੰਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਤੀ ਸਭ ਤੁਟੈ ਇਹੁ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਤੈ ਸੰਸਾ ਚੁਕਾ ਸੁਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਹਦੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਅਹਿ ਘਟਿ ਸਟੀਆਹਿ ਬਾਹਰਿ ਵਾਜਾ ਘਟਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੂਰਾ ॥ ਪੂਰਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਚੇਕਾ ਜੇ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰ ਕੀਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਵਡ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਆ ॥ ਗਇਆ ਗਰਤੁ ਨ ਦੀਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾ ॥੧੨॥

ਮਃ ੧ ॥ ਹਾਜੇ ਗਜੇ ਮੀਦੁ ਨੀਆ ਪੀਰ ਮਸਾਇਕ ਭਏ ਜਮਾ ਮੇ ਵਰਿਆ ਦੇ ਸਹ ਅਦਜੁ ਪੁਰਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੀ ਏਕੁ ਤੂ ਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਦੇ ਵਦਾਨ ਵਾਨਗਾ ਨਾਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਆਸਤ ਏਕਾ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ਏਕੁ ਤੂ ਏਕੁ ਤੂ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਦਾ ਏਰੰਦ ਮੀਨਾ ਨਸਾਧ ਤਜੇ ਗਜੇ ਮੀਨਾ ਆਸਤ ਏਕਾ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ਏਕੁ ਤੂ ਏਕੁ ਤੂ ਏਕੁ ਤੂ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਸੁਰਾ ਸਾਸਿਮੰਡਲੇ ਨਸਾਧ ਤਰੀਪਨ ਹਜ ਕਲਾ ਅੰਨਪਾਉ ਕਿਲੀ ਈਨਾ ਏਕੁ ਤੂ ਏਕੁ ਤੂ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਰੀਜ ਕੁਦਸਤ ਆਕਸੇ ਹਮਾਰਾ ਸਚ ਸੋ ॥ ਆਸਤ ਏਕਾ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ਏਕੁ ਤੂ ਏਕੁ ਤੂ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਰੰਦ ਨਰੀਨਾ ਆਬ ਅਗਸਕ ਗਾਦਿ ਚੰਦ ਸੂਈ ਏਕੁ ਤੂ ਏਕੁ ਤੂ ॥੬॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਨਾ ਨਕਿਆ ਸੋਇ ਮੇਟਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਕਰਤਾ ਸੈ ਹਿਗੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ਏਕੁ

ਆਧਾਰਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁਯੁਤਵੈਨਾਇਕਾਵਹਿਤੁਯੁਕਾਵੇਤੁ ਤਾਵਹਿਗਾਨਤੁ
ਬੇਨੰਤੀਹੱਰੈਸਗਾਬੇਕੁਤੁਕਮਾਵਹਿ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ਜਾਤੁਵਖਾਣੀ
ਈਆਚੰਗੋਚੰਗਾਹੱਈ॥ਜਾਤੁਸਚਤਸਾਤੁਕੱਸਚਾਕੁਤਾਕੱਈਨਕਈ॥ਆਖਣਿਕੁਚਾਖਣਿ
ਕੁਜੀਵਣਾਮਰਣਾਤਾਹੁਕਮੁਸਾਜੀਹੁਕੋਵਿਚਿਮੈਨਨਕਸਾਹ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁਤਗੀਚੁਕਾ ਈਐ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁ
ਕਾ ਸੁਖਾਰਕਮਾਈਐ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਹੱਈਦਇਆਲੁਤਨਮਾਧਿਆਈਐ॥ਸਾ
ਭਗਤਿਸੁਸਾਕੁਗੁਰਮੁਖੇਪਾਈਐ॥ਮਨਮੁਖਿਕੁਤੁਗਬਾਕੁਤੁਕਮਾਈਐ॥ਸਾਚੇ
ਜਾਈਸਚੁਚਵਾਈਐ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਚਿਬੁਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਦਾ
ਸੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਕਲਿਕਾਤੀਨਾਮੇਕਾਵਾ
ਪੰਖਕਰਿਉਡਾਰਿਆ॥ਕੂੜੁਅਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹਚਾੜ੍ਹਿਆ
ਕਾਲਿਵਿਕੁੰਨੀਹੱਈ॥ਅਧੇਰੈਰਾਹੁਨਕੱਈ॥ਵੇਮੁਹੀਉਮੈਕਰੀਕੁਝੁਈਕਹੁਨਕਰੀਕੰਧੁ
ਈਓਮ:੨ ॥ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾਨਣੁਜੰਮਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੱਈਉਤਰੈ
ਜੀਸਮੱਨਦਾਕਿਰੇ॥ਤੀਸੁਦੇਹੈਗਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੱਜੈਦੇ॥੨॥ ॥ਪ
ਭਗਤਾਤੈਸੰਸਾਰਿਆਜੱਤੁਕਦੇਨਆਈਆ॥ਕਰਤਾਆਪੇਅਤੁਪੁਹੈਨਤੁਪੈ
ਬੁਝਾਈਆ॥ਭਗਤ ਆਪੇਸੋਜਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੱਸਚੁਕਮਾਈਆ॥ਸੀਤਾ
ਆਪੇਪੁਅਈ ਅਨੁਜਿਨੀਕੁਤੁਚੱਲਿਚੱਲਿਬਿਧੁਖਾਈਆ॥ਚਾਣਸਾਗਨਾ
ਮੁਕੱਧੁਦਿਸੁਦਧਾਈਆ॥ਭਗਤਕਰਨੀਹਾਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁ
ਆਈਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸ ਹੱਈਕੈਜੋ ਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਆ॥ਓਨਾਥਾਸੋ
ਸੁਖਓਨ੍ਹਾਸਚੈਸਬਾਦਿਸੁਹਾਈਆ॥੩੬॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਾ
ਸਾਹਾਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ॥ਸੋਈਪੁਰੋਸਾਹਵਖੈਤੁਧਰਿਜੋਤਿ
ਜੋਚਹੁਤੇਰਾਹਮਨਕੀਆਸਤੀਖਿੜੀਆ॥ਕਾਤੁਯੇਆਸਗਾਹਗਾਤੇਧਾਨੀ

ਸਚਾ ਭੱਜਨੁ ਕਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ਸਚੇ ਹੀਅ ਤੇ ਆਇ ਮਿਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥
ਲੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਹਸਿਆ ਸਚੈ ਵੈਦੀ ਬਾਲਿ ਬੁਤੈ ॥
ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰੁਤਿ ਵਖਾਣਿ ਸੋਮਹਾ ਪੁਖੁ ਆਈਐ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥
ਸ੍ਰਿਬੁ ਸ੍ਰਿਟਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਾ ਲਿਬੁ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੮॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾਂ
ਵੈਦ ਬੁਚਥਾ ਭੱਜਨੁ ਸਾਕੁ ਕਰਣੀ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਣ ਕਰਣੀ ॥
ਧਰਿਤ ਰਾਸੀ ਅੰਬਰੁ ਤੁਲੀ ਧਿਆਣੁ ਕੁਚਜੀ ॥ ਏਵ ਕੁਵਯਾ ਮਾਵਨਾ ਹੀ ਸਤੋ ॥
॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੁਹੈ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਕਰੰਕੈ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇ ਵਡੁ ਸਾਹਿ ਬੁਤੇ ਵਡਾ ॥
ਕਰੇ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਜੇ ਕਿਸੁ ਓਪਰਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥
ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਸੁਣਿ ਸਦੇ ਨਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖਿਆ ਗਲ ਕੀਆ ॥
ਨਾ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤੰਗ ਜੋ ਜਾਂ
ਗਲੀ ਸਾਚੀ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਦੁ ਸਚੇ ਸਭ ਤੁਕੁ ਤੁਕੁ ਤੁਕ ਮਾਈਐ ॥
ਚੇਕੁ ਦੁਰੀਆ ਕੁਚੰਨੀ ਚਲਾਈਐ ॥ ਵਿਦੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥
ਸਭੁ ਖਾਜੀ ਪੈਸੈ ਖਾਈਐ ॥ ਵਿਦੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾ ਰੁਕੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕੁਤੈ ਖਾ
ਰਮੀ ਮਹ ਜੁਖੁ ਆਈਐ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗੀ ਓਠਗੀ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਤਨਾ
ਰਮੀ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਖੁ
ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਪੁਰਿਆਨੁ ॥ ਰਸੀ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮੀ ਧਿਆਨੀ ॥
ਦਖਾ ਧਾਲਹੇ ਦਾਨਾ ਕੈਸੀ ਰਿਦਨਾ ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਈ ਨੇਕਾਰਿ
ਘਰ ਵਾਲਾ ਦੁਖ ਜੇਹ ਰਖਾਲਾ ॥ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥
ਦੈ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੁਹੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੁਹੈ ਖੁਆ

ਹੁਅਗੰਮੁਹੋਵਾਹੇਦਤੁਜਾਲੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਗਨਾਮੀਪੁਰਖਪ੍ਰਿਆ
ਗਾਮੀਆਕਰਨਿਭਗਤਿਦੀਨੁਰਤੀਗਰਹਨੀਵਾਮੀਆ॥ਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤੀ
ਸਵਾਮੀਆ॥ਸਚੁਕਰਨਿਅਰਦਾਸਿਮੇਵੇਚਾਮੀਆ॥ਸੱਚਹਨਿਖਾਮੋਪਾਮੀਹੁਕਮੀ
ਆ॥ਸਖੀਕਰਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਚਿਨੁਨਵੈਧਿਗੁ ਵਾਸੁਦੇ
ਆ॥ਸਬਾਦੀਸਵਾਮੀਆਸੁਐਮੈ ਤੁਪੀਵਿਆ॥੨੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ: ੧॥ ॥ਮ
ਨਤੇਪਾਤੀਆਗੀਐਹੇਨਕੁਖਾ॥ਰਾਜਾਰਾਜੀਨਾਤੇਪਾਤੀਆਸਾਇਕਕੇ ਕੀਮੁਹਾ
ਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁਛਾ॥੧॥ ॥ਮ: ੨ ॥ਨਿਹਫਲੰਤ ਸਿਮਨਾਮਿ
ਹਮੁਨਾਬਿਦਤੇ॥ਜਾਗਾਗੰਸੰਸਾ ਨਾਸਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਕੋ॥ਕਰਣੂਕਰਾ
ਤੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੀ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਇਸੋਜੀਨੈਕਲਾਰਖੀਧਾਰੀ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਸਮੈਕੈਰਾਰਬਾਰੰਢਾਢੀਇਸਿਆਗਾਸਚਾਖਸਮੁ ਕਣਾ
ਆਇਗਾਸੀਆਗਾਖਸਮਹੁਪ੍ਰਾਯਾਇਮਨਹੁਹਾਸਿਆ॥ਦੁਸਮਨ
ਸਜਣਸਗਸਿਆਂਸਚਾਸਤਿਗੁਰੂਦਨੰਸਚਾਆਗਦੁਆਸਿਆ॥ਸਚ
ਬੀਚਾਰੇਕਾਕਾਬਿਯਉਸਿਆ॥ਢਾਢੀਕਬੇਅਕਥੁਸਚਾਇਸਦਾ
ਕਰਾਲਾਹਿਗਾਸਿਹਰਿਜੀਉਸੀਮਾਲੋਪਿਆਕੋਆ॥੨੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ
ਖਾਤਿਆਹੁਜੰਮੇਖਤੇਕਰੀਨਿ ਤਖਾਤਿਆਵਿਚੇਪਾਹਿ॥ਧੱਤੁਮੁਣਿਨਕੁਛਿਪੈ
ਏਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਆਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ॥੧॥ਮ
ਨਾਨਕਬੱਚੇਦੁਖਦੇਦੁਖਛਡਿਮੰਗੀਆਹਿਸੁਖਾ॥ਸਖਦੁਖਦੁਇਵਿਚ
ਹਿਰਹੀਜਾਈਮਨੁਖਾ॥ਜਿਥੈਬੱਚਣਹਾਰੀਐਤਿਥੈਬੈਚੰਗੀਚੁਖਾ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਾ ਓਕੁੰਡਾਦੇਖਅੰਦਰੁਕਾਲੀਆ॥ਸਚੈਪੁਰਖਿ
ਸਿਰਜਿਨੇਹਾਰਿਆ॥ਓਹੁਵਰਤੁਅਚੁਗੁਰਦੇਖਾਲਿਆ॥ਸਾਤਿਸ
ਹਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਧਾਇਆਰਤਨੁਘਰਹੁਦੀ ਵਾਲਿਆ॥

ਮਥਾਨੁ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਯੁਗ ਚਾਰੀ ਮਾਲੀ ਨੀਦਾ
ਪੁਰਾਣ ਵਨੀ ਸਦ ਸੁਣਾਈ॥ ਸੁਣਿ ਆਜੀਵਦਿਆ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਸਿਧਾ
ਜੋਗਾ ਨਕਾ ਸੀ ਰਖੁ ਬੇਸੈ ਤਨੀ ਏਨਾ ਮਨ ਭਾਣੀ॥ ਦੁਹੇ ਹੱਥ ਏਕੁ
ਵਜੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਦੁਹੇ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹ ਸਭੈ ਪਤ੍ਰ
ਢੇਪਾ ਪੁਰਬ ਮਹੀਨੇ ਤਸੁ ਰੀਸਾ ਯਨ ਦਹੀ ਵਿਚ ਦੇਤਿ ਤੁਖਿ ਇੱਕ
ਜਾਪਏ ਐਕਾ ਗਜੁ ਸੋਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਮੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭੀ ਸੀਖੀ ਨਾਤੇ ਨੀਤੁ
॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸੀ ਰਖੁ ਬੇਨ ਵਨੀ ਨਹੀ ਤਾ ਸਤ ਰਟੇ ਸੀ ਰਿ ਛਾਣੀ॥ ੧॥ ॥
ਅਗੀ ਪਾਣਾ ਕਰੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਹੀ ਰਾਤਿ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਗ ਰਿਆ ਕਰੇ
ਲੀ ਕਿ ਆਜਾਤਿ॥ ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਰੇ ਜੀ ਸੁਦਿ ਚੀ ਸਭੁ ਕਿ ਚੁ
ਨਕਤਾ ਪਤਿ ਜਾਲੀ ਐ ਜਾਂ ਪਤਿ ਰੋਸਾਈ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾ ਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣੀ ਆ ਤੁਸ ਤਾਰੀ ਵਾਰ ਹੋਰੀ ਆਵ
ਆ ॥ ਸਚੁ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸੇ ਤੁ ਪੈਜੇ ਹੀ ਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇ ਗਢੁ ਮਾਨੁ ਸਕੇ
॥ ਮੰਨੈ ਆਗਿਆ ਧੁਰੀ ਆ ਨੁ ਤੁ ਪੈ ਤੇ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰੀ ਮ ਪਵੈ ਨੀ ਸਾਨੁ ਲ
ਲਾਗੈ ਆਂ ਤੁ ਸਚਾ ਦਾਤਾ ਰੁ ਨਿਤ ਦੇ ਵਾਹੀ ਚ ਤ ਹਿ ਸਦਾ ਈਆ ॥
ਕਮੰ ਗੈ ਦਾ ਨੁ ਜੋ ਤੁ ਪੁ ਭਾਈਆ ॥ ੨੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
ਆਖਿ ਚੁਝਾਈਆ ਸਿ ਛਡੀ ਸਹਿ ਸਮੇ ਉ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇ ਸੀ
ਚੁਗਨਾ ਨਕ ਦੇ ਉ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਆਖੀ ਚੁਝਾ ਏ ਸੋ ਸੀ ਚੁਝੈ ॥ ਜੀ ਸੁਅ
ਤੀ ਸੁ ਸਬੁ ਕਿ ਚੁ ਸੁਝੈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇ ਆ ਖੁ ਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ
ਆ ਕਾਰ ਆ ਪੇ ਜਾ ਨੈ ਸਭ ਵੀਚਾ ॥ ਅਖ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਓ ਆ
ਬੁ ਗਾ ਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀ ਸੁ ਦਾ ਤੀ ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇ ਕੁ

	१७ ਸਾਤਿਗੁਰਯਾਸਾਦਿ	१०८	ਨੈਮਿਗਦਦੀਸੰ
ਪਾਨੇ	ਤਤਕਰਾਗਰਾਗਮਾਲਾ	१०८	ਹਰਦੀਹੱਦਾਬਾ
	ਸਹਲਾ ੧ ਗਤਿਓਪਦੇ	१०९	ਜੈਘਰਕੀਰਤਿਮ
१०५	ਤਉਮਚਰਾਗਵਡਹਾਤੱਲਾ	१०९	ਮ: ੩ ਗੁਰਮੀਲ
१०५	ਡਗੁਘਰੁਘਰੁਡਗੁਡਗੁਡਗੁ	१०९	ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਾ
१०५	ਆਤਮਾਤੀਰਥਤਸੰਤੱਖੁ	१०९	ਹਉਮੈਵਿਚਿਮਾ
१०५	ਪਉਨੇਪਾਨੀਅਗਨੀਕਾਸੋਧ	१०९	ਸੱਬਾਉਸਾਚਾਸੀ
१०६	ਸਾਹੈਸੁਰਿਬੁਝੈਮੰਨਨਾਓ	११०	ਇਕਗਾਵਣਕੋ
१०६	ਜਾਤੱਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ	११०	ਮਨਮਾਰੇਧਾਤੁਮ
१०६	ਕਾਮਕ੍ਰੱਧਮਾਇਆਮਾਤਿ	११०	ਸੱਚਿਉਬੀਸਗੋ
१०६	ਓਲਾਟਿਓਕਾਲ੍ਹਚਮ	११०	ਤੁਅਕਥਾਕਿਉ
१०६	ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਮਿਲੈਸੱਮਨਦੇਈ	११०	ਏਕਸਤੇਹਰਿ
१०७	ਕਿਗਤਿਪਾਈਅਨਹਮੇਟੈ	१११	ਮਨਮੁਖਸੁਤੁਆ
१०७	ਜੀਨਿਅਕਥਕਹਾਈਅਐ	१११	ਸਾਚਅਮਰਸਾ
१०७	ਜਨਮਮਰੈਤੈਗਨਾਹਿਤਕਾ	१११	ਜੀਨਾਗੁਰਮੁਖ
१०७	ਅੰਮ੍ਰੀਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁਖਾ	१११	ਗੁਰਸੇਵਾਜਗਤ
१०ਝ	ਅਵਰਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾ	१११	ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈ
१०८	ਮੁੰਦਾਤੇਘਾਟਿਕੀਤਨਿਮੁੰਦ	१११	ਜੈਸੇਧਰਤੀਉ
१०८	ਅਉਖਧਮੁਲਾਮੁਲਅੰਤ	११२	ਸਭਜਗਕਾਲ
१०८	ਕਿਤਕੀਆਈਬਾਧਕਤੇ	११२	ਪੇਈਅਤੀਦਿ

ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮਧਿਆਈਅਚ	੧੧੬	ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਇਸਗ੍ਰਹਤੇ
ਮਃ ੬ ਪੰਡਿਤਸਸਾਤਿਸੀਖੀ	੧੧੭	ਇਹੁਮਨੁਆਖੈਪਨਹਾਣਿ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਥਾਕਥੈਹਰਿ	੧੧੭	ਹਮਕ੍ਰਿਪਨਹਮਬਖਸੁ
ਸਾਤਧੀਤਕਰੇਪ੍ਰਤਧਾਈ	੧੧੭	ਇਸਗਦਮਹਿਹਮਸ
ਭੀਖਕਪੀਤਨੀਧਪ੍ਰਭਧਾ	੧੧੮	ਹਰਿਹਰਿਅਗਧਸਜੀ
ਸਾਤਿਗੁਸੇਵਸਫਲਹੈਬ	੧੧੮	ਹਮਅਹੰਕਾਸੀਅੰਕ
ਹਰਿਆਧੇਜੱਗਸੀਤੰਡਾਧਾਰੀ	੧੧੯	ਗੁਸਾਤਿਦੇਲੋਸਬਹਿਆ
ਸਾਹੁਸਾਕਾਤੁਧਲੀਜੈਸੀ	੧੧੮	ਗੁਸਖਸਿਦੁਲੀਇਜਧ
ਸਿਉਜਨਨੀਗਰਭਧਾਲਤੀ	੧੧੮	ਆਉਸਧੀਗੁਨਸਾਸ
ਕਿਸਾਨੀਕਿਸਾਸਕਰਿ	੧੧੯	ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮ
ਕਿਤਾਦਿਵਸੀਗਾਰਿਲਾਲ	੧੧੯	ਚੱਲੀਮੇਰਗੱਥਿਦਚੱਲੀ
ਹਮਰੇਮਨਚਿਤਅਸਨਿਤਰਿ	੧੧੯	ਮੇਹਰਿਨਮੇਹਰਿਥਿਰ
ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਧੁ	੧੨੦	ਮੇਰਾਥਿਹੀਰਸਮੀਲ
ਸਿਉਜਨਨੀਸੁਤਜਨਪਾਲ		
ਸਿਸਮਿਮ੍ਰਿਤਿਆਮਹੱਉਇਅ	੧੨੦	ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਦਾਇਆਕਰਦਇਆ	੧੨੦	ਕਿਨਾਥਿਕੁਸਜਾਹ
ਜਗਜੀਵਨਅਪੰਧਰਸੁਆ	੧੨੦	ਸਿਉਤੁਮੀਸਿਕ੍ਰਿਪਾਸਿਮ
ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨੀ	੧੨੦	ਕਦੀਜਨਮਕਦਦੀਟਪੰ
ਤੁਮਦਾਇਆਲਸਭਦੁਖ	੧੨੧	ਕਰਮਭੂਮਾਹਿਚੱਲਧ
ਮੇਰੇਮਨਿਸੱਪ੍ਰਭਸਦਧੀਐ	੧੨੧	ਗੁਕਾਬਚਨਸਦਾਅਬਿ

ਸੀਨਕੀਆਸਾਟੀਤੁਰਤਨਾਗ ੧੨੧ ਜੀਅਜੁਗਾਤਿਜਾਕੇਚਰਾਖ
ਤੈਸਕੀਸਗਨਿਮਹੀਨਉਸੰ ੧੨੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮਮਨਾਖ
ਸੁਨਿਹਰਕਥਾਉਤਾਗੀਐ ੧੨੧ ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੱਹਿਤਤਖਾਖ
ਅਗਲੇਮੁਏਸੇਪਾਛੇਪਰੇ ੧੨੨ ਜੱਪਗਾਇਓਸੋਈਅਪਖ
ਅਨਿਕਜਤਨਿਨਹੀਹੱਤਿਓ ੧੨੨ ਹਮਧਨਵੰਤਉਗਾਹਸਚਨ
ਬਹੁਤਦਰਬਕਰਿਮਨਮਾਅ ੧੨੨ ਡਰਡਰਮਰਤੇਜਬਜਨੀਐ
ਬਹੁਰੰਗਮਾਲਿਆਬਹੁਬਿ ੧੨੨ ਜਾਕਾਮੀਤਸਾਮੀਹੈਸਮੀਐ
ਪ੍ਰਾਨੀਜਾਨੋਇਹੁਤਨਮੇਰਾ ੧੨੩ ਜਾਕੇਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾ
ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗਪਾ ੧੨੩ ਅਗਮਗੁਪਕਾਸਨਮਹਿ
ਅਨਗਸਾਜੇਤੈਚਾਖੇਨਿਮਖ ੧੨੩ ਕਵਨਗੁਪਤਰਾਅਗਾਧ
ਮਨਮੰਦਰਤਨਿਬਾਜੀਬਾ ੧੨੩ ਆਪਨਤਨਨਹੀਜਾਕੱਰਾ
ਜੋਇਦਿਵਸਗੋਇਕਰੰਗ ੧੨੩ ਗੁਰਕੇਬਚਨਉਧਰਮੇਗਾ
ਤੁਮੇਰਾਸਖਾਤੁਮੇਰਾਮੀ ੧੨੬ ਰੋਮਨਮੇਰਤੁਤੁਸੀਉ ਆਹਿ
ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਾਬਿ ੧੨੬ ਮੀਤਕਰੇਸੋਈਹਮਮਾਨਿਆ
ਨੈਨਹਨਿਦਰਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿ ੧੨੬ ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥ
ਜਾਕੇਦਸਿਖਾਨਸੁਖਾਤ ੧੨੭ ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈਵਡਭਾ
ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਾਹਿਅਘਨ ੧੨੫ ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੱਬਾਪ।
ਸਾਧਸੰਗਜਪਿਆਕੁਗਵੈ ੧੨੫ ਬਡੇਬਡੇਜੱਦੀਸਾਹਿਲੱਗਾ।
ਬੰਧਨਤੱਰਬੁਲਾਵੈਗਾਮੁ ੧੨੫ ਪੂਰਮਾਰਗਾਪੂਰਾਈਆ
ਜੀਸਮਨਿਵਸੇਤਰੋਜਨਸੋਇ ੧੨੫ ਸੰਤਧੂਰਿਮਿਟਅਘਕੱਟੇ।

ਹਰਿਗੁਨਗਾਯਤਕਰਮਾਲਯਰਾਗ	ਤਾਕਾਦਰਸਯਾਈਐਦੂ	੧੩੧
ਏਕਸਾਸੀਕੁਮਾਰਸਮਨਰਾਤ	ਹਰਸੀਮਰਤਤੇਸੀਜਾਸੀ	੧੩੧
ਨਾਮਤਰਾਕੇਪੂਜਸਯਾਰੀ	ਹੀਰਦੇਤਰਨਕਮਾਲਯ	੧੩੨
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆ	ਗੁਰੁਨੀਕਦਰਸਾਨੀਕਉ	੧੩੨
ਦਸਿਕਰਿਟਹਲਾਰਸਨਾਰੁ	ਕਰੇਦੁਹਕਰਮਾਦਿਯਾਵੈ	੧੩੨
ਜਾਕਉਆਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ	ਰਾਮਗੰਗਾਕਏਉਤੁਰਨਨ	੧੩੨
ਬਾਤਨੀਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ	ਸੀਮਾਰਤਿਸੁਆਸੀਕਿਲ	੧੩੨
ਰਾਖਲੀਆਰੁਰਪੁਰੇਆਪ	ਹਰਤਨੀਜਾਕਰਮਾਨ	੧੩੨
ਅਨੇਕਸਾਖਾਏਕੋਮੇਫੱਰਾ	ਹਰਿਸੀਮਰਤਿਸਤੁਸੀਠ	੧੩੨
ਕਲਿਕਲਾਸਤੁਰਾਸਬਟਨਿ	ਜਿਸਚਾਦੀਆਯੇਨਯਾ	੧੩੨
ਗਾਯਸੰਗਤਰਕੀਸਰਨਿਯਰੁ	ਪ੍ਰਭਤਰਨਮਨਮਾਹਿਧੀ	੧੩੩
ਸਦਦੇਹਰੇਕੀਏਬਿਨਸਾਰੇ	ਧਾਯਾਯੇਨਦਾਮੁਕਤਿ	੧੩੩
ਤਾਯਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭੁਸਾਰੀ	ਅਧਨੱਲੱਕੁਰੱਸੀਨੱਮੀ	੧੩੩
ਭਲੇਟਿਨਸਭਲੇਸੰਜੱਰਾ	ਵੱਟਾਬਿਧਨਾਹਿਰਹਿਉ	੧੩੩
ਗੁਰਕਾਸਬਟਰਾਖਸਨਸਾ	ਕਰਿਕਯਾਕਟਗੁਰਸ	੧੩੩
ਜਿਸਸੀਮਰਤਿਦੁਖਸਭਨ	ਬਿਧਨਾਜਤਅਧਨਾ	੧੩੩
ਤੁਮਹਿਸਾਧਿਤੁਸਤਸੰਸ	ਆਠਪਹਰਸਿੰਗੀਚਟ	੧੩੩
ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜੁਪੀਐਨਾਉ	ਬਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕਨ	੧੩੪
ਕਥਾਕੀਰਨਸੋਸਥਬਸੁਖਾ	ਜਲਥਲਮਹੀਅਨ	੧੩੪
ਤੁਮਸਮਰਥਤੁਮੇਸਰਸੁਅ	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਨ	੧੩੪

१३८	ਯਹੁਸਗਨਾਈਨਿਨ	१३६	ਧੰਤੀਧੱਨਾਭੀ
१३८	ਬਾਹਰਗਾਖਿਓਜਿਦੇ	१३७	ਬਿਰਘਰਬਸਾ
१३८	ਧੰਨਾਇਹੁਬਾਨੁਗੰਵਿਓ	१३७	ਰਗਸਗਨਾਤਕੁ
१३८	ਜੱਪਾਨੀਗੱਵਿਦਾਧੀਆ	१३७	ਓਦਮਕਰਤੀਓ
१३५	ਹਰਿਕਦਾਸਸੀਓਸਾਕ	१३७	ਕੰਟਮੰਜਨਕੀਨੰ
१३५	ਸਾਸਸਾਖਤੀਨਿਗਮਵ੍ਯ	१३७	ਸੀਮਗਿਸੀਮਸਿ
१३५	ਅਸੀਪ੍ਰੀਤਗੱਵੀਦਾਸੀ	१३७	ਅਧਨਸੇਵਕਕਾ
१३५	ਰਾਮਗਸਾਈਨਜੱਜਨਗੀ	१३८	ਰਾਮਕੱਬਵ੍ਯਪ੍
१३५	ਨਿਤਪ੍ਰਤਾਵਨਰਾਸ੍ਸ	१३८	ਭੁਜਬਲਬੀਰ
१३५	ਸੱਰਿਬਕਰਿਜਿਤੁਮੈ	१३८	ਦਯੁਗਸਾਈਮ
१३५	ਜੀਵਤਬੁਾਡਿਜਾਹਿਦੇ	१३८	ਰੇਕੱਰਾਮਧਿਆ
१३५	ਰਗੀਬਾਓਪਰਜੱਖਿਂ	१३८	ਵਦਨਗਨਪ੍ਰਾ
१३६	ਮਹਜਸ੍ਰੁਨਕੀਤੁੰਅ	१३८	ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਬਕ
१३६	ਜਨਕੀਪੁਰਮਨਮੀਠਧ	१३८	ਸਿਰਸਰਧੰਮੀ
१३६	ਜੀਵਨਪਦਹੀਹਰਿਕਰ	१३८	ਹਰਯੇਧਨਕਉਸਿ
१३६	ਸਾਤਧਾਈਗੁਰਗੱਸਿਦ	१३८	ਕਿਨਾਬਿਧਸਿਂਘ
१३६	ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸਰੀਆਗ੍	१३८	ਜਤੁਕਤੁਲੇਧਰਿ
१३६	ਧਨਓਈਮਸਤਕਧੰਨ੍ਹ	१३८	ਰਾਘੁਧਿਰਾਪ੍ਰਭੁ
	ਤੁਮੇਸਾਖਤੀਤੁਹੈਨਾਲ	१३८	ਅਉਧਘਟਨੀ
१३६	ਸੱਤਗਰੁਰਾਕਾਈਆ	१४०	ਓਹਆਬੀਨਸੀ

ਛੱਡ ਬੱਤੁ ਸੰਬੀਧਿਆ ੧੭੩ ਜਾ ਕਉ ਚੈਸ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਤੁਝ ਬੀਨ ਵਦਨ ਮਾਝ ੧੭੩ ਗਾਰ ਬਬੜ ਮੁਲ ਅਖਰੇ
ਸੁਰਗ ਧਾਇ ਆਯਸੀ ੧੭੩ ਮੱਹੀ ਦਾਸੋ ਰਾਵ ਰਾਯਾ
ਸੀਆ ਉਧਿਆ ਆਰਜੀ ੧੭੪ ਹੋਕੜੀ ਅਸਾਚ ਉਮੇ ਤੁੰਗੀ
ਹਉ ਕਾਰੇ ਚਾਸ ਸਾਰੀ ੧੭੪ ਚਿਤ ਮਾਰ ਰੁਤ ਮਾਣ
ਜੱਗ ਜੁਗਾ ਤਿਸੁ ਸੁਨੀਅ ੧੭੪ ਮਾਰ ਮਨ ਸਗਨ ਪੂਰ ਸੁਖ ਧਾਏ
ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥ ਨਾਮ ੧੭੪ ਮਾਰ ਮਨ ਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰ
ਹੋਇ ਆਮਾਇ ਆਰ ੧੭੪ ਤਿਸ ਨਾ ਚਿ ਜੀ ਕੀ ਚੁ
ਤੁਮ ਸਿਮਰੀ ਰਾਤੁਸੇ ੧੭੪ ਸਤ ਪੁਰਖ ਸਹ ਡਿਠਾ
ਕਾਰਿਜ ਵਦੀ ਕੀਓਦ ੧੭੪ ਧਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਿਧਾ ਜੀ ਮੱਤੀ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ੧੭੫ ਮਾਤ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਤਾ
ਧਾਰਬ ਹਮ ਪੁਰਨ ਪ ੧੭੫ ਸਦਤ ਮਦ ਤਾਦ ਸਹਿਤੇ
ਹਰਹਰ ਬਧੁ ਨਮੇ ੧੭੫ ਪਾਇਓ ਚੁ ਧਸੁ ਧਰ
ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਰੰਕ ਕਾਂਤੁ ੧੭੫ ਓ ਦਨ ਤਿ ਆਗੰ ਗੀ ਮੋ ਤਿ
ਮਨ ਧਰ ਤਰ ਬਹਰਿ ੧੭੫ ਧਾਇ ਆਰ ਭ ਨ ਮਨ ਧਾਇ
ਦੀਬਾ ਨ ਹਮਾਰ ਤੁ ਤੀ ੧੭੫ ਓ ਬਰ ਤਿ ਗਜ਼ਾ ਰਾ ਮ ਕੀ ਸ
ਜੀਅ ਰਓ ਪ੍ਰਸੁ ਨਾਮ ੧੭੬ ਮੱਕ ਓ ਇਹ ਬਿਧ ਬੱਸ ਮਾਣ
ਬਾਗੇ ਖਲਾ ਹਾਰ ੧੭੬ ਹਰਾ ਬੰਕ ਅਵਰ ਰਿਝੈ
ਹਰਿ ਰਿਚਿਓ ਆ ੧੭੬ ਮਾਧੱਰ ਜਿਹਰਿ ਮੁਖ ਕਹੀ
ਮਨ ਮਨਾ ਮਗੁ ੧੭੬ ਦੀਨ ਦਆਲ ਦਾਮੋਦਰ
ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਟੇਰ ੧੭੬ ਆਓ ਹਮਾਰੇ ਮਾਧਿਆ

ਸੁਨਸੁਨਸਾਯਨਮਨਮੀਤ	੧੪੭	ਐਸੋਦਾਸੀਨਾਮੈਸੁਖ
ਤੁਮੇਰਾਬਹੁਸਾਡੁਕਰ	੧੭	ਬ੍ਰਹਮਗਰਬਚਰੀਆਨ
ਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਾਨਾਮਾ	੧੭	ਚਆਚੰਦਨੰਕਿਰਲ
ਹਰਰਾਮਰਾਮਸਾਮ	੧੭	ਸੇਦਾਏਕਨਜਾਨਸਿਖ
ਮੀਠੇਹਰਗੁਨਗਾਵਹੁਜੀ	੧੮੮	ਸਹਹਰਿਸਮਰਨਲ
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਃ ੫		
ਸਾਧੱਸਮਰਾਸਾਗਤਿਅਸ	੧੮੮	ਹਉਮੇਰਤਉਖੀਨ
ਸਾਰਥਨਾਰਸਚਨਾਈ॥	੧੮੮	ਏਥਸਚਸਮਾਕਲ
ਧਨੀਕਹਿਜਿਸਸਮਨਹੀ	੧੮੮	ਬੱਲਾਹਿਸਾਚੀਸਿਖ
ਸਾਧੱਇਹੁਮਨਗਾਏਬਨਈ	੧੮੮	ਰਸਮਨਸਾਚਿਤਅਸ
ਸਾਧੱਗੋਬਿਦਕਰੁਗਾਵਹੁ	੧੮੮	ਜੀਉਗਾਏਜੀਕਉ
ਕਿਏਮਾਈਕਾਲੀਓਮਨਸ	੧੮੮	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝ
ਸਾਧੱਰਸਸਗਨੈਬਿਜਾਸ	੧੮੯	ਮਃ ੩ ਮਨਕਾਸੁਨਕ
ਮਨਮੇਰਹਾਕਾਇਓਤਿਚਕ੍ਰ	੧੮੯	ਏਸਜੁਕਾਯਰਸਾ
ਨਰਅਚੇਤਪਪਤੇਛਰੁਗੇ॥	੧੮੯	ਚਹਸਾਸੁਖਾਬਦ
ਮਃ ੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥		ਬਹਮਾਦਦਪਤ੍ਰਿਖ
ਨਿਧਾਸਿਧਾਨਿਰਮਲਨਾਮ	੧੮੯	ਤੈਯੁਨਦੁਖਾਨੇਕਰਸ
ਮਨਕੰਚਰਕਾਇਆਕੁਟਿ	੧੮੯	ਨਾਅਸਾਖਰਗੁਰ
ਕਾਮਨਮੈਨਕਾਰਜਹੱਈ॥	੧੫੦	ਸਹੀਮਨਸਾਵੁਰਿ
ਹਉਮੇਰਗਤਿਆਨਹਸੁਖਹੱਈ	੧੫੦	ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਜੱਸਹੁ
ਦੁਨੀਆਈਆਜਗਸੀਵਿਚ	੧੫੦	ਕਰਹਲੇਸਹਪਰ
ਆਪਿਆਤਮਕਰੇਤੁ ਸਾਚ	੧੫੧	ਸਨਰਗੁਲੇਸਾਤੇ

ਨਥਾਇਹੁਮਨਮਾਹੀਕਰਤਰੁ	ਪਾਨੇ	ਮ: ੩ ਛੰਤ ॥ ॥ਸੋਰਮਨਬ
ਹਰਾਕਿਰਯਾਤੇਨਾਮੋਲਾਗੇ	੧੬੭	ਰਾਗਾਕਾਇਆਜੀਓਕਿਉਦੇ
ਗੁਰਕਾਸਬਦਾਰਿਦਅੰਤਰਿ	੧੬੭	ਮ: ੫ ਛੰਤੁ ॥ ॥ਸੱਚਿਨਤੇਉ
ਮੀਕਸੋਗਾਰਬਬਾਸਤੇਟਰਿ		ਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅਪਾਕ
ਇਸਆਗੇਸੱਈਸੁਰਾ ॥	੧੬੮	ਜਪਿਮਨਾਤੁਰਾਮਨਰਾਇਣ
ਹਰਕੰਤੁਰੇਤਸਤੁਕੱਮੀਤਾ ॥	੧੬੮	ਸੁਨਸਖੀਏਮੀਆਕਿਦਮੁ
ਬਿਨਸੀਮਹਨਿਜੋਸਸਹਯ		
ਤੇਮਾਗੁਰਕਉਸੀਮਾਰਓਸਾ		੧ੴ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਮਾਬੀਨਾਜੱਪਹਿਰੇਖਾਇ		ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮ: ੫
ਆਈਮਧਜੱਅੰਤਰਿਨਬਾਹੈ	੧੬੯	ਬਾਵਨਅਖਰੀ ॥
ਯੱਜਤਢਿਗਹਿਅਸੰਧਮੈਂ		ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮ: ੫
ਨਾਸਾਇਤਹਾਰਿਰੰਗਰੱਗੇ	੧੭੮	ਸੁਖਮਨੀ ॥ ॥ਸੀਰਾਗੁ ॥
ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰਤ	੨੦੦	ਗਉੜੀਥਿਤੀਮਹਲਾ੫
ਰੰਗਸੰਗਾਬੀਥਿਆਕਰੱਗ		
ਛੰਤੁਮ: ੧ ॥ਸੁੰਧਰੇਦੁਹੇ	੨੦੩	ਗਉੜੀਚੀਦਾਰਮਹਲਾ੫
ਸਨਾਹਪ੍ਰਭੁਜੀਈਕੇਲ੍ਹ	੨੭੫	ਰਾਗਗਉੜੀਚੀਦਾਰਮਹ
ਮ: ੩ ਸਾਧਨਾਬੀਨਉਕਰੇ		ਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
ਪਿਰਾਬੀਨਖਰੀਦੁਹਾਗਨੀ		੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਮਣਿਹਾਰਿਰੀਸਿਬਦੀ		ਗਉੜੀਬਾਵਨੀਕਬੀਰਜੀਕੀ
ਮਾਈਆਸਰਸਦਾਦੁਹੇ		ਸੀਕਬੀਰਜੀਕੀਮਾਇਆਬੱਸ
ਹਰਕੀਸੇਵਾਕਰੀਪਰਾਨੀ	੨੧੯	ਰਹਿਨਾਤੁਰਾਮਜਾਨਾਯਹ

२१८	ਆਧੱਜਨ੍ਯਕੀਧਿਆਸਨਜ਼	२२२	ਬੀਨਸਤਸਨ੍ਹੀ
२१८	ਨਗਾਨਿਫਿਰਤਜ਼ਓਧਾਈਐ	२२२	ਸ਼ਿਹਕੁਯਾਪੁ
२१८	ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਤਿਈਸਨਾਨਕਰ	२२२	ਜੱਜਨ੍ਯਨਿਯ
२१८	ਕਿਆਜਯਕਿਆਤਪਕਿਆ	२२२	ਗਗਨਗਸਾਇ
२१८	ਗਰਬਬਾਸਮਾਹਿਕੁਲਾਨਹੀ	२२२	ਮਨਕਾਸੁਕਓ
२१८	ਅੰਧਕਾਗਸੁਖਕਬਾਹਿਨਸ	२२२	ਓਈਜੁਈਸਹਿ
२२०	ਜੱਤਰੀਜਾਗਤਿਜਾਗਤਿਕੀਜੱਤੀ	२२२	ਚੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀ
२२०	ਜੱਜਨਪਗੀਮਤਪ੍ਰਮਹਜ਼	२२३	ਸੋਮਹਾਗਯਾਗ
२२०	ਓਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿ	२२३	ਸ਼ਿਰਾਮਖਪਾਤ
२२०	ਅਵਗਮੁਏਰਿਆਸੱਯੁਰ	२२३	ਆਪੇਪਾਵਕਆ
२२०	ਅਸਬਾ ਵਰਜੰਗਮਕੀਏ	२२३	ਨਾਮੇਜੱਗਧਿਆ
२२०	ਐਸਾਅਬਗਜਦੀਧਿਆਰ	२२३	ਜਿਹਸਿਰਾਜਾ
२२०	ਜਓਜ਼ਾਬੱਡਬਾਹਰਭਾਈ	२२३	ਸੁਖਮਾਗਰਿਹੁ
२२१	ਚੱਅਚੰਦਨਮਰਦਨਅੰਗਾ	२२३	ਆਹੀਨਿਸਏਕਾ
२२१	ਜਮਤੇਉਲਟਤੁਏਹੈਰਮੁ	२२३	ਰੇਜੀਆਨਿਆਜਾ
२२१	ਪੰਡੀਤਮੁਏਜੀਓਕਥਾਰਜ਼	२२३	ਕਵਣੱਯੁਤੀਧ
२२१	ਜਿਨਰਾਮਜ਼ਾਨੀਆਤਿਨੁ	२२४	ਅਬੱਮੱਕਉਏ
२२१	ਕੰਚਨਸੱਯਾਈਐਨਹੀਮੱ	२२४	ਜਾਨੈਸੁਤਕਬ
२२१	ਜਿਹਮਗਨਸਭਜ਼ਗਤਿੜ	२२४	ਸ੍ਰਗਾਗਏਕਨਿਬ
२२१	ਕਤੁਨਹੀਠਓਮੁਆਕਤੁ	२२४	ਦੇਖਹੁਆਈਗਿ
२२२	ਜਾਕੇਹਰਸਾਫਾਕੁਰਾਚਾਈ	२२४	ਐਸੱਜੱਗਨਿਸਿ

ਬੁਝੈ ਰੋਗੀ ਆਖੀਐ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਕਥਤਾ ਥਕਤ ਸੁਨਤ ਗੋਸੀ ਆਯੁ ਬ
ਆਨੀ ਹੱਥੀ ਗਹਾਕੁ ਦੇਹੀ ਆਟੀ ਬੱਲੇ ਯਉ ਕੁ ਬੁਝੈ ਰੋਗੀ ਆਖੀ ਸੁਖ
ਮੁਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੁਆ ਜੋ ਦੇਖਣ ਹਾਰੁ ॥੨॥ ਜੈ ਕਾ
ਰਖੈ ਜਾਹੀ ਰਖਨ ਦਰਖ ਪਟਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬਾਦ
ਕੀਤਾ ਰਿਹੰਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਹਉ ਨ ਮੁਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥
ਆਖੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਮਰਤ ਨ
ਨਸਾਇਆ ॥੪॥੭॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਿਖ ਸੁਹਾਣੇ ਨਾਉ ਤਾ ਕੋ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰੈਜਾ ਉ ਆਇ ਕੁ ਪਾਏ ਤ ਉਨਾ
ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਲੀ ਮਿਆਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਮਿਆਰੁ ਬੈਸਣੁ ਸਚੁ ਨਾਲਿ ਗਾਖੀ
ਸਭੁ ਕਾਲੁ ਗਹਾਕੁ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ਥਾਇ ਪਵੈ ਤ ਬੀਜ ਕੀ ਯੋ
ਯੁ ਜੀਆ ਹੀ ਚੰਗਾ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਸਚੇ ਮਲਿ ਘੱਟਿ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਾ ਜਨ੍ਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਿਟੈ ਭ ਕਮਾਇ ਪਰੀਖਾ ਸਦ
ਮੀਠਾ ਸਚੀ ਸਾਖਿ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗਵਨੁ ਸਦੁ ਆਗਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਪੰ
ਜਾ ਆਇ ਤ ਜਾਵੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤੇ ਜਾਣੀ ਹਥਹੁ ਆਵੈ ਖਾ
ਕਹਾ ਜਾਈ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਬਾਧੀ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਆਥਿ ਨਾ
ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਦਿਵੈਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਹ ਗਨ ਮਨ ਹਰਖੀਆ
ਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ ਮਨਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁ
ਮੁਕਤੁ ਚੰਚਲੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਭ ਦੁਬਿਧਾ ਚੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ ਤਰਵ
ਹੁਨਿ ਸਿਧ ਸੁਹਾਸ ਖਟੁ ਖੀਆ ਮਨੁ ਮਹਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਾਸ ਬਿਹਾਗ

ਆਪੇਜੀਵਾਲੇਇ॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਥ
ਹਮਏਕਜਨਾਂਗਰਿਓ ਰਾਖਉਪਾ ਰੁਬਾਗਮਨਾਂ॥ਮਾਰਹਿਾਂਪੁਟਹਿਨੀਚਨੀਚੁ
ਕਰੀਪੁਕਾ ਰਜਨਾਂ॥੧॥ਸੀਰਾਮ ਨਾਮਉਚਰੁਮਨਾਂ॥ਆਗੈਜਮਦਾਂਪੁਛਿਧਰਮੁਪਾਂ
॥ਉਸਾਗੀਮਤੁੱਲੀਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾਂਤੀਰਘੈਠੀਸਾਥ ਨਾਂਸ਼ੀਰ ਤਖੇਆਂਸਰੇਗੀਤ
ਅਵਰੇਆਂਤੇਨੀਸੁਖੰਰਜਨਾਂ॥੨॥ਫਾਹੀਮਤੁੱਲੀਲੁਟਿਆਂਦੇਹੁਰਮਾਂਧਨਧਰਤੀਧੈਰ
ਮਤੰਤਾਂਗਲਿਆਂਅੰਗਾਂਪਾਤੁਪਾਤੁਝਾਤੁਗੀਆਂਏਮੋਖੰਰਜਨਾਂ॥੩॥ਰਾਮਤਿੰਨੀਤੇਸੁਖੀਨਾਂਪੁ
ਤੇਨੀਸੁਖਾਂਪਾਤਾਂਜਨਕਪਾਂਪਕਰੇਤਿਨਕਾਂਰਿਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਬਾਂਧਾਂਤੁ॥੪॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਮੰਦਾਂਤੇਮਾਂਟਲੀਤੁਰਿਮੰਦਾਂਕਂਮਿਆਂਵੀਰੋ
॥ਧੰਧਰੇਲੇਵਸਿਕੀਜਤਿਰਾਵਾਂਆਇਹੁਮਨੁਕੀਜੈਡੰਡਾਂਤਾਂ॥੧॥ਜੱਗਜੁਗਸਿਦੀਏ
ਤਾਂਏਕਸਬਦੁਜੁਜੱਗਨਸਾਤਿਕੰਦਾਮੁਨੀਮਨੁਲਾਵਸੀਤਾਂਸਚਾਂਓਂਗਾਂਤੁ
ਐਜੋਗੁਧਾਈਐਸਾਗੁਰੀਨੀਗੰਗਾਂਤਾਂ॥ਤੀਰਥੁਦਤਾਂਸਚਾਂਸਹਾਂਸੁਅਗੀਏ
ਤਾਂਸੰਧਾਂਤਾਂ॥੨॥ਕਰੀਏਟੰਬੁਰਖੀਮਨੁਲਾਵਸੀਸੰਸਾਂਮੁਲਿਨਜਾਵਸੀ
॥ਗੁਰਸੀਜੇਚੇਤੁਲਾਵਹਿਾਂਬੱਚੇਰੀਧਾਵਸੀਤਾਂ॥੩॥ਜਪਸੀਨਿਰੰਜਨੁ
ਮਨਾਂਕਾਹੇਬੱਲਾਹਿੱਜੈਂਗੀਕਧਦੁਧਨਾਂਰਹਾਂਉ॥ਕਾਈਆਂਕਮਾਂਨੀਹੰਸੁਇ
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਬੀਹਸੀਤਾਂ॥ਪੂਟਵੰਤਨਾਂਕੁਟਾਂਗੀਟਾਂਸੈਂ ਦਿੱਤਿਆਂਖੋ
ਦੀਤਾਂ॥੪॥੧੫॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਉਧ
ਮੁਝੁਮੀਤਿਐਸੈ ਜੇਕਰੀਦ੍ਰਿਤੁਰੇ ਤੁਕੀਜੈਂਗੇਜਨਮਜਨਮਕੇਯਾਂਥਕਰਮਕੇਕਾਟਲ
ਜੀਜੈਂਗੇ॥੧॥ਮਨ ਏਕੱਸਾਚੇਬੁਕਈਂਗੇ॥ਤੇਰੇ ਤੀਨਿਗੁਣਸੰਸਾਂਸਾਗੈਸਮਾਵਹਿਾਂ
ਆਥਣਜਾਈਂਗੇ॥ਰਹਾਂਉ॥ਸਕਰਖੰਡਮਾਂਇਆਂਤੁਨੀਮੀਠੀਰਮਤੁਉਂਰ
ਰੇਰਾਂਤਿਅਲੇਗੀਸੁਭ੍ਰਸੀਨਹੀਜਾਂਦੁਕਸੀਸੁਸਾਕਈਂਗੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਕ

ਕੁਮਾਰਹਾਕੁਮਾਰੱਕਲਕ੍ਰਿਅੱਰਾ ਸ਼ੈਵੇਵਸਾਸਾਹਲਿਸਬ ਦੇਵੀਰਾਕੁਸਹਸ਼ਿਸੁਕਾ
ਸਹੁਸਿਲੋਦਸਸਨਿਕੁਥਿਆਧਾਰੁ ॥੨॥ਸਾਬਕੁਲੀਹੱਦਸਨਾਲਿਵਸਾਜੀਆ
ਓਸਾਕੇਕੁਵਾਰੇਧਰੀਮੇਰਾਸਹੁਵੇਹੋਕੁਮਿਆਕੁਰਮੀਬਾਰਧਸਾਕੇ ॥੩॥
ਹੱਦਾਧਵਿਸਾਸਬ ਦੁਵਸੇਵਕੁਜਾਇਨਾਨਕਸਦਸੱਹਾਗਲੀਜੋਤੋਸਿਨੱਕੁ
ਥਿ ॥੪॥੧੯॥ ॥ਰਾਗਗਉੜੀਪੂਰਬੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ ੧॥ ਦੀਪਕੀ॥
ਜੋਧਾਕਿਰੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੱਈ ਬੀਰਾਰੱਸਤਿਤੁਧਭਿਗਾਵਹੁੱਮੀ
ਵਸੇਹਸਿਜਣਹਾਰੱ ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੱਹੀਬਾਂਹਉਵਾ
ਜਿਤੁ ਸੱਹੀਬੈਸਦਸੁਖੁਹੱਈਰਚਾਕੁਮਨਿਤਨਿਤਜੀਅਤੇਸਮਾਲੀਅਹਿਦਿਖ
ਦਾਕੁਤੇਦਾਨੈਕੀਸਤਿਨਾਪਵੈਤੀਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ਸੰਬਤੀਗਾਵ
ਖਿਆਮਿਲਿਕਰੀਯਾਵਹੁਤੇਪੁਰਾਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸਤੀਆ ਸਿਉੱਦੇ
ਸਿਉਮੇਲਾ ॥੩॥ਘਾਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦਾਰੰਗੁਨਿਤਘਣੰਨਾਸਦਣਾ
ਸਰੀਐਨਾਨਕਸੋਦਿਹਾਵੰਨਿਆ ॥੪॥੨੦॥

ਰਾਗਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਗੁਰਮੀਲਿ ਐਹਰਿਮੋਕਾਹੱ ਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਆਵੈਸੱ ਈ॥ਮੇਰਾ
ਬਿਧਿਆਪੇਜਾਣੈਹੁਕਮੋਮੇਲੈਸਚਦਿਪਚਣੈ॥ ੧॥ਸਤਿਗੁਰਵੈਕੁਠੁ
ਈ॥ਭੈਰਾਚੈਸਾਚਿਰੰਗੇਸਮਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੇਮਿਲਿ ਐਹਰਿਮਨਿਵ
ਈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਤਾਕਥੀਆਤਿਨਹੀਧਾਈ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੈਅੰਤੁਨਧਾਰ
ਧਾਪ੍ਰਭੁਸੁਖਸੇਵਬਖਸਣਹਾ ਕੁ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿ ਐਸਭਮਾਤਿਬੁਧੇਹੱਈ॥

ਗਾਵਹਿ ਜਾਪੈ ਸਤੁ ਕਿਸੁ ਸਾਖ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਵੈਸੀ ਸੁਖਾਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਕੁੰਡਲ ਏਹ ਸਿਰਵਾਦੁ ਹੋਵੈ ਸੁ
ਸੁਨਚਾਰੇ ਢੰਢਿ ਆਖਾਲੇ ॥ ਥਿਨੁ ਬੁਝੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਢੰਢਿ ਹੰਢੈ ॥ ਥਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖਿ
ਆਖੈ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ਸਭਰੀ ਸੁਭਾਇ ॥ ਚਮਕਿ ਚਲਾ ਤਾ ਸੀਗਾ
ਚੋਰਾ ਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੋਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਗਮ ਜੋਗੀ ॥੩॥ ਨਾ ਮੈ ਸਾਸ ਵੰਞੈ
ਉਪੈ ਬਾਹਿ ਬੈਠੇ ਨ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਵਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਚੰਦੁ ਨਿਸੁ
ਆਸਾ ॥੪॥੩॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ
ਦੁਨਿਆਈ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਵਿਖਾਲੀ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਜਿਤੁ ਕੀਰਤਿ
ਸਚੀ ਨਾਲੀ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਦਸੇ ਦਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ॥੧॥ ਕਾਇਆ
ਮੇਰੀ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਭਰਮਤ ਕਰੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਹੋ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ਵਹੀ ॥ ਨਾਚਹਿ ਨਾਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁ ਵੇਸੀ
ਨਚਿ ਮੋਟੀ ਔਗਣ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ਹਉ ਹਉ
ਵਇਆ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਈ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਈ ॥ ਸੋ ਗਾਵੈ
ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਸੋ ਸੇਵਾ ਸੁਥਾਨੁ ਹੈ ॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
ਅਨਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਿਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੈਦਾ ਜੁਨਹੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਦੁਬਿਧਾ
ਖੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ
ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈਮਤੁ ਮੋਗਲ ਮਿਕਦਮਾ ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ
ਚਕੁ ਚੈਤਾਨੀ ਗਮ ਸਚੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ਸਾਦਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਦਾ ॥੩॥ ਜੋ ਪੁਰਖੁ
ਲਿਖਿ ਲਾਇ ॥ ਕਰੇ ਨ ਵੇਖੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਾ ॥੫॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
ਤਦ ਹੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਨਾਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਲੇਹੁ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚ
ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪਾਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੈ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇ
ਤਾ ਕੀ ਪਾਇ ਕਰਮ ਮੈ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੇਜ ਸਹਜ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਸਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਂ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਕੁਹੀਅਰੈ ਜੀਸਕੇ ਜੀਅ ਧਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੈਤਮਾ ਹੀ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਪਰਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੁਝੁ ਵਿਸਰਤ ਹੀ ਜਲਿ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੁਝੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਨਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਣੁ ਜਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਗਿਆਨੀ ਜੰਨੀ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਨਾਇ ਕਾਨਿ ਤੁਹਾਰੈ ਸੋਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਹੋਤਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ॥ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪਰਵਾਰੈ ਲਾਹਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੨੭ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੁਝੁ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰਾ ਤੂ ਸੁਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮ ਤਿਨ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਣੀ ਤਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕਥਾ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਜਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਤਹ ਸਾਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਜਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਤਹ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰਮਿਉ ਨਾਨਕ ਗੋਪਿ ਆਪੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋਕ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕਾ ਸੁਤੇ ਸਭੁ ਪਰਹਿ ਰੰਗਾ ਥਵਹੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸਹਾ ਅੰਗਾ ॥ ਖਿਨ ਖਿਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਭਵੈ ਭਗਤੁ ਸਭ ਨੀਚਾ ॥ ਸਭ ਊਚਹ ਊਪਰਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਚਜ ਪ੍ਰਭ ਚਜ ਈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਆਦੇਸੁ ਜਗਾਈ ॥ ੨ ॥

ਰਤਿਸਕੀਕੀਆਤੁਮਿਕੈਨਹੱਈ।ਕਹਿਕਹਿਕਥਨੁ ਕਹੈਸਕੁਕੱਈ।ਗੁਗਸਬਈਸਾਖੀ
ਸੱਦੀ।ਤੁ।ਸੁਣਿਸੁਦਿਵੈਯੈਸਬਈਮਿਲਾਏ।ਵਡੀਵਡਿਆਈਗੁਰਸੇਦਿਤੁਪਾਏ
ਨਾਮੀਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ।ਸ।੯।੨੯।ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਗੁਆਰੇਮੀਮਹਲਾ
ਮਨਮੁਖੰਸੁਤਆਇਆਜਾਇਆਜੱਹੰਪਿਆਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਬੁਲਰੀਆਨਬੀਚਾਰਿ।ਰਹਾ
ਗੋਸਨਿ ਨਾਮਧਿਆਵੈ।੧।ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਵੈਨਕੱਈ।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਬੁਝੈਜਾਂ ਪੱਤ
ਓ।ਆਂਤੁਆਨਾਂਵੀਕਦੇਨਬੁਝੈ।ਕਬਨੀਕ ਰੇਤੈਮਾਇਆਨਾਲਿਲੁਝੈ।ਅੰਧੁਲੰ
ਦੇਨਸੀਝੈ।੨।ਇਸਜੁਗਮਾਹਿਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ।ਵਿਰਲਾਕੱਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀ
।ਆਧਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਆਉਧਾਰਾ।੩।ਇਸੁਕਲਜੁਗਮਾਹਿਕਰਮੁਧਰਮੁ
ਕ ਲੀਕਰਜਨਮੁਚੰਡਾਲੈਘਰਿਹੱਈ।ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੱਮੁਕਤਿਨਹੱਈ।
।੩।੧।ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਗੁਆਰੇਮੀਮਹਲਾ੩ ।।ਸਚਾਸਰੁਸਚਾਧਾਤਸਾਹੁਸਚਾ
ਤੇਹਰਿਏਧਰਵਾਹੁ।ਸਚੈਹਾਥਿਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਹੁ।੧।ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਸਬਦੁ
।ਜਾਮੁਜਪਹੁਤੁਜੁਉਤਰਹੁਪਾਰੇ।ਰਹਾਉ।ਤਰਮੇਆਵੈਤਰਮੇਜਾਇ।ਹਿ
ਜਨਮੀਆਦੁਜੈਕਾਇ।ਮਨਮੁਖਨਰੇਤੈਆਵੈਜਾਇ।ਚਾਆਥੈਤੁਜੰਕਿਪੂ
ਏ ਆਂ।ਏਹੁਜੀਉਦਿੜਾਈਚਕਰੀਆਂਆਇਆ।ਮਹਾਦੁਖੁਖਟੋਥੈਗਵਾ
ਵਾਇਆ।ਤੁ।ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ।ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤਾਵੈ
ਚੁਕਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਨਾਉਨਉਨੀਧਿਧਾਏ।੪।੧੧।੩੧।ਰਾਗੁਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ੩ ।।ਜੋਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੂਛਉਜਾਈ।ਗੁਰ
ਨੁਪਤਿਆਇਸੇਯਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਈ।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਈ।੧।ਨ
ਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਹਰਿਧਿਆਨਬਾਂਈਪਾਈ।ਰਹਾਉ।
ਹੋਮਨੁਨੀਮਾਯੁਹੱਈ।ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਧਾਵੈਸੱਈ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਚਉਪਦੇਤਥਾਦੁਪਦਾ॥ ੧ ਓਅਕਾਲਪੁਰਖਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪੰਡਿਤਸਾਸਤਾਸੀਐਤੁਪਾਂਡੇ॥ਜੰਗੀਜੱਗਖੁਜੱਗਖੁਕਰਿਆਗੋ॥
ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਪਾਂਡੇ॥ਨਜਾਨਾਕਿਆਗਤਿਰਾਮਹਮਾਰੀਗੋ॥
ਅਨਮੈਰੇਤੁ ਤਉਜਾਪੁਤੁ ਤਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਸੰਨਿਆਸੀਬੈਠੁਨਾਸਵਾਰੀ॥
ਸਵਾਰੀਪਰਾਂਡੇਆਤਿਆਗਿਕਰੀ॥ਹਮਚਾਰੀਮੈਮੁਖਹਰਿਮੀਠਾਗੋ॥
ਮੀਠਾ॥ ੨॥ ਖਟੀਕਰਮਕਰੇਸੂਰਤਦੁਪਾਏ॥ਸੁਦੁਏਸੁਧਰਮੀਨਹੋਈ॥
ਮੈਮੂਰਖਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਤਉਸਭਤੇਰੀਸਿਮਟਿਤੁਆਵੈਰਹਿਆ॥
ਈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਦੇਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਹਰਿਟੇਕਟਿਕਾਈ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਮੀਠੀ॥
ਲੋਭਾਧੁਸੰਗਤਿਜਨਕੀਤਉਛੁਟੈਜਾਸੁਅਕਥਕਥਾਸੁਹਿਰਿਦੈਵੀਠੀ॥
ਖੰਦਸਤੁਸੰਗਤਿਮੋਖਾਂਈਹਰਿਸੁਰਸਨਰਾਮਗੁਨਗਾਈਠੀ॥
ਜੰਜਨਧਿਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਤਿਨਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਹੁਮਾਈ॥
ਜਨਕੀਸੇਵਾਊਤਮਕਾਮਾ॥ਜੰਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਹਾਈ॥ਜੱਗਜੀ
ਨਿਚੀਤਿਕਾਈ॥ਜਨਪਗਲੇਦਡਕਾਂਈਪਾਈ॥ਤੇਸੰਤਜਨਾਸੀਉਪੈ
ਆਈ॥ਜੀ ਨਕਉਜਿਬਧੁਜਿਥਿਆਪੁਰਿਪਾਈ॥ਤੇਜਨਸਭਾ
ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਮਾਤਪੀਤਿਕਰੇਪ੍ਰਤੁਖਾਈ॥ਮੀਨੇਪੀਤੇਭਈਜਲਿਨਾਈ॥ਜਾਤਿਗੁ
ਖਾਖਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਹਰਿਜਨਹਰਿਮੇਲਿਛਪਾਏ॥ਮਾਇਆਰੋਗੁਨਾਹੀਨਾਹੀ॥
ਦੁਖਜਾਹਿਮਾਰੇਗੁਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮਾਛੀ ਘਰਛੋਡਿਗਈਪੀਤੇ
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜਾਧਿਰੁਧਰਿਆਦੋਹਾਗਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥

।ਐਸਾਮੇਰਾਸਤੁਰਹਿਆਕਰਖੁਕੋਮਨਿਕਾਇਣਿਸੋਨਾਹੀਹਰਿਦੁਰਿਕੋ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਯੇ
ਸੁਰਤਿਪੁਨਿਆਯੇ।ਹਰਿਆਯੇਵੇਖੇਵਿਗਸੈਆਯੇ।ਹਰਿਆਯੇਜਾਪਦਿਆਯੇ
ਯੇ।੨।ਹਰਿਆਯੇਸਾਰਿਗਾਮੰਤੁਯਾਰਾ।ਹਰਿਮੰਤੁਆਪਿਦੀਆਵਣਹਾ
ਰਿਆਧਿਕਰੇਆਯੇਨਿਸਤਾਰਾ।੩।ਹਰਿਆਯੇਬੇਦੁਤੁਆਹਾਤੁਗਾ
ਯੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾਹਰਿਆਯੇਨਾਨਕਧਾਵੈਪਾਰਾ।੪।੩॥ਆਸਾ
ਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੁਧਣੀਜੋਸਿਰੁਤੁਰਾਸੀਦੇਦੀਤੈਮੀਤਾ
॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਰੰਗਾਸਿਉਨੇਅਧਿਦਾਇਆਖੁਹੋਈਦੇਨੀ॥੧॥ਧਨ
ਰੇਸਾਮਕੇ॥ਹਰਿਵਣਜੁਕਰਾਵੈ ਦੇਰਾਸਿਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਹਾਰਹਰਿਕਰਣੀ
ਆਹਰਿਸ ਚੇਸਾਹਮਰਿਕਾਈਆ॥ਹਰਿਜੰਪਹਰਿਵਖਰੁਲਾਦਿਆਸਾਜਿ
ਨਆਈਆ।੨।ਹੱਥੁ ਦੇਵਣਜੁਕਰਹਿਵਾਪਾਰੀਏਅਨੰਤਤਰੰਗੀਦੁਖੁ
॥ਓਹਿਜੇਹੋਵੈਵਣਜੇਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁਤੇਹਾਤਿਨਿ ਪਾਇਆ।੩।ਹਰਿ
ਵਣਜੁਸੱਜਨੁ ਕਰੇਨੀਸੁਖੇ ਪਾਲੁਹੱਥਿਪੜ ਦੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਾਹੁਹਿ
ਫੇਰਿਲੇਖਾਮੁਖਿਨਲੇਈ॥੪॥੧॥੪॥ਰਾਗੁਆਸਾਵੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ
ਜੀਉਜਨਨੀਗਰਬੁਧਾਖਤੀਸੁਤਕੀਕਰਿਆਸਾ।ਵਡਾਹੱਥਿਯਨੁਖਟੇਈ
ਖਿਆਸਾ।ਤਿਉਹਾਜਨਪੀਤੰਹਾਰਿਰਖਤਦੇਆਧਿਹਬਾਸਾ।੧॥ਮੇਰੇ
ਮੂੜਖਹਾਰਿਭਖੁਨੀ ਮੋਰੇਗੁਸਈਆ॥ਜਨਕੀਓਪਮਾਤੁਝੈਵਡਈਆ
ਓ॥ਮੰਦਰਿਘਰਿਆਨੰਦੁਹੋਹਾਰਿਜਸੁਮਨਿਕਾਵੈ॥ਸਤਗਾਠਿਮੁਖਿਪਾ
ਨੰਹਾਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਹਾਜਿਨਪੁਰਵਾਰੁਸਖਾਰੁਹੋਇ ਸੀਹ ਕੁਆਸਨੁ
ਛਡਾਵੈ।੨।ਜੱਕੇਚੁਕੀਅਸੱਹਾਰਿਕੀਆ ਹਾਰਿਕੀਵਡਿਆਈਆ
ਅਤੇਰੇਤੁੰਵਰਤਦਾਹਰਿਪੂਜਕਰਾਈ॥ਹਰਿਭਗਤਿਕੰਡਾਰਬਾਹਾਇਦਾ

ਕਥਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਓਅੰਕਾਰ ਉਆਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖਾਇ ਉਅਚੁਤੀ ਜਨ ਕੀ ਅਨੇਕ ਅਨਿਕ
ਰਸ ਚਾਰਿ ਕਰਮ ਕੀ ਦ੍ਰਿਤ ਵੈਰਾਗਿ ਕਰਮ ਕੀ ਸੁਹੈਤਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰਮੀ ਅਨੀਕ
ਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਵਹੀ ਹਰਿਜਾ ਭੁ ਹੀਤਰ ਦ੍ਰਿਤੀ ਐਕ ॥ ਤ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਦੈਇ ਗਾ ਤੁਪੈ ਕ
ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਤੀ ਸੁ ਗੁਰਮੀ ਲਿਉ ਧਰੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ਨਾ ॥੧੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਅਨੇਦ ਇਆ ਦ੍ਰਿਤਿ ਕੀਨੀ ਮੋ ਕਉ ਮਨੁ
ਰਿਬਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਕੀਨੀ ਮੋ ਕਉ ਮੀਚੁ ਪ੍ਰਭ
ਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਮੋਹਨੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਕੀਨੀ
ਸਭ ਕੁਝ ਅਪਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਬਿਬੇਕੁ ਮੰਤ ਜਨ ਕਾ ਈ ਪੜਿ ਹੀ ਮਨ ਕੀ ਹਰਿ
ਦੁਬਿਧਾ ਚੁਕੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਜਨੁ ਕੀਆ ਸਭ ਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੋ ਹਰਿ ਰੁਖੀ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਨ ਕੈ ਅਧ ਰੰਧ ਰਪੁ ਅਤੁ ਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰ
ਗਾ ਟੁਕੀ ਓ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸੀ ਦੁ ਦੇਚੇ ਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਹਨੀ ॥ ਤ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਅੰਤ
ਤੁ ਮਸ ਹਾ ਗਾ ਤੁ ਮਵਡ ਪੁਰਖ ਵ ਡੁੱਲੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਾ ਦਿ ਨੁ ਮੀ
ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਤਿ ਗੁ ਰਗੁ ਰ ਵੇਚੁੱਲੀ ॥ ਨਾ ॥੧॥੧੫॥੫੩॥ ਗਉ ਗਉੜੀ ਪੂ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਧ ਰੰਧ ਰ ਸੁ ਅਮੀ ਜਗ ਦੀਸੁ ਰਪੁ ਖ
॥ ਜੀ ਤੁ ਮਾ ਰਗਿ ਤੁ ਮਪੇ ਰਹੁ ਸੁ ਅਮੀ ਤੁ ਮਾ ਰਗੀ ਹਮ ਜਾ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਗ
ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾ ਤੇ ਰਾ ਸ ਤੁ ਸੰ ਗਾ ਤੀ ਮਿਲਿ ਰਾ ਮ ਰਸੁ ਪਾ ਇ ਆ ਹਰਿ
ਸਮਾ ਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਾ ਰਹਰਿ ਜਾ ਗੋ ਅਵ ਖਪ ਹ ਹੰ
ਹ ਰੇ ਸਾ ਤੇ ॥ ਤਿ ਨ ਕੇ ਪਾ ਪ ਦੁ ਖ ਸ ਕੋ ਖਿ ਨ ਸੇ ਜੋ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਰ ਮ ਗ ਸੁ
੨ ॥ ਜਿ ਨ ਕਉ ਲਿਖ ਤ ਲਿ ਖੇ ਪੂ ਰਬ ਸਾ ਸ ਤ ਰ ਕਿ ਤ ਗੁ ਰੇ ਸੰ ਤੁ ਮ ਸ ਰੇ ਨ ਤੇ ॥ ਤੁ
ਸੋ ਭੁ ਰਾ ਈ ਸ ਕੁ ਤਿ ਨ ਕੀ ਜੋ ਗੁ ਰ ਨਾ ਮੇ ਰੰ ਗੇ ਰਾ ਤੇ ॥ ੩ ॥ ਰ ਮ ਤੁ ਮ ਆ

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਨਾਲਿਹੈਸੁਆਮੀਕਹੁਰਿਦੈ ਹਰਿਧਨੁਸੰਮੈਓ।ਹਰਿਆਧੇਬਧਸੰਮੈ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਹਰਿਆਧਿਬਡਾਏਬੁਟੀਐ।।੧।।ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੰ
।।ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਈਕਜੇਪਉਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰ ਧੀਐਚੁਟੀਐ।।ਰ
।।ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਸੱਯੁਕਸ੍ ਚਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਤੁਸੇਵਾਐਨਿਜਘਰਿਵਸੀਐ
ਮੁਖਿਜਾਪੈਇਆਹਪੁਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਾਸਿਚੰਦਨੁਹਰਿਜਸੁਘਸੀਐ।।ਰਾਮੇ
ਹਿਰਹਿਰਹਿਰਿਜਸੁਕੀਤਾਮੁਲੈਆਹਰਿਮਨਿਹਸੀਐ।।ਹਰਿਹਰਿਅਮੀਪ
ਕਰਿਦੇਵੈ ਤਾਅੰਮ੍ਰਤੁਹਰਿਰਸੁ ਚਖਿਐ।।ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਬਿਨਾਕੋਦੂ
ਹੋਤੇਸਾਕ ਤਨਰਜਾਮੀਯੁਟੀਐ।।ਤੇਸਾਕਤ ਚੱਰਜਿਨਾਸੁਵਿਆਮਿਆਮਾ
ਨਿਕਟਿਨਕਿਟੀਐ।।ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਜਿਤੁ
ਐਲੋਖਾਛੁਟੀਐ।।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪੂਰੇ ਕੀਏ ਧਿਨੁਸਾਸਾਤੱਨੁਨਾ
।।੫।।੧੯।।ਖ।।ਰਾਗੁਰਾਮਕ੍ਰੀ ਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੪ ।।ਹਮਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਹ
ਪ੍ਰਭਤੁਮੈਮੇਲਜੀਉਪਿਤੁਸਭੁਤੇਰੀ।।ਦਾਇਆਕਰਹੁਹਰਿਦਰਸੁਦੀਖਾਵਹੁ
ਨਿਤਨਿਤੁਚਿਤਵਨੇਰੀ।।੧।।ਰਾਮਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਤੁਚੀਤਿਆਹਰਿਕੇਰੀ।।ਰ
ਜਿਕ੍ਰਿਪਾਕੈਚਤਗੁਰਮੰਦੀਨੋਹਰਿਮਿਲਿਆਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ।।ਰਹਾਉ।।ਜੱਗਮੰ
ਚਿਤੈਹੈਸੁਆਮੀਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਨਹੁਮੇਰੀ।।ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪੀਜੁ
ਨਿਤਜੀਵਣਾਸਹਰਿਤੇਰੀ।।੨।।ਗੁਰੈਸਾਤਿਗੁਰਿਦਤੈਪੰ ਖੁਬਤਾਇਆ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਕਾਈਆ ਵਤਰਾਗੀਜਬ
ਜੀਜਨਕੇਰੀ।।੩।।ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁ ਰਕਰਤੇਸਭ ਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇ
ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਾਕਤਿਆ ਏਹਰਿਮਖਹੁਪੈਜਾਜਾਨਕੇਰੀ।।੪।।੨।।੫।।
ਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੪ ।। ਏਹਮਨੁਆਧਿਨੁਨਾਟੈਬਹੁਰੰਗੀਦਹਦਿਸਿ

ਮਨੀਚੀਰਿਅਤੁਢਲ੍ਹਯਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਪੁਰਵੇਖਾਦਿਰਸਾਸੁਨੀਓ
ਮੁਮਿਾਲਿਆਸੰਹਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਮਨਿਆਨਿਆਲੁਗਾਸੁਨੀਓਹਰਖਿਯਾਸੁਈਆ
ਗਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਨਿਤਲੇਲਾਹਮਾਨਿਹਾਸੁਨੀਓ ਤੁਹਾਰਿਆਸੀਓ
ਆਪੇਵੇਖੇਹਾਰਿਆਪੇਕਰੈਆਸਾਈਆਸੁਨੀਓ ਈਕਧਾਵਹਿਚਧਾਸਤੋਹਿ
ਈਕਨਾਢਕਾਧਾਇਆਸੁਨੀਓ ਈਕਿਰਾਲੇਤਧਾਤਿਬਹਾਹਿਨੀਤਸੁਖੀਏਈਕਾ
ਗਾਈਆਸੁਨੀਓ ਸਾਕੁ ਏਕੱਸਬਦੁਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾਜਨਨਾਕਨਾਸੁ
ਆਸੁਨੀਓ ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰ
ਮਾਹੀ ਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾਹਰਿਭੰਜੇਰਤਮਨਮਾਹੀਸੁਨੀਓ ਹਰਿਨੰ
ਚਾਖੀਐਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੁਰਖਾਸਾਧੁਖਾਸੁਨੀਓ ਹਰਿਧਨ
ਗਾਈਐਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾਸਭਿਦਾਖਾਦਦੁਖਾਜਾਸੁਨੀਓ ਹਰਿਧਨੁ
ਲਈਆਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾਵਡਭਾਗੀਨਾਮਿਸਮਾਸੁਨੀਓ ੧॥ ਨੈਨੀਮੇਰੇਪਿਆ
ਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾਸਕੀਓਪ੍ਰਭੁਤਿਨਲੈਨੀਸੁਨੀਓ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਧਤੁਬੈਰਾਗੀਆ
ਦਾਹਰਿਬਾਸੁਹੁਧਨਕੁਮਾਲੈਨੀਸੁਨੀਓ ਸੰਤਜਨਾਸੰਮਿਲਿਧਾਈਐਮੇਰੇ
ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤੁਮੈਨੀਸੁਨੀਓ ਹਰਿਆਈਸਾਲੀਆਜਗਜੀਵ
ਦਾਮੋਹਧਾਵਿਹਾਨੀਸੁਨੀਓ ੨॥ ਸੋਮੋਲਾਧਾਸੰਤਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤੁਮੋਂ
ਖਾਣਾਈਆਸੁਨੀਓ ਹਉਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਮੋਅੰਤ
ਰਾ ਈਆਸੁਨੀਓ ਹਰਿਰਾਇਆਮੇਰਾਸਜਨੁਧਿਆਰਾਗੁਰੁਮੋ
ਨੁਜੀਵਾਈਆਸੁਨੀਓ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਸਾਧੂਰੀਆਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾ
ਆਸਨਿਵਧਾਈਆਸੁਨੀਓ ਤੁਹਾਵਾਰੀਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾਦਾਰੀਮੇਰੇਪਿਆ
ਉਤੁਪੁਵਿਟਹਿਅਪੁਸਾਰਵਾਰੀਸੁਨੀਓ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਧਰੰਮਕਾਮੇਰੇਗੱਵਿੰ
ਪੂਜਾਰਾਧਹਮਾਰੀਸੁਨੀਓ ਸਾਤਿਗੁਰਾਦੀਸਤੁਮੋਲੀਮੇਰੇਗੱਵਿੰਦਾ

ਰੇਜੀਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ਗੁਰਿ ਬਚਨੀ ਦਜਾਇ ਰੇਜੀਓ
ਉਹਾ ਰਿਖੁ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮੀਤ ਨੀਚਾ ਉ ਜੀਉ ਹਾਰਿ ਮੇਲਾ ਸੰਤ ਜੀ ਉ ਮਨਿ ਗਾਉ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਇਨ ਉ ਜੀਉ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਰਤੀ ਗੁਰ ਦੇਉ ਪੂਰਾ ਸਾਜੀਉ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜੀ ਉ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਜੀਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾ ਮੁਸਦਾ ਧਰਮ ਸਾਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਭੇਉ
॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੧ ॥ ੫੭ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ
ਜੀਉ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਵਨੀ ਉ ਅਮਰੁ ਹੋਆ
ਤ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਵਾਹ ਵਾਹ ਪੀਵਨੀ ਉ ਹਰਿ ਧਾਇ ਅਤ ਮਾਨੀਐ
॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਆਰਾ ਬਾਲੁ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ
ਸਜਣੁ ਜੀਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਖ ਤੁਸਨਾ ਦੁਖ ਜੀਉ ਗਏ ਭਾਖ
ਗਏ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਗਹੁ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਸਾਈ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮੇਰਾ
ਤਹ ਜੀ ਹਰਿ ਬੰਧੁ ਭਾਈ ਜੀਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਈ
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰੁ
ਉ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਜਾਗੁ
ਆਈ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੨੦ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧੮ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੭੦ ॥

ਜਨਮਗਰਭਹੀਰਖਾਇਆਗਕਈਜਨਮਸਾਥਕਰਿਉਪਾਇਆ॥ਆਖਣਜਣ
ਕੁਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗੀਭਾਈਉਤਰਨਪੁਰਾਥਾ॥ਕਰਿਸੇਵਾਕਜੁਰਿਮਿਟਾ
ਥਾ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਇਆਮਾਨੁਜੀਵਤਮਰੀਰਹਾਹਿਯਰਦਾਨੁ॥੩॥ਜੰਮਿਬਿਖੁ
ਤੇਹੱਗਾ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਆਨੀਐਜਾਪੈਮਿਆਨੀ॥੪॥ਰਹਾ
ਰਿਹਾਰਿਗੁਨਗਾਇਆ॥੫॥੩॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥
ਕਰਮਕੁਮਹਿਬੱਸੁਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈਤੁਮਾਰਕਾਮਾ॥ਫਲਾਯਾਦਿਨੀ
ਸੁਖਾਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਬਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿ
ਕਿਰਾਜਲੇਹੁਸਦਾਰਿਦੁਰਹਾਓ॥ਅਧਨੇਪੂਰਬਸੰਉਹੋਗੁਮਾਵ ਧਾਨੁਤਰੁ
ਵਹੀਮਾਨੁ॥ ॥ ਉਕਤੀਸੀਆਰੂਪਸਗਾਈਤੀਆਗੁਸੰਤਜਨਾ
ਗਾ॥੨॥ਸਗਲਜੀਅਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਾ॥ਕਦੇਨ ਵਿਛੁਰੈਸਭਕੈਸਾਥੀ॥ਪੂਰ
ਰਤੀਸਕੀਓਟਾ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੱਵੈ ਨਹਤੇਮੀਟਾ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿ
ਪੂਰਕੀਆਗੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਦਬੁਆਪੁ
ਸੁਨਾਨਕਜੱਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੪॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ॥
ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਗੁਰ
ਅਕੈਸੰਗੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਰੈ ਨਾਮਕੈਰੰਗੀ॥੧॥ਜੱਗਮੈਦੀਆਸੁਮਨੈਕੈਵਾ
ਦੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਓ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਆਰਾਧਿਅਬੇਦ॥ਗੁ
ਟੇਕੁਸਭੇਦ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੈਗੁ
ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਗੁਰਕੈ
ਪ ਦੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਸਗਲਾਂਮਿਤੁਰ ਦੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਾਪੂ
ਬਚਨਿਨਆਦੈਹਾਰਿ॥ਜੋਸੁਜਨਹੋਈਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿ

ਨ ਦੋਆ ਚੇਰਾ ਸਗਲਾ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਰੀ ਚੇਰਾ ਆਖੇ ਨਾਥ ਗਤਿ ਗਜਨ ਕੰ
ਗਾਮਨੁ ਸਮੇਲਾ ਯਾਰ ਯੰਚੁ ਹੀਆ ॥ ਤੁਹਾ ਕਰਿ ਕਿਰਯਾ ਸੰਤ ਨ ਸਾਚੁ ਕਹੀਅ
ਬਸੁਖ ਏਹੁ ਆਨਦੁ ਹਆ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਰੁ
ਵਡਭਾਗੀਯਾ ਈਐ ॥ ਅਜੈ ਕੈ ਹਰਿਯਨੁ ਸੋਈ ਮੁਹੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਰਿ ਮਯ
ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਾ ਹੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰਿਕੁਆ ਜੁਲਾਯਟੇ ਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕ
ਸਤ ਕਾਢਾ ਸਾ ਹੰਨੁ ਨ ਯਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਥੀਯੀ ਜਿ
ਹੁਰਾਯਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮਾਤੀ ਜਿਤੁ ਤੈ ਇਹ ਮਾਰਿਆ ਰਹਾਉ ॥ ਜੰਞ ਬਨਾ
ਗ ਜਾਨੈ ਸਭ ਚੁਕਹੈ ਸੰਚਿ ਬਿਖੈ ਸਭ ਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਗੁਹਾਗਾ
ਜੈਵਾਸਾ ਕ ਤਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜੰਞ ਬਨਾ ਹਾ ਸੰ ਯੀ ਦੇਖ ਉਗਾ
ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਾਰਿ ਕਉ ਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਗਿ ਯਾ ਖਚ ਉਮੀ
ਢੋਗਿ ॥ ੩ ॥ ਏ ਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਗਸਿ ਗਸਿ ਕੁੰਗ ਕ ਗਹਿ ਬਹੁ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੈ ਕਾਟੇ ਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥
॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਯਾ ਤੇ ਮਾਰ
ਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਯਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਯਾ ਤੇ ਬੰਧਨ
ਤਉ ਕਿਰਯਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਆਵਹੁ ਤ ਉਆਗ ਹਸੇ ਦ
ਤੇ ਕਬੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵਾ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਜਾ ਵਾਜੈ ॥ ਤੁਧੁ
ਚੁਵ ਕਾਸੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਬਸੁ ਯਾ ਪ੍ਰਭ
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਾ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸੁਯ
ਸਭ ਥਾਨੀਯਾ ਨਗਣ ਤੁਮਹੀ ਯਾਸੀ ॥ ਤੁ ਸਾਹਿ ਬੁਮੇ ਵਕ ਅਗਦੀ

ਸੰਗਾਰਹਾਕੁਰਨਮੁਕੀਓਉਨਵਤਨੀਰਾਇਪਤਿਆਧਾਵਨੁਹਮਿਕੈਏਗਾ
ਹਰਿਸੰਗੀਰਾਤੇਅਨਤਨਹਕੇਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨੀਪਕੇਗਹਾਉਰਚਰਣਕਮਾ
ਆਧਾਰਾਏਕੁਨੀਹਾਸੀ ਆਗੀਆਕਾ ਰਾਏਵੱਚਨਜੁਏਕਾਬੀਉਮੀ
ਨਜਾਨਹੀਬੀਨੁਨੀਵੰਕਾਗੀ।੨।ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਹੁਤੇਮੁਕਤੇਸਦਾਅਤੀ
ਅਰੁਜੁਰਾਤੇਦੀਸਾਹੀਸਭਮਾਹੀਸਭਤੇਰਹਤੇਧਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਓਸੀਸ
।੩।ਸੰਤਨਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉਆਗਾਧੀਬੋਧੋਰਿਖੁਸੀਤਨਮ
ਧਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਈਕਿਰਪਾਕੀਜੈਪੂਰਾਸੰਤਨਕੀਨਾਨਕ ਦੀਜੈ।੪।
ਰਾਗਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ।ਤੁਮੇਰਾਸਥਤੁਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁਤੁਮੇਰਾ
ਮਸੰਗੀਗੀਤੁ ।ਤੁਮੇਰੀਪਤਿਤੁਹੈਮੇਰਾਗਹਨਾ।ਤੁਝਬਿਨੁਨਿਮਖ
ਰਹਨਾ।੧।ਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਨਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾ।ਤੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੁਮੇਰੇ
ਰਹਾਉ।ਜੀਵਤੁਮਰਾਖੁਹਉਤਿਹਾਰਾਨਾ ਜੋਤਮਕਰਉਸੋਈਮੁਖ
ਜਹਪੇਖਉਤਹਾਤੁ ਬਸਨਾ।ਨੀਰਕਉਨਾਮੁਜਪਉਤੇਰਾਸਨਾ
ਮੇਰੀਨਉਨਿਧਿਤੁਕੰਠਾ ਕੁਰੰਗਮਾਤੁਮਹਿਅਧਾਰਾ।ਤੁਮੇਰੀਓਟ
ਸੰਗੀ ਰਚਿਆ।ਤੁਮੇਰੀਓਟਤੁਹੈਮੋਕਤੇਕੀਆ।੩।ਸਨਤਨ
ਆਇਆ।ਅਰਮੁਤੁਮਾਗਗੁਰਤੇਪਾਇਆ ।ਸਤਿਗੁਰ
ਦਇਆਇਨੁਏਹੈ।ਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਹਰਿਟੇਕੈ।੪।੧੮।
ਰਾਗਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ।।ਬੀਆਥ ਤਹਾਥੰਮ
ਸਥਾਰਾਬੀਆਥ ਤਸੁਮਸਤਕ ਅਵਤਾਰਾਬੀਆਥਤਖਨੀਨ
ਖੋਸੱਕਾਸੁਖੁਬੀਆਥੀਬੀਆਥਸਿਮਰੰਕਾ।੧।ਸਾਈਆਬੀਆਥ
ਹੁਧਰਕਾਮੀਸੰਤਜੀਵਹਿਪੇਖਤੁਮਾਮੀਰਹਾਉ।ਬੀਆਥਾਤ

ਜੀਧੀ

ਧਾਰੀ ਕਰਾ ਜਤੁ ਮਾਰੇ ਦੇਈ ਨਿਬਾਹਿ ਗੁਰਾ ਉ ਸਭਤੇ ਉਤਮ ਕਾਰਣ ਬਾ
ਗਾਖਰਾ ਤਜਾ ਕਾਨਾਮੁ ਅਯਾਰੁ ਸਰਬ ਬਾਧੀਆ ਪ ਤਪੁਰਨ ਯਨੀ ਜਾਂ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ ਜੀ ਸੁਸਿਮਰ ਤ ਦੁਖ ਤੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਜੀ ਸੁਸਿਮਰ ਚ
ਛੁਨ ਕਹੈ ॥ ਜੀ ਸੁਸਿਮਰ ਤਹੱਤ ਸੁ ਕੇਹਰੇ ॥ ਜੀ ਸੁਸਿਮਰ ਤ ਰੁਬ ਤਪਾਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥ ਚੁ
ਭਾਕਉ ਸਦਾ ਜੋਕਾ ਰੁ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਨ ਅਯਾ ਰੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੱਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਅ ॥੨੧॥ ਗੁਰਾ ਉ ਤੁਰੀ ਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁ ਕੇਰ ਚ
ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮ ਨੁ ਡੱਲੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤ ਬਾਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥
ਭੁਜ ਗ ਸਾਚ ਨਾਸ ਚਮਾਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੀਤ ਲ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤੇ ॥ ਰਹਾ ਉ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਪੈਰਾ ਰਿਨਾ ਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨੁ ਗਾ ਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
ਸਗਾ ਜ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਤੇ ਮ
ਭ ਮ ॥ ਸਾਧ ਰੇ ਸੁ ਮੰਜਨ ਸਭ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਦ ਇ ਆਲ ਗੋ ਕ
ਸਾਧ ਮਾਹਿ ਇਹ ਮਰੀ ਜੀਦੁ ॥ ਸਾ ਰੀਰ ਧਾਨੀ ਧੀ ਕਿ ਧਾਨ ਧਿ
॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਰ ਜੁ ਪਾ ਵਉ ॥ ਮੱਹਿ ਨਿ ਰਗੁਨ ਕਉ ਪ੍ਰ ਕਰੀ ਨੀ ਦ ਈ
ਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾ ਈ ਆ ॥ ਅ ॥੨੨॥ ਗੁਰਾ ਉ ਤੁਰੀ ਗੁ ਆਲੋ ਕ
ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਜਾ ਪੀ ਓ ਭਗਵੰ ਤੁ ॥ ਕੇ ਵਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰੀ ਓ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤ ਸੀ
ਮਾਨ ਕ ਏ ਨਿ ਵੈਰਾ ॥ ਆਠ ਪਹ ਗੁਨ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥ ਅ ਬ ਮ ਸੀ
ਸੀ ਦੁ ਸਾ ਟੀ ਬੀ ਗਾ ਨੀ ॥ ਜ ਥ ਤੇ ਸੁ ਨਿ ਆ ਹ ਰਿ ਜ ਸੁ ਕਾ ਨੀ ॥ ਗੁ ਰਹਾ ਉ
ਸੁਖ ਅੰ ਦ ਨਿ ਧਾ ਨਾ ਰਾ ਖ ਨ ਹਾ ਰ ਰਖਿ ਲੇ ਈ ਨਿ ਦਾ ਨੀ ॥ ਰਹਾ ਉ
ਦਾ ਬ ਨ ਸੇ ਤੇ ਕ ਮਾ ॥ ਆ ਵ ਣ ਜਾ ਣ ਰ ਖੈ ਕਾ ਰਿ ਕ ਮਾ ॥੨॥ ਯੇ ਬੈ ਬੱ ਲੈ ਸੁ ਲੈ

ਸਈ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਐਸਾ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥
ਸੰਚਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥ ੪ ॥
॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸਾਈ ਮਨਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾ ਆਰਤਿ ਪੂਰੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਪਾਈਐ ਨੀਚ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧ ਮੰਗੀ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਕਾਮ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਨ ਮੁਖ ਪਵਾ ਰੂ ॥ ਸੁਮਤਿ ਹੋਇ ਪਾਵੈ ਪਰਮ ਗਿਆਨੁ ॥
ਧਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਖ ਪਵਾ ਰੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥
॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੀ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਦਾਸੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਟਾਵੈ ਅਵਰ ਬੁਲਾਈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਕਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੈਸਾ ॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹਿ ਨ ਡੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀ ਸਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਯਹ ਮਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਖਾਵੈ ਉਹਾ ਕੁ ॥ ੧ ॥ ॥
ਈਹਾ ਨਾਮੁ ਬੈਠਾ ਪਾਏ ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖੁ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਰਤੁ ਮੰਗਲ ਚੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥
ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉ ਉਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ ਹਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ
ਜਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਮ ਨੁ ਪਾਵੈ ਮਰਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥
॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ਆਇਆ ਤਬ ਤੇ ਯਾਦ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਬਿਸ

ਗੁਰੁਪੂਰਾਧਾਇਆਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਾਥੀਆਐਮਾਇਆ॥੨॥੫॥੭॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਨਾ॥ਸਗਲ
ਵਾ ਗੰਸੈਤਯਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੀਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ਸੁਖੁਤਿਨਾਪੂਰਬਹਦੀਰੇ
ਰੋਗਰਹਾਉ॥ਗੁਰਵੇਚਰਾਨਹਿਦੈਸਾਇਆ॥ਦੁਖਦੁਸਮਨੁਤੇਮੀਤਸਹਾਇਆ
ਇਆ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਮੰਗਾਸਹਾਈ॥ਦਾਇਆਖਤੁਏਸਾਗਾ
ਅਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਬਕਿਰਪਾਕਰੀਆ॥ਤਨਤਨਕੋਜੀਪੁ
॥੪॥੫॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਆਨਿਕਰਸਾਧਾ
ਫੁੰਗਾਮੱਹਕੀਜੋਵਗੀਵਾਧੀਚੱਕੁ॥੧॥ਮੀਰਤ ਕਦੇਹਸਾਧਸੰ ਸੰਗਿਤੁ
ਆਵਤਜਾਤਜੰ ਨਿਦੁਖੁਖੀਨਾਰਹਾਉ॥ਆਨਿਕਬਸਤ ਗਾਂਦ ਗਹੀ
ਆਜਾਜਿਉੜਨਾਖੇਤਮਾਹਿਡਰਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲਾਸਗੀ ਆ
ਰੁਕਾ ਮਾਨਿਰਫਲਆਸੁਖੁਜਪੈਨੀਲਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਤ
ਆਪਾਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਿਕਜਹਿਗੁੱਧਾਨਾ॥੪॥੫॥ ਗੁਰਉ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦੀਨਿਵਾਰੇ॥ਆਵਜਾਹੁ
ਸਾਰੇ॥੧॥ਤੋਥੀਨਸੋਨਿਰਭਉਹਮਾਰੋ॥ਸਾਧਸੰਗੋਹਰਿਕ
ਇਆਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗ
ਰੋਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਬੂਡਤਜਾਤਪੂਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇ
ਫੇਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੂਰ ਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੀਸੁਭੇਟਤਰਾਤਿਭਈ
॥੪॥੫॥੬॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਃ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗੋਤਾਕੀਜਾ
ਹੁਮਾਨੁਤ ਨੁਅਪੁਨਾਅਗੋਚਰਹੁ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁਮੇਰੇਭਾ
ਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸਕਤਪਾਤਿਬੁਝਈਰਹਾਉ॥ਤਜੀਆਕਿਮਾਨਜਨਮਮ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭ ਮੰਗਤ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਕਿਸੈ ਦੇ ਲੈਣਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰਾ ਹੈ ਦੇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਾਤੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਤੁਧੁ ਮਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੩੨ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਸੁਖੁ ਕਰਹਿ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੂਠਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੂਖ ਜੇਵਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮਰੁ ਥਲਿ ਜਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਸੋ ॥ ਤਿਉ ਮਿਥਨ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਤਮਾਸੋ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਹਚਲ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੩੩ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਨ ਆਗੈ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਾਤੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਤੁਧੁ ਮਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੩੨ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਸੁਖੁ ਕਰਹਿ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੂਠਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੂਖ ਜੇਵਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮਰੁ ਥਲਿ ਜਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਸੋ ॥ ਤਿਉ ਮਿਥਨ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਤਮਾਸੋ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਹਚਲ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੩੩ ॥

ਮਹਾਧਦਾਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖ੍ਯਾ॥ਤ॥ਾਬਿਧਸੁਸਾਗਰੁਤੇਈਜਨਨੇ॥
ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਨਾ॥੬੮॥ ॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮੁਅਸ੍ਟਪਦੀਮਃ੫ ॥ਨ॥
ਚਰਨਕਮਲਾਧ੍ਰਯਕਧਾਰੇ॥ਪੁਰੈਸਾਤਿਗ ਰੀਮਜਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਜੰ॥
ਹਰਾਵਹੁਮੇਰੇਕਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਦੇਹਹੰਈਧਰਵਨੁ॥ਸਤਿਗੁ ਰਤਪਾਇਅਨਮੁਨੀਸਾਨੁ॥ਰਾਹਰਿਮੀਮਾ॥
ਗਨਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੇਕਗੁਮਿਟਾਇਆ॥ਤੁ॥ਜਤਤਤ॥
ਤਤਰਹੀਅਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾ ਸੁਹਾਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਨਾ॥੬੯॥
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਗੁਅਸ੍ਟਪਦੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜੁਰਜੀਕੇਦਸਾਨਕਉਦ॥
ਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁ॥ਨਨਾਉ॥੧॥ ॥ਧਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁ॥
ਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾ॥ਗਉਤੇਗੀਸਵਾ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਾਂ॥
ਰਧਾਰੀ॥ਮਨਤਨਧਨਗੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥ਰ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋ॥
ਗੁਪ੍ਰਾਗਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁ॥ਤ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਿਧਾਈਐ॥ਵ॥
ਕਗੁਰਭੇਟਤਹਰਿਸੋਊ॥ਲਾਈਐ॥ਨਾ॥੭੦॥ ॥ਗੁਰਮਉਤੀਗੁਅੰ॥
ਕਰੈਹੁਕਮਾਈਧਾਵੈਹੋਵੁ॥ਰਮਕੀਦਰਸਹਦਾ ਧਾਵ ਚੋਕੁ॥੧॥ਰ॥
ਸੋਈਗਿਆਨੀ॥ਜਾਿਬਖੁਜਾਮਹੀਅਾਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰ॥
ਖੁਾਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੁਨਾਵੈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧਚੋਟਖਾਵੈ॥ਚਾਅਨੰਦ॥
ਕਸਾਵੈਦਿਵਸਰਾਖਿਨਮਾਹੀਪ੍ਰਭ ਟਹੋਰਿਸੰਸਾ ਨਾ॥ਤੁ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂ॥
ਸੀਸਾਨਾਨਕਾਤੇਸੁਖਿਰਾਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਨਾ॥੭੧॥ਸ੍ਰੀ॥
ਅਲੇ ਗੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਮਭੰਗੁਕਦੇਉਤਰਿਨਜਾਈ॥ਗੁਪੂਰਾਸਾਜਿਸੁਦੇ॥
ਈ॥੧॥ਹਰਿਭੈਗਿਰਤਾਸੱਮਨੁਸਾਚਾਲਾਜੁਭੈਗੁਪੂਰਨਪੂਖੁ॥

ਨਰੋਮਾਲਾਗਹੀ।ਬਉੜੀਬਦਅਲੋਰਤਨੁਤੇਆਗਹੀ।ਰਹਾਉ।ਪ
ਚਿਆਰਾ ਤਅਨਬੱਕਾ।ਦਾਸਿਸਆਮੁਕਰਤਕਤਸੱਕਾ।ਰਾਅੰਮੋ
ਵਾਹਿਖਾਨਧਾਨਾਜੀਨਿਦੀਏਤਿਸਾਹਿਨਜਾਨਾਹਿਸੁਆਨਾ।੩।ਕਾਨੁ
ਮਾਧੁਹਰਮੀਰਬਖਸਿਲੇਹੁਪੂਰਬਅੰਤਰਿਜਾਮੀ।੪।(੭੬)

ਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਮੀਮਃ੫ ।ਪੂਰਬੇਚਰਨਨਮਨਮਾਹੀਧਿਆਨੁ।ਸਿਮ
ਬਮਜਨਾਈਸਨਾਨੁ।੧।ਹਰਿਦਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨੁਮੇਰੇਭਾਈ।ਕੰਟਾ
ਮਾਧੁਖਾਜੀਜਾਈ।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਹੇਵਸਾਈ।ਮਾ
ਤਸਗਲੇਫਲਾਯਾਈ।੨।ਜੀਵਨਮਰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ।ਜਾਹੈ
ਸੋਭਰਾਵਾਨੁ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਜਨਪੂਰੇ।ਜੀਨਾਯਕਾਯਸੀਸ
।੪।੭੭।। ।।ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਮੀਮਃ੫ ।।ਧੰਨਸੋਪੈਨਦ
ਧਾਈ।ਜੋਮੰਨੈਜੋਹਿਦੁਤਯਰਮਾਈ।੧।।ਜੋਸੁਸਿਉਚਿਮਖੁ
ਚੁਪਿਚੁਦੀਨਾ।ਕੱਟਜਨਮਤਰਮਾਹਿਬਹੁਜੁਨਾ।ਰਹਾਉ।।ਸ
ਐਸੀਹੋਰੀ ਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸਰਣਾਬੇਪਰੀਤਾ।੨।।ਜੀਉਪ੍ਰਾ
ਨੁਤੁਧਾਰਿਆ।ਸੋਈਠਾਕੁਰੁਸਮਨਹੁਬੀਸਾਰਿਆ।੩।ਬਧੇ
ਲੀਖੇਬਹੁਕਾਰਾ।ਨਾਨਕਉਧ ਰੁਟਿਯਾਸੁਖਸਾਗਰਾ।੪।
ਰਚਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾਈ।ਬੰਧਨਕਾਟਿ ਤ ਗੈਹਾਰਿ ਨਾਈ।।
ਜਾਮਾ੭੮ ।।ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਮੀਮਰਵਾ ੫ ।।ਅਪਨੇਲੱਖਕਉਕੀਨੇ
ਗਲਾਮੁੱਖਮੁਕਾਤਿਯਦੁਰੀ ਤੁ।੧।।ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਈ
ਬੀਰਖਾਕੋਈਨਹੋਈ।ਰਹਾਉ।।ਆਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿਦੈਲਾਯਾਮੀ
ਦਰਦਰੋਗੁਸਗਲਾਬਿਦਾਰਿਆ।੨।।ਰਸਨਾਗੀਯੀਬੱਲ ਤਮਾ

ਰਿਉਤਾਰਨਹਾਰਾ॥੨॥ਅਨੇਕਬੈਯਨਤੇਂਰੇਨਗੀਜਾਹੀ॥ਸੀਅਸਨਾਮੁ
ਧਾਹੀ॥੩॥ਉਕਤੀਸਿਆਨਪਾਈਅਤੇਕਬੁਨਾਹੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਲਾਹੀ॥੪॥੮੩॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਮੀਮ:੫ ॥ਬਾਤੀਯਾ
ਮੁਆਬਿਚ ਉਸੰਸਾਰੇਪੂਰਨਸਭਕਾਮਾ॥੧॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਧਾਰਚਹਾਮਤੁਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਰ ਨਹੀਰੇਦੁ
॥ਕਦਸਾਗ ਰੁਚਾਤੀਉਤਰਾਧਿਆਕਿ॥੨॥ਸਾਧੁਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭ
ਕਾਜਿਆਨੁਢਿਲਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥੩॥ਏਮਕਰਾਂਤੇਜਨੁਮੁਸੀਨਿਧਾ
ਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੪॥੮੪॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇ
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਹਰਿਮੀਤ॥ਕ੍ਰਮਾਬੀਨਸੇ
ਤ॥੧॥ਉਠਤਸੋਵਤਹਰਿਸੰਗੀਧਹੁਆ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭ
ਆਰੋਗਹਾਕੁਚਰਨਕਮਲਾਚਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ॥ਸਗਲਾਦੂ
ਇਆਨਾਸੁ॥੨॥ਆਸਾਮਾਨੁਤਾਨੁਏਕਾਸਭੈਸਾਹ ਕੀਮਨ
॥੩॥ਮਹਾਗਰੀਬਜਨਸਾਧਅਨਾਥ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਦੇਹਾਧ
॥੮੫॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਮੀਮ:੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਮਜਨੁਕਰਿਸੁ
ਰਹਹੁਪੰਨਫਲਾਮੁਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਰਿਦੇਮਹਿ
ਨਮਜਨਮਕੋਕਿਆਂਇ ਬਨਸੇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤ ਨਫਲੁ
॥ਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦ੍ਰਿਸਾਟਿਨਆਇਆ॥੨॥ਮਨਵਚਿਕ੍ਰਮਗੋਂ
ਰੁ॥ਤਾਤੇਛੁਟੇ ਓਂਬਿਧੁਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੑਅਪ
ਨਕਰਨ ਪੂਜਯੇਹਰਿਜਪਨਾ॥੪॥੫੫॥੮੬॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇ
ਪਰਮਗਲਾਈਜੀਨਿਹਾਰਿਜਾਤੇ॥ਅਨਤ ਨੁਸੀਤਲੁਚਰਨੁਨਿ

ਨਕਰਗਾ ਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਾਮਨੁਆਗਾ ਨਾਪਵੈ ਪੈਰ ਪਰਾਗੁਨਾਉ
ਹਰਿਕੇਦਾਸਾਸਿਉਸਾਕ ਤਨਹੀਸੰਗੁ ਓਹੁਬੈਖਣੀਉਸੁਮੁਖਮੰਡੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਅਸਵਾਰਜੋਸੇਤੁਰੀਸੀਗਾਰੀ ਜਿ ਉਕਮੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖ ਪੈਨਾਰੀ॥
॥ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਬਿਰਹਾਈਦੁਹਾਵੈ ਰਾਗੁਚਰਿਓਸਿਧੁਪਾਛੈ ਪਾਵੈ॥੨॥
ਕਾਮਧੇਨੁਕਾਰਿਪੁਜਾ ਸਉਦੇਕਉਧਾਵੈ ਬਿਨੁਪੰਜੀ॥ ਤੁ ਨਿਹਚਲ
ਜਾਪਿਚੀ ਤਾਸਿਮਾਰਿਸੁਆਮੀਹਾਰਿਸਾਮਿਤੁ॥ ਨਾ ੬॥੫॥੧
ਉਦਰੀਗੁਆਰੇਗੀਮਃ ੫ ॥ਸਾਸ ਤਿਨਿਗਮਾਕਹੀਅ ਤਯੀ
ਗਸਾਈਦੁਪੀਵਤਬੀਗਾ ॥੧॥ਹਾਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਕਮਲਿਓਟ
ਰਣਤੇਹੱਵ ਤਬੱਟਿ ॥ਰਹਾਉ॥ਸੱਤਨੁਨਿਗਮਾਸੁਨਿਤੁਉਧੈ
ਰਾਮਰੰਗੀਨਿਗਮਾਘਰਤਾਪੁ ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਟਿਜਾ ਤ
ਸਭਤੇਉਚਏਹੱਉਪਕਾ ਰਾ ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਤੇਰੱਯਾਲਾ
ਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥ ਨਾ ੬॥੧ ॥੫॥ ॥ਰਾਗੁਰਾਓਦਰੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ
ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਰੱਵਿਦਾਸੀਉਆਗੀ ਸੋਲਿਆਏਪੁਰਨਦਛਤਾਗੀ॥
ਭਰ ਤਯੇਖਿਆਬਿਗਸੈਜਿਉਨਾਗੀ ਤਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਨਾ ਸੁਚਿਤਾ
ਪੁਤਪੇਖਿਜਿਉਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ਓਤਿਪੱਤਿਜਨੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾ॥
ਭੀਅਨਦੁਕਰੈਪੇਖਿਧਨਾ ਜਨਚਰ ਨਕਾ ਆਸਿਉਲਾਗੱਮਨਾ॥
ਨਹੀਈਕੁਰਤੀਪੁਦਤਾ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਅਯਾ ॥੬॥
ਰਾਗੁਰਾਓਦਰੀਗੁਆਰੇਗੀਮਃ ੫ ॥ਰਾਮਰਸਾਈਜੱਜਨਗੀਯੇ ॥ਰਹਾ
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਯੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਰਸਾਦੀਸਾਹਿਸਭੇਛਾ ॥ਮਾਬਿ
ਆਸੈਸਾ ॥੧॥ ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢੇਆਪਿ ॥ਗਤਲੱਗਾਇਆ

ਉਕੇਕਰਤਾਕੁਅਸਥਯੁਨੇਦਸਕਉਮਖਨਮਾਰਗੁ॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਯਤਯਾਪੁਰਿਦਕੁਪੁ ਆਉਪਸੀਨ ਦਤਯਾਪੁ॥੨॥ਸਤੁਸੀਮਾਨਾ
ਬੇਨਕੱਈਆਗੇਯਾਬੋਮੰਦੀਸੱਈ॥੩॥ਅਯੁਨੇਦਸਮਬੈਯੰਤ
ਸਗਇਨਾਨਕਹਾਰਿਨਾਮੁਧੀਆਈਆ॥੪॥੬॥ਪਾਰਟਾਸਾਗੁਗਉੜੀਗੁਰ
ਮਹਲਾਪੁਰਖੀਤੱਨੁਅਥਾਯਾਧੀਕਉਸਾ ਰਸੈਂਤਯਾ॥੧॥ਸੀ
ਈਸੱਬਿਦੁਮਰਾਤਿਸਕਉਜਮੁਨਹੀਆ ਦੈਨਰਾਕਾਯੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਬੱਲੈਤੁਦੁਰਾਸੀ ਤੁਹਾਯਥਬੱਦੈਅੰਧਮੁਤੁ॥੨॥ਰੱਸਸਬੱਸਆ
ਯਾਸਾਦਨੀਹੱਈਬੇਠਾਪੁਤੁਅਥਾ॥੩॥ਤੁਹਾਕ ਯਨਰਾਸਿ ਸੇਅਥ
ਰਬੁਗਾਈਅਸਤੁਜੀਅੰਵੈਸਾਥੇ॥੪॥ਨਾਨਕਸਗਨੀਯਰੇਦਰਬਰ
ਯੈਜਮੈਕੈਕਰਚਾਬੈ॥੫॥੬॥ਪਾਰਟਾ॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਮੀਮਹਲਾ
ਜਨਕੀਯੁਰਿਮਨਮੀਠਖਟਨੀ॥ਯੁਰਬਿਕਸੀਮਾਲਿਧਿਆਯੁਰਿਪੂ
ਰਹਾਉ॥ਅੰਬੁਧਿਮਨਯੁਰਿਖਿਯਾਈ॥ਸਾਧਯੁਰਿਕਰਿਸੁਯਾਂਤਿ
ਅਨਿਕਜਾਲਾਜੇਯੱਵੈ ਦੇਹੀ॥ਸੋਪੁਨ ਉਤਰੈਸੁਯੁਨਤੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਕੋਟਿਉਸਦਾਸ੍ਰੀ ਪਾਲਾ॥ਹਰਿਸੀਮਾਰਿਸੀਮਾਰਿ ਕਾਈਆਬੁਰੇ
ਮੁਕਾਤਿਬੁਰਾਤੈਜਗਾਤਿਹਾਰਿਨਾਉ॥ਯੇਮਤਰਾਤਿਨਾਨਕਗੁਲੁ
॥੨॥੭॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਮੀਮਹਲਾ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਨ
ਸਾਗਜਿ ਨਮੀਆਲਿਆਤਮਯਰਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਕਸੀਮਾ
ਮਨਕਾਨੀ ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿ ਦੁਆਰਿਪਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆ
ਧਿਆਈਐਗੱਪਾਯਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸ ਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਯਾ॥੨॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਮੀਮਹਲਾ॥ ॥ਸੰਗਤਿ ਭ ਈਗੁਰਿਮੱਖਿਦਯਈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਪਦੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਭਾਈ ॥ ਤਨੁ ਤੇਰੋ ਮਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਤੇਰੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੋ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮਹਿ ਊਚਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੂਹੈ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੈ ਮੁਖਿ ਹਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਜਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੮ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੬ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੮ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪੯ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੦ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੫ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੬ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੭ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੮ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੫੯ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੦ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੧ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੪ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੬ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੭ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੮ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੬੯ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੭੦ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੭੧ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੭੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੭੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ੭੪ ॥ ਤੂ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁ ਸਾਕਤ ਮਤੀ ਮਾਸੀ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥

ਹਰਿ ਏਕਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ॥
ਮਿਲਵੈ ਜੋਗੁ ਗੁਰਹਾਉ ਗੋਵਰਧਨ ਦਾਸਨ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਕਰੈਨੀ ॥੧॥
ਨਿਹਚਲ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਤਾ ਕਾ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨਹੀ ਰਸ ਸੁਤ ਤੀਖੈ ॥
ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗਿਆਨ ਰਜ ਅੰਜਨ ਮਜਨ ਕਰਮ ਤਬਹਿ ਲਾਗੈ ॥
ਭੇਟ ਤਹਾ ਜਨ ਕਾ ਮੁਕਤਿ ਰਖੁ ਸਫਲ ਜਨਮ ਦੇਖਾ ॥੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ॥
ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੈ ਦੀਓ ਸੰਦੇਸਾ ਸੰਤ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰ ਈਸਰ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖ ਪੁਨਹ ਜਾਈ ਲਾਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਤ ਪਰਮੇਸਰ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਆਇਓ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥
ਗਤਿ ਇਕ ਚੁਭੀ ਹੈ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿਆ ਬਾਤਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ
ਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗਾਈ ॥੨॥ ਜੀਅ ਕਾ ਗਿਰਹੁ ਤੁਝੈ ਨਹੀ ਦੀਓ ॥
ਕੂੰਜੀ ਗੁਰ ਸੇਉ ਪਾਈ ॥ ਆਨਿ ਕਉ ਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਨ ਖੋਲੈ ਕੋਈ ॥
ਰਲਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਸੀਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿ ਗੁਰਾਤਿ ਨਸਾਧ ਸੰਗਾਤੁ ॥
ਕਾਈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਥ ਨ ਜਾਈ ॥
ਨਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੨੨ ॥ ਮੇਰੋ ਮਨ ਗਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸ ॥
ਸਰ ਜੁਗਾਈ ਆਕ੍ਰਮੁਖਨ ਮਾਹਿ ਨ ਠ ਸੀ ਕਾਲ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥
ਹਾਓ ਦੂਜਾ ਮਾਨ ॥੫॥੧੨੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ ਪਮੋ ਪਿਆ
ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਰੁਖੇ ਸਭ ਤੇ ਰੁਮੁ ਸ੍ਰਹਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ
ਮੋਹਿ ਏਹੁ ਵਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਆਈ ॥ ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਵੈਨ ਤੀਜਉ ਸੁਨਤ ਨ

ਸਾਖੀ ਪੋਥੀ ਛੇਵੀਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਾਇ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਾਇ ਹੈ

ਸਾਖੀ ਪੋਥੀ ਸਤਵੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਸਾਖੀ ਲਿਖਯਤੇ

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਸਾਖੀ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਹਸਾ ਸਮਾਇਓ ਦੇਇ ॥ ਮੱਕਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੁਟੇਦਾਈ ਆਖਾਰੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਟਿਓ ਵੈਰੀ ਕੀਓ ਦਸ ਮੰਤ ਨਹ ਜਾਣਾਈਓ ॥ ਏਕਨਾ ਮਹਲੀ ਓਮੁਹਾ
ਓਮੁ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਰੇਖਾਈਓ ॥ ੧ ॥ ਛਾਇਓ ਸਗਲ ਸੁਮਗਧਉ ਸੀਤਲਾ
ਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਈਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖੀ ਓਮਨੁ ਤੇਹਾ ਅਨਤੈ ਹਰ
॥ ੨ ॥ ਮਾਨਿਆ ਸਗਲ ਅਸਗਧ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਹਰਿ ਓਗਵਾਈਓ ॥ ਨੀਚ
ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕ ਕੁਅਨ ਗੁਣ ਦਿਖਾਈਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਸੁਆਦ ਤਜੇ ਬਿਖੈ
ਕੁਖੇ ਪੁਰੀ ਓਹਰਿ ਗਾਈਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮਾ ਠਾਕੁਰ ਕੁਲ ਓਗਰੀ
ਨਾਈਓ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੩੬ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਯਾ
ਗਨਯਮੇ ਸੁਖ ਜਾਨਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਜੈਸੇ ॥ ਜੋਨਿ ਧਾਰੇ ਬਹੁ ਮੰਡ ਧੰਡ ਹਸਿ
ਧੀ ਜੈਸੇ ॥ ਗੁਰ ਹਾਕੁ ਅਨਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕ ਮੁਖੁ ਦੇਖੁ ਪੁਰ
॥ ਜੱਪ ਤਪ ਕਰੇ ਸੋਈ ਕਾਮ ਆਨ ਹੁ ਧੇ ਰੁਧੇ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਜੈਸੇ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ
ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਜੈਸੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜੀ
ਸੀਨਿ ਦਾਜੈ ਜੈਸੇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕੱਮਾ ਤੇ ਧਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਕਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗ
ਤੱਟਿ ਨਹੀ ਤੁਮ ਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਓਤਨ ਆਗੁ ਜੈਸੇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਚਿ ਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜੈਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੁਤ ਕੀਸ ਰਦਾਈ ਜਾਤੇ ਬਿਧਾ
ਪੰ ੧੪੯ ॥ ੧੩੭ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅਨਹਤ ਬਿਸਾਗੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਹੋ ॥ ਅਹਾਕਾਸ ਟਕਾਟੇ ਖਿਨ ਭਤੀ ਤਰਿ ਸਮਨਾ ਮੁਚਿ ਤਾਗੇ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ
ਰਿਸ ਹਰਖ ਜਾਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਕੁੰਟ ਨਰ ਕਤੇ ਸੋਧ ਕੁ

ਤਾਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ਬਿਦਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ

ਧਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ਜੇਤੇ ॥
ਗੋਵਿੰਦੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਤਾ ਅੰਧੁ ਧਿਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖ ਤੇਤੇ ॥
ਬਹਾਵਨੇ ਤਾਯ ਕੁਕਿਰਿਆ ਕਿਰਿਆ ਕਰੈਂ ਮੁਨਿ ਕਮਾਯੁ ॥
ਕੋਟਾ ਮਾ ॥੧੪੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬਾਬੀਹਾ ਸਭੈ ਘਰੀਆ ਨਾਮੋ ਮੰਗਿ ਸਾਹੇ ਥੋਕੇ ਪੂਰਨ ਅਥੇ ॥
ਗਰਹਾ ਕਰਮ ਨ ਕਰਾਇ ਨ ਤੁਹੀਏ ਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੀ ਤੁਮੀ ਟੇਕਾ ॥
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਪੂਰਨੁ ਧਨੀਆ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਰਗੁਨੀ ਰਾ ਏਕੋ ॥
ਤੁਮਰੇ ਰਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਲਖੇ ਰਾ ਤੁ ਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ਕੁਮੁ ॥
ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਤੁਹੀ ਤਰਾਵਾ ਰਾ ਪ ॥੧੪੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕ ਸੁਮਨੁ ॥
ਐਸਾ ਗਰਾਉ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨੀ ਮੀਤ ਭਨੇ ਰਾ ਸਭ ਉਚ ਬਿਗਾਤ ਜਨੁ ॥
ਸਗਾ ਅਸਥਾ ਨ ਭੈ ਕੀਤਚੀਨਾ ਰਾ ਸੇਵਕ ਤੈਹ ਤੁਰੀਨਾ ॥
ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰੀ ਰਾ ਗੱਖਿ ਦਰੱਕ ਨਹੀ ਜਨੀ ਮਾ ਰਾ ਗੀ ॥
ਬੁਧਿ ਸੀ ਆਨ ਪਰਹੁ ਮੈ ਰਹੀ ਰਾ ਸੰਗਿ ਧਾਰ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ਰਾ ਗੀ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਃ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਮਗਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਿਤ
ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਰਹਾ ਓ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਦੁਖ ਹਰਣ ਅਗਮ ਪੁਰਖ ਅਗੋਚਰ ਸੁਨੀਐ ॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ਦੇ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖ ਨ ਭੁਖ
ਆਸਾ ਆਸ ਅਗਨਿ ਤਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰੀ ॥
ਨਿਤ ਨਿਦਾਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਰਾ ॥੧॥੧੪੫॥

ਗਾ ਮ ੧ ੧੧॥੧੪੮॥ ਗਗਗੁਰਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਹੇਕੱਈਐਸਾਹ ਉਮੇਤੜੈਗਾਈਸੁਮੀਠੇਈਹੁਮਾ ਨੁਹੰਮੈਗਾਕਸਾਉ
ਅਨੀਮਨੁਖਤਾਈਅਜੱਨਹੀਸੱਜੰਮੈਗਰੈਦਾਯਾ ਮੀਕਾਮੀਅਚ
ਕੀਤੁਰੰਮੈ॥੧॥ਚਾਮਚੱਕੁਮਚੱਹਾਰਿਅੱਅੰਨਿਕਾਬੀਯੀਕਰੰਮੈਗਚਯੁ
ਧਾਰਈਸਾਧਸੰਗਾਤਿਨੀਧੋਮੈ॥੨॥ ੧੩॥੧੫॥ ਗਗਗੁਰਗਉੜੀਪੂ
ਚਿਤਮਹਿਕੁਲਾਸਏ॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਭਯਾਗਬ੍ਰਹਮ ਸ
ਸੁਖਭਏ॥੧॥ਅਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧੇਬੋਧੇ ਸੁਨਤਜੱਸੋਕਿਅਘ
ਕਿਯਾਨੀਧੋਧੂਕਾਮਾਇਆਯਾਰਿ ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਅੰਸ
॥੧੫੧॥ ਗਗਗੁਰਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਃ ੫॥ ਗਮੇਰੇਮਨਸਗਲਿਯਕੁਸੁਖਪਾਏ
ਨਾਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੋਦਿਨੁਜਾ ਤਅਜਾਏ॥ਰਹਾਉ॥
ਹੁਨੇਤੁਮਅਪੇ ਬਹੁਜੁਗਆਸ ਵਯਾਏਮਟਿਮੰਦਕਸੰਪੈਜੋਰੀਨਾ
ਰਖੀਆਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸ ਤਮੇਰੀਬਾਗੀਅੰਖਸ ਤ
ਵਨਹਾਰਾਬੀਸ੍ਰਿਠਾਕੁਰ ਗੋਪਨਮਾਹਿਪੱਤ ਪਰਾਏ॥ਰਾਯਹੈਭ
ਈਸਨਾਚੱਆਚੰਦਨੁਲਾਏਗਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾ ਪੁਨਤੀ ਪੀ
ਹਸਤੀਨਾਵਏ॥੩॥ਜੋ ਹੱਈਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਤ ਸਾਤਿਗੁਮੇ
ਹਾਰਿਪੈਨਾਏ॥ ਮੁਕ ਤੁਭਏਆਬੰਧਨਗੁਰਿ ਖੱਲੇ ਜਨਨਾਨਕਾ
ਏ॥ ੪॥੧੪॥੧੫੨॥ ਗਗਗੁਰਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇ
ਗੁਰਗੁਰ ਸਦਕਰੀਐ॥ਰਤਨੁਜਨਾਸਫਲੁਸੁਰਿਕੀਅ
ਉਬਾਲਿਹ ਰੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੋਸਾ ਸ ਗਾ ਸਭ ਨੁਝੂਠੈ
ਰਲੁਮਾਈਐ॥ਜਹੁਹੋਈਦਾਇਆਪ੍ਰਭੁਸਾਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਈ

ਤਾਸੀਅਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਨਾਈਉ ਕਰਿਆ ਗਾਬੀਨੁ ਹਰਿ
ਸਭਾ ਰਾਸੁ ਪੁਨਰਿ ਨਹੁੰ ਲਾਹਿਆ ॥੧॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀਆ ਧਾਮੀਂ
ਨ ਹੀਆ ਹੋਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਬੈਠਿਆ ਵੈ ਢਿਗ ਪਹਿ
ਨਿਕਰਿ ਆਸਕਰ ਤੁਮ ਮੱਹ ਨਪੁ ਨਹੱਤ ਨਕਾਸਾ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ
ਬੁਝਤ ਸਗਲਾ ਬੇਥਿ ਨੁ ਨਾਸਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਜਸ ਹੁ ਮੇਰੇ
ਸਾਰਸ ਪੁਰਾ ਸਾਧ ਸੰਤ ਜਨ ਮਮ ਰਤੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਨਕ ਜਨ
॥ ਗਾ ੧੬੨॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਕਉ ਇਹ
ਅਤੈ ਕਰਤੱਹੈ ਜਨ ਦੋਖੁ ਹਾਉ ॥ ਅਨ ਜਾਨ ਤਰਿ ਚੁਣੀ
ਜਤ ਤਤ ਰਚੁ ਨਾਥਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਮੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉੜਾਈ ਵਦਾ
ਥਾ ॥੧॥ ਮਨਤ ਨਯਨ ਭੁਮਕਾ ਡਾਕੁ ਰੁਹਉ ਇਸ ਕਾ ਈ ਚੁ ਮੇਰਾ
ਰਕਬੁ ਸੁਝਸੀ ਨਾਹੀ ਈਹ ਯੇਕ ਰਯਏ ਯੇਰਾ ॥੨॥ ਤਬ ਈ ਚੁ ਕਾ
ਨਯਰੀ ਆਜ ਬਈ ਚੁ ਕਬੁ ਨੱਤ ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾ
ਬੁਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਈ ਚੁ
ਈਆ ਕਬੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰੁਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਾ
॥੪॥੫॥੧੬੩॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ
ਅਵਰ ਨ ਦੀਆ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤ ਤਯ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਈਹ ਚੁ
ਹਾਉ ॥ ਥਰ ਤਨੇ ਮਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤ ਗਤਿ ਮ ਕਾਮ ਅਛੁ ਨਯਾਈ ਆ
ਦੁ ਅਵਰੁ ਹੈ ਕਾਈ ਉਹ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਆ ॥੧॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਅਰੁ
ਤ ਆਗੈ ਨ ਉਰਨ ਯਾਵੈ ਉਹ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਈਹਾ ਬੀਧਿ ਹੰ ਅੰਗਾ
ਵੈ ॥੨॥ ਚਤੁਰਥੇ ਦਮੁ ਯਬ ਚਨੀ ਉ ਚਰੈ ਅਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਆ

ਚਰਨ ਪੂਜਨੀਓ ॥ ਤੁ ਪੂਬਿਨੁ ਕੀਤੁ ਥੀਯ ਰਸੀਲੇ ਨੀਓ ॥ ਸੰਗੀਤੁ ਆਨੰਦ ਨੀਓ ॥ ਵਦੀ ਤੁਝੀ ਇਕਵਲਿ ਸੁਖ ਯਰਸ ਮਾਨੰਦ ਨੀਓ ॥ ਸੋਭਾ ਮਨੁ ਚਿਗਸੰਦ ਨੀਓ ॥ ਯੇਖਿ ਦਰਸ ਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਪਤੀਐ ਨੀਓ ॥ ਵਿਆਪਕ ਰੀਨਿਤ ਮੋਵਾ ਨੀਓ ॥ ਯੁਰੁ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਦੇਵਾ ਨੀਓ ॥ ਦਾਸੁਨ ਮੁਜ ਥਿਲੇਵਾ ਨੀਓ ॥ ਖਿਨ ਨਉਰ ਕੁਯੀ ਕਰੀਐ ਨੀਓ ॥ ਯੁਨੀਐ ਸੀਮ ਨੁਤ ਨੁਤ ਨੁਤ

ਰਾਸੀ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸੀ ॥੪॥੬॥੧੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੁ ਤੂੰ ਠੰਢਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਰਤਿ ਆਖੈ ਆਖਣਾ ਨਿਬਾਹੇ ਥਾਉ ਨਾਹ ॥ ਹਉ ਆਇਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੂੰ ਹਉ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਵੰਞਹਿ ਖੜੇ ਖੜੇ ਵੰਞਹਿ ਰਥ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ਤਾਂ ਭੀ ਮਰਣੁ ਨਿਰਥ ॥੧॥ ਅੰਧਾ ਧੁੰਧਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੁ ॥ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਾ ਥਾਉ ਹੋਵੀ ਜਾ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਰਖਣਹਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੂੰ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਕਿਉ ਮੇਟਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਕਾਇ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਨਾਹੁ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨॥ ॥੭॥ ॥੧੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਯਨ ਮੈ ਗੋਦਨੁ ॥ ਮਾ ॥੭॥ ॥੧੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਧੂ ਮਨਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਸੰਗਾ ॥ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਕਰਣੀ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਨਹ ਰੰਗਾ ॥ ਭਗਉ ਗਰਹਾਉ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਅਉਰੁ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ਥਾਵਹੁ ਰਹਉ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਚਾਲੇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਹਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਏਕ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਥੇ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਭਰੋਸਾ ॥੨॥੧॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਾ ਗਾਮੀ ਬਨਾਈ ਨਾਈ ਕਾਬੀ ਨਾ ਸੋਈ ਕਲਾ ਸਿਆਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾ ਬਾਰੀ ਪਾਨੀ ਹਰਿ ਮੁਰਤਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਓਹੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਈ ॥੧॥ ਜਦੀ ਸੋ ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਦਇਆ ਕਰੀ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਸਿਖਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਪਨੀ ॥੨॥

ਮਾਨਹੁ ਜੀਹ ਘਟੈ ਗਾਮ ਸਮਵੈ ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧੱਰਮ ਸਾਜ ਗਨੀ ਥੀਸ ਸਾਗਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੱਇਹ ਗੁਨੀ ਮੈਂ ਕੀ
॥ਰਹਾਉ॥ ਅੱਕੇ ਮੱਹਮਾਇਆ ਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਤੁ ਬੀ ਖਿਆਨ ਕੀ ਸੀਵ
ਕਸੱਗਧ ਗੌਨੀ ਹਨਾਹਨਿ ਸੱਮੁਰ ਤਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਸੁ ਗਗਨੇ ਗ ਕੀ
ਖੁਏ ਸਮਾਤਿ ਓ ਕੁੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ਗਾ ਉਸ ਤਾ ਤੀ ਨਿਦਾ ਏਸਾ ਸਾਜ
ਹੁਫੁ ਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ ਸੁ ਖੁ ਦੁ ਖੁ ਏ ਬਾ ਯੈ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਨਾ ਤਿਹ ਸੁ
ਗੀਆਨੀ ਨਾਨਕ ਮੁ ਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁ ਮਾਨਹੁ ਇਹ ਬੀ ਧਿ ਕੱਹੀ
॥੭॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਏਕਹਾ ਕਾ ਕਉ ਉ
ਆਹੀ ਨਿ ਸੀਅ ਉ ਧਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾ ਨੈ ਤਾ ਈ ਓ ਅੱਕੇ ਤ ਸੰਗੀ ਹ ਉ ਗਾ
ਤਨ ਤੈ ਅਧੱਕ ਰਿ ਮਾ ਨਿ ਓ ਅਗੁੰਦ ਰਹੈ ਹਨਾ ਗੀ ਆ ਇ ਨੀ ॥
ਹਿਨ ਦੇਖੌ ਸੱਚਾ ਬਿਚਾ ਗੀ ॥੧॥ ਰਤ ਨੁ ਜਨਾ ਮੁ ਅਧੱਨ ਤੈ ਹ ਰਿ ਉ ਸੰ
ਚਿਨਹਰ ਜਾ ਨੀ ਨਿ ਮਖ ਨ ਮੀ ਨ ਤਾ ਈ ਓ ਚਿ ਗ ਨ ਨੀ ਉ ਥਿ ਯਾ
ਰਾ ਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾ ਨ ਕਾ ਸੱਈ ਨ ਸੁ ਖ ਕੀ ਆ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵੈ
ਸਗਲਾ ਜੱਗੁ ਮਾਇਆ ਮੱਹਿ ਆ ਨਿ ਰਕੈ ਪ ਦੁ ਨ ਹੀ ਪਾ ਵੈ ॥੩॥੮॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਰ ਅਚੇ ਤ ਪਾ ਪ ਸੈ ਭ ਰੁ ਗੇ ਰ ਹੀ ਨ ਥੇ
ਸਕ ਲ ਦੁ ਖ ਭੰ ਜ ਨ ਸ ਗ ਨਿ ਤਾ ਹਿ ਤੁ ਮ ਧ ਰੁ ਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇ ਦ ਪੁ ਰਾ ਨ
ਵ ਤ ਤਾ ਕੱ ਨ ਮੁ ਹੀ ਏ ਮੋ ਧ ਰੁ ਗੇ ॥ ਧਾ ਵ ਨ ਨਾ ਮੁ ਜ ਗ ਤੁ ਮੋ ਹ ਮਿ ਬੱ ਧੇ
ਮਾ ਇ ਕ ਸਮ ਝਾ ਸ ਰੁ ਹ ਰੁ ਗੇ ॥੧॥ ਮਾ ਨ ਸ ਦੇ ਹ ਬ ਹੁ ਰੁ ਨ ਪਾ ਵੈ ਕ ਬੁ ਧੁ
ਇ ਕ ਖ ਰੁ ਗੇ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਕਹ ਤ ਗਾ ਇ ਕ ਰੁ ਲ ਸੋ ਕ ਵ ਸਾ ਗ ਰ ਕੇ ਪਾ ਰੁ
॥੨॥੯॥ ॥ ॥ ॥

ਕਈ ਗਾਤ ਮਾਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਦੇਨਾ ਇਸਰਿ ਦੁਜਾ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਧਰਤਿ ਗਗਨ ਨਹ ਰੇਖਉ ਦੀਸੈ ॥ ਜਾਗੋ ਪੁਰਖ ਸਵਾਰਥ ਈਸੈ ॥ ਗੰਜ ਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਰਾ ਚਿਤੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਗੁਰ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਨੀ ਮਾਰੀ ਮਤਾ ॥ ੬ ॥ ਏਕੰਕੁਰ ਮੁਏ ਰਤੇਸ ਚੁਅੰਤੀ ॥ ਏਕ ਸੁਤੇ ਸਭ ਧਰਤਿ ਹਰੰਤੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕਸ ਮੁਏ ਏਕੰਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਾ ਸਚ ਰਾਤਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸਾਚਾ ॥ ੭ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗਗਨੁ ਗਹੁ ਆਧਿ ਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤ ਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤੀ ਕੇ ਦੁਆਰੈ ਜਾਇ ਸਮਾਚਾ ॥ ਜੰਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ਜੰਗੁ ਜੁਗਾਤੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵੈ ਸਾਸਿ ਇਕੰਕੁ ਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਸਬਦ ਦਾਇਕੁ ਜੀਅ ਕੀ ॥ ਜਾਗੀ ਆਨ ਆਧੀ ਆਨ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਚੁਨਾ ਗੋਨਾ ॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਮਤਿ ਕਉ ਸੁਰਹੀ ਜੀਵ ਦਇਆ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਏਕ ਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਖਵਾਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ੭ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪਸੰਜ ਮਧਾਰਥ ਪੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੂਰਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ॥ ਗਗਨੁ ਗਹਉ ਤੀਗੁ ਆਗੇ ਗੀਹਾ ॥ ੧ ॥ ਗਧਿ ਮਾਗਹਿ ਪਾਸੰ ਤੁਖੰ ॥ ਗੁਰ ਗੁਨਈ ਆਪੇ ਨਾਜਮ ਦੁਖੰ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਇਥੁ ਕੁਪੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੰਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡੁਹੁ ਹੋਇ ॥ ਕੁਧਾ ਥੀ ਰਖੈ ਰਹੈ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜੰਗੀ ਨਿਰੰਜ ਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਗੀ ਗੈ ਮਨਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆ ਜਾਣੁ ਬਹੁ ਮੁਖ ਅਗਨੀ ਜਾਗੈ ॥ ਜਾ ਅਨੁ

ਸਮੇਰੇ ਅਉਦੀ ਪਰਉਨੇ ਆ ਸਰਚਨੀ

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧
ਹਉਕਰੀਮੈਨਲੇਬੈਯਾਵੇਸੀਕਰੇਬਹੁਤਜਮਾਨਾਵੇਗਾਨਾ
ਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ਤੁਮਨਿਹਾਰਿਜੀਉਤੁਮਨਿਸੁਖਾਨਾਮੁਖਿ
ਜਮਦੁਆਰਹਾਉ ॥ਚੋਆਚੰਦਨੇਆਗਰਿਕਪੂਰਿਆਮਾਝਿਆਮਾਗ
ਧਦਰੁਰਿਾਨਾਮਾਬੈਸਾਂਉਕੁਟੰਕੁਰਿ ॥੨॥ਨੇਨੇਵਨੇਖਖਿ
॥ਆ ਥਕੀਤੀਸਨਾਵਿਆਥੇਕਾਮੁਾਬਿਨੁਹਰਿਜਾਚੇਚਗਾਤਿਨਾਮੁ
ਦੇਅਹੰਕਾਰਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਮੇਲਾਾਮਨੁਦੇਯਾਵਹੀਨਾਮੁਸੁਖੇਲਾਾਦੁ
ਸੀਆਨੁਦੁਖੇਲਾ ॥੩॥ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉਦਾਨਹੀਹਾਟਾਬਿਨੁਬੱ
ਗਾਹੁਨਹੀਵਟਾਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਘਾਟੇਘਾਟਿ ॥੪॥ਤੁਮਕਉਦੁ
ਵਾਟਦੀਵਾਵੈਤੁਮਕਉਵਾਹੁਜੀਮਚ ਦੁਸੁਨਾਵੈਤੁਮਕਉ
ਜੀਮੇਕਿਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤੁਮਕਉਜੀਮਕਾਈਹੁਜੀਉ
ਦੀਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉਨਾਮੁਵਡਾਈਤੁਧੁਭਾਲੈਦੀਉ ॥੭॥ਨਾਮਿ
ਜੀਵਾਮਾਇਆਅਨਾਦਿਨੁਜਪਤੁਰਹਉਤੋਰੀਸਰਣਾਇਨਾਨਕਮਨਿ
ਰੋਚਿਆਇ ॥੮॥੧੨॥ ॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ
ਹਉਮੈਕਰਤਬੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿਆਾਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਵਿਗਸੇ
ਆਪਾ ॥੧॥ਹਉਹਉਕਰਤਮਨਹੀਸ ਚੁਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਜਾਈਐਸਮ
ਈਐਾਰਹਾਉ ॥ਹਉਮੈਕਰਿਭਾਜੇਬਹੁਧਾਵਹਿਾਹਉਮੈਧਪਿਜਨਿ
॥੨॥ਹਉਮੈਨਿਵਰੈਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ਚੰਚਲਾਮਤਿਤਿਆਗੈਪੰ
ਚਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਹਜਿਆਵਹਿਾਗਾਜਨੁਜਾਣਿਯਗਮ
ਵਹੀ ॥੩॥ਸਚੁਕਰਣੀਗੁਰੁਭਾਖਿਆਵੈਾਨਿਰਮਉਕੈਘਰਿਜਾਵੈ

ਜਾਗਾਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੁਏ ਨੀ
ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ਅਗਹ ਪਾਛੈ ਅਯੁ ਨੀ
ਬੁਝਇਆ ॥੫॥ ਸਭੈ ਕਰਉ ਕਉਤੁ ਕਹੈ ਕਰੁ ਏਕ ਉ ਮੀਠਾ ਮਾਗਤ ਤੀਖਾ
ਕਬਿ ਮਾਹਿ ਚੀਨਾ ॥੬॥ ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵ ਠਾਕੁਰ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਧੱਯਾ ਜਾ
ਕਬਿ ਐਸਾ ਖਨੁ ਨਹੀ ਸੋਵੈ ॥੭॥ ਇਹੁ ਸੁਖ ਦੇਖੈ ਅਗਹ ਥਾਇ ਸੋ ਇਸੁ ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕ ਨੇ ਆਪ ਕਉ ਮੇਖ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਾ
ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੀ ਐਸਾ ਬੁਝਣੁ ਸਮਝਾਇਆ ॥

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਅਨਕਾ ਸੁਤ ਦੁਜਾ ਕਾ ਉ ਭਰਮੇ ਕੁਲ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਅਨ
ਕਬਹੀ ਨ ਜਾਈ ਆਨੀ ਚਰਸਾ ਬਾਦਿ ਨਰੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਤਰਕੁ ਜੇ ਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਦਾਤਾ ॥੨॥ ਸੁਤ ਬੁ
ਉਪਾਏ ਮਾਹਿ ਸੁਤ ਕੁ ਕੁਲ ਜਨੁ ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਬੁਧਾ ਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਚ
ਹੋਇ ਨ ਮੈਲਾ ਨਾਮ ਅਮੋਲਾ ਅਨ ਨਿਰਮਾਲੁ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਤਿ ਸਰੀਰਿ ਸੰਤੋਖੁ
ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਕਾ ਖੁਨ ਖਾਈ ॥ ਸਾਸ ਤਸੀ ਮਿਤਿ ਮੇਟਿ ਪਵਹੁ ਕੋਈ ॥
ਵੈਰੁ ਅਕਤਿ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ੬ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਭ ਦੁਖੀ ਸੁ
ਸਾਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਨਾਨਕ ਆਦੇਸੁ ॥ ਗੁ
ਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਨ ਅਧਾਰਿ ਜੀ ਉ ਕਾਹੇ ਹਰਿ ਦੇਉ

ਰਹਿਯਤ ਰਹੇ ਜਿਵ ਜਲ ਮੀਨ ॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਭਰੀ
ਮੀਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਜੀਹਰੀ ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਪਖਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਮਾਇਆ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ
ਹਜੂਰਿ ॥ ਮੀਅੰਤਰਿ ਸਾਚੀ ਜਿਵ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਮੋਹਣਾ
॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਹੈ ਸਾਖਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਤਿਸਤੇ ਉਪਜੇ ਭਾਖਾ ॥ ਤਾਮਸ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਿਆਪੈ ॥ ਰਾਜਸ ਕਰਮ
ਕਰੇ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ
ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਨ ਜੋਵੈ ॥ ਤਾ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ
ਜੋਹਿ ਨ ਜ

ਸੋਧਮਗਾਤੇਪਾਏ॥ ਨਾਅੰਤਰੇਸਾਚੁਬਾਹਰੇਸਚੁਵਰਤਣਏਗਾਸੁਨਾ
ਪਾਏਨਾਲਿਆਨੀਚੁਝੂਠੀਸਹਸੀਮੁਤਾਏ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖੇਸਾਚਿਨਿਆ
ਏਹਚਉਮਾਗਇਆਸਬਾਦੀਜਨਾਏ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਮੇਲਿਮੀਆਂ
ਤੇਸਤੁਦਾਤਾਸਬ ਦੁਖਾਣਏ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਣਏ॥ਪ੍ਰਭੁਰਾਖਾ
॥੬॥ਆਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਸੀਗਜੋਜਿਨਿਕੀਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਕਰਣੀ॥੮॥੬॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ਘਰੁ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮੁਖਪਾਏ॥ਨਾਮੇਵੈਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁਗਸਨਾਗੀਤਗਾਏ॥ਜੋਸਨਾਕ੍ਰਿ ਪਾਕਰੇਸੋਹਰਿਰਸੁਪਾਏ॥
ਨਾਹਿਦੈਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਉਪਰਮਹਦਸਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਤਿਰਦੇਸੁਖੁਭਇਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਹਿਸਚੁਗੁਣਤਾਸੁ॥
ਦਾ ਸਨਿਤਹੱਵਹਿਦਾਸੁ॥ਗ੍ਰਿਹਕੁਟੰਬਮਾਹਿਸਦਾਉਦਾਸੁ॥ਗੁਰ
ਤੁਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਧਰਮਾਦਰਥੁਪਾਵੈਸੋਈਐ॥ਤੇਗੁਣਮਹਿਤਿਨਾ
ਸਹਜੇਸਾ ਚੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੩॥ਸਾਚਕੁਟੰਬਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਈ॥
ਦੇਵਸਿਆਸਚੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਬੇਧਿਆਸਾਥਿਰਹੋਈ॥ਹੁਕਮ
ਸ੍ਰੈਸਚੁਸੋਈ॥ਨਾਤੁਕਰਤਾਸੋਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਝੁਸੇਵੀਤੁਝੁਤੇਪਾਈ
ਪਾਕਰਸਹਿਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਨਾਮੁਰਤੁ ਨੁਸਭਜਗਮਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿ॥
ਪਿਬਾਲੀਮੀਠੀਆਗੀ॥ਅੰਤ ਰੁਥਿਗਸੇਅਨਦਿਨੁਆਸੁ ਦਮਾਸੀ॥ਸਜੋ
ਆਪਗਾਈ॥ਸਾਚੈਗੁਰੁਪਾਇਆਪੁਰੈਵਡਭਾਗੀ॥੪॥ਹਉਸੋਸਮਾਨੁ
ਦੁਖਨਾਸੁ॥ਜਬਹਿਦੇਗਮਨਾਮਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧੀਪ੍ਰਗਟੀਹੈ
ਜਬਹਿਦੇਗਵਿਆਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੭॥ਜੀਸੁਨਾਮੁਦੇਈਸੋਈ

ਨਿਮਖਾ ਪੁਛੰਦਿਓਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤਮੁਏ ਰਹੰਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ
ਪਰਾਣਹੋਤਿਸ ਕੀਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਨਾਨਕ
ਥਿਰੁ ਥਾਨਿ ਨਾਮੀ ਮਿਲੈ ਪਰਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਮਨਿ ਸੁਖੁ
ਸਾਤਿ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰੀ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ
ਤੇਰੇ ਜੁਹਦੇ ਓਹਿ ਬ੍ਰਹਮਦੇ ਨਾਟਿ ਕੈਨਿ॥ ਯਰਤਿ ਆਸਾ ਮਾਨੁਖ
ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ॥ ੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਰੀਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਸਾ ਮੋਹ
ਰਹਿਆ ਜਿਨਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਤੈਟੈ ਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਨੁ ਸੋਭਾ ਹਉਮੈ ਮੁਠਾ ਵਾਧਾਈ ਗਲਾ ਵਿਚਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥
ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੀਗਾਰੀ ਓਹੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਵਿਚਿ ਪਾਇ॥ ੭॥ ੧॥ ੨੯॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਹਲੇ ੧ ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਕ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਯਰਦੇ ਸੀਗਾਰਿ ਉਮਾਹ ਮਨੀਐ ਹਰਿ ਆਈ ਗੁ ਰੁ ਸੁਖੀਦੁ
ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਧਿਆਰ ਆਈ॥ ੧॥ ਮਨ ਰਹਾਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਰਹਾਉ ਹੀਆ ਰੀਆ ਹਰਿ ਮਨਾ ਮਾਧਿਆਈ॥ ਜੀਉ
ਐਹਰਿਆ ਪੇਖਾਇ ਛਡਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਰਹਾਉ ਸਾਤਿ ਨਿ ਗਮਾ ਆਪੁ
ਮੇਆਈ॥ ਯਰਤਖਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚੁ ਛੁਟੀ ਚੁੰਟ ਖਾਈ॥
ਰਹਾਉ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਦੇਵ ਗਲਿ ਮਿਤ ਮਾਇ॥ ਉਪਾਈ ਕੀਤਨ
ਰਹਾਉ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈ॥ ੩॥ ਮਨ ਰਹਾਉ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ

ਪੁਖੁਗੁਸੁਸਾਰਿ

ਗੋ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਓਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੋ ਦਸਾਇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੇ
ਗੋ ਹੱਉਮੈ ਏਹ ਮਾਰਿ ਪਰਜਾਲੀ ॥੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਤੈ ਵੈਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾ ਕਉ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾਹੂ
ਆਪੁ ਚੁਕਾਇ ਹੋਇ ਸਭ ਰੇਨਾ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਉਪਾਵਾ
ਤਾ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤਾ ਸਭੁ ਗੋਈ ॥ ਜੇਤੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੁਲ ਜਾਤੀ
ਸਭ ਤੇ ਰਹਤ ਸਚੁ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਵ ਸਕਤਿ
ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਜਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਮੁਕਤਿ ਤਾ ਕੀ
ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਓਹੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਦੁਰਾਹੁ ॥ ਸਹਜੇ ਹੱਅ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਸਹਜੇ ਮੀਠ ਨੀਚ ਨਹੀ
ਪਰਹਰੈ ਕੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਭ ਮਹਿ ਸਹਜੇ ਓਹੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸਹਜੇ ਓਹੁ ਜਿਹ ਮਾਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਭ ਮਹਿ
ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਓਹੁ ਕਤਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਓਹੁ ਆਇਆ ਸਭ ਆਨੰਦ ਤਾ ਕੈ ਭਏ ਦੂਖ ਸਭ ਜਾਇ
ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ੫ ॥ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ
ਹ ਜੋਰਿ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬ ਅਗਮ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਚਿੰਤੁ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਆਸਿ ਬੈਠਾਇਆ
ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੁ ਤਾ ਕਾ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥
ਤਾ ਕੈ ਧਾਰਿਓ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਏ ਹਜੂਰਾ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਣਾ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਸ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦੂਜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਭੰਨਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀਐ ਜਿ ਆਪਿ ਛਡਾਵੈ ਛੁਟੀਐ ॥ ੧ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਧੁਨਿ ਕਵਣੁ ਸੁ ਰਾਗੁ ਅਲਾਹ ॥
ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਿਫਤਿ ਤੇਰੀ ਕਰੀ ਕਿਉ ਪੂਜਾ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ
ਕਵਣੁ ਥਾਨੁ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਵਖਤੁ ਨ ਪਇਓ ਕਾਦਰਾ
ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਿਖਹਿ ਨਾਉ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਨਿ ਤੇ ਜਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੰਨਿ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਤੂ ਹੋਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਦਾ
ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥

ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰਗੋ ਜੋਈ ਸੁਰਗੀ ਆਨੀ। ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰਗ ਸੁਮਾਰਗ
ਨੀ। ੫। ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਾਣਿ ਨ ਥੈਗੋ ਕਟੈ ਕਰਮ ਜਮ ਪਤ ਥਕੈ ਗੋ ਇ
ਨੁ ਜਾਮੁ ਨ ਮਿਟੈ। ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ। ੬। ਇਸੁ ਮਾਰੀ
ਨੁ ਨੰਹ ਦੀ। ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੁਗਿ ਨ ਥੱਈ। ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤੁ ਨ
ਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਚੁ ਰੇ ਜੁਨ ਉਚਾ। ੭। ਜਾ ਕਉ ਤੁਏ ਤ੍ਰਿ ਪਾ ਲ ਤ੍ਰਿ ਧਾ ਗੀ
ਈ ਖਾ ਲ ਸੀ ਹੱਈ ਸ ਗਾ ਲ ਸੀ ਥੋ। ਗੁਰ ਦੁ ਥੀ ਯ ਜਾ ਚੀ ਹੈ ਸਾ ਗੀ ਕਹੁ
ਬੁਰਾ ਬੀਚਾਰੀ। ੮।। ੫।। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭ ਕੋ ਮੀਤੁ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ। ਹਰਿ ਸਿਉ
ਅਪੈ ਕਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿ ਸਤਾਰਾ। ੧। ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚੁਪੁ
। ਕਾ ਸੀ ਤੁ ਹਾ ਰੈ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤੁ ਗੁ ਰਾ ਉ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦਨੀ ਆ ਦਾ ਰਾ
ਹੀ ਗਾ ਵਾ ਰਾ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾ ਸੁਨੀ ਚ ਕੁਲ ਸੁਹੇ ਡਿਸ ਵੈ ਸੰ ਗੀ ਮਿ
। ੨। ਕਾਂ ਈ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਜੀ ਇ ਨਾ ਮਾ ਕਾਂ ਈ ਪੁ ਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਥੀ ਆ ਨਾ ਕਾਂ ਈ
ਕੀ ਬਾ ਣੀ ਕਾਂ ਈ ਢਾ ਲ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿ ਧਿ ਜਾ ਨੀ। ੩। ਮਨ ਅਪੁ ਨਾ ਪੀ
ਚੇ ਤਾ ਬਿ ਨ ਸੀ ਜਾ ਹੀ ਮਾ ਇ ਅਖੇ ਤਾ ਹਰਿ ਆ ਬਿ ਨ ਮੀ ਤੁ ਮਾ ਗੈ ਸੰ ਗੀ
ਰ ਚੁ ਰਾ ਮ ਕੈ ਰੰ ਗੀ। ੪। ਜਾ ਕੈ ਰੰ ਗੀ ਉ ਤ ਰੈ ਸ ਭ ਤੁ ਪਾ। ਜਾ ਕੈ ਰੰ ਗੀ ਸ
ਦੁ ਤਾ। ਜਾ ਕੈ ਰੰ ਗੀ ਤੇ ਰ ਵਡ ਗ ਮ ਰੁ। ਜਾ ਕੈ ਰੰ ਗੀ ਪੱ ਦ ਹਿ ਤੁ ਆ ਮੁ
ਕ ਚ ਕ ਰ ਕਉ ਨ ਹੀ ਡਾ ਨਾ। ਜਾ ਕੇ ਚ ਕ ਰ ਕ ਕਉ ਨ ਹੀ ਬਾ ਨ। ਜਾ ਕੈ ਦ ਫ ਸ
ਬ ਗ ਤ ਕੀ ਚ ਕ ਰ ਕੀ ਕ ਰ ਹੁ ਬੀ ਸੇ ਥਾ। ੬। ਜਾ ਕੈ ਉ ਨ ਨਾ ਹੀ ਕ ਗੁ ਬ
ਹੀ ਆ ਥੀ ਅ ਨੇ ਕ ਹ ਰੰ ਤੀ। ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿ ਸਟਿ ਹੱ ਈ ਜਾ ਦਾ ਨੀ ਹਾ ਣਾ
ਕ ਰਿ ਤ ਕੀ ਧਾ ਰਾ। ੭। ਜਾ ਕੱ ਚ ਤੁ ਤੁ ਨਾ ਗੀ ਕੋ ਮੁ ਤ ਰਾ। ਜਾ ਕੱ ਹੀ ਤੁ ਜੀ

गउड़ी ——— महला ५

ਤੈਸੁਗੁਰਕਉਸੀਅਰਉਸਾਸੀਸਾਸਿ।ਗੁਰਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਗੁਰਮੇਰੀਮਾਨ
ਰਹਾਉ।ਗੁਰਕਾਦਰਸ ਨੁਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾ।ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਪਿਧੋਪਿਪੀਵਾ
।।੧।।ਗੁਰਕੀਰੇਣੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰਉ।ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਹਰਉ
ਤੈਸੁਗੁਰਕਉਝੁਲਾਵਉਪਾਖਾ।ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਹਾਥਦੇਰਾਖਾ।।
ਕਰੇਰਹੈਛੋਡਿਜਾਇ।ਜੀਸੁਗੁਰਤੇਅਕਥਾਗਤਿਜਾਇ।।ਨਾਸਿਕੁ
ਹਥੀਸਉਨੀਤਾਜੀਸੁਪਗਸਾਂਈਵੈਰੀਸ ਭਮੀਤ।।੫।।ਜੀਓਪਿੰਡੁ
ਜੀਉਆਥਨ ਦਾਸੁਰਆਖੇਸੁਆਮਿਅੰਤਰਜਾਮੀਓ।ਦਾਸਆਖਣਸਭੋ
ਧਿਆਕੁਹਾਸਦਾਸਦਾਤਿਸੁਗੁਰਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁ।ਓਕਲਿਕਾ
ਮਦੁਖਾਖਾਕਹਨਾਨਕਮੇਰਾਗੁਰੁਸਮਰਥਾ।।੮।।੬।।

गउड़ी ——— महला ५ ਮਿਝੁਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਅਪੁਨਾਮੁਦੇ
ਨਾਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਅਸਨੇਹੁਪਰਾਇਓ।ਨਾਮਬਿਨਾਜੋਪਰਿਹੈਖਾਇਓ।ਜਿਉਬ੍ਰਖ
ਚਿਪਾਇ ——— ।।੧।।ਨਾਮਬਿਨਨਾਲੇਤਾਥਿਓਨਾਮੁਜੀਉਮੀਨ
ਸੀਗਾਰੁ।।੨।।ਨਾਮੁਬੀਸਾਰਿਕਰੇਰਸਬੱਕਾਸੁਖੁਸੁਖਨੈਨੀਦ੍ਰ
।।ਤਜਨ ਮੁਤਿਆਗੀਕਰੇਅਨਕਾ ਨਾਮਬਿਨਸੀਜਾਇਝੂਠੋਮਾਖਿਆ
ਗੋਮਨਹੀਤਿਨਾ ਵੈਕੱਟਿਕਰਮਕਰਤੁਨਰਕਿਜਾਵੈ।।੫।।ਹਰਿਯਾ
ਮਨਿਨਅ ਰਯਾਚੱਕੀਨਿਆਈਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾ।ਦਾਖਾਖਅੰਤ
ਤੁਬੀਸਖਾ ਨਾਨਾ ਮਾਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਧਾਸਾਕਾ।ਹਰਿ ਕਨਾਮੁਜੀ
ਇਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਜੀਸੁਦੇਈ।।੮।।੭।।੩੮।। ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ
ਆਦਿਮਾਧੀਜੱਅੰਤਿਨਿਬਾਹੈ।ਸੋਸਾਜਨੁਮੇਰਾਮਨੁਚਾਹੈ।।ਹਰਿਰੰ

ਮੰਗਾਂ ਰਹਾਉ ਤਜਿਹਉ ਮੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਨਤ ਜੰਮੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ
ਕਿਖਿਓ ॥੧॥ ਜੱਦੀ ਮੈ ਸੱਸੰਗਿ ਨ ਗਾਇਓ ॥ ਸਾਕ ਤੁਮੁੜ ਸੰ
॥੨॥ ਮੱਹਨ ਨਾ ਮੁਸਦਾ ਰਵਿਗਹਿਓ ॥ ਕੱਟਾ ਖੇ ਕਿ ਨੈ ਗੁ ਗਮੁਖਿ
॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕਰਿ ਨ ਮੱਨ ਮੱਹਾ ਨ ਉ ਨਿਯਾ ਦਹਿ ਅਤੁ ਸੁ
ਨੈਨ ਅੱਵ ਉ ਸਾਧ ਜੱਨੰ ਗਹਿ ਰਵੈ ਗਾਵ ਹੁ ਨਾ ਮੁ ਨਿਯੱ ॥੪॥ ਫਿ
ਤੁ ਮੱਹੁ ਤ ਜੱਨ ਜਨ ਮਮ ਨ ਦੁ ਹੁ ਤੇ ਰਹਿ ਓ ॥੬॥ ਦੁ ਖੁ ਅਬ ਫਾ ਯ
ਓ ॥ ਗੁ ਰਿ ਸਿ ਆ ਨੁ ਦ੍ਰਿ ਢ ਈ ਓ ਦੀ ਯ ਬਾ ਨੀ ਓ ॥੭॥ ਜਿ ਨਿ ਸਿ ਉ
ਰਿ ਯ ਰਿ ਓ ॥ ਜਨ ਨਾ ਨਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜ ਗ ਤੁ ਤ ਰਿ ਓ ॥੮॥ ੧੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁ ਕ
ਭਏ ਮੈ ਰੈ ਮਾ ਨਿ ਸ ਭ ਸੁ ਖ ਪਾ ਇ ਓ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਬ ਅੱ ਜਾ ਨ
ਆ ॥ ਗੁ ਰ ਚੰ ਦ ਨੁ ਮੀ ਤ ਪ੍ਰ ਗ ਟਾ ਇ ਓ ॥੧॥ ਆ ਗੀ ਆ ਨ ਅ ਖੇ ਕ ਮੀ ਟੇ
ਗੁ ਰਿ ਸਿ ਆ ਨੁ ਦੀ ਪਾ ਇ ਓ ॥੨॥ ਧਾ ਵ ਤ ਮ ਸ ਗੁ ਰ ਹੱ ਮ ਰੱ
ਵ ਤ ਰਾ ਇ ਓ ॥੩॥ ਨਾ ਹ ਮ ਕ ਰ ਮ ਨ ਧ ਰ ਮ ਸ ਚਾ ਧ ਬ ਗ ਨਿ
ਧਾ ਇ ਓ ॥੪॥ ਨਾ ਕ ਉ ਖੰ ਡ ਨ ਦੁ ਖ ਡੰ ਜ ਨੱ ਕ ਰ ਗ ਤਿ ਵ ਛ ਜ ਹ ਨੀ
॥੫॥ ਅ ਨ ਥ ਨਾ ਥ ਕਿ ਰ ਧਾ ਇ ਦੀ ਨਾ ਸੰ ਮ ਰ ਥ ਸੰ ਤ ਓ ਟਾ ਇ ਓ ॥
ਗੁ ਨਿ ਆ ਕੇ ਕੀ ਥੇ ਨ ਤੀ ॥ ਦੇ ਹੁ ਦ ਰ ਸੁ ਹ ਰਿ ਗਾ ਇ ਓ ॥੭॥ ਨਾ ਨਾ
ਤੁ ਹਾ ਰੀ ਠਾ ਕੁ ਰ ਸਾ ਸੇ ਵ ਕੁ ਦੁ ਆ ਰੈ ਆ ਇ ਓ ॥੮॥ ੧੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੰ ਗ ਸੰ ਗੀ ਥੀ ਖਿ ਆ ਕੇ ਕੱ ਰ ਗਾ ਇ ਨੱ
ਜਾ ਨੀ ॥੧॥ ਹ ਉ ਸੰ ਚ ਉ ਹ ਉ ਖਾ ਟ ਤ ਸ ਰਾ ਞੀ ਅ ਵ ਧਾ ਖ
ਹਾ ਉ ॥ ਹ ਉ ਸੁ ਰ ਯ ਰ ਯ ਨੁ ਹ ਉ ਕੱ ਨ ਹੀ ਮੁ ਝ ਹੀ ਸ ਮਾ ਨੀ ॥੨॥

ਅਵਰਦੁਆਰਿਨਾਮਨਮੋਹੋਇਗੁਮਾਨੀ।੩।ਜਿਉਓਹੁਓਹੁਆਖਣਾ
ਕਥਨਾਕਥੀਕਰਤਿਆਨਹੀਬੀਮਾਨੀ।ਨਾਕਾਈਜੀਤਿਬੰਧ
ਜਾਸਕੋਪਾਛੈਤਿਨਹੁਕਉਸੰਧਾਨੀ।੪।ਜੀਤੁਆਸੋਮਨਵਸਨਾਸੇ
ਮਾਈਪਗਟਨੀ।ਏਹਾਅਹੰਬੁਧੀਸੁਚਿਕਰਮਕਰਿਗਈਹਬੰਧਨਬੰਧਨੀ
।੫।ਦਇਆਪੁਰਖਾਕਿਰਪਾਕਰੇਹੁਨਾਨਨਕਦਾਸੁਦਸਾਨੀ।੮।੩॥
॥੫॥ ॥ਆਸਪਰੀਆ॥ ਮਹਲਾ੧॥ ੧੮॥ ਮਹਲਾ੩॥ ੯॥
॥੫॥ ॥੬॥
॥੪॥ ੨॥ ਮਹਲਾ੫॥ ੧੫॥ ਤੁਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੪੪॥

ਰਾਗੁਰਾਖੁੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ। ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਮੁੰਧਗੈਣਿਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉਨੀਦਨਆਵੈ ਸਾਯਨਦੁਚਲੀਆ ਸੀਉ
ਵੈਰਾਯਨਬਾਲਿਉੜੁਬਲੰਛੰਤਹਾਵੈਕਵਨੈਹੀਦੇਖਏ ਸੀਗਾ ਸੀਮਨਮੰ
ਜਨਸਭੁਕੁਰਿਤੇਨਲੇਖਏ ਸੋਮ ਤੁਜੱਬਿਨੁਗਾ ਸਥਿਗਾਲੀਦੁਖਾ
ਆਵਏਗਨਾਨਕਸਾਯਨਸਿਲੋਸਿਆਲੀਥਿਨੁਧਿਰਨੀਦਨਆਵਏ॥
ਨਿਮਾਨਤੀਆਜੀਉਥਿਨੁਧਨੀਧਿਆਰੇ ਨੀਉ॥ਕਿਉਸਮੁਧਾਵੈਗੀ
ਓਹਧਾਰੇ॥ਨਾਹਥਿਨੁਧ ਰਵਸੁਨਾਹੀ ਪੁਛਉਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥
ਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤੇਧਿਆਰੁਨਾਹੀਵਾਹਿਸਾਚੁਸੁਹੇਲੀਆ॥
ਮਨੇਸਜਨਸੰਤੁਖੀਓਲਾਗੁਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਬੁੱਝੁ
ਮਿਸਹਜੀਸਮਾਲੀਆ॥੨॥ਸੀਖੁਸਖੀਸਹੇਲੜੀਹੰਮੋਧਿਸੁਹਾਵੜੇ
ਰਪੁਛਾਲਿਖਉਗੀਜੀਉਸਵਾਦੀਸਨੇਹਾ॥ਸਬ ਦੁਸਾਬਾਗੁਰੀਦਖਾਈਆ॥
ਪਬੁਤਨੀਆ॥ਨੀਕਸੀਜਾਤਉਹੈਆਬਿਨੁਜਾਮਿਸ ਚੁਪਬਾਲੀਆ
ਚਕੀਮਤਿਸਦਾਨਉਤ ਨਾਮਬਾਦੀਨੇਹੁਨਵੇਲਾਓ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਹ
ਮਿਲਾਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹੰ॥੩॥ਮੇਰੀਏਛਪੁਨੀਨੀਉਹਮਘਰਿਸ
ਆਈਆ॥ਮਿਲਿਵਰੁਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਨਗਾਈਅੰ
ਮਰਹਸੀਮੁੰਧਮਨਿ ਚਾਓਮਾਹਉ॥ਸਾਜਨਰਹੰਸੇਦਸਟਵਿਆਘੋਸਾ
ਚੁਆਹਉ॥ਕ ਰਜੱਤੀਸਾਯਨਕਗੈਬਿਨੰਤੀਗੈਲਿਦੀਨੁਸੀਖਿਆ॥
ਥਿਰੁਘਨਕਗੋਰਾਲੀਆਈਛਮੇਰੀਧੰਨੀਆ॥੪॥੧॥ ॥ਰਾਗੁ
ਰੀਮਹਲਾ ੧॥ਛੰਤ॥ ॥ਸੁਣਿਨਾਹਪ੍ਰਭੁਜੀਉ ਏਕਵਨੀਬਾ
ਕਿਉਧੀਰੈਗੀਨਾਹਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭਬੇਪਰਵਾਹੇ॥ਘਨਨਹਬਾਲ੍ਹਰਿਨਸੰਗੈ

ਵਰੁਨਕੱਦੀਥੇਨੁਸੋਵੀਐਸੁਖੁਨਧਾਏਾਨਾਨਕਸਾਧਨਸੀਆਂ
ਜੀਸਨੱਆਧੈਸਿਖਾਏਾ।।ਧਨਗੈਦੀ ਸੁਹੇਲੜੀਏਜੀਉ
ਚਿਤੁਆਏਾਸਤਿਗੁਸੇਵੇਕਾਉਕਰੇਜੀਉ ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨੁਆਰਾਧੇਾ
ਸਹੇਆਜੀਅਕੀਸੋਆਜੀਗੁਰਕੈਸਬਦੀਸਮਾਧੇਾਹਰਿਗੁਣ
ਤਧਿਆਈਨਾਮੇਧਰੀਧਿਆਈਾ ਨਾਨਕਕਾਮਣਿ ਨਾਹਧਿਆ
ਮਗਲਿਹਾਰੇਾ।।ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉਥੈਨੁਨਾਹਧਿਆ
ਈਮੜੀਜੀਉਥੈਨੁਗੁਰਸਬਦਿਕਰਾਏਾ।ਥੈਨੁਸਬ ਦੀਧਿਆ
ਤਰੁਤਾਰੇਮਾਈਅਾਮੋਹਿਖੁਆਈਾ ਕੁਤਿਵਿਗੁਤੀਤੁਧੈਥੈਨੁ
ਮਹਾਪੁਨਧਾਈਾ ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਆਧੈਸਿਖਾਏਾ
ਜੀਅੈਰਾਸੇਏਕੀਉਹਰਿਥੈਨੁਕਉਲੁਸਿਖਾਏਾ।ਥੈਨੁਗੁਰਧੀਰ
ਜੀਉਕਉਲੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਾ।ਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਾਇਉਸਿਖਾ
ਤੰਸਾਧਨਸੁਖੁਧਾਏਾ।ਗੁਰਸੇਵਾਥੈਨੁਧੱਰੁਅੰਧਾਰੁਥੈਨੁ
ਏਾ।ਕਾਮਣਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਥੈਨੁ
ਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਭਾਇਧਿਆਏਾ।੪।।
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ।।ਥੈਰਾਥੈਨੁਧਰੀਨੰਮਲੇ
ਨੁਪਿਰਾਕਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈਾ।ਥੈਰਾਥੈਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕਾਧੇ
ਨਸੁਹਾਈਾਕਥੁਤੁਨੀਨਸੁਹਾਵੈਜਾਥੈਰਾਚੁਵਾਵੈਗੁਰਸਤੀਓਰੇ
ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਜਾਸਤਿਗੁਰਿਮੇਵੈਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈਆਸੁ

ਵਾਲੇ।੧।ਕਰਮਾਵੀਪੁਰਖਾਇਆਜੀਉਗੁਰਕੈਵਾਇਪਿਆਗੇਮੰਤ੍ਰ
ਜੀਉਅੰਤਰਿਉਚਿਆਗੇ।ਅੰਤਰਿਉਚਿਆਗੇਮੀਚਾਸੀਐਪਿਆਗੇਅਸਥੀ
ਵਾਗੇਅੰਤਰਿਮਹ ਪੁਖਿਪੁਰਵੇਕਾਮਲਿਗੁਰਮ ਤੁ ਵੀਚਾਗੇਅੰਤ
ਪੀਆਦੀਨੁਰਾਤੀਦਾਬਿਧਾਮਾਗਿਨੀਵਾਗੇ।ਨਾਨਕਸਾਚੇ ਮੀਲਾਜੰਜ
ਰਕੈਹੋਤੇਅਪਾਗੇ।੨।ਆਵਹੁਦਾਈਆਕਰੇਜੀਉਪੀਤਮਾਅਤਿਪਿ
ਮਾਲਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਾਹਿਸਬਾਦਿਸੰਗਾਗੇ।ਸਚਿਸਬਾਦਿਮੀਗਾਗ
ਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ।ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੱਸ ਰਾਸੱਈਚੁਟੈਗੁਰਦੇ
ਮਨਮੁਖਿਕਮੀਆਈਆਧੀਮੱਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੇਜਾਈਪੁਕਾਗੇ
ਮੁਖਿਕਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਤਿਪਿਆਗੇ।੩।ਮੈਂਧਾਇਆਈ
ਈਆਜੀਉਪੀਪੁਰਮਾਅਪਾਰਾ।ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਸੋਜੀਉਆਪੇਵਰ
ਰਾ।ਅਵਰ ਦਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਲਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾਘਟਿਘਟਿਨ
ਈ।ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਤਾਇਕਰਾਤੀਪਾਈਸੋਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਬੁਝਾਈ।ਸਦ
ਹੈਂਦੀਨੁਰਾਤੀਅਨਦੀਨੁਹੋਲਿਵਖਾਈ।ਨਾਨਕਸਹਜੋਹਰਿਵਰੁ
ਸਾਧਨਉਨਿੰਧਿਧਾਈ।ਨ।੪।।।।ਰਾਗੁਰਾਉਤੀਪੁਰਵੀਮਾ
ਮਾਇਆਸਗੁਬਧੁਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਈ
ਕਰੇਬੱਹਿਕਾਜੀਉਬ ਦੁਖੇਵਟੁਦਿਚੈਯਾਈ।ਸਬ ਦੁਖੇਵਟੁ
ਜੰਮਆਥੈਪਾਯਾਈਨਾਬਿਧੇਦੁਤਰੁਤਰੀਐ।ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਿਯ
ਜੀਵਤਿਆਈਉਮਰੀਐ।ਰਖਿਨਮਾਹਿਰਾਮਨਾਮੀਸਕਿਆਇਯ
ਵਿਤੁਸਗੀਰਾ।ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੀਨਿਮਤਾਰਾਕੰਚਨਕਇਆ
ਈਸਤਰੀਪੁਰਖਕਮੀਆਏਜੀਉਰਾਮਨਾਮੀਬੀਧਿਨ

ਸਾ ਦਰਗਵਾਏ ਗਸਦਾਹਰਿਗੁਧਾਏਜਾਹਰਿਭੁਏਗਮਨਸਬਦੀ
ਗਨਾਮੁਧਿਆਏਸਦਸੁਖੁਪਾਏਨਸੀਮਰੈਜੰਮੈਆਵਨਜਾਈ
ਥੀਨਸੈਨਾਮੋਸਾਚਿਸਮਾਏਗਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਧਿਆਈਐਆ
ਵਾਏ॥੨॥ਏਹਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਧਿਰਾਜੀਉਧਨਛੰਡਿਪਰਦੇਸੀ
ਏ॥ਦੂਜੈਕਿਨੈ ਸੁਖੁਨਪਾਇ ਫਿਧਿਰਾਜੀਉਬੀਧਿਆਲੰਕਿਪਾਇ
ਥੀਧਿਆਲੰਕਿਪਾਇਕਾਏਜਗੀਚੁਜਾਣਾਏਓਹੁਵੀਉਕਰਿਸੁਖੁਪਾ
ਕਰੀਵਿਡਾਣੀਧਰੀਦੁਖਾਲੀਆਖੁਵੇਧਿਰਾਮੁਗਵਾਏ॥ਮਾਣੁ
ਨੁਟਿਕੈਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁਦਖੁਸੰਤਾਏ॥ਨਨਕਮਾਣਿਆਕਾਮੁ
ਕੈਜਾਗੁਸਬਦੀਚੀਤੁਜਾਏ॥੩॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗਵਾ ਗੀ
ਸਬ ਦੁਮੰਨਿਨਵਸਾਏ॥ਮਾਈਆਕਾਮੁਅੰਧੁਧਿਰਾਜੀਉ
ਗੁਖਿਉਪਾਏ॥ਕਿਉਮਾਰਗੁਪਾਏਬੀਨੁਸਤਿਗੁ ਰਬੁਏਮਾ
ਪੁਗਣਾਏ॥ਹਰਿਕੇਚਾਕ ਗਸਦਸੁਹੇਲੇਗੁਰਚਰਣੀਚੀਤੁ
ਸੀਸਨੁਹਰਿਜੀਉਕੇ ਲੇਕਿਧਯਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾ
ਰਤਨੁਜਿਨਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਆਥੈਚੁਝਾਏ॥੪॥੧॥ਸਮਾਪਤ
ਗੁਰ ਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ ਛੰਤੁ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਾ ਗੁਕਾਈਆ
ਉਦੇਖਾਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ॥ਮੇਰਾਮੀਤ ਸਖਾਹਰਿਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖਾਬੀਧਾ
ਰਖੱਬੀਧਾਤਾਏਕੁਸੀਧਰੁਕਿਉਮਿਲਾ ਰਤੁਸ੍ਰੈ ਉਡੀਸੀਆ
ਰਿਕਰ ਹਮੇਵਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿਆਸਦਰ ਸਨਿਮਾਲੀਆਗਾ
ਸਿਨਘੜੀਵਿਸਰੈਯਬੁਮੁਰ ਚੁਦਿਨੁਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕ
ਉਧਿਆਸੇਰਿਉਮਿਲਾਂਐਪ੍ਰਭੁਦਾਤੇ॥੧॥ਇਕਬੀਨਉਕ

ਧਾਰ ਗਾਬੀਨਵੰਤੀਨਾਕਵਦਗਸਧਿਆਸੇਮਿਾਕਿਦਸ ਸਾਧ
ਮੱਹਨਤੇਰੇਵਚਨਅਨੁਪਚਾਯਨਿਰਾਲੀਗਮੱਹਨਤੁਮਾਨਿਦ
ਵਸਅਤਰਾਲੀਗਮਾਨੁਹੀਤਏਕੁਅਲੇਖੁਠਾਕੁਸੀਨਹੀਸਾਨ
ਆਗਤੁਪੁਚਚਨਿਗੁਰਕੈਦ ਸੀਕੀਆਸਾਦਿਪੁਰਖੁਚਨਦਾਨੀ
ਪਿਚਲਿਆਸਾਧਿਰਹੀਆਸਾਧਿਸਾਕੁਰਾਯਰਾਸੀਆਸਾਸਬੀ
ਕਯੈਜਾਰਖਹੁਸਤਸੇਵਕਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਸਾਚਸੱਹ ਨਿ
ਸਾਚਿਧਿਆਵੈਦਸਾਧਿਆਨਾਸੱਹ ਨਜਮੁਨੇਵੀਨਆਵੈਤੁ
ਸਿਦਾਨਾਜਾਮਕਾਯੁਤਿਨਕਉਆਗੈਨਾਤੀਜੋਇਕਸਾਸੀਓ
ਅਨਿਕਨਿਕਸੀਮਾਜਿਤੁਯੁਅਰਾਧਹਿਸੋਸਮਕੇਢਆਧਾਵਹੋਸਾਸ
ਤਾਸੀਪੁਰਾਧਸੱਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰ ਸੁਸੁਰੀਆਨਾਸਾਬਿਨਵੰਤੀਨਾ
ਸਿਹਜਾਲੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾਤੁਸਾਸੱਹ ਨਤੁਸੁਫਨੁ
ਸਤੁਯਰਵਾਹੋਸਾਸੱਹ ਨ ਪੁਤੁਮੀਤੁਕੁਟੰਬਸਾਬਿਤੁਸਾ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਨੀਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆਸਾਜੀਨੀਤੁਧਨੱਧੰਨੁਕ
ਨਜਮੁਨੇਵੀਨਆਈਆਸਾਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਸੀਸ
ਖੁਮੁਰਾਹੋਸਾਬਿਨਵੰਤੀਨਾਨਕਟੇਕਰਾਖੀਨਿਤੁਕਾਸੀਤੁਸੀ
ਸਾਸ॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ੫ ॥
ਪਾਤਿਤਅੰਖਧੁਨੀਤਕਰੀਪੁਨਹਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਾਜਾਨੁਕ
ਜਪਿਪਾਵੱਤੀ ਨ ਕਿਲਾਬਿਖਦਹ ਨਹਾਰਾ॥ ॥ਰਹਾ
॥ਜਪਿਮਨਤੁਮਾਤੁਰਾਸਨਾਈਕੁਗੱਵਿ ਦਹਾਰੀਮਾਧੱਗੋਧਿਆਂ
ਸਾਸੁਸੁਖੰਦੇਕਟੀਐ ਕਾਲਦੁਖਫਾਧੱਾਦੁਖਹਰਦੀਨਾਸ

ਜਾਇਆ

ਨਜਾਈਈਹਰੀਤੇਭਾਗੀਭਗਵੈਤੇ॥ਨਾਨਕਜਨਰਾਮਾਰਤੁਬੈਰਾਗਵਧੀਰ
ਤਕਰੋਤੀਸੁਜੈਤੇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਇਹਭਾਗੀਬਿਨੰਤੀਇਹਮਾਨਤੁ
॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਓਪਥੀਰਹ ਤਿਹੱਈਗੀਤਗੱਜਿ ਦੀਗਾਈਐ ਕੰ
ਮਿਟਹੀਕ੍ਰਮੁਨਾਸਹਿਮਨਚੀਦਿਆਢਯੁਪਾਈਐ॥ਧਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੋਸ ਰਿਨਾਨਕਨਾ ਮੁਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਸੁਧਾ
ਕਮੇਰੀਆਸਪੁਜਾਏ॥ਚਰਨ ਧਿਆਸੀਦਸਬੈਰਾਗਨਿਧਯਖੁਕਾ
ਬੱਸਿਆਹਉਹਰਿਸੰਤਜਨਾਂਹੁਸੀਮੈਬਯੁਰਧੀਆਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਆਸਪੁਜਨਸੁਖਦਾਤਾਭੇਵਡਭਾਗੀਮਾਏ॥੩॥ਸਖੀਨਾਮਿਲਿਆਸਾ
ਧਿਆਰੇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਸੰਗੀਹੀਲਿਆ॥ਸੁਣਿਸਖੀਇਹੋਗੀ
ਹੈਮੈਆਪਨਤਾਧਿਰੁਮਾਲਿਆ॥ਕ੍ਰਮੁਬੱਖਾਇਓਸੰਤਤਿਮਾਸੀਸੁ
ਭਗਾਸੁਭਾਇਆਕਉਪੁਖਿਆਲਿਆ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤ ਗੋ
ਸੁਹਾਗੁਨਟਲਿਆ॥੪॥੧॥੪॥੧੧॥ ਮਹਲਾ੧॥੨॥ ਮਹ
ਮਹਲਾ੫॥੪॥

ਪਉੜੀ ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਗੁਰਦੇਵਪਿਤਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥
ਸਭੁਕੁ॥ ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਕਹਿ
ਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵਬੈਦਸੰਜੋਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਖੀਮੂਰਤਿਗੁਰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁ
ਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭੁਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇ
ਵਮਤਪਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਜ
ਮੰਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਕਰਿ ਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀ
ਜਨਾਂਗੀਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁਸਤਦੇਵਨਮਸਕਾਰਾ
ਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਪਾਹਿਕੀਆਕਰਾਏਆਪ॥
ਜੋਨੀਜੰਤੁਗਾਵਨਕਉਲੱਖਵਿਰਹਿਆਦੁਸ ਰਹੋਆਹੱਪਰਾ॥੧॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਓਅੰਸਾਧਸਾਤਿਗੁਰਨਮਸਕਰੰਤਾਆਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰ
ਆਪਹੀਸੁੰਨਆਪਹੀਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹੀਸੁਨ ਤਆਪ ਹੀਜਾਸ ਨਾਆ
ਆਪੁਆਪਓਪਾਈਓਆਪਹਿਕਾਪਆਪ ਹੀਆਪਿਓਆਪਹੀਸੁ
ਆਪਹਿ ਆਸਬੁਝਾਗਆਖੀਨਜਾਈਨਾਹਕਾਲੀਆਗ॥੧॥
ਕਿਰਪਾਧਰਕਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤ ਨਕੀਮ ਨੁਹੋਇਵਖਾਲਾ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਗਨਿਤੰਕਾ ਸਆਕਾ ਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁ
ਕਾਏਕੀਏਕਬਧਾਗੁਨਾਂਨਾਹਕਏਕਅਨੇਕਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਅੰਤਰਮੁਖੀਕੀਓਸ ਕਾਗਾਏਕਾਹੀਸੁਤਿਪਰੱਵਨਹਾਰਾ॥ਕਿਨਾਚਿਨਤੇ
ਦੀਸਬਾਰੰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਾਦ੍ਰਿਸਟਨੰਤਾ॥ਸਗਲਾਖੁਸੀਕਰਿ

ਕਰਹਿਉਧਾਇਓਜਨਮਮਰਨਮਨਮੱਹੁਚਛਾਇਓ॥ਦੁਹੂਸੰਸ
ਰਾਗਾਨਾਨਕਐਂਤੁਨਧਾਵਣਾ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੋਈਸ
ਤਸੋਸ ਚੁਐਂਹਰਿਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਧਾਈਐਂਤਿਹਮੰਚਹੋ
॥੧॥ਧਉੜੀ॥ ॥ਸਸਾਸਾਤੈਸਾਤੈਸਾਤੈਂਕੁ॥ਸਾਚੇਪੁਰਖਵਸੰਤ
ਸੋਤੁਸਗਨਿਧਰੈਜਿਹਧਾਂਮਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਗਨਗਾਇਸੁਨਾਂ
ਸੁਨਹੀਕਛਾਬੀਆਧ ਤਾਧਰਗਟਪੁਤਹੁਚੁਕੱਨਾਧ ਤਾਸੰਸਾ
ਹੁਚਨਹਾਗਾਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਾਲਿਹਾਗਾ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਸੱਹੁਸਭੁਕੁ॥ਨਾਮਾਬੀਹੁਮਾ
ਤਸਾਕੁਪੁਰ॥੧॥ ॥ਧਉੜੀ॥ ॥ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੁਸਾ
ਨਿਤੇਉਨਿਹਚੁਚੀਆਮਨੁਆਰਾਧਨੁਨਾਮੀਬਾਛਹਿਸੁਰ ਗਨਆਛ
ਧਿਅਪੀਓਸਾਧਸਜਾਰਾਚਹੀ॥ਧੰਧੇਕਹਾਬੀਆਧਾਰਿਤਾਹੁਜੱਇ
ਨਕਤਹਿਨਜਾਹੁ॥ਜਾਕੈਹਿਐਦੀਓਪ੍ਰਭੁਨਾਮਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪੁਰ
॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਨੀਕਤੇਖਅਰੁੜਿਆਨਪਿਆਸਮਨਾਂ
ਓਨਕੱਈਕਹੁਨਾਨਕਾਰਿਹਾਕਈਕੁਹਾ ਤੁਡਿਆਨੀਸੋਈ॥॥
॥ਡੜਾਡਿਆਨਹੀਮੁਖਿਬਾਤਓ॥ਆਨੀਕਜੁਗਾਤਿਸਾਸਤਕਿਨੁ
ਨੀਸੋਇਜਾਕੈਦ੍ਰਿੜਸੱਚੁ॥ਕਹ ਤਸੁਨ ਤਕਛੁਜੱਗਨਹੱਚੁ॥ਡਿਆਸਿ
ਗੀਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੋਹੁਸਨਸੀਤਸਮਸਾਗਿਸਭਤਾਕੋਡਿਆਨੀਹੁ
ਈਹਾਗੀਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਆਏਸਿਮਟੀਮਾਹੀਬਿਨੁਬੂਝੇਯਸੁਫੁਗਾਨਾਨਕਸਗਮੁਖਿਸੱਥੁਝਾ
ਸਬੱਗਾ॥੧॥ ॥ਧਉੜੀ॥ ॥ਧਧਾਜੁਗਮਾਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇ

ਹਰਿਮੁਖਿਮਨਿਗਾਲਾਬੁਧੋ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਦੇਵਤਾਜਾਗੁਰੁਦੇਇ ਸੋਗੁਜੋਗਾਜੋਗਸੇਵਕੈਨਾਨਕਵਡਭਾਗੁ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਇਆਮਨੁਅਧਨਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਜੁਪਮਨਾਗਵੇਦਨਾਮ ॥ਆਖੁਬੈਠੁਆਦਸੁਖੁਦੇਉ ਉਆਮਹਾਣੀਧਾਵਹਿਚੁਕਾਮਾਗਮਨਾਮ ਹੱਥਿਖੀਨਸਾਸਾਸਤਕਿਕਰਮੁਲੀਧਿਓਪੁਰਿਜਾਕੈਹਰਿਸੰਧਿ ਰਿਦਕੈ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਖਾਚਝੂਠਬੋਕਰਗੋਣਵਿਕੈ ਤੇਅੰਧਾਆਗੀਯਰੇਦੁਰਗੰਧਸੀਉਨਾਨਕਮਾਣੈਆਬੰਧ॥੧॥ ॥ਆਖਾਆਖਣਿਬੈਰਗੀਰਤੇਅਹੰਚੁਧੀਮਾਣੈਆਗਦਾਤਾ ਇਆਮਹਿਜਨਮਾਹੀਮਰਨਾਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਣਾ ਨਕੱਉਪੁਰਾਕੱਉਸੁਥਰੁਨਕੱਉਮੁਰਾਜਿਤੁਜਿਤੁਆਵਹੁਤਿਤੁਸੇਵਿ ਨਾਨਕਬੁਝੁਸਦਆਖੀਯਨਾ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਖਾਜੀਵਿਦਯੂਕਗਹਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਾਦੂਜਾਨਹੀਅਵਰੁਕੋਈਨਾਹ ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਖਣਵੈਲਅਵੈਨਕੱਉਸੇਕਰਿਅਧਿਕ ਉਹੁਹੱਦਨਹਾਰੁਹੱਤਸਦਆਈਆਗਉਆਕਆਂਤੁਨਕਾਯੁਧੀਆ ਹਸ ਤਮਹਿਪੁਰੀਸਮਾਨੇਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਭਠਾਉਨਾਨੇਜਾਕਉਦੀ ਅਥਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਭੀਤਿਹਜਥਨਾ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤਮਗਾਸੁਜਿਹਜਾਨੀਆਹਰਿਸੰਗਸਹਜੋਮਾਤੁ॥ਨਾਨਕਧੰਨੋਧੰਨੁਸੋ ਏ ਤੇਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਇਆਸਫਲਤਾਗੁਰੁਵੱਗਾ ਸੁਸ ਨਹਾਰਿਜਾਤੁਤੀਐ॥ਆਇਬਸਾਰੀਸਾਧੂਕੈਸੰਗੋਆਵਣ ਆਵਹਿਭੰਗੋ॥ਆਵਤਸੋਜਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾਜਾਕਉਦਇਆਲ

ਓ ਅੰਖੁਨਮੋਟਤੱਕਉਨਹੀਹੱਤਕਛੁਦੇਉ ਚਾਗਾਸਗੋਰਾ
ਹਾਰਾਕਾਹੂਖੰਖੁਦੇਖਾਰੈਅਯੋਕਾਹੂਉਦਿਆਨਤੁ ਮ ਤੁਪਣਾ
ਧਨਖੇਪੁਅਾਧਹੀਕੀਨਾਜੱਜੱਦੀਨੱਸੁਨਾਨਕਾਖੀਨੱ॥੧੬॥ ਸ
ਖਾਤਖਰਚ ਤੁੰਬਿਆਛ ਤੁਹੇਟੁਟੈਨਜਾਹਿਤੈਂਤਾ ਜਹਿਜਿਜਾ
ਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮਾਗਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਖਾਖੁਨਾ ਰਖੁਨੰ
ਖਕੈਪਾਹਿ॥ਜੱਦੇਨਸੱਦੇਗਹਿਓਭਾਵੈਚਹਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁਖਜਾ
ਅਕਗਤ ਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦਸਹ ਜਜਯ ਤਮਹੀ
॥ਖੇਲਾਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸੀਉਨਾਕਉਹੱਤੁਨਾਹਿ॥ਯਾਸਾਰੀਰ
ਦਨੇਰਮਨਾਮਿਹਮਾਲਾਗਖੇਦੁਨਦੂਖੁਨਤਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦੀ
ਨਕਜੱਪਤੁਕਾਲਿਅਾਖੁਰੀਤੁਨਾਧਰੀ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜ
ਖਰਮਨੈ ਮਾਹੀਸਰਧਚਣੰਨੋ ਬੱਗਾਅਾਸਅਨਿਤਗੁਰੁਧਿਨੀ
ਨਾਮਅੱਗਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗਗਾਗੱਂਬੀਦਗੁਲਵਹਯੁ
ਜੋਧਨੀਤਾ॥ਕਹਾਬੀਸਾਸਦੇਹਕਾਬੀਆਨਕਹੈਂਮੀਤਾ॥ਨਹਬਾ
ਬਨੈਨਹਾਬਿਧੀਕਬੁਬੰਧੁ॥ਓਹਬੇਰਾਨਹਚੁਝੀਐਜਾਉਆਈਧੇ
ਸੀਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਖੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀਈਹਨਾਈ॥ਛਾਡੈਛ
ਬੀਗਈਮੁਤਤਹਾਆਧਟਾਹੀ॥ਗੁਰਪੁਸਾਦੀਸੀਮਾਰਤਗਹੈ
ਤਾਕਿਤਾਗੁ॥ਨਾਨਕਅਾਏਸਫਲੰਤੇਜਾਕਉਧੁਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗੁ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਘੱਖੇਸਾਸਤਬੇਦਸਭਆਨਨਕਬਤੱਕਾਈ॥ਆਦਿ
ਹੁਣਿਹੱਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੱਾਈ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਘਘਾਘ
ਨਹਿਏਹਾਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹੀ॥ਜਹਜੱਅਾਜਹੱਵਨਾਜਤਰ ਰ

ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੋਜੁਆਮਦੁ
ਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰਾਅੰਬਧਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟ ਕਾਮਾ॥ ॥
ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛਹੁਆਗਬਾਧਿਓਮੋਹਿਉਨਮਨੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸੁਆਗਸੰ
ਉਕਰਾ ਤੁਮੀਆਨੀਆਗੋਦਰਕੁਰੇਕਿਝੁਨਹੀਮਾਨੀਆਜਉਨਾ
ਕਰ ਤਰਾਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਸਿਉਢਿਰਤਰਾਸਾਧਸੰਗੀਸੀਹਾ
॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ॥੨੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਝੂਠਾ
ਮੁਜਥਨੀਚਾਸੁ ਰਅਗਾਧੀ॥ਕਾਰੁ ਤੁਝੁਨਾਵਿ ਆਧਣੀਨਾਨਕ ਸਿਰ
॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਝਝਾਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈਤੁਮਾਰੰਗਾਗਮਨਮਿਉਕ
ਝੂਰਤਝੂਰਤਸਾਕ ਤਮੁਆਜਾਕੈਰੀਦੈਹੰਤਤਾਉਚੀਆਝੂਰਮੀ
ਧਾਧਤੇਰੇਮਨੁਆਗਐਮ ਤਕਥਾਸੰਤ ਸੰਗੀਸੁਨੁਆਝੂਰਹੀਕਾ
ਸਟਾਈਨਾਨਕਜਾਕਉਦ੍ਰਿਟਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥
ਹੁਤੁਮਅਨਿਕਾਬੰਧੇਗਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ॥ਜੀਵਤਗਹਹੁਗਿਰਹਿ
ਨਕਨਾਮਪਰੀਤ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਵੰਵਾਵਾਰੁਤੁਦ੍ਰਿਤੁਸਹੀ
ਤ ਇਹਰੇਤਾਗਲਤੀਗਲਤੁਨਗਲਿਸਕਉਉਠਿਸੀਧਾਰੇਰੇ ਤਾ
ਉਸੰਘੀਨਸਤਉਕਾਸੀਉਕਰੀਐਸੰਗੁਪਾਵਾਰੁਤੁਈਆਬੀਧਿਸਮੀਖਿ
ਮਾਇਆਰੰਗੁਪਾਵਾਰੁ ਤੁਸੰ ਈਂਤੁਸੁਈਕ੍ਰਮਤੇਕੀ ਚਤਾਭਿਨਾਅੰਧ
ਗਰਫੁਜੀਹਰੱਵਤੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਵੈਕੋਗਬੀਸਮਸਬਤੇਕਾਰ ਨ ਕਰ ਨੈਸੰਗਾ
ਹਉਸਤਾਤਿਕਰਉਵਾ ਚੁਕੀਓਸੰਜੁਗਾ॥੨੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਨਜਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇ ਵਸੁਖੁਪਾਇਨਾਨਕਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈਗੁ
ਬਿਦਰਸਾਈ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਟਹਲਾਕਰਤੁਤਉਵਕ

ੴ ਰਸਗਨ ਵਾਪਤ ਰਹੈ ਓਹੁ ਓਮਾ ਵੈਜਾਈ ।ਫਰ ਤਹਿ ਤਮਥਫਨੀਪਗਾ
ਦਾਈ ।ਦੁਖ ਕੇਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਪਈਐ ਸਮਾਈ ।੩੧।। ।।ਸਲੋਕੁ।
ਸਾਧੂ ਗੱਥਿ ਦਤਜਾਨੁ ਕੀਓ ਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤਾ ਸਾਹ ਉ ਤੁੰ ਤੁ ਜਾਬੁਟੀ ਨੀਲਿਓ
ਹੁਦੁਤਾ ।੧।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਲਾਲਾ ਰਤੇ ਮੀਸੀ ਓ ਆਤਮਜੀਤੁ
ਅਨਸਿਉ ਪਾਰਿ ਮਗੈ ਸੱਸੰਭਰਾ ਦੁਰੱਈ ।ਮਨੀ ਮਿਟਾਈ ਜੀਵਤ ਮੋਰੁ ਗਖੁ
।।ਅਨੁ ਆਜੀ ਤੈ ਹਰੀ ਮਿਲੰਤਹ ਸੁਰਤ ਵੇ ਸਾ ।ਲਾਵੱਜਾ ਲੈ ਆਪ ਇਸ ਤੋ
।।ਗੈ ਈ ਸੁਸੀ ਮਰਤ ਹੈ ਸੱਖ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾ ।ਰੇ ਸੁ ਸਾਗਾ ਈ ਆਮਾਹੁ
ਕਮਾਈ ।ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ।੩੧।। ।।ਸਲੋਕੁ।
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਗ ਪਉ ਤਿ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾ ਵੈ ਮੋਹਿ ।ਨਾਨਕ ਠਾਕੁ ਰੁ ਕੀ ਨੀ ਅਰੁ
ਹਾ ।੧।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁ ਨੀ ਧੀ ਗੱਥਿ ਦਤ
ਧਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤ ਪਾਤਿ ਤੁ ਹਾ ਰੀ ਜਾਈ ।ਤ ਸਾ ਮਿਟੈ ਜਮ ਧੰਧ ਕੀ ਸਾ
ਨਾਉ ।ਸਾਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਸੁ ਮਹ ਪ੍ਰੀ ਪਾਵਹਿ ਢ ਉ ।ਤ
ਨੁ ਬੈ ਰਹੈ ਜੋ ਨਹ ਰਾਜੁ ।ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਿ ਮਰਤ ਗਰੁ ਇ ਹੈ ਤੁ ਹੈ ਵੈ ਚ
ਛੁ ਨੱਈ ਹੈ ਜ ਉ ਤਪ ਨਿ ਵਾ ਰੈ ਆਪਾ ।ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹ ਮਹਿ ਆਪਿ
ਪਾ ।੩੨।। ।।ਸਲੋਕੁ।। ।।ਬਾ ਕੇ ਬਹੁ ਬੀਧਿ ਪਾਲੇ ਤੇ ਪ ਤਿ ਨ ਤੇ ਮਾ
ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਕਤ ਮੁਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਕਾ ।੧।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਥ
ਨਹੀ ਕਾਇਆ ਸਾ ਗੁ ਪਾ ਵਾ ।ਆਨਿ ਕ ਬੰਚ ਬ ਪਾ ਛ ਪਾ ਕ ਗੁ ਮਾਇਆ ਏ ਕੁ
ਅ ਸੰਚਹੁ ਸ ਮੁ ਕ ਗੁ ਬਾਰਿ ਪ ਗੁ ਰੁ ਵਾ ਗਾ ।ਮਨ ਕੈ ਕਾ ਮਿ ਨ ਆ ਵ ਈ ਐ
ਥਾ ।ਕਿ ਤਿ ਪਾ ਵਹੁ ਗੱਥਿ ਦ ਭ ਜਹੁ ਸੰਤ ਡ ਕੀ ਸਿ ਧ ਪ੍ਰੈ ਹੁ ।ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਕ ਗੁ
ਇ ਆ ਸ ਚ ਆ ਸ ਨੇ ਹੁ ।ਕਾ ਰ ਨਕ ਰ ਨਕ ਰਾ ਵ ਨ ਸ ਭ ਬੀ ਧਿ ਏ ਕੈ ਹਾ ਥਿ

ਦੇਮਿਟੇਗਾਦਨਢਤਉਈਮਨਜੀਤਾਨਾਨਕਵਾਰਤੇਥੀਤੇਪਾਸੀਢਿਗਤੀਮਿਲੈ
॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਢਢਾਢਿਗਤਢਿਗਤਤੁਆਇਆਦੁਆਕਦੇਹਵਾਸੁ
ਥਿਆਗਢਿਮਿਆਅਗੁਸਰੁਚ ਗੈਨਹਾਥਾਂਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਟੀਸੀਉਫਾ
ਆਵ ਨੁਜਾ ਨੁਨਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪੜੁਪ ਸੋਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਕਾ
ਮੇਲਿਐਹੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ॥੩੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਥਿਨਓਮੁਨਹੁ
ਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਲਾਸੁਖਸੰਪੈਘਨੁਭੋਗਸਨਾਨਕਸਾਕਵਾ
ਪਉੜੀ॥ ॥ਥਥਾਥਹੁਮੁਨਾਨਤਰੇਥਹਮਾ॥ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਬੀਗਆਥਨ ਥੁਰਮੀਟਵੋਤਾਪੁਥੁਰਮੀਕਾਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਥਾਹਿਓ
ਹਉਥੰਧਾ॥ਦਿਸੁਦੇਤਅਗਹਰਉਅੰਧਾ॥ਥਾਤਬੀਤਸ ਤਗਹੀਸਿਖ
ਸਾਹੀਜ ਸਵਹੁਸੱਜਨੋਨਾਨਕਾ॥੩੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਥੈਭੁੰਜਾ
ਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧੈਹਰੇ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਿਹਾਰਿਦਬਾਸੈਉਨਾਨਕਤੇ
॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦਦਾਦਰਸੁਮੀਟਾਵਹੁਅਪਨਾਂਈਆਸੰਸਾ
ਸੁਪਨਾ ਦਸੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਭਸੇਸੈਪਸਾਧਿਕਬਹਮੇਵਾ॥ਕਸੀਕਸੇ
ਹਕਾਏਦੁਤਸਮਹਾਬਿਖਮਾਈਹਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੂਖਭੋਜੁ
ਆਨਨਕਤੇਹਪਰਸੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪੦॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਆਰੰਭੈਥਿਬਹੁਬੀਯਮਨੁਪਾਵਹਿਤਿਹਸੰਗਿਸਾਗਰਨੀਸਿ
ਸੁਨਾਨਕਨਾਮਾਹਿਸੰਗੀ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਮੰਮਾਮਾਗਹਾ
ਦੇ ਨਹਾਰਦੇਗਹਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿਬਾ ਗਾਮਨਹੁ
ਕਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਜਨਉਮਾਗਾਹਿਤਓਮਾਰਾਹਿਬੀਆ॥ਜਾਤੇਖੁ
ਪੁਤੀਆ॥ਮਾਗਨੀਮਾਗ ਤਏਕਹਿਮਾ ॥ਨਾਨਕਜਾਤੇਫਲ

ਕਉਮਿਟਨਿਖਿਨਾਹੁਨਾਮੁਅਉਖਧਾਜੋਗਾਰੈਨਿ ਤਾਵੈਂਤਾਪਿ
ਨਹੀਆਵੈਤੋਡਰਿਅਉਖਧੁਸਤਘਟਿਹੈਕੁਈ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਸੀਨੁਫੇ
॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਜਮੁਕਰਿਦੀਆਗਨਾਨਕਤਉਢਿਗੇਦੁਖੁਨਬੀਆ
॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਵਾਸਦੇਵਸਗਬੜਮੈਉਨਨਕਤਪੁਨਾਈਆਂ
ਸੰਭਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਗਾਇ॥੭॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਵਡਾਵਡਾ
ਕਾਹੁਪਾਖ ਟਖ ਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਸਮਾਹੁ॥ ਵਾਸਦੇਜਾਪਾਯਕ
ਆਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਇਲੈਹੀਗਾਵਿਆ॥ ਵੇਮੁਹਿੱਯਮੀਟ
ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੱਸੁਨਤੇ॥ ਵਰਨਾਚੀਹ ਨਸਗਲਾਉ
ਨ ਕਹਾਂਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੱਕਹਤਾ॥ ੪੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਊਕਰ ਤਾਵੀਹਾਨੀਆਸਾਕ ਤਮੁਗਯਅਜਾਨਾ॥ ਤਤਖਿਮੁ
ਆਵੈਤਨਾਨਕਾਰਿਤ ਤਕਮਾਨਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁਤ
ਟੈਸਾਗੀਸਾਧੁਾਕਰਮਧਰਮਤ ਤੁਨਮੁਅਗਯੁ॥ ਚੁੱਲੈ ਜੋਹਬ
ਮਹੀ॥ ਉਆਕੀਗਾੜ੍ਹੀਮੀਟ ਤਾਬੀਨਸਾਹੀ॥ ਗੜਿਕਰਾਮੁ
ਵਾਰਾ॥ ਜੋਹਲੀਐਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ॥ ਤਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਤ
॥ ਨਿਮਖਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥ ੪੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਮਨਓਟਗਹੁਓਕਾਤਿਸੀਆਨਪਾਤਿਆਗੁ॥ ਗੁਰਦੀਖਿ
ਛਸੈਨਾਨਕਮਸਤਚਿਭਾਗੁ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਸਾ
ਅਬਹਾਂਕੋਸਾਸਤਸੀਮਿਤਬੇਦਪੁਕਾਂ ਕੋਸੱਯ ਤੁਸੱਯਸੰ
॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਸਾਸੀਸਾਸੀਹਮਭੁ
ਸਮਰਥਅਗਨਤੁਅਪਾਰੋ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁਦਾਇਆ

ਉਤਰਾ ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਪ੍ਰਮੇਹਰਾਮੀਗੁਨਹਰਾਮ
ਧਰਤੀਆਜੀਉਧਿਰੁਜੀਨੀਸੁਖਦੀਏਤਾਹੀਨਜਾਨਤਤਤ॥ਅਨਾਥ
ਕਾਰਜੇਦਹਾਦੀਐਛੁਟਨਜਾਈ॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰਯਕੁਨੀਮਖਨ
ਸਾਈ॥ਅਕਥਕਥਾਬਿਕਾਰਮੁੱਹਾਇਆਸੰਧੈਮਨਮਾਨੀ॥ਨ
ਨਿਦਕਮਹਾਤਿਨਹੁਸੰਗੋਬਿਹਾਈ॥ਤੁਧੁਕਾਦੇਤਾਬਧਸੀਲੈਓ
॥ਜਨਾਕਰਤਾਦੈਯਾਰਬਹੁਮਧਾਹਨੀਓਤਰੇ॥੫॥ ॥ਸਾਲੋਕੁ॥
ਤਧੀਤਖੇਲਾਤਰਸਤੁਤਰਸਾਜਨਮਅਨੇਕਾਰਚਿਤੁਨਜਾਣਤੁਕਰਤਾ
ਨਾਨਕਤੇਗੀਟਕਾ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖੇਲਾਤੁਖੇਲਾਤੁ
ਅਨੇਕਜੰਨੀਦੁਖੁਪਾਈ॥ਖੇਦਮਿਟੈਸਾਧੂਸਿਮਾਣਾਤੁਸਾਤਿਗੁਰਮ
ਇ॥ਸਾਧ ਮਾਗਹੀਸਚੁਸੰਚੀਓਖਾਈਓਕੰਓਟੁਨਮੁਖਾਖਾ
ਕੁਰਕੁਈਅ ਨਦਸੁਖਾਬੀਸ॥ ਮਾਖੇਯਨੀਬਾਹੀਬਹੁਨਾਮੁ
ਏਖਤਿਦੈਤਾਖਗਾਈਆਸਾਗੁਰੇਦੀਆਆਈਮਿਲੇਤੁਗਾਵੈ
ਕੀਆਕਰਹਿਆਧੀਆਗੋਯਾਬੈਆਖਾਨਾਨਕਾਂਓਸਾਹੀ
ਘਰਿਗਹਿਆਬਿਆਖਾ॥੫॥ ॥ਸਾਲੋਕੁ॥ ॥ਆਏਪੂ
ਗਤੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਦਾਇਆਆਪਾਏਕਅਖਰੁਹਿਮਨਿਚਮੇਤਾਨਾ
ਆ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਖਰਮਾਹਿਤਿਵਣਖੁਪ
ਰਕਾਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸੀਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨਾ
ਦਖਨ ਚਖਿਆ ਨਾ॥ਅਖਰਮੁਕਾਤਿਜੁਗਾਤਿਉਭਗਤਾ
ਕਿਰਤੁਸੁਚਧਰਮਾਦਿਸਾਟਿਮਾਨਅਖਰਹੈਜੋਤਾਨਾ
ਹਮਨਿਰਗੁਣਿਆਰਾ॥੫॥ ॥ਸਾਲੋਕੁ॥ ॥ਹਥਿਕਲੰਮਅੰ

ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹੱਲਾ ੫ ੭੬੯ ਅੰਗ
॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਹਉ ਸੀਮਾ ਕਿਸੀ ਸੁਖ ਧਾਵਉ ਖਟ ਲਖਿ ਕਾਮਿ ਸਤ ਨਾਮੀ ਮੀਠ ॥
ਮਨ ਉਜਾਸੁ ਬਿਸੰਭਰ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਨਿ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥
ਤਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਕੀਨੇ ਗਨਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ਖੋਜ ਗਇਓ ਸਭ ਹੇਰੇ ॥
ਹੋਤ ਕਰੀਮ ਮਹਾ ਗਨੀ ਨਆਵੈ ਕੰਧ ਏਕੈ ਦਸ ਜੁਗੰਗਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੰਗੋ ॥੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥
ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾ ਮਾਗਹਾ ਉ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਗਗਨ ਤਨ ਬਸਾ ॥
ਸੀਮਗਨਿ ਦੁਖ ਜਮੁ ਨਸੈ ਉ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥
ਮਗਨਿ ਦੁਸਮ ਨੁ ਟਲੈ ਉ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗ ਤੇ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਜਾਯੋ ॥
ਸੀਮਗਨਿ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ ਉ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਤ ਉਨ ਬਿਆਧੈ ॥
ਸੀਮਗਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਯੈ ਉ ਪ੍ਰਭ ਕਾਸੀ ਮਗ ਨੁ ਸਾਥ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
ਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁੰਗਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥
ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥
॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਹਉਮੈ ਭੁਖ ਭਾਨਾ ॥
ਸੀਮਗਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸੀਮਗਨਿ ਜਿਨ ਅਧਿ ਸੀਮਗ ਏਹਾ ॥
ਕੈ ਕਾਗਦ ਪ੍ਰਭ ਲੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗ ਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ॥
ਨਿਉਧਰੇ ਮੁਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗਨਿ ਤੁਮ ਸਭ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈਸੀ ਮਗ

॥ ॥ਅਸਟਦੀ॥ ਯਜਾਯਤਾਯਾਗੀਆਨਸਾਕੁਥੀਆਨਾਯਟਸਾਸਤ
ਦੁਖੀਆਨਾਜੱਗਆਭਿਆਸਕਰਮਧ ਮਾਰਿਓਆਸਗਾਲਾਕੀਆਸੇਤ
ਆਗਲਾਨਿਕਪੂਕਾਰਕੀਏਚਹੁਜਤਨਾਪੁੰਨਦਾਨਹੱਮੇਚਹੁਤਨਾ
ਹੱਮੇਕਰਿਆਤੀਰਵਰਤਨੇਮਕਰੇਚਹੁਤਾਤੀਰਾਨਹੀਤੁਲਿਭਮਨਾਮ
ਨਾਨਕਗੁਮੁਖੰਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰਾ॥੧॥ਨਉਖੰਡਥੈਧਮੀਮ
॥ਅਹਾਖੁਦਸੁਤਯੰਸੁਰ ਧੀਵੈਅਗਨੀਮਾਹਿਹੱਮਤਯਰਾਨਾਕੀਤ
ਤੁਮੇਦਨਾਮਨਿਉਪੀਕਰਮਕਰੈਚਹੁਆਸਨਾਜੋਨਮਾਰਗਸੰਜਮਾਕ
ਨੈਮਖਨਿਮਖਕਰਿਸਗੀਰੁਕਟਾਵੈਤਉਚੀਹਉਮੈਮੈਪ੍ਰਤਨਾਵੈ
ਅਸਮਸਰਿਕਖੁਨਾਹੀਨਾਨਕਗੁਮੁਖੰਨਾਮੁਜਪ ਤਿਗਸੁਧਾਨੀ
ਕਾਅਨਾਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈਗਰਬੁਜੁਮਾਨੁਨਾਮਨਤੇਪੁਟੈਸੱਚਕੋਰਿ
ਤੀਗਅਨਕੀਮੈਪ੍ਰਤਨਤਨਤੇਜਾਂਤੀਾਈਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕ
ਬਹੁਨਾਵਿਧਿਆਟਰੋਾਜਨਿਧੱਵੈਬਹੁਦੇਅਸੀਤੀਾਸੁਧੁਰਯੱਮੰ
ਮਨਹਾਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਉਚਾਾਨਾਨਕਨਾਮੀਉਧਰੇਪਰਿਤਖੁ
ਬਹੁਤਸੀਅਸਥਜਮਕਾਰਉਚੀਆਯੋਾਅਨਿਕਜਤ ਨਕੀਾਤੀਸਮਨਾਪੁ
ਅਨੇਕਅਗਨੀਨਹੀਬੁਝੈਕਾਟੰਉਧਾਵਦਰਗਾਹਨਹੀਸਿਝੈ ਬੁਟੀਸੀਨਹੀ
ਕਾਸੱਹੀਬੀਆਪੀਮਾਈਆਜਾਲਾਾਅਵਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਮੁਤੀ
ਭਜਨਾਬੀਨੁਤਿਪੁਨਹੀਮਾਨੈਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਈਾਨਾਲ
ਸੁਤਾਇਾ ॥ਾਚਛਿਯਦਾਰਕਲੇਕੱਮਾਗੈਾਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਅਗੈ
ਦੁਖੁਮਿਟਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਰਿਦੈਸਦਾਵੈਾਜੇਕੱਅਪੁਨੀਸੱਤਾ

ਨਿਤਸੰਭੋਹਸਾਹਿਆਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਅਮ੍ਰਿਤਸੁਖਦਾਈਹਰਿ
ਸੁਖਪਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝਹਿਸਭਤਸਾਸਗਲਾਖਸਾਮਿਹਰੀਸੰਗੀਸਾਥਿ ਹਰਿ
ਪਾਵਕਰਨਨੇਤ੍ਰਸਰਨਾਤੁਸਹਿਤੁਆਗੀਅਵਸੰਗੀਰਚਨਾਸੋਇਦਯਾਲ
ਯੋਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥੨॥ਆਇਅੰਤਿਜੰਞਬਨਹਾਕੁਨਿ
ਰਹੈਗਵਾਕੁਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਯਾਵੈਤਾਸੁਪ੍ਰਭੁਨਮਨਿਲੀਆਵੈਜੰਞ
ਹਜੁਰੋਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਦੁਰੋਜਾਕੀਟਹਲਾਂਧਾਵਦਰਗਹਮਾਨੁਸੋ
ਰੈਮਰਾਯੁਅਜਾਨੁਮਦਾਮਦਾਇਹੁਭੁਲਾਨਹਾਕੁਨਾਨਕਰਾਂਧਨਹਾਕੁਅਹ
ਤ ਨੁਤਿਆਗੀਕਉਡੀਸੰਗਿਚਲੈਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿਮਲੈਜੰਞਬਨਾਵ
ਕਰਿਮਾਨੋਜੰਞਹੋਵਨੁਮੰਦੁਰੋਪਰਗਟੈ॥ਛੋਡਿਜਾਈਤਿਸਕਾਸੁਖੁਹੋ
ਨਿਸੁਧਰਹੈਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਰੈਯੋਈ॥ਰਾਮਰਾਯਬਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਵੈ
ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਾਬਿਕਲਾ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਦਇਆ
ਕਰਤੁਤਿਪਸੁਕੀਆ ਨ ਸਜਾਤਿ॥ਅੰਕਪਚਾਰਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਖਅੰਤਰਿਮਾਇਆਈਆ॥ਚਪਸੀਨਾਹਿਕਛੁਕ ਰੈਬਧਾਈ
ਰਿਆਨਾਧਿਆਨਈਸਨਾ॥ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੈਅੰਕਸੁਆਨੁ॥ਅੰ
ਨਿਚਾਹਰਿਤ ਨੁਸੁਆਹਾ॥ਗਲਿਯਥਕਸੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹਾ॥ਜਾਗੈ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਾ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥੫॥ਸੁਨਿਅੰਧਕੈਸੋ
ਦੈਾਕ ਰੁਗਾਹਿਲੇਹੁਓੜਿਨਿਬਹਾਵੈ॥ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੁਝੈਜੰ
ਹੀਐਤਉਸਮਝੈਚੱਕਾ॥ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੰਗਾਜਲ
ਸੁਰਤੰਗਾ॥ਕਹਾਧਿਗੁਣਥਰਬਤਪਰਚਢਨਾ॥ਨਹੀਹੋਤੁਮ
ਨਾਕਰਤਾਗੁਰਕਰੁਲੇਮੇਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪ

ਸੋਸੀਅਰਹੁਖਬਉਚੇਮਾਜਿਹਯੂਸਾਦੇਪਾਈਦੁਆਬਦੇਹਾਨਾਨਕਤਮੰਖ
॥੩॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਅਬੁਖਨਪਰਿਹਰੀਜੈ॥ਮਨਤੇਸੁਸ੍ਰੀਮਾਰਤਕਿਉਆਗਸੁਦੀ
ਯੂਸਾਦੇਅਸੂਹਸਤੇਅਸਦਾਰੀ॥ਮਨਤੇਸੁਯੂਬਕਉਨਬਚੁਨਾਬੀਸਾਗੀਨਾ
ਦੇਬਾਰਸੀਮਾਖਯਨਾ॥ਰਾਖੁਯਰੱਈਯੂਬੁਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ਜੀਨੈਤੇਰੀਮਾ
ਨਾਈ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸਦਾਤੇਸਡਿਧੀਆਈ॥ਰਤੇਸਡਿਧੀਆਈਪੰ
॥ਈਹਾਕੁਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਗਯੋ॥੪॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਕਰਤਿਪੁੰਨਬਧੁਨਾ
ਠਯਹਾਰੰਕਰਿਤੇਸਕਾਧਿਆਨੁ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਤੁਅਬਾਗਬੀਉਤਾ
ਬੁਕਉਸਾਸੇਸਾਸੇਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਤੇਗਾਂਦ ਰਤੁਪੂਰਾਸੱਪੂ
ਸਦਾਅਨੁਪੂਰਾਜਿਹਯੂਸਾਦੇਤੇਰੀਨੀਕਰੀਜਾਂਤੇ॥ਸੱਯੁਬੁਸੀਮਾਰੇਸਦਾਸੀ
ਤਯੂਸਾਦੇਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਯੂਸਾਦੇਨਾਨਕਜਾਸੁਕਹੈ॥੫॥ਸਿਮ
ਨਾਹੀਕਗਨਾ ਦਾ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਪੇਖਹਿਬੀਸਮਾ ਦਾਜਿਹਯੂਸਾਦੇ
ਅੰਮਿਤਰਸਨਾ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਸੁਖੇਸਹਜੇਬਸਨਾ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਪ
ਚਾਹਿ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਸੰਪੂਰ ਨਢਿਆਹਿ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਪਰਮ
ਨੰਦ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਸੁਖੇਸਹਜੇਸਮਾਵਹਿ॥ਐਸਾਯੂਬੁਤਿਆਗੀਅਲ
ਰਾਚੁ॥ਗੁਯੂਸਾਦੇਨਾਨਕਮਨੇਜਾਗਚੁ॥੬॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਤੁਪੁਨ
ਤੇਸੁਯੂਬਕਉਸੁਪ੍ਰਿਨਮਨਹੁਬੀਸਾਰੀ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਤੁਰਾਧਤੁਪੁਨੇ
ਤਕਉਜਾਪੁ॥ਜਿਹਯੂਸਾਦੇਤੇਕਿਲਵਿਨਾਸੁ॥ਤੇਸਾਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾ
ਹਯੂਸਾਦੇਤੁਪਾਵਹਿਸਾਚੁ॥ਗਮਨਮੇਰਤੁਤੁਰਾਸਿਓਸਚੁ॥ਜਿਹਯੂਸ
ਗਾਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਯੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪੇਜਪਾਏਜਪੈਸੋਆ
ਗਾਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਯੂਬੁਕਰਿਯਾਚੇਹੋਇਯੂਗਾ ਸੁਯੂਬੁਦੁਖੀ

ਯਗਮਾਗਸਾਯਕੈਸੰਗੈਕਵਣਯਾਗਬ੍ਰਹਮਾਗਸਾਯਕੈਸੰਗੈਯਾਸ੍ਥਾਮੁਨੀ
ਸਾ ਯੁਕੈਕੁਰਬਾ ਨ॥੪॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਸਭਿਕੁਲਾ ਉਧਾਰੈ॥ਸਾਯ ਸੰਗੈ
ਬਨੀਸਤਰੈ॥ਸਾਯੁਕੈਸੰਗੈਸੱਯਨੁਧਾਵਾ॥ਨੀਸੁਧਨਤੇਸਭੁਕੁ ਦਖ
ਸੰਗੈਯਗਮਰਾਇਕੈਸੇਵਾ॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਸੱਭਸੁਖਦਾ॥ਸਾਯੁਕੈ
ਇਨਾਸਾਯ ਸੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਈਨਾ॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਸ੍ ਬਖ
ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਸਫਲਜਨੰਮਾ॥੫॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਨਹੀਕਛੁਪਾਯਾ
ਤਰੱਤੁਨਿਹਾਲਾ॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਕਲੁਖਤਹਰੈ॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਗ
ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਈਹਾਉਹਾਸੁਹੇਲਾ॥ਸਾਯ ਸੰਗੈਬਿਖੁ ਤਰ
ਈਛੈਸੱਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਨਾਬਿਗਬਾਲਾਹਾਯਾ
ਦਬਸੋਗਨਨਕਉਧਰੈਸਾਯਸੁਨਿਸੈ॥੬॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਸੁਨਉ
ਯ ਸੰਗੈਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਨਮਨਤੇਬੀਸਰੈ॥ਸਾ
ਯਗਨੀਸਤਰੈ॥ਸਾਯਕੈਸੰਗੈਆਵੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਯੁਕੈਸੰਗੈਘ
ਠਾ॥ਸਾਯ ਸੰਗੈਕਟੈਅਗੀਆਕਰੀ॥ਸਾਯਸੰਗੈਗਤਿਮੁਈ
ਯਕੈਸੰਗੈਮਿਟੈਸਭੁਦੁੱਖ॥ਨਾਨਕਸਾਯਬੇਟੈਸੰਜੋਗ॥੭॥ਸਾਯਕ
ਨਜਾਨਹਿ॥ਜੇਤੁਸੁਖਹਿਤੇਤਾਦਖਿਆਨਹਿ॥ਸਾਯਕੀਉਪਮ
ਤੇਦੁਰਿ॥ਸਾਯਕੀਉਪਮਾਰਹੀਕਰਯੁ॥ਸਾਯਕੀਸੋਭ
ਯਕੀਸੱਭਸਦਾਬੇਅੰਤ॥ਸਾਯਕੀਸੱਕੁਉਠਤੇਉਚੀ॥ਸਾਯਕੀਸੱ
॥ਸਾਯਕੀਸੱਭਸਾਯਬਖਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਾਯਪ੍ਰਭੁਕੇਰੁਨਭਾ
॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਨਿਸਾਚਮੁਖਿਸਾਚਸੱਾਈ॥ਅਵਰੁਨਪੇਖੈ
॥ਨਾਨਕਾਇਹਾਛਤਚਮਾਗੀਅਨੀਹੱਈ॥੧॥ ॥ਸਲੋ

ਕੈਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕੈਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਜਾਗ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਅੰਬੁ ਧੀਤਾ ਤੇ ਅਗ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਧਰਮਾਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕੈਪਾਰੀ ਮਦਾਅਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਰ ਜਨਿ ਦਾਸੁ ਗਾਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥੫॥
ਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਏਕਾਂ ਗਿਹੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਇਆਰੰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਾਨਿਗਮ ਭਾਂਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਾਵਡ ਪਰਤਾਪਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਦਰਸੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਉ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਉ
ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਉ ਖੁੱਜਾ ਤਿਮ ਹੇ ਸੁ ਗਾਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਧਰਮੋ ਸੁ ਗਾ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਗਣਮਨ ਮਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਉਸਦਾ ਅਦੇ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖਿ
ਮਾਗੀਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰਾ
ਨੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕੀ ਗਾਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ
ਗੀਆਨੀ ਸਭਕਾ ਸਹਿਕਾਰ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਸਦਨੀ
ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਅਕਥੁ ਕਥਾਤਿ ਕੀਅਕਥਾਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਗਨੁ ਪੁਰਖੁ ਬੇਧਯਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਅਲਖ ਕਥਾਕਥਾ
ਨੀਕ ਸਭ ਉਪਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕੁ
ਹਮਾਗੀਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਬਨੀ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾਂ

ਅਪਣੇ ਗੀਬਾਹੀ ਗਾਈ ਘਾਟਿ ਸੁਨੀਮ ਦ ਨਵ ਧ ਹੀ ਗਾਯਸੀ
ਵਿਰਖੁ ਨੀਕਾ ਨਾਮੁ ਜੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥ ॥ਸਲੋ
ਸੰਤ ਸਗਨਿ ਜੰਜਨੁ ਪੈ ਸੱਜਨੁ ਉਧਰਨ ਗ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਾ
ਅਵਤਾ ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘ
ਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂ
ਰਹਿ ਯਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਈ ਮਲੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਿ
ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ
ਯਾ ਕੋ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗੀ ਨਿਦਕੁ ਕੀ ਚੁਕੈ ॥੧॥ ॥ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜੋ
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗਸੀ ਉਦ੍ਯ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਈ ॥
ਦੂਖਨਿ ਤੇ ਗ ਦਰੱਨਿ ਕੀ ਗਾਈ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇ ਸਨਾ ਮਹਿ ਨ
ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੱਛੁ ਖੋਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ
ਈ ॥

॥ਸੰਤ ਦੱਖਿ
ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤੰ ਓਈ ਕੀ ਗਾਤਿ ਯਾਨੀ ॥੨॥ ॥ਸੰਤ ਕਾ ਨਿ
ਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦਕੁ ਮਾ
॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦਕੁ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦਕੁ ਸਦਾ ਮਲੁ ਖਾਈ ॥
ਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਸਭ ਤੈ ਕਰੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਲ
ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰ ਦ ਦੱਖਮਹਿ ਦੱਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ
ਹੋਈ ਮੱਖੁ ॥੩॥ ॥ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੱਖੀ ਕਿ
ਮਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ ਕਉ ਰਾਖੈ ਜਮੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੱਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤ

ਤਰੀਜੱਤਿਸਗਜਾਥ ਟਸੱਹਿਗਾਯਤਵੈਂਤਾਤੱਤੀਕਿਆਵੱਗਾਰਥੇਗਜਾਸਸੁਖਿ
ਦੀਆਦਰਥੇਗਅਤਿਸੁਰਜੇਕੱਉਕਹਾਵੈਂਗਾ ਪ੍ਰਭੁਕੀਕਥਾਬਿਨਾਕਪਰਾਂਦੇ
ਬਹੋਦਾਤਗੁਗਾਤਿਸੁਦੈਨਹਾ ਗੁਜਾਨੈਗਾਵਦੁਗਾਜੀਸੁਚਗਪ੍ਰਸਾਦੀਤੁਹੀ
ਨਕਸੱਜਨੁਸਦਅੱਗਾਹਾ।।ਜੀਉਮੰਦ ਗਕਉਧਾਮੈਬੰਮਨੁਸਤੁਹੀ
ਮਨਹਿਅਸਬੰਮਨੁਗਾਜੀਉਧਾਖਾਨੁਨਾਵ ਚਵਿਤਰੈਂ।ਪ੍ਰਭੀਗੁਰਦਾ
ਤੁਨਿਸਤਰੈਂ।ਜੀਉਅੰਧਕਾ ਰਦੀਧਕ ਧਰਮਾ ਸੁਗਾ ਗੁਰਦਗਸ ਨੁਦ
ਸਈਬਿਗਾ ਸੁਗਾਜੀਉਮਹਾਉਦੀਆਨਮਹੀਮਾਰਗਾਧਾ ਦੋਸਤੁਹੀ
ਸਿਮੰਲਿਜੱਤੇਪ੍ਰਗਟਾਵੈਂਗਾਤਿਨਸੰਤ ਨਕੀਬਾ ਚਉ ਪੁਰੈਗਾਨਕਥੀ
ਪੁਰੈਗਾ ਤ।।ਅਨਮੁਖਕਾਹੇਚੀਆਆਈਐਂਗਾਪੁਰਚਾਲਿਯੇਕਸੀ
ਈਐਂਗਾਦੁਖਸੁਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਕਾਅਵਰਤਿਆਲੀਤੁਤਿਸਾਹੀਚਿਤ ਤੁ
ਸੱਈਸੁਖਮਾਗਾਕੁਆਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨਾ।ਕਉਨਬਸਤੁਆਈ
ਆਧਟਰਹਿਓਰਸਿਅੱਕੁਧਤੰਗਾ।ਰਮਨਾਮਜਥੀਹਿਦੇਮਾਹਿਗਸਾਰ
ਤੀਧਾਰਿਜਾਹਿ।।ਜੀਸੁਦਧਾਰਉਐਂਨਿਤੁਆਈਆਂ।ਰਮਨਮਐਂਗ
ਈਆਂ।ਤਾਜੀਆਤਿਮਾਨੁਐਹੀਮਨਮੱਝਿਾ।ਰਮਨਾ ਮੁਹਿਮਰੇ ਮਨਿ
ਆਂਦੀਖੇਧਸੈਂਤੁਹਸੈਂਗਿਚਾਫੁਾ।ਅਵਰਤਿਆਗੀਚੀਖਿਆਜੰਜਾਲਾ
ਨੇ ਕਹੈਸਤੁਕੱਈਮੁਖੁਉਜਲਹਰਿਦਰਗਹਸੱਈ।।ਇਹੁਦਧਾਰਗੰਦ
ਧਾਰੈਂਗਾਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦ ਚਲਿਹਾਰੈਂ।।੫।।ਚਰਨਸਾਧਕੇਧੋਇਧੋਇ
ਅਰਧਿਸਾਧਕਉਅਪੁਨਾਜੀਉ।।ਸਾਧਕੀਧੂਰਿਕਰਹੁਈਸਨਾਨੁਸਾਧ
ਜਾਈਐਕੁਰਬਾ ਨੁ।।ਸਾਧਸੇਵਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ।ਸਾਧਸੰਗਿ
ਤਨੁਮਨੁਈਐ।।ਅਨਿਕਬਿਘਨਤੇਸਾਧੁਰਾਖੈ।ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ

ਅਤਿ ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਆਸਿ ਜਿਨ ਦਾਸਨ ਨਾਮੁ ਧੀਆ ਵਹਿ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪੁਰਖ
ਜਨਮ ਮਰੈ ਢਿਲੇ ਆ ਵੇਲਾ ਏ ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਆਸਥਾਨਾ ਜੈਸਾ ਜਨ ਹੈ ਤੈਸਾ ਨਾ
ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗਾ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗਾ ਨਾਨਾ ਬੀਧੇ ਮੋਹਿ
ਕੁਆਬੀ ਨਾਸੀ ਏ ਕੈਂ ਕਾ ਕੁ ਨਾਨਾ ਚ ਅਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਯੁਗਿ ਜਨਿ ਖਿ ਪੁਰਾ
ਨਾਨਾ ਬੀਧੇ ਕਾਰਿ ਬਨਤ ਬਨਈ ਆਪਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ਗਤਿ ਘਟ
ਪੰਜ ਪਿੰਜੀ ਵੈ ਨਾ ਨਕਹਾ ਰਿ ਨਾ ਓ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰਤ ਧ
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੀਲ ਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨ ਨ ਗੀਆ ਸਾਧੀਆ
ਅਗਾਸ ਪਤਾਲਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਕਾ ਰਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀ ਆਸ
ਸੰਭਿਓ ਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸਹਣਾ ਕਰਿ ਕਿਰ ਧਾਰੇ ਜਿਸੁ ਅਧਨੈ ਨਾ ਮੀ ਆਏ ਨਾ ਨਕ ਦੁ
ਜਨੁ ਗਾਤਿ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਾਤਿ ਆਸਥਾਨਾ ਪੁਰਖ ਸਾਤਿ ਵਦੁ
ਰਤੁ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਸਾਤਿ ਕਰਮ
ਤੇ ਨਰ ਸਾਤਿ ਉਤਪਤੀ ॥ ਸਾਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਮਤੀ ॥ ਸਾਤਿ
ਤੀ ਸਾਰੀ ਸਭ ਚਲੀ ॥ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਬਿਸ੍ਵ ਸੁ ਸਾਤਿ ਆ
ਵਹ ॥ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇ ਸ ॥ ਸਾਤਿ ਤਜਨ ਤਾ ਕੈ ਰੈਨਿ ਦੈਹ ਵੇ ਸ ॥ ਸਾ
ਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਤ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ਆਪੈ ਸਾਤਿ ਕਰੀ ਸਭੁ ਸਾਤੀ ॥ ਆਖਾ
ਤੇ ਗਾਤੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਦੈ ਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰੰ
ਜਾਣੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਤਾ ਵੈਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥ ੭ ॥ ਬੀਸ ਮਨਾ ਬਿਸਾਵ
॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝੀ ਆਤਿ ਸੁ ਆਈ ਆਸ ॥ ਪੂਰਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ
ਰਖ ਲਹੇ ॥ ਓਇ ਦਰ ਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਣ ਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ਤਾਕਉਰਾਖ ਤਦੇਕਰਿਹਾਕਾਮਾ ਸਜਨਹਰ ਤੁਬਹੁਕਾਮਿ ਗਰਿ
ਬਾਬਿਰੋਕਲਾਨਿਓਮਾਰੈਨਾਖੈਅਵਰੁਨਕੱਈ।ਸਰਬਜੀਅਕਾਰਾਖਾ
ਤੇਸੱਚਕਰਿਹੇਪ੍ਰਾਣੀਜਾਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਾਖਾਈ ਡਾਨੀ।੫।ਬਸੰਤ
ਭੁਜਪੀਐਓਪੀਐਂਮੰਤੁਈਹੁਅਮਰੁਤ ਨੁਪੀਐਓਨਾਮੁਹਰਤਨੁਜੀਨਿਗੁਰ
।ਰਾਤੀਸੁਕੇਬੁਅਵਰੁਨਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਈਆਗਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੱਚੁਪੁਰੰਗੁਗਾ
ਨਾਮਕਾਸੰਗੁਗਾਨਾਮਰਸੀਜੱਜਨਾਂਈਪਤਾਨੇ।ਮਨਤਨਨਾਮੀਲੀਮੀਸਮੀ
ਬੈਠ ਤਸੱਵਤਨਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮਾ।੬।ਬੱਲਾਹੁਨਾਮੁਨੀ
ਰਾਤੀ।ਪ੍ਰਭਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤੀ।ਕਰਹਿਭਗਤਿਆਤਮਵੈਚਾਈ
ਸੋਊਰਹਿਸਮਾਏ।ਜੱਹੱਅਹੱਵਤ ਸੱਜਨੈ।ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾ
ਮਾਹਿਮਾਕਵਨਬਖਾਨਉ।ਤੁਮਕਾਗੁਨੁਕਾਹਿਏਕਨਜਾਨਉ।ਆਠਪ
ਰਹਿਜੁਗੇ।ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ।੭।ਮਨਮੇਰੋਤਿਨਕੀਓਟਲੇਨੀ
ਅਪੁਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹੀ।ਜਿਨਿਜਾਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਪਛਾਤਾ।ਸੱਜਨੁਮੁ
ਤਾ।ਰਤੀਸਕੀਸਗਲੀਸਗਬਸੁਖਪਾਵਹੀ।ਰਤੀਸਕੈਦਰਸਿਸਭੁਪਾਪੀਮਿ
ਅਵਗਸਿਆਨਪਸਗਾਈਬਾਤੁ।ਰਤੀਸੁਜਨਕੀਤੁਸੇਵਾਜਾਗੁ।ਆਤ
ਹੱਵੀਤੇਰਾ।ਨਾਨਕਾਤੀਸੁਜਨਕੇਪੂਜਹੁਸਦਪੈਰਾ।੮।੧੭।। ।ਸ
ਸਾਤੀਪੁਰਖੁਜੀਨਿਜਾਨਿਆਸਾਤੈਗੁਰੁਤੀਸਕਾਨਉ।ਰਤੀਸਕੈਸੰਗੀਸਿ
ਨਕਹਾਰਿਗੁਨਗਾਉ।੧।। ।ਅਸਟਪਦੀ। ।ਸਾਤੈਗੁਰਸਿਖਕੀ
ਆਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸਦਦਈਆਖਾ।ਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਮਤਿਮ
ਗਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ।ਸਾਤੈਗੁਰਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ।ਗੁਰਕ
ਰਤੇਹਾਟੈ।ਸਾਤੈਗੁਰਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁਦੇਈ।ਗੁਰਕਰਸਿਖੁਦੜਤ

ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੁਧੀਵੈਸ ਅਰਸੱਸੱਸੱਈਗਉਸਪੁਰਖ ਕਰਨਾਹੀਕਰਦੇਖਿਨ ਸਾਗਰ
ਟੇਗਨਤਸਾਅਾਟਪਹ ਰਹਾਓਕਰਨਸੁਲੋਈਗਸਬੁਉਧਟ ਸੁਨਿ
ਮੱਹਸਾਈਆਕੈਸੰਗੀਨਲੋਪੁਗਸਨਸਾਹੀਕਾਖੈਹਰੀਜਸੀਈਹੁਸੰਸ
ਪਕਧਰਗਸੋਗਨਨਕਭਸਮੱਹਦੁਖਤਹਤੇਨਸੋ॥ ਦਾਤਪਤਿਨ
ਦੁਰਤਾਈਗਅਨਦੁਤਈਆਦੁਖਨਠੇਤਾਈਗਜਨਸਮਾਗਨ ਸੀਨ
ਸਾਧੁਕੇਪੁਰਨਉਪਦੇਸਾਗਤਉਚੁਕਾਗਿਨਤਉਸੱਈਚਸਾਗਸਗ
ਧਸਨਤੇਧੈਨਸੋਗਜੀਸਕਾਸਾਤਿਨੱਕੀਰਧਾਰਨੀਸਾਸਧੱਸੰਗੀਜੀ
ਸੀਸਥਿਤਿਧਾਈਚੁਕੇਭੁਸਗਵਨਾਸੁਨਿਨਾਕਹਾਰਿਹਰੀਜਸੁਗਹ
ਨਿਰਗੁਨਅਥੈਸਰਗੁਨਤੀਓਹੀਕਥਾਧਰੀਨਿਸਗਾਖੀਹੈ
ਨੇਚਰਿ ਤਪੁਤਅਥੈਬ ਨਾਏਾਅਧਨੀਕੀਸਾਤਿਅਥੇਧਾਏਾਧਾ
ਜਾਨਹੀਕੱਲੁਏਾਸਰਬਧਨਿਤੰਚਰਿਏਕੋਸੱਲੁਏਾਓਤਿਧੱਤਿਰਹਿਆ
ਾਤਏਾਪੁਰਾਸਸਾਧਕੈਸੰਗੀਾਰਾਤਿਦਿਚਨਅਧਨੀਕਥਾਧਾਗੀਾਧ
ਰਨਨਕਬਾਲਿਹਾਰੀਾ॥੮॥੧੮॥ ਾਸਲੋਕੁਾ ਾਸਾਧਿਕਲ
ਜਨਾਬੀਧਿਆਸਰਣੀਛਰੁਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਨਾਨਕ
ਸਾਕੁਾ॥੧॥ ਾਅਸਟਪਦੀਾ ਾਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁ ਵੀ
ਸੀਮਾਰਿਨਾਮੁਅਾਰਾਧਨੁਅਵਰੀਉਪਾਵਸਭੀਤੁਬੀਸਾਰਹੁਾ
ਬਾਰਿਦਾਹੀਉਚਿਆਚਹੁਾਕਰਨਕਲ ਨਸੱਖੁਤੁਸਮਾਖੁਾ
ਸਰਪੁਨਾਮੁਹਲੇਵਖੁਾਇਹੁਧਨੁਸੰਚਹੁਚੱਵਹੁਭਰਵੰਤਾ ਸੰਤ
ਸਾਝਸੰਤਾਏਕਅਸਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ ਸਰਬਰੱਗਨਾਕੀ
॥੧॥ ਸੰਸੁਧਨਵਉਚਾਰੰਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹੀ ਸੱਧਨੁਹਰਿਸੇਵਤੇ

ਮਾਰਹੁਗੱਾਵਿਦਾਮਾਨਅੰਤ ਰਕੀਉਤੇਰੇਚਿੰਦਾਆਸਅਨੰਤਪ੍ਰਿਆਨਾ
ਤਜਨਕੀਯੁਰਿਮਨਮੰਗਾਆਪੁਛੱਡੇਬੇਨਤੀਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗੀਆਂਨੀ
ਤਰਹੁਤਾਰੀਯਨਕੇਕਾਰਿਛੇਤੁਬੰਡਾਰਾਨਾਨਕਗਾਵਯੁਰੇਨਮਸਕਾਰਾ॥
ਸਾਸਾਸਹ ਜਆਨੰਦਾਸਾਥਸੰਗੀਕਤੁਯਰਮਾਨੰਦਾਨਰ ਕਾਹਿਆਸੀਹੁ
ਾਰਹੁਨਗੱਾਵਿਦਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਧੀਕੁਾਚਿਤਾਚੀਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਦੇਵਾ॥
ਗਆਨੇਕਾਗੱਯਾਨਦਮੱਟਰਦੀਨਦਇਆਗਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਨਕਿਰਪਾ
ਜੀਸਿਮਾਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰ ਬਾਰਾਨਾਨਕਜੀਆਕਾਈਐਯਰਾਰ॥ਉਤਮਾ
ਕੇਬਚਨਾਅਮੁਾਕਾਾਾਇਰਤ ਨਾਸੁਨ ਤਕਮਾਵ ਤੱਾ ਨਉ
ਤਰੈਾੱਕ ਹਨਿਸਤਾ ਗਾਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲਪ੍ਰਤਾਕਸੰਗੁਾਜਾਕੀ
ਤਰਿੰਗਾਜੋਜੋਸਬ ਦੁਆਨਾਹ ਦੁਵਾਜੋਾਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰਯੁਤੁ
ਟੇਗੁਧਾਾਮਹੰਤਕੈਮਾਥੇਾਨਾਨਕਉਧਰੋਤਿਨਕੈਸਾਥੇ॥ਤੁਾਸਾ
ਨੇਸਰਨੀਆਏਾਕਰੀਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਿਮਾਾਏਾਸੀਤਿਗਏਬਕਾਰਾ
ਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਧਸੰਗੈਕਾਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵਾਯੁਗਨੱਾਂ
ਸੇਵਾਆਾਜਾਾਬਿਕਾਰਤੇਰਤਾਾਾਮਨਾਸੁਸੁਨਿਸਨਾਵਨੇਾ
ਦੁਦਾਈਆਪ੍ਰਭਿਯਾਾਾਨਾਨਕਾਨਿਬਹੀਖੇਯਹਮਾਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕੀਉ
ਪੁਸੰਤਮੀਤਾਸਾਵਧਾਨ ਇਕਾ ਾਗਰਚੀਤਾਸੁਖਮਨੀਸਹ ਜਾੱਾਂਕ
ਜੀਸੁਮਨਿਚਬੈਸੇਸੁੱਤਨਿਧਾਨਾਸਰਬਾਈਛਾਤਾਰੀਯੁਗਨੱਾਂਈਾਧਾ
ਧ੍ਰਾਗਦੁਸਤਾੱਾਂਇਾਸਕਤੇਉਧਰਯਾਏਅਸਥਾਨਾਬਹੁਰਿਨਹੱਦਾ
ਾਹਰੇਯਨੁਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁਸੱਾਂਈਾਨਾਨਕਜੀਸਾਹੈਪਰਾਧਤਿਹੱਾਂਈ॥
ਸਾਂਤਿਰਿਯਨਵਸਿਯੋਾਚੁਯੋਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਾਸਿਯੋਾਬਿਦਿਆਨੁ

ਪੂਰਾਗਿਆਨੁਸੰਜੋਸਟੁਉਪਜਾਇਸਨਾਨੁ।ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਾਪ੍ਯਹਥਾਸਾਸ
ਪਾਸੀਸਗਾਣਦੇਉਦਾਸਾਸੁੰਦ ਰੁਬਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾਸਮਦਰਸੀਏਕੁਦਿ
ਨਾਇਹਦਾਨਤਿਸੁ ਜਨਕੋਮੁਖਿਤਨੋ।ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਰ ਨਮਨਿਸੁਨੋ।ਏ
ਕਿਯਾਜੁਪੈਮਨਿਕੱਲਿਉਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਰਤਿਉੱਲਿਉ।ਗੁਰਮੱਖਿਦਨਾਮ
ਕਲੀਮਾਸਿਮਿਤਿਸਾਸ ਤਬੇਦਬ ਧਾ ਲੀਗਸਗਾਣਮਤੈਤਕੇਦਾਨਾਨਿ
ਸਾਬ੍ਹਿਦਕਰ ਤੁਕੈਮਨਿਬੀਸ ਮਾਰੱਖਿਅਹ ਧਸਾਧਸੰਗੋਮਿਟੈਜਾਂ
ਕੇਰਮਤੇਬੁਟੈਜਾਕੈਮਸਤੁਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਧਾਏਸਾਧਸਗਹਿਨਾਨਕ
ਕਾਓ।ਜੀਸੁਮਾਨਿਬਸੋਸੁਨੈਦਾਖਾਇਪ੍ਰੀਤਿ।ਰਤੀਸੁਜਨਆਵੈਹਾਤਿਪ੍ਰਭੁਚੀ
ਨਮਅਰਦਾਕਾਦੁਖੁਨਿਵਾਰੈ।ਦੁਸਬਦੇਹਤਤਕਾਲਿਉਧਾਰੈ।ਨਿਰ
ਸੰਕੁਅੰਮੋਟਤਾਕੀਬਾਨੀ।ਏਕੁਨਾਮ ਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ।ਚੁਖਾਂ
ਕੇਸੇਕਰਮ।ਸਾਧਨਮਨਿਜਪਾਤਾਕੇਕਰ ਮ।ਸਭਤੇਊਚਤਾਕੀ
ਬਨੀ।ਨਾਨਕਾਇਹਗੁਨਿਨਾਮਸੁਖਮਨੀ।੮।੨੪।੭।

ਗਾਗੁਰਾਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਭੰਤੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁਅਨੀਕ
ਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਮਏਕੰਕਾ
ਬੰਦਨਾਧਿਆਈ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭ ਸਗਨਿਪਰਉਨੀ
ਕੀਆਸਕਾਲਿਅਨਸੁਖਨਾਤੇਸਭਕਬੁਹੱਈ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਸੀ
ਸੁਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਘਟੁਸੋਧਿਯਕਾਰੁ
ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਹਥਸਾਰਗਸਰਨੰਕਾਰਾਦਾਤੁਕੁਮਤਿ
ਸੁਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਿ॥ਜੱਚਾਹਮੀਸੱਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨ
ਗੱਵੈਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤ॥ਸੰਮ੍ਰਿਤਿਜੀਐਸਾਧਸੰਗੇਮਨ
॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰਸਗਨਿਪਰਉਨੀ
ਕਹੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਦੁਤੀਆਕਾਉਮਿਟਾਈ॥੧॥ ॥ਪਉ
ਦੁਤੀਆਦੁਮਾਤਿਦੁਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ॥ਸਾਸਗਰਤੁਮੀਤ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੱਬੁਮੀਤ॥ਸਗਲੁਮਿਟੈਜੀਵਲੁਮਿਲੈਚਿਨਸਾਧੀਸਗਾ
ਆਪੁਤਜਹੁਗੱਵੈਟਕਜਹੁਕਾਉਕਾਮਿਯਰਵੇ॥ਸਾਲਾਗੁਮੀਲਾ
ਿਦਕਾਗਹਪਤਿਵੈਤ॥ਸਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚੁਸਾਹਕਾਵੰਤ॥ਉ
ਰਿਕਜਹੁਸਾਧੁਸੰਗੇਧਰੀਤ॥ਨਾਨਕਦੁਮਾਤਿਛੁਟੀਗਈਪਾਰਬ੍ਰ
॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਾਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਹ
ਨਕਸੰਤਨੀਮਾਕਬਹੁਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੩॥ ॥ਪਉੜ
ਆਵੈਗਇਬਿਖੈਫਲਕਉਮਕਬਨੀਚੁਨਾਨਕਸੁਰਗਭੁਮੰ
ਘਾਲੈਮੀਚੁਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰਹਉਹਉਕਰਾਬਿਹਾ

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
ਕਾਦਿਮਾ ਕਰਿਦਮ ਨਭਵਤੀ ਤੇਸੋ ਧੋ ਹੱਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮੋਇ ॥
ਹਰਿਉਤ ਮੁਹਰਿਧਰ ਦੁਸੱਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਗਯਤੇ ਹਰਿਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥
॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭ ਕਾਬਿਧੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮੋਇ ॥
ਹਰਿਯਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਦੁਬਿਧਾ ਗਈ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥
ਮੈਂ ਤੁਹਾਰਿ ਉਰਿਧਾਰਿ ਸਭ ਕਾਰ ਨਾਹਿ ਨਕੇ ਸਿਧਹਾਹੀ ਕੀਨਯਗਮੁਖਿ
॥ ਨਾਨਕ ਜੱਪੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੇ ਸੇ ਮਿਲਿਗਏ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨਹਾਰੀ
॥ ਤੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਤੈ ਸਚੁ ਚਗੋਸ਼ਾਈ ॥ ਤੁਧੱਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਕਿਨੀ ॥
ਗੋਤੇ ਗੀਧਾ ਈਗਤੇ ਗੀਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਭੁ ਹੈ ਜੀਨੀ ਵੀਤੀ ॥
ਘਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਿਨ ਮੀ ਸਮਾਈ ॥ ਵਡਭਾ
ਵਡੀ ਤੇ ਗੀਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਇਹੁ ਜੋ ਹੈ ਯੁਗੁ
ਸਭੁ ਬੱਲਾਨੁ ਢਿਕਸਾ ਦੁ ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾ ਦੁ ਸਭਾ ਦੇਹ ਉਮਾਮ
ਸੀ ਨਸਾਡਨਿ ਸੋ ਮਰਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਦਾ ਜਨਨਾਲ
ਬਗੇ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਾ ਦੁ ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿ
ਭੁ ਦਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨੈ ਹਰੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਿ ਤੁ ਹਰੀ ਮੁ
ਕਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕੁ
ਨਹ ਰਿਗਈਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁ ਈ ਕਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ
ਦਾਇਆ ॥ ਤੇ ਗਾ ਸਗੀ ਕੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਸਨ ਵੈ ਆਈ ਸੁ ਹੁ
ਜੋ ਵਡੁ ਦਾ ਤੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਤੁ ਹੈ ਸ ਚੁ ਮੇ ਗੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤੇ

ਛਦਾਤੇਹਾਢਪੁਧਾਵੈਕੋਇ।ਨਾਹਕਵਗਤਾਸਚੁਰਿਚੁਜਾਣਦਾਸੀਦੁਖੀਥੀ
ਹੋਇ।੨।। ।।ਧਉੜੀ।। ।।ਜੋਸਮੱਨੈਸਾਹੀਚੁਵਣਚਾਕਰੇਸੋੱਈਵਡਜਾਣੀ।
ਸਾਹਿਬਕਵੈਤੈਸੁਥਧਾਸਿਐਸੱਸਾਹੇਬਮਨਿਚਾਣੀ।ਜੋਚੱਜੰਸਚੀਸੇਵ
ਤੁਆਜਾਣੀ।ਜੋਸਮੱਨੈਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੁਗਹਣਵੈਗਾਣੁਆਖਿਵਖਾਣੀ।ਗਾ
ਸਚਹੈਬੁਝਿਸਾਚਿਸਮਾਣੀ।੫।। ।।ਸਲੱਕੁਮਹਲਾ੫ ।।ਹਰਿਸਤਿਨੀ
ਮਹੁਹੈਨਿਰਵੈਕੁਨਿਰਵੈਕੁਨਿਵੰਕਰ ਕੁਰਾਜੀਨਾ ਪਿ ਆਇਕਮਨਿ
ਤੇਤੀ ਨਾਲਥਾਹਉਮੈਚਰ ਕੁਰਾਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਆਗਧਿਆ
ਜਨਸੇਕਾਕੁਰਾਕੱਈਨਿ ਦਾ ਕਰੇਪੁਰੇਸਾਤਿਗੁਰੁਕੀਤਿਸਨੱਢਟੁਹਿ
ਕੁਸੰਸਾ ਰੁਸਾਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਥੈਵਰਤਦਾਹਰਿਆਥੇਰਖਣਹਾਕੁ
ਨੁਗੁਰੁਸੁਣਾਵਦਾਤਿਸਨੱਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਰ ਕਾਜਨੁਨਾਨਕਥਿ
ਵਾਰਿਆਸੀਨਿਜਧਿਆਸਿ ਸਜਣਹਾਕੁ।੧।। ।।ਸਹਲੱਕੁ
ਰਤੀਸਾ ਜੀਅਨੁਆਥੇਅਕਾਸੁਾਵਿਚਿਆਥੇਜੰਤਉਪਾਇਆਨੁਖਿਆ
ਜੀਆ ਸੁਾਸਕੁਆਥੇਅਥਿਵਰਤਦਆਥੇਹੀਗੁਣਤਾ ਸੁਾਜਨਸਾਖਾ
ਇਤੁਸਕਰਿਆਵਿਚਿ ਧਰ ਟੇਕਸੁਾ।੨।। ।।ਧਉੜੀ।। ।।ਜੁਸਆ
ਸਚੁਹੇਸਚੁਸਚੇਕਾਹੇ।ਜੱਤੁਪੁਸ ਚੁਸਕਾਹਦੇਤਿ ਨਜਮਕੰਕ ਗੁਨੇਤੀ
ਤਿਨਕੇਮੁਖਦਰਿਉਜਾਪੈਨਿ ਹਰਿਹਰਦੇਸਚਾਕਾਹੇ।ਕੁਹੀ
ਬਹਾਸਟੀਅਨਿਕੁਤੁਹਿਗਦੈਕਪਤੁਮਹਾਦਖੁਪਾਹੇ।ਸੁ ਹਕਾਲੇਕੁ
ਅੰਕੁਤਿਆਗਕੁਤੁੱਹੀਜਾਹੇ।੬।। ।।ਸਲੱਕੁਮਹਲਾ੫ ।।ਸ
ਰਤੀਯਗਮੁਹੇਤੁਸੁਵਿਚਿਜੋਹਕੱਥੀ ਜੋਤੇਹਾਢਪੁਧਾਏ।ਗੁਰਸਿ
ਤੁਥੀਜੀਅਗਤੀਨਿ ਐਸੇ ਤਢਪੁਹਰਿਧਾਏ।ਓਨਾਹਲਾਤਿਧਲਾ

ਹਥਿਨਆਵੈਓਹੁਅਪਣਾਥੀਜੈਆਪੇਯਵੈਨਰਕਘੱਲੈਮੁਹਿਕਾਲੈਯਵੈ
ਤਸਕਰੁਯਾਈਕਾਲਵੈਗਹਿਰੈਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਯਵੈਤਾ ਓਬਚੈ
ਹਰਿਨਮੁਖਿਆਵੈਜਮਰਿਬਾਤਆਖੈਸੁਹਣੇਨਾਕੁਹਾਵੈਕਰਤੇਦੇ
।।ਸਹਲਕ ।।ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮੁਨਮੰਨੈਓਹੁਮਨਮੁਖੁਅਗੀਆਸੁ
ਪਾਈਆਗਓਸੁਅੰਦਰਿਕੁਤੁਕੁਤੁੱਕਾਰਿਚੁਝੈਅਹੁਟੈਦੁਗਣੁਦਫੜੈ
ਪਾਈਆਗਓਹੁਰਾਖ ਛਡੈਮੀਕਰਬਧੁਤੀਓਸਦਾਬੱਗੀਆਸੈਮਾਰੇ
।।ਓਹੁਪਾਰਿਘਾਰਿਹੰਢੈਜਿਉਰੰ।।ਦੁਹਾਗਣਿ ਓਸੁਨਾਲੀਮੁਹੁਜੋੜੈ ਓ
ਛਡਿਪਾਈਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈਸੁਆਲਿਪਵਿਤੁਹੋਵੈਤਉਸਦਾਧੁ
ਧਾਸੀਬਹਿਜਾਈਆਗੁਜੁਗੁਜੋਯਆਸੁਸੱਚੁਖਾਣਾਹੀਪੰਚਹੁਸੀ
ਮੁਲੁਸਚੁਗਵਾਈਆਗੁਪਾਰਿਆਸੁਅਗਮੁਨਿਗਮੁਨਾਕੁਆਖੈਸੁਣੈ
ਕਾਬਚਨੁਓਪਾਰਿਆਈਆਗੁਗੁਰਸਿਖਾਵਾੜਿਆਈਕੁਵੈਗੁਰਯੁਰੇਵੀ
ਓਹੁਵੇਲਾਹਥਿਨਆਈਆ।੨।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਸਚੁਸਹਾਗਵਡ
ਤੈਸੱਚਾਏਜੀਸੁਸਾਤਿਗੁਰੁਟਿਕੇ।।ਸੱਸਾਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਸੁਚੁਧੀਆਈਦਸਾਰੁ
ਤਿਗੁਰੁਰੁਈਕੇ।।ਸੱਈਸਾਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਤੈਜੀਨਿਪੰਜੇਦੁਤੁਕੀਤੇ
ਕੋਜੀਥੇਨੁਸਾਤਿਗੁਰਮੇਵੈਆਪੁਗਵਾਈਦੇਤਿ ਨਅੰਦਰਿਕੁਤੁਢਿਟੁਢਿ
ਕੋ।।ਓਏਬੱਲੇਕੀਸੇਨਕਾਵਨੀਮੁਹਕਾਬੇਸਾਤਿਗੁਰਤੇਚੁਕੇ।।੮।। ।।ਜੱਗ
ਹਾਮਿਪੂਕਰਸਤੁਖੇਤੁਹੈਹਰਿਆਪਿਕਿਰਸਾਲੀਆਈਆ।।ਗੁਰੁਪਿਰ
ਨਾਮ ਈਆਨੁਮਨਮੁਖੀਮੁਲੁਗਵਾਈਆ।।ਜਕੁਰੱਬੀਜੇਆਪੇਖੁਣੋ
ਦੇਸੱਚੇਚੁਜਾਈਆ।।ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਆ।।ਤਮਾਚੁਪਾਈਕਰਸ ਨਿਤਚੁ ਰਵਦਾਹਰਿਕਵੈ

ਜੋ ਨਾਮੈ ਦਾ ਸਿਮਰਨਾ ਮੁਨੀਯਾ ਨੁ ਹੰਤੇ ਨਵੇਕਰਾ ਜਦੋ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿ
ਤਸਰੀ ਵੱਲ ਨਕੀਹਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸੀ। ਜੋ ਕਰਤੂਤ ਦੁਸ਼ਟਾ
ਸਭ ਦਾ ਸ ਨੁ ਦੇਖੀ ਕਰਿ ਹੈ ਸਾਥਾਸੀ। ਸਾਰੁ ਪਤਿ ਤੇ ਸਾਰੁ ਸਭੁ ਮਰਿ ਜਾਸੀ
ਕਉਆ ਇਕ ਰਹਿ ਰਹਣਾ ਸੀ। ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦਾ ਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨੀਚਾ ਤੇ ਨੀਚ ਥਾਨੁ ਨੀਚ ਥਾ
ਇਆ ਕੱਢੀ ਨੀਂਦ ਕੁਵਾੜਿਆ ਈ ਦੇਖੀ ਨਾਮੈ ਸੱਕ ਰੈਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਬੱਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੱਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥
ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਚੁਆ ਗੁ ਮੁਦਾਇਆ ਜੁਗੈ ਵਡਾ ਚਾਨਣਾ ਤੁ ਪੁ ਜੇ ਤੁ ਮੈਂ ਨੁ
ਦਸੀ ਚੁਲੈ ਸੁਖਤੁ ਮੈਂ ਗੈ ਮੀ ਨ ਦਾ ਗੱਲੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦੀਸੈ ਅਦਾ ਸ ਕੁਤ ਖਾ
ਲਜਾਲਾ ਜੱਥੀ ਨੁ ਸ ਦੇ ਹੱਥ ਰਤੁ ਚੰਤੁ ਖਾ ਈ ਦੇ ਸੇ ਕੁੜੀਆ ਗ ਕੁਤ ਸੀ
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇ ਤੁ ਥੀ ਨੁ ਸ ਦੇ ਯ ਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ॥ਸ
ਅਗੱਦੇਸ ਤਰਾਉ ਨਦ ਹੈ ਧਿ ਛੱਦੇ ਆਰਿਆ ਵੰਸੀ ਨ ਅਦੇ ਗ ਅਯ ਹੀ
ਮੁਖੁ ਦੇਖਾ ਗਾ ਗਲੀ ਵਿ ਉਸੁ ਖੁ ਯਾ ਦੇ ॥ ਜੀਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪੀਤੁ ਨ ਹੀ ਸੀ
ਕੁੜੀਆ ਦੇ ਕੁੜੀ ਜਾ ਦੇ ॥ ਜੋ ਦਿ ਪਾ ਸ ਗੇ ਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾ ਸੁ ਗੁ
ਮੁਨ ਦਗੀ ਆ ਦੇ ॥ ਤਾ ਸ ਪਿਉ ਪੀ ਦਾ ਸਭ ਦੁ ਗੁਰ ਦੇ ਨਾ ਸ ਕੁ ਕਾ
ਕਾ ਸ ਚੁ ਕਾ ਦੇ ॥ ਸ ਦਾ ਸ ਨੰ ਦਾ ਹੈ ਦਿ ਨ ਰਾ ਤੀ ਨਾ ਨਕ ਨਾ ਦੀ ਨੁ
ਦੇ ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕ ਮ ੪॥ ਗੁ ਸ ਤੈ ਗੁ ਰ ਕ ਜੱ ਸੀ ਧੁ ਆ ਪ ਸੋ ਤੁ ਖੰ
ਨਾ ਮੁ ਧੀ ਆ ਦੇ ॥ ਉ ਹੁ ਅ ਕ ਭੁ ਕ ਖ ਕ ਯ ਰ ਕ ਤੀ ਈ ਸ ਨਾ ਨੁ ਕ ਅੰ ਮ ਤ
ਉ ਪ ਦੇ ਸੀ ਗੁ ਰੁ ਹਾ ਰਿ ਜ ਪੁ ਜਾ ਧੇ ਸ ਭ ਕਿ ਲਾ ਈ ਥ ਪ ਯ ਦੱ ਖ
ਢਿ ਰੱ ਲੇ ਦੇ ਧੁ ਗੁ ਰ ਬਾ ਣੀ ਗਾ ਂ ਦੇ ਬ ਹਾ ਦਿ ਆ ਉ ਠਾ ਦਿ ਆ ਹੀ

ਹੀਗੁਰਮਢਯਾਰਸਸਾਚਰੀਢਿਲੇਖਯਾਂਗੇਨਵੱਸੀਗਤਾ ਸਿਖਉ
ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹੋਂਅੰਤਜਨਾਸਿਵੇਦਕਵੰਦੇਰਕਮ ਸਾਧੈਨਾਂਘਾ
ਚਨਹੱਵੰਦੇਯ ਸਟਯਹਾਰਸ ਸਾਧਰਸਭੇਪੱਕਸੁੰਦੇਸਾਯੁਨਯਾ
ਕਥਨਗਾਂਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇਸਾਓਇਲੱਚਨੇਓਨਸਗੁਣੇਨੱਓਇਅੰਯਸੀ
ਓਇਵਚਾਰੇਕਿਆਕਰ ਨਸਾਂਕਾਰਾਸੁਕਿਮੰਦੇਸਜੱਸਾਰੇਤੁਮੀਯਾਗਸੁ
ਸੋਨਸੰਦੇਵੇਹੁਕਰਸੀਨਿਰ ਵੈਰਨਾਲਿਯਰਸਾਨਿਆਲੀਯਚੰਦੇਸਿਲ
ਰਸਿਯਾਸੇਢਿਰਚੀਤੁਵੰਦੇਸਾਯੇਤੁਸੁਢਾਤੁਕਾਇਆਤਿਸੁਤਾਰਾਸੁਸੰਦੇ
।।ਸਲੱਕੁਮਹਲਾ ੪ ।।ਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰੁਧੀਆਈਦਾਵਡੀਵੇ
।।ਤੁਸਿਦੀਯੁਰੈਸਾਤਿਗੁਰੁਘਟੈਨਾਹੀਈਕੁਤਿਪੁਤਿਸੋਦੀਘਟਦੀ
ਓਬੁਸਾਤਿਗੁਰੁਕੇਵਾਲਿਹੇਤਾਸ੍ਰਖਿਸ੍ਰਖਿਮਗੈਸਤਪੁੱਕਣੀ।।ਨਿਟਕਾਰੇ
ਕਰੇਹਾਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ।।ਜਿਉਜਿਉਨੈਰ ਕਾਨਿਦ ਕਰਹੀਤਿਉਤਿ
ਤਰਤੈਸਦਾਈ।।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤੇਨਿਯੈਰੀਆਹੀਸਾ ਰਹ
।।ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਲੁਤਨੀਖੇਹਾਂ ਤਯਾ ਤੁਸਕੁਤੀਸਾ
।।ਨਿਤਸ੍ਰਹੀਆਪਣੇਸ੍ਰਗੁਸੁਟੇਸ੍ਰਖਦਾਸ੍ਰਖਦਾਸ੍ਰਤਿਯਾਇਆਗਨਿਤਉਪਾਦ
ਆਧਨਕਾਰਨਿਅਗਾਨਾਧਨੁਭੀ ਉਡਿਗਾਇਆ।।ਕਿਆਓਹੁਖਟੇਕੀਆ
ਵੈਜੀਸੁਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਾਇਆ।।ਨਿਵੈਗੈਨਾਲੀ ਸੁਵੈਰੁਚਾਟੇਸਭੁ
ਤੈਕਾਤਿਨਿਸੀਤਿਖਾਇਆ।।ਓਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੱਈਨਾਹੀ।।ਜੀਸੁਅੰਦਰੀਸੀ
ਹਿਅੰ ਬੁਧਾਇਆ।।ਜੇਸਾਈਨੈਨੱਓਹੁਹਬੁਧਾਏਤਾਖੋਹੁਸੇਤੀਰਾਖਿਗਾ
ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਟ੍ਰਿਓਹੁਆਵੈਤਾਪਿਛਲੇਅਵਗਾ ਦਬਧਾਸੀਆ
ਜਨਨਾਨਕਅਨਾਦੀਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਸੀਮਰ ਤਾਕਿਆਇ ਖਧਾ

ਆਰਾ ਗੁਰਕਾਜੇਵਾ ਗੁਸੰਸਾਰੀਸਤ ਤੁਕਾਸਾ ਜਨੁਨਾਨਪੁਕੀਸ
ਰੇਦਸ ਨਕੀਹਰੀਪੈਜਗਖਾਏ॥੨॥ ॥ਧਉੜੀ॥ ॥ਤੁਮਸਾਗਾਨੀ
ਸਤੁਸਾਹਮਾਰੇਸਤੁਪੁੰਜੀਨਾਮੁਦਿੜਾਏਪੂਤਵਣਜਾਰੇਥਾਰੇ॥ਸਤੁਸ
ਵਣਜਿਐਹੋਗੁਰਖਰੀਨਿਰਾਰੇ॥ਸੋਵਖਤੁਸਾਈਸੇਜਨਮਿਆਗੁਰਸਬ
ਸਤੁਸਾਹਮਾਰੇਘੁਅਖੁਹੋਗੁਰਸਬਦੀਲਖਾਰੇ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਜੋਸੁਅੰਦਰਿਤਤੁਪਰਾਈਹੰਦੈਤੈਮਦਾਕਦੇਨਹੱਵੈਚਲਾਰਥੈਮਦਆਪਿਅ
ਗੈਨਿਤਉਜਾਣੀਪੁਕਾਰੇਖਲਾਗੀਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਾਖੀਚੁਗਾਖਣਵੇਲੈ
ਆਉਮਦਾਸਕੁਗਾਈਆਨਿਤਚੁਗਾਖੀਕਰੇਅਹੱਟੀਪਰਾਈਗੁ
ਕੈਉਮਦਾਕਾਲਾਕਾਈਆਰਕਮਾਪਰਤੀਸਰੀਰਕਾਲਾਜੁਗਾਦੀਸੀਨਾ
ਤੇਹਰੱਪਾਏ॥ਜਾਖਾਉਪਰਿਤਪਾਵਸੁਜੱਸੀਵਿਸੁਧਾਪੀਤਉਕਾਲਾਮੀ
ਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿਆਉਸਚੁਕਰਤੇਕਾਲੇਹਾਰੱਈਕਰੇਤੇਹਾਰੱਈਪਾਏਸਾ
ਉਸਕਸੱਟੀਪਾਈਹਾਰਿਦਰਕੀ ਆਬਤਆਖੀਸੁਹਾਏ॥੧॥ ॥ਸਾ
ਹੱਦੈਪਰਤਖਿਗੁਰੁਜੱਵਿਛੁੜੇਤੀਨਕਉਦਾਰਿਛੱਈਨਹੀਰੱਈਕਾਈਮੀ
ਨਿਦਕਸੁਹਾਢਿਕੇਖੁਰਖੁਰਮੁਹਿਪਾਹੀਜੱਸਾਤਿਗੁਰਿਢਿਟਕੇਸ ਭਿ
ਕੋਨਿਤਬੰਨਾਖੁਸੇਪਾਹੀਜੀ ਨਗੁਰੁਜੱਪਿਆਆਪਣਾਸੇਪੈਰੇ ਦ
ਤਿਨਕੀਖੁਖਦੇਨਉਤਰੇਨਿਤਖੁਖਖੁਖਕੁਰਹੀ ਓਨਾਦਆਪਿਆਪੱ
ਜੀ ਤਹਖੁਲੇਹਖੁਲਿਆਸਹੀ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਵੇਖਨਸਾਖੀ
ਪਿਛੇਬਖੁਨਹੀ ਜੱਸਾਤਿਗੁਰੁਮਾਰੇਤਿਨਜਾਈਮਿਲਾਹਰਦੀਪੁਰੀ
ਗਵਹੀ ਓਹੁਅਗੇਕੁਸਟੀ ਗੁਰਕੇਢਿਟਕੇਜੇਓਸੁਸਿਞੋਤਿਸੁਖ
ਹਰੀਤਿਨਕਾਦਰਸ ਨੁਨਾਕਗੁਜੱਦੁਜੈਕੁਾਈਚੀਤੁਆਹੀ ਪੁਰੀਕਲੈ

ਦੁਇਚਿਆਕੀਹਹੇਕੱਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਕਢੈਧੱਤੀ ਸਕੁਆਤਮਸਾਮੁਖ
ਤਾਈ ਕੁਰਾਵਿਆਂਇਕੱਓਤਿਧੱਤੀਆਇ ਕੁਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆਸੁਖੰ
ਸਵਣਸਰੱਬੀ ।।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਸਚੁਸਚੇਸੇਵਤੇਜੀਉ
।। ।।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੪ ।।ਸਾਕਿਰ ਸਾਤੀਨ ਕੇਸਿਹੋਹੀਸੀ ਨਾ
ਮਨਮਾਹੀ।।ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸਾਬੁਰੇਖਣ
ਜਿਨ ਨੀਰਤਉਨ ਮੁਖਿਆਇਆਤਿਨਕਉਕੁਕੱਈਨਾਹੀਗਹੀਦੁ
ਸਰੇਵਿਆਸੀ ਨਕਉਪੁਰਿਲੀਖਿਆਆਤਾ।।ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈ
ਜੇ ਨਹਾਰਿਦੁਰਮਨਮਾਹੀ।।ਓਇਆਧਿਤਰੇਸਬੁਕੁਟੰਬਸਮੇਉਤਿ ਨੀਵ
ਗਾ ਤੁਛੜਾਹੀ।।ਜਨਨਾਨਕ ਕਉਹਰੀਮੇਲਿ ਜ ਨਾਤਿ ਨਵੇਖਿਵੇਹੀ
ਹੀ।।੧।। ।।ਮਹਲਾ ੪ ।।ਸਾਧਰਤੀਕਉਈਹ ਰੀਆਵਨੀਜੀਉ
ਗੁਰੁਬੈਠਆਇਸੇਜੰ ਤਕਉਏਹ ਰੀਆਵਨੋਜੀ ਨੀਮੇਰਾਸਾਤੀਗੁਰੁ
ਇਆਧਨੁਧੰ ਨੁਧਿਤਾਧਨੁਧੰਨੁਕੁਲੁਧਨੁਧੰਨੁਸੁਜਨਨੀਜੀਨਿਗੁ ਰੁ
ਇਆਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਜੀਨੈਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਖਿਤਰੀਆਸੀ ਨੀਂ
ਨਾਲਏਛੜਾਇਹਰਿਸਾਤੀਗੁਰੁਮਿਲਾਹੁਦਾਇਆਕਰੀਜਾਸੁ
ਧਾਇ।।੨।। ।।ਥਉੜੀ।। ।।ਸਚੁਸਚਾਸਾਤੀਗੁਰੁਅਮਰੁ
ਦਰਿਹਰਿਓਰਥਾਪਿਆ ।।ਸਚੁਸਚਾਸਾਤੀਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜੀਜੀ
ਖੁਮਾਰਿਆਜਾਣਿਆਪੁਰਾਸਾਤੀਗੁਰੁਤੰਅੰਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾ
ਬਾਹਰਿਗੁਰਆਖਣੈਸਦਾਸਦਾਧੁਰਿਮਦਾਰਿਆ।।ਜਗਮੁਖੀ
ਨਾਮੁਖਹਾਰਿਆ।।੧੭।। ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੪ ।।ਕਰੀਕਿਰਪਾ
ਮੇਲਿਇਨੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾ ਮੁਖਿਆਇਸੀ।।ਸੱਚਰੇਜੀਸਾਤੀਗੁ

ਕਦੇਧੋਈ ਸਚੁਵਣਜਾਹਿਰੰਗਸੀ ਓਸਚੁਸਓਦਨੱਝੀਕੱਦਾਸੁ
ਆਹਾਰਸਿਕਾਦੋਸੱਝੀ ਨਾਨਕਾ ਨਸਚੁਵਣਜੀਆਸੀਨਾਕੁ
ਪਰਾਪਤਿਹੱਈ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾਝਸਹੀਸਚੁਸਾਦਾ
ਚਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲੇ ਸਚੁਸੇਵੀਸ ਚੁਮਾਨਿਏਸੋਸਚੁਸਚਾਸੀਓ
ਸਚੁਸਚਾਸੀਨੀਅ ਰਾਧਿਆਸੇਜਾਇਰਾਲੇਸ ਚਨਾਲੇ ਸਚੁਸਾ
ਨਸੋਖਿਤੇਮਨਮੁਖਮੁਤੁਬਿਤਾਲੇ ਓਹਆਪੁਪਤਾਪੁਮੁਹਹੁ
ਓਪਤੀਤੈਆਦੀਸ ਤਦਾਲੇ ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩
ਰਾਗਸੁਖਾਖਣੀਜੈਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਈ ਤਾਦੈਚਾਲੈਸਾਤਿਗੁਰੂ
ਰੁਕਰੇਈ ਸਚਾਸਬਦੁਤਤਾਕੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰਾਵੈਈ ਸੀਓਹੁ
ਜੀਹੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾਗਤਿਓਸਚੇਨੱਜੀਓਦੇਈ ਰੰਗੀਚਾਪੁਐਸਾ
ਚੋਸੀਓਪਾਗਾਨੇਹੁਰਾਕੁਤੁਹਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਕੁਤੁਮੁਝੰਮਾਪਦੇਰਿ
ਤੀਕਰਾਨਿਵਡਿਆਈਆਕੁਤੇਸੀਓਪਾਗਾਨੇਹੁਨਾਨਕਸਚਾਸਾਪ
ਦਾਰਿਕਰੇਈ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੪ ॥ਸ ਤਸੰਗਾਤੀਮਹਿਰਾਉ
ਸੰਗਿਸਾਧੂਮਿਲਿਓਪਿਆਰਿਆ ਓਹਿਪੁਰਖਧਰਾਈਧੰਨੁਜਨ
ਸੁਕਰਾਹਿਧਰਿਉਪਕਾਰਿਆ ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਸਾਮੁ
ਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ ਗੁਰਵੇਖਦਕਉਸਭਕੱਈਜੰਜੋ
ਗਤਿਨਾਸਕਰਿਆ ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵੀ
ਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ ਤੁਆਪੇਪੁਨਹਿਪੁਨਾਕਰਵੀਸਾ ਤਿਗੁਰਕਉਮੀਨ
ਆਕੱਈਵਿਚੁਪਾਤਿ ਜਾਈਸਾਤਿਗੁਰੁਪਾਸਹੁਤੀਸੁਕਾਆਮੁ
ਓਆਰਾਤਿਸੁਅਗੋਪਿਛੇਛੱਦੀਨਹੀਗੁਰਸਿਖੀਸਹਿਦੀਚਾ

ਸਾਤਿਗੁਰੂਕੈਪਹਿਚੋਹਾਰਿਸਾਕਿਉਬਾਰਿਆਗਾਨੋਮੰ ਦਾਖਿਤਦੇਪੁਰਾ
ਕਾਸੁਆਪੈਉਪਾਵਣਹਾਰੋਮਾਰਿਆ। ਏਹਗਾਲ ਹੱਦੋਕਿਤੇ
ਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ।੨।। ਪਉੜੀ।। ਸ
ਤੀਆਸੀਨੀਅਗਾਧਿਆਨਾ ਉਦੇਤਾਸਤੁ ਚਵੇ ਸੋ ਵਿਗਅਜੁਗ
ਈਆਹਿਜੁੱਗੁਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ। ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੀਆ
ਚੁਲਵੇਗਾਨਿ ਨਮਨਿਤਨਿਸਚਾਰਵਦਾਸੇਸਚੀਦਰਗਹਗਵੇ।
ਚੱਬੇਸ ਚੁਨਾਉ ਸਚੁਸਚਾਸਦਨਵੇ।੨੧।। ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਸਉਦਾਕਿਆਨਾਗਣਾਗਮੁਖਿਤੇਪਰਵਾਨੁ।ਜਿਨਾਸਾਸੀਗੀਤ
ਜੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨਾ।ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿ
ਆਨੁਤਾਤਿਨਕੀਸੰਞਾਤਿਮਿਲਿਸਹਾਦਰਗਹਪਾਈ ਮਾਨੁਸ
ਵਾਹੁਚੁਚਗਹਿਉਦਰੇਤੀਵਹੁਕਰੇਨਿ।ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇ
ਸੰਸਾਰਿਕੇਨਿ।੧।। ਮਹਲਾ ੪ ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਆਪ
ਅੰਤਰਾਮੁਅਪਾਰੁ।ਤਉਜਾਲਿਚੁਬਾਦਿਆਕਢਿਘਾਲਹਿਦਾਸਿ
ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਸਾਹਹੈ ਜਿਨੀਮਕਰਹਿਦਾਧਾ ਪੁਰਾਵਲਜਾਗੇਸਿਧ
ਬਾਦਿਆਵਹਹਾਪੁਰਾਜਨਨਾਨਕਸੀ ਨਕਉਰਿਧਾਭਈਤਿ
ਗਜਹਹਾਪੁਰਾ।੨।। ਪਉੜੀ।। ਸਚੁਸਚੇਕੋਜਾਨਣਭਗ
ਚਾਨਿ ਨਿਅਰਾਧਿਆ।ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿਧੰਨਿਢੰਢੋਲਿਆਤਿ
ਹੀਸਚੁਜਾਣਿਆ।ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆਕਾਣੁਕੈਦਬੁਮਾ
ਸਾਧਿਆ।ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਰਿਹਾਹੈਸਚੁਸੇਦਨਿਸੋਸਾਚਿਲਾਗਿ
ਸਚੇਨਸਾਚਾਸੈਹੈਸਚੁਸਚਾਸੋਵਿਛੁੜਾਧਿਆ।੨੨।।

ਸਤਿਗੁਰਨੱਮਿਲੇਸੁਹਾਮੀਆਲੇਨਾਹੀਂਕਿਸੇਯਕੈਗਾਰਨਾ ॥ ਗਾਰ
ਇਹੁਮਨੁਅਦ੍ਰਿਸੁਕਰਿਮਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਆਈਐਸੀਤੁਗਾਖੀਉਮਾ
ਸੋਈਸਾਗੀਐਬਹਾਦੀਆਓਢਦੀਆਨੀ ਤਗਸਰਜੀਵਦਖੀਹ
ਇਹੁਜੀਅੜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦਇਆਨੀ ਉਤਵੈਤਉਮਖੁਤੁਲਨਾਗਾ
ਬਖਸੀਆ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗਾਮਨਮੁਖਅਹੰਕਰੀਮਾ
ਲੈਖਿਲੁਅਗੈਖਿਨੁ ਪੀਐਗਸਦਾਬੁਝਾਈਐਮਹਲਿਨਮਾਈ
ਦਰਸਹ ਸਿਝੈਸਾਤਿਗੁਰਕਾਮਹਲੁਦਿਖਾਨਾਕੈਮਦ
ਨਾਹਿਆਥਲੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਾਰਿਮੇਰਾਨਾਨਕਾਏਚਲੈਨਾ॥੨॥
ਸ੍ਰੀ ਗਸਾਸੇਵਾਕੀਤੀਸਫਲੁਹੈਜਿਤੁਸਾਤਿਗੁਰਕਾਮ ਨੁਮੰਨੇਗਾ
ਕਾਮਨੁਮੰਨਿਆਤਾਂਥਾਥਕਾਸਮਝਾਕੈਨੇਗਾਓਹਦੇ ਸੁਕੀਰ
ਗੁਰੁਸੋਸੁਣਿਆਸਿਖੀਕੈਨੇਗਾਜੀ ਨਸਾਤਿਗੁਰਕਾਕੁਲਮੰ
ਨਚਤੀਚਵਗਾਵਿਵੰਨੇਗਾ ਏਹੁਚਾਲਹਿਰਾਖੀਗੁਰ ਮੁ
ਖਿਆਸੁਸਾਹਿਮਨੁਭੀਨਾ॥੨੫॥ ਗਸਬੱਕੁਮਹਲਾ ੪ ਗਸ
ਗੱਧਿਆਆਖਦਾਸੁਠਉਨਠਾਉ ਹਲਾ ਤੁਪਲਾਤੁ
ਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ ਓਹੁਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਢਿਗਿਸ
ਗਇਆਉ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਗਲਤੈਪਾਸੀਐਦਖੇ ਦੁਖਵਿਨਾ
ਗਸਾਤਿਗੁਰੁਪੁਖਨਿਰਵੈਰੁਹੈਆਪੇਜਾਣੈਸੀਉ
ਗਨਾਨਕਦਸ ਨੁਜੀਨਾਇਥਾਕਿਨੁ ਤਿਨਦਰਗਹਪਾਈਐਛ
ਗਸਹਕਤੁ ਗਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁਦੁਮਾਤਿਅਹੰਕਾਮੈਂਧ
ਜੁਐਸਾਤਿਹਾਰੀਆਕੁਤੁਕਸ ਤੁਓਹੁਪਾਧੁਰਮਾਟੈਕਿਆ

ਉਦਾਸੀ ਸੱਨਬੈਰਾਗਨਾਨਕਾ ਤੀਸੁਸਰਗੁਨਰਕੀਜੋਯੁਗਯੁਸਾਸਥਾ॥
ਸਾਝੰਕੁਮਹਲਾ੫ ॥ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਤਿਤ੍ਰ
ਨਾਤਿਨਪ੍ਰਭੀਮਾਰੇਨਾਨਕਾ ਹੱਈਹੱਈਸੁਏਹਗਮਾ॥੧॥ਸਾਸ
ਅਵਖਯਸਭੇਕੀਤੇ ਅਨੁਨੰਦ ਕਵਾਦਾਕੁਨਾਹਿਗਸਾਖਿਬੁਲ
ਪਾਚੀਯਾਚੀਜੱਨੀਯਾਹਿ॥੨॥ ॥ਯਉੜੀਮਃ੫ ॥ਤੁਸੀਨਿਤਾਹ
ਗੁਰੁਹਰਿਯਨੁਸਤੁਅਖੁਹਾਭਿਅਦੇਸੇਸਿਦਿਸਟੇਜਮਕਾਬੁਖੁ
ਕੱਯੁਬੁਰਿਆਈਅਸੰਗਸਾਧੁਤੁਹਾਵਿਦੁਮਦੇ ਦੁਨਾਸੋਵਦੇ
ਸਨਿਬੁਹਾਨਨਕਕਉਰੁਰੇਬਖਸਿਆਨਮੈਸੰਗਿਤੁਹਾਰਲੀ
ਤਪਨਤੋ ਦੈਅੰਦਰਹੁਯੱਕੀਨਿਤਮਾਇਆਅੱਢਿਗੈਜਲ ਮਾ
ਅਗੱਦੈਸਾਦੀਆਸਤੈਦੀਭੁਖਿਆਪ੍ਯਏਨਹੀਯਿਛੇਦਯਬੁਨੀ
ਪੈ ਪੁਤੁਵਿਚਿਬਹਾਲੀਆਪੰਚਜੱਗਸ ਤਹਸਹੁਆ ਸੇਤਯਾ
ਰੈਹੈਗਾਲੀਆਗਾਜਿਬੈਬੱਲਯਨੁਦੇਖੈਤਿਬੈਤਯਾਤਿਹੈਹੰ
ਤੈਡਿਠੈਤਯੈਯਮਹਾਰਿਆਂਤ ਈ ਏਹੁਤਯਾਨਤੋਈਵਗੁਆਂ
ਯਜ਼ਨਾਦੀਚਾਰਿਆਸ ਤਪੁਰਖਕੀਤਯਾਨਿਦਾਕਗੈਂਜ
ਸਤ ਤੀਵਿਚਹੱਦੈ ਏਤੁਦੱਖੈਤਪਦੀਮਾਰਿਆ॥ਸਹਾਪੁਖੰ
ਕਾਦੇਖੁਜਿਤਯੇਨੱਢਿਆਂਸਤੁਗਾਈਆਤਯੇਕਾਧਾਂਜਿ
ਬਹੈਪੰਚਾਦਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏਅੰਦਰਿਬਹੈਤਪਾਪਕਮਾਏ ਨ
ਯਾਯਾਪੁਪੰਚਾਨੱਹੁਯਾ ਕਾਰਿਦੇਖਾਲੀਆਯਮਮਾਨੀ
ਕਰਾਨੱਆਖਿਛਾੜਿਆ ਏਸੁਤਯੇਨੱਤਿਬੈਖਾੜ੍ਹਿਯਾਈਹੁਜਿ
ਹਾਹਤੀਆਰਿਆਗਾਢਿਓ ਏਸੁਤਯੇਟੈਮੁਹਿਕੱਈ ਅਗਾਹੁ

ਸੋਸਪਨੈਸੁਖੁਨਕਾਹੂਕਾਮਾਦੈਕੁਦੁਖੁਉਚਰੇਕਤਿਆਗਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਗਆਈਆਸਹਤਦੁਖੁਹੈਦੁਖਾਘੈਨਸੋਦੁਖੁਸੁਖੀਰਸਸਮ
ਜੋਤੁਨਆਵਈਜੋਅੰਚੈਸਬੁਕਾਈਗਲਿਨਕਉਪੈਤੈਪੈਂਨੁਪਾਈਅ
ਸਚਦੀਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ ॥ਧਉਤੁਤੀਮਃ੫॥ਨਾਨਕਵੀਸਾਰੀ
ਜਨਾਚਾਰਿਵੈਦਕਹੰਦੇਅਭਾ ਤਮੁਧੈਤੇਥੱਆਦੇਸੇਵਚ ਜੰਦੇ
ਟਧਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਅੱਕਮੁਲੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਈਨਿਮੁਰਾਧਾ
ਬਿ ਖਹੰਦੇ॥ਓਇਅੱਚਾਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੱਓਇਅਹੰਕਾਮਿਮਹੰਦੇ
ਚਾਰੇਕਿਆਕਰਨਿਜਾਂਕਾਰਾ ਧੁਰੀਮੰਦੇ॥ਜੰਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰ
ਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਦੁਕਰਨਿਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿਧਰਮੀਨਿਆਇਪਚੰਦੇ
ਸਰਧਿਆਸੋਢਿਰਹਿਚ ਦੰਦੇ॥ਪੇਡ ਮੁਢਾਹੁਕਟਿਆਤਿਸੁਨਾ
॥੩॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫॥ ॥ਗੁਰਨਾਨਕਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਦ੍ਰਾ
ਦੁਘਟਣਸਮਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿਹੀਮਿਤ੍ਰੁਤੁਦੁਖੁਸਬਾ
॥੧॥ ॥ਸਹਲਾ॥ ॥ਬੁਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈਆਜਤੁ
ਕਾਨਾਨਕਮਗੋਨਾ ਮੁਹਾਰਿਕਰਿਕਿਧਾਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ ॥ਧ
ਜੇਵੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋਢਲਾਤੇ॥ਚਥੇਤਰਾਅੱਹ ਸ
ਚੌਪਲਾਤੇ॥ਘਾਤਿਕਾਲਾਵਦਾਚਾਲਿਆਸਤਿਨਿਦਯੁਤਮਾਲਾ
ਆਸਨਪੁੰਨੀਆਸਿ ਤਧਰਮਾਲਹਿਰਤੇ॥ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਵ
ਵੀਚਿਜੰਨੀਢਿਰਤੇ॥ਸਕੇਧਿਰਾਨਿਖੁਟੀਆਸੁਹਿਲਾਈਆਸੁ ਧ
ਛਡਣਕਲਾਹ ਨਦੇਵਦਾਤਾ ਇਆਕਰਤੇ॥ਜੰਜੰਕਰੇਸਅੰਮ
ਰਤੀਪਤਿਤੇ॥੩॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਲੋਕ ਨਾਨਕ ਮਾਸ ਦੀ ਮੋਜਨ ਦੀ ਕੀ ਪੁਨੀ ਮਾਰ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੰਜਨੁ ਪੈ ਸੱਆਇਆ ਗਵਾਨੁ ਕੀ ਮੁਜਨ ਵੇਲਾ
ਸੀਆਪੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਕੇ ਟੀਆ
ਦੁਰਮੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰ ਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਚਾਰ ॥੧॥ ਮਹ
ਚਾਕੇ ਉਠਿਆ ਗੁਰ ਸੋ ਰੈ ਧਾਰਿਆ ਵਡਾ ਧਾਰਿਆ ਧਰਮ ਕੀ ਮੇ
ਚਾਵਡਾ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮੇ ਹੈ ਨਾਮੇ ਜੀਵਣਾ ਵਡਾ ਗਿਰਹੁ ਧਨੁ
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਚਾਵਡਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਵਾਰ ਵਡ ਕਰੀ
ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਤ ਯੁਗ ਚਾਰੇ ਮੰਤ ਵਣਾ ਸਚੁ ਤੇ ਗਾਵਣਾ ਤੁਸੁ ਕਮ
ਤਦਾ ਸਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰ ਨਾਮ ਖਾਨ ਖਨੰਤ ਰਿ ਗਵਿ ਹੀਆ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਈਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚੇਤਾ ਈ ਤਿਸੈ
ਸੱਚ ਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੋ ਵਿਚਾਰੇ ਬੱਹਿ ਬਿਤਉ ਜੁਧੁ ਧਾਰੀ ਪਉ
ਵਾਹੁ ਮੰਦੇ ਕਥਣੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਲਿਨ ਚਾਰ
ਹੱਇਆ ਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਈ ਉਥਰੇ ਜੁ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਜਮੇ
ਤਿਹੈ ਤੇ ਨ ਕੈ ਜੀ ਵੀ ਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ ਚੁਰ ਖੋ ਕਾ ਮੁ ਕੱਟ ਯੁ ਜੰਮੁ ਮੁੰਹੁ ਮੰ
ਕਰਿ ਕਿਰ ਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਹੀ ਹਰਿ ਅੰਧਿ ਪਰ ਖੋ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਤਨ
ਸਕੈ ਨ ਲਾਖੋ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਨਕ ਸੱਈਰ
ਤਾ ਜੀ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤੇ ਜੀ ਤੁ ਈ ਨਾਵੈ ਸਭੇ ਪਾਰ ਬਹਮੁ ਹਿਤੁ
ਤਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਨਕ ਮੀਤ ਈ ਤਿ ਸੁ ਸੀ ਹੁ ਮਕ
ਕੈ ਹਾ ਕੁ ਮੀਤ ਸੋ ਈ ਕੰਢੀ ਆ ਹੀ ਈ ਕਾਹਿ ਖਨ ਚਾਰ ਮੀ

ਮਨ ਮਾਲਹਾਰਿਸਭ ਮਝੁਪਰਹਰੀਐਗਨਨਕਸੀਤਮੀ
ਪਰਬ੍ਰਹਮਨਰਹਰੀਐ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗਨੀ
ਸੇਪਰਵਦਹੁਹਿਜੀਨਹਰਿਬੁਢਾਚੀਤਿ॥ਗਾਖੀਐ ਕਥਾਕਾ
ਮਿਨਆਵਹਿਮਿਤ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੫ ॥ਪਰਗਟੁਹੂਆਸੁਖੁਦੁਖੀਸਭ
ਆਖੁਨਲਗਮਾਥੀਸਮ ਦਾਨਨਕਰਮੁਨਾਮੁਧਨੁਕੀਨੁਪੂਰਾ
ਦੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਯੱਹੁਨਚਲੀ ਧਸਮਨਾਲਿਕਾਬਿ
ਤੇਰਤਬਕਰਸਹਿਤਲੇਹਿਆਦਿਮਾਇਆਸੁਤੇਗਾਫਿਮਿਫਿਨੀ
ਈਅਨਿਜਮਾਰਗੀਸੁਤੇਰਕੀਤਪਾਈਨਿਆਪਦਾਦੁਖਸੇਤੀਜੁਤੇ
ਵਿਸਰੇ ਐਸਕਮੰਦੀਕੁਤੇ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ॥ਉਤੁ
ਰਿਆਸਵੰਦਿਆਸਖੁਹੱਈ॥ਨਾਨਕਨਾਇਸ ਕਾਹਿ ਐਸਾ ਨੁਤੁ
ਹੱਈ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੫ ॥ਕਾਕਾਕਚਿਆਟਿਆਸਨਿਤਹਿਗਸੁ
ਕਰੇਨਕੱਈ॥ਜੀਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁਮਨਿਵਾਸੀਅਸੱਈ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭੇਵਸਤੁਕਉੜੀਆਸਚੇ ਨਾਉਂਮ ਦਾਸ
ਆਤਿ ਨਹਾਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਤਿਠਾ॥ਧਾਰਚਹੀਸਕੀਸੁਨੀ
ਤਿਸੈਵਿਠਾ॥ਏਕੁਨਿਰੰਜ ਨੁਕਵਿਹਿਅਭਉਦੁਖਾਕੁਠਾਹਰਿਗਿਆ
ਵਿਕ ਰਖੁਕੁਟੇਵੇਤੁਠਾ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਚ
ਰੁਜਿਚੰਦੀ ਤੇਕਵੱਰੁਗਾਲੀਬਿ ਆਬਿਕਾ ਗਨਾਨਕਯਸੀਉ
॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੫ ॥ਨੀਹਿਕੀਵਿਥਾਮੰਨੁਪਛਾਹੂ ਵਿਗੱਸ
ਸੁਹਾਗਸੰਤੁਨਨਕਯਾਚਕੁਪਯਾਰੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਿਟ
ਜੀਅੜੇਦਾਤਾਬਖਸੰਦੁਸਾਕਿਆਵਿਚਿਧਰਮਕਿਬੀਨਸੁਹੱਲੀਆ

ਜੀਨਿਯਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੇਜਾਈਦੀਸਰਿ ਐ ਥਿਗੁਰੂਦੇ
ਯਾਰੇਜਾਨਨਕਯੁੜਿਪੁਨੀਤਸਾਥਲਾਖਵੱਟਿਯੋਰਾਰੇਜਾ ਹੁਣ ॥
ਹਲਾਪ ॥ਯਰਸਿੰਘ ਵੰਨੀਖਤ੍ਰਾਣ ਨਜਤ੍ਤਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਾਪੁਖ
ਰਾਮਕੇਵਾ ਜਸੁਹੇਲੜੇਵੀਏਹੁਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰੂਤੁਰਾ ॥
ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਦਾਈਸਾਜਲਾਧਰਬ ਤੁਬਨਾਲੀਆਸੀਵੇਫ਼ੀ
ਈਆਬਹਿ ਠੀਆਈ॥੨॥ ॥ਯਉੜੀ॥ ॥ਜੀਸੁਮਰਥਸਾਖ
ਤੂਐਹੀਸੱਸਚੁਕਮਾਵਉ ਨੇਤੈਦੇਖਉਯਾਰਚਹੁਮੁਈਚੁਨਾ
ਉ ਹੱਈਆਗਲਕੀਜੇਤੁਕਾਹਸਿੰਗੀਸਮਾਵਉ ਦੁਖਲਦ
ਜੀਅਧਾਤੁਸੀਉਘਾਰਿਜਾਵਉ ਧਾਤੁਤਯੁਨੀਤਕਰਤੁਸੁਮੁ
ਵਦਉ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ਪਵੋਥਾ ਏਕੁਨੀਸਾਜਨੁਮੇ
ਰਬਕਲਾਸਮਰਥੁਜੀਉਮਾਰਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਨ
ਵਸੁ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ ਪ ਜੇਕਰ ਰੁਗਹੀਦਿ
ਪੁਨਛੱਤ੍ਰਮੁਲਾਹਰਿਛੱਤ੍ਰਨੀਸੇਦੁਰਜਨਪਤ੍ਰਹਿਰੱਤ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਘਰਿਜੀਸਹੈਮਨ
ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਧਾਰਮਾਪੁਧੈਦੇਹਚਰ ਰਖ
ਦੈਵਸਮੰਕਟਸਭਿਖੰਡੈਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਰੇਟਿ ਐਸਗਿਆਨੰ
ਪ੍ਰਭਦਰ ਸਾਧਿਆਸਨਾਨਕਘਸੀਕਿਧਾਰਿਦੇਹੈ॥੧੮॥
ਮਹਲਾ ਪ॥ਭਖਣਾ ਤੱਰੀਕਰਮੁਵਦਾਈਧਿਰੀਮਹਬਤੀਹਿਯੁ
ਵੈਵੈਜਾਈਤਿਥਾਉਮਉਜੁਦੁਸੱਈ॥੧॥ ॥ ਮਹ
ਚੜਿਕੈਪੱਤੈਤੈਬੁੰਦੇਪੱਕੜਨਹੱਥੁਡੀਦੇਖੇਭ ਮੀਹੰਸਸੇਤੀ

ਰਹਾਉ॥ਏਕਕਾਲੁਦੇਖਉਸਭਨਾਮੀ॥ਕੋਇਆਨਕੁਮਾਨੈਕੋਨਾਮੀ॥੧॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾ॥ਗੁਰਸਤਧਰਹਰਿਸੁਹਾਗੁ॥੨॥੨੧॥ ਗੁਰਓੜੀ॥ ਜਲਕੈਹਰਿਮਾਹਾ॥ਮੁਕਤੀਅਨੰਤਪੁਕਾਰਨਿਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੋਰ॥ਹੁਕਉਨੁਨਿਹੱਕਾਂਹਾਉਤੀਨੈਲੱਕਜਾਵੈਉਭਗਾਸੱਚਾ॥ਰਹਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਿਬਿਚਾਰੀ॥ਕਿਆਥਾਮੁਹਤਾਗੀ॥੩॥੨੨॥ ਗੁਰਓੜੀ॥ ਜਬਿਨੁਸਤਮਤਿਆਂ॥ਨਾਗੀਪੰਡਿਤਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰੀ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਨਕੋਮੋਹ॥ਜਬਬਾਲਾ ਰਸੁਤਬਅਗਨਹੀਨੋ॥ਹਾਂ॥ਕੀਅਯਨੋਸੱਸਮਪੇ ਕਉਮਿਲੈਨਸੁਯਨੋ॥੨॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਗੁਰਕਾਸਾਈ॥ਹਮਕਹੈਕਬੀਰੁ॥੨॥੨੩॥ ਗੁਰਓੜੀ॥ ਬਿਖਿਆਬੀਆਪਿਆਸਗਲਾਜੰਸਾ॥ਗੁਰਬੀਖਿਆਲੈਤੁਬੀਚਾ॥੧॥ਰੋਮਰੋਮਾਂਵਚਉੜਿਕ ਤਬ ਹੀਂਹਰਿਸਿਉਤੁੱਠੀਬੀਚਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜੱਟੀਂਹਰਿਸੁਮਿਨਵਦਾਯੇਆਗੀਅਰਿਨਾਸੀਕੀਨੀ॥ਵਸਿਨਆਵਾਂਕਿਨਾਚੇਤਚਿਤੁਤਨੀਕਸਿਓਨੀਂਸੱਜਾਨੁਹਿਤੁਕਬੀਰੁ॥੨॥੨੪॥ ਗੁਰਓੜੀ॥ ਜਿਹਕਲਿਪੁਬੀਚਾਰੀ॥ਬਿਧਵਾਕਸਨਭਈਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ਜਿਹਨਰਮਾਨਹੀਸਾਧੀ॥ਜਨਮ ਤਰਸਨਮੁਇਅਬਾਧੀ॥ਰਹਾਉ॥ਰਕਤਾਏ ਕੀਨਚਾਂਡਾਲਾ॥ਬੂਤਭੁਜਗੁਪਜੀਵਨ ਗਾਸੀਆ॥ਕਬੀਰਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸੁਪਾਨਾਮਾਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਾਕਰੂਪਾ॥੩॥ ਗੁਰਓੜੀ॥ ਜੱਨ ਜਨਾਂਐਹਿਬਸਮਕਰਨਾਂ॥

ਅਰੇਗੀ।

ਇਕਾਗ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ

ਦੁਇਮੁ ਤਾਰਨ ਪਰਾਮੁ ਚਾਹੀਅਵਉ ਸਗਲ ਤ ਜੀਉ

ਵਉ ਆਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਤਮਵਾਗੀ ਕੀਨੋ ਸਹ ਜਕੈਯਾਵੈ ਸੈਯਨੁ

ਸਹਾਕੁ ਚਾਖਨੇ ਬੈਕੁਠਤੁ ਮੁਹੀਸੇਤਾਕਉ ਰਹਿਚਹਿਤਯੋ ਮਵੈਸੁਖੁ

ਕਹ ਤੁਕਬੀਰਤਖਾਏ ਅਸਵਾਗਾ ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਕਹਹੀਨਿਗਾਗੁ

ਜੀਹਸਖਿਯਾਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਖਾਏ ਤਾਤਿਹਸੁਖਦੇਖਤ ਸੁਕਟਲਾਏ

ਬੁਰਮਸਗਾਇਕਾਟਹੁਮੇਰਾ ਅਗਨਿਦਹੈ ਅਰੁ ਗਾਡੁ ਚਮੇਰਾ ॥੧॥

ਬੀਗਨੀਬਹੁਬੀਧੇਕਾਨੀ ਕੱਜਾਰੇ ਕੱਗਾਰਿ ਲੈਮਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀ

ਨਾਈਬਾਵਹੁ ਯਾਬੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਰਾਵਹੁ ॥੩॥ ੩॥

ਆਖੇਯਾਵਕੁਆਖੇਪਵਨਾ ਜਾਕੈਖਸਮੁਤਾਖੈਕਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਰਹਿ ਕੀਨਜਾਇ ਰਾਮਨ ਮਾਝਿ ਤੁ ਰਹੈਆਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਕਾਹਿ ਹਾਇਹਾਨੀ ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿਗਯਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀ

ਇਕੁਖਿਯਾਹਾਇਆਖਸਮੁਤਖੇਈਰਾਖਿਆ ॥੩॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ

ਹਉਜੋਗਾਧਿਆਨਾਚੀਤੁਪਾਈਆ ਗਾਖੀਨੁਬੈਰਾਗੀਨਬੁਧੀਮਾਈ

ਕੈਸੇਜੀਵ ਨੁਹੋਇਹਮਾਰਾ ਜਬਨਹੋਈਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ ॥੧॥

ਬੀਰਬੱਜ੍ਰਉ ਅਸਮਾਨਾ ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉ ਆਨਾ ॥੨॥ ਤੁਗਾਮੁ

ਸੋਹਸੀਰਿਗਜ੍ਹਿਗਚੀਬਾਧ ਤ ਧਾਰਾ ਸੱਸੀ ਰੁਚੁਨਮਵਾਰਹਿਵਾ

ਈਸੁਤਨਧਨਕੱਰੀਆਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਕਾਹੇਨਦੀਨ

ਹਾਕੁ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਸਮਨਮੇਰੇ ਇਹੀਹਵਾਲਹੱਹਿਮੇਰੇ

ਅਸਪਰੀਤਵੀਜੀਕੀ ॥ ਸੁਖੁਮਾਂਗਾ ਤਦਖੁਆਰੋਆਵੈ ॥ ਸੱਸੁਖੁਨ

ਆਕਾਵੈ ॥੧॥ ਬੀਬਿਆਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾਕੈਸੇਹੋਇ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ਅੰਤਰਕਾਲਾਕਉਰਾਮੀਰਾਜਮੰਨਾਮਕੀਰਾਮਤਿਨਹੀਜਨੀ ਭੁਦੁ
॥੩॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੁਜਾਹਿ ਝੱਲਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਹੀਜਾ ਨਿ
ਰਬੀਰਅਕੁਲਾਨਹੀਚਾਤਿਆਬੀਧਿਅਸੀਉਪਾਧਟਾਨਾ ਨਿ
ਰਾਗੁਗਉੜੀ॥ ॥ ——— ॥ ॥ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈ ਫੁ
ਸੁੰਨਿਸਮਾਣੀਆਅੰਜਨਮਾਹੀਨਿਰੰਜਨਰਹੀਐਬਹੁਤੀਨਕ ਦਾ
ਆ॥੧॥ਐਸੇਗਮਐਸਥੀਰੁਬੀਲੀਐ॥ਗੁਮਾਤਿਮਾਨੁਖ
ਗੁਣਨਾਬੀਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਾਣਿ
ਲਾਗੈਦੀਪ੍ਰਗਟੀ ਆਧਦੁਪਰਗਾਸ ॥ਸਰਤਿਸਰੋ
ਮੁਚੁਕਾਨਿਹਚਾਪੁਸਿਦ੍ਧਾਰਿਬਾਸਾ॥੨॥ਤਿਨਾਬੀਨੁਬਾਜੈਧੁਨਾ
ਐਸਾਪੁਰਗੁਚੇਾਧਿਆਈਐ॥ਦਹਾਦਿਸਿਗੁਰੁਬੀਧਦਹੁਦੁ
ਲੀਵਲਾਈ॥੩॥ਉਨਮਨਿਮਨੁਅਸੰਨਿਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧ
ਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਆਰਾਮਨਾਮਾਜਾਣਿਦ
॥੨॥੮॥੧॥ ਗੁਰਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ ॥ਉਲਟਿਚਯਣ ਨੁਖੁਧਕੁ
ਨਅਨਰਾਗੀ॥ਆਵੈਨਜਾਈਮਰੈਨ ਜੀਵੈਤਾਸੁਖਜੁਬੈਰਾ
ਮਨਮਨਹੀਉਲਾਟਿਸਮਾਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰ ਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅ
ਬਾਬੈਗਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੈਦੁਰਿਦੁਰਿਛੁਨਿਨਿਵਰੈਜੀਨਿ
ਆ॥ਅਪਾਉਤੀਕਰਜੋਸੇਤਉਆਬਰੇਤ ਜਿਨਿਪੀਆਤੀਹਿ
॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਸੀਉਕਹੀਐਐਸਾਕੋਈਪ
ਬੁਕਬੀਰਸੀਨਿਦੀਆਪਲੀਤੁਗਤਿਨਿਤੋਸੀਸ੍ਰਿਸ੍ਟਦੇਖੀ॥੩॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ॥ ॥ਤਯਾਵ ਸੁਸਿਧੁਯੁਧਲੀਬਾ

ਕਾਰਿਓਰੇ।ਕਰਮਭਰਾਗਸੰਤਨਸੰਗਾਨੇਕਾਸਟਕੱਹਉਧਾਖਿਓ
ਜੋਨਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਖਾਕੇਅਬਦੁਖਕਾਰੈਗਮਕਾਮਿਓਰੇ।ਕਹੀ ਕਬੀ
ਤਮਹਾਰ ਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਾਤਿਨਿਸਤਾਰਿਓਰੇ।ਅ।੫੬।। ਸਗੁਰਉਤੀ
ਕਾਲਾਚੁਰਕੀਹਸਤਨੀਮਨੁਬਉਰਾਰੇਚਲਾ ਤੁਰਾਚਿਓਜਗਦੀਸਾ
ਰਾਜਬਾਸਿ ਪਰੇਮਾਰਬਉਰਾਰੇਅੰਕ ਸੁਸਹਿਓਸੀਸਾ।੧।।ਬਿਖੇ
ਰਾਚੁਸਮਝੁਮਨਬਉਰਾਰੇ।ਨਿਰਭੈ ਹੋਇਨਹਰਿਭਜੋਮਨਬਉ
ਰਹਿਓਨਰਾਮਜਹਾਜੁਗਹਾਉ।ਮਰਕਟਮੁਸਟੀਅਨਾਜਕੀਮਾਰ
ਨੀਹਾਬਧਸਾਰਿਾਬੁਟਨਕੱਸਹਸਾਪਰਿਆਸਨ ਬਉਰਾਰੇਨਾਇ
ਬਾਰੇ।੨।।ਜੋਉਨਾਨੀਸੁਅਟਾਗਹਿਓਮਨਬਉਰਾਰੇਮਾਇ
ਉਹਾਰੁਜੋਮਾਰੰਗੁਰਸੁੰਤਕਾਮਨਬਉਰਾਰੇਤਿਉਪਸਾਰਿਓਪਾਰ
ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਥਧਨੇਮਾਬਉਰਾਰੇਪ੍ਰਭੁਜਨਕਉਬਹੁਰੇਦਾਕਹੁਬ
ਮਨਬਉਰਾਰੇਬੁਟਨੁਗਰਿਕੀਸੇਦਾ।ਅ।੫੭।। ।।ਰਾਗੁਗਉ
।।ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨੁਜਹੀਮਗੈਤਸਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ।।ਰਾ
ਰੋਸੰਚਉਨੀਸੱਧਨੁਕਤ ਹੀਨਜਾਵੈ।੧।।ਹਮਰਾਧਨੁਮਾਧਉਗੱਥਿਦੁ
।।ਐਸਾਰਧਨੁਕਹੀਐਜੱਸਖੁਪ੍ਰਭਰੱਖਿਦਰੀਸੇਦਾਸੁਕੁ
ਐਸਾਰਧਨੁਪਾਈਸੁਧਨਕਾਰਣਿਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੱਜ ਤਅਰ
ਅਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਹਬਾਨਾਰਾਇ ਨੁਪਰੈਨਜਮਕੀਢਾਸੀ।੨।।ਜਿਹ
ਕੁਗਤਿਗੁਰਿਦੀਨੀਤਸੁਸੁਮਤਿਮਨੁਆਰਾਜਲਾਤਅੰਤਖੰਡੀਆ
ਅਬੰਧਨਭਉਤਾਰਾ।੩।।ਕਹੈਕਬੀਰੁਮਦਨਕੋਮਾਤੇਹਿਮੰਦਰੇਖੁ
ਤੁਮਘਰਿਆਖਕੱਟਅਸੂਹਸਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁਰਾਰੀ।੪।।੧

ਏਕੇਕਰੇਮੁਸਟੰਡਨਨਕੀਆਂਬਧਿ ਨਾਤਿਆਗੁਦਾਈਓ।ਜੱਜੱਕਰਮਾਕੀਏ
ਰਸੀਉਤੇਫਿਰਿਗਾਰਹੀਧਰਮਿਓ।੧।ਅਕਰਗਤਿਬੰਨੁਬੰਧਿਕਬੇਜਨਨਮੁ
ਕੀਸਾਧਸੰਗਾਤਿਭਗਵਾਨਭਜਨਾਬੰਧਿਨੁ ਕਤੀਨ ਸਚੁ ਗਹੀਓ।੧
ਰਹਾਉ।ਉਦਿਆਨਕੁਸੰਮਧ ਰਹਣਾ ਚੁਕਿ ਨਹਿਨਪਾਚੁਆਈਓ
ਰਮ ਤਅ ਨੇਕਜੰਨੇਮਾਹਿਫਿਰੀਫਿਰੇਕਾਲਾਈਓ।ਰਾਇਆ
ਨੁਅਰਸੁਤ ਦਾਰਾਪੇਖਨਕਉਜੁਦਾਈਓ।ਤਿਨਹੀਮਾਹਿਅਲਿਪੇ
ਰਹਿਦੀਏਰਿਆਈਓ।ਤੁਰਾਅਉ ਧਅਨਲਾ ਤ ਨੁਤੀਨਕੱਮੰਦਰੁ
ਸੋਹਾਟੁਹਈਓ।ਕਾਹੇਕਬੀਰਕੈਸਾਗ ਰੁਤਨਕਉਮੈਸਾਤੀਗੁਰਿਟੇ
ਕੀਨਾ ਪਲਾ ਗੁਰਾਉੜੀਹੇਤੀ।ਧਾਨੀਮੈਲਾਗਸਾਟੀਗੱਲੀ
ਸਾਹੀਕੀਪੁਤਰੀਜੱਗੀ।੧।ਸੋਨਾਹੀਕਿਚੁਆਹੀਨਾਮੱਗਾਤਨੁਧ
ਸੁਗੱਥੀਦਤੱਰਾਂਰਹਾਉ।ਈਸੁਮਾਟੀਸਾਹਿਧਵਨੁਸਮਾਈਆ
ਧਰਪੰਚੁਜੱਰਿਚਲਾਇਆਸਾਕਿਨਹੁਆਧਪੰਚਕੀਜੱਗੀ।
ਦੀਬਾ ਰਗਾਰਸੀਆਦੱਗੀ।ਤੁਰਾਕਹੈਕਬੀਰਈਕਨੀਵ ਉਸਾਗੀ
ਨਾਹਿਥੀਨਾਸਿਜਾਈਅਹੰਕਾਰੀ।ਨਾ।੬।।ਗੁਰਾਉੜੀਤੁਆ ਰੇਗੀ।)
ਧਉੜੀਐਸੇਐਸੇਗੁਰੂ ਪੂਰੇਆ ਦਨਧਓਹਾਂਜੈਸੇ।।
ਇਆਜਗੱਸੇਤੇਗੱਸੁਧਗਵਾਰੁਚੜਾਇਆਬੇੜੇ।ਰਹਾਉ।।
ਜੋਕਵੈਤੰਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈਗਾਈਸੁਥੇੜੇਕਉਪਾਰਿਅਥਾਵੈਸ
ਧਗਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧੀਸਮਾਨੀ।ਚਕਿਗਈਚਿੰਮਾਵ ਨਜੁਾਨੀ।
ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ।ਹੋਰੁਵੰਤਿਪਾਰਿਸਭੁਏਕੁਦਾਨੀ।

॥४॥६१॥ गउड़ी।

ਸੀਆਰਤੁ ਸੈਤੇਨਿਸਤਾ ਸਾ।੧।ਗਬੈਦੇਬੈਦਗੀਈ ਵ ਉਮਾ ਤੁ
ਸੁਧਉਕਿਧਿਆ ਰੁਗਰਹਾਉਨਾਮੁਤੇਰਾਅ ਧਾਰੁਮੇਰਾਜੀਉ
।।ਕਹੀਕਬੀਰਸੁਣਾਸੁਧ ਰਕਾਜੀਆਈਕਦੇਮਾਸੀ।।੨।
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ।।ਖਖਚਉਰਾਸੀਜੀਅਜੰਨਿਮਹਿਕੁਮਤਨੰਦੁਬਖਾ
।।ਕਰਸਾਡੇਹੇਤਿਅਦਤਾ ਰੁਆਂਈਓਹੈਕਾਰੁਬਡੋਬਧੁ ਸਾਕੈ।।
ਕਹਤਹਉਨੰਦਕੱਨੰਦਨੁ ਨੰਦਸੁਨੰਦਨੁਕਾਢੈਗਾਧਸੀਅਕਾ
ਦੀਸੈ ਨਾਹੀਤੁਬਾਈਹੁਨੰਦੁਕਹਾਬੱਗੇਗਹਾਉ।ਸੰਕਟਨੀਦ
ਆਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਕੱਰੇ।।ਕਬੀਰੱਕਸੁਆਮੀਐਸੈਠਗਜ
ਇਨਬਾਧੱਗੇ।।੨।।੭੦।। ਸਗੁਰਾਉੜੀਗੁਆਲੇਰੀ।।ਸੀਦਉ
ਉਲੱਗੁਸੀਦਉਰਾਸਿ ਦਾਜਨਕਉ ਖਸੀਧਿਆਰੀ
ਪੁਨਿਦਾਮਹਤਾਸੀ।।ਰਹਾਉ।।ਸਿ ਦਾ ਹੱਸਿਤਬੈਚੁੰਠਜਾਈ
ਧਦਾਰਖੁਮਨ ਹਿਬਸਾਈਐ।।ਸਿਦੈਸੁਧਜਉਨਿਦਹੱਸੀ
ਧਰੇਸਿਦਕਧੱਸੀ।।੧।।ਸਿ ਦਾ ਕਰੈਸੁਹਮਸਾਮੀਕੁਸੀਦ
ਮ ਸਾਚੀਤੁਸਿਦਕੁਸੱਲੁਸਿ ਦਾ ਹੱਰੈਹਮਸਾਂਈਦੁਸੀ
ਰੈ।।੨।।ਸਿ ਦਾ ਹਮਰੀਪ੍ਰੇਮਾਧਿਆਰੁ।।ਸਿ ਦਾ ਹਮ
ਧਾਰੁਰਾਜਨਕਬੀਰਕਉਸਿ ਦਾ ਸਾ ਕੁਸਿਦ ਰਚੁਬਨਾ
ਧਾਸੀ।।੩।।੭੧।। ਸਗੁਰਾਉੜੀਮਾਝਾ।।ਰਾਜਾਰਾਮਤੁਐਸ
ਉਤ ਰ ਨਤਰ ਨ ਰਾਮਰਾਇਆਂ।।ਰਹਾਉ।।ਜਬਹਮੱਸ
ਨਾਹੀਅਬਤੁਮ ਹਹੁਮਨਾਹੀ।।ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਹੋ
ਤਮਨੁਪ ਤੀਆਹੀ।।੧।।ਜਬਚੁਧੇਹੱਤੀਤਬਬਾਪੁਕੋਸਾ

ਸਈ ਅਖਰਾਈ ਨਮਾਹੀ ਨਾਲੀ ।੧। ਜਹਾਂ ਬੁਲ੍ਹ ਤਹ ਅ ਛ ਅ ਆ
ਤਹਾਂ ਨ ਹਨ ਰਹਾਵਾ । ।ਬੱਲ੍ਹ ਅਬੱਲ੍ਹ ਮਾਂਧੈ ਸੈਂ ਸੀ ਗਯਾ ਉ
ਬੈਨ ਕੱਈ ।੨। ਅਾਨ ਹਕਾਹ ਉਤ ਉ ਕਿਆ ਕਹ ਉ ਕਹ ਉ ਤੁ ਵੇ ਉ
ਬਦ ਰਖੀ ਜਾ ਮਾਹਿ ਗਵਿ ਰਹੇ ਓ ਜਾਂ ਕੋ ਤੀਨ ਅੱਕਰ ਬਿਸ ਥਾਂ ।੩। ਅ
ਤਾਂ ਕੇ ਦ ਬੈ ਕਬੁ ਕਬੁ ਧਾਂ ਈ ਓ ਤਿ ਓ ਦਾ ।ਉ ਆਂ ਟੈ ਕੇ ਦਿਆ ਨ ਥੇ ਧੀ ਓ ਧਾ
ਗਯਾ ਛੇ ਦਾ ।੪। ਤੁ ਰ ਕ ਤ ਗੀ ਕ ਤਿ ਜਾ ਨੀ ਐ ਹਿ ਦੁ ਵੇ ਦ ਯੁ ਗ ।
ਨ ਕਾ ਰ ਨੇ ਕ ਬੁ ਅ ਕ ਪ ਤੀ ਐ ਓ ਗਿ ਆ ਨ ।੫। ਓ ਅੰ ਕਾ ਰ ਤੁ ਅ ਸੀ ।
।ਆ ਨੀ ਖਿ ਅ ਰੁ ਮੇ ਟੈ ਤਾਂ ਹਿ ਨ ਮਾ ਨ ।ਓ ਅੰ ਕਾ ਰ ਗੁ ਅ ਖੈ ।
ਸੱ ਈ ਨੀ ਖ ਮੇ ਟ ਨ ਹੱ ਈ ।੬। ਕ ਕਾ ਰ ਕਿ ਗ ਲੀ ਕ ਮ ਅ ਮਾ ਨ ।
ਥੀ ਗਾ ਸੰ ਯ ਟ ਨ ਹੀ ਆ ਵਾ ਗ ਅ ਕੁ ਨੇ ਤ ਹਾ ਕ ਸ ਮ ਗ ਸੁ ਪ ਵਾ
ਕ ਹਾ ਹਿ ਕ ਸ ਮ ਝਾ ਵਾ ।੭। ਬ ਖ ਖਾ ਏ ਹੈ ਧੱ ਰੀ ਮ ਨੁ ਆ ਵਾ ।
ਨ ਦ ਹਾ ਦਿ ਸਿ ਧਾ ਵਾ । ਖ ਸ ਅ ਜਿ ਨ ਈ ਖ ਸ ਮ ਆ ਕ ਰਿ ਗ ਹੈ ।ਤ ਉ ਨੂੰ ।
ਬੈ ਯ ਦੁ ਅ ਹੈ ।੮। ਗ ਗ ਗੁ ਰ ਕੇ ਬ ਚ ਨ ਪ ਚ ਨ ।ਦੁ ਜੀ ਦ
ਈ ਕ ਨਾ । ਰ ਹੈ ਬਿ ਹੰ ਗ ਮ ਕ ਤ ਹਿ ਨ ਜ ਨ ਈ । ਅ ਗ ਹ ਗ ਹੈ ਗ ਨੇ ।
ਈ ।੯। ਅ ਧ ਧਾ ਘਾ ਟੀ ਘਾ ਟੀ ਨਿ ਮੈ ਸੱ ਈ । ਘ ਟ ਦੁ ਟੇ ਘ ਟ ਵ
ਤ ਯ ਧ ਮ ਓ ਪ ਘਾ ਟ ਜ ਓ ਪ ਘਾ ਵਾ । ਸੱ ਧ ਟੁ ਬਾ ਤੜ ਅ ਵ ਘ ਟ ਵ ।
।ਡਾ ਤੜ ਨਿ ਗ ਹ ਸ ਨੇ ਹੁ ਕ ਗੀ ਨ ਰ ਦਾ ਰੱ ਸੰ ਦੇ ਹ । ਨਾ ਹੀ ਦੇ ਖ ਨ ਕੁ ।
ਸੀ ਆ ਨ ਯ ਏ ਹ ।੧੧। ਚ ਚਾ ਰ ਚਿ ਤ ਚਿ ਤ ਹੈ ਕ ਰੀ । ਤ ਨੀ ਚਿ ਤ ।
ਕ ਰੀ । ਚਿ ਤ ਚ ਚਿ ਤ ਈ ਐ ਵ ਸੇ ਰਾ । ਤ ਨੀ ਚਿ ਤੈ ਚ ਤ ਰ ਖ ।
ਚ ਚਾ ਈ ਹੈ ਚ ਤ ਰ ਧ ਤ ਧਾ ਸ ਰਾ । ਬ ਰੀ ਰ ਨ ਰ ਹ ਚ ਰ ਗੀ ।

ਆਰੇਕੋਗਾਬੀਨੁਮੀਬੰਭਮੈਂਦ ਰੁਧੰਕੇ॥੨॥ਦਦਾਦੇਧੁਨੁਬੀਰ
॥ਜਸਅਦੇਖੀ ਤੁਸਾਰਧੁਬੀਚਾਰਾ॥ਦਸਵੇਦੁਅਤੀਤੈਦੁਖੰਨਾ
ਤਉਦਾਇਆਲਕੱਦਰਸ ਨੁਕੀਜੈ॥੨॥ਧਧਾਧਯਆਅਧਯਹਿਉਂ
ਉਧਯਮੰਝੈਬਸੇਸ॥॥ਆਧਯਾਹਿਬਾਡਿਉਧਯ ਜਉਅਦਾਤਉਅਧਯਹਿਉ
ਆਸੁਧਪਾਵਾ॥੨੫॥ਨੰ ਨਾਮੈਮੋਦੇਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ॥ਜੀਤੇ
ਹੇਰਤਵਾਈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਨੀ
ਮੀਆਵਾ॥੨॥ਪਪਾਅਪ ਰੁਪਾਰੁਨਮੀਪਾਵਾ॥ਪਾ
ਰਉਆਵਾਪੰਚ ਉਦੈਦੀਨਿਰਮਕਰਈ॥ਪਾਧਪੁੰਨਰੁਪੀ
॥੨੭॥ਫਫਾਬੈਨੁਫੁਆਹਫਲੁਹੋਈ॥ਤਾਫਲੰਫੰਕਲਾਫ
ਦੁਇਨਪਸੀਫੰਕ ਬੀਚਾਰੈ॥ਤਾਫਲਾਫੰਕਸਭੁਤ ਨਫਾਰੈ॥
ਬੀਰੰਬੀਰਮੀਲਾਵਾ॥ਬੀਰੰਬੀਰਨਾਬੀਚੁ ਗਨਪਾਵਾ॥ਭ
ਦਗੀਗਹੈ॥ਬੰਕਵੱਸੀ ਬੰਧਸੁਧੀਲੈ॥੨॥ਭਭਾਭੁਗੁਪ
ਆਵਾ॥ਅਬਤਉਤਾਨਿਕਰੱਸਉਆਵਾ॥ਜੱਬਾਹਸੀਜੱਤੁਨ
॥ਕਾਈਆਕੇ ਦੁਕੁਪਰਿਹਰਨਿਆ॥ਤੁ॥ਮੰਮਾਮੁਨ
ਆ ਨੈ ॥ਮਮਾਮੀਲੱਈਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ਮ ਤਕੱਈਮਲੀਮਲ
ਦੈ॥ਮਾਰ ਨੁਕਾਈਆਤੇਸੱਸ ਚੁਪਾਵੈ॥੩॥ਮੰਮਾਮਨਸਿਉ
ਸਥਿ ਐਸੀਧੋਈ॥ਮਨਮੀਮਨਸੀ ਕਹੈਕਬੀਮਨਮਾ
ਕੱਈ॥੩॥ਯਾਈਚੁਮਨੁਸਕਤੀਈਚੁਮਨੁਸੀਉ॥ਈਚੁਮ
ਜੀਉਾਈਚੁਮਨੁਜੇਜਉਉਨਮਨਿਰਹੈ॥ਤਉਤੀਨਿਲੱਕਲੈ
॥੩॥ਯਯਾਜਉਜਾਨੀਤਉਦੁਰਮਤਿਹਨਿ॥

ਹੋਰ ਨਾ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੱਨੇ ਆਨੇ ਸਾਕਿਅ ਨਾਮ ਖਰੂਏ
ਤਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ਪੰਡਿਤ ਹੋਂ ਇਸ ਅਨਤੈ ਗਹੇ ਪੰਡ
ਉ ਬੀਉ ਰਾਗੀਆ ਨਵੰਤ ਕਉਤੁ ਬੀਚਾ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੀਆ
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨੈ ਗਾਰਸੁ ਈਆ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਪੰਦ੍ਰ ਹਥਿਤੀਸ ਤਦ ਰਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰ ਹੀਨ ਨਯਕੀ ਗਸਾਂ
ਜਉ ਕਿਉ ਅੰਧੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥ ਅਮਾਵਸ ਮੈ
ਤਰਜਾ ਮੀ ਗਮ ਸਮਾਗੁ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ਅਨਤ ਉਮਦ
੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨੀਆ
ਮਤਿ ਆਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਥਾਰੀ ਰੀਤਿ ਮਕਰਹੁ ਵਿਰਾਗ
ਘਟ ਅਹਾਰਾ ਕਾਲ ਖਥਨਾ ਵਟੇ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ॥ ਆਦਿ ਪੁ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਹਰ ਰਜਾ ਨੈ ਅੰਗਾ ਮਾਇ ਆਵ ਗਾਵੈ
ਹੁਬ ਢੈ ਨ ਘਟ ਤਾ ਜਾਈ ॥ ਅਕੁਲਾ ਨਿ ਰੰਜਨ ਦੇਵ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥
ਕਰਿ ਲੀ ਆਵੈ ॥ ਅ ਨਟ ਮੁਜੁ ਧਰਮ ਧਦੁਆ ਵੈ ਸਾ ਧਸੰਗਾ
ਸੁ ॥ ਬਾ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਗਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ਚਉਥਹਿ ਚੰਚਲ
ਕਾਮ ਵੱਧ ਸੰਗੀ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ਅਪਿ
ਹੁ ਆਪਨ ਜਾਪਾ ॥ ੫ ॥ ਪੰਚ ਚੈ ਪੰਚ ਤਤ ਤਾ ਬੀਸ ਬਾ ਗਾ ਕੀ
ਉਹ ਗਾ ਪੇ ਮ ਸੁਧਾ ਗੁ ਸੁਧੀ ਵੈ ਕੱਉ ॥ ਜਨ ਮ ਮਰਣ ਦੁ

ਕਹੁ ਗੁਰਦਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੧॥੩॥ ਗਉੜੀ ਕੀ
ਜੈਸੋ ਦਰਕਬੁਦੇ ਸਾਥੈ ਸਨ ਬੁਲ੍ਹਾ ਐਸੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬੀਧਿਆ
ਕਬੁਆ ਰਾਘਾ ਬੁਨਸੁਣਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਬਿਖਨ ਕੇ ਨਾਸੀ ਕਾਇਆ
ਦਿਖਾਈ ਜੀਅ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬਿਨਕਦੀ ਮਾਤੁ ਮਾਥੈ ਦਤੇ ਗੀ
ਨਜਾਈ ਕਰਹੁ ਕਿਪਾ ਬੁਸੁਕਦੀ ਐਸੁ ਮਾਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਈ
ਗੀ ਸਰਧਾ ਹਿਨਹੀਤੁ ਅਗੁਣ ਕਬਨੁ ਅਪਾਰਾ ਐਸ ਭਰਮ
ਹੁ ਗੁਰਦਿਦਾ ਸਚਮਾ ਰਾ ॥੪॥ ਗਉਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਅਸਟ
ਜੁਗੀ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੁਜਾ ਚਾਰ ਕਲੀ ਨਿਜੁ ਕਰੀ ਨਿਦਾਨ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਪਾ ਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਈਐ ਬਾਮ ॥ ਮਸ ਕਿਰਖੁ ਨ ਕਾਹੂ
ਜਾਤੇ ਆਵਾ ਗਵ ਨੁ ਬੀ ਖਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬੀਧਿਧ ਮਹਿ
ਤਾ ਦੀ ਸੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਕਵਨ ਪਰਮ ਤੇ ਚੁਟੀ ਐ ਜੀਹ ਸਾਧੇ ਸਭੁ ਸਿ
॥੨॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਸੰ
ਦੈਬ ਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿ ਮੈ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਬਾਹ ਰੁ ਉਦਰ ਬਧਾ ਹੋ
ਭਿ ਬੀਚਿ ਧਰਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਸੁ ਧਰ ਵਨ ਪਰ ਹੰਸੁ ਈ ਬੈਸੁ ਚ ਊਚ ਨ
ਗਾ ॥ ਗਵਿ ਪੂਰਾ ਸਾਸ ਨ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨ ਤਸ ਤਸੰਸ
ਮਾਨੁ ਤਜੰ ਚੋ ਛੁਏ ਕਰ ਤੁ ਨ ਹੀ ਬਾ ॥੫॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰ
ਪੁਰ ਬਾਸਿ ਬ ਤ ਭਿ ਆਈ ॥ ਉਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਸਿ ਮਾਨੇ ਬੁਧਿ
ਕਥਾ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਭੰਯ
॥ ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਨ ਹੋਇ ਏਕਾ ਬੀਚਾ ॥੭॥
ਨਿਰਧ ਕੀਏ ਗੀ ਨਟ ਵੈ ਰੁ ਮਢ ਸਾਖ ਸਭ ਗਤਿ ਲੀਓ ਜਿਉ
ਸਾਰ ॥੮॥੧॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੨੫੬	ਕੱਲੀਤੀਥਕਤੀਥਿਆਖੈ
ਤਤਕਰਾ ਰਾਗਾਸਾਰੀ	੨੫੬	ਦੁਧਾਬਿਨੁਧੇਨੁਧੇਨੁਛੀਨੈ
ਮ: ੧ ॥ਸੱਦਦੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੱ	੨੫੬	ਕਾਇਆਚੁਰਮਾਸਮਨਚਥੈ
ਮ: ੪ ਸੱਯੁਗਥਨਿੰਞਨਹਾ	੨੫੬	ਸੇਵਕਦਾਸਿਤੁਰਾਸੜਿਜਨਮੱ
ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਚਕੱਈ	੨੫੫	ਕਾਚੀਗਾਗਰਏਹਦੁਹੇਲੀ
ਆਖਾਜੀਵਾਵੈਸੋਮਰਿ	੨੫੫	ਮੱਚਕੁਟੰਬਮੱਹਮਭਕਾ
ਜੋਦਮਾਗਾਤਿਨੁਕਰਤੇ	੨੫੫	ਆਪਕਰੇਸਚਸੁਆਪਸ
ਤੁਲਾਮਦੀਘਰਵਥਾਣ	੨੫੫	ਚਿਦਿਆਬੀਚਾਰੀਤਾਧਰ
ਨੋਤਾਸਬਾਈਸੁਰਤਿਧੁਨਿ	੨੫੫	ਏਕਨਗਰੀਆਕੁਨਕਾਲੱਧ
ਥਉਤੁਉਧਾਇਥਰੀਸਉ	੨੫੬	ਯੇਵਕਤੇਧਨਥਰੀਏਆ
ਕਸਕਰਤੁਨਬੋਲਾਬਿ	੨੫੬	ਨਾਰੀਸੇਕਸੀਤਨਾਰੀਸਕੀ
ਮੋਗੁਲਗਾਲਾਕਾਸਿਰਿ	੨੫੬	ਤਿਤਸਗਵੁਰਪ੍ਰੇਰੁਈਨਿ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਘਰ	੨੫੬	ਾਇਅਘਰਿਚੀਅਰਸੁਖ
ਗਹਬਨਿਸਮਸਰਿਸਤ	੨੫੬	ਾਬਬਾਬਸਕਲਬਹਾ
ਏਕੱਸਰਵਕਮਾਅਨੁ	੨੫੬	ਦੀਦਮੇਗਏਕਨਾਮਦੁਖਵਿ
ਗੁਸਤਿਸਚੀਦੁਸਾਤਿ	੨੫੬	ਦੇਵਤਿਆਦਸਾਸਿਕਤ
ਜੱਤਿਨਰੀਆਸੱਸਚਬੀ	੨੫੭	ਕੀਤਯੰਛਗਧਾਤਿਮਹਿ
ਇਕਆਵਹਿਚਿਜਾਹਿ	੨੫੭	ਮਨਮੱਤੀਜੇਗਨਾਹੱਦੇਖ
ਨਿਹਨਿਦਯਾਦਲਾਲ	੨੫੭	ਕੀਤੁਹੱਆਕਰੇਕਰਾਈ
ਸਿਮਰਉਕਹਹਿਕਹਾ	੨੫੭	ਗਰਵਾਚਬਸਮੇਮਹਿ

२४७	ਗੁਰਕਿਰਪਿਆਨਾਧਿਆਨ	२५२	ਮਃ ੪ ਗੁਨਗਾ
२४८	ਪੁਰਖਾਨਖਸਮਾਨਕੀਐ	२५२	ਨਾਮਸੁਨੀਨਸਮੰ
२४८	ਮਃ ੩ ਹਰਦਰਸਨੀਧਾਵੈ	२५२	ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਧ
	ਗੁਰਕੇਸਬਦਸਚੇਚੰਗ	२५२	ਹਥਦਿਤੰਨਦ
२४८	ਸਬਦੀਮੁਆਛਿਪਮੁਅਥ	२५३	ਰਬਕੱਧਾਲਮ
२४८	ਸਤਿਗੁਰਾਇਚਵਡੀਵਡੀ	२५३	ਸਤਿਸੰਗਤੀਮੰ
२४८	ਮੇਰਾਖੁਸਾਚਾਗਹਿਰ	२५३	ਆਈਆਸਗ
२४८	ਦੁਜੇਭਾਈਲਗੇਦੁਖਧਾ	२५३	ਜਨਮਧਦਾਰ
२४८	ਮਨਮੁਖਸਗਹੀਮਰਸ	२५३	ਹਉਆਈਦਾ
२४८	ਲਾਲੇਆਧਨੀਜਾਤੁ	२५४	ਮਾਈਮੇਰੀਕ
२४८	ਮਨਮੁਖਝੂਠਝੂਠਮਾਣ	२५४	ਮਃ ੫ ਜੀਨਾਮ
२५०	ਭਗਤਭਾਜਨਸਹਾਜੀ	२५४	ਸਸੁਤੇਧਰਮੀ
२५०	ਗੁਰਸਾਈਸਾਤਿਗੁਰਿ	२५४	ਨਿੰਮਧਾਰਭਗਤ
२५०	ਸਬਦੀਮੈਤਿਸਮਝਾਸ	२५४	ਮਤਾਕਰਉਪ
२५०	ਨਿਗਤਿਕਰੇਬਹਦਾਨੇ	२५५	ਧਿਰਸੋਮਤਸ
२५१	ਹਰਿਕੇਭਾਨੇਸਾਤਿਗੁਰਿ	२५५	ਗੁਨਅਵਗੁਨ
२५१	ਮੁਃ ੪ ਤੁਖਭਤਸਾਚਿਅਗਮੈਡ	२५५	ਦਾਨਦੇਈਕੀ
२५१	ਮਃ ੪ ਕਿਸਹੀਸਾਲਾਘਣ	२५५	ਦੁਖਭੰਗਕ
२५१	ਹਿਰਦੇਸੁਨਿਸੁਨਿਮਨਿਕਾ	२५६	ਅਲਖਦੇਖਣ
२५२	ਸੋਮਨਿਤੁਨਿਧੇਮਨਾਮ	२५६	ਜਉਸੇਕੀਓ

ਪ੍ਰਥਮ ਤਰੀਨੀ ਕੀਜਾਤ	੨੫੯	ਹਰਿਜਨ ਆਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਰ
ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸ ਸਮ ਪ	੨੫੯	ਅਉਧ ਦੁਖਾਈ ਓਹਾ ਰੈ
ਪੁਤ ਮੀਤ ਗੀਬੀ ਧਰ ਕਿਧ	੨੬੦	ਬਾਬਤ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਅਸ
ਏਕ ਘੜੀ ਦੀਨ ਸਰ ਓਬ	੨੬੦	ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਹਰ
ਹਰਿ ਮੇਦਾ ਮਹਿ ਪਰ ਮਹਿ	੨੬੦	ਜਾਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬ
ਪ੍ਰਭ ਕਰੰਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ	੨੬੦	ਕਰ ਮਰੰਧਾ ਆਗੈ ਅਸ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਗਟੀ	੨੬੦	ਤੁਝ ਅੰਤ ਆਦਿ ਗਤਿ ਅ
ਜੋ ਕਿਰ ਸਾਨ ਬੰਦੇ ਕਰਿ	੨੬੦	ਰਾਜ ਮਾਲ ਧਨ ਜੋਬਨ ਰ
ਨਉ ਨਿਧ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਨਿਧ	੨੬੦	ਤੂ ਮਮ ਗੀਤ ਈਸ ਸਗ ਅ
ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਚੇਸ ਦਰੀਸੰ	੨੬੧	ਜੋ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਸੋ ਚਗ ਭ
ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਤੇ ਊਚੇ ਲੋਗ	੨੬੧	ਬਾਹਰਿ ਧੋਈ ਅੰਤਰ ਮੁ
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਗਰਿ ਰਾਖ	੨੬੧	ਉਦਮ ਕਰਤੇ ਹੈ ਮਨਾ ਮ
ਆਦਾ ਬੀਨੰਦ ਕਰੇ ਪੂਰਿ	੨੬੧	ਅਧਮ ਤੇ ਊਤੀ ਕਰੇ
ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਬਨਾਵਨ	੨੬੧	ਬੰਧਨ ਕੈਦ ਕਟੀ ਬਿਸਰੇ ਸ
ਦਾਸ ਬਯ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ	੨੬੧	ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲ ਧੋਵੈ
ਹਰ ਗਯੀ ਦੁਤ ਮਤ ਜੀ	੨੬੨	ਤੁਮ ਹਰ ਚਰਨ ਹਮ ਦੇਖ
ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮਿ	੨੬੨	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍
ਪਰ ਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾ ਗਮ ਓਟ ਰਖ	੨੬੨	ਆਗੈ ਹੋਤ ਸੁ ਹੋਤ ਰੇ ਮੁ
ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਨੁਖ ਦੇ	੨੬੨	ਤੁਧੁ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਕਰਣ
ਤੁਧ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨਹੀ ਮੈ	੨੬੩	ਰਾਜਿ ਰਿਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ

२६३	ਮੋਹਮਾਯਾਨਾਨੀਟੈਬੁਟ	२६६	ਮੀਮਕਮਕੁਰੰ
२६३	ਯਾਰਮੈਵਿਯੋਨਤੈਤਨਸ	२६६	ਕੇਓਮਪਾਸੈਨਯੰ
२६३	ਦੁਖਾਯਟੱਜਾਬਯੱਤੇਦੁਰਿ	२६६	ਸਮਕੱਧਅਯੰਯ
२६३	ਸਾਚਨਮਮੇਕਮਨਾਯਸ	२६६	ਯੱਦਿਨਯਾਵੇਸ੍ਟੁਯ
२६७	ਪਾਵੁਰਲੀਅਯੱਚਾਨਿ	२६६	ਤੁਮੇਯਾਤੁਯੰਯਾ
२६८	ਏਕਬਗੀਚਸਥਨਕਯ	२६६	ਸਾਣਿਗੀਪੁਯੁਪਯ
२६७	ਯਾਜ਼ਲੀਨਯਸੇਯੰਨਮਚ	२६७	ਚਯਨਕਮਾਯਕੀਯ
२६७	ਤੀਯਖਜ਼ਾਓਤੁਹਯੁਤੰਚ	२६७	ਮਨਤੁਪਤਸੀਪ
२६७	ਯਯਮਾਹਿਸੁਖਬਾਹਰਿ	२६७	ਨਾਕਯਸੀਓਸਾਂ
२६८	ਜਹਾਯਹਾਦੁਹਤੁਹਾਯਤ	२६७	ਜਓਮੇਅਪਸਯ
२६९	ਓਠਤਬੈਠਤਮਾਤਯਿਕੁ	२६७	ਅਨਾਦਿਨਸੁਸਾਯ
२६५	ਜਾਕੇਸਿਮਗਨਿਸੁਖਨਿਦ	२६७	ਓਨਕੇਸੰਗਚੁਕਯ
२६५	ਜੀਮਨੀਚਕਓਸਿਨ	२६८	ਨਾਓਧਮਯੱਸਾ
२६५	ਏਕੱਏਕੀਨੋਨਨਿਕਾਯਓ	२६८	ਅਨਿਕਯਯਸਿਕੀਸ
२६५	ਵੱਟਨਸਕੇਮਿਟਕਵਾ	२६८	ਪੁਚਕੀਪੀਅਯਸ
२६५	ਮਿਟੀਓਅਸਆਖੀਅ	२६८	ਭੁਪਤਯੱਈਕਸਿਮ
२६५	ਸਤਗੁਰਅਪਨਸਯਾਟ	२६८	ਏਨਸੀਓਪੀਤਮ
२६५	ਅਧਪੇਚਬੀਕਾਗੰਧਯ	२६७	ਅਠਪਹਸੀਕਸਿ
२६६	ਓਪਤਿਸਿਆਨਪਕਬੰਨ	२६८	ਸਗਾਯਸੁਖਜਯ
२६६	ਹਯਹਰਿਅਖਰਦੁਈਏ	२६८	ਅਠਪਹਸੰਭੁਯ

२७६	ਚਾਰਬਰਨਸਹੁਨਾਕੇਮਗਦਨੀ	२७५	ਕੋਉਬੀਧਮ
२७७	ਨੀਕੀਨੀਕੀਕਥਾਉਤਮਆ	२७६	ਸਮਬੁਧਪ
२७७	ਹਮਸੀਖਿਆਤੀਐਂਮੀਤਯ	२७६	ਹਰਧਸਾਗ
२७७	ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਨੀਗਹਾਉ	२७६	ਸੰਬੀਕੰਸ
२७७	ਤਿਆਗਸਗਲਅਸੀਆਨਪਾ	२७६	ਮਨਮਾਏਕਮ
२७७	ਜੀਉਮਨਤਨੀਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਕੇ	२८०	ਹਰਿਹਰਿਨ
२७७	ਛੱਲਛੱਲਮਹਾਦੁਖਪਾਈ	२८०	ਏਕਓਟਗ
२७७	ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਉਤਾਰਉ	२८०	ਮਿਲਹਮਿ
२७७	ਸਾਤੀਗੁਰਬਚਨੀਤੁਮਾਰੇ	२८०	ਕਾਮਲਿਕਾ
२७८	ਬਾਵਗਾਂਈਹੋ॥	२८०	ਓਸੀਪਰਹਰੀ
२७८	ਕਨਕਮਾਨਕਰਾਜਮੱਤੀਅਨ	२८०	ਮ.ਪ੍ਰ.ਗਾਬਿਨ
२७८	ਗੁਰਹਿਦਿਖਾਈਓਅੰਜੁਨ		ਦਨਸਿਉਮਾ
२७८	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਮੱਲਾ		
२७८	ਅਪਨੀਕਰਾਤੀਨੀਚਾਹੀ॥		ਉਮਾਤੁਗੁਰ
२७८	ਨਾਕੁਰਚਰਨਸੁਹਾਵੇ		ਰਾਗਆਸਾਮਹ
२७८	ਏਕਸੀਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥		ਆਸਪਦੀ
२७८	ਹਰਿਬਿਸਰਤਿਸੱਸੁਆ	२८१	ਉਤਮਿਅਦਧ
२७८	ਓਹੁਨੇਹੁਨਦਲਾ	२८१	ਸਭੁਜਪਾਸ
२७८	ਮਿਲਾਰਮਖਿਆਰੇ	२८१	ਬੇਖਅੰਮ੍ਰਿ
२७६	ਦਾਪਾਰਗੱਬਿਦਨਾਏ॥	२८२	ਏਕਮਕੇਪੰਜੀ

ਆਧਾਬਿਚਾਰੈਸੋਅੱਧਰੈਖੋਜੀ	੨੮੯	ਆਸਾਆਸਮਕਰੰਮਬਖਾਣੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਗੀਆਨਧੀਆਨ	੨੯੦	ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਉਪਜੈਜੀਨੀਤਿਸ
ਗਾਵਹਿਗੀਚਿਚਿਤਆਵੈ	੨੯੦	ਸੁਨਿਮਨਿਮਾਨਿਦਸਾਇਬੁਝਾ
ਸੋਨਸਗਣਸਾਕਤਿਦੇਵ	੨੯੦	ਘਰੇਅੰਦਰਿਸਭੁਵਥੁਹੈਬਾਹਰ
ਤੀਰਥਿਨਸੈਯਜਕਾਰੱਕਸੀ	੨੯੧	ਆਪੇਆਪਿਪਛਾਨਿਆਸਾਦਿ
ਗੁਸੇਦੇਸੱਠਕੁਰਜਾਣੈ॥	੨੯੧	ਦੁਹਾਗਨੀਮਹਲਾਨਜਾਗਨੀ
ਜੀਨਿਸੱਗਸੰਜਿਨਿਪਟੀਆ	੨੯੧	ਸਾਚਿਰਤੇਸਹਿਗਮਣੇਸਦਸਾਚੀ
ਗਯਖੇਲਣਬੇਲਾਬਾਦੁਤੇ	੨੯੨	ਸਭਨਾਵੈਨਾਲਿਚਦੀਜੀਸਾਰਿ
ਜੋਗੱਇਆਗੱਇਆਜੀਤੇ	੨੯੨	ਸਾਚਿਰਤੀਆਸੱਚਾਗਹੀਆ
ਤਾਰੇਕੁੰਡਾਹੁਹਿਆਕੱਸੀ	੨੯੨	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਨਾਲਬਖਸਾਈਓਕੁਸ
ਜਨਸਾਮਨਾਹਿਸਮਾਣੀ	੨੯੩	ਸਭਿਗੁਰਤੇਗੁਨਉਪਜੈਨਾਮ
ਬੁਲੇਚਲਾਸਹਜਿਵਾਟ	੨੯੩	ਸਬਦੇਹੀਤੁਰਾਜਿਜਾਪਦਿਨਿ
ਕਿਆਜੰਗਲਾਢੁਢੀਜਾਇ	੨੯੩	ਅਨਰਸੀਮਹਿਪੱਚਾਈਆਬਿ
ਜਿਨੀਨਾਮਾਵਿਸਾਰਿਆ	੨੯੪	ਮ:੫ ॥ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰਸਾ
ਗੁਰੂਠਾਕੁਰਮਾਹਰੱਚੁਤੀ	੨੯੪	ਸੋਰੇਮਨਿਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀ
ਜੋਤਾਆਪੁਆਪਦਾ		॥ਰਹਉ॥
ਅਨਰੱਚਹਿਨਾਈਸਚਵਿ	੨੯੪	ਧਰਬਹਮਪਰਤਸੀਮਰੀਐਪਿ
ਆਵਣਜਾਣਾਰਿਓਹੋਵੈ	੨੯੪	ਜਨਮਮਰਨਭੋਕਟੀਐਪਿਆਰੇ
ਮ:੩ ॥ਸਾਸਤਵੇਦਸੋਧਿ	੨੯੫	ਸਭਾਬਿਧਹੁਮਹੀਜਾਨਤੁਪਿਆ
ਸਤਗੁਰਹਮਗਰੁਮਗ	੨੯੫	ਮ:੧ ॥ਪਟੀ॥ਸਸੇਸੱਇਸੀਆਟਿ

ਪਾਨੇ		ਤੁ	
੨੯੬	ਜਿਸਸਤੀਸਤਨਸਾਹ ਥਏਕਭਏ	੩੦੭	ਜਿਨਸਮਸਤੁਮਿ
੨੯੭	ਮਃ ੩ ।।ਘਟੀ।। ।।ਆਈਅੱਖੜੀਸ	੩੦੭	ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕੀ
	ਭਜਗੁਆਈਆਗਾਕਾਖੈਗਡੇ	੩੦੮	ਜਿਨਕੇਰੀਆਪੁ
੨੯੭	ਮਃ ੧ ।।ਚੰਦੁਆਮੰਯਜੱਚਨੀਚ	੩੦੮	ਮੇਰੇਮਨਪਰਤੀ
੨੯੮	ਅਨਦਦੁਜੇਕੁਲਝੁਨਕਾਰੇਰਾ	੩੦੮	ਮਃ ੫ ।।ਚੰਦੁ।।
੨੯੮	ਮੇਰਾਮਨਰਾਤੁਰਾਮਾਧਿਆਰੇ		ਘਲਾਮੈਮਾਪੁਤੰ
੨੯੯	ਤੁਸਕਨੀਬਾਈਜੀਥੇਹਉਜਾ	੩੦੯	ਅਖਥਕਥਾਨੀ
੨੯੯	ਤੁਸੁਦਿਹਰਦਰਾਰਾਜੀਆਰਿ	੩੦੯	ਹਰਿਚਰਜੀਪਾ
੩੦੦	ਮਃ ੩ ।।ਹਮਘਰਸਾਚਸੱਹਾ	੩੧੦	ਜਾਕੱਖੱਜਅੰਧੁ
੩੦੦	ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਵੱਤੁਮਹਾ	੩੧੦	ਜਪਦੁਪਾਸੀ
੩੦੧	ਮਃ ੪ ।।ਜੀਵਨੱਮੇਜੀਵਨੀਪਾ	੩੧੧	ਨਾਮਜਪਤੁਗੰ
੩੦੨	ਸ਼੍ਰੀਸ਼੍ਰੀਸ਼੍ਰੀਸ਼੍ਰੀਵਗੈਅੰ	੩੧੨	ਬਿਰਸੰਚੀਮੱ
੩੦੩	ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਦੁਖਾਬੀਨਾਸ	੩੧੨	ਮਿਲਹੁਸੰਤਹ
੩੦੩	ਸਾਤਿਜੁਗਸਭਸੰਟਤੱਖਸਰੀ	੩੧੨	ਪੁਰਖਪਰਮੇਸ
੩੦੪	ਹਰਿਕੀਰਤੀਸਹਿਕਾਈਪਰਸ	੩੧੩	ਤੀਨਭੈਨਤੀਇ
੩੦੫	ਮਨਮਜਪਾਨਹਰਿਹਰਿਸ	੩੧੩	ਉਠਦੰਦਦਨਾ
੩੦੫	ਵਡਾਮੇਰਾਗੱਥੀਦਅਗਮਸ	੩੧੪	ਦੰਦਮੇਰੇਲਾਲਾ
੩੦੬	ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਨੱਜਾਈਨਾਸ	੩੧੪	ਦੀਨਸਗਸਿਖ
੩੦੬	ਗੁਰਮੁਖਤੁਦਹਦੇਦੀਆਰ	੩੧੫	ਰਸਾਲਾਕ੍ਰਿਤੰ
੩੦੬	ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਾਤੁਹਾਹੈ	੩੧੫	ਹਮਗੁਰਸਾਖੀ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ	੩੨੮	ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ
	੩੨੮	ਰਾਗ ਨ ਰਾਗਾ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਥਾ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੧ ਕਬੀਰ ਜੀਉ	੩੨੮	ਸਰਯ ਨੀਰ ਓਹ ਗਿਨੀ ਚਲੀ
ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ	੩੨੮	ਕਹਾ ਸੁ ਆਨ ਕਉ ਸੀਮ ਮੀਦਮ ਨ
ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਬਰਨੈ ਜਾਇ ਅਨੂਪੁ ਰਹਾਉ	੩੨੮	ਲੰਕਰ ਸਾਕਟ ਸੰਮੁ ਚਮੀਯਾਂ
ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸੀ	੩੨੯	ਪਾਹਿ ਲਾਗੀ ਯੁਤ ਯਾ ਚੇਰੀਮ
ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਕਥਨ ਜਾਈ ॥	੩੨੯	ਰਾਖਿ ਦਤੇ ਜੀਨਿ ਪਿਛ ਰੀਆਆ
ਜਾ ਕਾ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਨਾ	੩੨੯	ਤਨ ਨੈਨੀਅਨ ਪੁਨ ਰਧਿ ਕਰਿ ਹੱ
ਸੋ ਜੋਗੀ ਤਤ ਪਾਵੈ ਭੇਦਾ	੩੨੯	ਸਾਸੁ ਰੀ ਦੁਖੀਸ ਸੁਰ ਰੀਧਿਆ
ਨਾਮ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਲਿ ਜਾਈ	੩੨੯	ਹਾਘ ਰਸੁ ਤਨ ਨਹਿ ਨਿਤ ਨਾ
ਕਹਿਆ ਏਕ ਬਹਤ ਰਿਖ ਰੀ	੩੨੯	ਜਗ ਜੀਵਨ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ
ਕਿਤੁ ਕਰਕਰਮੇ ਆਏ	੩੩੦	ਨਉ ਮੇਂ ਰੁਪ ਰੀਏ ਚਹੁ ਤੇ ਰੇ ॥
ਬਾਬਾ ਗਤੇ ਪਸੀ ਹੋਸ਼	੩੩੦	ਰੱਜਾ ਧਰੇ ਮਨ ਹੈ ਅਲਾਹੁ ਸ
ਆਪਸ ਨੰਦ ਨ ਅੰਤਹਿ ਪੀਆ	੩੩੦	ਕੀ ਓ ਮੰਗਾ ਰਸੀ ਆਨ ਕੈ ਤਾਈ
ਕਬੀਰ ਕੁਟੀ ਤੇ ਨਾਮੁ ਖੁਟ	੩੩੦	ਹੀਰਾ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਮਨਿ ਪਵਨ
ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ	੩੩੦	ਪਾਹਿ ਲੇ ਕਰੁ ਪਕੁ ਨਾਤਿ ਕੁਲ
ਨਾਮਾ ਮਾਰੀ ਗੱਮ ਤੀਤੀ ਓ	੩੩੦	ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੱਧਨੀ ਆਨ
ਪਾਤੀ ਤੋਰੇ ਮਾਲਨੀ ਪਾਤ	੩੩੦	ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਘੁਘਟ ਪੱਟ
ਰਾਗ ਬਰਖ ਬਾਲਾ	੩੩੦	ਕਰਤ ਕਲਾਨ ਕਰ ਰਤੇ ਰੀ
ਰਾਹੁ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਗਿ	੩੩੦	ਕਰੀ ਕੱਕਾ ਰੁ ਸਰ ਸਨ ਜਾਨੀਆ

३३१ ਅੰਤਰਮੈਲਾਜੇਤੀਰਥਨਾਵੈ
३३१ ਏਕਅਨੇਕਾਬੀਆਧਾਰੀਯੁ
३३१ ਆਨੀਅਲੇਕੁੰਤਚੁਰਾਈਓ
३३१ ਮਨਮੋਰੱਗਜਾਗੈਹਰਿਰਸੇ
३३१ ਸਾਧੂਕਚੁਛੱਡੈਬਿਖੁਨ
३३२ ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਾਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗ
३३२ ਸੰਤਤੁਝੀਸੰਤਸੰਗਤਪ੍ਰ
३३२ ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਾਰੀਗਡ਼ਿ
३३२ ਕਹਾਭਾਈਓੁਨਓੁਤਲ
३३२ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰ
३३२ ਮਾਟੀਕੱਪੁਤਰਾਖੈਸੈਕੈ
ਬਾਨੀਧੈਨੇਕੀ।
३३२ ਤੁਮਤਾਢਿਗਤਿਬਹੁਜਨ
३३३ ਗੋਬਿਦਗੋਬਿਦਗੋਕਿਦ
३३३ ਚਿਤਚੇਤਸੀਕਿਨਹੀਦ

।।ਸੇਖਫਰੀਦਜੀ।
३३३ ਦੀਆਹੁਮਹਾਤੀਜਿਨਿ
३३३ ਬੱਲੇਸੇਖਫਰੀਦਾਪਿਆ
ਰੇਅਾਹੁਆਗੇ।

सकेदिआइहिसकेयिआइहिउपजीहगिम चेमीगसण
अ उमागेजीउंजीआरदाउगा।
उ उजीमछिदुखाहिमागलुगा।हरिआधेनकुकुमीआधा
आनानकजंतुविचारगा।१।उधा टधा टअंतरीमगबीं
एकॅयुगधुसमाना।ईकिदाकोईकि बेधागीजीमछिउगा
उआधेदाउआधेकुगउ गउउधाचीनुअहुगजाउ
बेअंतुबेअंतुजीउगकिआगुहआधेहधानाजॅमहीजॅ
न नुनानकुकीनकुगबाना।२।हरि धिआहीहरीधीअ
जनजुगमाहीसुखहासी।सेमुख उमेमुख उजेजीनहीं
जीउतिनदुटीजमकीढासी।जीनिनिगउजीजीनहगीनिगबु
जीउतिनकाबउसकुगहासी।जे नसोहिआजीनसोहिआ
उतेहगिहगिबुधीसमासी।सेयंनुसेयं नुजीनहगीकि
जनानकुकीनबाधिजासी।३।तेगीकुगाउतेगीकुगउंग
बगेबेअंतबेअंता।तेगेकुगा तउतेकुगा उमाणाहनिउ
निकमोकमनंता।तेगीआनिकउतेगीआनिकगीउडियुजाणी
जपाहीबेअंता।तेगेअ नकउतेगेअ नरपट्टाहीबहुसीमिउ
गिरिगिआधटुकगमकगंता।सेकगा उमेकगाउकुणाजा
हरीमेगहगिकुगदंता।४।उ उआदीपुरखुअपरंपकुकगा
हहुअहुनकरीं।उं जुगजुगुएकॅसदासदाउंएकॅजीउंनीगा
टी।उधुआधेकाहोसीहकडे जीउंआधेकगिमुहटी

ਚਉਪਦੇ॥ ੧॥ ੫॥ ੨॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਵਡਾ ਈਦੇਈ।੧।ਜਾਣਹੁਜੰਤਿਨਪੁਛਹੁਜਾਈ।ਸਹੇਰਹਾਉ।ਆਖਿਕਰਾਏਅਖੈਕਰੇਈ।ਆਖਿਉ ਲਭੈ ਜਾਤੁਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ।ਕਿਆਮੁਹਤਜੀਕਿਆਤੰਸਾਰੁ।ਪਾਏਆਖੇਦੇਈ।ਆਖੇਦੁਗਾਤਿਮਨਾਹਿਕਰੇਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਖਿਦੁਖੁਅਨੇਰਾਵਿਚਹੁਜਾਈ।੨।ਸਚੁਧਿਆਕਾਮੀਐ ਅਵਰੀ ਕਉਸਚੁ ਨਦੇਈ।ਜੇਕਿਸੈਦੇਈਵਧਾਵੈ ਨਾਨੰਮੋਖੋਈ।ਨਾ੩॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ ਦੀਰਘਵਾਕੁਵਾ।ਦੁਖਾਕਦੁਨੀਆਵਜਾਇਦਾ।ਨਾਕਦੁਨਾਲੈਚਲਿਆ ਜਤੀਸਤੀਕਹਾਰਖਾਹਿਆਉ।੧।ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਾਕੂੜਾ ਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁਝਾਲੁਗਹਾਉ।ਗੁਰੁਪਾਸਹੁਦੀਖਿਆਲੈਆਈ ਤਾਮਿਧਰੀਤਿਵਸੈਘਰਿਆਈ।ਜੋਸਉਵਾਰਿਆਜੀਵਣਧਾਤੁ ਆਲੈਸਾਂਦੀਨੁਪਰਵਾਣੁ।੨।ਦਰਸਨਦੇਖੈਐਦਾਈਆਗਹੀਆ ਵਿਣੁਚਜੈਨਕਾਈ।ਰਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿਹੀਆ।ਕਹੈਪੁਣਾਈ ਈ।੩।ਆਖੁਸਮੁਝੁਤਨਨਕੁਨਾਮੁ।ਕਰਤੀਕੁਤਾਦਰੀਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਲੈਮੀਹਾ।ਨੁਤਾਂਕਰੀਬੁਦਰਗਹਪਾਹਿ ॥੪॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ॥ਜੋਤਸਤੁ ਤਿਪੁਨਿਤੋਤੀ।ਜੋਤਾਕੁਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ।ਤੂੰਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇ ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਹਉਮਾਈ।੧।ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਹੋਵੈਹੋਵੈ ਤੇਰਾਂਸਹਾਉ।ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਘਲੈਦੇਈ।ਆਪੇ ਪੈਦਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਈ।੨।ਜੰਹਿਚੁਕਰਣਸੋਕਿਉ ਵਰਨੁਕਰਣਾਜਾਈ।ਜੋਸਵਰੈਤੈਸੋਕਹੀਐਸਭੁਤੇਰੀਦਈ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਬੀਸ ਥਾਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਲੁ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥
ਅਨਹਦ ਦੁਹ ਜੋ ਸਬਦ ਦੁਨੀ ਗੰਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਕਰੇ ਵਖੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁਧੀ ਹੋਸੀ ਓਹਾ ਉਸਕੀ ਨਿਪਜਿਆ ਮਮ ਸਚ ਬਤਾਈ ॥
ਜੰਤੀ ਜੰਤੀ ਸਮਾਨੀ ਕੀਤੀ ਭੀਤਾਖੋ ਤੇ ਮਾਈ ਆਕੇ ਆਸਾ ॥੨॥
ਤੇਰੁ ਪੁਤੇ ਗਦੇ ਧਿਆਗਾ ਗਾਣਾ ਚਵ ਨ ਤੇਰੀ ਮਾਈ ਆਸਾ ॥
ਮੁਬੇ ਠਾਨ ਦਾ ਕਿਰਗੇ ਈ ਰਿਛਾਈ ਆਸਾ ॥੩॥ ਬੀਨ ਸਬ ਦੁਖਾਂ ਦੀ
ਸਨਿ ਗੁਪਿ ਅਪਰਾ ਸਬਾਈ ਅਨਹਦੀ ਸੱਸੰ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਾਸਾ ॥
॥੪॥੮॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੋਰਖੁ ਗਾਯਾ
ਗਗਨੀ ਗਯਾ ਗਿਰਹਨ ਗਾਖਾ ਥੀਆ ਗਾਲੀ ਛਾਈ ॥
ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੋ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਮੀਨੋ ਗਾਸੀ
ਬੁਝੀ ਜੀ ਬੀਨੋ ਓਹਾ ਉਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਉਗਮੁ ਮਾਰੂ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ
ਬੀਨੋ ਸਕੁ ਪਰੁ ਪਰਾ ਰਖਿਆ ਹੁਲੈ ਵੀ ਚੈ ਅਗਦਾਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸਾਧਿਆ ਸੀ ॥੨॥ ਜੋ ਸਤੁ ਕਰਹਿ ਤੇ ਸਾਕਤ ਜਨ ਤੇ ਤੁਝ ਥੀਨੁ
ਕਾਈ ॥ ਜੋਹੀ ਚੁੰਮਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਤੇਰੀ ਕੁਧਾ ਵੈ ਤੁਧੁ ਅਖਾਵਹਿ ਤੇਤੇ
॥੩॥ ਰਾਗ ਰਾਗ ਨਿਧਰੀਆ ਧਰਣਾ ਤੇ ਸੁਵਿਚਿ ਓਪਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਈਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋ ਖਾਵੈ ਈਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਏ
ਸਿਖਾ ਸਖੀ ਕਾ ਜੁਗੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ
ਸਹਜ ਵੀਆਹ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਧੀਵਹੁ
ਗਾਵੈ ਧਾਰਿ ਆਇਆ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਤਾਰੂ ਰਹਾਉ ॥

ਹੈ ਆਸਿਆਸਾਸੇ ਨਿਸੀਤਕਾਮਕਿਰਦੇ ਕੀਏਹਾਸਾਉ ਸਰਾਹਾਂ
ਧਾਉ ॥੬॥੧੨॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ
ਜਾਤਿਦੁਰਿਓਬਹੁਤੀਆਨਧਾਨਾਸੋਧੁਕਰਾਸਾਮੀਓਨੁਮੀਟੈਮਾ
ਰਧਰਸਾਦਿਰਹੈਲੀਏਹਾਨਾਉ॥੧॥ਹੋਹਜਨੁਹਰਾਜਨੁਅਵਰੁਸੀਹ
ਚੁਕਰਤੇਯਕਧਾਸੀਓਹਾਉ॥੧॥ਕੁਲੁਕਾਮੈਆਹੈਸਾਈਰਵਰੀਯਸੀ
ਜੀਆਹੈਸਕਿਆਦੇਧਾਸੁਇਬੁਝੁਇਨਧਾਵੈਸਬੀਨੁਹੈਮਨੀਕ੍ਰਿਧਸੀ
ਜੰਜਨਮੋਸੋਭੰਗਿਆਧੋਹਉਮੈਮਾਇਆਦੁਖੀਸੰਤਧਾਸਾਗਾ
ਚੁਰਾਖੋਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਂਰ ਤਰ ਸੁਚਾਖੋਗੁਰੁਲਾਚਉਮਨੁਖੋ
ਬੋਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਂਰ ਤਸਬ ਦੁਰਾਖੋਸਾਚੈਸਬਦਿਧਸੀ
ਏਹਨਾਨਕਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੬॥੧੩॥ ॥ ਆਸਾ
ਜੰਤਿਨਿਕੀਆਜੰਸ ਚੁਖੀਆਗਾਂਐਂਰ ਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰੁਦੀਆਗਾ
ਨਹੀਮਨਿਭੰਗਾ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਕੀਧਿਆਏਸੰਗਾ॥੧॥ਹਮਿਹੈ
ਅਧਨੀਸਰਣਈ ਚੁਰਧਰਸਾਦੀਹਰਿਸੁਧਾਇਆਨਾਮੁਪ
ਉਨਿਧਧਾਈਗੁਰਾਉ ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਰਨਾਉ॥ਰਹਾ
ਹਾਰੇਜਾਉ ਜੰਹਭਿਰਤੇਸੋਜਨ ਨਧਵਲੁਸਾਤਿਨਕੀਸੰਗਸੁਧਰਸੀ
॥੨॥ਹਰਿਵਰੁਜਿਨਿਧਾਇਆਧਨ ਨਾਮੀ ਹਾਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬ
ਸੀਆਧਤਰੇਸੰਗਾਤਿਕੁਲਤਰੈਸਾਤਿਗੁਸੇਵਿਤਰੁਈਓਸੀ
ਗੀ ਜਾਤਿਧ ਤਿਸਚੁਨ ਉਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸਚੁਤਕਾਸੀ
ਧਸੇਪੁਛਨਜੰਈ ਦੁਰਾਮੇਟੇਕਸਾਈ॥੬॥੧੪॥ ॥ਰਾਗੁ
ਹਜਾ ੧ ॥ਇਕਿਆਵਹੀਇਕਿਜਾਵਹੀਆਈ॥ਇਕਿਰਹਿਮਾ
ਸਾਈ॥ਇਕਿਧਰਮਿਨਿਗਗਨਮਾਹਿ ਠਉਰਨਪਾਵਹੀ॥ਸੋ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਮੀਖਿਆਜਨਮੁਸਾਕਤਸੰਸਾਰੁਗਇਆ
ਹੈਨਿਰਾਸਾ॥੨॥ਸੁਣੀਕਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਈਆ
ਰਹੈਅਲਿਪਤਾਜਾਇਆਆਇਆਧੁਰਿਮਥਾਰੁਖਪਾਇਆ
ਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾਗਾ॥੩॥ਕਥਨੀਕਹਹਿਕਹਾਹੀਸਮਾਇਆ
ਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਤੁਹੈ॥ਸਭੁਜਗੁਦੇਖਿਆਮਾਇਆਛਾਇਆ
ਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਈਆ॥੪॥੭॥ ॥ਰਾਮਗੁਮਾਸਾਹਣ
ਕਹੀਕੀਧਰਕੀਮੁਖਆਖਾਈ॥ਕੰਏਹੀਰਾਜਾਗਹਿਆਸਾਣੈ
ਹੀਮਾਨੁਕਿਸੈ ਅਧਮਾਨੁਛਾਹੀਓਸਾਰੇਯਗੇਧੀਆਨੁਤੁਝੈ
ਹੀਕੰਨੀ॥ਕਿਸੁਵੇਖਾਨੀਝੰਗਾਹੰਈ॥੧॥ਮੇਤਾਨਾਮੁਤੁਧਾ
ਤੁੰਦਾਤਾਕਰਣਹਾ ਤੁਕਰਤਾ ਤੁ॥ਸਾਓਹਾਵਾਟਨਪਾਵਹਿ
ਓਹਾਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀਥਾਓ॥ਮਨਕਾਅੰਧੁਲਾਮਾਇਕ
॥ਬੀਨਖਗਾਖਹੰਵੈਨਿਤਖੰਖਾਖਾਣਜੀਵ ਦਖੀਬਹੁਤੀਆਸਾ
ਸਾ ਸਾਗੀਰਾ ਸਾ॥੨॥ਆਹੀਨਿਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪਕੁਦੇਈ॥ਕੁ
ਤਾਚੀਤਕਰੇਈ॥ਕਹਾਹੀਸੁਝਹਿਜੰਮਨਾਹੀਨਾਓ॥ਹਉਬਾਲੀ
ਕੈਨਾਓ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸੀ॥ਜੀਓਪਿਰੁਸਭੁਤੁਮੈ
॥ਜਾਂਤੁੰਦੇਹਿਜਪੀਤੇਰਾਨਾਓ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣੁਹੋ ਦੈਥਾਓ॥ਜਾਂ
ਦੈਤਾਦੁਰਮਤਿਜਾਈ॥ਤਾਜੀਆਨੁਕਤੁਮਹਿਦਸੈ ਆਇਨਲੀ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪ੍ਰਭੁਦਇਤਾਨਕਰਵਜਾਪੁਤਰੈ॥੩॥੧੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ॥ਦਯਾਬਿਨੁਪੇਨੁਧੰਖਾਬਿਨੁਧੰਖੀਜਾਬਿ
ਕਾਮਨਹੀਆਕਿਆਸੁਖੁਤਾਨੁਸਜਾਮਵਿਹੂਣਉਅੰਧੀਕੰਢੀਤਰਨਾਮੁਨਹੀ॥੧॥
ਰਹਿਦੁਖੁਵਹੁਤਾਖਾਗੋਦੁਖੁਜਾਗੇਤੁੰਦਿਸਭੁਨਹੀ॥ਰਾਹਦੁ

ਤੇਰਾਤਾਰੁਤੁਹੈਦੀਬਾਰੁ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਚੁਨੀਸਾਰੁ।ਮੰਨੇਪੁਰਖ
ਦੁਜਾਈਕਾਸ ਚੁਨੀਸਾਰੈਹਾ ਕਨਯਾਈਕਾ।ਤੁ।ਯੰਤ੍ਰਿਤਯਤੁਹੀਦ੍ਰ
ਦੁਹਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਨੀਓਤੁ।ਗੁਰਬਿਨੁ ਸੋਝੀਬੁਝਨਹੋਈ।ਸਿ
ਓਸਾਧੂਕਸੰਨੀਓ।ਨਾਰੀਆਹਓਆਧਾ ਅਧੇਵਖਾਂ
ਜਾਣੀਸਰਬਵਿਡਾਣੀ।ਨਾਨਕਏਵੱਦ ਰੁਦੀਬਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖੀਸਾ
ਦਰਾਰੁ।੫।੨੧॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ।ਕਰੀਬਾ
ਹਦੁਹੇਲੀ ਓਪਜੈ ਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਈ।ਇਹੁਜਗੁਸਾਗਰੁ
ਤਰੀਐਗੁਬਿਨੁਹਰਿਗੁ ਰਯਾਰਿਨਪਾਈ।੧।ਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਆਰੇਾਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਹਰੇ।ਸਰਬੀਰੰਗੀਜੁਪਿਤੁ
ਸੁਨਦਾਰਿਕਰੇ।ਰਹਾਉ।ਸਾਸੁਬੁਰੀਘਰਵਾਸੁਨਦੇਵੈ।ਸਸੁਪਿ
ਦੇਈਬੁਰੀ।ਸਧੀਸਜਨੀਕੋਹੁਚਰਨਸਰੇਵਉ।ਸਰਿਗੁਰਕੀਕਯ
ਧਰੀ।੨।ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਮਾਰਿਮਨੁਦੇਖਿਆਤੁਮਸਾਮੀਚੁਲਾ
ਜੀਵਤੁਮੁਆਹੀਤਉਹੀਰਹਣਾ ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੋਵਾਹਿਕਰਿਸੁੱਟੀ।
ਸਾਮਨਸਾਦੁਉਬਿਨਾਸ ਤਰਿਗੁਣੁਅਸਨਿਰਾਸਭਈ।ਤੁਰੀਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸੰਤਸਭਾਕੀਓਟਲਾਹੀ।ਨਾਮੀਨਾਧਿਆ
ਸਭਿਜਾਯਤਪਾਜੋਸੁਹਾਵਿਓਦੇਅਲਖਅਭੇਵਾ।ਨਾਨਕਰਾਸਾ
ਗੁਰਮਤਿਪਾਏਸਹ ਜਸੇਵਾ।੫।੨੨॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ
ਮੱਹੁਕੁਟੰਬਮੱਹੁਸਭਕਾ ਰਾਮੱਹੁਤੁਮਤਜਹੁਸਗਲਾ ਏਕਾ।
ਰੁਕਰਮੁਤਜਹੁਤੁਮਬੀਰਾਸਾ ਚੁਨਾ ਮੁਰਿਦੇਰਵੈਸਗੀਰਾ।ਨਾਮੁ
ਨਾਮੁਜਾਨਓੁਨਿਧਿਪਾਈ।ਰੰਵੈਪੁਤੁਨਕਲਧੈਮਾਈ।੨।ਏਤੁ
ਸਾ ਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਕੱਦੀਉਤਰੈਪਾਰਾ।੩।ਏ ਤੁਮੱਹਿਢਿਲਿਮੁ

॥ ਬਾਤਉਨਾਨਕਵੰਤੇਮਾਨਿਤਾਵੈ ਗਰਬੁਨਿਵਰਾਈਅਨੇਯਸਾਸਾ॥੨॥
ਉ॥ ਸਾਰਪਦ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧ ਗਾਵੈਕਵੈਯਨਧਰੀਐਅਤੀ
ਹੁਕੀਮੈਸਾਗਨਜਾਣੀ॥੧॥ ਸਹੁਮੇਰਾਏਕੁਦੁਕੁਨ ਹੀਛੀ ਗਏਨਿ
ਵਾਹੱਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹੁਕਵੈਯਨਸਾਚੁਪਤਿਆਇਆ॥ ਸਹਸਿਸੁ
ਨਾਧੀਰੁਜਾਗਿਆ॥੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ ਤਾਪਾ
ਮਾਨਿਤਾਵੈ॥੩॥ ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਬੇਨਤਾ ਵਰਾਕਉ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਸਰਧੀਸਿ
ਗੁ॥ ਅ॥੨੭॥ ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੧ ਨ ਕੀਮਚਯਾ
ਕੀਮਾਈਥੁਹੈ ਮੰਹਿਕਰੀਮੁਖਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਹਉਤੁਝੀਤ
ਤੁੰਦੇਹੀਜਥੀਨਾਉਤਿਕਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤੇਅਉਗ ਦੁਖੁਬੈਖੀ
ਭਾਵੈਬਖਸੇਸੱਈ॥੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਧੱਈ॥ ਜਾਹਰੇ
ਵੱਸੱਈ॥੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਆਵੈ॥ ਤਾਂਵੱਸਚਸਾਈ
॥ ਅ॥੨੮॥ ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ ਸਤਿਤੁਸਾਚਦੁਸੈਦਾ
ਵਾਸਾਧਾਈਧਾਵਤੁਰਿਨਾਹਿਕੀਆ॥ ਧੰਧਜਾਮੰਹੁਧਗੁਨਹੀਝਾਖ
ਤ ਹਛੁਬੀਅਲੇ॥੧॥ ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸੀਮੂੜਮਨਾ॥ ਹਰਿਬੀਸਰ
ਦਗਾਖੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆ ਮੂਰ
ਜਨਮੁਭਾਈਆ॥ ਪੂਜਵਾਤਿਨਾਨਕਾਤਿਨਕੀਸਰਣੀ ਜੋ ਨਤੁਜਾ
ਆ॥੨॥੨੯॥ ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ ਗਿਆਨਅਖਾ
ਖਿਅਉਪਦੇਸਾ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੁਵੇਸਅਨੇਕਾ॥੧॥ ਜੋਘਰਿ
ਤੇਹੀਸੋਸੱਚ ਕੁਆਖਬੜਾਈਤਾਂਹੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਸਏਚੀਜ
ਧਹਰਾਖਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਕੁਆਇਆ॥ ਸੁਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕਾ॥
ਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥੨॥੩੦॥ ॥ ॥ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਅਖੀ ਅਖ ਉਠੈ ਕਹਿ ਸਖਾ ਅਖਾ ਉਪੜਿ ਪੁਕਾਰ ॥
ਅਖੀ ਤੇ ਅਖ ਉਠੈ ਅਖਾ ਹੀ ਅਖੀ ਜਾਪਨਿ ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਅਖੀ ਵੇਖਣੀ ਅਖੀ ਤੇ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਿ ਧੰਧਾ ਜੇਤਾ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਅੰਧੁ ਵਧੇਰਾ ਹੋਇ ॥ ਅਖੀ ਅਖ ਨ ਵੇਖਈ ਅਖਾ ਅਖੀ ਨਾਹਿ ॥ ਅਖਾ ਅਖੀ ਏਵ ਕਹਿ ਜਾਪਨਿ ਵੈਣ ਕਰਾਹਿ ॥ ਅਖੀ ਅਖ ਨ ਵੇਖਈ ਅਖਾ ਅਖੀ ਨਾਹਿ ॥ ਅਖੀ ਤੇ ਅਖ ਉਠੈ ਅਖਾ ਹੀ ਅਖੀ ਜਾਹਿ ॥ ਅਖੀ ਅਖ ਨ ਵੇਖਈ ਅਖਾ ਅਖੀ ਨਾਹਿ ॥ ਅਖੀ ਤੇ ਅਖ ਉਠੈ ਅਖਾ ਹੀ ਅਖੀ ਜਾਇ

ਵੇਖਬ ਏ॥੧॥ਤਉ ਕਾਰਜਿ ਸਾਹਿ ਵਾਰੰਗੇ ਗਤਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਤੇ
ਕਹਤੁ ਜਾਤੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਦ ਰਖ ਮਹਾ ਗਮ
ਆਉ ਤੇ ਸਗਲੇ॥ਧੀਰਖੇ ਕੰਬ ਗਾਖਿ ਕਮਾਣੀ ਵਸੰਤੀ
ਧਣ॥੨॥ਸਾਦ ਸਹ ਜਸੁ ਖ ਗਮ ਸਤ ਜੀਅ ਕੇ ਕਾਰ ਸੁ
ਏ ਦੁਖ ਇਦ ਦਵੰਦ ਦੇ ਤੇ ਗੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਏ ਸਤੁ॥੩॥
ਪੜੀਆ ਕਬੀਚ ਮਤੀ ਸਿਧ ਸਤੁ ਧੰਤੀ ਕੀਨੀ॥ਤੁੰ ਸਾਹਿ ਚੁਹ ਉ ਮੰਗੀ
ਨਰੁ ਜਾਤੁ ਕੈਸੀ॥੪॥੩॥ ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਂ ਖਿਨੁ ਰਹਹਿ ਜੋ ਸਕਹਿ ਹੀ ਉਸ
ਰਾਦਿ ਆਖਾ ਸੇ ਤੀ ਖਿਨੁ ਸੋ॥ਅੰਤੀ ਕਰਿ ਟੀਆ ਧੀ ਧਰਿ ਪੰ
ਥਿ ਕਾਮੋ॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰੁਧ ਮਾਖਾ ਰਾਕਿ ਪਹਿ ਰਉ ਗੀ ਹਾਂ ਕੀ
ਤਮੁ ਤ ਕਰਉ ਗੀ ਸੀ ਗਾ ਰੋ॥੨॥ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕ ਕੁ ਰਤ ਰੋ ਧਿ
ਜੀਅ ਤ ਰਾਚ ਸਹਾ ਰੋ॥੩॥ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਤੁ ਕਰੇ ਜਾ
ਨਾਨਕ ਪੇਖਾ ਦੇਹਾ॥੪॥੪॥ ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
ਜੋਗਾ ਜੁਗਤਿ ਹੈਪਉ ਜੁਗ ਵੈਸੁ ਤ ਯਾਗੀ॥ਧਿਆਸੀ ਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਵੈ ਆਪਿ ਆਗੀ॥੧॥ਆਸਾ ਬਹੁ ਗੁਣੀ ਕਰਮਾ ਲੀ ਐਸੀ
ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾ ਕੁ ਵੀਠੇ ਅਧੀ
ਦੰ ਤੁਲੇ ਈ॥ਕ ਰਕ ਰਕ ਰੈਂ ਨ ਯਾਹਿ ਗੈ ਈ ਨਾਂ ਖਿ
॥੨॥ਅਧੁ ਸੁਦ ਨੁ ਕਾਰਿ ਮੁ ਦਕੀ ਧਾਹਿ ਗੈ ਯਗੋ ਸ ਗੁਪ ਤੁ
ਪੜੀ ਬੰਧਾ ਵੈ ਕਰਮਾ ਲੀ ਸੀ ਗੈ ਗੁ ਸੁਗ ਮਾ ਦਈ॥੩॥ਮਾ
ਦੀਪ ਰਜਾ ਲੈ ਕਾ ਈ ਆ ਸੇ ਜਾ ਕਰੇ ਈ ਗਿ ਆ ਨ ਗਾ ਉ ਬ

ਮੀਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਗੁਰਕੇਦਰਸਨਿਮੱਥੈਦੁਖਾਨੁਸਾਤਿਗਰੁ ਸੇਵੈਯਰਵ
ਕੁਨਿਗੁਰੁਕੇਬਚਉਤਾਤਿਕਾਈਨਾਤੀ॥ਅਵਗਣੀਮੁਠੇਚੱਟਧਾਤੀ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੈ
ਜੀਜਗੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਤਾਕਉ ਲਾਗੈਨ ਯੀਤਾ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩
ਹੋਆਵਹਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਿਪ੍ਰਭੁਨਦਰਮਾਇ॥ਸਨਿਰਭ
ਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਯਾਏਕਾਗਿਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰੁਸੰਗਰਹੁਵਿਚ
ਦੁਬਾਲਜਾਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੧॥ਗੁਰੁਕਰਗਾਹੁ
ਗੁਣਜਾਣੈਓਮੰਤ੍ਰ॥ਸਬਦੀਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸੁਰਾਹੁਹੋਇ॥ਗੁ
ਮੁਯਥਾਰਥਿਹੋਇ॥੨॥ਗੁਣੁਅਮੁੱਲਾਕਥਾਏਨਜਾਇ॥ਸਨਿਨਿਗਮ
ਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਾ ਮੁਧਿਆਇਆ॥ਸਦ
ਦਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੩॥ਜੱਗੁਰੁਸੰਗਰਹੋਤਿ ਨਵਾਲਿਜਾਰੈਜਾਉ
ਸਾਚੈਸਾਚੇਗੁਣਕਾਉ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨੀਮਤਿ
ਪੁਨਜਾਇ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਸਾਤਿਗੁ
ਸੇਵੜੀਦਰਿਆਈ॥ਸਚਿਨੀਵੈਛੁੰਨੇਮੇਲਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲੇ
ਸਮਿਲਾਏ॥ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਕਿ
ਹੋਇ॥ਹਰਿਅਥਰੰਥ ਕੁਅਗਮੁਅਗੱਚਹੁਗੁਰਕੈਸਬਦੀਮਾਲੇਜ
ਈਂ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਵਿਗਸੈਕਰਸਮਿਯਕ
ਹੋਇ॥ਖੁਨੀਬਾਣੀਖੁਬਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਵਖਾਣੈਕੋਇ॥੨॥
ਹਉਵੇਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਿ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਉਤਰੈਪੀਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਦੁਖੁਕਮਾਇਆਮਨਮੁਖਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀ

ਠਆਤਿਰ ਸੁਹੰਈਆ ਧੀਵਤੁ ਰਹੇ ਧੰਆਏਸੱਈਆ ਗੁਰਬੀਚਧਾਰੁ
।।ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਾਤਿ ਧਾਏ।।੪।।੩।।੪੨।। ਆਸਾਮ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਸੇਵਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਾ।।
ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈਹਾ ਸਦ ਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ।।੧।।
ਰਵਿ ਰੰਗੁ ਕਿਆ ਇਹੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਖੁ ਕਬਹੁ ਨ ਥਾਤੇ ਹੋਇ
ਸੁਭਾਇ।।ਰਹਾਉ।। ਸਭ ਦੁਚਾ ਪੈਸਾ ਚਾਸਾ ਦੁਯਾ ਹੋਰ ਧੰਧੇ ਕੂੜ ਪਸਾਰੁ
ਵਸਾਏ।ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ
ਪਾਏ।ਸਭ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਕਰੇਈ।ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ।ਹਰਿ
ਰਹਿਆ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ।।੩।।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੂਰਾ ਹਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ਅਭਿਨੀ ਮਾਇਆ
ਬਾਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ।।੪।।੪।।੪੩।। ਆਸਾ
ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਲੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ।।
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਈ।ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਗਈ ਕੋਈ।।੧।।ਮੁਨ
ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨਾਦਿਨੁ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਵਸੀਐ
।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਝੂਠੀ ਆਗੋ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ।ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ।।
ਨਾਮ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ।ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ।।
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ।ਸਚੁ ਤਜੈ ਨਾ ਕਤਹੂ ਜਾਏ।ਹਰਿ
ਕਰੇ ਬੀਚਾ ਗੁਰ ਅਥਰਬੈ ਬੁਧਿ ਉਪਾਏ ਸਚੁ।।ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਘਰੁ ਪਾਏ।ਗੁਰ ਮਾਤੀ ਸਾਤਿ ਸਮਾਇ
ਨਾਇ ਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਦੁਰ ਰਤੁ ਗਵਾਇਆ।।੪।।੫।।

ਅਸਮੈਕਰਮਹਾਲੁਕਦੇਨਯਾਵੈ।ਦੁਜੈਭਾ ਸੀਕੁਲਮੀਸਕੁਆਹੈ।ਮਾ
ਆਵੈਜਾਵੈ।੧।ਗੁਹਾਰਗੁਰੀਕਾਮਹਿ ਦੇਖੁਸੀਗਾ ਗਾਯੁਤੁਰ ਮੰ
ਆਖੀਤੁਲਾਏ ਝੂਠੁ ਮੱਹੁਪਾਖੰਡੁਵਿਕਾਰੁ।ਹਾਰਿਓ ਸਬਾਈ
ਜੰਪਿਤੁਰਾਵੈ।ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾ ਰੁਚਲਾਵੈ।ਸੋਜਨੁਸੁਖਾਲੀਮਾ
ਰਾਵੈ।ਸੀਲਿਖੀਤੁਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ।੨।ਸਾਸੰਹਾਗਣਿਸਾਈ
ਧਿਆਵੈ।ਅਪਣੈਪਿਰਮਾਧੈਸਦਾਓਮਾਯਾ।ਨੇਤੈਵੈਧੈਸਦਾਧਨ
ਭੁਸਰਬਰਾਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।ਤੁਾਸ ਬੈਜਾਸਿਰੁਪੂਨਜਾਈ।ਨਾ
ਕਰਮਕਮਾਈ।ਸਬਦੇਉਚੱਉਚਾਹੱਈ।ਨਾਨਕਸਾਚੀਸਮਾਵੈ
॥੮॥੪੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ਭਗਤਗੜਿਰਤਨਜਨੁਸਾ
॥ਗੁਰਕੇਭੈਸਾਚੈਸਾਚੀਸਮਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਸਾ
ਅਪੁਨੀਪਾਰਿਪਾਈ।੧।ਸੇਰੇਮਨਹਰਿਜੀਧੈਸਦਾਧਿਆਈ॥ਜਾ
ਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ਜੰਈਐਸੰਈਢਮੁਧਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਭਾ
ਹਿ ਦੈਸਬ ਦੁਸ ਚੁਨਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰੁਨੇਮਸਾਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਾਈ
ਚੇਸਾਚੈਸਮਾਏ।੨।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਰਖੁਰਿ॥ਜਹਾਜਾਓਤਹ ਦੇਖਾਸੋਈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦੂਤਮਵਗੁਨੰਦੀ
ਤੁਸਾਗਰੁਪੁਰਾਭੰਡਾਰਾ॥ਉਤਮਭਗਤਜਨਾਹ ਰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰ
ਪਾ ਤੁਾ ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਨਾ॥੯॥੪੮॥ ਆਸਾ
ਗੁਰੁਸਾਈਸੁਸਾਚਿਗੁਰੁਸ ਚੁਸੋਈ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਈ॥ਤਿ
ਆਪੈਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇ ਛੁਟਸਾਏ।੧।ਸੀਆਨਪਸੀ
ਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਆਰੀਆਨੁਬੀਸਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਦੇਖਸੁ

ਪੁਰਖਾਨੁਗੁਰਸਬਦਜਾਣਏ।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ।ਅੰਤਰਿਮਹਲੁ
ਘਰਦਰੁਪਚਾਏ।ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿਸਮਾਏ।੨।ਜੰਮਣਮਰਣੁਸ
ਸੰਸਾਰੁਮਨਮੁਖੁਅਚੇਤਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ।ਪੜਿਨੀ ਦਾ ਵਹੁ
ਵੇਹਾਇਸਟਾਕਰੀਦੁਆਇਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ।੩।ਤਾਸ ਤਸੰਗਤਿਸੋ
ਸੋਝੀਪਾਏ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਾਰਿਕੁਗਾਰਿਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਕੁਦਮੰਨੇਸਦਾ
ਸੁਹਾਗਨਾਨਕਸੋਸਮਾਵੈਸਾਈ।੪।੧੦।੧੭।ਮਲਾ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਪਹਪਦੇ।
ਅਨਦੁਸੁਮਦਅਨੰਦ।ਸਾਤਿਗੁਰਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦ।ਨਾਢਿਲੇਮੰਗਨਆਵੈ
ਤਾਪੁਰਖਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸਮਾਈ।੧।ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਲੇਖ
ਸਾਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਧਿਆਵਹਿਗੁਰਪੂਰੇਤੇਕੁਗਾਰਿਦਿਸੇਖ।੧॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਏਮਿਲਣਸੈ।ਤਿਨਕੀਗਹਣਕਥੀਨਜਾਇ।ਪੂਰੇ
ਸਤਿਦੀਦਰਿਆਈ।ਓਤੁਸਮਦਦੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ।੨।ਜੰਕਿਚੁ
ਆਖੇਆਧਾਏਕਥਪੜੀਮਹਿਬਾਧਿਓਬਿਖਾ।ਕਹਿਕਹਿਕਹਲਾਆਧਿ
ਨਾਜੋਸਤੁਘਾਲੇਕਾਣਿਨਪਾਏ।੩।ਜਿਨਕੈਪੱਤੈਪੁੰਨੁਤਿਨਾਗੁਰੁਮਿਲਾ
ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਣਏ।ਜਹਂਸਬਦੁਦੁਬਿਸੈਤਹੰਦੁਖੁਜਾਏ।ਗਿ
ਤਰੀਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਏ।੪।ਨਾਵੈਜੋਵਡੁਪੁਰਖਨੁਨਾਹੀਕੋਈ।ਜਿ
ਪੂਰੇਸੇਸਾਚਸੋਈ।ਪੂਰੈਸਬਦਿਮੰਨਿਸਮਾਏ ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥੧੧॥੫੦॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਸਲੋਕੁਕਬੀਰਜੀਉ ਬਹੁਦਾਮੋਦ
ਫਾਇਓਮਨੁਅੰਧਾ ਬੱਲਾਗੋਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਏ।ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਕੁਗਾਮੁਨ
ਦੇਖੁਈਦਾਛਬੈਨਸੋਝੀਪਾਇ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਕਗਾਰੁਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਇ
ਪੂਰਖਲੀਮਿਲੈਏਕੁਸੋਈ॥੧॥ਗਹਗਉ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਹਰਿਕਾਮੋ

ਕਉ ਪਰੇਰਣ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਏ ॥
ਦਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
ਸਬਦੁ ਸਹਜੁ ਵੀਚਾਰੇ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਏਹ ਕਰਣੀ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਪੂਰਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਵਰਨਿ ਰਤਾ ਕੋ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣਾ ਆਪਿ
॥ ਨਾਹਰੀਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲ ਕੁਲ ਮਤਿ
ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਭਰਮ ਗਤਿ ਕਰਤੇ ਨਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

੧ ਓਅਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਕਾਲਣਿ

ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ॥
ਤਾ ਏਕੁ ਹੋਆ ਵਰਨ ਹੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਮੁਚੁ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਹ ਕੋਹਾ ਨਾ ਮੁਹੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵੀਚਾਰੀ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਗਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਕਾਲਣਿ ਜਨੁ ਮੇਦਾ ਕਰੇ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਕਾਲੈ ਸਾਚਾ ਹੀ ਕਰੇ ॥ ਕਾਲੈ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਦਰਸਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ
ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੫੨ ॥ ੧ ਓਅਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਾਚੀ ਆਰਜ ਮੇਰਾ ਸਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸਿ ਜਿ ਤੁਧੁ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ
ਮੁਰਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਸਭ
ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭ ਤੁਧੈ ਹੀ ਜਾਚੀ ॥
ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਤੂੰ ਵਿਚਿ

ਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਆਖੁਲ੍ਹਖਾਇਆ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
।ਏਕੱਲਵੈਰਹਿਆਘਰਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੱਲ੍ਹਚੁਰਮੁੰਹ ਤਬੈਨਾ
ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਮਹਾਬੈਰਾਗੁ।ਸਾਤਿਸੁਖੁਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੁ
।ਇਕਵਾਹੀਧੁਮਾਇਆ।ਭਰਮੀਨਹੀਸਤਿਗੁ ਚੁਪਾਇਆ
ਮਿਤੁਹਰਿਸੁਹਰਿਆਧਿ ਧੀਆਇਆ।ਗੁਰਪੂਰੈਨਾਮਨਖਵਿਆ
।੨।੩।। ।।ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੩ ਮਨਿਤੁਜੋਮੈ
ਕੁਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੁਸਖੁਸਾਰੁ।੧।ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਸਾਜਨਮੀਤ
ਨਮੋਅਵਗੁਨਕੱਢੀਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮੈਨਾਰਾਖੁਗਾਸ
ਜੀਵਿਆਜਾਈਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਆਇ।੨।ਨਾਨਾਰੰ
ਮੁਖਿਮਾਇਆਨਮਾਥੈਨਾਹਿਗੁਰਿਪੂਰੈਜੀਵਾਇਆ।੩।ਵਿਚ
ਭਾਗਕਰਿਧਾਇਆਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ।੪।
।।ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪ ।।ਗੁਸ੍ਕਾਵਾਗੁਸ੍ਬੱਲ੍ਹੀਬਾਣੀਕਾ
ਰਿਗੁਆਖਿਵਖਾਣੀ।੧।ਜੀਪਜੀਪਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਸਿਗਾਏਗੁਣਪਰਮਾਨੰਦਾਰਹਾਉ।
ਵੈਹਾਕਿਜਨ੍ਮੁਗਵਾਵਡੈਭਾਗਿਧਾਏਹਰਿਨਿਜੱਘਾ।੨।।ਗੁਣ
ਆਸਾਪੂਰੀਗਾਵਿਦੁਗੁਣਜਨੰਮਾਹੁਏਅਹੰਕਾਰੀ।੩।ਸਗੀਂ
ਦੁਖਗਵਾਇਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਤੁਕਢੀਏ।੪।੫।। ਗੁ
ਆ ੪ ।।ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵੈਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ
ਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਕਾਸਾਗਨਾਮਾਬਿਨਾਮੈਅਵਰ ਹੀਕਾਈ
ਆਸਤਰਸਾਸੀਗਾਸਾਰਹਾਉ।ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਸੁਮੀਮਿ

ਹੈਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁ॥੧॥ਆਕਿਨਹੰਪ੍ਰੀਤਿਆਈਜੁਆਕਾਕੁਮਿਰਿਆਯਮਾ
ਆਈਮੱਹਅਧਮਾਨਾਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਆਈਹਰਿਨਿਰਬਾਨੁਪਦ
ਮਰ ਤਹਰਿਹਭਿਤਰਾਵਾਨਾ॥੨॥੧੭॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
॥ਮਾਈਮੋਰੱਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਮੁਬਤਾਵਹੁਮੀਤ
ਬਿਨੁਬਿਨੁਧਨੁਹਰਿਨਸਕਉਜੀਵੈਕਰਹਾਪੁਬੇਨਿ ਰੈਸ੍ਰਾਣੀ॥ਹਰ
ਮਨੁਬੈਰਾਗਬਿਰਕਤੁਭਾਇਓਹਰਿਦਰਸ ਨਮੀਤਕੈਤਾਈ॥ਜੋਮੇਰ
ਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕੈਤੈਸੇਮੱਹਿਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਾਮੁਮੁ
ਸੁ ਸਖਿਆਰੇਮੱਹਿਸਰਧਾਪੁਰਿਹਰਿਗੁਸਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਮੀਤ
ਹਰਿਦਰਸ ਨਾਨਿਮਖਦਿਖਾਈ॥੨॥ ੨ ॥੧੫॥੬੭॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ਘਰੁ ੨ ਪੁਰਸਾਤਿਗੁਰਪ
ਜੀਨਿਆਈਪ੍ਰੀਤਿਤਿਸੈਢਿਗਿਧਾਇਆ॥ਜੀਨਿਸੁਖੈਬੈਠਾਲੈਸੁ
ਧਾਇਆ॥ਭਾਈਮੀਤਕੁਟੰਬਦੇਖਿਬਦੇਹਾਮਾਇਆਇਹ ਸਗਲਿ
॥੧॥ਐਸਾਦੇਖਿਬੀਮੱਤਿਤੋਏਸਾਥੀਕਾਸੀਯਸੁਰਦੇਹਮਨੁਖਾਬੀਸੁ
ਧੂਹੇਾਰਹਾਉ॥ਇਕਿਢਿਗਹਿਉਦਸੀਤਿਨਕਾਸੀਥਿਆਏਾਇਕੰਸੰਰਿ
ਉਇਨਆਏਾਸ੍ਰਿਕਸਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਿਬਹੁਤੁਕਲਧਾਵੈਾਹਮਹਰਿਮ
ਗ ਧਾਵੈ॥੨॥ਤਪੁਕਰਨੇਤਪਸੀਕੁਲਾਏਾਧੰਾਤਿਮੱਹਿਅੱਬੀਸਧਾ
ਹੇਮੱਹਿਆਕਾ ਸੁਾਹਮਸਾਤਿਗੁਰਾਖੇਦੇਕਰੀਹਾਖੁ॥੩॥ਗਿ
ਵਤੀਦਾਸੀਾਕ ਾਜੱਤੁਸੋਵਾਕਰੇਅਗਦਾਸੀ॥ਜੱਤੁਕਹੀਮੁਕ

ਸੈਬ ਹਰੁ ਪੁਰਦਿ ਖਾਦੋ ਸਿਹੀ ਦਸਨਿ ਦੇਈ ਦਖਿ ਦਖਿ ਚਰਮਾ ਦੋ ॥
ਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਜਾਤ ਨ ਕਰ ਕੁਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਕੇਤੀ ਆਈ ਆ ਗੁਰ ਨ ਦਖੰਡ ਜੀ ਤੇ ਸਭ ਥਾਨ ਥਨੰਤ ਕਿ ਰਟ ਤੀ ਥਹ
ਗਸੰ ਨਿ ਆਸਾ ਪਾਰ ਤਿ ਥਾ ਕੇ ਸੀ ਮਿਤਿ ਬੇ ਦਆ ਤਿ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
ਤਨਾ ਪੈ ਬੈ ਸੈ ਸਗਾ ਲਾ ਕਵ ਨ ਮਾ ਹਿ ਸ ਬ ਲਾ ਪ੍ਰ ਦੇ ਸੋ ॥ ਹੱਥੀ ਸਾਹਿ
ਹਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਮੀ ਤਾ ਹ ਉਰੈ ਪਾ ਹਿ ਜਾ ਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁ ਖ ਦੇ ਉ ਪ
ਰਪਾ ਹੀ ਆ ਈ ਆ ॥ ਚੁ ਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਮੱ ਹੀ ਮੰ ਤੁ ਦ੍ਰਿ ੜਾ ਈ ਆ ॥
ਵਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇਅ ਨੰ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿ ਆ ਓ ਨਾ ਨਕ ਕਉ ਏ ਅ ਚਿ ਤਾ ॥ ਮਾ ਘ ਮੁ ਮੇ ਦ
ਆ ਮੀ ਹਾ ਇ ਆ ਆ ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਮਿ ਕੀ ਏ ਦ ਰ ਵਾ ਰੀ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ਦੂ ਜਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਰਾਗੁ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰ ਥ ਮੇ ਮਤਾ ਜੀ ਪ ਈ ਚ ਲਾ ਦ ਉ ॥ ਦੂ
ਹ ਈ ਆ ਨੁ ਖ ਪ ਹੁ ਚਾ ਦ ਉ ॥ ਗ ਤਿ ਤੀ ਏ ਮ ਤਾ ਕੀ ਚੁ ਕ ਰ ਉ ਉ ਪ ਈ ਆ ॥
ਚੁ ਚੱ ਮੰ ਡੇ ਪ੍ਰ ਥ ਤੁ ਹੀ ਧੀ ਆ ਈ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮ ਹਾ ਅ ਨੰ ਦ ਅ ਚਿ ਤਾ
॥ ਦੁ ਸਮਨ ਨ ਦੁ ਮੁ ਏ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਈ ਆ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਲੀ ਮੱ
ਪ ਦੇ ਸੁ ਰ ਜੀ ਉ ਪ ਿ ਤੁ ਸ ਚੁ ਹ ਰਿ ਕਾ ਦੇ ਸੁ ਰ ਜੱ ਕਿ ਰਿ ਚੁ ਕ ਰ ਗੀ ਸੁ ਤੁ ਰ ਾ
ਗੀ ਓ ਟੱ ਤੁੰ ਹੈ ਦੀ ਥਾ ਲੁ ॥ ੨ ॥ ਤੁ ਧ ਨੱ ਛੱ ਡਿ ਜਾ ਈ ਐ ॥ ਕੈ ਥ ਕੀ ਆ
ਤੇ ਰੀ ਸ ਮ ਸਾ ਰਿ ॥ ਤੇ ਰੇ ਸੇ ਵ ਕ ਵ ਉ ਕਿ ਮ ਕੀ ਰ ਾ ਲੈ ॥ ਸਾ ਕ ਚੁ ਪ੍ਰ
ਦੀ ॥ ੩ ॥ ਤੇ ਰੀ ਵ ਡਿ ਆ ਈ ਕ ਹੀ ਨ ਜਾ ਈ ॥ ਜ ਹ ਕ ਹ ਰਾ ਧ ਿ ਪ੍ਰ ਆ
ਈ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਦਾ ਸ ਤੇ ਰੀ ਸ ਰ ਣ ਈ ॥ ਪ੍ਰ ਭੁ ਰ ਾ ਖੀ ਪੈ ਜ ਦੀ ਦ
॥ ੪ ॥ ॥ ਰਾ ਗੁ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਘ ਰ ਪ ਰ ਦੇ ਸੁ ਖ ਾ ਗੀ ਸ ਉ ਰੈ ਕਉ ਕੰ
ਪ ਸੁ ਹੀ ਲਾ ਭੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਗੁ ਣ ਗਾ ਸਿ ਬ ਨੰ ਪ ਲੈ ਅੰ ਨੀ ॥ ਦੇ ਖ ਾ ਰ ਤ ਨੁ ਏ ਹੁ ਮ ਨੁ ਲ ਪ ਟ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸ ਾ ਦ ਕੰ
ਦ ਖ ਬ ਕ ਹੁ ਸ ਉ ਦ ਕ ਰ ਾ ਏ ॥ ਰ ਾ ਖੁ ॥ ਸ ਾ ਹ ਪ ਠ ਾ ਇ ਆ ਸ ਾ ਹੈ ਪ ਾ ਸ੍ਰੀ ॥ ਅ ਮੋ ਲ ਾ ਰ ਤ ਨ ਅ ਾ ਟ ਾ ਰ ਾ
ਪ ਾ ਇ ਆ ਮੀ ਤਾ ॥ ਉ ਦ ਮੀ ਇ ਆ ਨਿ ਚ ਕ ਾ ਚੀ ਤਾ ॥ ਰ ਾ ਖ ਉ ਨ ਤੈ ਤ ਸ ਰ ਗੁ ਪ ਉ ਨ ਨ ਪ ਾ ਈ ॥
ਜਿ ਏ ਜ ਾ ਨੀ ॥ ਸ ਤ ਕੈ ਖ ਪੈ ਦੁ ਖ ਨ ਹੀ ਪ ਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਤ ਗੁ ਰ ਨ ਲ ਾ ਭ ਤਿ ਘ ਰਿ ਐ ਆ ਇ ਆ ॥

ਬੁਟੈਤੇਰਿਕੁਟੀਤੇਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਉਤਰਤ ਤੈਸਾਯਵੈਯਾਈਆ
ਗਨਿਪਰੈਤੇਸੁਪਲਕੈਨਕਾਲਾ॥੩॥ਕ੍ਰਮਤਾਫਿਰੇਤਿਨਕੇਬੁਮਾ
ਸੋਆਸਾਬਿਨਸਿ ਨਗੁਸਬ ਦੁਖਮਾਇਆ॥ ਨਾਜੀਉਥਿਰਜਾਉ
ਬ੍ਯਾਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਬੁਏਨਿਹਾਲੁ॥੪॥੧੩॥ ਸਗੁਆਸ

ਘਰੁ ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਥਿਰੁਕਰਿਬਾਟੀਜਾ ਨੁਸਾਤਿਕਰਿਹੱਈਗੀਆਟ
ਬ੍ਯਸਮਾਲਗੁਨ ਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇਤਨੇਕਉਤੁਮਾਰਿਆਗਬ੍ਰਾ
ਤੀਨਸੇਰਕਾਈਹਾਤੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵਰ ਸਤੁਤਬੁਧਾਨੀਆ
ਬੀਸਟਆਸਤਰਕ ਤੁਪਛੇ ਟੇਰਾ॥ਆਈਸੁਉਪਰਿਲੇਗਾਖੀਕ
ਗਏਕਵ ਸਤੁਬੁਝਿਤਹੱਵਾਹੀਪਕਾ॥ਬਿਨੁਬੁਟੇਤੁੰਸਾਨਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਰੁਚਾਨਾ॥ਜੀਸਤੇਪਾਈਐਸੰਪੁਖਸੁਜਾ

॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ॥ਏਕਘੜੀਮਹਿ
ਤੁਦੀਹਾਰੇਗਾਮਨੁਨਹੈਰੈਸੋਮਿਆਉਪਿਆਰੇ॥੧॥ਇਕੁਪਲੁਘੜੀ
ਚਹੁਨਾਥੀਹਵੈਦਗਸ ਨਕੀਮਹਿਆਸਪਨੇਰੀਕੱਈਐਸਾਸੰਤੁਲੰ
ਆਵੈਰਹਾਉ॥ਚਲੀਪਰਾਰਚਹੁਜੁਗ ਹਸਮਾਨੇ॥ਗੈਲੇਚੁਈਨ
ਨੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮਿਲਿਪਿਗੁਚ੍ਵਿਛੱਡੀ॥ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਮੱਦੋਹਾ
॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਸੁਦਈਖਾਇਆ॥ਆਤਮੁਚੀ
ਅਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ

ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਊਰਤੁਨਾਮੁ॥
ਸਾਕੀਸੰਗੇਸਖਾਈਦੁਖੀਸੁਖੀਸਭਵੀਤਮਿਤੁਜੁਦੁਜਾਮੁਬਧੁਪੁਤੱ
ਜਾਈਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੇਵੀਓਟੋਹਰਿਕਾਤਾਣੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਸ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਨਉਨੀਧੇਤੇਗੇਸਗਲਾਜੀਧਾ ਨੁਮਾਇਬਾਪੁਰ ਕਰਖੇਨਿਦਾਨਾ॥
ਹੋਤਖੈਸੀਕੁਖਾ॥ ॥ਤੁਮਹਿਵਸੀਆਲਗੈਨਦੁਖਾ॥ਰਹਉ॥ਦੱਦੇ
ਧਰਵਾਨੁ॥ਸਚੇਸਾਹੈਥਤੇਰਾਸ ਚੁਢਗਮਾਨੁ॥੨॥ਜਾਤੁਪਤੁ
ਦਗਾਉ॥ਤੇਰੈਧਾਰਿਸਦਾਸਦਹੋਨਿਆਉ॥ਤੁ॥ਸਚੇਸਾਹੈਥਆ
॥ਨਨਕਕਾਇਆਗਾਸੇਵ॥੪॥੨੦॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾ
ਨੀਕਾਟਿਜੀਐਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਕੁਦਰਤਿਵਤੈਪੁਖਅਚੁੰਗਾ॥
ਰੈਨਾਮ ਨੁਵੱਦ ਨਹਾਰਾ॥ਆਵੈਨਾਸੀਆਵਿਗ ਚੁਅਗੱਚ ਗੁਸਦਾ
ਸਾਮੁਹਮਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਸੀਸ
ਆਣਿ॥੨॥ ਜੱਅੰਉਡਾਪੁਕਰੀਆਅਜਾਤਿ॥ਤਿਸੁਅੰਉਡੇ
ਤਿ॥ਤੁ॥ਏਮੁਹਤਾ ਜਾਏ ਪਰਵਾਹੁ॥ਨਾਨਕਦਾ ਸੁਖਹਰਿਗੁਰਵਹੁ
॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ॥ਹਾਰਿਰ ਸੁਬੱਤੈਹੱਥੇਗੀਆਸਾ
ਹੀਏ ਸਤੁਥਾਹਰਿਉਰਿਜਾਤਾ॥੧॥ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮੀ ਤਖ
ਰ ਤਝੂਠੀਆਗੀਗਥਾ॥ਰਹਾਉ॥ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਦ ਹਿ
ਗੁਨਹਆ ਛਦੇ ਓਧਾਨੀ॥੨॥ਤਿਸੁਸਿਉਪੁਕਜੱਸਦਹੀਸੰਗੀ
ਵੈਲੋਛਿਢਿਰਿਮੰਗੀ॥ਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆ ਪਾਸਿ
ਕਰਿਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਹਰਿਕੱਨਾ॥ਈਹਾਊਹਾਂਤੁਮੰਗਿਕਾ ਸੁ॥
ਨਾਮਅਵਖਸ ਚੁਖੱਗਾ॥ਤੇਪਤਿਅਥਾ ਵੈ ਹਰਿਦਰਸਨਿਮੁਖ
॥ਕਰਗਤਿਕੁੰਚਾਰਗੁਰਬਾਣੀਆਖਾ॥ਰਾਵਤਸੁਨ ਤਕਮਵਣੀ

ਹੀਜਾਤਾਹਾਰਿਗਸਕੇਮਾਤੇਮਨਿਮਦਆਨੰਦਾਅਨਗਸਾਮਨਿਵਾ
ਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਅਮਾਸ ਤੁਮਤਵਾਗ ।।ਅਨਗਸਸਸਭਿਹੰਥੋਕਾਂ
ਰ ਸਕੀਕੀਮਾਤਿਕਹੀਨਜਾਈ।।ਹਾਰਿਰ ਸੁਸਾਯੁਹਾਟਿਸਮਾਈ।
ਰੱਸੀਸਿਲੋਕਨਕੇਹਾਗੰਜੀਸਾਹਿਯਰਾਧਤਿਤਿ ਸਹੀਦੇਹੀ।।ਸਸਾਵਾ
ਸਮਾ ਦਾਨਨਕਗੁਰਤੇਆਈਅਸਾਦੁ ।। ਈ ਤਉਤੁਕਵਾ
ਈਨਾਨਕਗੀਧਾਹਾਰਿਰ ਸਮਾਨੀ।।੩।।੨੭।। ।।ਚਸਾਅਸ
ਕਾਮਕੁਧੁਯੱਕੁਮੱਹੁਮੀਟਦੈ ਬੁਟਕੈਜੁਮਤਿਅਧੁਨੀਧਸੀਹੱਟੇ
ਕਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵਤਿਮਨਿ ਧਿਆਵੀ।।੧।।ਸੁਖੁਸੁੰਦਰੀਸਾਯੁਕ
ਦੁਖਭੁਖਮਿਟੈਤੇਰੱਸਹਸਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਤੁਸੁਖਮਨਿਨਾਮੀਂਗਯਾ
ਘਾਲਿਕਰਉਗਸੇਵਆਤਮਸੁਧਾਬਿਧੁਤਿਅਸਨੇਹਾਗੀਣਾ
ਦਾਸਦਾਸਰੀਤਾਂਪਾਵਹਿਸੱਤਿਹਾਰਿਦੁਆਰੀ।।੨।।ਇਹੀਅਬਾਨੀ
ਰਆਗੀਆਮਾਨਿਭਗਤਿਹੱਈਤੁਮਾਰੀ।ਜੱਈਹੁਮੰਤੁਕਮਾਵੈਸਾ
ਧਾਰਿਉਤਾਰੀ।।੩।।੨੮।।

ਪ੍ਰਭ ਪਰਿਆਨੁ ਪਰਦੇਹੁਰੀ ਜਾਗਰੁ ਬਿਦਮਾਨ ਸੁਜਾਨ ਕੀਏ ਹਤੇ ਗੀਤ ਗੀਆ
ਬੰਕਾ ਜਤੇ ਗੋਕਿਤੈ ਨਕਾਮੰ ਮਿਥਨ ਸਾਥ ਸੰਗਾਤਿ ਤਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ
ਬੰਜਾਮਿਆ ਗੁਰ ਵਾਕ ਅੰਤਰਗਤਿ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਤੁਰੰਗਮ
ਕੋਹਾਰ ਉਜਾਰ ਪੁਤ ਪੁਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨਕਰਮਾ ਈਆ ਸੇਵ ਸਾਧਨ
ਰਹਿਗਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖ
ਮਾ ॥੨॥੨੬॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਾਝਿ ਨੁ ਅਵ
ਰੋ ਦੂਜਾ ਤੁਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਝ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅੜਾ
ਡਾਹੁ ਮਰੀਓਟਹੁ ਮਾਰੀਆ ਸਾ ॥ ਵੈਠ ਤ ਉਠ ਤ ਸੋਇ ਤ ਜਾਗਾ ਤਾਬੀ ਸ ਹੁ
ਤੁਸਾ ਸਾਰੀ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾ ਖੁਰ ਖੁਸਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਿਆ ਗਲਿ
ਲਾਇ ਕਰਾਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਾਚਿ ਰਚਮਤੁ ਮਾਰੇ ਬਾਲਾ ਜਪ
॥੨॥੩॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਆਏ ਪ੍ਰਭੂ
ਧਿਆਏ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾ ਪ੍ਰਮੁ ਆਗਿ ਖੁਧਾਈ ਗਹਾ
ਧਾਰਾ ਤਾਹੁ ਕਰਿ ਚੁਨਾਥੀਆਏ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ਤਾ ਕੀ ਕੱਸੀ ਤੇ
ਨੁਆਰੇ ਗੋਚਰ ਨਕਮਾ ਸਗਨਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ
ਕਾਧਿ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਦੁਖੀ ਮਿਟਾਈ
॥੩॥੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਧ ਪੁਧਾਈ ਉਹਾ ਰਿ ਰੱ
ਸਾਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿ ਆਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾ ਪੁਗਾਈਆ ਚਰਨ
ਲਾਗਾ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭੇ ਦਿਸੁ ਪਾਇਆ ਰਹਾ ਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ

ਸੁਖੁਪਾਇਆਂਧਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮਨੀਧਿਆਇਆ॥੨॥੩੨॥
ਮਹਲਾ੫ ॥ਬੰਬ ਤਨਾਹੀਸੁਬੇਲਾਆਈ॥ਬੀਨੁਕੁਮੋਸਿਉ
ਈ॥੧॥ਹੰ ਛੀਤੜੀਮਿਟੀਖਾਈ॥ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੁਢਾਕੁਈ॥
ਨਕਦਾ ਸਸਾਧਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਯਗਸਾਦਿਤਉਪਾਸਿਧਰਾਈ॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਦਸਦਆਤਮਯਕਾ ਸੁਖਾ
ਚਰ ਨਹੀ ਦਾ ਸੁ॥੧॥ਗਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਪਿਮਨਮੋਗੋਸੀਤੁ
ਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਿਆਇਖਜਾਹੀਸਚੇਮਨਤੇਗੋ॥ਰਹਾਉ॥
ਕੇਪੁਰਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰਨਧਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੩੩
ਮਹਲਾ੫ ॥ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ॥ਧੀਕ
ਹੀਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰ ਨਸੰਗਿਮੇਲਾ
ਸਹ ਜਆਨੰਦਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿ
ਮਰ ਤਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ॥੨॥੩੫॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮ ਤਸ ਏਖੇਲਤਸਭੁਜੋਹਾਗੋ
ਖਦਾਇਆਧਰਮਸ ਚੁਇਹਅਪੈਰਿਹਤੀਤਰਿਵਾਗੋ॥੧॥ਜਿ
ਚੁਕੇਮਾਰੇ ਭਾਗੋਸਿਮ੍ਰਣ ਤਸੰਗਿਤਾਈਓਮ ਨੁਨਿਮਾਖੁਗੁਰੂ
ਮਾਹਿਤਾਗੋ॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਰੀਰਨਾਹੋਇਰਹੈਮਨੁਆਸਗਲੇਦੋ
ਤਪਿਆਗੋ॥ਸਭਮਧੇਰਵਿਆਏਕਾਦਰਕੁਦਨੁਦੇਤਸਕਲੀਆ
॥੨॥ਏਕੈਏਕੁਆਪਿ ਏਕੁ ਏਕੈਏਕੈਹੈਸਗਾਖਧਾਸਗੋ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਗਾਖਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁਉਧਾਰੇਗੋ॥੩॥ਜਾ
ਰਬੇਅੰਤੁਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਧਾਰਾਵਾਰੇਗੋ॥ਤੁਮਰੀਕ

ਜਗ ਤਪੰਯਅੰਯਾ ਕੱਉਜਾਗੋਹਰਿਜਨੁ॥੧॥ਸਹਸੱਪਹਨੀਮਗਾ
ਧਾਨੰਕੱਉਤਿਅਗੋਈਚਲਾ॥੨॥ਛਰ ਨਕਸਾਲਾਮੁਪਹਨੀਂਜੋ
ਪਾਗੋਸਾਧੁ॥੩॥ਨਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿਜਾਗੋਲੀਅਨੰਮੀਂਇਨੁਪਾ
॥੪॥੩੯॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੬ ॥ੱਜਿਪੁ
ਵਾਨਾਸੁਖਸਹਜੁਮਨਿਸੱਈ॥ਕਰ ਕਰਾਰ ਸਮਰਥੁਅਪਾ
ਡੀਰੇਕੱਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਗਸਾਕਿਸਾਕਿਰੁਣਗਾਵਹਿ॥ਸਸਾਂ
ਆਨਯਜਨਕੀਜੱਤੁੰਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮਿਤੁਸੁ
ਆਰੇਸਾਧਸੰਗੇ ਰ ਸੁਧਾਈਆ॥ਤਪਤਿਅਧਾਈਸੀਤਲੀ
ਧਾਨਹਰਿਗਾਈਆ॥੨॥ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉ
ਜਾਕਉਦਾਇਆਤੁਮਾਰੀਹੱਈਸੋਸਾਹਕਾਲੇਕਾਵੰਕਾ॥੩॥ਜਨ
ਸਭੇਨਿਕਸੇਜਥਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾ ਮੁਨਾਨਕਸੁ
ਮੇਰੰਗੀਸਮਾਈਆ॥੪॥੪ੰ॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈਪਗਾਈਆ॥ਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਾਹਿ
ਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਿਆਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਹੁਵੈਆਵੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਿੰਦਕਕਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਹੁਕਰੈਂਵਿਚਾਰਾ॥ਤਜਾਵੈਸੁਤਪਾਰੋ
ਸੁਪਾਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੁੰਨਾਹੀਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥ਜੋਜੋਨੀਂਕੁਮੇਸੰਤਹ
ਸੁਖੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤੁੰਸੰਤਨਕਸ ਤਾ ਈਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਅੰਸੀਂ
ਈ॥੪॥੪੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੬॥ ਵਾਹੁਵੋਇਅੰਤਰਮਨੁਮੇਲਾਦੀਖ
ਈਹਾਕਸੀਕੋਂਹੋਹਿਆਪਿਆਨੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਏ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਨੀ
ਮਤੀਸਾਪੁਨਮਗਈਨਮੁਨਸੁਨਈਤੋਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੀਕੀਗਤਿਕੋਊਨਜਾਨੈ
ਨੈ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤਕਨਿਲਾਗਾਤਤੁਜੋਗੁਨਯਜਾਨੈ॥੨॥ਉਪਾਵਿਗਾਇਓਸਭੋ
ਸਰਾਲਾਇਆ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭੁਕਿਛੁਜਾਨੈਓਸ ਤੇਕਹਾਛਪਾਇਆ॥੩॥ਕੁੰ
ਮੁਨੀਆਦਾਚਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਾਲੇ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਕਹਿਆਪੁਨੀਂ
॥੪॥੪੨॥

ਸੁਕਰਤਹੰਵੈਮਨੁਨਿਗਮਪੁਨਾਚੈਆਪੁਨਿਦਾਰੇ॥ਪੰਚਜਨਾਲੇਵ ਸਗਾਤਿ
ਅਸਾਹਿਏਕੰਕਾਰੇ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਚਾਚੁਧ
ਤਾਣਖੁੰਘਰੁਅਨਹ ਦਸਬ ਦੁਵਜਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਨੁਪਰਬ੍ਰ
ਧਾਪਾਛੈਅਵਰ ਰਿਦੂਵੈ॥ਸਮਨਸਮਜ ਪੂਹਿਦੈਜਾਯੋਪੁਖਤੇਸਗਾਛ
ਦੂਰਾਕ ਸਮੰਗਿਸਾਧੁਤਰ ਨਯਧਾ ਗੈ ਸੰਤਧੁਰਿਤਨਿ ਆਵੈ॥ਸਮਨੁਤ
ਧਰੇਗ ਗਲਾਗੈਸਾਤਿਯਦਾਰਬੁਧਾਵੈ॥੩॥ਜੱਜੱਸੁਨੈਧੈਪ੍ਰਾਣੀਸਰਧ
ਜਸਸਾਰ ਨਦੁਖੁਕਾਗੈ॥ਸੋਸੀਨਿਰਤਿਨਰ ਕਰਿਦਾਰੈ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖੀ
॥੪॥੪੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜਾਸਮਹਲਾ ੫ਘਰੁ ੭ ਅਥਮਚੰਡਾਦੀਵਤੀਰ
ਦੁਸੁਦੀਤੇ ਸੋਸਟਾਈਗੈ॥ਧਾਤੁਦਾਦੀਆਕਸੀਸਧਨੀਆਹਬਾਰਿਬੁਝੀਧ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਕੀਥਿਆਈਐਵਰਸੀਧਾਈ ਮੁਸਾਦੇਧਿਰਗਈਗੈ॥ਐ
ਈਸਿਗੁਰੀਨੈਕਿਹਰਿਕੁਰ ਰਾਤਿਨਹੋ ਆਕਾਸੀਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਸੂਧੁ
ਅਧਰਾਧਾਸਿਆਨਿਘਰਿਅੰਧ ਰੁਧਾਈਆਗੈ॥ਬੀਨੁਜਵੀਐਲੈ
ਜੋਵਣਾਵੇਦਾਅਚਰਜੁਆਈਐਗੈ॥੨॥ਦਦਾਦੀਦਾਦੀਨਪਹੁਚਨਹਾਰ
ਜੀਨਉਪਾਈਐਗੈ॥ਮ ਯਲਿਦੁਆਚੈਚੈਚਠੀਐਮਤਕੁਨੈਨਾਦਿਖਾ ਆ
ਈਐਗੈ॥੩॥ਜੱਜੀਆਜਾਨੁਚਹੌਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾ ਰੁਨਆਪਗੈ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਮਿਉ ਧਿਆਈਆਰਸਾਕਿਰਸਾਧਿਗਸਾਨਗੈ॥੪॥੪॥ ਰਾਗ
ਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਗਬੰਧਨਕਾਟੀਥੀਸਗੈਅਵਗਾ॥ਅਪੁਨਾਬਿ
ਸਾਰਿਆਗਹੁ ਈਕਿਰਪਾਲਾਤਪੀਤਨਿਆਈਵਾਰਿ ਕਜਿਓਪਾਤਿਪਾਰਿਆ
ਗੁਰਸਿਧਗਧੇਗੁਰਗੱਯਾਲਿ ਰਕਾਢਿਲੀਏਮਹਾਭੁਵਜਾਲਾਤੇਅਪੁਨੀਨਦਰਿ

ਕਲਾ ਤੁਮਾਨਾਕਰਜੀਗੁਰੁਪੁਰਖਾਈਆਗਾਐਤੁਰਿਬਾਗਾਂ
ਆ ਹੀ ॥੩॥੫੪ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥
ਚਲੀਆਜੰਞਬਨਿਬਣੀਆਗਨਾਮਾਬਿਨਮਾਟੀਮਾਂਗੀਭਲੀਆ॥
ਚੁਲੀਆਥਸਤਉਢਲੀਆਸੇਜਸੁਧਲੀਆਮਨਿਗਾਬਣੀ
ਉਤਲੈਕੁੰਚਰੀਆਸਿਰਿਕਨਿਕਬਤਰੀਆਹਰਿਕੁਗਾਵੈ
ਗਾਵਲੀਆ॥੨॥ਕੁਪਸੁੰਦਰੀਆਅਨਿਕਾਈਸਤਰੀਆਹਰਿ
ਮੁਆਦਾਢਿਕ ਰੀਆ॥੩॥ਸਾਈਆਬਲੀਆਬਿਕਾ ਰਥੀਆ
ਰਾਖਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਦਾਈਅਲੀਆ॥੪॥੫੫ ॥ਰਾਗੁਆ
ਏਕਬਗੀਚਾਖੇਡਘਨਕਾਰਿਆ॥ਔਰ ਤਨਾ ਮੁ ਤਹਾ ਨਹੀ
॥ਐਸਾਕਰਹੁ ਬੀਚਾ ਰੁਗੀਆਨੀ॥ ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਵਾ
॥ਆਸਪਾਸਿਵਿਸੁਆਕੇਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿਔਰ ਤੁਹੈਕੁਈਕੋ॥ਰਹਾਉ
ਆਖੀ॥ਖਬਾਰਿਕਰਤੁਹੈਪਾਤਪ ਤੁਡਾਖੀ॥੨॥ਸਗਾਖ
ਆਖਿਜੁੜਾਈ॥ਸਗਾਖੀ ਢੁਖੀਨਿਹਢਖਾਨਕਾਈ
ਤੁਢਖੁਨਾ ਮੁਜੀਨਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤੀ
॥੪॥੫॥੫੬ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥
ਤੇਰੈਨਾਮਿਚਨਾਈ॥ਜੱਗੁਬਾਨਿਆਤੇਰਾਕੀਰਤ ਨੁਗਾਈ॥੧॥
ਬਨੇਤੇਰੇਊਲੈਗਚੁਮਕੇਧਰਦੇਸਾਤਿਗੁਰਬੱਲੈਂ॥ਰਹਾਉ॥
ਗਰ ਸਮਾਲੇਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿਰਬਾਲੇ॥੨॥ਜੀਨਿਤੁ
ਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਾਨਾਸੀਰਤਸੱਈਨਿਰਬਾਲੁ॥੩॥ਜਾਕੁ
ਉਨਾਮੁਨੀਧਾਨਾਤ ਨਾਤਿਨਾਨਕਤਾਕਾਪ੍ਰਭੁਰਖਣਾ ਰ॥੪॥੬॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੭॥ਤੀਰਥਿਜਾਉਤੁਹਉਹਉਕਲਾ

ਰਾਤੁ ਅਠਪਹਰ ਗਤਿਸੁਇਸ ਗਾਹੀ ਨਾਤੀ ਗਾਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਥੈ
ਧਾਈ ॥ ਨਾ ੧ ॥ ੬੧ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਸੀਅ ਗਨਿ ਸੁਖਨਿਵਾ ਸੁ ਕਟੀ ਕਾਲਿ ਆਨਦੁ ਘਰਿ ਵੁਤ
ਦੁਕਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦ
ਹਰਿਓ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਮਤ ਦੁਰ ਮਾਵਹੁ ॥ ਥੀ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ
ਧਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਧਰ ਕਾ ਖੁਰ ਨ ਗਾਧ ਹੁਚੀ ਕੀ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖ
ਤਾ ਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰ ਤੁ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸਯੁ ਨਾਮ
ਨਾ ਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ੬੨ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀ ਸੁਨਿ
ਨਜਾਨੌ ਨਾ ਮੁ ਜਥ ਤਉ ਊਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸ ਨੁ ਮਾ
ਆਗੈ ਤੁ ਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਤ ਤੇ ਗਾਂ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਯੀ
ਵੈ ਕੱਈ ॥ ਸਗਲਾ ਸੀ ਸਟਿ ਵਾ ਕੇ ਚ ਰ ਹੁ ਮਾ ਲਿ ਧੱਈ ॥ ੨ ॥ ਜੱਪੂ
ਦਤ ਕਾ ਮਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੱਲ ਪੀਐ ਨਾਮ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧੰ
ਤਜਾ ਗੋ ॥ ਤ ਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠ ਲਾਗੋ ॥ ਨਾ ੧੨ ॥ ੬੩ ॥ ਗੁ
॥ ਏ ਕੱਏ ਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰ ਉ ॥ ਸ ਦਾ ਸ ਦਾ ਹ ਜੀ
ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਾ ਮ ਰਾ ਮ ਰਾ ਮ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵ ਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ ਤਾ ਖੀ ਸਾ ਧ
ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਧਿਆ ਵ ਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਾ ਸ ਮੀ ਟੀ ਜਾ ਵੈ
॥ ਘ ਟ ਘ ਟ ਅੰ ਤ ਰਿ ਗ ਵਿ ਆ ਸੱ ਈ ॥ ੨ ॥ ਓ ਧ ਰੁ ਧ ਰ ਛੋ ਧੀ
ਰ ਤਾ ॥ ਆ ਥ ਪ ਅ ਲੇ ਪ ॥ ਨਿ ਰ ਗੁ ਨ ਹ ਤ ॥ ਤੁ ॥ ਕ ਰ ਨ
ਰਿ ਜਾ ਮੀ ॥ ਅ ਨ ਦ ਕ ਰੈ ਨਾ ਨ ਕ ਕਾ ਸੁ ਆ ਮੀ ॥ ਨਾ ੧੩ ॥ ੬੪ ॥ ਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕੱ ਟ ਜ ਨ ਮ ਕੇ ਗੇ ਤ ਵ ਗੋ ਦੁ
ਨਹੀ ਹਾ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਕਿ ਆ ਈ ਖਾ ਥੀ ਨਾ ਸੇ ਦੁ ਖ ਦ ਰ ਦ ਦੁ ਕੀ ਛੇ

रागुआसामहल्ला ५ ॥

ਓਕਮੈਕਿਛੁਨਜਾਨਾਹਰਿਨੁਗੈਲੀਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾ
ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈ।ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਸੁਆਂ
ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਮਤਿਮੈਚੀਨਾਮਤੇਰੀਸਰਾ
॥੨॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਰਮੁਨਸਾਧਾਨਾਮਧਨੁਕਮਾਹੀ
॥੩॥ਕਿਛੁਨਜਾਨਾਮਤਿਮੋਰੀਥੋਰੀਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਓਟ
॥੧॥੬੯॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁ
ਜਾਗਜਾਪਤਜਪਤੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸ
ਅਪੁਨੀਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈਮੋਕਉਦੇਹੁਹਰੇਨਾ
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮਾਲਾਉ ਰਮੰਤਰਿਯਾਰੋ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਵਰੋ॥੨॥ਸਹਿਦੈਸਮਾਲੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਚੁਕਿਗਾਲ
ਤਾਹਿਨਡੰਫੋ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਨੈਨਾਲਿਹਰਿਮਾਲਾ
ਇਹ॥੪॥੧੪॥੭੦॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਚਉਪਦੇ
ਤਿਸਕਾਹੱਲੀ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਪੂਜਹਿਆਏਕੀਲੀ॥੧॥ਹਰਿਕ
ਸਦਹੀਮੁਕਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਕੁਆਨਹਕੇਆਤੀਨਿਮਾ
ਕੀਜੁਗਤਾਰਹਉ॥ਸਗਲਾਤਿਆਗੀਹਰਿਸਰਣੀਆਈ
ਸੁਜਨਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਈਆ॥੨॥ਜਾਕਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੈਆ
ਤਿਸਕਉਚਿੰਤਾਸੁਪਨੈਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾ
॥ਕਰਮੁਮੋਹੁਸਗਲਾਬਿਨਸਾਇਆ॥੪॥੨੦॥੭੧॥ਆਸਾ
ਨਹੁਸੁਖੰ ਨਹੱਈਓਪ੍ਰਭੋਗਾਤੰ ਦੁਖੁਭਰਮੁਕਹੋਮੋਹ
ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵਸੱਚੁਤੁਮਾਰੀਸੱਚੋਹੈਨਿਰਗੁਨਕਉਐਸ

ਬਰੇਨਜਾਨੀ।ਚੱਰੁਭਇਆਬਹਾਰਿਯਛੁਤਨੀ।੧।ਧਿਆਮਾ
ਮਨਿਅਨਦੁਯਰਉਰੀ।ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਰੀਲਾਲਸਾਚੁਤੇਆਨ
ਉਰੀ।ਰਹਾਉ।ਕਰਮਾਹਿਐਂਮ ਤੁਆਨੀਨਿਸਾਭਿਓਮੀਯਸੰ
ਕੁਮਿਯ ਰਚਾਰਿਓ।੨।ਸਾਦੀਮੱਹਿਆਦੀਅਹੰਕਰੇ।ਦੁਮੁਨੀ
ਦੈਹਾਰੇ।੩।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭਮਅੰਧਾਰੇ।ਨਾਨਕਮਾਨੀਮਿ
॥੪॥੨੫॥੭੬॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗ
ਕੀਆਸਧਿਆਰੇ।ਜਮਕੰਕਰਨਾਸਿਗਏਵਿਚਾਰੇ।੧।ਚੁਕਿਓ
ਮੀਆਇਆਗਸਿਮਰ ਤਨਾ ਮੁਸਗਯਾਂਰੁਖਾਇਆਰੋਗਯਾ
ਕਦੁਖਦੇਹਿਅਵਰਾਕਉ।ਯਹੁਚਿਨਸਾਕਹਿਜਨਤੁਵਾਕਉ।
ਤੁਰੇਕੀਧਿਆਸਮਨਿਵਾਸੀ।ਸਹਜਿਅਨੰਦਬਸੈਬਰਾਸੀ।੨
ਅਰਦਾਸਿਸੁਨੀਜੋ।ਕੇਵਲਨਾ ਮੁਰਿਦੇਮਾਹਿਦੀਜੋ।੩।੨੬
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ।।ਮਨੁਤੁਰਿਯਤਨੋਮਿਟੇਜੰਜਾਲਾ।ਪ੍ਰਭੁਅਪਾ
ਕਿਰਪਾਲਾ।੧।ਸੰਤਹਸਾਦਿਤੁਲੀਬਨੀ।ਜਾਕੈਰੇਹਸਭੁਕੁ
ਨੁ ਸੱਭੁਟਿਆਨਿਰਬੈਯਨੀ।।ਰਹਾਉ।ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆਸਾਧ
ਸਿਮਟਿਗਈਕੁਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ।੨।ਠਾਕੁਰਿਅਪੁਨੈਕੀਨੀ
ਆਨਿਬੁਝੀਮਨੋਹੱਈਸੰਤੁ।੩।ਸਿਮਟਿਗਈਕਾਆਮਨੁ
ਨਾ।ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਖਜਾਨਾ।੪।੨੭॥੭੮॥ਸੁਆਸਾਮ
ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀਬਨਿਆਈ।ਭੱਜਨਯੁਗ ਨਹ ਅਯਾ
ਨਥੱਗਹਰਿਭਗਤਜਾਕਉ।ਖਾਤਖਰਚਤਾਬਿਛਤਦੇਵਾਕਉ
ਕਾਯਨੀਅਗਮਗੁਸਾਈ।ਮਾਨੁਖਕੀਕਹੁਕੇਤਕਮਾਈ।੧।
ਦਾਸਅਸਟਸਿਧਾਈ।ਪਲਾਕਾਦਿਸਟਿਤਾਕੀਆਗਾਧਾਈ

ਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹੀਤਿ ਕਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ੭੯ ॥
ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਤਾਂ ਚਿ
ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਰਤਾ ਜਨ ਏਕ ਗਾਵੈ ਤਾ ਗਹਾਉ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨ
ਪੂਰੀ ਕਾਤਉ ਤਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰਾ ਮੀਤ ॥ ੨ ॥ ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥
ਗਹਣੀ ਅਨਸਾਖੇ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਾ ਤਮ ਨਿਰਭਉ ਈ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ
ਲਾਗੁ ਹਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੮੦ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦਿ
ਗਾਇਆ ਜਪਿਓ ਗੋਵਿੰਦ ਤਪੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੱਚ ਤਸ
ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਨੀ ਆਪਿ ਕਰੰਗਾ ਮਾਣਿਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੁ ਨ ਸੀਮ ਗੋ ਮਾਗਿਓ
ਸੋ ਗਹਾਉ ਦ੍ਰਿੜੀਆ ਇਆ ਨਿਹਚਲ ਸਿਉ ਚੁਕੰ ਗੀਆ ਗਵਨੁ ਬਾਹਰਿ ਕੈ
ਜਾ ਕ ਤਸ ਰੁਜਾਂ ਗੀਆ ॥ ੨ ॥ ਥਾਪਿ ਕਨਾ ਤ ਤਉ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇਆ
ਨ ਮੁਸੁਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿਆ ਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਹਰਿ ਨਾਮ
ਨਾਨਕ ਜੀਵਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮੧ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਸੰਗੀ ਤੁ ਕਰਤੀ ਕੇਲਾ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਤੁ ਮਸੰਗੀ ਲੋਕਾ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਰਹੁ ਲੋਕੈ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੱਉ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਕੈ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾਸਾ
ਓਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁ ਰੀਦੁ ਰੀਗੋ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁ ਰਿਹਾ ਹਿ ਮਾਰੇ
ਸੰਗਿ ਤੁ ਹੋਈ ਜਾਹਰਿ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁ ਭੁਖੀ ਯਥੁਲਾ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੁ ਝੁ
ਲਾ ॥ ੨ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇ ਰਾ ਮਾਨੁ ਹਾ ਤੁ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁ ਮਸਾ ਤੁ ਜਗਤੁ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇ ਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਾਟੀ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੁ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥ ੩ ॥ ਓਹੁ ਬੇ
ਮੀ ਅਰੈ ਨ ਜਾਇ ਹੁਕਮੇ ਬਧਾ ਕਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੰਤ੍ਰਿ ਵਿ ਛੁੱਟੈ ਨਾਨਕ ਬਧੀ
ਧਨੀ ਕੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ ੪ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥

ਨਾਓਹੁਮਰਤਾਨਹਮਛਡਿਆਜਾਨਓਹੁਥਿਨਹੋਨਹਮਕਉਛਡਿਆ
ਲਹਮਚੁਖੋਗਨਾਓਸੁਦੁਖੁਨਹਮਕੋਦੁਖੋ॥੧॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਮਾਰੇ
ਜੀਅਓਹਮਾਰਨਜੀਉਦੇ ਨਹਾਰਾਗਹਾਓਗਨਾਓਸੁਬੰਧਾਰਨ
ਓਸੁਧੰਧਾਨਾਹਮਧਾਧੋਗਨਾਓਸੁਮੋਜੁਨਹਮਕਉਲਾਗਾ ਓਸੁਦੁਖੁ
ਦਰਵਾਲਾ॥੨॥ਨਾਓਸੁਸੱਚਨਹਮਕਉਸੱਚਾਰਨਾਓਸੁਮਾਇਆਪੁਨਾ
ਨਾਓਸੁਕੁਧਨਹਮਕਉਤੀਸਨਾਜਾਓਹੁਨਿਰਮਾਇਆਸਹਜਾਨੰਦੁ
ਕਿਛੁਨਹੀਏਕੋਓਹੀਰਹਾਗੋਯਾਬੇਏਕੱਸੀਰਾਨਨਕਬਖਸਿੰਦ
॥੩॥ਹਮਓਇਮਿਲਿਹੱਲੋਇਕਰੰਗਾ॥੪॥੮॥ ਰਾਗੁਆਸਾ
ਘਰੁ ੭ ਆਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰੀਸੇਵਾਕਰੀਐਜੀਓਪਾਨਧਨਆਗੈਧਰੀਐ
ਅਚਰਓਤਾਜੀਆਂਤਿਮਾਨੁਆਨਿਕਬਾਰਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ
ਸੱਹਾਗਵਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਈਰਾਤਿਸਰੈਂਸਾਗੀਮਿਕਉਮੇਲੀਆਈ
ਸ ਨਦਸੀਕੀਧਨਿਆਗਿ॥ਉਨਕੀਰੇਣੁਬੋਮੋਜੀਅਨਾਲੀਆਸਾਥੇ
ਵਡਿਮੰ ਗੁਮੀਐਸੁਆਮੀਅਪੁਨੈਂਗੰਗੀ॥ਰਾਜਾਧਤਾਧਵੰਤੁ
ਕਰਮਧਰਮਅਰਧਓਸ ਤਹੱਮਾਰਾਰ ਬੁਮੱਹੁਤੀਹੱਦੁ
ਰੈਂਸੰਗੀਦੇਖਓਪ੍ਰਭਨੈਨਾ॥੩॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਸਾਧ
ਗੈਲਿਇਹ ਮੇਦਸਾਧਓ॥ਛਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਪਾਲਗੱਬਿਦ॥
ਨਰਬਖਸਿੰਦ॥੪॥੮॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੱਈਆਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਪਾਗੈਨਹੱਈਆ॥ਪ੍ਰਭ
ਓਮੇਮਾਪੁਹੱਈਆਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਨਿਰਮਾਪੁਹੱਈ॥੧॥
ਐਸਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਰੁ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਘਟਿਘਟਿਆਧਾਰੁ॥

ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੋਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਤੁ॥ਅਬਮੋਹੈਮਾਨਿਤਾਇਆਅੰਦਰ॥
ਤੁਟੇਸਾਬਿਹੰ ਦਾਕਹੁਨਾਨਕਜਾਸਾਤਿਗੁ ਪੁਪਾਇਆ॥ਧਨੁਸ
ਸੁਖੀਵ ਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥
ਆਠਪਹ ਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੋ॥ਪੂਤਕਾਕੀਆਸੀਨਮਾਨੋ॥ਏਹੁ
ਤ ਨਆਧਾਰੁ॥ਹੈਇਹੇਸਭਕੀਪ ਰਾਬਾਰੁ॥੧॥ਸੰਤਹਨ ਰਸ
ਭਾਈ॥ਓਅਕੀਮਾਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨਿਆਕੈ
ਅ ਨਦਸੁਖ ਕੀਰਤ ਨਾਥਿਸਰਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰਸਜਨਾਕੈਏਕਸਾਸੋ॥ਫ
ਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨੋ॥੨॥ਕਟਿਕਟਿਅਘਕਾਟਨਹਾਰਾਦੁਖਦੁਖ
ਤਾ ਰਾਸੁਰਬੀਰਬਚ ਨਕੋਬਖੀ॥ਕਉਪਾਵਧਪੁਰੀਸੰਤੀਬਨੀ॥
ਕਸੰ ਗੁਬਾਛਹਿਸਾਰਿਦੇਵਾ॥ਅੱਧਦਰਸੁ ਸਫਲਜਨਾਕੀਸੇਵਾ
ਨਾਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸੀ॥ਮੋਹਿਸੰਤਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸੀ॥੩॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਗਲਾਸੁਖਜਾਪਿਦੈਵੈਸਾ॥ਜਾਸੁ
ਰਿਕੇਗੁਣਗਾ॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗੁ॥ਜੀਸੁਬੋਟ
ਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨਦਪਾਵੈ॥ਜੀਸੁਸਿਮ
ਸਾਂਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕ ਨੁਨਜਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨੇਮ
ਵੇਦਪੁਰਾਨਤੀਨਿ ਸੰਮ੍ਰਿਤਿਅਨੀਕਾ॥ਸਹਾਪੁਨੀਤ ਜਾਕਾਗਿ
ਸੈਗ ਤ ਜਾਕੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਪੂਰਾਟਿਓਸੁਜਨੁਸਗਲੇਭ
ਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨਾ॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਗਤਿ
ਨਜਾਈ॥ਤੁ॥ਆਠਪਹ ਰਕ ਰਜਾਂਤਿਓਆ ਵਉ॥ਓਨਸਾਧਾ
ਵਉ॥ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਐਹੁਰ ਬਾਈ॥ਨਾਨਕਆਇਪਰੇ
॥੪॥੯॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਆਠਪਹ ਰਓਟਕ

ਸੰਗੀਸਾਥੀਸਗਾਲਤਭੰਞੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰੁਮੇਰੈਸੰਗਿਸਦਹੈਨਾ
ਮਰੈਤਉਸਦਾਸਮਾਲੇ।ਰਹਾਉ।ਤੇਰਾਕੀਆਮੀਠਾਖਾਕੈਨਾਹੀ
ਦਾਰਬੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈ।੨।।।ਪੰਤੁ।।।ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੁ
ਮਨਾਗੁਰਦੇਵਧਿਆਵੋ।ਪੂਜਹਿਸੰਤਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਧਿਆਵੋ।ਰਹਾ
ਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਕਰਾਰੁ।ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕਾਬਿਖੁਸੰਹਾਰੁ।੨
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫।।।ਮੀਠੀਆਗੀਆਮੀਠੀਬੋਲਣ
ਸਉਕਨਿਧ ਰਖੀਕੰਤਿਤਿਆਗੀ।ਪੀਅ ਸੋਹਾਗਨਿਮੀ ਭਾਵਣ
ਰੇਕੀਤਪਾਤਿਹਰੀ।੧।ਤਜਾਂਕਾਈਓਪੈ ਅਕਹਿਆਮਾਨੀਐ
ਜਾਈਸੁਘ ਰਕਾਜਾਨਿਆ।ਰਹਾਉ।ਹਉਚੰਦੀਪੈ ਅਧਿਜਾਮਨ
ਓਹਆਖਿਨਾਸੀਅਗਮਅਪਾਰਾਜੋਧਧਾਪੈ ਅਸ੍ਰਣਾਖੁਪ
ਗਏਧੰਚਦੁਤਾਏ।੨।ਨਾਮੈਕੁਲਾਜੁਨਾਸੰਤਾਂਦੇਤਾਂਰਿਆਨਾਂਕਿ
ਗਸੰ ਹਿਅਨਾਥਗਰੀਬਨਿਮਾਨੀਕੰਤਿਪਕਰਿਹੰਮਕੀਨੀਗਾ
ਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਜਨੁਆਗਾਸੁਖਸਹ ਜਮੇਰਥੰਨੀਸੁਹਾ
ਕਮੇਰੀਪੁਰਨਆਸਾ।ਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਲਾਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ।
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫।।।ਆਥੋਇਕੁਟੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਵੰ
ਜੋਹਬਾਕੀਢੁੜਿਆਸਦਾਬੁਖੀਧਿਕੁਨਾਨੇਦੁਕੀ।੧।ਸੋਸੰਤ
ਮੇ ਓਪਾਈਆ।ਓਨਿਸਭੁਜ ਗੁਖਾਇਆਹੰਮਗੁਰਿਮਖੋਮੇਰਭਾ
ਧਾਇਠਗਓਲੀਸਭੁਜਗੁਜੋਹਿਆ।ਬਹੁਮਾਥੈਸ ਨੁਮਾਂਦੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੀਆਗੇਸੋਸੰਹਿਆ।੨।ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਖਵ

ਈਐਸਾਚਾਸੱਈ॥੨॥ਸਗਲਾਸੰਮ ਰੀਜੈਹਜਾਕੇਪੁਨਾਪ
ਖਨਝੂਰ ਨਾਓਟਗਹੀਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾ ਈਐ ਗਸਾਸਿਮਾ
ਥੀਗਾ ਈਐ ॥ਤੁਹਾਦੁਰਮਨਹੋਈ ਵਤਹੁ ਜਾਈਐ॥ਨਦੀਕ
ਰਿਪਾਈਐਆਵਦਾਸੰਕਰੀਪੁਰੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਨਕੁਮੰ
ਗਾਸਿ॥੩॥੧੬॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥
ਮੇਸਿਮਟਿਆਤਨਕਾਦੁਖੁਗਨਸਗਲਾਕਉਹੰ ਆਸੁਖਾ
ਸੁਰਦੀਨੱਨਾਉ॥ਬਾਲਿਬਾਲਿਤੇਸੁਮਤਿਗੁਰਕਉਜਾਉ॥
ਧਾਈਓਮੇਰੇਕਾਈ॥ਵੱਗਸੱਗਸਾਰਿਦੁਖਾਥੀਨਸੇਸਾਤਿਗੁ
॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਾਹਿਰਦੇਵਸਾਏ॥ਸ ਨਾਉਤਤਸਗਲਾ
॥ਅਗਨਿਚੁਝੀਸ ਤਹੱਈਸਾਂਤਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਮਿੰ
॥੨॥ਨਿਬਾਵੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨੱਥਾਨੁ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਗੁਰਿ
ਧਨਕਾਟਿਸੇਵਕਰਿਰਾਖੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ ਗਸਨਾ
ਡੈਕਾਗੀਪੂਜਗੁਰਚਰ ਨਾ॥ਸਗਾਲਾਤਿਆਗੀਯਾਈ ਪੂ
ਗਨਾਕਜਾਕਉਤੁਈਆਦਇਆ॥ਸੱਜਨਹੱ ਆਸਦਾ
॥੩॥੧੭॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਜੀਆਚਿਤੁਜੀਵ ਨੁਓਪਾਜੀਆਸੰਜੱਗੀ॥ਓਦਕੈਮਾਹਿਆ
ਵਾਸੁਗਮਾਤਾਕੈਮਾਨਿਬਹੁਤੁਥਿਆ ਸੁ॥੧॥ਜੰਮਿਆਪੁ
ਵੰਦਕਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸਭਮਾਹੀਲੀਖਿਆਧੁ ਕਾਗਸੁੰ
ਸੀਹੁਕੀਮਬਾਜਿਕਜਨਮੁਖੀਆ॥ਮਿਟਿਆਸੱਗੁਆ
ਆ॥ ਗੁਰਬਾਈਸਖੀਐ ਨੰਦੁਗਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸਾ
ਕਾਵੈ॥੨॥ਵਧੀਵੈ ਲਾਵ ਚਤੁਰਤੀਚਾਲੀਧਰ

ਗਾਖੀਆ ਸਮਨਾ ਚੇਦੀਆ ਸਾਤੇ ਗੁਰਾ ਦੀ ਦਾ ਈਆ ਗਾ ਕਰੇ ਆ ਚੀਤ ਏ
ਵੇਖਾਈਆ ॥ ਤਾ ਜੀਓ ਉ ਬਾਬਾ ਖੁਸੀ ਹੋਤਾ ਓ ਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਨੁ
ਈਆ ਵਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਗ ਸ੍ਰੀ ਬਾਂ ਨੀ ਨਾਹੀ ਚਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੁ
ਹੀ ਆਤੁ ॥ ੪ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥
ਪੂਰੇ ਗਾਖਿਆ ਦੇਹਾ ਥਾ ਪੂਰਾ ਟਕਾਈ ਆਜੂ ਨ ਕਥਰ ਤਾ ਪੂ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ
ਸਾਚੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਧਿ ਆਈ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾ ਸਿਗੁਰੂ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵ ਇਕਸੇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀ ਉ
ਜੰਘ ਨੁ ਮਖੇ ਪੂਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧੦੨
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ॥ ਗੋਬੰਦ ਚੈ ਖਗੀ ਦੁ ਮਚੁ ਸਾਹੀ
ਜਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੀ ਮਰ ਮਾ ਸਭੁ ਕਿ ਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਦੁ ਨਿ ਮ
ਹੀ ਤੇ ਰਾ ਭੁ ਰਵਾ ਸਾ ॥ ਬਿ ਨੁ ਸਚੇ ਅ ਨ ਟੇ ਕਹੈ ਸੱਜਾ ਨ ਹੁ ਕਾ ਸਾ ॥
ਚੁ ਤੇ ਰਾ ਹੁ ਕਾ ਮੁ ਅ ਪਾ ਰਹੇ ਕੱਈ ਅੰ ਤੁ ਨ ਪਾ ਏ ॥ ਜੀ ਸੁ ਗੁ ਪੂ ਰ
ਸੀ ਸੱਚ ਪੈ ਜਾ ਏ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁ ਰਾ ਈ ਸੀ ਆ ਹੁ ਪਾ ਕਿ ਤੈ ਕਾ ਮਿ ਨ ਆ
ਤੁ ਨ ਸਾ ਹਿ ਚੁ ਜੱਦੇ ਦੈ ਸੱ ਈ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰ ਖ ਕ
ਆ ਈ ਐ ਕਿ ਛੁ ਪ ਵੈ ਨ ਬੰ ਧਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਤ ਨਾ ਮੁ ਧ ਰ ਹੱਰੁ ਛੱਡਿ
ਦੇ ਧਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਫੀ ॥ ਘਰੁ ੮
ਸੁ ਖਾ ਮੈ ਕਾ ਲਿ ਆ ਹਾ ਰਿ ਜੇ ਵ ਤੁ ਨ ਕੱਈ ॥ ਗੁ ਰ ਤੁ ਠੇ ਤੇ ਧਾ ਈ
ਸੁ ਮਾ ਹਿ ਚੁ ਸੱ ਈ ॥ ੧ ॥ ਬਾ ਲਿ ਹਾ ਰੀ ਗੁ ਰ ਆ ਪ ਹੇ ਸ ਦ ਸ ਦ ਕੁ ਰ ਬ
ਨਾ ਮੁ ਨ ਵੈ ਸ ਰ ਉ ਈ ਕੁ ਖਿ ਨੁ ਚ ਸਾ ਈ ਹੁ ਕੀ ਜੈ ਦਾ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਕ ਰ
ਸੱ ਈ ਹੋ ਜੀ ਸੁ ਹਾ ਵ ਧ ਨੁ ਅੰ ਤ ਕਿ ਸੱ ਚੁ ਟੈ ਮ ਹਾ ਜਾ ਅ ਤੇ ਨੀ ਸੁ ਹ
ਦੀ ਨੀ ਅੰ ਤ ਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁ ਰ ਕੀ ਮ ਹ ਮਾ ਕਿ ਆ ਕ ਹਾ ਗੁ ਰਾ ਖੀ ਚੇ ਕ ਸ ਤ

ਸਰੁ ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥
ਆਵਹੁ ਸਦਸਦਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਵੰਞੈ ਜੀਉ ਦੇਇ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ
ਸੰਞੈ ॥ ਨਾ ੨ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਵਡੀ ॥ ਸੰਤਾ ਦੀ ਸ
ਕੰਞੀ ਮਾਹਿ ਵੀਹੋਦਾ ਦੁਖੁ ਖੁਦਾ ਦੁੱਗੁ ਮਾਣੀ ਮੈਡਾ ਹਜੁ ਨ ਮੈਡਾ ਰੋਜਾ ॥
ਰਬਾਣੁ ਸੰਞੀ ਆਪਣੇ ਹਉ ਵੰਞਨਦੁ ਘਣਾ ਮਹਿ ਤਨੀ ਨਾ ਪਵੈ ॥
ਰਬੰਦਕਾਣਿ ਸੁਹੀ ਸਚੇਤੁ ਸੁਹਣੀ ਸੁਖੀ ਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾ
ਗਈ ॥ ੨ ॥ ਨੈਣਹ ਪਾਂਦੋ ਸੋਇ ਯੇਥੀ ਮੁਸਤਾ ਕੁਤਬੀ ਮੈਮਿ
ਮਾਇ ਆਧੀ ਪਤਿ ਪਾਇ ਈਣੀ ॥ ੩ ॥ ਬੇਦਕਤੇਬ ਸੰਮਾਸਾ
ਹਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਦੀ ਸੇਜ ਹਰਾ ॥ ਨਾ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
ਮਹਲਾ ੫ ਵਡੀ ॥ ਲਾਖ ਭਗਤ ਤਮ ਆਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭਿ
ਜੁਗਤਿ ਮਿਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬੀਧ ਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਵ
ਧਾਲ ਦਾਇ ਆਲ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਤੁਮ ਸਭਨ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸਿਮ
ਉਰ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਾਰੀ ਸਦਹਜੂ ਰਿ ਗਨਾ ਮਹਿ ਗੁ
ਗਨਿ ਵਿਸੁਰਵਿ ਸੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਸੰਤ ਦਾਸ ਦਾਸ ਈ ਮੇਰੀ ਆਸ
ਵਿਸਾਰਿ ਆਨਿ ਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਲਾਹਾ ਜੁ ਕਉ ਡਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਸ
ਆ ਉਤੈ ਸਸੰਸਾ ਰਸ ਭੋਗਨਾ ਕ ਬੰਧਨ ਕਰਣੀ ਮਿਆਦ
ਭਾ ॥ ਨਾ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਵਡੀ ॥ ਤੇਰੇ
ਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜੁ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਦਾਸਹਿ ਗੁ ਮਾ ਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁ
॥ ੧ ॥ ਅਠਪਹ ਰਸਾ ਨਾਹਿ ਸਿਮਰਹਿ ਹਰਾ ਰਤੁ ਜੀਵਨੀ
ਪ੍ਰਾਕਰਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਰਾਈ ਜਿਤੁ ਅੰਤ
ਸਈਆ ਸੋ ਸਲਾਹਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਆਸਾ ॥ ਜਨ ਛੱਡ

ਮਗਨਤਨਛਾਰੁਸਰਪਰਚਾਛਲਨਾ॥੩॥ਸਹਸਾਥਿਧਮੁਸੰਸਾ
ਖਿਆਛੁਟਨੁ ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥੪॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਚੌਪਦੇ
ਸੰਗੀਕਾਹੇਗਾਰਬੀਐ॥ਏਕੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਤਉਨਾਲੁਤਖੀਨ
ਗੀਬਸਚੁਟੇਕਤੁੰਮੇਰੇਸਾਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਦੇਖਤੁਮਾਰਦਸਮੰ
ਗੋਵਿੰਦਰਾਜੁਮਾਲੁਜੰਞਾਲੁਕਾਸੀਨਾਕਿਤੈਗਨੁਹਨਿ
ਆਧਾਰੁਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੁ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਾਤੁਹ
ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਰਾਵਿਆ॥੩॥ਸਭਾਗੁ
ਪੂਕਗਾਰਗਕੀਰੇ॥ਆਸਕਰਸਾਖਸਮਕਾਨਾਨਕਵੇਲੀਐ
॥੧੧੭॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਚਉ
ਜੀਸੁਸਿਮਰ ਤਦੁਖਜਾਇਸਹ ਜਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੋਵਿੰਦ
ਜਾੜੇਹਾਡਿਹਾਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕ ਕਾਪੂਰੁਸੋਈ
ਕੰਈਆਸਰਥਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਸਚਾਸ ਚੁਸੋਈ॥ਰਹਾਉ
ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗੀਆਨਜੰਞੁਗਾਤਿਸਾਹਿਅਗਧਿਆ
ਰਾਖਣਹਾਰੁਅਪਾਰੁਰਾਖੈਅਗਨੀਮਾ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰ ਤਤਪਾਤਿਜਾਈ॥੩॥ਸੁਖਸਾ
ਘਣਾ ਨਾਨਕਜਨਪੂਰਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸੀਧੇਤੁਝੇ
ਪੂਰਾ॥੪॥੧੦ ॥ ॥੧੧੮॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਲੀਐ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਹਰਿਨੰਗੁਮਾਨੀਐ॥੧॥ਵਹੁਸੰਤਮਿਲਾਹਰਿਕਥਾ
ਨਾਮੁਤਨਿਲਾਜਲੰਕਾਨੀਐ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ।

ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕਾਸਭੁਕੋਈਹੁਲਾਲਾਤਾਕੇ
ਚਉਤਰਾਸਾ।੧।ਹਮਚਾਕਰਗੋਬਿਦਕੇਠਾਕੁਰਮੋਰਾਕਾਨਾਮੁ
ਨਸਗਲਾਥਿਧਿਜੋਸਾਤਿਗੁਰੁਮਾਰਾਗਰਹਾਉਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋ
ਕਾਕਉਕਰੀਐਰਾਜਸੇਵ ਮਹਾਪੁਰਖਾਈਐਜਾਗੁਦੁਤਾਮੁਤੇ
ਰਹੀਸਾਟਿਤੇਈਪੁਰਖਾਈਐਮਨਮਾਹੀਨਿਧਾਨਾਜਾਕਉ
ਭਏਸੋਵਕਸੋਧਰਣਾ।੩।ਐਸੀਤਰਸੁਹਾਰਿਕੀਰਤਨੁਨੈਂ
ਪੀਵੈਜਨੁਨਾਨਕਾਮਿਲੈਏਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜਾਪਿਜਾਪਿਜੀਵੈ।
੧੧੬॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ।। ।।ਕਾਫੀ।। ਜਾਪੈ
ਚੁਆਸੁਸਭਤੇਊਚਾਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਵੰਢੀਐਥੱਗਅਰੁਮੁਰਖ
ਧਾਨਮੇਰਾਧਨੁਸਾਹਿਬਕਾਮਨੀਆਗਨਾਮਿਜੀਸਕੈਊਜਲਜੀਤ
ਨੀਆਰਹਾਉਦੇਪਰਵਾਹੁਅ ਨੰਦੋਨਾਉਮਾਲਖਦੀਗਾਵ
ਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਤੁਮੀਗਾ।੨।ਸਖੀਸਹੇਲ੍ਹੀਸੰਗਰੀਸੁਮਸਿੰਦ
ਸੇਵਹੁਸਾਧੁਕਾਉਕਰਿਤਊਨਿਧਹਰਿਧਾਵਉ।੩।ਸਗਲੀਦ
ਗੈਸਭਕਹਤੀਮੇਰਾਜਿਸਹਿਮੀਗਾਵੈਨਾਨਕਾਤੀਸੁਸੁਖੀਵੈ
੧੧੫॥੧੧੭ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ।। ।। ।।ਗੰਡ
ਸਰੀਏਹੁਅਚਰਜੀਥੁਰੀ।ਸਗਲਾਭਰਮੁਗੁਰੁਖੋਤਮੱਤਰਾ
।।੧।।ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰੀਆਪੁਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗੀਗੀ।
ਹਪਚਾਤੁਗੀਤੁਂ ਜਸੁਗੁਪਾਲਿਸੰਗੀਗੀਰਹਾਉ।ਚਮਤਕਾ
ਹਸੀਗਾਰੁਚਹੁਦਿਸੀਗਾਦੁਜਾਭਾਉਵਿਸਾਰੀਗੀ।ਏਹੁ ਰੰਗੁ

ਹਿਤੁ ਬੰਧਸਤ ਤਸੰਗਿਸਗਲ੍ਹਾਬੰਧੇਕੀਰਬਿਆਧੇ॥ ॥ਰਹਾਉ॥
ਰਿਨੁਗੈਨਿਬੰਧਹਵੈਪਖੁਬੀਨੈਅਗਜਾਧੇ॥ਜੈਸੇਮੀਠਾਮਾਖੀ
ਠਯੰਥੀਦੁਰਗਾਧੇ॥ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭੁਮੋਹੁਇਹਸੀਰੀਮਨਿ
॥ਦੀਈਲਵਾਗੀਪੁਰਬੀਬਿਯਾਤੇਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਜਨਮਾਧੇ॥ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰਮੀਲਾਜਿਸਭਿਸੁਖਪਾਧੇ॥ਕਹੁ
ਧਿਆਵਹੁਮਾਰਿਕਾਢੀਸਗਲਉਪਾਧੇ॥੪॥ਇਉਜੀਧਿਓਭਾਈਪੁਰਖੀਦ
ਕ੍ਰਿਪਾਸੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਜਨਮੁਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥
ਗਉਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧੦ ॥ਗਨਿਮਥਕਾਮਸੁਆ ਦਰਕਾਮਣਿ
ਖੁਧਾਵਹੀਆ॥ਘਰੀਮੁਹ ਤਰੰਗ ਮਾਣਹਿਫਿਰਿਬਹੁਰਿਬਹੁ
ਵਹੀਆ॥੧॥ਅੰਧੇਚੋਤੇਹਰਿਹਰਿਗਈਆਗਤੇਗਾਂਈਨੁਨੈਣੀ
॥ਰਹਾਉ॥ਪਲਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਿਕੁਲੰਅਕ ਨੀਮਕੱਤੁਮਨਾਜਾ
ਸੀਅਗਸਿਉਹੈਤੇਸੋਓਈਹੁਪਰਗਟੁਹੁਆ॥੨॥ਬੈਰੀਕਾਮਨਿਧਾਪਕਰਾ
ਹੀਆਮਾਨਾ॥ਛੱਡਿਜਾਹਿਤੀਨਤੀਸਿਉਮੰਗੀਸਾਜਨਸੀਉਬਰਗਾ
ਗਲ੍ਹਾਂਸੰਸਾਰੁਇਹੋਬੀਧਿਆਪਿਓ ਸੱਤੁਬਾਰਿਓਨੀਸੁਗੁਰੁਪੂ
ਨਾਨਕਤਉਸਾਗ ਰੁਤ ਰਿਓ ਭਏਪੁਨੀਤਸਗੀਗਾ॥੪॥ ੧੨੭
ਗਉਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ਝੂਠਿਕਮਾਨੌਂਓਇਅੰ
ਦੁਸੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ ॥ਗਆਧਕਮਾਨੇਕਉਪੈਬਾਂਧੇਹਠੀਅ
ਤਾਨੀ॥੧॥ਪੂਤਮੇਰੇਸਭਾਬਿਧਿਆਗੇਜਾਨੀ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੁਹੋਂਦੁ
॥ਦਾਪਾਛੈਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਤੁਜੀਤੁਪਾਏਸੁਖੁ
ਕਿਆਕੱਕਰੇਪਰਾਨੀ॥ਬਧਸਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਨਿ
ਰਬਾਨੀ॥੨॥ ੧੨੮॥ ॥ਰਾਗੁਗਉਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘ
ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇ ਰਾਖੈਆਪੇ ਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਾ

ਈਕੰਮਦ ਸਿਤਾਗੈਨਹੀਮੁਹਕਮਦ ਉਜਹਨਮੀਗੋਕਹਪਾਸਮੰ
ਰਦਾਨੀਆਸਾਧਸੰਗਸਤਿਕੈਸ੍ਰਣੀਗਾ॥੧੩॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾਉਤਮਾਮਾਨਸਗਾਲ੍ਹਗਮਛੀਕੀਗਾਰਾਉ॥
ਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਗਾਅਵਰੁਨਵਿਬੁਝਾਣੀਕੀਗਾ॥੧॥ਰਹਿਧਾਨੀਕੀ
ਸਹਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਧੀ ਕੀਗਾ॥੨॥੩੩॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
॥ਘਰੁ ੧੧ ॥ਹਮਸੀਪਿਆਰੀਐਂਮੈਂ ਤਧਾਰੀਂਗੁਰਿਨੀਮਧਨਮਾਰ
ਹਾਉ॥ਦਰਸ ਨਧਰਸ ਨਸਰਸ ਨਹਰਸ ਨਰੰਗੋਰੰਗੀਕ ਰਤਾਕੀਗਾ॥
ਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹ ਤਮਾਹਰਿਵੰਠਿਨਾਨਕ ਉਚਿਹਾਗੀਗਾ॥੧॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਨੀਕਾਮੁ
ਮੁਰ ਤਧਾਗਾਵ ਤਗਾਵ ਤਾਗੱਈਦਗੱਈਦਵਧਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਦਿ
ਸੱਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚਰਾਨਧਟਾਨੀ॥੧॥ਹੰਉਹਉਗੱਤੁਠਕੁਗਉਂ
ਸਗਨਿਧਛਾਨੀ॥੩॥੧੩੫॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਤਿਆਗਿਮਰਾਲਾਸਿਆਨਧਾ ਭਜੁਧਾਰਚਰਮਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਬਾਛਹੁਸਗਲਾਦੀਸੈਛਾਰੁ॥੧॥ਸੱਧੂਚੁਨਾਨੀਐਸਦਸੰਗੀਗੁਪਾਲ
ਏਕਹਾਰਿਕੈਰੰਗਿਾਰਾਉ॥ਸਗਲਿਸਮਗਧਏਕਕੇਗੀਚੁਨਾਹੀਨਾਉ
ਧੁਰਿਲੇਖਧੀਓਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥ਜਨਮਮਰਨੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖ
ਹੱਇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੱਈਧਏਕ੍ਰਿਧਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੱਈ॥੩॥ਏਕਵੱਖ
ਏਕਕਾਮਨਿਜੱਰੁ॥ਨਾਨਕ ਜਪੀਐਮੀਲਿਸਾਧਸੰਗਿਤਹਾਰਿਬੀਚੁਅਦੁਖ
॥੧੩੬॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ ੧੨ ॥ਜੀਉ
ਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਕਿਰ ਸਭੱਗਾਦੀਨਬੰਧਯਜੀਅਦਾਤਸਗਲਿਸਾਧਸੱ

ਸੁਣਿਬੁਝਿਆਵੈਚਾਯਕਰਿਕੈਸਜਮੀਉਹਰਿਕੰਤਦਹੀ ਪਰਿ
ਲੱਕਥੀਖਿਆਥਿਐਲਾਗੇ ਹੀਰਿਵਿਤਚਿਤਦੁਖਾਹੀ।ਮਿਨਣ
ਮਾਤੇਅਸੁ ਰਜਾਵੀਨਹੀ।ਰਹਾਉ।ਬੇਦਸਾਸਤਜਨਪੁਕਾਰੀਗੁਰਿ
ਨਿਧਟਿਬਾਜੀਹਾਰਿਮੁਕਾਯਬੁਤਾਇਓਮਨਿਚੱਕਾ।੨।ਛਾਨੁਸਿ
ਜਹਿਚਾਰਿਆਦੀਵਾਨਲੇਬੈਨਪਾਰਿਆਗਜੇਂ ਕਾਰਜਿਹਵੈਓ
ਮੁਨਕਾਰਿਆ।੩।ਐਸੱਜ ਸੁਮੱਹਿਗੁਰਿਦਿਖਾਈਓਤੁਲੰ
ਵਈਆਮਾਨੁਤਾਨੁਤੀਸਿਆਨਪਸਗਲਿਨਾਨਕੁਆਈਆ।੪।
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧੫ ॥ਛਪਾਛਿਗੱਵਿਦਾਏ
ਮਨਾਏਪਿਅਪਾਏਚੁਨਰਾਏ।ਪੰਚਸ ਦਤੁਰਚਜਾਏ ॥ਰਹ
ਪਾਪਾਏਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏਅਬਰਾਤਿਆਗੱਖੀਦਸੀਉ॥੧॥
ਨਾਥ ਰੰਗੁਲਾਲਨਲਾਏ॥੧॥ਰਹਿਗੀਆਨੁਮਨਿਦ੍ਰਿਤਾਏ
ਹੀਆਏ ਸਹਜਾਏਮਨਿਧਾਨੁਪਾਏ।ਸਭਤਜੀ ਮੌਰੀਕਾ
ਚੁਚਿਚੁਚਿਚੁਚਿਚੁਕਾਇਆ।ਮਨਿਬਹੁ ਤੁਪਿਆਸਲਾਗੀ
ਨੱਦਿਖਾਵ ਹੁ ਮੱਹਿਤੁਮਬਤਾਵ ਹੁ।ਨਾਨਕਦੀਨਸਗਹਿ
ਏ।੨।੧੫੩॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ
ਥਮਗਾਰਤੁਗੋਆਸਪਿਆਸਧੱਹਮੱਹਤਗਮਹੀਤੇਹੱਗੀ
ਮਕੱਧਲੱਭਮਾਨਾਇਹਾਥਿਆਧਿਛੱਡੋ।੧।ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਲੱ
ਦਗਾਵਉਆ ਨਦਿਨੱਧੂਕਾਧਿਆਵਉਆਕ੍ਰਮਕੀਤਿ
ਧਿਨਾਮਨਾਨਕਮੱਗੈ।੨।੧੫੪॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
ਕਾਮੁਕੱਧੁਲੱਭੁਤਿਆ ਗੁਮਨਾਸਿਮਾਰਿਗੱਖਿਦਨਾਮਾ

ਤੇਰੀਸਰਣੀਹੰਗਾਨਾਨਕਸਹਾਜੀਸਮਾਈਐ ਮੇਰਮਨਾ॥੨॥੧੪॥

ਸਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੭ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀਹੰਗਾਜਪੀਐ

॥ਸਾਧੂਰਸਨਭਨੀਹੰਗਾਬੁਟ ਨਾਥੀਧਿਸੁਨੀਹੰਗਾਧਾਈਐਵਣਪੁ

॥ਰਹਾਉ॥ਘੱਜਾਹੀਜਨਮੁਨੀਹੰਗਾਸਚੁਕਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀਹੰਗਾਸੁਖ

ਖਵਿਨਸਨੀਜੰ ॥ਪ੍ਰਭਪੁਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਮਨਸੰਸਵੀਐਹੰਗਾਅਨਾਥ

ਤੰਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਹੰਗਾਥਿਨਾਸਿਨਜਾਈਮਰਿਹੰਗਾਗੁਰਤੁਜਾਨਿ

ਨੁਮਾਨੀਐਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਏਕਾਓਟਗਹੁਹੰਗਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹੁਹੰਗਾਆਗਿਆਸਤਿਨ

ਨਿਧਾਨੁਜਪੁਹੰਗਾਸੁਖਾਹੀਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥

ਦੁਤ ਰੁਸੱਤਰੈਹੰਗਾਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਈਹੰਗਾਨਿਰਭਉਕਹੁਸੱਤੁ

ਅੰਦੇਸਿਆ ਹੰਗਾਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸੰਸੁਮੁਆ

॥ਤੁਸੁਨਿਕਾਟਿਨਕਰੇਦੁਖੁਹੰਗਾਜੰਹੋਰਿਹਾਰਿਜਾਸੁਸੈਹੰਗਾਸਬੁਨ

॥ਸਫਲੁਸੁਆਈਆਂਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਕਾਈਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧੭ ॥ਸੰਮਿਞਿਹਰਿਜਸੁਹੰਗਾ

ਮਧਦੁਧਾਈਐਹੰਗਾਓਮਆਰ ਸਜੋਧਿਯੇਹੰਗਾਤਾਰਉਸਾ

ਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗਿਆਹੰਗਾਨਾਨਕਵਡਭਾਗਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥

ਗਾਈਐਹੰਗਾਦੁਰਮਤਿਕੱਟੀਐਹੰਗਾਦਾਸਹੇਨੁਹੋਈਹੰਗਾ

ਕਾਂਈਹੰਗਾਭਗਤਾਸਰਨਿਪਰੁਹਾਜਨਮੀਮਨਕਦੇਮਰੁਹੰਗਾ

ਹਰਿਹਰਿਜੀਨੰ ਜਪਿ ਲਾਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸਾਜਨੁ

ਦ੍ਰਿੜਾਇਮੁਹੰਗਾਰਤਿਸੁਖੁਨਾਹਿਕਾਈਹੰਗਾਮਨਹੀਆਧੀਮਨਾ

ਨਦੀਸਰੈਹੰਗਾਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉਤਰੈਹੰਗਾਗੁਰਕਉਕਰਬਾ

ਨਾਉ ਸਭੇ ਮਹਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੂੰ ਹੰਗਾ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹੋਹੰਗਾ ਸਜਣੀ ਸੁਖੁ ਸੋਈ ਐਂਗਾ ਦੀਜੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੈ ਵਿਛੁੜੇ ਏਮੇਲੇ ਨਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗ ਹੰਗਾ ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੋ ਹੰਗਾ ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇਆ ਪਰੰਗਾ ਤਬ ਤੇ ਕਾਪਰੰਗਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹੰਗਾ ਯਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਲਾ ॥੧ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹੰਗਾ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਮਾਨੀਐ ਹੰਗਾ ਮੰਦਾ ਨਾਹੀ ਕੱਈ ਹੰਗਾ ਸੰਤ ਹੋਈ ਹੰਗਾ ਆਪੇ ਜੀ ਸੁਰਖੇ ਹੰਗਾ ਹਰਿ ਓਟ ਤੁਮੱਚ ਖੇ ਮੇਲਾ ॥੨॥ ਕਾਹਾਹੁ ਕੱਈ ਹੰਗਾ ਛੀਸ ਕਾਪੁ ਤੁੱਈ ਹੰਗਾ ਐਂਤ ਰਿਗਾਤਿ ਬੁਝੈ ਹੰਗਾ ਸਭ ਤੀਸੁ ਸੁਝੈ ਹੰਗਾ ਯਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿਐ ਹੰਗਾ ਨਾਨਕ ਆਗਦਾ ਸਿਏ ਹੁਮੇ ਮੇਲਾ ॥੩॥੬॥ ॥੧੬੨॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ ॥

ਪਰਦੇਸੀਆ ਹੰਗਾ ਸੁਨ ਤਮਦੇਸਿ ਆਹੰਗਾ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਉ ਰਾਸਿਕ ਉਤ ਜੀਰਾਏ ਹੰਗਾ ਸੁਪਨਾ ਜੀ ਉਭਏ ਹੰਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਨ ॥੧॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹੰਗਾ ਜਨਮ ਮਹਿ ਮਰਿ ਭੇ ਹੰਗਾ ਹਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਹੰਗਾ ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹੰਗਾ ਜਿਸ ਹੋਈ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੱਖੁ ਹੰਗਾ ਨਾਨਕ ਤੁੱਈ ॥੨॥੭॥ ॥੧੬੩॥ ੨੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਖਾ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਨਾਸੀ ਓਮਨ ਕੀ ਗਾਲੱਤੇ ॥ ਓਦਿਸ ਹੰਦੀ ਸੀ ਯਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗੀ ਓ ਧਨ ਕੀ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਕੈ ਹਰਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇ ਵਰਗ ਤਜਨ ਜਨ ਕੀ ਦੁਆਰਿ ਖੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜੀ ਤਨ ਧਨ ਸੁਖੀ ਰਾਮ ਭਗਤਨ ਕੀ ॥੧॥ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮਿਲਾਵਰ ਬੱਦ ਤ ਜਨੱਮ ਹਸਨ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿ ਉਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁ ਮਤਿ ਬਿਨ

ਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧॥੧੬੪॥੨੩੧॥ ॥ ੴ ਸਾਹਿਬ
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ
ਸਰਵਰਿਨਾਵੈਬਕੈਨਬੋਲੈਡਰਿਗੁਣਗਾਵੈਜਾਲੁਆਕਾਗੀ
ਗਸੁਮ ਤੁਝੁੱਕਿਮਹਾਗਸੁ ਪਾਵੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਸੁਨਹੁਅਭ
ਪੁਰਿਧਾਰਿਗਇਆਸਚਰਉਰੇ॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਨੇਮੁਨਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕਰੋਖੁਨਾਖਾਵੈ॥ਗਗਨ
ਮਾਥੈਛਾਯਾਵੈ॥ਧਾਰਸੁਧਰਸੀਯਰਸੁਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਚੁ
ਤਤੁਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਕਰਸਿਮਨਵਦਿਮੈਲੁਨਧੋਵੈ॥ਐਸੀਉਗਸੁ
ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥ਤ॥ਗੁਰਮਹਿਵਸੀਤਪੁਅਗਨਿਬੁਝੈ
ਸੁਰਤਿ ਥਨੁਤਚੜਾਵੈ॥ਦਰਸ ਨੁਆਖੀਸਹ ਜਧਰਿਆਵੈ॥ਤਿ
ਨਾ ਦੁਖ ਜਾਵੈਂਅੰਤਰਿਮੀਆਨੁਮਹਾ ਗਸੁਸਾਗਾਤੀਰਥੁਸ
ਈਚਾਰਾਂ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਾ ਨੁਮੂਰਾਰਾ॥ਜੱਤੀਜੱਤੀਆਪ
॥੫॥ਗਸਿਗਸਿਆਸਾਤਿਏਕੋਤਾਈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀਪੰਚਸ
ਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਈ॥ਆਦਿਗ ਤਨਾਖੁਨਾਖੀਆਜਾਈ॥
ਮਾਰੀਉਪਜੈਜਾਣਤੇਦੂਰਿ॥ਜਾਣਾਸਿਨੰਤੋਰਹੀਆਕ ਰਹੀ
ਰਸਿਆਖਾਦੂਰਿ॥ਨਿਧਰਹਗਾਵਾਦੇਖਹਦੂਰਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿ
ਵਸੁਨਾਂਈਜੋਤਿਸਤਾਹੈਸੰਢੁਨਿਹੱਈ॥ਸੁਹੇਰਥਸਿਨਾਲੁਹੈ
ਨਿਰਮਾਲੁਨਾਮੁਮੇਲਾਈ॥ਧਰੁ॥੮॥੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
ਸਚੁਜਪਾਸਚੁਤਪਾਸਚੁਚਤੁਰਾਈ॥ਓਪ੍ਰਾਤਿਤਗੋਰਾਨਿਪਾਈ
ਕੰਬਾਇਨਪਾਈਗਲਿ ਮਾਬਿਹੁਹੋਆਬੈਛਾਈ॥੧॥ਸਾਹੁ

ਨਾ ਮੁਦਸਾਏਗਰਮੁਖੰਹੱਇਤਸਾਚੀਆਸਾਏ॥ ਤੁਸਾਜੀਨੀਯ ਗਸਾਂ
ਦਾ ਸੁਸਾਜੀਨੀਸ ਤਬਾਧੀਬਾਧਿਉਬਾਧਾਸਗਬਨਿਗੰਤਮਿਆ
ਰਸੀਨਪੁਛੈਬਧਸੈਆਧਾ॥ ਨਾਤੁਪੁ ਤੁਸਾਗ ਤੁਸਾਨੁਕਰੀਤੁਸਾ
ਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਤੁਸਾਸੁਖਸਾਨੈਕਟੈਗ ਤੁਧੀਤੁਸਾਏਕੰਸਾਨਿਬੁਝੰਦਾ
ਜਗੁਬੰਦੀਮੁਕਤੇਹ ਉਸਾਗੀਸਾਜਗਿਸਾਸੀਨੀਵਿਚਸਾਸ ਚਾਨੀ
ਚਿਤੁਵਿਚਸਾਵੀਚਾਗੀਸਾਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਕੇਟਸਬਿਛਿਗੈਅੰਮ
ਜਗੁਦੁਖੀਆਸੁਖੀਆਜਨੁ ਕੋਈਜਗੁਰੱਸਾਗੀਤੁੱਗੀਗੁਰੱਸੰ
ਜੋਬਿਨਸੋਪਤਿਖੋਈਚਸਾਮੁਖੰਹੱਵੈਬੁਝੈਸੋਈ॥ ਤੁਸਾਮਹੱ
ਅਛਾਗਾਸਾਟਪੁਅਛਸੁਗਸਾਤੀਯਾ ਗਾਤੁਸਾਈਸਾਮਲੈਸਾਵੰਦਾ
ਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾ ਗੁ॥੮॥੩॥ ॥ਸਾਗੁਸਾਸਾਸਾਮਹਲਾ
ਏਕੁਸਾਰੈਪੰਚੇਸਾਲਿਜੱਵਾਹੀ॥ ਹਉਸੋਜਾਈਸਾਬਾਈਸਾਲਾਪੁਪੱਤੰ
ਸੁਖੁਸਹ ਜਪਾਰਿਹੱਵਾਹੀ॥ ਸਾਬਿਨੁਬੁਝੈਸਾਗਾਣੀਪਾਤਿਪੈਲੀਸਾ
ਕਉਨੁਜੱਵੈਓਹੀ॥ ਕਰ ਦਕਾਰ ਦਾਸਤਸੈਸੀਸਿਤੁਹੀ॥ਸਾਗੁ
ਵੈਦੁਪੁਕੱਸਾਇ॥ ਸੱਜੱਵੈਨਸਾਸੁਬੇਦਨਹੱਸਾਇ॥ ਸਾਜੀਸੁਬੀਤੀਜਾਨੈਪੁਸਾਨੀ
ਰਤਾਕਰਸੁਹੱਸਾਇ॥ ਸਾਜੀਵਤਮਰੈਤਤਾਰੇਤਰਾ॥ ਸਾਜੋਸਾਸੀ
ਸਰਣਾਸਾਹਉਬਾਛਿਹਾਰੀਸਾਤਿਗੁਰੁਚਰਣਾ॥ ਸਾਗੁਬੱਧੋਧੁਸਾ
ਸਾਤੁਸਾਨੀਰਭਉਸਾਧਾਨਿਰੰਤਰਿ ਜੱਤਿ॥ ਸਾਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਤੁਕੁਸਾਨਿ
ਸਾਤਿਬਿਨਸੋਕਿਸਾਕਹਿਜੱਤਿ॥ ਜਨਮਸਾਮੁਏਬਿਨੁਤੁਸਾਸੀਸਾ
ਸੁਏਕਉਸਚੁਜੱਵਾਹੀਮੀਤਾ॥ ਸਾਰੈਗੁਰੱਵਾਹੀਨੀਤਸਾਨੀਸਾਰੁਪੁ
ਸਾਜ ਸੁਚੀਤਾਸਾਮਨੁ ਨੁਸਾਉ ਧਉਕ੍ਰਿਸਨਧਸਾਨੀਕੁਸਾਸਾ

साचानामुमुखकीरहाउगआहिनिसिनिरमाप्रथमनमुथा
निहकेवल्लीआनुसाचेगुरुतेहुकमुपछ्यानु॥ सासचा
तिसँगुमँमेउगिआनुहागमुउगे॥ थंचसमाईगुं
॥३ गसगाजीजँतुतेरास बुकँईं॥ आथेजँदीहिछँडसीआ
गेसहँई॥ नाढाहिउसागेहुकमिस मादेहुकमुहुमँ
॥ गुरमिथिनुपुरकँईनयादै॥ ५॥ बाणकुथिगयेनमुकि
रिजँबानेबुडेआकीमाणी॥ थिनुनादैकिआणहसीनिरणी॥
अनुथनुसकीनजागाउगीमचुण्णनाढिंगियचुदागा
चउगेचउगना॥ ७॥ बुडउजगुदेखिआउचुरुगेकु
रथेसेवडभागेगानकगुगरीचरहीण्णगे॥ ८॥ ६॥
॥ घरु २ ॥ गावहिगीतचीतिअनीता॥ गगासहस्टिकमद
विदुनादैमनिहुकुमनीता॥ १॥ कहाचल्लचुमनगहणुघगे
मिनमीडियतासेधँज उयादु सहजनिहकेगहणु
मँहुसगीगाल्लबुज्जँकुअहँका गुसुथीगा॥ गमनमाथी
गा॥ २॥ अँतगिनादुसाचुपछ्यहै॥ अँत गकीगतिगुमु
चमच दाथीनुमहजुनपछ्यहै॥ ३॥ निगँका गमहिआ
अकलकल्लसचुसाचीटिकादै॥ सँतनुगागउजँनिनीं
जहानमुमिलेउह जाउ॥ गुरुथगसादीकरमकमा
हरिगुणगाउ॥ ५॥ गुगसेदाकेआथुपछ्यता॥ अँमा
सुखदाताअनदीनुघहीनामेरा॥ ६॥ मेरापुजुनि

ਜਾਗੋ ਅਨਹ ਦਸੁਣੀ ਆਨੀ ਅਗਾਬ ਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ਅਤੁਰੀ
॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਖਿ ਸੱਚੀ ਗਰਮੁਖਿ ਤਰੰਗ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਣਿ ਅਤੀ
ਰਸਮਰਸਾਈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਾਸਰਬਰਸਾਈ ਦੁਰਮੁਖਿ
ਤੇਤਰਗੁਰਬਚਨੁ ਨਿਦਾ ਸਾਨਾਨਕਹਰਿਜਨਕੇਦਾਸਨਿਦਾ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤਤੁ ਨੁ ਬੀਨਾ ਸਬਦੁ
ਸਬੀਨੁ ਗੁਰਰਾਮੁ ਨਾ ਮੁਕਤਲਾ ਮੈਲੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੰਗੇ
ਹਿਨਿਸਿ ਨਿਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨਿ
ਰਾਸਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਅਥੇ ਬਧ ਸੀਮੈ
ਕਾਰਣਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਾਮਨੀਹੇ ਤੁਰਦਾ ਰਾਦੁਖੀ ਵਧਾਸੀ
ਰਾ ਸਾਜੈ ਸੁਤੁ ਬਧ ਸਹੀ ਨਾ ਮੁਜਯਾਣੀ ਦੁਤੁ ਨਾਮੀ
ਣੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਰਪਾਲਾ ਸਾਜੀਓ ਕੁਟੁੰਬ
ਇ ਆਲਾ ਰਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੈ ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰੱਗ ਜੀਤੁ
ਡਾਇਆ ॥ ਤੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡ ਦੁਤੰ ਤੁ ਨ ਮੰਤ ਰਾਹਿ ਸੀ
ਆਵੈ ਹੰਤਾ ਰਤੁ ਅਥੇ ਤੁ ਆਵਾ ਹਿਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਗੀ ਤੁ
ਖ ਰਥਾਥਾਰੀ ॥੩॥ ਰੱਗੁ ਰਤ ਮੁਚੇ ਦੁਮਨਿ ਦੁਜਾ ਰਾ ਗੁਰਬਿਨੁ ਕੁਰੀ
ਧੁ ਦੁਜਾ ਰਾ ਆਵੈ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਰਾਵੈ ਹੁ ਰਾ ਸਾਕਰ
ਖਿ ॥੪॥ ਦੇਖਿਅ ਚਰਜੁ ਹੋਇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ
ਸਮਾਧੀ ॥ ਰਾ ਕੁ ਪੂਰਿਆ ਰਿਹੇ ਮਨਮਾ ਹੀ ਰਤੁ ਆਸਾ
ਨਾ ਹੀ ॥ ਜਾਕੀ ਰਾ ਰਾ ਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁ ਸੰਤ ਰਾ

ਦੀਆ ਮਾਨੁ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਕਥਾਈ
ਸਰੀਆ। ਆਪਨ ਜੰਞ ਨਦੁਈਐ ਗੀਤ ਨਿਗਾਹੰ ਗੁਣ
ਨੱਢੜਾ ਮਾਇ ਆਲੇਚਲਾ ਪਤਿ ਗਵਾਈ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ
ਵਾ ਦੇਦਾਈ ਜਾਣੀ। ਨਾ ਅਗੱਦ ਜੋਤੀ ਐਤੰ ਕਾਇ ਤੁਮੀ ਮਾਲਾ
ਸੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਆਂਗੀਤ ਮਾਸੋ ਚਾਈ। ਬਾਬ ਰਹਾਉ
ਦੁਨ ਗੱਟੀ ਖਾਈ। ੫। ਇਕਨਾ ਵਥਤੁ ਪੁਆਈ ਆਹਿ ਇਕਨਾ
ਚਉਰਾ ਵੀਡੁ ਹਿਦਵਾ ਹੀਆ ਰੀ ਉਰੀ ਕਵਢਿ ਨਾਈ। ਗਾਮੁ
ਤੇ ਓਤੁ ਇਕਹੀ ਨਮਿਲੈ ਖੁਦਾਈ। ੬। ਇਕਿ ਖਰੀ
ਵੀ ਕੀਮ ਮਿਲਿ ਯੁਛਨਿ ਸੁਖਾ ਇਕਨਾ ਏਹੁ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ
ਦੁਖਾ ਜੁੱਤਿ ਸੁਕਾ ਵੈਸੱਖੀ ਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁਖਾ। ੭॥ ੧੧॥
ਪਭਾ ੧॥ ਘਰੁ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕਹਾ ਸੁਖੇ ਪਾਨ ਤੁਬੇਪਾ ਅੱਤਿ ਕਹਾ
ਨਾਈ। ਕਹਾ ਸੁਤੇ ਗਬੰਦ ਗਾਡੇ ਉਤ ਕਹਾ ਗੁਣਾ ਪਾਨ ਕਵਾਈ।
ਗਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐ ਬੇਦ ਸਾਤਿਨ ਤੀ। ੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੁਹ
ਆਇ ਕਥਤੀ ਆਹਿ ਬਾਧਿਉ ਥਾਏ ਜਨੁ ਵੰਡੈ ਰੇ ਵੰਨੀ ਆਸਾ
ਘਰ ਰਮੰਡ ਮਠ ਆਸਾ ਕਹਾ ਸੁਬੰਕ ਮਗਾਈ। ਕਹਾ ਸੁਮਾ
ਕਾਮਨਿ ਜੀਸੁ ਦੇਖਿ ਨਿਦ ਨ ਪਾਈ। ਕਹਾ ਸੁਪਾਤ ਉਬਾਨੀ
ਈਆ ਬਾਈ ਮਾਈ। ੨॥ ਇਸੁ ਜਗ ਕਾ ਗਰਿ ਪਤੀ ਦਿਗੁਰ
ਈਖੁ ਆਈ। ਪਾਪਾ ਚਾਛੁ ਹੱਵੈ ਨਹੀ ਮੁਈ ਆਸਾ ਪਾਸਿ
ਸੱਨੇ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਤਾ ਪੁਸਿ ਨ ਏਚੰਗੀ ਆਈ। ੩॥ ਕੱਟ
ਰਾਜੀ ਰਾਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਹਿਆ ਥਾਇ ਆਂਖਾ ਨਾਮੁ ਕਾ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਹਿਜੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ
ਐਸੋ ਸੋਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਵਗੁਨੁ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਸੋਇ ॥੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਗੀ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਸਾਖੀ ਮੇ ਘਰਿ ਬਹੁ ਲੀਆਵਣਾ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ
॥੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੀਐ
ਛਾਨੀਐ ਗਰਬੁ ਹਰਖੁ ਅਰੁ ਸੋਗੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਣੀ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ
ਅਹੰਬੁਧਿ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਦੇਖੈ ਏਕੁ ਨਾਈ ॥੩॥ ਅਬਰਣ ਕਾ ਘਰੁ ਕਿਉ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ਕਥਨ ਕਰੀ ਨ ਜਾਈ ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ
ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚੀਜੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਾਟੁ ਸਾਜਾਇ ॥੪॥ ਜੰਮਹੁ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਕੀ ਕਿਰਤੁ ਸੰਸਾਰਾ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਾ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਇ ਜੈਸਾ ਨਾਮੁ ਤੈਸੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜੈਸੀ
ਦਾਈ ॥੬॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋਈ ਜੁ ਤਿਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ੧੭॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਘਰੁ ੮ ਰਾਗੀ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਬਿਖੁ ਛਾਈ ਲੋਕ ਅਚਾਰ ਹੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਜਾਤੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ਕਿ ਜਾਨੀ ਏਹ ਕਿਆ ਪੁਰੀ ਮਾਹਿ ਬਣੀ ॥ ਆਗੈ ਜਾਨਹਿ ਜਾਨਹਿ
ਨਾਹੀ ਰਹਣੀ ॥੨॥ ਸਭੇ ਬੁਝੈ ਗਾਈ ਕੁਹੇ ਅਵਗਣ

॥८॥१८॥ ॥रागुआसामहला १ ॥ वाढी॥
केताआखहुआखीऐ ताकेअंतनजाणा॥ मोनिधरिआपरा
कुसतुदा॥१॥ नानकवीआरदागिठेसचिनामीमुहैजा
आसॱॱइपटीगुरमबदीमेलाॱॱरहाउ॥ हउमोगजु
ईऐवीचारुसाचिबगीउमनुमानिआदेसाचुअपा
सिनामिसंतुखीअगेवाम चु साईॱतुकडुबिधाणु
हुकमीगजाईॱ॥ हुकमीगजाईजॱचेऐॱसॱयदेधरी
थाईनीॱगलेजुठानैॱ॥ नागनितउपरासमाणीऐ
ईऐॱधॱटिनदरीआवनीऐअगनिजलाईऐ॥ ॥
कीनिआथमा॑तमुसॱईॱएकॱॱमुतुबिगधुरेढलुऐ
ॲमिलुढलुजि नीचाखिआसाचिरहेअथाईॱ॥
हरिगुनगाईॱ॥ हुकमीसॱजॱगीआईआचुमा
ॲउगाडिआगेकउगडुनानक सचुमीबेदवाईॱ॥
रागुआसामहला१ ॥ ॥वाढी॥ ॥
सचुदखालिआॱणॱकादाकिआजाईजातुधुकालिआ
गुजीउपरासुस चुधिआईऐॱ॥ ताहाहरिगुलुगाई
ईऐॱ॥ रहाउ॥ सचीतेरीकारदेहिदाईआणुंहउं
रहीमैटेकआधारुतुधुॱॱवाद गसेहकुदरवानुदरदुसुणी
गीहैरा नुदरदुगाहवहीॱ॥ दरगहनामुहदुनि
सीॱवेलासचुपरवानुसब दुपछानुसीॱ॥ ॥
उदॱसाहिनामुसेलीॱमनहुछॱडिविकारगस चास

ਸੁਖਾਈਆ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨੀਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥ ਦਾਸ ਤੇ ਸਾਚੀ
ਪਤਿ ਆਈ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੇ ॥ ੭ ॥ ਚਉਥੈ
ਪਉੜੀ ਤੇ ਵਕੰਡੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹੁਮੈ ਖੋਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਰਤਾਵੈ ॥
ਜਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੮ ਅਕਾਫੀ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਜਾਲਿ ਕਿਉ ਹੋਕਿ ਉਮੇਦਾ ਜੀਅ ਜਗਿ ਜਨਮਸਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖੁ ਧਰਣਿ ॥
ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚੁਲੀ ਤਿਸ ਭਰਣਿ ॥ ੧ ॥
ਮਨ ਮੋਹਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ਤੁਹ ਕੋ
ਗੁਰਪੁਰਾ ਗਮੁ ਨਾ ਮੁਖਨੁ ਗਸਿਓ ਬਿਨੁ ਸੋਚੇ ਮਰਣੁ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ
ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹੋਇ ਅਨੁਜਾ ਸੁਗਣੇ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਰਮੁ
ਧਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਨਹ ਐਸਾ ਸੰਗੁ ਬ ਜਾਇ ਆਚਾਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਥਿਰੁ ਨ ਪਾਣੁ
ਥਾਪੀਐ ਉਥਿਰ ਤ ਨਹੀ ਥਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ਹਉਮੈ ਚਰਉ ਪਤਿ ਖੋਇ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਅ
ਸਾਸਤ ਜਨ ਗੁਰ ਮਾਰਗੁ ਸੁਣਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ
ਕੂਪਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਕਿਸੈ ਦ ਉ ਤਸਵ
ਜੀਉ ਤੁੰਗ ਧਾਹੀ ਤੇ ਉਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾ
ਨਾ ਮੁ ਕਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਨਾ ਮੁ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਹੀ ਸਭੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭਾਗੈ ॥ ੭ ॥ ੨੨ ॥

रागु आसा महला ३ घरु २॥ ੴ सतिगुर प्रसादि॥
॥ असटपदीआ॥ आसा तुचे दुआसीआ सदतो मगु मगदे॥
हउ आखा तीनि मुजु भतिर्‍हे तुं संगम गवाहि॥ १॥
ऋतै जनु नानक बोलै ओहु तघा ही॥ रहाउ॥ तेती सबद सुरति
धिसि थिए लै अयागी॥ ताके चुपनु जागी लिखे लिखि आखि
गी॥ २॥ तीनि गुण तेरे नुगा ही अंतरि चरन तेरी भगति
वैकथगम पदु पाई ऐसे थे अखर कही॥ ३॥ तुं कुरन कुं
आखि कथेयगी॥ जा कउ नदरि करहि तुं अपही आपु
॥ ४॥ ता मुठे गम बुझीले तुठे जेती आव जानी॥ जा तुझ
मुखि बुझै तिस गम ढि गैई आनी॥ ५॥ सगे वेद चुणे
पाड़ि करे बिचारी॥ ता का हुकमु न बुझै बपुड़ा गवारी॥
॥ ६॥ जुगह जुगह केरा जे कीए गवाहि करिअदा गी॥ सिं
ईआ ता का गरिआ करिआखि बिचारी॥ ७॥ तुंस सकल
देहि तसा हु दथा ही॥ जा कउ तुस चुबुझा वहि अपु सा
ही॥ ८॥ १॥ २३॥ रागु आसा महला ३॥
गम गुर मुगा वाइआ हरि नामु निरंजन नुभगिदा
चीनि सदा सुखु पाइआ॥ १॥ सुहि मनो मेरे तुगि आगु
भाखि जा है गुरमुखि पाईऐ ना मुनियनु गहाउ॥
॥ सतिगुरु बेटी दड़ि आई॥ जिनि मम
ईं॥ सहजे मा ताहरि गुनु गाई॥ २॥ ए हु गुरपुजै

ਇਆ ਅੱਹੇਦੁ ਨੈ ਅੱਭਰਾ ਹੀ। ਗੁਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ। ੩। ਗੁ
ਦੁਤਯਾ ਸਿੱਤਯੁਸਾ ਗਾਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਹੋਮਤਿ ਦੁਖਾ ਵਿ ਸਾਰਜਾ
ਗਦਗਿਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਾਚਿਆਰੁ। ਨਾਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਵਡ ਵਡ ਸੱਸ੍ਰੀਹੋ
ਆਯੁਪਛਾਨਿਹਰਿਧਾਵੈ ਜਾਈ। ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਾਪੁਰਖਾਰਤੁ
ਈ।੫। ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਪਾਈਐ ਗਨਿਗਮ ਬਾਨਾ ਮੁਗਧੇ ਉਨ
ਸਾਚੀ ਸੱਕਾਸਾ ਹੁਦੁ ਆਗੇ। ਇ। ਸੇਵਕ ਕਾਗੀ ਜਿਗੁਰਸੇਵਾ ਕਾ
ਜਨਾਦਿਨੁ ਭਗਤਿਸ ਚੁਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿ ਹਾਏ। ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਬਾਏ।
ਜਨਾਕਸਾ ਚੁਕਹੇ ਵੀਚਾਰੁ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿਕਾ
ਤੇ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ। ੮। ੨। ੨੪। ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਆਸਾ ਕਰੇਸ ਤੁ ਕੱਈ। ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਨਿਰਾਸ ਹੋਈ। ਆਸਾ ਦੀ ਚੀਸੁਤ
ਕੱਈ ਸੱਜਾਰੋ ਜਾਗਾ ਹੋਂ ਈ। ੧। ਸਾਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਹਰਿ
ਬੁਖਨਜਾਈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਸਨ ਆਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕੁਸੈ ਗਲ
ਸਾਚੁ ਕਲੀ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ। ਏਹਾ ਕੁਗਤਿ ਚੁਕੈ ਆਭਿਮਾਨੁ।
ਨ ਗਸਵੈ ਐਹੁ ਵੈਪਰਵਾਨੁ। ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀ ਤੀ ਤਿਸ ਨੈ ਜਾਨੁ। ੨। ਤਿਸੁ
ਦੀਨੈ ਜਿਸ ਦੁਸੁ ਦੇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੁਮੰ ਨਿ ਵਸਾਏ। ਏਹੁ ਸੀ
ਜੋ ਆਪੁ ਗਵਾਏ। ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ੩। ਆਧਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਧੀ
ਨਾ ਆਥੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁ ਹਸਾਏ। ਆਧਿ ਕੁ ਆਵੈ ਆਧਿ ਸ ਜਾਏ।
ਜਬ ਦੀਸ ਰਚਿਸ ਮਾਏ। ਨਾਸ ਰਾਸ ਬਦੁਸ ਚੀਹੇ ਬਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ
ਆਧਿ ਦਧਾਣੀ। ਨਾਨਮੁਖਿ ਮੱਹਿ ਤਰੀ ਮਿਲੁ ਜਾਣੀ। ਸਬਿ ਨੁ ਨਾਵੈ ਕਾਢਿ ਗੋਵ
ਈ। ੪। ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕ ਕਾ ਸਾਇਆ। ਗੁਰਖਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਦੁਜਾ ਕਾਉ

ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਇਆ ਚਹੁਕਰਮਕਰਮ ਵੈਦੁਖੁਸਬਾਈਆ ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
ਪਾਇਆ ਏ ਔਰੁਤੁਮੀਦ ਸਬ ਦੁ ਬਿਚਾਰਿਆਨਦਿਨੁਡੁਬਦੇ
ਸਹਾਜਿਅ ਨੰਦਿਕਿਆਧਾਰਿਆਨਮੀਰਤੇਸਦਾਸਚੀਆਈ ਓ
ਟ੍ਰੀਐਹੁਸਬ ਦੁ ਬਿਚਾਰਿਆਹਰਿਜਪਿਧਰੀਐਹਉਮੈਮਾਰੀਐ
ਕੈਸਾਚੀਧਿਆਰਿਆਨਾਨਕਨਾ ਮਗੁਸਾਤਿਉਪਧਾਰੀਆ ॥੮॥੨॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਹੁਚਾ ॥ ਕਾਨੀ ॥ ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਉਪਜੈ
ਅਗਨਿਬੁਝਾਈ ਗੁਰਤੇਨਾ ਸੁਧਾਈਐਵਡੀਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਮੇਰੇਕਾਈ ਜਗ ਤੁਜਲੈਦਾਦੇਖਿਕੈਤਰਿਐਸਗਹੁਈ ॥ ਗਰਾ
ਆਨੁਉਪਜੈਮਹਾਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਗੁਰਦੇ ਪਰੁ ਰਪਾਈਆ ॥ ਰਹਾ
ਰਾ ॥ ਗਰਮੁਖਿਨਾ ਮੁਾਈਐਬੁਝੈਵੀਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹੈਅੰਤਰਿਸਬ ਦੁਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁਉਪਜੈਦੁਖੁ
ਸੁਖਿਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਹੋਈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੀਮਿਲਿ
ਈਆਤਿਵਦੀਸੱਚੀਪਾਈ ਨਿਰਮਾਲੈਜੋਤਿਪਸਾਰਿਹੀਜੋਤਿ
ਈ ॥੫॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਾਮਝਾਈਆ ਸਾਤਿਹੁਤਸੁਹੋਈ ਅੰਤਰਿ
ਹੀਨਾਸੁਖੁਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾਸਾਤਿਗੁ ਰੁਤੰਗੀਆਐਜਾਂਨਦੀਸੀ
ਵਿਖਪਾਯਾਸਭੋਕਟੀਆਹੀਢਿਰਿਦੁਖੁਬਿਘਨਹੋਈ ॥੭॥ ਅੰਦੁ
ਈਆਦੇਨਾਮੇਲਾਇਆ ਨਾਨਕਨਾ ਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਵਸੀਆ ਦੀ
॥੮॥੩॥੨੬॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਨੀ ॥
ਮੰਨਿਵਸਾਈਤੁਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਈਮੇਰੇਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁਸ
ਚੈਚਿਤੁਲਾਈ ॥੧॥ ਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਈਤੁਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੇਰੇ

ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀ ਕੇ ਭੋਗ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀ ਥੈਨੁ ਦੇਕੈ ਹਥ ਧੋਈ ਕੈ ਆਚਮਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਜਾਤਰੂਪ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ ਭੋਜਨ ਪਰੋਸਿ ਕੈ ਆਣੀ। ਅਗੈ ਥਾਲ ਦਾ ਨੁਕਰੋ ਕੀਸੁ ਆਪਣੈ ਖਬੇ ਪਾਸੇ ਰਖਿ ਕੈ ਖਬੇ ਹਥਿ ਨਾਲਿ ਧੋਈ ਹੋਈ ਦਾਤਣ ਫੜਿ ਕੈ ਸਚੈ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ਸਿਮਰਦੀ ਹੋਈ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਬੈਠੀ ਹੋਵੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਦੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਓਪਤਿ ਤੁਠੈ ਜੀਅ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇਵਕੁ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਅਜੁਨੀ ਸੰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਸੁਣੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ੧੧ ॥ ਘਾਟਿ ਚਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹੀਨਾ ਮਿਹਰ ਕਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮੁਹੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਨ ਮੇਵਡਿਆਈ ਨਾ ਮੁਸਾਈ ਚੋਟਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹੀ ਘਾਟਿ ਚਨਣਾ ਨਾ ਮੋਸੈ ਕੋਈ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਮੋਹੀ ਸਭ ਮੋਸਰਦਾਈ ॥ ੫ ॥ ਥੈਨੁ ਨਾਵੈ ਕਉ ਇਨਮੰਨੀਐ ਮਨ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਜਾਤਾ ਮਹਿ ਪਰਿਥਮੇ ਮਾਰੀਆਹੀ ਬਿਖਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਥਾਨਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮਹੁ ਦੀਨਾ ਮੁੰਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖੁ ਨਵਾਸਕੁ ਕਿਚੁ ਨਹੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ਕੈਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਾਮਹਣੈ ਥੈਨੁ ਰਖਣੀ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਖਣੁ ਆਖੀ ਗਾਢਿ ਕਾ ਬੁਰਕਾ ਕਾਢਿ ਨ ਵੇਖੈ ਦੂਜਾ ਕਾਉ ॥ ਆਖਿ ਉਕਾਰਿ ਵੀਆ ਵੈਰਾਗ ਪਰਸਾਦੀ ਹਾਰੀ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਵੈਰਾਗਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਸਭਿਖੰਡਾ।ਦਾਸਈਕਿਗੁਰਦਿਹਾਸ੍ਰੀਹਰਿਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨੀ
ਗੁਰਸੇਵਤੇਨਾ ਉ ਧਾਇਆਦੁਰਾਅੰਦਰਿਆਈ।੭।ਸਭਮਹਾ
ਤੋਸਿਰਿ ਧੈਧੈਕਾਰਾਇਆ। ਗਨਾਨਕਨਾਮੇਖਾਲਿਮਦਰੀਨਾ
ਕਾਈਮਥਾਇ।੮।੬। ।।ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ।।
।।ਸਭਨਾਵੈਨੱਅੱਚਦੀਜੀਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਧਾਏ।ਸਚਿਨੁਨਾਮੁਸਭੁ
ਕਿਸੁਜੀਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ।੧।ਤੁਧੇਅੰਤੁਦਇਆਸੁਹੈਤੇਰੀਸਭਕਾਰ
ਰੇਤੇਧਾਈਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਦੇ
ਸ੍ਰਿਸਾਟਿਉਪਾਈ।ਹੁਕਮੇਕਾਰਬਕਰੰਾਇਦਾਦੁਨਾਕੀਸੁਕਹੀਅੰ
ਚੁਣਾਅਚੁਣਾਂਤੁਪੁਰੀਆਂਇਹਤੇਰੀਸਿਰਿਕਾਰ।ਇਕਾਂ
ਮੇਲਿਲੈਹਿਈਕਿਦਰਗਹਮਾਰਿਕਢੈਕੁਤੀਆਂਗ।੩।ਇੰ
ਤਯਾਵ ਨਹੈ ਤੁਧੁਨਾਮੇਖਾਂਏ।ਗੁਰਸੇਵਤੇਸੁਖੁਉਪੈਜਾਂਹੈ
ਸ੍ਰਾਏ।ਅ ਨਾਉਕਿਚ ਖਾਕੁਚੀਜਾਂਇ ਧਨੀਧਤੇਨਾਵਹੁਆਂ
ਨਾਓਨਾਸੀਧਨਬੁਧੀਹੇ ਨਮੰਜ਼ਮੀਢਿਮਿਉਤਵ ਜਾਏ।੫।ਨਾ
ਸੁਆਪਤੀਤਿਸਨੱਕਵਨੀਆਂਏ।ਸ ਤੁਸੰਤੱਖੁਈਹੁਸੰਸਾਂ
ਯੁਸਬ ਦੁਸਮੁਏ।ਵ।ਆਖੇਖਾਧੜੈਨ ਪਹੁਚੀਐਕਥਿਕਹੈ
।।ਗੁਰਤੇਕੀਮਤਿਪਾਈਐਸਚਿਸਚਦਿੱਸ੍ਰੀਧਾਇ।੭।ਇਹੁ
ਤੁਗੁਰਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ।ਨਾਨਕਾਈਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਮੁਧਿਆਂ
ਗੁਰਕੈਹਾਤੀਅਧਾਰੀ।੮।੭।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਸਾਚਰਤੀਅਸੱਹਾਰਹੀਜਿਨਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ।ਧਨ
ਧਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ।੧।ਅਉਗੁਣਗਹੀਬ

ਕੀਸ੍ਰਾਰਨਜਾਣੁਕਿਆਕਰਿ ਕਰਹਿਮੀਗਾਰੁ।ਅਨਾਦਿਨੁਸਾਲਾਹ
ਸੇਜੋਰੈਨਬਤਾਰੁ।੫।ਸੱਚਾਰਾਸੀ ਮਹਲੁਪਾਇਆਵੀਚਹੁ
ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਅਪਣੇਸਹਿਲਈਆ ਮਿਆਉ।ਏ
ਹੁਵੀਸਾਰਿਆਮਾਇਆਮੱਹੁਰਬਾ ਰੁ।ਮਨਮੁਖਸਾਕੀਮਨਿ
ਮਦਰਿਛੱਹੀਖੁਆਰੁ।੬।ਆਪੀਮੇਲਾਇਅਨੁ ਸੇਮੀਲੇਗੁਰਸਬ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਲੇਮੁਖ ਉਜਲੇਤੁਸਚੈਦਰਬਾਕੀ।੮।੧੫।

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ।ਘਰੁ੨।ਅਸਟਪਦੀਆ।ੴਸਤਿਗੁਰਪ
ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ।ਪੰਚਵਸਾਏਪੰਚਗਵਾਏ।੧।ਐਸਾਬੈਰਾ
ਮੇਰੇਕਾਮੀਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਈ।ਰਹਾਉ।ਸਾ
ਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰੀ।ਫਹਰੇਮੁਹਕ ਮਗੁ ਰਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ।੨
ਬੀਜਹੁਕਾਈਮੀਤਾ।ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਹੁਨੀ ਤਾ।੩।ਸਾਂਤਿ
ਸਾਚਿਹਾ ਟਾ।ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਏਕੈਥਾ ਟਾ।੪।ਜੋਲਿ ਆਵੈਜੁਕੱ
।ਸਾਤਿਗੁਰਿਕਰਿਦੀਨੀਧੁ ਰਕੀਅਥਾ।੫।ਵਖਰੁਨਾਮੁਅਮੀ
ਵਹੁਚਲੈਆਹਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਆਵਹੁ।ਵਾਸਾਗੁਰੁਸਾਹੁ
ਕੋਪੂੰਜੀਨਾ ਮੁਖੇਖਾਸਾ ਚੁਸਮੁ ਕੋ।੭।ਸੋਵਸੋਈਤੁਘਸਿ
ਗਸੇਵ ।ਅਚਿਚਲਨਗਾਨਕਦੇਵ ।੮।੧।। ਰਾਗੁਆਸਾ
।ਘਰੁ੩ ।ਮੇਰੇਮਨ ਨਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ।ਸਾਧਸੰਗਿ
ਤ ਨਿਰਮਲਸਾਚੀਰੀਤਿ।ਰਹਾਉ।ਦਰਸ ਨਕੀਧਿਆ
ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾ ।ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿਧਾ

ਗਇਆਜਾਇ॥ ਨਾਜੰਮੁਖੁਦਸ ਨਯੇਖਤੇਪਿਆਰੇਸੁਖਤੇਰਣਹੁ
ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿਆਰੇਜੁਲੁਜੁਚੁਗਈਸਮਾਇ॥ਜੰਤੁਪ੍ਰ
ਪਿਆਰੇਤੇਰੀ ਅਮੁਰਜਾਇ॥੭॥ਨਾਨਕਰੰਗੀਰੰਗਨਾਲਿ
ਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੪॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਭਾਥੀਤੁਮਹੀਜਾਨਤੇਪਿਆਰੇ ਕੈਸੁਪਾਵੈਕਰਤੁਸੁਨਾਇ॥
ਜੀਆਸਭਨਾਕਾਤੇਰਾਦਿਤਾਪਾਹਿਗਰਿਥਾਨਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਪੁ
ਪਿਆਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਜੰਤੁਕਰਣਹਾਰੁਸੋਕਰੀ
ਚੁਕਰਹੁਨਜਾਇ॥੪॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਭਤੁਸਹਾਵਣੇਪਿਆਰੇਜਿ
ਨਾਉ॥੫॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪਿਆਰੇਪੂਰਿਆਸਤਜਿਨ
॥੬॥ਏਕੰਆਦਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਾਟਿਘਟਿਗਹਿਆਸਾਹਿ
ਰਤੁ ਪਤੇਉਧਰਿਲੇਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਈ॥
੨॥ਮਃ ੧॥੧੫॥ਮਃ ੩॥੫॥ਮਃ ੫॥ ੪੨॥

ਰਹੁਕੀਆਪ੍ਰਾਣੀਜੱਕੇਚੁਦੇਹਾਸੋ ਦੇਗਹਿਆਗਦੇਦਵੈਹੁਮੁ
ਉਜੀਆਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਾਇਆ।੧੨।ਵੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾ ਚ
ਜਾਕੱਈਨਾਹੀ।ਏਕੱਰਵਿਗਿਆਸ ਤਥਾਈਏਕੁਵਸੀਆ ਮਨਮੰ
ਟੰਚੁਕ ਰਹੁਕੀਆਪ੍ਰਾਣੀਘਟੀਕਿਮੁਹਤੀਕਿਚੁਰਿਚਆਲਾਚੁਐਸਾ
ਅਧਣਤਾਜੀਪਵਹੁਤੁਮਹਾਰਿਸਰਣਾ।੧ਨਾਰਕੈਠਾਢਿਵਰਤੀਕਿ
ਰਹੀਜੈ ਨਕਾਚੀਤੁਆਗਾ।ਸਚਿਚੁਆਗਾਸੋਈਜਨਨੀਸਤੰਤ
ਬੁਧਾਇਆ।੧੫।ਤਤੈਤੰਢੁਕਰਹੁਕੀਆਪ੍ਰਾਣੀਜੱਕੇਚੁਧੱਆਸੁ
ਤਿਸਾਹਿਸਰੇਵਹੁਤਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਵਿਰਹਿਆ
ਹੀਉਸਾਰੇਆਪੇਜਿਉਤਿਸਕਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹੁ
ਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ ।੧੭।ਲਾਲੈਵਤੁਗੈਘਰ
ਗੁਣਗਾਵੈਸੱਈ।ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁ
ਤਤੈਤਾਗੁਕਉਜਪੁਹੱਆਜਾਕਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।ਨਾਤਰਨਾਤੁਜਾ
ਤਾਗਿਲੋਹਿਤਾਰਲਗਇਆ।੧੮।ਥਥੈਥਾਨਿਥਨੰਤੁਰਿਸੱਈਜਾਕਾ
ਆਰਕਿਆਕਰ ਮੁਰਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐ ਜੱਤਿਸੁਰਾਮੱਈ
ਦਦੈਦੱਸੁਨਦੇਉਕਿਸੈਦੱਸੁਕਰੰਮਮਾਆਪਰਿਆ।ਜੱਮੇਕੀਆਜੀ
ਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ।੨੧।ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜੀਨਿਬਧੀਹਰਿ
ਗੁਕੀਆ।ਤੀਸਦਦੀਆਸਭਨੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪ
।ਨੰਨੈਨਾਹਕੱਰ ਨਿਤਰੱਗੈ ਨਾ ਭੈਠਨਸੰਮਾਲਿਆਗਲੀ
ਦਿਵੈਨੇਕੰਤੁਨਕਬਹੁ ਮੈਮੀਮਾਲਿਆ।੨੩।ਧਧੈਧਾਤੁਸਾਹੁਪਕੇ
ਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਆ।ਦਬੈਬੁਲੈਸ ਚੁਕਿਬੁਜਾਲੈਅੰਤਰਿਬਾ
ਆ।੨੪।ਫਫੈਫਹੀਸਭੁਜਗੁਫ ਥਾ ਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰ

रागुआसा महला ३ घरी १।

आपॅऐंडैमकुजागुआईआ कायेपंडैकरण्कुबईआ॥गीमीमी
देखाड़िअवगल्गल्दीसाईआ॥१॥म नऐसा ऐथायचुंमीपंडु
थारे हुतेमैमीरिगहिआगहाऊगमीपंडु इ ऐसी॥गमीपं
नामुण्ईआ॥छछेछीनाहीआहीनिमिमुत्ते रिउचुटहीजीउफ
॥२॥चचैचुहीनहीमुत्ते चगीमनुपंखेउग्जनमुगाईआ॥
थग्ईछियाथाअहम्कचागुउ युण्ईआ॥३॥ज्जज्जैजीउ
मुत्तेअंडेगईआथचुउड़ारिगा॥एकुमच दुउजीनहिनचं
हारिगा॥४॥उ युसीमिलिखिआसॅथ उ युपंडुउअहगा
ञ्ञैरिखिआथाहीआढहाथ ईआंथाथेथिछॅटगाजिउपं
समैसंञ्ज मुगाईछ मुत्ते एकुदानुउपुरुखं ण्ईआगासटं
नकीसा तेगी दउयानंथायैउेग्जनमुगईआ॥६॥
रिञ्जीउेगीमुत्तेहउमैवड़ाग्ग्यईआ॥अैउमिआउोथ
हिआमाईआकामहउजुड़ईआ॥७॥कवैकगीमृपंख
माउड़ाञ्ञागेउयुहरिवं साईआ॥थ तूहिगुणीउुंखपु
रवि दुबुछेउुंजुबिमुआ॥८॥उउैउगमासिज्जईछिउुमुत्तखं
ईआ॥थथैथारिथारिढिगहिउुंमुत्तेद दैदानुउपुण्
थथैथाहिनथद्जीमुत्ते थरथंछिउुंपञ्चिगहीआ
अईछिमुत्तेईउुसीउितैग्जेखुथाईआ॥१०॥खबैबुनी
मुत्तेमाईआविचिगञ्जनुउईआ॥ञ्ञाउथगमादीएबा

ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀਆ ਈ ਮੁਤੇ ਦਸਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਾਰਿਆ ॥
ਇਆਨ ਹਾਥ ਸਾਰਿ ਮੁਤੇ ਫਿਰਿ ਤੁੰਜਮ ਵੇਦਸਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਸੈ ਵੈਵ
ਰਹਿ ਮੁਤੇ ਸਾਤਿਗੁ ਰਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸਹਿ ਤੁ ਵਿਖਾ ਸਾਤਿਗੁ ਬਖਾਣੁ ਹੁਰੁ
ਹੋਇ ਹਿਗੁ ਰੇ ਕਹੈਨਾ ਉਚੁਕਾ ॥੧੩॥ ਹਯ ਯੈ ਪਾ ਵਤ ਵਗਿ ਖੁ ਮੁਤੇ ਤੈ
ਵੇਖਿਆ ਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੱਵਹਿ ਤਾਹਰਿ ਗੁ ਮੁਖੀ ਵਾਹਿ ਜੁ ਗਾਜੁ ਗੰਵਾਰ ਹਿ
ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ ਗਗੈ ਗੱਖਿ ਦੁਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁਤੇ ਗਾਫੀ ਕੀਨੇ ਪਾਇਆ ॥
ਰਹਨਾ ਹਿ ਰਦੇ ਵਾਸਾਇ ਮੁਤੇ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਹਸਾ ਖਿ ਬਧਾ ਸਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥
ਹਾਰਿ ਕਥਾ ਖੁ ਟੁਤੁ ਮੁਤੇ ਤ ਸਦ ਸਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇ ਦੁਖੁ ਲਹਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥ ਗੈ ਗਾ ਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁਤੇ ਹੀ ਰਦੇ ਜੋ ਨ
ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੋ ਨੀ ਰਾ ਮੁ ਪਛਾਣਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਾ ਮੁ ਤਿ ਨੀ ਖੁ ਸੁ ਲੈ
॥੧੭॥ ਤੇ ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ਨ ਨ ਰ
ਬਖੁ ਸਾਤਿਗੁ ਸੁਮਾਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜੰਮੇ ਖਾਨਿ ਬਾਰੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥ ॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਤਾ ॥ ੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਖੀ ਬਾਲ ਵੀਏ ਮੇਰਾ ਧਿਰੁ ਲੋਅ ਆਲਾ ਮ ਗਾਯਨਾ ਧਿਰ ਨੇ ਹੁ ਘਣ ਤਾ ਗੀ
ਇਆ ਆਸਾ ਰਾ ਮਾ ਗਾਯਨਾ ਧਿਰ ਹੀ ਮੇ ਲਾ ਹੋਇ ਸੁ ਆ ਸੀ ਆ ਧਿ ਪ੍ਰ ਚੁ ਖੀ ਰਾ ਧਰ
ਗਾ ਸੁ ਹਾ ਵੀ ਸੰ ਗੀ ਧਿ ਰ ਕੈ ਸਾ ਤ ਸ ਤਿ ਐਂ ਮ ਤ ਰੇ ਗਾ ਕਰਿ ਦਾ ਇ ਆ ਮਾ ਇ ਆ
ਆ ਆ ਸਾ ਚੇ ਸਬ ਦੀ ਸਾ ਲਿ ਗੁ ਹਾ ਵ ਓ ਗਾ ਨਾ ਨ ਕਹਾ ਰਿ ਵ ਰੁ ਦੇ ਧਿ ਵਿ

ਆਜਗਦੇਖਾਤਹਸੱਈਓਨਾਨਕਹਾਕਿਰੀਕੁਗਾਤਿਨਬੰਚਿਉਸਗਲੇ
॥੨॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੇਰਾਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਸਾ ਚੁਸਮਾਲੇਕਾਮਾਗਾਅਵਗਣ
ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਾਮਨਾਲੇਕਾਮਾਗਾਅ ਦਰਸਦੇਖਹਰਿਕਰਣੀਸਾਚੀਹਿਸਾ
ਕੱਸਾਵਣੁਜਾਵਣੁਰਾਖਿਹਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁ ਚਿਚਾਰੁਕਾਮਾਨਹੁ
ਸਬਾਤੁਸਾਚਿਸਮਾਲੇਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁਪਰਗਾਸੀਆ
ਗਸਤਿਪਾਈ॥੩॥ਸਚੁਅੰਜਨੁਅੰਜਨੁਸਾਰੀਨਿਰੰਜਨੀਰਾਤਾਸਾਮਾਸਾਮਹੀਨੀ
ਆਜਗਜੀਵਨੋਦਾਤਾਰਾਸਾਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹਰਿਸਾਮਿਨਿਰਾਸਾ
ਛੋਲੇਮੇਲਾਈਆਸਾਧਸਬਾਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪਾਈਬੁਪੁਪਾ
ਹਰਿਕੀਰਤਾ ਤਰਤੇਬੇਰਾਗੀਚੁਕੇਮੱਹਾਪਿਆਸਾਨਾਨਕਹਾਉਮੈਮਾਰ
ਇਹਭਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥੪॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
ਘਰੁ੨ਛੰਤੁ॥ ਤੁੰਸਭਨੀਥਾਈਜੀਯੋਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸੀਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਸਬਨਾ
ਰਸੀਬਿਧਾਦੁਖਾਈ ਸਾਰਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਦੁਖਾਥੀਸਾਰਣਹਾਰੁਜੀਉ
ਤ ਜਾਕਹੋਵੈਵੱਟਕੁਟੰਤ ਰਖਾਥਕੇ ਏਕਘੜੀਮਹਿਖੋਵੈ
ਹੰਸਾਬਗਾਸੀਬਗਾਘਰਿਘਰਿਕੇ ਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਤੁੰਸਭਨੀਥਾਈ
ਜਾਈਸ ਚਾਸੀਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਜਿ ਨਾਇਕਮਹਿਖਾਈ
ਸੁਖੁਪਾਈਆਤੇਬਿਰਲੇਸੰ ਸਾਰਿਜੀਉ॥ਤਿ ਨਜਮੁਨੇਸਿਨਆਵੈ
ਦੁ ਕਮਾਵੈਕਬਹੁਨਆਵਹਿਨਾਰਿਜੀਉ॥ਤੇਕਬਹੁਨਹਾਰਹਿਮਿ
ਗਹਿਤਿ ਨਜਮੁਨੇਸਿਨਆਵੈ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਨਾਕਾਚੁਕੱਹੀ
ਵੈਗਸਾਤਹਾਰਿਸੁਹਾਢਲਾਪਾਇਆਹਾਰਿਨਾਮੁਉਰਾ
ਜਿਨੀ ਇਕਮਹਿਖਾਈਆਤਿ ਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਬਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀ

ਸਾਚਾਸਾਹਿਚੁਮਾਨਿਬਸੈ ਚੀਢਾਸਾਹਿਨਮਜਾਲੇਹਗਮਾਗਮਾਚਲੁਮੀਦਿਚੁ
ਨੀਜਾਣੁਚ ਧਰਿਧਾਇਆਗਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆਮੋਹਿਮੀਠਮਅੰਮਿ
ਰਹਿਆਗਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸੀਉਛੱਡਿਮਨਹੁਅੰਦਰੀਆ
ਤੈਨਾਨਕਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਆਤੁਿਆਧਰਦੇਸੀਆਗ॥੩॥ਨਦੀਆਵਾਸੀਦਿ
ਆਸੰਜੋਗੀਗਮਾਜੁਗੁਜੁਗੁਮਿਲਾਵੀਸੁਤਰੇਵੱ ਜਾਵੇਜੋਗੀਗਮਾਜੋ
ਜਾਵੇਚਰਿਧਚਾਵੇਸਾਤਿਗਰੁਨੀਨੀਚੇਤੀਆਗਾਬੀਨੁਨਾ ਮਹਾਰੰਬਰ
ਧਰਹਿਮਗਧਅਚੇਤੀਆਗਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਰਸੋਲੰ
ਨਿਆਗਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕਸਬਦੀਸਾਚੈਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁਨਿਆਗ॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩ ॥ ॥ਛੰਤੁ॥ਹਮਘਰੇਸਾਚਾ
ਸਾਚੈਸਬਦੀਸੁਹਾਇਆਰਾਮਾਧਨਪਿਰਮੇ ਏਕਭਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁਆਪੇ
ਆਰਾਮਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਇਆਸ ਚੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆਰਾਮਿ
ਤੀਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਸਚਿਸਵ ਰੀਸਦਾਰਵੇਨੰਗੀਰਾਨੀ
ਏਹਰਿਵਰੁਪਾਏਤਾਹਰਿ ਸੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁ
ਵਾਰੀਸਫ ਆਉਜਾਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੧॥ਦੁਜੈਤੈਕਾਮਾਲਿਗੀ
ਰਿਵਰੁਨਪਾਏਰਾਮਾ ਕਾਮਾਲਿਗੁਨਹੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਆਸੀਅਉਗੁਣਵੰਤੀਝੂਠੀ
ਗੁਸੋਵੀਸਦਾਸਖੁਪਾਇਆਤਾਪਿਰੁਮਾਲਿਆਹਦੂਰੀ ਦੀਪਿ
ਦਰਹੁਰਸੀਸਚੈਸਬਦੀਸੁਤਾਏ।ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਾਲਿ
ਮਾਲਿਪ੍ਰੀਤਿਮਸਖੁਪਾਏ॥੨॥ਧਿਰੁਸੰਗਿਕਾਮਾਲਿ ਜਾਲਿ

ਗਾਈਵਕਹੈਨਾਨਕੁਜਹ ਮਨਤੁਯਾਵਦਤਹਹਰਿਤੁਮੈਗਾਵਨਾ
ਤਿਸੁਰਸਿਮਲਿ ਐਯਾਵਤੁਬੈਸਿਮੁਆਨੀਜਘਰਿਵਸੀ ਆਸਾ
ਹਾਥੁਨਾਮੁਖਾਇਨਾਮੈਰਹੈਸਮਾਏ।ਯਾਵਤੁਬੈਸਿਆਸਾਤਿਸੁਸਿਮ
ਸਵਾਦੁਆਰੁਯਾਇਆਗਤਿਬੈਐਮੈਤਰੁਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿਖੁਪਸੀ
ਜਗਤੁਬੰਸਿਸੁਰਹਾਇਆਤਹ ਅਨੇਕਵਾਜੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਸਕਲ
।।ਈਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸਾਤਿਗੁ ਸਿਮਾਲਿਐਯਾਵਤੁਬੈਸਿਮੁਆਨੀਜਘਰਿ
ਏਤਾ।।ਮਨਤੁਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਅਥਣਾਮੁਪਾਪੁਪਚਾ ਦੁ।।ਮਨਜਿਸੁ
ਹੈਗੁਰਮਤੀਹੈਗੁਮਾਣੁ।।ਮੁਪਾਪੁਪਚਾਣਹੀਤਾਂਸਹਜੁਜਾਣਹੀਮਾਰਗੁ
ਸ੍ਰੀਹਰਿਜੀ।।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਵੱਜਾਸਹੀਤਾਂਦੁਜਾਬਾਖੁਨਕੱਈ।।
ਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਤਹੱ ਆਪਰਵਾਦੁ।।ਈਵਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸਰੂਪਹੈਅਥਣਾਮੁਪਾਪੁਪਚਾਦੁ।।੫।।ਮਨਤੁਗਾਰਬਿਆਟੀਆਜਾ
ਆਜਾਹੀ।।ਮਾਈਅਗੱਮਹਲੀਮੱਹਿਆਗਛਿਤਿਛਿਤਿਨੁ ਨਿਵਹੀ
ਲਾਗਾ ਜਾਹਿਮੁਰਾਯਮ ਨਅੰਤਿਗਾਈਆਪਚੁ ਤਾਦੋਗਾ
ਸਨਾਰੱਗੁਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੋ।।ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੇਨ
ਗੋਗਾਈਆਪਚੁਤਾਵਹੋ।।ਈਵਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੁਗਾਰਬਿਆਂ
ਜਾਦਿਆਜਾਵਦੇ ।।ਏ।।ਮਨਤੁਮਤਮਾਲੁਕਰਹੀਜੀਹਉਂਕੁ
ਗਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਹੱਹਾਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਬੁਧਿਹੈਮੰਦੀ
ਕੁਖੱਹਾਹੱਹਨਿਮਾਣਸ ਤਰੁ ਕੁਅ ਗੈਮਤਕਿਬੁਆ ਪੁਜਾ
ਧਣੈਅੰਕਾਰਿ ਜਗ ਤੁਜਾਬਿਆਮਤੜੁਅਥਣਾਅਪੁਗਵਾਵਹੀ
ਕੇਭਾਲੈ ਰਗਹਿਕਾ ਸਾਤਿਗੁਰਕੈਭਾਸੈ ਚਾਗਿਰਹੁਜਾਇ ਵਹੀ
ਛਾਡਿ ਸਯੁਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣਹੱਹਾਇਮਹੁਤਾਥਾਂਨੁਸੁਵਨੀ

ਮੀਲਿਆ ਸੱਸਹੁ ਪਿਤਿਆਇਆ ਮਹਾਅ ਨੰਦੁ ਸਹ ਜੁਤਇਆ
ਸੱਸਹੁ ਪਿਤਿਆਇਆ ਨਿਵਾਇਆ ਦਰਾਣਾ ਜੇਠਾਣਾ ਦੇਰਾਣਾ
ਖੁਪਾਇਆ ਸੱਸਹੁ ਪਿਤਿਆਇਆ ਨਿਵਾਇਆ ਦਰਾਣਾ ਜੇਠਾਣਾ ਦੇਰਾਣਾ
ਗਰਹੱਥ ਤਿਗੜਿਆ ਧੀਸਵਰੇਗਾ ਸੇਜ ਨਹ ਵਰ ਸੁਹੱਇਸੀ ਨੀਂਦ ਇਕ
ਆ ਦੂਤੀਆ ਤਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ਈ ਵਕਹੈਨਾ ਨਕੁ ਧੰਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜੀਤੁ ਮੈ
ਪਿਤਿਆਇਆ ਸੱਸਹੁ ਪਿਤਿਆਇਆ ਨਿਵਾਇਆ ਦਰਾਣਾ ਜੇਠਾਣਾ ਦੇਰਾਣਾ
ਪੁਆਏ ਦੁਨੀਆਣੀ ਹੁ ਗਹਿਹਉ ਮੈਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਨਿਨਾਹਿਆ ਧਿਕੁਆ
ਨਾਂਯਾਏ ਨਿਕਾਕਿਛੁ ਨਵਸਾਈ ਰਾਤਿ ਨਕੀਗਾਤਿਅ ਵਗਾਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਸੁਹਿ ਨਿ
ਜਾਨਗਵਾਈ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਖਰਾ ਕਾਰਾਗਰਮੁਧਿ ਕੀਸੋ ਚੁਝਾਇਆ ਈ ਵਕਹੈਨਾ
ਅੰਤਰਵਿਰਾਜੁ ਤੁਯੁਕਰਮਿ ਚੁਆਇਆ ਲਾਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮਸਚੀਤ
ਵਿਆਈ ਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਸ
ਗਵਾਹਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਪੁਰਾਂ ਨਿਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
ਹੀਆ ਤੁਪੁਰਵਾਹਿ ਸਚੇ ਸੀਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਹੇ ਗਾਜੀ ਸਨ ਤੁਆ ਪੇਮੇ ਲਾਡੁ
ਮੁਧਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ਈ ਵਕਹੈਨਾ ਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮਸਚੀਤ ਰੀਵਾਹਿਆਈ
॥੨॥ ॥੭॥

ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੀਵ ਨੁਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਏਗਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਦੇਵੈ
ਵਸਾਏਗਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਵਸਾਏ ਸਭੁਸੰ ਸਾਦੁਖੁਗ
ਆਇਸਟੁ ਅਗੱਚਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਯਗਮ ਪਦੁਪ

ਇਆ ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਵੀਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਕਰੀ ਪੂਰਬਦਾਤੇ ਜੱਤੀ ਜੁਤੀ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਾ ਮੁਠਾ
ਆਸਾ ਮਾਖਿ ਮੁਆ ਵੇਖਿ ਨ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧੀ ਮਤਿ ਚੀਤੁ ਨ ਕਾਈ
ਆਦੁ ਰਗੰਥੀ ਮਤਿ ਚੀਤੁ ਨ ਆਗਾ ਜੀਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਆਈ
ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚੁਕ ਕੁਕੁਮਿ ਆਰਤਿ ਵਾਈਆ ਦੁਖੁ ਖੋ
ਸੋ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਦਈ ਨਾਨਕ ਬਿਖੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ
ਰਸਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਬੰਕੁ ਬੁਢਾ ਕੁਨੀ ਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਗਮ ਹੈ
ਪੰਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਾਹੀ
ਸੁਰਾ ਵੈ ਗੁਣ ਕਾ ਵੈ ਨੀਦ ਬੁਖ ਸ ਚ ਘਰ ਹਰਿ ਤੀ ਅਗੀ ਸੁੰਨ ਸੁੰ
ਦਜਾ ਰੇ ਇਕ ਕਾਤੀ ਆ ਵਾਹਿ ਆ ਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੈ ਜਾ ਏ
ਅਰਧਿ ਗੁਰ ਆ ਗੈ ਜੀਸੁ ਪੂਰਾ ਧਰਤਿ ਸੱਧਾ ਏ ॥੩॥ ਰਚਨਾ ਰਚਨ ਧਰ
ਗਰਿ ਕਰਿ ਆ ਰਾ ਮਾ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਆ ਗੋ ਤਿ ਨਾ ਹੀ ਬਰ ਚੀ
ਬਾਣੀ ਆ ਗੋ ਤਿ ਨਾ ਹੀ ਬਿਚਾਰੀ ਤੇ ਆ ਨਿ ਗੱਲਾ ਕੂ ਰ ਤਨੁ ਅਪਾ
ਮੁ ਅਤੁੱਲਾ ਕੁ ਧਾ ਇ ਅਤੇ ਗੇ ਭਰ ਤਿ ਭਰੇ ਕੰਡ ਰਾ ਰਾ ਸਮੁੰ ਦੁ ਦਿੱ ਲੀ
ਖਿ ਆ ਈ ਕਦ ਸਤੁ ਅਨੁ ਧਾ ਦੀ ਖਾ ਈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੱਦਿ ਦੁ ਗੱਦਿ ਦੁ ਗੁ
ਨ ਕਾ ਈ ॥ ਨ ॥੧॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾ ਵ ਗੈ ਓਂ ਮ ਤ ਧਾ ਰਾ ਮਾ ॥ ਗੁ ਮੁ ਖੇ ਨਾ
ਮੁ ਧਿ ਆ ਰਾ ਮਾ ॥ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਰ ਜ ਗ ਤਿ ਨਿ ਸ ਤਾ ਰ ਮਾ ॥
ਈ ॥ ਕ ਲ ਜੁ ਗੀ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮ ਬੱ ਹਿ ਥਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖੀ ਪਾ ਰ ਜਾ ਤ
ਆ ਤਿ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮੀ ਸੁ ਹੇ ਲੇ ਜੋ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਕ ਰ ਦੀ ਸਾ ਰੀ ॥ ਗ

ਨੇਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਲਾਇਆ।੫।ਜਿਨ ਅੰਤਰੇਰਾਮੁਨਾਮੁਵੀਮੋਥੈ ਨਿ
ਈਆਰਸਾ।ਸਭਿਅਰਥਾਸਭਿਧਰਮਮਿਆਲੇਮ ਨਾਚੀਐਆਸੱਢਨੁ
ਮਾਸ ਨਾਚੀਐਆਫਜੁਧਾਇਆਰਾਮਨਾ ਮੁਧਿਆਸ਼ਿਆਰਾਮਨਾ
ਗਾਏਦੁਰਮਾਤਿਕਬੁਧੀਗਈਸੁਧੀਹੱਈਰਾਮਿਨਾਮਿਮਨੁਆਇਆ
ਸੰਗੀਗੁਸਕੁਹੱ ਆਸਿਤੁਰਾਮੁਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆ।ਨਾਨਕਹਰਿਜ
ਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸੀ ਆਏ।ਜੀ ਨਸਬਧਾ
ਗੀਤਿ ਨਦੁਸੋਚਿਤੁਨਆਇਆਰਾਮਨਾ।ਜੇਯਰਤੀਸ ਚੁਕੰਜਨੁ
ਨਵੈਅਵੁਨਕਾਇਆਰਾਮਨਾ।ਰਾਮਨਾ ਮੁਮਨਿਭਾਇਆਧਰਮਸੁਖੁ
ਰਿਚਆਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈ।ਰਾਮਨਾ ਮਧਨੁਪੰਜੀਸੋਵੀਰ
ਈ।ਰਾਮਨਾਮਾਈਜੁਗਮਾਹਿਤੁਆਹਾਜਸਕਾਮੁਨੇਲਿਨਆਂ
ਮੁਖਿਰਾਮੁਪਵਾਤਾਕਾਰਿਕਿਰਯਾਸਾਧਿਮਾਨਵੈ।੭।ਗੱਲ
ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆਸਾ।ਸੋਵਡੱਗੁਰਸੇਵਾਆਗਾ ਜੀਨਿਆਨੁ
ਹਿ ਆਰਸਾਰਾਸ ਨੁਤ ਨੁਅਰਧਿਆਚਹੁਤੁਮਨਿਸਗਧਿਆਰਾ
ਸਿਆਏਦੀਨਾਨਾਖੁਜੀਆਕਾਦਾਤਾਪੁਰੇਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆਗੁਰੁ
ਗੁਰੂ ਏਵੱਡਗੁਰ ਉਪਦੇ ਸੁਰਬਾਣਾਏ।ਰਾਮਨਾ ਸਮੰਤੁਹਿਆਇਵਡ
ਸੁਖੁਪਾਏ।੮।੨।। ।।ਰਾਗੁਆਸਾਸਮਹਲਾ ੪ਘਰੁਪਹਿ
ਰਿਕਰਤਾਦੁਖਾਬਿਨਾਸ ਨੁਧਾਤਿਤਯਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉਹਰਿਜੀ
ਗਤਿਪਾਈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾ ਮੁਜੀਉਹਰਿਉਤੁ
ਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਾਬਿਗੁਹੱਵੈ।ਜਨਮਮਰਣੁਦੁਵੈਦੁਖਮੇਟਾ
ਵੈਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰ ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪਿ

ਧਰਾਚਾਰੇ ਧਰਮਾਧਿਆਨੁਜੀਉ ਸਮਿਤਹਿ ਭਿਗਾਵਹਿ ਪਰਾ
ਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਯਲਗਿਆਨੁਜੀਉ।ਗੁਰ ਸੀਆਨੁਪਦਾ
ਕਿਰਤਾਰਥੁਸੱਚਾਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦੀ।ਅੰਤਰਿ ਵਾਹਬਿਧਾ
ਜਾਅਵਗੁਨਕੱਢੀਹਰਿਹਰਿਲਿਵ ਲਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਦੀਆ
ਵੈਮਾਨੁ ਜੀਉ। ਸ ਤਜਗਿਸਤੁਮੰਤੱਖੁਸਗੀਪਗਚਾਰ
ਜੀਉ।੧।ਤੇਰਾਨੁਚਾਆਇਆਅੰਤਰਿ ਜੱਖੁਧਾਇਆਜਨੁਸੰਤਾ
ਜੀਉ।ਧਰੁਚਉਥਾਖਿਸੀਅਰੈਧ ਗਈਕੀਆਮਹਿਹਿ ਗੈਧੱਖੁ
।ਸਹਿਹਿਰਦੈਵੱਖੁਮਹਾਬਿਸਾਲੁਪੁਨੈਧਧਾਵਹਿਕਾਵੀਦੁਖ
ਤਰਿਮਮਤਾਗੁਖਾਗਨਹਉਮੈਅਹੰਕਾ ਰੁਦਧਾਈਆਗਾ
ਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਖੀਖੁਗੁਰਮਾਤਹਰਿਨਾਮਿਖਾਹਿਜਾਈ
ਆਈਅਖੰਤਰਿਜੱਖੁਧਾਈਆਜਤੁਸੱਜਮਕਰਮਾਕਾਖਾਈ
ਦੁਆਧਰੁਆਈਆਕਰਮੀਤਮਾਈਆਹਰਿਗੱਧੀਕਰੁਉਧਾ
ਧ ਨਤਪਾਹਿਜਾਗਧੰਨਅਰਚਾਹਿਆਤਿਰਿਰਿਆਕਰਮਾਕਾ
ਰਿਆਕਰ ਮਕਮਾਈਆਧਰਗਦੁਈਖਿਸਕਾਈਆ ਧੁ
ਕਾਈਜੀਉ।ਸਹਾਜੁਧੱਜਧਬਹੁਕੀਨਾਦੀਚੀਹਉਮੈਧੈਧੈ
ਦਇਆਲਿਗੁਰੁਸਾਧੁਮੀਲਾਈਆਸੀਆਲਿਸਾਤਿਗੁ ਸਮਾ
ਜੀਉ।ਜੁਗੁਦੁਆਧਰੁਆਈਆਕਰਮੀਤਮਾਈਆਹਰਿਗੱ
ਈਜੀਉ।੩।ਕਲਜੁਹਰਿਕੀਆਧਰਗਤੈਖਿਸਕੀਆਧੁ
ਕੈਟਿਕਾਈਜੀਉ।ਗੁਰਸਬ ਦੁਕਮਾਈਆਅਉਧੁਪੁ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੰਮਤਿਪਾਈਜੀਉ।ਹਰਿਕੀਰਤਿਤੁਮੁ

ਉਆ ਤੇ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਤ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਗਾਤ ਗਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਮੁੰਹ ਚੀਕਤ ਢਾਖੇ ਨੀ ਘ ਰਤ ਹਮਾਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਜੀਓ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਬਾਹ ਧਰਾਈ ਉਤਮ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਤਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮਝਧਾਰ ॥੫॥੧੨॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਚਉ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਮਿ ਹਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਚਉ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਮਿ ਹਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਈ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਜਮੁ ਜੋਹ ਨ ਸਕੈ ਨਹ ਨੇੜਿ ਆਵੈ ਜਮੁ ਜੋਹ ਨ ਸਕੈ ਨਹ ਨੇੜਿ ਆਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ਜਿਉ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਜਗੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਸੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕਰਾਵੈ ਤਿਉ ਕੋ ਕਰਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ

ਤੈਧਰੁਕਰਤਾਤੇਕਾਧਾਰੁਨਧਾਈਆਜਾਇਨੀਉ॥ਚਾਰੁਪੁਰੰ
ਦਆਖਿਨਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿਮਿਲਣ
ਕੰਈਤੁਆਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਦੁਖਨਕੰਈਤੇਰਾਸਬ ਦੁਸਮਤੁਤੁਹੈਦਰਤਿਤੁਆਪਕਰੀਸੁਖ
ਹਿਰਦੇ ਆਏਕੋਮੰਈਗੁਰਮੁਖਿਆਧਿਆਇਨਮੁਜੀਉ
ਸਗੁਸਦਆਖਿਨਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥ਤੁ
ਸਭੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਤੁਵਰਤੈਵੇਚਣਾਈਜੀਉ॥ਸੁਖ
ਵੇਚਣਾਵਹਿਸਭਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭਸਬ ਦਸਮਾਦਾ
ਰੈਸਬਦਿਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆਪੁਗਵਾਈਐ॥
ਸਭੁਤੁਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ ਜਿਉਤੁਵਰਤੈ ਵੇਚਣਾ
ਆਸਾਮਹਲਾ॥ਘਰੁ॥ ਛੰਤ॥ ਹਰਿਮੰਦਿਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਵੰਨਾਰਾਮਕਾ॥ਅਨੁਰਾਮਕਾਵਟੀਆਸਾਈਆਵੰਞੁਜੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਚਾਪੁਰਖਿਆਮੇਰਾਮਨੁਤ ਨੋਰਤਿਨ
ਸਕਿਝੁਕੀਜੈਆਸਭਜਨਮੁਯਤਨਯੰਨ॥੧॥ ਹਰਿਪ੍ਰਮਾਨ
ਆਸਾਈਆਲੇ ਅਤੀਆਰਾਮਕਾ॥ਜਿ ਸੁਆਸੀਪੀਚੰਦ
ਸੁਹਿਜਰੀਆ ਜੀਵਨੁਮੁਕ ਤੁਸੰਆਧੀਆਨੰਦ
ਜਨਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿ ਹਰਿਜਗੁਦਰੁ
॥੨॥ਹਮਮੁਰਖੁਮੁਧਅਸਗਲਾਗਤੀਸਾਸੁਦੇ
ਸਕਾਂਕਰਿਪੂਰੈਹਰਿਧਾਈਆਹਰਿਕੁਗਤਿਈਕਾਂ
ਮੇਰਾਮਨੁਤੁਸਬਦਿਗਾਸਿਆਜਪਿਅਨਤਰੰਗਾ

ਛੰਤ ॥

ਸਾਗੁ ਭਇਆ ਸਭ ਹਰਿਆ ॥ ਜਬ ਤੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲ ਮੇਵਾ ॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਤੂਰਾ ॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਤੂਰਾ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੰਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਭ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵੈ ਅੰਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਾਧ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ॥੪॥੮॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ਅਸ੍ਟਪਦੀਆ ॥

ਪੰਖੁ ਦਿਹਾੜੇ ਦੀਆ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਜਗਿ ਸੁਪਨਾ ਜੈਸਾ ॥ ਸੰਚਨੁ ਕਰਿਆ ਦੇਖਣਾ ਖਾਵਾ ਤਨੁ ਪੈਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਡ ਪਰਵਾਰ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕਾ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਦਿਨ ਹੋਵਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਪੰਖੁ ਦਿਹਾੜੇ ਦੀਆ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਜਗਿ ਸੁਪਨਾ ਜੈਸਾ ॥੧॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਟੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵਾ ਤਾ ਕਉ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਰਹੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਵਿਧਾਤੈ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾਰਜ ਸਾਜਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਮਲੁ ਲਾਣੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਹੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰ ਵਿਸੂਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਤਮ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਤੋਟਾ ਨ ਆਗੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਮਨੁ ਨ ਡੋਲਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਤਿਖਾ ਨ ਪਿਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੈਣਾ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਤੋਟਾ ਨ ਆਗੈ ॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਫਿਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਰੇਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਫਿਰਣਾ ॥੫॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਤੋਟਾ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਤੋਟਾ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥੬॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਨਗਰਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਮੁ ॥੭॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੮॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੯॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥੧੦॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੧੧॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥੧੨॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੧੩॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥੧੪॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੧੫॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥੧੬॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੧੭॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥੧੮॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੧੯॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥੨੦॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੨੧॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥੨੨॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੨੩॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥੨੪॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜਮ ਸਿਉ ਪਵੈ ਨ ਕਾਜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਪ ਕਮਾਣਾ ॥੨੫॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹ

ਲੀਜਾਏ ਲਿਖਾਏ ॥੧॥ਸਤੁਸਾਹਹਮਾਰਤੁਪਤੀਆਤੁ
ਜਾਰਾਮਸਕੋਸਭਕਾਰੇਤੁਪੈਸਾਜਿਆਵੈਤਿਵਸਤੁਹਰੇਖਾ
ਨੱਯਵੀਭੰਡੇਵਿਚਿ ਵਸਤੁਸਾਜਿਕਲੈਕਿਆਕੱਢੀਕਰੈ ਦੇਸਾਰ
ਨਾਨਕਕਹੁਹਰਿਬਖਸਿਆਚਰਿਤਰਸਤਿਭੰਡਾਰ ॥੨॥
ਚਲਤੇਰੋਵੈਬਰਾਹ ਸੁਆਮੀਤੁੰਅਧਰਅਧਾਰੋ ਰਾਮਸਕੋਹ
ਆਹਹਦੀਨਸਰਾਫੀ ਏਹਆਸਅਧਰੱ ॥ਹਮਸਤ
ਏਹਸਕਿਵਧਾਵਹੀਧਾਰੱ ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਵ
ਧਨਿਹਰੱ ॥੩॥ਜੀਉਤੁਵੈਤੀਉ ਰਾਖਿਲੈਹਮਸਾ
ਰਾਮਸਕੋਹਮਕੁਝਿਆਈ ਰਾਤੁਹਦੀਨਸਰਾਫੀਹਰਿਆਸ
॥ਹਮਬਾਲਿਕਤੁਗੁਰੁਪਿਤਾਹੈਦੋਤਿ ਸਮਝਾਏ
ਕਦਾ ਸੁਹਾਕਿਕੰਢਿਆਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ ॥੪॥੧
ਰਾਗਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਘਰੁ ੭ ਛੰਤ॥ਜਿਨ ਸਾਸਤ੍ਰਿ
ਬਿਆਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਰਾਮਸਕੋ॥ਅਗਿਆ
ਗੁਰਗਿਆਨੁਘਟਿਚਾਨਿਆ ॥ਹਰਿਆਧਾਰ
ਬਿਚਹੁਤ੍ਰਿਨਚਾਲਿਆ ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਮ
ਹਰਿਮਿਲਿਆ ॥੧॥ਜਿਨੀਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਲਏ
ਗਿਆਏਰਾਮ ਸਕੋ॥ ਏਹਮਾਲਸਜਨਮੁਦੁਅੰਤੋ
ਸਕੁਜਾਏ ॥ਹਰਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮੁਮਨਬੀਜਿਓ
॥ਸਭਸੁਖਾਂਹਿਜਨਮੁਪੈਨਾਨਕਹਰਿਪਾਏ
ਸਕੁਰਾਸਭਿਤੁਧੁਪਾਏਰਾਮਸਕੋ॥ਕਿਚੁਨਾਥੀਸੋਰੇ
ਕਹਿਚਲਾਏ ॥ਜਿ ਨਤੁਮੋਲਹਿਧਿਆਵੈਸੇਤੁਧੁਮੀਆਂ

ਨਸੰਤਬਸੀਹਾ ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਸੱਚੁਨੰ
॥੧॥ਸੱਚਿਆ ਵੇਸੱਚਿਆ ਵੇਮੇਰੇ ਬੰਕਦੁਆਰੇਮਾ ਧਾਹੁਨਵੇਧਾਹੁਨ
ਆਰੇਮਾ ਸੰਤਧਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾ ਰਕਰਿਲਾ ਬੋਸਦ
ਆਧੇਮਾਵੀਆਧੀਸੁਆਮੀ ਆਧਿਦੇਵਾ ਆਧਸੁਕਾਚਨੁ
ਧੇਧਾਰ ਨ ਧਾਰੇ ਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਮਾਹਿਬੈਠਸੋਹੰ ਵਰ
ਨਵਨਿਧੇਨਵ ਨਿਧੀਮੇਰੇਘਰਮਹਿਆਈਆ ਸਕੁਰੇਚੁਮੋਸਕੁਵਿਚੁ
ਆਈਆ ਨਾਮੁਧਿਆਈਸਦਸਖਾਈਸਹ ਜਸੁਖ
ਰਣ ਤੁਸਿਦਾਈਚੁਕੀਧਦੀਕਦੇਨਾਵਿ ਆਧੈਮਨਚੀਰਾ
ਹ ਦਵਾਜੇਅਚ ਰਜਸੱਕਬਣਾਈ ਕਹੁਨਾਨਕਧੀਗੁਮੈਰੈਂਸੰਗੇ
ਧਾਈ ਹੋਸਗਸਿਆ ਵੇਸਗਸੀ ਅਜੇਮੇਰੇਕੰਤਾਈਸਕੁਮੀਤਮਾ
ਅਖਾਣੀਮੈ ਗੁਰਮੀਲਿਆਮੀਤਮਾ ਗੁਰਮੀਲਿਆਮੀਤਮਹਿਗਹਿ
ਤਾਕੁਮਗਵੜਾ ਧਾਈਆਖਜਾ ਨਾ ਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਨ
ਖੜਾਗੱਈਸੁਰੀਆਨਾਸੱਧਰ ਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕੀਆ
ਜਾਵਾਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਗਸੇਕਾਈਮੀਤਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਕਥ ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਚੁਜਾਈਨਜਾਸੀਮਾ ਸੁਰੀਨਾਗੁ
ਜਿ ਏ ਧਾਸੀਮਾ ਸਹਜੇਏ ਧਾਸੀਐਮੈ ਉਬਾਸੀਚਰਣਕਵਲਾਂ
ਆਜਾਧਿਏਕੁਅਲਾਖੁਪੂਰਨੰਨੰਜਨੁਮਨਚੀਨਿਆਧਨੁਧਾ
ਮਾਨੁਮੱਹੁਵਾਇਕਾ ਗੁਦਨੁਜੱਤੀਜੱਤਿਸਮਾਣੀਆਥੀਨਵੰਤਾ
ਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਆ ॥੧॥ਹਰਿਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤਸਜਨਮੇਲੰ
ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਆ ਵਿਚਾ

ਦੋਖੁਰੁਨੋਬੱਛੈਨਕਤਹੁਜਾਏਾਥਕੁਸੁਖਾਰੁ ਸਕੁਪੁਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀ
ਦੈਨਦਾਤੇਾਜਾਪਸੰਗਿਸਾਤੀਮਾਥੁਨੀਨਾਨਕਹਾਰੀਮਾਤੇਾ
ਚੈਬੁੰਦਨੋ ਉਹਾਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸਮਰਥੋਾਸਾਥੁਧਨੀਨਾਸੁਤੇਾ
ਹੁੰਤੇਾਧਿਆਰਸਮਰਥੋਾ ਸਕਹੁਤੇਾਧਿਆਰਾਪੁਰਖੁਨਿਮਾਸਾ
ਹੀਜਾਣੀਐਾਹਾਰਿਸਾਗੀਾਗੀਰਾਸੀਨਾਬੀਸੈਕਥਹੁਗੁਰਸਾਬਦੀ
ਐਾਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਜਗਜੀਵਨੋਸੰਤਰਸੁਖੀਵਨੋਜਾਧਿਰਸਾਸੱਚਰੁ
ਕਜਾਬੈਬੁੰਦਨੋ ਉਨਾਨਕਹਾਰੀਧਿਆਰਾਾਸੀਾਬੇਨਸਾਈਤੇਾ
ਰਬੋਪੁਰਸਸਰਥੋਾਦਹਦੀਕੀਤਿਭਰੰਸਕਰੀਰੇਟ ਤਰਾਸੁਸੁਾਸਾ
ਗੁ ਰਧਾਏਪੁਰ ਬਾਲਿਖਾਏਸਕਨਿਾਧਿਦੀਨਦਇਆਲਾਾਸਾਸੁ
ਕੁਸੱਦੀਸੁੰਦ ਰਗੁਰਸੱਪਾਲਾਾਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰਾਧਿ
ਧੁਧੁਰਾਹਰਿਮੇਲੇਨਾਾਈਨਾਨਕਾਮਨੱਰਬੋਪੁਰਾਾਸਾ॥੩॥
ਸਹਲਾ ੫ ।।ਘਰੁ ੬ ।।ਸਲੋਕੁ।। ਜਾਕਉਤੇਰੇ

ਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾਾਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਤਿਨਾਸਾਸਿਉਡੇਟਸਾ
੧।।ਛੰਤ।। ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਗੀਤਿਅਵਦੁਧਾਂਾਚਨਹੀਾ
ਹਰੇਾਅਵਉਰਾਪ੍ਰਿਓਆਲਿਕਮਲੇਰਚਾਸਨਸਾਹਿਅਗਨਾਾਇਕੁ
ਰੈਾਖਿਨੁਨਾਹਿਟਰੀਐਪ੍ਰੀਤਿਤਰੀਐਸੀਗਾਰਤਰਿਰਸਾਅਰਪੀਐਾਸ
ਐਜਮਪੰਥੁਡਇਾਐਤਹਸਾਧਸੰਗਿਨਭਰਪੀਐਾਕਰਿਕੀਰਤੋਾਹਿ
ਗਲਾਪ੍ਰਾਛਤਦੁਖਹਰੇਾਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਗੋਵਿੰਦਹਰੀਕੋਾਸਾ
ਰੇਹੁਐਸੀਸਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇਾ੧।ਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰਇਕੁਖਿਨੁਹੀ
ਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁਾਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਕਿਪਿਆਸਾਖਿਨੁਖਿਨੁਚੁੰਦਰੈ

ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਓਇਹੁਅਨੁਰੀਜੈਅਤਿਲਾਈਐਚਿਤੁਮੁਰਾਮੀ।ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਭ
ਬੀਜੈਦਰਸਨਕਉਚਲਿਹਾਰੇ।ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੋਮੀਝੁਨਾਹਵਿਚੁੰਨੇਯਨਦੇਰੀਸਾਚੁ
ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਅਨੰਤਰਾਕੁਰਕੇਹਰਿਸਿਉਕੀਜੈਨੇਹਮਨਐਸਾਨੇਹੁਕਰੇਹੁ।੨
ਦੀਸੁਰਸਨੇਹੁਚਿਤਵੈਆਸਘਣੀ।ਕਦਿਦਿਨੀਅਰੁਦੇਖੀਐ।ਕੋਕਿਲਅੰਬਪ੍ਰੀਤਿਚ
ਹੀਆਮਨਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੀਐ।ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਜੈਮਾਨੁਨਕੀਜੈਇਕਮਤੀਕੇਹਉਪਾ
ਮਾਅਬਕਿਆਰੰਗੁਲਾਇਓਸੋਹੁਰਚਾਇਓਨਿਗੋਆਵਣਜਾਦੀਐਆਗਬਿਰੁਸਾਥੁ
ਪਦੀਐਚਰਣੀਅਚਪੁਟਾਸੇਮੋਹੁਜੁਕੀਤੀਐ।ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲ
ਮੋਮਨਾਓਲਾਇਪਰੀਤਿਕਵਦਿਨੀਅਰੁਦੇਖੀਐ।੩।ਜਿਸੁਕੁਲੰਕਲੈਸੇਨਾਦਸੁ
ਦੀਜੀਉਤੁਹੈ।ਮਨਾਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ।ਜੈਸੀਤਰੁਣਿਕਤਾਸਿਉਭ੍ਰਿਂਗਪ੍ਰੀਮਸਿ
ਹੁਮਨੁਲਾਲਚੀਜੈ।ਮਨੁਲਾਲਚਿਰੀਜੈਭੋਗਕਰੀਜੈਹਭਿਖੁਸੀਆਰੰਗੁਮਾਣੈ।
ਪਣਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਅਤਿਮਿਲਿਓਮੈਤਰਿਗਣੇ।ਗੁਰੁਕੀਆ
ਬਾਣਿਮੁਆਖੀਪਿਰਜੇਹਾਅਵਗੁਨਦੀਸੈ।ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਇਆਲਸੋਹਨ
ਨੀਚਰਣਗਹੀਜੈਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈ।੪।੪।ਆਸਾਮਹਲਾ ੫।।
੧।। ਛੰਤੁ।। ਸਲੋਕੁ।। ਚਹੁਚਹੁਕਿਰਤੀਖੋਜਤੀਹਾਰੀਛੁਅਵਗਾਨਿ
ਕੋਟੇਸਾਧਜਬਹਰਿਪਾਇਆਮਨਮਾਨਿ।੧।। ਛੰਤੁ।। ਜਾਕਉਖੋਜਨਿਮ
ਨੀਅਨੇਕਤਪੋ।ਬ੍ਰਹਮੇਕੋਟਿਅਰਾਧਨਿਓਮਨੀਜਾਪਜਪੋ।ਜਖਤਪਸੰਜ
ਮਪੂਜਾਅਨਿਕਸੋਧਨਚੰਦਨਾ।ਦਨਿਮਵਨੁਚਸੁਧਾਤੀਰਥਮਜਨਨੀਮ
ਬੁਨਿਰੰਜਨਾ।ਮਾਨੁਖਚਨੁਤਿਨੁਪਸੁਪੰਖੀਸਗਲਾਤੁਛੁਓਮਰਾਯਤੇ।
ਆਲਜਾਲਗੋਬਿਦਨਾਨਕਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਗਤੇ।੧।ਕੋਟਿ
ਅਵਤਾਰਸੰਕਰਜਟਾਧਾਰ।ਚਾਹਚਿਤੁਝੁਦਿਦਇਆਰਮਨਿਤਨਿਮੁਚ

ਅਪਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਵਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥ ਸੁਮੰ
ਬੁਧਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਕਿਨ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਰੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਖ
ਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਰਗ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵ
ਲਾਖ ਮਿਨਿ ਕਰਾਤੇ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ
ਖਿਣ ਸਮੀਅ ਸੁਰਧਿ ਆਵਹਿ ਚਿਤ ਸੁਪਰ ਗਗਨ ਗਾਵਏ ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨ ਚਤੁਰ ਵੇਦ ਚਿਤਵਹਿ ਖਟੁ ਮਾਸ ਸੁਣਹਿ
ਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਜੋ
ਰਸਨਾ ਤੇ ਤਜਨੀ ॥ ਅਨ ਜਾਨ ਤਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇ ਤੀਨ ਹਜਾਇ ਗਨੀ ॥ ਅੰ
ਅਬਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਸੰਮ੍ਰੇਵਾ ਹਰਾ ਸਰਬ ਜਾਚ ਕੁਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨ
ਹਰਾ ਵਸਿ ਭੁਗਤ ਬੀਆ ਸੰਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਕੁਪਾ ਏਸੀ ਸੁਮਾਧ ਹਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥
ਓਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਨਾਨਕ ਸੋ
ਭਸੁ ਪਰੁ ਵਹਿ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੀਹਨਅਲਸਾਈਐ।ਕੋਟ ਤੈਸਾਖੁਸੰ ਸਨਮਾਖੁ ਗਨਾਂ ਜਾਈਐ।
ਦਰਦੁਨਕਉਥਿਆਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤਸਦਸੁਖੀ।ਸਾਸੀਸਾਸੀਅਰ
ਹਰਿਧਿਆਈਐਂਖਕੁਮਨਮਝਖੀ।ਕਰਿਪਾਲਦਾਈਆਜਾਰਸਾਜਗ
ਧੀਕਰਿਦਾਈਆਸੇਵਾ ਆਈਐ।ਨਾਨਕੁਪਾਈਐਂਪੈਚਰ ਨ
ਨਾਮੁਜਪਤਰਸੰਸਾਰਿਦਨ ਹਆਲਾਸਾਈਐ।੧।ਧਾਵਨਧਾਤਿਤਪ
ਸਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਕਰਮਅਪੇਰਾਖਿਨਾ ਸਾਗੀਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾ।
ਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨਜਾਖਿਬਿਮਹੀਆਖੀਪੂਰੀਆ।
ਸੀਅਖਜਾਕੈਮਿਟੈਦਾਸੀਆਸੀਟੇਤਿਸਾਹੀਵਿਸੂਰੀਆ।ਅਸਾਧੰਖ
ਅਰਥਸੁਆਮੀਸਰਬਕਾਕਉਤੁਭੰਜਨਾ।ਨਾਨਕੁਪਇੰਪੈਚਰ ਨਮੰਧੇ
ਨਾਧਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ।੨।ਉਟਰਗਹੀਗੱਯਾਜਦਾਈ
ਕਰਿਪਾਨਿਧੇ।ਸੋਹੀਆਸਰ ਤੁਅਚਰ ਨਤੁਮਾਰੀਸਰਸਿਧੇ।
ਰਗਨਕਾਰ ਨਕਰ ਨਸੁਆਮੀਪਾਤਿਤਉਧਾਰ ਨ ਹਰਿਹਰੇਸਾ
ਸਾਰਕਉਉ ਤਾਰ ਨਸੁਸਿਮਰ ਤਬਹੁਤੇਰੇ।ਆਦਿਅੰਤ ਵੇਲੈ
ਜਿਸ ਨੀ ਓਧਰ ਨ ਸੰਤਸੰਗੀਥਿਧੇ।ਨਾਨਕੁਪਇੰਪੈਚਰ ਨਮੈ
ਹਾਰੀਗੱਯਾਜਦਾਈਆਕਰਿਪਾਨਿਧੇ।੩।ਕਰਾਕਰਾਤਿਵਛਾਤੁ
ਵਿਰਦੁਆਪਿਬਦਾਈਆ।ਜਹਜਹਸੰਤਅਰਾਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਭ
ਆਰਾਧਤੁ ਅਪਿਈਸਮਾਇਸਹਾਜਿਸੁਕਾਇਕਰ ਤਕਾਰਨ
ਆਸਾਆਨੰਦਹਰਿਜਸੁਮਹਾਮੰਗਲਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬਦੁਖਾਦਿਸਾਜਿਆ।
ਕਰ ਗਪ੍ਰਭਾ ਸੁਦਰਸਦੀਸਿਏਕਤਹਾਦ੍ਰਿਸਟਾਈਆ।ਨਾਨਕੁਪਇੰ
ਨਾਪੈਕਗਤਿਵਛਾਤੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਈਆ।੪।੩॥ ੬॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ।।ਛੰਦ।।

ਬਿਰਮੰਤ ਨਾਹਾਗੁਮੇਨਜਾਇਏਜਾਕੈਰਹਾਮਿਨਾਹੁਮਾਣਦੇ
ਵੀਨਸੀਅ ਵਗਤੁਸੱਧੁਕੁਮਾਦਨਵਤ ਨੁਨਿਮਲਾਗਾਨਾਦੁਮੀਦੇ
ਦਹਾਦੀਸੇਪੁਰਨਸਦਸਦਾਯਾਨ ਪਾਤਿਗਤੀਮਤਿ ਜਾਕੇਪਾ
ਕਾਵਣੇਗਨਾਨਕੁਵਧਾਵੈਗੁਰਬਚਨੰ ਜਾਤੇਬਿਗੁਮੰਤਨਮੰਨਾ
।।੧।।ਜਾਕੋਗਮੁਨਤਾ ਰੁਤਾਕੈਆਨਦੁਪਰਾਸੁਧਵੈਤੀਸਾਗਿ
ਸਾਨ ਮਹਤੁਕਲੀਆਂਹਰਿਜਸੁਸੰਗੀਸੁਰ ਜਨੁਮੱਧਭੁਗਤਿ
ਨਿਧੰਤਿਤੁਰਿਹਨ ਜੀਉ ਹਾਮਭੁਕਲੁਗਮਧੁ ਰਬਾਨੀਧੰਤ
ਸੱਚਾਗੁਤਾਕਰਥ ਨਾ।।ਨਾਨਕੁਵਧਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਜਾਹੈਜਾਚਗਤੁ
ਆਨਧਾਨਾ।। ਆਉਸਖੀਸੰਤਧਾਸਿਮੇਵਾਣਾਗੀਐ।।ਧੰਨਿ
ਕਿਆਧੁਤਿਆਰੀਐ।।ਤਾਨੀਆਧੁਮਿਟੈਸੰਤਧੂਅਧੁਨ
ਸਰਾਨੀਗਹੀਜੈ।।ਮਾਨਿਆਜੈਕਰੇਸੱਸੁਧੁਧਾਈਐ।।ਕਰਿਦਾਇ
ਸੀਕ ਰਜੱਤੀਦੀਨੁਰੇਲਿਜਾਰਮੀਐ।।ਨਾਨਕੁਵਧਾਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ
ਸੰਤਧਾਸਿਮੇਵਾਣਾਗੀਐ।।੩।।ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਾ ਗੁਮੀਤ
ਤਕਰੀਧੁਰ ਨਆ ਸ ।।ਨੀ ਨਸਾਧਸੰ ਗੁਧਾਇਆ।।ਧਾਧੰ
ਗੱਖੀਦਾਸੀਮਰਦ ਧਾਗੀਆ।।ਚਰਮੱਹੁਦੀਕਾਰੁਦੁਜਾਧਾਂ
ਰਗੀਆ।।ਮਨਿਸੰਗਤੀਸਹ ਜੁਮਤਾਉਦੁਠਾਆਨਦਮੰਗਾਣ ਗੁਣ
ਵਧਾਵੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਹੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਾਗੁਮੀਮੇਵਾਣੀਐ
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ।।ਘਰੁ੩ ॥ ।।ਸਲੋਕੁ।।
ਜਧੰਤਿਆਕਬੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲੁਗਹਨਕਸਨੁਤੁਸਧੀਹੋਇ

ਸਭਿਕਛੁਨਜਾਣੈਕਹੀਗਾਵਤਏਕਅਨੇਕਅਜਾਣਥਨਾਚੁਕਰਿਆ
॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਥਨਾਂਸਾਗੁਸਹਾਈਆਪਿਤਏਗਾਵਨਮਨਮਉਮਾ
ਵਸਗਏਗਾਰੁਤੁਭਗਮੱਹਾਬੀਕਾਰਬੀਨਸੇਜੱਨੀਆਵਨਾ
ਨੀਸਾਗਰਕੁਏਸੀਤੁਆਸਾਧਅੰਚਲਾਗਹਿਰਹੇਗਾਗੱਬੀਦੱਗਾ
ਲਾਸੰਮ੍ਰਿਤਬੱਲਿਸਾਧੁਹਰੀਜੋਜਨੋਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਸੁ
ਗਿਆਈਧਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸੰਗੀਏਕੁਗਵਿਹਸੀਮਾ
ਵਸੀਆਧੋਵਿਰਲੋਕਿਨੈਪਾਈਹੀਆਗਜਿਪਥਲਾਸਮਡੀਅੰਮ
ਟਰਸਤਿਸਮਾਨਿਆਗਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਸੱਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਆਂ
ਮੁਧਸਰਿਆਚਹਮੁਖੀਆਸਾਗੱਵਿਦਰਸੁਨਿਧਿਜੋਨਿਕਥੀਆਂ
ਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕਗਾਵਿਗਹਿਆਗਤੁਗਾਇਤੁਮੰ
ਆਈਸੀਮਗਤਨਾਮੁਹਰੇਗਾਚਰਨਕਮਾਣਸੰਗੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਾ
॥ਦੁਖਨਸੁਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਠੇਪ੍ਰਗਟਸਗਾਦਿਧਾਇਆਗੀਮੰ
ਸਮਰੰਗੇਮਨਿਅੱਛੀਦਧਾਈਆਰਗੋਵਿੰਦਿਧਰਸਨੁਇਆਂਮੰ
ਸਾਕੁਤਰੇਨਿਜਸੁਹੋਵਿਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸੀਮਰੰਤਨਾਨਕਸੀ
॥ਮ੍ਹਲਾ॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਸਾਹਜਾਪ॥ ॥ਘਰੁ੭॥ ॥
ਸੁਕਾਚੀਤਨਰੱਬੀਦਰਸ ਦੇਨਿਰਮਾਲਸਾਧੁਸੰਗਾਨਾਨਕਾ
ਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਵੈਤਾ॥੧॥ ॥ਛੰਤ॥ ॥
ਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ਜਾਗੀਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਮਾਪਿਆਰੇਗਾਰਸਧਿਆ
ਸੀਮਰਹਿਅਨਦਿਨੱਾਚਰਨਕਮਾਣਾਧਿਅਨੁਹੀਰਦੇਪ੍ਰਭੁਬੀਸ
ਸੀਮਾਨੁਮੱਹੁਦਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਾਲਾਦੁਖਜਾਗੇਬਿਨਵੰਤਾ
ਹਰਿਦਾ ਸਸੰਤੁਧਿਆਗੇ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਜਨੜੀਨੀਅੰਬ ਗੁਬਾਲੀ

ਬਿ

ਕਿਆਇਆਦਾਇਆਆਯਪੁਰਨਹਾਰਿਖੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤਾ॥
ਕੀਅਗੰਜਾ ਤਮ ਕੀਅਗੰਜਨਤੇ॥ ॥ਸਾਰ
ਸਬਾਸਨਮਾਤਹੋਸਾਪੀਤਿਕਮਾਂਬੰਧਾਵਤਆਧਾਚਾੜਿਕਾਛਿਤਧਿ
ਕਾਸ੍ਰੀਕਾਛਿਤਧਿਆਂਹੇ ॥ਾਘਨਚੁੰਦਬਾਛਿਤਮ
ਆਸਹਾਸ ਆਪੀਵਤਾਬੀਨਸ ਤਤਯਾਤਯਾਬੀਨਸ ਨਦੁਖਨ
ਸੀ ਸੁਖੇਮਸ ਨਤ ਨਆਤਿਘਨਾਸੁੰਦ ਚੁਛਤੁਸੁਜਾਨਸੁ ਅਮੀਕ
ਸਨਾਗੁਨਭ ਨਾਸਗਾਹਿਤੁਜਾਨੇਵਚੁਨਾਸੁਦਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰ ਤੁਮਿਤ
ਸਾਸਹਰ ਜੰਧੇਧਾਤਿਤਪਾਵ ਨਹਾਰਿਦ ਸਮਧੇਖ ਤਨਹਸੰਤਧਾਤ
ਵਦੁਚਿਤਨਾਥਾਚਿਤਵਉਰਿਤਨਾਥਹੇ ॥ਾਗਾਧਿਬੋ
ਗਇਆਨਾਥਹੋਸੀਸੁਚਾਇਚਈ ਬੋਧਨਾਸੁੰਦ ਰਤ ਨਾਧਿਆਨ
ਤ ਨਾਧਿਆਨ ਹੇ ॥ਾਸਨੁਬੁਤਦਰੁੱਧਾਬਾਰਿਆਨਹੇ
ਤਕਜਨਰਾਖ ਤਮਾਨਾਧਭਮਾਨਪੁਰ ਨਦੁਖਾਬੀਦੀਰ ਨਸ ਗਾਬਾਈ
ਤੀਆਗਹਰਿਕੰਠਿਆਗੋਦਿਨਸਭਾਗੋਸੀਆਨਾਹਸੇਜਸੁਹੰ ਤੀਆ
ਸਟਿਧਾਰੀਸੀਆਸੁਕਾਰੀਸਗਾਬਾਰਬਾਸਮਬਾਬੁਏਹਾਨਾਬਿਨਦੰਤ
ਹਾਸੀਆਸਪੁਰਨਸੀਆਬੋਸੀਧਰਗੁਨਨਿਧਾਨਾ ॥ਾ ੧॥ ੧੪॥ ੩ ਪਾ॥
ਸ ੧॥ ੫॥ ਅਹਲਾ ੩॥ ੨ ॥ ਅਹਲਾ ੪॥ ੧੪॥ ਅਹਲਾ ੫॥ ੧੪
ਕਾਜੁਮਲਾ ॥ ੩ ਪ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਕਾਨਾਮੀਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਕੇਪਹਰੇਲੋਕੇਲਿਖੇ॥
ਮਹਲਾ ੧॥ ਰਾਗਸੋਰਠਿਕਾਨਾਮੀਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਕੇਪਹਰੇਲੋਕੇਲਿਖੇ॥

ਅਸਟਪਦੀਯੁਨੀ॥ ॥ਸਾਬੱਕੁਮਹਲਾ ੧॥
ਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਪਉੜੀਸਦਾ ਰਾਗੀਨਿਮਾਣਸਤੇਦਇਕੋਈ
ਰਾਗਾਗੀਦ ਰਾ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ਜੋਮਉਚੈਦਾਉਸਵੈ
ਜਲਹੀਜਾਗਾਏਤੇਰਾਗਹੁੱਦਿਆਗੁਰਬੀਨੁਘੱਰਮਅੰਧਾ ਰਾ॥੨॥ਮਹਲਾ ੨॥
ਰਾਗੁਗੁਰੇਤਨੀਮਤਿਅਧਹੈਸੁਰੇਤਾਛੁਟੇਤਿਆਬੁਆੜਾਜਿਉਸੁਵੈਅੰਦਰਿਧੋ
ਪੈਅੰਦਰਿਚੁਏ ਅਕਹੁਨਾਨਕਮਉਨ ਰਾਫਲਾਂਜੀਅਹਿਫੁਲੀਆਹਿ
ਫੁਲੀਤਨਾਵੀਰੋਸੁਆਹਾ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁ
ਸੁਆਪੀਨੈ ਗਚਿਓਨਾਉਦੁਖੀਕਦਰੋਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਦੁਤੁ
ਹੋਦਾਕਰਤਾਆਪਤੁਤੁਸਿਦੇਦਾਹੋਕਰਾਹਿਪਸਾਉ॥ਤੁਹਾਲੱਦੀਸਚ
ਸਾਹੀਜੀਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆਸਦੁਰੰਚਾਉ॥੧॥ ॥ਸਾਬੱਕੁਮਃ੧
ਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾਸਚੇਤੇਰੇਕੰਮਾਸਚੇਅਕਾਰਾ॥ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਾਰ
ਕੁਰਾਸਚਾਖੋਜੁਅਸਚਾਦੀਵਾਨੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਨੁ॥
ਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਾਹਿਪਾਖਰੱਤੁ॥ਸਚੁਸੋਭਤਿਤ
ਸਾਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹਾ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸ
ਆਹਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐਸਚਾਜੱਮਾਜਿਮੰਞੇਸੁਖਚੁਨਿਕਚੁ॥
॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉਵਡੀਵਡਿ
ਆਸੁਜੁਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਾਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਆਖਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਚੁਪੈਸਾਚਿਬਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਅਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨ ਕਥਨੀ

ਜਾਇਕੀਤਾਕਰਦਸਗਬਰਜਾਇ॥੨॥ ॥ ਮਹਲਾ
ਇਹੁਜਗਸਚੇਕੀਹੈਕੱਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਵਾ ਸੁਾਇਕਨਹੁ
ਏਇਕਨਾਹੁਮੇਕਰੇਵਿਸੁਾਇਕਨਾਕਾਢੇਚਰਿਿਅਇਆ
ਵਿਚੀਨਿਵਾ ਸੁਾ ਏਵਕਿਆਥਿਨਜਾਪਈਜੇਧੀਸੋਆਹੁਗਾ
ਮੁਥਿਜਾਸੀਐਜਾਕਉਆਧਕਰੇਪਰਗਾ ਸੁ॥੩॥ ਾਧਹੁੰ
ਨਾਨਕਜੀਉਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਯਗਮੁਚਗਾਲੀਆ ਾਲਿਖਾ
ਘਣੈਚੁਵਿਵਧਿਕਢੇਜਜਾਾਲੀਆ ਾਥਾਉਨਪਾਈਨਿਚੁਸੀ
ਦੱਜੰਕਿਚਾਲੀਆ ਤੇਗੈਨਾਇਰਤੇਮੋਸੀਲੈ ਗਏ ਾਗਿਐਹੰਦੁ
ਲਿਖਿਨਾਵੈਯਗਮੁਚਹਾਲੀਆ ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਦੁਸ ਦਾਵਿਸਮਾ ਦੁਏ ਦਾ ਾਵਿਸਮਾ ਦੁਜੀਆ ਵਿਸਮਾ ਦੁਖੁ
ਗੁਪਾਵਿਸਮਾ ਦੁਰੰਗਾ ਾਵਿਸਮਾ ਦੁਨਾਗੋਫਿਗਹੀਨੰ ਤਾ ਿਹਾ
ਵਿਸਮਾ ਦੁਪਾਲੀ ਾਵਿਸਮਾ ਦੁਅਗ ਨੀਖੇਰਮਿਵਿਚਾਲੀ ਾਵਿ
ਵਿਸਮਾ ਦੁਖਾਲੀ ਾਵਿਸਮਾ ਦੁਸਾ ਦਅਗਹੀਪਾਲੀ ਾਵਿ
ਗਾਵਿਸਮਾ ਦੁਵਿਜੱਗਾ ਾਵਿਸਮਾ ਦੁਚੁਖਾਵਿਸਮਾਦੁਕੱਗਾ ਵਿ
ਢਾਤੀਵਿਸਮਾ ਦੁਸਾਝਾ ਹਾ ਾਵਿਸਮਾ ਦੁਓ ਸ੍ਰੁਤੀਵਿਸਮਾ ਦੁ
ਮਾ ਦੁਨੇਤੈਵਿਸਮਾ ਦੁਦੁਰੀ ਾਵਿਸਮਾ ਦੁਦੇਖੈਹਜਗਨੁ
ਭਾਨੁਗਹਿਆਵਿਸਮਾ ਦੁਾਨਾਨਕਚੁਝੁਦੁਰੈਵਾ ਗਾ॥
ਕੁਦਗਤਿਦੀਸੈਕੁਦਗਤਿਸੁਣੀਐਕੁਚਜਿਤਿਮੁਖਿਮੁਧਾ ਦੁੰਦ
ਆਕਸੀਕੁਦਗਤਿਸਗਬਆਕਾ ਗੁ ਕੁਦਗਤਿਦੇ ਦੁਖੁਦ
ਤਿਸਗਬਵੀਚਾਗੁ ਕੁਦਗਤਿਖਾਦਾ ਪੀਦਾਪੈਨੁਕੁਰਲੀ

ਕੋਤਪਾਈਐਹੱਰਹਿਕਮਾਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਗੁ।੨।। ।।ਧਨਾਸਰੀ
ਨਦਰੀਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀ ਸਾਤਿਗੁਰੁਧਾਪਾਈਆਗਾ
ਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਾਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਗਾ
ਦਾਤਾਕੱਨਹੀਸਭੁਸੁਇਅਹੁਲੱਕਮਬਾਝਾਇਆਗਾ ਸਾਤਿਗੁ ਜੀ
ਚੁਧਾਇਆਜੀ ਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ।ਸੰਨਿਸਚੁਸਚੁ
।।੪।। ।।ਸਲੱਕੁਮਹਲਾ ੧ ।।ਧਰਤੀਆਸਤੇਗੱਯੀਆਧਰ
ਕਾ ਸਹਲੇਪਉਣਾਪੀਵੈਸੰਤ ਰੁਚੰਦਮੁਰਜੁਅਹਤਾ ਗੁਰਸਿਖ
ਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਾਲਿਸਰਬਜੰਞਾਲਾ।ਨਾਨਕਮੁਸੋਗੀਆਨਦੀਦ
ਗਾਇਆਜਾਮਕਾਲੁ।੧।। ।। ਮਹਲਾ ੧ ।ਵਣ
ਚਨਿਗ ਰਾਪੈਰਹਲਾਈਨੰਢੇਰਾਨਿਸਿ ਰਾਉਡਿਉਡਿਰੁਗਦਾ
ਵੇਖੈਲੱਕੁਹਸੈਘਚਿਜਾਇ।ਰੱਟੀਆਕਾਰਲਿਪੁਰੀਤਾਲਾ
ਹਿਧਰਤੀਨਾਲੀ।ਗਾਵਨਿਗੱਯੀਆਗਾ ਵਨਿਕਾਨਾ।ਗਾਵੀਨਿ
ਮਾ।ਸਿਰਕਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ।ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਾਜਾ
ਕੋਵਾਹਿਕਰਮਚਤਾ ਉੱਤੁਨੀਵੈਲਿਨੀਨਾਮਨਿਚਾਉ।ਸਿਖੀ
ਵਿਚਾਰੀ।ਨਦਰੀਕਰਮੀਕਾਘਾਏਥਾਰੀ।ਕੱਪੁਚਰਖਾਖ
ਕਾ ਵਰੱਲੇਬਹੁਤਅਨੰਤੁ।ਕਾਤੀਮਾਪਾਣੀਆਅਨਗਾਹਾ।ਪੰਖੇ
ਪੌਨੁਸਾਹੁ।ਸੁਮੇਚਾਰਤਿਕਵਾਈਅਉਜੰਤਾ।ਨਾਨਕਕਉਪਿ
ਅੰਤਾ।ਬੰਧਨਬੰਧਿਚਵਾਏਆੱਇਆ।ਧਾਈਓਕਿਰਤੁਨਚੇਸਤੁ
ਹਸਾਹਿਚਲਾਹਿ ਸਰੱਲਿਆ।ਉਡਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੱਰਿਆਲਾ
ਚਾਉ।ਨਾਨਕਨਿਨਮਨਿਕਉਤਿਨਾਮਨਿਕਾਉ।੨।। ।।ਧ

ਨਇਆ ਗਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਰੁ ਕੀਨਿਮਰਗੀਉ ਚੀਤੁ ਅਸ
ਵ ਨੁਦਤਾਪਾਇਆ ॥੬॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧॥
ਨਇਆ ਹਉਵਿਚਿ ਗਾਇਆ ਹਉਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉਵਿਚਿ ਉਦਿ
ਹਉਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉਵਿਚਿ ਖਾਇਆ ਹਉਵਿਚਿ ਧਰਿਆ
ਗਇਆ ਹਉਵਿਚਿ ਸਾਚਿਆ ਰੁਤਿਆ ਹਉਵਿਚਿ ਪ
ਚਾ ਹਉਵਿਚਿ ਨਰਕੀ ਸੁਰਗੀ ਅਵਤਾ ਹਉਵਿਚਿ ਸੰਸਾ
ਹਉਵਿਚਿ ਤਰੀਐ ਹਉਵਿਚਿ ਧੰਧੈ ਹਉਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜੋ
ਚੀ ਮੁਰਖੁ ਹਉਵਿਚਿ ਸੀਆਣਾ ਸੱਚਾ ਮੁਰ ਤਕੀਆ ਗ
ਮਾਇਆ ਹਉਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਨ ਉ
ਸੈ ਤਾਦ ਰੁਸੁ ਸੋਂ ਆਨਾ ਏਹੁ ਲਖਿ ਲਖਿ ਵਿਚੁ ਸੋ
ਐਸਾ ਜੋਹਾ ਦੇਖਾਹਿ ਤੇ ਹਉ ਦੇਖੁ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ
ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰ ਮਕਾਹੀ ਹਉਮੈ ਏਈ
ਢਿ ਭਿੱਨੀ ਪਾਹੀ ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇ
ਮੈ ਏਹ ਹੁਕਮੁ ਮੁਹੇ ਪਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਢਿਗਾਹੀ ਹਉਮੈ ਦੀ
ਕੀਇ ਸੁਮਾਹੀ ਕਰਿ ਪਾਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁ
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾ
ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈਂ ਨਾਮ ਚੱਸ ਚੁਖਿਆ ਇਆ
ਓਕਰਿ ਸੁਰਿ ਚੁਧਮੁ ਕਮਾਇਆ ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਵੱਤੇ ਬੰ
ਬੱਤੀ ਖਾਇਆ ਚੁਬਧਾ ਸੀ ਸੀਅ ਗਾਲਾਗਨਿ ਤਏ ਹਿ
ਆਵ ਤੁ ਆਈ ਵਡਾ ਧਾਇਆ ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹ
ਪੁਰਖਾ ਥਿਰ ਥਾਤੀ ਰਬਾਂ ਤਟੰਮੇ ਘਾਰਧੇ ਤੁੰਹਾ ਦੀ ਪਾ

ਗਮੁਨੀਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਧਾਸਮੁਧਿਆਈਆ
ਕੈਵਸਾਰੀਬੁਨਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆਇਆ
ਲੋਹਾਈਕਿਆਧਰਤੁਧੁਪੁਆਈਆਗਗਰਜਿਰਹਾਤਕਾ
ਖੋਤੁਧੁਆਪੁਬੁਝਾਈਆਸਹਜੇਹੀਸਚੀਸਮਾਈਆ॥
ਕੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਦੁਧਦਾਗੁਸੁਧਗੱਗੁਕਹਿਆਕਾਸੁਪ
ਈ॥ਤੁੰਕਰਤਾਕਰਦਾਸੇ ਨਾਹੀਜਹਉਕਰੀਨਹੱਈ॥੧॥ ॥
ਬਾਲਿਨਾਰੀਦਰਤਿਵਾਸਿਆਂਤੇਰਾਐਂਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ
ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਆਖਾਕਵਣਕਹਾਗਪੁਰੀਗਹੀ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤੀਸੁਆਲਿਉਨਿਸੀਤੀਸੋਧਹੀਪਈ
ਨਕਕਰਤੇਕੀਆਵਤਨੱਕਿਚੁਕਰਦਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆ॥੨॥
ਜੱਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਚਹੁਮਹਾ
ਸਬਦੰਸੁਣਸਬਦੰਪਗਾਕ੍ਰਿਤਹਾਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸ
॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਮਹਲਾ੨॥ਏਕਓਂਸਤਿਨਾਮ
ਤਆਤਮਾਆਤਮਾਰਾਮਦੇਵਸਿਜੋਕੋਜਾਨੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਰਮੁਹੈ
॥੪॥ਮਹਲਾ ੧॥ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲੁਰਹੈਜਲਾਬਿਨੁਕੁੰਭਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਬ

ਬਿਨੁਗੁ ਆਨੁਨਹੱਈ॥ ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ਗਧਾੜੀਆਹੱਦਗੁਰ
ਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ॥ਜੇਤਾਘਾਲੇਘਾਲਾਤੁਦੇਹੱਨਸੁਫ
ਐਸੀਕਾਣਨਖੇੜੀਐ॥ਜਿਤੁਦਰਗਹਿਗਈਆਹਾਰੀ
ਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾ ਤੁਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ॥ਮਹਿਚਲੈਸੁਖੀ
॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇ
ਵਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਆਹੀਗੀਆਨੀਬ੍ਰਹ

ਰਖੁਸੰਤੱਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਅਖਦਾਹੁ।ਤੈਤੈਰੰਖੁਜਨਤੈਕਾਜੱਯੁਅਗੈਰਖ
ਤੁਆਪਰੰਖੁਤਪੈਕਾਸੰਤੁਅਗੈਅਖਦਾਹੁ।ਕਲਾਜੁਗੈਰਖੁਅਗਨਿਕਾਕੁਤੁਅਗੈਅਖਦਾ ਪਾ।।ਸ:੧।।

ਕਹੈਸੋਤੰਚ ਗਸੁਅਮੀਸਚਮਾਹੀਆ ਬੈਸਲਿਰਹੈ।ਸਕਰੱਸਾਰੈਸਮਾ
ਗੁਕਹੈਰਹੀਆਰਕਾਖੁ।ਰਾਮਨਾ ਮਦੇਵਮਾਹੀਸੁ ਗੁਮਨਾਈਲੀਐ
ਤ ਤਨਾਹੀ।ਨਾਨਕਤਓੱਖੰਤ ਗੁਧਾਹੀ।। ਜੁਜਮਾਹਿ
ਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨੁਕ੍ਰਿਸ ਨੁਜਾਦਮੁਤਾਈਆਗਾਧਾਰਜਾ ਤਰੱਯੀ
ਈਆਬੈਦ੍ਰਾਬਨਮਾਹਿਰੰਗੁਕੀਆਰਾ।ਕਲਿਮਾਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਚੁਤੁ
ਖੁਪੁਰਾਈਅਲਾਹੁਕਾਇਆਰਾ।ਨੀਆਖਸਤਲੋਕਧਰੰਧ ਹਰੇਤੁਰ ਕਧ
ਆਖੁਕੀਆਰਾਚਾਰੇਵੇ ਦਹੱਏਸਾਚੀਆ ਰਾਧਰਾਹਿਗੁਰਹਿਸਤਿਨਕਾ
ਰਾ ਰਾਕਾਓਤੁਕਰਾਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ।ਤਓੁਨਾਨਕਾਓੱਖੰਤ ਗੁਧਾਏ
ਧਓਤੂਨੀ।। ।।ਸਤਿਗ ਰਾਵਿਟਹੁਦਾਰਿਆਨੀਤੁਸਾਲਾਲੀਐਧ
ਆਲਿਆਰਾਨੀਨੀਕਰਿਓੁਧਦੇ ਸੁਰੀਆਨਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇਤੀ
ਤੁਨੀਹਾਰਿ ਆਰਾਧਸਾਮੁਛੱਡਿਦਨੁਕੋਲ੍ਹਾਚੋਰੁਚੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆਰਾ।ਸ
ਤੁਤੱਹਿਬਾਵਿਰਲੋਕਿਨੈ ਬੀਚਾਰਿਆਰਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਓੁਤ
ਰਾ।੧੩।। ।।ਸਲੋੱਕੁਮਹਲਾ ੧ ।।ਸੰਮਾਲਾਗੁਧੁਸਰਾਈਰਾਮ
ਬਾਘਆਤੀਮੁਚੁਰਾਈਕੀਆਵਹੀਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੋਕੀਤੁ।
ਕਿਵੇਢੁਲਬਕਬਵੇਕੌਸੀਨਆਵਹਿਪਤਾਸੀਮਠੁਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗਹੁ ਚੰਗੇ
ਆਤੁ।ਸਚੁਕੱਨੀਦੈਆਧਕਓੁਧਰਉਨਵੈਨੱਕਾਇਾਧਰੋਤਾਰਾਜੁਤੱ
ਨੀਦੈਸੁਰਾਓੁਮਾਹੱਲੀ।ਅਧਰਾਧੀਦੁਨਾਨੀਵੈਜੋ ਹੰਤਾਸੀ ਰ ਰਾ
ਸੀਵਾਈਓਕੀਆਖੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹੀ।।੧।।

ਮਹਲਾ ੧ ॥ਧਾਰੈਪੁਸਤ ਕ ਸੰਧੀਆਥਾਨੁਨਾਮੀਨਾਪੁਜੀ
ਮਾਧੰਗਮੁਖਝੂਠਾਬਿਨੁਖਸਮਾਗੰਤੈਧਾਨਾਤਿਹਾਕਾ ਬਿਚਾਰੰ
ਚਉਕਾਕੁਜੀਨਾਣਾਦੁਈਧੱਤੀਥਾਸਤੁਕਧਾਨੁ ਜੋਹਾਸੀਕਾ
ਸਭਿਛੋਕਟਨਿਹਚਉਕਰਮਾ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਇਆਵੀਹੁਮੰ

ਪੈਆਰ ॥ਪਉੜੀ ॥ਕਥ ਤੁਨੁਪੁਸਤਾਵ ਨਾਬਾਝਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰੀ
ਮੰਦਾਚੰਗਾਸਾਥਲਆਥੇਹੀਕੀਤਾਧਾਵਦਾਹਥੁਨ ਮਹੀ
ਸਹੀਕੁਟੈਅਗੈਜਾਵਦਾ ਨੰਗਾਦੱਜਰਿਚਾਲਿਆਤਾਸੀਖ
ਕਾਰਿਅਓਗਾਦਧੱਕਾਵਦਾ ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਆਕਥਾਹਸੰਤੱਖੁਸੁਤੁਲਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵੱਟਾ ਏਹੁਜੋਗੁਨੀਕਾ
ਭੇਖਚੁਗਨਾ ਏਹੁਤੁਟੈਨ ਮਾਣੁਲਾਗੈਨਾ ਏਹੁਜਾਲੈਨਜਾਈ
ਸਨਾਨਕਾਜੱਗਲਿਚਲੇਧਾਈ ॥

ਲਿਅਲੁਾਈਆਬਹੀਚਓਕੈਧਾਈਆ ॥ਸੀਧਾਕੰਨੀਖੜਾ
ਹਾਦੁਖੁ ਆਗਾਓਹੁਮੁਆਓਹੁਝੁੜੈਧਾਈਆਵੇਤਗਾਮਹੀ
ਮ:੧ ॥ਅਖਚੱਰੀਆਅਖਨਾਰੀਆਅਖਚੁਟੀਆਅਖ
ਖਰਗੀਆਧਹੀਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦੀਨ ਸੁਜੀਅਨਾਣੀ
ਤੀਐਚ ਮਤੁਵਟੇਆਈ ॥ਕਹੀਚਕਰਾ ਗਿਨੰਧਾਈਆ
ਈ ॥ਜੋਈਪੁਰਾਸੁਟੀਐਤੀਹਿਰਿਧਾਈਐਹੱਤੁਨਾਨਕ
ਤੁਗਿਹੱਦੈਜੱਤੁ ॥੨॥ ॥ਨਾਈਅੰਨਿ ਐਧਾਰੈਓਪੁਜੋ
ਤੁ ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਧਾਈਐ ॥ਤਗਨਤੁਟਸਿਪੁਤੁ
ਤਗਨਾਈਦੀਤਗੁਨਨਾਰੀ ॥ਭਲਕੇਬੁਕਧਦੈਨਿ

ਕੀਤਾ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਮਾਨਾਜੀਐ
ਇਚਵਡੀਆਵਡਿਆ ਈਆਸਹਿਮੰਨੇਤਨਦਰੀਆਈਆਜੰਞਾਤਿਮੁਤ
ਜੰਨਿਵਾਈਆਕਰਿਕਮੁਮਾਤਰਿਚਬੁਧਾਰਿਵਿਤਹੁਮਾਰਿਵਢੀ
ਕੀਆਈਆਸਾਹਿਤੁਠੈਨਉਨੀਧਿਪਾਈਆ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥੧
ਆਤਾਆਪਿਹੁਇਆਤੁਚੈਚੇ ਦ ਆਈ॥ਸੁਚੇਅਗੋਜੀਧਓਨੁਕੱਢਿਨਕੋਟਿ
ਕੀਆਸੁਚਾਹੁਇਚੇਸੋਵਿਆਖਾਯਥੁਸੀਮਾਲੰਘੇਕੁਹਥੀਜਾਈਸਾਟਿਆ
ਪੁਰਖਾਕਾਦੇਖੁਆਖੰਨੁਦੇਵਤਾਧਾਨੀਦੇਵਤਾਬੋਸੰਤ ਗੁਦੇਵਤਾਪ੍ਰਭੁਤੁ॥ਧੰਨ
ਕੀਆਘਿਰਤੁਤਾਹੁ ਆਥਾਰੁਪਾਵਿਤੁ॥ਧਾਖੀਸਿਉਨੁਨੁਗਾਡਿਆਬੁਕਾਧ
ਤਿਤੁਕੀਤੁਆਖਿਨਾਸੁਨਉਤੁਮਉਚਿਨੁਦੇਮਸਧਾਹੀ॥ਨਾਨਕਏਦੇਨਾਲੀ
ਦੁਖਿਬੁਕਾਧਾਹੀ॥੧॥ ॥ਸਹਲਾ੧॥ ॥ਕੰਡਿਜਮੀਐਕੰਡੁਨਿਮੀਐ
ਕਾਦੁਈਆਹਾ॥ਕੰਡਹੁਹੱਦੈਦੱਸਦੀਕੰਡਹੁਰਬੁਲੈਜਾਹਾ॥ਕੰਡੁਮੁਆਕੰਚੁਚਾਲੀ
ਹੱਦੈਬੰਧਾਹਾ॥ਸੱਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮਹਿਰਜਾਹਾ॥ਕੰਡਹੁਹੀ
ਪੁਖੋਕੰਡੈ ਬਾਝੁਨਕੱਢਿਹਾ॥ਨਾਨਕਕੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਲਾਸੱਢਿਹਾ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿ
ਲਾਗੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਮਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਮਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪ
ਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁ
ਢੀਐ॥
ਲਾਆਖੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ॥ਜਾਰਹਣਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਕਾਵਾਈਤੁਗਾ
ਢੀਐ॥ਮੰਦਾਕਿਸੇਨਆਖੀਐਪਾੜਿਅਧਰੁਏਹੁਬੁਝੀਐ॥ਸੁਰਧੇਨਾਲਿ
ਬੁਝੀਐ॥੧੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧॥ ॥ਨਾਨਕਹਿਵੇਚੱਖਿਐਤਨੁਮਨੁ
ਹੋਇਹਰਿਕੰਹਿਕਸਦੀਐਹਿਵੇਹਰਿਕੀਸੋਇ॥ਹਿਕਾਦਰਗਹਿਸਟੀਐਸ
ਹਿਵੇਪਾਇ॥ਹਿਕਮੁਰਖੁਆਖੀਐਪਾੜਾਲੰਘੇਸਜਾਇ॥੧॥
॥ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਢੈਪੁਆਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥੀਨੇ

ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਤੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮਿ ਪਤੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਇਤੁ ਨੇ
ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਤੀਏ ਯਨੇ ਬੀਚਾਰਿ ਗਿਆ ਰੰਗੁ ਹਸਿ ਹਿੰਗੋ ਗੁਵੀਨੁ
ਧਰਵਾਹਨਹੀ ਕਿਸੇ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾ ਹਾਦਰਿ ਵਟਿਓ ਪਤੀਅਨੁ
ਤਯਾਗਿ ਦੀਬਾ ਨੁ ਏਵੱਕਣ ਅਏਕਹਾਤੁ ਮਾਮੇਲੁ ਨਾਰੀ ਨੇ
ਨੇ ਨਨਕਾ ਜਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਤਾ
ਪੇਹੀ ਤੈਯਾਰੀਆ ਦੇਖਾਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿ ਕਛੀ ਪਕੀ ਗਾਨੀਐ
ਨਾਸੀ ਸਤਵੱਈਆ ਈਵਰੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੇਰੀ ਅਗਲ ਡੀਵਿਉ ਮਾਹਿ ਬੁਝਾਤੁ
ਆਪਣਾ ਖੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਾ ਜੁਮਾਹਰੀਐ ॥੨੦॥ ॥ਸਲੋਕ॥
ਏਹਾ ਕੀਨੇ ਹੀ ਆਸਕੀ ਦੁਨੈ ਅੰਗੇ ਜਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਹੀਐ ਜਿ
ਰੈਗੇ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦਾ ਹੱਥ ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀ ਅਲਾਣਦਾ
॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ਸਲਾ ਮੁਜਬਾ ਬੁਦੈਵ ਗੋ ਹਿਹੁ ਯੁਬਾਜਾਈ
ਤ੍ਰੈਆਬਾਈ ਨਕਾਈਆ ਈ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੀਤੁ ਦੇ
ਐਸੱਸਾਹੇ ਬੁਸਦਾ ਮਾਨੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ
ਨੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੁਨਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਨੰ ਮੀਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿ
ਨਾਗੀਐ ਤੇਹਾ ਯਗਾਢਾਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੇਉ ਪਰਿ ਯਾਣੀਐ
ਲੱਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ਚਾਕਰ ਨਾਲ ਗੋਚਾਕਰੀ ਨਾ ਲੇਗਾ ਗਹਣਾ ਬੁਦਾ
ਆਖਾ ਮੁਨਾ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ
ਨਾਨਕ ਤੁਮੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੋਯਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੨ ॥ਜੰ
ਗਏ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾ ਉ ਚੀਜੇ ਵਿਖੁ ਮੰਗਣਿ ਤੇ ਵਿਖੁ ਪਾਏ
ਮਹਲਾ ੨ ॥ਨਾਨਾ ਈਆ ਏ ਦੁਸਤੀ ਰਚਨਾ ਵੈਰਾਸੀ ਜੇਹਾ

ਚੇਆਥਿਆ॥੨॥ ॥ਧਉਤੀ॥ ਗਵਤੇਕੀਆਵਤਿਆਈਆਕੀਕ
ਨਜਾਇਸੱਚਰਤਕਾਦ ਹੁਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਕੇਜਕੁਸੰਬਾਸੀ॥
ਵਤੀਯੁਰਿਛੱਡੀਓਤੈ ਧਾਇਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਗੀਹੰਦਰੁਸੰਨਾ
ਕਰੇਲਿਤੀਸੋਜਜਾਇ॥੨੪॥੧॥

ਰਾਗੁਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀਬਾਣੀ ੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰ
ਤਬਾਭਗਤਂਕੀਬਾਣੀ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਗੁਰੁਰਾਮਾ
ਵਤਾ ਪੁਛਤਕਹਜੀਉਧਾਈਆ॥ਕਵਨਕਾ ਜਨਾਗੁਰੁਪਾਇਲੀਨ
ਸਮਝਾਈਆ॥੧॥ਦੇਵ ਕਰਹੁਦਾਈਆਮੋਹਿਮਾਰਗੀਪਾਂਡਵ
ਨਚੁਟੈਜਨਮਮਰਨ ਦੁਖਖੰਡੈ ਤੁਕਰਮਸੁਧਜੀਆਜਨਮਤਰਬੁਟੈ॥
ਈਆਫਾਸਬੰਧਨਹੀਫਰੈਅਰੁਮ ਨੁਸੁੰਨਿਨਾਸੁਕੋ॥ਆਧਾਧਰੀ
ਆਈਨਵੈਧੀਆਭਿਉਨਚੁਕੋ॥੨॥ਕਹੀਨਓਪਜੈਓਪਜੀਜਾਪੈ ਬ
ਹੁਨਾਓਪੈਆਸ ਤਕੀਮਨਬੁਧਿਨਾਸੀਤਓਸਦਾਸਹਜੀ
ਤਿਬੰਬੁਧਿਬਕਓਮਿ ਅੰਹੈਓਦਕਤੁੰਕੁਬਿਗਾਨਾਕਹੁਕਬੰ
ਗਾਤਓਮ ਨੁਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੧॥ ॥ਆਸਾ॥ ॥ਗਰ

ਉਰੁ ਉਹੇਮੀਤਸਗਲੇਆਕੀਹ ਉਬਹਾਂਤੁਨਾਨਕੀਜੀਨਹੀਬਚੀ
ਤਮਰੱਕਰਤਾਬਡੱਥੀਬੇਕੀਆਧੋਸੰਤੁਕਹਾਦੋ ਕਿਹੁਮਾਗੋ
ਮਰੈਨਿਕਾਟਿਨਆਵੈ। ੩। ਨਾਕਹੁਕਾਟੀਕਾਨਹੁਕਾਟੀਕਾਟਿ
ਕਹੁਕਬੀਗਸੰਤ ਨਕੀਬੈਗਨੀਤੀਨਲੱਕਵੀਧਿਆਗੀ। ਗ।
ਆਸਾਜੱਗੀਜਤੀਤਪੀਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁਤੀਰਥਤੁਮਨਾ
ਤਮੱਨਿਜਾਧ ਗਅੰਤਿਤਉਮਰ ਨਾ।੧।ਤਾਤੋਸੀਅਲਜਾ
ਨਾਗਮਨਾਮਹਿਤੁਜਾਂਕੈਕਹਾਕਰੈਜਮਨਾ।ਰਹਾਉ।ਅਗਾ
ਜਾਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬੀਆਕਰ ਨਾ।ਤੰਤਮੰਤ੍ਰਮਭੀਅਉਖਧ
ਉਮਰਨਾ।੨।ਗਾਜਤੱਗਅਰੁਚ ਤਸੀਘਾਸ ਨਥਹੁਸੁੰਦ
ਨਕਪੂਰਸੁਬਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਿਤਉਮਰਨਾ।੩।ਬੇਦਪੁਰਾਨ
ਜੋਕਹੁਨਉਬਰਨਾ।ਕਹੁਕਬੀਰਈਉਰਮਾਹਿਜੰਪਉ
।।ਨ।।੫।।ਸੁਖਆਸਾ।।ਫੀਲਗਬਾਂਬੀਬਲ ਦਧਾਸ
ਬਜਾਵੈ।ਧਹੀਰਿਚੱਲਨਾਗਦਹਾਨਾਰੈਭੈਸਾਕਗਾਤਿਕਰੰਦ
ਮਕਰਗੀਆਬਰੇਧਕਾਏ ਕਿਨੈਚੁਣਨਹਾਰੇਖਾਇਆ
ਧਰਿਧਾਨਪਖਰਾਵੈਖੀਸਗੀਲਉਲੀਆ ਵੈ।ਧਰਿਧਨੀ
ਗਾਵਹਿਕਬੁਆਸੰਖਬਜਾਵੈ।੨।ਬੰਸਕੱਧੁਤੁਰੀਆਗੀ
ਨੋਂਡਧਾਇਆ।ਕੁਧਕੰਨੀਆਸੁੰਦਾਰਿਬੇਧੀਸਸੋਸਿਧਗ
ਹਤਕਬੀਗਸੁਨਹੁਗੰਤਹੁਕੀਟੀਧਰਬ ਤੁਧਾਈਆਕੰਧੁ
ਕਿਲੱਜੰਉਪੁਕੀਸਬ ਦੁਸੁਨਾਈਆ।ਨ।੬।।ਸੁ
ਬਹੁਆਏਕੁਬਹਤਾਂਆਧਾਗੀ ਏਕੱਜੀਸਾਹੀਦੁਆਰਾ

ਰਿਜੁ ਜੁਮੁਹੱਤੁ ਹੋਜਾ ਮੁਨਹੀਤ ਟੈਗੁ ਸਾਂਤੀ ॥ ਮਾਲੀ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਵੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਥਕੇ ਮੋਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿੰਦੁ ਨ ਬਿਛੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਸਹਜੇ ਬਿੰਦੁ ਈ ਜਹਾ ਉਹਾ ਤੂ ਨਦਰਿ ਮਟੁ ਕੀਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿੰਦੁ ਸਭ ਦੁਸੰਜੋਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿੰਦੁ ਜਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾ ਰਾਖੈ ਤਧਾ ਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੋ ਮੀਰਾ ਜਾਮਾ ਰੇਤੀ ਰਾ ॥੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥ ਬਾਬਤੀ ਸੁਰੀਤੁ ਜੁਨਿਯੁ ਜੈਨਦੁ ਪੈਸੁਤਾ ॥੧॥ ਬੁਝੀ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨਨਿਕਸੀ ਧੂਆ ਐਸੇ ਕੁਅਵਰੁ ਨਾਰੀ ਦੁਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ ਟੀਤੁ ਨ ਵਾਜੈ ਰਾਗੁ ਨਾਰਿ ਓਅਧਨਾ ਕਾ ਨੁਸਾ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਿ ਨੁ ਵਹਾਵਹੁ ਰੀਤਉ ਬਿਸਰਿਆ ਗਾਵਨੁ ਸਾ ॥ ਕਹ ਤ ਕਬੀਰੁ ਪੰਜੇ ਕੁ ਹਿਪਮਯਦੁ ਦੁਰੋ ॥ ਨ ॥੧॥ ॥ ਆਸਾ ॥ ਸੁਤ ਅਪ ਜੋਤਾ ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਆਧਸਿ ਤੇਤੋ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਹਉ ਬਾ ਤੇ ਨ ਖੰਡਾਸਿ ਅਵਗ ਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਾ ਤ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਆਧਸਿ ਆਈਆ ॥੨॥ ਚੀਤਿ ਭਵਨ ਮਨੁਖ ਰਿਓ ਮਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੇਉ ਬਿਮਾਨ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸੀ ਤੁ ਦੈ ਕਬੀਰਾ ਨ ॥੪॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥ ਜਾ ਤੀਰਾ ਜਾ ਬਸਹਿ ਬੀਠੰ ਬਰਾ ਬੀਰਾ ॥੧॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਿਆ ਖੁ ਰਿਕਨਾ ਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾ ਵਡਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਦਸਾ ਦਾ ਯਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥ ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜੀਅ ਸੈ ਲੈ ਕਉਸ ਜਾ ਮੁ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਮਗੁ ਹਮ ਗੁਣ ਗਾਵਨੁ

ਬਰਕਾਹੁ ਪਾਖਹਿ ਦਾਸਾ ਕਾਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੀਨ ਗੀਕਾਹੁ
ਆਹਿ ਖਵਾਦੁ ਨਕੀਜੈ ਮੇਮ ਨਾਸੁ ਦੁਤੁ ਕਰਿਕਰਿ ਜੀਜੈ ਮੇਮ ਨਾਸੁ
ਗੈਏਕੁਜੁਮਾਟੀ ਗੁਧੀਬਹੁ ਬਿਧਿਬਨੀਆਸੀ ਕਾਹੁਮਹਿਜੰ
ਕਾਹੁਥਿਆਧਿਆਗਈ ਰਾਸੁਮਾਰਿਧਨੁਲਾਖਨਕਉਦੀਨ
ਨੁਮੇਰਾ ਜਮਕਾਡੰ ਤੁਮੁਤੁਮਹਿਆਗੋਖਿਨਮਾਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ
ਉਤਮੁਕਰਾ ਤੁਸਦਾਵੈ ਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਈ ਜੰਤਿ
ਮਾਨੈ ਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ ਨਾਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨਹੁਗੋਜੰਤੁ
ਚਿਰਰ ਟਢਾਰਿਚਰਾਗਲੈਗਾਈ ਓਤਰੀਤਾਰਾਮੀਚੁਟੀ ॥੫॥
ਹਮਸਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇ ਤੁਮਰਾਜਸੁਮਨਿਕਾਦੈ ॥ਆਆ
ਸਾਹਿਬੁਜੱਨੁਨਹੀਫੁਰਮਾਦੈ ॥੧॥ਕਾਜੀਬੱਖੀਆਬਈਮੈ
॥ਰੱਜਾਯਰੈਨਿਦਾ ਜਗੁਜਾਰੈਕਾਮਾਰਿ ਸਤਿਨਹੋਈ ॥ਆਤ
ਹੀਕੀਤਾਰਿਜੇਕਾਰਿਜਾਨੈ ਕੱਈ ॥੨॥ਨਿਦਾਜੱਸੀਨਿਆਉ
ਮਾਅਕਲਾਹਿਜਾ ਨੈ ॥ਯਚਹੁਮੁਸਿਮੁਸਾਖਾਬਿਚਦੈਤਬਦ
॥੩॥ਖਸਮੁਪਛਾਨਿਤਰ ਸੁਕਾਰਿਜੀਆਮਹਿਮਾਰਿਮਹੀਕਿ
ਜਨਾਈਅਵਰਕਉਜਾਨੈ ਤ ਬਹੱਈਕਿਸਾਤਿਮਰੀਕੀ ॥ਆਆ
ਰਿਨਾਨਾਤਮਾਹਿਚਹਮੁਪਛਾ ਨਾ ॥ਕਹੈਕਬੀਰੇਮ
ਜਕਾਸਿਓਮਨੁਮਾ ਨਾ ॥੪॥੧੭॥ਰਾਗਗੂ
ਗਗਨਨਗਰਿਇਕਬੂੰਦਨਬਰਖੈਨਾਦੁਕਹਾਜੁਸਮਾ
ਧਰਮੇਸੁ ਗਮਾਯ ਧਰਮਭੰਸੁਲੁਅੰਸਿਧਨਾ ॥੧॥ਬਾਬ
ਹਾਗਏ ॥ਦੇਹੀਕੈਸੰਭੋਗਹਤੇਸੁਰਗਤਿਮਾਹਿਜੱਨੈਰਤੇ

ਕਿਆਸਾਰਾ ਉਰੇਬੁਝਿਬੁਨਰਹਾਈ।ਦੇਖਤੈਨੈਨਰਜੀਉ
ਰਹਾਉ।ਇਕੁਅਖੁਪੁਤੁਸਵਾਲਖੁਨਾਤੀ।ਤਿਤੁਗਾਦਰ
ਬਾਤੀ।।ਚਾਚੰਦਸੁਰਜਾਕੈਤਪਤਗਸੀਈ।ਬੈਸੰਤ ਗਜੰਬ
।।੩।।ਗੁਰਮਾਤਿਰਾਮੈਨਾਮੀ ਰਮਾਈ।ਆਸਾਖਿਮੁਨੈਕਰਹ
ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ।ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤੀ
ਰਾਗੁਆਸਾ।।ਧਾਹਿਆ ਪੁਤੁਪਿਛੈਮਾਈਜਾਗੁ
ਕੀਧਾਈ।।ਏਕੁਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈ।ਦੇਖਤਸੀਹੁ
ਈ।ਰਹਾਉ।ਜਾਕੀਮਚੁਲੀਤਰਦਿਵੀਆਈ।ਦੇਖਤ
ਈ।।ਬਿਆਈ।।ਤਉਐਰੇਬੈਸਾਉ ਪਰਿ ਸੁਖਾਗਿਆਇ
ਆਹੁਆਤਾ।।ਘੜੈਚਾਰਿ ਤੈਸਚਰਾਵਹਜਾਈਬਹਨਿ
ਘਰਿਆਈ।।੪।।ਕਹਤਕਬੀਰਜੋਈਸੁਪਦ ਬੂਝੈ।ਰਾਗ
ਸਕੁਵਿਛੁਸੂਝੈ।।੫।।੯।।੨੨।ਰਾਗੁਆਸਾ।ਤੇਪਦੇ ।।ਬਿਦੁਖੇ
ਆਅਗਾਹੀਕੁੰਡ ਰਹਾਈਆਂ।ਦਸਮਾਸੀਮਾਤਾਉਰਿਮ
ਆਗੀਮਾਈਆ।।।ਧਾਨੀ ਕਾਹੇਕਉ ਅੰਬੁਆਲ
ਬੱਧਿਆ।ਪੂਰਬਜਨਮਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜੁਨਾਹੀਬੱਧਿਆ
ਰਕਤੇਬਿਰਧੇ ਭਾਇਆਹੱ ਨਾਸੋਹੋਇਆ।ਜਾਜਮੁਆ
ਤਬਾਹਿਕਾਹੇਰੋਇਆ।।ਰਾਜੀਵਨੈਕੀਆਸਕਰੀਜਮੁਨਿ
ਬਾਜੀਗਰੀਸੰਸਾਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਢਾਲਿਧਾਸਾ।।੪।।੧
ਤਨੁਰੈਨੀਮਨੁਪੁਨਕਾਪੀਕਰੀ ।ਉਪਚਉਤਤਬਰਾਤੀ।।ਸਮਝਦੀ
ਉਆਤਅਤਰੰਗੀਰਾਤੀ।।੧।।ਗਾਉਗਾਉਰੀਦੁਆਹ ਨੀਂ
ਮੋਰੋਲਹਿਆ ਏ ਰਾਜਾਰਾਮਤਤਰਾਂਹਾਉਨਾਂਕ

ਨਉ ਮੈ ਗੁਪਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਅਬਛੁਨਿਕਪੁਨਹੋਈ।ਤਾਗਾਤੁਟਾ
ਗਾਮਨਾਮਬਾਸਿਹੋਈ।੧।ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨੰਨਆਵੈ।ਮੇਰਾਮਨੁਜਾਂ
ਜਾਵੈ।ਰਹਾਉ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਕੇਜਾਰੀ।ਤਿਸਨਗਾਗਿਰਹੁ
ਆਨਾਭਾਇਆਹੈਪੁਰਾਨਾਗਾਇਆਕੁਰਮੁਸਕੁਚੁਟੀ।੨।ਸਰਬਥ
ਜਾਨਿਆਚੁਕੇਬਾਦਾਬਿਬਾਦਾ।ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਕੇਵ
ਦਾ।ਤੁ।੪।੨੮।ਗਉੜੀਆਸਾ।ਫਿਰਜਾਪਰੇਮਨਾਵੈਅਨਾਹੁਮੁਆ
ਘਾਲੈ।ਆਧਾਦੇਖਿਅਵਗੁਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਇਖਮਾਲੈ।੧।ਕਾ
ਏਕੁਬੋਹੀਮਾਹਿਤੇਰਾਸਾਚੋ।ਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈਥਥਰਿਨਕਰ ਹੰਦੀਮੇ
ਜਨਮੁਅਲੇਖੋ।ਰਹਾਉ।ਸਾ ਚੁਕਤੇਥਥਧਹੈਆਨਹੁਨਾਨ
।ਪਤੀਰਜੁਹੈਨਹੀਕਬੁਥਉਦੇ ਜਉਦੀਆਮਹਿਖਬਰਿਨਹੋਈ।ਸ
ਗੋਬੁਸਗਲਘਟਭੀਤਰਿਰਹਿਰਹੈਐਹੁ ਬੀਚਾਰੀ।ਹੀਦੁਤੁਰਕਦੁ
ਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ।ਤੁ।੭।੨੯।ਆਸਾਤਿਪਦਾਏਕਤੁਕ ।ਕੀਓਸੀ
ਨਕੈਤਾਈਂਹਰਿਨਮਿਲੇਜਰਜੀਵਨਚਾਸਾਈ।੧।ਹਰਿਮੋਰੋਪਿ
ਕੀਬਹੁਰੀਆਰਾਮਬਡੋਮੈਤਨ ਕਲਾਹੁਰੀਆਰਹਾਉ।ਧਨੰ
ਕਿਬਸੋਰਾ।ਸੋਜਾਏਕਹੈਮਿਆਨੁਦੂਰੇ ਰਾ।੨।ਧੰਨਸੁਹਾਗਨਿ
ਕਾਹਿਕਬੀਰਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵੈ।ਤੁ।੮।੩੦।ਗਉੜੀਆਸਾਕਬੀਰ
ਗਬੋਧਿਪਵਨੁਮ ਨੁਸਹਜੇਗਹਿਆਸਮਾਈ।ਸਰਾਬਜੋਤਿਈਨਿ
ਗੁਰਬਚਨੀਪਾਈ।੧।ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹ ਦਬਾਨੀ।ਹੰਸੁਹੰ
ਪਛਾਨੀਆ ਹਾਉ।ਕਾਹਿਕਬੀਰਹੀਰਾਆਸਦੇਖਿਓਜਗਾਹਿਰਾ
ਚੁਪਤਾਹੀਚਾਪਰਗਟੁਭਾਇਓ ਜਬਗੁਰਿਗਮਦੀਖਿਦਾਈ।੨।

ਤਨਾਇਓਤਨਾਂ॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੁਮਸੁਨੀਐਵੇਦਪੁਰਾਨਾਂ॥ਤਬਾ
ਧਸਭਿਓਤਨਾਂ॥੧॥ਯਰਨਿਅ ਕਾ ਸਕੀਕਰਗਰਬਨਾਈ॥ਕੰਦਰ
ਸਾਬਚਲਾਈ॥੨॥ਯਾਈਜੱਗਿਬਾਤਾਇਕਹੀਨੀ ਚਤਰੰਨੀ
॥ਜੱਲਾਤੇਯਾ ਚੁਅਯਨਾਚੀ ਨਾ ਘਟਹੀਗਮੁਯਾ ਨਾ
ਕਬੀਰਕਾਰਗਹਤੱਰੀ॥ਸੁਤੈਸੁਤੁਮਿਲਾਏਤੱਰੀ॥੩॥੬॥
॥ਅੰਤਰਿਮੈਪੁਜੋਤੀਰਥੀਨਾਵੈ ॥ਤਿਸੁਬੈਕੁੰਠੀਨਜਾਨਾ॥ਪੱਖਾ
ਨਹੱਦੈਨਾਤੀਰਾਮੁਈਆਨਾ॥੧॥ਯੁਜਨੁਰਾਮੁਏਕੋਹੀਦੇਗਾ
ਰੁ ਰਕੀਸੇਵਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਣਕੈਮਜਨੈਜੋਗਾਤੁਹੈ ਨਿਰ
ਨਾਵਾਹੀ॥ਜੋਸੋਮੰਤੁਕਰੈਤਸੇਓਹੀ ਨਰਾਢਿਨਿਢਿਰਿਜੱਨੀਆਵਹੀ
ਨਹੁਕਰੱਹੁਮਰੈਬੰਨਾਗਸਿਨਰ ਕੁਨਬੰਚਿਆਜਾਈ॥ਹਰਿਬਾਂਸ
ਬੈ ਸਗਲੀਸੇਨਤਰਾਈ॥੩॥ਰਿਦੈਸੁਮੈਲੈਬੈਰਨਹੀਸਾਸਤੁਤਹਾਂ
॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਤਿਸਮਿਧਿਆਵਹੁਬਾਵਰਿਅਸੰਸਾਰਾ॥੪॥੭॥

ਰਾਗੁਆਸਾ॥ ਬਾਣੀਸ਼ੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰ
ਏਕਅਨੇਕਾਬਿਆਧਕਪੁਰ ਕਜਤਦੇਖਉਤਤਸੱਣੀ॥ਮਾਈਆਂਕ
ਮੱਤੀ ਤੁਬਿਰਲਾਬੂਝੈਕੱਣੀ॥੧॥ਸਕੁਗੱਬਿਦੁਪੈਸਕੁਗਾਂਵੈ
ਨੁਨਤੀਕੱਣੀ॥ਸੁਤੁਏਕੁਮਾਣਸ ਤਸਹੰਸਜੋਸੋਓਤਿਪੱਤਿਪ੍ਰਭੁਈ
ਯਾਤਰੰਗਾਅਚੁਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਜਲਾਤੋਖਿਨਨਾਂਈ॥ਇਹੁਪ
ਤਮਰੀਕੀਆਬਿਚਰ ਤਆਗਨਹੱਈ॥੨॥ਮਿਥਿਆਕਰਮਾਂ
ਨੱਰਬੁਸਾਤਿਯਦਾਰਬੁਜਾਨਿਆਸੁਨ੍ਰਿਤਮਨਸਾਗਰਉਪਦੇ

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਤੁਝਾ ਗੇ ਮਨਾ ਗੁਰਹਾਉ ਛੀਯੇ ਕੈ ਧਰੀ
ਗੁਰੰਉਪਦੇ ਸੁ ਕੈਆ ਸੰਤ ਜਾ ਕੈਏ ਸਾਦਿ ਨਾ ਮਾਹਰਿ ਕੇ ਤੁਝਾ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਉਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿ ਗਮੀ ਨਿਰ
ਏਕ ਦੱਖਾ ਬਿਨਾ ਸਾ ਪੰਚ ਦੱਖ ਅਸਾਧ ਜਾ ਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇ ਤਕ ਆਸਾ ॥
ਬਿਦਿਆ ਹੀ ਤੁਕੀ ਨਾ ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਾਨੀ ਨਾ ਗਹਾਉ ਤਿ ਗਰਕੀ
ਵਯੰਨ ਪਾਯ ਅੱਚ ਮਾਨੁ ਖਾ ਅਵਤਾ ਰੁ ਪਾ ਕੁਤੀ ਸੰਗਾ ਤੁਪੰ
ਅਨੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਗਮ ਕੇ ਬਾ ਸਿ ਜਾ ਈ ॥ ਕਾ ਯਾ ਸਮ
ਛੁ ਨਛਲੈ ਉਪਾ ਈ ॥ ੩ ॥ ਰਵਿਦਾ ਸ ਦਾ ਸਉ ਦਾ ਸਤ ਜੀ ਭੂ ਤਪ
ਆਨੁ ਕਰ ਤਜਨ ਤੈਹ ਨ ਯ ਗਮਾ ਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾ ॥ ॥
ਸੰਤ ਤੁਮੀ ਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾ ਸਾਤਿ ਗ ਗੀਆ ਨਲਾ ਦੈ ਸੰਤ
ਚੁੰਸ੍ਰੀ ਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਸੁ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾ ਸ੍ਟੈ ਦੀ ਜੈ ਦੇ ਵਦੇ ਵ
ਹੰਸ ਦੇ ਸੰਤ ਚੱਮ ਮਾਰ ਗ ॥ ਸੰਤ ਚ ਓਂ ਅੰਗ ਓਂ ਅੰਗ ਸੁ ॥ ੨ ॥ ਅ
ਉਕ ਗਤਿ ਚਿੰਤ ਮਾ ਸੁ ॥ ਜ ਦੀ ਅੰ ਧਾ ਵਹੁ ਅੰਤ ਧਾ ਧੀ ਸ ॥ ਤੁ
ਹੈ ਸੋ ਜਾ ਨੁ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤ ਹਿ ਅੰਤ ਰੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥
ਚੰਦਨ ਹਮਾ ਈ ਰ ਚੜ ਬਾ ਪੁ ਰੇ ਸੰਗਿ ਤੁ ਮਾ ਰੈ ਬਾ ਸਾ ॥ ਨੀ ਚ ਰੁ ਖ ਤੇ ਊ
ਗੰ ਧਾ ਨਿ ਵਾ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ਧਉ ਸ ਤ ਸੰਗ ਤਿ ਸ ਰਿ ਤੁ ਮਾ ਗੀ ॥ ਹਮ
ਤੁਮ ਉ ਪ ਕਾ ਗੀ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਤੁ ਮ ਮ ਖ ਤੁ ਅੰ ਸੁ ਪੇ ਦ ਸ ਧੀ ਆ ਨ
ਕੀ ਰਾ ॥ ਸ ਤ ਸੰ ਗਾ ਤਿ ਮੀ ਲ ਹੀ ਐ ਮਾ ਧਉ ਜੈ ਸੇ ਸ ਪੁ ਧ ਮ
ਓ ਛਾ ਧਾ ਤੀ ਚਿ ਛ ਓ ਛ ਨ ਮੁ ਹ ਮਾ ਰਾ ॥ ਜ ਜਾ ਗ ਮ ਕੀ ਸ ਹ
ਰਵਿਦਾ ਸ ਚ ਮਾ ਰਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥ ॥ ਕਹਾ ਭੂ ਈ ਨ
ਓ ਛਿ ਨੁ ਛਿ ਨਾ ਧੀ ਮੁ ਜਾ ਈ ਤ ਓ ਡ ਗ ਯੇ ਤੇ ਰੱ ਜੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁ ਝੀ

ਓਅੰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹੈ ਜੋ ਜਾ

ਵੇਲਾ ॥੩॥ਤੇਰੀਧਨ ਹਥੁਦਾਇਤੁ ਬਖਸੰਦਗੀ ਸੇਖਫਰੀਦੈਬੈਰਾਦੀ
ਵੰਞੀ ॥੪॥੧॥੫੨ ॥ਰਾਗੁਆਸਾ॥ ॥ ॥ ॥ਚੱਲੇਸੇਖਫ
ਰੀਦਾਰੇਅਲਾਹਲਾਲੋ॥ਇਤੁ ਨੁਹੱਮੀ ਖਾ ਕੁਨਿਮਾਣੀਗੱਲਥਲੋ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੁਸੇਖਫਰੀਦਟਾਕਿਮਕੁੰਜੜੀਆ ॥ਮਹਨਹੁਮਿੰਦੜੀਆ
ਹਾਕੁੰਜੋਜਾਣਾਮਿਜਾਈਐਘੁੰਮਿ ਨਆਈਐ॥ਝੂਠੀਦੁਨੀਆਲਗੀ
ਪੁਵਦਾਈਐ॥੨॥ਚੱਲੀਐਸਚੁਯਗਮੁਝੂਠੁ ਨਚੱਲੀਐ॥ਜੱਗਤੁਦਸੇ
ਦੁਰੰਜੜੀਐ॥੩॥ਛੋਲਾਲਥੰਦੇਯਾਰਿਜੱਗੀਮ ਨੁਧੀਰਿਆ॥ਕੰ
ਨੇਧਾਸੇਕੁਲਵਤਿਚੀਰਿਆ॥੪॥ਸੇਖਹਯਾਤੀਜਗਿਨਕੱਸੀਥਿਰੁਰਹਿ
ਆਸੁਆਸਹਿਹਮਬੈਠੇ ਕੇਤੇਬੈਸਿਗਇਆ॥੫॥ਕਤਰਿਕੁੰਜਾਂਚੇਤਿਰਹਿ
ਦੁਖੁ ਜੁਲੀਆਂਗਾਸਿਆਲੇਸੰਦੀਆਧਿਰਗਲਿਬਾਹੜੀਆਂ॥੬॥
ਚਲਸੁਹਾਵਿਚਗਲੇਲਿਨਾਂਗੰਢੇਆਂਛਿਆਂਹਤੁੰਦੇਆਇਕੁਧੰਨ
ਸੀਮੀਪੁਛੇਆਸਮਾਨਢਹੀਦਾਖੇਵਟਕਿਨਿਰਾਲਾਜਾਲਹੁ ਗੱਜੰਨਾਲਿ
ਮੇਲੀਆਸਹੋ॥੮॥੨॥੫੩॥

पान	੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	३३८	ਹਰਿਧਨਜਾਪਹਰਿ
	ਤੁਤਕਰਾਗਾਗੁਜਰੀਕਾ	३३८	ਜਿਸਸੀਸਗਰੀਸਭ
३३५	ਮਃ੧ ਤੇਰਾਨਾਮਕਰੀਚਨਾ	३४०	ਸਤਾਕਰੈਪਥਮ
३३५	ਨਾਕੁਕਮਾਲਸੇਚਹਮਾਕੁ	३४०	ਨਾਮਨਿਧਾਨਸੀ
३३५	ਮਃ੩ ਧ੍ਰਿਗਾਈਦੇਹਾਜੀਵਨਾਸੁ	३४०	ਜਿਸਮਾਨੁਖਪਰ
३३६	ਮਃ੩ ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਾਕ	३४०	ਧ੍ਰਿਥਾਜੋਰਥਾਧ
३३६	ਜੁਗਮਾਹੀਨਾਮਦੁਲੰਭੁਹੈ	३४०	ਦੁਖਾਬੀਨਸੋਸੁਖ
३३६	ਨਾਮਨਾਮਸਭੁਕੋਕਹੈਕਹੀ	३४१	ਧਾਤਿਧਾਵਤਿਤ
३३६	ਤਿਸਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤ	३४१	ਸਤਾਸਾਸੁਰਤੀਆ
३३७	ਨਾਕਾਸੀਮਾਤਿਉਪਜੈਨ	३४१	ਦੀਨਗਤੀਆਗ
३३७	ਏਕੰਨਾਮਨਿਧਾਨਪੰਡਿਤ	३४१	ਮੁਨਿਜੰਗੀਸਾਸ
३३७	ਮਃ੬ ਹਰਿਜਨਕੇਸੰਤਿਗੁਰਸਭਿ	३४१	ਦੁਇਕਰਿਜੋੜਿ
३३७	ਮਃ੪ ਗੋਬਿਦਗੋਬਿਦਸੁਮਿ	३४१	ਮਾਤਪਿਰਾਖੁਟ
३३८	ਹੰਚੁਦਾਇਆਲਾਮੇਰਾਮ	३४१	ਆਲਜਾਲਬ
३३८	ਹਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਥ	३४२	ਖਿਨਮਹਿਧਾਖਿ
३३८	ਗੁਰਮੁਖਸਖੀਸਹੇਲੀ	३४२	ਤੁਦਾਤਾਜੀਅਸ
३३८	ਜਿਨਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸਿ	३४२	ਕਰਿਕਿਰਪਾਮ
३३९	ਮਾਈਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਰਾ	३४२	ਬ੍ਰਹਮਾਲੰਖਿਆ
३३९	ਮਃ੫ ਕਾਹੇਰੇਮਨਿਚਿਤਵਹ	३४२	ਅਪਜਸਮਿਟੈ
३३९	ਕਰਿਆਚਾਰਕਰਹੀਖ	३४२	ਬੇਸੰਤਹਜੀਆ

ਜਹਕੀਐਜਸਵਾਰੀਆ	੩੪੮	੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਬਹੁਰਿਮਿਸਿਉਚੀਤ	੩੪੮	ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰ ਮਃ ੩
ਰਸਨਾਰਸਨਾਮਵਣੰ		
ਛੱਡਿਸਗਲਾਸਿਆਨ	੩੫੪	ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰ ਮਃ ੫
ਅਪਨਾਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚੀ		
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ		
ਅੰਬੁਧਬਹੁਸਘਨਿ	੩੫੯	ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀ
ਅਰਾਧਸੀਧਸਫਲ	੩੫੯	ਰਾਮਦਾਸਦਾਈਗੁੰਗਸੁਖਤ
ਤੁਸਮਰਥਸਰਨਿਕਲਦ	੩੫੯	ਮਾਸੀਮਾਸਿਗੁਰੁਦੇਵਚੀਰਤੀਮ
	੩੫੯	ਜੋਗਜਿਦੇਹਿਤਕਵਣਵਡਾਈ
॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥	੩੫੯	ਅਲੈਨਆਥੇਧਰਮਅੰਮਿਰ
ਮਃ ੧ ॥ਹਟੇਨਗਰੀਪੈ	੩੬੦	ਬਾਣੀਭਗਤਿਗਵਿਦਾਸਜੀ॥
ਰਚੱਤਬਸੀਅਲੇ॥	੩੬੦	ਦੁਯਤਬਬੁਰੇਬਨਹਿਖਿਟ
ਕਵਨਿਕਵਨਿਜਾਬਹ		
ਐਜੀਜਨਮਸਰੈਆਵੈ	੩੬੦	ਅੰਤਰਿਮਨਿਨਿਰਮਲਨਹੀ
ਐਜੀਨਰਮਉਤਮਨੀ	੩੬੦	ਅੰਤਰਕਾਲਜੰਞਬਮੀਸੀਮ
ਤਰਤਪ੍ਰੇਮਅਰਾਧਤੰ		
ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁ	੩੬੦	ਧਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਨੰਧਿਮੰ
ਹਰਾਬੀਨਜੀਅਰਾਹਿ		
ਮਃ ੫ ਰਾਜਨਮਾਹਿਰ		
ਨਾਥਨਰਹਰਿਦੀਨਬੰਧ		

ਗਹਿਰੂ ਨੈਜਲਾਕਾਰ ਉਨਹੱਵਦੀਜੀਵ ਨਯਦੀਧਾਸ੍ਰੀ।ਜਹਾਉ
ਉਇਉਸਹ ਸੁਉਧਸਿਆਵੇ ਖੁਨੈਮੀਕਗਤਿਚਨੀ।ਆਧਾਸੀ
ਤਸ ਨੁਹਿਗਸਫੁਹੱਆ ਜੱਤੀਜੱਤਿਸਸ ਈ।ਰਾਗਬਿਲਾਵ
ਨਧਾਈਐਜੇਲੱਚੇਸਕੁਰੱਵਿ ।। ਰਾਕੁਦੈਵੀਧਾਲਿਵਿਚਤੁਹੀਕਾ
ਇ।।ਤੁ।ਗਨਾਨਕਐਸੇਸਾਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆ ਉਨੁਸੇਵਗੁਰ
ਜੀਉਧਰੇਇ।ਸਾਤਿਗੁਰਕਾਕਾਲਾਚੀਤਕਰੇਸਾਤਿਗੁਰੁਆਧਿਨ
।।੧।।੩ ।।ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ।।ਹਰਿਕੀ
ਤੁਦੁਜੀਸੇਵਾਕਰਹੁਨਕੋਇ ਜੀ ।।ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਤਮਹੁਵੀ
ਈਐਦੁਜੀਸੇਵਾ ਜਨਮੁਥਿਰਥਾਜਾਇ ਜੀ ।।ਰਹਿ।।੧।।ਹਰਿ
ਤਿਹੈਰਾਮੈਮੋਹਰਾਮੈਮੀਕਥਾਕਹਾਨੀ ਜੀ ।।ਰਾਗੁਧਮਾਸੀ।।ਗਾਮੁਹ
ਵ ਥ ਨੀਨੀਉ।।ਰਹਾਉ।।ਹਰਿਮੇਰਾਮਾਸ੍ਰੀ ਤੁਹਰਾਮੇਰਾਮਾਸ
ਥੰਧਯੁਡਾਰਾਮੈਮਾਕਾਈ।।ਹਰਿਕੀਮੈਤੁਖਾਂਗੈਹਰਿਨਾਮੈਮੇ
ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਕੁਅੰਤਿਓੱਟਿਸਖਾਈ।।ਚਾਹਰਿਥਿਨੁਹੱਰਾਗੀਨ
ਰਹਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ।।ਤਰਿਮੇਰਾਧਨੁ ਮੈਰੈਸਾਥਿਰਨੋਨ
ਤਹ ਜਾਈ।।ਤੁ।।ਸੱਝੂਠਾਜੱਝੂਠੇਆਗੈਝੂਠੇਕਰਮਕਾਮ
ਦਾਹੱਲੋਕਹਲਾਕਚੁਨਜਾਈ।।ਨ।।ਚ।।੪ ।।ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਾ
ਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰਕੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਈ।।ਥਿਨੁਨੈਨੀ
ਦੇਖ ਹੁਕੱਵਿਉਧਾਈ।।੧।।ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਵੰ
।।ਸਾਤਿਗੁ ਸੀਮਿਲਿ ਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਈ।।ਨੁ
ਧਾਏਆਪਣਚੈਰਾ ਸੁਉਧਜੋਮਨਿਆਈ।।ਬੈਰਾਗੈਤੋਹਰਿਪ

ਰਿਵਾਤਾ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਪੜਤਾਲ

ਨਾਕਸੀ ਮਾਤਿ ਉਪਜੈ ਨਾਕਸੀ ਮਾਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ ਮੀਲੈ ਜੇ ਤਾਇ ਓਹ ਸੱਚੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੁ ਮੁਖਿ ਓਮ ਨਮਹ ਇਹ ਮਾਤਿ ਤੇ ਗੀ ਬਿਰੁ ਹੈ ਤਾ ਤਗ ਮੁ ਵਿਚ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਦੈ ਸਾਇ ਤੁ ਰਿਆ ਵਿ ਖਹੱ ਦਹਿ ਨਾ ਸਾ ਪੰਚ ਤ ਅਤ ਆ ਤੀ ਗਖਿ ਕ ਗਹਿ ਹਿ ਵਾ ਸੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਮਨ ਮੁ ਗਧੁ ਹੈ ਓਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ ਮੁ ਨ ਚੁ ਝੂ ਈ ਓਂ ਤ ਗਇ ਆ ਥ ਚੁ ਤਾ ਇ ॥ ਸ ਤਿ ਤੀ ਰਥ ਸਿ ਮਿ ਤਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਦੀ ਆ ਚੁ ਝਾ ਇ ॥ ਤਿ ਸੁ ਸੰ ਗੀ ਹ ਹਿ ਜੋ ਨ ਹ ਰਿ ਹਿ ਰ ਦੈ ਗ ਹਿ ਆ ਸ ਮਾ ਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁ ਰਿ ਮਿ ਲਿ ਐ ਹੁ ਮੁ ਚੁ ਝੂ ਈ ਆ ਏ ਕੁ ਦ ਸੀ ਆ ਮ ਨੀ ਆ ਇ ॥ ਸ ਚੁ ਹੈ ਸ ਚੇ ਗ ਹੈ ਸਾ ਮਾ ਇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਏ ਕੱ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਪੰ ਡਿ ਤ ਸੁ ਣਿ ਸਿ ਖੁ ਸ ਚੁ ਸੱ ਈ ॥ ਦੂ ਜੇ ਭਾ ਈ ਚਾ ਪ ਛਾ ਤਿ ਗ ਦ ਤ ਸ ਦਾ ਦੁ ਖੁ ਹੱ ਈ ॥ ੧ ॥ ਹਾ ਰਿ ਚ ਰ ਨੀ ਤੁ ਪਾ ਬ ਦੀ ਸੱ ਝੀ ਹੱ ਈ ॥ ਹ ਰਿ ਰ ਸੁ ਰ ਸ ਨਾ ਚ ਖੁ ਤੁ ਤੁ ਮਾ ਸੁ ਨਿ ਗ ਮਾ ਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਮਿ ਲਿ ਐ ਮ ਨੁ ਜੋ ਤੁ ਖੀ ਐ ਤ ਪ ਢਿ ਰਿ ਤੈ ਮ ਨਾ ਕੁ ਧਾ ਨੁ ਪਾ ਈ ਆ ਪ ਰ ਘ ਰਿ ਜਾ ਇ ਨ ਕੱ ਈ ॥ ੨ ॥ ਵ ਬ ਨੀ ਬ ਦੀ ਖ ਚੁ ਝੂ ਨ ਹੱ ਈ ॥ ਗੁ ਰ ਮ ਤੀ ਘਾ ਟ ਚ ਨ ਨ ਹਾ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਪ ਧੈ ਸੱ ਈ ॥ ਇ ਸ ਸ ਤ ਤੁ ਨ ਚੁ ਝੂ ਈ ਤ ਯ ਢਿ ਗ ਹਿ ਬਾ ਰੱ ਬ ਬਾ ਗ ॥ ਸੱ ਮੁ ਰ ਧੁ ਹੱ ਈ ਸਾ ਚੀ ਨ ਥ ਕੋ ਧਿ ਆ ਗੁ ॥ ੩ ॥ ਸ ਚੈ ਜ ਗ ਤੁ ਹ ਕਾ ਈ ਚੁ ਨ ਜਾ ਈ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਜੱ ਤਿ ਸੁ ਭ ਵੈ ਸੱ ਕ ਰੇ ਸੋ ਊ ਤ ਸ ਵੀ ਸਾ ਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੯ ॥

ਸੁਗੁਰੁਸੇਮੀਅਹਲਾਕ ॥ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਹਰਿ ਕੇਜਨਸਤਿ
ਸਤਿਪੁਰਖਾਹਉਢੰਢਉਕਰਉਗ ਰਖਾਸੀਹਹਮਕੀਕਰਿਸਾਸਤਿਗੁਰ
ਦਾਖੀ ਕਰਿਦਾਇਆਨਮੁਪਰਗਾਸੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵੰਮੱਕੇ
ਆਨਮੁਪਰਗਾਸੀ॥ਗੁਰਮਾਤੀਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਭਤਿ
ਕੀਰਨਾਸੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਭਿਜਨਕੇਵਡਭਾ ਗਵਡੇਰੇਨਹਿ ਨਹਾਰਿਹੰ
ਹਾਰਿਪਿਆਸਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਮਲੋਕੁਇਧਨਾ ਸਹਿਮੀਲਿਸੰਗ
ਸੁਪਰਗਾਸੀ॥੨॥ਜਿ ਨਹਾਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਧਾਇਆਤੇਕੁ
ਜੀਜਮਧਾਸੀ॥ਜੱਸਤਿਗੁ ਰਸਨਾਸੰਗਾਤਿਨਹੀਆਏਹੀਗੁਲੀਵੇ
ਜਾਸੀਵਾਸੀ॥੩॥ਜਿਨਹਾਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਾਤਿਧਾਈਤਿ ਨਧੁਰੀ
ਕੁਰੀਲਿਖਿਆਮਿ ਧਾ ਸਿਧਾਯੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿ ਜੀਤੁਹਰਿਨ
ਪਾਈਆਮਿਲਿ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸੀ॥੪॥੧॥ ਗਗੁਗੁਜਗੀ
ਲਾਸ ॥ਘਰੁ ੧ ॥ਗੱਗੰਵਿਦੁਗੱਂਵਿਦੁਪੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮੀਲਿਸ
ਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹੈ॥ਜਬਿਗੱਂਵਿਦੁਗੱਂਵਿਦੁਧਿਆਈਐਸਬਕਛੁ
ਦੀਏਪ੍ਰਭੁਓਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਕਾਈਜਨਾਮੱਕਉਗੱਂਵਿਦੁਗੱਂਵਿਦੁਗੱਂਵਿਦੁ
ਓਹੈਗੱਂਵਿਦਗੱਂਵਿਦਗੱਂਵਿਦਗੁਣਗਾਵਮੀਲਿ ਗੁਸਾਥੰਸੰ
ਜਨੁਸੱਹੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗ ਰਹਰਿਭਗਤਿਓ ਗੁਸਤਿਕਉਪਾ
ਪੀਸੀਧੇਲਾਗੈਯਾਗੀਓਹੈ॥ਜਾਨਕਉਗਮਨਾਮੁਅਥਾਗਰਹਿਨਾ ਮੁ
ਤਹਰਿਨਾਮੇਸੱਤੈ॥੨॥ਦੁਸਾਤਿਕਾਗਹੀਨਮਤਿਛੀਕਨਾਮੁਸ
ਆਵੈਮਨਿਸੱਹੈ॥ਅਕਾਗਕਉਅਕਾਗਕਉਔਰ ਤਸੁਧਾਈਐਤਿਧਰੋਵੇ
ਧਾਈਮੁਖੇਸੱਹੈ॥੩॥ਔਮ ਤਸਤੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਵਾਦੀਜੀਤੁ
ਕਉਅੰਸੁਹੈ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਵੇਛਭਾਗੀਜਿ ਨਗੁ ਸਾਤਿ

॥੬॥ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੯ ॥ਘਰੁ ੩॥
ਮਾਈ ਬਾਧਪੁਤ੍ਰਸਾਕੁਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਸਭਨਾਕਉਸ ਨਬੰਧੁਹੈ
॥ਹਮਰਾਜੋਉਸ ਤੁਰਤੀਅੰਮੋਵੀਗ॥ਹਰਿਕਾਤਨੁਮ ਨੁਸਖੁਹਰਿ
॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤ ਤਜਨਾਕਉਸਰਯਾਆਧਿਹਰਿਜਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈ
ਦਾ ਸਰਹਾਣੀ॥ਰਾਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸੀਉਬਨਿਆਈ॥
ਕਰੇਸੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤ੍ਰਾਸਿਤੁਕਾਰੈਕੰਸੀਹਾ॥ਹਰਿ
ਰਹਜੱਸਆਖਿਕਰਾਇ॥ਨਾਮੀ ਨਰੀਤੁਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤੇਜਨਾ
ਜਿਵਣਾਈ॥੫॥੭॥੧੬॥

ਜੰ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਾਰੰਗ
ਕਾਰੇਰੇਮ ਨਾਚਿਤਵਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਜੋ
ਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੋਅਧੁ
ਸਿਆਨੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਧਰਮਧ ਦੁਪਾਈਆਸੁਖ
॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਿਪਿਤਾਅੰਕਸ ਤਬ ਨਤਾਕੋਈਨਾਮ ਕੰ
ਸਿਤੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮ ਨਭਉਕਰਿਆ॥ਤਿਤੁ
ਸੋਕੱਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਉ ਨਕਵਨੁ ਧਾਮੁਦ
ਮਨਮਾਹੀਸੀਮਰ ਨੁਕਰਿਆ॥ਸਭੋਨਿਧਾਨਦਸਆਸ
ਕੁਰਕਰਤਾਪਾਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਾਲਿਬਾਲਿਸਰ
ਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੨॥੧॥

ਤੇਰੀਪੀਕਾਕਥ ਤੁਧਤਿਧਰਮੋਸ ਰੁਸ੍ਥੀਕੰਜਾਨੁਚੀਕਸੁਨੀ
ਤੁਧਵਿਨੁਦਾਝਿਤੁਜੀਵਨੁਜਿਸੀਮਰ ਤੁਅਨਰਅਨੰਤਾਚੰਗਤੁਮਾ
ਸਾਕਥੀਗਾਬਿਆਧੋਚੀਤਾ ਤੁਾਭਵਤੁਤੁਮਾਰਸੀਹੁਮਾਪੁੱਵਦੁ
ਹੱਚੁਕਉੱਾਾਨਾਨਕਦਾ ਸੁਉਨਸੰਗਿਾਾਧਨੀਓਸੀਥੁਕੁੰ
ਾਾਾ ਨਾ੩।।੪ ।।ਰਾਗਗੂਜ਼ਰੀਮਹਲਾ੫ ।।
ਛਾਕੈਤਾਈਪੁਰਬਤੀਲੈਜਾ ਤਾਖਿਨਮਾਹਿਬਾਧਿਉਧਾਧਨਾ
ਥਾਸਤਾ।।ਾਸੀਆਨ ਧਕਾਹੁਕਸੀਮਲਾਤਾਗਜ਼ਆਨਚੁਕੰ
ਤੱਈਹਸੀਓਹ ਥਾ ਤਾਾਗਤਾਉਾਦੇ ਸਕਸਾਦਨਧਨਜੱਗਨੰ
ਨਿਕਸੇਸਾ ਸਾਾਾਸਾਕ ਾਨੇਬਧਦਾ ਸਾਸਤਿਚੁਆਗੇਜਾਸਚੁ
ਧਾ ਸਾ।ਾਹੱਾਈਅੰਨੰਮਨਹਠਕੀਦ੍ਰਿਤੁਤਾਆਧਸਾਕਉ
ਅੰਦੁਨੰਦੁਕਸੀ ਛੱਤੇਜੱਾਈਹਿਨਿਹਿਮਿਧਾਤਾ ।ਤਾਸਹ
ਕਿਧਾਾਾਤਿਸੁਜ਼ਨਕੀਕਦੀ ਢਾ ਸਾਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁ
ਦੂ ਸੁਗਿਮਤਓਦਾ ਸੁਾਾਨਾ੪।। ੫ ।।ਰਾਗਗੂਜ਼ਰੀਮਹ
ਨਾਸੁਨਿਧਾਨੁਜੀਨੰ ਜਨਿਜਾਧਿਓਂਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਟੇ।ਕਾਮਧੇ
ਖੁਮਸਤਾਾਈਹਾਬਿਆਧੀਤੇਹਾ ਟੇ ।।੧।।ਹਰਿਜਾਸੁਸਾਧਸੰ
ਈਓ।।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਾਈਓਮ ਨੁਨਿਰਮਾਲੁਸਰਬਸੁਖਾਲੁ
ਤਾਓ।।ਜੱਕਿਬੁਰੀਓਸੱਈਤੁਾ ਮਾਨੈਐਸੀਤੁਗਤਿਕਮਾਂ
ਸ ਭਏਕਸਮਾਨੇ ਜੱਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ।।ਾਯੁਗਨਯੁਗਿਮੰ
ਨਨਕਤਹੁਜਾਣਾ।ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਮੰ
ਤਾ।ਤ।ਚਉਥੇਰਿ ਧਾਾਦਾਈਆਾਾਸੁਧਾਾਾਤੀ
ਈ ਆ।ਕਲਿਕਲੇ ਸਮਿਟੇਧਿਨਤੀਤਰਿਨਾਮ

ਜਿਸੁਅਨੁਖਪਾਹਿਕਰਉਬਨਤੀਸੋਅਪੁਨੇ ਦੁਖਿਕੁਹਿਆਹਾਥਦੇਇ
ਜੀਹਿਰਦੈਅਰਾਧਿਆਸਤਿਨਿਕਉਸਾਹਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਇਆ।੧।ਮਾਰਗਚਲੀਅ
ਨਾਬਿਖਾਦੁਪੁਕਾਰੇ।ਪਕੁਤਜੀਅਵਸੁਮੇਵਸੁਜੋਹੈ ਤਿਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁ
ਹਾਹੋਹਾਉ।ਆਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੋਨਸਾਕਿਤਹੀਕਸੀਨਆਇਆ
ਕਾਦਾ ਸੁਨੀਚਕੁਲਾਉਚਾ ਤਿ ਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਛਤਫਲੁਪਾਇਆਰ
ਪਕੱਟਾਬੋਧਿਆਕੇਬ ਜਨਤਾਮਾਹਿਤੇਸ ਨਬੁਝੀ।ਸੀਮਾ ਤਨਾਸੁਖੁ
ਆਗਾਬਸਤੁਅਗੱਚਸੁਝੀ।੩।ਫਿਰ ਤਾਫਿਰ ਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰੇਆ
ਭੇਭੰਜਨਹਰਿਗਾਇਆ।ਸਾਧਕੇਛਰ ਨਬੁੜਿਜਨੁਬਾ ਛੈਸੁਖੁਨਾਕ
ਪਾਇਆ।੪।੬।੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਪੰਚਪਦਾ। ਪ੍ਰਥ ਮੇਗਰਭਿਆ
ਵਾਸਾਉਹਾਛੋੜਿਯਹ ਨਾਹੀਆਇਆ।ਚਿਤਸਾਲਾਸੁੰਦ ਰਚਾਰਾਮੰ
ਗੰਨਿਨਕਥਹੁਨਾਇਆ।੧।ਅਵਰਸ ਤਰੀਖਿਆਲੱਕੁਲਾਬੀ।
ਪੂਰੇਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾਜੀਅਕਉਏਹਾਦਸਤੁਢਬੀ।ਰਹਾਉ।ਈਸਟਮੀ
ਯਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਬ ਨਤਾਰਚਿਹਸਿਆ।ਜਬਅੰਤੀਅਉਸ ਗੁਆ
ਨੀਓਹਿਉਨਯੇਯਤਹੀਕਾਲਗ੍ਰਸਿਆ।੨।ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਬਾਂਡਾਪ੍ਰੀ
ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਦਾਮਾ।ਛਾਡੀਕਉਹੁਭਾਂਤੀਮਾਲਿਆਹੱਥਸਗਾਬਾਂਧਿ
ਗੋਨਾ।੩।ਹੋਵ ਰਗੋਵਰਥਸੰਬਾਹੇਸ ਹੁਕਰਿਆਨੀਨੋਗੇ।ਜਬ
ਹੀਆਮੀਧਾਈਚਲਾਹਿਨਾਹੀਇਕਧੇਰੇ।੪।ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁਸੁਖੁਨਾ
ਮੁਪੁਤ ਬੁਮਹਾਈ।ਨਾਮੁਸੰਧਾਤੁਗਤਿਨਾਨਕਓਦੀ ਈ ਹੁਮਰੈਨਆਵੈ
ਈ।੫।੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੨॥ਤਿਪਦੇ। ਸੁਖਬੀ
ਹੀਆਸਾਤਿਸਹਜਾਨਿਬੁਝਾਈ।ਨਾਮੁਗੁਰਮਤਾਨੁਸਾਤਿਗੁਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ

ਬੀਨਸਿ ਨਆਵੈਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿਜਪਿਆਸਭਿ ਆਵੰਯਨ ਚੁਟਾ ਬਹੁਤੀ
ਲਾਖ ਮੇਗੇਸਾਧ ਸੰਗਮਿਲਿਛੁਟੇ ਲੂਹਾਉ ਆਦਯਹ
ਵੈਭਗਤਿ ਪੇਮਗਸਿ ਮਾਤਗਾਹ ਰਖ ਸੱਗਦੁ ਹਮਾਹੀ ਨਿਗਾਹ
ਛਾਡਿ ਗਾ ਨਿਸਕਾਸਾਤਿ ਨਹੀਗਧਿ ਪੀਆਸ ਚਾਲਜੁਗਤੀ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮਾਤਿ ਕਹਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਯਾਤਿ ਤਯਾਵਿਦੁਪੀਐ ਕਰੀਮਾਪੁ
ਰ ਤਨ ਮਸਕਾਰੰਗਾ ਬਰ ਨੁਜਾਤਿ ਕੱਉਪ੍ਰਬੈ ਨਹੀ ਵਾਛਤਿ
ਠਾਕੁਰ ਓਸੁ ਨਾਮੁ ਮੁਸਾਰੰਗਾ ਸਗਾਣਸਿ ਸਇੱਕ ਯਹੀ ਕਹੀ ਜਾਤਿ
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਯਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨੁ ਆਧਾ
ਇਸੋਚਨੁ ਕਵੀਰ ਦਾਸ ਮੁਕਾਤਿ ਭਾਈ ਓਚਸਿ ਆਗਾਰ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੈਸਾਹੀ ਕੱਉ ਬੁਝਨਹਾ ਜੋ ਨੈ ਵਨੁ ਭਤਾਗੀ
ਸਗਾਣਾ ਮੋਨਿ ਜਨਾਹਿ ਨਸਕਹਿ ਗਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾ
ਐਅਵਰ ਅਵ ਗਥਿ ਯੇ ਚੁਣੀ ਐਬਕ ਨਾਮ ਨਰ ਧਤਾ ਰਹਾਉ ॥
ਆਧਿ ਸੁ ਅਗਮੀ ਆਧਨ ਸੰਗੀਤ ਤਾ ਨਾਨਕ ਕੱਉ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਿ ਹੀ
ਰਕਤਾ ॥੨॥੨॥੧੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮਤਾਮਾ
ਆਨ ਯਜਨ ਕਉ ਕਛੁ ਆਇਓ ਜਹ ਜਹ ਅਉਸ ਗੁ ਆਇ ਵਰਿਓ
ਧਿਆਇਓ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੱਕਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ਕਰੇ
ਰਿਕਰੀਨਿ ਆਈ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਾਇਓ ਰਹਾਉ ॥ ਜਥ ਥਾ
ਯਗ ਮਹ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨੁ ਜਾਨਿ ਗਾਇਓ ਸਭ ਨੀ ਪਰਿਓ ਨਾਨ
ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਆਰਾਧਨੁ ਧੀਆਰੰਨੀ ਮਥਨ ਕੀਨੋ ਛੀਨਾ ਸੰਤ ਮੇਵਾ ਕਰਿ

ਭਸੋਤੀਮੰਗੁਕਾਈਗਮਨਕਉਈਹੁਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿਹੈਮਹਸੀਮਾਮੰ
॥੧॥ਸਾਜਨੁਐਸੰਤਸਹਾਈਗਜੀਸੁਕੋਟੇਤੁਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧ
ਕਬਹੁੰਜਾਈਗਰਾਉਕਰ ਤਕਰ ਤਅਨਿਕਬਹੁਕੁਤੀਨਿੰ
ਈਗਸੀਆਗਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕਬਉਜਾਪੁਥਾਨਿਪ
॥੧੭॥ ॥ਰਾਗਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩॥ਖਿਨਮਹੀਥਾਹੈ
ਰਾਕੀਮਾਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ਰਜਾਰੰਕੁਕਰੇਖਿਨਤੀਚਰਿਨੀਚ ਪਰ
॥੧॥ਧਿਆਈਐਅਪੁੰਨਸਦਹਰੀ॥ਸੱਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾਕਾਹਨਾ
ਏਕਘਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਏਕ ਪੁਰੇਮੇਰੇਸਾਤਿਗੁਰਮਾਨ
ਧਰੀ॥ਅਚੇਤ ਈਆਨੇਚਾਮਿਕਨਾਨਕਹਮਤੁਮਾਰਾਧਹੁਪਾ
॥੧੮॥ ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਤੁਦਾਤਸੀਆਸਤ
ਹੁਮੇਰੇਮ ਨਮਾਹੀ॥ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਦਮਾਹੀਸਮਾਏਹਮ
ਨਹੀ॥੧॥ਠਾਕੁ ਰਜਾਸੀਮਰਾਤੁਤਾਡੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਦ
ਕਪੂਰਕਉਸਦਾਸ ਆਹੀ॥ਰਾਤਾਉ॥ਸਾਸੀਸਾਸੀਤੇਰਾਸੁ
ਮਹੀਕਉਪੂਰਆਹੀ॥ਨਾਨਕਟੇਕ ਭਈਕਰਤੇਕੀਹੱਥਆਪਿ
॥੨॥੧੯॥ ॥ਰਾਗਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮ
ਜੈਜਸੁਗਾਵਉਨੀਸਿਅਗੁਰੋ॥ਕੇਸ ਸੰਗਿਦਾ ਸਖ ਗਝਾਰਉਨਿ
॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਾਬੀਨੁਬੀਆਨਹੱਗਾ॥ਚੀਤਚਿਤਵਉਹਰਿਨਾ
ਨਿਮਖਉਤੁਮਰੀਓਟਾਰਹਾਉ॥ਦਇਆਪੂਰਖਸਗਲੋ
ਕਰਉਕ ਰਜੱਗੀਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਰੱਉਧਰਸਿਆ
ਰਾਗਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੪॥ਬ੍ਰਹਮਬੋਕਅਗੁਰੂ

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਕਬਹੂ ਡਰਿਸਿ ਉਦੀਤੁ ਨ ਆਈਓ ਯੰਯਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉ॥
ਧੋਨਾ ਸੁਨਾ ਗਾਇਓ ਨਾਹ ਰਹਾਉ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਮਤ ਕਾਹਉ॥
ਤਿਕਰਿਆ ਈਓ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਦੁਖ ਗਨੀਐ ਮਹਾ ਮਹਾ ਈਓ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਹਨੁ ਮੋਹਿ ਜੋਰਿ ਮਤ ਕਾਹਉ॥
ਗਾਵੈ ਦਈਆ ਧਾਰਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਲਹਉ॥੨॥੨੫॥

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਛੁਟਿਆ ਨਾ ਬਿਉਹਾ ਰੀਸ ਥਿਆ ਤਜੁ ਮਾਦਰ॥
ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਤਰਣੀ ਤਾ ਆਗੈ ਟੇਕਾ ਕਰੀਐ॥
ਦਈਆ ਰਾਮ ਗਿਆਨ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ ਕਰ ਦੁਖ ਰਾਮ
ਸੀਧ ਰਸ ਗਹਿਤਾ ਕੀ ਗਤੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ਸਾਧ॥
ਰੇਹਿ ਥਿਲਜੀ॥੨॥੨੬॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ

ਚਉਪਦੇ॥ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਆਸ ਇਆਸ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ਪਰਾ ਗਹਉ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੧॥ ਰੋਚਿ ਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਗਾਧ ਪਾਰ॥
ਆਨ ਦਾਵ ਹੀ ਮੈਂ ਸਗਲ ਉਪਾਧੀ ਰੋਗ ਡਾਉ ਮਾਰੀ॥
ਕਾਢੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ॥
ਆਸੁ ਈ॥੨॥ ਕਟਿ ਜਨਤ ਨਉ ਧਾਵਤੀ ਥਿ ਆਵਹੁ ਆਵਹੁ॥
ਗਤਿ ਸਾਧੂ ਨਿਗਮ ਗਾਵਹਿ ਹੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਨਾਮੀ॥੩॥ ਅਗਮ
ਪ੍ਰਭੂ ਊਚ ਸਗਹੀ ਸਾਧੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਧਿਰਾ॥
ਆਪੁ ਸੰਜੁਗੁ॥੪॥੨੭॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ

ਤਗਤਿਲੰਘੇਆਗਾਸਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਤੇਜੰਨੀਚ ਵਡਾ ਚੁਪੀ
ਕਾਜਿਤੁਸਰਬਿਦਤੀਨਤਾਯਜਾਲੰਚਾ ਜਾਇਸਮ
ਦੂਰੇ ਸੇਮਲੇ ਹਰਿਜਨਸੰਤਾ ਨਾਸਰਬ ਥੀਯੇਭਚਪੁਰਾਨੀ
ਤੀਛੱਟੀ।ਹਰਿਚਰਣਸਰ ਦਅਪਾਰਪੂਰਕੇਦਿਤੁ ਗ ਗੀਤਾ
ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ।।ਗਾਗਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ੫ ।।ਤੁਪਰੇ।। ।।ਅਥੀ
ਸਫਲਾਮੂਰਤਿਕਰਤਕਾਰ ਦਜੱਸਾਗੁਣਗਮਣਸਵਹਅਪਾ
ਜਿਨਹੱਤਮਥੀਓਰੀਗਾ।੧।।ਮਨਚਰਣਾਬਿੰਦਓ ਪਾਸਾਰਖੀਅਰ
ਸਿਮਰਣਕਾਟਿਜਮਦੂਤਫਾਸਾਂਗਾਓਗਾਸਤੁਦਹਨਹੀ
ਵਤੁਕਛੁਨਓਪਾਓ।ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪੂਰਨੁਭੇਗਨਾਨਕਨਾਮੁਅ
ਗਾਗੁਜਰੀਮ:੫।। ਘਰੁਤੁਸਮਰਥੁਸਗਨਿਵੱਸਾਚੁਦੁਖੰ
ਗਾਇਗਾਹਿਕਲੇਸਮਿਟੈ ਤੇਚਸਾਨਿਮਲਾਗੁਲਪੂ
।।ਗੱਥੀਦਤੁਝੂਥੀਨੁਅਵੁਨਰਾਓਕਰਿਕਿਰਪਾਰਹੁ
ਪੀਤੁਮਾਗਨਾਓਂ।ਰਹਾਓ।।ਸਾਤੈਗੁਰਸੇਵਿ ਅਗੈਹਰਿਜਗੁਦੀ
ਲੀਵਲਾਗੀ।ਕਵਲਾਪ੍ਰਗਾਸਚਉਏਸਾਧ ਸੰਗੇਦੁਮਤਿ
ਗੀ।੨।।ਆਠਪਹਰ ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ ਸੀਮਰੈਦੀਨਦੈਆ
ਤਰੈਸੰਗਤਿਸਤੁਓਯਰੈਥਿਨਸੈ ਸਗਲਾਜੰਜਾਲਾਗ।।
ਰਤੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਓਤਿ ਪਤਿਪ੍ਰਭਸਾਥੀ।।ਸਗਨਿਯਮਿਓ
ਗੀਦੇਗਾਖਿਓਹਰਿਹਾਥਾ।।੩।।੨।।੭।।੭।। ਜੁਦ

ਗਾਜਯੁਬਜੁਧਰਦਿਗਗਨੁਤਰਨਾਰੀਆਪੇਆਪੁਪਸਰੀਆ
ਨਾਤਦੀਆਈਆਮਗ ਨੁਨ ਬਾਈਆਨਸੁਰਜਚੰਦਨਜੱਤਅਪਨਾ
ਟਿੱਕਾਅਤਅੰਤਰਿਏਕਾਨਦਰਿਸੁਤਿਭਵ ਸੁਮਾਰਾ।੩।ਧਵਲੁ
ਤੁਨਿਰੀਆਥਹਮਾਬੀਸਨੁਮਹੇਸਅਕਾਰਾਸਗਬੇਜਾਕਿਵਰੁ
ਕਰੇਅ ਪੁਨੈਬੀਚਾਰਾ।੪।ਕਿਏਤੁਤੀਸਜਾਚਹਿਪੂਰਨਾਈਮਰ
ਭੰਡਾਰਾਓ ਪੈਭਾਂਡੈਕਬੁਨਸਮਾਵੈਸੀਯੈਐਂਮੁਪਰੀਨਾਰਾ
ਸਮਾਧੀਅੰਤਰਿਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਚਿਕਰਹਿਐਕਰ
ਆਸਚੱਈਮ ਨਅੰਤਰਿਪੈਸੱਜਾਵਾਦੇਹਿਧਰਕਾਰਾ।੫।ਇਹ
ਗੁਸੇਵਹਿਅ ਪੁਨਾਭੇਦੁਨ ਹੀਗੁਰਦੇਵਮੁਰਾ ਗਤਾਕਉਕਾਣੁ
ਪੈਬੁਝਹਿਅੰਤਰਿਸਬ ਦੁ ਬੀਚਾਰਾ।੬।ਅਬਤਬਅਦੁਮਾ
ਹਿਨਾਮੁਨਿਗੰਜ ਨਦੀਜੋਪਿਆਰੀ।ਨਾਨਕਸਾਤਿਕਅੰਮੁਤ
ਰਜਾਸੁਦੀਜੈਕਰਿਧਾਰਾ।੮।੨।ਰਾਗਗੁਰੂਜੀਕਾ
ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਆਵੈ ਫੁਨਿਜਾਵੈਓਬਿਨੁ ਗੁਰਗਤਿਪੀ
ਪ ਦੀਨਾਮੇਰਾਤੇਨਾਮੇਗਤਿਪਾਤਿਪਾਈ।੧।ਭਾਈਰੇਸਮਝਿ
।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪੂਜਜਾਚੇ ਐਸੀਨਾ ਮਵਡਾਈ।ਰਹਾਉ।ਐਸੀ
ਰਹਿਰਾਖਿਆਕਉਕੇਤੇ ਓਦਰਭਰਨ ਕੈਤਾਈ।ਬਿਨੁਹਰਿ
ਖੁਧਾਨੀਬਿਨੁਗ ਰਭਰਬੁਨਜਾਈ।੨।ਐਜੀਕਾਯਾਸਾਧਿ
ਫੋਜਨਮਜਨੀ ਦੈਕਾਈ।ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਸੋਬਾਚੈਸਚਿਰ
ਈ।੩।ਗੁ।ਗੁ ਰਸਰਵਾਈਜੋਹਿਨਸਰੈ ਦੁਖੁਨਸਕੈਸੰਚਰ
ਨਾਬਨਿਗੰਜਨਿਰਾਤੇਨਿਰਭਉਸਿਉਲਿਵਲਾਈ।੪।ਐਜੀ

ਤੀਜੀ ਤਿਸਿਆਣੀ ॥੭॥ ਤੁੰਦੜਯੁਰਖੁਅਗੰਮਤਰੱਵਰੁਹਮਖੰਧੀਤੁ
ਕਨਾ ਮੁਨਿਰੰਜ ਨੁਦੀਜੈਜੁਗਿਜੁਗਿਸਬ ਦੁਸਖਾਂਕੜੀ ॥੮॥ ੧॥
ਗਉਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ਘਰੁ ੪ ॥ਜੁਗਾਛੀਐਮਾਅੰਧਾਧੰਮਾਸੁਮੀਆ
ਤੈਂਾਬਿਲਲਾਧਾਬਿਨੁ ਆਬਿਨੰਤੀਆਸੁਖਤੁਇਕਿਤੜੀਤੈਂ ॥੧॥
ਨਾ ਮੁਹਰਿਸਰਨੀ ॥ਸੰਸਾ ਰਸਾਗ ॥ਰਤਰਿਤੁਰ ਲਾਗਾ ॥
ਰਜਾ ਉ ॥ਏਮ ਨਮਿਰ ਤਸੁਕਾਢੈਂ ਚੁਗਸਬਦਿਹਰਿਮੰਤੁ
ਆਨੰਕਲਿਆਣ ਨੰਧਾਨੰਹਰਿਨਾਮ ਮਨਿਰਮਲੈ ॥੨॥ ਰਾਚ ਰਸਿਨੰ
ਜਗੁਮੱਹ ਹਮਗ ਨਾਤਿੰਾ ॥ਥਿਰੁਨਾਮਕਰਾਤਿਦ੍ਰਿੰ ਤੈਂ ਤੀਗੁਰ
॥੩॥ ਕਰਮਾਤਿਕਰਮਨਚੁਕਈ ਜਗੁਜਨਮਾਬਿਆਧਿਧਖੰ
ਨਿਹਕੇਵਲੰਸਾਤਿਮਤੀਨਾਮਤਧੰ ॥੪॥ ਇਹੁਜਗੁਮੱਹਿਹੇਮੰਿ
ਆਧਿਕਨੁੰਮਾਮਰਣੰ ॥ਭਜੁਸਰਨੀਸਾਤਿਗੁਰਿੰ ਚਰਨਿੰਡਨਿਮੁ
ਗੁਰਮਤੀਂਨਿਹਚਾਮਨਿਮਨੁਮੰ ਸਹ ਜ ਬਿਚਕੰਸੱਸਾ ਨੁਨਿ
ਦੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਾਰੰ ॥੬॥ ਭੈਭਾਇਚਰਤਿਤਰੁਬੁ
ਆਈਹਰਿਚਰਣੀ ॥ਹਰਿਨਾ ਮੁਹਿਰਦੈਧਾਵਿਰੁਧਾਵ
ਰਣੀ ॥੭॥ ਲਾਬ੍ਰਾਜੰਕੁਆਹਰਿਨਿਦਾਰਣੰਹਰਿਨਾ ਮਰਾਸਿ
ਚਿਤੁਡੀਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁਨਾਨਕਾਸਰ ਨੰ ॥੮॥੧॥੫॥ ੧ਬਿੰਦ
ਗਉਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ਘਰੁ ੧ ॥ਸਿਰਤਿਕਰੀਈਜੁਸੁ
ਸਾਦੀਆਪੁਰਵਾਈ ॥ਚਿਤੁਥਿਰੁਰਖੈਸੱਸੁਕਤਹੋਵੈਜੋਇ
ਈ ॥੧॥ ਨਾਚੁਰੇਮ ਨਗੁਰਕੇਆਗੈ ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਨਾਮ
ਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅੰਤੇ ਜਮਭ ਉਕਾਰੋਂ ॥ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਹਲਾਦ ਦਜਾਨਆਏਤਿ ਨਕੀਪੈਜਸਦਗੀ॥੨॥ਅੰ
ਨੁਏਕੱਵਰਤੇਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਸਭਿਜਾਚਿ ਕਤੁਦੇਕੱਦਤੁਮਾਰ
ਸਾਰੀ॥੩॥ਕਰਾ ਤਜਨਾਕੀਉਤਮਬਾਣੀਗਾਵਹਿਅਕਥਕਥਾ
ਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕੇਰਾ॥ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੀ॥
ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਬਿਆਪੈਨਿ ਨਅੰਤਰਿਮੱਹਗੁਬਾਰੀ॥ਅੰਤਰ
ਨਰਾਵੈਓਇਉਬੋਸਲੁਪਰਵਾਰੀ॥੪॥ਨਿਦ ਕੁਨਿ ਦਾ ਕੀ
ਵੈਓਹਮਾਣਕੁਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿ ਦਾ ਨਿ
ਉਰਵਾਰਨਪਾਰੀ॥੫॥ ਏਤੁਪਰਧੰਚੁਬੋਲੁਝੂਠੀਆਸ ਬੁਰ
ਤੈਸ ਭਕਲਾਯਾਰੀ॥ਹਾਰਿਏਕੱਸੁਤੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿਸੁਖੁ
ਰੀ॥੬॥ਰਸਨਿਰਸਨਿਰਸਿ ਗਾਵਹਿਗੁ ਨਰਸਨਾਹਰਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਗਉਹਾਰਿ ਸਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆ
॥੭॥੭॥੭ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੨॥
ਗਯਾਨਮਾਹਿਤੁੰਗਯਾਕਹੀਅਹਿਕੁਮਨਮਾਹਿਕੁਮਾਂਢਾਕੁਮਹਿਨ
ਨਾਸੀਰਿਕੱਮਾ॥੧॥ਧਿਤਤਾਮੇਰੱਦ ਡੱਯਨੀਆ ਰਮਾਗਉਸਤੀ
ਕਰਤੇਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਰਹਾਉ॥ਸੁਖੀਆ ਨਮਾਹਿਸੁਖੀਆਤੁੰ
ਤ ਨਾਸੀਰਿਦਾਤਾ॥ਤੇਜਨਮਾਹਿ ਤੇਜ ਵੰਸੀਕਹੀਅਹਿਸੀਆ ਨਮਾਂ
ਸੁਰਨਮਾਹਿਸੁਰਾਤੁੰਕਹੀਆਹਿਭੱਗ ਨਮਾਹਿਭੱਗੀ॥ਰਿ ਹਸ
ਰੀਰਹਸਤੀਜੱਗ ਨਮਾਹਿਜੱਗੀ॥੩॥ਕਰਤ ਨਮਾਹਿਤੁੰਕਰਮ
ਚਾਰਨਮਾਹਿਆਚਾਰੀ॥ਸਾਹ ਨਮਾਹਿਤੁੰਹੀਸਾਚਾਸਾਹਾਵਪਾਰ ਨਾਂ
॥ਦਰਬਾਰ ਨਮਾਹਿ ਤੇਰੱਦਰਬਾਰਾਸਰਨਧਾਰਾਨਟੀਕਾਗਾ

ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਃਪਹਿਲਾ ॥ ੧ ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਿਕੰਦਰਗਵੈਰਾਹਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀਗਾਉਣੀ ॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਜੀਵਣੁਕੀਬਿਧਿਨਾਤਿ ॥ ਗੁਰਕੈਚਾਲੈਜੋਚਲੈ ॥ ਜੋਮਰੈਤਾਂਜੀਵਣੁਪਾਏ ॥
ਓਹੁਈਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇ ॥ ਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ ॥
ਨਿਵੈਸੁਗਮੁਖਿਸਹਜੀਸਮਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਹਸਾਦੁਖੁਤਿਸੁਆਖੈਜੋਗਿਯੰਮੈਮਾ ॥ ਰਾਗਦੁਲੈਤਾਂਈਸੁਤੇਵਸਾਹੁ ॥
ਮਾਇਆਸਚੁਹੈਆ ॥ ਗਾਨਾਸੁਨਹੇਤਾਤਿਸਥ ਦੁਨ ਬੀਚਾਸੀ ॥
ਬਕਾਆਖਾ ਰਾਹਾਰਿਨਾਸੁਨਪਾਈਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾ ॥ ਗਇਆ ॥
ਕਜਾਸੁਮਾਨਿਕਰੇਬੁਆ ਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਹੁ
ਪਾਈ ਓਨੁਤਦਹੁਚੱਜੁਨਕੱਈ ॥ ਮਤਾਮਸੁਕਤਿਆਧਿਕਰੇਜੱਫ
ਤਦਹੁਅਕਾ ਸੁਨਯ ਤਾਯੁਪੈਨਾ ॥ ਤੈਯੰਈ ॥ ਤਦਹੁਆਪੇ
ਕਾ ਰੁਹੈਨ ਓਪਤਿਤੱਈ ॥ ਜੀਉਤੀਸੁਤਦੈਚਿ ॥ ਵੈਕਰੇਤੀਸੁਤਿ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਦਾਤਿ
ਇ ॥ ਓਹੁਅਓਹਾਦੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਆਵੈਨਜਾਇ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਲਾ
ਭਮਾਹਿਰ ਹੈ ॥ ਸਮਾਇਆਅਵ ਰੁਦੁਨਾਕਿਉਸੇਦੀਐਜੰਮ
ਨਹਿਫਲਾਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜਿਥਸਮੁਨਜਾਹੀਆਪਹ
ਚੀਤੁਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਈਜਾਣੀ
ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭੁਵਰਤੈਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਵ
ਝੁਧਾਵੈਸਚੁ ॥ ॥ ॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਬਦਨੀਕਰਤਾਰਿ
ਨਬ ਇਈਅੰਧਾਕਚੁਨੀਕਚੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਮਣੁ

ਜਾਣੈਕਰੇਸਾਥਿਆਪੋਇਗਸੀਤਾ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥
ਗਸੀਉਚਿਤੁਨਆਇਓਨਾਮੁਨਵਸੀਓਮਨਿਆਇਆਥਿਰੁਹੋਇ
ਕਿਆਜੁਗਾਹਿਆਇਆਆਇਆਸਾਈਆਥੱਟੀਗਸੀਹੋਇ
ਧਾਜੁਲਾਹਿਜਾਇਹਥਹੁਛੁਟੈ ਕੀਤੁਸੀਆਹੁਹੋਇ
ਕੁਮਲਾਇਆਸਿ ਨਸਾਤਿਗੁ ਗਸੀਉਚਿਤੁਨਆਇਓ
ਸਹਿਆਇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਤੈਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਿ
ਇਹਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰਿਸੱਯਨੁਸਉਧਿਆਨਿਜੀਆਸਹਿਹਿ
॥ ਕੰਮੁਤਿਸੈਕਉਅਰਾਧਾਵੰਨੀਤੈਚਵਣਾਇ॥੧॥
ਆਇਆਹੱਥੀਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਹੀਆਧਟਾਇਆਇਸਕੀਸਿਰਿ
ਕਉਡਿਡਿਖਾਇਗੁਰਮੁਖਿਕੱਢੀਗਾਚਤੁਤਿਨਿਮਲਿਰਿਦੈ
ਨਾਨਕਸੋਈਉਬਰੇਜਿਸਚਿਰਹੇਲਿਦਲਾਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਢੀਕਰੇਪੁਰਾ ਰਪ੍ਰਭੁ ਸੁਹਾਈਸੀ ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਹੱਈਪੁਰਾ
ਜੱਧੁਤਿਲਿਖਿਆਲੇ ਧੁਸੇਕਰਮਕਮਾਈਸੀ ਜਾਹੱਦੇਧਸਾਹੁ
ਤਸਹਜੁਥ ਗੁਪਾਈਸੀ ਸੱਯਕੁਮੇਰਾਆਤਿਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿ
॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸਭਨਾਕਾਸਹੁਏਕੁਹੈਸਦੁਹੈ
ਨਾਨਕਤੁਰ ਮੁਨਮੰਨਈਤਾਥ ਰਹੀਐਦਰਿਦੁਰੀਗਹੁ ਮੁਖਿ
ਸੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਈ ਸੁਰਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਈਆਪੋ
ਹੋਇ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੩॥ ॥ਸੈਲਿਸਬਾਈਜਲਿਨਿ
ਓਤਾਉ ਨਾਨਕਸੁਖਵ ਸਨਿਸੱਹਾਗਲੀਜੈ ਨਾਪਿਆਗੁ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭੁਜਗੁਫਿਰਿਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਜੀ

ਕੁਸਤਅਤੀਮਨੀਕਰਤੀਤੁਝੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀ।ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਕ
ਉਪਾਈਕਿਤੈਨਲਾਖਨੀਕਾਰਿਕੇਪਥਥਰੇਕੇਖਵਨੀਗਰਭਸਥਾਂ
ਤਰਿਨਾਮੁਜਪਾਨੀ।ਹਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਿਗਧੁਹੈਸੀਨਿਧੀਆ
॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿ
ਤਾਈ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਮੇਰੀਮਾਈ।ਵਾ
ਆਹਰਿਸੇਉਜੀਉਪਾਇਆ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਖਿਲੈਖਾ
ਕਰਤਿਆਸੰਤਸੰਗਧਾਇਆ।ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਤਿਗਜਾਈ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਧੀਤਾਲਾ।ਵਾਹੁਵਾ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਨਦੇਨਾਲਾ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿਧਾਰਿਆਸ
ਤਾਲਾ।ਸੇਵਤਭਾਗੀਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਸ
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਹਨਾਮਅਤਿਮਿੱਠੀਆਗੀਤਤੁਝੈਚਾ
॥ਸਾਈਆਮਨਸਾਮੋਹਣੀਦਹਾਦੀਸੀਛਿਆਤੁਗਾਅਗੈਗੁਰ
ਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਖਾਤਾਗਮਨਾਹਾਰਿਸੁਨਤਾਧਿਓਂਕੇ
ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤੁਝਧਤਾਤਾ॥੧੫॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਤੇਸਚੁਆਖੀਐਜਿਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਵਾ
ਆਖੀਐਜਿਗੁਣਦਾਤਾਮਤਿਧੀਰੁ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਤੇਸੱਚਆਖੀ
ਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਤੇਸਚੁਆਖੀਐਜਿਦੇਦਾ
॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਇਕੁਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਤੇਗੁਣੀ
॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਖਸਚਿਬਿਖੁਖਾਈ।ਓਨਾਵਾਹੁਵਾਹੁਨਭਾਵਈਜੋ

ਸੋਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਾਈ ਹਾਹੁ ਹੂ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁਹੰਦੀ ਹਾਂ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਔਸੇ ਤਨਾ ਮੁਹੰਮਦ ਗਰਮਥਿ ਪਾਈ
ਤੁਕ ਗਮੀਆ ਈਐ ਆਖਿ ਦੇਈ ਆਕਰਿ ਦੇਈ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਘਰੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਹੋਇ
॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਲੱਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ
ਓਨਾ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਜਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗਹਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ॥
ਰਹਿ ਰਹਿ ਕਿਨ ਜਮਕੀ ਤਲਾ ਬਹੁ ਵੇਦਨ ਨ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਇ ॥
ਰੋਸ ਰੋਸ ਬਾਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਤਿਨਾ ਨੋ
ਮੋਹ ਜੋ ਪਿਆਰੁ ਦਰਿ ਬਣਤ ਸੋਇ ॥ ਕੋ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ਗੁਣ ਢਾਢੀ
ਸੀਸ ਚੁਰਾਏ ਉਠਿ ਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਮਾਹਾ ਅਗਾ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ
ਢਾਢੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ
ਗੁਰ ਗੋਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜੰਮਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਵੰ
ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁ ਗੁਮੈ ਬੋਲੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਸਾ
ਸਾਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਏਕੰਤਿ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾ ਕਿੰ
ਧਨੁ ਧਨੁ ਗਹਿ ਛੁੱਡੀ ਤਰਾ ਕਿ ਕਥਿਆ ਓਮਾ ਪੁਰਖੁ ਟੀਐ ਕਿ
ਗੁ ਅੰਤਰਿ ਗਰਗਾ ਸੁਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਹਿ ਜਪਿ ਗੁਰਮੰਤ
ਵੈਸੇ ਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾ ਗਾਏ ਥੋਸੁ ਖੁਵੜਿ ਆਈ ਅਮ
ਗਾ ਕੈਤੇ ਨਿਰਵਉ ਪਾਈਐ ਸਮਾਲਿ ਜੰਤੀ ਜੰਤਿ ਅਪਾ ਗਾ
ਸਾਕੁ ਨੀ ਜਿਸੁ ਸੰਨਿ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾ ਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ

ਕੀਨਿ ਦਾ ਕਰੇਤਿਸੁਮਾਨਿਯਚਾਈਆ।ਚਿਤਾਚਛਿਆਸੀਤਮਾ
ਧਾਈਆ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਆਸਾਕਰਤਸਭਜਗੁ
ਸਭਾਵੈਨਜਾਇਨਾਨਕਆਸਾਪੂਰੀਆਸਰੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥
ਆਸਾਮਨਸਾਮਹਿਜਾਇਸੀਕਿਨਿਦੀਤੀਸੰਗੇਨਜਾਇਨਾਨਕੀ
ਬਾਝਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਸਚਾਸਭੁ
ਕੂਕਿਪੁਰਾਖਾਟੁ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਤੀਨਿਭਵਣ
ਗਰੁਝਪੇਬੱਹਿਖਾਆਪੇਹੀਖੇਵਣਟੁ॥ਆਪੇਗੁਰੂਚੇਲਾਹੋਆਪੇ
ਦਸੇਘਾਟੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਸੀਕੀਵਿਚਾਰਿਖ
॥ ॥ ਸਲੋਕ॥੪੪॥ ੧॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਵੀਹ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਣਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਮਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਲਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਲਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਵਿਧਾਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕਥੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤੂ ਅਜਰੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਅਨਾਸੀ ॥ ਤੂ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਤੂ ਅਸੰਖ ਅਗਾਧ ਅਬੋਧੁ ॥ ਤੂ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣੀ ਮਿਹ ਤਪਤਿ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਆਣਹਿ ਵਾਸਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣੀ ਮਿਹ ਰਹਣ ਨਉ ਨਿਹ ਤਾ ਰਹਣ ਨ ਦਾਸਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣੀ ਮਿਹ ਹਸਣਾ ਤਾ ਹਸਹਿ ਤੂ ਆਪਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣੀ ਮਿਹ ਰੋਵਣਾ ਤਾ ਰੋਵਹਿ ਤੂ ਆਪਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣੀ ਮਿਹ ਭੁਖ ਤਾ ਦੇਹਿ ਨ ਖਾਵਣਾ

ਖਤੇ ਗਲਤੀ ਗਾਲੀ ਨਨਾ ਇਤੇ ਰੇਦਰਿਧਨ ਰੋ ਥਹਮੇ ਤੁਧੁ ਪੁਖਿਆ
ਸਲਾਸੰਕ ਗਥਿਮ ਨਅਉ ਤਾ ਗਹਰਿ ਨਾਸੁ ਮੁਖਿ ਤਲਾ ਧੀਰੈ ਧਾ
ਕਅਉ ਨੀਐ ਓਕਿਧੈ ਤਿ ਨਿਰੰਕਾ ਗਘਟਿ ਪਰਿ ਗਉ ਨੀਐ ਓ
ਸੁ ਧਗਮੇ ਤਰ ਮੀਐ ਗਾਸੀ ਤੁ ਮੀ ਤੁ ਪਾ ਸ੍ਰਿਤਿ ਆਧਿ ਤਿ
॥੨॥ ਗਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੰਗਿ ਆਸੀਆ ਦਕ ਕ
ਈਸੋ ਗੁ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਆ ਵਸੀ ਗਾ ਢਾਣ ਢਾਹੀ ਪੇ ਰੁ ॥
ਕੇ ਤੀ ਆ ਕੁ ਢੰ ਗ ਗਾ ਸ੍ਰਾ ਖੀ ਐ ਨਾ ਹੀ ਤੁ ਗਾ ਨਾ ਨ ਕ ਤੈ ਮਾ ਹਿ ਛ ਕਿ ਆ ਮਾ ਨ ਮੀ
ਗਧਉੜੀ ॥ ਗਹਉ ਮਗਉ ਤੁ ਤੈ ਦਾ ਈ ਆ ਆ ਜ ਕ ਰੀ ਦਾ ਸਾ ਨੰ
ਸਿ ਧਿ ਧਾ ਈ ਗਾ ਜੁ ਜੀ ਵਾ ਬੱ ਜੀ ਆ ਗਾ ਐਂ ਮੀ ਤੁ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਦਾ ਮਾ
ਰਿ ਨ ਕੈ ਮੰ ਗਿ ਨਿ ਹਾ ਜੁ ਸ੍ਰ ਵ ਲੀ ਜ ਸੁ ਸੁ ਨਾ ਕ ਮਾ ਵਾ ਤਿ ਨ ਰੀ ਧਾ
ਚੁੱ ਈ ਗਾ ਧ ਖਾ ਧਾ ਲੀ ਧੀ ਸਾ ਬਿ ਗ ਸਾ ਧੈ ਗ ਧੱ ਈ ਗਾ ਆ ਧ ਪੁ ਖ ਪੁ
ਦ ਰਿ ਨਿ ਹਾ ਲੀ ਐ ਗਾ ਮੋ ਹੀ ਨਿ ਰ ਗੁ ਲ ਦਿ ਹੈ ਥਾ ਓ ਸੰ ਤ ਧੂ ਸਾ ਸਾ
ਗਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਸਜਨ ਤੇ ਮੇ ਚ ਗ ਹ ਕੀ ਹੱ ਲੀ
ਨਾਨਕ ਸ ਗਹਿ ਤੁ ਹਾ ਗੀ ਆ ਧੇ ਖ ਓ ਸ ਦਾ ਹ ਸੁ ਮੀ
ਪੁਨੀ ਤ ਅਸੰ ਖ ਹੱ ਹੀ ਹਾ ਰਿ ਚ ਰ ਨੀ ਮ ਨੁ ਲਾ ਗਾ ਅ ਠ ਸ ਠ ਤੀ ਗ ਥਾ ਸ
ਨ ਕਾ ਮ ਸ ਤ ਕੈ ਚਾ ਗਾ ॥੨॥ ॥ਧਉੜੀ॥ ॥ਨਿ ਤ ਜਪੀ
ਨਾ ਓ ਪ ਰ ਵ ਦ ਗਾ ਰ ਦਾ ਜੀ ਸ ਮੱ ਕ ਰੇ ਗ ਹੰ ਮੁ ਤਿ ਸੁ
॥ ਆ ਯਿ ਓ ਪ ਾ ਵ ਣ ਹਾ ਰ ਮਾ ਧੇ ਹੀ ਮਾ ਜ ਾ ਸ ਕੁ ਖ ਿ ਖ
ਇ ਚੀ ਠਾ ਰ ਦਾ ॥ ਆ ਨਿ ਕ ਰੁ ਪ ਖਿ ਨ ਮਾ ਹਿ ਕ ਦ ਗ ਤਿ ਪਾ ਰ
ਏ ਸ ਚਿ ਤਿ ਮਾ ਹਿ ਓ ਪ ਾ ਰ ਦਾ ॥ ਜੀ ਸ ਦੈ ਹੱ ਦੈ ਚ ਾ ਜ ਿ ਸ ਕੁ ਦੇ ਪ

ਸ੍ਰੀਸੰਤਪਿਅਗੇਨਾਨਕਪੁਰ ਨਿਕਾਮਾ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧਾਰ
ਕਿਨਿਯਾ ਨਤੇਗੈਂਗੀਰਤਿਆਗਨੱਵੀਯਚੱਤਾਉ ਤੁਧੱਨਨਧਤਿਆ ॥
ਸਕੇਵੱਲਿਤੀਟਕਜ ਨਾਗਯਪੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਸਧਾਕਾਸਿਤੁਸੀ
ਚ ਹਿਸਿਫਤਿਤੰਢਾ ਰਕਰਮੀਧਾਈਐਂ ॥ਸਤਿਗੁ ਗਨਮੀਨਾਧਾ
ਨਧਾਈਐਂ ॥ਰਖੇਆਧੀਦਾਈਆਪੁਚਰੀਦਸਾਆਧਲਾਹਗਿਧੰ
ਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣਾ ॥੭॥ ॥ਸਾਖੱਕੁਮਹਲਾ੫ ॥ਧਮਧੰ
ਦਿਤਾਛਵਸਕੁਪਤਿਮਗੀਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਈਮੰਨਾਨਸਾ ਗਜਾਰੰ
ਮਹਲਾ੫ ॥ਤਿਰਗੀਮਗਹਿਹਕਰਿਬੁਲਾਧਾਮੁਧਿਧਾਮੁ ॥
॥ਜੀਸੁਧਤਿਰਖੇਸਚਾਸਾਗਿਰੁ ਨਾਨਕਮੋਟਿਨਸਵੇਰੱਣੀ ॥੨॥
ਹੱਵੈਸਧੁਧਲਾਦਧੁਧਿਆਈਐਂ ॥ਵੇਰੱਗਾਧਾਲਿਹਰੀਸੁ
॥ਅੰਦਰਿਵਰਤੇਠਾਹਿਪੂਕਾਚਿਤਿਆਇ ਐਂ ॥ਪੁਰਨਹੱਵੈਆ ਸਾ
ਇ ਐਂਕੱਇਨਾਲਗੋਬਿ ਧਨੁ ਆਪੁਗਵਾਇ ਐਂ ॥ਜੀਅ
ਦਿਰਗਤੇਪਾਇ ਐਂ ॥ਤਿਨਿਪਾਇਸਤੇਧੱਕਜਿਸੁਆਧਿਦਿਵਟੀ
ਕਾਖਸਮੁਸਤੇਤੀਛਾਇ ਐਂ ॥੮॥ ॥ਸਾਖੱਕੁਮ੫ ॥ਜਿ
ਮੇਤਾਖੱਜਿਨਧੁਤੇਮੰਝਿਮਹਘਤਿਤੇਗੀ ॥ਤਉਸਜਣਸੀਮੜੰ
ਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਾਣਾਬੇੜੀ ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਲਾਲੰ
ਮਤਿਵੰਦੈਮਿਤਿਆਸਾਤੇਮੇਈ ॥ਹਉਢੁੰਢੇਦੀਜਗੁਸਥਾਲੰ
ਲੋਕਈ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤੇਮੰ
ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੇਲੁਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆਗਜਨਮਮਾਣੰ
ਸਬ ਦੁਨਾਧਿਗਾਬੰਧਨਖੱਲਾਨਿਸੰਤਦਰੁਤਮਕਿਆਗਹਿਆਲੰ

ਉਸਾਰ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਗਾਧਿਬੁਧਿਸਚਾਸੋਇਸਾਚੁਰਿਖੁਸੀਸੁ
ਸੀਤਿਆ ਖਾਸਾਮੁਅਗਾਧਿਬਿਧਨਾਸਹਿਕਰੇਰਾਸੀਆਤਿਆਗਸਤੁਸਾ
ਸਕੀਓਟ ਸਹੁਰਾਯਓਸਰਵਾਣੀਤਾਜਿਸੁਖੀਹੁਸੁਖੁਆਯਹੁਰਾਖ
ਸੀਆਨੁਸੰਤਾਸੰ ਗੁਹੱਸੀਆਜਪੀਐਸੰਗਿਤੁਨਾਸੁਬਿਘਨੁਨਾਸੰਗੀ
ਨੰਆਖਿਦਾਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿ ਦੁਖਿਆਸਾਯਾਈਅਨਿਸਬੀਨਿ
ਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫॥ ॥ਆਦਿਸੁਆਤਲਸਾਹੁ
ਸਾਖਿਰੀ॥ਇਕੱਸੀਹਜਲਾ ਤੁਨਾਨਕਬਿ ਆਨਧਸੀਐ॥੧॥
ਧਾਧਾਤ੍ਰਿਆਖਛਾਡਿਬਾ ਦੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਰੋਗੁਸੰਤਤੁਸਾਸਿ
ਖੁਨਬੀਦਈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੀਸਜਹੁ
ਠਾਢਿਆਥੀ॥ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾ ਨੁਤਿਸੱਸਦਾਜਾਧੀ॥ਦਿ
ਸਮਸਬਿਚੁਕੋਬਿਆਬਿਆਧਾਗਨੇਤਾਧਦੁਖਰੱਗਾਧੁਰੁਗੁ
ਤੀ ਅਨੁਆਪਸੀਰਥਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਥੀ॥ਆਪੇਆਈਆਨੁਕ
ਸਗਾਲਕਥਾ॥ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਚੁਨੀਮਨਿਸੰਤੱਖਿਧਾਥੀ॥ਵਡੰ
ਦੁਖਸਮੁਨਿਸੁਲੇਪੁ ਨਪੁੰਨੁਪਾਥੀ॥੧੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਕਲੇਰਿਪਾਲਾਯਕੁਹਾਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾ ਤਾ॥ਨਾਨਕਪੀਤਿਨਸ
ਸੀਉਤੇਟ ਤਸਾਧਸੰਗਾ ਤਾ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੫॥
ਸੀਹੱਜਲਿਖਲਿਅਹਿਅਲਿਸੱਜਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਗਧਿਔਧਿ
ਸੀਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਰਗਤਾਕਾਬੱਲਿਆਧਵਲੁ
ਬਾਈਕਰਗਤਾਤੇਗੀਏ ਕਰਤੇਸਚਨਾਈ॥ਜੀਸਹੱਥੀ
ਕਾਦੁਖੁਜਾਈ॥ਚਰਗ ਤੁਤੇਰੇਦਾਇਆਲਾਓਨਾਸੋਹ ਗਧੀ

ਤੇਓਹਿਆਗੀਉਤੁੰਕਮਾਵਦਿਆਸਬਖੁਤੁੰਚੁਗਾਧੀਆਇਦਿਆਤੁਪਲੀਆਤੁ
ਤਮੀਚਿਤਕਾ।।। ।। ਸਹਜਾਪ ਗਾਸੁਕਚਿਤ ਨਾਂਕਿ
ਨਿਗਮਾਸਾਧੁਸੰਗਾਮਨਕਨਾਮੁਨਇ ਸਰਉਇਕਘਟੀਕਸਿ
ਗਵੰਤਕਾ।। ।।ਧਉੜੀ।। ਗਤੇਰਾਕੀਤਾਜੋਪ੍ਰਤਕਾਹੋਤੁਮੰ
ਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉ ਅਰਧੀਐਕਾਆਇ ਔਚਿਤੀ
ਬਬੇਸੁਮਾਗਾਤਿਸੱਪੈਹਿਕਵਹੁਨਿਸੁਵਾਲਿਨਿਰੰਕਾ ਗਾਸਤੁ
ਕੈਬਾਸੀਨਕੋਈਬਾਹ ਗਾਸੱਭਗਤਾਮਨਿਦੁਰਮਤਿਸਮਾਹਾਂ
ਇਨਿਤੁਪੁਤੁੰਰਖਦਾਮਿਆਗਾਸਿਮਤਨਾਸਮਰਥੁਨਦੀਨ
।।੧੭।। ।।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ।।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭੁਮੋਹ
ਨਿਵਾਰਿਗਯੋਇਹੁਪ੍ਰਭੁਆਪਣੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾ ਗ।।
ਖਾਦਿਆਖਾਦਿਆਸੁ ਹੁਘਣੈਪੈਨਾਦਿਆਸਭੁਅੰਗ।।।।
ਦਾਜੀਵਿਆਨਿਨ ਸਚਿਨਾਗੋ ਰੰਗ।।੨।। ।।ਧਉੜੀ।।
ਤੇਗਾਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੱਵਣਾਜਹਜਹਰਖਿਆਪਿਤਨਾਇ
ਨਾਮਤੇਰੇਕੈਰੰਗੀਦੁਸਮਤਿਧੱਵਣਾਜਾਪਿਜਾਪਿਤੁਧੁਨੀਅੰ
ਧੱਵਣਾਜੱਤੇਰੇਰੰਗਿਰਤੇਸੇਜੋਨਿ ਨਜੱਵਣਾਅੰਤਰਿਬਸ
ਜੱਵਣਾਜਿਨੀਧਇਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨ ਕਦੇਨਹੱਵਣਾ
ਸੀਸਮਨਮਾਹਿਧਰੱਵਣਾ।੧੮।। ।।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫
ਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਇਆਰਲੰਦਦੁੱਖਾਕਾਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੰਨ
ਕਤਮੁੜਨਧਾਕਾ।।।। ।। ਸਹਜਾਪ ।।

ਜੰਮਹੀਨਿਤਾ॥੨॥ ॥ਸਯਉਤੀ॥ ॥ਨਿਟਕਮਾਨੇਤਤਕਾਲਮੀਹਾ
ਤੇਗਾਯਬਦਾਸ ਕਾਦੁਖੁਨਪਾਵਿਸਕਹੁੰਤਿਜੋਨੀਜੁਤੇ॥ਸਯਹਾ
ਜਮਮਾਰਗੀਮੁਤੇਗਾਦੁਖਾਲਗੇਚਿਆਂਆਨਿਆਨਰਿਘੱਰੀਮੁਤਾ
ਸਰ ਧਿਅਨੁਨਾਨਕਹਾਨੀਸਤੇ॥੨੧॥

॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਮਜਨਯਹੁਦੁਖਾ
ਜਿਯੁਰਨਾਂਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਇਐਂਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਈ॥
ਕੱਟੀਬੈਘਨਤੇਸੁਖਾਰਤੇਜਿਸੰਨਾਬੀਸਰੈਨਾਓ॥ਨਾਨਕਆਦੀ
ਜੀਓਸੁੰਦੈਘਰਿਕਾਓ॥੨॥ ॥ਸਯਉਤੀ॥ ॥ਸੀਮਾਰੀਸੀਮਿਕੀ
ਰਥਪੂਰਿਆਗਾਈਚਯੁਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿਸੂਰਿਆਗਾਧਾਨੀ
ਯਾਨੁਜਿਸੱਕਾਲਦਾਜੱਤੇਮਿਲੀਸੰਗੀਜੱਤਿਰਹੀਆਧਾਨਾ
ਤ ਜਅੰਦ ਦੁਹੇਤਿਤੁਘਾਰਿਆਵਹਜਾਵਹਿਰਹੇਜਨਮੁਨਾਹ
ਬੁਸੇਵਕੁਈਕੁਈਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥ਇਆ॥ਗਰਪੂ ਸਾਈ ਸਾਲਿ
ਆ॥੨੧॥੨॥

॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਬਾਣੀਭਗਤਂਕੀ॥ਸਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥ ਚਉਪਦਾ॥
ਕਾਹਿਯਾਵਦਾਈ ਸੀਗਗੁੰਗਾਮੁ ਖਤਬਕੈਸੇਗੁ ਨਾਈਹੈ॥ਉਹ ਰਸ
ਤਬਰ ਤਮੁਡਲੁਕ ਈਹੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਬੋਲਾਬਿਰਥੋਜਨਮੁ
ਨਪੁਟੇਕਾਧਨਕੱਦਉਕੋਭੁਸੁਖਈਹੈ॥ਰਹਾਓ॥ਸਾਗੱਦਿਦੁੱਖ
ਅਜਹੁਨਪਤਿਆਈਹੈ॥ ਜਨਭਗਤਨਕੱਕਰੋ ਨਾਸੋ

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀਗਵਿਦਾ ਸਜੀਵੇਪਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭੁਮਿਤ੍ਰ
ਦ੍ਰਯੁਤਵਚੁਰੇਵਨ ਹੁਥੀਟਾਸਿਓ॥ ਛੁਪ੍ਰਤਵਰਿਜਾਪੁਮੀਨਥੀਗਾਖਿ
ਸੰਬਿਦਯੁਜਾਕਰਾਲੋ ਚਰਾਵਉ॥ ਅਵਚੁਨਛੁਬੁਅਨੁਯਨਯਾਵਉ॥
ਗਰਬੇਰੇ ਹੈਕੁਅੰਗਾ॥ ਬਿਖੁਅੰਮੀਰ ਤੁਬਸਾਉਇਕਸੰਗਾ॥
ਈਚੇਦਹਿਬਾਸਾ॥ ਕੈਸੇਪ੍ਰਜਾਕਰਹਿਤੇਗੀਦਾਸਾ॥ ਤੁ॥ਤਨੁਮਨੁ
ਗਵਉ॥ ਗੁਪ੍ਰਸਾਦੀਨੈਰੰਜਨਪਾਵਉ॥ ॥ਪ੍ਰਜਾਅਰਥਾ
ਹਿਗਵਿਦਾ ਸਕਵਨਗਾਤਿਮੱਗੀ॥ ੫॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੀ॥ਪ੍ਰਥਮੁ॥ ਅੰਤਰਿਮਜਿਨੈਗਮਜੁਨਜੀਕੀਨਾਵ੍ਹਾਹੁਰੇਖਉਦਾਸੀ॥ ਹਿਮਟੈਕਾਪੁਖਾ
ਆਕਥੇਕਾਈਅਸੰਨਿਆਸੀ॥ ੧॥ ਤਗਮੇਕੁਆਸੀਮੈਜੋਵੰਦਾ॥ ਮਾਨੰਦਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰਿਘਰਿਖਾਈਆਪਿਤੁਬਧਾਈਆਪੀਪ
॥ ਕੁਮਮਸਾਹੁਕੀਭਸਮ ਅਗਾਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਈਆ॥
ਰੇਕਾਇਤੁਪਹੁਰੇਕਾਈਬਿਅੰਤੁ ਪਾਈਗਾਅਬਥਉਗਸੀ
ਸੱਸੀਮਹੁਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਤੁ॥ ਕਾਇਕਮੰਡਪੁਕਾਪਹਰੀਆਗਲਾ
ਰਹੀਗਬਦਤੇਰਿਅੰਚਨੁਸੁਹੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀ ਕਲਬਿਨੁਗਾਹੁਬਿਧ
ਗੁਜਰੀ॥ ਪ੍ਰਥਮੁ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਜੋਜਾਛਮੀਸੀਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿ॥ ॥
ਵਾਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੧॥ ਅਰਬਾਈਗੱਬਿਦਨਾਮੁਮਤਬੀਸੈਗੋ॥
ਸ ਤੀਸੀਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਬੇਸੁਅਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿ
ਲਿਜੋਲਾਕੇਸੀਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਸੂਕਰਜੋਨਿਦੁਲਿਦੁਲਿ
ਲਿਜੋਮੰਦਰਸੀਮਰੈਐਸੀਚਿਤਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿ
ਗਾਅ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਸੀਮਰੈ॥
ਗੋਬਦਾਤੇਰਿਅੰਚਨੁਤੇਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬ ਹੁਵਾਰੈ

ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੪॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦੀਪਕਮਾਹਿੰਮੰ ਸਾਤਿਆਦਿਕ ਵਰਤੰ॥ਪਰਮ ਦਕੁਤੰਪਰਕ੍ਰਿ ਤਿ
ਦੀਚਿੰਤਸਰਬਗਤੰ॥੧॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮਮੰਗਾਬਾਦਿਅੰਨਤ
ਅੰਗਾਹਦਨੰਤਿਜਾਸਮਰਣੰਜਨਮਜਗਾਧੀਮਾਰਦੁਖਿਆਗਹਾਕੁਗਾਇਆਸਿ
ਦੁਖਭੁਖਜਾਸੁਸੂਸਤਿਸੁਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿੰਤਾਕਵਕੁਤਕਾਵਸਾਮਾਬਿਅੰਧਰਮੰਧ੍ਰ
ਦੀਨਾ॥੨॥ ਅੱਕਾਦਿਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰਿਹੰ ਜਾਦਿਥਿਧਿਆਚ ਰਣੰਗਤ
ਜਾਦੁਹਾਰ੍ਤਿਦੁਸਮਤੀਕਜੁਚਕ੍ਰਧਰਸਰਦੰ॥੩॥ਤਰਿਭੁਗਸਤਿਨਿਜਨਿ
ਜਾਰਿਦਕਸ਼ਦਾਬਚਸਾਜੱਗੋਨਾਰੰ ਜਗੋਨਾਰਿ ਦਾਨੋਨਾਰਿ ਤਧਸਾ
ਜਾਬਿਦਗੱਬਿਦੇਤਿਜਾਧਿਨਸਮਰਣਾਸਿਧਿਧਦੰ॥ਜੋਦੇਵਆਇਉਤਸ
ਵਦੁਤਸਰਬਗਤੰ॥੪॥ ੧॥)

ਤਤਕਰਾਦੇਵਗਾਧਰਾਂਕਰ	ਤੁਵਰ	ਮ:੫ ॥ਸਾਈਂਗੁਰਚੁਨੀਂਮੈ
ਹਲਾਅ ॥ਸੇਵਕਜਨਬਨੇ	ਤੁਵਰ	ਸਾਈਂਸੋਹੰਨਹਾਰਸੱਹੋਈਹੈ
ਨਾਕੁਗਲਿਵਲਾਗੇ॥	ਤੁਵਰ	ਸਾਈਂਸੁਨਤਸੱਚਤੇਕਰਤੀ॥
ਸੋਰੱਸੰਦਰਕਹੱਸੀਐਕਿਤਰ	ਤੁਵਰ	ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦ
ਸੋਭਾਨਿਮੁਖਹਰਿਹਰਿਬੱਲ	ਤੁਵਰ	ਮਨਜੀਉਅਪਨੇਪ੍ਰਭਕਾਵ
ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪੈਹਾ	ਤੁਵਤ	ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਓਪਾਸਾਦਿਕ੍ਰਮ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਹਉਤਿਸਬ	ਤੁਵਤ	ਮਨਸਗਲਾਸੀਅਨਪਰਗੀ
ਹਰਿਕੇਨਮਾਬਿਨਸੁੰਦਰਹੈਨ	ਤੁਵਤ	ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਤੇ

ਸੱਖੁਭਜਤਕਾਤਿਯੇਖਿਓਨੌਨੀ
ਹਰਿਰਾਮਨਾਮਜਪਿਪ੍ਯਾਹ
ਮਨਕਹਅਹੰਕਾਰਅਫਾਰਾ
ਸੱਖੁਨੇਵੇਹੁਤੇਨੇਕ।ਸੀਮਾਰਿ
ਮਨਕਰਮੀਲ੍ਯਨਾਮਅਗਾਧਿ
ਮਾਈਜੱਖੁਕੇਰਾ ਨਰਾਵੈ।
ਚੰਚਲਸੁਫਨੇਹੀਉਰਝਾਈਓ
ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਸਰਨਾ।
ਅਪਨੇਹਰਿਪਾਹਿਬੇਨਤੀਕਰੀ
ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਿਦੇਧਰਵੇਸਾ।
ਮਾਈਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਨਿਹਾਰਉ
ਪ੍ਰਭਜੀਯੇਖਉਦਰਸਤੁਮਾਕ
ਤੇਰਾਜਨਰਾਮਰਸਾਈਨਮਾਤ
ਮਾਈਗੁਰਬਿਨਾਗੀਆਨਨਪਾ
ਕਾਕੁਰਹੱਇਆਪਦਾਇਆਲਾ
ਅਪਨੇਸਾਤਿਗੁਰਪਹਿਬੇਨਉ
ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਮਾਰੇ।
ਪ੍ਰਭੁਈਹੈਮਨੱਖਮੇਰਾ।ਰਿ
ਮੀਤਐਸੇਹਰਿਜੀਉਧਾਏ।
ਦਰਸਨਿਨਾਮੱਕਾਮਿਆਵੈ

ਅੰਮੀਤਪੀਅ
ਹਰਿਜਾਪਸੇ
ਕਰਤੀਨਾਮ
ਸੇਵੇਧਿਨਿੰ
ਸੋਬਹੁਬਿਧ
ਏਕੋਨੇਹਨਿ
ਜਾਨੀਜਾਣ
ਧਿਆਏਗਾ
ਉਲਾਟੀਗ
ਸਭਪੂਰਨ
ਦੇਵਗੰਧਰ
ਸਭਕਿਲ
ਪਾਰਮਹਿ
ਜਗਸੋਭ

ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮਤ ਨੁਟੀਓ ਹੈ ਢਮਿ ॥੧॥ ਜੱਅਾਵਤੁ ਸਗਹਿ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ
ਤੁ ਕਿਰਯਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਪੈ
॥੪॥ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ
ਹਰੀ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਮੁਖਿ ਹੋ
ਧਰਿ ਰਯਾ ਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰੁ ਹਰੁ ਹਰੁ ਹੈ ਮਕਰਮ ਹੀ ਹੁਕੁ ਤਿ ਆਗੀ ॥੧॥ ਹਮ ਗੀ ਮੁਦ੍ਰਾ
ਰਿ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਗੀ ॥ ਜਿਉ ਕੁਵੈ ਤਿ ਉਗਯ ਗੁ ਸੁਆ
ਹਿ ਤੁ ਮਾਗੀ ॥੨॥੫॥ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ
ਸੁੰਦਰ ਨੈਨ ਕਟੀ ॥ ਜਿਉ ਵੇਸੁ ਆ ਕੈ ਘਰਿ ਪੁਰਖ ਜਨ ਮਤੁ ਹੈ ਤੁ ਸੁ ਆ ਧਨਿ
ਉ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਰਿ ਦੈ ਨਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਥਿ ਗ ਤ ਪ੍ਰਭ ਬ ਕਾ
ਰਾ ਬ ਪ੍ਰ ਬਾ ਤ ਜਾ ਦੈ ਉ ਹੁ ਹਰਿ ਦ ਰ ਗਹ ਹੈ ਕ੍ਰਿ ਸ ਟੀ ॥੧॥ ਜੀ ਵ
ਆਸੇ ਰਾਸੁ ਆਸੀ ਤਿਨ ਸਾਧ ਜਨਾ ਯ ਗ ਛਟ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪ ਤਿ ਰ
ਗਾ ਤਿ ਗੁਰ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਯਾ ਛੈ ਛੁਟ ਕੀ ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿ
ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ ਮੁ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰੇ ਏਕੁ ਬਾਹਰੇ ਏਕਾ
ਐ ॥ ਘਟਿ ਵਧਿ ਟਗਵਿਆ ਸਕਹਿ ਈ ਹਰਿ ਯੁਗ ਚ ਹੁ ਮੁ ਐ
ਤ ਕਰਹਿ ਸੋ ਵਕਾ ਮੁ ਨਿ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸ

ਜੀਵਉ ਸੁਖਹੁ ਬਖਾਣਉ ॥੨॥੫॥ ॥ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਮ ਸਾਦਿ ਕ ਮੁਝਹਿ ਜਿਹਵਾ ਤੁਮ ਸਗੀ ਕ੍ਰਿ ਧਾਤਾ ਤੁਮ
ਏਹੈ ਚਿਤਾਰਿਓ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੁਮ ਸੀਸਰ
ਉਤਾਰਿਓ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿਤ ਉਚਿਤ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ਮਾਇਆ
ਰਧਾਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਧਿਓ ਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਤਜਹੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਹ ਸੁਆਮੀ
ਹੀ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਮੋਟਿ ਏ ਸਰਣਿ ਈ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ
ਰੀ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਅਭਗ ਮੁ ਅਬੇਰਾ ਜਹੀ ॥੧॥ ਜਾਮ
ਮੀ ਕ ਮੇਰੋ ਸਰਨਿ ਤੁ ਮਾਰੀ ਅਹੀ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਾਪੀ ਉ ਯਾ
ਕੀ ਮਨ ਪਹੀ ॥੨॥੭॥ ॥ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਤੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਹੁ ਜਾਤੋ ਰਹਾਉ ॥ ਜੰਤੁ
ਮਾਤਿ ਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੋ ॥ ਭੰਗੀ ਤੁ ਮਾਰੇ ਜਾਲ ਕ ਉ ਹੈ ਗਾ
॥੧॥ ਮਹਾ ਕਿਲਾਬਿਖ ਕਟੈ ਦੁਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰੀ
ਜੋ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ ਆਨ ਨ ਕਰਾ ਰਚ ਨ ਪਰਾਤੋ ॥੨॥੮॥
ਧਾਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਲ ਕ ਤ ਪੇਖਿ ਓ ਨੈ ਹੀ ਸੁਖਦ
ਦਾਤ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤ ਜਾ ਕੀ ਬੈਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਿ ਆਨੁ ਅੰਧੇਰ ਅੰ
ਅਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੇਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕ ਜਿ ਨੀ ਨ ਅਪੁਨਾ ਜਨੇ
ਕਰ ਮੁਧਰ ਮੁਰੇ ਚੁ ਓ ਪਾਜਿ ਨ ਆਇ ਓ ਨ ਹ ਉ ਪਜੀ ਨ ਮ
ਆਨ ਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਆਗੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ॥੨॥੯॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਪਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਟੀ ਮਲਿਨ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਿ ਹੋਤ ਸਾਰ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਉਚਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਣਜਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੋਟਾ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਤੇਰੀ ਪੂਰੀ ਆਸ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹਹਿ ਬਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਰਬ ਸੁਖੀਆ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਵਖਰ ਲਾਦੀਅਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਖੇਪ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਹੋਇ ਤਾ ਵਣਜੀਐ ਨਾਮੁ ਧਰਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਵਖਰ ਲਾਦਿ ਚਲੇ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਵਖਰ ਲਾਦਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ਜਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹੋਰੁ

ਅੱਲ੍ਯੁਧਦਾਰਖੁਲ੍ਹਾਧੀਓ।ਬਾਲਿਹਾਰੇਨਾਨਕਲ੍ਯਥਬਗਾ।ਰਿ
ਅਗਾਧੀਓ।ਰ।।੧੩।। ।।ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾ ਗੀਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭੁਕੇਗੁਨਗਾਵੈ।ਸਫਲੁਆਇਆਜੀਵਨਫਲੁਤਾਕਾ
ਵੈ।ਰਹਾਓ।ਸੰਦਰੁਸੁਘੜੁਤੁਸੁਜਾਣੁ ਸੋਬੇਤਾਜੁਸਾਧੁਸੰਗੁਪਾ
ਕਰੇਹਰਿਸਾਬਹੁਨਜੰਨੀਯਾਵੈ।੧।ਧੁਰਿ ਨਬ੍ਹਗਾਸਿ
ਆਨਨਾਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ।ਨਰ ਕਰੱਗਨਹੀਹੱਵਤਜਾਨਸੰਗੀਸਾਥੀ
ਵੈ।ਰ।।੧੪।। ।। ਦੇਵਗੰਧਾਗੀਮਹਲਾ੫ ।ਰੰਦ
ਰਸ਼ਾਈਓ।ਇਤਨੀਨਚੁਸ੍ਰੈਕਬਹੁਰ੍ਹਨਾਥਿਕਲ੍ਯਬੁਈਸੰਜੋ
।ਰਹਾਓ।ਕੁਸਮਰੰਗਸੰਗਗਸਿ ਗਓਆਥੀਥਿਆਏਕਬੁ
ਸੁਨੇਮਨਿਸੁਖੁਕਰਿਮਾਨੈ ਬੇਗਿਤਹਾਓਡਿਯਾਈਓ।੧।ਫਿਰ
ਸ਼ਮੁਧਾਈਓਸੰਤਦਰੁਆਗੈਆਈਓ।ਕਰੀਕਿਰਯਾਧਾਰਬ੍ਹਾ
ਕਲ੍ਯਾਓਸਮਾਈਓ।ਰ।।੧੫।। ।।ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਗੀ
ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ।ਕਲ੍ਯਾਲ੍ਯਡਾਰ ਨਮਨੀਸ ਧਾਰ
ਹਿਤਕਰਨਾ।ਰਹਾਓ।ਯੁਜਅਰਚਾਸੇਵਾਵੰਦਨ ਈਹੈਰਾ
ਥਿਗਸੌਮਨੁਹੱਵੈਧਰਗਾਸਾਬਹੁਨਿਗਮ ਭੈਧਰਨਾ।੧।ਸਭ
ਸਉਸੰਤਨਕੀਈਹੈਧਿਆਨਾਧਰਨਾ।ਤਾਈਓਕ੍ਰਿਪਾਜੁਹ
ਧਾਰਿਓਸਾਧਕੀਸਰ ਨਾ।ਰ।।੧੬।। ।।ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਗੀ
ਅਯੁਨੇਹਰਿਯਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ।ਚਰਿਯਦਾਰਖਅਨਦਿ
ਸਹ ਜਸੀਧਿਆਈਐ।ਰਹਾਓ।ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਕਾ
ਪ੍ਰਭੁਅੰਚਲ੍ਯੁਗਹੀਐ।ਅੰਧਨਾਗੈਅਗਨਿਸਾਗਸੰਤਸਾਗਹਿ

ਪਰਾਧਮਹਾਅਰਿ ਰਤਘਨਬਤੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭੁਸਹੀਐ।ਕਰੁਣ
ਪ੍ਰਧਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨ ਹੀਐ।੨।੧੭।। ਗਉਦਵਗੰਧਥੀ
ਮ ੫ ।ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ।ਰੋਗ ਸੋਗਸਭਿਦੁਖਾਥਿਨ
ਤੁਰਗੇਸਗਯਕਲੇਸਾ।ਰਹਾਉ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਆਵਿਧਨਾਸਾਰਿ
ਜਾਈਸਨਾਨਾ।ਮੁਨਿਯਾਨੁਗਾਵਤਗੁਨਗੋਬਿਦਾਗੋਸਹਸੀ
ਨਾ।੧।ਕਰਿਕਿਰਯਾਅਪੁਨਾਦਾ ਸੁਕਰੀਨੁਬੈਯ ਨਤੋਰਿਨਿਮੇਖਾ।ਜਾਪਿਜ
ਪੁਜੀਵਤਰੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਾ ਸਬਾਲਿਹਾਖੇ।੨।੧੮।। ਗਉਦਵਗੰਧ
ਮ ੫ ।ਆਈਪ੍ਰਭ ਕੇਚਰ ਨਾਹਿਹਾਰਉ।ਕਰਹੁਅਨੁਗਹੁਸੁਆ
ਮਿਨਤੇਕਵਧੁਨਡਾਮਉ।ਗਉ।ਸਾਧੁਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖੇਮਸਤਕਿਕਾਮੁਕਟੁੰਥੁ
ਸਾਰਉ। ਸਕਤੇਨੀਚੁਆਤਮੁਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮਹਿਇਹੁਸੁ
ਖੁ।੧।ਗੁਨਗਾਵਹਠਾਕੁਰਆਖਿਨਾਸੀਕ ਆਸ ਆਸਗਾਲੇਝੂ
ਠਾਮੁਨਿਯਾਨੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਵਉਕੰਠਿਲਾਈਉਰਧਾਰਉ।੨।੧੯।
ਵਗੰਧਥੀਮਹਲਾ ੫ ।ਪ੍ਰਭੁਜੀਉਧੇਖਉਦਰ ਸੁਤੁਮਾਰਾ।ਸੁੰਦਰ
ਰੂਪਾਗਿਦਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪ੍ਰਨਤੇਪਿਆਰਾ।ਰਹਾਉ।ਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਨ
ਕੇਸੀਮੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾ।ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੂਰਨਕਉਜਾਪੁਉਧਰਾ ਨ
ਾ।੧।ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗ ਤਜਨਸੇਵਕੁਤਾਕੀਬਿਧੈਅਧਾਰਾਤਿ
ਸੀਪੁਤਿਬਾਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਧਰਮੇਸ ਗੁਦੇਵਣਹਾਰਾ।੨।੨੦।
ਵਗੰਧਥੀਮਹਲਾ ੫ ।ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾਈਦਿਮਾਤਾ।
ਸਾਨਿਧੇਜਾ ਕਉਉਪਜੀਛੰਛਨਕਤਹਜਾਤਾ।ਰਹਾਉ।ਬੇਫਰਹ
ਾਸੰਦਤਹਾਰਿਹਾਰਿਰਾਸੁਭੁੰਜਨੁਖਾਤਾ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥ

ਅਜਨੁਕੀਨੋ ਸਾਧੁ ਧੁ ਰੀਨਾਤਾ ਗਾਸਫਲੁਜਨਮੁਮਨਿ
ਜੀਨੀਕੀਨੋ ਸੰਤੁਤੁਥਿਧਾਤ ਗਾਸਗਾਸਮੁਲੈਉਧ ਗੋਸਾਖਪ
ਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥ ਗਗਾਗਦੇਵਗੰਧਗੀਮਹਲਾ ੫
ਥੀਨੁਗੀਆਨੁਨਧਾਈਐਗਾ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਿਗਿਹਿਗ ਤੁਬੀਅਨਾ
ਨ ਹੀਗੱਸਾਈਐਗਾਰਹਾਉ ਮੱਹਰੱਗੁਸੱਗਤ ਨੁਬਧੀਉਛ
ਈਐਗਾਟਿਕਨੁਨਧਾਵੈ ਥੀਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈਜਾਈਗੁਰ
ਤੇਅਨੁਗਹਸੁਆਮੀਮੇਗ ਸਾਧਚਰਗ ਨਾਉਤੁਜਾਈਐ ਸੰਕਟਛੇ
ਨਾ ਨਕਹਰਿਦਰਸੀਸਮਾਈਐ ॥ ੨॥੨੨॥ ਗਗਾਗਦੇਵਗੰਧਗੀਮ
ਠਾਕੁਰੱਤੇਆਧੀਦਾਈਆਨਾ ਗਕਈਕਾਜਿਆਸੁਅੰਦਰੁਪੂ
ਜਾਗੁਧਾਜ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇਕ ਗੱਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨੰਤੀਧਾਰਹ
ਆਈਆਗਹਾਬਦੇਈਗਾਖੇਧਰਮੋਸੁਰਿਸਗਾਜਾਦੁਭੁਮੀਆਂ
ਰ ਨਾਗੀਮਿਲਿਮੰਗਾਲੁਗਾਈਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਗੁਕਜੁ
ਬਾਲਿਜਾਈਐਜੱਮਭਨਾ ਕਰੈਉਧਾਗੁ ॥ ੨॥੨੩॥ ਚਜਿੰ
ਗੁਰੇਵਗੀਧਗੀ ਹਲਾ ਪਧਰੁ ਗਅਯੁਨੇਸਾਤਿਗੁ ਗਧਾਰਿਗਬਿਨਉਕਾਰੀਆਗਾ
ਆਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਾਸਗਾਲਅੰਦੇਸਗਾਇਆਗਾਰਹਾ
ਧਾਬੰਛੀਲੱਕੀਹਾਮਾਗੁਨੁਅਵਗਨੁਸਭੁਸਾਹਿਆਗਾਕਰੁ
ਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੱਧਾਈਆਗਾ ॥ ੧॥ ਧਰਉਧਰਾ
ਸਢਾਦਰਸ ਨਸਹਜਾਈਆਗਾਕਹੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣੱਦੇ
ਸਾਲਾਉਰਧਰਿਆਗਾ ॥ ੨॥ ੨੪॥ ਗਗਾਗਦੇਵਗੰਧਗੀ
ਅਨਾਬਨਾਬਪ੍ਰਭੁਮਾਰੇਗਾਸਗੀਆਈਉਰਾਧਹਾਰੇ

ਗਮਨਮੱਚਨਪਿਆਰੇਸਭਚੁਮਾਯੀਨੈਕਾਗਯਾਉਗਾਯਜਾਉ
ਚਾਹਉਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰ ਨਕਮਾਯਾਕੋਗਚੁਮਮਹਸਮਿਧਾ
ਨਾਕੁਰਹੀਦਰਸਾਕੋ॥੧॥ਦੀਨੁਦੁਆਰੇਆਈਉਨਾਕੁਮਨਾ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਪੂਰਕੁਮਿਲੈਮਨਿਹ ਗਾਨੁਮੀਤਪ੍ਰਭਿਗਸਾ
ਗਾਯਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਗਨਾਜਿਧਿਸੇਵਕੁਧਾਵੈ
ਦਇਆਲਾਕਤੇਪੂਰਕੁਆਪਨੇਬਹੁਤਿਜਨਮੀਨਹੀਮਾਰਿਓ॥ਰਹਾ
ਮਿਗੁਣਗਵੀਹਮਿਕੇਰਤਨੁਜਨਮੁਨਹੀਹਾਰਿਓ॥ਪੂਰਕਗੁਣਸਾ
ਕੁਲਾਜਸਮੂਹਉਧਾਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਾਬਸੀਅਾ
ਗਾਸਉਚਾਰਿਓ॥ਨਾਨਕਓਟਗਹੀਜਗਦੀਸੁ ਰਖੁਨਰਖੁਸਾ
ਰ॥੩॥੨੬॥ਗਾਯਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਧਰਾ
ਰੇ ਬਨਕੇਖ ਮੱਚ ਨਰਹ ਤਨਿਕਾ ਨਿਗਾਰਹਾਉ॥ਰਖਨ
ਨੀਕੇਗਾਵ ਨਮਨਮਹਿਧਰਤੇਗਾਕਾ॥੧॥ਆਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਰੂ
ਦਿਆਰਸਨਾਚਾਰ॥ਮਾਨਮੱਚਮੋਰੇਗਾਬਿਬਰਜਿਤ
ਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਨਿਤ ਉਜਾਯੁਤਰੀਅਾਲੇਪੂਰਾ
ਗਾ ਰਾ॥੪॥੩੧॥ ॥ਗਾਯਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫
ਉਚਮੱਚਨਸਭਤੇ ਉਚਾਰਹਾਉ॥ਆਨਨਸਮਸਰਿਕੋਨਾ
ਸੁਚਾਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬੇਅੰਤਅਤਿਬਡੱਗਹਰੱਥਾਹਨਹੀਅੱਤ
ਜੀਐਮੱਜਿਨਮੁਆਐਕਤਧਾਈਐਮਨਿਰੁਸਾ॥੧॥ਰਖਿ
ਤਧੰਬਾਬਿਨੁਰੁਗਨਹੀਯਹੁਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਕਿਧਾਕੰ
ਧੁਸੁਤੁੰਸਾ॥੨॥੩੨॥ ਗਾਯਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫

ਤੇ ਛੁਟਕੀਐਮ ਨਛੁਟਕੀਐ ਸਾਕ ਤ ਸੰਗੀਨਛੁਟਕੀਐ
ਜਨੁਤਰਿਮੰਦ ਰੁਸਾਧਓਜਿਯੈਸੈਕਾਯੁਧੀਕਾਦੁਰੁਹੀਐ
ਸੁਰੁਸੀਮਲਿਤ ਛੁਟਕੀ ਤਿਕੁਟੀਕਾ ।।ਸ
ਧਾਯਾਕ੍ਰੈ ਧਾਨਿਯੈਮੋਰਾਸੁਖੁਸਾਕ ਤਸੰਸੀਨਸੁਟਮੀ
ਦਾਸਦਾਸਕੱਕਰੀਅਹੁਮੋਰਾਸੁਫੁਮਾਧਯਗਾਹੇਠਿਯੁ
ਗਾਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ।।ਘਰੁ ੭ ।।ਸਕਯੀਨ
ਕੇ ਹਉਢਾਲਿਢਾਲਿਜਾਉਾਰਾਵ ਨਰਾਵ ਨਸੰਤਨਤੇਸ
।।ਰਹਾਉ।।ਜਾਸ ਨਬਾਸ ਨਸਹ ਜਕੇਯਾਕਲੁਸੋ ਏਯ
ਉ।।੧।।ਤਿਯੋਸੀਧੀਨਿਯੋਕ ਰਤਯਾਜਗਜੀਵ ਨਸ੍ਵਨਾਥ
ਆਸਾਈਆਰਿਗਯਾਨਾਨਕਕਉਸੁਨੀਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਾਉ।।
।।੬੬।। ਛਕਾ।। ੧।।

ੴ ਸਤਿ

ਗਾਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਸਵਦਰਾ। ਅਹੁਮਨੁਨੈਬਾ
ਸਿਖਾਇਗਹਿਓਅਪਨੀਸੀਦੁਮਤਿਤੇਨਟਰੈ।।ਰਹਾਉ।।ਮਦਿਮਾਇ
ਹੋਹਿਜਸੁਨਹਉਚਰੈ।।ਕਰਿਪਰਪੰਚੁਜਗਤਕਉਡਹਕੇਅਪਨੋਉਦ
ਨਪੁਛਨਿਉਹੋਇਨਸੁਧੋਕਹਿਓਨਕੰਨਯਰੈ।।ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁ
ਕਾਜਸਰੈ।।੨।।੧।। ਗਾਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ।। ਲ
ਉਹਾਰੁ।।ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਅਉਢੁਨਿਗ੍ਰਹਕੀਨਾਰੀ।।ਸ
ਹੋਤਜਬਹੀਨਆਰੇਟੇਗਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਰੀ।।ਆਧਘਰੀਕੋਉਨਹੀਰਾਖ

ਮੀਗਾਇਸਨਾਜੀਉਨਮਸਤਨਾਇਹਰੇਖਗੁਰਿਰੈਵੀਚਾਮਿਆਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਮ
ਸੀਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਮ॥੨॥੨॥

॥ਰਾਗਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਗਤਮੇਝੂਠੀਦੇਖੀ
ਅਥਨੇਹੀਸੁਖਸੰਉਸਭਤਿਆਗੇ ਕਿਆਦਾਮਕਿਆਮੀਕਾਗਹਾਉ॥
ਉਸਤੈਕਹਤਜੋਤੁਸੀਉਵੰਧੀਓਰਿਚੀਤੁਨਾਅੰਤਕਾਲਿਸੰਗੀਨਹ ਕੋਉਇਹਸ
ਕੀਤਾ॥੧॥ਸਾਸਗੁਰਖਅਜਹੁਨਹੀਸਮਝੈ ਸਿਖਦੇਹਾਗਿਓਨੀਤਾਕ ਹੁਨ
ਤੁਜਾਪੁਥਾਸਿਖ ਰੈਜਾਉ ਗਾਵੈਪੂਰਬ ਲੀਖਾ॥੨॥੩॥
॥੬॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ੨੮॥ ਮਹਲਾ ੯॥ ੩॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੪੭॥

ਰਾਗਾਬਿਹਾਗੜੇਕੇ	੩੭੧	ਅਤਪੀਤਮਮਨਮਹਨਾ
ਤੁਹਨਿਸੰਗਾਸੀਆਚੁਾਈ	੩੭੨	ਮ:੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਧਾ
ਮ:੯ ਹਰਿਕੀਗਤਿਨਹੀਕੋ	੩੭੨	ਦਯਸੁਖਰੈਨਤੁਈਏਪ੍ਰੀਅ
ਮ:੪ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਹਰਿਹ	੩੭੩	ਹਰਿਚਰਨਸਰੱਵਰਤਹਾ
ਰਿਸਾਮਧਿਆਈਐਮੇਰੀ	੩੭੩	ਬੱਜਤਸੰਤਹਿਗਹਿਪ੍ਰਭੁਪ੍
ਹਿਐਂਮੀਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮ	੩੭੪	ਅਨਕਾਲੇਕਤਿਅੜਚਾਟ
ਰਾਸਪ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਨਾਮਹੈ	੩੭੪	ਸੁਨਜੁਬੇਨੰਤੜੀਆਸੁਆਸੀ
ਹਉਬਲਜਾਸੀਤਿਨਕਉਮੈ	੩੭੫	ਬੱਲਾਸੁਧਰਮੀਅੜਾਮੱਲੀ
ਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮਨੇਰਤਉ	੩੭੫	ਰਾਗਾਬਿਹਾਗੜੇਕੀਵਾਰ
ਤਭਜੀਅਤੇਰੇਚੁਵਨਹੀਮੋ		ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿਕਾਏਕਅਚੰਤਉਦਿਖ		

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸ

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

ਦੂਤਨਸੰਗਰੀਆਗਾਬੁਝਿਅੰਗਾਨੰਬਸਰੀਆਗਾਆਨਿਕਉਧਰੀਆਗਾ॥ ਰਉਮੰਦਰ
ਰੀਆਗਾਰਉਸੁਖਸਹਜਰੀਆਗਾਰਹਾਉਗਰੀਬਥਨੰਮੰਹਰੀਆਂਅੰਮੀਨਿਧੀ
ਗਾਵਿਚਿਪ੍ਰਭੁਨਖਿਰੀਆਗਾ॥ ਸਗਾਣਬਟਰੀਆਂਅੰਬੀਰਥਾਉਕਰਤੀਆਗਾ
ਡਿਧਰੀਆਗਾਤੁਗਾਧਿਰੁਸਾਧਸਢਰੀਆਂਨਹਰੀਰਤੁਨੁਡਰੀਆਗਾਨਾਨਾ
॥੪॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਰਾਗੁਗਾਉੜਾਗੁਰੂਮਹਲਾ ੫॥

ਤਰਿਕੀਗਤਿਨਤ ਕਉਜਾਨੈ ॥ਜੱਗੀਜਤੀਚਖੀਆਚਿਡਾਰੇਅਉਰਬਹੁ
ਨੋਗਰਹਾਉ॥ਜਿਨਮੋਰਾਉਰੰਕਕਉਕਰਈਰਾਉਰੰਕਰਾਵੈਤਾਂਮੋਰੀਤ
ਨਾਵੈਦੋਈਹੁਤਾਕੱਥਿਕੁਹਾਵੈ॥੧॥ਅਧਨੀਮਾਣਿਆਮਾਥਿਧਸਾਂਗੀਅਹੰ
ਗਾਨਾਕੁਧਯਰੋਬਹੁਂਗੀਮਤਤੇਹੋਨਿਆਰਾ॥੨॥ਅਗਤਿਅਧ
ਹਿਓਂਜਨਾਜੋਨਿਮਕੁਜਗੁਭਰਮਾਈਓ॥ਸਗਾਲ੍ਹਕੁਰ ਮਤੁਜੀਅਾਕਉ
ਤਾਹਿਚਿਤੁਲਾਈਓ॥੩॥੧॥ ॥੨॥

ਖੁਲ੍ਹਜਿਜਾਏਸਾਗਮੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੱਉਇਆਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏ
ਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ਰਸਾਹਰਿਕਾ ਗਵੜੇਜੀਅਪਈ
ਗੀਜੀਉੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਰਸਾ॥੧॥ਡਰਿਮੇਰੀਮਾਹੁਬੰ
ਗੀਜੀਉੜੀਏਜੀਉ ਬਾਲਿ ਕਲਾਗੀ ਦੁਧਖੀਰੇਰਸਾ ਹਰਿਵਿਚੁਸਾਂਤਿਨਪਾਈ
ਜੀਉੜੀਏਜੀਉ ਚਾੜ ਕਜ ਲਾਵਿ ਨੁਟੇਰੇ ਰਸਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰ
ਹੀਜਾਇਥਉਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏ ਗਲਦਮੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕਰੇਰਸਾ
ਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏ ਪਰਿਵਾਰੇਸਭ ਦਯਹੋਰਸਾ
ਨਮੁਖਹਉਮੈਦਿਬੁੜੇਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏ ਵਿਚੁ ਚਾਯਹਉਮੈਜਾਰਸਾ
ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੱਤਿਆਪੁਚਨਾਇਆ ਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏ ਤਿਉਮਨਮੁਧਸਾ
ਕਾਲੇਰਸਾ ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇ ਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏ ਸੋ
ਤੁਬਿਤਾਲੇਰਸਾ ਜਨਨਹਰਿਤਾਹਿਆਗਦਾਗਤੀਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏ
ਨਕਹਰਿਰਖਵਾਲੇਰਸਾ ਤੁ ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਦਉ ਬਰਮੇ
ਤੀਏਪੂਰਿਤਾਰਵਡੇਹਰਿਧਾਇਆਰਸਾ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧੱਤੁਹੋ
ਤੀਏਗੁਰਿਖੇਵਟ ਸਵਰਿਤਗਾਇਆਰਸ ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖਦ
ਯੁਹੈਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਮੀਠਲਗਾਇਆ ਰਸਾਰਬੀ
ਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਸਾ॥੪॥੨॥
ਰਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਗਿਸਾਂਤਿਕੀਰਤਿ
ਗੀਜੀਉੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਿਧਰੇਰਸਾ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇ ਰਸਾ ਸਭਿਕਿਲਬਿ
ਧਦੁਖਕਟਿਆਮੇਗੀਜੀਉੜੀਏ ਮਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੀ ਉਤਰੇਰਸਾ
॥ ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੁਖਸੁਹ

ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੇਈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ
ਬਾਨਬਖੰਤਰਿਵਿਗਹਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੇਈਯਾਰਚਰਣਮੁਪਾਸਿਆ
ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੇਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸਾਸਿਆ
ਆਪਤਯਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੇਈਜਿਉਬਾਲਕਰੀਤਮਾਤਾਸਾਸਿਆ
ਆਸੂਧਨਹਰਿਮੈਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਤੇਈਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਾਸਿਆ
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧ ॥ਚਉਤੁ
ਹਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਜੋਕਰੇਸੁਯਗਮਹਿ
ਮਾਹਰਿਗੁਰੁਅਖਾੜਾਪਾਇਓਨੁਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿ
ਮਾਆਵਣਜਾਣਾਤਿਨਹਿਕੀਆਜਿਨੀਮੇਦੀਨਾਸੀਰੁਜੀਆ
ਜਿਸਤੇਗੁਰੁਮਹਾਲਿਖੁਲਾਏਈਕਿਰਮਿਤੁਲੇਢਿਰਹਿਆ
ਤੁਹੈਜਾਲਹਿਤੁਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਹੁ
ਹਰਿਵਰਤੈਯਰਮਨਿਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋ
ਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇਰਾ ਮਾਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਾਵਹੁ
ਮਕਾਮਾਰਗੁਸੁਾਧੇਰਾ ਮਾਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਸਾਪਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਦਰਗਹਸੱਚਾਪਾਈਐ ॥ਜਿਨਕਉਬਿਧਾਤੈਪੂਰਹੁਲਿਖਿਆ
ਏਦਿਨਾਲਿਵਜਾਈਐ॥ਹਉਮੇਮਮਤਾਮੋਹੁਛੁਟਾਜਾਸੰਗੀਹਿ
ਧੋਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਮਕਤੁਹੋਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧੇ ॥
ਜੋੜਿਅਹੁਸੰਤਾਈਕਤੜਹੋਈਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਆਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖ
ਰਮਾਬਹੁਬਿਧਿਪੂਜਾਖੋਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਇਹੁਮਨੁ
ਅਹੰਪਹਾਰਮਾਅਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭੂਕੇਰਾਜਾਕਿਆਕੋਪੁਜਿਚੜਾਵਹੇ
ਸੁਹੰਸਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਕਅੰਕਿਸਮਾਵਹੇ

ਕੀਅਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾਹਰੀਬੀਸ ਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਸਿਤੰਦ
ਨੁਸਦਾਮਨਾਸੁਕਾਇਦਾਸਆਏਰਾਹਿਕੰਠਿਲਾਏਪ੍ਰਭੁਉਸਅਜਾਮ
ਰੋ।।ਬੀਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਫਲਜਸਭਕਿਖੁਪ੍ਰਭੁਮੀਲੇਆਤਿਪਿਆਰੇ ।।
।।ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫।। ਘਰੁ੨।।ਛੰਤ ।।ਅਨਕਾਏਰੰਗ ਤੁਹਿਆ
।।੧੨ ਹੇਲੀਰਾਮਾਧਾਯਕਮਾਵਾਇਆਤੇਰਾਕੱਇਨਬੇਲੀਰਾਮਾਚਿੰ
ਜੀਹੱਇਤੇਰਾਸਦਾਧਛੱਤਾਵਏਰਾਗੁਣੁਗੱਯਾਨਜਾਪਹੀਰਾਮਾ
ਕਦਹੁਸੋਦਿਹਆਵੇ।।ਤਰਵਰਵਿਛੁੰਨੇਨਹ ਯਾ ਤਜੁਤੇਜਾਮਾ
ਵਨੁਇਕਬੀਰਾ।।ਬੀਨਵੰਤਿਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਾਮਹਰੀਕੇਸਦਾਹਿ ਤਦੁਖਾ
ਤੁੰਬ ਲਵੰ ਚਲੁਕਿਕਰਹਿਸਭਜਾਵੈਜਾਹੀਰਾਮਾ।।ਬੇਖਾਧਰਮਕਹੁਇ
ਅਧਤਿਘਾਲੀਰਾਮਾ।।ਕਿਰ ਤਕਮਾਏਦੁਖਸਹੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਿਕਜੋਨਿ
ਇਆ।।ਮਹਾਮੋਹਨੀਸੰਗੀਰਾਤਾ ਰਤ ਨੁਨਨਮੁਗਵਾਇਆਗਾ
ਰਿਕਨਾਮਬਾਝਹੁਆ ਨਕਾਸੀਰਾਮਾ।।ਬੀਨਵੰਤਿਨਾਨਕਾਖਣੇ
ਆਤਗੀਮੱਹਿਕੁਲਾ ਲੀ।।੨।।ਬੀਚੁਨਕੱਈ ਕਰੇਆਕਿਰ ਤਮ
ਧਾਇਆ।।ਆਏਖਰੋੱਠੇ ਨਜਾਮਕੰਕਰਧਕਾੜ੍ਹਿਆਇਆ।।ਧਕ
ਇਆਆਧਣੁਕਮਾਇਆ।।ਮਹਾਮੱਹਨੀਰਾਤਿਆ।।ਗੁਨਗੱਇ
ਖਿਨਜਾਪਿਆਤਪਤਬੰਮਗਲਾਗਤਿ ਆਰਾ।।ਕਾਮੀਕ੍ਰੋਧੀਅੰਨ
ਠੱਖਾਈਰੀਆਨੁਪਛੁਤਾਪਿਆ।।ਬੀਨਵੰਤਿਨਾਨਕਾਮੰਜੱਗੇਨੁ
ਹਰਿਜਨ ਪੁਰਸਨਜਾਪਿਆ।।ਤੁਰਤਝਾਬੀਨੁਕੱਨਹੀਪ੍ਰਭੁਗਾਏ
ਰਸਾਧਪਤਿਤਓ ਧਾਰਲਹਰਿਬਿਰਦੁਤਮਾਰਸਾਧਪਤਿ
ਨ ਸਰਸੀਸੁਆਸੀਕ੍ਰਿ ਧਾਸਿਧੀਦਾਇਆਕਾਨ੍ਹਅੰਧਕੂਪਤੇ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਰਣ ਵਿਸਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਾਧੂ ਧਾਤੁ ਮਿਲਾਵਾ ਜੋ ਧਾਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਾਤੁ ਖਰੀ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧੂ ਧਾਤੁ ਮਿਲਾਵਾ ਜੋ ਧਾਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਾਤੁ ਖਰੀ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭ ਸਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵਦਾ ਤੂ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠੜਾ ਆਇ ॥ ਜਿਨ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਨ ਧਿਆਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਦੈ ਸੱਖਣੇ ਸੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਰਿ ਗਿਣਤ ਨ ਤੇਹੜਾ ਜੰਮੈ ਤੇ ਜਨ ਕੀਟ ਜਗਦੀਸ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜੀ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਨਾਮੇ ਕਾ ਰਜੁ ਸੀਐ ਹੋ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਬਦੇ ਕਾਟੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ॥ ਚੜਦਾ ਰੰਗੁ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਾ ਭਉ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗ ਚਾੜ੍ਹਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਹਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ

ਤਰੀਝੈਸਨਾਬਹੁਅਗੀਆਨੁਅੰਧਾਰੁਅਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਲਝਾਰੁਝੀ
ਸੀਨਮਾਈਆਮੱਹਧਿਆਰੁ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਸਾਕਿਆਕਰੇਜੀ ਨਸਤਿਗੁ ਗਸੀ ਰਿਕਰਤਾ ਰਾਖੁਮਿਤੀਨਾਂ
ਦਾਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥ਮਾਲੀਪ੍ਰੀਤਮਸਾਖੁਧਾਇਆਸਬੈਮਬਰਿ
ਗਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਗੋਵਿਆਆਪੇਪਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ ॥ਧਉੜੀ॥
ਅਗੰਤਮਤਿਤੇਰਿਆਤੁਸਭਨਾਰਾਸੀ॥ਜੀਮੱਤੁਦੇਹੀਤਿਸੁ ਸਚੁ
ਚਲੇਕੱਈਹੱਥੁਸਗੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਧਾਸੀ॥ਤੁਝਈਕੱਦਾਤਸਭਸਦਾ
ਅਰਦਾਸੀ॥ਜੀਸਦੀਧੁਰਤੁਵੈਤਿਸਦੀਚੁਮੰਨਿਲੈਓੱਸਨ ਨੁਸਾਬਾ
ਰੋਗਾਚੱਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁਧਾਸੀ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ॥
ਚੇਤਾਵਦੇਦਾਰਿਸਚੇਸਾਚਿਆਰਾ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆਦੁਖੁਕਰਿਆਚਾਨਸੂਕੀਆਕਰਤਾਰਾ
ਕਰਖਲਹਾਰਾਰਖਸੀਅਥਲੀਕਿਰਧਾਧਾਰਿ॥੧॥ ॥ਮ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਕੈਰਾਖਿਰਾ ਰਕਮਾਲੀ॥ਜੋਹਾਸੇਵੈਹੱਹੰਹਿ
ਸੋਰਜਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪਿਹੈਅਵਰੁਨ ਦੂਜੀਜਾਈ॥੨॥
॥ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੁਹੈਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਕੱਈ॥ਤੁਧੁਜੇ
ਸਰੀਕੁਹੋਵੈਤਾਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੁਹੈਹੱਈ॥ਜਿਨਿਤੁਸੇਵਿਆ
ਖੁਧਾਈਆਹੱਰੁਤਿਸਦੀਰੀਸਕਰੇਕਿਆਕੱਈ॥ਤੁਝੰਨਧਿਆਇਸ
ਦਾਤਾਰੁਹੈ ਤੁਧੁਅਗੈਮੰਗਣੱਹਥਜੱਤਿਖਾਲੀਸਕਹੱਈ॥ਤੁਧੁਜੇ
ਰੁਸੈਕੱਈਨਦਰਿਨਆਵਈਤੁਧੁਸਕੈਨੱਦਾਸੁਦੇ ਤਾਖੰਡੀਹ
ਧਾਤਾਖੀਪੁਈਸਤਚੱਜੀਈ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ॥

ਖੰਡਵ ਭੰਡਕੇ ॥ਆਖੈਸਾਂਦੁਆਖੈਹੈਸਾਗਰੁਆਖੇਹੀਇਕਿ
ਰੋਗਆਖਣਾਏਕਰੋਜਿਸੁਕਿਰਪਾਨੀਸਨੱਰੁਗਮੁਖੈਕਰੋਚਰੋ॥ਆਖੈ
ਪੁਆਖੈਹੈਛੱਰਿਥਾਆਖੇਖੇਦੁਆਖੇਤਰੋ॥ਆਖੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਾ
ਨਦੁਨਾ ਤੁਝੈਸਰੋ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ॥ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸਦਾ
ਜੋਕੱਕਰੇਚਿਤੁਪਾਇਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਚਿਤੁਵਸੈਸਾਮਿਅਗੀ
ਸਾਗਣਦੁਖੁਕਟੀਐਹਉਮੈਸਾਮਤਾਜਾਈ॥ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸ
ਹੈਸਾਈਨਾਨਕਪੁਰਬਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਮੀਲੈ
ਈ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੩ ॥ਨਸੀਮਰਤਸਾਤਿਗੁਰੂਕਲਾਜੁਪਾ
ਹੱਈਾਗੁਰਮੁਖਿਹੱਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿ ਨਅੰਦਰਿਸਚਸਾਈਾਨ
ਏਨਾਮੁਸੰਗਹੈਨਾਮੋਹੀਪਾਤਿਹੱਈਾਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁ ਪੁਪਾਈਆਨ
ਪਾਤਿਹੱਈਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਖੇਪਾਰਸੁਆਖੈਪਾਰੁਹੈ
ਤੱਨੁਕੰਚਨੁਆਖੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵੱਕੁਆਖੇਆਖੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁਆਖੈ
ਟਕੱਗੰਦੈਹੀਆਗੀਆਖੇਹੀਸਕੁਅੰਜਨੁ॥ਆਖੈਪਿੰਬੇਚਰੁਆਖੈਸਤੁਖ
ਖੇਗੁਮੁਖੈਤੰਜਨੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕਸਾਕਾਹਿਨਗੈਤੁਪੁਕਰਤੇਤੁਹੰਸੁਧਰਤ
॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਸੇਦਜੀਅਖੰ
ਤੇਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਸੇਦੇਠਉਨਪਾਵ ਹੀਮਰਿਜੰਮਹੀ
ਰਿਜਾਹੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਸੇਦਿਕਾਬੱਲਣਾਮੁਨਦੀਸੋਮਾਈ
ਕਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਸੇਦਜਾਮਪੁਰਿਬਯੇਮਾਰੀਆਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਜਾਹੀ
॥ ॥ਮਹਲਾ ੩ ॥ਜਇਕਿਸਾਤਿਗੁਰੀਸੇਵਕਰੀਤਾਕਰੀਹ
ਲਾਗੋਪਿਆਰੁਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲਕਾਕਰੀਉ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਖੇਚਾਟਸਾਲਾਆਖੈਪੜੇਪਾਧਾਆਖੇਜੋ

ਸਗਲੀਪੂਰਯਾਈਆਧਰਿਆਈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇ
ਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰੁਦਾਸੁਭਇਆ॥ਆਪੇਦਸਅਠਦਸਨੀਚ
ਪਿਛਹਮੁਅਥਰਾ ਜੁਆਈਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੱਡੇਆਪੇਬਖ
ਸਭਿਆਆਪੇਅਭੁਜੁਨਭੁਜੈਕਬਹੀਸਭਮਚੁਕਯਾਦਸੁਸ ਚੁਖਿਆ
ਜੀਨਾਬਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰਹੁਦੁਜਾਕਰਮੁਗਾਇਆ॥੨॥
ਕੁਹਲਾ ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਸੀਮਰਿਸਾਧਸੰਗਿਤੇਤਨਿਉਪੈਖਾ
ਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਫਿਟਮੁਅਖੁਦੇਖਾ॥੧॥ ॥ਸਹਲਾ ॥
ਚਰਨਾਰਬਿਦਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲਾਨਾਨਕਸੋਪੁਰਖੁਸੀਮਾਵੀਮੁ
ਉਪਾਲਾ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਅਠਸਠੀਤੀਰਥਕਰਤਾ
ਈਸਨਾਨੁਆਪੇਸੰਜਮੀਦਰਤੈਮੁਆਮੀਆਪੇਜਪਾਈਹਿਨਾਮੁਆ
ਆਪੁਹੱਈਕਉਖੰਡਨੁਆਪੇਕਰੇਸਭਦਾਨੁਆਪੇਸੱਚਗੁਮੁਖਿਆ
ਏਸੱਸਦਹੀਦਰਗਹਪਾਏਮਾਨੁਆਜੀਸਦੀਐਜਨਮੈਹਰਿਸੁਆਮੀ
ਹਰਿਜਾਨੁ॥੧੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸਚਿਗੁ
ਜਗੁਅੰਧੁਹੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਸਭ ਦੋਸਿਉਚਿਤੁਨਆਵਈ
ਵਸੋਮੀਆਈ॥ਤਾਮਸਿਲਾਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਹੀਨੀਸਿਜਾਇ
ਜੋਤਿਸੁਕਾਵੈਸੋਧੀਐਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਈ॥੧॥ ॥ਸਹਲਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਫੁਰਮਾਈਆਕਾਰੀਏਹੁਕਰੇਹੁ॥ਗੁਰੁਆਗੈਹੋਇਕੈ
ਸੰਮਾਲੇਹੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਭਰਮੈਕਾਛਉੜੁਕਾਟਿਕੈਅੰਤਰਿ
ਧਰੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੁਹੈਦਾਰੂਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਚੀਤਿਖਹੁ॥ਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਐਥੈਮੁਧੈਅੰਦਰਿਮੋਖੁ
ਸਿਉਕਿਲਾਕੇਹੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਤਾਰਾਮੰ

ਨਾਮੁਆਧੇਆਧਾਰੁਆਧੇਸੁਖਮੁਰਾਖੀਐਆਧੇਧਾਸਾਰੁਆਧਾਪਾਈ
ਸਭੈਆਧੇਵਡਧਾਰਵਾਰੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਸੰਤਾਰੇਹਾਰੁਹੋ
ਨਸਾਣੀਤੁਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥੧॥

ਧਾਨੇ	ਤਤਕਰਾਰਾਗਵਡਹੰਸਕਾ		
੩੮੨	ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ	੩੮੪	ਮੈਮਨਵਡੀਆਸਾਹੋ
੩੮੨	ਲਾਲਅੰਬਰੇਮਾਝੀਨੀਗਨਵੰਞੀ	੩੮੪	ਆਤਿਉਚਾਤਨਵਾਲ
੩੮੨	ਗੁਲਵੰਤੀਸਹੁਰਾਵਿਆਸੀ	੩੮੫	ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਸੀਤੁ
੩੮੨	ਅੰਮੀਕੁਲਝੁਲਣਾਈਆਵੈਦੇ	੩੮੫	ਤੁਬੇਅੰਤਰਬਾਹਰ
੩੮੨	ਮਃ ੩ ਮੈਨਮੋਹਣੇਸਭੁਕਿਛੁਮੈ	੩੮੫	ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸੁਖ
੩੮੨	ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐਨਦ	੩੮੫	ਤੁਮਵਡਦਾਤਾਅੰਤ
੩੮੩	ਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰੁਹੈਗੁਰ	੩੮੫	ਸਾਧਸੰਗਹਰਿਅੰਮ
੩੮੩	ਸੋਹਾਗਨੀਸਦਮੁਖਉਜਲੇ	੩੮੫	ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਪ੍ਰ
੩੮੩	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਦਮੀਠਾਲਾ	੩੮੫	ਤੁਜਾਨਾਈਹਿਤਾਕ
੩੮੩	ਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਰਵਿਜਰੀ	੩੮੫	ਮੇਰੇਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮ
੩੮੩	ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆ		ਅਸਟਪਦੀਆ
੩੮੩	ਹਉਮੈਨਾਲਵਿਗੁਚੀਹੈਦੁਈ	੩੮੬	ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁ
੩੮੪	ਸੋਜਾਏਕਏਕੁਪਛਾਣੈ	੩੮੬	ਮਨੁਆਦਹਦਿਸੀਧਾ
੩੮੪	ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਦਸੋਸਾ	੩੮੭	ਛੰਤਮ: ੧ ਰਾਗੁਵ

ਰਹੀਦੁਖੁਪਾਈਆਦੁਜੈਭਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਨਦੀਕੈਇਕਹੈਆਖਣ
॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਿ ਔਢਾਪੁਪਾਈਆਨਾਮੁਵ ਡਾ ਈਏ॥
੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਮਾਈਆਮੋਹੁਗਬਾ ਕੈਗੁਰਸਬਦੀਚੁਕੈ
ਹੰਈ॥ਸਬਾਈਅਗੇਤਿਨੈ ਬੁਝੀਆਦੁਜੈਧਰ ਜਾਵਿਨੱਸੈ॥੧॥ਸਹਜੇ
ਤੁਕਰਣੀਸਾਚੁਸਦਾਸਦਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁਵਾਹਿਤਪਾਵੀਅੱਖਦੁਆਗੁਨਾਸੈ
ਦੁਕਾਨੀਯਾਨੁਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਤਾਵੱਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸ ਕੁਦਿਝੂਠੈ
ਬਦੀਮਾਨਾਏ॥੨॥ਸੋਗੀਸੋਗੀਕਰਦੇਘਟਿਗਏਤਿਨਥੰਥਿਰਿਹੁਨਾ
॥ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾ ਔਸਹਿਮਿਲੇਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਆਸਾਮਾ
ਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਅੰਤਰਿਜੰਤੁਜਗਾਏ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁਪੈਗਗਮੁਖੁ
ਕਾਏ॥੪॥੩॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਸੱਹਾਗਣੀਸਾ
ਉਜਾਗਰੈਸਹੁਜੀਸੁਤਾਈ॥ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਵਿਚੁ
ਗਵਾਈ॥੧॥ਸੋਗਮਨਤੁਹਰਿਨਾਮੁਧੀਆਈ॥ਸਾਤਿਗੀਮੱਕਵਿ
ਦੀਆਬੁਝਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਦੱਹਾਗਣੀ ਧਰੀਆਬਿਆਨੀਆ
ਹਉਨਪਾਈਆਦੁਜੈਭਾਇਕਰੁਪੀਦੁਖੁਪਾਵਹਿਆਗੋਜਾਈ॥੨॥ਗੁ
ਤੀਨਿਤਗਲਾਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਅਉਗਲਵੰਤੀਕਾਮਹੀਦੁ
ਬਿਆਈ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਕਰਾਏਕੁਹੈਸੁਆਮੀਕਰਹਰਿਬੁ
॥ਨਾਨਕਆਪੇਵਕੀਤੁ ਆਪਨਾਮੇਲਾਈ ਆਪੇਲਾਈ॥੪॥੪॥੭॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾਜਾਗਗੁਰ
ਸਾ ਦੁਆਈਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਹਜਿਸਮਾਣੀਹਰਿਜੀਉਮਨਵਸਾਈ
ਸੰਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਈਆ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਈਆ॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਮੈਚੰਦਵਾਲੀਪਰਗਾਸੀਮਾਈਆਮੱਹਪਸਾ

ਐਵਡਾਗੁਬਾਕੁਹੋਕੁਮੈਵਿਚਬਖਸ਼ਿਲਸਬੈਕਾਂਈ।੨।ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਨਮਿ
ਹੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜਾਇਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਬੰਧੁਹੈਨਾਮੁਨਵੀਸਰਿ
।।੩।।ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਉਮੈਓਸੀਤਸ ਚੁਵਸੀਅਾਮਿ
।।ਸਚੁਰਮਾਵੈਸਚਿਰਹੈਸਚੇਸੋਵੈਸਮਾਇ।।੪।।੮।।੧੨।। ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ।।ਸੋਜਨਏਕਏਕੱਯਤਠਾਕੁਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰਵੇ ਸੁਖਸਾਗਰ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਇਹੋਮਮਨਿਆਗੁਰਪੁਰਸਿਖਾਵੈਸੋਮਨੁਜੀਤਾਹਉਤਿ
ਰਿਅਥਹੇਗੁਰੁਕਉਜਾਸਾਰਹਾਉ।।ਐਵਡਾ ਦਤਗੁਰਿਸਭੀ
ਉਕਰਿਮਿਲਾ ਅਥਹੇਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਰੇ।੨।।ਜਿਨਿਗੁਣਵੰਤੀਮਨ
ਧਾਇਆਸੋਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਉ ਮਿਲਾਮੇਰੀਮਾਈਆ
ਵਿਨਕਰੇਥਾਕਰਿਉਧਾਵਚਹੁਤੇਰੇਨਾਨਕਗਰੀਬਰਖਹੁਹਰਿਓਰੇ।।੩।

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ।।ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁਸੋਇਸਾ ਗਜਾਹੰ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਾਝਹੁਦੂਜੈਅੰਞਨਹੀ।।੧।।ਹਉਕਿਉਕਰਿਧੀਰਕਉਮਨੁਮਾਨੈ
ਰਕਾਵੈਸਾਸੱਹਾਗਾਵਿਸਾਈਧਿਰਕਉਮੈਐਸਿਆਨੀ।ਰਹਾਉ।।
ਦੱਸਹੁਕਿਉਕਰਿਧਿਰਧਾਵਤੇਰੇਅ ਨੇਕਧਿਆਵੇਹਉਧਿਰਜੀ
ਵਾ।੨।।ਜਿਨਿਧਿਰੁਮਿਲਿਆਸਭੁਜੀਸੁਹਾਗਾਸੋਗੁਣਨਾਂ
ਕਿਆਕਰੀਦੁਹਾਗਾਵਿ।੩।।ਨਿਤਸੱਹਾਗਾਵਿਸਦਾਧਿਰੁਗਾਵੈ
ਸਹੀਵਕਥੀਗਲਿਮਨਾਵੈ।।ਨਾਤੁਧਿਰਗੁਣਵੰਤਹਉਅਉਗੁ
ਨਾਮੇਨਿਰਗੁਣਬਖਸੀਨਾਨਕੁਏਚਾਰਾ।।੪।।੫।।੨।।੧ਓਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਘਰੁ੨।। ਮੈਅਨਿਵਡੀਆਸ ਹਰੇਕਿਉਕਰੀ ਹਰਿਦਰਸ ਨੁਪਾਵਾਹਉ
ਜਾਅਪੁਨੇਸਾਤਿਗੁਰੈਗੁਰਪੁਛਾਮਨੁਸਮਝਾਵਾਕੁਆਸੁਸਮਝੈਗੁਰ
ਹਰਿਹਰਿਜਾਦਧਿਆਏਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਾਰਿਕਰੇਸੋਧਿਆਰੱਹਰਿ

ਚਤਰੀਸ ਰਤਪੁ ਹੀਸਾਥਹਿ ਗਾਖ ਜੱਗਮੀਸ ਰਕਰਤੇ ਜੱਗਾ ਗ
ਸ ਰਤੱਗਹਿ ਚੱਗਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹੀ ਜਾਣਹੀ ਥੱਗਾ ਹੈ ਥੱਗੀ
ਦਾ ਤੱਗਾ ਕਰਉ ਨ ਤਨਕੇ ਡਾਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਤਾ ਕਉ ਈਦੀ
ਨਾ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮੰਤ ਨਪਾਹਿਆ ਇਆ ॥ ਦੁਖ ਤ ਸੁਖ ਮ
ਮੀਟਾਇਆ ਮਹਾ ਬੁਝਾਇ ਆਪੁ ਤ ਬੁੰਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਚੁਚਾ ॥੪॥੧॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਹ
ਸ ਨੁ ਕਰਲਾਹ ਉ ਬਖਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਲਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਚਲ
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਨੁਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮੰਤੁ ਤੁ ਮਾ
ਸੀ ਤਿਖਾ ਖੁਰਖੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਸਚੁ ਪੁਰਖੁ ਤੁ ਮਾ
ਸੀ ॥ ਆਈ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਬਿ ਨ ਸੀ ॥੩॥ ਤੁ ਮ ਮਿਹ
ਹਮ ਦੀਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਬਤ ਰਖੁ ਰਿਦੈ ਸੀ ॥੪॥੨॥ ॥ ਵਡ
ਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁ ਚੇ ਅੰਤੁ ਕੋ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰ ਸਾਦਿ ਯ
ਜਾਣੈ ॥੧॥ ਸੋ ਵਡ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ
ਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਇ ਆ ਜਾ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਸਿ
ਦਯੁ ਤਿਨੀ ਤੁ ਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਾ ਜਿਹਾਰੀ ॥ ਹ
ਉ ਫਿਟ ਤੁ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਸੱਚਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਗੁਣੁ ਕਰਿ ਬੁਝਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨ
ਪੁ ਦੇਖਾ ਮ ਨੁ ਕਾਣਾ ॥੪॥੩॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾ ਮੀ ਸੱਚੁ ਪੁਰਾ ਦਾ ਨੁ ਦੇਇ ਸਾਚੁ ਕੀ ਧੁ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰ ਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਤੇ ਗੀ ਓਟ ਪੁਰਨ ਗੱਧਾ ਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਗੀ ਅ
ਨੀ ਕਟਿ ਸੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂ ॥੨॥ ਜਿ ਸ ਨੱਦਰਿ ਕਰੇ ਸੱਧੀ ਆਏ ਆ
ਕੇ ਗੁ ਹਾਏ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਗਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾ ਕੇ ॥ ਸਭ ਗੀ ਪਰਿ ਗੀ

ਜਿਸਾਸੱਯਮੁਕਰਤੀਤਿ ਨਯਾਇਆ।੮।੨।। ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਰਾਗੁਧ

ਬੰਤੁ।। ਕਾਇਆਕੁੜੇ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇਨਈਐ।। ਨਾਤਾਸੱਯਰਹਣੁ

।। ਜਬਸਾਚਅੰਦਰਿਹੋਈਸਾਚਤਾਮਿਸਾਚਾਯਾਈਐ।। ਕਿਯਬਾਸ੍ਹਣੁ

ਬੋਲਿਬੋਲਿਗਵਾਈਐ।। ਜਿਯੋਜਾਣਹਿਚਹੀਐਕਹਾਕਹੀਐਸੁਰਤੀਸਾਚ

ਪਾਈਐ।। ਕਾਇਆਕੁੜੇ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇਨਈਐ।।੧।। ਚਾਮੇਕਲੀਮ

ਤੁਝੈਕਰਾਇਆ।। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ।। ਨਾਮੁ

ਰਹਿਆਗਾਦੁਖੁਛਡਾਹਾ ਆਗਾਸੁਖੁਮਨਮਹਿਆਇਆ।। ਸੁਖੁ

ਸਾਈਆਗਾਨਦਰਿਤੁਪੁਅਗਦਾਸਿਮਰੀਜਿਨੈ ਆਪੁਖੁਪਾਇਆ।। ਨਹਿ

ਰਹਿਆਕਹਣੁਜਾਤੁਝੈਕਰਾਇਆ।।੨।। ਵਾਰੀਧਸਮੁਕਦਾਏਕਿਰਤੁ

।। ਮੰਦਾਰੀਸੋਨਆਥੇਝੁਗੜਾਪਾਵਦਾ।। ਨਹਧਾਈਝੁਗੜਾਸੁਆਸੀਤੇ

ਪੁਤਵਾਵਦਾ।। ਜਿਸੁਨਾਲਿਸੰਗਾਤਿਕਰਿਸਰੀਕੀਜਾਈਕਿਆਗੁਆਵਦਾ

ਸਹਣਾਨਹਿਕਰਲਆਖਿਨਾਹੀਵਾਵਦਾ।। ਵਾਰੀਧਸਮੁਕਦਾਏਕਿਰ

ਵਦਾ।। ਤੁਗਸਤਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ।। ਕਉਣੁਗੱਠੀ

ਠਾਸਬੁਮਾਗੈ।। ਸਭਕੋਈਮੀਠਾਮੰਗਿਦੇਖੈਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੈ।। ਬੁਝੁ

ਨੇਕਕਰਹੀਨਾਮਤੁਪਾਇਨਸਮਸਰੈ।। ਨਾਨਕਾਜਿਨਮੁਮਿਲਿਆਰ

ਧਾਰਿਕਦੇ।। ਸਭਕਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ।।੩।।੧।।

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ।। ਕਰਹੁਦਇਆਤੇਗਨਾਮੁਵਖਾ

ਉਪਾਈਐ ਆਪਿਆਪੇਸਚਸਮਾਲਸਚੇਸਮਾਣਆਥੇਤੁਹੈ

ਪੈਲਾਈਆ।। ਇਕਤੁਝੁਹੀਕੀਏਜੋਇਕਨਾਕਿਥਬਦਾਈਆ।। ਆਗੁ

ਹਕੀਆਮੀਡਾਏਤੁਭਗੀਭੁਲਾਲਾ।। ਸਦਾਦਾਇਆਕਰਹੁਆਪਣੀ

ਮੁਵਖਾਲਾ।।੧।। ਨਾਮੁਤੇਰਾਹੈਸਚਾ ਸ ਦਾਮੇਮਨਿਭਾਲਾ।। ਦੁਖੁਗਈਆ

ਸਤਸੰਗਮਿਲਿਜੀਤੁ ਆਪਣੈ ਘਰਿਤੁ ਸੁਖੇ ਵਸਾਹਿ ਧੰਧੈ ਤਿਨਮੈ ਕੈਜਾਮ ਕਾਖੁਨੰ
ਜਾਖੁਜਮੁਜੰਹੈਨਸਬੈਮਾਰੈਸਬਾਈ ਬਿਦੁਖਾਸੋ ਸਦਾਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁਨੰ
ਵਡੁਜਾਤੁਕਹਾਸੋ ਦੁਜੈਕਾਈ ਕਰਮੀ ਵਿਗਤੀ ਮਨਮੁਖੋ ਜੋਜਿਨਮ ਕਲਿਆਨੰ
ਸੁਖੁਮਨਮੇਰੇਤੁ ਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲ੍ਹਿਆ ॥੧॥ ਮਨਮੇਰਿਆਅੰਤਰੇਤੁਗੈਨਿਯਾਨੰ
ਦਸਤੁਨਕਾਲ੍ਹਿਆ ਜੱਕਾਦੇਸੁਕੁਝੁਤੁ ਗਯਾਮੁਧਿਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ੍ਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖੰ
ਨਿਹਾਲ੍ਹਿਆ ਮਨਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਨ ਜਾਨੰ
ਹੁਣਿਦੁਜੈਕਾਗਈ ਖੁਆਈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਝੂਠੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ਨੰ
ਅੰਤਰਿਤੇਗੈਨਿਯਾਨੁ ਹੈਤੁ ਬਾਹਰਿ ਦਸਤੁਨ ਕਾਲ੍ਹਿਆ ॥੨॥ ਮਨਮੇਰਿਆਸਾ
ਦਾਰਖੁਪਾਈ ਕੋਈ ਕਿਸਹੀ ਪਾਰਗੋ ਵਾਪਾਰਾ ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣੈ ਨੰ
ਦੁਅਪਾਰਾ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇਨਪੂਜਿਹੋ
ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਆਪੇ ਦੁਖੀਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ਨਾਹਉਮੈ
ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਏ ਸਚਿਰਾਤੇ ਅਪਿਰਾਈ ਨਾਨਕ ਮਾਣ ਸਜਨ ਮੁਦੁਨੰਗੋ
ਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਮਨਮੇਰੇ ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣੈ ਸੋਜਾਣੁ
ਆਜੱਮਨੁਮਾਰਹਿਆਪਣਾ ਸੱਪੁਰਖਬੈਰਾਗੀ ਮਾ ॥ ਸੋਜਨਬੈਰਾਗੀਸਚਿਲਿਵ
ਲੀਆਪਣਾ ਆਪੁਪਛਾਣਿਆ ਸਾਤਿਸਹਜੁਆਤਿਗੁਰੂਗੁਮੁਖੰ
ਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ ਇਕਮਨਿਰਹਿਤੁਕਰਣੀ ਸਾਈਆਸੱਚਿਆਂ
ਮੁਖੁਸੋਈਰੇਅਕਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇ ਸੇਵਿਗੁਰੁਅਪਣੇਪੂ
ਗੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਛੰਤੁ ॥
ਪਦਾਰਥਵਣਜੀਆਹਿਸਾਤਿਗੁਰਈਆ ਬੁਝਾਈ ਸਮਾਣਾਹੁ
ਭਗਤਿਹੇਗੁਸਾਹਿਗਹੀਸਮਾਈ ਸਮਾਹਿਗੁਹੀਸਮਾਏ ਜੀਉ
ਮੂਏਨਾਭਗਤਿਸੋਸਾਗੋ ਗਥਿਨੁਭਗਤੀਸੁਪੁਨਰੱਈ ਦੁਜੈਪਤਿਖੋਈ

ਪ੍ਰਥਮੇ ਹਰਿਸੇਤੀ ਗੰਠਿ ਜਾਰਹਿ ਸਾਹੀ ਅਘਾਏ ਸਹਜੀ ਸਮਾਏ ਪ
ਸੰਗਮਈਆ ਜਾਤੇ ਸੋ ਈਸਜਨ ਸੁਖੀ ਏਹ ਕੁਰੀਅਤ ਕਰਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਸੀਨਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਧਾਰੀਅੰਪੁਸੁੰਦੀ ਨਾਮਾਵਿਹੂਣੀਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲਾ ਜਨੰਮੁ ਤਿਨੇ ਘਾਟਿ
ਤੁਹੀ ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਤਿਨ ਧੰਨੀਐ ਵੰਞਾਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ
ਹਰਿਰਾਮਾ ਜਨ ਚਾਖਿਅਘਾਏ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਠਾ ਮੀਉ ਤੁਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ਦੁਖਨਾ ਸਭ ਗਵਾਚੀ ਨਾਸਭਨਤੇ
ਦੀਸੁ ਈਸਹਜੋਜਨੁ ਏਹੁ ਸੰਚਰਹ ਤਾਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਚੁਟਾ ॥
ਨਾਨਕ ਧੰਨੀਐ ਵੰਞਾਜਿ ਨਘਾਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰਾ ॥ ੩ ॥
ਜੁ ॥ ॥ਜੰਞੜੀਦੇਰਾ ਮਸੇ ਵਕਮੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਭੁ
ਈ ਸੰਤਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਸੰਮਾਲਿ ਜਾਲੁ ਜੰਞਹਿ
ਰਾਮਾ ਸੰਗਿ ਜੰਤੀ ਜੰਤੇ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮਾ ਸਮਾਇ ਪੁਰਨ ਪੂਰਖਕ
ਧੇ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾ
ਆਦਿ ਜੁਗਤਾ ਆਦਿ ਮੁਕਤਾ ਆਦਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕੋਰੁ
ਸੰਮਾਲਿ ਜਾਲੁ ਜੰਞਹਿ ਬਣਨਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥
॥ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਵਸ ਸਮਰਥ ਰਾਮਾ ਰਖੁ ਜਨ ਤੁਮਰਾ ॥
ਰਾਮਾ ਸਮਰਥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਉ ਕੁਰ
ਸਤੇ ਜੀਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਣੀ ਆਕਥਨਤੇ
ਥਿ ਨਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਲਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਵਸ ਸਮਰਥਾ ॥
ਦੀਨੀ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਦੁਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ॥
ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਨਾਥ ਰਖਿਆ ਤੁਹੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ

ਸੁਆਮੀ ਸਜਹੁ ਮੁਜ ਗਰਤੁ ਬਾਲਾ ਜੋਧਾ ਜੱਸ ਗਇਆ ਹੈ ਗੁਰੀ
ਬਹੁੜਿ ਜਨੀ ਮਿਲਾ ਮਰਤਾ ਬੀਨ ਵੰਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ ਰਾਮ ਕਿਤੀ ਅੰਤ ਰਾਮ
ਆਰਥ ਰਹਰਿਧਿਆਈਐ ਰਾਮਾ ਮਨਾਈ ਵਿਅੜਾ ਢਾਪੁਧਾਈ
ਮਨਇਛਯਾਈਐ ਪੂਰਬਿਅ ਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤਰਾਸਾ ਗੱਬਿਰ
ਸਾਧ ਸੰਗਾਈਆ ਕਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਤ ਕਿਮਾਨ ਮੱਹਦਿ ਕਾਰਮਾ
ਮਹਿਨਈਐ ਬੀਨ ਵੰਤੇ ਨਾਨਕ ਦਿਨ ਸੁਰੇ ਲੀਸਦਾ ਹਿਰਿਧਿਆ
॥੩॥ ਦਰਵਾਜਿਅ ਨਹਤ ਵਾਜੇ ਰਾਮਾ ਘਰਿਘਰਿ ਜਿ ਗੱਬਿਰ
ਗੱਇ ਦੁਗਾਜੇ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੇ ਅਰਾਮੁ ਅਗੱਚ ਰੁਉਚਾ ਗਹੁ ਬੰਕ
ਨਜਾਈ ਕੱਇਨ ਸਕੈ ਪਹੁਚਾ ਆਥਿ ਉਪਾਏ ਆਥਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ
ਸਾਜੇ ਬੀਨ ਵੰਤੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨਾਮ ਭਗਤੀ ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਹਦਾ
ਮਹਲਾ ੧॥ ੨॥ ਮਹਲਾ ੩॥ ੪॥ ਮਹਲਾ ੪॥ ੫॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ੩॥ ਛੰਤ ਕਬੀਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਲਾਹ ਹੀਆ ਘਰ
ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਮਹਾ ਨਿਧੁੰਨੀ
ਜਾਨੀ ਅਤ ਘਰਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਨੀ ਘਰਿ ਚਲਾਇਆ ਆਜੀ
ਇਆ ਚੁਗੇ ਦੀ ਗਸ ਬਾਦੇ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਕੀ ਆਦੇ ਛੱਡ ਜਾਦਿਹੁ
ਏ ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇ ਹਾ ਪੁ ਗਵਿ ਕਮਾਇਆ
ਦਾਸ ਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਕੋ ਕਈ ਉੱਸਭ ਨਾ ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਨਾ ਏ ਬੈਧੰਧਾ ਕੁਟ ਚਾਰੀਐ
ਘਰ ਜਾ ਨਾ ਆ ਗੋ ਸਰ ਘਰ ਜਾ ਨਾ ਜੀਉ ਮਹਮਾ ਕਾਹੇ ਗਾ
ਜਿ ਤੁਮੇਂ ਐਦਰ ਗਾਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਮੁਤਿ ਮੈ ਕਾਲੀ ਜੋ ਆਗੇ
ਚਾਲੈ ਮੁਲੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰੀ ਕਿ ਆਵਿ ਹਾਲਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮ ਵ ਹੁਮੈ
ਸਭ ਨਾ ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਨਾ ॥੨॥ ਜੱਤਿ ਸੁਤਾ ਵੈ ਜੰਮ ਕਸੱਬੀ

ਅਗੈ ਦੁਖੁ ਨਜਾਣੈ ਗੋ ਕਰੀਏ ਕੁਧਿਆਣ ਦੇਹਿ ਤਾਢਾਉ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸੇ ਇਆਣੇ
।।ਓਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਹਿਮ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਰੇ ਸੁ ਸਾਚੁ ।।
ਜੇਹੀ ਆਗਹਿ ਧਰਹੁ ।੩।। ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੈ ਬਾਬਾ ਗੱਲੀਐ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮੰਨ
ਤਾਵੈ ਕੈਸਾ ਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਰਗਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਰਾ ਆਖਣਾ
ਆਗੈ ਨੀਹਕੀ ਅੱਜਾਣੈ ।।ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ।।
ਬੁਕੀ ਅੱਸੀ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾਰੁ ਅਗੈ ਗਾਨਕ ਕੀਮੱਤਾ ਚਾਰੁ ਨ ਹੋਵਈ
ਹੁਸੰਸਾ ।੪।।੨।। ।।ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧।। ਰਬਤੀ ।।
ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ਤੀਨਿ ਆਖੀਐ
ਆਸਚੜਾ ਅੰਮ੍ਰਖ ਅਧਾਰੁ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜੇ ਵਿਚਿ ਤੀਜਾ ਅਨੁਗਹਿ ਬੁਝੀਐ
ਗੁਰ ਸੁਰ ਜਾਚੰਦ ਸਿਰਜੀਅਨੁ ਆਹੀ ਨੀਸਿ ਚਾਨਾਣੁ ਵੀਚਾਰੁ ।।੧।। ਸਚੜਾ
ਸਚੁ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੁ ।।ਰਹਾਉ।। ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਹਰਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿ ਔਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ।।ਖਾਣੀ
ਤੇ ਸੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੁ ।।ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚੜਾ ਸਿਰਿ
ਹਰਿ ।।੨।। ਆਵਾਗਉਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੁਧੁ ਥਿਰੁ ਕਰਤੇ ਕੋਇ ।।ਜੰਮਣੁ
ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਇਆ ਚਲਸੀ ਰੋਇ ।।ਬੁੰਦ ਤੇ ਜਿਨਾ ਮੁਹੁ ਦਿਸਾ ਸਿਆ ਥੁਨ
ਤਿਸੁ ਚਾਰੁ ।।ਗੁਰ ਛੁਟੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇਆ ਅਵਗਤਿ ਵਲਾਰੁ ।।ਮੁਹੁ
ਆਏ ਤਿਨ ਜਾਣੀਅਨੁ ਕੀਮਾ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੁ ।।ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਦੁਖੁ
ਆਖੇ ਨਾਹਿ ।।ਕੁਧਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀ ਐਹੁ ਕੀਮ ਬਧੀ ਸਿ ਗਲਾਰ
ਗਪਿ ਨ ਜਾਣੀ ਤੱਤ ਨੇਹੁ ਤੁਧਿ ਆਕੀ ਨਾ ਸਚੁ ਰਹਾ ਵੇਪੁ ਕੀਆ
ਇਆ ਗੈ ਲੇਖਾ ਸਾਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਹਾਣੀ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਸਿ
ਸੁਰਤਿ ਮਤੀ ਸਮਝਾਈਐ ਸਹਜੁ ਨੀਦਰਬਾਰੁ ।।ਰੰਵਹੁ ਕੰਤ

ਤੁਧੀਧਿਆਈਤੁਝਾਇਆਤਿਤੁਝਾਰਾਗਕਮਾਦਿਆਰੀਕ
ਪਾਏਬਹੁਰੰਗੀਗਲਿਤਰਾਗ ਹੱਥੀਮਾਤਿਭਇਆਮ ਨੁਹੱਥਦਗਤੁ
ਬੀਧਾਈਆਗਨਮਹਜਾਦੁ ਆਈਆਕਲਿਤੀਤਰਿਨਾਂਗੱਚੰਧੈ
ਆਈਆਤੁਹਾਬਾਬਾਗੱਵਹੁਜੋਕਿਸੇ ਗੱਵ ਣਾ ਜਾਹੀਅੜਾਂਬੰ
ਆਈਆਹੋਆਲਿਖਿਅੜਾਲੇਖੁਨਮੇਟੀਐਦਰੀਹਾਕਾਂਰ ਤੁਆਂ
ਹੋਹਾਕਾਮਾਆਈਆਜਾਤੀਸੁਕੁਮਾਈਆ ਗੁੰਨੇਗੱਵ ਹੁਹਾਰੇਪਾ
ਪੀਕੁਤੀਜੋਗੱਵਹਿਪੀਤਮਆਤੀਪਿਆਰੇ ਕੋਗੱਵੈਰੰਗੁਹੁਮਾਗੀਸਮਾ
ਰੋਸੁਮਾਈਆਲੋਨਾਨਕਜੁਗਾਜੁਗਾਜਾਹੁਸਿਜਾਹੁਗੱਵਹੀਸ ਚੁ
ਕੋਅ॥ ੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩॥

ਸਾਚੁਸਚਨਾਹਰਿਮਾਣਾਹੀਐਕਰਜੁਸਚੁਕਿਖੁ
ਜੱਗੁਸਾਧਨਗੰਡਨਕਬਹੁਬੋਲੀਨਾਕਦੇਹੰਵੈਜੱਗਾਨਾਕਦੇਹੋ
ਆਨਦਿਨੁਸਭੁੱਗਸਾਧਨਮਹਲਿਸਮਾਈ॥ਸਤਿਨਿਧਿਪ੍ਰਭੁਪਾਤਾ
ਬਿਧਾਤਾਬੱਲੇਐਂਮੇਤਬਾਣੀ॥ਗੁਣਵੰਤੀਆਗੁਣਸਾਗਰੀਅ
ਤੁਸਮਾਣਹਿਨਾਕਦੇਅਗੋਵਿਜੱਗੁ॥ਸਚੁਸਾਧਿਗੁਸਾਣਾਹੀਐ
ਚੁਕਰਵੈਜੱਗੋ॥੧॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਾਏ
ਏਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੈਰੰਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁ
ਵਿਕਾਲਿਨਧਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੱਜਾਤਾ॥ਕਾਮਿਇਚਪੁੰਨੀਅੰਤਰਿਤੀਨੀਐ
ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਸਬਦਿਗੰਗਿਰਤੀਜੱਬਨਿਮਾਤੀਧਿਰਕੈਐਂਰਿਸ
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਾਏਈਮਾਲੇ॥ਸਾਜਿਨੀ
ਸੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨ ਪੁਛਉਸੰਤਜਾਏ॥ਆਪੁਛੱਡੀਮੋਦਖਗੀ
ਸਹਜੈਆਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਧਿਗੁਸਾਚਾਮਿਲੈਆਏਸਾ ਚੁਕਮਾਏਸਾਰਿਮ

ਬਾਣੀਅਨਗਰੀ।ਕਟੇਨਗਾ ਗਸਦਾਸੱਚਾਗਸਤਿਗੰਤਰੀਗਾਹਜ ਸਾਸਕੰ
ਰਾਉਆਤਗਧੁਰੇਦੇ ਧੁਰਦੁਰੇਗੰਰਸਾ ਏਸਹਸੀਸੁਤਦਾ।ਸੀਤੀਸਾਧਏਕੰ
ਆਹਉਤਿ ਨਪੁਛਉਸੰਤਜਾਣਾ।੩।ਧਿਗੁਦਿਚੁੰਨੀਆਤੀਸਾਣਾਗਸੰ
ਆਗਾ ਹਸਚੇਧਾਏ।ਸਾਤਿਗੁਸਦਾਦਾਇਆਧੁਹੈਅਦਗੁਣਸਬਦੀਨਾ
ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਜਾਲਾਏਦੁਜਾਭਾਉਗਵਾਏਸਚੇ ਰੀਸਾਚਿਰਾਤੀਗਾਇ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਗਈਭਰਾਤੀਧਿਰੁਨੀਗਸਾਸੁਿਅੁਸਦਾਸੁ
ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ।ਧਿਰ ਰੁਦਿਚੁੰਨੀਆਤੀਸਾਲਾਹੀਜੇਸਤਿਗੁਰ
ਹਸਚੈਧਾਏ।੪।੭।। ।। ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ
ਸੁਣਿ ਅਉਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਂਧਿਗੁਸੇਵਹੁਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ।ਅ ਦਗਲਦੰਤੀ
ਹਦੀਮੁਠੀਗੱਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰਿ।ਗੱਵੈਕੰਤੁਸਮਾਲਿਸਦਗੁਣਸਾਰਿ ਨਧਿਗੁਸਾਗੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਸਬਾਦਿਯਬਦਤਸਾਚੈਯੋਸਿਸਮਾ ਏ।ਸੀਗਿਅਪਣੇ
ਜਾਤਕਰਸਾਧਿਧਾਤੁਕੁਤਿਮੁਠੀਕੁਤਿਆਗੇ।ਸੁਣਿਅਉਕੰਤਮਹੇਲੀ
ਸਬਾਈ ਵੀਚਾਰੇ।੧।ਸਭੁਜਗੁਆਧਿਉਧਾਇ ਓ ਨੁਆਵਨੁਜਾਸੁ
ਮਾਇਆਸੱਹਿਥੁਆਇਅਨੁਸਭਿਜੰਮੈਵੱਰਾਗਾ।ਸਭਿਜੰਮੈ ਵਾਵਣ
ਵੱਿਕਰਾਗੀਆਨਾਵਿਹੁਣੀਮੁਠੀ।ਸਬਿਨੁਸਬਦੈਧਿਰੁਨਧਾਇਓਜਾਸੁ
ਓਹੁਵੈਅਵਗੁਣਿਆਰੀਝੂਠੀ।ਧਿਰੁਜਗਜੀਵ ਨੁਵਿਸਮੱਹੋਇਓਹੁਵੰ
ਰੇ।ਸਭੁਜਗੁਆਧਿਉਧਾਇਓਨੁਆਵਨੁਜਾਸੁਸੰਸਾਰੇ।੨।ਸੱਹਿਥੁ
ਦਹੀਸਾਚਹੈਨ ਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ।ਬੁਝੀਦਿਰੈਯਨਾਇਆਸੀਆਂਜ
ਦੁਜੈਭਾਏ।ਰੰਡ ਬੈਠੀਦੁਜੈਭਾਏਮਾਇਆਸੱਹਿਦੁਖੁਪਾਏਆਦੁਖ
ਜੋ।ਜੱਰਿਚੁਆਇਆਸਭੁਕਿਚੁਜਾਸੀਦੁਖੁਲਾਗਭਾਇਦੁਜੈਲਾ
ਨਸੁਹੈਆਇਅਜਾਗਾਸੁਹੈਲਾਬਿਲੱਭਿਚਿਚੁਲਾਏ।ਸੱਹਿਧਿਗੁਸਾ

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਦਨ ਕੀ ਨੀ ਆ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਗਨਾਇਦੀ ਬਿਖੁ ਕੁਆਗਾਵਣੁ ਜਾਇ ॥ ਅਗੀ ਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥
ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੋ ਕਮਾਇਦਾ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥
ਖਸਮੈ ਕਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਿਸੈ ਨ ਮੇਟਣਾ ਜਿਉ ਆਪੇ ਵਥ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭ ਤੇਰੈ ਜੀਅ ਹਥਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥
ਹੋਰਿ ਆਖਣ ਤੈ ਵੀਚਾਰਣਾ ਤੁਧੁ ਕਰਣ ਦਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਬੋਲਾਹਿ ਸੋ ਬੋਲਸੀ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਕਢਹਿ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕੋ ਨ ਮਾਰਸੀ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮਾਰਹਿ ਕੋ ਨ ਬਚਾਇ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਨਾਣੀ ਅਗੀ ਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥
ਦੁਹੇ ਬੁਝੈ ਬੁਝਣਹਾਰੁ ਆਖੁ ਅਗੈ ਪੁਛ ਗਇਆ ਜਾਇ ਜੰਮਿਐ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ॥
ਨਰਕ ਤਨਾਸੋ ਜੋਨਿ ਸੁਧ ਗਮਿ ਪਾਈਐ ਗੋਵਿਆ ਰੁਲਿ ਖਪਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਹੀਨ ਨ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਾਬਿ ਉਹਾ ਰੁਤਿ ਕਿਥਾਵਣੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹਿ ॥
ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਦਨ ਕੀ ਨੀ ਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਕਾਇ ਦੁਖੈ ਕਾ ਮਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸੁ ਅੰਤ ਗੁਰੁ ਦਾਸੁ ਹੋਤਿ ਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋਤਿ ਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਪੈ ॥
ਦਰਿ ਬੁਧੀ ਵਿਚਹੁ ਕੁਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜਾਸਿ ਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣੀ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈ।ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਲਾਲੇਹਰਿਦਰਗਹਤਾਈ।
ਤਿਗੁਰੁਬੱਹਾਪੁਹਰਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੀਸਿਖਗੁਰਸਾ ਸੁਖਸਾਈ।
ਗਸਿਖਾਂਕਉਹਉਦਾਰਿਆਜੱਬਹਾਈਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਾਗੁ
ਆਜਾਇਆਮਨਮੁਖਾਹਿੱਦੀਵਖੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਕਉੜੀਮੁਏਕਿ
ਨਈ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੩ ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਾਲੀਤੱਮਸਿ
ਚਿਆਗੀਆਨਿਗਾਲਾਜੱਤਿਨਿਗੰਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਕਮਾਤੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਆਨਦਿਨੁਹਰਿਧਿਆਗਾ॥੨॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੋਗੁਸੀਖਧਨੁਧੰਨੁਹੈ ਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁ
ਹਾਵਿਕੰਨੀ॥ਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਤਿਨਹਉਮੈਮਲੁ
ਭੰਨੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੱਸਿਨੁਨਾਹੀ ਵਿਚਾਰਿਡਿਠਾਹਰਿਜੰਨੀ
ਗੁਰਸਿਖਾਕਉਹਰਿਸੰਤੁਹੋਤਿ ਨੀਸਭਿਗੁਰਕੀਗਲ੍ਹਮੰਨੀਸੰ
ਮੁਖਨਾਮੁਧਿਆਈਦੇਤਿਨੀਚਤ੍ਰੀਚਵਗਦਿਵੰਨੀ॥੨॥ ॥ਸ
॥੩ ॥ਮਨਮੁਖਕਾਈ ਦੁਰ ਗ੍ਰਹੁਹੈਂਬਿਨੁਨਾਵੈਨ ਤੁਨਾਹੀਆ
ਧੰਧੇਵਿਆਪਿਆਸੁਖਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹੀ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧੱਵਹੀਨ
ਹਿਨਾਹਿਤ ਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹੀ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੩ ॥ਗੁਰ
ਦਰਸੁਸੱਹੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹੀ।ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਦ
ਸਚੈਸੱਤਾਧਾਹੀ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗੰਢਿਪਾਇਆਸਹਜੋਸੀ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੀਆਦਿਜੀਪਆਪੇ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਾਹਿਨਾਮਿਮਾਲਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਦੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁ ਪਾਈਨੋਪਾ

ਖੁਕਹੀਐਜੱਸਤਿਗੁ ਰੀ ਚਰਣੀ ਲਾਇਧਾਇਆ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ
ਖੁਕਹੀਐਜੀਨਹਰਿਨਾਮੁਖਸਾਮੁਕਹਿਆ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ
ਔਜੀਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਣੀਔਮਨਿਆਦਿਤਾਈਆ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ
ਜੀਨਿਸਤਿਗੁ ਸੇਵਾਕਹਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖਕਉ
ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੱਗੁਰਕੇਤਾਰੈਗੁ ਰਾਸਿਖੁਚਾਲਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ
ਮਹਾਰੰਭੇਕੈਨੈਪਾਈਐਸਭਿਬਖੇਕਰਮਕਮਾਇ ॥ ਮਨਜਠੈਭੇਖਕੀਨੁ
ਦੁਖੁਪਾਈਆਦੁਨੈਕਾਈ ॥ ਗਰਿਥੀਸਿਥਿਸਤੁਮੰਹੁਹੈਨਾ ਮੁਨਵੈਮੀਸਿਆ
ਗੁਸੇਵਾਤੇਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਹੋਵੈਆਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ
ਘਰਿਘਰਿਹੋਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕ
ਸਬਦੇਸਾ ਦੁਨਆਈਓਨਾਮਿਨਲਾਗੰਮਿਆ ॥ ਗੁਰਸਨਾਢਿਆ
ਹਲਿਤਨਿਤਹੰਮੈਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕਵਿਗਤਿਪਈਐ ਕਮਾਦਲਾਜੰ
ਮੇਟਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਸ ਤਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਾਰਾਜੀਤੁਮਿਲਿ ਐਹਮਕਉਸੰਝਾਤਿਆਈ ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਸ ਤ ਪੁਰਖੁ
ਗੁਰੁਸਾਰਾਜੀਤੁਮਿਲਿ ਐਹਮਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈ ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਸੰਤੁਹਰਿਭਗਤੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਰਾਜੋਸ ਕੀਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁਮਿਲਿਆ ਵਡਭਾਈ ॥ ਧਨੁ
ਹਰਿਕਥਾਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਰਾਜੋਨਿ ਵੈਰੀਸਿਰੁ ਸਭਕਉਸਜਮਾਂਦੀ
ਖਾਈ ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਾਰਾਗੁ ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਾਰਾਜੀਨਹਰਿਨਾਮਸਿਉਸਭਸੰਗੀ
ਬਲਾਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰਹੀਮੁੰਧਵਿਦੇਸੀਧੁਨਿ
ਸੰਮਾਲੇ ॥ ਸਾਮਿਆਦਿਆਢਿਲਨਹੋਵਈ ਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਈ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕਗਾਫੀਕੁ ਦੀਆਬਾਝੁਧਰੀਤਿਕਰੇਈ
ਚਰਾਂਸੈਕਲਾਕਰਿਸੀਚਰੁਲੇਵੈਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨਿਓਪਾਏਜੀਆਤਿਨੈ ਹਰਿਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਪੁਰੰ

पाने	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	४१२	ਸਚੀਭੁਗਤਿਮਿਲੈ
	ਤਤਕਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗਰੂ ਗ੍ਰੰਥ	४१३	ਸਾਤਿਗੁਰਿਮੀਆਂ
	ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ	४१३	ਤੀਰੀਗੁਨੀਤਿਚਵ
४०८	ਸਭਨਾਮਰਦਾਆਈਆਵੈ	४१३	ਸਤਿਗੁਰਸਾਚਾਸ
४०८	ਸਹਹਾਲੀਕਿਸਾਹੀਕਰਨ	४१३	ਥਿਨਸਤਿਗੁਰਗੋਵ
४०८	ਸਾਈਬਾਧਕੱਬੇਟਨੀਕ	४१४	ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸ
४०९	ਪੁਤ੍ਰਧਰੀਪੁਤ੍ਰਧਨੀਆਸ	४१४	ਮਃ ४ ॥ਸਾਧਪਸਾ
४०९	ਹਉਧਾਧੀਧਾਤਿਧਰਮਧਰ	४१४	ਸਾਧੇਅੰਤਰਜਾਮ
४०९	ਸਾਲਬਸਾਧਰਸਗੰਮਸ	४१५	ਸਾਧੇਹੀਸਰਬਸਾਧ
४०९	ਸਿਉਮੀਨਾਬਿਨਧਾਨੀਐਵਿ	४१५	ਸਾਧੇਵੰਡਾਸਾਧ
४१०	ਭੁਪੂਚਦਾਕਦਾਨਿਮਾਤਿਪੁਰ	४१५	ਸਾਧੇਸੀਸਟੁਪ
४१०	ਸੀਸਜਾਲਨਿਧਰਾਦਦੁਸ	४१५	ਸਾਧੇਭੁਗਾਭਿੰਡ
४१०	ਸਧਨਾਘਰਮੁਸਾਤਿਗਾਖਿ	४१५	ਸਾਧੇਸੇਵਾਲਾਸ
४१०	ਸਰਬਜੀਆਸੀਗਲੇਖਪੁਰ	४१६	ਸਹਿਕਜਨਸਾਵਿ
४११	ਜਾਤਿਸਭਾਵਾਤਾਸਦਚੀਰਾ	४१६	ਪੁਰਖੇਪੁਰਖਧਨੀ
४११	ਮਃ ३ ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਕਚਹਿਸ	४१६	ਅਚਰੁਚਗੈਤਾਸੀ
४११	ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਿਜਨ	४१७	ਮਃ५ ॥ਰੀਸਹਪੁ
४११	ਦਾਸਹਿਦਾਸੀਹੁਵੈਤਾਂਮਿਖ	४१७	ਗੁਰਗੋਬਿਦਸਾ
४१२	ਹਰਿਜੀਉਤੁਧਨਸਦਾਸਲਾ	४१७	ਸਾਧਵੇਸੀਐ
४१२	ਗੁਰਮਖਭਗਤਿਕਰਹਿਨ	४१७	ਪੁਤਕਾਲਿਰੁਲੈ
४१२	ਸੰਸਿਖਸਾਖੀਬੰਧਪਵੈ	४१८	ਗੁਰਪੂਰੇਭੇਲੀਆ

ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭਸੁਖੀਆ	੪੨੨	ਮਾਈਆਮੱਹਮਗਨਆ
ਮਃ ੫ ॥ਤਿਨਸੰਤਨਕਾਧਨਸੈ	੪੨੨	ਥੀਨਸੈਮੱਹੁਮੇਗਅਰੁ
ਜਾਕੋਈਦੇਬਸਿਆਤੁਰਤ	੪੨੨	ਸਗਲਥਨਸਾਧਸੰਮ
ਸਗਲਸਮੀਗਟੀਮੱਹਾਬੀਆ	੪੨੨	ਜਾਕੋਸੀਮਗਹਿਯੱਇਆ
ਪੱਜਾਤਿਪੱਜਾਤਿਪੱਜਾਬੀਚਾ	੪੨੨	ਰਾਮਕ੍ਰਯੇਯੱਬਖੁਨਿ
ਕਰਿਇਸਨਾਨਸੀਮਰਿਪ੍ਰਭਅ	੪੨੨	ਜਾਕੇਸੀਮਗੈਸਕਾਵਿਚੁ
ਏਕਪਿਤਾਏਕਕੇਬਾਲਕ	੪੨੩	ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਾਕ੍ਰ
ਕਟਬਗਮੰਡੁਕੱਠਾਕੁਰਸੁਆ	੪੨੩	ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿ
ਜੀਨਾਬਾਤਕੱਬਹੁਤਅਦੇਸ	੪੨੩	ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀ
ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਸ	੪੨੩	ਤਏਕਿਧਾਖਗੁਰੁ
ਗਾਨਮਾਹਿਗਾਨਾਉਗਾਈ	੪੨੩	ਗੁਰਕੇਚਰਨਿਬਸੋਰਿ
ਮਾਯੱਹਮਐਸੇਤੁਐਸ	੪੨੩	ਸੰਚਨਕਉਨਾਮਧਨ
ਮਾਤਗਰਭਮਾਹਿਆਤਮਸਿ	੪੨੩	ਗੁਰਪੁਰੇਅਪਨੀਕਲ
ਹਮਸੰਤਨਕੀਨਪਿਆਰੇ॥	੪੨੩	ਸੁਖਮਗਾਲਕਲਿਆ
ਜੇਤੀਸਮੀਗਰੀਦੇਖਹੁਨਨਤੇ	੪੨੩	ਸਾਧੁਸੰਗਕਰਿਆਮਨ
ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਈਓਤਨ	੪੨੩	ਗਏਕਲੇਸਗਗਸਤ
ਤਰੀਬਾਰਕਉਡੀਸੰਗਾਲ	੪੨੪	ਸੀਮਗਸੀਮਗਾਕਿਗ
ਗਨਗਾਦਤਪੁਰਨਆਬੀਨ	੪੨੪	ਹਮਰੀਗਤਿਨਗਨੀ
ਰਾਮਕਰਾਦਨੀਹਾਰਪ੍ਰਭਦਤ	੪੨੪	ਦੁਤਰੁਗਟਾਇਆਸ
ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਸਗਲਾਛੈਕ	੪੨੪	ਬਖਸਾਲਆਪਾਰਬ

੪੨੩	ਨਦੋਕਿਰਪਾਲ੍ਹਅਸੀਮੇ	੪੨੮	ਗੁਰਚਰਸਕਰੀਅਤ
੪੨੪	ਸੰਤਹਹਰਿਭਿਨਾਮਧਿਅ	੪੨੮	ਗੁਰਅਪਨੇਕਾ
੪੨੫	ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਰਖਵਾਲ੍ਹ	੪੨੮	ਤਾਪਗਾਇਅਤ
੪੨੬	ਜੀਅਜੰਤਸਗਤਿਸਕੇਕੀਏ	੪੨੮	ਸੱਈਕਰਸ੍ਟਿਨਾ
੪੨੭	ਸਿਖਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾਰੁ	੪੨੮	ਹਾਰਿਨਾਮਭਿਖਾ
੪੨੮	ਹਿਰਦੇਨਾਮਵਸਾਇਹੁਅ	੪੨੮	ਗੁਰਮਿਲ੍ਹਪ੍ਰਭੁਮੇ
੪੨੯	ਗੁਰਪੂਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।	੪੨੮	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾ
੪੩੦	ਸਾਹਬਗਨੀਗਹੇਕਾਰਜ	੪੨੮	ਸਦਾਸਦਾਹਰੀ
੪੩੧	ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਾਰਪ੍ਰਭੁ	੪੨੯	ਅਪਨਾਗੁਰੀ
੪੩੨	ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇਗਾਤ	੪੨੯	ਪਰਮੇਸਰਮਿਲਿ
੪੩੩	ਬੀਚਕਰਤਾਪੁਰਖਖਲ੍ਹੇ	੪੨੯	ਐਥੈਓਥੈਰਖਵ
੪੩੪	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਬਾਹੀਪੂਰੀ	੪੨੯	ਸਾਤਿਗੁਰਪੂਰੇ
੪੩੫	ਗੁਰਪੂਰੇਚਰਨੀਲਾਗਿਅ	੪੨੯	ਸਗੀਵੀਗਏ
੪੩੬	ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਤੀਪੂਰੀਸਪ੍ਰਭੁ	੪੨੯	ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀ
੪੩੭	ਦਹਾਦੀਸਚੜਮੇਘਘਟਾਅ	੪੨੯	ਗੁਰਪੂਰਸਾ
੪੩੮	ਗਈਬਹੁੜਬੰਦੀਛੋੜੇ	੪੨੯	ਤੁਧੇਖਾਇਦ
੪੩੯	ਸੀਮਸਿਮਰਪ੍ਰਭੁਤਇਅ	੪੩੦	ਸੁਖਸਾਈ
੪੩੯	ਗੁਰਪੂਰਨਮਾਸਕਰੇਗਾਪ੍ਰਭੁ	੪੩੦	ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ
੪੩੯	ਸਮਦਾਸਸਰੱਵਰਿਨਾਤੇ।	੪੩੦	ਹਰਿਮਨਿਵਸਿ
੪੩੯	ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤੁਆ	੪੩੦	ਆਗੇਸੁਖਮੰ
੪੨੮	ਆਗੇਸੁਖਗੁਰਦੀਆ।	੪੩੦	ਨਾਮਨਗਾਇ

ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾ	ਪਾਨੇ	ਮਃ ੧ ਗਆਸਟਪਦੀਆ ੧
ਕਰਣਕਰਾਵਣਿਐਂਤਂਮਿ	੪੩੩	ਹਰਿਬਿਨਅਵਗਨਪੜਣੁ
ਭਾਉਭਿਖਿਆਨਾਮੁਦੀਨਦਯੁ	੪੩੪	ਆਸਾਮਨਸਾਚੰਦਨਾਖਾਇ
ਸਿਮਰਉਆਪਨਾਸਾਈ	੪੩੫	ਜੋਨੀਸਾਤਿਗੁਰਸੋਈਆ
ਸਹਹੁਬੈਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇ	੪੩੫	ਤੁਧਨਦਾਤੰਨੀਗਮਾਲੱਕੰ
ਜੀਅਜੰਤਸਭਦਇਸਕਰਿ	੪੩੬	ਮਃ ੩ ਗਕਰਗਤੁਦੀਤੁਰਖ
ਸੰਤਨਕਾਸਾਹਬਸਭਤੇ	੪੩੬	ਨਿਰਧਨੀਆਸੁਅਪੇਬ
ਸੱਰਠਮਹਲਾ ੯	੪੩੬	ਹਰਿਜੀਸਬਦੇਜਾਪਦਾਤੁ
ਜੋਮਨਰਾਸਿਓਕਰਿਪ੍ਰੀ	੪੩੭	ਮਃ ੫ ਗਸਭਜਾਗੀਨਹਿਓ
ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰ	੪੩੮	ਮਾਤਗਰਬਦੁਖਸਾਗਰੰ
ਮਨਕੇਕਉਨੁਕਮਾਤਿਤੋਖ	੪੩੮	ਪਾਠਪਾੜੇਓਅਰੁਵੇਦਾਬਿ
ਮਨਕੇਪ੍ਰਛਕੀਸਰਨਿਆਬਿ		
ਮਨੀਕਉਨਉਪਾਵਕਰੈ	੪੩੯	ਰਾਗਸੱਰਠਕਬੀਦਾਰਾਮਹ
ਮਾਈਮੈਂਕਿਹਾਬਿਧਲਹ		ਘਰ ੪ ਗਸਲੋਕਮਃ ੧
ਮਾਈਮਨਮੇਰੱਚਸੀਨਾਹਿ	੪੩੯	ਸੱਰਠਸਦਸੱਹਾਗਨੀਜੋਸ
ਮੋਕਾਇਹਸਾਚੀਜੀਅ		ਚਾਮਨਹੋਈ ੧
ਮਨਮੇਰਾਹਿਓਨਗੁਰਓਪਰੇ	੪੪੭	ਰਾਗਸੱਰਠਚਾਨੀਕੁਰਾਤਚੀ
ਮੋਹਜਗਮੀਤਨਦੇਖਿਓ		ਘਰ ੧ ਸੀਕਚੀਰਜੀਕੀ ੧
ਮੋਹਿਦੁਖਮੇਸੁਖਨਹੀਮਾ	੪੪੭	ਬੁਤਪੂਜਪੂਜਪੂਜਾਹਿ ਦੁ
ਮੋਹਿਮਜਾਨੀਲੇਚੁਮਨਮਾ	੪੪੭	ਨਬਜਾਗੀਅਤਚਲੋਈਓ

४४७	ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਾਰਿਸੁਨਿਕੈ	४५१	ਨੈਨਹੁਨੀਝਝਾਨ
४४८	ਦੁਇਦੁਇਅੱਛਨਪੇਖਾਜਾਹਉ	४५१	ਐਸਾਨਮੀਨਾਮ
४४८	ਜਾਕੇਮਿਗਮਦੁਧਕੇਬਾਟ		
४४८	ਜੀਹਬਾਸ੍ਵਨਹਜੀਵਿਅਜਾ		
४४८	ਕਿਆਪਢੀਐਕਿਆਗੁਨੀ		
४४८	ਹਿਰਦੇਕਪਾਟਿਮੁਖਾਗੀਆਨੀ		
४४८	ਬਹੁਪਰਪੰਚਕਰਿਪਰਦਰ੍ਬ		
४४९	ਸੰਤੁਮਨਪਵੈਨਸੁਖਬਾਨੀਆ		
४४९	ਭੁਖੇਕੁਗਤਨਕੀਜੈਗਾਈਹਮਾ		
४४९	ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵ		
४४९	ਪਾਛੁਪੜੈਸਾਨਿਪੁਬਲੇਸਮ		
४४९	ਅਨਮਾਤ੍ਰੀਆਮੰਦਾਲਬਾਜੇ॥		
४४९	ਜਬਹਮਹੁੰਤੇਤਬਤੁਮਨਾਹੀ		
४५०	ਜਬਹਮਬਾਧੇਮੋਢਸਹਮ		
४५०	ਦੁਰਭਜਨਮਪ੍ਰਗਢਬਾਧਨਿ		
४५०	ਸੁਖਸਾਗਸੁਰਤਰਾਚਿਤ		
४५०	ਜੋਤੁਮਾਗੀਵਰਤਓਹਮਮੁੱਕ		
४५०	ਜਾਬਕੀਕੀਤਪਵਨਕਾਖਾਕ		
४५०	ਤਮਿਆਗੈਦਾਗਾਦ੍ਰਿਨਜਾਇ		
४५१	॥ ਬਾਨੀਕੀਬਿਨਕੀ॥ ॥		

ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵ ਕੀਨੀਆ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸੰਮੀਦ ਸਾਂਈਆ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਦਸੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਇਕਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ ਕਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰ ਦਰਾ ॥੪॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧੰਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅਵਰੁ
ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੁਪਖੀ ਨਾਇ ਸਚਿ ਰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਕੇ
ਪੰਚ ਸਾਖ ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਸਦ ਸੇਵਾ ਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਚਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ
ਤੇਰਾ ਆਪਿ ਚਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ
ਵਾਜੇ ਤਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਨੀਰਮਾ ਊਜਲ
ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਬਦ ਦਰੁ ਰਾਤਾ ਨਿਤ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਵੈ ਸੰਮਾ ਗਾ
ਸੁਨ ਪਾਇ ਆਖਿ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ਆ ਜੰ ਮਹਿ ਦਰਦ ਗਾ ਬੀ
ਕੀਤੋ ਬੀਜਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਸਮਾਹੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਪਚਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਿ
ਸਾਰ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਕੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਤੁ ਕਿਆ ਬਿਚਾਰਾ
ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਕਰਮ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਈਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਕਰਹਿ ਪੁਰਖ ਕਰਾਵਹਿ ਆਪਿ ਨਾਦੀ ਨੁ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ॥ ਕਰਤਾ
ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਜੋ ਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤੁਧੁ ਵਡਦਾ ਤਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਦਰਿ ਰਹੀ ਸਮਾਹੇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ਤਨਾਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੱਦੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਣੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ
ਬਾਣੀਸਮਾਣੀ।ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਖਭਰਮਗਤਿਨਹੋਵੀਹੱਥਚੁਕੀਮਿਹਨੈਜਿਆਣੀ।
ਕਿਹਿਗਹੀਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਮੁਏਵਿਹੂਣਾਣੀ।੧।ਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦੀ
ਰਵਈਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਾਤਿਗਾਖੈਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਵਡਿਆਈ।
ਕੁਆਪੁਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਣਾ ਤਾਂਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਾਰਾ।
ਜਗਜੀਵਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ।ਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਸਤਨਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅਧਾਰਾ।ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਾਣੀਸਚਦਿਪਚਾਣੀ।
ਕਾਮਨਹੀਪਿਆਰਾ।੨।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜੀਨਨਾਮੁਪਾਇਆਸਚੁਸਬਦੁ
ਮੁਖਾਗਿਆਈਆ।ਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗਇ
ਗਈਆਪਾਈਆ।ਕਰਮਪ੍ਰਾਪਤਿਸਦਾਵੈਰਾਗਤਜਅਹੰਮਲ ਦੁਸਬਦੁ
ਜਾਈਆਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾਣੀ
॥੩॥ਗੁਰਸਮਾਨਕੀਗਤਿਕੋਈਨਬੂਝੈਅਗਮਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈਆ।
ਹਉਵੈਸੁਮਗਧਪਾ ਹੈਹਰਿਰਸਿਰਸਮਨੁਰਸਾਈ।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਤੇਹੱਥੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸਚੁਜਗਿਸਚੈਥਿਤਿਪਾਈ।
ਦਰਿਸਚੈਪਤਿਪਾਈ।੪।੭॥ ॥ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ
ਸਤਿਗੁਰਮੀਠਾਜਿਨਿਉਲਾਟੀਕਣੀਬੁਝਾਈਜੀਵਤੁਮੈਲੇਤਬ੍ਰਹਮੁਪਾਇਆ।ਸੋਸਤਿਗੁਰੁ
ਕਹੀਨਜੋਮੁਹਿਮੋਤੀਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ।੧।ਸਹਜੇਰਮਿਰਮਿਸੇਤੀਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆ
।ਸਹਜਹਰਿਜਪਿਮੀਠਾ ਲਾਗੈਤਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਦੁਨੈਕਾਈਗਤੁ ਹਉਪੀ
ਮੁਖਕਰਮਕਰ ਹਿਕਾਈਪਲੈਰਿਛੁਨਪਾਈ।੨।ਗੁਰਮੀਠਾ
ਨਾਮੁਮੀਠਾਗਵਿਆਕਥੀਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ।ਸਦਾਹਰਿਕਾਗਲਕਰੇ

ਰਾਗੁ ਸੱਠੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਤਿਤੁਕੇ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪੀਜਸਤੁ ਕਰੀ ਤ ਚੰਗੀ ਗਾਜੰਨੀਗਵਾ
ਰਸੱਸੋਖਾ ਕੁਰਾਣਸੀਂ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੁਖਉ ਖੰਡਨੁ ਸਭੁ
ਦਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ੧ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਜਾਣਾ ਸਮਾਨੁ ਸਬਦੁ
ਆਸਾ ਆਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ਰਹਾਉ ਸੀਹਿ
ਆਇਆ ਸਤੁ ਕਿਛਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਬੁਧਗਵਾਈ ਨੇਸੋਮਾਥਾ
ਅਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਨ ਕਥ ਦੀਜਾਈ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ
ਸਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਆਈ ੨ ਮਨ ਨਾ ਮੁਜਧਨਾ
ਥਿਅਨਾ ਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਦਖਾਈ ਓਧਦੇ ਸੁਸੁਹਿ ਸਾਥ ਸੰਤ
ਕਾਰਜਿ ਮਾਈ ਜਿ ਨਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਹੱਥ ਆਪਿ ਮੇਲਾ
ਗੋਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ੩ ਕੀਮਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ਪੂਰਤੇ ਗੀਤੁ ਸਗਥੀ
ਦਇਆ ਕਾ ਸਾਸੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਥਾਣਾ
ਬਾਣਾ ਗਿਖਣੇ ਪੁਨਨ ਕਜਾਨੁ ਤੁਮ ਰਾਜੇ ਓਪਿਤਾ ਪੁਤੁ ਕਿਰਥਾਣਾ
॥੧॥ ਆਸਾ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਚੌਤੁਕੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗੱਇਦੁਸ ਆਪ
ਕਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨੀਹ ਰਦੈਆ ਰਾਸਾਚਾ ਸਾਹਿ ਚੁਮਨਿ ਦਸੋਭਾਈਐ
ਰਹੀਸਾ ਗਜਿਤੁ ਚਨਿ ਨਾਮੁ ਨਉਪ ਜੋਕਾਈ ਸੇਤ ਨਹੁ ਏ ਛਗਾਸਾ
ਤਿਕਉਣਿ ਕਾਈ ਕਾਈ ਜਿ ਨਏਕੰਕਾ ਰਸਆਧਾਰਾ ੧ ਸੱਈਸਾ
ਤਾ ਕਾਈ ਜਿਸਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਜਨਾਈਆ ਕਾਈ ਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੱਈਆ ਰਹਾਉ ਨਾਮਾਇ ਹਤੇ ਪਾਚਿਮ ਏ ਕਾਈ ਗਣ ਨਾ
ਗਹੀ ਆਇਨੁ ਸਚਾ ਚਾਖਾਈ ਐਸਾ ਰਾਸ ਅਧਨੀ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨੁਕਰ
ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੱਟਉਧਾ ਰਦਾ ਕਾਈਏ ਨਾਵੈ

ਕੁਦਿਓਮਿਤਿਧਾਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਨਦਸੇਤੀਧਰਿਮਾਣੀਆ॥੮॥੨॥

ਸੱਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਸਗਲਾਦੁਖਜੋਮਥੇ ਦੁਖਾਂ
ਕਥਾਇਆਗਾਦਾਇਆਸੁਹੱਅਧਾਰ ਚਰਾਮੁਸੁਆਮੀਪੁਰਸਾਤਿਗੁਰੂ
ਆ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਉ ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਦਾਤਾ ਕਰੀਕਿਰਯਾਪ੍ਰਭਤੂੰਦੀਨ
ਗੁਣਗਾਵਉਰੰਗੀਰਾਤਾ ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਸਗਲਾਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰੀਕਿਰਯਾਅਪੁਨੱਕਰਿਖੀਨਾਮਨਿਵਾਸੀਆਮਨਿ
੨॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਕਰੋਲਾਗੈਜੱਸਾਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖਿਆ॥ਜਰ
ਸੋਰਿਦਅੰਤਰਿਐਂਮ ਤਹਾਰੈਰ ਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਸੋਵਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁ
ਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾ ਸਤਾਕੈਬਾਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਪੁਰਾਪੈ
ਈ॥੪॥੨੫॥ ਸੱਗਠਿਮਹਲਾ ੫

ਆਮੱਹੁਮਗਨੁਆਧਿਆਰੈਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਾਸਿਜਿ
ਆਬ ਜੁਅਪੁਨੱਕਰਿਮਾਨੈ॥੧॥ਮਨਮੂੜੇਦੇਖਿਕਹੀਓਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ
ਚੁਕਗਹਿਸੱਈਸੱਈਜਾਲੈਹੈਨਕਛੁਐਛਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਦਾਜੁ
ਅੱਕੁਮਦਮਾਤ ਉਓਪਜੇਅਨਿਕਾਬਿਕਾਰਾ॥ਬਹੁਤਜੱਨੈਭਰਮ ਦੁ
ਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥੨॥ਚੇਤਿਕਿਦਾ ਤੂੰਅਨਿਕਯਹੂਦੇਮਾਲਿਪ
ਰਸੰਗਿਗਿਢਾਰੈ॥ਚਿਤਗਯਤਜਬਘਲੇਖਾਮਗਹਿ ਤਬਕਉਪੁਕਾਰਣ
ਕੋ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਨਦੁਖਭੰਜਨ ਨਤੁਮਾਬਿਨੁਓਨਕਾਈ
ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੇਹੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੪॥੨੬॥

ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈ॥ਕਬਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਸੁਮੁ
ਲੀਜਾਪਿਆਨਦਕਰੁਨੈਤਪ੍ਰਭੂਈ॥੧॥ਹਰਿਸਾਚਾਸੋਅਰਹੁਭਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਸੁ
ਖੈਹਰਿਸੰਗਿਨਕਬੂਹੁਜਾਈ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤੇਰਾਜੋਸੋਮਰੈਸੋਜੀਵ
ਨੋਕਰਮਿਪੂਰਾਪਤਿਤੇਰੈਵੈਸੋਜਨੁਨੀਰਮਝੁਥੀਵੈ॥੨॥ਵਿਘਨਵਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨ
ਈਮਨੁਲਾਗਾਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਵਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗਾ॥੩॥

ਈਢਲਪਾਏਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹੇਲੀ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕਉਸੋਪ੍ਰਭੁਹੋਆਵੈਬੇਲੀ॥

ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੰਦਾਤਾਸਿਮਰ ਤਸਭ ਸਾਂਤਿਬਖੈਈ ॥ ਗਹਨਿਧਾਨਭਰਾਮਨ
ਥੀਰਾਜਾਧਰਵੈਕਈ ॥੧॥ਸੋਰੇਮ ਨਜਥੈਗਰਗੱਰਾਧਾਰਾਪੂਰ ਸੱਈ ॥ ਜਾਂਚੰ
ਇਆਸਤੁਪਾਈਐਬਹੁੜਿਦੁਖੁਨਹੋਈ ॥ਰਹਾਉ ॥ਵਡਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗੁਪ
ਤੇ ਨਰੇਟ ਤਦੁਮਤਿਧੱਈ ॥ਜਿ ਨਰੀਧੁ ਗਿਨਾਨਦਾ ਸੁਧਾਰੇਨੀ ਨਰੀ
ਧਰੱਈ ॥੨॥੫ ॥੩੨ ॥ ਸੱਤਵੀਂਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ॥ਜਨਾਮਜਨਮ
ਵਾਸੈਸੁਖਾਮਨੁਸਾਧਸੈਂਗਮ ਨੁਬੇਰ ਤਹੱਤਨਿਹਾਲਾਹ ਤਿਖਨਾਮੁ ਬਿਰਾਂ
ਸਬੈਦੁਗੁਰੁਸੱਬਿਦਾਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੇਵੈਕਾਟੈਜਮਬੰਦ
ਰਹਾਉ ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਪੂਰ ਨਾਬੀਧਾਤੇਅਖੇਕਵੈਹਾਰਾਅਪੁਸਾਦਾ
ਪਿਉਬਾਰਿ ਅਨਾਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬ ॥੩੪ ॥ਸੱਤਵੀਂਮਹਲਾ
ਅੰਤ ਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁ ਸ੍ਰਹੀਧਾਰਿਨੇਬੇਰਾ ॥ ਬਖਸਿਲੇਹੁਸਭਿ
ਅਪਨੇਆਖਬਖਤੇਕਰਿਢੇਰਾ ॥੧॥ਪੂਰਕਜੀਤੁਮੇਰੱਠਾਕੁਰੁਨੇਰਾਂਹਨਿਸ
ਮੋਡਿਛੇਰਾਂ ॥ਰਹਾਉ ॥ਥੇਸੁਮਾਰਥੇਅੰਤਸੁਆਮੀ ਉਚੋਰੁਨੀਗਹੇਰਾਂ ॥ਕਾਈ
ਕੀਨੋਅਪੁਨਾਦਾਸਰੱਤਉਨਾਨਕਕਹਾਨਿਹੋਰਾਂ ॥੨॥੭ ॥੩੫ ॥ਸੱਤਵੀਂਮਹ
ਕਏਕ੍ਰਿ ਪਾਲਾਗੁਰੁਸੱਬਿਦਾਸਗਲਾਮਨੱਰਥਪਾਏ ॥ਆਸਾਬਿਸਥੇਨਾ
ਚਰਣੀਸੱਬਿਦਕੇਗੁਣਗਾਏ ॥੧॥ਭਖੋਸਮੁਰ ਤਪੂਰਾ ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁ
ਸੁਜਧਿਵਾਜੈਅਨਹਦਤੂਰਾ ॥ਰਹਾਉ ॥ਸਿਮਰੇਸੁਆਮੀਪੀਤਮਅਪੁਨੇ
ਸਭਸੁਖਦਾਈ ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆਸਭਗਾਂਈ
॥੨॥੮ ॥੩੬॥ ਸੱਤਵੀਂਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ॥ਗੁਰਕੇਚਰ ਹਥਮੇਰਿ
ਸੁਭਾਖ ਦਖਹੁਕੀਨਾ ॥ਕਏਕ੍ਰਿ ਪਾਲਾਪੂਰ ਨਪਰਮੇਸ ਰਨਮਨਿਧ
ਚੀਨਾ ॥੧॥ਮੇਰੱਗੁਰੁਥਵਾਂ ਮੀਤਾਦੁ ਹਜ ਉਤੀਦੇਵਭਿਆਈਸੱਭ

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਨੁਤੈਨੋਸਗਾਅੱਚਾਬਿਦਾਨੁਮੇ ਧਰੀਕਿਰਪਾ
ਤੈਂਮੈਸਗਾਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਅਯਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਸੀਆ
ਦੁਅਵਗੁਣ ਬੀਸਰਿਆਗੁਰਕਾਸਬ ਦੁਰਾਈਓਸਾਖੀ॥ਕਿਨੀਕਿਨਾ
ਜਗਾਖੀ॥੩॥ਬੋਲਾਈਆਬੱਚਨੀਤੇਰਾਤੁਸਾਹਿਬੁਰਾਣੀਗਹਨਾ
ਸਚੁ ਸਾਖੀਗਿਆਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ॥੪॥ ੬॥੫੬॥ਗੱਸਕੀਨਾ
॥ ਪਰਤੁ ॥ਇਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਪਾਂ ਆਗਵਾਖੁਨਦਿ ਗਾਂਗਾ
ਗੁਰੇਅੰਦਰਸੋਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਆਦਿਖਨਾਸੋ॥੧॥ਸੰਤੁਸੁਮਾ
ਰੱਦਕੁਨੀਕਾ॥ਜੱਨਾਦੈਸੱਕੁਪੁ ਤਰਾਦੈਓਧਰਲੱਅਪੈਜੀਅ ਰਾਗਾਲਾ
ਜੋਕਾ ਰੁਜ ਗੁਰਾਦੈ॥ਮਨਾਂਦਿਅਚੈਢਾਪਾਦੈ॥ਸਹੀਸਲਾਮਿ
॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਏ॥੨॥ਸੰਤਸਰੱਦਰਿਨਾਦੈ॥ਸੱਜਨੁਪਰਮਗਤਿ
ਮਰੈਨਆਦੈਜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ ਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਇਹੁਬ੍ਰਹਮੁਬਿ
ਸੁਜਾਨੈ॥ਜੀਸੁਦਾਇਆਪੁਰੱਾਇਕੁਰਾਦਾਨੈ॥ਕਬਨਾਕਪ੍ਰਭਾਸਰਲਈ
ਤਾਰਣ ਤਰਿਣਈ॥੪॥੭॥ ॥ ਸੱਰਠੀਮਹਲਾ੫
ਹਮਨਿਬਾਹੀਪੁਰੀ॥ਕਾਈਥਾ ਚੁਨਹੀਆਰੁਰੀ॥ਗਰਿਰਾਗ
ਤੇਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ ਮੁਸਮਾ ਰੇ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾ
ਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਵ
ਸਭਿਗੁ ਚੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ॥ਹਰਿਬੁ
ਤੁਲਾਰਾ॥ਜਪਿਜੀਵਾਹਿਸੇਵਣਹਾਰਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਰੀ
ਸਾਧਾਕੀਧੁਰੀਨਾਵੈ॥ਅਪੁਨਾਨਾਮੁਆਪੇਦੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕਰ ਦਾਨਿ
ਆ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸ ਨਪੇਖਨਅਪਾਰਾ॥ਇਹੁਪੁਨਾਬਿਆਬੀ
ਕਿਰਪਾਅੰਤ ਗਜਾਮੀਦਾ ਸਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿਆ ਮੇਰੇ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਰਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਚਾ ਗਹ

ਭਾਈਇੰਦ੍ਰਿਯਾਪੁਰੀਨਦੁਖਭੰਜਨ ਨੁਆਯੋਸਭਾਬੀਧਬਾਣੀਜੀਪ੍ਰਨਮੀਕ
ਕੀਉਜਨੁਅਪਨਾਗੁਰਿਪੂਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥੧॥ਸੇਵੇਮਨਚਲੁਜੋਂਦਿਦੂਜਾ
ਦੀਸੈਨਾਸਗਲਾਅਵਲੇਸਮਿਟਹੀਈਸੁਤ ਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ
॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇ ਸਭਿਕੀਨੇਪੂਰਨਪੁਰਖਅਗਮਅਪਾ
ਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਖੁਪੁਰਿਜਾਣਕਟੇਦਰਬਾਰਾ॥
॥੪੧॥ਸੱਠੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਿਮਰਉਅਪਨਾਸਾਂਈਨੀਤਾਗੁਰੀ
ਥਿਆਈਹਾਥਦੇਇਜੀਨਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਚਾਖੇ॥
ਨੇਗੁਰਪੂਰਿਕੁਰਬਾ ਨੁਕਾਭਏਇੰਦ੍ਰਿਯਾਬਸਿਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਏਜੀਅੰ
ਹਰਵਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸਰਨਾਈਸੀਨੀਪੁਰ ਨੇਪਾਇਆ
ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਈ॥ਸੁਖਪੂੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੬੨॥
ਸੱਠੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੁਹਾਰੇ
ਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰ ਨਕਰਾਵਣਹਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾ
ਕੀਧਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰਥਾਪੁ
ਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਧਹਿਗਿਰਿਆਉਸੇਵਕਜਨਮੇਲੇ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਹਾਰੇ॥੨॥੨੯॥੬੩॥ ਸੱਠੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਾਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ਅੰਗੀਕਰੁਕਰੀਓਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਬਦੀਰਿ
ਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਜਨੇਕਾਰਜਸਗਲਾਸਵਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਾ
ਨਿਧਿਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸਭਖਾਈ
ਹੁੰਬਾਤਾਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਓਜਿਨ ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਪਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
॥੩॥੩੦॥੬੪॥ ਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥ਮਹਲਾ ੧॥੧੨॥ਮਹਲ

ਦੋਸੁਖਮਾਇਆਕੇਹੁਮਸ੍ਰੈਓਕਹਾਗਵਾਰਾ॥ ਅਜਹੁਸਮਝੁਮਨ
ਮੀਤਨਹੀਤਭਜੀਲੇਨਾਮੁਮੁਖਰਕਾਕਹੁਨਾਨਕਨਿਜਮਤਸਾਧਾਵਿਚੁਮੀ
ਪੁਕਾਰਾ॥੮॥

ਰਹਿਮਹਲਾ੯ ॥ਸਹਲੇਗਾਹਿਓਨਗੁਰਓੁਪਦੇਸੁ॥ਕਹਾਕੁਓ
ਮੁਰਮੁਗਾਇਓਭਗਵੋ ਕੀਨੋਕੇਸੁ॥ਰਹਾਓ॥ਸਾ ਚੁਛਾਡਿਕਰੰਸ੍ਰਿਓਨਿਆ
ਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਖੱਇਓ॥ਕਾਰਿਪਰਧੰਚੁਓਦਰੁਨਿਜਧੱਖਿਓਪਸੁ॥
ਈਸੱਇਓ॥੧॥ਰਾਮਭਜਨਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਮਾਇਆਹਾਥੋਂ
ਓੁਰਸ੍ਰਿਗਹਿਓਂਖਿਅਨਸਿਓੁ ਬਓੁਰਾ ਰਾਮਭਜਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥ਰਾ
ਓਅਚੇਤੁਨਚੇਤਿਓੱਬਿਦੁਬਿਖਾਅਓੁਧਸੀਰਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿ
ਰਦੁਪਛਾਨਹੁਭੁਲੈਸਦਾਧਰਾਨੀ॥੨॥੫॥ ਰਾਗੁਸੱਰਠਮਹਲਾ
ਜੱਨਮੁਦੁਖਮੈਦੁਖੁਜਨੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾ
ਨੈ॥ਰਹਾਓ॥ਜਹ ਮਿੰਦਿਆਜਹ ਓੁਸਤਾਤਿਜਾਕੈਲੱਭੁਕੱਮੁਅਰੁ
ਨਾਹਰਖੱਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰੋ ਨਾਹੀਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆ
ਮਨਸਾਸਗਲਾਤਿਆਰੋਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾਕਾਮਕ੍ਰੱਧਜੀਹਾ
ਨਾਹਿਨਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਰਦ

ਸੁਬੈਰਾਗੀਓਸਮੋਰਾਵੈ।ਹਿਰਦੈਸਬਦਿਸਦਾਵੈਰਹਿਆਗੁਮੀਆਨ
।ਏਕੱਰਚੈਤੈਮਨੁਅਨਡੱਲੈਧਾਵ ਤੁਵਰਜੀਰਹਾਵੈ।ਸਹਜੇਮਾਤਾਸਏਕੰ
ਸਾਚੇਕੁਲਹਾਵੈ।੨।ਅਨੁਆਧਉਦੁਵਿਦੁਸੁਖਵਾਸੀਨਾਮੀਵਸੈਸੁਖ
ਜਿਹਬਾਨੇਤੁਸੱਤਸਹਿਗਾਤੇਜਾਲਿ ਬੁਝੀਤੁਝੁਹਿਬੁਝੁਈ।ਆਸਾਮੀ
ਹੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾਲੀਆਈ।ਤੀਖਿਆਨਾਮੋਮਜੋਸੰਤੋ
ਤੁਸਹਜੇਪੀਆਈ।੩।ਦੁਬੀਧਾਵਿਚਿਬੈਰਾ ਗੁਨਹੱਦੋਆਬ
ਜੀਆਈ।ਸਤੁਜਗੁਤੇਰਾਤੁਏਕੱਦਾਤਾਅਵਰੁਨਦੁਜਾਕੁਈ।ਸਾ
ਤੁਦੁਖਸਦਾਨਿਵਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇ ਵਾਡਿਆਈ।ਆਪਰਮਪਾ
ਅਗੱਚਰਕਹੈਕੀਮਨਧਾਈ।੪।ਸੁੰਨਸਮਾਧੀਮਹਾਪਰਮਾਰ
ਏਪਾਤਿਨਾਮੰ।ਮਸਤਰਿਲੈਖੁਜੀਆਜਗਿੱਜ ਨੀਸੀਗਿਸਿਰਿਲੈਖੁਸ
।ਕਰਮਸੁਕਰਮੁਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਕੁਰਾਤੀਦ੍ਰਿੜਮੰ।ਸਨੀਮੁਖੀਹੁ
ਭੈਮਾਨੰਆਪੇਗਿਆਨੁਅਗਮੰ।੫।ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਈਸਾ ਦੁਖ
ਜੋ ਉਗੁੰਗੇਮਿਠਆਈ।ਅਕਥੈਕਾਕਿਆਕਥੀਐਤੁਈਚਾਲਹੁ
ਰਜਾਈ।ਗੁਰੁਦਾਤਮੇਲੇਤੁਮਾਤਿਹੱਦੈਨਿਚੁਰੇਮਾਤਿਨਕਾਈ।ਸਿ
ਆਸੇਤਿਉਚਲਾ ਹਰਾਈਹੱਰਕਿਆਕੱਰੇਚਤੁਰਾਈ।੬।ਗਿ
ਗੰਮਤੁਲਾਏਈਕਿਰਤਾਰੀ ਗਤੇਤੇਰਾ ਖੇਲੁਅਪਾਰਾ।ਜਿਤੁਤੁਪ
ਏਤੇਹਾਢਪੁਧਾਇਆਤੁਹੁਕਮਿਚਲਾਵਣਹਾਰਾ।ਸੇਵਕਸੀ
ਬੁਹੱਦੈਅਪਣਾ ਜੀਉਧਿਰੁਤੁਮਾਰਾ।ਸਾਤਿਗੁਰਿਮਿਲਾ ਸੋਵਿ
ਕੀਨੀਐਮੇਰੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ।੭।ਰਾਗਨੰਤਰਿਵਸੈਆਗੁਣਪਰਹਾ
ਗਿਆਧਿਆਨੰ।ਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵੈ ਕਹੈਕਹਾਵੈਤਤੱਤਤੁਵਖਾਨੰ।ਸਬਦੁ
ਪੰਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਬਉਰਾਨੰ।ਪੁਰਾਬੈਰਾਗੀਸ

ਕੀਅਉਨਾਕਮਨੁਮਾਨੈ॥੮॥੧॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਨਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਕਾਈਕਰਮਧਰਮਬੰਧਕਰੀ॥ਧਾਥੇਪੁੰਨਿਸਗੁਨਾਈਆ

ਬੀਬਿਨਸੇਜਾਮੁਬੀਸਾਰੀ॥ ਇਹਮਾਣਇਸਾਗਾਹਿਤਿਸਨਾਰੀ॥

ਗਾਇਹਮਾਈਆਜਗਿਮੋਹਨੀਕਾਈਕਰਮਸਭੇਵੇਕਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਯੰ

ਕਰਮਾਕਰਗੀ॥ਜੀਤੁਕਰਗੀਸੁਖੁਉਪਜੈਕਾਈਸੁਆਤਮਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ਰਹਾਉ

ਸਤੁਵੇਦੁਵਖੈਵੇਖੁਕਾਈਕਰਮਕਰਹੁਸੰਸਾਰੀ॥ਧਾਧੰਫਿਮੈਪੁਨਹੁਕਈਕੁ

ਨੰਤਰੁਮੈਪੁਵਿਕਾਰੀ॥ਇਨਾਬੀਧਿਪੜੁਚੀਮਾਕੁ ਮੀਕਾਸੀ ਉਡੀਸੇਗਵੈ

ਸੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਕਾਈਦੁਨੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਬੀਨੁਸਾਚੈ

ਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈ॥ਬੀਨੁਨਾਮੈਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਾਤੈਗੁਰੁਸੇਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾ

ਈਆਵਣਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੩॥ਸਾਚੁਸਹ ਜੁਗੁਚਰੈਉਪਜੈਕਾਈਮਨੁ

ਮਾਣੁਸਾਚੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਸੇਵੈਸੱਚੁਪੈਕਾਈਗੁਰਬੀਨੁਮਗੁਨਪਾਈ॥ਸਿ

ਰੁਝਿੱਕੁਕਿਕਰਮਕਮਾਵੈਭਾਈਕੂੜੁਬੋਲਿਵਿਖੁਖਾਈ॥ਨਾਧੰਫਿਤਦਹੀਵੈ ਲ

ਈਵੀਚਹੁ ਨਿਕਲੈਤਬਾਜਾਪੁਮਥੀਐਜਾਪੁਦੇਖੀਐਭਾਈਉਜ

ਲਾਵਥਾ॥ਗੁਰਬੀਨੁਭਰਮੀਆਵੈਜੁਜੀਐਭਾਈਘਟਿਘਟਿਦੇਖੁਅਲਾਖਥਾ॥ ॥੫॥

ਜੁਜਗੁਤਾਗੱਸੁਤੁਕੱਤਾਈਦਹਦੀਸਬਾਧੱਮਾਈ॥ਬੀਨੁਗੁਰਗੰਠਿਨਛੁਟਈ

ਈਥੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਭਰਮਿਮੁਲਾਈਆ॥ਭਾਈਕਰਤਾਖਿਵਹੁਨਜਾ

ਗੁਗੀਮਿਲੈ ਭੈਭਉਮਨਿਵਸੈਭਾਈਭੈਮਰਣਾਸੁਚੁਲੇਖੁ॥ਮੰਜਨੁਦੇਨੁ

ਈਆਈਆਭਾਈਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸੇਖੁ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਜੀਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ

ਈਆਭਾਈਮਨਿਵਸਿਆਸੁਕਾਭੇਖੁ॥੭॥ਇਹੁਤਨੁਹਾਟੁਸਗਾਢੱਕਣੀ

ਕਰਤਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਇਹੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੀਸੱਦਿਤੇਭਾਈਗੁਰਸਬਾਈਕਰੇ

ਸਾਚਾਧੰਨੁਵਾਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕਖਾਈਮੇਲਿਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥੮॥੨॥ ॥

ਸੀਨੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੋਇ ਆਪਿ ਮੇਰੇ ਤਿਨਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ਗਤਿ ਹਾਰ ਕਰਾਪੈ
ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰਸ ਨਹਰੇ ਥੁ ਰੇ ਕਾਰੇ ਤੇ ਬਿਨ ਪਿਆਰੇ ਰਹਾਇ
ਕੀਤੁ ਹੋਸਾਨਾਹ ਹਾਪਿਆਰੇ ਕੀਤ ਹੀਸਾਨਾ ਹੋਗਇ ਹੁ ਚਰਿਤਰੁ
ਪਿਆਰੇ ਕੰਧਿਆਇ ਕਹਾਹਾਂ ਰਹਾਉ ਸਾਨਾਹੀਸਾਨਾ ਹਰਾਇ
ਦਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਨਾਹਨੀ ਸੇਤ ਬਨੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚਇ
ਗੁਹੱਜੁ ਗਤਿ ਸਰੀ ਸੰਗਾਤਿ ਜੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭੁ ਕੋ ਨਤੁ ਹਿਲੈ
॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾ ਮੁਸਚਾ ਨੀ ਸਾਲੁ ਸਾਇ
ਥਿਬੋ ਜਾਵਲਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ਗੁਰਬਿਨੁ
ਬੁਝੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਨੁ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨੀ ਮਿਆ
ਹੁਕਮੇ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਪਤੁ ਸਿ ਵੈ ਕਾਰਿ
ਗੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾ ਈ ਐ ਪਿਆਰੇ ਚ ਐ ਕਾ ਗਜ ਸਾਰਿ ॥
॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਂ ਦੱਜਾ ਈ ਹੁਕਮੈ
ਨਿਚਾ ਈ ਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਹੈ ਸਜਾ ਈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਰਿ
ਹੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈ ਧਜਾ ਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਗਰ ਤੁਮਾ
ਈ ਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹ ਉ ਐ ਦੱਈ ਹੁਕਮੇ ਕ ਵੈ ਕ ਵਈ ਐ ਪਿਆ
ਅਵਗ ਤਮਨੀ ਗੱਇ ਹੁਕਮੁ ਮੁਸਿ ਦਾ ਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸ ਚੁ
ਵਾਡਿ ਆਈ ਹੱਇ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉ ਧਾ ਆਖੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ
ਐ ਆਚੁਨ ਉ ਆਨੀ ਸੋ ਸਾ ਦਾ ਹਿ ਆ ਪਿਆਰੇ ਹ ਉ ਤਿ ਨ ਵ ਲਿ ਹ
ਨਾ ਉ ਮੈ ਐ ਸੰਤੋ ਧੀ ਆ ਪਿਆਰੇ ਨ ਦ ਮੀ ਮਿ ਮਾ
॥ ਵੰਞਇ ਆ ਕਾ ਗ ਦੁ ਜੇ ਖੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸ ਵ ਦੀ ਧਾ

ਕਰਿਆਹੁਕਮੁਅਫਰਾਸੇਜਮਸੱਚਹਨੀਚੰਦਨਚੋਆ ਨਹ ਕਪੱਯਸਾ
॥੭॥ਹਾਡਿਕੀਗਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਸਿਰਕਰਮਨਕੈਵਸਾਗਾਕਹੁਨਾਂ
ਇਓਧਰਾਧਰਤੀਜੀਸੁਪੁਰਾਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ॥੮॥ਤੇਰੰਸੇਵਕੁਈਹੰ
ਤਾਕਉਇਓਕਿਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਹਾਰਿਹਰਿਕੀਰਤੀਨੀਇਹੁਮਨੁਸਾ
ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੩॥੧੦॥ਜੁਮਲਾ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਮਹਲਾ
॥ਮਹਲਾ ੩॥ ੩॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ੩ ॥੧੦॥ਜੋਦੁ॥

ਸੱਠਰੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲੀਮਹਲਾ ੪ ੧੭ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੭ ॥ਸੱਠਰੀਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੱਲੀਗਦੰਡੀ
ਨਕਤੁਮਨਿਜੋਕੈਸਚਸੱਾਈ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਤੇਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨੀਸੰਚ
ਰਹਰਿਕਥਤੁਜੇਧਿਰਸੰਮਿਲੈਪੁਸੀਰ ਵੈਧਿਰੁਸੰਤੀ॥ਸਦਾਸੀਗਾਗੀਨਓਗਿ
ਸੋਪ੍ਰਖਤੰਗੁ॥ਦੇਵਗਜੋਠਸੁਦੇਦੁਧਸਸੁਕਾਤੁਕੁਰੀਸੁ॥ਜੇਧਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਬ
ਈਸਤੁਸਚੁ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ਸੱਠਰੀਤਾਮਿਸੁਹਾਵੀਜਾ
ਮੁਹੰਦੱਲੇ॥ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿਹਰਿਬੱਲੇ॥
ਮਕਸਾਈਦਿਨਸੁਹਾਗਤਿ ਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੁੱਲੇ॥ਹਰਿਜੋਸਾਧੁਖੁ
ਕ ਈਸਕੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੱਲੇ॥ਗੁਰਿਸਾਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਤ
ਮਨੁਅਨਤਨਕ ਹੁਡੱਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੇਗੁਸਤਿ
ਗੋਲਾਗੱਲੇ॥੨॥ ॥ਥਉੜੀ॥ ॥ਤੁਆਪੇਸਿ ਸਟਿਕਰਤਾ
ਰਜਣਹਾਰਿਆਤੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਹੁ॥ਆਪੇਸਵਾਰਿਆ
ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪੇਆਪੇਚੱਗਲਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਭ ਉਹ

ਤੁਕਾਬੀਦਾਸੀਆਗਹਿਆਇਗਭੇਪਇ ਐਮਨੁਦਸਿਹੁਆਹਉਮੈ
ਜਾਣਾਇ।ਸਾਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ।ਸਤਿ
ਲਿਐਨਾਉਪਾਈਅਨਾਨਕਸੁਖੀਸਮਾਇ।੨।। ਪਉੜੀ।।
ਏਹੁਪਤਿਰਾਲੇਉਂਗਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾਵੜਾ।ਏ ਤੁਮਾਇਮਾਂਉ
ਖਿਨਮਾਹਿਜਾਵਦਲਾ।ਚਲਾਇਆਨਾਲਿਨਚਲੈਕਿਪਾਪ
ਵਦਲਾਜਾਂਧਰਤੀਚਲਾਇਆਕਾਲਿਤਾਂਧਰਾਤੁਰਾਵਦਲਾ
ਹਥਿਨਆਵੈਹਿਪਛੁਤਾਵਦਲਾ।੬।। ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰੇਸੇਥਥੇਦੁਖਸਹਾਹਿ।ਫਿਰਿਫਿਰੀ
ਨੀਜੰਮਹਿਤੇਮਰਿਜਾਹਿ।ਸਹਸਾਤੂੰਗਨਬੁਝਈਦੁਖਹੀਮਹਿ
ਹਿਆਨਾਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਲੇਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਸਾਹਿ।੧।
ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਹਫੇਰੇਤਿਨਾਥਉਨਾਊਰਾਸਿਉਬੁਟਣਿਥਕਿ
ਫਿਰੈਦੁਹਾਗਲਿਥਦਨਾਉ।ਨਾਨਕਹਰਾਸੁਖਿਬਖਸੀਐਹਿਸੋ
ਗੁਰਮੇਲਿਸਮਝਾਇਦਾ।੨।। ਪਉੜੀ।। ਜੋਸੇਵਹਿਸੋ
ਰਾਜਿਸੇਤਉਜਾਪੁਤਰਿਗਾਇਆ।ਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਮੁਤਿ
ਤਿਗਾਇਆ।ਸੋਦਰਗਹਹੈਪੋਤਜਾਹਿਜਿਨਹਰਿਜਾਪਿਆਇਆ
ਹਰਿਸੋਵਹਿਸੋਈਪੁਰਖਜਿਨਹਰਿਤੁਧੁਮਾਇਆ।ਗੁਣਗਾਵ
ਗੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਤੁਮਤਉਗਾਇਆ।੭।। ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਬਾਬੀਵਿਚਿਤੇਵਸਤੁਧ ਈਂ ਹਰਿਜੁਜਨੁਮੇਰਿ।ਤਸਾਗੁਸਿਤੁ
ਮਨਾਤਿਪਤੀਐਯਾਈਐਮੁਖਿਦੁਆਰਾ।ਏਹੁਜੁਜਨੁਅਲਖੁਗੋਸੰ
ਕੈਗਰਵੀਚਾਰਾ।ਏਹਮੰਦਾਵਹੀਕਿਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਸਦਸਖੀ
ਰਯਾ।ਏਹਮੰਦਾਵਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਗਰਸੀਖਾਈ

ਤਸੋਦਾਪਦੋਸਤਥਾਇ।ਧਾਰਸੀਧਰਸੀਐਧਾਰ ਸੁਹੰਦੈਸਾਇੰਮ
ਹਈ।ਜੀਸੁਪੁਰਖਿਹੋਲੀਖਿਅਾਤਿਸੁਜਾਤਿਗੁਰੂਮਿਲ੍ਯੈਪ੍ਰਭੁਅਾ
ਨਕਰਾਸ੍ਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜੀਸੁਬਖਸੈਸੱਧਦੇਖਾਈ।੧।ਮ
ਮਹਾਪੁਰਖਮਹਾਪੁਨਜਾਣ ਨੀਮੁਰਖਅਧਦੈਸੁਅਾਈ।ਸਬ ਦੁਖੀ
ਮਹਾਪੁਰਖਾਹਿਜੱਤੀਜੱਤਿਸਮਾਈ।ਸਦਾਸਚੇਕਾਕਤਉਮੀਦਸੇ
ਸੱਝੀਧਾਈ।ਸਾਤਿਗੁਰੁਅਪੈਧਾਰਿਵਰਤਦਾਅਾਪੇਪਾਈਮਿਲ੍ਯ
ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁ ਰਮਿਲ੍ਯਿ ਐਸਤਪੁਰੀਧਈਜੋਸਨੱਕਿਧਾਕੇਜ
॥੨॥ ॥ਧਉੜੀ॥ ॥ਧਯੰਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਚੁਗਾਤੁਜਾਣੱ
ਮਹਾਮਿਖੀਕਹਾਤਿਅਾ।ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਸੰਤਜਾਨਜੋਹਰਿਜਸੁ
ਸੁਣਤਿਅਾ।ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਹਰਿਕੀਰਤੁ ਨੁਗਾ
ਲੀਜਨਬਹੁਤਿਅਾ।ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਜੱਗੁਰਸਿ
ਨੁਜਿਣ੍ਹਤਿਅਾ।ਸਭਪ੍ਰਵੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੱਗਾਚਰਸੀਸਿ
ਤਿਅਾ।੧੮।॥ਸਲੱਕੁਮਹਾਲ੍ਾ ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿਦੈਤਿਸ
ਹਸਤੁਹੈਏਕਸਬਾਈਜਿਵਣ੍ਾਈ।ਜਨ ਨਾਨਕਯੀਅਹਾ ਹਸਿ
ਪੀਛੈਣ੍ਾਗੀਆਗ੍ਹਿਹਿਜੱਹਰਿਹਿ ਰਦੈਸਦਾਵ ਸਾਈ।ਬਿ
ਤਿਗੁਰਨਾ ਉਨਪਾਈਐਬੁਝੁਹੁਕਰਿ ਵੀਚਾ ਗੁਰਾਨਕਪੁਰੈ
ਸਾਤਿਗੁ ਰੁਮਿਲ੍ਯੈਸੁਖੁਪਾਏਜੁਗਛਾਲਿ।੧॥ ॥ਅਲਾ
ਕਿਅਾਗਰੁਕਿਅਾਬਿਗਧੈਮਨਮੁਖਾਤਿਸਨਾਭੁਖਨਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਗਤਿਅਾਸੀਤਪੁਹੋਈਆਪੁਗਵਾਈਅੰਦਰ
ਧਾਤਿਸੋਤੋਖਿਅਾਗ੍ਹਿਰਿਭੁਖਨ੍ਾਗੋਅਾਈਗਨਾਨਕਰਿਗੁਰਮ
ਕਰਹਿਸੋਧਵਾਲੁਹੈਜੱਨਾਸਿਰਜੋਨਿਵਣ੍ਾਈ।੨॥ ॥ਧਉੜੀ

ਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿਜੁਮਨਾ
ਸਭਿਨਸੇ ਸੂਰੀਵੇਖਹੁਕਰਿਵਿਚਾਰਿਜੋ ਕੇਯਕਰੀਤੀਹਰਿਕੀ
ਨਾਈਹੁਮਨੁਮਾਰਿਅਾਪਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁਮਨੁਜੀਵਤੁਮਰੈ
ਸੋਲਿਵਿਚਾਰਿਜਾ॥ ਨਾਨਕਾਈਸੁਮਨਕੀਮਾਪੁਸਿ ਦ ਉਤਮਹੋ
ਦਿਜਾਈ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੈਤੜੀਮਾਇ
ਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦਿ ਹਾਵਹੁਈਕਰਿਨਕਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੀਗਾ
ਵਹੁਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਧ ਹੁਪਹਿਗੁਖਿਮ ਕਾਮੋਸਾਂ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਾਵੈਹਰਿਆਗੋਧਿਅਾਸੁਮਕਾਹਰਿਹਰਿਜਾ
ਹਉਇਨੁਗਤੀਸਭਿਕਿਆਇ ਥਕਾਟੇਈਕਧਾਸਕਾਹਰਿਨਾ
ਆਖੁਹੱਵੈਜੀਸੁਉਪਰਿਸੱਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਧਿਜੀਹਕਾ॥੧॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਈਸੁਮਨਕਉਮਾਰੁਆਗੀਥ
ਹੱਅਾਸੀਆਹੁਾਖੰਨਣੀਧੱਤੀਓਜਾਨੀਨਹੱਵਈਜੋਮਉਧੱਦ
ਧਾਹੁਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਆਟੀਹੱਵੈਮਤਿਬਦਲਾ
ਨਾਨਕਮੋਖੁਨਆਗਈਨਾਢਿਲੱਜੀਧਾਹੁ॥੧॥ ॥ ਮਹਲਾ
ਚਹੁਜੁਗੀਕਲਿਕਾਲੀਕੰਢੀਇਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਗਾ
ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਕੀਰਤਿਢਹੁਧਾਈਓਜਿਨਕਉਹਰਿਲਿਖਿ
॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਉਚਾਹੀਨ
ਤੀਆਹਿਸਮਾਹੀ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੈ
ਧਨਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਕਥੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿ
ਗਾਵਾ ਹਰਿਨਿਤਸੁਣਾ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਸੰਗੁਸਦਾਮਾਣੁ॥
ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਅਵਖਧਘਾਲਿਆਸਭਿਉੱਗਵਣਤੇਦੁ

ਨਸੀਵਿਚਿਤੁਨਾਕਿ।੨।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਹਰਿਹਰਿਅਖੀਹਰਿਮੁਖ
ਹਰਿਬੱਲੀਬੈਲੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਹਰਿਉਚਰਹਿਆਮਾ
।।ਜੱਜਾਯਦੇਹਰਿਤਾਂਇਨਸੁਰਾਤਿਤਨਤਉਕੁਰਬੈ ਲੀਨਸੀਤਸਾ
।।ਧਧਿਆਰਆਰਾਧਿਆਤਿਨਜਨਦੇਖਾਨੈਹੀਨਤਉਦਾਮਿਆਕਾ
ਚੁਕਉਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਮੋਹਿਆਸੇਹੀ।੨੬।। ।।ਸਲੋਕੁਮ
ਹਲਿਦਾਸਨ ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੋਹਰਿਦਾਸਨ ਕੰਮ ਤੁ।।ਹਰਿਦਾਸ।।ਆ
ਸੀਉਜੰਤੀਕੈਦਸੀਜੰਤੁ।।ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਪ੍ਰੀਤਮਾਸਿਉਨੇਹੁ।।ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭੁਮਤੁਜਾਗਮਹਿ
ਤੁ।।ਜੱਜਾਹਰਿਦਸ।।ਨਕੀਉਸਤਹੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ।।ਹ
ਪਵੀਵਡਿਆਈਤਾਵਦੀਜਾਨਕਾਨੈਕਾਰੁਕਰਾਈ।।ਸੋਹਰਿਜਨੁ
ਆਇਦਾਹਰਿਹਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿਆ।।ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾ
ਸੈਪੈਜਗਖਤੁ ਕਰਾਵਨਾ।।੧।। ।।ਅਸਟਪਦੀ ।। ।।ਨਾਨਕਪ
ਆਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਥੀਨੁਮਚਹੁਨਜਾਈ।।ਸਾਤਿਗੁਮੀਣੇ
ਰਾਖਾਈਐਹਰਿਸਿਰਸ ਨਰਸਾਈ।।੨।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।
ਦਿਨਸੁਪਰ ਭੁਤਿਤੁਹੈਹੀਗਾਵਣਾ।।ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਾ
ਧਿਆਵਣਾ।।ਤੁਦਾਤਾਦਾਤਾਕੁਤੇਗਾਇਤਾਧਾਵਣਾ।।ਖਗ।।
ਕੈਸੰਗਿਧਾਯਗਵਾਵਣਾ।।ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਰਿਗੋਵਿੰਦ
ਜਾਵਣਾ।੨੫।। ।।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੪ ।।ਅੰਤਰਿਆਗੀ
ਭਈਆਤਿਮਧਿਮਾਤੁਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀ।।ਅੰਦਰਿਕਪਟੁ
ਕਪਟੁਕਰਿਜਾਣੈਕਪਟੇਧਪਾਹਿਧਪਾਹੀ।।ਸਾਤਿਗੁਰਕਾ
ਚਿਤਿਨਆਵੈਅਪਣੈਸੁਆਇਫਿਰਹੀ।।ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਖਮਨੀ

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਜਨ ਦਾਤਹ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਰਹਾਉ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਪਲਾਇਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਜਿਨ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਤਿਨ ਤਜਿ ਦੁਖ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਕੀਨੇ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਜੋ ਜਨ ਅਮਿਰਤ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਨਹਿ ਸਰਧਾ ਧਾਰਿ ਮਨ ਲਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਵਨੁ ਕਰੈ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜੋ ਨਰ ਕਹਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਲਪਤ ਆਸ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਮ ਸੁਖਮਨੀ ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਤਿਨ ਪਾਏ ਨਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤਾ ਕੀ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭਰਮ ਭਉ ਖੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇ ਜਨ ਤਤ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਧਿਆਨੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਪਾਈ ੨ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਰ ਗੁਣ ਅਮਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਣ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਦਿਨ ਰੈਣੀ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੁਨੀ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭੂਨ ਸੁਖਮਨੀ ਦਰਸਨ ਸਾਧ ਪਾਏ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਉਰ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਤਾ ਕਾ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਰਤਨ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਓਹੁ ਭਇਆ ਭੰਡਾਰੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਸੁਖਮਨੀ ੩ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅਮਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜੋ ਇਹੁ ਸੁਨੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖ ਪਾਪ ਰੋਗ ਬਿਨਾਸੈ ਮਨ ਕੀ ਮਲ ਜਾਇ ਸੁਖਮਨੀ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਸੁਨੈ ਜੋ ਕੋਇ ਮਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਰਤਨ ਵਡ ਪਾਏ ਲਾਗਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਰਥ ਜਿਸ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਸੁਖਮਨੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨ ਮੀਤ ਪਾਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਚੀਤ ਸੁਖਮਨੀ ੪ ਸੁਖਮਨੀ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਕਾਟਣਹਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਹੂ ਪਰਿ ਧਾਰ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋ ਸੁਖ ਭੁੰਚੈ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਜਨ ਐਸਾ ਹੋਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਕਿਛੂ ਹਾਥ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਾਥ ਸੁਖਮਨੀ ੫ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪਿ ਸੁਖਮਨੀ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕ ਸਭ ਤਾਰੈ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦ ਬਸੈ ਸੁਖਮਨੀ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੁਖੀਆ ਸਦ ਜੀਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਇਹ ਫਲ ਤਾ ਕੇ ਮੁਖ ਕਥੈ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਤਿਨ ਜਨ ਸੁਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਖਮਨੀ ੬ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਕਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜੋ ਕੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸਭ ਮਲ ਖੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜੋ ਨਰ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜੋ ਸੁਨਹਿ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ਕੋਟ ਪਾਪ ਪਰਹਿ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਆਨਹਿ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜੋ ਕੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ੭ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁਖਮਨੀ ਸੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਐਸਾ ਹੋਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜੋ ਧਿਆਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕਾ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਧੰਨ ਧੰਨ ਤਿਸ ਕਾ ਜਨਮ ਜੋ ਪਰਾ ਸੁਖਮਨੀ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਕੈ ਕੀਰਤਨਿ ਜੁਰਾ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਰਿ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ਸੁਖਮਨੀ ਜੋ ਜਨ ਕਰੈ ਤਿਸ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਕਾ ਕਰੈ ਪਰਚਾਰ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਭਗਤ ਕੀ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ੮ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਕਾ ਕਰੈ ਸਿਮਰਣ ਸੁਖਮਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੋਟ ਪਾਪ ਖਪਹਿ ਪਤਿਤ ਜਾਇ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਕਾ ਸੁਨੈ ਜੋ ਨਾਉ ਸੁਖਮਨੀ ਤਾ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਕੀ ਜੋ ਕਰੈ ਸੇਵ ਸੁਖਮਨੀ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਕੀ ਮਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸੁਖਮਨੀ ਤਾ ਕੇ ਦੋਖ ਨ ਲਾਗਹਿ ਮੀਤ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਓਟ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪੋਖ ੯ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਸੁਖਮਨੀ ਆਪਿ ਦਇਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ਦਇਆਲ ਸੁਖਮਨੀ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤ ਕਾ ਨਾਉ ਸੁਖਮਨੀ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਸੁਖਮਨੀ ਉਨ ਭਗਤਨ ਕੀ ਕਰੈ ਬਡਾਈ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੀ ਵਡਿਆਈ ਸੁਖਮਨੀ ਭਗਤ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਖਮਨੀ ਅਗਹ ਅਗਾਧਿ ਕਥੀ ਨ ਪਛਾਨਹਿ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸੁਖਮਨੀ ਜੈਸਾ ਭਗਤੁ ਤੈਸੀ ਤਿਸ ਸੇਇ ਸੁਖਮਨੀ ੧੦ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਸੁਖਮਨੀ ਭਗਤ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਗਤ ਬਨਾਈ ਸੁਖਮਨੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਭਗਤ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾਈ ਸੁਖਮਨੀ ਜੋ ਭਗਤ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਆਵੈ ਖੇਦ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਕਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਸੁਖਮਨੀ ੧੧ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਨਹਿ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਸੁਖਮਨੀ ਪੜਹਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਿ ਧਰਹਿ ਪਰਮੇਦ ਸੁਖਮਨੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਸੁਖਮਨੀ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਮਾਨੈ ਸੁਖਮਨੀ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਸੁਖਮਨੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤਾ ਸੁਖਮਨੀ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿਜਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ੧੨ ਸੁਖਮਨੀ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੇ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੇ ਸੁਖਮਨੀ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਿਰਟਿ ਸਿਰਟਿ ਕੀ ਕਰਤਾ ਸੁਖਮਨੀ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਹਰਤਾ ਸੁਖਮਨੀ ਆਪਿ ਸਚਾ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਬਚਨਾ ੧੩ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖਮਨੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਇ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਾਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਾਣੇ ਕਾਟੈ ਪਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਾਣੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਾਣੇ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ਸੁਖਮਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਾਣੇ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਾਣੇ ਸਾਬਾਸ ੧੪ ਸੁਖਮਨੀ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਜੋ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਆਪ ਕਉ ਆਪਿ ਨਿਰਮਾਲ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਾ ਭਲ ਸੁਖਮਨੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਦਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਵਰਤੈ ਹਉ ਰਾਵੈ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ੧੫ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੇ ਹੋਰ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਸੁਖਮਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਖਮਨੀ ਤਾ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਪਰਾਪਿ ਸੁਖਮਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰ ਸੁਖਮਨੀ ਗਰ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰ ੧੬ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨੁ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ਧਿਆਨੁ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਨ ਮੋਹ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਛੋਹ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਧਰਮ ਅਰੁ ਦੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਘਟ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ੧੭ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਨਾਲ ਫਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੈ ਹੋਰ ਨ ਦੂਜੀ ਕਾਮਨੀ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੇ ਕਾ ਵਾਸੁ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ੧੮ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕਉ ਤਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਤਹੂ ਨਾਸ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨਰ ਕੈ ਨਮਸਕਾਰ ੧੯ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਾਰਜ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬੰਧਨ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਪਵਨ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸੁਖਮਨੀ ਸਭ ਫਲ ਤਿਸ ਕੈ ਆਵਹਿ ਹਥ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ੨੦ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੇ ਕੁਲ ਕਉ ਕੁਸਲੇਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਪੈਜ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਪਛਾਣਾ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਓਟ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਹਿ ਚੋਟ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ੨੧ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਅਵਰਸ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਨਹੀ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਸੈ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰੈ ਸਭ ਜਗੁ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਮਾਇਆ ੨੨ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਨ ਹੀ ਬਨਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ੨੩ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਨ ਹੀ ਬਨਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ੨੪ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਰਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਨ ਹੀ ਬਨਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਮਨੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ

ਰਖਣਿਚੇਅੰਤਿਅਵਰੁ ਦਸਾਕਿਹਤੇ।ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
ਸਭਿਤੇਗਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਹਾ ਰਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗ੍ਰਹਣਿਤੇ।੨੬।
ਮਹਲਾ੧ ।ਤਾਕੀਗਜਾਇ ਲੇਖਿਆਧਾਣਿ ਅਚਰਿ ਆਖੀਐ
ਹੁਕਮੁਹੱਆਹਸਾਲੁਤਦੇਹੱਈਨਿਬਾੜਿਅਗੰਢਣੀਜੀਅਕਮਾਦੇ।੧।
ਨਕਿਨਬਧਸਮਹਥਾਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇਈ।ਜਹਾਦਹੇਤੁਹਾਥਨੇਨਾਲਾ
।੨।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਸਭੇਗਾਲ੍ਹਾਆਪਿਥਾਟਿਬਹਾਲੀਓਨੁਆ
ਨੁਰਚਾਈਆਪੇਹੀਘਾਲਿ ਓਨੁਆਪੇਜੰਤੁਉਪਾਈਆਪਿਪੁਤਪ
ਓਨੁਾਦਾਸਰਖੇਕੰਠਿਲਾਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ ਓਨੁਾਨਾਨਕਕਗਾਨੁ
ਨੰਦੁਭਾਉਦੁਜਾਨਾਲਿ ਓਨੁ।੨੮।। ।।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ।।ਏ
ਜੀ ਧਿਆਇਤੁਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇਹਰਿ ਕੀਆਸਦਾਸਦਾਵਸ
ਆਦੇਇਨਧਛੱਡਾਈ।ਹਉਹਰਿਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁ
।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਛੋਹਉਸੇਸਬਾਦਿਜਾਲਾਇ।੧।। ।।ਸਹ
।।ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਚਖਸਕਰੇਈ।

।।ਸਭ ਨਾਕਾਮਾਦਿਉਆਪਿਹੈਆਪੇਸਾਰਕਰੇਈ
ਨਕਨਾਮੁਖਿਆਈਨੀਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਹੈਜੁਗੁਜੁਗੁਸੱਤਾਹੋਈ
।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਤੁੰਕਰਣਕਾਰ ਲੁਸਮਰਥੁਹਹਿਕਰਤੈਤੁਧਿ
ਤੁਨਕੱਈ।।ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਾਟਿਸਿਰ ਜੀਆਆਪੇਢੁਨਿਗੱਈ।।ਤੁ
ਸਭ ਦੁਵਾਤਦਾਜੱਕਰੇਸੁਹੱਈ।।ਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਈਪੁਤ
ਦੈਸੋਈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਆਰਾਧਿਆਸਤਿਆਖਹੁ ਧੰਨੁ
ਨੁਤੁਗਸੋਈ।੨੯।੧ ।।

ਵੰਦਮੁ ਪ੍ਰਾਚੁਨਿਖਾਇਆ ਗਾਦੀਬੇਦੀ ਸਚਦੀਮਨੀਜਾਮਬੇਪਰ
ਇਆ ਰਾਭਗਤਿਨਾਰਦੀਰਿਦੈਆਈਕਾਛਿਚਿਤਨੁਈਗਾਰ
ਗਹੀ ਡੰਚਲੱਇਬੈਠਾਉਨਿਹਾਰਿਪਹਿਕਿ ਆਯੰਗੇ ਨਾ ।ਭੁ।ਧਰਿ
ਅੁਸਵੈਜਾਗਉਪਰਿਮਾਹੀਲਖੇਭੂ ਮਾਰੀਆਨੀਗਰ ਹੁਕਬੀਰ
ਏਧਾਪਸੇ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਗਜਾਨੀ ।ਨ।ਤ।। ਗੱਸੰਜੋਤ
ਦੁਇਦੁਇਲੱਚ ਨਪੇਖਾਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵੁਨਦੇਖਾਗੋਵਿ
ਗੁਆਈ ।ਅਬਬੇਗਾਆਕਹਨੁਨਜਾਈ ।੧। ਧਮਸਭਗਤ
ਆਰਉਡੁਗਾ ।ਜਬਰਾਮਨਾਮਾਚਿਤੁਆਗਾ ।ਗਾਉ
ਗਰਭੰਕਬਜਾਈ ।ਸਭਖਆਕਤਮਾਸੇਆਈ ।ਬਾਜੀਗਰ
ਗੁਸਕੇਆ ।ਅਪਨੇਗੰਗੀਰਦੈਅਕੇਆ ।੨। ਕਥਨੀਕਹੀ
ਜਾਈ ।ਸਭੁਕਥੀਕਥਿ ਰਹੀਅੁਰਾਈ ।ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਅ
ਬੂਝਾਈ ।ਤਾਕੋਹਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਈ ।ਤੁ ।ਗਰਿਕਿਰ
ਪਾਰੀਨੀ ।ਸਭਤਨੁਮ ਨੁਦੇਹ ਹਾਰਿਆਨੀ ।ਕਹਿਕਬੀਰ
ਰਾਤਾ ।ਸਮਾਲਿ ਓ ਜਗਾਜੀਵ ਨੁਦਾਤਾ ।ਨ।ਨ। ।ਸੱ
ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਯਕੇਬਾਟਾ ।ਸਮੁੰਦਾਬਿਅੰਵਨਕੁਮਾਟਾ
ਹੱਥੁਬਿਅੰਵ ਨਹਾਰੀ ।ਰਿਉ ਮੇਟੈਗੱਚਾਬਿਚੁਹਾਰੀ ।
ਗੀਤੁਰਾਮੁਨਕਰਸਿਓਤਾਰਾ ।ਜਗਾਜੀਵ ਨੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ
।ਤੇਰੇਗਲਾਹਿਤਉਕੁਪਰਿਬੇਟੀ ।ਤੁਘਰਿਘਰਿਗਈਐਂ
ਤੁਅਜਪੁਨਬੇਤਸਿਚੇਰੀ ।ਤੁਜੰਮਬਪੁਰੇਹੈਹੇਰੀ ।ਪ੍ਰਭੁ
ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ ।ਕਰਿਆਚੇਰੀਹ ਬਿਬਿਚਾਰੀ ।ਸੱਈਸੱਈ
।ਜੋਤੁਆਈਤੁਆਗੀ ।ਤੁ ।ਚੇਰੀਤੈਸੁਮਤਿਕਾਂਈ

ਲਾਲ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬੁਝੇ ਕਥਨੁ ਕਹੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੈ ਜੀਅ ਪਰੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮੋਲਿ ਵਥੁ ਕਉਡੀ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹ ਤਕਬੀਰ ਕਰੀ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਸੂਹਉ ਮਃ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਹ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕੁ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਸ ਕਾ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਈ ਮੋਹਣੀ ਜਿਤੁ ਮੀਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਏਕ ਵਚਨ ਕੀ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤ ਨ ਜੋਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੀ ਬਿਰਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਨਾ ਜਾਚੈ ਨਾ ਮੰਗਿ ਖਾਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਤਿਸੁ ਘਰ ਕੀ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕਾ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸੂਹਉ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕਾਟੀਐ ਕਾਲ ਵਿਜੋਗ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਚੁ ਸਰੀਰਿ ਠਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਵਨੁ ਪਾਣੀ ਪੜੈ ਤਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਵਨੁ ਪਾਣੀ ਪੜੈ ਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਸਮਾਈ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਤਜੀ ਜਾਈ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਚੁ ਸਰੀਰਿ ਠਹਰੈ

ੴ ਸਾਹਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾ ਧਨਾਸਰੀਕਾ
ਜੀਉਤੁਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈਸੀਉ ੪੫੮
ਮ:੧ ਹਮਆਦਮੀਇਕਦਮੀ ੪੫੮
ਕਿਉਸਿਮਰੀਐਸਿਮਰਿਆਨਹੀ ੪੫੮
ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸੀਮਰਿਆਜਾਇ ੪੫੮
ਜੀਉਤੁਪਤਹੈਬਾਗੰਬਾਗਤਪ ੪੫੯
ਚੰਗਾਨਾਹੋਚਿਤਨਾਹੀਚੀਜੈ ੪੫੯
ਕਾਇਆਕਾਗਤਿਮਨਪਰਵਣੁ ੪੫੯
ਕਾਲਨਹੀਜੁਗਨਹੀਨਾਹੀ ੪੫੯
ਗਗਨਮੇਬਾਲਾਰਵਿਚੰਦਦੀ ੪੬੦
ਇਹੁਧਨਅਖੁਟੀਖੁਟਨਜਾ ੪੬੧ ਮ:੫ ॥ਕਉਖੰਚਨਦੁਖ
ਹਰਿਨਾਮਧਨਨਿਰਮਾਲਅ ੪੬੧
ਸਦਾਧਨਅੰਤਰਿਨਾਮਸਮ ੪੬੧
ਜਗਮੈਲਾਮੈਲਾਚੰਗੀਜਾ ੪੬੧
ਜੰਗਮਸੇਵਨਿਤਿਨਚਾਲਿ ੪੬੧
ਕਾਰਾਧਨਸੰਚਹਿਮੂਰਖ ੪੬੨
ਨਾਵੈਕੀਆਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ੪੬੨
ਹਮਤੀਖਕਰੇਖਾਰੀਤੇਰੇ ੪੬੨
ਜੰਗਮਸੇਵਨਿਸੰਤਭਗਤ ੪੬੨
ਮ:੪ ॥ਹਰਕੇਸੰਤਜਨਹਰ ੪੬੨
ਹਰਕੇਸੰਤਸਤਗੁਰਸਤ ੪੬੩
ਹਮਅਪੁਛੈਅੰਧਾਖੀਐ
ਹਰਿਹਰਿਚੁੰਦਕਤੇਪਰਿਸੁ
ਕਲਜੁਗਕਾਧਰਮਾਕਹਾ
ਉਧਾਰਣਿਖੀਚਾਰਿਮੁਖ
ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਕੇਗੁਰਿ
ਹਰਿਧਾਰੈਹਰਿਕੀਲੈਧ
ਸੇਵਕਸੀਧਪੁਜਾਨੀਸਕਤ
ਈਛਪੁਰਖਸਰਬਸਰਬ
ਮੇਰੇਲਾਹਗੈਹਰਿਦਸ
ਹਰਿਧਾਰੈਹਰਿਕੀਲੈਧ
ਚਉਰਾਸੀਹਸੀਧਚਉ
ਮ:੫ ॥ਕਉਖੰਚਨਦੁਖ
ਥੀਨਜਾਲਾਧਾਨਤਜਤ
ਕਾਮਿਕਰਧਾਰੀਨਮੋਹਿ
ਜਬਤੇਦਰਸਾਨਿਰੇਟਸਾ
ਜੀਸਕਾਤਨੁਮਨਧਨਸ
ਬਡੇਬਡੇਰਾਜਨਅਰੁਮ
ਐਥੈਨਾਗੈਹੈਕਛੁਐ
ਬਾਜਿਜਾਉਰੁਅਪਨੇ
ਜਿਹਕਰਨਹੋਇਹਸ
ਧਾਨੀਧਖਾਈਸਉਸੰਤ
ਜੀਨਕੀਏਬਾਸਅਪਨੇ

ਤੁਮਾਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਪਾ ੪ ੬੩ ਦਰਬ ਦੈਤ ਦਰਬ ਦੈਦੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਪੂਜਾਦਰਤਾਰਿਆਕਾਈ ੪ ੬੩ ਜਾਕੱਹਰਿਨੰਗੁਆਕੀਓਸ
ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਦੈਪ੍ਰਭੁ ੪ ੬੩ ਜਤਨਕਰੈਮਨਿਬਛਕਾਦੈ
ਹਰਿਹਰਿਜੀਨੇਸੰਤਉ ੪ ੬੩ ਨਾਮਜਗਦੀਉਹੈਅਪਰੰਪਰ
ਅਬਹਰਿਰਾਖਨਹਾਰੋ ੪ ੬੩ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੀਯੇਹਾ
ਮੇਲਾਮਾਗੱਲਾਸਾਸਿ ਉ ੪ ੬੪ ਅਪਨੀਉਕਾਤੀਨਾਧਾਇਕੀਨ
ਅਉਖਧਤੇਹੱਨਾਮਦਾਰੂ ੪ ੬੪ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਈਆਨਾਮ
ਹਾਹਾਪ੍ਰਭੁਰਾਖਲੇਹੁ ੪ ੬੪ ਛਡਾਉਮਹਾਬਲੀਕਿਆ
ਦੀਨਦਇਆਲਾਨਾਮੁ ੪ ੬੪ ਪਰਹਿਰਨਾਪ੍ਰੱਭੁਬਖ੍ਸ਼ੁਹੀਏ
ਫਿਰਤਾਫਿਰਤਤੇਟੇਜਨ ੩ ੬੪ ਸੀਮਾਰਿਸੀਮਾਰਿਸੁਆਮੀ
ਬੱਡਭਾਹਿਸੇਕਰਾਹਿਯ ੩ ੬੪ ਜੁਤੁਜੁਸਮਨਿਸਤੁਝੁਨੀ
ਮੱਹਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਨਾਮ ੪ ੬੫ ਚਤੁਰਦੀਸਾਰਿਨੱਚਾਅ
ਸੱਕਤਡਗੈਜੋਸਾਸਾਸ਼ੇ ੪ ੬੫ ਅਉਧੀਘੜੀਨਦੇਖਨਦੇਈ
ਘਰਬਾਹਰਿਤੇਰਾਕੁਰਵ ੪ ੬੫ ਜੀਸਕਉਬੀਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤੀ
ਸਗਲਾਮੱਨੁਖਧਾਏਕੈ ੪ ੬੫ ਸੀਮਾਰਿਸੀਮਾਰਿਸੁਆਮੀ
ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਤਹ ੪ ੬੫ ਮਾਬਾਉਰਾਮਤੇਇਹੁਦਾਨਾ
ਜੀਨਿਤੁਮਤੇਜੋਤੀਨਹੀਚੁ ੪ ੬੬ ਰਾਮਾਰਾਉਰਾਮਤੇਸਕੁਬੱਧ
ਸੰਤਪਿਆਰੇਬੀਨਓਹ ੪ ੬੬ ਰਸਿਨਾਚੁਸ੍ਹੈਹਰਿਕੇਨਾਮਾ
ਮੇਰੱਲਾਲਕੁਲੱਜੇਰੁਲੱ ੪ ੬੬ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸ਼ਾ
ਹਰਿਏਕਸੀਮਾਰਿਏਕਸਿ ੪ ੬੬ ਹਰਿਚਰਨਿਸਰਿਗੱਵਿਦ
ਸੀਮਾਰਉਸੀਮਾਰਿਸੀਮ ੪ ੬੬ ਹਲਾਤਿਸੁਖਪਲਾਤਿਸੁਖੀ
ਭਏਕਰੇਪਾਲਦਾਇਅ ੪ ੬੬ ਬੰਦਨਾਹਾਰਿਬੰਦਨਾਹਾਰਿ

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ	ਪਾਨੇ	
ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਮਹੇਸ ਸਮਾ	੪੭੫	
ਇਨ ਤੇ ਪਹਰਿ ਪਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹ	੪੭੫	
ਜਨ ਨਾਮਾ ਉਰ ਗਰਿ ਕਚੁ	੪੭੫	
ਇਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹੂ	੪੭੫	
ਰਾਮ ਸੀਮ ਰਿਗ ਮਾਸੀਮ ਰ	੪੭੫	
ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦ	੪੭੫	
ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੱਹ ਬਸਿ	੪੭੬	
ਮਾਰਟਾ ਲੈ ਨੈਮੇ ਨੀ ਚ੍ਰਾਲ	੪੭੬	
ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਮਾਧਉ ਹੀ	੪੭੬	
ਹਮ ਸਰਦੀ ਨ ਦੇਆਲ	੪੭੬	
ਤੇ ਫੁਨਮ ਆਗ ਤੀ ਮੰਜਨ	੪੭੭	
ਚਿਤ ਸੀ ਮਾਗ ਨਿ ਕਉ ਨੈਨ	੪੭੭	
ਨਾ ਮਾ ਇ ਨਾ ਦ ਸਿ ਕਾ ਇ	੪੭੭	
ਧੁਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜ	੪੭੭	
ਕਾਇ ਉਦਾ ਦਾ ਕਾਇ ਉਦ	੪੭੭	
ਆਰਤਾ ਪੰਨੇ ਜੀਕਾ	੪੭੮	
ਗੱਧਾ ਲੈ ਤੇ ਗੱਆ ਗਤਾ	੪੭੮	

ਸ੍ਰੀ ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰ ੧	ਪਾਨੇ	
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀ ਅਕਾਸ ਸਤਾਸ	੪੭੫	
ਕੀਤੇ ਪੂਰਨ ਤੁਟਸਿ ਪ੍ਰੀਤ ਤ	੪੭੫	
ਮਃ ੯ ॥ ਕੋਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੰਜਨ ਨੀ	੪੭੫	
ਸਾਧ ਇਹੁ ਜਗੁ ਕਰਮ ਕੁ ਆ	੪੭੫	
ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ	੪੭੫	
ਮਃ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥	੪੭੬	
ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥	੪੭੬	
ਸਹਜੀ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਾਣੈ ਆਪ	੪੭੬	
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥	੪੭੬	
ਜਜ ਜਨੀ ਆਇ ਓਤਿ ਹਤਿ ਹ	੪੭੭	
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧	੪੭੭	
ਤੀਰਥ ਨਾਵ ਜਿਤਾ ਉ ਤੀਰਥ ਨ	੪੭੭	
ਜੀਵਤ ਦੇਵੀ ਦਾਤਿ ਮਹਿ ਆਨ	੪੭੭	
ਤੀਰਥ ਸੰਗਮ ਨਦੀ ਏ ਜੀ ਖਬ	੪੭੭	
ਹਰਿ ਜੀ ਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮ	੪੭੮	
ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਅ	੪੭੮	
ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		

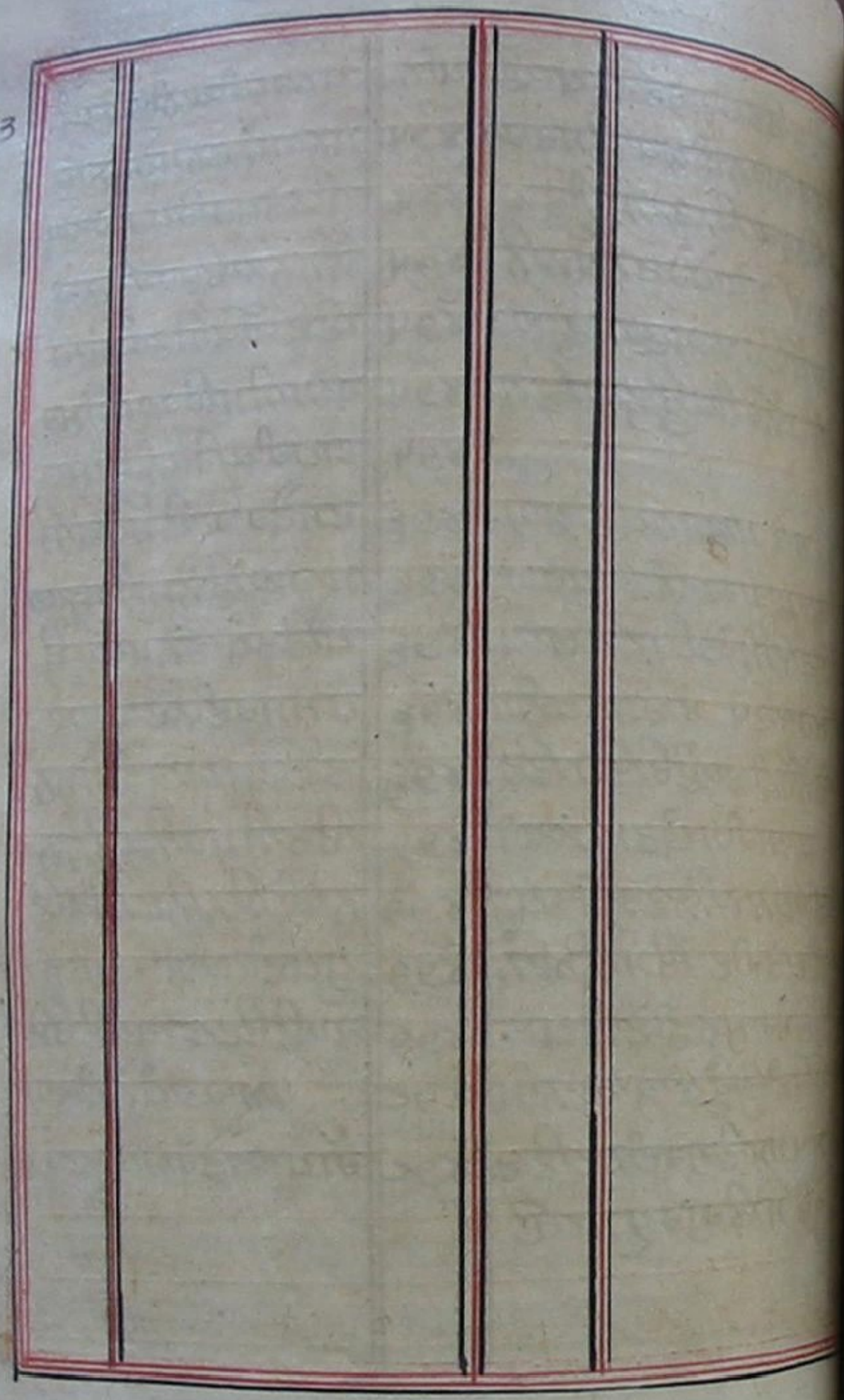

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਭਉ ਉਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਰਤੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦ ਸਚਾ ਦਾਤਾ ਤੂ ਜੀਆ ਕਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਿ ਜੁ ਤੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਚਿਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਮੋਹਣਾ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਸੋਇ ਜਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵੇ ਸੁਖਿ ਸੋਵਦਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮੀਰ ਸਚਾ ਧਣੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਇਹ ਸਰੀਰ ਵਾਲੇ ਸਾਥ ਸੱਚੀ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਉਚੀ ਕੁਲ ਉੱਚੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਨ ਬੁਝਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਕਿਰਤਿ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖਿ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਨਾਵਹੁ ਚਾਖਿ ਨ ਵਾਈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਤੁਟੇ ਸਭ ਦੁਖ ਲਾਗੇ ਕਾਲੁ ਨ ਚਿਤ ਪਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਕੂੜਿ ਕਿਤੀ ਕਾਈ ॥ ਦੇਸਾ ਗੁਰ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ਜੋ ਮੀਨਦ ਓਕੈ ਕਰੇ ਤੈ ਸਾਹੁ ਓਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੀਰਾ ਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਦਾ ਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਨ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸਿਧਿ ਦੇਹ ਪਰਗਾ ਸੁਆਤੀ ਤੇ ਬਿਖੁ ਅਹਿ ਗਈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਅਪਾਰ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਐਸੀ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਘਰ ਮਹਿ ਕੀਸ ਕਰਾਂ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਸੋਧਉ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਣੁ ਪਰਵੇਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਕਰੇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਾਮਤੇ ਕੈ ਸਰਣੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਚਹੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੀਉ ਤਪਤ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕੈਸੇ ਸੁਖ ॥ ਜੇਤੀ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਕੀਤਾ ਨਾਉ ॥

ਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਾਤਰੈਂ।ਦਾਨਸਬੰਦੁਸੁਣੀਐਕਿਥੈਪੈਹੋਸੁਮਨ
ਏਮਾਨੁਖੰਵੈਹਾਰਤ੍ਰਿਆਬੁਝੈਸੱਪਰਵਾਨੁਨਕੀਸੁਸੀਮਿਟਜਾਸੁਰਾ
॥੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧॥ਘਰੁ ੨ ॥ਕਾਲੁਨਾਹੀਂ
ਹੀਨਾਹੀਮਤਕਾਫਿਕੁ।ਬਾਨਸਟਜਗਭਰਿ ਸਚੋਏਕੁਬਤਾਇਆ॥ਆਪੁ
ਕਲਾਮਹਿਰਮਨਾਮੁ ਸਾਰੁਅਖੰਤਿਮੀਟਹਿਨਾਕਧਕਰੁਹੀਨਾ
ਸੰਸਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਆਂਟਸੇਤੀਨਾਕਧਕਰੁਹੀਸੁਣੇਤੇਨਾਲੋਅ
ਰਧਾਛੈਕਬੁਨਸੁਣੈਏਚੁਪਦਾਮੁਅਲੱਖਾ॥ਨਾਥਤੀਆਸਪਰ
ਭੁਆਮਲੇਬਭੁਖਿਆਗਹੀਂ"ਸਿਸਟਿਸਭਾਈਕਦ ਨਹੱਈਧਮਬੀ
ਰਹੀ॥ਤੁ॥ਅਸਟਸਾਜਿਸਾਜਿਯੁਰਾਸੱਧਹਿਕਗਹਿਬੇਦਅਭਿ
॥ਬੀਨੁਨਾਮਹਾਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਕਹੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁ॥੨॥੧॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਆਰਤੀ॥ ॥ਗਗਨਮੈ
ਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲ ਜਨਕਮੱਤੀਧੂਪਮਾ
ਨਲੱਧਵਣੁਚ ਵਰੱਕਰੇਸਗਲਾਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤੱਤੀ॥੧॥
ਆਰਤੀਹੋਇ ਭਵਖੰਡ ਨਾਤੇਰੀਆਰ ਤੀ ॥ ਅਨਹਤਸਬ
ਸੰਤਕੇਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨੈਨ ਹਡਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂ
ਨਨਏਕਤੁਹੀ॥ਸਹਸਪਦਾਬਿਮਾਨਨਏਕਪਦ ਗੰਧਬਿਨੁਸਹ
ਗੰਧਾਇਚਲਾ ਤਮਹੀ॥੨॥ਸਭਮਾਹਿਜੋਤਿਜੋਤੈਹੋਇਤਿ
ਨਹਿਸਭਮਾਹਿਚਾਨਹੁ ਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖਿਜੋਤਿ ਪਰੁਹੋਇ॥
ਚਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭ
ਮਨਾਂਦੁਨੋਂਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿ ਨਾਨਕਸਾਰ
ਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੇਨਾਮਿ॥ਸਾ॥੪॥੧॥੨॥

ਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਮ॥ ੨॥੧੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩
ਸਦਾਧਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਜੀਅੰਤਜਿਨਹਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ
ਕਾਰਿਦਾਰਥੁਤਿਨਕਉਪਾਏ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਰਤੇਅਭਿਵਣਜਾਰਾ
ਗੁਸੇਵਾ ਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਪਾਵੈ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾ ਸੁਹਾਗਿਨਾਮੁ
ਹੈ॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਹਰਿਰੰਗੁਗੁਰੁਤਾ ਧਨੀਪਰ ਹੋਇਗਾ
ਗਾਰੁਵੇਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਪ੍ਰਭੁਕਾਈਨਪਾਏ॥ਗੁ
ਬਾਜਨਮੁਗਵਏ॥ ੨॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਸਹ ਨਸੁਖਬਹੀ
ਚੀਨਾਮੀਸਮਾਹੀ॥ਸਬਦੀਮਿਲੈਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਧਿਆਏ॥
ਮਿਵਡਿਆਈਪਾਏ॥ ੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜੁਗੀਜੁਗੀਸੋਈ॥
ਬਾਵਾਹੋਈ॥ਗੁਰਬਾਣੀਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ੪॥ ੩॥੧੨ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਜਗਮੋਹਨਮੋਹੁ ਹੋਛਾਇਆ॥ਆਵੈਜਾਇਦੂਜੈਲੋਭਾਈ
ਭਾਇਸਭੁਪਰ ਜਾਇਦਿਸੈ॥ਮਨਮੁਖਚੋਟਖਾਇਅਪੁਨੀਪਤਿ
॥੧॥ਗੁਸੇਵਾਤੇ ਜਨੁਨਿਰਮਾਲੁਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਨਾ ਮੁਵਸੈਪ
ਮਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਸ
ਰਤੇਕੁਗਤਿਦ੍ਰਿਸਾਈ॥ਚਰਣਤਿਕਰੇਜਨੁਵਡਿਆਈਪਾਏ॥
ਤੇਸੁਖੀਸਹਜੇਸਮਾਏ॥ ੨॥ਸਾਚੇਕਾਗਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਅ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਆਪੁਪਛਾਨੈ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਸਾਚਾਵਾਪਾਰੁ
ਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੁਨਾਮੀਧਿਆਵੈ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਹਾਇਕਸਾਲਾਹੀ
ਤਮਬਾਹੀਸਭ ਦੁਸਮੁਲਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰਾ
ਸਦਾਅਲਾਹਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮ:੩ ਜੋਗਿ

ਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਣਾਏ।ਕਲੀਕਾਲਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਏ॥
ਊਚਾਹਮਸੁਖਸੁਖਮ ਨਮਾਹੀ।ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗਬਿਆਧੀ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਣੀ।ਆਪੇਬਖਸੇਸਚੁਨੀਸਾਣੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁ
ਖਿਆਕਾਧਨੁਬਹੁਤੁਆਭਿਆਨੁ।ਅਹੰਕਾਰਿਡੁਬੈਨਹਦੇਮਾਨੁ।ਆਪੁਛੋਡੈ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ।ਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੋਈ।੩।ਆਪੇਮਾਰੇਛੋਡੈ
ਤਾਂਸੋਝੀਪਾਇ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕਾਂਈ।ਜੀਸੁਸਚਿਆਏਸੋਈਆ
ਗੈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ।੪।੮।੧੭॥੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਾਰੰਗ
ਹਮਕੀਖਕਲੇਖਾਗੀਤੇਰੇ ਤੁਨਿਜਪਾਤਿਹੋਦਾਤਾ।ਹੱਹਦਾਈਆਖਾ
ਸੁਦੇਹੁਮੰਗ ਤਜਨਕਉ ਸਦਾਰਹਉਂਗੋਰਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਿ
ਰੈ ਜਾਉਸਚੇਤੇਰੇਨਾਮਿਟਿ ਹੁਆਕਰਣਕਾਰ ਦਸਭਨਾਕਾਏਕੁਮਹ
ਗੁਨਤੁ ਜਾ ਕੱਈ।ਰਹਾਉ।ਬਹੁਤੇਰੇਰਯਏਕਿਰਪਨਕਉਅਬਕੇ
ਬਖਸਿਲਯਾਕੀਜੈ।ਹੱਹਦਾਈਆਖੁਦਸ ਨੁ ਦੇਹੁਅਪਨਾਐਸੀਬਧ
ਸਕਰੀਜੈਨਾਂਭ ਨ ਤਿਨਾਨਕਭਰਮਮਯਟਖੁਲ੍ਹੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨੀ
ਆ।ਸਾਚੀਲਿਵਲਾਗੀਹੈਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿ ਊਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥੧
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਧਨਾਸ੍ਰੀਮੁਖਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਜੱਹਰਿਮੋਟ
ਸੰਤਭਗ ਤਾਤਿਨਕੇਸਾਕਿਯਾਧਨਿਵਾਰੀ।ਹਮਊਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰ
ਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਾਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਾਸ
ਊਬਨਵਾਰੀ।ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰੁਚਤਕਰਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਲਹਮਤਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਾਗੋਬਿਖੁਮੱਚਾਇ
ਗਿਸੰਗਾਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ।ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਭਿਤਾਇਓਨੁ
ਟੀਕਟਿਤਊਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀ

ਜਪਾਨੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਚਉਪਦੇ ਕਿਉ ਚਾਖੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਅਪਨ ਪਾਖੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੀਤ ਚਲਾਹੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜੰਗੁ ਕਹੈ ਸੁ ਈਤ ਉਤ ਜਾਹੁ ਹਿਰਾਖੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਹੇਲੇ ਜਨ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵ ਗੁਰਾਖੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ਦੁਖ ਚੁਕਹਿ ਬਾਧਨ ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਮਾਇਆ ਸਾਖੀ ॥ ਚੁਕਿ ਕਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰੀਖਾ ॥ ਕੋਹਰਿ ਨਾਣੀ ॥ ਸਚੇ ਨਹ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰੀਖਾ ॥ ਕੇਲ ਕੇਲਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਜੰਚੇ ਬਚਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਖਸਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਮੀ ਹਮ ਸਾਧਨ ਪਗ ਰਾਖੀ ॥ ਰਾਖਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ੨੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੁਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਾ ਬਿਦ ਲਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਖਿਨ ਕਰਤੀ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅੰਭੈ ਮਾਛੀ ਮਾਖੀ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੂਰਿ ਪਰੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਓਹ ਬਿਨੁ ਹਮ ਜੀਵਤੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਹਮ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਹ ਸਾਖੀ ॥ ਤੁਮ ਪਰ ਹੈ ਹਮ ਅਪਰੰਪ ਤੁਮ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨ ਗਾਖੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਹਿ ਓਇ ਗੁਰ ਗੰਭੀਰ ਚਲਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਰਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਆਪੇ ਬਨਤ ਬਨਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ

ਘਰੁ ੧੭

ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੱਲੇ ਸਭ ਬਧੁ ਪਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਊਚ ਸਭਨਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਹੋਈ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਹੋਈ ਹਰਿ ਕੀ ਨੀਸਾਣਿ ਲੋਕ ਸਭ ਆਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਹੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਹੋਈ ॥
ਸਭੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿਆ ਬਹੁ ਚਿਤ ਆਇਆ ਸਭ ਮੀਹ ਗਿਨ ਮੁਹੁ ਗਈ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਇਹ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥੨॥੮॥੨੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਤੁਹਾ ਲਿਖਹਾ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਣਾ ॥
ਤੁਮੀ ਗਾਮਨੇ ਬਚਨੀ ਰੋਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੱਲੇ ਸੰਤੁ ਸਟੁਇ ਦੁਖ ਜਾਣਾ ॥
ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਹਰਿ ਜਨ ਦੀਸੈ ਨਿਸੰਗ ਗਤਿ ਮਾਣਾ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਹੋਈ ਹਰਿ ਕੀ ਨੀਸਾਣਿ ਲੋਕ ਸਭ ਆਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਹੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਹੋਈ ॥੧॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਚਨੁ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਮ ਕਰਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਲਏ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਚਨੁ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਹੋਈ ਹਰਿ ਕੀ ਨੀਸਾਣਿ ਲੋਕ ਸਭ ਆਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਹੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਹੋਈ

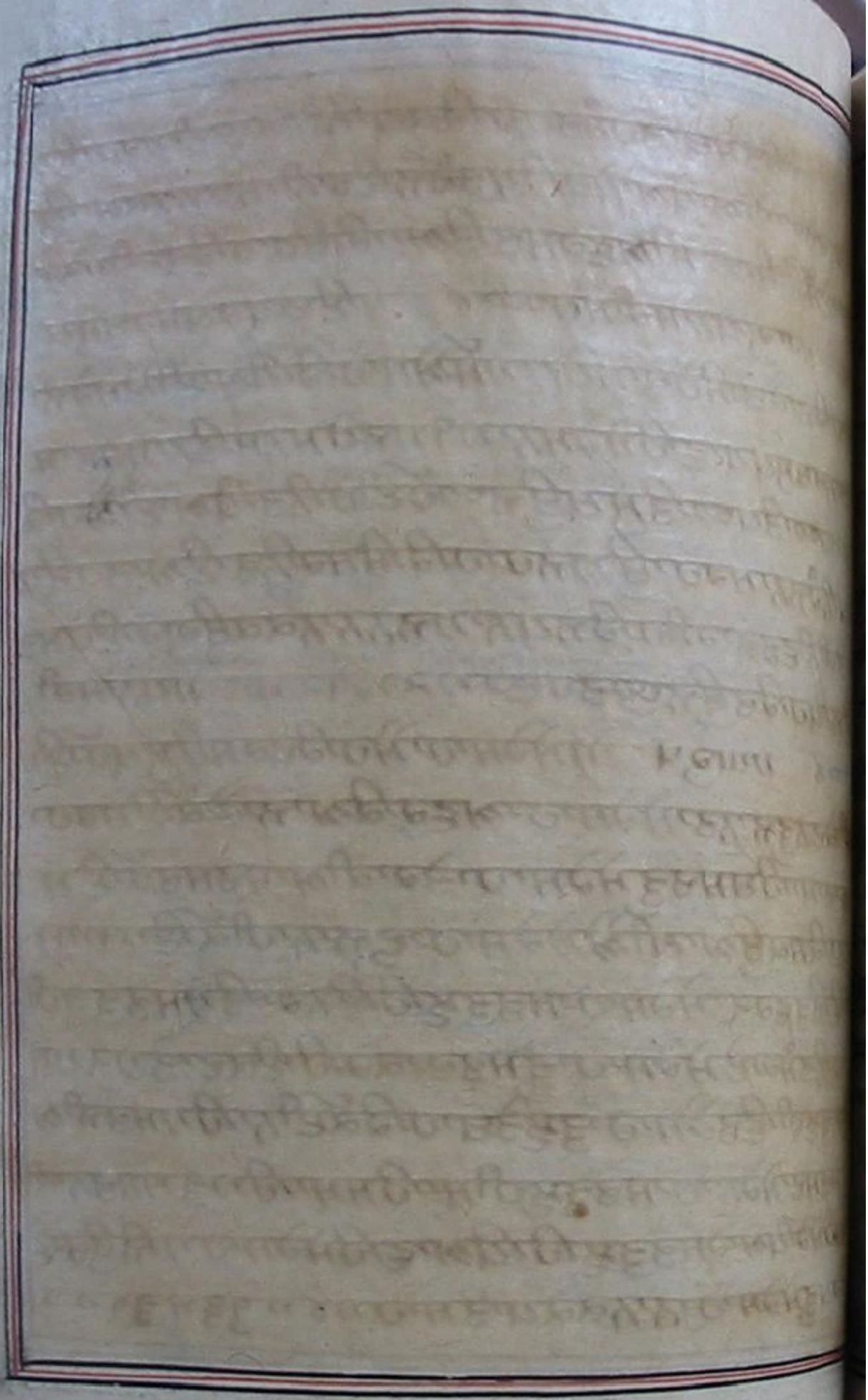

ਆਗਾਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਗਾਫਲਹੋਗੁਬਿਰਥ
॥ਰਹਾਉ॥ਗੱਸਟਿਭਈਸਾਧਕੈਸੰਗੀਮਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੱਥੁਅਭਿ
ਸਿਮਰਸਿਮਰਿਪੂਰਨਨਰਾਇਨ ਸੰਗੀਸਗਲੇਤਰੀਅ
ਕਥਾਅੰਰਮੁਲਾ ਮਨਿਏਕੈਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਧਾਰਿਆਗਾਰ
ਛੋਨਿਤਨਨਕੁਪੁਨਹਪੁਨਹਬਾਜਿਹਾਰਿਆ॥੨॥੧੬॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰਾਕਾਜੁਗੁਰਸਾਜਿਓਹੇਤੁ॥
ਮੇਰਾਸਦਾਸਹਾਈਜਿਨਿਦੁਖੁਕਾਟਿਆਕੇਤੁ॥ਰਹਾਉ॥
ਰਾਖਿਓਅਪੁਨਕਰਿਬਿਰਦਾਸਗਲਾਮਿਟਾਈਗਣਿਤ
ਕਾਲੇਕੀਨੋਜਨਕਾਆਧਸਾਈ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਵੁਪੂਰਾ
ਕਾਗਾਖਿਆਈਏਕੰਠਿਲਾਈ॥ਨਿਰਭਉਭਇਓਸਦਸੁਖਮਾ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹ
ਅਉਖਧੁਤੇਰੋਨਾਮੁਦਈਆਲਾ॥ਮੰਤ੍ਰੁਆਤੁਰਤੇਗੀਸਭਿ
ਤੁਆਧਿਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭਿਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਆਕਰਣੁ
ਰੋਦੁਤੀਆਕਾਉਨਿਵਾਰਿ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਲੇਹੁਅਪੁਨੇ ਕਰਿ
ਆਵਹਾਰਿ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਨਿਪਾਇਆਹਉਜੀਵਤੁਸੰਮ
ਮਿਹ ਰਵਨਾ॥ਆਠਪਹਰ ਰਾਖੁਕਰਿਅਪਨਾ ਧੀ ਨਾਨਕਸ
॥੨॥੧੮॥੪੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਾਹ
ਐਹੁਰਾਮਤੇਕਿਛੁਨਹੋਇ ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਜੁਦ
ਅਗਨਿਕੂਟੰਬਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾਤਰਾਮੋਹਅਗੀਆਨਅੰਧਾ
ਨੀਚਸੁਖਦੁਖਾਹਾਥਾਸੀਨਹੀਤਿਸਨਾਬੁਧਾ॥੨॥ਮੈਬਿਬਾਜ
ਬੋਬਿਆਧਾ॥ਪੰਚਦੂਤਸੰਗਿਮਹਾਅਸਾਧਾ॥੩॥ਜੀਅਜਾਨੁਪ੍ਰ

ਦਾਤਿਪਾਰਗੀਦਿਮਾਰਿਆਦਤਾਰਾਗਜਾਵੈਨਾਮੀਮਰਦੁਵਿ ਮਾਰਾ
ਤੁਧਾਰਾਈਕਉਉਠਿਵੈਦੇਰਮਧਰਾਮੁਸਗਾਣਾਸੀਧੈਵੈਗੁਰਮੁਖੁ
ਵਣਜਾਲੇਧਾਧਰਕੈਤਾਧਾਛੱਤਲੇਤਾ॥ਜੱਤੁਧੁਤਾਵੈਸੱਧਾਰਾਵਣਵਹੁ
ਨੱਕਰਵਾਲੁਹਾਨਰੁਮਾਰੀਬੁਬੰਦਾਜਨੁਤੇਰਾਰਾਸੀਥੇਪੇਸੀਸਿਨੀ
ਮਾਰਾ॥੧॥੨੨॥੫੩॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ
ਮੱਹੀਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਨਮੁਅਧਾਰੁਖਾਟਣਕਉਹਰਿਜੇਹਾਰਾਸਾ
ਵਕਉਹਰਿਏੱਕਨਾਮੁਹਾਵਾਨਿਧਾਨਿਤਾਰੈਆਵੈਵਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਪ੍ਰਭਰੰਗਅਪਾਰੁਮਾਯਰਾਗਾਵਹਿਗੁਣਏਕੀਭੰਕਥਾਰਾਮਾਰਾ
ਸੱਭਾਆਤੀਮਸਕੀਨੀਸੰਤਦੜਾਈਹਾਰਿਜਸੁਚੀਨੀਆਲਪੁੰਨਾ
ਬਮਾਤਿਗੱਵੰਦੁਰਾਸੁਖੁਸੰਤਨੈਵੈਬਿਨਮੀਛੈਦਰਾ॥ਜਗਾਸਾ
ਹੱਦਾਹਿਏਕਤਾਤਹਹਾਰਿਜਸੁਗਾਵਹਿਨਾਦਕਵਿਤਾਰਾਮਾ
ਮਹਿਅਨਦਾਬੀਸਾਮਾਤਉਨਸੰਗੁਸੱਧਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਵਲਾ
॥੨॥ਦੁਇਕਰਜੱਤੁਰੈਕਰੀਅਰਦਾਸੀ॥ਚਰਨ ਧਧਾਰਿਖਾਨਾ
ਤਸਾਰਾਪ੍ਰਭਦਾਈਆਖਾਰਿਧਾਖਾਹਜੁਰਾਨਨਰੁਮੀਵੈ ਸੰਤੁ
॥੧੨॥੨੩॥੫੪॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫॥ਸੱਕਤਛਡੈਜਿਖਾਸੁਸਮਾਰੈ॥ਛਡਿਛਡਿਯਲੋਭਾ
ਚਾਰੇ॥ ॥ਰਹਾਓ॥ਸੀਓਪਾਰਿਮਾਤਧਿਤਾਰਾਗਦੇਵਾਸਦਾ
ਤਿਜਾਰੀਨਿਮਾਜਸੇਵਾਇਕੁਨੰਕਨੁਜਾਰੀਆਸੀਸੀਸੀਪਾਸਾ
ਗਤਿਮੱਵਤਪਰਾਸੁ॥੧॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਸਕਤਾਈ
ਕਾਸੀਮਾਰਹਿਮਰੈਨਾਈ॥ਜਨਮਮਰਨਸਗਾਂਦੁਪੁਨਾਸਾ
ਮੁਖਿਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਧਾਸੇ॥੨॥ਜਿਸਨਆਪਿਪਾਏਸੋਈਪਾਵੈ
ਦਰਗਹਿਸਾਚੈਤੀਕੀਜਾਵੈ॥ਸੋਈਭਗਤੁਤਾਸਿਸਾਬੈਠਾਸਾ

आथगा ॥ ३ ॥ २ ॥ ५ ॥ ॥ रागु गुयरी महला ५ ॥

मेरे जीउ नाही बुझणे सुखा सह जा मेरी धरिआ ॥ ॥ अ
गुर गमु हउ सह जपउ नीका चजु गुरमुखि करमा ॥ १ ॥ रहाउ ॥
हउ मेरे मीता तुमरे दरसहि पिनिदे मेरे अपदा बीरि
॥ मरा ॥ यू ग टरीने यूलु करगे हरे नाम नकु जा
मंगणसाही नितवाजे अपुने पासमि नदे जो ॥ २ ॥ अ
गहहु बुझु मति करि बहुगुरु वैबचरीअ यारी ॥ सो
गलकु मंडणु मुखउजलु दरबारि ॥ ३ ॥ मिनवेजीअ
रे आपे इआ सहाई ॥ अचरजु री आकरगे हरे नाम
आई ॥ ४ ॥ ४ ॥ २८ ॥ ५५ ॥ ॥ रागु गुयरी महला ५ ॥
मंत्रि
संत पिआरे वेचिउ आजीउ ॥ हरि बिनु मुकति नकाहु जीउ ॥
॥ मनि मिलणकी मकरि तजमनु हरि अदरसनु जाणजीउ
॥ जीव नदेवा पाग बृहमसेवा ऐहु पिरी
उ गुरि दीना जीउ ॥ १ ॥ रहाउ ॥ सुखि उनाही ऐहु जा
बुन हीबीतु अंतकी बार ओहु संगि न चालै
नितु आगै हो रि केप्रीतमसाथ जा कै संगि तेरे बंध
बुरो ॥ २ ॥ गहु पाग बृहमसर नाहि दैकमाचरग
गमासबुपटणा कीओ सोई करगा तुरगी आगै
नानकाकरि बपाकीओ ॥ ३ ॥ ४ ॥ २९ ॥ ५६ ॥ रागु पासमी
सोई
मे
रे जीउ बुलो रे बुझु रे कि मंगना ॥ देखु पासी
साधु केबैन पुनपति चिति राखु सगलो मरगा

ਕੁਰੁਕੁਸੇਤਨਕਾਰਦਿਨਾਹਿਆਸਬਦਾਈ।ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਚ ਨਿਹਾਰਾਜਾਕੇਅੰਗਿਰਸਈ।ਜਮਕੀਤਾਸਮਿਟੈਸਿਮਰਤਿ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ।੨।੧।੩।੬੪।ਗਾਉਸੁਖਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈਤੁਮਵੰਤੁਅਭਿਮਾਨੀ।ਰਾਜਾ
ਗਲਾਰਾਜੁਹਮ ਰਾਤਿਓਹਰਿਜਨਟੇਕਸੁਆਮੀ।੧।ਜੋਬੁ
ਓਟਸਮਾਰੇ।ਜੈਸਾਬੀਤੁਤੈਸਾਹੋਈ ਵਰਤੈਅਪੁਨਾਬਾਪੁਨ
।।ਰਹਾਉ।।ਆਨਾਤਿਆਗਿਕਏਇਕਆਸਰਾਸਗਲੀਸਾਗਹਿਰ
।।ਸੰਤਅਨੁਗ੍ਰਹਭਏਮ ਨਿਰਮਾਣਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਏ।।
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ।।ਜਾਕੱਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗਾ
ਜੁਗਾਮਾਹਿਸੋਕਹੀਅ ਤੁਹੈਸੁਰਾ।।ਆਤਮਜਿ ਤੈਸਗਲਵਸਿ
ਕੈਜਾਕਾਸਤਿਗੁ ਪੂਰਾ।੧।।ਠਾਕੁਰੁਗਾਈਐਆਤਮਰੰ
ਸਰਸੀਧਾਵ ਨਨਾਮੁਧਿਆਇ ਨਮਹਾਜੀਸਮਾਵ ਨਸੰਗੀ।।
।।ਜਨਕੇਚਰ ਨਵ ਸਾਹਿਮੇਰੀਅਗੇਸੰਗਿਪੁਨੀਤ ਦੇਹੀ।।
ਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਏਹੀ।੨।।੪।।੨੫।।੬੬।।
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ।।ਜਤਨਕਰੇਮਾਨੁਖਛੁਟਕੈ ਨ
ਤ ਗਜਾਮੀਜਾਨੋ।।ਧਾਧਕਰੈਕਰਿਮੁਕਾਰੇਧਾਵੈਬੇਖਕਰੇ
ਨੋ।੧।।ਜਾਨਤਦੁਰਿਤੁਮਾਹਿਪ੍ਰਭਨੇਰੈ ।।ਓਤਤਾਕੈਓਤਰੋ
ਬੈਆਵੈ ਲੱਭੀਢਿਗਾ।।ਰਹਾਉ।।ਜਬਾਬਾਗੁਤੁਟੈਨਹੀਮਨ
ਮਾਤਬਾਬਾਗੁਮੁਕਤਿਨਕੱਹੀ।।ਕਹੁਨਾਨਕਦਾਈਆਸਾਸੰ
ਤੁਭਗ ਤੁਝਨੁਸੱਹੀ।੨।।੫।।੨੬।।੬੭।।ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਨ ਮੁਗੁਰਿਦੀ ਓਹੈਅਪੁਨੈਜਾਕੈਅਸਤਕਿਰਮਾ।।ਮੁਈ

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮॥
ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਹਾਥ ਦੇ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਕੀਨੋ ਠਾਕੁਰ ਮੁਖ ਦਿਖਾਈ॥ ਸੰਤ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨੀਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ਈਹਾ ਮਾਗੀ ਗਾਤਿ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਰਿ ਨ ਕੀਓ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਨ ਬਿਧਿ ਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੪॥
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਰ ਹਰ ਨਾ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਇਹ ਕਰ ਕਰਮ॥ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾ ਮੀ॥ ੧॥ ਸਾਕ ਤ ਕੀਜੈ ਅਦਮ ਕੋ ਖੋਟਾ ਕੀਜੈ ਕੋਇ॥ ਨਹੀ ਵਦਾਈ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਿ ਕਿਰਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਦੋਇ॥ ਗਾਵੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੪॥ ੭੩॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯॥
ਸੀਮਾ ਸਿਮਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੀਤ ਪ੍ਰਭਨ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਚਰਹੁ ਮੰਗੈ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੰਗ ਰਸਨ ਰਸ ਮਗਨ ਮਾਤੀ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਰਸ ਅਪਨੈ ਬੈਰਾਗ॥ ਮਾਨਿਓ ਬੰਧਨ ਕਾਤੀ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਮਕ ਸਾਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਗਤੀ॥ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਓਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤੀ॥ ਪਾਤੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੪੨॥ ੭੪॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਾਮ ਤੁਝ ਤੇਰੇ ਨੀਕੇ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤੁਝ ਸਾਚੇ॥ ਦੁਖ ਏਉ ਉਤਰ ਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਗ॥ ੧॥

ਰਾਖੀਲਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਮਰਿਜਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥
ਵੈਜਾਸਾ॥ ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗ॥
ਇਹੁਹਰਿਕਾਧਾਸਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਾਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੰਟਸੁ॥
ਆਗੈਗੋਬਿਦੁਮੰਦਰੁਸੋਭਾ ਓਦਿਨੁਰੈਨਿ ਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾ॥
॥੨॥੭॥੪੮॥ ੭੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ॥
ਓੁਮਤੇਓਇਕੁਦਾਨੁਮਾਗਜਾਮੰਨੈਵਖਪੁਰਹੋਦੀਸੀਮਾ॥
ਨਾਮੁਮਾਗਉਰਹਾਓ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਸਾਹਿਸੰਤ ਨਕਾਂਗੁ॥
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਿਮਜਨੁਪਾਈ ਆਪੈਆਪੁਹਰਗੁਣਗਾਵਉ॥੧॥
ਤਿਥਿਵਸਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮਯੰ ਤਪ੍ਰਭਜਾਪਣ॥ਨਾਨਕਵੰਗੁ॥
ਗੋਸੁਰਥਾਪੁਤਿਜਨਮਨਬਾਪਣ॥੨॥੧੮॥੬੭॥ਗਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਮੰਗਾਓਮਾਮਤੇਸਭਿਥੱਕਾ॥ਮਾਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸਮੁਪਾਈਐ॥
ਮਰਨੈਮੱਖਾ॥ਰਹਾਓ॥ਘੱਘੇਮੁਨਿਜਨਸੰਗਿਮੀਤੁਪੁਰਾਨੰਬੇਦਪੁਕਾ॥
ਖਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧੁਸੋਇਮ ਚੁਪਾਈਐਦੱਵੈਮੁਹੇਲ੍ਹੇਲੱਕਾ॥੧॥ਆ॥
ਗਥਿਓਹਾਰਹੈਜੇਤੇਥਿਨੁਹਾਰਿਸੰਮਰ ਨਫੱਕਾ॥ਨਾਨਕਜਨਮਾ॥
ਕੋਕਟੇਮਿਲਿਸਾਧੂਬਿਨਸੇਸੱਕਾ॥੨॥੧੯॥੫੭॥੮੭॥ਗਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਾਮਹਾਸੰਤੱਖੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭੁਸਿਉ॥
ਪੁਰਨਧਿਆਨੁਰਹਾਓ॥ਮਹਾਕਲੱਲਚੁਝਹਿਮਾਇਆਕੇਕਰਮ॥
ਧਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਅਪਣਾ ਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੁਰਖ॥
ਦਾਸਕੀਘਾਲਾ॥੧॥ਸਰਬਸੱਖਰਾਜਸੁਖਸਮਾਦ ਸੁਖੀਆਕੇ॥
ਨੁਜਾਪਿਨਾ ਮੁਰਾਜਸੈਕਰ ਮੁਰਾਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਾ॥
ਨਕਾਸਾ॥੨॥੨੦॥੫੭॥੮੮॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ਜਾਰੀ

ਈਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਸੋਝਿਸਿਰਿਲੇਖੈਅਖੇਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਬੁਅਗਮੁਅਗੱਚਰੁਜੀਵਾਸਚੀਨਾਈ॥੧॥ਤੁਮਸਰਿਅਵੁਨਕੋਈਅ
ਜਾਈਜੀਉ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇਤੁਤਰਮੁਚੁਕਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰੁਤਰਮੁ
ਅਕਥੁਕਹਾਏਸਚਮਾਹਿਸਚੁਸਮਾਣਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਅਖੀ
ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ॥ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਤੁਮਸਰਿ
ਸਕਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਵਗੁਣਕੁਲਨਾਸੀਤੇਗੈਵਡਿਆਈ॥੨॥
ਤਾਸਿਗਜਣਹਾਕੁਅਲਖਸਿਰੰਦੀਆ ਜੀਉ॥ਏਕਸਾਹੀਬੁਦੂ
ਹਵਾਦਵੈਧੰਦੀਆਜੀਉ॥ਦੁਇਗਹਚਲਾਏਹੁਕਮੀਸਬਾਏਜਾ
ਅਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਬੇਲੀਬਿਖੁਲਾਦੀਸਿਰਿ
ਹੁਕਮੀਆਈਆਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਹੁਕਮੀਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਬੁਸਬਾਦੀਸਿਵਾਪੋਸਾਚਾਸਿਗਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਕੁਰ ਤੁਸੰ ਹਉ
ਦਾਸਿਸਬਾਦੀਸੁਹਾਈਆਜੀਉ॥ਬੰਦਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿ ਤਬਾਲਿਜਾ
ਸਾਈਆਜੀਉ॥ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਾਤਿਸਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀ
॥ਧਾਰ ਸਧਰਸੀਐਧਾਰ ਸੁਹੰਦੇ ਜਾਤੇਰੈਮਨਿਭਾਲੇ॥ਆਪ
ਧਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਵਿਰਲਾਗੀਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਤੁੱਹਨਿਦਰਿਸਚੇਸ ਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਕੁਖਾਪਿਆਸੱਆਥਿਵਿ
ਜਾਈਸਾਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਛਉਜਾਇਨਾਮੁਧਿਆਈਸਾਜੀਉ
ਚੁਨਾਮੁਧਿਆਈਸਚੁਚਵਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਪਛਾਣਾ॥ਦੀਆ
ਇਆਨਿਭੰਜਨੁਆਨਦੀਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨੁ
ਈਆਪੁਮੁਆਸ ਨੁਮਾਸੀ॥ਨਾਨਕਨਾ ਮੁਮਹਾ ਸੁਮੀਗਾਸਿ
ਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀ॥੫॥੨॥ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਛੰਤੁ॥ਪ

ਇਕਰਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੀ ਆਖਾ ਜੋ ਨਿ ਚਾਖਾ ਤਿਸੁ
ਵੈਰੰਗੀ ਰਾਤੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੈਰਾਗੀ ਸੀਸ ਨ ਧੰਦਾ ਮੀ ਫਨਾ ਯਮ
ਗਲਕਰਮੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੀ ਰਿਧਰਮੈ ਜੋਗ
॥੫॥੩॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ
ਹਰਿਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਸੀ ਕੀ ॥ ਸਤਿਗੁ ਮੀ
ਸ੍ਰੀਸਹਜੀ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐਸੀ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੋਹ ਦਾਮਨਿ
ਆਧਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਅਹੰਕਾ ਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ
ਵਏ ॥ ਆਧੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ ਈ ਆਧਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈ ਐ ॥ ਹ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਸੀ ਕੀ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂ
ਸੈ ਜੀਉ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵੀ ਦਨੁ ਰਾਤੀ ਐ ਕ ਦੇਨ ਪਾ ਸੈ ਜੀਉ ਕਾ ਦੇ
ਸਾਰੀ ਆਨ ਦਿਨੁ ਸਮਾਰੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਣ ਏ ਤ ਜੀਵਾ ਸ ਵ ਹੀ ਮੁ ਹੀ
ਮਨੁ ਤੀ ਪ ਤੇ ਗ ਮ ਖ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤ ਸਤਿਗੁ
ਅਨਦਿਨੁ ਬੇਬੇ ਕ ਬ ਧੇ ਬਿਚ ਰੋ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂ
॥੨॥ ਸ ਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਹਾ ਰਿ ਸੁ ਆ ਦ ਏ ਜੀ
ਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ਵ ਸਹਜਿ ਸਮਾ ਵ ਏ ਜੀ ॥ ਸਹ
ਆ ਵੈ ਤ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾ ਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀ ਤੁ ਬੈ ਰਾ ਗੀ ॥ ਹ ਪ
ਸੱਤ ਜਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਮੀ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ਵ ਏ ਜੀ ॥ ਹ ਰ ਖ
ਮੁਕਤਾ ਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾ ਵ ਏ ॥ ਸ ਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇ ਲੈ ਵ ਡ ਭ
ਰੋ ਸੁ ਆ ਵ ਏ ਜੀ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜੋ ਕਾਇਦੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨਮੁਖ ਜੰ
ਜੀਉ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦੁ ਨਾ ਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖੁ ਮੂ
ਮਾਇਆ ਦੁਖੁ ਮੂਹਿ ਆਹ ਉ ਮੈ ਰੋ ਹਿ ਆ ਮੇ ਰੀ ਮੇ ਰੀ ਕਰ ਤਾ ਹ

ਜਨਮਾਬਿਬੁਰੇਬੋਮਾਧਉ ਏਹੁਜਨਮੁਤ ਮਾਰੈਜੋਰ ਹੁਮਹਿਰ
ਆਸਪਾਸਜੀਵਉਚਿਰੁਭਈ ਓ ਦਰਸ ਨੁਦੇਖੋ।੨।੧।।
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀ ।। ।। ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੀ
ਹਰਿਕਾਨਾਮਬਿਨੁ ਝੂਠੇਸਗਲਾਪਸਾਰੋ।ਰਹਾਉ।ਨਾਮੁਤੇਰੋਮੁਰਤੁਮੁਰਾਰੀ
ਨਾਮੁਤੇਰੋਉਸਾਨਾਮੁਤੇਰਾਕੋਸਰੱਲੋਛੋਟਕਾਰੋ।ਨਾਮੁਤੇਰੋਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤੇਰੋਚੰਦਨੁਘਸੀਸ ਪੈਨਾ ਮੁਖੇਤੁਸੁਪੀਕਉਚਾਰੋ।੧।ਨਾਮੁਤੇਰੋਜੀਵ
ਮੁਤੇਰੋਬਾਤੀਨਾਮੁਤੇਰੋਤੁਲੋਮਾਹਿਪਸਾਰੋ।ਨਾਮਤੇਰੋਕੀਜੈਸੋ
ਗਾਈਭਾਇਓਉ ਜੀਆਰੱਤਵਨਸਗਲਾਰੋ।੨।ਨਾਮੁਤੇਰੋਤੁਰ
ਨਾ ਮੁਹੁਲਾਮਾਲਾਕੁਰਮਸਹਰ ਹਸਗਲਾਸੁਹਾਰੋ।ਤੇਰੋਕੀਅ
ਪੀਕਿਆਅਰਪਉਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਸੁਪੀਚਵਰੁਹੁਲਾਰੋ।੩।ਦਸਅਠਆ
ਚਾਰੇਖਾਣੀਇਹੈਵਰਤਤੈਹੋਸਗਲਾਸੰਸਾਰੋ।ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਨਹੁ
ਆਰਤੀਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿਭੇਗਤੁ ਪਾਰੋ।੪।੨।ਰਾਗੁਧਨਾਸ
।ਚਿਤਸਿਮਰ ਨੁਕਰਉ ਨਿਅਵਿਘਨਿ ਸਦ ਨਬਾਨੀਸੁਜਸੁ
ਰਿਗਖਉ ਅਨਸੁਮਧੁਰ ਗੁਕਰਉਚਰ ਨਾਹੀਰਦੈਧਰਉਸ
ਮੈਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ।੧।ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜੀਨਿਘਟੈ
ਜੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਆਈ ਜੀਆਸਟੈ।ਰਹਾਉ।ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਨਾਕਾਖੁਨ ਹੀਉਪਜੈਤਾਵਾਂਬਿਨੁ ਭਗਤਿਨਤੀਓਪਤੇਗੀ।ਕਹੈ
ਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਗਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਗੀ।੨
ੴਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕੀ।ਨਾਮਇਲੈਕੈ
ਬੁਲੀਗਈ ਗੀ।ਦੁਰਿਜਨੁਕਿਤੁਬਾਰੱਕਰਮੁਤੀ।ਰਹਾਉ।ਸੰਕਰਾਸਸ
ਬਾਸਤਾਸੁਰਸਰੀ ਈਸਨਾਰਕੋ।ਕੁਆਜਨਮਧੋਮਾ

ਖਾਵੈ॥੨॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧॥
॥ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਤੁਮ ਚਿਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਾ
ਦਾਰਤਾ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮੰਗਿ ਘੀਉ ਖਾਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਤੁਹੀ
ਹਿਤ ਜੀਉ॥ ॥ਪਤਿ ਆਵਹਿ ਪਤਿ ਜਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਸ
॥੧॥ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਸਮ ਸਭਿ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤਜਿ ਜਨਿ ਤੁਹੀ ਉਗਵੰ
ਰਕੀ ਸੀ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜਨ ਪੰਨਾ ਲੈ ਮੰਗੀ॥੨॥੧॥ ੴ

ਮਨਮਾਹੀਸਤਗੁਰਾਂਧੀਆਨ	੪੮੨	ਤੁਖਾਰਮਹੋਤਸੀਗੀਕਾ।
ਜਾਕਉਤਏਗੱਖੀਦਸਹਾਈ	੪੮੨	ਮਃ ੪ ਹਮਬਾਰਕਬਖੁਨ
ਗੱਵਿਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਗੁਪਾ।	੪੮੨	ਜੱਹੀਅਗੇਨਾਮਰਤਨਹਰ
ਕੱਈਜਨਹਰਿਸੱਦੈਜੱਗੇ।	੪੮੨	ਹੀਰਾਲਾਲਰਤਨਆਤਿ
ਚਾਤ੍ਰਿਕਾਚਿਤਵਤਚਗਸਾਤਿ	੪੮੨	ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨਪੁਰਖਦ
ਮਨਤਨਿਬਾਸੀਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ	੪੮੨	ਜੀਨਹਰਿਹਰ-ਹੀਰਦੇਨਾਮ
ਆਏਅਨੇਕਜਨਮਭ੍ਰਮਸਗ੍ਰੀ	੪੮੩	ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈ
ਹਰਜਨਾਸਿਮਰਹੁਰੇਹਰਦੇਸ਼ਾ।	੪੮੩	ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਾਮ
ਮਃ ੯ ਚੁਲ੍ਹੈਮਨਮਾਈਆਫਿਰ	੪੮੩	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜ
ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਾ। ਹਰਿਜੀਰ	੪੮੩	ਜਸਿਰਸਿਰਾਮਰਸਾਲਸ
ਬੰਧੁਰਾ ਸੁਨਿਆਰਹਮਾਰੇਸਜਨ	੪੮੩	ਆਪੇਜੱਗੀਜੁਗਾਤਿਜੁਗ
ਜੀਉਜਾਨਉਤਿਉਰਾਖਹਰਿ	੪੮੪	ਜੀਆਸਾਤਿਸੰਗਾਤਿਸੰਗ
ਧਾਧਾਨੁਸੰਸਾਰਗਗਰਤਅਟੀ	੪੮੪	ਕੱਈਜਾਨੈਕਵਨਈਹਾਜਗ
ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਕੀਵਾਰ ਮਃ ੫	੪੮੫	ਏਹੁਸਦੇਸਕੱਪੀਅਕਹੀਓ
ਆਦਿਪੁਰਖਿਮਧਪੁਰਖਅੰਤ		ਧੀਰਉਸਹਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭੱਕ
ਨਾਥਕਚੁਨਜਾਨਉਮਨਮਾ	੪੮੭	ਜਾਵੀਏਸਾਜਨਮੇਲਾਥ
		ਅਬਮੋਸੁਖਪਾਇਓਹਰ

ਵਡਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਅਲਖਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਫੀਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਭੇਖਾ ॥ ਕਰਹਿ ਤਪੁ ਦੇਹ ਕਲਪਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮਾ ਮਲੁ ਦੁਰਮਤਿ ਨ ਉਤਰੀ ਕਾਲਖਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸੇਵੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸਭ ਸੁਧਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ਜਿਉ ਸਸਿ ਦੇਖਿ ਕਮਲ ਬਿਗਸਾ ॥੩॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਰਮ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਲਹ ਮਗ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਾ ਅੰਧਿਆਰੇ ਕਰਿ ਗਹਿ ਕਾਢਹੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਜੈਤਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਧਾਤੁ ਅਲਖ ਕੀ ਲੇਪੈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਲੇਵੈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ॥ ਮਨੁ ਮਣਕਾ ਗਹਿ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਖੀ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤੁਹ ਰਿਦ ਰਾਖਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੇਹ ਮਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹੀ

ਹਾਉ ਆਪੋ ਮਹਗਉ ਗੀ ਜਿਨ ਕਉ ਏਹ ਸੀ ਤਿਨ ਗਸੁ ਪੀਅਉ
ਕੀਨੀ ਤਉ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦ ਗਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਖਿਦਾਸਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰ ਨ ਹਾਰੇ ਅਬੁਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਧੁਪਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥੫੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮ
ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੀ ਸਰਹੀ ਉਧਰ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਹੁ
ਚਰਣੀ ਗਹਾਉ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਹਰਿ ਨੀਮ
ਰਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਹੀ
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਸਭ ਸਾਚੀ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਹੀ ॥੧॥
ਨਹ ਪਾਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧਾਵ ਤਹ ਰਿਨ ਮਾਰਗ ਅਤਿ ਗਹੀ ॥੨॥
॥੧੨॥੫੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਦੈਗਮ
ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹ ਸੇਵਕ ਮਾਗੇ ॥੧॥
ਤਿਥੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾ ਜੋਰੁ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕੋ ਚੁਨਹੀ ਅਦਕੁ ਦੇਵ ਤਜਹ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ
ਆਨ ਜੋਰ ਤਜੀ ਸੋਇ ਸੋਈ ਬਿਨਸ ਤਹਾ ਮਾਨ ਚਰ ਨਹ ਮਾਨਹਿ
ਹੁਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾ ਮਾ ॥੨॥੧॥੧੩॥੨੪॥

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਬੂਝਿਉ ਮਨੁ ਮਾਈਆ ਉਝਾਈ ਓ ਜੱਜੈ ਕਰਮ ਕਰੀ ਅਜਾਣ
ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਈ ਓ ਰਹਾਉ ਸਮਝਨ ਪਰੀ ਬੈਰਾਗ
ਉਜਾ ਸੁਹਾ ਕਿਛੁ ਬਿਸਰਾਈ ਓ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਜਾਨ ਨ ਓਨਾ
ਨਰ ਉਧਾਈ ਓ ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰ ਤਾ ਕੋ

ਦੇਹਿਆ ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜਿਸੁ ਤਿਨਯੈ ਅੰਖ ਗੁਝੁ
ਕਰਾਉ ਗਨਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਜਿਥਾ ਦੇਖਾਉ ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥
ਗਾਹੀਰਾਉ ਕਾ ਪਹਿਨਾਈਐ ਅਠਪਹਰ ਰਵ ਰਹੀਐ ਸੰਖ
ਆਈਐ ਗਾਧਿਆਇ ਸੱਖੁ ਬੁਸਦਾ ਆਪੁਨਾ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆਧਰ
ਤਰੀਮਾਨੁ ਮੁੰਹੁਦਿਕਾ ਗੁਦੁਨਾਏਕਸਿ ਉਰਿ ਦਿਦਾਈਐ ਅਰ
ਨੁਖੁ ਅਗਲੇ ਆਪੁ ਸਗਲਾ ਮਿਟਾਈਐ ॥ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਨਾ
ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰਮ ਨਤਾਕ
ਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਕੈ ਹਾਥ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬ
ਹੋ ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਸਾਖੀ ਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੁਸਰਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ॥
ਹੰਤਰਿਆਮੀ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਜਾਣਿਆ ਮਹੀਆ ਜਿਪੁ
ਸਰਬਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਨੀਆ ਗੱਧਾ ਜਗੰਦ ਅੰਤਰਾ ਚੇਲੇ
ਤਾਕੇ ਕਿਆ ਗਨੀਆ ਭਜੁ ਸਗਲ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਹਰਾਮੀ ਤਿ
ਨਾਲਾ ਨਾਹਿ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਤਿਨਾਨਕ ਚਾਇਆ ਰਹੁ ਤੀ ਸੁ
ਥਾ ਤਿਨਾ ਮੁਹੋਈ ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੀਉ ਤੇ ਸਾਜਿ ਚਿਤ ਦਿਆ
ਪਾਇਆ ਗਨਕਰਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਸੁਖਾ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ॥
ਆਬੁ ਬੁਲਾਇਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਜੱਤੀ
ਕੋਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰ ਤੁਮਿ ਟੇਕਿ ਲਾਬਿ ਬਖੁਸੀ ਤਪਤਿਅ
ਆਗਾਹਿ ਬੁਝਾਲੀਨੇ ਦਾਇਆ ਕੀਨਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਨੀਆ ਲੈ
ਏਹਰਿ ਮਿਆਏ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਧਾਰੀ ਮੋਖਿ ਨਾਇ ਕਪਲੇ ॥੪॥੨॥ ॥ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ
ਪ ॥ਛੰਤੁ॥ ॥ਪੰਧਾਹੁ ਸੰਸਾ ਗੁਰਾ ਬਿਆਰਿਆ

ਰਤੇਪਾਧਅਨੇਕਮਾਈਆਰੰਗਰਾਟਿਆਰਾਲੱਤੇਮੱਹਿਆਕੀਮਸੀਬੁਰੀ
ਨੁਚੀਤਨਆਵਏਰਾਪੁਰਮੀਤਰਾਬੀਉਹਾਰਬਨੀਤਾਏਹਕਰ ਤਾਬੀਹਾਦੇ
ਪੁਸੀਦੀਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖਯਰਮਦੁਰੁਚੰਤੀਹਿਆਰਾਸੀਰ ਤੁ
ਮਨਮੀਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨਹੀਖਟਿਆਰਾ ਗਉੜੀਮਕਰਮੀਆ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਰਾਵਹੀਰਾਕੁਰਮਾਹਿਜੱਨੀਆਸੰਧਾਰਿਜਨਮਹੀਆਵ
ਧਸੁਪੰਖੀਸੈਲਾਤਰਵ ਰੰਗਲਤਕਬੁਨਆਵਏਰਾਬੀਜੁਬੋਵ ਸੀਂ
ਕੁਰਾਹਿਕੀਆਅਪਹਾਧਾਵਏਰਾਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰ ਤਜੁਐਪੁਕੁਆਂ
ਭਾਵਹੀਰਾਬੀਨਵੰਤੋਨਾਨਕਰਤਰਮਾਹਿਰ ਮਾਏਖੀਖਨੁਇਕ ਟਿਕੁਧਾ
॥੨॥ਜੱਬਜੁਗਾਈਆਰਾਬੀਤੀਤਿਜਨੁਮਲਿਬੈਠੀਆਰਾਰਕਰੰਧਾ
ਸੀਰ ਤੁਲਾਨੈਦੁਨ ਤੀਹਿਆਰਾਨਹਨੈਨਦੀਸੈਰਾਬੀਨੁਤਜ ਨਈਸੰਦ
ਮਾਈਆਚਾਲਿਆਰਾਕਰਿਆਨਮਾਨਹਿਸੀਰਿਖਾਕੁਛਨਾਹੀਮੈ
ਸੰਗਿਮ ਨੁਤ ਨੁਜਾਲਿਆਰਾਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਾਅਪਾਰਪੁਰਾਨਨ
ਖਮਨਮਾਹਿਦੁਹਿਆਰਾਬੀਨਵੰਤੋਨਾਨਕਕੱਟਿਕਾਰਾਰਾਬੀਨਸ
ਰਨਝੂਠਿਆਰਾ ਤੁਰਾਚਰਨ ਕਮਲਾਸਰ ਨਾਇਨਾਨਕੁਆਈਆਰਾ
ਤ ਤੁਰੈਸੰਜਾ ਰੁਪੁਕੁਆਪੁਤਰਾਈਆਰਾਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਕੁਨੋ
ਕਰਿਅੰਰੁਪੁਕੁਜੀਤਰਿਆਰਾਹਰਿਮਾਨਿਪਾਈਏਨਾਮਦੀਐਵ
ਬੁਨ ਬੀਚਾਰਿਆਰਾਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਹੀਲੱਤੀਦਾ
ਆਰਾਬੀਨਵੰਤੋਨਾਨਕਸਦਾਤਿਪਤੇਹਰਿਨਾਮੁਲੱਤੁਜਨੁਧਾਈਆਰਾ
॥੩॥ ॥

ਦਰਦੀਏਪ੍ਰਭੁਦੇਵਨਜੱਗਾਹਰਿਸਿਮਰ ਤੁ ਤਨੁਮ ਨੁਹਰਿਆਨਹੀ
ਵੀਜੱਗਾਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਰੁਲਗਮ ਹੁਬੀਨਸੇਸਭਿੱਗ ਗੁਰਤੁ ॥ ਸਾਧ
ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰੰਨਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹਾਹਰਿਭੁਗਤਿਤੁਦਵ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਬੀਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹਾ ॥੧॥ ॥ ਤਪਦਲ ॥ ਰਤੁਟੀਅ
ਪ੍ਰੀਤਿਜੱਨਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉਨਾਨਕਸਚੀਗੀਤਿਸਾਈਸੇਤੀਰਤਿਆ
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁਬੀਸਰ ਤਤ ਨੁਤਸਮਹੱਈਕਹਤੇ ਸਤਿਪੁ
ਖਿਨੁਰਿਹਮਾਹਿਬਸਨੁਦੇਵਹੀਜੀਨਾਸਿਉ ਸੱਦੀਹੇਤੁਕਰਿਆਨ
ਬੁਸੱਚਿਆਸੱਕਾਰਜਿਕੇਤਾਜੋਸਾਚੀਜੋਸੱਜੁਸੈਕਰਮ ਏਹੁਖੇਤੁ
ਕਿਰ ਤਖਲਹਾਰਿਏ ਸਾਰਿਆ ਜੱਨੀਭਗਮੇਤੁ ॥੪॥ ॥ਸਲੱਕੁ॥
ਕੱਦਹਾਈਸਨੰਆਨਿਕਸੱਧਨਪਾਇਤਹਾਕੁਚੱ ਤਨਾਨਕਹਾ
ਗਸਨਾਸਰਬਪਾਪਾਬੀਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ॥ ਤਪਦਲ ॥ ਸੀਧਲੁਕੀ
ਘਲਾਕੱਰੀਇਤੀਮਭਾਹੀ ॥ਸਹਿਦਸੰਦਤੱਸਚੁਸਹੁਨਾਨਕਹਾਕੇਪੁਖੇ
ਹਾ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕੱਟਿਅਘਾਸਭਿਨਾਸਹੱਹੀਸਿਮਰ ਤਹਾ
ਉਮਨਾਚੰਦੇਫਲਪਾਈਆਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥ਜਨਮਮਰਣਦੈ
ਅਤਿਨੀਚਜਾਸਚ ਬਾਓ ॥ਪੂਰਾਬਿਹੱਦੈਲਿਖਿਆਹਰਿਚਰਣਸਾ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਗਾਖਿਐਹੁਨਾਨਕਬਖ੍ਸਿਜਾਉ ॥੫॥ ॥ਸਲੱ
ਰਿਹਾਰਚਨਅਪਾਰੰਮਨਿਬੀਲਾਸਸੁਆਦੰ ਗਸਹਾਚਰੰਚਨਹੋਸਿਮ
ਨਾਨਕਤੇਜਨੰਤਬੀਸਟਾਕਿਰਮ ਹਾ ॥੧॥ ॥ ॥ਅਸੁਚ
ਬਾਹਰਭਕਿਹੁਮੰਝਿਮੁਹਬਾਤੰਨਿਹੁ ॥ਸੱਸਾਈਜੋਇ ਸੋਨਾਨਕਸੱਤੁਪੁ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁੰਦਰਸੋਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੱਗਣੁਪੂਰੋ
ਸੱਈਨਚੰਦਨਅਗੰਧਲਾਇਮੱਤੀਹੀਰੇਮਨਾਇਛਸੁਖਮਾਣਦਾ

ਬੀਨੁਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਢਿਗੈ ਮੈਤਾਗਨਿ ਆਗ ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥
ਟੰਚੁਪਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਬਤਹਾਸੰਚੰਤਿਬਿਖਿਆਛਲੰਤਿ
ਨਕਬੀਨੁਹਰਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੇ॥੧॥ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਯੇਬੰਦਤੁੰ
ਤੁਮਾਦੀਸਾਮੁਸੱਹਲਾਅਛੁਨਾਛਦੱਤੁਮੁਝੁਨਾਨਕਸਾਖਿਨਜੁ
ਆਗ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਲਾਦੀਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸਾਥਿਨੁ
॥ਤਿਸਦਾਕਹੁਕਿਆਜਤ ਨੁਜੀਸਤੇਵੰਨੀਐ॥ਹਰਿਬੀਸਰੈ ਐਥਿ
ਵੈਨਾਮ ਨੁਰੰਜੀਐ॥ਪ੍ਰਭੁਬਖੁੜਿਅ ਨਾਲਗੇਨਰਕਿਸਾਂਜੀਐ॥ਧੁ
ਬੁਦਇਆਝੁਨਾਨਕਤਉਤੰਨੀਐ॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹ
ਧਰੀਸਟੰਨਚਭੱਗਸ ਰੀਸਟੰਨ ਚਰੀਸਟੰਸੁਖਮਾਣੁਆਗੀਸ
ਸੰਗੀਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਰੀਸਟੰਪ੍ਰਭੁਦਰਸਨੰ॥੧॥ ॥ ॥ ॥
ਤੁਸੋਨੋਹੁਮਨਮਝਾਹੁਮਤਿਆ॥ਵਿਚਤੁੱਸਚਬੱਰਿਨਾਨਕੀਮ ਹਵੱਸੋ
॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਬੀਨੁਕਛੁਨਾਲਾਗਈਤੁਗਤ ਨ
ਠਾਆਨਸੁਆ ਦਸਾਓਢੀਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨਓਡੀਠਾਆਗੀ
ਭਰਮਦੁਖਕਟਿਆਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥ਚਰਨਕਮਲਾਮਨ
ਆਨਿਓਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਜੀਓਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੁਬੀਨਸੋਸਭੁਝੂ
॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਤਿਅਕਤਜਨੰ ਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਲੋਕੰ
ਘਾਂਡਾਨਾਦਾ॥ਬਾਣਬੇਧੰਚੁਕਰੰਕਨਾਦੰ ਅਲਿਬੰਧਨਕੁ
ਸਹਾਚਰਨਕਮਲਾਰਚੰ ਤੁੰਤਹਨਾਨਕਆਨਨੁਝੂਰੇ
॥ ॥ ॥ਸੁਖੁਤਿਖਾਓਪਜਾਕਛੁਤਿਆਗਨਤੇਉਪਿਤੁ
ਸੰਗਾਤੀਸੁਧਹੀਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤਸਮਿ ਤੁ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥

ਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਸੱਸੁਰ ਤੁਰਤ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਸੀਤੁ ਮਿਲੇ ਗਾਮਾਂ
ਆਵਹ ਰਹਰਿਧਿਆਈ ਕੈ ਮਨਿ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗ
ਗੁਰੁ ਈਸੁ ਮਿਲਾਵਾ ਗਾਧਰਾਈ ॥ ਅਨਿਦਰਸ ਨਹੀਂ ਆਸਹੈ ਮਾਂ
ਜਾਈ ॥੧੫॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ
ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾ ॥ ਸਰਣਿ ਸੁਰਤਿ ਗਵਨ ਜਪੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿ
॥੧॥ ॥ ਛੰਤ ॥ ਛਡਿ ਉਤਭੁਅ ਪੁਲਗਾ ਤੁਚਰਣ ਲਾਧਸੋ
ਦੁਖੁ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਖੇਵੰਦਿਆ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੋਹਿ
ਦਇਆ ਮਦਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿ ਆਗਾ ਰਖਿਆ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਭ੍ਰਮੰਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿ
ਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਬੀਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ
ਲੇਹੁ ਦਇਆ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸੰਤ ਓਟ ਗਹੀ ਦਇਆਲ ਅਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥
ਅੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਓਟਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਸੁਰਹਾ ॥੧॥ ॥ ਛੰਤ ॥
ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨਸਰ ਦਰੁ ਤਿਮੁ ਨਿ ਮਿਟਈ ਘਾਮ ਸੀਤ ਬੁਧਿ
ਕਾਜ ਪੰਦ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਹ ਨਾਮ
ਕੀਓ ਤੁ ਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਸੁਣਿ ਪਾਤ ਪੁਰੰ ਦਰ ਨਿਰਬੁ
ਤੁਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੁਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮ ਧਨੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ
ਐਵਡੋ ਪੁੰਨ ਆਵਹ ਰਹਰਿਧਿਆ ॥ ਇਹ ਰਸ ਜਸੁ ਨਿਤ
॥੧੭॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬੰਦ ਖਹ ਬੰਦੀ
ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹਾ ॥ ਦਇਆ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ਨਾਨ
ਪ ਤਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ॥ ਛੰਤ ॥ ਕਾਹੀ ਬਾਂਦੀ

रागुजैतसीरीवाणीभगत रविदासजीकी। ੴसतिगुरप्रसादि
नाथकछुजानउ रामनुमानिअवैहागबैरागकरीअउ
कहीअतहॅ जगतगुर सुआमीरहमकहीअतकबलनुरसी
मीरा।१।इनयंचनमेरॅमनुलुबिगारिओ।यछुयछुह
तेअंत गुपारिओ।२।जतदेखउतितदुखरीरमसीआजी
यहिबिधिनिगमतएसाखी।३।रॅगतमनरेउमाधउसा
सीसुधगहिसहसनगगांमी।४।इनदुतनखछुथपुक
रिओबडॅनिलजअजहुनहीहारिओ।५।कहिरविदास
हारकैसैकरीऐ।गबिनुरघुनाथसरनिकावीजीऐ।६।१

पाने	ੴसतिगुरप्रसादि	४८१	नीकेगुनगाउंमीठ
४८०	रतनरागगउडीमः४	४८१	सतिगुरआइउ
	हरीबीनगहिनमकैम	४८१	गमनगुनगॅपछ
४८०	मः५ मंतनअदगनकाफुरं	४८१	निदकगुरकिरपा
४८०	हरीबीसगतीमदाखुश	४८२	रिगयनऊमहिं
४८०	पाईउमेमहिंदाहदी	४८२	हरिकेचरनीकम
४८०	मानुखाबीनखुसैबीरथा	४८२	हरिहरिनामासदा
४८१	कैपगहियबमहुरिद	४८२	सुआमीसगनिपुर
४८१	मागउदानहरकुनाम	४८२	गहाल्यारीछि
४८१	एकजीवनामनेसाध	४८२	गमदेहैरंगीर

ਪੁਤ੍ਰਾਸਹਿਤਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ਧਾਰੇ ਗਾਗੁਤੱਤੀਚਾਨੀਕਾਸ੍ਰ
ਗਾਰਬਗਰੇਲਵੱਸ੍ਰਤਤੱਤੈ ੪੯੫ ਕੱਸੀਚੱਲੈਂਗਨਿਵ੍ਹਾਕੱਟੈ
ਸੋਆੱਗੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨ
ਸਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ ੪੯੫ ਰਖੁਨਕੱਕਲੰਕਰਗਹਿਤ
ਪ੍ਰਭਜੀਸਾਲ੍ਹਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਿ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਯਗਰੀਯ੍ਰਤ੍ਰ ੪੯੫ ਤੀਨਛੁੰਦਦੇਖ੍ਯਾਗ੍ਰਾਛੇ
ਸਾਈਮੇਰੇਸਹਿਕੀਧਿਆ
ਹਰਿਜੱਪਯਾਤਿਤਪਾਵਨ
ਸਾਈਸਾਈਆਰਾਧ੍ਯੁਤ੍ਰ
ਸਾਈਗੁਰਸਨੇਗੁਰਮੀਤ
ਸਾਧਸੰਗਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਸਾਈਮੇਰੇਸਹਿਕੱਸੁਖ
ਹਰਿਹਰਿਚਰਸਹਿਨਾਰਿਦ
ਗਾਗੁਤੱਤੀਸਹਲਾਲ੍ਹ

ਕਹਤੱਕਹਾਸਪਹਨੀਐ
ਯਸਾਈਕਾਕਾਸ੍ਰੀਹਰਿ

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ ੪।। ਘਰੁ ੧।। ਚਉਪਦਾ।

।।ਹਰਿਬਿਨੁਕਰਮਨਸਕੈਸਾਖੈ।।ਸੋਸਮੁਝੈਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਦੇਖੈ।ਰਹਾਉ।।
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਲੇ ਬਹੁਰਿਨਤਵਜਾਲਿਹਰਾ।।ਰਹਾਉ।।ਸੋ
ਅਰੇਲੱਚਲਗੀ ਪ੍ਰਭੁਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੇਰਾ।।ਸਤਿਗੁ
ਇਆਲਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਪਾਧਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰਾ।।
ਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੱਦਿਦਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰਾ
ਰਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿ ਮੀਠਾਲਾਗਾਮੁਖਿਮਾਸਤਕਿਤਾਗੁਚੰਗੇਰਾ
ਚੱਕੁਇਕਾਰਜਿਨਾਮ ਨੁਲਾਗਾਹਰਿਇ ਸਾਰਿਆਪੁਰਖੁਨਿ
ਓਇਅਨਮੁਖਮੁਤੁਅਗਿਆਨੀਕਹੀਆਹਿਤਿਨਮਾਸਤਕਿਚੁਚਾ
।।ਤ।।ਬਿਬੇਕਬੁਧੇਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਗੁਰਾਗਿਆਗੁਗਯੁਕੁਕੇ
ਨਕਨਾਮੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਧੁਰਿਮਾਸਤਕਿਤਾਗੁਲਿਖੇਰਾ।।੬।।
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੫।। ਘਰੁ ੧।। ਦੁਪਦੇ।। ।।ਸੰਤਹ
ਨਕਾਹੁਜਾਨੀ।।ਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾਰੰਗਿਹਰਿਕੈਜਾਕੋਪਖੁਸੁਆ
ਰਹਾਉ।।ਉਚਸਮਾਨਿਛਾਕੁਰਤੇ ਹੋ ਅਵਰੁਨਕਾਹੁਤੁਨੀਆ
ਮਰੁਮਿ ਲਿਓਕਰਾਤੁਨਕਉ ਰਾਚੇਰਹੇਚੱਰਿਕਿਆਨੀ।।੧।।ਚੱਗਸੱ
ਜਰਾ ਮਰਾਰੋਜਨਹੀਨਿਕਟਾਨੀ।।ਨਿਰਭਉਹੁੱਈਰਹੇਨਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਮ ਨੁਮਾਨੀ।।੨।।੧।। ।।ਰਾਗੁਟੱਡੀਮਹਲਾ
ਹਰਿਬਿਸਰ ਤਸਦਾਖੁਆਰੀ।।ਤਾਕਉਧੱਧਾਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾਕ
ਹਾਰੀ।।ਰਹਾਉ।।ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨੁ ਬਲਾਨਸਮਧੀ
ਜਾਰੀ।।ਨਵਖੰਡਪਤਿਹੋਵਨੁਕਮਾਵੈਅੰਤਿਹ ਲੈ ਗੱਹਾਰੀ।।੧।।ਗੁਣੀ
ਨਤਿਹੀਗਾਇਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।।ਸੱਸੁਖੀਸਾਧੰਨੁਓਜਨ

ਰਾਗ ਗੱਡੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਨੀਕਾ ਤੇ ਮੀਤ ਧਿਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ
ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਾਉ ॥ ਦਾਸਤੁ ਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵ ਉਧਰੁ ਸਾਸਤ
ਬੋਲਾਵਉ ਮਹਾ ਪਤਿ ਤਤ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨਿਧਿ
ਉ ॥੧॥ ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਬੁਰਾ ਭਲਾ
ਤੁਮ ਦੇਹਿ ਤ ਹੀ ਇਹੁ ਪਾਈ ਪਤੇ ਆਨ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਵਉ ॥੨॥ ਸਾਧ
ਟੇ ਜਾਗਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲਾ ਰੈਨ ਹੋਈ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਹੋਇ ਰਾਧਤ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨਾ ਜਾਹੀਐ ॥੩॥ ਸਦ ਸਦਾ
ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਮਰੋ ਰਾਖਨ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਾਰੇ
ਤੁਮ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਰਾਖੀ ॥੪॥੩॥੫॥ ਰਾਗ ਗੱਡੀ ਮਹ
ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮਾ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮ
ਧਾਰਹੁ ਗਾਮ ॥ ਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਰੁ ਲਸਕਰ ਕੋਟ ਭੂਮ ਸਗਲ
ਰਖੀਆ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿ
ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਵਿਦ ਅਵਰੁ ਜੋ ਚਾਹਉ ਤੀਸਰ ਸਗਲ ਬਾਦ
ਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੋਰ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ਥੀਰਾ ॥੨॥
ਰਾਗ ਗੱਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੰਨਾ ਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੋ ॥
ਨ ਸੁਖਾਈ ਸੁਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ
ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਧਰਵਾਰੋ ॥ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੋ
ਨਾਮੁ ਮੋਰ ਉਨਿ ਸਤਾਰੋ ॥੧॥ ਅਬ ਖੋਵਿ ਨ ਸਕਹੀ ਅਤ ਬਹੁ ਤੇਰ
ਨਕ ਛੁ ਸੰਗਾਰੋ ॥ ਇਸ ਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਗਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੋ ਬੰ
॥੭॥ ॥ ਰਾਗ ਗੱਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮੀਤ

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਿਰਪਾ ਨਤਨਾਮ ਨਾਰਿਆਣ ਧਰਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਜਨ ਨੁਖ
ਮੀਢਾ ਕਨਕਉਈ ਕੁਹਰੇ ਰਹਾਉ ਆਨਿਕਾ ਛਿਦ੍ਰ ਬੰਧਿ ਬੰ
ਕਤਖਾ ਮਨਜਾਹੀ ਕਰੇ ਜਿਸਕਾ ਬੱਧਿ ਖੁਤੀਸੁ ਆਰਾਧੇ
ਸੇਖਰੇ ॥੧॥ ਰਾ ਲੀਸੈ ਉਠਾਇ ਤਰਾ ਹੈ ਉਇ ਉਹਨੀ
ਰੇ ਜੱਸੁ ਕਰਤਿਨਾ ਕਰਿ ਛੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ॥
॥੧੨॥ ॥ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇਚਰ ਨਕਾਮ
ਨਿਧਿ ਆਉ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾ ਕੁਧਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧ ਮੁਨ
ਨਾਉ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ
॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਅਗੈ ਅਰਦਾ
॥ ਸੰਤ ਧਾਰੀ ਬੈਦ ਨਾਉ ਇਨ ਕਰਤਾਰ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਵਰ
ਬੁਧੇ ਪੁਰ ਨਸੁਖਦਾਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮ ॥੧
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਰ ਜੀ
ਧਾਰੇ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਾ
ਉਹ ਜਿਸ ਕੇ ਸੋਹਿ ਰਿਤਨ ਹੀਰਾ ਮਾਲੇ ਬਿਨ ਸੇ ਸੱਗ ਸੰਤ
ਡਬਦੇ ਈ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੱਦੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥
ਅਜੰ ਤਹੱਦੇ ਮਹ ਰਵਾਨ ਦਾ ਪਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਨਕਾਸ ਗਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੀਸ ਗਨਿ ਪਰਿਉ
ਰੇ ਗਾਵੱਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਕਉ ਨੁ ਉਧਾ
ਹਾਉ ॥ ਖੱਜਤ ਖੱਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀ

ਕਾਇ ਨਾ ॥੧॥ ਥਿਮ ਨਾਥਿ ਸਮਭਏ ਥਿਮਾਏ ਅਨਹਥੀਉ
ਜਾਇ ਨਾ ਗਸਨਾਸਿ ਮਰੀਸਿ ਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਨ ਕਲਦਾ ਸਾਇ
ਲੀਜਾਇ ਨਾ ॥੨॥ ੬ ॥੨੫ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਟੱਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਰਾਇ ਦੀ ਕਰੀ ਅਗਨਿ ਮੋਹ ਘਰੀ ਚਾਰਿ ਆ
ਦਰਜਨ ਥਿਨੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਾਜ ਜੁ ਰਹਾਉ ॥ ਛੱਡਿ ਸੀਆਨਪ ਚਤੁ
ਰਾਈ ਦੁਇਕ ਗਜੱਹੀ ਥਾਮਿ ਚਲਾ ਸੀ ਮਰਿ ਸਮਾ ਮੀਅੰਤ
ਮੀ ਮਨੁ ਖਦੇ ਹਕਾਇ ਹਉਤੁ ਮ ਢਲਾ ॥੧॥ ਬੇਦ ਬਖੀ ਆਨ
ਪੁਜਨ ਚਾ ਗਹੀ ਨ ਸਮਾ ਸੂਤ ਨਹੀ ਖਲਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤੁ ਗਾਂਤਿ ਰਚੇ ਜਾ
ਹਰਿ ਸੀ ਮਾ ਰਾਨਿ ਦਹ ਨ ਭਏ ਮਲਾ ॥੨॥ ੭ ॥੨੬॥ ਗੁਟੱਡੀ ਮ
ਮਾਈ ਚਰ ਨਾ ਪੁਰ ਮੀਠੇ ਰਾਇ ਡੈਤ ਰਾਗੇ ਦੈ ਵੈ ਧਰ ਮੋ ਮਾ ਕੁ ਕੱਟੇ ਮ
ਸ ਨੁ ਗੁਰ ਡੀ ਨੇ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵਤ ਅ ਚੁਤ ਆ ਥਿ ਨੀ ਕ
ਕੂੰ ਥਿ ਨ ਸੋ ਮ ਦ ਫੀ ਨੇ ਗਾ ਅਸਾ ਥਿ ਰਾ ਤੇ ਏ ਸਾ ਰ ਰੰ ਗੀ ਰਾ ਤੇ ਜ ਨ ਮਾ
ਬਹੁ ਰੰ ਨ ਹੀ ਪੀ ਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾ ਥਿ ਨੁ ਹਾ ਰਿ ਭੁ ਜ ਨ ਰੰ ਗ ਰਸ ਮੋ
ਤੁ ਦਾ ਇ ਆ ਜ ਜਾ ਨੇ ਸੋ ਭ ਤੇ ਝੂ ਠੇ ਗ ਨ ਮਾ ਰ ਤ ਨੁ ਧਾ ਈ ਓ ਜ ਨ ਨਾ ਸ
ਥਿ ਹੁ ਨ ਚ ਲੇ ਸਾ ਥਿ ਮੁ ਨੇ ॥੨॥ ਦ ॥੨੭॥ ਗੁਟੱਡੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਾ ਧ ਸੰ ਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਚਿ ਤਾ ਗਿ ਸਹ ਜ ਅ ਨੰ ਦੁ ਹੈ
ਰਾ ਤੀ ਅੰ ਕੁ ਚ ਲੱ ਠ ਮਾ ਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ ਪੁ ਰਾ ਕੇ ਟੀ ਓ ਦ
ਗੀ ਜ ਕੱ ਅੰ ਤੁ ਨ ਪਾ ਰ ਦਾ ਰਾ ॥ ਕ ਰੁ ਗਾ ਹਿ ਕ ਢਿ ਲੀ ਓ ਜ ਨੁ ਮ
ਥਿ ਖੁ ਸਾ ਗ ਰੁ ਸੰ ਸਾ ਰਾ ॥੧॥ ਜ ਨ ਮ ਮ ਰ ਨ ਕ ਕਾ ਟੇ ਗੁ ਰ ਧ ਨੀ
ਨ ਸੰ ਕ ਟ ਦੂ ਆ ਰਾ ਨਾ ਨ ਕ ਸ ਗ ਨਿ ਗਾ ਹੀ ਸੁ ਅ ਮੀ ਕੀ ਪੁ ਨ ਹ ਪੁ
ਸ ਕਾ ਰਾ ॥੨॥ ੮ ॥੨੮॥ ਗੁਟੱਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇ

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਕਲੀ ਬਾਲੈ ਨਿਵਾ ਕਲੀ ਬਾਲੈ ਦੁਖ ਜਨ ਕੀ ਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਰੇ ਬਕ ਬਾ ਦੁਆਰ ਈਕੋ ਨਿਹਚਿ ਧਿਆਈਐ ਇ
ਛਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਵੇਦ ਬਖਾਨੈ ਮੁਖਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ
ਉਸਾਹਿ ਜਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ॥ ॥ ਕਬੀਰ ਕੰਕ
ਰਹਿਓ ਮਨਾਲੇ ਤਹੀ ॥ ਪਾਤਿ ਪਵਿਤ ਤੁਲਸੀ ਮੁਖ ਤਹੀ
॥ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤੰਗੀ ਆਈ ॥ ਏਕ ਦਮੀ ਕ
ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਨ ਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਚਿ ਸੁਮ
ਰਾਮ ਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੱਕਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ॥ ॥ ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਪੁ ਆਛੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਕੁੰਮਾ ਕੇ ਘਰਿ ਹੰਡੀ ਆਛੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰਿ ਗਿੰਞ
॥ ਬੰਮਨ ਕੇ ਘਰਿ ਕੰਡੀ ਆਛੈ ॥ ਕੰਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹੰਡੀ ਲੈ ॥ ॥ ਵ
ਕੇ ਘਰਿ ਹੀ ਗੁਆ ਛੈ ॥ ਤੈਸ ਰਾਮ ਥੋ ਸੰਗਿ ਗੁ ਗਾ ਦੇਵ ਜਾ
ਗੁ ਆਛੈ ॥ ਜੰਗੀ ਗੁ ਸੰਗੀ ਗੁ ਹੰਗੀ ਗੁ ਕੱਕ ॥ ੨ ॥ ਤੇ ਜੀ ਕੈ ਘਰਿ ਤੇ
ਛੈ ॥ ਜੰਗਾ ਜਾ ਮਧੇ ਬੇਲਾ ਕੱਕ ॥ ਜਾ ਜੀ ਕੇ ਘਰਿ ਕੇ ਜਾ ਆਛੈ ॥
ਬੇਲਾ ਤੇ ਜਾ ਕੱਕ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤਾ ਜਾ ਮਧੇ ਗੋ ਕੱਖ ਬੈਠ ਆਛੈ ॥ ਗੱਕ
ਜਾ ਕੱਕ ਨਾ ਮੋ ਮਧੇ ਗੋ ਮੁਆ ਛੈ ॥ ਰਾ ਮ ਜਿ ਆ ਮ ਗੱਕ ਬੈਠ ਕੱਕ ॥ ੪

ਤਤੁਕਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ
ਮਹਲਾ ੪
ਸਹਸਾਗਿਅਕਬਖਕਾਹ
ਮਹਸੀਪਾਸੰਤੁਜਨਕੰਜਸ
ਹਰਿਜਨਰਾਮਸਰਾਗੁਨ
ਕਾਧਸਾਨਿਰਾਮਸਮਾਨੈ
ਕਾਧਸਾਨਿਹਾਰਿਨੰਜਨਾਨੈ
ਕਾਧਸਾਨਿਹਾਰਿਹਾਰਿਨਾਮਸਿ
ਸੰਤੁਜਨਰਾਮਿਆਹਰਿਜਸ

ਪਾਨਾ	ਤਤਕਰਾ ਤੁਖਾਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸਲੋਕ ਸੋਦਰੁ ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸਲੋਕ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ
੧	ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮ: ੫
੨੬੨	ਰਾਗਮਾਲਾ
੨੬੩	ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
੨੬੫	ਥਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
੨੬੬	ਵਾਰ ਸਤ ਕੀ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮ ਕੀ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਮ: ੧
੨੭੨	ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੧
੨੭੮	ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੧
੨੮੭	ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫
੨੯੭	ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪
੩੧੨	ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪
੩੨੫	ਧਨਾਸਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪
੩੩੭	ਜੈਤਸਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪
੩੪੭	ਟੋਡੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫
੩੫੮	ਬੈਰਾੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫
੩੬੮	ਤਿਲੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪
੩੭੯	ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩
੩੯੫	ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫
੪੦੧	ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪
੪੦੧	ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪
੪੦੨	ਹਮੀਰ ਕਾ ਸਲੋਕ ਮ: ੫

ਸੀਗਾਉਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੁਖਿਤੰਗਮਹਲਾ ੧।। ਘਰੁ ੧।। ਰਹਉਪਰੇ।।
ਸਗੁਰੁਅਪੋਸਿਤੁਦਰਗੱਹਸਕੁਨਕਰਤਾਰਾ।ਹਕਾਕਬੀਰਕਮੀ
ਐਬੁਧਰਵਦਗਾਰਾ।।੧।।ਫੁਨੀਆਮੁਕਾਮੋਫਾਨੀ।।ਤਹਕੀ
ਦਾਨੀਮਾਸਮੁਇਆਜਰਾਈਆਗਿਫਤਨ ਦੀਲਹੇਚਨ
ਰਹਾਉ।।ਜਨਪਿਸਗਪਰਗਵਿਗਦਮੰਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ
ਖੈਰਬੇਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੁਸਵਦਤਕਬੀਰ।।੨।।
ਗਾਸ ਤਾਦ ਰਹਵਾਕਰਦੇਮ ਚਦੀਖਿਆਆ।।ਗਾਹੇਨਨੇ
ਕਰਦਮਮਮਈਂਚਨੀਆ ਹਵਾਆ।।ਤ।।ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬ
ਗਾਫਿਆਬੇਨਸਰਬੇਬਾਕ।।ਨਾਨਕਬੁਗੱਯ ਦਸਨਤੁਰ
ਕਕੰਧਾਖਾਕ।।੪।।੧।। ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨।।
ਤੇਰਾਭੁੰਗਖਆਲੁਲੀਮੇਰਾਚੀਤੁ।ਸੋਦੇਵਾਨਾਕਾਈਆ ਰੀਤੁ
ਸਾਦਰਸ ਨਕੀਕੁਖਾ।ਸੋਦਰੁਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤਾ।।
ਦਰਸਹਕੀਕਰਉਸੋਆਈ।ਸੋਦਰੁਮਾਗਤੁਖੀਖਿਆਧਾਈ
ਚੀਕੇਸਗਿਕੁਸਮਾਮੀਰਗਮੇਹਰਿਆ।।ਸਰਬਸਗੀਰੀਚਤ
ਪੰਖਨਭਗਤਾਜੱਤਿਏ ਨੇਹੀਂਸਰਬੇ ਧਰਮਾਪੁਕਰਦਾ।।੨।।
ਧਕਭੰਤਾਕਹੈਨਕੋਈ।ਐਸਾਕਗਤੁਵਰ ਨਮਾਹਿਹੋਈ।।ਤੇ
ਕਿਵਹੇਲਿਵਲਾਈ।।ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਖੀਖਿਆਧਾਈ
ਰ।।੨।। ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧।। ਘਰੁ ੩।। ਇਹੁਤਨੁ ਮਾਇਆ
ਸੀਆਧਿਆਰੇਲੀਤੜਾਲਾਚਿਰਗਾਏ।।ਮੈਗੈਕੰਤਨਭਾਵੈਹੋਲਾ
ਆਚੋਕੀਉਧਨਸੋਹਾਗਾ ਏ।।੧।।ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਸੋਹਰ
ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ।।ਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਾਕੈਜੋਨਿਜੋ

ਤੇਰਾਨਾਉ।ਜੋਨੈਨੰਜੋਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਕੈਮੰਤ੍ਰੁਸ ਦਰੁਸ ਬਾਨੈ ਨਾਉ।
।ਕਾਂਈਆਰੰਡੁਨੇਕੀਐਪਿਆਰੇਪਾਈਐਨਾਉਸਜੀਠ।
ਦਾਲਜੋਰੰਡੈਸਾਹੇਬੁਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠ।੨।ਸਜਿਨਕੇਜੋਰ
ਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੈਪਾਸੀ।ਯੁਤਿਤਿਨਾਕੀਜੋਮਿਲੈਜੀਕਾ
ਕੀਅਰਦਾਸੀ।੩।ਆਪੇਸਜੋਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ
ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇਹੀਗਾਵੈਈਆ।੪।੧।੩
ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ।ਇਆ
ਏਆਨਤਾਕਾਗਿਰਹੇਹਿ।ਆਪਨਤੈਪਾਰਿਤਰਿਭੰਗੋਕੀਨਾਮਲੇਹਿ।ਗਸ
ਨਕੰਮਾਂਨੀ ਏਬਾਲਕਿਆਦੁਹੇਹਿ।ਕੈ ਕੀਅਦੇਹਿਸਾਲਾਈਆ
ਭਾਵਦਾਕਰੀਸੀਗਾਹੋ।ਤਉਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਸਹੁ
ਆਗੋ।੧।ਇਆਸੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਪਨਕੰਤਨਭਾਵੈ।
ਦਪਣਾਰਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾਪਨਮਾਲੁਨਪਾਵੈ।ਵਿਲੁਕਮਾ
ਪਾਈਐਨਾਹੀਜੋਬਹੁਤੇਰਾਪਾਵੈ।ਬਾਬਾਬੰਨੁਤਅਹੰਕਾਰਕੀ
ਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ।ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐਨਾਰੀ
ਮਤਿਇਆਣੀ।੨।ਜਾਇਪੁਛੁਸੋਹਾਗਣੀਹੋਕੈਨੀਬਾਤੀ
ਈਐ।ਜੋਚਿਤਿਚੁਕੈਸੋਬੁਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਬੁਝਾ
ਜਾਕੈਏਮੇਯਦਾਖੁਪਾਈਐਤ ਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ।ਸਹੁ
ਜੈਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਐਸਾਥਰਮਾਲੁਪਾਈਐ।ਇਵਕਰਿਤੋਸੋਹਾਗ
ਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ।੩।ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐ
ਸੀਚਤੁਮਾਈ।ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁੰਦਰੁਨਾਲੇਏਕਮਾਣਿਆ
ਈ।ਆਖੈਨੰਕੰਤੈਪਿਆਰੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਸਾਸਤਮਾਣੀ

॥ ॐ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸਾਬਾਸਿਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਮੇਹਾ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋ
ਗਾਸਿਆ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰਦੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਗਮਨਾਂ ਓਹੀ ਤ ਬੱਚਾ
ਹਰਿਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ਆਨੀ ਨਿਸੁ ਸੀਖਾ ਗੁਰਮੰਨਿ ਆਤਿ ਨਚੁ
ਜਾਵੀ ॥ ੧੮ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਾ ਚੁਲੈ ਜਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਨ
ਬਹਰਿਆ ਗਾਧਿਆ ਸੋ ਸਾਹ ਵਡ ਦਲੇ ॥ ਹਉ ਸਾਤਿ ਗੁ ਰਖੀ
ਕਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਸਾਹਿ ਬਤੁ
ਮੀਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਪ
ਇਕ ਭੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਚਹੁ ਭੰਗੀ ॥ ਜੋਤੀ ਜੁਕਾ ਹੈ ਨਾ ਕਮਾਈ
ਗੀ ॥ ੨੨ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਘਰੁ ੧ ਕਾਫੀ ॥ ੧ ੐ ਸਾਤਿ ਗੁ ਪ੍ਰਸਾ
ਜਾਗਲੇ ਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਗਲੇ ਹੁ ਕਿਆ ਗਾਫਲਾ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ
ਗਡੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗੀ ਨ ਕੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਜਨ ਪਤਿ
ਜਾਸਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੁਟਿ ਓਜ ਵਰੇ ਹਤੇ ਤਾ ਮਿਅ ਗਨ ਮੈਦੀਨਾ ॥ ੧ ॥
ਜੀਵਤ ਲਾਉ ਵਿਉ ਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁ ਮਜਾਨ ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਜਸ ਸੁਖ ਨਸਮਾਨ ਹੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਚੇਤਨਾ ਹੈਤ ਉਚੇਤਿ ਐਨੇ ਸਿਦਿ ਨਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਅਉਧ ਵਿ
ਫੁਟੇ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂ
ਗਿਆਨਾ ॥ ਬੂਡੇ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈਨ ਹੀ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਅਜੁ
ਵਿਗਰਿ ਜਨੁ ਜੀ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹ ਜਨ ਨੇਰ

ਦਰਿਯੇਸਤੁਮਨੀ॥੧॥ਦ ਰੀਆਉਤੁਦਿਹੰਦਤੁਬਿ ਸਿਆਮਤੁਪਨੀ
ਦੇਹਿਲੋਹਿਏਕਤੁ ਦਿਗਰਕੱਨਹੀ॥੨॥ਤੁਦਗਾਂਤੁਬੀਨਾਮੋ
ਚੁਕਿਆਕਰੀਗਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬ ਖ ਸੈਦਤੁਹਰੀ॥ਤੁ॥੧॥੨
ਰਾਗੁਤਿਲੰਗ॥ਘਰੁ॥ਹਲੇਜਾਰੰਹਲੇਜਾਰੰਖੁਸਿਖਬਰੀ
ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਂਉ ਹਉਵਲਿਵਲਿਜਾਉ॥ਨੀਕੀਤੇਰੀਵਿਗਸੀ ਮਾਲੇਤੁਹਾ
ਰਹਾਉ॥ਕੁਨਾਆਮਦਕੁਜਾਰਫਤੀਕੁਨਾਮੇਰਵੀ॥ਦ ਰਿਯਾ
ਰਸਿਬਗੱਈ॥੧॥ਖੁਬਤੇਰੀਪਗਰੀ॥ਠੇਤੇਮੇਬੱਲਾ॥ਦ ਰ
ਰੀਕਾਹੇਕੋਮਗੱਲਾ॥੨॥ਚੰਦੀਹਜਾਰਆਲਾ॥ਏਕਲਾਖਾ
ਚੇ ਨੀਪਾਤਸਾਹਸਾਂਵਲੇਬਰਨਾ॥ਤੁ॥ਆਸਯਤਿ ਗਜਯਤਿਨਾ
ਦਾਨਾਮੇਕੋਸੁ ਮੀਮਿਗਮੁਕੰਦਾ॥੪॥੨॥੩॥

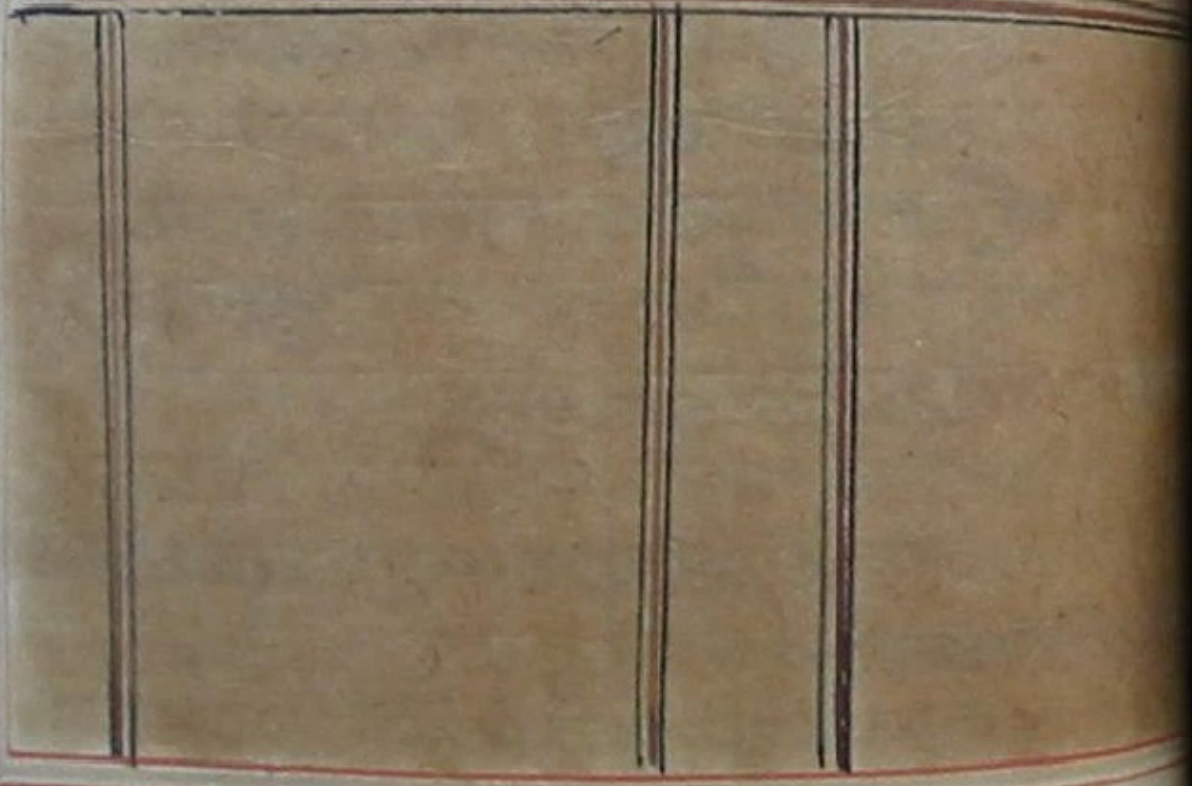

ਓਅਾਤੈਗਰੁਸਾਗਾਇ	੫੦੯	ਤੇਗੇਵਦਨਵਦਨਗਹਨਾਰੰ
ਤੁਝਧਾਇਬੇਸਾਧੁਪਦੇਵ	੫੦੯	ਤੁਝਰਤਸਕਤਿਚੁਅਾਖੇ
ਅੰਤਰਬਸਨਬਾਹਰਜਾ	੫੦੯	ਜੋਨਰਅੰਤਰਿਬਸੀਅਾਸੇ
ਉਸਲਕੇਹਾਚਿਲਕਹ	੫੦੯	ਕੀਤਾਕਰਤਾਸਗਬਨਸਾਥੀ
ਜਪਤਪਰਾਬਧੁਬੇਲੁਲ	੫੧੦	ਬਾਜੀਗਰਿਜੋਸਾਂਚੁਸਕੀਯ
ਜੋਨਰਉਤਾਰੇਤਾਉਤਿ	੫੧੦	ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਹੋਈ
ਤਾਤੁਹਬੁਧਾਈਜੋਤਿਸ	੫੧੦	ਧੰਨਿਸੋਹਾਗਭਿਜੋਪ੍ਰਭੁਧਾ
ਜੋਗੀਹੋਵਜੋਗਵੈਤੋਗੀਹੋ	੫੧੦	ਰਹਬਾਸਿਗੁਰਕੀਨਾਰਤ
ਜੋਤਨਾਧਿਬਾਜੋਗਨਡੰਡੇ	੫੧੦	ਓਮਾਕਿਓਮਿਆਨਪ੍ਰਭੁਤਾਈ
ਵਦਨਤਾਗਜੀਵਦਨਤੁ	੫੧੧	ਕਿਆਗੁਨਤੇਸਾਗਸਮਾ
ਅਹਸਨਾਰਸਅਰਾ	੫੧੧	ਸੇਵਾਧੰਨੀਆਗਾਨਿਬਹਤੁ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਾਧਿ	੫੧੧	ਬੁਰਕਸਮਕਉਓਹਧਾਸੁ
ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਨੰਦੁਤੇ	੫੧੧	ਘਰਮਾਹਿਠਾਕੁਰਨਦੀਨਅ
ਹਰਿਹਰਿਕਰਹੀਨਿਤੁ	੫੧੧	ਅਾਖਨਸਾਵਿਅਾਕਵਨ
ਰਸਮਾਉਨਰਸੀਖਜ	੫੧੨	ਤੁਜੀਵਨਤੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ
ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਮਹ	੫੧੨	ਸੁਖਸਹਜਆਨਦਾਕਰਿਪ੍ਰਭੁਅ
ਲੋਹਬਾਹਰਿਸਮਨੀ	੫੧੨	ਜਾਕੇਦਰਸਨਿਪਾਪਕਟੀਅ
ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪ	੫੧੨	ਰਹਨਿਪਾਵਹਿਸਗਨਦੇਵ
ਜੀਓਅੰਦਰਿਹਰਿਅ	੫੧੨	ਘਟਘਟਅੰਤਰਤੁਮਾਹਿਰਮ
ਜੀਵਹਰਿਅਰਾਧੀ	੫੧੨	ਕਵਨਕਾਜਮਾਈਆਵਹਿਅ
ਜੀਸਹਰਿਸ੍ਰਪ੍ਰਸੰਨ	੫੧੨	ਜੀਸਰਾਸੀਸਾਰਿਤੁਰਖਿਹ ਓ

५१३	ਗੁਰਦੇਬਚਨ ਰਿਦਾ ਧੀਆਨ	५१६	ਤੀਸਖੀਨ ਦੁਨਾਅਦ
५१३	ਲੱਕ ਮੱਹਮਗਨਿਅਧਕ	५१६	ਦਰਸਨੀਕਉਪੱਸ
५१३	ਪੇਖਤਚਾਖਤਰਹੀਅੰਧ	५१६	ਤਪੀਸੁਰਸੀਥ
५१३	ਜੀਵਤਮਰੇਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਸੱਈ	५१६	ਹਾਰਿਕਸੰਤਪ
५१३	ਗੁਰਪਗਮੇਸਰਿਕਰਦੇਹਰ	५१६	ਜਿਨਮੱਹਚਹੰ
५१३	ਗੁਰਅਪਨੇਕੁਪਰਿਚਕ	५१६	ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਗੁ
५१३	ਦਰਸਹਿਦੇਖਜੀਵਾਗੁਰਤੇ	५१६	ਰਸਮੰਡਣਸ
५१४	ਮੀਤਸਾਜਨਸਤਬੰਧਪ	५१७	ਤਓਮਅਾਈ
५१४	ਗਨਗੱਧਾਲਾਪ੍ਰਭੁਕਰੇਨਿਤ	५१७	ਸਾਤੈਗੁਰਪ੍ਰਸਿ
५१४	ਬੈਕੁੰਠਨਗਰਿਜਹਾਸੰਤਵ	५१७	ਤੇਰਾਬਾਸਰਤੁਮਾ
५१४	ਆਨਿਕਾਬਿਗਦਾਸਕੇਪਰ	५१७	ਬੀਸਮਹਿਨਹੀ
५१४	ਦੀਨਬੰਧੁਾਈਦੁਨੀਆਕਉ	५१७	ਕ੍ਰਮਪਰਮਪੁ
५१४	ਪ੍ਰਭਹਿਕਾਲਾਹਰਿਨਾਮ	५१७	ਜਨੁਬੁਰਗੀਅ
५१४	ਪ੍ਰਭਹਿਕਾਲ	५१८	ਮਹਾਅਗਨਿਤੁ
५१५	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਜਬਭਏਦਇਆਖ	५१८	ਜਬਾਰੇਬਨਸੀਉ
५१५	ਸੋਸੰਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰਪਿਆ	५१८	ਤਾਗਗਹਤੁਹੀਸੰਤ
५१५	ਬਹਤੀਜਾਤੁਕਦੇਦੀਸਟਪ	५१८	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮ
५१५	ਸਾਧਸੰਗਤਰੰਗੇਸਾਬਾਰਿ	५१८	ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੁ
५१५	ਘਰਵਾਰਾਸੁਜਨਸਭਨੀਕੁਟੁ	५१९	ਜੀਸਕਰੀਗਉ
५१५	ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨੀਹਚਾਅਘਰ	५१९	ਸਗਲਤੀਆਗ
५१५	ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਨੀ	५१९	
५१५	ਗੱਾਵਿਦਾਗੁਨਗਾਈਦਾਈ		

ਆਸਾ ਪਟੀ ਮਹਲਾ ੧	ਪਾਨੇ	ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਛੰਤ ਮਃ ੧
ਸਭੁ ਅਵਗਣੁ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ	੫੨੮	ਤਰਜਬ ਨ ਮੇਲਮ ਕਿਧਹੀ
ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਹੀਐ	੫੨੮	ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਗੜ	੫੨੯	ਆਵਹੁ ਸਾਜਨ ਵਡਭਾਗੀ
ਸੀਹੁ ਅਗਾਹਾ ਲੰਘਿਆ ਜੀ	੫੨੯	ਸੀਹਰੀਆ ਸਭਿ ਨਦਿਆ
ਮਹਲਾ ੧ ਆਬੀ ਸਾਰਿਐ	੫੨੯	ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਵੇ
ਮਃ ੩ ਨਾਮਹੀਣ ਮਨਮੁਖ ਬਿਖੁ ਹੈ		ਸੁਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩
ਰਾਇ ਆਰਜਾ ਲਿਖਿਆ ਕੀਸੁ	੫੩੦	ਸੁਖਸੋਹਿਲਾ ਤਹ ਨਿਤ
ਦੁਨੀਆ ਨਾਮਾ ਜਾਣਹੀ ਜੀ	੫੩੧	ਰਾਗੁ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਧੁਨੀ
ਹਰਿ ਜੀ ਸੁਧਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਿ	੫੩੧	ਸਬਦ ਸਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਹਿਲਾ
ਬਾਣੀ ਆਰੀ ਸਾਜਿਐ ਜੀ	੫੩੨	ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਜੋਤਿ ਹੈ ਚੀਨ
ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਨਹੁ ਪਲਾਈਐ	੫੩੨	ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਗਾਵਹੁ
ਮਃ ੫ ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਕੀ ਬਾਣੀ	੫੩੩	ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਬਰ ਘਾਲੜੀ
ਸਿਖਨ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਵਸਾਗਰ	੫੩੩	ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ
ਜੀਹਾ ਡੰਮ ਨ ਹਸੀਐ	੫੩੪	ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਧਰਮੁ ਬਣਾਇਆ
ਜੋਬਨੁ ਜਾਤੋ ਵੁਰੀ ਸਾਣੀ ਅਚੀ		ਮਃ ੪ ਰਾਗੁ ਛੰਤੁ ਰਾਮਕਲੀ
ਸੀਸੁ ਤਵੈ ਉਪਰਿ ਨਿਵਾਸੁ	੫੩੫	ਆਵਹੁ ਵੀਰੋ ਭੈਣਹੋ
ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧	੫੩੫	ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ
ਸਾਹੁਰੜੈ ਜੀਆ ਆਵਣੁ ਨਿਤ ਸੰਮ	੫੩੫	ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗਾਵਹਾ
ਗੁਰਜੀ ਸਾਹੁ ਤੁਮੈ ਸਚੁ ਸਾਚਾ	੫੩੬	ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਪਣੇ
ਗਹਿਲੀ ਜੋਬਨੁ ਗਇਓ ਸਾਗੁ ਗਇਓ	੫੩੬	ਮਾਰਗੁ ਵਞਨਹੁ ਗੁਰਬਿਖ

५३६	ਸੁਤੀਬੰਤੁ ਮਹਾਬਲਾ ੧
५३७	ਸੁਸਿਬਦੇਤੁ ਰਾਜੇਦੇਖੰਤੁ
५३७	ਰਜਿਤਗਨੀਕਮਲਕੀਰ
५३७	ਗੱਦਿਦਯਨ-ਕਾ-ਦਨਾਯਕੋ
५३८	ਤੁਹਕੁਰੱਬਕਾਗਰੱਮੋਲੜੀ
५३८	ਸਾਜਨਯੁਧਾਰਾਸਾਤਿਗੁਰ
५३८	ਰਜਿਕਿਧਾਮੋਰੀਤਮਸ੍ਰਿਆ
५३८	ਰਜਿਜਾਨਾਯੇਰਜਿਮੰਦਰੰ
५४०	ਕੋਮਾਰਰੱਕੋਮਾਰਗਤਿਤਰਿਆ
५४०	ਅਬਲਾਨਾਰਗਰੱਗੋਦਿਦਯੁ
५४१	ਸੰਤਸੇਵਕਾਰਜਾਅਧਬਾਸੀ
५४१	ਮੀਠਬੱਲਵੱਲਜੀਹਰਿਨਾਮ
५४२	।।ਰਾਗਸੁਹੀਕੀਵਾਰ।।
	ਮਹਲਾ ੩ ।।ਸਲੋਕ।।
५४२	ਸੁਹੇਸਦਰਾਰਾਗਨੀਪਰਥਿਵ
	।।ਪਉੜੀ।।
५४३	ਅਵਤਰਿਆਇਕਰਤੁਮਰੀ
५४३	ਬਾਹਰਿਬੰਧੇਚਰਾਜਨੀ
५४३	ਅਮਲਾਸਿਗਨੱਬਾਦੇਰ

५४७	ਬਾਰੇਨੈਨਾਸਦਨਾ
५४७	ਏਕਲੱਖੰਲਗੀਚਵ
५४८	ਸਹਰੀਸਾਗੱਰਾਸਾ
५४८	ਜੱਦਿਨਮਵਰੀਸੰ
५४८	ਉਚੇਮੰਦਰਿਸਾਜ
५४८	ਤਪਤਪਾਤੁਹਾਤੁ
५४८	ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਾਨਿਵ

ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਾਉਣੀਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥
ਗਾਉਣੀਬੈਰਾਗਿਯੁਪਟੇਦਹੁਤੁਉਦਮੈਕਉਜਾਦਮੁਯੁਕਰਮੁਨਿਸੁਰ
ਤਾਧਰੀਬੈਰਾਗਿਯੁਪਟੇਦਹੁਤੁਉਦਮੈਕਉਜਾਦਮੁਯੁਕਰਮੁਨਿਸੁਰ
ਤਾਧਰੀਈਉਪਾਇਨਿਰਾਸੁਮਾਵਹੁ॥੧॥ਜਾਪਹੁਤੁਏਕੰਨਾਮਾਗਾਅਵਰੁ
ਦੁਆਕਾਮਾਗਾਹਾਂਕੁਮਾਇਹੁਮਾਨੁਝੀਟੀਹਾਥਿਕਰਾਜੁਢੰਢੋਨੇਰਉਨੀ ਰਨ
ਦੀਗਸਨਾਮੁਜਪਹੁਤੁਵਸਿਅਖੀਓਇਨਾਥਿਧੀਅੰਮੀਤੁਪਾਵਹੁ॥
ਆਮੁਸੰਪਹੁਨੀਤੁਮਤੁਸਗਿਨਾਵਹੁਤੁਵਦਨਧਾਤੀਰਿਧਾਤਿਕਰੇ॥
ਪੂਸੁਸੋਵਕੁਜੋਸੇਵੇਇਨਾਥਿਧੀਸਾਹਿਬੁਰਵਤੁਹੈ॥੩॥ਜਹਰੇ
ਕਿਕਹੇਕਹਿਜਾਵਹਿਤੁਮਾਸਭਿਅਵਗੁਨਕੱਈ॥ਜਗਤਿਹੀਦੁਨਾਨੁ
ਕੀਹੈਹਉਸਾਲਾਹੀਸਚਸੱਈ॥੪॥੧॥ ॥ ਸੁਹੀਮਹ
ਪ੍ਰਥਮਾਅੰਤਰਿਦੋਨਚਾਹਰਿਜਾਈ॥ਅੰਮੀਤੁਬਢਿਕਰੇਵਿ
ਨਈ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰਿਆਨੁਜਪਹੁਮਨੁਮੇਰੇ॥ਹੱਵਹੁਰਕਗਸਚੇ
ਸਾਹਾਕੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਕਕੱਈਰਹੈ॥ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆ
ਸਭੁਛਹੈ॥੨॥ਸੇਵਾਕਰੇਸੁਚਾਕ ਰੁਹੱਈ॥ਜਨਾਖਲਿਮਹੀ
ਨਹਿਗਹਿਆਸੱਈ॥੩॥ਹਮਨਹੀਚੰਗੇਕੁਰਾਨਹੀਕੱਈ॥ਧ
ਨੁਨਾਨਕੁਤਰੇਸੱਈ॥੪॥੧॥੨॥ ਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੨ ॥ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਮਨਿ ਘੋਟਿਮਕਾਲੜੀਮਸੁ॥ਧੱਤਿਅ
ਉਤਰੈਜੋਸਉਧੱਵਾ ਤਿਸੁ॥੧॥ਸਜਨਸੋਈਨਾਲਿਗੋਚ
ਨਾਲਿਚਜੰਨੈ॥ਜਿਬੈਜੇਥਾਂਗੀਐਤਿਥੈਧਰੇਦੀਸੰਨੈ॥
ਨੀਕੱਠੈਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸਹੁਚੋਈਆਹਾਗਢੀਆਵੰ
ਦਾਈਦੀਇਹੁਸਖੀਆਚਾ॥੨॥ਬਗਾਬਗੋਕਪੜੇਤੀਰਥਾਂ
ਨਾਨਿਆਪੁਟਿਪੁਟਿਨੀਆਂਧੋਵਣੇਚਗੇਨਾਕਹੀਅੰਨਿ॥ਤਮਾਸਾ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਇਕਨਾ ਦੇਵੈ ਵਡਿਆਈਆ ਕਰਿ ਆਪਣੀ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮੀ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਵਿਚਿ ਭਰਮੈ ਹੋਵੈ ਪਾਤਿ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਨਾਹੀ ਤਾਤਿ ॥ ਇਕਿ ਦਰਸਨਿ ਲਗੇ ਤਰਿ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਤਿ ॥ ਇਕਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਫਿਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵੈ ਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੋ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਥ ॥੩॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਇਕਨਾ ਭੁਖ ਨ ਲਥੀ ਕਾਇ ॥ ਇਕਿ ਸੁਤਿਆ ਦਿਤੋਨੁ ਨ ਉਠਹੀ ਇਕਿ ਜਾਗਦਿਆ ਫਿਰਾਹਿ ਵਿਕਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇਅਨੁ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ਰਾਹ ॥ ਇਕਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ਕਰਿ ਖਾਧੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਲੁ ਹੋਇ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ਵਟਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹਸਦਿਆ ਖੇਡਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀ ਦਰਗਹ ਬਧੇ ਜਾਹ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀਆ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਪਲੈ ਸੁਆਹ ॥ ਇਕਿ ਜਲਦੇ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥੫॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਕਾਇਮੁ ਕੋਇ ॥ ਇਕਿ ਉਠਿ ਚਲੇ ਘਰ ਮਾਰਿ ਕੈ ਇਕਿ ਬਹਿ ਘਰ ਕਢਾਹ ॥ ਇਕਿ ਉਸਰਦਿਆ ਵਿਹਾ ਗਏ ਇਕਿ ਬਧੇ ਜਾਹ ॥ ਇਕਿ ਉਠਿ ਚਲੇ ਘਰ ਮਾਰਿ ਕੈ ਇਕਿ ਬਹਿ ਘਰ ਕਢਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥੬॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ਵਟਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹਸਦਿਆ ਖੇਡਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀ ਦਰਗਹ ਬਧੇ ਜਾਹ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀਆ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਪਲੈ ਸੁਆਹ ॥ ਇਕਿ ਜਲਦੇ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥੭॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ਵਟਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹਸਦਿਆ ਖੇਡਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀ ਦਰਗਹ ਬਧੇ ਜਾਹ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀਆ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਪਲੈ ਸੁਆਹ ॥ ਇਕਿ ਜਲਦੇ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥੮॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ਵਟਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹਸਦਿਆ ਖੇਡਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀ ਦਰਗਹ ਬਧੇ ਜਾਹ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀਆ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਪਲੈ ਸੁਆਹ ॥ ਇਕਿ ਜਲਦੇ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥੯॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ਵਟਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹਸਦਿਆ ਖੇਡਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀ ਦਰਗਹ ਬਧੇ ਜਾਹ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਦਿਆ ਵਿਸੁ ਖਟੀਆ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਪਲੈ ਸੁਆਹ ॥ ਇਕਿ ਜਲਦੇ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਤਿਨ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥੧੦॥

॥२॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਪੈਤਾਂ ਸਹਸਾਚੁਪੈਧਾਵਤੁਵਰਜੀਰਹਾਈਐ
ਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜ ਸਖੁਨਿਕਸੈਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਈਐ
ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਰਹੀਐਜੱਗਜੁਗਾਤਿਓਵਪਾਈਐ
ਨਾਨਕਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐਐਸਜੱਗੁਕਮਾਈਐ
ਹਉਸਿਰੀਵਾਜੋਤਿਉ ਨਿਰਤਕੁਪਦੁਪਾਈਐ ॥ਅੰਜਨਮਾਹੀ
ਰਹੀਐਜੱਗਜੁਗਾਤਿਤ ਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥ਗੁਜ
ਕਾ ੧ ॥ਘਰੁ ੭ ॥ਕਵਣੁਤਰਾਜੀਕਵਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣੁ
ਬੁਲਾਵਾ ॥ਕਵਣੁਦੁਗੁਰੁਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਾ ਕੈਪਨਿਮੁਖ
ਵਾ ॥੧॥ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ ॥ਤੁਮ
ਕਿਮਹੀਅਲਿਖਾਰਿਪੁਰਿਮੀਣੁਤੁਮ ਯੇਸਰਬਸਮਾਣਾ ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਨੁਤਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੋਦਮਗਦੁਕਮਾਵਾ ॥ਧ
ਹੀਰੀਤਰੀਸੋਹਤੁਲੀਐਨਾਥਿਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ ॥੨॥ਪ
ਯੇਕੰਡਾਤੁਲਾਤਰਾਜੀਆਯੇਤੁਲਿਣਹਾਰਾ ॥ਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਖ
ਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ਅਤੁਲਾਨੀਚ ਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਥਿ
ਵੈਤਿਪੁਜਾਵੈ ॥ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕਰਹਦਾਕਿਉਕਰੀਮੁਲੁ
ਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ
ਘਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਮਨਿਭਾਵਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਸਬਦਿ
ਗੁਰਦੇ ॥ਸਭਇਛਾਮਨਿਤਨਿਪੂਰੀਆਸਤੁਚੁਕਾਤਨੁਜਾਦੇ
॥ਮੇਰੇਮਨਿਗੁਣਗਾਵਹੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਕੇ ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈ ਮਨੁਪਰ
ਆਹਾਰੀਆਰਾਮੁਸੁਗਟਕੇ ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਉਤਮਸਤਿ
ਰਕੇਗੀਜੁਨਗਾਵੈ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇ ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੇਲਾ

॥२॥ हमसे पुतरे दुहचारीआ हरि राखहु अंगीकार
अति सरनि दइआ सभ पाप खोवे किआ एहि विचारे ॥ ३ ॥ हम
नदीन दइआल अच्युत मतसंगति मेलहु संकट मीच
तिहरिरंग पाई आजु नानक मनि तनि वूठा ॥ ४ ॥ ३ ॥

सूही महला ४ घरु १ ॥ हरि हरि करहि नित कवलु
हरि हरि दासु पुनहचरी ॥ अनदिनु करगा करंदा
खुनहचरी ॥ १ ॥ रागी अनीगु गधि नुतगा तिनउ
कदे न छडै जे पंचै सकुवरी ॥ रहाउ ॥ जपउ पंजमहल
मेपुरखा मनमुख रंगु न जाणी ॥ अंतरि रंगु महा अभिमानी
जैसा इखु आणी ॥ २ ॥ बाहरि भेखु वडतु तपु गणी मनि
सिधा दे ॥ हउमै विआपि अमब दूनहीनै ढिगि ढिगि जुनी
॥ ३ ॥ नानक जन हरि के सचु है सचु तनाम धिआए ॥ गुरु
दीए कबुधे एक सुमाहे समाए ॥ ४ ॥ ४ ॥ १२ ॥ सूही म:

घरु ॥ गुरमति नगरी खोजि खोजाई ॥ हरि हरि नामु पदारथु
॥ १ ॥ मेरे मन हरि हरि संगति वासी ॥ मति सतसंगि
श्री खलंअंतरि गुरमिलिआ ऐसा तुखु गवासी ॥ रहाउ ॥
गुरु गावनि जीवा मेरी माई ॥ सतिगुरि दइआ
इणी ॥ २ ॥ हउ हरम पुतु पिआरा ढूढदी ॥ सतसंगि
हरि गुपाई ॥ ३ ॥ धुरि मसतकि लेखा लिखे हरि पाई ॥
नानक तुहमे लेहि मिलाई ॥ ४ ॥ १ ॥ ५ ॥ १४ ॥ सूही

घरु ॥ हरि के पाक मेरे हरि राखे ॥ गुरमुखि हरि

ਸੋ।੨।੧੧। ੮ ।।੧੭।।ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ।।ਘਰੁ ੬

ਤਿ ਮੰਤ੍ਰ ਰਿਹਾ ਸਿਆ ਰਾਮ ਧੀਆ ਸੀ ਨਰਉ ਪੁਰਿ ਲਿਧਿਆ ਆਖਿਅ

ਪਲੀਕਰਾ ਤਿ ਨਰੀਬ ਖੀਲੀ ਕੱਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਨਿ ਨਰਾਂ ਅੰਗੁਰ

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਾ।੧।ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਮਿ ਨਮੇਰੇ ਮਾਧਿ

ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਾ ਮਕਰੇ ਮਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰ ਹ ਹਾਰਾਂ ਰਹਾਉ ਪੁਰਿ

ਤਜਨ ਕਉ ਧਰਾ ਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰਾ ਤਿੰਨ ਰਾਗਾ ਮੁਖੁ

ਸੁਉ ਨਕੀ ਰੀਮਕਰੇ ਤਿ ਸੁਹਾ ਕਤਿ ਪਲਾ ਤਿ ਮੁਹੁ ਕਾਰਾ ਗੋਰਾ ਸਿ

ਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਰਾ ਤਿ ਨਕੀ ਸੇਵ ਚੇ ਹਰਿ

ਈਐ ਸੀ ਰਿ ਨਿਦ ਕਰੈ ਪ ਵੈ ਬਰਾ ਤੁ ।। ਸੀ ਸੁਧ ਰਿ ਵੇ ਰ ਵੀ ਸੀ ਈ

ਸੋ ਜਗ ਤਰ ਗਨ ਕਰ ਪੁਬਿ ਕਰ ਪੁ ਬੀ ਰਾ ਰਾ ਚ ਹੁ ਪੀ ਹੀ ਆ ਸੀ

ਗਾ ਦਿ ਬ ਖੀ ਕੀ ਕਿ ਨੈ ਨ ਪਾ ਸੀ ਓ ਹ ਰਿ ਸੇ ਵ ਕ ਤਾ ਈ ਰੀ ਸ ਤ ਸ

।।ਸ।੨।੧੫।।੧੮।।ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ।।ਸੋ ਜੀ ਬੈ ਹ ਸਿ ਆ ਸ

ਧੀ ਐ ਤਿ ਬੈ ਹ ਰਿ ਮੰ ਤ੍ਰ ਤੁ ਸ ਹ ਾਂ ਈ ਗੁ ਰ ਮ ਖਿ ਧਾ ਤੇ ਹ ਰਿ ਮਿ ਲਿ ਆ

ਹੱ ਰ ਤੁ ਬਿ ਧੇ ਪ੍ਰ ਆ ਨ ਜਾ ਈ ।੧। ਹ ਰਿ ਧ ਨੁ ਸੰ ਚੀ ਐ ਵ ਣ ਈ

ਹ ਕ ਤਿ ਪ ਕ ਤਿ ਹ ਰਿ ਹੱ ਇ ਸ ਖ ਾ ਈ ।ਰਹਾਉ ।ਸ ਤ ਸੰ ਗ ਤ ਰ

ਗਿ ਹ ਰਿ ਧ ਨੁ ਖ ਟੀ ਐ ਹੱ ਰ ਬੈ ਹੱ ਰ ਤੁ ਉ ਪ ਾ ਇ ਹ ਰਿ ਧ ਨੁ ਬੈ ਰ

ਈ ।ਹ ਹੋ ਰ ਤ ਨੈ ਕ ਵ ਾ ਪ ਾ ਰੀ ਆ ਹ ਰਿ ਰ ਤ ਨੁ ਧ ਨੁ ਹੈ ਆ

ਚੈ ਕ ਵ ਾ ਪ ਾ ਰੀ ਏ ਵ ਾ ਕਿ ਹ ਰਿ ਧ ਨੁ ਆ ਈ ਆ ਨ ਜ ਾ ਈ ।੨।ਹ ਰ

ਨੁ ਰ ਤ ਨ ਜ ਦੇ ਹ ਰ ਮ ਾ ਨੁ ਚੁ ਹ ਰਿ ਧ ਨੈ ਨ ਾ ਲੇ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਵ ਣ ਹੈ

ਭ ਰ ਤੀ ਹ ਰਿ ਮਿ ਲਿ ਵ ਲ ਾ ਈ ।ਹ ਰਿ ਧ ਨੁ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਵ ਣ ਹੈ ਵ ਤ ਵ ਰ ਵੀ

ਭ ਗ ਤ ਖ ਾ ਇ ਖ ਰ ਚੇ ਰ ਹੇ ਨਿ ਖੁ ਟੈ ਨ ਾ ਹੀ ਹ ਕ ਤਿ ਪ ਕ ਤਿ ਨ ਾ ਲ

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ।ਘਰੁ ੭ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੇਰੇ ਵਦਨ ਵਦਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਤ ਤੁਮਹਿ ਚੁਰਾਈ ਨੀਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ
ਬਰਨਨ ਸਾਕਉ ਤੁਹਾ ਕੁਹੂ ਚ ਭਗਵਨ ॥੧॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮੁਖ ਕੀਠੇ
ਓਮ ਵੈ ਤਿਓ ਓਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਂ
ਦੀਬਾਨੁ ਤੁਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੇਰੀ ਪੱਤ ਰਖਹੁ ਮੇਰੇ
ਸੁਖਦਾਤੇ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ
ਸੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸ ਟਆਗਨਿ ਧਰੀ ਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਖੈ ਆਪਿ
ਪੰਕਜੁ ਕਉ ਦੁਰਿਕੀ ਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਾਤ ਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮੀਤ
ਇਆ ਆਲੁ ਟਲਿਆ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰ ਨਤਲੇ ਤੇ ਉਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਹਰਿ
ਸਾਧਨ ਜਗ ਤੁਆ ਸਿ ਸਭੁ ਪੈਗੀ ਪਇਆ ॥ ॥੧॥੧੨॥੨੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
।ਘਰੁ ੭ ।ਤੁਝ ਕਰਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ
ਈਸੋ ।ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਪਾਈ
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁਝੈ ਤ ਗਰੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ।ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ
ਕੁਝ ਸੂਝੈ ਤੁਧੁ ਕਿਤੈ ਦੇਤਿ ਦੇ ਬੁਝਾ ਦਹਿ ਕੂੰਗਰਾ ਕਉ ਸਭੁ ਅੰਨਾ
ਆਸਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਕਰਾਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਇਕ
ਸ ਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ
ਤੁਮਰਾ ਕਰਮੇ ਵਰਤੈ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਜੋ
ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਵੱਹੈ ਦੇਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕੇਖੁ ॥ ਜੋ
ਆਇਆ ਤੁਝੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਕਾਢੀ ਆਵੈ ਸੀਸ ਸਭੁ ਕੋ
ਸਚੁ ਤੁਮ ਜੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ॥ ੨॥੧੩॥੨੨॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ।ਜਿ ਨਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਸਿ ਆਮੇ

ਸਗਾਗੁਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ॥ ਘਬਜੀਗਰੰਜੋਬਾਜੀਪਈਨਾਨਾਰੁਪਕੇਧਾਰੀ
ਆਈਸਾਂਗੁਉੜਾਰਿਬੰਮਿਓਧਸਾਗਾਤਬ ਏਕਰਿਵੰਕ
॥੧॥ਕਵਨਰੁਪਾਦੀਸਟ ਓਬੀਨਸਾਂਈਓ॥ਕਤਹਿਗਾਮ
ਓਹੁਕਤਤੇਆਈਓ॥ਰਹਾਓ॥ਜਾਨਤੇਉਨਹੀਆਨਿਕਤੰਕ
ਕਹਿਕਹੁਖਨਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ॥ਬੀਜੁਚੀਜਿਦੇਖਿਉਬਹੁ
ਕਾਗਾਫਨਿਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੨॥ਸਹਸਾਘਟਾਮਹਿ
ਅਕਸੁਘਟਫੁਟੇਤੇਓਹੀਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਰਮਬੁੱਕੋਂਗਿਆ
ਆ ਵਿਕਾ ਗਾਬ੍ਰਹਮਬੁਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰ॥੩॥ਓਹੁਅਬਿ
ਬਿਨਸ ਤਨਾਹੀ॥ਨਾਕਆਵੈਨਾਕੱਜਾਹੀ॥ਗੁਰਪੁਰੇਹੁ
ਮਾਸੁਯੱਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੪॥੧
੨੫॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਪ੍ਰਭਹੋਈ॥ਤੁ
ਥਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਈ॥ਜੋਜੋਸੇਵੇਤਿਸੁਪੁਰਨਕਾਜਾ॥ਦਾਸ
ਪੁਨੇਕੀਓਖਹੁਆਜਾ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨ ਦਇ
ਆਗਤੁਝਥਿਨੁਕਦ ਨਕਰੇਪਤਪਾਆ॥ਰਹਾਓ॥ਜੀਅ
ਆਮਹੀਅਪਿਗਹਿਆਕਰਪੁਰੇ॥ਨਿਕਟਿਦੇਖੌਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂ
ਅੱਕਪਤੀਆਰੇ ਕਛੁਨਪਾਈਐ॥ਸਾਚਿਮਿਲੈਤਾਹੀਲੀ
ਈਐ॥੨॥ਜਿਸਨੱਆਗਾਈਐਸੱਆਗੈ॥ਗਿਆਨਮ
ਅੰਤਗਤਿਸੁ ਜਾਗੈ॥ਦੁਰਮਤਿਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥
ਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰਉਅਰਦਾ
॥ਤੁਪੁਰਖੁਦੇ ਤਾਆਣਿਮਿਲਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੀਭਗਤਿ

॥१॥ਸੁਹਬਸੁਹਬ ਸੁਹਵੀਗਅਯਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਸੰਗੇਮਤੀਗੰਗਯਾਉ
ਵਸਲੋਵਉਸੰਗੀਨੈਨਤੁਤੀਸੀ ਜਹਾਯਰਵਸੁਜਾ ਉਤਤੀਸੀ॥੨॥ਜਾਯ
ਜਮਦੇਉਜਤੀਸੀ॥ਇਕਨਿਮਖਸਿਮਲਾਵਹੁਮੋਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੀਸੀ॥
ਦੁਤਲਾਅੰਬੁਧੋਹਤੀਸੀ॥ਸਾਨਾਨਕਸੋਹਾਗਵਤੀਸੀ॥੪॥੪॥
੩੪॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਤੁਜੀਵ ਨੁਤੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ ਤੁਹੀਮੀਤ
ਪੇਖਿਮਨੁਸਾਧਾਰਾ॥੧॥ਤੁਸਾਜ ਨੁਤੁਪੀਤਮੁਮੇਰਾ॥ਚਿਤਨੀਤ
ਹਿਕਹੁਬੇਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਖਰੀਦੁਹ ਉਦਾਸਰੁਤੇਰਾ॥ਤੁਝਬਾਝੁਮ
ਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥੨॥ਕਟਿਦਾ ਸਜਾਕੈਦਗਬਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਦਾ
ਨਨਾਲੇ॥੩॥ਹਉਖਿਨਹੀਸਕੁਰੀਬੁਤੇਰਾ॥ਚਿਤਪੈਤੁਨਾਨਕ
ਬਸੇਰਾ॥੪॥੫॥੧੧॥੨੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਸੁਖਸਹ
ਜਾਕੈਹਿਚਦੁਆਰੇ॥ਤਾਮਹਿਦਾਸਹਿਕਾਤਿਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸਹ
ਬਾਪ੍ਰਭੁਕੀਆਤਿਮੀਠੀ॥ਦ੍ਰਿਲਭੈਕਚੁਨੇਹਹੁਡੀਠੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਤਨਾ ਦਅਖਾਰੇਸੰਕਾ॥ਓਹਾਸੰਤਕਰਾਹਿਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਤਹ
ਦੁਜੀਵ ਦੁਸੁਗਨ ਹਰਖਾ॥ਸਾਚਨਾਮਕੀਐਮਨਿ ਤਨਿਦਰਖਾ॥
ਗੁਰ ਜਾਕਥਾਈਹਗੁਰਤੇਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕੁਬਲੈਕਹਿਹਰਿਬਾਨੀ
॥੪॥੬॥੧੨॥੩੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕੈਦਰਸੀਧਾਪ
ਉਤਾਰੇ॥ਭੇਟਤਸੰਗੋਈਹਭਵਜਾਤੁਤਾਰੇ॥੧॥ਇਹੀਸਾਜਨਹੀ
ਤਾਪਿਆਰੇ॥ਜੋਜਮਕਉਹਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਸਬ
ਸੁਨਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੁਖਿਦਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕ
ਧੀਰਕਈਸੁਮਨਹੀਸਧਾਰੇ॥ਜਾਕੈਸੀਮਰਿਹਮਖਉ
॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਕੋਦਰਪ੍ਰਭਿਆਪਸਵਾਰੇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਤਿਸਦਖ

ਪੇਖਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ਗੁਰ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੂਰਕ ਗਾਨੰਦਾ
ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬੁਝਤ ਉਨਾਬੀ ਆਏ ਗਾਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਯੈ
॥੧੭॥੪੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਆਇਆ
ਧਾਰੀ ਗਸਨ ਜਾ ਪੁਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਬੰਧਨ
ਬਾਜਿਹਾਰੀ ਸਭ ਨਿਕਮਾ ਨਾਮ ਨਹ ਪੂਜਨ ਅਧਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ
॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ
ਜੀ ॥੩॥੧੨॥੧੮॥੪੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜੰਞ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭੋਗ ਬਿਨੋਦ ॥ ਹਰਿ
ਨ ਅਰਾਧੀ ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਧਰਤ ਪਰਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸੰਚਿ
ਪੂਤ ਨਾਮ ਭਤੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਜੇਹੁ ਮੋਹੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਾ
ਤੁਟਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਸੁਆ ਦਬਾ ਦ ਈਰਖਾ
ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਨਾਨਕ ਮੁਰਦਾਇਆ
॥੨॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਾਮ ਜਾਕੈ ਹਰਿ ਜੀਅ ਨਹ ਤਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਨਾਹਰਿ ॥ ਅੰਧ
ਅੰਧ ਸਗਲ ਓਹਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਆ ॥੩॥ ੧੩ ॥੧੯॥
੪੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਐ ਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ਨਿਕਟਿ
ਸਭਹ ਕਉ ਜਾਨੈ ਦੂਰੇ ਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਹਾਥੀ
॥੧॥ ਸੰਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਖਾਇ ਨ ਖੋਟਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਤੇ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ
ਮਹਲਾ ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਮਾਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਚਲੈ ਕਛੁ
ਨਾਮੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ਸਾਖੀ ਪੋਚਰੀ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕੁੰਡਾ ॥ ਅਤਿ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਨ
ਜਾਨੀ ਜਾਸੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਛਾਹੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਖਿਆ

ਦੁਖਾ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸਾ ॥੧॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੇਖਉ ਜੀਵਾ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ਬਾਲਿਹਾ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਾਥੁ ਮਾਥੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਜਪਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪਾ ਜਾਂ ਸਾਕਤ ਤੀਨੇ ਥਾਪਾ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਾ ਬੀਸਰਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮ ਆਗੈ ਕੁਮਾਰੋ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੫੫॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਈ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਸਨਾਹੀ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਾਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੂ ਆਗਮ ਅਤੁ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨਹੀ ਕੁਸੁ ਜਾਨਾ ॥੪॥੪॥੫੬॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥ ਸਾਧ ਵੇਖਤ ਜੁਗ ਕੋਟਿ ਨਿਤ ਜੀਆ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਰਗਹ ਖੁਲੀ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੂਰਿ ਓਇ ਰਹਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਸਹਤਾ ॥੨॥ ਕਰਹਿ ਪਰੀਖਹਿ ਸੋਈ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜਾਗਤੀ ਸਕੀ ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਪੁਰਖ ਗੋਸਾਈ ॥ ਓਇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੫੭॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਤੈਸਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਭਰਿ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਸੂਖ ਸਹੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਾਤੁਰ ॥੨॥ਗਉੜੀ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੇਰੇ ਸੁਖੀਜੁਗ ਅਨੰਤਰ ਈਆਖੇ ਕਥਮੈ ਚਾਰੰ ਕੁੰਟ ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿ
ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈਕਾ ਦਰਸਮਗਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਲ
ਰਾਵੈਨਹਾਨੈਗਾਨਕਰ ਖਾਆਖੇਹਾਰ॥ ॥ਕੁਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੩॥ਸੁਹੀ
ਦਰਸਨਕਉਜੰਞੈਸਭਕਰੀਆਯੁਰੈਭਰਾਯਰਾਪਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾ
॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜੀਨੀਰ ਕੇ ਉਆਈਗਾਮਹਾਂਮਹਨੀਦੁਲਾ
॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਕਰਤਕਸਾਈਗਨਿਰਦੈਜੰਤੁਤਿਸੁਦਈਆ
ਈਆ॥ਆਨਿਕਰਾਨਾਮ ਬੀਤੀਅਨਭਗਾਈਆਘਰਵਸੁਨਦੈਹੁ
ਈਆ॥ਦੀਨੁਰੈਨੈਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈਆਰਿਸੁਦੈਸੁਨਰੀਜੈਕਿਰ
ਈਆ॥ਸੁਹਿਸਾਜਨਸੰਤਜਨਭਾਈਆਛਰਹਸਰਣਨਾਨਕਗਾ
ਈਆ॥੪॥੬॥੭॥ਰਾਗਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੪ ॥ਤੁ
ਹਾਵੀਬਦਪਰੀਕਾਮਹਿ ਗਨਿਆਏ॥੧॥ਕਿਤਹੀਕਮੀਨਪ
ਹਰਸੀਤੁਹਰਿਬੀਸਾਰਾਏ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦੁਗੀ ਬੀਸਾਥੰ
ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਏ॥ਜਾਲੰਜਾਉ ਏਹਬਰਪਨਾਮਾਇਆ
ਏ॥੧॥ਪੀਸਨੁਪੀਸੇਓੜਿਕਾਮਚੀਸੁਖੁਮਨੁਸੰਤੱਖਾਏ॥ਸੋ
ਜੁਨਕਿਤੈਕਾਜਿਜਿਤੁਨਹਢਿਪਤਾਏ॥ ॥ਨਗਾਨਢਿਤੰ
ਕੈਓੜਿਸੱਭਾਪਾਏ॥ਪਾਟਪਟੰਬ ਰਾਬਿਸਬਿਆਜੀਹਰਸੀਲੱ
॥ਤੁ॥ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥਿਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਮਰਤਰਹਾਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਏ॥ ॥੪॥੭॥੫॥ਸੁਹੀਮਹ
॥ ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤਪਰਾਨਧਨਾਤਿਸਕਾਪਨਿਹਾਗਾਸ
ਮੀਤਸੁਤਸਗਲਾਤੇਜੀਅਹੁਤੇਪਿਆਰਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਸ

ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਰਖੀਅਹਿ ਓਪਰਿ ਸਾਰਾ ਚਹਾਉ ॥ ਖਰੁ
ਕੁਪਰੰਗ ਆਧਾਰਾ ਯੇਖੈ ਖੁਸੀ ਭੋਗ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ਸਭੁ ਮਾ
ਤ ਬਸ ਤ ਨਿਰਾਰਾ ॥੧॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖੁ ਨਾ ਮਾ
ਹਨੁ ਨਜਾਈ ਖੇਤੁ ਤ ਹਾਰਾ ਨਾ ਨਕ ਕੇਣ ਸੰਤ ਚਰਣ ਰਾ ॥੨॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਚਉ ਮੈ ਆਇ
ਸਰਨੀ ਆਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਇ ਆਪਿ ਮਿ
ਵੈ ਤਿਉ ਮੁਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਗੈ ਗੁਰਿ ਪਹਾਇਆ ਗਹ
ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਆਇਆ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਨਿ
ਹੀਡਿ ਗਇਆ ਕਰ ਧਰੁ ਮ ਗਇਆ ॥੨॥ ਕਿਰਹੰ ਅਧ ਕੂ
ਆਗਾ ਪਾਛੁ ਸਗਰਾ ਇਆ ॥੩॥ ਗਹੀ ਓਟ ਸਾਧ ਪਾਇ ਆ
ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਅਬ ਮੋ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੬॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਿ ਦ
ਤੀਆ ਮੀ ਲੈ ਨਾਮੁ ਅਮ ਧਾਰਾ ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤੇ ਸਾਹੁ ਤਾ ਪੁਰਾ
ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੁਮ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੁਮ ॥ ਸਚ ਸੀ ਮਾ
ਹਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਸਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰ ਬਾ ਗ
ਚੁਤੇ ਖਜੀਨੇ ਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਪੁਰੁ ਅਗੰ
ਅਨੁਪ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰ ਬਾ ਤੀ ਤੇ ਗਿ ਆ ਸੇ ਵ ਕਾ ਜਿ ਨ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਸਭੇ ਈਛ ਪੁਰੀ ਆ ਤਾ ਪਾਇ ਆ ਅਗ
ਅਪਾਰਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇ ਓ ਅਚ
ਉਬਾਰਿ ਹਾਰਾ ॥੪॥੭॥੭॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਤੁਹਾ ਮਨਾਈ ਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਦਾ ਆਇਆ ਆ

ਕਹਿਤੀਰਬਾਜਨ ਇਸਨਾਨ ਗਈਸੁਕਲਾਜਾਹੀਮੈਆਪੁਤਗੀਨੈਗਸਾਧਾਂਕੀ
ਗੁਣਗਾਵੈਸੋਹੀਮਾਣੁਕਰਿਮੰਨੀਜੈ॥੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਸੀਮਿਤਾਬੰਧਨ
ਇਨਪਾਤਿਆਮੁਕਤਿਨਹੋਈ ਏਕੁਅਖਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀ
ਗਲਜਾਂਸੀ ॥੩॥ਖਟੀਬ੍ਰਹਮਤਸੁਟਵੈਮੁਹਿਪਟੇ ਸੁਚਨਹਿਨਾ
ਓਸਾਝਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈ ਓਪਵੈਜੱਕਲਿਮਹਿਪਤਿਖੀ
ਕਮਾਫਾ॥੪॥੫੦॥੭੪॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ ੭
ਜੱਕੇਚੁਕਗੈ ਸੋਈਪ੍ਰਭੁਮਾਨਹਿਓਇਗਮਨਾਮਕੋਗਾਸੀ
ਸੱਕਸਭਨੀਥਾਈਜੀਨਿਪ੍ਰਭੁਕੇਚਰ ਨਯਰਾਤੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਹਲਿ
ਨੇਵਡੁਨਕੱਈ॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਰਤਬਾਲਿਆਈਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਸਿਉਜੀਅਲੇਖਾ
ਮਹੀਅਲਿਸੱਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕੱਈਅਪ ਧੀਸੰਤਸੰਗਿਓਧਰੈ
ਤਾਕੈਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜੀਅਹੰਦੈਤਿਨਹੀ
ਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥੨॥ਮਾਈਆਮੱਹਿਰਮਵਹਿਉਦਾਸੀਸੰਤਸਗਲਿਉ
ਦੈ॥ਜੋਹਾਮੱਹਿਖੁਦਿਆਰਾਯੋਸੱਸੰਤਨਤੇਪਾਵੈ॥੩॥ਜਨਕੀਨ
ਮਾਕੇਤਕਬਰਨਓਜੱਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਭਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿ
ਕੇਲਿਆਸੋਸਚਤੇਰਹੈਨਿਕਾਵੈ॥੪॥੫੧॥੭੫॥ਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ
ਘਰੁ ੭॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧਾਖਦੇਰਾਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਤੇਰਾਮਾਰੁ
ਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਹੱਦਦੁਜੀਆਸਚੁਕਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਸਮਰਥਿਪ੍ਰਭੁ
ਚਿਤਿਆਇ ਐਉਬਰੇ ॥ਤੇਰੀਟੇਕਰਹਾਵਾਸਤੁਸਰਾਧਾਪਿਆਸੁ
ਗਾਉਧਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਢਿਲੀਏਤੁਸਆਪੇਭਏਦਇ
ਧਾਰਾ॥ਸਾਗਰਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ
॥੨॥ਅਪਲੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਸੋਸ ਦੁਬੰਧਨਕਾਟਿਛਡਾਏ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫ ਓ ਸਤਿ
ਸ ਨਿਅਵਗਣ ਮੋਗੁਣੁ ਨ ਜੀਵਈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥
ਨਾਮੇ ਕੁਪਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ਨਾ ਕਪੁ ਦੰਤ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਰਮਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥
ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੁਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਓਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥
ਆਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਾਤਿ ਨਹ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਉ ਪਿਰ ਭਾਵਾ ਮੇਰੀ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਖਰੀ ਸਿਆਣੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਆਪੇ
ਬਾਰੀ ਕਰਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਈ ਤਾ ਕੰਤ ਸਮਾਈ ॥
ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿ ਕਨਿ ਮਾਇ
ਤਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਗਹਿ ਨੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਗਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਕਦੇ ਤ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਹੈ ਭੀ ਹਸੀ ॥ ਜੋ ਕਾਂਢੈ
ਆਰਤੈ ਗਾਵੈ ਸੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਕਚ ਕੰਗੂ ਕਾਮਣਿ ਕਾਥੂ ਗੜੀਆ ਦਿਨਹ ਗਇਓ ਜੀਉ ॥ ਦਿਨੁ ਨੈ
ਚੁਆ ਰਾਤਿ ਕਿਆ ਠੀਕੁ ਪਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੀ ਰਤਿ ਆਜਨ ਮਨ ਦੁਹੇ
॥ ੧ ॥ ਰੰਗੋ ਕਿਆ ਰੰਗੀ ਐ ਜੋਰ ਤੇ ਰੰਗੁ ਪਾਇਓ ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਾ ਦਾ ਰੰਗਾ ਸੋ
ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਜੋ ਢਵਿ ਬਾਹੁ
ਧਨੁ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਜੋ ਢਿ ਰਹਿ ਬਧੀ ਕਬਾਹਿ ਨਪਾਹੀ
॥ ਗੁਰੁ ਰਖੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਮਤਿ ਗਤਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਚਿਤ
ਨ ਕੇਰਾ ਪਤ੍ਰੁ ਮੋਲੇ ਚਿਤ ਕਠੱਗ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਨਾ ਮੁ ਨ ਉਪਜੈ
ਹਿ ਆਪੇ ਚੱਗ ਜੀਉ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਬਥੁ ਨ ਬਾਹੁ ਨ ਹਾ ਸੇ ਪਸੁ ਅਸੱਗ ਜੀਉ
॥ ੩ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੇ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥ ਕਰਤਾ

ਨਾਤਿ ਸੁਮੰਗਲੁ ਹੋਆ ਮਹਰਸੀ ਹੋਈ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚੰਗੜੁ ਹੋਆ ॥ ਵਾ
ਕਾ ਰਕਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਰਿਆਦਿਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾ
ਦੀਪਇਹਿ ਆਖਿ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀ ॥
ਜੋ ਨਾਮੁ ਨਿਦਾਸੁ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾ ਵਸੀ ॥੮॥੩॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ
੨ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ॥ ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੰਘਹਿ ਪਾਣਿ ਤੰਨਿ ਪਾਥਰ
ਤਿਉ ਸਾਕ ਤੁਜੋ ਨੀਪਾਈ ਤਵ ਦੇਤ ਵਣੀਐ ॥੧॥ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਸੇਮ ਬੁਹੁ
ਮਾਵਲਾਹ ਉਮੰਆ ਵੈਜਾਈ ਤਰਗੀ ਕੁਆਵਲਾ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ
ਖੇ ਮਲਹਾ ਗੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੇ ਜਾਹਿ ਤੁਟੈ ਗਾ
ਬ ਦੁਕਮਾਈਐ ॥੨॥ ਤੁਕਾ ਰਿਕਰਿ ਦੇਖਾਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਮੁ ਧਾ
ਤੁਦੇਖਹਿ ਬਾਪਿ ਉਬਾਪਿ ਦਰਿ ਚੀਨਾ ਈਐ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਹੰਢੇ
ਵਡ ਉਤਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿ ਬੈਧ ਗੁਆਉ ਤੁ ਮਹਾ ਅਨਪਾਈ
॥੪॥ ਦਿਹੁ ਦੇ ਹੀਅੰ ਧਧੰਗੁਧ ਬੁਮਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈਧ
ਰੁਕਿ ਸੁਰੁ ਆਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੱਲਨ ਜਾਹਿ ਰਿਸੀ ਜਮ
ਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥ ਵਾ ਅਨੁ
ਰਿਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤੁ ਭਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮ ਜੋ ਮੁ
ਈਐ ॥੬॥ ਜਾਤਿ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸਾਈਐ ॥ ਸਤ
ਸੀ ਜਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੭॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹ
ਘਰੁ ੧੦ ਵਾਧੀ ਅਨਹਤ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੀ ਨਿਸੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜੋ ਉਖ
ਪਾਧਾਰਿ ਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਸੋ ਅੰਧੁ ਲੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਟੋਹਦੀ ਗਲੀ ਸਾਹੇ ਖਰੀ ਟੇਕ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੰਹ ਹੀ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ
ਤਹ ਜਾਗੁ ਦੇਖਾ ਜਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤਾ

ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ਆਪਿ ਬੁਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਨੂੰ ਬੰਨੀ।
ਦਾਬ ਲੀਕੀਓ ਕੀਨਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਨਿ
ਕਾਹ ਰੇ ਘੱਲਿਅਦੰਨਿ ॥ ਇ ॥ ਏਮ ਨ ਜੋ ਸਾਸਤ ਸੋਦਰਿ ਤੈ ਸਾਚੁ ਦੰਨਿ ਜੋ
ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਦ ਕਹਣ ਕਥਣ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥
ਸਾਧੂ ਕਾ ਕਾਰਜ ਸਾਚੁ ਹੈ ਕਿਤੈ ਪਕਾਈ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤ ਕੁਆ
ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਆਗੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ੮ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗੀ ਗੁਣ ਸੰਘੈ ਅਵ
ਸੋਨਿ ॥ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿ ਓਨੀ ਮਿਲਹੇ ਅਨ ਦਿਨ ਮੁਖ ਉ
ਸੀ ਜਿਨ ਸਬਾਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਉਚੇ ਦਾ ਤੁ ਸਚਾ
ਨੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸੱਸ ਚੁਤੇ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
ਚਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਇਅਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧੧ ॥ ਅਨੁ ਮੋ
ਗਾਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਹੈ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੱਸੁ ਦਸੁ ਚਾਹੀਸਰੇ ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵ ਦੁਸੰ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਦੀ ਸਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਮੇ
ਪਿਆਰਾ ਸਚੁ ਰਖਾਉ ਉਰੇ ਧਾਰਿ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਚੁਣੈ ਗੁਰ
ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾ
ਸੀਲੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭੁ ਪਾਈਆ ਸੱਚਾ ਵੰਨੀ ਨਾਰਿ ॥ ੧੫ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਜਾਈ ਆਤੀ ਮੋਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਅੰਦਰਿ
ਗ ॥ ੧੬ ॥ ਅਖੀ ਕੇਰੀ ਸੁਆਖੀਲੇ ਆਖੇ ਚਖਸਹ ਹਰੁ ਗੁਰ
ਦੀਆ ਪੁਰੈ ਤੇ ਸਾਚਿ ਚਲਿਆ ਸੀ ਗੁਰੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸਚ ਸਾਗੁ
ਦਸਾ ਕੇ ਓਬੈ ਕੁਟਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਓਨਾ ਚੁਨਾ ਦਈ ਦੁਖੀ ਆਹੀ
ਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਹਉ ਮੋਲਾ ਗੁਰ ਢੰਗੇ ਮਿਲੰਮੋ ਵਰੁ ਵਾ ਪਾਈਐ

ਜੋ ਚਖਸੇਤ ਗੁਰਦੁਤਿਆਈ॥੨੫॥ ਰਾਗੁਖਿਚੱਜਿਮੱਖ
ਪਾਏ ਮਨੁਖਿਕਿਚੁਖਾਇਨਯਾਈ॥੨੬॥ ਯਾਕਾਕਰਤੂਤਮੁਝ
ਗੁਸੀਖੁਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ॥੨੭॥ ਸਕਦਿਨਸੁਰੈਦਿਖੇਖਉਗਰਮਪਾ
ਹਿਅਖੀਗੁਰਪੈਰਧਰਾਈ॥੨੮॥ ਨਾਕ ਨੈਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰੀ
ਰਕਾਵੈਸੱਖਾਇਪਾਈ॥੨੯॥ ਲੱਗੈਰੈਦਿਨ ਸੋ ਗੁਰਚਰ ਦਮਾਰ
ਦਾਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸਾਈ॥੩੦॥ ਨਾਨਕਕਾ ਜੀਉਪਿੰਡੁ ਹਰਾਤੁਮੈ
ਮੀਲਾਇਪਾਤਿਅਘਾਈ॥੩੧॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿ ਗਹਿਓਸਭ
ਤਤਗੱਸਾਈ॥੩੨॥੭॥੧॥੫॥੧॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਅੰਦਰੀਸਚਾਨੇਹੁਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤਮਆਪਦੇਖਾਵਣੁਮਨੁਮੋਹਿਆ
ਜਾਗਦੇਖਸਾਮਣੇ॥੧॥ ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵੀਸਾਹੁਤੰਗਪ
ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮੁਅਥਾਹੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਸਤਿਗੁ
ਵਿਗ ਸੀਆਹਰਿਨਾਮੇਲਾ ਗਾਇਆ ਗੁਰਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈ
ਅਨੁਪਾਇਆਅੱਖੁਦੁਆਰੁ॥੨॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਬੀਚਹੀਨਾਮਵਸੈਮੀ
ਤਨੁਮਾ ਨੁਦੇਉ ਜੇਪੁਰਾਬਿਹੱਦੈਨਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜੀਧੀਰ
॥੩॥ ਸਤਿਗੁ ਸੁਖਾਲਾਹੀਮੈਉਠਦਿਆਕੀਗੁਰੁਆਲਾਉ
ਐਸਾਗੁ ਸਖੇਜੋਮਿਲੈਹਉਤਿਸਕੇਧੋਵਾਪਾਉ॥੪॥ ਵੱਡੀਐਸਾ
ਜਨੁਜੱਤਿਓਹੁਜੋਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਈਮਿਲਾਇ॥ ਸਾਤਿਗੁ ਸੀਲੈ
ਹਰਿਧਾਇਆਸਮਾਲਿਆਸਹਜੇਸੁਭਾਇ॥੫॥ ਸਾਤਿਗੁ ਸੁਖ
ਗਣਨਾਕਰੀਤਿਸੁਦੇਖਸਕਾਚਾਉ॥ ਹਉਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਜੀਵਦੀ
ਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਿਜਾਉ॥੬॥ ਜਿਉਮਛੁਲੀਵਿਨੁਪਾਣੀਐਹੋਰੋ
ਤੈਉਧਾਈਸਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤੁਨਜੀਵਈ ਬਿਨੁਪੈਨਾਮੋਮਰਿਜਾ

ਮਾਈ ਜੀਉ ਰਤਿਆ ਰੰਗਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇ ਦੁਸਾਵਤ ਉਨੀ ਉ ਮਿਉ
ਦਸਾਵਤ ਨਹ ਲਗੈ ਤੜੀ ਵ ਉਨੀ ਉ ਹਉ ਆਪਣ ਚੰਕ ਨਾ
ਕਹਿਆ ਸਤੁ ਕਥਾ ਉਨੀ ਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾ ਨਾ ਥਵ ਥੀਆ
ਕੀਆ ਧਾਮ ਉਨੀ ਉ ਮੋਚਹੁ ਤੁਨ ਤੇ ਸਨ ਚੁਘੜੀ ਹਉ ਜਾ
ਜੀਉ ਜੰਗੁਰੀ ਤੇ ਸਿਘੜਾ ਤੁ ਨਿ ਹਿ ਨੀ ਦਿਆ ਗਤੁ ਪਾਇ ਜੀ
॥੩॥ ੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ॥ ॥ਕਰਿ ਜੱਥ ਨੀ ਮੋ ਤ ਪਾ
ਤੇਪਾਹੁ ਦੀ ਬਾਲਿ ਰਮਾ ਜੀਉ ਮੋ ਨੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿਤਿ ਨ ਵਿ
ਨੀ ਬਾਲਿ ਮਾ ਜੀਉ ਗੁਣ ਸਾ ਰਮਨਾ ਸੀ ਤ ਭੀ ਮੁ ਨੀ ਜੱਥ ਬਾ
ਆਵ ਘਰੁ ਕਰ ਦਾ ਸ ਨਹੀ ਨਾ ਤਾ ਧਿ ਰ ਕਾ ਹ ਸੁ ਨ ਭ ਇ ਆ
ਪੁਛਿ ਨਾ ਰ ਸ ਚਾ ਨੀ ਸੁ ਤੜੀ ਮੈ ਸਿ ਵ ਹ ਹੀ ਨਾ ਨ ਕ ਬਾ ਨ ਤ ਸੁ ਕੰ ਤੁ
ਰਯਨ ਕੁ ਮਾ ਣ ਹੀ ॥੧॥ ਬਾ ਬਾ ਮੋ ਵ ਗੁ ਦੇ ਹੀ ਮੋ ਹ ਰਿ ਛੁ ਕ ਵੈ ਤੀ ਸ ਕੀ ਬ
ਜੀਉ ਰ ਵਿ ਗ ਹੀ ਆ ਜੁ ਗ ਚ ਸੋ ਰਿ ਤ ਵ ਨ ਬਾ ਸੀ ਜੀ ਸ ਕੀ ਬਾ ਲਿ ਰ ਮਾ
ਰਿ ਤ ਵ ਲਿ ਕੰ ਤੁ ਵੈ ਮੋ ਹਾ ਗ ਲਿ ਅ ਵ ਗ ਣ ਦੰ ਤੀ ਦੁ ਨੇ ਜੋ ਮੀ ਆ ਸਾ ਮੈ
ਸਾ ਪੁ ਰੇ ਸ ਹੀ ਆ ਰ ਯ ਪੁ ਨੇ ਹ ਰਿ ਕੀ ਨਾ ਰਿ ਸੁ ਮ ਵ ਸੁ ਹ ਗ ਲਿ ਨੰ ਡ
ਦੇ ਸੋ ਨਾ ਨ ਕ ਬੋ ਵ ਗੁ ਸਾ ਚ ਭ ਤਾ ਵੈ ਜੁ ਗੋ ਜੁ ਗੋ ਪ੍ਰੀ ਤ ਮ ਤੈ ਸੋ

ਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਫਲਾਹਰਿਜਨਪਾਵਹੁਹਰਿਗਾਨਕੁਕਰੈਸੁਹਾਵਾ
ਸੁਖਸੰਤਹਿਆਕੇਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿਡੀਗੁਣ ਬੋਲਾਹਰਿਨਾਹਸੀਉ
ਗਤਿਸਹਜੋਸਾਮੁਧਿਆਏ॥ਰਹਾਉ॥ਨਕਉਪੁਭਿਲਿਖਿਆਇ
ਲਜਿਆਤਿ ਨਜਾਮਮਗਣੁਤਉਗਾਮਾ॥ਔਦਰਹਹੁਮਾਤਿਦੁਸਾ
ਜਨੁਹਰਿਜੀਵਦਾਰਾਮਾ॥ਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਸੁਆਮੀ
ਨਾਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸੁਖਸਮਨਕੀਨੋਮਹਲਿਸੁਖਾਏ॥੨॥ਸੁ
ਰਾਮੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰਾਮਾ॥ਗੁਰਤੇਉਪਜੈਸਾਚ ਦੁ ਵਿਚਾਰਾਸਚੁਸਾਚ
ਚਾਰਾਰਸਮਹਾਸੁਖਿਆਰਾਜੀਸੁਰਿਧਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ਸਹਜੋਸੁ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਕਿਆਦਿਖਾਸਭਿਗਵਏ॥ਸਭੁਕੱਤੇਰਾਸਚੁਸਭ ਨਾਰਾ
ਗਤੁਹਮਾਰਾ ਜੁਗਾਮਹਿਰਾ ਮਨਾਮਨਿਜਾਤਾਰਾ॥ਤੁਹਾਸਾਨੇ
ਦੁਹੇਘਰਮਾਹੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਇਹਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਹਰਿ
ਗਾਈਜਦਾਂਤੁਹਪਤਾਸੀਫਿਰਿਭੁਖਨਲਾਗੈਆਏ॥ਦਹਦਿਸਿ
ਦੈਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹੀਤਰੈਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੈਜਿ
ਤੈਡੋਵਿਨੁਕੋਦੁਜਾਨਾਹੀ॥ਸਾਜਨਆਇਵੁਰੇਘਰਮਾਹੀ॥੪॥੧॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩॥ ਛੰਤੁ॥ ਪਹਰੁ
ਭਰਾਤਕੀਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈਜੁਗਿਜੁਗਿਰਖਦਾਆਇਆਰਾ
ਗਤੁਜੱਗੁਸੁਖੈਹੱਦੈਹਰਿਉਸੋਸਬਦਿਜਾਣਾਇਆਰਾਮਾ॥ਹਉ
ਦਿਜਾਣਾਇਆਮੇਰੈਹਰਿਭਾਣਾਇਆਜਿਸਦੀਸਚੀਬਣੀ॥ਸ
ਕਰਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਭਰਤਾਕੀਆਜਾਸ
ਹੁਕਮਾਣਾਮੁਸਚਾਮਨਿਭਾਣਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਰਤਾਤੱਸਹਿਦਿ
ਨੀਮਚੱਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਭਰਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਹੈ
ਕੈਨਾਮੋਸਮਸੇਕਮਾ॥ਹਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵ

ਸੁਣਿਆ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ਗਿਆਸ ਚਾਚੱਜਨੁ ਕੁਮ
ਮੰਸੁਖੁ ਹੋਈ ਗਿਆ ਸੈਨਾ ਮੰਸੁਖੁ ਹੋਈ ਗੈਨ ਕੱਈ ਗਨ
ਜੱਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਾਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾ
ਸ ਚੁਜਾ ਤਾ ਸੋਸ ਚੰਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਚੁਧਿ ਆਈ ਨੇ ਨਾਨਕ
ਜੋ ਨਹਿ ਦੇਵ ਸੀਆ ਨਾ ਵੀਚਾਰੀ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਨੇ ॥੨॥ ਸਤੀ
ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤੁ ਘਰਿ ਸੱਚਹਿ ਲਾ ਹੋਈ ਗਿਆ ਨਿਗਮ ਜਾਗ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਗਿਆ ਸਭੁ ਸਚੁ
ਬੋਲੇ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ
ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜਾ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਵਿਖੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥
ਗ ਤ ਸੱਹਹਿ ਦ ਵਾ ਰੇ ਸੱਚ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਗਿਆ
ਨ ਗੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੱਚ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਗਿਆ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
ਸੁਹੀ ਸੇ ਸੱਸ ਹੋਈ ਸਾਚਾ ਸਬ ਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੱਤ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ
ਸਾਚੀ ਰਤੇ ਰਗ ਤਾਇ ਕਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੱਈ ਨਾਨਕ ਸੀ ਮ
ਤ ਕੀ ਲੀਖਿਆ ਤਿ ਸੁਸ ਚੁਪ ਰਾ ਪ ਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਨ ੨ ॥੩॥੮॥ ਸੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗਾ ਚਾ ਰੇ ਯਾ ਜੋ ਵਟ
ਨੁ ਸਾਤਿਗੁ ਸੱਹਾ ਗੁ ਨ ਹੋਈ ਗਿਆ ਨਿਹ ਚਾ ਪੁ ਰਾ ਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕਾ
ਸੁਖੁ ਨੁ ਅਵਗੁ ਨ ਕੱਈ ਗਿਆ ਤਿ ਸੁਖੁ ਨੁ ਅਵਗੁ ਨ ਕੱਈ ਸਦਾ ਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੱਜਾ ਹਿਆ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਵਾ ਹੋ ਆਗੁ ਮ ਭੀ
ਨਿ ਆ ਸਾਤਿਗੁ ਗੁ ਮਿ ਆ ਲੀ ਆ ਤ ਹਰਿ ਧਾ ਇ ਆ ਬੀ ਹੁ ਗਿ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮ ਸਿ ਕੰ ਤੈ ਗਾ ਵੈ ਮ ਨੀ ਆ ਗੀ ਐ ਸੁ
॥੧॥ ਸਾਤਿਗੁ ਗੁ ਸੋ ਵਿ ਧ ਨ ਬਾ ਣੀ ਹਰਿ ਵ ਗੁ ਧ ਵ ਹੀ

ਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਹੋਇ ਮਾਨਹਰਿਗੁਣਗਾਏਸਾਗਰਿ
ਬਾਰੁਹਮਾਏਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਐਂਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਨਾਨਕਮਨਿਵੀਆਸ
ਨਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜੀਮਾਮਾਣ
ਬਦੇਖਿਆਇਆਨਾਨਕਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਨਕੇਜਿਸਹਿਗੁਰੁਮਿਡੀਗਾ ॥੨॥
ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਪ੍ਰਭੁਕਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁਕਤ ਤਤਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਖਿਵਾਇਆ
ਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇਆਮੋਹੁਭਰਮੁਚਾਹਿਗਇਆ
ਸੁਖਦਾਤਾਧਾਇਆਸਹਜੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ
ਬਦੇਖਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾ ਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਜਾਇ
ਸੱਚਿਲਾਗੇਸਾਤਿਗੁ ਸੇਵਿਸਮਾਏ ॥੩॥ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁ ਨਜ ਸੁਖੁ
ਮੰਨੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਾਪੁਨਧਾਇਆਗਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖੇਖਿ
ਸੀਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮਾ ਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇ
ਜਾਹਰਿਮਿਨਿਬਾਇਆਸਦਾਗਾਵਹਿਨੰਨੀਰਾਤੇ ਹਰਿਕੇਰਗ ਜਾਇ
ਨਨਿਗਾਲਾਜੁਰੀਜੁਕੀਸਦਹੀਜਾਤੇ ਸਾਚੀਕੁਰਾਤਿਕਰਹਿਦਿਜਾਇ
ਘਰਿਦਰਿਸ ਚਾਸੱਈ ਨਾਨਕਸ ਚੀਸੱਹਿਆਸ ਚੀਸਚੁਬਦੀਸਾਵਦ
ਹੀਸੁਖੁਹੋਈ ॥੪॥੫ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ਘਰੁ ਦੋਤੁ ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁ
ਦ ਰੁਬਾਝੀਏਤਾ ਗੁ ਸਚਰਹੀਚਿਤੁ ਲਾਏਰਾਮਾ ਸਦਾ ਹੋਵੈਸੰਗਿ
ਈਹਰਿਜੀਉਮੈਨਜਾਏਰਾਮਾ ਹਰਿਜੀਉਮੈਨਜਾਏ ਗੁਰਕੋਆਖਿ
ਸੁਤਾਏਸਾਥ ਨਕੰਤਿਪਿਆਰੀ ਸਚੈਸੰਜਮਿਸਦਾਹੈ ਨਿਰਮਾਲੁਜਾ
ਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ ਸਦਹੀਸਾਚਾਜੀਨਿਆਪੇਆਖਿ
ਪਾਇਆ ਨਾਨਕਾਸਦਾਧਿਰੁਰਾਵੇਅਪਣਾਜੀਨਿਗੁਰਚਰਲੀਚਿਤੁ

ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ ਆਪਿਣੇ ਮੁਹਾਰਿਗਮਹਿ ਸੁਰਗਮ ਬਚੀ ਦਿਸ਼ਾ
ਨਿਵੀਪੂਰੁ ਅਤੇ ਉਚਾਰਿ ਉਕਰਿਮੀ ਨਿਆਜਾਏਗਮਾਗੁ
ਦੁਰਿਕਧਾਰੀਹਰਿਕੋਸਬਰਿਸੁਤ ਏਗਮਾਰੀਮਾਸੁਮਬਾਈ
ਪੁਰਵਾਏਰੰਗਾਸਿਉਨਲੀਆਮਾਣੇ ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਦਭਾਗਾ
ਲੈ ਸਾਤਿਗੁਰਭਾਏਹਮ ਨਿਵੀਪੂਰੁ ਅਤੇ ਉਚਾਰਿ ਉਕਰਿਮੀ
ਆਜਾਏ ਘਾਟਿਘ ਟੋਸਭਨਾਵੇਖਿਏਕੋ ਏਕੰਗਸੁਭਰਾ
ਏਕਨਾਪੂਰਬਦੁਰੇਵੋ ਏਕਨਾਮਹਿਆਧਰੰਗਮਾ ਏਕਨਾਮਾਲਾ
ਸੀਰਜਾਹਰੋਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਧਾਇਆ ਘਾਟਿਘਾਟਿਹਰਿਪੂ
ਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ਸਹਜੇਆਨਦੁਹੋ
ਨਿਆਨਨਕਚਹਮੁ ਬਿਚਾਰੰ ਘਾਟਿਘ ਟੋਸਭਨਾਵੇਖਿਏਕੋ ਏਕੰਗਸੁ
ਕੰਤੁ ਗੁਸੇਵਨਿ ਸਾਤਿਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ
ਹਰਿਯੁਤਿਦੇਹਹੋਪੁਰੇਗੁਰਕੀਹਮਧਾਮੁਕ ਚੁਕਗਾਇਆ
ਧਾਮੁਕ ਚੁਕਗਾ ਏ ਆਪੁਗਵਾ ਏ ਨਿਜਘਰਿ ਪਾਇਆ
ਅਬਿਚਲਚੁਧੀਸੁਖੈਸੇਦਿਹਾ ਹੀਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮੇਪ੍ਰਗਾਸਾ
ਅਨੰਦੁਭਇਆਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਨਕਹਰਿਮੀਠਲਾਗਾਏ ਗੁਰਸੇਵੀ
ਸਾਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ ॥੪॥੭॥੧੨॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਾਣਸੁ ਏਹਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਖਾਏ
ਵਾ ਚਾਲਿਕਾਮਜੀਉ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਧਿ ਆਏ ਗੁਰਬਾਣੀ

ਸੋਹਿਲੜੀਆ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ਸਭ ਧਰਤਿ ਸਹੇਲੀ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਹੋਵੈ ਕਰਤਾਰੁ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੀਐ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖੀਆ ਸਾਚੜੈ ਸਚਿ ਹਰਿ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖੀਆ ਸਾਜਨ ਸਚਰਿ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤਰੰ ਤਰੀਆ ਸਭੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ ਆਰਾਧਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹੋਵਤ ਦੀਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ

ਅਨਤੁ ਨ ਪੇਖਾ ਬੇਰਾ ਗੁਰ ਹੋਰਾ ਮਰਾ ਜੀਆ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥
ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਮਾਇਆ ਰੋਗੁ ਮਰਾ ਜੀਆ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਧਰੀ॥
ਗੁਰ ਤੁਠਾ ਜੀਉ ਮਰਾ ਜੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਣਿ ਮੇਲੇ ਜੀ॥੧॥
੧੮॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੁਧੁ ਕਾਇ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਣਾ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਨਹ ਬੁਝੁ ਤੂ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਣਾ॥
ਇਹੁ ਕੁਸੰਭ ਰੰਗਾ ਕੂੜਿਆਰੀ ਕੂੜੁ ਡਿਖੁ ਚੁਣਾ॥ ਇਹੁ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕਾ ਵੈਰੀ ਹੋਵੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਾ॥
ਮੀਠਾ ਮੀਠਾ ਕਰਿ ਖਾਧਾ ਅੰਤ ਕਾ ਵੇਲਾ ਪਛੁਤਾਣਾ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਪਰਾਈ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਣਾ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ
ਠਾਕੁਰ ਨਾਲਿ ਜੁਧੁ ਮਚਾਇਆ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਜਾਸੀ ਕਾਲੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰ ਖਾਇਆ॥
ਨਿਹਚਲੁ ਏਥੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੁਪਨੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਭਰਮ ਦਿਖਾਲੀ ਤੈਸੇ ਪਸਰੁ ਪਸਾਣੇ॥
ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਾਣੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਜਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਣੀ॥੨॥ ਸੁਣਿ
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੁ ਮਾਲੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਹਥੁ ਪੈਰ ਗਲ ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਧਾਇਆ॥
ਜਹ ਸਾਕ ਨੇਤ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਹ ਏਕਲ ਪੰਥੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਦਾਸਾ ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ਜੇ ਹੋਵੈ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਾਧੂ ਕੇਰੀ॥
ਸਾ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਲਾ ਜਿਸੁ ਵਾਢਿ ਨ ਕਿਸੈ ਜਾਇ॥ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਰਤ ਪਾਹਣ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਕਾਈ॥
ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਮਤੁ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ਹੈ ਜਾਇਆ॥ ਸੁਣਿ

ਮੋਰ ॥ ਹਉ ਸੰਮ ਖਿ ਥਕੀ ਜੀ ਜੁਕਦੇ ਨ ਬੱਲੈ ਕੁਰ ॥ ਅਉ
ਨਜ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਨ ਭਗਵਨੈ ਅ ਵਗਾਹ ਕੱਨ ਚਿਤ ਕੇ ॥ ਧਤਿ ਧਾਰ ਉ
ਰਦੁ ਸਦ ਏ ਇਕੁ ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਧਾਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਰਹੀ
ਨਿਵਾਸੀ ਨੈ ਹੈ ਤੈ ਨੇ ਗਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਸ ਦਾ ਸ ਗਲ ਗ ਤਿ ਨ ਸੰ
ਲੁ ਮੋਰ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਬਿ ਸਮ ਕ ਈ ਜੀ ਹ ਤਿ ਦ ਗ ਸ ਨੁ ਦੇ ਖਿ ਆ
ਸ ਮੋ ਗ ਸੁੰ ਦ ਗ ਸੁ ਆ ਸ ਜੀ ਹ ਉ ਚ ਨ ਕ ਮਾ ਨ੍ਯ ਪ ਗ ਛ ਦ ਗ
ਖ ਤ ਜੀ ਵਾ ਨੰ ਫ ਧੀ ਖੀ ਦਾ ਤਿ ਸੁ ਜੋ ਦ ਕੁ ਅ ਦ ਗੁ ਨ ਕੱ ਸੀ ਆ ਈ ਅੰ ਤਿ
ਕੁ ਦ ਇ ਆ ਜ ਖ ਲ ਖ ਲ ਮ ਹੀ ਅ ਲ ਸੱ ਈ ॥ ਚ ਨ ਕ ਮਾ ਨ੍ਯ ਜੀ ਧ
ਤ ਰ ਮਿ ਅ ਤ ਦ ਨ ਜ ਲ ਉ ਤ ਰੇ ਪ ਗ ਨਾ ਨ ਕ ਸ ਗ ਹਿ ਪੁ ਗ ਪ ਗ ਜੁ
ਗ ਅੰ ਤ ਨ ਪ ਗ ਦ ਗ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਨੈ ਮ ਖ ਨ ਚੱ ਫ ਨ ਜੀ ਹ ਨ ਖ ਪ੍ਰ
ਨ ਅ ਧ ਰੱ ॥ ਗ ਰ ਸ ਤ ਗੁ ਰ ਕ ਰ ਹ ਅ ਜੀ ॥ ਸ ਚ ਅ ਨ
ਚ ਰੱ ਗ ਸ ਮਾ ਲ ਸ ਸ ਧੁ ਦੀ ਨ ਤ ਨਾ ਸ ਮੁ ਲ ਨ ਜ ਨ ਸ ਮ ਸ ਗ ਦ ਦੁ ਖ ਸ
ਹ ਜ ਸੁ ਖ ਅੰ ਦ ਘ ਨੇ ਗ ਹ ਉ ਮੈ ਖ ਬਿ ਨ ਸ ਗ ਗ ਨੇ ॥ ਸ ਭ ਕੈ ਮ ਧ ਨ ਸ
ਤੇ ਬ ਹਾ ਰ ਗ ਦੱ ਖ ਤੇ ਨੈ ਆ ਰੱ ਗ ਨ ਨ ਕ ਦ ਸ ਗੱ ਬ ਦ ਸ
ਹ ਰਿ ਪ੍ਰੀ ਤ ਸ ਮ ਨ ਹਿ ਸ ਧ ਰੱ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਖੱ ਜ ਤ ਖੱ ਜ ਤ ਜੀ ਹ ਨ
ਚ ਲ ਸੁ ਘ ਰੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਭ ਅ ਧ ਦ ਤ ਡਿ ਠ ਜੀ ਉ ਤ ਸ ਨ
ਚ ਚਿ ਤ ਆ ਇ ਆ ॥ ਪ੍ਰ ਭੁ ਆ ਬ ਨ ਸ ਹ ਓ ਤਿ ਸ ਕੀ ਦ
ਰੈ ਨ ਅ ਵੈ ਜਾ ਏ ॥ ਧ ਰ ਮ ਅ ਰ ਥ ਕ ਮ ਸ ਭ ਪੁ ਨ ਨਿ ਮ ਨ ਚਿ ਰੀ ਦ
ਜਾ ਏ ॥ ਸ ਤੁ ਤਿ ਸੀ ਮ ਤਿ ਗ ਨ ਗ ਦ ਹਿ ਕ ਰ ਤੁ ਸਿ ਧ ਸ ਧਿ
ਜ ਸ ਧੀ ਆ ਈ ਆ ਨ ਨ ਕ ਸ ਗ ਨਿ ਕ੍ਰ ਪਾ ਨੀ ਧ ਸੁ ਅ ਮੀ ਦ
ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਗਾ ਈ ਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੫ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੭ ॥ ਮ: ੪

ਅਗਿਆਨੀਹਾ ਜੋਗਾ ਦਾਨੀਹੀ ਪੁਰਖਾ ਯਣ ਤਾ ਤੀਨਿ ਦਖੁਸਾਸੀ ॥
ਕਰੰਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੋ ਕਿਉ ਆਗਿਆ ਣਾਹਿੰ ਤੁਵੈ ਨੀਵ ਉਸੀ ਮਾਨ
ਤੀ ਕੀਜਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧੁਸੁ ਧੁਨਾ ਕਿਨੈ
ਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੇ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਦੈਜੇ ਵਡੁ ਹੱਥੁ ਦਾਤਿ ਨਾ ਮੀਤਿ
ਨਲੇਖਿਆ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨੀਯਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵੀਆ ਵਖੀ
ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ਢਿਲੈ ਖੁਨਾ ਲੇਖਿਆ ਸੋ ਵਕਤ ਭਾਈ ਜੋ ਨੀਆਂ
ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸੀਨਿ
ਜਾਲਿਆ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਖਾ ਚੁ ਚਲਣ ਸਾਗਨਜਾਣਨੀ ਕਾ
ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਗਤਿ ਕਾਰਣਿ ਵਿਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਕੁ
ਦੁਹੇਲੀ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਾ ਸੀ ਢਿਲੈ ਚੁਕਾ ਵਹੇਲੀ ॥ ੨ ॥
ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੰਞ ਕੇ ਨਾ ਗਹੁ ਨਾ ਉ ਪਵਾ ਸੇ ਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾ ਗੀ ਆਸਾ
ਰਜੁ ਸਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਨਾ ਹ ਹਤ ਗਢਨ ਜੋ ਪਈ ਜਿ ਬਹੁ
ਲੀ ॥ ਤਗਢ ਨੀ ਹੈ ਸ ਤਰਾ ਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬ ਦੁਹੀ ਚਾ ॥ ੪
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਰਤੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਨੀ ਕੀ ਆ ਸੱਜਾ ਰੈ ਸੋਈ ॥
ਸੀ ਸਰਿ ਓਹਾ ਈ ਆ ਨੁ ਆਪੇ ਢਾ ਨਿ ਗੱਈ ॥ ਜੁਰ ਚਾ ਰੇ ਸ ਭਰਾ ਦੀ ਖਰੀ
ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾ ਲਿਆ ਮੀ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ
ਗੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਹੀ ਐ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
ਨਿਨਾ ਭਉ ਤਿ ਨਾ ਮਹਿ ਭਉ ਚੁਕਉ ਨਿ ਭਾ ਵਿਆ ਨਾ ਨਕ ਏਹੁ ਪੰ
ਗ ਤਿ ਤੁ ਦੀ ਬਲਿ ਗਈ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਤੁਧ ਦੇ ਕਉ ਤੁ ਦਾ
ਉ ਤੇ ਕਉ ਉ ਤਾ ਜੀ ਵਤੇ ਕਉ ਜੀ ਵ ਤਾ ਮੈ ਮੁਏ ਕਉ ਮੁ ਆ ॥
ਕਸੱਸਾ ਣਾਹੀ ਐ ਜੋ ਨੀ ਕਾ ਰ ਦੁ ਕਰੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਭੀਤੁ ਗਾਰਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਦੈਰਵਿਗਹਿਆ ਹਰਿ ਜੀਵਨੀ ਜਾਮਾਰ ਦਾ
ਇਆ ਫਿਰਿਮੰਧਦੇਨਢੀਲੁ ਨਾਨਕਨਾ ਮੁਸਾਲਾਹਿਤੁਹਰਿਸੁਤੀਗਈਤੁ
ਸਾਲੰਕੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਾਨਕਾਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਸਿਨੀਨਿਆਲਿਆਸਾਸੁਰਿਆ
ਆਧਉਦੀਨਾਇਧਰਾਣੀਧਿਬੈਹਯੁਨਅੰਬਵੈਤੈਤਿਚੁਨੀਵੰਪੇਤਾਨਾ
ਨਾਨਕਮਹਕੇਵੰ ਮਹਿਟਿਆਗਦ ਤਨਆਵਹੀਸਵਿਤੀਲਗਾਸੰਮਾਨਾ
ਤੰਘਰਨਹੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚਾਅਗਮੁਅਗੰਮੁਹੈ ਕੋਈ ਪਹੁਚੈ
ਢੁਮਾਲੁਸਾਚਾਨਿਹਚਲੁਵਿਗਹਿਆੱਯੁਪਰਖਾਸੁਜਾਣਾਗੁਰਮਤਾ
ਦੀਆਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁਪੁਰਾਖਾਟੁਬਲਾਇਆਰੰਗੁਰਗਮਤਿ
ਅਗਮਅਗੱਚਰੁਅਲਖੁਹੈਰੁ ਗਮੁਪਰਹਰਿਜਾਣੁ॥੧੧॥ ॥ਸਲੋਕ
ਨਾਨਕਬਦਰਮਾਲਕਾਰੀਤਰਿਆਆਲਿ॥ਖੱਟਖਕੇਪਰਾਪਰੀ
ਹੋਬਕੇਦੀਬਾਲਿ॥੧॥ ਮ:੧ ॥ਨਾਂਵਣਚਲਾਤੀਰਥੀਮੀਖੱਟਸੀ
ਇਕਤਾਉਣਖੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭ ਚੜੀਆਸੁਹੱਕੁਬਾਹਰਿਧੱਤੀਚੁਰ
ਤਰੀਵਿਸੁਨਿਕੱਕ॥ਸਾਧਕਲੇਅਨਾਤਿਆਚੱਗਸਿੱਗਰੱਕ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆਇਸ
ਆਪਿ ਜਾਇਅ ਨੁਗਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਦਹਦੀਸਿਇਹੁਮਾ
ਦਾਜੁਰਿਹਾਖਿਰਹਾਇਆ॥ਸਾਦੈਪਾਸਬੱਚਦੀਰੁਮਤੀਪਾਇਆ
ਲੀਖਿਆਮੇਟਿਸਕੈਕੋਹਰਿਜਿਖਿਧਾਇਆ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕ
ਦੁਇਦਿਵਚਉਦਹਚਟਨਾਲੇ ਜੇਤੇਜੀਅ ਤੇਤੇਵਲਜਾਲੇ॥ਖੁਲ੍ਹਾ
ਵਾਪਾਰੁਜੱਥਹੁਸੌਂਚਲਾਹਾਰੁ॥ਧਰਮੁਦਲਾਲੁਪਾਏਨੀਸਾਰੁ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਹਾਪਰਵਾਰੁ॥ਘਰਿਆਏਵਜੀਵਧਾਈ॥ਸਚੁ
ਕੀਮਾਜੀਵਣੁਭਲਾਈ॥੧॥ ਮ:੧ ॥ਜਾਤੀਹੱਦਨਿਵਾਲੀਆ

ਔਹਨਿਮੀਸਮਾਵੈਸਾਤਿਯੁਗੋਵਦਸਫਲੁਯੁਗਾਦਿਸੈਫਲੁਸਫਲੁ
ਸਭੁਕੁਸਫਲਾ ॥ਸੀਸਸੀਵੱਤੀਵੱਤੀਨੰਦੁਨਿਸਾਸੀਸਿਵਤੁ
ਸੀਨੈਨੰਈਜਾਣਗੁਚਿਤਿਨਆਵਨੀ॥੧॥ ॥ਜਾਹਨਾ॥ ॥
ਸਹੁਰਾਵਿ ਦੁਖਤੀਸੰਮਾਗਣਿਵੰਞਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੀਸਾ
ਸਿਖਾਵਹੰਞਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਹਉਖਿਆਸਾਖਾਂ
ਨੰਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਅਗਮੁਦਾਇਆਸਾਖਾਂਅੰਤੁਨਾ
ਸਿਖਾਈਗੋਤੁਝੁਬਿਨੁਬਖਸੀਕੋਨਹੀਤੁਅੰਤਿਸਖਾਈਸੰਤ
ਰਸਨਾਤੇਰੀਤਿਨਾਲੈਹਿਛੜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਯਵਹੁਜੇਸਿਮੁ
ਆਈ॥੨੦॥੧॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਵਾਲੀਛੰਤਕਵੀਰਜੀਉਤਥਾਸਤੁਨਾਭਗਤਾਕੀਕਵੀਰਵੇ॥

ਅਵਤਰੈਆਏਕਹਾਤੁਮਕੀਨਾਰਾਮਚੰਨਾਸੁਨਕਬਹੁਲੀਲਾ॥
ਨਜਾਪਹੁਕਵਨਮਾਤਿਪਿਆਕੋ॥ਸਾਰਿਜਗਿਬੇਕ ਉਕਿਅਸਕਲੁਅਕ
ਰਾਵਨਕੁਦੁਖਾਸੁਖੁਕਰਿਕੈਕੁਟੰਬੁਜੀਵਾਇਆ॥ਸਿਰੀਰਾ
ਸਾਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਚੰਦਗਹਨਤਬਕਰਨਪੁਕਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਿ
ਆਗੇਜਨਸੰਸਾਰਾ॥੩॥੧॥ ॥ਗੂਜਰੀ॥ ॥ਕਰਹਰੰਪ
ਓਹਾਜਾਨਉਕਿਆਕਰਸੀਧੀਉਗੀ॥ਗੈਨਿਗਈਮੁਨਿਸੀ
ਇਬਹੀਰਾਮਏਕਬੈਠੇਆਇਗਹਾਉ॥ਕਸੈਕਰੈਕੋਪ
ਹੰਸੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥ਸਾਕੁਆਰਵੰਨੀਅ

ਪੰਚਾਸਿਕਦਾਸ ਪੰਥੇਮਾਂਗਾਹਿਹਾਲਾਸਾਮੀਮੀ ਨਾਤੀਮੋਕਿਮੋਰੀ ਵਹੀਮੋ
ਨੁਦੁਖਾਲਾ।੧।ਹਰਿਕੇਪੱਯੋਗਾਂਕਉਨੀਤਿਸੋਯਟਵਾਮੀਓਉਮੰ
ਕਰੀਮੋਗੁਰਯਾਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿਨਹਉਪਮੀਆਉਚ ਗੀ ।ਰਹਾਉ।
ਡੰਡੀਦ ਸਮੁੰਸਰਢਯਾਵਹਿਰਈਆਤਿਬਸਨਨਦੇਓਨਾਂਚੱਰੀਯੁਮੀਆਂ
ਤੀਬਹੁਬਿਸਟਾਕਾਲੇਹੀ।੨।ਬਹਤਰਿਘਰਿਸਿਕੁਯੁਰਘੁਸਮਾਮੀਮੀ
ਹਿਦੀਆਨਾਮੁਲੀਖਾਈਧਰਮਰਾਇਕਾਦਛਤ ਗੁਸੋਂਧੀਆਂਬਾਂ
ਜਮਨਰਾਈ।੩।ਸੰਤਾਕਉਮਤਿਕੱਈਨਿਦਹੁਸੰਤਰਾਮਹੈਏਕੁਮਾਮੁ
ਬੀਮੋਸੱਯਗੁਰੁਪਾਈਆਜਾਕਾਨਾਉਬਿਬੇਕੁ।੪।੫।੧੬ਸਤਿਸੁਪ੍ਰ
ਬਾਣੀਭੀਗਵੈਦਾਸਜੀਕੀ। ਸਹਕੀਸਾਗਸੁਹਾਗਨਿਜਾਨੈ।ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਸੁਖਸਹਜੀਮਾਂ
ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰਤ ਰੁਮਧੈ।ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਛਧੈ।੧।
ਜਾਨੇਪੀਰਧਰਾਈ।ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਰਦੁਨਪਾਈ।ਰਹਾਉ।
ਰਾਗਾਨਿ ਦੁਈਯਕਹੀਨੀ।ਜੋ ਨਜਾਨਹਿਨਿੰਤਰਿਕੁਗਤਿਨੀ
ਪੁਰਸਾਨਾ ਤਕਾਯੰਬੁਦੁਹੇਲਾ।ਸੰਗਿਨਸਾਖੀਗਵ ਨੁਏਕਾਲਾ।
ਦੁਖੀਆਦਰਦਵੰਦਰਿਆਈਆ।ਬਹੁਤੀਪਿਆਸਜਲਬਾਖੁਨਪਾਈ
।।ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਸਗਰਿਪੂਛਹੁਤੇਰੀ।ਜਿਉਤਿਉਰਾਖਹਿਤਿਵੇਹੀ
।।੩।।੧੭।।੬।। ਰਾਗੁਸੂਹੀ ।ਜੱਾਦਿਨਅਵਹੀਸੋਦਿਨਜਾਹੀਕਰਨ
ਰਹ ਨੁਥਿਰੁਨਾਹੀ। ਸੰਗੁਚਲਾਂਤਉਡਭੀਚਾਂਨਾਦੁਖਾਹੁ
ਰਉਪਰਿਮਰਨਾ।੧।।ਰਾਕਿਆਤੁਸੋਇਆਜਾਗੁਇਆਨਾਤੋ
ਵ ਨੁਜਾਸਿ ਚੁਕਰਿਜਾਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੀਨਿਜੀਉਦੀਆਜੋਸਮ
ਬਸਾਵੈ।ਸਭਧਟਤੀਤਰਿਹਾਟਚਲਾਵੈ।ਕਾਰਿਬੰਦਗੀਛਾਂ
ਗਾਹਿਰਦੈ ਮੁਸਮਾਂਜਿਸਵੇਗਾ।੨।ਜਨਮੁਸਿਰਾਂਜੱਪੰਥੁਨਸਮਾਗਾ

पन्ने	
५५१	ੴ सतिगुरप्रसादि॥
५५१	तुझु बलवंतु रहंतु हउमै
५५१	सतसंदगति दिवसि वलै
५५१	अथे सबदि आथे नीसाणु
५५१	रागु बिलावलु महला १
५५२	गुरबचनी मनि सहजि
५५२	मः ३ गुरि गुरु पाइऐ
५५२	अतुलारि तुलीऐ
५५२	साहबतो सेवकु सेवतो
५५२	पुरखादु बनाइआ
५५३	गुरमुखरीतु जीअहु
५५३	पुरे गुरते वडी दाति
५५३	मः ४ ओतु अमरि पुरखहि
५५४	हमरा पुरखा आगै आगमु
५५४	हम गरबि तुम्ह तुम मंदे
५५४	खटी बृहम मनि सुदे
५५४	अनदु भइआ
५५५	चलै चलणी गमनु मनमुख
	रागु बिलावलु महला ५
५५५	नदरी आवै तिसु मनि
५५५	सगल काजि आनंदु

पन्ने	
५५५	बिलावलु अगम
५५६	सुखनिधानु
५५६	सोमनि तनि मीठो
५५६	बिधि चरित
५५६	ऐसो गुण
५५७	अपुने पर
५५७	तुझे आगै
५५७	तनु मनु
५५७	मात पिता
५५७	गुर पुरबि
५५७	गुरु सबदु
५५७	सगल मनोरथ
५५८	मंगलि
५५८	रवन लगे
५५८	मात गरभ
५५८	मात पिता
५५८	सगल
५५८	रवन मंजु
५५९	सगल
५५९	सगति
५५९	अमर

ਸਲਿਆ ਦਲੁ ਮਚਲਾ ਪ	੫੬੨	ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਚਰਨ ਸਚੇ
ਸਗਲ ਸਮ ਨੰਦ ਕੀ ਆਇ ਰਮੇ	੫੬੨	ਧਾਨੀ ਬਖਾਨੀ ਸਦਾ ਸਮਰੇ
ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਦਾਤਾ ਦਇਆ ਧਰਤਾ	੫੬੩	ਸਦਨੀ ਸੁਨਉ ਮੇਰੇ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ
ਮਨਿ ਮਾਹੀ ਸੰਚਉ ਹਰਿ ਨਿਧਿ	੫੬੩	ਅਨਿਕ ਚਰਨ ਨਿਸਾਰਉ
ਜਿਨਿ ਗਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ	੫੬੩	ਅਨੀਤ ਤਜੀ ਨਿਸਾਸੀਆ
ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਨਿਤ ਕਮਾ	੫੬੩	ਇਕਟਕ ਰਹਾਂ ਦਿਨ ਰੈਨਿ
ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ	੫੬੩	ਅਹਾਰ ਪਰਤ ਉਰਝੀ ਸਾਰ
ਰਾਮ ਸੰਗਹਿ ਚਾਲਣਾ ਹੈ ਮਾ	੫੬੩	ਸੱਤੀ ਮਲੀਨ ਨਹੀਨ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ	੫੬੪	ਨਾਮ ਛੰਦ ਉਇ ਹਸੀਅ
ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਮਹਾ ਸਮਹਿ	੫੬੪	ਇਹੁ ਸਗੀ ਸੰਸੀ ਦੁਖ
ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈ	੫੬੪	ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਆਪ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਮ ਤੁੰਗਾ ਤੀਰਥ ਮਲਿ	੫੬੪	ਤੇਰੇ ਉਪਜੇ ਭਗਤਿ
ਸਬਦੁ ਅਪਨੀ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ	੫੬੪	ਸਰਧਾ ਸਾਧ ਸਰਧਿਆ
ਸਾਹ ਕਾਰ ਦੀਨੀ ਅਪ੍ਰਮਲ	੫੬੫	ਹਰਖ ਭਗਤਾ ਸਭ ਸਰਸਾ
ਸਿਰ ਤਲ ਸੰਸਿਰ ਉਪਰੇ ਸਭ	੫੬੫	ਬੰਧ ਨਿਵਾਰਿ ਮੋਖ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ	੫੬੫	ਰਵਨ ਰਵਨ ਨੀਕ ਪ੍ਰਭ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ਨੀ	੫੬੫	ਉਦਮ ਭਗਤੀ ਆਨੰਦ
ਰਾਜਨ ਤੇ ਸੰਤ ਬੰਨਿਆ	੫੬੫	ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸੰਨਿਏ
ਬੀਸ ਸਾਧ ਜਨ ਜੀਵਨਾ	੫੬੫	ਜਘਰ ਬਹੁ ਆਧਾਰ
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਦਾਸ	੫੬੬	ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸੁਖੀ ਸੰਨਿਏ
ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰਹਿ	੫੬੬	ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿ ਪ੍ਰਭ

५६६ ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀਐ
५६६ ਅਵਗਉਧਾਵਸਤਾਤੀਐ
५६६ ਰਾਵਕਾਸਤਵਿਬਾਧਿ
५६६ ਚਰਨਕਮਲਵਸਾਸਾ
५६६ ਮਨਤਨਪ੍ਰਭਆਰਾਧੀਐ
५६६ ਜੀਅਜੁਗਤਿਦਸਿਪ੍ਰਭੁ
५६७ ਸੀਮਾਸਮਿਪ੍ਰਭਅ
५६७ ਦਸਤੇਰੀਕੀਚਨਤੀ
५६७ ਸਾਬਸੀਯਹਾਰਿਆਸੀ
५६७ ਅਦਾਸਸੁਨੀਦਾਤਾ
५६७ ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨ
५६७ ਗੁਰਪੁਰਆਰਾਧਿਆ
५६७ ਧਰਤਸੁਹਾਵੀਸੁਫਲਵਤ
५६८ ਰੰਗਮਿਲਾਈਆਪਹਰਿ
५६८ ਤਤੀਵਾਉਨਲਾਗਈ
५६८ ਅਧਖੇਬਾਗਰਆਪ
५६८ ਮੇਰੇਮੱਹਨਿਸਵਨੀਐ
५६८ ਏਕਜੀਭੁਮੇਰਾਸਮਥ
५६८ ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭੁਤੁਸਰਬ
५६८ ਸੰਤਨਿਕਸੁਨੀਆਤਿਪ੍ਰਭ
५६९ ਰਾਖਨਾਇਅਪਨਾਜਨ

५६९ ਤਾਧਕਾਰਿਮਾ
५६९ ਸਤਗੁਰਸਬਦੀ
५६९ ਖੀਨਾਂਹਚਕਾਮਿ
५६९ ਹਰਹਰਨਾਮਾ
५६९ ਗੱਖਿਦਗੱਖਿ
५७० ਕਿਆਹਮਜੀਅ
५७० ਅਗਮਅਪਾਰ
५७० ਸੰਤਸਗਨਿੰਸਾ
५७० ਮਨਕਿਆਕਰਤ
५७० ਗੋਦਕਆਸੀ
५७० ਐਸੇਕਥਕੁਲਾਧ
५७० ਮਨਆਨਨਿਹਾ
५७१ ਗੁਰਪੁਰੇਗੀਗਾ
५७१ ਸਦਾਸਦਾਨਹੀਆ
५७१ ਮਨਤਨਿਅੰਤਰਿ
५७१ ਧੀਰਕੁਧੀਰਪ
५७१ ਅਚੁਤਪੂਰਨਗ
५७१ ਸੀਮਗਤੀਨਾਮਵ
५७१ ਸੁਖਸੀਤਲਾਸ
५७१ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਪੂ
५७१ ਤਾਧਧਾਰਤਮਾ

ਕੀਅਤੁਉਧਾਰੈਆਪਿਤੀਸ	੫੭੫	ਮੁਲਾਕਨਸੀਓਪੈਚਿਤ
ਦੇਵਾਖਾਵਗਖੇਗੁਰ ਸੁਰੇ॥	੫੭੫	ਮੋਹਨੀਦਨਆਂਦੋਗਾਰਦੇ
ਦਰਸਹਿਦੇਖਤਦੱਖਨਸੇ॥	੫੭੫	ਮੱਰੀਅਹੰਜਾਂਇਦਸਨਿਧ
ਤਨਧਨਜੋਬਨਿਸਾਕਾਜਤੁ॥	੫੭੫	ਸਾਰਾਬਿਆਵਾਕਤੁਮਃ ੯
ਅਧਨਾਪੁਤਆਸਇਆਚੀਤ		
ਗੰਥੀਦਾਸੀਮਾਰਿਹੱਆਕ	੫੭੫	ਦੁਖਤਰਤਾਤਰਿਨਾਮਧਨੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਤੁਏਕਹਿ	੫੭੫	ਹਾਰਿਪਨਾਆਬਿਨਾਦੁਖਧਾ
ਹਰਿਕਚਨਸਹਧਜਾਓਿਤੁ	੫੭੫	ਜਾਮੈਭਜਨਰਾਮਕੱਨਾਹੀ
ਰਾਖਲੀਏਸਾਤਿਗੁਰਸਾ		
ਸੋਨਹੀਪ੍ਰਭਸਭਕਰਤੁਤੇਰਾ		॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਤੁਸਮਰਥਕਾਰਾਸਿਕਰਾ	੫੭੬	ਮਃ੧ ਗਨਿਕਟਦੇਸੈਦੈਯਸ
ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੱਹਿਕਰਹ	੫੭੬	ਮਨਕਾਹੀਆਮਨਸਾਕਰੇ
ਐਸੀਦੀਖਿਆਜਨਸੀਓ	੫੭੬	ਜਾਗੋਕਉਆਸੁਬਚੁਨਲੀ
ਸੀਉਬਵੈਤਿਉਮੱਹੀਪ੍ਰਭ	੫੭੭	ਮਃ੪ ਆਪੇਆਪਕਾਈਓ
ਰਾਖਦਾਸਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਾ	੫੭੭	ਹਾਰਿਹਰਿਨਾਮਸੀਤਪ੍ਰਜ
ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਰਬਪ੍ਰ	੫੭੭	ਹਾਰਮਧਅਗਮਅਗੱਚ
ਆਗੇਪਾਛੇਕੁਸਲਕਰਾਈ	੫੭੮	ਸਤਗੁਰਪਕੈਅਨਿਮੁੰਦਯ
ਬੀਨਤੈਭਗਤੀਤਰਲੁਕੈਸੇ	੫੭੮	ਅੰਤਮਿਧਿਆਸਦੁਨੀਪ੍ਰ
ਆਪਹਿਆਪਿਆਪਸੋਜਾਤ	੫੭੯	ਐਸਮਨਹਰਿਅਗਮਠਾਕੁ
ਜੀਵਉਨਾਮਸੁਸੀ॥	੫੭੯	ਮਃ੫ ਓਧਮਾਜਾਤਨਚਲੀ

५८० पूरजाऊमागीहिदा

रागुधिक्कादवणुमः १

५८० गाथिती॥

॥दूरा॥

५८२ आदितवारआदिपुरु

रागधिक्कादवणुमः ३

आसटपदीआ॥

५८२ ॥आदिपुरखआपेसीस

रागछंतुगमः १

५८३ मुंधानदेखणीएकॉईल

५८३ मौमनिचाउधलखासचीस

५८४ मः ४ मेरागरिपुकमेजै

मेरागरिपुकरदहिआई

५८४ ॥रागधिक्कादवणुछंतुमः ५

५८५ मंगलसाजिकरइआरु

५८५ कुरागसुधनहरिवंतुगम

५८५ सखीआदसखीदसआछु

५८५ सुखसागरपुकपाईऐजु

५८६ हरखजणुदउकरगीच

५८७ दरागधिक्कादवणु

५९१ धनीतुगतुरी॥

५९१ मैसाईचुमैसाचा

५९१ धिरिआगनीछ

५९१ गचधंडचछनुमि

५९१ गिउउतरीगा

५९२ रॅउतगिआगनु

५९२ रखलेचुगमि

५९२ दगमदेलहु

५९२ उंडगंदुधिरा

५९२ रीनागीआ

५९२ सगीगमरॅहखी

५९२ ऊनमऊनमचनु

५९२ सगनराखसु

५९३ सटखऊनमच

५९३ दखदेखाछ

५९३ सीहकुखासप

५९३ गिरपकरीआ

ਸਹੀਵੱਲੀ ਬਾਪੁ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਤਿਨ ਹੱਥਿ ਏਕ ਉਨਾ ਕੀ ਡੋਰ
ਰਹਦੇ ਕਰਾਵੈ ਸੱਚੀ ਤੁ ਸਬਦੀ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨਤਾ ਮਾਰਿ ਸਾਚ ਕਮਾਇ
ਸਾਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੂਜਾ ਕਬਹੁ ਨ ਭਰਮਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੋ ਲਹੈ
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਛਕੁ ਦੇਹ ॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰ
ਨੁ ਸਹਜੀ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਵੈਰੁ ਗਇਆ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਵਰਤਿਆ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਵੈ ਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਜਾਇ
ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ਪੁਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਰੈ ਵਰਿਆਮ ਕੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਰੰਗ
ਮਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੀ ॥੨॥ ਅਬਰਣ ਏਕ ਅਗਾਧਿ ਅਗੰਚਰੁ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਦੀਨੀ ॥ ਕਹੀ ਕਿਆ
ਕਹਾਇ ਕਹਾਏ ਹਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਅਲੇਖ ਲਖਾਈ ॥੩॥ ਸਹਸ ਖੁਰੀ ਬਿਚਿ ਏਕੁ ਖੁਰੀ ਗਊ ਸਹਸ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ
ਗਾਇਆ ॥ ੬ ॥)

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਛਕੁ ਦੇਹ ॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰ

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਪਹਿਰਣਾ ॥
ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰੈ ਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵੈ
ਮੂੜੇ ਤਿਨ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੈ ਸੁਖ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ
ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਜਨਮੇ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਨਰ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਰਾਪੈ ॥

ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਉਚਰੈ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਲੋਇ ॥
ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਿਸ ਦੈ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚੇ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚੇ ਮਹਲੀ ਥਾਉ

ਪ੍ਰਭੂ ਲੋਕਾ ਆਗੈ ਤਰਾਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਗੱਹਿ ਆਨ ਪਤਿ ਰਾਖੀ
ਹੋਇ ਕਿਰਪਾਲ ਮਿਲਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਆਠ ਪਹਰ ॥੧॥ ਇਹ ਆਖ ਪ੍ਰਭੂ
ਨੇ ਆਏ ਗੱਹੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ
ਵੈਸੀ ਤੀਰਥ ਸਭੇ ਏਕਨ ਹੀ ਨਾਮ ਪੀਤੇ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੀ
ਨਾਲੇ ਜਾ ਕੈਸੰਗਿ ਦਯੁ ਬੋਲੇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਕੀਤਾ
ਬੀਸ ਤਨਾ ਮੁੱਢ ਤਨੁ ਬਾਰੁ ਪੂਰਨ ਚਿੱਤ ਆਏ ਪੂਰਨ ਕੁਰ ਮੇ
ਬੀਸ ਤਨਾ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ॥ ਸਭ ਨਾਲ ਸੰਗਿ ਨਾਲ ਕੀਪੈ
ਸਭਿ ਈਸਰ ਦੁਗਾ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਗਤ ਨਾਲ ਵੈਸ ਗਿਆ ਨੰਦ ਕਾਰ ॥ ਸਭ ਬਿਆਦ ਦਯੁ
ਮੇਰੇ ਹਿਤੇ ਮੀਤ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ ਨਿਤ ਮੀਤ ਕਾ ਅਵ ਕੀ ਆਸ
ਰਖੀ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਮੁਇ ਏਕ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੱਜਨ ਮੁੱਤ ਨਿਆਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੱਚ ਮੇਰੇ
ਸਹੱਈ ਦਾਈ ਆਪਾ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮਿ
ਭਯੁ ਕੇ ਗਾਨ ਕਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸ ਗੁਰਦਾਸ ਹੋਨੁ
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਸੋਈ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿ ਨਿਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ
ਅਗਾਧ ਹਿਨਾ ਮੁਵਖ ਨਾਹੀ ਤਾਹਿ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ਸੇਵ
ਵਾਮਾਗੇ ਪੂਰੇ ਕਰੀ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ
ਦੇਖਹੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਗੰਢ
ਜਿਨ ਦਯੁ ਸੱਜਣ ਮੇਲਿਆ ਤਿਨ ਸੁ ਅਗਾਧੀ ਨਿਰਮਾਲੁ ਮੇ
ਗਾਲੋ ਲਾਗਾ ਆਗ ਦੁਖ ਖੁਟੀ ਪਿਆਰੇ ਚੁਕੇ ਗਮੀ
ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸ ਨਾਨਕ ਜੱਪ ਤੁਮ ਹੈ ਕਾਲ ॥੩॥

ਵੈਤੀ

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕੁਮਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਪੂਰਾ ਕਮਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਦੁਖੁ ਨਾਠਿਆ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਸਣੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਧ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਖੁਨਹਾਈਆ ਅਨੁਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀਐ ਸਿਮਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧੂ ਪੂਰਾ ਭਾਗੀਐ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਮੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸਰਨਾ ਪਰਿਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਤਤਕਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਅਉਖਧੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੋਹਿਥੈ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਸਾਧੂ ਧੂੜਿ ਦੇਤੁ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਕੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਜੀਨਾ ॥ ਜੈਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਉਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੀਨਾ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਮਾਨੀਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਹ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥

ਤੁਮਰਾਧਉਪਾਲਾ॥੪॥੩੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੫ ॥ਏਸੁਨਕਾਚੁਨੀ ॥
ਕੁਅਪੁਨਾਧੀਆਈਲੇਜਾਤਿਤੁਸੋਵਿਐਸਖੁਹੋਇਘ ਨਾਮਨਾਇ
॥੧॥ਕਹੀਐਕਾਸੀਧਿਆਵਤੁਹਾਬਿਨੁਤੁਮਦਇਆਲਸੁਆਮਿ
ਅਵਰ ਨ ਹਮਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਤੁਮਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹਾਂਅਦੁ
ਰਾ ਨਿਧਰਿਆਧਰਤੇਰੀਆਏਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥ਜੈਤੁਮਖ
ਈਤਿਆਮਨਿਲੇਤਾਮੁਕਤਾ॥ਸਗਲਾਸਮ ਰੀਤਰੀਆਸਤਾ
ਤਾ॥੩॥ਚਰਨਧਖਾਲਉਕਰਿਸੇਵਜੇਠਾਕੁਰਬਾਂਛੈ॥ਯੰਹੁਦੀ
ਦਾਇਆਪ੍ਰਭਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੩੫॥ ਰਾਗੁਬਿ
ਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਿਮਰਤੁਹਸੋਸਿਮਰਉਪਰੇਯਸੁਆਨਹੀਤੁ
ਦਸਾ ਦਅੰਕਾਰਮਾਹਿਮਗਨਾਨਹੀਸੁਝੈ॥੧॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਸ
ਆਪ ਨਾ ਕਾਰੇਹਿਰਹੁਅਤਾਗੋ॥ਦੇਖਿਕਸੁੰਭਰੰਗੁਲਾਕਾਹ
ਾਗੋ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੇਕਰੇਧਾਪੁਦਰਬੁਚੀਆਵਤੁਦੁਖ
॥ਆਟੀਸਿਉਮਾਟੀਰਲੀਨਾਗਾਉਠਿਜਾਈ॥੨॥ਜੈਚੈਲੀ
ਕਰੇਤਬੈਰਾਬਿਰੱਧੀ॥ਅੰਤਕਾਲਿਛਡਿਜਾਹਿਗੇ ਕਾਰੇ ਜਾਲਾ
ਧੀ॥੩॥ਦਾਸਰੇਦਸੋਈਹੱਆਜੋ ਸੁਮਸਤਾਕਿਰਮਾਨ
ਨਕਬੰਧਨਛੁਟੇਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥੪॥੩੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫॥ਧਿਗੁਲਾਲਚਰਬਤਪਾਖੰਡੇ
ਰਤੁਬਰੀਤਾ॥ਅੰਧੁਲੋਭਿਤਵਹਸੁਝਿਆਗੁਰੁਬੋਹਿਤੁਨੀ
॥ਸਾਹਿਮਾਸਾਧੂਸੰਗਕੀਸਹਜੇਮੀਤਾ॥ਮੈਲਾਖਟੀਕਿ
ਹਰੇਨਿਰਮਲੁਕਦੇਚੀਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਭਗਤਗੋਵਿ

ਸੁਣੀ ਸੁਖਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਕਰੁ ਜਾ ਸੁਗਾਵਉ ਸੰਤਹ ਰਵ ਗੀਤੁ
ਸੋ ਸਾਧਿਆਵਉ॥੧॥ ਕਰੰ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਮਿਧਿ ਮਿ
ਵਉ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਕਾ ਮੋ ਮਸਤਕੁ ਆਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੀ
ਤਿਨੀ ਚੁਕਾਈ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਤੁਝ ਆਵਉ॥ ਧਾਵਤ ਆਂਦਾ ਆਪੁ ਤੀ
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਹਦੀ ਸੇਵੇ ਅਨਕ ਤਹ ਨਧਾਵਉ
ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੀਐ ਮਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ॥ ਤੁ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦ
ਆਦਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਵਉ॥ ਸਭ ਦਾਸਨ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਹਾਵਉ॥ ਭਾਵਉ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਸਾਧ ਜਨ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਕੀਤਾ ਜਾਨਹਿ ਆਪ
ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ॥੧॥ ਏਹ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਸਾਕਤ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਘਰਿ ਜੈਸਾ ਆਹੀ
ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਇਹ ਕੀ ਰਾਖ ਤਾਨ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਆਇਆ॥ ਕਰਮ ਭੂ
ਭਿਨਾ ਮੁ ਬੋਇਆ ਉਸ ਗੁਰ ਦੁਖ ਭਾਇਆ॥੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ
ਆਪਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਨੀਚ ਥਾਪੇ ਕਰੇ ਠਾਕੁ ਗਾਵੈ ਦਾਇਆ॥੩॥ ਸਭ
ਮਾਨੁਖ ਜਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖਸੀ
ਭਿਖਾ ਹਰਿ ਨਾਇਆ॥੪॥੬॥੯॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫॥

ਮਾਟੀ ਤੇ ਜੀਨਿ ਸਾਜੀਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ
ਢਕੇ ਨਿਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹਾ॥੧॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਸੀ
ਏਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਜੋ ਅਨਿ ਉਸੁ ਸੁਖ ਲੀਐ ਖੇਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥
ਪੁਸਿ ਮਰਹਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤਾ ਬਿਆ ਅਕਲੇਹਾ॥ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰ ਪੰਚ ਪ੍ਰਭੂ

ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨ੍ਹ ॥ ੪ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਨਾਮੁ ਹੀਰਾ ਉਸਤਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਦਇਆਲਾ ਸਿਮਰੀ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਤਾ ਮਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹੀਰਾ ਚਕਿ ਛੁਟਾ ਏਕ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੂਸਰ ਕੱਸ ਨ ਹਿਰਾ ॥ ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਿਆ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਨਾਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਸੁਨੀ ਭਗਤ ਨਿਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਬੰਛਤ ਫਲ ਕੀਏ ਜਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਤੁਮ੍ਹ ਤੇ ਜੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਚੁਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਬੈਯਨਕਾਰ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਕੈ ਬੈਦ ਕਾ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਚੁਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਮੋਹਿ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਾਉ ਆਸਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਮੈ ਕੀਨਾ ਬਹੁ ਫੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਥਾਕੀ ਅਬ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਾਨੰਦ ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੀਜੈ ॥ ਅਤੁਲ ਮਹਤੁ ਕਥਾ ਹੀਰਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਟ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਕਾਰ ਦੁਸਮਨ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਵਤਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥ ੫੭ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆਤੁ ਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਸਾਹਮੑ ਮੁਹੀ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਗੋਪਾਲ ਤੇ ਗਨਹੀ ਬਿਸਾ ਸੁਤੁ ਮਾਦਰ ਖਸਮ ਕਾ ਪੈਖੜਾ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਓਹੁ ਪਰਿਆਦਾ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਪਤਿ ਪਾਂਜਾ ਤੁਮ ਬੰਧੇ ਜਾ ਕੇ ਦੁਖ ਡੰਡ ਨਾਸੀ ਮਰੀ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਰ ਅਨੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤੁਮ

ਤਮ ਕੈ ਮੰਗੀ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਵਖਾਨੀਐ ਪੂਰਬ ਜੈਸੀ ॥੧॥ ਰ
ਵਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਰਮ ਨ ਕੀਧਿਆ ॥ ਸੁਮਨ ਮੇ ਖਾਨ ਪਾ
ਕੁਮਚੇ ਨਾਸਾ ॥੨॥ ਇਕੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੰਤ ਨਕਰਿ ਦੇਖੇ ਜੋਗੀ ਸੁਗਾ ਕਰਿ ਮਿਤ ਪਾ
ਈਸੁਰਾ ॥੩॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਜੋਬਨ ਰਤੇ ਵਿਨੋਤ ਤਤ ਭਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕੇ ਰੀਅਸਾ ਕੋ
ਸਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੬੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥
ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਨ ਭਇਓ ਦੇਖਿਓ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਮੁ ਉਦਮੁ ਕਿਛੁ ਸਮਝਿ ਨ ਆਇਆ ॥
ਹਰਖੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਉਨਿ ਘਰਿ ਤਤ ਗਹਗਮਵਟ ਅਧੁ
ਗਨ ਈਸਮ ਗਰੀਕ ਘਨੁ ਹੀਤੁ ਗਹਾਉ ਸਾਧ ਸੰਗਾ
ਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪ ਗਾਯ ਗਮ ਅਗਖ ਅਤੁ ਕਮ ਮੰਖ
ਬਾਗ ॥ ੨ ॥ ਭਰਮ ਤਮ ਅਗਾਧਿ ਏ ਕਰੰਮੀ ਗੰਢਿ ਦਗੁਪਾ
ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮ ਗ ॥ ੩ ॥ ਸਗਨਿ ਪਰਪੂ
ਆਪ ਤੇ ਕੀਏ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇ ਅੰਤ ਗੁ
॥ ਭਾ ॥ ੩ ॥ ੬੨ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੀਮ ਕਿਪੁਰਨ ਪੂਕੁ ਕਾਗਜ ਭਏ ਸੀ ॥ ਕਰਤ ਕਿਪੁਰੰਕਰ
ਸੋ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਪਾਸੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਧਿ ਧਨੁ ਨਕੁ ਉਆ ਗਕੁ
ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿਦ ਗਇ ਕਰਤ ਨ ਕੀ ਗ
ਉਦੈ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੁਲਿ ਪੁਰਨ ਚੰਡ ਗ ॥ ਗਚ ਗਨ
ਤਨਿ ਚਸੇ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਅਪਾ ॥ ੨ ॥ ਬਸ ਤਕ ਮਾ ਦ
ਕਿਛੁ ਉਨਾ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਨ ਜਾ ਗੀ
ਜੈ ਕਾ ਸੁ ਤੈ ਕਰਿ ਗਹਿਸ ਚੁਖਾ ਨੁ ਸੁਹਾਈ ॥ ਜਪਿ ਨਾ ਕ
ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਗੁਰਿ ਪਾਈਆ ॥ ਭਾ ॥ ੩ ॥ ੬੩ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿਆ ਧਸਾਸਾਗੈ ਉਚਰ ਤਯਾਨਯੱਪਾ
ਦੂਰਤੇ ਜਾਮੁਰਾਗੈ ॥੧॥ ਰਾਮਨਾਮ ਜੱਗਨੁ ਜੈਆਨਿਨਾਸਾ
ਤੈਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹ ਜੱਹਈ ਤਿਤੁ ਰਾਖੁ ਨਾਲਾ ਗੋਰਹਾਉ ਰਾਮਾ
ਆਨ ਮੱਹਾਬਿਨ ਸੇਅਨ ਰਾਗੈ ਆਗੰਦਾਗ ਨਸਮਰਾਮੰਗੈ
ਰਨਾਗੈ ॥੨॥ ੪ ॥੬੮ ॥ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
ਜੀਅਜੁਗ ਤਵਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈਜੱਕਹੈ ਮੁਕਰ ਨਾਗਬੈ ਪ੍ਰਸ ਨਾ
ਗਾਇਕ ਉਕਿਛੁ ਨਹੀਕਰ ਨਾ ॥੧॥ ਦੁਖੁ ਨਾਲਾ ਗੋਕਟੇਤੁਪ
ਚਿਤਰੇਗਾਜਾਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇਤਿਨਆਵਦੀਗ ਗਸੀਖਧਿਆਗੋ ਰਾਮਾ
ਤੂਕਾਰਸੁਸਮਰਥੁ ਹੈਤਿਸਾਬਿਨੁ ਨਹੀਹੱਰੁ ਹਾਨਕਰ ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿ
ਅਨਿਜੱਰੁ ॥੨॥ ੫ ॥੬੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਰੋਸਿਮਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਤਾ ਦੁਖ ਨਾਉ ਨਾਬਿਸ ਮਯਾਏਮੀ ਕਾ
ਰਾਤੇ ਬਹੁਤਿਨਧਾਉ ॥੧॥ ਬਲਾਹਰੀ ਗੁਰਆਪਨੇ ਹਰਨਾ
ਜਾਉ ਆਨਦਸੁਖਮੰਗਲਾ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਣਾ ਉਗਾਹਾਉ ਰਾਮਾ
ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਮਾਨੰਦ ਪੁਨਾਇਹੁ ਬਨਿਓਸੁਅ ਉਗਨਾ ਕ੍ਰਪਾਸੁਧਾ
ਏਬੰਛਤ ਫਲਾਧਾਉ ॥੨॥ ੬ ॥੭੦ ॥ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
ਦਾਸਤੇਰੇ ਕੀਬੇਨਤੀ ਸਿਰਕਰਿ ਪ੍ਰਭਾਸਾਤੁ ਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤਾ
ਮਦੁਖਨਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਾਨਕਾਆਸਾ ਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਾ
ਕੀਰਤਨਨਾਮੁਸਿਮਰਤਰਹਉਨਬਲਾਗੁ ਘਟਿਸਾਸੁਰਾਮ
ਭਯਿਤਾਬੰਧਪਤੁਹੈਤੁਹੈਸਰਬਨਿਵਾਸੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾਸਰ
ਕੋ ਨਿਰਮਾਲਜਾਸੁ ॥੨॥੭॥ ॥ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ

ਘਰਘਰਆਰਜਾਨਾ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਦੀਪਕੀ
ਦੁੱਖਮਿਟਾਇਆਪੈਪੂਤ ਉਧਾਲੀਅਸੁਖਸਾਂਤਿਹੋਇਦੁਖਹਰਤਾਪੁਰਨ
ਗੁਰੂਹਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੱਦਿਦਰਿਯਾਕਰੀਸਮੁੰਦ
ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਣਾਗਤੀਜੱਗਦੀਸਹਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਥਾਪੀਕਰਤੈ
ਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਜੱਗੁਗੱਦਿਦਰਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨਮਾਜਿਨ ਵਿਸਾਰੇ
ਵਨਕਾਦਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਨਿਸੋਵਿਆਅਨਦਿਨੁਸੰਮ੍ਹਾਰੇ॥
ਤਿਸਹ ਜੁਆਨਦੁਖਨਾਪੁਰਨਤਈਆਸਾਸਬਪੂਰਾਈਆਹਰੀਗਾ
ਸੀਮਾਰਤਗਹਣਤਸਾਰਹਾਉ॥ਸੁਖਿਸੁਆਮੀਅਰਦਸੁਜਨਤੁਮ
ਜਾਮੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਈਜੋਜਨਕਵੇਸੁਆਮੀ॥੨॥੯॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੫॥ਤਤੀਵਾਉਨਲਾਗੈ
ਹਮਸਰਣਾਈ ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮਕਾਰਦੁਖੁਲਾਗੈ
॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਰੱਖਿਆਜਿਨਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਧਯੁਦੀਆਏਕਾਮਿਦਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖੀਮੀਤਿਸਕੀ
ਜਿਸ ਕਾਬਿਆਥੀਮਿਟਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਈਕੀਨੀ
॥੨॥੧੫॥੭੯॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫॥
ਕਥਾਕਥਿਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਦੇਵਸੁਖਸਾਂਤਿਸਹਜਸਮਾਧਿ
ਪੂਰਨਭਈਸੇਵਾ॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀਪ੍ਰਭਿ
ਦੁੱਖੁਮਿਟਾਇਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ਦੁੱਖਨਾ
ਪਾਸਿਅਨੁਅਪਣੀਕਲਾਧਾਰੀ॥ਸਹਜਬੰਬਾਛਡਾਇਲੈਆਇਤੇ
ਕਿਰਤਾਰੈ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ਛੰਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਿਹਾਗੜਾ
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੬॥ ਮੇਰੇਮੋਹਨਸਹ

ਦਾਸੀਗਨਮਜਧਿਨਿਮਾਝਅੰਤ॥੨॥੧੯॥੧ੰ੫॥

ਸ੍ਲੋਕਮ ॥ਤਯਧਾਧਤੇਯਥੇਅਥਾ॥ਸੀਤਯਾਭਤੇ ਰਾਮਵ

ਰੋਗਮਹਾਮਹਿਦੇਆਹਿਜਾਧਾ॥ਕਰਾਉਕਰਮਿਕਿਧਾਯਸ ਚ

ਨੈਜਗ ਤਉਧਾਰਨਨਦਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਧਾ॥ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਅਨ

ਰਿਸਿਨਬੁਝੀਮ ਨੁਡ ਨਸ ਚੁਰਾਧਾ॥੧॥ਅਨਬਰੱਨਾਬੁਮਾਚਹਿ

ਬਸਗਾਯਸੀਸਾਟਿਕਾਈਚਾਪੁਰਾਤਗਤਿਦਛਲੁਤੈਤੰਨਾਨੁ

ਗੁਣਗਾਵਤਨਾਨਕਆਖਾਧਾ॥੨॥੨੦॥ ॥੧੬॥ਗਬਿਆਸ

ਮਹਲਾ੫ ॥ਜੀਸਤੇਉਧਨਿਅਗਤਿਮਾਹਿਧਚਾ ਨੁਧਾ

ਧਰਮਸ ਗੁਧਿਅਾਈਅਕਰਮਾਖੇਮਹੱਇਕਾਜੀਅਨਾਕਾ

ਯੁਗਕੋਟਿਓਂਦਤਕਾਗੀਅੰਤ ਗਜਮੀਸੁਧਤੁਸੁਨਾ ਨੁ

ਈਸਖੇਰਹਿਅਨੇਦਤਸਮਾਸੁਨਿਮਾਗਿਅੱਸਮਾ ਨੁ॥੧॥

ਬਿਨਾਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਾਯੁਗਟੇਚਾਨਹੁਗਾਸਿਸਾ

ਰਾਖੇਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੨੧ ॥੧੯

ਬਿਆਵਨ੍ਸਮਹਲਾ੫ ॥ਦੇਦੈਖਾਂਦਖੇਗੁਰੂ

ਤਯਾਤਯਾਰਬਹਮਸਦਾਰੇ ਕਾਰਜਹੱਇਸਗਲੇਪੂਰਾ

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪ ਤਸੁਖਸਹਜੇਮਨਿਹੁਦਤਸਾਧੂਪੂਰੇ

ਜਾਣੁਰਹੇਬਿਤੇਯਾਈਜਨਮਾਸਦਾਮੀਟਾਂਬੀਸੁਰੇ॥੧॥ਚੁਮਤੇਤੁ

ਭੇਜਾਮਕੇਪਰਿਧਾਟਿਏਕੁਗਹਿਆਕੁਯੁਗਨਾਨਕਸਾਸ

ਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰੇਧਿਹਜੁਰੇ॥੨॥੨੨ ॥੧੯॥ਗਬਿ

ਸ੍ਲੋਮਹਲਾ੫ ॥ਦਰਸ ਨੁਦੇਖਤਦੱਖਨਸੋਗਬਹੁਲੱ

ਸਟਿਅਗੱਚਲਾਜੀਅ ਵੈਸੰਗਬਸੋ॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਲ

ਭਈਮੀਤਾਈਮਿਟੀਚੁਗਾਈਦੁਸਟਦੁਤ ਹਰਿਕਾਫੈਲਾਈ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦ
ਕਲੀਵੈਹਰਿਗੁਣਹਰਿਗਾਇਲੇ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ ਵਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥
ਪੂਛਹੁਏਕੈਪਾਖਾ ਕਰਜਸਗਰਮਸਵਾਗੇ ਸਤਿਗੁਰਜੀਪਿਰਮਪੁਰੀਨਾ
ਰਹਾਉ॥ਅੰਮੀਕਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਦੇਖੀਸਗਲੇਤੇਰਵਾਲਾ॥ਕੰਠਿਲਾਈ
ਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪਨੇਪਾਲਾ॥੧॥ਸਤੀਸਨਾਮਸੀਸਿਪਰਿਧਰਿਆ
ਰਕਰੇਮੁਕਾਂਏਕਾਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਗਲਾਦੁਖੁਮੇਟਿਆ
ਲਾ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
ਮੁਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਵਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਗੀਨਤੁਟੈਚੋਗੀਨਛੁਟੈ॥ਐਸੀ
ਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਹੈਨਿਮਨਾਮਰਿਚਸਤੁਹੈ॥ਤੁਕਗਿਰਿਗਪਾਪੁਭਅਪਨੀ
ਚਲਿਚਲਿਜਾਉਸਿਆਸੁਰਰਕਉ॥ਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਚਾਤਸੁਨੀ॥੩॥ਨਾ
ਕਰਾਸਨਦਾਸਕਉਅਤਰੈ॥ਸੋਓਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਪਨੀ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥ਵਿਲਾਵਲੁ
ਹਰਿਕੇਜਗ ਨਜਪਿਜਾਉਕੁਰਬਾ ਨਾਗੁਰਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਸੁਰ ਤਾਕਾਹਿਮਦੈਧਰਮ ਨਧਿਅਨੁਰਹਾਉ॥ਸੀ
ਮਰਿਸੀਮਾਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲ ਜਹਾਨਾ॥ਸਾ
ਏਕੁਨਾ ਰਾਇਜਾਚੀਦਰਗਹਯਾਦ ਹੁਮਾਨੁ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗੁ
ਤਿਆਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵਉਗੁਣਹਰੀਤਣੁ
ਧਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਰਾਗੁਵਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਰਾਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੁਆਜਗਅੰਤਰਿ
ਹਮੁਮੇਰੁਤੁਗਰਣਤਰਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸੰਭਰਪੂਰਨਸੁਖਦਤਾ
ਮਰੀਯੰਖਣਭਰਣਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤੁਅਗਮਗਹਨਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਬਲੀ
ਹਰਿਕਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸੀਮੇਰੁਆਮੀਸਰਬਧਰਿ
ਰਣਕਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਪੁਰਖਦਾਤਾਈਆਹਰਿਸੀਮ
ਨਹੀਭਰਣਾ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥ ਰਾਗੁਵਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇ

ਅੰਧੁਲੇਟੇਕਿਨਿਘਨਪਨੁਪਾਇਓਖੁਤਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥
॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੧੩ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥
ਨੀਦਨਆਵੈਹਾ ਵੈਹਾਰਕ ਜਾਗਬਾਸ ਰਅਭਰ ਨ ਕੀਨਾਉਤੀ
ਡੀਨੀਓਡੀਨੀਂਕਬਘਰਿਆਵੈਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲੀਸੁਹਾਗਨੀ
ਨਸੀਸੁਧਰਿਆਨੁਮੰਹੀਮਿਆਵਨੁਕਬਘਰਿਆਵੈਗੀ
ਸੁਨਹੁਸਹੇ ਮੀਮਿਆ ਨਬਾ ਤਰਹਉਸਗਲੰਅਹੰਮਿਟਵਨੁ
ਘਰੀਆਨ ਨੁਪਾਵਨੁਤਬ ਸਮੰਗਲਾਗਾਵਨੁ
ਦਰੁਪਾਈਆਵਨੁਨਾਨਕਦੁਆਰੈਆਈਓਤਉਮੈਆਨਾਗਉ
ਓਗੀ॥੨॥ਮੰਹ ਨਗੁਨਦਿਖਾਵੈਆਬਮੰਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ
ਗੀਤਖਾਚੁਝੁਨੀ॥ਅਬਮੈਸਹਸਿਸਮਾਨੀ॥ਮੀਠੀਮਿਰ
ਨਾਨੀ॥ਮੰਹ ਨਆਵਨੁਪਾਇਓਰੀ॥੩॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥

॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ॥ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਮੰਗਲ
ਇਦਸ ਨਪਾਵਤਹੋ॥ਰਾਚਰਨਬਲੀਸਹਾਈਸੰਤ ਨਅਬਲ
॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਮ ਨਅਵਗੁਨ ਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚੁਰ
ਜਿਮਕਰੰਦਕਮਾਨੀਉਨਹ ਸਨਹੀਚਾਹੈ॥ਏਕੈਹਰਿਆਹੈ
ਅਨਤੇਟੂਟੈਐਰਿਖਤੇਛੂਟੈਐਮਨਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਭੂਟੈਐ ਸੰਗੋ

ਤਮਨਿਚਈਆ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨੁਕਾਟਿਦੇਉ ਗੁਰਅਕੋ ਨਿਮਨਿਮੁਖ
ਦਿਖਈਆ ॥੨॥ ਕੱਈਅ ਇਸਦੇ ਸਾਦ ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਰਾਗਿਰ ਅੰਤ ਨਿਮੀਨ
ਹਲਕਾਈਆ ॥ ਅਸਤ ਕੁਕਾਟਿਦੇ ਉਚਰਣਾ ਤਾਨਿਜੱਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਸਿਖਾਈਆ ॥੩॥ ਚਖ੍ਖੁ ਚਖ੍ਖੁ ਸਖੀਹ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਚੱਖ ਹਰੁਦਕਾ ਮੰ
ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਆ ॥ ਭਰਾਤਿ ਦਬਾਖ੍ਖੁ ਈਆ ਕਾਲ੍ਹ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਦੇ
ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥ ਅਖਿਆਸੀਗਾ ਕੁਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕੁ
ਨੁਬਾਲਈਆ ॥ ਗਸਿਗਸਿ ਭੱਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਕੈ ਜੀਉ ਕੁਰ
ਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾ ਕੁਕੰਠ ਤੈ ਥਨਿਆ ਅਨੁ ਮੱਤੀ ਚਿ ਕੁ ਵਡ ਭਾਗ
ਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਸੇਜਾ ਵਿਛਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਬਹੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥
ਅਵਗੁਣ ਵਢਕੇ ਚੁਰੀ ਜੋ ਮਤੁ ਬਾਦਿ ਮੀਗਾ ਗੁਢੱਕਟ ਢੁਕਟ ਈਆ ॥ ਕੀਉ
ਅਸਵੈਤਾ ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਉਸੁ ਡਾਗਨਿ ਖੁਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਾ ਸੇਵੀ ਪ੍ਰ
ਗਲਾ ਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਰ ਹਤੇ ਗੈਵ ਸਿ ਪਈਆ ॥ ਦਇਆ ਈ ਨਕਾਪੁ ਕੀ
ਹੁਨਾਨਕ ਹਰਿਗ ਗਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥੮॥ ਰਾਗੁ ਵਿਚਾਰੁ ਗੁ
ਮੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਕਥਿ ਨ ਸਕਾ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁ ਬੁ
॥ ਗੁਰਦੇਖਿ ਸਕਾ ਮਹਿ ਪੁਰੀ ਜਿ ਉਚਾ ਤੇ ਕਥਿ ਰਹੇ ਉਤੁੰਦ ਮੰਧ ਪਈ
ਸਿ ਜੁਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖੀਹ ਓਕਥਾ ਸੁਨਈਆ ॥ ਸਾਤਿਗੁ ਰੁਦਈ ਆ ਕਾ
ਨੈ ਮੋਤਿਸੁ ਆਗੈ ਸੀ ਰੁਕਟਿ ਕਰਿ ਧਈਆ ॥ ਗੁਰਿ ਗੱਮੀ ਆਹਿ
ਵਦਨੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਾ ਥਿ ਨੁ ਨੀਦ ਨ ਪਈਆ ॥ ਬੇਦ ਕਹਾਣ ਕਰਦੀ ਬੁ
ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਆ ਈਆ ॥੨॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ
ਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ ਉ ਥਿ ਨੁ ਆਮ ਪੈਆ ਆ ਮੀ ਮਰਿ ਗਈਆ ॥ ਜੀ ਨ ਕੁ
ਸਹੱਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੀਤ ਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਥਿ ਨੁ ਮਿਲੈ ਕੁ ਦੁਈਆ ॥੩॥ ਕੱ

ਸਿਵ ਦੇਖਿ ਕਰਤੁ ਸੋਈ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਾ ਮਨੁ ਖਸਮਹਿ ਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਜੀਅ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਕਹਣਾ ਕਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਨੋ ਦੇਣਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣਾ ਕੋਇ ਕਹੈ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹਿ ਕਿਵ ਕਥਨਾ ਕਿਵ ਵੇਖਣਾ ਸੁਣਿ ਕਿਵ ਮਨੁ ਰਹੈ ਥਾਇ ॥ ਕਿਵ ਜਾਪੈ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮ ਪਵੈ ਕਿਵ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਕਿਸੈ ਦੇਣਾ ਕਿਆ ਏਸ ਨੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜਾਪੈ ਤਾਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਦਾਣਾ ਵਡੇ ਤੇ ਵਡਾ ਜਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਜਾਪੈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਗੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰਿ ਸਚੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਤੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਮਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਰਾਜਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਜਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਵਿਛਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਸੋਹੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਲਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਹੁਕਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਲੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਿਆਰ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਲੇਵਹਿ ਮੋਲਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵੇਖਹਿ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੁਣਹਿ ਸਬਦੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਬੁਝਹਿ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਕਹਹਿ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਦੇਵਹਿ ਲੈਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤੈਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਚੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਯਾਚੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੇਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗਾਜੈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਣਦਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਬੁਝੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹਦਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਚੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਯਾਚੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੇਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗਾਜੈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਣਦਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਬੁਝੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹਦਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥

ਗਾਹਿਕਹੋਗਾ॥੧॥ਓਨਤੀਸੈਦਿਵਖੀਦਿਨਸੁਮੁਹਾਏਕਾਮਾਨੀਗਾਖ
ਤੀਪਰ ਮੁਜਗਾਏਕਾਮਾ॥ਨਵਹਾਨਿਨਦਧਨ ਸਬਦੀਜਾਗੀਆਧਨੀਪਰ
ਤਸੀਕੁਤੁਕਪਟੁਸੁਤਾਉਦੁਨਾਚਾਕਰੀਲੰਕਦੀਆਗੈਮੇਨਾਮੁਹਨੀਕਾ
ਭੇਸਾ ਚਸਬ ਦੁਨੀਸਾਈਆਗਾਕ ਰਜੰਤਿਨਾਨਕਸਾਚੁਮਾਗੋਨਦੀਕ
ਭਾਈਆ॥੨॥ਜਾ ਗੁਸਾਂਈਨਤੀਏਬੱਲੇਗ ਰਬਾਹੀਗਾਮਾਨੀ
ਅਤੀਅਕਥਕਹਾਣੀਗਾਮਾ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪਰੁਨਿਰਬਾਣੀਕੰਦਿਕਾ
ਮੁਖਿਬੁਲਣਾ॥ਓਤੁਸਬਦੀਸਾਈਆਪੁਗਵਾਏਤਿਵਦਸੋਈਸੁ
ਹੈਅਤੀਤੁਅਧਰੰਪਰਿਕਤੁਸਾ ਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਆਗਓਨੁਪੁ
ਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਾਓਰਧਾਰਿਆ॥੩॥ਮਹਲੀਚੁਲੀਅਤੇ
ਸਨੇਹੀਗਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਰਹਸੀਸੀਸੀਸ੍ਰਿਸਟਿਹੀਗਾਮਾ॥ਸੁ
ਸ੍ਰੈਸਬਦੀਸੀਸ੍ਰਿਟੈਵੈਲੰਕਨਾਬੁਪਛਣਏ॥ਮਨੁਡੀਗਿਤੋਲਿਨਲਾਇਕ
ਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣਏ॥ਜੈਆਧਾਰੁਤੇਗਤੁਖਸਾਸੁਮੇਗਾਮੇਤਾ ਦੁਤਕੀਆ
ਸਚਿਸੁਹਾਸਦਾਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸੁਗਾਵੈਗਾ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪॥ਮੰਗਲੁ॥ਛੰਤੁ॥ ॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਆਈਆ ਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਣਾਰਮਾ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਮ
ਪਾਇਅੰਗੇਰਲੀਆਮਾਦਰਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ
ਤਖਿਮਾਣਾਰਮਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋਹਾਗੁਹੈਨਾਨਕਮੀਠਾਲਗਾ॥
ਨਿਮਾਣਿਆਹਰਿਮਾਣੁਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਆਪੈਰਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਵਾਈਆਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਾਪੈਰਮਾ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਸੰਗਹਰਿਰਾਪੈਰਮਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿ

ਵਿਚਾਰਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ॥ ੧ ॥
ਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥
ਮੇਰਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ॥ ੧ ॥
ਛੰਤੁ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਛੰਤ

ਮੰਗਲ ਸਾ ਸੁਭਾਈ ਆਹੁ ਅਯਨ ਗਾਈਆ ਰਾਮ ਆਜੀ ਨਾਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੇ ਵਡੈ ਭਾਗੇ ਚਰਣ ਸੇਵਾ ਸਹਜੁ ਸਾਈ ਐਗੁ ਬਿਦੁਆਈ ਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਭਰਮੁ ਭੀਕਾ ਗਇਆ ਹੋਆ ਕਰਮੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਤਾਈ ਆਸ ਮਾਹ ਤਤ ਗੁਰ ਮਤੁ ਮੀਤ ਲੋਕਾ ਤਰੀ ਐ ਰਾਮ ਰਿਦ ਕਥ ਬੀਚਾਰੁ ਗਾਈ ਕਚ ਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧੀਆਈ ਸੁ ਆਸੀ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਗਜੁ ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ਕਰਿ ਗਿਚੇ ਨੰਤੀ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਜੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇ ਗਾਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਾਸ ਅਥਾਹ ॥੨॥ ਸਾ ਰਾਤਿ ਆਪੁ ਗਹੁ ਸੰਜੋਗ ਸਾ ਸੁਖ ਜਾ ਮੁਹ ਭਾਈਆ ਗਾਈਆ ਹਿਰਾ ਮੀ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ ਧੀਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਦੀਆ ਗੀ ਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾ ਵੀਆ ਗੀ ਮੀ ਮਨਿ ਜੋਤਿ ਜੁਰੀ ਉਪਾਈ ਨਾ ਮਿ ਸਭੇ ਸਭੇ ਗਾਈ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਮ ਕਾ ਵੀ ॥੩॥ ਭਇ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭ ਗੀ ਗਾ ਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਿ ਮੀ ਚਰਣੀ ਗਾ ਗੀ ਮਾ ਗੁ ਰਬ ਰਹਿਆ ਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾ ਗੀ ਸਗਾਈ ਆ ਗਮੇ ਗੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਾ ਆਂ ਨੁ ਜਾਹਿ ਜੋ ਅਹੰਮ ਤਿਮ ਨ ਕੀਤਿਆ ਗੀ ਬਿ ਨਵੰ ਨਾਗਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾਣੀ ਜਾ ਗੀ ॥੪॥੧॥੫॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਗੁ ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕੰਤ ਮਾ ਆਗਮਾ ਅਹੰ ਦਬ ਜਿਤ ਤੀ ਪੁਰੀ ਲਖ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਹਿ ਜੋ ਦਿਨ ਸੁਹੇ ਹਿ ਓ ਮਾਹਾ ਰਹ ਗੁਣ

ਰਘਤੁਮੀਅੰਰਾਘੁਗਾਵਾ ॥੧॥ ਓਮ ਤੁਧੁ ਅਕਾਲਪੁਰਖੁ ਅੰਪੁਨੇ ਅੰ
ਹਜੂਰੇਬਹੁਪ ਕਾਰ ਸੁੰਦਰਿਸੱਚਨੀਸੱਚਨੀਮਹਾਰਿ ਰਹੈ
ਨਿਕਰਾਵਇਧਾਵਏਹਾਹੱਈਢੀਨਮੀਠੀਮਨਿਚਿਕਾਸੈਨਮੁਨੈ
ਸੋਹਵਨਾਹੋਤੀਰੇਵਿਚ ਤਪੁਜਾਬਟਘਾਟੇਜੱਚਨੀਗਨਾਕਧਾਈਐਂ
ਧਾਰਤੁਮੈਨਾਮੁਅੰਪੁਨੇਟਹ ਨੀਰ ॥ ਸੱਚਿਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਆ
ਜਾਨਹੁਤਿਉਖਪੁਚਤੁਗਈਸੱਚਿਨਾਹਿ ਰਿਝਾਵਉ ਕੀਮਖ
ਚਤੁਰੰਸੁਘਰਿਸੁਜਾ ਨੀਬਤੀਸੱਚਿਨਿਰਮੁਨਿਗੁਨਹੀਗਾਮੁਪ
ਬੰਕੇਜਾਹਬਦੇਤਹਰਖੁਤੁਹੀ ਜੈਜੈਜਾਈਅੰਪਰਿਸਗਾਲਾਚਉ
ਗਤਿਕਿਨਿਅਖਹੁਨਾਨਕੁਪਾਈਅੰਐਸੇ ਵਸੇਵਰਾਜਿਉਨਾਨੁ
ਰਹਿਰਖਹੁ ॥ ਸੱਚਿਮਚੁਨੀਤੁਮਨੀਰ ਤੁਝਾਬਿਨੁ ਕਿਉਸ
ਚਾਤ੍ਰਿਕਤੁਮਚੁਦਰਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੈ ਮੁਖਿਪਰੈ ਹਰੈਧਿਆਸਾਮ
ਹੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੋ ਅੰਤਰਿਅੰਤਰਿ ਅੰਤਰਾਈਸਭਮਾਹੀਮਾਨੁ
ਹੱਈਸਭੋਰਾਬੀਤਿਓ ਤਵਓਮਿ ਟੁਅੰਧਰੇ ਜਿਉਆਸਚਵੀਰੁ
ਕੁਪਾਈਅੰਐਪੈ ਆਸੰਗਿਮੇਲੀਆਚੁਪੀਨੀਰੁਨਦੀਸਰੇ ॥ ਨਾਥਿ
ਮਾਰੇਕਾਰਾਘਰਿਆਈਆਸੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ ਸੱਚੇਬੰਕਦੁਆ ਸਮਾਣ
ਹਰਾਹ ਰਹਸੁਆਮੀਸਿਖ ਹਰਾਮੀਅਨਦੰਭਾਖ ਸੁਖਦਾ
ਅਨਵਤ ਨਨੁਹੁਬਾਖ ਕਵਨਸਮਾਨਾਰਕਬਲਾ ॥ ਮੇਰੀਸਾਸ
ਸੱਚੀਸਰਾਲਸਹਸਾਦੁਖੁਹਰਾ ਨਾਨਕੁਪਾਈਅੰਐਸੇਮੇਲੀਆਸਪੁਰੀ
ਮੀਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੨॥੭॥ ਵਾਰਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗਾਂਤਿਦਾਈਆਲਖੁਤਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪੀਉ
ਸਾਗਰਖੁਭਰੇ ਐਨਾਨਕਸੁਖੀਹੱਤਈਹੁਜੀਉ ॥੧॥ ॥ਛੰਤੁ ॥

ਅੰਗਦ

ਧਾਸਿਤਗਸ਼ਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰੁਪੂਰਾਹਰਿਉਪਦੇ ਸੁਦੇਈਸਬਦੁਧਾਰਾ
ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਭੰਡਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀ
ਪ੍ਰਭੁਹੈਜੇਹਾਕੋਈਕੇਤੇਹਾਵਡੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਰਸਬਦੁਕੰਮਿ ਤੁਹੈਸਚੁਤੇਸਚਾ
ਵਾ ਏਹਹਰਿਸੁਧੀਸੰਤੁਪੁਹੁਆਸ ਚੁਵਾਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚੁਧਿਆਇਆ
ਸਥਦੁਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥ਸਚੁਦਹਦਿਸੋਪਸਰਿਆ
ਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨੀਹ ਅੰਦਰਿਸ ਚੁਹੈਸੋਜਨਥਪਿਨਾਕਿਸੈ ਦੇਥਾਪਾ
ਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਜਾਕਉਨਦਿਕਰੇ॥
ਸਤੇਦਦੇਤਬਏਸਚੀਵਸਤਿਜਿਸੁਦਈ॥ਹਉਮੈਮਮਤਿਮਾਰਿਸਮਾਣੀ
ਬਾਦਿਸੁਰੇਈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਹੈਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਈ॥੨॥ਧਰਤੀ
ਸਤਿਗੁ ਸਾਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਕਰੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਸਚੁ
ਵੇਖੈਵੇਖਜੀਵਨਿਓਨਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਤਾਈ॥ਨਿਦਕਦੁਸਟਵੀਆਂ
ਓਨਾਪਰਾਈਆਕੁਖਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕੀਜਾਕੀਸ੍ਰਿ ਧਾਮਾਂ
ਸਿਉਬਹਿਆਈ॥ਜਿਸੁ ਅਕਲਤੇਕਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥
ਖਸੂਖਿਮਰੈਅੰਕਾਈ॥੪॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਸ੍ਰਿਗੁ ਏ
ਸਾਦੁਜੋਕਾਵਰੀਜੁਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਪ੍ਰਭ ਏ ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਰਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਪਾਇਆ
ਹਿਰਿਹਿਰਿਜਾਵੈ ਜਾਏ॥ਕਾਰਜੁਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਰਗਿਆਨੀ
ਏ॥ਜੀਸੁਕਾ ਮੁਹੁਵੇਤਿਸਸਤਿਗੁ ਰੁਸਿਕੈਸੋਹਰਿਰਸਿਗਨਾਮੁਧਿਆਏ
ਨ ਮਿਲੁਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਾਤਿ ਨਬਾਲਿਜਾਏ॥੧॥ ਮ੩
ਅਸਾਮਨਸਾਜਗੁਸੋਹਨੀਜਿਨਿਮੋਹਿ ਆਸਾ

ਚਹੁੰਤੈਨਮਨੋਰਥਿਭੰਗੁ॥੨॥ ਸਥਉਤੀ॥ ਸੱਚੀਨੀਵਸੁਪੱਤਿ
ਕੁਰਾਣੀਸੋਸਤਿਗੁਰਆਖੈ॥ਪਿਛਲੇਕੁਨਹਸਤਿਗੁਰਬਧੀ
ਤਸੰਗਤਿਨਾਮਿਲਾਇਦੇ॥ਜਿਉਮਿਲਿਦੁਖੇਗਾਲੀਆਨਾਸਿਕੀ
ਆਕਾਸਾਪੁਜਾਇਦੇ॥ਵਿਚਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਰੀਮਿਲ ਤਪਦੇ
ਠੰਢਿਜਾਦੇ॥ਇਹਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰਵਿਚਿਸੇਤੁਮਿ
ਤੀਸਨਾਬੁਝਉਤੇਹਰਿਸੰਗਿਤਤੁਆਦੇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਅਸਗਾਹੁ
ਮੇਰੇਹਰਸੁਚੇਸਾਹਕਾਜੋਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨੈਸੱਸਬਨਾਰਾਦੇ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥੨੭॥ਚਉਪਦੇ॥੧੪॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੧॥ਛੰਤ॥
ਬਿਭੀ॥ਵਾਰਸਤਾ॥੭॥ ਸੁਮਲਾਵ੍ਵੈਣਾਵਜੁਕਾ॥੧੭੨॥

ੴਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ॥

ਐਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰੁਪੇਖਨਾਰਹ ਨੁਨਕੱਛੁਦਈ ਡੈਕੇਸੁਪੇਸੁਪੇਰੇਗਿਰ
ਅਨ ਤ ਰਕੁਧਰਾਦਿਵਈਹੈਰੇਮਰਹਾਉਬਾਰੇਬੁਦੁਤੁਰਾਸੀਆ
ਲੈਜਈਹੈਰੇ॥ ॥ਆਨਸੁਬਪੁਰਾਸੁਸਾਕੀਨੱਮੀਚੁਬਿਨਈਆ
ਰੇ॥੧॥ਧਨਵੰਤਅਰੁਨਿਰਧਨਮਾਨੀਤਾਕੀਕਬੁਨਕਾਨੀ ਰਾਗਾ
ਜਾਸਮਕਰਿਮਾਰੈਐਸੱਕਾਜੁ ਬਡਾਨੀਰੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸਖੰਡ
ਏਤਿ ਨਕੀਕਥਾਨਿਰਾਲੀਰੇ॥ਆਵਹਿਨਜਾਹਿਨਕਵਹੁ ਮਜੰਥਾ
ਹਮਸੰਗਾਲੀਰੇ॥੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਮੀਮਾਇਆ ਉਤਜਾ
ਆਨੀਰੇ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੈਮੈਕਾਹੈਸਾਰਿਗਪਾਨਿ
॥੧॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ਗਬਿਦਿਆਨ ਪੰਰਬੁਧਪੁ

ਇਓ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਖੰਡ ਨੁ ਸੰਤਹ ਭੈ ਉਧਰਿਓ
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਕੱਉ ਹਰਿ ਜਾਮਨ ਹੀ ਜਾਗੇ
ਕੁਦਿਵ ਸਚਾ ਕਿਵ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਾ ਕਰ ਤੇ ਦਿਵਾ ਜਾਗੁ ਰੇ ਤੇ ਕਾਮਾ
ਕਤ ਛੱਲੇ ਤੀਨ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ਹਾਥ ਯਸਾ ਗਿਆ ਵੈਕੁੰਠ ਜਾਲਿ
ਵੈਨਾ ਦਜਾ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇ ਤਮੁਤਮ ਨੀ ਵੇਚਾ ਜੇ ਅਹ ਏਕ
ਹਿਕ ਬੀਗ ਸੰਸਾ ਬੂਝੁ ਚੁਕੈ ਪੂਪ ਹਾ ਦੁਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਗਧੇ ਗੁਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ
ਮੁਜ ਪੁਤ ਗਤਿ ਨਰੀ ਨੀਹਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ਗੁਰਾ
ਰਜਾ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਾਬਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ
ਹਿਵਾ ਕੀ ਸਾਜਿਹ ਮਕਰੀ ਇਤਿ ਮਹਿ ਵਿਸਾ ਰਿ ਅਵਗਾ
ਸੰਧਿਕ ਤੁਹੀ ਸਾਧਨ ਹੀ ਕਹੀ ਅਉ ਸਗਨਿਪ ਰੇ ਤੁਮ
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੀ ਅਹੁ ਤ ਯਾ ਜੁਗ ਮਹੀ
॥੨॥੬॥ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਦਰਮਾ ਦੇਠ ਫੇਰ
ਝੂਠੀ ਨੁ ਮੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕਮੇਰੀ ਦਰਸ ਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾ
ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾ ਰਤਿ ਆਰੀ ਸ੍ਵਨ ਨ ਸੁਨੀ ਅ ਤੁਮ ਜਾਤੁ
ਆਰ ਉਕਾਹਿ ਗੰਵਾ ਸਤ ਦੇਖ ਉਤ ਮਹੀਤੇ ਮੋਰ ਨਿਸਤਾ
ਦੇਉ ਨਾ ਆਬਿ ਧਾ ਸੁਦਾ ਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾ
ਕਬੀਰ ਤੁ ਮਾਸੰਮ ਖਦਾ ਤੇ ਚਾ ਰਿ ਪਦਾ ਰ ਖਦੇ ਤਨ ਬਾ
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਡੰਡ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿਥਾ ਆਪਾ ਗੀ ਤੁ
ਭਵੈ ਭੇਖ ਯਾ ਗੀ ॥੧॥ ਆਸ ਨੁ ਪਵ ਨੁ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਬਵ ਲੇ ਬ
ਨੀ ਤਹ ਮਿ ਭੁ ਬਵ ਲੇ ॥ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਜਿਹ ਤੁ ਲਾ ਚਹਿ

ਤੇਜਾਉਸਭਮਹਿਪੈਖੈਕੁਟਲਗਾਰੰਜਬਧੱਲੈਦੇਹਾਬਾਰਬਾਰ
ਅਟਕੈਐਨਗਜਾਮਨੁਤੱਲੈਦੇਹਾ॥੧॥ਜਹਉਏਨਾਇਤਹੀਸੁਖੁਪਾ
ਆਤਸੁਨਪੂਲੈਦੇਹਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਪੈ
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬੈਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ਸਮਢਲਾਜਨਮੁ
ਗਇਓਨਾ॥ਦੁਖਾਬੈਸਾਗਰਿਸੁਖਅੰਤਰਿਮੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆ
ਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਜੀਵਨੁਮ ਨਹੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੇਖੈਸਿਮਗ ਨੁਕਰਿਜਾ ਨਾਂ॥ਜਲਾਕੀਵਨਸੋਊ ਉਸਮਾਨਾ॥
ਸਾਰਿ॥ਬੈਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ਦਾਗੇ ਦੁਖੈਦੇਖੈਸਭੁਕਹੈਸੈਅਮੀਦਾਸ
ਗੀ॥ਆਸਟਦਸਾਗਸੀਧੇਕ ਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਗੀ॥੧॥ਤੁਹੀ
ਮੈਕਿਚੁਨਹੀਭ ਦਖੰਡਨਰਾਮਾ॥ਸਗਲਾਜੀਆਸਗਨਾਗਤੀਪੂਰ
ਕਾਮਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਹੀਕਾਰੁਬਿਖੁ
ਤੇਤੁਰੇਅਲਜੁਸੰਸਾ ਰੁ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁ
ਗੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੁਤੈਸਾਤੁਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥੧੪
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥ਜੀਹਕੁਲਿਸਾਧੁਬੈਸਨੱਹੋਈ॥ਬਰਾ
ਨਗੰਕੁਨਹੀਈਸ ਗੁਬਿਮਲਬਾਸੁਜਾਨੀਐ ਜਗਿਸੋਈ॥ਰਹਾਉ
ਮਨਬੈਸਾਸੁਦਅਰੁਖੜੀਡੰਮ ਚੰਡਾ ਗਮਲੇਛਮ ਨਸੋਈ॥ਹੋਇ
ਤਕਗਦੰ ਤਰਜ ਨਤੇਆ ਪੁਤਰੈਤਾਰੇਕੁਲਦਈ॥੧॥ਧੰਨਿ
ਧੰਨਿਸ ਨਓਧੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਜੀਓ॥ਜੀਨਿਪੀਆਸਾਰ
ਜੋਆਨਮ ਸਹੁੱਇਕ ਸਮਗ ਨਡਾਰੇਖਿਬਖੱਈ॥੨॥ਧੰਨਿਤਸੁ
ਪਤਿਰਾਤਭਗ ਤਬਰਾਬਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤ
ਸਮੀਪਾਰਤਨਿਕਬੀਰਾਸਜਨਮੇਜਗਿਓਈ॥੩॥੨॥੧੫

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਲਿਖਯਤੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਲਿਖਯਤੇ ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤ ਨਾਹਿਨ ਜਾਹਿ ਕਹੇ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਭੇਖ ਕੋ ਨਹਿਨ ਜਾਚਤ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇਹ ਲਹੇ ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਖ ਸਭੈ ਜਿਹ ਕੀ ਕਰਤੂਤਿ ਕਹੈ ॥
ਤਾਤ ਨ ਮਾਤ ਨ ਪੂਤ ਨ ਨਾਤ ਨ ਗੋਤ ਨ ਧਾਮ ਨ ਧਾਮ ਗਹੈ ॥ ਸਤ੍ਰ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਸਾਜ ਨ ਬੈਰ ਨ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਲਹੈ ॥
ਜਾਮ ਨ ਜਾਚਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਨ ਜਰਾ ਜਿਹ ਬਯਾਪਤ ਹੈ ਨ ਕਹੈ ॥ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤ ਨ ਤਾਪ ਨ ਤਾਪਤ ਸੋਗ ਨ ਸੋਚ ਨ ਦੋਖ ਦਹੈ ॥
ਸਤ੍ਰ ਸਭੈ ਜਗ ਕੇ ਜਿਹ ਕੇ ਅਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭੈ ਜਗ ਕੇ ਜਿਹ ਕੇ

੫੯੪	ਪਾਨੇ	॥ਸਤਰਾਗਰਾਗਗੱਡਮਃ ੪	੫੯੫
	੫੯੫	ਜੋਮਨਚੀਤਅਸਕਰਹਿਰ	੫੯੫
	੫੯੫	ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਾਈਐ	੫੯੫
	੫੯੫	ਹਰਿਸੀਮਰਤਿਸਦਯਾਇ	੬੦੦
	੫੯੫	ਜਿਤਨੇਸਾਹਧਾਤਸਚਹੁ	੬੦੦
	੫੯੬	ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਦ	੬੦੧
	੫੯੬	ਹਰਿਦਰਸਨਿਕਓਮੇਰਾ	
	੫੯੬	ਹਾਕਿਓਮੀਨਰਪਿਕਰੀ	
	੫੯੬	ਜੀਓਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਸਜ	
	੫੯੭	॥ਕੁਰਕਰਮਸਕਤੁਗਰ	੬੦੧
	੫੯੭	ਨਮਸੰਗਰੀਨਾਂਧਿਓਤਰ	
	੫੯੭	ਜਿਮਾਦੇਕਉਜਦੇਖਾ	
	੫੯੭	ਜਾਕੇਸੰਗਾਈਹੁਮਨਿ	
	੫੯੭	ਗੁਰਕੀਮੁਰਤੀਮਨਾਹਿ	੬੦੧
	੫੯੮	ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰੇਮਨਮੱਨ੍ਹ	੬੦੧
	੫੯੮	ਗੁਰਮੇਰੀਪ੍ਰਜਾਗੁਰਾਖੀ	੬੦੨
	੫੯੦	ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਨੀਰਨਾਈ	੬੦੨
	੫੯੦	ਜਾਕਉਗੁਰਖੇਰਖਨਹਾਰ	੬੦੨
	੫੯੦	॥ਚਰਜਜਕਥਾਮਹਾਅਨੂਪ	੬੦੨
	੫੯੮	ਜਾਮਨਾਮਾਸੀਉਕਰਿਬਿਚੋ	੬੦੨
	੫੯੮	ਉਨਕਉਖਸਾਮਕੀਏਕਹਾ	੬੦੩
	੫੯੮	ਕਲਾਕਲਾਸੀਹਰਿਨਿਕ	

ਗੱਡਮਹਲਾ ੪

ਗਮ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਵੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟੈ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸਭ ਜਗ ਤਰੈ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਲੈ ਹਰਿ ਪਹਿ ਧਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਹੇਲਾ ॥੨॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਭੁ ਅਪਾਰਿ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੇ ਦਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਹਿਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਨਿਬਹੈ ਜਾ ਪੂੰਜੀ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ਦਰਬਾਰੀ ॥੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਚੁ ਬੋਲਹੁ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਿਧਿ ਤੋਲਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਇਤੁ ਲਾਭੈ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ਦਰਬਾਰੀ ॥੪॥੧॥੨॥ ਗੌੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ ਜਪੀਐ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੋ ਦਾਨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਐਸੋ ਜਪੀਐ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ ਕਹਾ ਪਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਖ ਪਲਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰੈ

ਰਾਗੁ ਗੌਰੜਾ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਸੈ ਸਭ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਦੁਰਲਭ ਜਨੁ ਲਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮ ਸਰਵਰ ਜਾਗੇ ਜਾਗੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੂਕੀ ਪਾਸਾ ਚਉਰਾਸੀ ਚੂਕੀ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾ ਗੁਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠੁ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਆ ਤੇਤਾ ਮੀਠ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇਤਾ ਦੇਖਹੁ ਤੇਤਾ ਡੀਠ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇਤਾ ਕਰਣਾ ਤੇਤਾ ਫੀਕਾ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਣਹੁ ਤੇਤਾ ਹੀਕਾ ॥ ਜੇਤਾ ਪੁਤ ਦਾਰਿ ਵਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਕਰੈ ਨਿਰਾਸੁ ਤੁਹਿ ਵਿਗਸਾ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਕ ਨਿਰਾਸ ਨਹੀ ਤੁਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਗਲ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤਾ ਰਾਜ ਕਰੈ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਹੀ ਪਤੀਆਨੁ ॥ ਜੇਤਾ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੈ ਰੂਪ ॥ ਤੇਤਾ ਘਟੈ ਨਹੀ ਕਛੁ ਧੂਪ ॥ ਜੇਤਾ ਕਰਣਾ ਤੇਤਾ ਜੰਜਾਰੁ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਭਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤਾ ਜੀਅ ਤੇਤਾ ਤੇਰਾ ਤਾਪ ॥ ਤੂ ਨਿਰਲੇਪੁ ਨਿਰਾਪਰ ਆਪ ॥ ਜੇਤਾ ਪੇਖਹੁ ਤੇਤਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈ ਜਨੁ ਗਿਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਸ ਧਨੀ ਮਨਿ ਸੋਗ ॥ ਕਾਮੀ ਨਿਰਤ ਕਰਾਪੈ ਭੋਗ ॥ ਨਿਰਕ ਸੋਧੈ ਸਾਧੀ ਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਹ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਤਤੁਵਰਾਗਸਹਸਕਲੀਮੀ ੧੨
ਬਲੀਪੁਤ੍ਰਸਹਸਕਰੀਸੁ ੧੨
ਸਾਰਬਜੋਤਤੁਲੀਪਸਰਗਤੀ ੧੨
ਸੀਤੁਦਰਿਬਸਾਹੀਕਵਨੇ ੧੩
ਸੁਰਤਿਆਬਾਈਆਥੀਮੇਰੀਮੀ ੧੩
ਸੁਨਮਾਬੰਦਾਨਕਬੱਲੇ ੧੩
ਸਾਛੱਲਤਬੇਤੀਪਾਪਤ ੧੩
ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਸਾਈਐ ੧੩
ਤੁਧਨੰਹਿਦਮਾਨਿਤੁਰਾਨ ੧੭
ਸਗਸਾਹਿਚੁੰਦਚੁੰਦਸਾਹਿ ੧੭
ਸਾਹਰਿਪੁਕਰਿਰਪਾਧਾਰੀ ੧੭
ਧਾਦਨਭੱਜਨਮਾਕਾਰਿਕ ੧੭
ਸਮਕਲੀਮਃ੩ ੧੭
ਸਤਿਗੁਸਾਤਿਕਹੈਸਕਤਸੀ ੧੫
ਸਾਃ੪ ਜੇਵਡਭਾਗਹੱਦੇਵ ੧੫
ਸਾਜਨਸੀਮਾਲਕੁਈਆ ੧੫
ਹਰਕੇਸਥਾਸਜਨਿਜਾਨਨੀ ੧੫
ਜੇਵਡਭਾਗਹੱਦਹੀਵਡਸੋ ੧੫
ਸਤਿਗੁਰਦਈਆਵਰਨੁ ੧੬
ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਡਾਪੁਰਖੁ ੧੬
ਸਾਃ੫ ॥ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀ ੧੬
ਧਾਵਤਹੁਰਨਿਤਾਲਹੁਇਥ ੧੬
ਆਵਤਹੁਰਥਨਜਾਵਤ ੧੭
ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਅਪੁਤ ੧੭
ਕਰਕਰਤੁਕਾਰਯਧਾਰ ੧੭
ਓਅੰਕਾਰਏਕਪੁਰੀਐਰੇ ੧੮
ਰੱਖੀਬੱਲੇਰਾਮਨਾਮਬ ੧੮
ਧਵਲੇਮਾਹਿਧਵਲਸਾਮ ੧੮
ਜਧਰੱਖਿਦਰੱਖਧਾਰਸ੍ਰ ੧੮
ਜਾਗਪੁਰਾਗਹਿਨਾਚੁਮਾ ੧੮
ਸਹਲਾ੩ ੧੮
ਤਾਰਾਕਰਿਕੈਲਾਸੀਥੀ ੧੮
ਕਰਿਕਰਾਦਨਿਸਦੀ ੧੮
ਸੇਵਕਲਾਈਓਸਧਨੀ ੧੮
ਤਨਤੇਖੁਟਕੀਅਧਨੀ ੧੮
ਮੁਖਤੇਪਡਤਾਟੀਕਸਹੀ ੧੯
ਵੱਟਾਬੀਧਨਆਵਨ ੧੯
ਦੁਸਮਨਦੀਜੋਰਚੁਪੱਕ ੧੯
ਪੰਚਸਬਦਤਹਯੁਰਹੀ ੧੯
ਭੇਟਤਸੰਗਧਾਰਚਰਨ ੧੯
ਤੇਰੇਕਾਜਿਨਹਰਗਾਜੀ ੧੯
ਸੰਚਹਿਦਰਬਭੋਗਦੁਖਲ ੧੯
ਕਰਿਸੰਜੋਗਬਨਾਈਕਾਥੁ ੧੯
ਜਨੁਬੁਕਭੋਸੋਈਸੁਧਜਾਨੁ ੧੯

ਦ੧੬	ਕੱਟਜਾਯਤਰਾਪਈਸਨਾ	ਦ੨੧	ਸ:ਪ ।ਗਯਉਰਉ
ਦ੧੬	ਬੀਨਸਾਂਤਰਨਿਬੀਰਤ	ਦ੨੧	ਪੰਚਸਿਘਰਾਯਘਰ
ਦ੧੬	ਸੰਤਕੇਸੰਗਸਮੰਗਕੇ	ਦ੨੨	ਨਤਨਿਤਯਾਮੀ
ਦ੧੬	ਗਾਹਿਕਰਿਪਰਗੀਨਆ	ਦ੨੨	ਸਨਾਰਸਮੀਸ
ਦ੧੭	ਰਤਨਾਵੇਹਰਿਨਾਮ।	ਦ੨੨	ਇਧਨਤੇਬਸੰਤ
ਦ੧੮	ਆਤਮਾਰਸਮਚਮੇਖੇ	ਦ੨੨	ਨੱਤਿਸਬਾਹੋਸ
ਦ੧੮	ਮਹਸਾਨਹੀਜਾਨਾਹਿਦੇ	ਦ੨੨	ਗਾਵਹੁਸਭਕਗੁ
ਦ੧੮	ਸਿਖਪੁਕਾਸੀਨਕੀਓਜਾ	ਦ੨੩	ਨਾਹਨਾਮਸ
ਦ੧੮	ਸਾਧਨਾਸਭਿਚਈਆਖ	ਦ੨੩	ਸੁਪਰੰਗਸੁਗੰਧ
ਦ੧੮	ਸਗਾਲਸੀਆਨਪਚਾਰ	ਦ੨੩	ਦੀਨੋਨਾਮੁਚੀਨ
ਦ੧੮	ਹੱਦੇਸੱਈਕਰਾਮਾਰੂ	ਦ੨੩	ਰਉੜੀਬਦਾਸ
ਦ੧੮	ਦੁਆਬਦੇਹਸਾਵਰਿਓ	ਦ੨੩	ਰੋਸਿਦੀਨਸਿਜਾ
ਦ੧੮	ਜੀਸਕੀਤੀਸਕੀਕਰਿਸ	ਦ੨੩	ਤੇਗੀਸਗਪੁਰਾ
ਦ੧੮	ਸਨਸਾਹਿਜਾਯਕਲਦੰਤੁ	ਦ੨੪	ਗੁਰਪੁਰਾਸ
ਦ੨੦	ਬੀਸਖਾਰਵਦਾਸਾਨਸੁ		
ਦ੨੦	ਕਾਰੀਕਰਾਰੀਕਰੀਮਾ।		ਸਮਕਲੀਸਹ
ਦ੨੦	ਕੱਜਨਾਕਾਰਬੀਨਸੇਯਾਪ	ਦ੨੪	ਸੋਮਸਿਓਟਾਬੁ
ਦ੨੦	ਦਰਸਨਿਕਉਜਾਈਐਵ	ਦ੨੪	ਸਾਧੱਕਵਨਜੁਗਸ
ਦ੨੦	ਕਿਸਤਵਾਸੋਬਿਚਗਹਿਤ	ਦ੨੪	ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਸੀਸੁ
ਦ੨੧	ਏਹਨੱਕਿਸੁਬਧਾਈਆ	ਦ੨੫	ਸਮਕਲੀਸਹ
ਦ੨੧	ਐਸਾਪੁਰਾਗੁਰਦੇਹਸਾਈ		

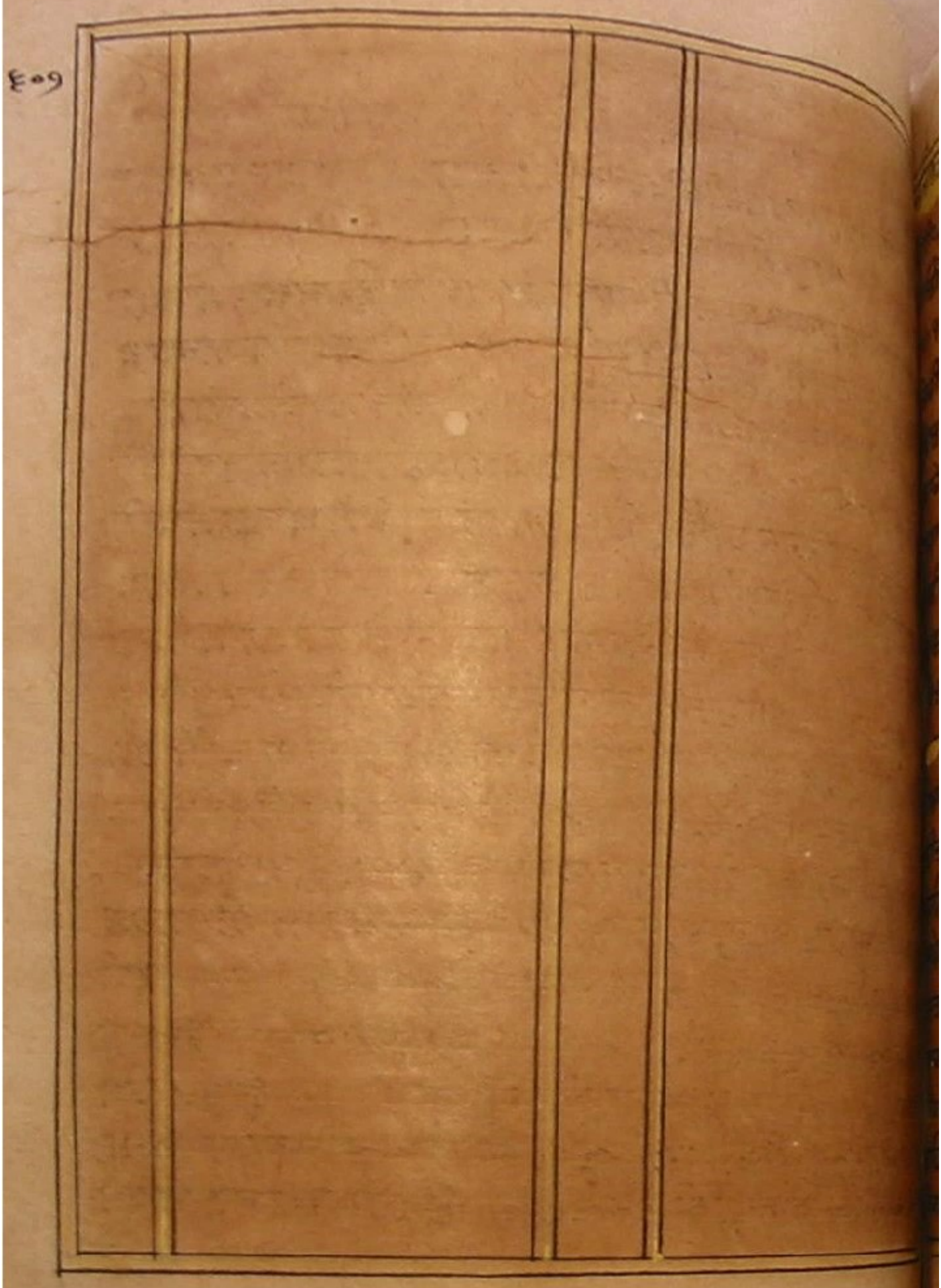

ਗੁਰਤਰੀਐ ਜੀਵਤਿਆਨਰਮਰੀਐ ਨਾਕਾਕੁਹਦਯੁਕਦਾਨੰ
ਆਸਾਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇਧਰਜਤੇ ਆਇਆਜਾਣੁਖਾ ਸੀ ਧਾ
ਆਸ ਤਰੈਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁਹੋ ਰਹਾਇ ਤੇਨਾਮਅੰਚਾਰ
ਨਹੀਅਵਰੁਹਕੇ ਕੁਝਨਹੀਕਹਣਾਮਹਿਗਹੁਆ
ਕਕੇ ਤੁ ਗਜਬਆਸਅੰਦੇਸਾਤਚਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕਕੋ
ਤਰਿਹੋਨਿਆਸਤਉਨਨਹੁਏਕੁਮਿਲੈ ॥ ਏਹਿਧਿਧਾਮ
ਐਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ ਦੂਰਹਾਕੁਦੁਜਾ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੁਰਤਿਸਬਦ ਦੁਸਾਧੀਆ
ਦਾਸੇਲੱਕੁਸੁਣੇਯ ਤੁਝੁਕੀਮੰਗ ਹੁਵੇਤਾਈਕੀਧਿਆ
ਹੈ ॥ ਬਾਬਾਗੱਯਖੁਜਾਗੈ ਗੱਯਖੁਸੋ ਸਿਨਿਗੱਇਕੁ
ਕਰਤੇਬਾਗਨਆਗੈਂ ਹਾਕੁ ਯਾਸੀਪ੍ਰਸੁਯਵਨਬੰਧਯ
ਗੁਮੁਖਦੀਏਗਾਰ ਦਾਕੀਦਤਕਉਯਰਤੀਰੀਏਤਗੁ
॥ ੨ ॥ ਸੀਯਸਾਧਿਰਅਗੈ ਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਗੁ
ਹੁਤੇਗੇ ॥ ਜੋਤਿ ਨਮਿਆਤਕੀਗਤਿਆਖਾਤਮ ਨੁਸੇ ਦਯ
ਕਾਗਦੁਪੁਰੁਹੈ ਪ੍ਰਿਤਮੰਗੇਯਾਸੀਕਾਪੁਰਖਾ ॥ ਸਤੁਗੁ
ਜਨਨਕਰਿਨਜਾਮੁਰਿ ਆਕਗੈ ॥ ੬ ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ

ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੁਸਿਮਾਬੰਦ੍ਰਾਨਾਨੁਬੱਲੈਗਾਵ ਸਗਤਿਪੰਚਕਰਹਗ ਹੁਨੀ
ਸੁਗਤਿਜੱਗਕਉਪਾਲੈ ॥ ਆਪਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਰੈ
ਅਉਪੁਤੁਐਸੀਮਾਤਿਪਾਵੈ ॥ ਆਹਿਨਿਸਿਸੁਨੈਸਮਾਧੀਸਮਾਵੈ
॥ ਚਿਤਿਧਿਆਵੈਇਕਗਤਿਚਿਤੈ ॥ ਹੱਵੈਸਾਤਿਪਤਿਸੰਤੁਖੀਐ
ਧਿਆਨਰੁਪੈਹੋਇਆਸਰੁਪਾਵੈ ॥ ਸਤਸੈਨਾਮੁਤਤੀਰਿਤੁਲੀਐ

ਧਨਿ ਧਨਿ ਓਹ ਥੈਰ ਧਰਾ ਏ ਜਹ ਗੁਰ ਸਿਖ ਵੰਞਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
ਧਰਮ ਖੁਲਾ ਇਕ ਰਹਰਾਸੇ ਇਕ ਥੈ ਚਲੈ ਮਾਝ ਅਗੰਮ ਅਥਾਹ ॥
ਅਤਿ ਗੁਬਾਰ ਸਾਤਿ ਸਰਬਤੈ ਨਾਮੇ ਉਧਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿਮ ਉਦਾਰ ਨਿਰੰਜਨੀ ॥ ਸਾ ਚੀਰੀ ਸਭਿ ਸ ਬੁਲਾਇ ਪੁਹੰਚੀ ॥ ਸਭ
ਸੈ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿਨਾ ਮੁਤੁ ਮੁਹੋ ਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਏਕ ਲਿਵ ਤੁਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥
॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਲਿਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਾ ਤਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮੀ ਸਾਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
ਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਧਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੀ ਸਾਮਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥
ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਭਰਪੂਰ ਕਰੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗ ਗਹੰਦੇ ਵ ਭਾਸਕਰੀਆ ॥
ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ਗੁਣਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥
ਰਿਦ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਗਹੀ ਭਰਮ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਹਉ ਕੀਆ ਪੁਛਾ ਤਿਸ ਦਾ ਜਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾ ਤਰਿ ਕਿ ਗੁਰ ਦੇਉ ਪੁਰੀ ਸੀ ॥
ਤਿਸ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੋ ਨਰ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਨੁ ਵਹ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਸੁਭਾਗੇ ॥
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਆਸ ਅਨੰਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸੀਤਲ ਨੀਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਕਿਛੁ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਉਪਰਿਆਵਹੁ ਐਸੀਐ ਵਰਮਾਵਹੁ ਮਾਰਗ ਉਪਰਿ ਸਤਿ
ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਥਾ ਜੀਉ
ਨਾਰੇ ਦਇਆ ਵਿਚਿ ਰਖਿਨੁ ਬੋਲਿਆ ਹੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਾਲੀ ਗੁਰ ਕੀ ਗਤਿ
ਸਹ ਸਚ ਭਿਖੈ ਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹੁਨ ਰਈ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਸੀ ਆਖੁ
ਪਾਵਹੁ ਇਨਬੀਧੇ ਤਤੁ ਬੀਚਿ ਪੰਥੇ ਟੀਰ ॥ ਤਰਮੁ ਪੁਰਾਵਹੁ
ਸਚੁ ਵਲਾਵਹੁ ਤਮ ਚੀਨਹੁ ਤੁਮ ਈਨ ਨਿਰਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ
ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਵਰਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜਾਇ
ਕਤ ਸਹਜੇ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਯਨੁ ਸੋਜ ਨਾਮੀ ਰਖਿਆ ਕਰਿ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਨ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
ਪਾਖੁ ॥ ਆਵਤ ਹਾਥੁ ਨਜਾਵਤ ਦੁਖਾਨਹਾਇ ਐਸੇ ਮੁ ਰੱਗੀ ਸਾਹ
ਦੁਗੁਪੁ ਰਾਖਾਇਆ ਤਉ ਉਠੀ ਤਰੀ ਸਗਲਾ ਚਿ ਓਗੀ ॥ ੧ ॥ ਇ
ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਅਹੁ ਸੱਚੁ ਰ ਗੁਰੱਗੁ ਨਾਬੀ ਆਖੈ ਤ ਹਾਰਿ ਮੇਰੀ
ਗਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰ ਗਧਾ ਇ ਗੀਰ ਤ ਪਾਇ ਰਾਖਾਇਆ
ਰ ਅ ਲੱਗੀ ਆਗਿਆ ਰਾਗੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਚੈਜ ਤ ਕਰਖਾ
ਰਿਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ਨਹ ਸਿਵ ਸਕ ਤਿਜਾ ਪੁਨ ਹੀ ਪਵਨ ਤ ਜਾ ਸ
ਮੇਰਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁ ਜੋਗ ਕਾ ਤ ਹਾਨਿ ਹਾ ਸਾ ਜਹਾ ਇਗ ਤਨਾ ਖਾ
ਤੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿ ਕਾਇ ਨੁ ਸਤੁ ਰਿ ਹਾ ਰਿ ਕਿ ਗੁਣ ਹੁ ਪੀ
ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰ ਮਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੀ ਮਲੋਗੀ ॥
੨੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ਪਾਖੁ ॥ ਇ ਗੁਰੁ ਹਤ ਹੈ ਨਿਰਾ ਸਾਧਿ
ਜਾਨੈ ॥ ਰਤ ਨ ਕੱਢੀ ਔਰ ਤੰਪੁਰ ਨਾ ਤਿ ਗੁਰ ਵੈਖਾ ਨੈ ॥ ਅ
ਜੁ ਚੁਕ ਵਸੁ ਜਾਈ ॥ ਬਾਸੁ ਤੁ ਅੱਛ ਰ ਤਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੱਜ

ਇਆਰ। ਏਕੋਸੁਤੇਪਰੱਏਮਹੀਏ। ਰਾਗੀਚਿਤਨਚਿਤਹੀਏ।ਮੰ
ਕਾਚਰ ਬਿਧੇਕਾਇ।ਧਿਰਚਿਆਸੁਤੁਤ ਅਸੀਕਾਇ।ਚੁ।ਸਕ
ਏਕੋਮਟੁਹੋਕੀਆ।ਤਉਬਿਖੁਲੈਬਾ ਨ ਅਨਿਕਬਿਧਿਕਰੀਆ।ਮੰਜਿ
ਰੇਆਇਆਤਨਾਨਕਜੱਗੀਮਹਾਪੁਖਾਇਆ। ਰਾਗਿਪੁਰਿ
ਨੁਪਵਾਨੋ।ਸੁਰਿਜੱਗੀਕੈਮਨੀਮੀਠੀਆਗੈ।ਰਹਾਉਦੂਜਾ।
॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ।ਤਰਾਗਾਕਰਿਕੈਆਈਸੀਖਿਆ
ਉਨਾੜੀਸੁਆਹੈ।।ਸਤੀਅੰਤੇਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਰਿਆ।ਕਿਆਤੁਜੋਗੰ
ਹਿਧਰਿਆ।੧।ਜਪਿਨਾਬੁਦਿਨੁਗੈਨਾਈ।ਤੇਸੀਧਿਥਾਦੱਸੀਨਿਆ
੧ ਰਹਾਉ।ਗਾਹੜੀਬਿਤੁਨਿਆਈਬੈਠਾਤਾੜੀ।ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ
ਗਹਿਦੁਕੜਿਪਾਤਿਨ ਪਾਵੈ।ਨਾਥਬੱਢਿਨਾਚਹਿਆਜਾਨਆਵੈ।
ਚਲਾਚਿਤਜੱਗੀਆਸਤੁਤੇਰਾ।ਸਿਫੀਵਾਜੋਨਿਤਓਰਮੇਰਾ।ਚੁ
ਕੀਤੈਕੁਝਪਾਈਗਹਿਰਿਗਹਿਰੇਜੱਗੀਆਵੈਜਾਈ।ਚੁ।ਸਹਿਸਨੱਬਾਣਾ
ਪਾਖਾਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਬੱਧਾਖਾਨਮੋਬਿਥਾਨੋ।ਚਲ
ਨਨਾਨਕਜੱਗੀਹੱਆਸਾਥਿਰੁ।ਮਾਇਓਜਾਪਿਆਨਥੁਟਿਨੁ
ਹੁਲਿਪਾਇਆਗੁਰਬੱਸਾਈ।ਰਹਾਉਦੂਜਾ। ੪।੨।੧੩।੩੪।ਲ
ਅੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨ਕਰ ਨ ਕਰਾਵਨਸਾਈ।ਆਨਨਦੀਸੱਈ
ਸੋਕਾਸੁਘਣੁਸੁਜਾਨਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਗੁਮਾਨਾ।੧।ਆਸੱ
ਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮੁਖਿਨੀਵਿਰਲੇਡੀਠਾ।ਰਹਾਉ।ਸਿਮਾਲੱ
ਮਤਹਰਿਨਾਮਾਧੀਵਤਆਸਤਏਨਿਹਕਾਮਾਤਨੁ ਮਨੁਸੀਤ
ਗਹਿਨਿਵਾਸੀ।ਆਦਜੁਪ੍ਰਗਟੰਸੰਸਾਸੀ।੨।ਕਿਆਦੇਹੀ
ਭੁਕਿਭੁਤਰਾ।ਸਦਬਾਲਿਹਾਰ ਜਾਉਲਖਬੇਰਾ।ਤਨੁ

ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗੀ ਰੱਯਾ ਪਾਯਾ ॥੪॥੫॥੧੬॥੩੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਮੁਖ ਤੇ ਪਤ੍ਰ ਤਟੀ ਕਾ ਸਾਹਿਤ ਸਹਿਰ ਦੇ ਰਾ ਮੁਨਮੀ ਪੁਰ ਨਾ ਪਤ ਗੁ
ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੱਕ ਦ੍ਰਿ ਤ ਦੈ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਧੀਨ ਕਰਮ ਦੇ ਰਾ
ਤ੍ਰਿਤਬੇ ਦ ਬਿਚਾ ਰਿਪੰਡਿਤ ਰਾ ਮਨੁ ਕਾ ਲੱਯ ਪੁਨਿ ਦਾ ਰਿਪੰਡਿਤ ਰਾ
ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਣ ਗਿਰਾ ਮਾ ਮਨੁ ਕੀ ਨੱਦ ਹਰੀ ਕੀ ਬੀਬਸ ਰਾ
ਚ ਰਾਦੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ਲੱਕ ਪਚ ਰਾ ਅੰਯੁ ਕਮਾਣੀ ਰਾ ਘਰ ਰਾ
ਕੁਆਸ ਡੁਯੱਤੀ ਰਾ ਬਾ ਰਾ ਹੁ ਗਿਹ ਪਤ੍ਰੈ ਨਿਤ ਯੱਬੀ ਰਾ ਮਾਣਾ ਢੌ ਰਾ
ਕੁਤਾ ਇਰਾ ਬਿਧਿ ਕੱਈ ਨ ਤਰਿ ਓ ਮੀ ਤਾ ਤੁ ਰਾ ਸੱਪ ਰਿਤੁ ਰਾ ਗਬ ਦੁ
॥ ਰੈ ਗੁ ਸ੍ਰੀ ਓ ਸ ਉ ਤ ਰੀ ਮਾ ਈ ਰਾ ਚਤੁ ਰਾ ਬੇ ਦ ਪੁ ਰਾ ਨ ਹਰਿ ਨਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾ
ਤਿ ਸ ਕੀ ਸ ਰ ਣੀ ਪਾ ਈ ਰਾ ਨਾ ਨ ਕ ॥੧੭॥੩੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਕੱਯੰ ਬਿਧਿ ਨ ਹੀ ਆ ਵ ਡੋ ਰਿ ਰਾ ਅਨਿ ਕ ਮਾ ਈ ਆ ਹੈ ਤੁ ਕੀ ਤੇ ਰਾ
ਕਥਾ ਪੜ ਕੇ ਪਾ ਨੀ ਹਾ ਰਾ ਰਾ ਰ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫।। ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਨਮਾ।ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ
ਸਹਜਦਇਆਕਪੋਤਾ।ਹਰਿਭਗਤਾਹਦਾਲੈਜੋਤਾ।੧।ਮੇਰੇਮਾਲੋ
ਖਾਤਖਰਚਕਿਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨਹੀਹਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਰਹਾਉ।ਕੋ
ਗਾਲਲਹੀਗਾ।ਆਨੈਦਗੁਣੀਗਹੀਗਾ।ਅਨਹਦਵਾਣੀਪੁੰਜੀ।ਸੰਤ
ਖੀਕੁੰਜੀ।੨।ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਹਆਸਨੁ।ਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੁ
ਸਨੁ।ਭਗਤਿਸੰਗੀਪੂਰਗੋਸਟਿਕਰਤਾ।ਤਹਹਰਖਨਸੋਗਨਜਾ
੩।ਕਹਿਕਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਆ।ਸਾਧਸੰਗੀਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾ
ਦਇਆਲਪੁਰਖਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ।ਹਰਿਮੇਰੀਵਰਤਹਿਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ।
।ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫।।ਘਰੁ ੨।। ਮਹਿਮਾਨਜਾਨੈਹਿਵੇਰਾ।ਬ੍ਰਹਮੇਨਿ
ਤਿਭੇਦਾ।ਅਵਤਾਰੁਨਜਾਨਹਿਅੰਤਾ।ਪਰਮੇਸਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੇਅੰਤੁ
ਗਤਿਆਪਿਜਾਨੈ।ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਵਰਵਖਾਨੈ।ਰਹਾਉ।ਸੰਕਰਾਨੀਸ
ਖੋਜਤਹਾਰੇਦੇਵੀਆਨਹੀਜਾਨੈਗਮਾ।ਸਭਉਪਰਿਅਥਾਹ
ਮੁ।੨।ਅਪਨੈਰੰਗੀਕਰਤਾਕੇਲਾ।ਆਪਿਵਿਛੋਹੈਆਪੇਮੇਲਾ।ਇੰ
ਇਕਿਭਗਤੀਲਾਏ।ਅਪਨਾਕੀਆਆਪਿਜਣਾਏ।੩।ਸੰਤਾਕੀਸੁ
ਸਾਖੀ।ਜੋਬੋਲਾਊਜੋਪੇਖਿਆਖੀ।ਨਹੀਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁੰਨਪਾ
ਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ।੪।੨੫॥੩੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਘਰੁ ੨ ।।

ਦੀਬਹੁ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਗਿਆਨਿ ।। ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗੁਣੁ ਧਿਆਨਿ ।। ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੀ
ਲਾਨੀਯਮ ।। ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮੁ ।। ੧ ।। ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਮੋਹਿ ਮੇਰ ।। ਤੁਝ
ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਗੁਣ ਕੋ ਈ ਬੁਲਾ ਹਰਿ ਚੁਕ ਹਮ ਪੂਰਤ ਤੇਰੇ ।। ੧ ।। ਰਹਾਉ ।। ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨਸਿ
ਪੂਰਾ ਸੁ ।। ਵਿਚੇ ਵੇਵਿ ਆਯੇ ਕੇ ਗਾਵ ਮਤਿ ਵਾਸੁ ।। ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰਬ ਇਕ ।।
ਮਾਤੇ ਮੇਰੀ ਮਨਾ ਮਹਿ ਟੇਕ ।। ੨ ।। ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ ਵਿਸ੍ਵਾਸੁ ।। ਧਾਪ
ਖੰਡਨ ਪੂਰਨ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ।। ਤੁਝ ਅਗਨਤ ਜੀਅ ਨਕਾਰਾ ਤਾ ।। ਜਿਸ ਤਿਸ ਜਾ ਵਹਿ ਤਿਨਿ
ਤੁਲਾਨਾ ।। ੩ ।। ਜੋ ਉਪਾਇ ਓਤਿ ਸੁਤੇ ਮੀਆਸ ।। ਸਗਲਾ ਅਗਾਧ ਪੂਰਬ ਗੁਣ ਤਾ
ਸਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇ ਵੈਕੁਰ ਵਾਸੁ ।। ਵੇ ਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮੀਤ ਗਰਵਾ ਹੁ ।। ਅ ।। ੨੬ ।।
੨੭ ।। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਰਾਖਨ ਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ।। ਕੋਟਿ ਬਦਖੰਡੇ
ਸਾਮ ਖਿਆਲਾ ।। ਸਗਲਾ ਅਗਾਧ ਡਿਨੰਤ ।। ਸੀਲ ਸੀਐ ਪੂਰਬ ਗੁਰ ਮੀਲਿ ਮੰਤ ।। ੧
ਕੀਆ ਨ ਕੋਟਾ ਮੇਰਾ ਪੂਰੁ ।। ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਗਤਾ ਮੇਰਾ ਪੂਰੁ
ਗਾਫੁ ।। ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਗਤੀ ਮਨ ਓਟਾ ।। ਵੈਂ ਪਨ ਤੇ ਤੋ ਈ ਛੋਟਾ ।। ਰਿਮੈ ਨੀਪ ਪਰਮ
ਤੇਰਾ ਨਾਮਾ ਮਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ।। ੨ ।। ਤਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣ ।। ਜੀਵਨ ਗੁਰ ਪਤੀ
ਰਣ ।। ਸੰਤਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਅਧਾਰ ।। ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਅਪਾਰ ।। ੩ ।। ਸੁਮਤਿ ਸਾਰੁ ਕਿਤੁ
ਤੀਸਿ ਮਰੀਜੈ ।। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ।। ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾ
ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮੀਲਿ ਨਾਉ ।। ਅ ।। ੨੭ ।। ੩ ੮ ।।

ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫।। ਸਗਲਤਜਿਆਨਪਛਾੜਿ।ਕੀਨੋਸੇਵਕਸਾਜਿ।ਅਪਨਾਆਪੁਸਗਲੀਮਟਾਇ।ਅਨਕਿਰੇਸੇਈਫਲਪਾਇ
੧।ਚੋਜੁਸਾਵਧਾਨਅਪਨੇਗੁਰਗਸਿਓ।ਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਨਹੋਏਵੈਪਾਵਹਿਜਸਗਲਾ
ਧਾਨਗੁਰਸਿਓ।੧।ਰਹਾਉ।ਦੁਜਾਨਦੀਜਾਨੈਕੋਇ।ਸਾਭਿਗੁਰੂਨੈਮੰਨਜਨੁਸੋਇ
ਨੁਖਕਾਕਰੇਮੁਪੁਨਜਾਨੁ।ਸੋਈਨਿਮਾਨੇਮਾਨੁ।੨।ਗੁਰਕੀਗਮਿਟੈਕਟਿਕੋਇ
ਅਵਰਆਸਾਸਭਤਿਆਗਿ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾਗੁਨੀਧਾਨੁ।ਤਾਰਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ
੩।ਗੁਰਕਾਵਚਨੁਜਪਿਮੰਤੁ।ਏਹਾਭਗਤਿਸਾਸਤੁ।ਸਾਭਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲ
ਨਾਨਕਦਾਸੁਨਿਹਾਲਾ।੪।੨੮।੩੯।। ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫।।
ਘਰੁ੨।। ਹੋਵੈਜੋਈਭਲਾਮਨੁ।ਆਪਨਾਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ।ਦਿਨੁਰੈਣਿਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਉ।ਪੂਰਨਇਹੀਸੁਆਉ।੧।ਆਨਦਰਕਰਿਸੰਤਰਜਿਜਪਿਆ।ਛਡਿ
ਆਨਪਛੁਚਤੁਗਈਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤੁਨੇਮਲਾ।ਰਹਾਉ।ਏਕਵੀਚਰੈਨ
ਸਤੀਤਮਿ।ਨੇਮਲਾਜਪਿਨਾਮੁਹਰਿਚਮਿ।ਗੁਰਵੇਚਰਨਨਮਸਕਾਰੋ।ਭਇ
ਜਾਪੁਉਤਰਿਪਾਰੋ।੨।ਦੇਵਨਗਾਰੁਤਾਰਾ।ਅੰਤ੍ਰਿਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਜੀਵ
ਕੇਸਰਵਨਿਧਾਨਾ।ਰਾਖਨਹਾਰਾਨਿਦਾਨਾ।੩।ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਹੁਨੀਧਾਨੁ
ਤਰੇਹਰਿਨੇਮਲਾਸਾਸੁ।ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਵਰੀਮਪਨਾ
ਤਿਹੋਇ।੪।੨੯।੪੦।। ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫।। ਦੁਲਭਦੇਹਸਫ
ਲਿਓ।ਜਾਤਿਨਰਕਸਗਹਤਸਲਿਓ।ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਪੁਹੋਇਵਡਿਆਈ।ਅੰਤਰ
ਵੇਲਾਲਏਛਡਾਈ।੧।ਗਮਕੇਗੁਨਗਾਉ।ਹਲਾਤਪਲਾਤਹੋਸਿਰੋਵੈ
ਚੇਲੇਅਚਰਜੁਪੁਰਖੁਧਿਆਉ।

ਸੁਨਤ ਕੀਆ ਧਸੰਮਿਕ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਾ ਕੁ ਜਾਨ ਮੁਚਿ ਗਜ
ਅਰੁ ਦਾਰਿਦ ਗੜਿ ਪਰਤ ਨ ਆਵੈ ਦੋਖੀ ਖਿਆ ਸਾਦਿ ਤੁਰਮ ਚਕੁਰਮ ਚ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਮਾਨ
ਰਕਮਾ ਦੋਆ ਪੀ ਚੀਜਿਆ ਪੇਹੀ ਕਾ ਦੋ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੁਸ ਗਨੀ
ਤਉ ਨੀਸਤ ਰੋਜ ਉ ਕਿਰਿਆ ਹੱਥਿ ਤੁ ਪਾਤਿ ਪੁਨੀਤ ਪੂਲ ਤੁੱਲ
ਧਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਪੂਤ ਗਤਿ ਕਰੀ ਮੀ
ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪੂਛੁ ਤੇ ਮੀ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥੮॥ ਗਮ ਕਰੀ ਮ
ਇਹ ਲੱਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਤੇ ਫਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਆ ਨਿਰ ਮ
ਵੰਤਾ ਢੁ ਨਿਗਰ ਚਿ ਨਹੀ ਬਸੰਤ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਨੀ ਸੰਚ ਕੀ ਮਿਤ ਈ
ਰਯਾ ਦੀ ਨੱਹ ਰਿ ਨਾ ਮ ਪੁਰ ਬਿ ਸੰ ਜੱ ਗੀ ਮਿ ਆ ਈ ਗੁਰਾ ਕੁ
ਰਹਿ ਚਿਤੁ ਆ ਗਮ ॥ ਧੰਨੇ ਧੰਨੇ ਸੰ ਜੱ ਗੁ ਸ ਭ ਭਾ ਗਮ ॥ ਸੰਤ ਕੀ
ਗੀ ਮੈ ਗੈ ਮਾ ਖੋ ॥ ਕਿ ਆ ਵੈ ਖ ਦੁਖ ਸ ਗ ਲੇ ਮੈ ਆ ਖੋ ॥
ਕੀ ਸ ਚੁ ਟ ਹ ਆ ਕ ਮਾ ਨੀ ॥ ਤ ਬ ਹੱ ਇ ਮ ਨ ਸੁ ਧ ਪ ਰ ਮ ਨੀ ॥
ਆ ਦ ਰ ਸੁ ਡੀ ਠਾ ॥ ਨਾ ਮੁ ਪੂ ਰ ਕੁ ਰ ਘ ਟਿ ਘ ਟਿ ਦੂ ਠਾ ॥ ਮੀ ਧੋ
ਕਲੇ ਸਾ ॥ ਜੀ ਸ ਤੇ ਉ ਪ ਜੋ ਤਿ ਸੁ ਮ ਹਿ ਪ ਵੇ ਸਾ ॥ ਪੂ ਗਟੇ ਆ ਨੁ ਪ ਹੁੰ ਦਾ
ਪੂਰਨ ਪੂਰਨ ਕਥ ਬਸੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥੯॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਗੁਰਹਾਉ॥
ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦਇਆਕਰਿਮੁਝਕਉਰਾਖਹੁਸਰਣੀਐ
ਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰੁਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲੋ॥੧॥ਤਾਰਿਆਨਹੀਆਨਹੀਤਾਰਿਅਮ
ਹਾਪੁਰਖਗੁਰਮਿਲਿਆਸੰਗਿਤਾਰਿਓਬਹੁਗੁਨਤੇਗੁਰਾਕਉਵਾਰਿਓ
ਵਾਰਿਓਜੀਉਤਨੁਧਨੁਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਠਾਮੇਰਾਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਿਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਦੁਰਮਤਿਕਾਢਬੀਮਚੁਕਾਈਕਾਟੇਪਾਸਾਕਟਕੇ॥੨॥ਸੁਖੇਸੁਖਸਹਜੇਰਹਿ
ਆਵੈਚਲੈਨਦੁਖੇਸੁਖਿਮਾਵੈਅਨੁਦਿਨੁਆਨਦੁਗਾਵਹਿਨਿਤਗੁਣ
ਗੋਵਿਦੁਅਪਨੀਦਾਇਓ ਸੇ ਦਾਤੁਆਕਿਰਤਘਣਾਕਦੇਨਖਿਓ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਰੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਸਦਾਸਹਾਈਕਰ
ਮਾਣਨਾਕਸਰਣਾਈ॥੩॥੨੯॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਃ ੫ ਘਰੁ ੨॥
ਕਾਸੀਘਰਥੇਪ੍ਰਭਮਾਰਗਿਦਸਾਬਿਧਿਆਤ੍ਰੀਆਈਨਿਦਗੀਤੀਨਿ
ਵਰਤੁਕਰੀਚੁਰੀਐਰਾਸਾਥਸੰਗੀਚੁਕੇਚੈਢੇ॥੧॥ਸੀਮਰਿਸਿ
ਕੀਦਰਗਾਵਿਦਾਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੈਓਦਿਸਅਪਨਾਸਦਾਸਦ
ਬਖਸਿਦਾਂਹਾਉਦਇਗਏਇਹਥਾਪਸੁਮੇਰਾਜਾਪਿਜਾਪਿ
ਸੁਪੁਤੇਪ੍ਰਭਪੈਰਾਅਨਦਰੁਥਾਪ੍ਰਗਟਿਸਭਥਾਨੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
ਸੁਖੁਮਾਨੀਐ॥ਸਾਗੁਰੁਰਿਦੈਬਾਛਰਖਾ ਖੇਦੁਨਪਾਈ
ਜਾਨੁਨੀਂਦਜਾਗਿਯੁਸਮਾਈਓਘਟਿਘਟਿਮਾਹੀਰਵਣਹਾਰੁਰਿਦੈ

ਈ ਜਾ ਕਾ ਸੋ ਮਗੁ ਵਿਰਖਾ ਨਨਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸ ਨੁ ਪੇਖ ਤ ਉ
ਕਾ ਜ ਕੀ ਯੁ ਰਿ ਕਾ ਟੈ ਜਾ ਜ ਾ ਖ ਾ ॥ ਚ ਗ ਨ ਕ ਮ ਲ ਚ ਸੋ ਮੋ ਰੇ ਮ ਨ ਕੈ ॥
ਰੇ ਸ ਗ ਲੇ ਚ ਨ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਜ ਾ ਕੈ ਮ ਸ ਤ ਕਿ ਰ ਾ ਖੈ ਹ ਾ ਥ ॥ ਪ੍ਰ ਭੁ ਮੇ ਲੈ ਅ ਤ
ਪ ਤਿ ਤ ਉ ਧ ਾ ਰ ਦ ਰ ਿ ਪ ਾ ਨਿ ਧ ਾ ਨ ॥ ਸ ਾ ਦ ਸ ਾ ਦ ਨ ਾ ਈ ਐ ਕ ਮ ਕ ਾ ॥
ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਮ ਾ ਤ ਪ ਰੇ ਇ ਜ ਿ ਸ ਦ ਰ ਨ ॥ ਤ ਜ ਹ ਿ ਵ ਿ ਕ ਾ ਰ ਗ ਵ ਿ ਨ ਸੈ ਅ ਭ ਿ ਮ ਾ ਨ ॥ ਇ ਹ
ਈ ਐ ਸ ਾ ਧ ਕੈ ਸ ਾ ਂ ਗ ਿ ॥ ਧ ਾ ਪ ਾ ਵ ਿ ਨ ਾ ਸੇ ਨ ਾ ਮ ਕੈ ਰ ਂ ਗ ਿ ॥ ੨ ॥ ਗ ੁ ਰ ਪ ਰ ਮ ੇ ਸ ਰ ਾ
ਦ ਸ ਨ ਿ ਵ ਾ ਸ ॥ ਘ ਟ ਿ ਘ ਟ ਿ ਰ ਵ ਿ ਰ ਹ ਿ ਆ ਗ ੁ ਣ ਤ ਾ ਸ ॥ ਰ ਸ ਸ ਰ ੇ ਜ ਿ ਧ ਾ ਰ ਹ ੁ
ਆ ਸ ॥ ਨ ਿ ਤ ਨ ਾ ਨ ਕ ਚ ਿ ਤ ਵ ੈ ਸ ਚ ੁ ਅ ਰ ਦ ਾ ਸ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫ ੬ ॥
੧ ੴ ਸ ਤ ਿ ਗ ੁ ਰ ਪ੍ ਰ ਸ ਾ ਦ ਿ ॥ ਗ ਮ ਕ ਲ ੀ ਮ ਹ ਲ ਾ ੫ ॥ ਘ ਰ ੁ ੩ ॥ ਹ ਰ
ਗ ਾ ਵ ਹ ੁ ਗ ਮ ਕੇ ਗ ੁ ਣ ਗ ੀ ਤ ॥ ਨ ਾ ਮ ੁ ਜ ਪ ਤ ਪ ਰ ਮ ਸ ੁ ਖ ੁ ਪ ਾ ਈ ਐ ਆ ਦ ਿ ਗ ੁ ਣ
ਮ ਿ ਟ ੈ ਮ ੇ ਰ ੇ ਮ ੀ ਤ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਗ ੁ ਣ ਗ ਾ ਵ ਤ ਹ ੋ ਵ ਤ ਪ ਰ ਗ ਾ ਸ ੁ ॥ ਜ ਗ ਤ ਮ ਹ
ਮ ਹ ਿ ਹ ੋ ਇ ਨ ਿ ਵ ਾ ਸ ੁ ॥ ੧ ॥ ਸ ੰ ਤ ਸ ੰ ਗ ਤ ਿ ਮ ਹ ਿ ਹ ੋ ਇ ਉ ਧ ਾ ਰ ੁ ॥ ਨ ਾ ਨ ਕ ਤ ਰ ਣ ਦ
ਉ ਤ ਰ ਸ ਿ ਪ ਾ ਰ ਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ੭ ॥ ਗ ਮ ਕ ਲ ੀ ਮ ਹ ਲ ਾ ੫ ॥ ਘ ਰ ੁ
ਗ ੁ ਰ ਪ ੁ ਰ ਖ ੇ ਗ ੁ ਰ ਪ ੁ ਰ ਖ ਾ ॥ ਗ ਮ ਨ ਾ ਮ ਜ ਪ ਿ ਸ ਰ ਾ ਸ ੁ ਹ ੇ ਲ ੇ ਸ ਭ ਲ ਥ ਾ ਨ ੇ
ਕ ੁ ਰ ਮ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਏ ਕ ੁ ਅ ਰ ਾ ਧ ਹ ੁ ਮ ਾ ਚ ਾ ਜ ੋ ਹ ਿ ॥ ਜ ਾ ਕ ੀ ਸ ਮ ਨ ਿ ਸ ਰ ਦ ਸ ੁ ਖ ੁ ਹ ੋ ਇ
੧ ॥ ਨ ਾ ਦ ਸ ੁ ਹ ੇ ਲ ੀ ਨ ਾ ਮ ਕ ੀ ਵ ਡ ਿ ਆ ਈ ॥ ਹ ਰ ਿ ਜ ਿ ਮ ਰ ਤ ਵ ਿ ਨ ਸ ੇ ਸ ਭ ਿ ਦ ੁ
੨ ॥ ਸ ਹ ਜ ਿ ਅ ਨ ੰ ਦ ਕ ਰ ਹ ੁ ਮ ੇ ਰ ੇ ਭ ਾ ਈ ॥ ਗ ੁ ਰ ਿ ਪ ੂ ਰ ੈ ਮ ਭ ੁ ਚ ਿ ਤ ੀ ਮ ਟ ਾ ਈ ॥ ੩ ॥
ਕ ਰ ਹ ਥ ਮ ੂ ਲ ਿ ਕ ਾ ਜ ਪ ੁ ਜ ਾ ਪ ਿ ॥ ਨ ਾ ਨ ਕ ਮ ਾ ਖ ਾ ਹ ੋ ਅ ਆ ਮ ਾ ਪ ਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ੮ ॥
ਗ ਮ ਕ ਲ ੀ ਮ ਹ ਲ ਾ ੫ ॥ ਘ ਰ ੁ ੩ ॥ ਪ ੜ ਤ ਾ ਲ ਾ ॥ ਨ ਮ ਨ ਮ ਗ ਨ ਮ ਸ ਾ ਵ ਾ
ਜ ਲ ਨ ਬ ਲ ਨ ਵ ਸ ੁ ਧ ਾ ਗ ਗ ਨ ਏ ਕ ਏ ਕ ਂ ਕ ਰ ਂ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਹ ਰ ਨ ਧ ਰ ਨ ਪ ੁ ਨ ਪ ੁ
ਰ ਨ ਾ ਨ ਹ ਗ ੋ ਰ ਹ ਨ ਿ ਮ ਂ ਹ ਾ ਰ ਂ ॥ ੧ ॥ ਗ ਂ ਭ ੀ ਰ ਧ ੀ ਰ ਨ ਾ ਮ ਹ ੀ ਰ ਉ ਚ ਮ ੁ ਚ ਅ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਘਰੁ ੨॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਸੁਪਰੰਗਸੁਰੰਗਧਰੇਗ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਘਰੁ ੨॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਸੁਪਰੰਗਸੁਰੰਗਧਰੇਗ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਘਰੁ ੨॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਸੁਪਰੰਗਸੁਰੰਗਧਰੇਗ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਘਰੁ ੨॥ ਪੜਤਾਲ॥ ਸੁਪਰੰਗਸੁਰੰਗਧਰੇਗ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ।।ਪ੍ਰਭੁ ੧।। ੧ ਓਅਸਟਪਦੀਆ।

ਰਸਿਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਸੁਚਾ ਰਿ ਅਸੱਚ ਕਰੀਐ ਸਰਿਰ ਤੁ ਪਾਇ ਅ
ਕਥੀਐ ॥੫॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਐ ਸਬੀ ਨੁ ਗੁ ਕਥੀਆ
ਪਤਿ ਨਹੀ ਖਿਐ ਸਨ ਸੁਖਿ ਜਨ ਮੋਨਾ ਮੀ ਮਗੀਐ ॥੬॥ ਸਤਿ
ਛੋ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕਰੀਐ ਸਮੁ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਹੀ ਜਨ ਮੀ ਮਗੀਐ ॥
ਰਾਮ ਨਾ ਮਾ ਬੀ ਨੁ ਕਿਆ ਖ ਮੁ ਕਰੀਐ ॥੭॥ ਉਦ ਦੁਖ ਯਾ ਸੁਖ
ਗੁ ਰ ਕੀ ਸੇ ਵਾ ਸੁ ਦੀਐ ਨਾ ਨਕ ਨਾ ਮੁ ਸਿਖ ਕਿ ਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬੀ ਜੈ ॥
ਰਾਮ ਕਥੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤ ਰਿ ਉ ਤ ਕੁ ਨੁ ਅਲ ਲੱ ਈ
ਕਹੀਐ ਸੱਚ ਕੁ ਤੇ ਹੱ ਈ ॥ ਜੁ ਗਹ ਜੁ ਗੰ ਤ ਰਿ ਸਾ ਹੈ ਬੁ ਸਚੁ ਸੱ ਈ ॥ ਕਿ
ਪਰ ਖੁ ਅਵ ਗੁ ਨ ਵੱ ਈ ॥੧॥ ਐ ਸਾ ਸੇ ਰਾ ਨ ਕੁ ਰੁ ਗਹ ਰਿ ਗੰ ਤੀ ॥
ਨਿ ਸਾ ਧਿ ਆ ਤਿ ਨਹੀ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਈ ਅ ਹ ਰਿ ਕੈ ਨਾ ਮ ਨ ਗੈ ਜਾ ਨ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਮੁ ਕ ਨੁ ਹੀ ਗ ਨਿ ਗੱ ਖੁ ॥ ਸਾ ਚ ਸਾ ਹੈ ਬੁ ਅ ਸ
ਚੱ ਖੁ ॥ ਜਿ ਹ ਸੁ ਤੀ ਸਾ ਚ ਬੱ ਖੁ ॥ ਘ ਰੇ ਦ ਰਿ ਸਾ ਚਾ ਨਾ ਹੀ ਚੱ ਖੁ ॥
॥੨॥ ਇ ਹ ਬ ਨ ਮਾ ਹਿ ਥੇ ਸਾ ਹਿ ਭੁ ਗ ਰਿ ਆ ਸ ਥਾ ਨੁ ॥ ਨਾ ਮੁ ਬੀ ਸਾ ਰਿ ਪ
ਅ ਭਿ ਮਾ ਨੁ ॥ ਨਾ ਮਾ ਬੀ ਨ ਕਿ ਆ ਰੀ ਆ ਨਾ ਧਿ ਆ ਨਾ ॥ ਗੁ ਮੁ ਖੁ ਪ
ਰ ਗਹ ਮਾ ਨੁ ॥ ਹ ਠੁ ਅ ਹੰ ਕਾ ਰ ਦੁ ਕ ਰੈ ਨ ਹੀ ਪਾ ਵੈ ॥ ਪਾ ਠ ਪ
ਅੱ ਕ ਸੁ ਣਾ ਵੈ ॥ ਤੀ ਰ ਥ ਬ੍ਰ ਤ ਮ ਸੀ ਧ ਆ ਧੇ ਨ ਜਾ ਵੈ ॥ ਨਾ ਅ
ਕੈ ਸੇ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਵੈ ॥ ਜ ਜ ਤ ਨ ਕ ਰੈ ਬੰ ਦੁ ਕ ਵੈ ਨ ਹ ਈ ॥ ਮਾ ਨੁ ਅ ਵੱ
ਰ ਕੇ ਪਾ ਈ ॥ ਜ ਮ ਪੁ ਰਿ ਬਾ ਧੋ ਅ ਹੇ ਸਾ ਜਾ ਈ ॥ ਬੀ ਨੁ ਦੇ ਵੀ
ਅ ਚਾ ਲ ਜਾ ਈ ॥੫॥ ਸਿ ਧ ਸਾ ਧਿ ਕ ਕੇ ਤੁ ਮ ਨਿ ਦ ਦਾ ॥ ਹ ਮੈ ਅ
ਇ ਪ ਤਾ ਦ ਹਿ ਕੇ ਦਾ ॥ ਸ ਬ ਦੁ ਬਿ ਰਾ ਗਿ ਗ ਹ ਹਿ ਗੁ ਸੇ ਦਾ ॥
ਨਿ ਨਿ ਗ ਮ ਅ ਭਿ ਮਾ ਨ ਅ ਭੇ ਦਾ ॥੬॥ ਕ ਰ ਮੀ ਸ ਮੈ ਪ ਦ ਦੇ ਅ ਨੁ

ਆਗਾਸਾਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪ ਗੁੱਝੁਕੁਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੈਕਿਆਸੀ
॥੮॥ਸੁਣੇਕਉੱਮੰਦੀਹਿਕਿਸਾਹਿਸੁਣਵਹਿ ਤੈਸਾਗਕਿਆਸਾ
ਆਗਾਦੇਖਿਕਟੰਬੁਮਾਣਿਆਗੈਹਮੰਦ ਰੁ ਸਾਕ ਤੁਟੰਨਾਸੀ
ਪਾਇਆ॥ਪ॥ਜਾਆਏਤਾਤਿਨਹਿਧਰਏਚਾਲੇਤਿਨਹੀਸੁਖੁ
ਜਾਇਆ॥ਜੋਕਿਚੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਸਹਿਆਬਖਸ ਹੁਰੈਬਖਸੀ
ਇਆ॥੧॥ਜੀਨਿਈਹੁਚਾਖਿਆਰਸਮਗਸਾਸੁਇ ਤਿਨਸੀਤਲ
ਖੰਜੁਤਇਆ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਬੁਧਿਗੇਆਨੁਗੁਰੁਪਾਇਆਸੁਖਸੀ
ਰਖੁਸਰਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਮੁਖਿਆਸਮਕਰਿਜਾਣਹੁਨਾਨਕ
ਬਿਰਕ ਤਭਈਅੰਮ੍ਰਿਆਪੁਮਾਗੁਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏਨਾਨਕਸਹਸੀ
ਜਾਇਆ॥੧੨॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ਜਨ
ਨਾਮੁਸਾਚਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਚਸਬਦਿਰਸੀਝੀਜਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁ
ਚੁਸਦਾਗੰਮਿਲੀਜਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਏਕਲਿਵਲਾਗੀਸਾਚੀ
ਜਾਂਹਰਾਉ॥ਰਹੈਰਗਨਪੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੈਸਰਿਅਨਤ ਸਬਦਿ
ਲਾ॥੨॥ਸਤੁਬੰਧੇਕੁਪੀਠਰਿਪੁਰਿਲੀਜਾਜੋਹਦਰੰਗਿਸੀਤੁ
ਸੀਲੇਗਰਸਾਚੇਜੀਨਿਰ ਚੁਸਚੇ ਥਿਰ ਤੁ ਵੀਚਾਰੀਯਤੀਜਾ॥੩॥ਏਕ
ਸਰਬਸਰਬਮਾਹਿਏਕਾ ਏਹਸਾਤਿਗੁ ਰਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥੪॥ਜਿ
ਖੰਡੁਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੱਚੁਚੁਣਾਖਨੁਜਾਣੀ॥੬॥ਦੀਪ ਕਰੀਪ
ਪਰਗਾਸਿਆਤਿਹਭਵਣਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਭ ਖੇਤਖੇਮ
ਬੋਹਲਿਨਕਉਤਾਤੀਜਾਈ॥੮॥ਸੱਚਿਸਾਇਆਬੋਰਗੀਜੈਗੀ
ਘਟਿਰਿਗੁਗੀਹਾਈ॥੯॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਪ੍ਰਭੁਰੀਝੁਟੇਸਾਚਿਗੁਰ
ਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧॥ ਓ ਤਿਹਿਲਾ

ਸੋਅਉਧੁ ਬਾਣੀਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਤਿਨ੍ਹ ਮਨੁਮਾਨੁਸਾਅਗੈ
ਅਉਧੁਨਿਰਮੋਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਆਪੇਬਖਸੈਮੇਲਿਲਈ
ਨਾਨਕਸੋਸਹਜਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੫॥੮॥੧॥ਜਾਤਿਗੁਮਾਰਿ॥ਮਾਝਕੀਵਾਰ
ਸਭਮੈਦੀਆਸੁੰਦਰਕੰਨੀਆਂਵਜੱਗੀ ਧਿਯਾਕਰਿਤੁਦੁਆਸਾ॥ਆਸਾ
ਢੁਆਬਿਤੁਪਾਈਜੱਗੀ ਤਾਤੀ ਨਬਦ ਨਸੀਹਿਆਸਾ॥ਆਸਾ
ਗੀਤਾਜਾਈਜੱਗੀ ਸਿਤੁਕਿਗੁਰੀਆਨਾਦੁਵਜੋਮਨਿਸੀਉ॥ਆਸਾ
ਰਬਾਉ॥ਸਚਉਗਾਸਤੁਸੰਚੱਯੁਪਤੁਕਰਿਝੁੱਲੀਜੱਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ
ਧਾਈ ਗੀਧਆਨਕਰਿਚੰਡਜੱਗੀ ਸਿੰਡੀਸੁਰਤਿਹਜਾਈ
॥੨॥ਸਤਦ੍ਰਿਤੁਕਰਿਅਸਦੇਬੈ ਸੁਜੱਗੀ ਤਾਤਵੀਕਾਅਧਹਾਈ॥
ਇਆਨਗਰੀਮਹਿਅੰਗਹੈਚਾਤ੍ਰਿਜੱਗੀ ਤਾਸਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥ਤੁ॥
ਗੀਧਆਨੁਨਲਾਗੈਜੱਗੀ ਨਾਸ ਚੁਪਲੈਥਾਇ॥ਸਤਿਬਿਗੁਰੀਆ
ਨਆਵੈਜੱਗੀ ਅ ਤਾਸਾਨੁਨਹਿਚਤੁਜਾਇ॥੩॥ਬਚਿਤੁਪੁ
ਪਤੁਪਾਈਜੱਗੀ ਇਹੁਸਗੀਕੁਰਿਚੰਡੀਗੁਰਮੁਖਿਧੱਰੁਵਹਿਤਾਂਈ॥
ਇਨਬੀਧੀਤੈਸਨਧੰਡੀ॥੪॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਜੱਗੀਕਹੀਐਏਕ ਸਾਸਿਤੁ
ਤੁਆ ਏ॥ਸਹਸਾਤੁਟੈਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਜੱਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈ॥
ਨਦਰੀਆਵਦਾਸਤੁਖਿਬੁਧਿਨਸੋਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਪਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਤੁਰੀਵਾਦਨੀਆਂਗੋਤਾ ਏਹਸੱਚੀਪਾਈ॥੫॥ਏਹੁਜੱਗੁਪੈਹੋਂ
ਸਿਕੁਟੰਬੁਬੱਡਿਪਖਵਦੁਖਗਹਿੰਦੇਹ ਸਰੀਰਮਾਹਿਹਰਿਰੀਤਾਹੁਮਾ
ਅਪਣਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਹਿ॥੬॥ਇਹੁਜਗ ਤੁ ਮਹੀਕਾਪੁਰਖੰਸੋ
ਇਸੁਮਾਹਿਜੱਗੁਵਡਾਤੀਸਨਾਮਾਇਆ ਅਨੇਕਜਤ ਕਰਿਖਲ
ਜੱਗੀਜੱਗੁਨਜਾਈਗਵਾਇਆ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਖਪੁਰੰ

ਚੇਤਹ ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਰਿਯਸੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚਾ
ਸਦਾਸੁਖਪਾਸੀ ਗਾਵਨਿਸਾਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉ
ਕਿਬੁਹੋਤੁਸਕਾ ਆਖਣੁਬੀਚੁਸ ਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿ
ਈਜਾਨਿ ਸਤਗੇ ਤਉਜਾਪਾਇਓਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨਾ
ਪਰਗਟ ਹੈ ਬੁਝੈਕਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋ ਪੁਰਿਮੀ
ਈਆਇਆ ਮਿਲਿਹਰਿਸਚਰਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆ
ਸਬਦੇਗਾਰੀ ਸਚੇਨਾਈਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਕੰਚਨ
ਪੂਰੇ ਪਾਈਐਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੋਖਤੁਖੱਜਹੋਈਖਾਰੀ
ਹੋਰਿਫੁਟਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀਬਿਨਾਸਹਿਸੇਵਕੇਸੇ
ਕੋਹੋਰਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੱਜਨਗੀਤਤਗੀਆਨ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ
ਗੀ॥੨੨॥ਸਾਤਿਗੁਦਾਤਾਤਿਨੈਪਾਇਆ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਤੁਆਗੀ

ਗੁਰੁਸੇਵਹਿਮਾਈਆਖਾਗੇ ਚੁਕਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੩॥
ਚਕੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਰੁਸੇਵਕੀਹੈ ਜਾਈਮਿਲੀਐਸਾਮੁਖ
॥੨੫॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗ ਤਹਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ਅਪਨੇਪਿ ਅਪਿਓ
ਗੀ॥੨੬॥ਤਨੁਮ ਨੁਵਾਰਿ ਵਾਰਿਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇਗੁਰਵਿਚੁ
ਹਾਗੀ॥੨੭॥ਮਾਗਿਐਅਮੁਹੁਬਿਨਾਸਿਜਾਇਗ ਓਬੇਗਬਾਰਿ
ਗੀ॥੨੮॥ਆਪਿਜਗਾਏਸੋਈਜਾਗੇ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੋਈਮੁਏਜਿਨਮੁਨਚੇਤਹਿ ਭਰਾ
॥੩੦॥੪॥੧੩॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ॥ਨਾਮੁਖਜਾ
ਤੇਪਾਇਆਜਿਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹਰਿਮੁਖਿ

ਹੋਦੀ ਨਹ ਰਿਹ ਰਿਆ ਰਾਯੋ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਬੁਰੰਸਾਈ ਅਗੇ ਅਗਾਜਾ
ਹਾਉ ॥ ਕਿਨਹੀ ਗਿਹੁ ਤਜਿ ਬਹੁ ਖੰਡ ਪਾਇਆ ਕਿਨਹੀ ਮੱਹਿ
ਇਆ ਕੱਈ ਕਹਤਉ ਅੰਨ ਤਗਉ ਤੀ ॥ ਮੱਹਿ ਦੀ ਨਹ ਰਿਹ ਰਿਖ
॥੨॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਚਉ ਤੀ ਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕੱਈ ਅਨੁ ਤੀ
ਵਾਸੀ ॥ ਕਿਨਹੀ ਤਵ ਨੁ ਸਭ ਯਗ ਤੀ ਕਰਿ ਆ ॥ ਮੱਹਿ ਦੀ ਨ
ਪਰਿ ਆ ॥੩॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿ ਆ ਮੇਰੁ ਕੁ ਲਹਿ ਵਡਿ ਆ ॥ ਤੀ
ਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਕਾਈ ॥ ਕੱਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨ ਹਿ ਪਸਾ ਰਾ ॥ ਮੱਹਿ ਦੀ
ਹਰਿ ਆ ਧਾ ॥੪॥ ਕਿਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਹ ਤਿ ਕਰਾ ॥ ਤੀ
ਤਨੇ ਮਾਣਾ ਧਾਈ ॥ ਕਿਨਹੀ ਤਿਆਗੁ ਚੱਕ ਗੱਧੀ ਚੰਦਨੁ ॥
ਮੱਹਿ ਦੀ ਨਹ ਰਿਹ ਰੰਗ ਮੱਹੀ ਆ ਈ ਆ ॥੫॥ ਕਿਨਹੀ ਸੀ ਧ ਬਹੁ ਤੀ
॥ ਕਿਨਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਘਾਟ ਘੜ ਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਡੰਡ ਮੰਡ ਬਹੁ ਧਰ
ਹਿ ਦੀ ਨਹ ਰਿਹ ਰੰਗ ਸੇ ਵਾ ॥੬॥ ਕੱਈ ਪੜ੍ਹ ਕਹ ਵੈ ਪੰਡਿ ਤਾ ਕੱ
ਟਕ ਮ ਸਾਹਿ ਤਾ ਸਿ ਉ ਮੰਡਿ ਤਾ ॥ ਕੱਈ ਕਹੈ ਅਚ ਗ ਸੁ ਕਲ ਦੀ
ਨ ਮੱਹਿ ਦੀ ਨਹ ਰਿਹ ਰਿ ਸ ਕ ਦੀ ॥੭॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਧੱਕ
ਨਾ ਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਰ ਬੱਧਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾ ਈ
ਬੁ ਝੀ ਤਿ ਸ ਨਾ ਮ ਹ ਸੀ ਤ ਆ ਈ ਆ ॥੮॥ ੧ ॥੧੫॥

ਕਾਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜੀ ਨਿਤੁ ਪਰਿ ਆ ॥
ਐ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੁੱਤਿ ਐ ਸੁ ਗੜਿ ਯ ਗੀ ਧ ਆ ॥
ਭ ਮਹਿ ਜੀ ਨਿਤੁ ਰਾ ਖਿ ਆ ॥੧॥ ਰਾ ਖਨ ਹਾ ਰ ਤੁ ਸਾ ਮ ਜੀ ॥
ਛੱਡੇ ਬੀਚਾ ਰ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਨਿ ਦੀ ਏ ਤੁ ਪੁ ਬ ਧਾ ਮ ਹ ਜੀ ॥
ਦੀਏ ਭਾਤ ਪੁ ਹਾ ਗੀ ॥ ਜੀ ਨਿ ਦੀ ਏ ਤੁ ਪੁ ਬ ਨ ਤ ਅ ਗੁ ਣੀ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨੰਦੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਾਵਹਿ ਆਈ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਰੇ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏਹ ਮੇਰੀ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਲੇਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਵਡਭਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹ ਮੇਰੀ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਆਖੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਘਰਿ ਤੇ ਭੈ ਸਭ ਕਿ ਛੁਟੇ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਭਿ ਰਾਸੇ ॥ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਤਿਥੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਆਖੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਆਈ ਵਸਿ ਆਜੀਨਿਓ ਇਛ ਪੁਨੀ ਆਸ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀ ਆਈ ਵਡ ਵਾਸ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਹਾਗੁ ਸੰਤੁ ਸਭ ਦਿਹ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ॥ ॥ ਸਾਚਾ ਸਹੁ ਆਪਣੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜਾਇਦਾ ॥ ਘਰੇ ਸਭਾਗੀ ਵਾਜੇ ਵਜਾਇਦਾ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੀਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥ ਟਲੁ ਮਾਤਿਆ ਰੂਪੁ ਕਰਮੇ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨਕੀ ਸਭ ਲੋਅ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤੁਧੁ ਅਹ ਦਇਆ ॥੪॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਮਾਨੀ ਲੈ ਬਾਬ੍ਰਾਣੁ ਅਵਗਣ ਮੇਰੇ ਸਭ

ਓਅਸਾਕੰਮੁਮੁਖਾਨੇਨਕੀਚੈਜਿਤੁਅੰਤਿਪਵੱਤਨਈਐਗਾਤਿਪਾਹੁ
ਦੋਸੁਸੁਹਿਤੁਹਵੈਤਰਨਾਲੋਕਹੈਨਾਨਕੁਮ ਨਾਧਿਆਰੇ ਤੁਸਾਹ
ਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅਗਮਅਗੱਚਰਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਾਹਿਬ
ਰਹਿਆਕਿਨੈਤੇਰਾਅਥਹੁਆਪੁਤੁਜਾਣਹੋਰਜੀਅਕੰਤਾਤੇਰਾਪਾਰ
ਆਵੱਲਆਖਿਵਖਾਣਏਆਖਾਰਿਤਵੇਖਾਰਿਸਤੁਤੇਸੀਨਾਹ
ਧਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਤੁਸਦਆਗੰਮੁਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ
ਗਾਸੁਨੇਗਮੁਨਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਵੱਲਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤੁਜੁਰਤਪਾਇਆ
ਆਖੰਮ੍ਰਿਤੁਕਿਵੇਕੀਥਾਕੀਨੀਸਚਾਨਿਵਾਸਾਇਆਜੀਅੰਤੇ
ਤੁਧੁਓਪਾਏਜਿਵੇਵੇਖਿਵਰਸਹਿਆਇਆਜਾਣਦੁਖੰਪਾ
ਦਾਸਾਤਿਸੁਗੁਰੁਕਾਰਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਦਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੁਜੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੧੩॥ਭਗਤਾਕੀਚਾਕਿਰਾਨਿਰਾਲੀ
ਨਿਰਾਲੀਭੁਗਤਹਕੇਰੀਬਿਧਮਾਰਗਿਚਲਣਾਖਾਣਾਚੁਲੰਭੁ
ਗੁਰਤੇਜੋਇਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੱਚਾਹੁਰਖੰਨੀ ਅਨੁਕਿਧੀਦਾ
ਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਚਾਲਣਾਸੁਰਧਰਸਾਦੀਜੈ ਨੀਆਪੁਤੀਆ
ਮਨਾਸਮਝੀਆਕਹੈਨਾਨਕੁਚਾਖਾਤੁਗਾਤੁਜੁਗਹੁਜੁਨਿਰਾਲੀ
ਜਿਉਤੁਬੱਚਾਈਹਿਤਿਉਚਾਹਸੁਆਮੀਹੱਰਕਿਆਜਾਣਹੁ
॥ਜਿਉਤੁਬੱਚਾਈਹਿਤਿਵੈਚਾਹਸੀਆਮਾਰਗਿਧਾਹਾ
ਰਯਾਜੀਨਨਾਮੀਆਈਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧੀਆਹੋ
ਸੁਹਾਈਹਿਆਧਹੀਸੇਗੁਰਦੁਆਰੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਬਾਜਿਉਤੁਵੇਤਿਵੈਚਾਵਹੇ॥੧੫॥ਏਹੁਸੱਚਿਆਸਬ
ਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾਜਦਾਸੱਚਿਆਸਾਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆਏਹੁ

ਸਾਖਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗਣਤੁੰਇਨਦਾਗਾਉਸਖੀਹਰਿਏਕੁਧਿ
ਅਵਰੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਿਚਿਰਿਅਰਾਢਬੁਪਾਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆ
ਇਆਕਰਸੀਪਾਇਆਅਨੁਪਵਾਲਕੁਜੰਮੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਤੇਜਿਦੀਆਰਿਰ
ਜੀਵਨਵਡਪੁੰਨਿਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਹੋਆਸਦਾਮੰਗਥੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੋ॥ਜਨੁਕ
ਹੋਨਾਨਕਸਚਲਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਵਹੋ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੋਜਨੁਇਕਤ
ਵੇਪਰਵਾਰੁਬੁਲਾਇਆ॥ਵਡਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹਰੇਜਿਤੁਸਭੁਰਿਪਤਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਬਹਿਕੇਵੰਡਕੀਨੀਸਗਲਾਭਾਉਦਿਵਾਇਆ॥ਕਰਮਾਉਪਜਿਵੰਡਹੋ
ਦੀਬਾਲੀਕੋਇਨਜਾਇਆ॥ਸਭਿਸੀਖਾਸੰਗਤਿਭਈਇਕਰਾਮਹਾਅਨੰਦਸਾ
ਹੋਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਾਮਹਰਿਕੀਸਭਵਸੁਖਮੋਪਾਇਆ॥੨॥ਗੀਤੀ
ਸਗਲਕਰਾਈਆਹਰਿਸਿਉਇਕਵਡਾਈ॥ਭਰਦਉਹੈਤੁਕਰਾਇਆਗੁਰ
ਹੋਆਨੁਕਪਾਈ॥ਗੁਰਸਿਆਨੁਜੰਪਿਆਸੁਖਹਰਾਤਾਚਟਸਾਖਿਵਾਲਾਕੁ
ਪਾਇਆ॥ਸਗਲਬਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪੜਿਆਗੋਵਿਦੁਮੈਦਾਨਾਇਆ॥
ਜੇਵਡਦਾਨਾਮਕਰਣਬਿਚਾਰੋਇਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਸੁਹਰਿਕਾਮੇਲਾ
ਪ੍ਰਭੁਅੰਤੇਸਖਾਈ॥੩॥ਸਾਧਸੰਤਿਇਕਤ੍ਰਕਰੇਵਾਲਾਕਰਗੁਮੇਵਾ॥ਲਾਧੇ
ਪੁਰਨਜਨਕੁਵਡਮਭਲੇਵੰਞਿਆਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੇਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਿਆਨੁ
ਦੇਵਾਇਆਸਗਲਾਦੁਖੀਮਟਾਇਆਲਗਹੁਲੀਖਿਆਧੁਰਹੁਆਇਆਦੀਆਨੁ
ਭੁਮਾਰਿਵਾਇਆ॥ਅਚਰਜਨਾਂਦ ਵਜਾਈਰਾਖੁਰਿ ਮੁਨਿਜਨਹੁਕਸਭਰੇਵ ਸੁਗਾ॥
ਜਾਖੁਹੈਨਾਨਕੁਰਾਜੁਹੋਆਦਜੋਅਨਹਰਤੁਗਾ॥੪॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਕਰਿਚੰਦਨਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਾਛਉਸਾਧਯਹਪੁਰਿ॥ਆਪੁਨਿਵਾਸਿਹਰਿਹਰਿਤਿਸਨਾਬੁਝੀ
ਕਪੂਰਤਰਪੁਰਿ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣੈਭੇਰਾਗਣੁਸੁਖ ਸਾਗਰਹਰਿਗੁਣਿ॥ਨਾਨਕ
ਨਰਇਆਲਾਦੁਖਭੰਜਨੋਨਾਨਕਨੀਤਧਿਆਇ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁ
ਭਗਤਹੋਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਰੀਮਾਰਗੁਮੁਰਤਘਰੀਗੁਣਊਚੋਰਤੋਲਣੁ
ਤਜੀਉ॥ਗੁਣਗੰਭੀਰਾਤੇਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਫਲਜਨਮੁ
ਨਮੁਤਇਆਤਿਨਕਾਜਿਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਪੁੰਨਦਾਨਨਤੁਲਿਕਿਰਿਆਚਜਿਤ
ਰਚਪਾਪਾਹੰਤਜੀਉ॥ਖਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੇਮਰਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰਣੁਹੰਤਜੀਉ
॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਉਦਮੁਅਗਮਅਗੋਚਰੋਚਰਗਨਕਮਲਾਨਮਸਕਾਰ॥ਸ
ਨੀਸਾਤੁਪੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰ॥੧॥ਸੰਤਸਗਹਿਜਾਕਾਨਪਰਾਹੁ
ਮੀਸੋਮਰਿਅਨੰਤਾਸੁਕੇਤੇਹਰਿਆਖੀਆਨਾਨਕਜਪਿਭਗਵੰਤ॥੨॥ਛੰਤ
ਮੁਤਿਸਗਸਚਸੰਤਮਾਹਿਚੇਤਵੈਸਾਖਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਅਉਛਿਆਅਨਤਨੁਸਾਸੁਜੀਉ॥ਪਰਿਨਾਹੁਨਿਹਚ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਉਤਪਾਤੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਕੀਓ ਜਿਨਿ ਮਾਤੁ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਕੀਆ ਵਿਸਥਾਰੁ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸੁਹਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਜਾਣੈ ਜੋਗੁ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤਤੁ ਅਰੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਹਜਿ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਪੰਡਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਜੀਉ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਜੀਉ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਵੇਦ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੁ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਪਰਗਟੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਮੂਰ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਮਾਣੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਰੂਪ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਤੇ ਚੂਪ ॥ ੫ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਜੀਉ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਪੀਉ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਮਾਇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਜਾਇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਪੋਤਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਸਾਸਿ ॥ ੬ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਸਾਥੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਸਾਖ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਪਾਖ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਧਾਰ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਬਾਸਿ ॥ ੭ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਜੀਉ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਪੀਉ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਮਾਇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਜਾਇ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਪੋਤਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਸਾਸਿ ॥ ੮ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕਾ ਸਾਥੁ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਸਾਖ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਪਾਖ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਧਾਰ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਸਭ ਕੀ ਬਾਸਿ ॥ ੯ ॥

ਕਬੈਕਉਨਾਲੁਮਾਰਗਗਾਵੈਖਤ੍ਰਆਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐਗਾਰਾ
ਆਪੇਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਈਵਮਰੀਐ॥੬੧॥ਜਾਇਆਮਾਇਆ
ਰਾਮੁਏਆਇਐਆਖੀਐਨਸਾਥੇਹੰਮੁਚਲੈਕਉਠੇਂਮਹੁਮਾਇਆ
ਆਖੇਗਾਮੁਝੁਰਨਜੀਜੋਹਿਆਅਵਗੁਣਛਡਿਨਾਮਿਗੁਣ
ਨੁਕਿਅੰਮੈਜੋਗੁਣਹੱਵਹਿਨਾਲਿਨਾਮੇਮੀਮੰਗੀਕਰਿਮੁਝੁ
ਨਾਵੈਦੁਖੁਭਾਖਿਜਗਾਤੰਮਰ ਗਾਹਲਾਕਹਾਨਿਉਚਰੀ
ਨਾਵਿਣੁਝੂਠੁਆਵਣਜਾਣੁ॥ਆਪੇਤੁਸਾਗੁਰੁਪੁਰੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੬੨॥ਹਿਆਕੇ
ਸੋਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿਨਾਲਬਖਉਮੀਹੋਈ
ਹੈਨਹਵੈਓਤਾਨਿਸੋਜ ਨਉਵਰਜਿਨਹਰਿਕੁਸ੍ਰਿਆਗੰਧਾ
ਆਵਹਿਗੁਤੀਆਇਆਜੋਦੀਸੈਸੱਚਲਾਲਸੀਰਿਸਕਉਮੀਤੁ
ਜੀਉਆਯਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੋਦਉ॥ਆਸਥਿਪੁਰਖਨਾ
ਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੇਓਟਾ॥ਗੁਰਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿ
ਮਨਿਚੱਟਾ॥ਰਤੁਗਲਾਰਾਉਨਕਬੈਰੰਗੁਨਤੁਗੁਰਢੀਗਾਰਹ
ਆਪੱਆਪਸੀਕਰੀਨਵੰਧੇਯੀਗਾ॥ਰਹਬੁਗਾਰੀਹਾਵਆਗਾ
ਗਰਆਸਰਾਹਾ॥ਓਤਨਿਅਵਗਲਝੂਰਿਮੁਈਵਿਡੁਚੁਕਿ
ਰਜਾਤ॥ਗਈਆਗੁਣਹਾਪੁਰਮਿਆਵਿਉਤਿਨਮੀਲਉ
ਆਗੈਤੀਨਹੀਜੋਸੀਥੀਰਹਾਜਪਿਜਾਪਿਰਿਐਮੁਕਾਮਿਅਵ
ਲੀਕਰਪੁਰੁਹੈਗੁਣਕੀਵਹਸਾਹਿਨਾਲਾ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਗੁ
ਜਾਪਨੀਜੋਚਗੁਸਚਦਿਨਕਰੇ ਬੀਚਾ॥੬੩॥ਆਸਕਰੀ
ਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਾਹੁਲੀ ਖਾਈ॥ਕਾਰਕਮਾਦਹਿਸਿਖ
ਆਹਾਪਲੈਪਾਈ॥ਆਬਲਅੰਤੁਚੁਰਿਆਈਆਛੈ ਤੁਮਾ

ਨਾਨਕਸਚੇ

ੴਵਾਹਗੁਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਕਲੀਕੀਵਾਰ ਸਲੋਕਨਾਲਿਮਃ੩॥ ਜੋਪੈਦੀਮੈਪੁਰਬਾਈਕੀ ਪਉੜੀ॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਸਾਰਿਗੁ ਮਹਲਾ ਪੰਜਵਾ ਖੇਤੁਹੋਕਿਸੁਨੱਯਾਏਕੁ
ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਨਾਹੋਰਜੋਮਾਇਆਰਚਿਓਸੋਇਹੁਬੀਜੁਹੈਸਾਹ
ਕੀਜਾਣਿਆਇਨਾਕਿਛੁਬੀਜੋਨਉਗਵੈਨਾਲਬਧੋਸੰਧਾਇ॥
ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਗਾਖਿਆਬਹੁਚਿਤਨਿਕਾਮੀਆਜਾਇਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਵੈਬੁਝੈਲੋਕਸਭਿਆਇ॥ਸੰਤੁਕਰੇਵੇਖੈਚਪੁਰਾਜਿਸਨੋਸੋਸ੍ਰੀਨਾਹੁ॥
ਦੇਖਾਕੋਸੋਦੇਖੈਜਿਸੁਦਸਿਆਸਾਸਨਮਾਗੈ॥੧॥ਮਹਲਾ੩॥
ਮਨਮੁਖਦੁਖਖਾਖੇਤੁਹੈਕੂੜੁਬੀਜੇਦੁਖਾਇ॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਮ
ਮੈਕਰਤੁਰਹਿਆਇ॥ਆਵਣਜਾਣਨਸੁਝਈਅੰਧਾਅੰਧੁ
ਕਮਾਇ॥ਜਿਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣਈਓਥੈਕੋਇਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣੁਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ਸਚੁ
ਵਾਪਾਰੁਵਖਰੁਲਾਭੁਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਘਰਿਜਾਇ॥ਆਗਿਆਕਾਸੁਖੁਸਚੀ
ਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਐਨਾਨਕਏਵੇਪਰਖੀਆਇਆਪਿ
ਖਪਾਇਸਚਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੈਤਖਤੁਰਚਾਇ
ਵਸਾਇਕਰਤੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸੁ
ਤੀਆਪੇਕਦਰਤਿਸਾ ਜਿਸੁਗੁਰਿਮਹਲਾਸਚਾਈ ਚੰਦਸੁ
ਦੇਇਚਕਵੈਧੁਰੀਵਲ ਤਖਸਾਈ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੈਆਪਿਗੁਰਸਬਦੀ
ਆਈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਡਮਤੇਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਸਚੀਨਾਈ॥ਰਹਾਉ॥੧
ਸਲੋਕ॥ ॥ਕਵੀਗਹਣੀਕਰਿਦੇਖਾਲਿਓਨਾਆਪੁਧੀਆਈ
ਆਈ॥ਤੇਸਹਿਚਾ ਤਨਪੁਛੀਆਕਵਣੁਨਾਈਧਾਈ॥੧॥ਮਃ੩
ਗਹਣੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸਮੁਹਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਆਪੇਪੀਸੈ

ਧਾਏਸਚੁਰਕਬਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸੈਹੁਕਾਮੁਨਬੂਝੈਸਚੁਨਾਮਕਰਮ
ਭਲਾਮੰਨੈਸੱਬਰਾ ਤੁਹੱਲਿਵਿਛੁੱਮੰਨੇਕਚੁਨਿਕਚੁ।੧।ਮ:੩
ਖੋਬੱਖਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ।ਓਇਖਾ
ਨਜਾਣਨੀਓ ਨਅੰਦਰਬੱਤੁਵਿਕਾਰੁ।ਓਇਅਪਣੈਸੁਆਇ
ਕਰਨਿਓਨਾਮੁਦੇਨਾਮਜੰਦਰੁ।ਅਗੈਦਰਗਹਿਚ੍ਹੱਯੈਮੰਗੇ
ਆਰਵੀਚਿਪਤਿਆ ਰਾ ਏਹੁਤੈਦੇਸੀਮਾਸ੍ਰਿਵਿ
ਕਢ ਹੁ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰੁ।ਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਲ੍ਹਿਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤਾ
ਬਾਵਿਖਰ ਟਨਿਹਾਰਾ।ਨਾਮੁਪੈਨਾ ਸੱਅਗ੍ਰਥੇਤਿਸੁਨਾਲ
ਨਮਸਕਾਰੁ।ਆਪ੍ਸੁਕੁਰੀ ਨਾਮੀਕੁਤਾਰੀਅਨੁਜਾਪਿਆਮੁੱਆ
ਰਾਜਨਾਨਕਾਸੋਸੇਈਚਿਨ੍ਹਤਹਉਸੋਜੀਵ ਉਟੇਵਹਾਰੁ।੨।੫
।।ਤੁਯੁਜੋਵਡੁਦਾਤਾਨਾਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਹਾਈਐ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਈਜੀਵਹੁਰਿਮੈਨਾਈਐ।ਸਚ ਸਾਣਵਾਹਸਮਸੀਟੜੀਆ
।।ਜੀਸੱਨਬਧਸੋਤਿਸੁਦੇਇਆਧਿਆਏਮਿਆਈਐ।ਘਨੰਗੁਰੀ
ਤੁਰਖਿਅਨੁਰਾਮੁਧਾਰਿਸੋਧਿਆਈਐ।੬।।ਸਾਬੱਤੁਸਾ
ਬ ਬਾਣੀਅਕਹਾਣੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ।ਜੀਸਤਿਗੁ ਰਬੁਦੀ
ਲੇਨਿਸੋਈਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਜਾਇਪੁਛੁਤੁਸੀਮਤਿਸਾਸ ਤਵਿਆਸਾਬੁਰਤਸ
ਭੀਆਇਕ ਰੇਨਿ।ਸਚੇਆਖਿਆਗੋਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੇਨਿ।ਨਾਨਕਆਖੈਸੋਪਰ
ਏਨੀਸਗਲੇਕੁਲ੍ਹਤਰੇਨਿ।੧।।ਸਾਬੱਤੁਮਹਲਾ੩ ।ਸਤੁਗੁ
ਅੰਗੁਆਸਿਖਤੀਅੰਧੇ ਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਓਹਿਕੁਸੈਚਾਖਾਨਿਆਪੈ
ਝੁਕੁਚੱਲਨਿ।ਕੁਤੁਕੁਸ ਤੁਕਮਾਵਦੇਪਰਨਿ ਦਾ ਸਦਕਰੀ
ਪੈਤੁਬੇਪਰਵਾਹਦਕਸਗਲੇਕੁਲ੍ਹਛੱਬਨਿ।ਨਾਨਕਜੋਤੁਓਇਨਾ

॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਹੰਸਰਾਦੁ ਦੇਇ ਦੁਖੋ ਅਗਿਆ ॥ਪਰ
ਦੈਖਰੀਆਇਆ ਅਜੋਸੁ ਰੰਵੈ ਦੀਖਿਆ ਧਾਰਿ ॥ਸੋਸੀਦਰਗਹ
ਇਹੀ ਰੰਵੈ ਸੁਨਿਕਾਲ੍ਹਾ ਚੁਇਆ ਸੀਤਾ ਅਖਾ ਮਹੁ ਚੁਇ ॥
ਰੰਵੈ ਹਾਸਿ ਗੁਲੰਕਰਾ ਵਾਇੰ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਨਉ ਗੁਰੁ ॥
ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਅਮੀਖ ਤਹ ਦੁ ਰਾ ਰੰਵੈ ਨਾ ਜਮ ॥
ਆਇ ਕੀ ਕਾਰ ਕਿਆ ਪਿਛਿ ਇਆ ਜੰਵੀ ਜੋ ਧਾ ਮਸਾਇ ਕਪੀ ॥
ਕਾਇਆ ਤੁਲਾ ਕਉ ਰਾ ਰੰਵੈ ਹਿਰਦੇ ਜੇਵੰ ਨਪੜਾਈ ॥ਪਰਖਾ ॥
ਤਿ ਦੀਖਿਆ ਜਾਈ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਚਿਤਿ ਜਿਨ ਜਾਈ ॥ਪੰਡਿ ॥
ਗਵਾਈ ॥ਬਾਲੀ ਰੰਵੈ ਨਾਹਿ ਤ ਕਾਚੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਸਚੁ ॥
ਮੰਨੈ ਉਸੈ ਸੀਝਿਜਾਈ ॥ਅਵਗੀ ਕਮੁ ਨ ਮੈਖਾਈ ॥੧॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨੈ ਨੈ ਅਵਰਾ ਗਮ ਤਵਾਦਿ ॥ਗਾ ॥
ਨੀਐ ਬੁਝੀਐ ਗੁ ਰਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ ॥ ॥ਕਾਂ ॥
ਪੁ ਮੈ ਆਪੁ ਕਰ ਤੈ ਨੀਧਿ ਧਾਰਿ ਆਇਆ ॥ਸਭਾ ॥ਹਿ ਪਤੁ ॥
ਧੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ਗੁਰਮਾ ਵੈ ਗੁ ਹੁ ਚੁ ਗੁ ॥ਮਾ ॥ਸਮਾ ॥
ਬਾਣੀ ਸ ਚੁ ਹੈ ਸ ਚੁ ਮੇ ਲਿ ਮਿ ਲਾਇਆ ॥ਸਚੁ ਕਿ ਚੁ ॥
ਦ ਵ ਡਿ ਆ ਈ ॥੧੭॥ ॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ਨਾ ॥
ਇ ਕ ਤ ਨਾ ਪ ਰ ਖ ਜਾਈ ॥ਰ ਤ ਨਾ ਸ ਗ ਜਾ ਈ ॥
॥ਮ ॥ ॥ਰ ਤ ਨਾ ਕੇ ਰੀ ਗੁੰ ਥ ਨੀ ਰ ਤ ਨੀ ਪੱ ਲੀ ॥
ਦ ਜਾ ਰਿ ਆ ਦੁ ਹਾ ਰ ਹੀ ਸ ਮਾ ਈ ॥ਜਿ ਨ ਗੁ ਹ ਪ ਐ ॥
ਜਾ ਹਿ ਸੋ ਈ ॥ਰ ਤ ਨਾ ਸ ਗ ਜਾ ਜੀ ਐ ਵੇ ਵ ਤੁ ਹਿ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ਨ ਦ ਦ ਵ ਜੇ ਕਾ ਈ ਆ ਵੱ ਹੈ ਦ ਸ ਵ ਗੁ ॥

ਕੋਆਪੇਤਰੀਮਤੁਪਾਇਦਰਿਬੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥
ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੈ॥ਜਨਮਿਮਿੰਤੁਪਾਏ
ਨਾਲੇਰਹੈਦੇਈ॥ਓਬੈਹਟੁਨਚਾਲਈਨਾਕੱਵਿਗਸਿਕਲਾਇ॥ਸਚੁਦ
ਹੱਵਣੀਨਾਕੱਲਾਏਨਦੇਈਂ॥ਆਕਾਆਹਾਰੁਜੀਆਧਾਏ॥ਹੋਰੁ
ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਗੰਤਿਨਾਭਿਸਾਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤਕਰਹੁਚਿੰਤਜਿਸੀ
ਮ:੧॥ਨਾਨ ਕਾਇਹੁਜੀਉਮਚੁਪੀਸ੍ਰੀਵਰੜਿਸਨਾ ਕਾਪੁ॥ਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਯਾਸ
ਰੈਆਚਿਤਾਜਾਪੁ॥ਨਾਨਕਾਚਿਤੁਅਚੇਤੁਹੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ਜਦੋ
ਆਪਣੀਤਆਪੇਜੰਮਿਆਇ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਲਾਮਤਾ
ਸਦਾਸਲਾਮਤਨਿਹਾਰਿਓ॥ਚੁਗਲਖੋਸਤਾਮਨਿਦਸੋਸਚੁਮੁਹਿਓ॥ਦੁਖ
ਕੁਦਿਚੁਘਰਹੀਮਾਹਿਹੈਵੜਭਾਗੀਕੀਰਤਨਾ॥ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਮਨਿ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਤਨਾ॥ਆਪੇਸੋਜੰਮਿਆਜਿਨਿਆਪੇਦਿਬੁਝਾ ॥
॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧॥ ॥ਦੇਨੀਪਹੂਚਾਇਆਕਰਤਿਹੁਣਾਇਆ ਕੀਤੁ
ਖੰਚੇ ਚੜਾਇਆ॥ਅੱਹੋਰਾਵਢੇਦਨੀਪਾਤੇਸੁਈਯਾਗਸੀਹੈ॥ਇਤੁਪ
ਟੀਸਿਢਨੀਸੀਪੈਨਾਨਕਨੀਵਨੁਜੀਹੈ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਕਪਤੁਪਾਨਾਹੂ
ਗਾਗੰਹੈ॥ਮਾਰੁਪਖੁਰਿਹੁਚਾਲੈਨਾਹੀਘੜੀਮੁਹਤੁਕਿਚੁਨੰਹੈ॥ਸ
ਹਹੈਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਚੈਸਚਾਕਿ
ਜਾਪੈ॥੧॥ ॥ ॥ਮਹਲਾ੧॥ ॥ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸ
ਘਾਲਿ ਤਰਿਸਕੀਅਹ ਰਸਘਾਲ॥ਸਬਦੇਸਾਹਿਖਾਈ ਆ
ਗੁਰੁਕੀਬੇਕਾਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਾਦਾਕੁਫਹੱਵੈਸਕੁ॥ਜੰਞੁ
ਬਾਂਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਜਾਖੁਲੈਗੋਕਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਦੀਸੈ
॥੨॥ ॥ਮਹਲਾ੧॥ ॥ਕਸਵਿਟਾਗਾਬੰ ਕੁੜਾਬੰਕੇਕਾਅਹ

ਸੱਚੁ ਸ੍ਹਾਮਿਆਧੇਨਾਇਆਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਤੀ
ਈ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕ॥੫੨॥

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀਘਰੁਪਹਲਾ ੫

॥ ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਜੋਸਾਸਤਿਗੁਲੋਚੈ
ਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਵਿਗੁਤਾਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਦਰਗਹਕਾਥਾਮੀਨਾਹਰਿ
ਹਾਇਕਟੇਹਰਿਓਹੋਵੈਜਾਨਾਨਕਸਾਤਿਸੁਹਿਤੀ॥ਲਾਇਆਸੀਸੁ
ਅਸੰਜੁੱਗੁ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੫ ॥ਇਕੁਸਹਜੁਸੁਖੀਸਹਜਾਇਕੁਦੁ
ਖਵਦੈਗੁਰਿਪੂਰੇਰਖਾਲਿਆਦਿਨੁਨੈਸਭਵਾਦ॥ਸਾਚਾਤ
ਨਭਗੀਆਜੋਅਗੈ ਦੁਜੋਨਦੀਸੈਜਾਨਾਨਕਵਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਾਲ੍ਹੀਅਗੁ
ਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਥਟਣਹਾਰੇਥਟਿਓ
ਥਇਆਸਾਥੇਪੂਰਾਸਾਹੁਸਾਥੇਹੀਖਟਿਆਸਾਥੇਕਰਿਪਾਸਾਹੁ
ਝੰਗੀਗਟਿਆਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਾਖਬ੍ਰਹਮਾਇਆਸਾ
ਬਾਹਬੇਅੰਤਪਰੈਪਰਟਿਆਸਾਥੇਵਡਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਥੇਵਜੀਰ
॥ਕਾਂਈਨਜਾਣੈਕੀਕੇਵਡੁਮਾਟਿਆਸਚਸਾਹਿਬੁਸਾਥੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਿਆ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ॥ਸੁਹਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੋਸਾਤਿਗੁਰਦੇਹੁਦਿਖਾਲੀ॥ਹਉਤਿਸੁਦੇਹਾਸੁ
ਪਹਾਨਿਤਹਿਦੈਖਸਮਾਲੀ॥ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਾਸੁ
ਵਡੁਸੰਸਾਰੇਜਨਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਤੁਨਾਮਿਲਾਇਓਨੀ॥

ਦੁਖੁਜਾਇ ਜਨਮ

EEC

ਦੋਸੇਹਯੱਤਾਯਰਵਾਸਾ ਇ ਯੰਤੁਪੰਤੁਰਗਮਦਾ ਗਯ ਕੁਸੀਮਿ
ਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆਗਪੁਰੀਹੱਈਕਰਮਾਤ੍ਰਿਅਧੇਸਿਗਸਹਾ
ਆਗਸਖਿਤੇਸੰਗਤੀਯਾਰਚਹੁਮੁਕਰਿਨਮਸਕਰਿਆ
ਅਥਾਹੁਅੱਪੁਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆਸੀਤਿਮੁ
ਕਾਢਿਕਰਿਸੇਤੁਪੁਪਾਰੰਚੁਤਾਰਿਆਪਥੁਅੱਕੁਕਰਮੁਕਪੁਮਿ
ਰਛੇਤੁਪੁਸਪਰਵਾਰਿਆਧੈਨੁਸੁਤੇਰਾਖਾਨੈਸਚੁਤਮਧੇ
ਰਿਆਗਨਾਕਤੁਪਾਹਤੁਪੈਰਾਤੁਅਸਰਤੁਦੀਜਾਨਿ
ਚਾਰਿਠਾਤੁੰਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆਗ ੭ ਚਾਰੇਜਾਗੇਸਹਜੁਸੁਖੀਏ
ਤੁਆਪੇਹੱ ਆਗਆਪੀਨੈਅਧੀਸਾਗਿ ਰਹੁਆਪੇ
ਪੱਸਿਆਗਆਪੇਪਟੀਕਾਸਭੀਆਪਾਲਿਖਤੁਪਾ
ਸਕੁਓਮਾਰਿਸਾਵਣਹਾਰਵਹੀਆਪੇਹੀਨਦਾਨਿਲੈਆਗ
ਬੈਠਾਅਗਜਾਨਗੁਰੁਸਾਤਿਗੁਰਕਥਿਵੈਚੰਦਆਗੁਤਿ
ਤੈਆਖਵਤੁਬਹੁਬਹੁਕਥੀਕਥਿਆਤੁਲੰਘੇਆਗਾਸੀਨੀਗੁ
ਵਤਿਮਨਮੁਖਾਪਾਈਆਸੱਸਆਗੋਦੁਹੀਚਓਤੀਕਰਮੀ
ਸਚੇਕਾਸਚਾਢੱਆਗਾਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਤੁ
ਪੈਆਗਾਟ।।੭।।੩।। ਜੁਮਲਾਗਮਕਲੀਕਾ।ਚਉਪਦੇ।੮
ਅਸਟਪਦੀਆ।੨੨।। ਅਨੰਦੁਸਦੁ।੨।। ਛੰਤੁਗੁਣੀ।੬।। ਵ
ਸੋਦਰੋਸਟਿ।੨।। ਜੁਮਲਾ।੧੧੬।। ਜੋਤੁ।

ਖੀਅਲੋਕਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮਨਮਾਥੇ ਧੀਅਲੋਕਾ ਸੋਮੇਖਧੀਰਖਾਲਿ
ਤੁਮਿਅਲੋਕਾਰਹਾਉ॥ਆਨੀ ਲੇਕੰਚੁਤਗਈ ਲੇਚੁਇਤੁ ਮਾ
ਰੇਪੁਰੰਦਰੀਆਗਸ ਤਾਬੀਨੰਦ ਬੀਚਾ ਰਕਰਤੀਤੈਚਿਤੁਸੁਮਾਰ
ਅਲੋਕਾ॥੨॥ਸੰਦ ਤੁਏਕੁਦੁਆਤੁਦਸਾਰੈਗਉਚਗਾਵਹੀਅਲੀ
ਪੰਚਕੱਸਥਰਗਉਚਗਾਵ ਤੁ ਚੀਤੁਸੁਬਚੁਰਾਗਖੀਅਲੋ॥
ਹਰਨਾਮਦੇਉਸੁਨਹੁਤੁਅੱਚ ਨਬਾਲਕਥਾਲਨਪਉਢੀਅਲੋ
ਤਰਿਬਾਹਰਿਕਾਜੋਥਿਰੁਪੀ ਚੀਤੁਸੁਬਾਸਿਰਰਾਖੀਅਲੋ॥
੧੩॥ ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤਅੰਤਰਗੀਤ
ਨਗਾਵਹੁਰੰਗਅਖੰਡਮੰਡਲਾਨਿਰੰਕਾਰਮਾਹਿਆਪ ਦਖ
ਹੁਰੰਗੋ॥੧॥ਬੈਰਾਗੀਰਾਮਹਿਰਾਵਹੁਰੰਗਸਚਾਇਅਤੀਰ
ਤਿਰਾਤਅ ਕੁਲਸੈਘਰਿਜਾ ਹੁਰੰਗੋ॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਸੀਪ
ਅ ਸੁਖਮਨਾਪਉਨਿਅੰਧੇਰਾ ਹੁਰੰਗੋ॥ਚੰਦਸੂਰਜਦੁਇ
ਰਿਖੁਬਹਮਜੋਤੀਮਿਲਿਜਾ ਹੁਰੰਗੋ॥੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਾ
ਮਾਹਿਪੈਸਹੁਜੀਅਜੰਤਨਾਸਤਾਵ ਹੁਰੰਗੋ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਚਹੁ
ਏਘਟਹੀਭੀਤਰਿਜਾ ਹੁਰੰਗੋ॥੩॥ਪੰਚਸਹਾਈਜਾਨਕੀਸੰਤ
ਜੰਨਕਹਾਵਹੁਰੰਗੋ॥ਨਾਮਾਕਹੈਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾ ਸੁਨਮਾ
ਹੁਰੰਗੋ॥੪॥੨॥ ॥ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੬੭੯	ਸਾਮਸੇਸਮਨਤਨਨਾਮਆਧਾ
ਸੋਰਸਮਨਜਪਆਹਿਨਿ	੬੭੯	ਸਾਮਹਸਮਧਾਖਸਕਿਕਾਰੁ
ਸਾਮਜਪਜਨਸਾਮੋਨ	੬੭੯	ਸਾਮਹਰਿਐਸੀਤਸਸਰਿਨਾ
ਸੋਰਸਮਿਜਪਹਰਿਚ	੬੮੦	ਸਾਮਗੁਸਸਰਨਿਪੂਰਖੁਖ
ਸੋਰਸਮਿਜਪਹਰਿਜਸੁ	੬੮੦	ਸਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲਖੁ
ਸੋਰਸਮਿਜਪਹਰਿਹਰ	੬੮੧	ਸੋਰਸਮਨਭਜਨਾਕੁਸਆਰ
ਸੋਰਸਮਨਕਲਕੀਰਾਤਿਨ		
ਸੋਰਸਮਿਸੋਵਾਸਫਲਾ		
ਸਮਨਮਿਲਸੰਤਸੰਗਤ		
ਕਥੀਆਸਸਮਾਵੈਹਾਰਿ		
ਮ:੫ ਸਾਮਹਉਮਕਿਆ		
ਉਲਾਹਸੋਕਾਹੁਨਦੀ		
ਅਧਸਾਸਮਿਆਖੋਲੀ		
ਹਰਿਹਰਿਸਮਸਾਹਿਜਸ		
ਰਸਨਕਵਲਸੰਗਸਾ		
ਸੋਰਸਮਨਜਪਜਪਹਰਿ		
ਸੋਰਸਸਬਸਿਨਾਸਮਿਧਾ		
ਹਉਵਾਵਾਜਾਖੁਹ		
ਕਥੋਸੋਰਸਾਸਜਨਮੀਤ		
ਸਾਸਮਟਪਦੀ ੧		

E94

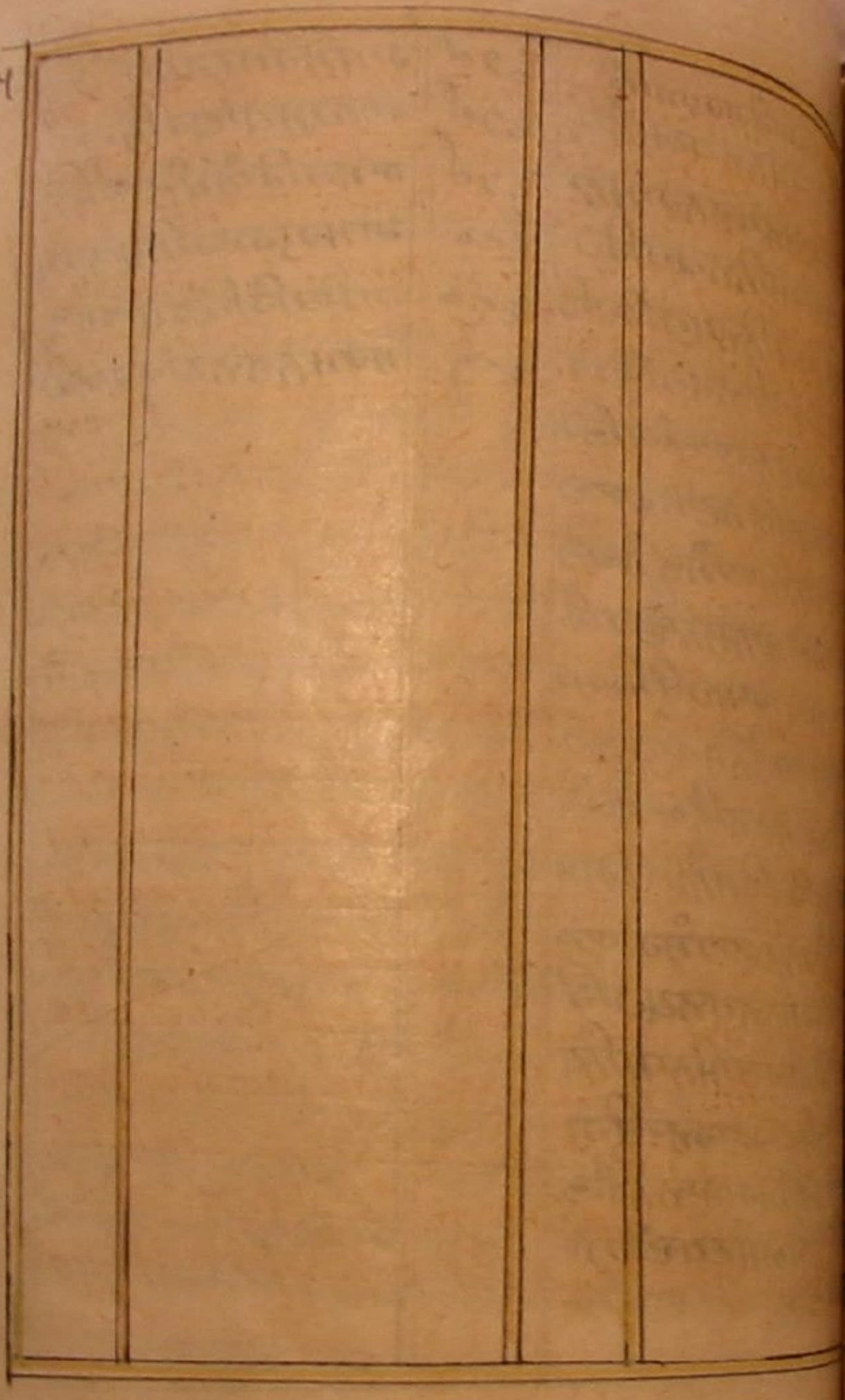

ੴ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਹ ਸਫਲ ਘੜੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਭਾਗੁ ਮਥਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਸਦ ਨਾਲਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਸਦ ਨਾਲਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਸਦ ਨਾਲਿ ਸਖਾਇਆ ॥
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਸਦ ਨਾਲਿ ਸਖਾਇਆ

ਸਭਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਾਸੁਦੀਤਾ॥੧॥ਹਰਿਕਮੁਨਾਮੁਧਰਾਤਨੁਪਾਤਾ॥
॥ਕੰਟਿਪਾਤਿਤਹੱਹਿਪੁਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਚਕਿਸਰੀਤਾ॥
॥੧੦॥੧੮॥

ਨਟਮਹਲਾ ੬ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਰਾਗਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਧਿਰ
ਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਗੁਰਕੀਤਨੁਸੁਸਮਾਰੋ॥ਹਾਰਾ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਵਹੁਮੇਹਰਿਨਿਮਖਿਆਰਾ॥
ਦਇਆਕਰਿਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੈਸਬਦੀਸਚਿਤਾਰਾ॥੧॥ਮਾਧ
ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੌਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਇਕਬਿਨਉਚੇਨੀਕਰਉ
ਗੋਬਿਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੋ॥੨॥ਸਹਸਮੇਤਹਜੋਤਿਪ੍ਰਭੁਥਾਕੀ॥ਪ੍ਰਭੁਏ
ਖੁਨਿਕਾਗੁਸਹਸਾਮੁਰਤਿਏਕੈਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਏਕੈਗੁਰਮਤਿ
ਤੁਹਾਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮੁਦਮੋਦੁਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾ
ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਬਨੀਅਤਿਮੀਠੀਜਿਉਗੁਰਾਗਟਵਸਾਹ
॥ਰਸਨਾਸਾ ਦਚਖੈਤਾ ਈਹੀਤੋਅਤੇਢੀਕਲੰਕਾਖਿਕਾਰੋ॥
ਖਿਸਾ ਦਚਖਾਹਿਰਾਮਨਾਮਾਸਤਅਨਰ ਸਸਾਦਾਬੀਸਾਰੋ॥
ਰਾਤਿਰਾਮਨਾਮਧਨੁਪਾਇਆਸੁਖਿਕਹਾਤਿਆਧਾਪੀਰੋ
ਧਰਮਰਾਇਜਾਮੁਨਹੀਨਆਵੈਮੇਰਠਾਕੁਰਕੇਜਨਧੀਰੋ॥
ਸਾਸਾਸਾ ਸੁਸਾਸਾਹੈਜੇਤੋਗੁਰਾਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੋ॥ਸਾਸਾਸਾਸੁ
ਨਾਮੋਬਿਨੁਸੋਖਿਖਾਸਾ ਸੁਾਬਿਕਾਰੋ॥੭॥ਰਿ ਪਾਰੀਪ
ਸਗਨੀਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਆਧਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸੀਦਾਸੁ

ਸਰਧਾਉਪਾਈਮਿਲਾਏਮੱਕਉਹਰਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁਨਿਸਤਰਾਕੇ॥ ਦੁਖਦਰਦ
ਨੀਕਾਕਰਿਆਸਾਤਿਗੁਰਸਬ ਦੁਖੀਚਲੇਨਿਜਘਰਿਜਾਇ॥ਅ
ਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਜਾਗ ਤੁਨਿਹਾਰੇ॥ ਓਤਉਗੁਨਈਸਕਉ
ਕਉਤੁਮਅੰਦ ਰਹਮਨਿ ਕਰੀਕਾ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇ
ਮੇਲਾਮਜਨ ਤਮਨੁਧੀਕਾ॥੮॥ ੫॥ ॥ ਨਟਮਹਲਾ
ਮੇਰੇਮਨਕਜੁਠਾਕੁਲਅਗਾਮਅਪਾਰੇ॥ਹਮਪਾਪੀਚਨੁਨਿਰਗੁ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਗਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੁਪੁਰਖਸਾਕਸਾਪਾ
ਬਿਨਉਕਰਉਹਰਿਪਹਿਆਰੇ॥ ਜਾਨਾਮਾਯਨੁਪੁਨੀਦਇਆਰੇ
ਕੁਖਹਿਦਾਰੇ॥੧॥ਪਰੇਪਤੰਗਾਮਿਲਨਿਗਰੁੰਚਗਾਨਿਵਿਦੇਪਾ
ਘਾਰੇ॥ਧੰਚਕੁਤੁਮਬ ਪਾਏਦੇਹੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਧਾਧਰੀਦੇ॥
ਰਬੇਦਾਥੋਥੈਦੇਖੁਨਿਨਾਦਬਚ ਨਪੁਕਾਰੇ॥ਜਾਮਨਮੁਪਰ
ਤਿਧਾਵਤਮ ਤਸੰਗਤਿਗ ਹਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ਪੀਤਮਪਿੰਡ
ਪ੍ਰਭੁਕੇਗੀਜਿਵਸੁਸੁਖਸਾ ਪੁਨਿਹਾਰੇ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰ ਮੱਸਬਗੁ
ਬਓਹਿਦੇਖਨਧ ਨਹਾਰੇ॥ ੪॥ਸਾਕ ਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿ ਤਬਨੁਅੰਮ
ਭਾਣਦੁਆਬੀਸੁਖਾਰੇ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿਵਹਿਸਾਕ ਤਮਾਰੇ॥
ਬੇਦਿਕਦੌਬੀਧੁਖਾਰੇ॥ ੫॥ ਸੰਤਨਾਂਤਸਾਧਮਿਲਨਿਮੀਠੇ॥ਗੁ
ਆਹਿਰਉਪਕਾਰੇ॥ਸੰਤਸੈਂਤੁਮਿਲੈਮ ਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਅੰਮ
ਮਾਸਵਾਰੇ॥ ੬॥ਅੰਚਲਗਹਿਸਤਸੁਆਨਹਾਕਹੈਹਾਕਹਿ
ਭਾਹਿਬਿਗਾਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਨੰਧਬਰਿਹੁੱਟੀਗੁਰਸੰ
ਗੁਲੈਮਾਰੇ॥ ੭॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭੁਮੈਗੈਮਾਖਹੁਰਿਗਪਾ
ਨਾਨਕਮੋਧ ਰਅਵਗਨਕਾਟੀਮੋਸਾਤਿਗੁ ਰੁਗੁਰਿਸਤੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		ਰਾਗਮਾਲਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦
ਰਾਗਮਾਲਾਦੀਰਘੁਤੁਦ		ਬਾਨੀਕਰਤਾ ਕਵੀ
ਮਃ ੯ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ	੬੮੫	ਧਨਧਨਓਰਾਮਚਨਕੋ
ਰਾਮਹਿਰਾਮਨਾਮਸਮ	੬੮੫	ਮੇਰੋਚਾਯਮਾਰਯੰਤੁਧਨਾਨ੍ਯੰ
ਸਭਸਿਧਸਾਧੀਚਮੁਨਿ	੬੮੫	ਸਭੈਘਾਟਿਰਾਮਾਬੋਲਨਰਾਮ
ਮੇਰੋਮਨਰਾਮਨਾਮਰਸ		
ਮੇਰੋਮਨੋਹਰਿਹਰਿਹਰਿ		
ਮੇਰੋਮਨਿਹਰਿਕੋਨਾਮ		
ਮਃ ੫ ਮੇਰੋਮਨਾਰਾਮਾਨਾਮ		
ਰਾਮਾਰਾਮਨਾਮਸਰ		
ਓਮਸਤਨਾਮਕਿਰਨ		
ਏਹੀਰਾਮਾਰੇਸੁਨਾਨ੍ਯਾ		
ਸਭਕੋਸੰਗਨਾਹੀਦੁਰਿ		
ਰਾਮਾਰਾਮਬਸੀਸਗਨਿ		
ਏਕਾਮਾਰਬਦੇਹੁਆਧਾਰ		
ਮਨਤਨਿਚਮਾਰੇਗੋਵਿੰਦ		

ਹਰਿਗੁਨਗਾਉ ਬਾਲਿਹਾ ਜਾਏ ਸਦਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ
॥੨॥੩॥੮॥ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪॥ ੧ਭਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮ ੧ ਚੁਗਤਨਮਰੇ ਵਣੀਕੀ॥
ਚੰਨਚੰਨੰਓਰਾਮਬੇਨੁਚਜੋਗਾਯੁਗਮਯੁਗਯੁਨਿਆਨਤਗਾਨੋ॥
ਚਨਿਯਨੰਮੇਘਾਰੱਮਾਵਲੀਰਚਨਿਯਨੰਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੰਬਾਵਲੀ
ਚਨਿਯਨੰਤੁਮਾਤਰੇਵਕੀਰਜਿਹਰਤੇਗਸੀਅਬਵਾਲਾਂ
ਚਨਿਯਨੰਬਨਖੰਡਖੰਦੁਬਨਾਰਜਲਖੇਲੈਸ੍ਰੀਨਾਰਸ੍ਰੀਨਾਰਾਂ
ਜਾਵੈਰੱਯਨਚਰੈਗਨਾਮੋਕਾਸੁਆਮੀਆਨਦੁਕਰੈ॥ ੯॥੧॥

ਮੇਰੱਬਾਪਸਾਧਉ ਤੁਪਾਕੇਸਾਂਗਾਂ
ਬੀਠਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰ ਰਚ ਮੇਲਕਵੈਬੈਠੰਠਤੇਆਏ॥
ਤੀ ਕੇਪਾਨਉਧਾਰੀਅਲੇ ਦੁਹਸਾਸਨਕੀਸਭਦ੍ਰੌਪਤੀਅੰਬਗਲੇਤੁ
ਗੀਅਲੇ॥੧॥ ਗੱਤਾਨਗਰਿਆਹਿਲਿਆਤਰੀ ਪਾਵ
ਤਰੀਅਲੇ ਐਸਾਅਧਮੁਅਜਾਤਿਨਾਮਦੇਉਤ ਉਸਙ੍ਹਾਗਬਿਟ
॥੨॥੨॥ ॥ ਸਭੈਘਟਰਾਮੁਬੋਲੈ
ਬੋਲਾਬਿਨਕੱਬੱਲੇਲੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਲਾਖਟੀਕੁੰਜਾਸੀਨੀ
ਬਹੁਨਾਲੇਲੇ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਘਟਘਟਰਾਮੁਬੋ
ਲੇ॥੧॥ ਏਕਲਾਚਿਤਰਾਖੁਅਨੰਤਅਉਰਤਜਾਹੁਸਕਆਸਲੇ॥
ਦੈਨਮਾਤਏਨਿਬਾਹੱਰਾਕੁਰੱਦਾਸਲੇ॥ ੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਸਾਰੰਗ	ਮ: ੪ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਿਥਮੁ ਨਮਸਕਰਤ
ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਰੀ ਸਦਰਤਾ	੧੯੫੭	ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਬਸਹਿ ਨੀਸਾਣਿ ਕਰੀਸ
ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇਯ ਕਉ	੧੯੫੭	ਸੀਯਸਮਾਯਲਾਪ੍ਰਿਥਮੁਕੀਨੋ
ਦਰਸੀ ਕਰਾਏ ਮਹਿਮਾ	੧੯੫੨	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮਹਿਯਾਨਲੇਹੁ
ਬੀਅਲਮਸ੍ਰਾਗਬਾਸ	੧੯੫੨	ਹਰਿਯੁਗੀਨਾਮਸਦਾਉਦਾ
ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰਬ	੧੯੫੨	ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਈਪ੍ਰਭ
ਮੁਲਖਗੀਦੀਲਾਲ੍ਹ	੧੯੫੨	ਮਨਤਨੁਓਲਾਗਾਬਣਤੁਤਾਰੀ
ਕਈਆਖੇਕੁਤਨਾਕ	੧੯੫੩	ਹਰਿਹਰਿਕੁਗਤਿਕੇਕੁੰਡਾ
ਜੀਹੁਧਨਸਰਬਰਹੀ	੧੯੫੩	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਹੁਮਨ
ਮ: ੧ ਸੁਰਸਾਸਿਮੱਸਿਮਲੈ	੧੯੫੩	ਮ: ੫ ਤਯੈ ਧਰਤਅਕਾਸ
ਆਇਆਨਹਮੁਈਨਹ	੧੯੫੪	ਵਿਤਨਾਵਿਤਕ੍ਰਮੁਓਬਹੁਤ
ਜੱਗੀਜੁਗਾਭਿਨਾਮਨਿ	੧੯੫੪	ਕਵਨਯਾਰਿਓਹਨਮਾਕਵਹੀ
ਅਹਿਨਿਸਜਾਗੋਨੀਦ	੧੯੫੪	ਮਾਨਮੱਹਾਲੱਬੁਮੱਹਾਥਿਕਾ
ਸਾਸੁਮਾਰੁਮਹਲਾ੩	੧੯੫੪	ਪੁਲੀਆਕਰਮਾਕ੍ਰਿਪਾਰ
ਜਹਬੇਸਾਲਾਹਿਤਹ	੧੯੫੫	ਜਸੁਮਰਥਸਰਬਗੁਨਸਾਈ
ਆਵਨਜਾਨਨਾਥੀਐ	੧੯੫੫	ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭਥਿਯਾਨ
ਧਿਕ੍ਹਲੇਗੁਨਹਚਪ	੧੯੫੫	ਚਰਨਕਮਲਾਪ੍ਰਭੁਰਾਖੇਹੀ
ਸਾਚੀਰਤੇਸੇਟੱਲਾਲ੍ਹ	੧੯੫੫	ਧਾਨਸੁਧਦਾਤੁਨੀਅਸੁਖ
ਮੇਰੇਮਨਿਆਈਨਾਥੀ	੧੯੫੫	ਗੁਪਤੁਕਰਤਸੰਗਸੁਖੁ
ਸਾਸੁਮਹਲਾ ੪	੧੯੫੫	ਬਾਹਰਿਢੂਨਬੁਟਧਰਜ
	੧੯੫੬	ਜੀਨਹੀਸਾਸਿਸਦਾਸਿਆ

पान		पान	
६८६	ਦੁਟੑਆਤੁਖਸਮਕਰਸੰਦੇਖ	६८९	ਸੰਜੋਗਸਹੋਗਸੁਖ
६८६	ਬੇਦਪੁਕਰੇਸਖਤੇਪੰਤਿ	६८९	ਦੋਖੰਤਵਈਕੰਨ
६८६	ਕੱਟਰਜਸਰਬਕੱਰਜਾਂਜੋ	७००	ਸਾਰੁਸਤਾਖਾ
६८६	ਓਅੰਕਾਰਓਤਪਓਪਤੀਆ		
६८७	ਮੱਹਨੀਮੱਹਲੀਏਤੈਹਗੁਨਿ	७००	ਤਰਿੱਕਨਮਸਸਮੁ
६८७	ਸੀਮਾਰਓਇਕਨਿੰਙਨਸੰ	७००	ਅਬੋਕਹਾਕਰਉ
६८७	ਰਾਮਨਾਮਮਨਤਨਿਆਧਰ	७००	ਸਾਈਮੇਮਾਕੋਸਾ
६८८	ਕਤਕਤਹਕਾਵਹੁਲੱਗਾ		
६८८	ਮੇਰਾਠਾਕਰਸਭਿਤੁਮਾ		॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮ
६८८	ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤੁਰਾਮ	७००	ਚੇਦਪੁਰਾਕਥਸੁਨਿ
६८८	ਝੀਪਤਿਅਘਲੇਸੰਤਨ	७००	ਬੀਖਬੱਨਿਬਲਮੇ
६८८	ਛੱਡਸਗਲਾਸਿਆਨਪ	७०१	ਸਬਦਮੈਨੰਤਸਾਖ
६८८	ਜੀਨੀਨਾਮਾਬਿਸਾਰਿਆ	७०१	ਸਬੀਰਾਖਸਾਦਨੰ
६८९	ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਾਹਿਦਏ	७०२	ਹੁਕਮਭਇਆਗ
६८९	ਚਲਤਬੇਸਾਚਿਸੱਵਤਜਾਲ	७०२	ਮਨਮੁਖਾਨਿਧਾ
६८९	ਤਜੀਆਧਾਬਿਨਸੀਤਾਧਬਿ	७०३	ਸਾਤਧਿਤਮੰਜੱਕ
६८९	ਪ੍ਰਤਪਾਲਸਾਤਾਕੁਦਰ	७०४	ਆਦਓਇਜੁਗੁਮਾ
६८९	ਪਾਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮਜੱਸ	७०४	ਨਾਵੈਨਾਬਜਾਈ
	॥ਅਸਟਪਦੀ॥	७०४	ਨਜਾਨਮੁਖਹੋਂ

ਮਃ ੩ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਦੀ ੧	੭੧੫	ਅਸੰਖ ਘਾਲ ਨ ਲਗਈ
ਲਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਬੁਰਾ ਹੈ	੭੧੫	ਘਰ ਹੀ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ
ਜੀਅ ਨ ਹਿੰਸਹਿ ਆਪਣਾ	੭੧੬	ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਖਮਾਵਣਾ
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਚਕ੍ਰ ੨	੭੧੭	ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੀ ਨਾਈ
ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਸਭ ਧਰਮ ਹੈ	੭੧੮	ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਾਰਾ ਤੇਰਾ
ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਾਰਿ ਚਾਕਰੀ	੭੧੯	ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਨ ਆਵਈ
ਚਰਨ ਹੱਥ ਦਾਨੁ ਨੀਵਾਣੁ	੭੧੯	ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ
ਆਉ ਜੀਤੁ ਆਉ ਹਮਾਰੇ	੭੨੦	ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ
ਪੀਵਨਾ ਕੀਤੁ ਮਹਿ ਆਖੀ	੭੨੧	ਸੁੰਨ ਨ ਆਖਣ ਅਤੁ ਰਵਣੁ
ਸੀਆ ਰਾਮ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ਸੇਵ	੭੨੨	ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਬਿਰਖੇ ਹੇਠ ਸਭ ਜੰਤ ਇਕ	੭੨੩	ਹਰਿ ਧਨ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨਹੁ
ਗੁਰ ਮਾਰੂ ਸੰਤਹਿ ਆਖੀ	੭੨੩	ਸਚ ਹਰਣੁ ਸਚ ਘਰਿ ਕਰਣੁ
	੭੨੪	ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਰਾਮ ਹਿਤਕਾਰੀ
ਸਾਚ ਸਬਦ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ	੭੨੫	ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵਿਚਾਰ
ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਵਲ ਸਰ	੭੨੬	ਮਃ ੩ ਗਉ ਸੁਹਿਣਾ
ਦੁਸੀ ਦੁਰਸਿ ਅੰਨੀ ਚੰਮੀ	੭੨੬	ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬਹੁ ਧਨਾ
ਆਦਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰਸ	੭੨੬	ਹੁਕਮੀ ਸਜੇ ਮੀਟਹੁ
ਸਾਚੇ ਮੋਲਿ ਸਚਾ ਵੀਆਹੁ	੭੨੭	ਏਕੋ ਇਕ ਹਰੈ ਸਭ ਸੋਈ
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਾਵਾ	੭੨੮	ਜਗ ਜੀਵਨ ਸਾਚ ਅਖੰਡ
ਕੋਊ ਜਗਹ ਕਰਤ ਹੈ	੭੨੯	ਜੋ ਆਇਓ ਸੋ ਚਲਸੀ
ਹਰਿ ਸਾਮੀ ਤਨਹੀ ਸੇਵ	੭੩੦	ਸਭ ਮਲਾ ਹੀ ਗਹਣਾ

७३०	ੴਸੋਹੀਸਦਾਧਿਆਮ	ਧਾਮ	ਸਾਚੁਸੁਨੀਆਮਾ
७३१	ਸਾਚੇਸਦਾਤਪਤਰਕ	७४७	ਰਕਾਕਿਧਾਸੀ
७३२	ਆਪੇਆਪਤੁਪਾਇਓ	७४७	ਸੰਗਮਿਲੰਗੀ
७३३	ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਾਮ	७४८	ਕਰੈਅਨੰਦਅੰਤੀ
७३४	ਸੱਸਚਸੋਚਹੁਸੀਗਜਨਿ	७४९	ਹਾਗਧਾਨਾਮੁ
७३५	ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵ	७५०	ਆਦਿਨਿੰਨਾਨਪੁ
७३६	ਹਕਨੀਸੇਹਕੁਅਗਮਅ	७५१	ਕੁਦੀਸਸਦਚੁ
७३७	ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਇਕਖੇਲ	७५२	ਸੁਰਤਦਯਲੁ
७३८	ਨਿਹਚਾਪ੍ਰਏਕਾਦਸਾਜ	७५३	ਸੀਮਾਸਰਿਕ
७३९	ਗੁਰਮੁਖਨਾਦਬੇਦਬੀ	७५४	ਪ੍ਰਭੁਸਮਸਥਾ
७४०	ਆਪੇਪੁਰਖਸਭਿਸਯਭ	७५५	ਤੁਸਚਬਹੁਸਿ
७४१	ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆ	७५६	ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹ
७४२	ਜੁਗਛਤੀਹਵੀਆਗ	७५७	ਅਲਖਅਗਾਧ
७४३	ਹਾਜਿਰੀਦਾਤਾਅਗਮਅ	७५८	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭ
७४४	ਜੱਪੁਖਰਾਸੱਚਧਾ	७५९	ਚਰਨਕਮਲਨਿ
७४५	ਕਾਈਅਕੰਥਨਾਚਾਹਿ	७६०	ਖੁਦਾਤਕਰਣ
७४६	ਨਿੰਮਾਨਾਅਖਾਛਿਆ		
७४७	ਨਦਰੀਕੁਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੀ	७६१	ਸਾਚੁਕੀਦਾਸਹਾ
७४८	ਮਃ ੭ ਸਾਕਾਆਪਸੁਵ	७६२	ਸਚੁਕੀਦਾਸਹਾ
७४९	ਹਾਜਿਰਾਸਾਅਗਮਾਚਾ	७६३	ਬਾਨੀਤਾਰਾ

ਕਰਣੀਕਾਗ ਦੁਮ ਨੁਮਾਵਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ
ਫੁਰਿਮਤਿ ਤੁਚ ਫਲ ਲੋਭੁ ਉਚਲਾ ਮੈਲੁ ਗੁਣਾ ਹੀ ਅੰਤੁ ਮਏ
ਤਤੇ ਤਾਤੀ ਨਹੀ ਬਵਣਿ ਆਰਜ ਬੀਜ ਖੇਤ ਉਤਮ ਗੁਣਕਾਰੀ
ਸਾਰਹਾ ਉਗਣ ਜੋਗੈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨੁ ਪੁਆਸੇ ਤੇ ਪਤੀਆਰੀ
ਸਾਰਸਿ ਗਸਿ ਚੰਗਚੁ ਗਹਿ ਨਿਤ ਢਾਸਹਿ ਚੁਟਸਿ ਮੁ ਦੁਖ ਹਾਰੀ ॥੨॥
ਕਾਇਆ ਆਰਤੁ ਮਨਹਿ ਚਿਤੰਕੰਚ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਪੀ
ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੋਲਿ ਅਮਾਪੀ
ਤਾ ਕਾਇਆ ਮਨੁ ਸੁਰੰਚ ਨਹਿ ਸਿਝੈ ਜੋਗ ਜੁਮੀ ਨਾ ਥਾਪੀ
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੁਹਿ ਦੇਤ ਉਨਾਰਸੀ ਮਨਸੀ ਵਾਚਾ ਕਾਪੀ ॥੩॥

ਵਾਰ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਖੀ ਮਾਝ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਕਥਨ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ

ਮਲਾ ਜਲਾ ਯਦਮਨਿ ਜਾਇ ਜਲਾ ਯਦਮਨਿ ਜਾਇ ਮਲਾ
ਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਦੱਖ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਦਰਗਹ ਤੁਰਬਹੀ ਨਾਲਿ ਭਲਾ
ਸਾਸਿ ਬਾਸੁ ਬਾਸੀ ਨਿਰਮਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੁਲਾ ਧਰੀਐ ਤੁਲਾ
ਬਸੁਲਾ ਨਿਤ ਨਵਾ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਲਾ ਚਰਣ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੂਲਿ ਭਲਾ
ਏਕੁ ਮੁਦਨੀ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਦਾਰਸਿ ਅਤਲੁ ਉਕਾਰ ਗਨੇਰਾ ॥੧॥
ਤਰੁ ਫਲ ਜਾਣੀ ਸਚੁ ਨਿਵਾਸੀ ਅਤਲੁ ਨ ਚਾਲੈ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਵਖਾਣੈ
ਤਰੁ ਸੀਧਾ ਸਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੈ ਓਹੁ ਤਰਾ ਪੰਡਿਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਲਾ
ਆਗਮ ਸਾਸਤ ਸੁਣਹਿ ਅਪੁਨਾ ਆਪੁ ਤੁਰਬਹੀ ਬਹੁ ਬੱਝਸਿ ਮਾਲਾ
ਛਾਨੀ ਉਗਵੈ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨਰਾਚਹਿ ਇਕ ਰੰਗੀ
ਰਹੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਲਿਖੀ ਆਵੈ ਸਿਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਜਪੇਗਾ

ਰਾਖਹਾਰਾਗਾਸੰਤਜੀਵਜਾਧਿਪ੍ਰਭੁਅਧਰਗਾ ਰਵਨਕਰਾਗਸਾ
ਆਮੀਗਨਾਕੁਰਤੀਸੁਕੁਰਬਾਨੁਹੋ॥੫॥੨॥੩੨॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਕੈਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਈ॥ਜਾਕਉਜਿਮਰਿਜਾਮ ਭੁਓਕਮਿ
ਨਿਕਾਹੁਗਤਿਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਾਲੀਕੁਲਜਾਮਕੁਮੈ
ਨਾਮਸੁਧਿਆਈ॥ਤਾਕੈਦੂਖੁਨਰਿਓਢਿਕਰੁ ਨਾਮੈਅਪਨੀਪਜਿ
॥੧॥ਜੋਹਨਰਜਾਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧੇਗਾਈਓਤਾਕੈ ਭੁਈਓਆਪ
ਹੁਸਨਕਮੈਇਹੀਕੁਰੰਸੈਗਹੀਆ॥ਨਾਮਸਗਨਾਈ॥੨॥੧॥ਰਾਮੁਮਧੁਸੂ
ਅਬੋਕਹਾਕਰਉਮੀਮਾਈ॥ਸਗਲਾਜਨਾਮੁਚਿਧਿਆਸੀ ਉਧੰ
ਸੀਮਰਿਓਨਾਹਿਕਹਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਫਾਂਸਜਹਰਾਮਮਿਓ
ਤਿਹਸੁਧਿਸਭਾਬੀਸਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਾਬੀਨੁਪਾ ਸੈਕਮੋਕੋਅਵ
ਸਹਾਈ॥੧॥ਜੋਸੰਪਤਿਅਪਨੀਕਰਿਮਾਨੀਓਿਨਮੈ ਕਾਈਪਸਾ
ਨਾਨਕਹਰਸੱਚਹੀਮਨਿਹਰਿਜਾਸੁਕਥਹੁਨਗਾਈ॥੨॥੨॥ਰਾਮੁਮ
ਹਲਾ ੫॥ਆਈਐਮਨਕੱਮਾਨੁਨਾਤਿਆਗੀਓ॥ਮਾਇਅਬੋਮਸਾ
ਗਾਇਓਰਾਮਭਜੁ ਨੁਹੀਆਗੀਓ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਕੋਡੰਡੁਪਰਿਓਸਿ
ਗਉਪਰਿਤਬਸੱਦਤਭੈਜਾਗੀਓ॥ਕਹਾਹੱਤਅਬਕੇਪਛੁਤਾਏਅਤ
ਸਿਓਗਾਫੀਓ॥੧॥ਇਹਚਿਤਉਪਜੀਯਟਜਾਬਗੁਰਚਰਨ
ਲਾਗੀਓ॥ਸਫਲਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੁਆ ਜੱਪਤ ਨਾਮੁਪਾਰਬ
੧॥੨॥ਰਾ॥ ਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥ਮਹਲਾ ੧॥੧੨॥ਮਹਲਾ ੩॥ ਪਾਮਹਲਾ
੫॥੩੨॥ਮਹਲਾ ੮॥੩॥ ਜੋਰੁਜੁਮਲਾ ੬੦॥

ਕਲਾਧਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਜਗੁ ਢਹਦਾ ਮੰਨਿ ਨ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ॥
ਦੀਉ ਬਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲਵੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖੈ ਪਰਤਖਿ ਹਦੂਰੇ ॥
ਘਰ ਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥
ਚਿਤਾ ਈਧ ਵਿਜੋਹੜਾ ਦੇਹ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਏ ॥
ਸਚੇ ਸਿਉ ਲੇਵ ਲਾਈ ਆਵਾਗਉ ਨਿਤ ਨਿਵੈ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥
ਇਹ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹ ਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥
ਪਾਈ ਐ ਵਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਬਿਲਿਖਿ ਅਪਾਰੀ ॥
ਸਹੁ ਦੀਜੈ ਦੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰਤੁ ਜੋ ਸਹੁ ਮੇਲੈ ਤਿਨਾ ਉਮੰਦੁ ਖੁਮਾਰੀ ॥
ਗਗਨ ਬੁਢਾਣੀ ਮੇਰੁ ਦੀਜਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
ਹਿਰਿ ਹਿਰਿ ਪਵੈ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਜਾਮਹੁ ਮਰਦੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਿਖੁ ਪਾਈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਈ ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈ ॥
ਵਿਖੁ ਜਾਇ ਜਗਾ ਜੋਨਿ ਸਕਟੀ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਜੀਤ
ਕ ਤੁਸੁ ਆਖੀ ਐ ਕਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਉਮੇਜਾ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ
ਬਾਧਿਆ ਨਾਚੁ ਪੈ ਵੀਚਾ ਗੁਰਾਂ ਜੰਮਹੁ ਮਰਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੭॥
ਦੁਖ ਜਰੇ ਮਰੈ ਵੈਰੁ ਚਲੈ ਚਲਣ ਹਾਰਾ ਗੁਰ ਸਚੁ ਚਮੋਆਂ ਤੁਪਕੇ
ਤੈ ਤਉ ਏਕਾ ਵਾਰ ਗੀਲਾ ਐਕਾ ਸਾਹੁ ਪਵੈ ਐਕਾ ਵਾਰੀ ॥
ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਤੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁਡਾ ਜੋਕੀ ਜਾਂ ਤਿਸ ਕੈ ਹਥਿ ਤੈ ਤੁਰਤ ਗਈਐ ॥
ਕੰਨਿ ਉਘਾੜਿ ਨਿਰਖਿ ਇਕ ਵਥੁ ਚੀਜਹੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥
ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਥੂਅਰੁ ਹੀਨੁ ਨਾ ਮਾਬੀਨ ਕੰਕ ਬੁਨਹੀ ॥

ਆਰਖੇਤੀਤਰਵਰਕੰਠੇਬਾਗਾਪਹਿਲੀਕਸਾਪੁਰੈਗਾਇਆ
ਨਤਿਸੇਵੀਕਵਿਠੀਜੰਪੈਸੋਸੱਗਬਿਲਾਲੇ॥ ਦਾਗਤਿਰਸੇਸਾਰਾ
ਦੁਹੁਅੰਤਰਿਸੱਕਾਸੀਕਹਤਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦੀਖਉਤੀਗਣਾ
ਆਖੁਨਿਵਾਜੀ॥੭॥੩ ॥੧੧॥

॥

ਪਾਈਆਰੀਮਤਿ ਨਾਸਾਈ॥੧॥ਆਕਗੱਲਾ
ਖਸੋਵਡਿਆਈਗੁਰਸਾਦੀਉਬਰੇਗੁਰੀਸਰਣੀ
ਆਗੱਲਸਿਕਿਪੁਰਖਸਮਫੁਮਾਈ॥ਆਲੇਹਾ
ਹਿਆਸਦਾਰੋਗੁਨਾਈਆਮੀਰਖਸੀਲੇਦਰਿ
ਆਆਧਾਸਰਾਸਤਾਸਚਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਈ
ਆਹਿਤੁਆਈ॥ ਨਸੇਵਾਕਿਨੈਪਾਈਆ
ਸਾਰਿਓਮਨਹੁਦਾਸੀਸੋਨਿਤਦੇਵਤੋ
ਤੁਸਤੁਤੋਸਦਾਮਨੁਨਿਵਿਦਿਪਾਈਆਗਾਕਿਪ
ਸੋਵਿਸਾਸੋਸਾਈਆ॥ ਆਆਗੱਲੀਵਤਾਸੋ
ਆਪਗਵਾਏਬੰਧਨਤੁ ਮੁਰਤਿਹੋਈਤਿਸਆਗੀ
ਸਤਸਾਹਿਸਾਮਨਿਧਾਨਹੈਗੁਰਖੱਪਾਏ॥੫॥ਆਆਗੀ
ਗੁਨਕਿਚੁਨਹੀਆਆਖਾਗਹਿਆਗਤੁਧੋਹੁਦ
ਚੱਜਹੀਤੁਚਖਸਨਹਾਗਤੇਸਹੁਕਾ ਆਆਕਮੰਦੇਆ
ਨੀਸਾਗੋ॥ ਗੁਰਸਾਗਰਮੀਤਸਾਜਨੁ ਪੜਿਆਪ
ਅਪਦਾਰਬਆਸਹੋਹਿਦੇਸਹਿਸਾਏ ਗੁਸਦਾਸਾ

ਜੀਬੁਸਚੁਪਾਰਖੈ ਸਾਚੈਹੁਕੀਚਲਾਈਹੋ॥ਤੁਗਾਤਮੰਤ੍ਰੁਪੀਓ
ਗਯੁਰਾਸਗਰਮਬ ਦੁਸਮੇਸੁਸੁਰਾਸਾਚੀਦਰਗਹਾ ਸੁਹੀ
ਮਾਨਹੁਕਮੁਵਜਾਈ ਹੋ॥ਨਾਸ ਤਮੁਗੈਸ ਚੁ ਕਹੈਸਚੁਚਲੀ
ਚੇਵਰਤੈਸਾਚਾਸੋਈ॥ਮਨ ਮੁਖੈਸਚੁਰਗਾਵਹੁਓਂਨਾ ਨੁ ਰਾ
ਖੈਸਾਚੁਸਖਾਈਹੋ॥੫॥ਤੇਤੈਯਰਸਕਲਾਈਵਰਤੁਵੀਸੁ
ਚਰਨਾਈਕਲੁਬਿਧਾਸੁਕੀ॥ਗੁਰਸੁਖੈਹੱਥੈਆਸੁਸਚੁਹੋ
ਨਮੁਖੈਪਤੈਅਵਾਈਹੋ॥੬॥ਸਨਮੁਖ ਕਰੇਨਦਰਗਹ ਮੀਹੁ
ਨੁਸਬਦੈਕਿਓਂਅਤ ਰੁਮੀਹੋ॥ਬਾਧੇਅਵਹਿਬਾਧੇਜਾਵਹੀ
ਬੁਝਲਾਈਹੋ॥੭॥ਦਾਇਆਦਮਅਧਰਮਅਧੀਹੱਸੀ॥ਸਗੁਰੁ
ਰਜਾਈਨੈਵੱਸੀ॥ਦੁਇਪਗਧਰਮਯਰੇਯਰਮੀਧਰਾਗੁ
ਖੈਸਾਚੁਰਖੀਖਾਈਹੋ॥੮॥ਰਾਜੇਧਰਮਕਰਹਿਯਰਬੁਦੇ
ਸਾਬੰਧੇਦਾ ਨੁਕਰਣੇਰਾਸਮਨਾਸਾਬੀਨੁਮੁਕਤਿਨਹੱਸੀ
ਕਰਮਕਮਾਈਹੋ॥੯॥ਕਰਮਯਰਮਕਰਿਮੁਕਤੀਹੋਰ
ਮੁਕਤਿਯਦਾਰਖੁਸਬਦੀਸਲਾਹੀਸਾਬੀਨੁਗੁਰਸਬਦੀ
ਕਤਿਨਹੱਸੀਯਰਪੰਚੁਕਰਿਕੁਰਮਾਈਹੋ॥੧੦॥ਸਾਸ
ਸਮਤਾਬੱਝੀਨਜਾਈ॥ਸੋਬੁਟੋਸਾਚੁਰਾ ਰਮਾਈਸਾ
ਸਿਸਿਕਰਾ ਤੁਰਤੇ ਈਚਰਾਗੀਠਾਕੁਰਸੀਉਬਲਿਆਈ
॥੧੧॥ਇਕਜਾਪਤੁਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਥੀਨਾਵਾਹੋ॥ਜੀਉਤੁਪ
ਵੈਤਿਵਿਚਲਾਵਾਹੋ॥ਹਰਿਨਿਰਹਿਅਪੜੀਜੁਨਭੀਵਾ
ਗੁਰਕਿਨੈਪਾਤਿਪਾਈਹੋ॥੧੨॥ਕਲਾਕਰਣਾਸਾਹਿ
ਕਰਣਾਰਖੀਆਬੀਨੁਗੁਰਪੂਰੇਕੈਨਰਾਖੀਆਸਮੁਖੁ

ਜੀਐ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੰਤੀ ਜੰਦੀ ਮਾਲਾ ਸੋਈ ॥ ਆਗੈ
ਚੰਦੁ ਖਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥
ਚੇਤਨ ਚੇਤਾਹਿ ਅਜਗਰਿ ਖਾਧਾ ਈਹਾ ਊਹਾ ਰੋਵਹਿ ਸੋਈ ॥
ਰੋਪ ਹਿ ਕਟੀਨਹੀ ਮੋਹੇ ਦੇਖਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਤਿਉ ਜਗੁ ਜਾਨੀਆ ॥
ਅਗਹੁ ਰਿਮਲੈ ਨਾਗੀਐ ਨਾਹ ਸਿਉ ਬਲ ਤਬ ਹੀਨੀ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਫੋਕਟ ਹੋਈ ॥
ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁੰ ਨਿਰਾਲਾ ਤੇਰੀ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਵਡਾ ਹਉਮੈ ਆਖਿ ਨ ਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹਾ ॥
ਇਆਣਾ ਦੁਨੀ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਸਿਆਣੇ ਆਸਹਿ ਗਇਆ ਜਾਈ ॥
ਇਕੋ ਸੁਰਗੀ ਇਕੋ ਨਰਗੀ ਆਵੈ ਜਾਂ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਥਾਈ ॥
ਗਤਿ ਕਰਤਾ ਓਹੁ ਕੀਮਤਿ ਪੂਰੀ ਆਨਹਾਰੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
॥੧੨॥ ਇਕਨਾ ਗੇੜੁ ਖੇਡ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਇਕਿ ਹਥਾ ਦੇ ਤਮਾਸਾ ॥
ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਗਾਹਕ ਅਗਾ ਤਕੀ ਸਾਗਨਜਾਏ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਈਐ ॥੧॥
ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅੰਨੁ ਖਾਵਹਿ ਅਗਨਿ ਜਜਾਵਹਿ ਦੇਹ ਖਪਾਵਹਿ ॥
ਈਹਾ ਕਿਤੁ ਥਿਤਿ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਝੜਿ ਪਾਇਆ ਈਹਾ ਮਨਮੁਖਾ ਸੁਨਜਾਏ ਅਦਾਰੀ ਧਾਵਹਿ ॥
ਬੁਡਾ ਹਿਕੁ ਨ ਕਮਾਵਹਿ ਕੁਤੁ ਕਾਣੁ ਬੈਰਾਈਐ ॥੧॥
ਆਦੇਹੁ ਕਮੇਜਾ ਦੇਹ ਬੁਝੈ ਹਉ ਕਿਆ ਸੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ॥
ਚੁਮਿ ਲੈ ਮਨਿ ਕਾਹੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥੧॥
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਆਖੇ

ਭੀਹਾਰੇ॥੧॥੨॥੮॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਾਰੂ

ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣੁਤੁਮਾਸੁਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਰੰਗਮਈਆਸਾਰੂਪੀ
॥ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਮੁਲੇਗਗਮਖੇ ਕਿਥੁ ਧੀਰ
॥੧॥ਸਤਗੁਖੇਸਾਧੁਸਰਣਿਤੁਮਾਗੀਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਿਪਾਰੀ
ਰੀਆਗਨੇਯਾਹੀਸਾਰਗੁਆਤਿਗਹਿਰਾਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰੂ
ਤਰਾਹੇ॥੨॥ਸਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੱਝੀਨਹੀਗਾਵਹਿਜਾਸੁ
ਮਰਿਜਾਹੀਯੁਰਬੋਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮੀਟਈਗਲਾਮੁਫੰਧ
ਆਰਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਵਹੀ
ਤਕੇਬਾਧੇਪਾਪਕਮਾਵਹਿਅੰਧੁਲੇਸੱਝੀਬੁਝੁਨਵਾਸੀ
ਗਲਿਤੰਕਾਰਾਹੇ॥੪॥ਪਿਰਵਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨੁਸੀਗਾਰੁਗਾਪਨੀ
ਖਾਸਾਰੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਉਥੇਸੁਆਪੁਤਵਾਪਕੋਕਹੀਐ॥ਤਿਉਹੋਵਟਵਾਰ
॥੫॥ਪ੍ਰੇਤਪਿਜਗਾਹਿਦੁਖਾਪਨੇਕੋ॥ਜਗਕੇਪਰਲੀਆਗਿਆਨਿਅੰਧੇਕੋਪਮਮਾਹਿ
ਹਰਿਕਰਨਾ ਮੁਾਇਸਾਰਾਹੇ॥੬॥ਸਤੁਗੁਰੁਤਯੈਅਗਮੀਬਿਖੁਤ
॥ਅਪਤੁਪਾਸੁਮਨਮੁਖੁਬੇਤਾਲਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਕੁਤਕਾਮ
ਰੰਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ॥੭॥ਸਤਸਰਿਭਾਈਕਾਲੁਗਸੀਸਿਰ
ਚੁਕਰਿਭਉਜਾਲੁਖੰਖਾਨਿਆਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੱਹਿਖੁਆਈਜੁਗਾਈ
ਮੀਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ਪੁਤਕਲਿਤਨਚਿਹੇਤੁਧਿਆ ਗਾਸਾਇਆਂਧ
ਆਧਾਸਾਰਾ॥ਜਮਕੇਫਾਹੇਤਿਗੁਰਿਤੱਟੇ॥ਗੁਰਮੁਖੇਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ॥
ਤਿਮਠੀਕਾਲੇਬਹੁਰਹੀਆਸਨਮੁਖੁਦਸੈਦਾਤਿਦਾਤਿਰਹੀਆਂ
ਗੁਰੁਛਡਦਾਨਾਸਨਮੁਜਹਥੁਸੁਖੁਸਾਰਾਹੇ॥੯॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਤਾਏਸਭਦੁਖਮੇਟੈਮਾਰਗੀਪਹੇਚਾ॥ਕੰਡਾਘਾਇਨਗਰ ਈਮੁਲੇ
ਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹਚਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਬੇਹੁਬੇਹਰਲੈਨ ਨੁਬੀਨਾ

ਹੁਣੇ ਸਚੱਸਉਦਾਧਾਈਦਾਸਾਰਭਉਦਾਹਿਕਮਾਰ
ਪੁਰਸਾਤਿਗੁਰੂਮਿਖੇਸਿਖਾਏਹਾਰਮੁਖਿਚੱਸੀਸਉਪੁਰਖ
ਆਗੈਹੁਕਮੁਸਮਾਈਦਾ।ਹੁਕਮੇਆਈਆਹੁਕਮੇਸਮਾਈ
।ਹੁਕਮੇਦੀਸੇਜਗ ਤੁਉਪਾਈਆ।ਹੁਕਮੇਸੁਰਖੁਮਛੁਧਾ
ਖਾ।ਹੁਕਮੇਕਰਕਾਰਹਾਈਦਾ।੧੦।ਹੁਕਮਧਰਮੀਧਰ
ਸੀਰੇਕਰੰ।ਹੁਕਮੇਪਉਦਯਾਹੀ ਗੈਹਣੰ।ਹੁਕਮਸੀਰ
ਚੀਧਾਰੰਦਾਸਾ।ਹੁਕਮੇਖਲਸ੍ਰਿਖਾਈਦਾ।੧੧।ਹੁ
ਤੁਹੁਆਕਸੀ।ਹੁਕਮੇਜਾਣਖਲਾਚਿਤਵਣਹਾਰਾ।ਹੁ
ਸਾਸਾਗੀਰ ਸਮਦਾਹੁਨੀ ਹੁਕਮੇਦੇਖਿਦੇਖਾਈਦਾ
ਹੁਕੀਮਉਧਾਏਦਸਅਉਤਾਰਾਦਦਾਨਹਅਗਹੁਆ
।ਆਗੈਹੁਕ ਮੁ ਸੁਦਰਗਹਪੈਈਂ"ਸਾਚੀਮਿਲਾਈਸਮਾ
ਦਾ।੧੩।ਹੁਕਮੇਜੁਗਛਤੀਹਗੁਦਾਰੇ।ਹੁਕਮਸਿਧਿ
ਥਿਕਵੀਚਾਰੇ।ਆਧਿਨਾਖੁਨ ਥੀਸਭਜਾਕੀਰਥਾਸੀ
ਤਿਕਰਾਈਦਾ।੧੪।ਕਰਾਈਆਕੱਟਗਤੈਮਹਿਸਾ
ਚਥਦਾਸਭਲਾਦਦਾਜਾ।ਸੀਖਿਆਕੰਤੁਨਹੀਧਨੰਦ
ਬਧਿਧਧਿਧਚਲੁਤਾਈਦਾ।੧੫।ਸ ਤੁਸੰਤੁੱਧੁਨਗਸ
ਗੀਜਤੁਸ ਤੁਸੰਜਾਸਗਹਿਮੁਰਗੀਨਨਕਸਾਹਸੀ
ਲੋਜਗਜੀਵ ਨੁ ਗੁਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾਈਦਾ।੧੬
।ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ ॥ ਸੰਜਮ
ਪਰੰਪਰਧਰੀ।ਆਧਿਨਿਗਾਲੁਮੁਅਪਰਅਧਰੀ
ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈ ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁਉਪਾਈਦਾ।੧

ਗੁਰਚਉਥੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ।੧੧।ਸੁੰਨਹੁਉਪਜੋਦਸਅਵ
ਗਾਸੀਸਾਟਿਉਪਾਇਕੀਆਪਸਾਰਾ।ਦਦਾਨਹਆਪੇ
ਬਸਾਜੋਗਸਕਲਿਖਿਆਕਰਮਕਮਾਇਦਾ।੧੨।ਸਤੁ
ਸਮਝੈਰੱਗੁਨਹੱਈ।ਇਹਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜੋਕੋਈ
ਗਹਜੁਗੰਡਾਮੁਕਤਿਪਰਾਈਹ।ਸੋਮੁਕਤਿਕੁਈਆਪਦ
ਇਦਾ।੧੩।ਪੰਚਤਤਸੁੰਨਹੁਪਰਗਾਸਾ।ਦੇਹਸੰਜੋਗੀਕਰ
ਕਿਆਸਾਬੁਰਭਲਾਦੁਈਮਸਤਰਿਲੀਖੇ।ਪਾਪਪੁੰਨਵੀ
ਇਦਾ।੧੪।ਉਤਮਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ।ਸਬਦੈਸਾ
ਗੀਮਤਦੇਖੇ।ਸਿਧਿਬੁਧੀਸੋਧੀਯੋਗੀਆਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਈ
ਭਾਗੋਮਿਕਾਇਦਾ।੧੫।ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਕਉਨੇਹੁਧਨੇਲਾਖੁ
ਝੂਠੁਗੀਆਨੀਕਹੁਨਿਬੇਰਾ।ਅਸਾਮਨਸਾਹਉਮੇਸਹਸਾ
ਰੁਲੰਤੀਕੁਤੁਕਾਇਦਾ।੧੬।ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਵੀਚਾਰਾ
ਮਾਧੋਸੋਘਾਵਾਨਾਨਕਨਿਰਮਾਨਦੁਸਬਦਿਬੁਝਿਸਚੁ
ਨਾਮਸਮਾਇਦਾ।੧੭।੫।।੧੭।।ਸਲੋਕ ਮਃ
ਜਹਦੇਖਾਤਹ ਦੀਨਦਇਆਲਾ।ਆਇਨਜਾ ਇਪੁਕੁਰੰਗਿਪਾਲਾ
ਅਅੰਦਰਿਜੁਗਤਿਸਮਾਈਗਹੀਓਨਿਰਾਲਮੁਰਾਇਆ।
ਗਤਿਸਕੀਬਾਇਆਜੀਸੁਬਾਧੁਨਮਾਇਆਨਾਤੀਸੁਵੈਦ
ਓਕਮਾਇਆਨਾਤੀਸੁਓਧਤੇਖਧਤੇਕੁਲਾਨੀਓਹੁਮੈ
ਵਰਮਨਿਭਾਇਆ।੨।ਤੁਅਕਾਲਪੁਰਖਨਾਹੀਸਿਖਾਲਾ
ਤੁਪੁਰਖੁਅਲੇਖੁਅਗੰਮੁਨਿਰਾਲਾ।ਸਤਿਸੰਤੱਖੁਸਬਦੀ
ਤਲਾ।ਸਹਜੀਭਾਇਲਿਵਲਾਇਆ।ਤੁ।ਵੈਵਭਾਲਿ

ਧਾਇਕਾ ਆਗਦਿ ਸੁਰਾਦਿ ਹੈਤੀ ਓਸੀ ਸਹ ਸਾਕੁ ਮੁਤੁ
॥੧॥ ਤਖਤਿ ਸ ਪ੍ਰਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਿ ਸਾ ਮੁਦੜਾ
ਰਸਤੀ ਲਿਵਾਤੀ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤੁਮ ਕੁੜੀ ਹਰਿ
ਦੀਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ
ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ਸਾਤਿ ਸੁਖ ਸੇ ਦੁਖ ਹਰਣੁ
ਸਤਗੁਰੁ ਚੰਨੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਸੁਨਿਓ ਉਪਜੈ ਸਚ ਧੀਰ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਮਲ ਮੁਰਤਾ ਤੁ ਆਪੇ ਸਦ
॥ ਅਗੁ ਅਡੰਬੁ ਅਹਾਰ ਮੰਝਿ ਪਾਇਆ ਸਾਖਿ ਸਥਾਨ ਮੁਨਿ
॥੨॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਓਤਮ ਥਾਨਾ ਪੰਚ ਚਲੰਕਵ ਸਹਿ
ਓਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮ ਮੂਰਤਿ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਇਆ
ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰੀ ਸਿਵ ਰਲੈ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਦਸ
ਖੁਅਤੀ ਨਿਰਾਲਮ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ ਪੁਰਖੁ
ਏਕੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ਹੁਕਮੀ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ
ਕਥੀ ਕਥਿਆ ਚੁਪਤੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ
ਸਰਬ ਨਿਰੰ ਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ਅਦ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਰ ਸੀਆ
ਨਾ ਕਾਮ ਕੱਧ ਲੋਭ ਨ ਮੋਹ ਨਾ ਚਉਮੈ ਪੰਜ ਬੁਝਾਇਆ
ਸਚੇ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ਸਭ ਦੁ ਵਿਚਾ
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਸਾਹੁ
ਨਉ ਦੁ ਉਡਾਵੈ ਜੋਗੀ ਸਬ ਦੁਆਰਹ ਦੁਵਾਵੈ ਪੰਚ ਸਬ
ਏਕਾ ਨਿਰਾਲਮ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਵਾਈਸਹਾਇਆ ॥੮॥ ਚਉਦਹ
ਸਾਸਤ ਸਮਾਰਤਾ ਚਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ਹਰਿ

ਉਜਾਗਰੁ ਭਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ
ਪੰਚਮ ਦੁਖ ਜਾਮਕਉ ਨਾਹੀ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਸੁਨੀ
ਸਾਕਤ ਤਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਈਹਾ ਨਾਹੀ ਜਾਈਐ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਈਐ ॥੧॥ ਨਿਰਖਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤਾ
ਪੰਚ ਦੂਤ ਪੁਨਿ ਅਨਦ ਅਨਾਹਤ ਦੁਰਮਤਿ ਗਰਬ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ
॥੧॥ ਨਿਰਖਉ ਸੰਜਮਿ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ਆਥਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ
ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਨਿਰਖਉ
ਸਾਚਿ ਸਾਚੁ ਗੁਰ ਜਾਤੇ ਸੋ ਨਿਰਖਉ ਉਰ ਧਰ ਸਚ ਰਿਦਾ ਸਚਾ ਹੋਆ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਨਤ ਨ ਜਾਈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਈਐ ॥੩॥ ਨਿਰਖਉ
ਤਾਰਿ ਵਸਿਆ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥੪॥ ਨਿਰਖਉ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਇਆ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਸਭਨੀ ਥਈ
ਉਪਾਰਜਿਆ ਇਸ ਕਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
॥੧੫॥ ੪ ॥੨੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ॥ ਤੇਰਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰਾ ਕੀਤੇ ਕਾਹੀਰਹੁ ਰਾਖਾ ਸੀ ਅਉਰੁ ਨਹੀ
ਜਾਦੇ ਆਖੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾ
ਰਹਿਆ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੁਆਦੁ ਚਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਤਪੁ
ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੁ ਵਰਤਾਰਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖ ਨਾਠੇ ਭਉ ਜਾਇਆ ॥ ਆਪੁ
ਪਸਰਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਣੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪੇ

ਕਰਮਭੂਇਅੰਗਮਭੁਣੀਐਰੇਚਕਕੁੰਭਕਪੂਰਕਮ ਨਰਾਨੀਐਮਪਾਵੈ
ਸਮਝੀਤਨਹੀਹਰਿਸੀਉ ਗੁਰਸਬ ਦੁਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ ॥
ਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿਰਹੇਮ ਨੁਮਾਨਿਆ ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਬੁਝਾਇਆ ॥
ਆਗਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮੁਸਚਾਈਆ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਲਾਇਆ ॥
ਧਾਇਆ ॥੧੫॥੨੨॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ ਆਪੀਸਹਨਅਗੰਮਅਥਾਹੇ ॥
ਤੂੰਕਾਇਨਸਕੈਕਿਮਨੰ ਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ਤੁਧਨੰਸਾਲਾਹੀ
ਤੁਧੁਭਾਵਹੀ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਦਸਾਹੀ ਮਾਹੀ ਆਨਦਿਨੁਹਰਿ ਦੇ
ਨੁਰਾਤੀ ਰਸਨਾਹਰਿ ਸੁਖਾਇਆ ॥੨॥ਸਬਦੀਰਸੀਸਾਚਿ
ਰਹਿਆ ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਦੈਕਿਰਪਾਕਰਿਜਨਮੁਸ ਫਲੁਹੋਵੈ
ਆਗੋਦੁਜਾਚਾਓਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਆਆਪਿ
ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ ਮਨਦੁਹਾਹਰਿਰੰਗੁਗਾਢੀਲਾਇਆ
ਜਗ ਮਾਹਿਆਹਾਧਾਇਆ ॥ਨਾਤੇਰਾਗੁਦੋਖਹਮੇਕਹਹੁਨਜਾਈਐ
ਧਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਧਾਈ ॥ਆਪੇਦਾਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਗੁਰੀਸਮਝਾਇਆ ॥੪॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੰਹੁਹੈਪਸਾਰਾ
ਆਗੀਆਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ ॥ਥੰਧੇਯਾਵਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਨਾਵੈਜੁਖੁਪਾਇਆ ॥੫॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ
ਮੋਖੁਸਚਾਦਿਸਾਏ ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ
ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਸਮਝਾਇਆ ॥੬॥ਤੇਰਾਨਾਮਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ

ਬਰਮਾਗੁਰਮੁਖੈਬੁਝੈ ਰਵੀਰਾਗਾਅਾਖੇਨਦਰੇਚਰੰਸੱਯਾਏ।ਅਾਖੇ
ਕਾਈਹੋ।੨।ਅਾਖੇਮੇਲੈਦੇਵਡਿਅਾਈ।ਗੁਰਯਰਸਾਦੀਮੀਮਿ
।ਮਨਮੁਖੈਬਹੁਰਿਫੈਬਿਲਲਾਈ।ਦੁਨੈਕਾਰਿਖੁਅਾਈਹੋ।ਤੁ
ਸੋਅਾਇਅਾ ਵੈ ਚੇਯਾਈ।ਮਨਮੁਖੈਬੁਝੈਅਤਿਗਵਾਈ।
ਖੋਹੈਵੰਨਾਇਰਾਚੈ।ਸਚੈਰਹਿਅਾਸਮਾਈਹੋ।ਨਾਹੁਕੇਹੀਅਾ
ਤਨੁਧਾਇਅਾਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇਅਾ।ਅਾਪੈਅਾ
ਸਭੈਕਰਤਾ ਅਾਖੇਦੇਈਬੁਝਾਈਹੋ।੫।ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਅਾਪੁਗਵਾ
।ਸਿਖਾਰੀਤਿਸਬਦਿ ਸੁਖੁਪਾਏ।ਅੰਤਰਿਮੈਅਾਰੁਤਗਾਰੀਕੁ
ਸੀਮ ਤੇਬਰਲਿਅਾਈਹੋ।੬।ਦੁਖਨਿਵਾਰਲੁਗਰਤਨਾਕਾ।ਅੰਮੀ
ਲੀਅਾਜਾਗਜੀਵ ਨਦਾਕਾ।ਜੋਸਨੁੱਲਾਏਸੋਈਬੁਝੈ।ਕਉਤੁਗਮੁ
ਹੁਨਾਈਹੋ।੭।ਅਾਖੇਗੁਰਮੁਖੈਅਾਖੇਦੈ।ਸ ਚੈਸਬਦਿਸਮੀ
ਸੋਦੈ।ਜਗਜੀਮੁਰਤਿਸੁਨੰਹਿਨਸਾਕੈ।ਸਾਚੈਸੀਉਰਲਿਅਾਈਹੋ।੮
ਰੈਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ।ਜਲਿਜਲਿਖਪੈਬਹੁਤੁਵਕਾਰਾ।
ਮੁਖੁਕਤੁਨਯਾਟੈਰਚਹੁ ਸਾਤਿਗੁਰੈਬੁਝੁਬੁਝਾਈਹੋ।੯।ਸਾਤਿਗੁ
ਈਸੇਵਜਗੀ।ਸ ਚੈਨਾਇਸਦਾਜੀਵਨਾਗੀ।ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਅ
ਹਕੇਵਲੁ ਰੈਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈਹੋ।੧੦।ਸ ਚਾਸਬ ਦੁਅ
ਬਾਣੀ।ਗੁਰਮੁਖੈਬਿਲਲੋਕਿਨੈਪਛਾਣੀ।ਸ ਚੈਸਬਦਿਸਬਮ
ਅਾਵਣਜਾਣੁਰਹਾਈਹੋ।੧੧।ਸਬ ਦੁਬੁਝੈਸੋਮੈਅੁਚੁਕਾ
ਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਾਏ।ਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਣਾਸਰਹੀਵਨਿ ।ਹਉ
ਰਹਜਾਈਹੋ।੧੨।ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਤਾਦਸੁਝੈ।ਨਾਅਾਵਹੁਕੀ
ਾਜੁਝੈ।ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੈਕਰੀਵਡਿਅਾਈ।ਰੈਸਨਾਬੁਖਗਵਾਈਹੋ

ਗੁਰਮੁਖਿਹੱਰੈਕਾਅਖੀਸੁਣੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਖੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮੀਠਾ
ਮਾਖਿਘੁਹੋਈਹੈ॥੮॥ਸਨਮੁਖਥਵਾਤੁਦੁਸੁਹੇਲਾਗਾਸਨਮ ਭਾਇ
ਅਭਗਤਾ॥ਆਵਤਜਾਤਦੁਖਿਰਥਕਥਾਨਮੁਰਾਵਿਆਗਵਿਨੁਨ
ਨਹੋਈਹੈ॥ਮੰਨਕਾਇਆਚਖਸੁਖੁਹਰਿਮੇਲਾਮਾਪ੍ਰਾਪਤੀ॥ਸਾਸਿਦੁਖੁ
ਤਮੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀ॥ਸਬਦਿਧਿਧੈਤੇਹਾਹਸੀਹੋਵੈ ਫਿਰਿਮੋਲੀਮੁਹਾ
ਹੋ॥੧੦॥ਪੰਚਦੂਤਕਾਂਗਇਆਸੰਘਾਰਹੀਗਾਸਿਮਾਸਿਨੰ ਮਨਿ
ਨਹੀਚਾਰਹੀ॥ਅੰਤਰਿਮਾਰਇਆਸੁਖੁਵਾਸਾ ਸਿਖਿਆਪੁਰਾ
ਹੋਈਹੈ॥੧੧॥ਇਕਪੰਥਾਦੁਗਿਸਚਾਰਹੀਆਲੇਗਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਸਿਆਇਤਕਾਲੇ॥ਅੰਤਰਿਸਬੁਰਹਿਰੰਗੇਮਾਤਾਸਹਜੀਮਾ
ਸੋਈਹੈ॥੧੨॥ਗੁਰਕੀਚਾਲਾਗੁਰੁਜਾਪੈਪੂਰਾਸੇਵਕੁਸੁਚਾਹੀ
ਪੈ॥ਸਦਾਸਬ ਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿ॥ਸਨਾਸੁਚਾਮਸਲੁਸਟੀਹੀ
ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਖੇਚੁਪਾਸਾ
ਨੁਹਉਹੋਰੁਜਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਈਸੁਹੋਈਹੈ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਹ ਜੁਖਿਨੈਨਹੀਪਾਈਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਟੈਸਚਿਸਮਾਈਆ॥
ਸੋਵੈਸਬਦਿਸਾਚਿਰਾਤਾ॥ਹਉਮੈਸਬਦੇਖਈਹੈ॥੧੪॥ਆਪਦ
ਤਾਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਪਰੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਾ
ਸਚੈ ਸਾਚੇਤਪਰਹੋਈਹੈ॥੧੬॥ਤੁ॥੨੫॥ਰਾਗੁਮਾਰੂ ਮ
॥ਸੋਲਹਤੇ॥ ॥ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਗੁਰਮੇਦ
ਦੀਪਬਾਤਾ॥ਏਕੋਅਮਰੁਏਕਪਾਤਸਾਹੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਸੀਬਿ
ਬਣਾਈਹੈ॥੧॥ਸੱਜਨ ਨੁਨਿਰਮਾਉਨਿਆਪੁਪਬਾਤਾ॥
ਆਪੈਮਾਲੇਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਸਸਸਬਾਦੀਗੁਰਸਾਦੀ

ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ਗਿਆ ਪੇਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾਈ ਉਢੁ ਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਝਿ ਨ ਪਾਹੁ ਨਿਕਸੇ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਦੂਜਾ ਕਿਛੁ ਨ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੀ ਮਿਲਣ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥ ਨਹ ਨਹੀ ਗਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵੈ ਆਪੇ ਦੁਰਜਨ ਕਢੈ ਆਪੇ ਸਜਣ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਵਜੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਚਲਾਏ ਆਪੇ ਹਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਸੋਗੁ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੧੬॥ ੪ ॥੨੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ਬਿਆਜੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਪਸਰਾ ਕਾਚਾ ਸਾਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਸੋ ਜਨੁ ਊਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਏਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋਈ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਸਾਦ ਸਹਜ ਫਲ ਪਾਈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਗਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਇਆ ਜਾ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਵੇਕੰਚਨੁ ਕੇਤੀ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਦੁਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ਗਿਆ ਵਰਾਹਿਆ ਵਰਾਹਿਆ ਵਗਾਹਿਆ

ਚੀਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮਾਏ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ
ਕਰਮਾਈ ਜਮੇਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਈ ਹਉਮੈ ਤਿਸਨਾ ਮਾਰਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੀ ਤਤੁ ਗੁਸੀ ਤਖੁ ਹਉਮੈ ਆਗਿ ਨਿਵਾਰੀ
ਸਚਿ ਭਗੋਤਿ ਨਸਤੁ ਰਿਚੁ ਕਰਦੋ ਸਾ ਰੈਸਬ ਏਸਾਚੀ ਸੁਹਾਈ
ਕੋਸਾਚੇ ਸੇਦਰਿ ਸਾਚੇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹਾਰ ਗੀਰੀ
ਚੋਲੁ ਦੁਲੇ ਕਾ ਇਆ ਮਾਈ ਆਪੁ ਦੁਖਸਬਾਈ ਆਪਿ ਚਿ
ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਏ ਨਹੀ ਮਾਈ ਆਪੁ ਹੁਦੁ ਖੁਭਗੀ ਹੋ ਏ ਸਾਚ
ਜੀਤਮਹਿ ਭਾਈ ਆ ਯੁਗ ਚੋ ਲੀਧਿ ਆਤਿ ਨੀਕ ਮਾਈ ਆ ਸੱਚ
ਸਾ ਬੁਧਿ ਅਵਾਕਾ ਸਾਰਿ ਗਤੇ ਦੀਚਾ ਗੀਹੋ ॥੧॥ ਗੁਰਮੀਸਦਾ
ਵਾਗੀ ਆਨਦਿ ਨੁਸੁਖਸਹਜ ਕਸਮਾਧੀ ਗਹਿਹਿਯਵ
ਅਨੁਨਿਗਮਾਜੁ ਹੋਇ ਆ ਗੁਰਕੀ ਸੇ ਦਿਧਿਆਗੀਹੋ ॥੧॥
ਜਨਸੁਖੀਏ ਸਾਤਿਗੁਰਿਸ ਚੇ ਵਾਣੇ ਆਪੇ ਕਾਲੇ ਆਪਿ ਸ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੁ ਚ
॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇਆ ਗਨਾ ਸੁਕੁਟੰਬੁ
ਸੁਮਾਰਤਾ ਏਕੁ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗਭਤੀ ਆਖਾ ਆ
ਹੋ ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਦੁਰਤਾ ਈਆ ਕਿਛੁ ਨਹ ਬੁਝੈ
ਲੀਧਿ ਧਾਈਆ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾ ਚੁਕਾ ਵਹੀ ਸਾ
ਖਨਿ ਵਾਗੀ ਹੋ ॥੧॥ ਜਾਤੁ ਦੇ ਹਿ ਮਦ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਾ ਭਮ
ਸਾ ਬੁਕਮਾਏ ਅੰਦਰੁ ਸਾਚ ਮਨੁਤ ਨੁਸਾਚਾ ਭਗਤਿ
ਗੀਹੋ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੇ ਚਲਾਏ ਆਪਣਾ ਆਪੇ
ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁਤ ਨੁਸਨਾ ਮੋਸਦਾ ਹੋ

ਪੁਤਿਆਈਉਪੰਨਾ ਸਭਮਾਹਿਵਰਤੈ ਏਕਯਗਛੰਨਾ
ਜਾਸਾਹਕੇ ਜਗਜੀਵਨੁਆਸਿਨਿਅਧਾਰਾ ਪੁਪਥਾਕੁ
ਪਾਸਿਨਿਬਹਮਾਬੀਸਨੁਮਹੇਸੁਉਧਾਏ ਸੀਗਿਸਿਗਿਧੰ
ਪੁਥੰਨਾਏ ਜਿਸੁਤਵੈਤਿਸੁਆਧੇਮੋਕਾ ਸਿਨਿਗੁਮੁਖਿਏ
ਪੁਤਾਹੇ ਰਾਆਵਾਗਉਜੈਸੰਸਾਰਾ ਇਆਸੁਹੁਬ
ਪੁਤਿਆਵਿਕਾਰਾ ਖਿਮੁਸਚਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀ ਸਿਨਿਗੁਰ
ਪੁਸਬਦੁਪਛਾਤਹੇ ਤੁਰਾਇਕਮੁਖਿਆਲਾਏ ਓਨੀਸੁਖੁਪਾਏ
ਪੁਤਾਲੀਆਗੋਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਗਆਅੰਮੀਤਫਲਸੁ
ਪੁਕਰਖਿਆਗੋ ਜੱਚੰਚਲਾਹਿਅੰਮੀਤ ਥਾਤਹੇ ਮਨਸਗ
ਪੁਹੀਕਿਆਬੱਲਾਹੁਬੱਲਾ ਤੁਸਭਨਾਦੇਖਾਹਿਤੁੱਝਾਹਿਤੁਝ
ਪੁਹੋਤੁਵੈਤਿਉਗੱਧਾਹਿਰਹਨਾ ਸਗਮੁਖਿਏਕੱਲਾਤਹੇ ॥੫॥
ਪੁਪੁਰਾਲਤੁਸਚੀਕਾਰੇਲਾਏ ਅਵਗਣਛੱਡਿਗੁਣਸਾਇਸਮਾ
ਪੁਗਣਾਹਿਏਕੱਨਿਮਾਖੁਸਾਚਾ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਰਮੁ
ਪੁਰਾਜਾਹਦੇਖਾਤਹਏਕੱਸੋਈ ਦੁਤੀਦੁਮਾਤਿਸਬਦੇਖਾਈ
ਪੁਸੁਮ ਰਿਪੁਕੁਏਕੁਸਮਾਨਾ ਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦਰਤਹੇ ॥
ਪੁਕਾਈਆਕਮੁਨਹੈਕੁਮਾਨਾ ਸਮੁਖਸਬਦੁਬੁਝਾਈ
ਪੁਤਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਪਲਟੇ ਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦ
ਪੁਤਾਦਾਕੋਟਗਹੀਰਪਾਪਨਿਵਾਰੇ ਸਦਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈ
ਪੁਵਸਹੇ ਜਾਇਬੈਸੋਈਟਲੁਪਾਏ ਸਿਓਰੰਗੁਸਹਜੀਦੇਵ
ਪੁਤਾਸਮੁਖਾਸੀਅਨੁਕਥਨ ਹੋਈਤਾਹਿਮਿਹਿਤੇ

ਅਵੈਰ ਉਰੁ ਨਵੱਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਆ ਨੁਸਦ
ਜੁਗੇ ਜੁਗੀ ਏਵੱਡਾ ਤਾਹੇ ॥੧॥ ਨਾਮ ਨਾਮੁ ਖੁਰਾਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਦੁਨਾਹੀ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥
ਸਾਚਾ ਸਦ ਮੇਵੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੁਸ ਹੀ ਹੈ ॥
ਈਹਾ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥
ਸਦ ਜੀਵਹੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਵੈ ॥
ਸਗੀ ਗਾਵਿਨਾ ਵੈ ਤੁਚ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀ ਕਾ ਆਵੀ ਜਾਵੈ ॥
ਮੁਨਹੀ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਕ ਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਦੁਖ ਬਾਤਾ ॥
ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ਸਾਚੇ ਹੁਨਾ ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਾਹੇ ॥
॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਗੁਰਮਤੇ ਢਾਹਿ ਫੇਰੀ ਸਾਬਿਨੁ ਸਬਦੁ ਬਦਾਤਾ ॥
ਸਾ ਚੁਸ ਵਾਲੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਿਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਨਾਤਾ ॥
॥ ੧੫ ॥ ਜਿਸ ਨਾਨਦ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥
ਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭ ਚੁਖਾਤੇ ॥
॥ ੧੬ ॥ ਲੋ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਓ
ਰਤਾ ਸਬੁ ਜਿਸੁ ਰਗਲਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥
ਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਚਰਕੈ ਸਬਦਿ ਪਚਾਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ॥
ਕੇਤੇ ਗਤਿ ਕੁਲੇ ਤੁੰਡਾ ਰਾ ਅਖੇ ਬਹੁ ਸੇਸ ਵਰਿ ਵਿਚਾਰਾ ॥
ਪੁਤਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਾਹਿ ਸਚੇ ਸੀਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ॥
ਰਾਤਨੁ ਅਮੁਲਾ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੁਲੇ ਤੁਲਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥
ਤੇਸਰ ਹੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਆ ਆਪੇ ਪਚਾਤੇ ॥੩॥

ਕਾਰੀ ਆਪਿ ਨਮਸਕਰੇ ਜਿਵ ਭਾਵੀ ਤਿਵ ਸਵਾਰਣਹਾਰੀ
ਆਪਿ ਟਅੰਕਿ ਸਚਾ ਦੀਸੈ ਓਮਾਹਾ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤੀ
ਸਿਮਰਣੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਸੋਭਾ
ਖਟਾਚਾ ਸਚਾ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਤਿ ਪਵਿਤੁ ਸੋ
ਕਾਇਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਚਿ ਦਿਨਾਇਆ ਸਦਾ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
ਭੈ ਗੀਆ ਜਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਚਿ ਕਾਹਾ ॥੩॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਤਿ
ਘਰ ਅੰਦਰਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਚੇ ਦੇ ਸਿਫਤੀ ਨਾਲ ਵਪਾਰ
ਹਾ ਵੈਸਾਗੀ ਸੱਸ ਚੁਮਵਰੇ ਆਹਾ ॥੪॥ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਪੁਰਾਣੇ ਖਪਾਇਆ ਦੁਨਾਕਾ ਓਪਾਵਰਤਾਇਆ
ਮੁਖਹੁ ਦੈਸੁ ਆਖਿ ਪਵਿਤੁ ਹੋਆ ਮਨਮੁਖ ਕਾਰਿ ਆਵਾਸ
॥ ਸੋ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਚ ਦੂਨਾ ਚਾਹੁ ਹੀ ਚੁਕੇ ਕੋ ਕੀਆ ਗਲਾ
॥ ਕੋ ਥੀ ਨੁ ਕਿਉ ਨਿਕਲਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਮੁਕਦਿ ਪਾਇਆ
ਹੋ ॥੬॥ ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਆਨ ਜਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਨਸਾਈ ਸਚ ਦਸੂਹੇ ਤੰ ਦੁਰਹੁ ਕਾਰੈ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ
ਵਾਹਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕੀ ਓਕੜੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰਕਾਰ ਏਹੁ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਾ
ਦਾ ਸਾਹਾ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਕਰਣਾ ਗੁਰਮੁ
ਸਹਿਆ ਸਤੁ ਪਾਸਾਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਚੁ ਬੁਝੈ
ਸਚੈ ਸੁਖਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ
ਗਲਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਚ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ
ਮੁਖਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚ ਦਿ ਸਮਾਹਾ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਤਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸੀ ਗਿਰਾਹੇ ਨਾ
ਥੋਕਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੁਝਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੰਨੁ ਪਾਇਆ
ਸਾ ਆਹਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਸੇਤ ਗਤਿ ਸਾ
ਹੋ ॥ ਪ ॥ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜੋ ਮਨਿ
ਵਾਚਹਿ ਸਾਚੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵਡ ਵਡਾ ਤੁ ਵਡਾ
ਅਥਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾ
ਦਿਸਦਾ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਦਾ ਵਡਾ ਤੇ ਸਭ ਅੰਤਰਿ
ਸਿਰਜਿ ਖਪਾਏ ਸਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਮੇਵੈ ਸੱਜਨੁ ਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾ
ਬਾਣੀ ਸਚੈ ਮਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਆਗੀ ਆਨੀ ਅੰਧ ਬਹੁ ਕਮਾ
ਲ੍ਹਾਏ ਮਹਾ ਠਿਕ ਮਹਿ ਜਿੰਨੀ ਧਾਏ ॥ ਬੀ ਬੀ ਆ
ਗਣਿ ਅਬੁ ਅੱਕੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਕਮਾ
॥ ਪੁਰਖਾ ਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨੇਹ ਰਿਗ ਵਿਆ ਘਟ ਅੰ
ਮਨਿ ਤੀ ਨੈ ਭਗਤਿ ਸਮਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾ
ਸੈਂਥਾ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਮਤ ਰਹੈ ॥ ਸੇ
ਸਾਚ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥

ਤਸਾ ਤਾ ਸਾਚ ਸੈਂਥਾ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗ
ਰਹੈ ॥ ਸੇ ਭਗ ਤ ਸਚੇ ਤੇ ਗੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਸੋ
ਸਹਿ ਸਬਦੀ ਸੋਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ

ਗਸਬ ਦੁਕਮਾਏ ।ਹਰਿਸੀਉਸਦਹੀਕੈਸਮਾਏ ।ਸਸਕਿ
ਤੇਸੀਲੇਵਤਈਹ ।ਉਸੀਓਰੱਸਨਤਾਹਕੇ ।ਜ ।ਗ ।ਸ ।ਸ
ਨੁਦਯਲੇਖਕਰੇਗੁਰਸਬ ਦੁਨਕਮਾਏ ।ਅੰਤਰਿਰੱਸ
ਦੁਖੁਕਾਗੀ ।ਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਹਕੇ ।੧੦।ਬੇਦਪੜੀਐ
ਬਦੁਬਧਾਨੁਹੀ ।ਘਟਮਾਹੀਚੁਹਮੁਤੀਸੁਸਬਦਿਨਪਬਾਨੀ
ਗਮੁਖੈਹਵੈਸੱਤਤੁਾਇ ।ਲੈਦੇ ।ਗਸਨਾਹਰਿਗਸੁਤਾਹਾ
ਘਰੇਵਬੁਛੱਡਹਿਬਾਹਰਿਧਾਵਹੀ ।ਅਨਮੁਖਅੰਧਸਾ ਦੁ
ਵਹੀ ।ਅਨਾ ਸਗਤੀਗਸਨਾਫੀਸੀਚੱਕੇ ।ਹਰਿਗ ਸੁਮੁਖ
ਹਾਕੇ ।੧੨।ਅਨਮੁਖਦਹੀਕਰਮੁਤਤਾਕੇ ।ਦਮਤਿਮ
ਤਾਇਖੁਆਗੇ ।ਕਰਮਕਰੇਧਿਮਨੁਦੁਨੈਲਾਗਾਇ ।ਅਾਸੁਪਨੁ
ਹਾਕੇ ।੧੩।ਕੰਚਨੁਹੋਈਸਬਦੁਰਤਾਕੇ ।ਅਨਦਿਨੁਬਾਗ
ਰਿਸਿਉਪਿਆਰੇ ।ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੋਰਮਹਲੁਪਾ
ਦਬੁਝੈਸਮਾਹਾਕੇ ।੧੪।ਆਪੇਦੇਦਵਲਾਗਾ ।ਤਿ
ਗੋਨਹੀਕਿਸੋਕਿਆਚਾਰਾਗਆਪੇਬਧਸਸਬੁਦੀਮਾ
।ਗਤਿਸਦਾਸਬ ਦੁਅਬਾਹਾਕੇ ।੧੫।ਜੀਉਪਿਰੁਸਕੁ
ਸੁਖਰਾਸ ਬਾਸਾਹਿ ਚੁਰਾਕੁਮੇਰਾਨਾਨਕਗੁਰਬ
ਰਿਪਾਇਆ ।ਹਰਿਜਨ ਪੂਜਾਪਿਸਮਾਹਾਕੇ ।੧੬।੫।।

ਰਾਗਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ।।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦ
ਰੁ ।ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੁਧਿਆਨੁਅਧਾਰੁ ।ਗੁਰਮੁਖਿਕਾ ਰਕਰੇ
ਦੇ ।ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਧਾਇਦਾ ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁ ।।
ਦੇ ।ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀ ਨਾ ਦੁਵਜਾਦੇ ।ਗੁਰਮੁਖਿਸ ਸੰਤਕ

ਪੰਚਦੂਤਸੰਤੋਖਹਿਕੇਰਾਗਾ ਆਇਆ ਪੰਚਸਾਏਤੁਮਾਰਾ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਾਮੁਕਤੁਹੋਵੈ ਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ ॥੩॥
ਗੁਰੁਹੈਮੰਤ੍ਰੁਹਥਿਆਰਾ ਹਿਰਿਹਿਰਿਤੁਵੈਦੁਵੈਦਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸ ਚੁਟਿਵੁਏਸ ਚੁਨਾਮੁ ਮਨਿਭਾਇਆ ॥੪॥ ਸਚਾਰਤਨੁਸਚ
ਵਾਸਾ ਸੋਸੇਵਹੀਸਬਦਿਧਿਆਵਾ ਸਚੇ ਧੁਨਿਸਚੁਸਚੁ
ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਘਰੈਅੰਦਰਿਕੰਧਪਾਇ ਘਰ
ਸਹਸੀਹੁਕਾਏ ਓਥੈਸੰਗ੍ਰਹਿਜੰਮੁਨਾਇਐ ਸਕੋਸਹਸੀ
ਇਆ ॥੬॥ ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਸਕਵਾਸਾ ਚਉਫਿਰਿਚਉਹੀ
ਆਸਾ ਕੁਸੰਗਤਿਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿ ਦੁਖੁਦੁਖੁ
॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਹੁਸੰਗਤਿਨ ਹੋਈ ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁ
ਏਕੋਈ ਸਹਜੇਗੁਣਵਹਿ ਦਿਨੁਰਾਤੀ ਜੁਗੀਜੁਗੁਸੀ ॥੮॥
॥੯॥ ਸਾਇਆਗਵਿਮੁਖੰਧੀ ਵਿਚਿਵਾਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁਲੁ
ਸਬਦਿਨਿਵਾਸਾ ਉਤੁਹਿਨਮੁਲੈਨਆਵਹਿਨਜਾਹੀ ਸਿ
ਵਾਸਾਧਾਇਆ ॥੧੦॥ ਸਾਇਆਅਸੰਖਹਿਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ
ਠਗਛਿਰੀਭ ਮੁ ਨਿਵਾਰਹੀ ਆਪੇਕਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ
ਨਿਸੀ ਇਆ ॥੧੧॥ ਸਦਹੀਨਤੈਦੁਰਿਨਜਾਣਹੁ ਗੁਰ
ਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਣਹੁ ਬਿਰਥਾਸੇਕਮੁਝੁਕੈਰਾਤਿਪਗਾਸੀ
ਗਟੁਕਰਿਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਸੋਈ
ਜਿਜੀਵਾਲੇਅਵਰੁਨਕੋਈ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲੇਦਿਨਰਾਤੀ
ਪੂਰਾਥਿਤੁਪਾਇਆ ॥੧੬॥੨॥੫॥੨੪॥ ॥੭੬॥

੭੬੮ ਸੰਗਰੰਗਾਗੀਨੇਲ੍ਯਟਨੀ।ਓਰਸ੍ਰੀਰ ਹੀ ਭੰਗਰ ਸਮਾਨੀ।ਕਿਸਭੰਗੀ
ਗੀਰਹਏਇਕੁ ਕਰਤੇਭੰਗਾਬਿਨ੍ਯਾਸਾਹੇ।੧।ਜੋ ਮੀਤੁਹੋਇ
ਨਤਮਾਨੈ।ਮੀਤੁਯਨਹਿਮੀਗਾਰਿਮ ਖੈਸੰਗਾਨੈ।ਮੀਨਾਂਨ
ਤ੍ਰਵਾਓਦਿਨੁਰਾਤੀ।ਮੀਤੁਓਦਿਯਨਹਿਦਿਖ੍ਯਾਸਾਹੇ।੨।ਧਾ
ਗੋਧੂ ਓਬਹੁ ਬਿਧਿਯਾਵੈ।ਜੋਯਾਵੈਸੋਆਹਿਦਿਖਾਵੈ।ਤਵਵਸ
ਕਓਪਹੁਚੈਨਸਕੈ।ਯਨਗਹਤੀਚੁਪਰਿਆਸਾਹੇ।੩।ਧਾ
ਸੋਬੈਨਓਦੱਓਕ ਰਜੋਗੈ।ਮੈ ਅਪਰਦਸਿਨਾਹਬਸਹੁਪਗੈ
ਐਸਾਵਦਜੁਕਰਹੁਗੀਹਭੀਤਰਿ।ਜੀਤੁਓਤੁਰੈਚੁਧਰਿਆਸਾ
।੪।ਸਗਲੇਕਰਮਯਰਮਾਤੁਗਾਯਾ।ਸਬੀਨੁਹੋਰੋਮ ਸਿਮੁਧੁ
ਪ੍ਰਨਹੀਆ੍ਯਾ।ਤਈਸ੍ਰੀਧਾਨਾਨਸਭਅੰਗੋ।ਤਓਧਰਿਰ
ਦਓਨ੍ਯਾਸਾਹੇ।੫।ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚਪ੍ਯਸੀਆਗਾ
ਤਤਕਾਰਚਨੁਚਾਨਾ।ਜੀਸੁਦਖਰਕਓਤੁਮਆਏਹਨੁਸੱਚ
ਓਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਹੇ।੬।ਧਨਕਹੈਤੁਦ ਸੁਮੈਨਾਂਨਾ।ਏਅ
ਦਸੀਬਾਰਾਗੁੱਪਾਨਾ।ਤੁਝੈਬਿਨਾਹਉਖਿਨਹੀਨਾਸੋ।ਹ
ਦੇਹੀਛੱਡਿਨਜਾਸਾਹੇ।੭।ਪਿਰਕਹਿਆਹਉਹੁਕਮੀਬੰਦਾ
ਤੁਮੋ ਠਕੁਰੀਸੁਖਦਾਨਿ ਨਬੰਦਾ।ਜਿਚਰੁਰਾਖੈਤਿਚਰੁਮੰ
ਹਣਜਾਸਦੇਤਉਹਿਸਿਧਾਸਾਹੇ।੮।ਜਓਪ੍ਰਿ ਅਬਚਾਕਰੋ
ਰੋ।ਧਨਕਬੁਨਸਮਝੈਚੰਚਲਿਆਰੋ।ਬਹੁਰਬਹੁਰੀਕਹੀਂ
ਗੋ।ਓਹੁਬਾ ਤੁਜਾਨੈ ਕਰਿਹਾਸਾਹੇ।੯।ਆਈਆਸੀਅ
ਗਹੁਚੁਲ੍ਯਾਈਆ।ਧਨਪੁਛੀਨਮਤੁਧਕਾਈਆ।ਤੁਮੰ
ਏਂਬੁਟਮਿਆਦੀ।ਦੇਖੁਨਕਰੀਮਬਨਮੁੰਹਾਸਾਹੇ।੧੦।ਪਿ

ਆਪੇਤੁਹੈਵਡਾਜਾਗਾਹੁਕਮੀਸਚੇਕੈਪੁਰੇਕਾਜਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖੁਹੋਵੈ
ਕੁਸਿਖੁਜਾਵੈਤਾਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀ
ਵਡਭਾਗੀਤੁਨਿਗਰਬਤੁਹੈਹੀਜੈਗੀ॥ਸਗਵਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦ
ਅਮਿਉਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਝੈਜੇਹੀ॥ਏਹੀ
ਸਕਤਸੇਨੰਤੁਲਾਈਐ॥ਤੇਰੇਨਾਵੈਪੂਰਨਤੰਡਾਹੇ॥ਤੂੰਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਜਾਹੇ॥੮॥ਜਾਚਉਸਿਧਾਸਾਧਿਬਕਦਸੀ॥ਜਾਚਉਜਤੀਜਤੀਮੁਖਦਸੀ॥
ਸਗਲੈਜਾਚਕੁਤੇਰਿਦਰੁਸਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੯॥ਕਰਤਿਭਗਤਅਰੁਗੰਮਅਪਾਰ॥
ਅਤਿਬਾਪਿਉਬਾਪਨਹਾਰਾਗਬਾਰੋਤੋਲਾ॥ਵੇਅੰਤਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਨ
ਜਾਹੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਰਸੁਸੋਈਤੁਪੂਜਹੈ॥ਤਿਸੁਬਲੈਜਾਹਰੀਜਾਰੰਗਾ
॥ਚਤੁਰਸਤੁਪੂਜੀਆਹਾਸੋਈ॥ਜੋਮਨਿਤੁਰੇਵਾਵੀਜਾਹੇ॥੧੧॥ਜਸੁਗੋਵਿ
ਸੋਵੈਪੂਰਵਾਸਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵੈਤਿਸੁਸਾਚਸਮਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵੈਤਿ
ਕਰਾਵਿਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੧੨॥ਤੂੰਮਨਾਚੁਝੂਠੀਅੰਤ ਦੁਹਾਣਾ॥ਗੁਰਪੂਰ
ਟਾਗਾਂਢਾ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਰਵਿਦਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਵਿਸ੍ਰੁਲੀਐਹੀਜਾਹੇ॥੧੩॥ਮਰੈਨਹੀਸਦਸਦਹੀਜੀਹੈ॥ਜੋ
ਚੁਇਆਆਬਿਨਾਸੀਥੀਹੈ॥ਨਾਕਛੁਆਵੈਨਾਕਛੁਜਾਵੈ॥ਸੁਖ
ਕੀਆਕੁਮੀਜਾਹੇ॥੧੪॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇ
ਗਾਪੂਰੇਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਚਉਦਸਦਾਇਆਨਿਤਨਿਤਚੜੈ
ਘਟੈਨਹੀਤੁਲੀਜਾਹੇ॥੧੫॥ਬਾਰ ਰਕੰਠਨਸੁਖਕ
ਆਨਦਰਿਸਗਾਵਹਨੀਸ ਚੜਾਇਆ॥ਪਰਖਿਖਾ
ਪਾਇਆਸਚਾਢੀ॥ਫਿਰਿਨਾਹੀਤਉਈਜਾਹੇ॥੧੬॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਨਾਮੁਤੁਮਾਗਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀ॥ਸੰ
ਸੰਗੇਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੇਖਿਦਰਸਾਈਹੁਮਹੀਜਾਹੇ
॥੧੭ ੩॥ ੫੧॥

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਸੱਜਣ ਜੀ ਅਧਿਆਇ ੫

ਸਭਨਾ ਅਗਮੁ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ। ਚੱਲੀ ਪਿਆ ਦੁਨੀਆ ਕਰੇ ਧੰਧੇ
ਧਾਰ ਫਕੀਰੀ ਸੁਮਾਰਗ ਪੁਆਇ ਉਹ ਦਰ ਦੇ ਸੁਰਖੁ ਪੁਣਗਾ
ਜਲਕੀਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਸਾਗਰ ਹਿਵੇ ਕਤੁ ਅਸਾ ਦੇਖਾ ਸਾਂਹੇ
ਮਹਿਆ ਹੂਆ ਕਲਾ ਖੁਦਾਈ ਧਰਤੁ ਧਰਾਰ। ਸਭਾ ਤੀਆ ਉਹ
ਵਚੁ ਤੁਮੀਕ ਤਤ ਕਰਿ ਧੰਜੀਟੱਯਾ ਵਚੁ ਮਾਰਫਤੀ ਮਨੁ
ਦਾਨਾ ਸੀ ਆਗੁ ਹਰੀਕੇ ਜੀ ਤੁਹਿਨੇ ਮਾਰਾ। ਚਰਾਹੂ
ਆਸੀ ਕਾਹੀ ਦਾ ਅਉਰ ਤਰਾ ਧਰੁ ਚਲਾਹੀ ਧੈਰ
ਰਲੇ ਬਧਰੁ ਧੈਰੇ ਸਚੁ ਰੀਕੁ ਚੁਆਧਰਾ। ਆਕਾਸੀ ਹਰ
ਧਰਾ ਛਿ ਸਤੁ ਪੀ ਗਲਾਂਢ ਜ ਰਾਮ ਇਅੰਦਾ ਹਰਾ
ਖੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਆਖ ਆਖਾਹਰਾ। ੫। ਸਚੁ ਆਖ
ਰਾਜੀ ਜੱਦਿਆਂ ਸੱਚੈ ਸੱਈਹ ਕੀ ਸੱਸੁ ਆਖੁ ਹੀ
ਚਵੇ ਸੁਜੀ ਸੁਸਿਫਤਿ ਧਰਾ। ਏ। ਸਤੇ ਵਧ ਤਮੇ ਵਰਿਆ
ਚੁਰਾਸੀਹੀ ਲੋ ਮਹਿ ਮਉਆ ਤਸ ਬੀਆ ਸਦਿ ਕਰਹੁ
ਸੰਨਤੀ ਸੀਪੁ ਬੰਧਨ ਬਰਾ। ੭। ਇਆ ਜੀਆ ਜੰ
ਆਹਾ ਆਗਾਖਿ ਆਖਾ ਬੀਰਦ ਰਹਾ ਨੰਗਾ
ਆਵਉ ਅਰੇ ਢਹਾ ਇਆ ਏਕੁ ਕਰਾ ਖੁਦਾਇ ਕਰਾ
ਸੀਫਤਿ ਦੁਜੀ ਸਾ ਚੁਰਾਸੀ ਜੋਨਿ ਚਲੇ ਮੀਚ ਚੁਧੈ ਧੈਰੀ ਪੰਜ
ਵਤੁ ਕਰੇ ਸਾ। ਏਹੋ ਪੰਜ ਵਧ ਤਤੇ ਅਧਰਾ। ਜੀ
ਨੇਕ ਰਹੁ ਮਉਦੀ ਫਾ। ਬ ਦਆ ਆਖ ਛੱਡੈ ਕਰਹੁ ਧੈਰੁ
ਇਏ ਚੁ ਖਿਏ ਦਹੁ ਚੰਗਾ ਬੁਰਾ ਚਰਾਖੁ ਦਰਾ

ਸਾਲਕਰਾ ॥੫॥ ਆਦਿਓਂ ਤੇ ਮਧਿਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ
॥ ਤਮ੍ਹ ਅਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤੇ ॥ ਦਾਰਾ ਜਿਦ ਨ ਕਵੀਐ ਖਾਣਾ ॥੬॥
ਤਾਬਾਹੀ ਗਾਖੁ ਗੱਧਾ ਲਾਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਰੀ ਮੰਗ ਗੁਰ ਦਾਣਾ ॥੭॥
ਨਮੋ ਟਿ ਨਿਬਾਸ ਨਹੱਈਐ ॥ ਚਲਾ ਆਲਾ ਸਗਲੇ ਜਾਣਾ ॥੮॥
ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁ ਰੇਖ ਹਿ ਨਾਣੀ ॥ ਸਾਧ
ਸੀ ਅਰਾਧਨਹਾਰ ਹਰਿ ॥ ਕਿਉ ਸਰਤੀ ਨੈ ਆਖਣਾ ॥੯॥
ਖਾਤ ਹਅੰਤ ਰਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥
ਅਰੰਸੀ ਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਯੁਰ ਨਥਾਣਾ ॥੧੦॥
ਤਰੀਵਾਉ ਨ ਤਾਕਉ ਜਾਗੇ ॥ ਸੀ ਮਰ ਤਨ ਮੁਆ ਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥
ਨਦਾਬਿ ਨੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੀ ਮਰ ॥ ਨਾਤੀ ਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਣਾ
॥੧੧॥ ਰੰਗ ਸੱਗ ਦੁਖ ਤੀ ਸੁਨਹੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਰੁਨ
ਤੀ ਅਧਣ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪੀਤਮ ॥ ਸੁਖਿ ਵੇ ਨੰਤੀ ਧਾਣਾ ॥
॥ ਨਾਮ ਰਤ ਨੁ ਤੇ ਗਹੈ ਧਿ ਆਗੇ ॥ ਰੰਗੀ ਰਤੇ ਤੇ ਦਾਸ ਅਧਾਰੇ ॥
ਗਿਰ ਤੇ ਤੁ ਯੁਜੇ ਹੇ ॥ ਵਿ ਚਲੇ ਕੇ ਲੀ ਧਾਣਾ ॥੧੨॥ ਤਿ ਨ
ਧੁਰਿ ਮਾਂਗੇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕੀ ਨਾਵਿ ਸਰਹਿ ਨਹੀ ਕਚੁ ਤੇਰਾ ॥
ਨਕੈ ਸੰਗੀ ਚਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਸਦ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਣਾ
॥੧੩॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਸੋਈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਸਭ ਓਹੀ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਮੁਜ ਕਉ ਉਪਦੇ ਸੁ ਨਿਗਾਣਾ
॥੧੪॥ ਤੁ ਪੁਰਖ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਰਵਾਣੇ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਰਾ ॥
ਹਉ ਬਾਲਿ ਜਾਗੀ ਸਤਿਗੁ ਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿ ਨਿਖੰਡਿ ਆਕ ਮੁਖਾ
ਕਾ ॥੧੫॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧੀਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਹਿਓ

ਗਲਿਬਧਾਇਆਗਤਿਮਤੀਪੁਰਖੀਨਦਿਆਪੈਮਾਇਆਗਾਰਾਜ
ਸਦਾਸਹਸੀਦਹੁਸ ਰਲਦੈਨਲਾਵਲਗਾ੧॥ਆਤਿਮਾਰ
ਸੁਖਸਤਿਰੀਨੋਅੰਮਾਰੁਹਿਰਕੈ ਸੀਚੀਨੋਤਾਰੀਮੀਨਿ
ਨਜਾਈਜਤਰਤਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ॥੧॥ਸੋਈਕੁਰਾ
ਵਣਾਤਾਸੋਈਪੁਰਖਪੁਰਖੁਥਿਆਤਾਰਾਬਾਲਾਸਾਈਸੋ
ਗਾਜੰਤੈਮਹਿਲਾਵਲਗਾ੧੨॥ਸੀਹਤੁਝੁਖਾਸੁਪਾਲੀਐਪਾਲ
ਤਿਪੁਰਹੀਬਧਹੀ ਘਰਹਿਘਰਾਏਸੋਈਜੋਈਸੀਕਾਲਾ
ਕਹਿਕੈਆ ਪੁਛਣਾਵਲਗਾ੧੩॥ਅੰਧਕੁਪਤੋਸੀਕਾਹਾਲਾ
ਮਕੇਦੁਰੇਗਾਂਦੇਗਰਿਯਾਧਾਰੇਗਖੇਕਸਿਆਪੁਨੇਗੀਲਿਆ
ਦੁਖੀਆਵਣਾ੧੪॥ਤੇਰੀਸੀਮਤਿਕਥਣੁਜਾਈ॥ਅਬਗਤੁ
ਤੀਹਾਤੁਆਈ॥ਕਰਗਤਿਦਾਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਲਿਕ
ਜਾਵਲਗਾ੧੫॥ ੧॥੧੪॥ ਸਲੋਕਾ੧॥੨੨॥ ਸਲੋਕਾ੩॥
ਸਲੋਕਾ ੪॥੨॥ ਸਲੋਕਾ ੫॥੧੪॥ ਜੁਮਲਾਸਲੋਕੇ ੩੬
॥

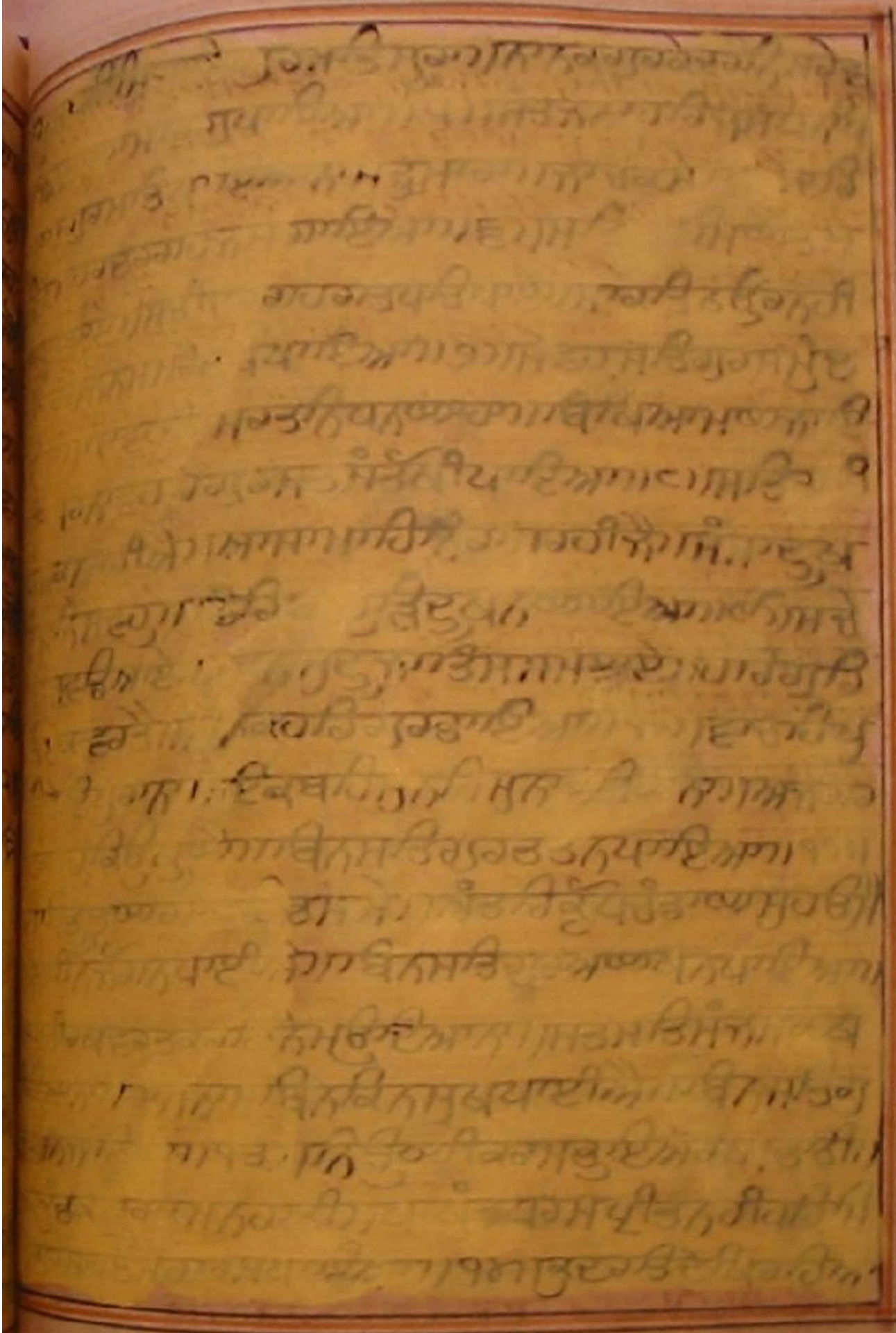

ਸਾਧੁਸੰਗਹਿਸੀਤਾਨਾ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਨਾ
ਗੋਵਿਦਾਯਤਰਿਘਰਿਗੁਰੀਖਿਆਲੇਕੁ ਦਰਗਹਨਾਲਾ
ਸੁਖਿਸੁ ਓਤਗੁਰਚਉਗਰਿ ਖਿਆਨਾਮੁਸੰਤੁਖੁਸਤੀਸਰਸਤੁ
॥ਭੇਖੀਹਾਥਿਨਲਾਧੀਐ ਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ
ਹੀਆਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥੧॥ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਤੁ
ਜੋਦਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਈ ਸੋਸਾਗਉਗੁਰਲੋਵਿਲਾਗੁਜੋਸੇਵਹੁਅਵਰਨਕੋਈ
ਐਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਇ॥ਸ ਚੁਦਿੜਾਇਸ ਚੁਦਿੜੁਸੁਆਮੀ
ਦੁਖੇਈ॥ਹਿਰਦੇਜੋਸਦੈਸ ਚੁਹੈਤਨੁਮਨੁਤੀਸਾਹਾ॥ਨਾਹ
ਹੁਕਮੀਮੰਨਿ ਐਸਚੀਵਰਤੁਆਈਦੇਈ॥ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾ
ਨਾਮਨਿ ਨਦਰਿਕਰੇਈ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁਖ
ਖੀਆਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹੀ॥ਅੰਧੇਅਪੁ
ਹੁਦੀਦੁਜੈਪਚੀਜਾਵਹੀ॥ਆਪਿਕਰੰਯਾਸਿਉਪ੍ਰਭੁਏਅ
ਦੁਖੁਪਾਵਹੀ॥ਹਰਿਜੀਉਅਹੰਕਾਰੁਜਨਾਵਦਈਦਰ
ਹੀ॥ਅਹੰਕਾਰਿਮੁਏਸੇਛਡੀਜਾਏਮਰਿਜਨਮਿ
ਹੀ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕੁਮ:੩॥ ॥ਕਾਗਉਹੰਸੀਨਰੁ
ਚੇਨਾਵੈਨਪਾਗਾਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਲੈਯੰਨੁਸਵਾਲ
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਉਜਲਾਵੀਕਾਸਟਲੰਹਿਪਾਰੁਤੀਸਾ
ਤੇਵੈਸੇਨਾਨਕਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੧॥ ਮ:੩ ॥ਸਾਧੁਸਾਮ
ਏਮਾਰਗਿਨਸਬੀਜਾਵਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੁਮਨੁਮਾਰਗਿਅਗ
ਦੀਚੀਚਾਰਾ॥ਇਹੁਮਨੁਮਾਰਗਿਆਨ ਮਹੇਲੇਜਾਂਮੰ
ਨਾਨਕਮਨਹੀਚੁਮਨੁਮਾਰਗਸੀਜੋਸਤਿਗੁਰੁਦਸੈਸੀ॥੨॥

ਪੈਂਤੀ

ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੈ ਜੋਗੁ ਜਾਣਾਇਹਿ ॥੨॥ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾ
ਰਿਨਾ ਮਾਝੈ ਨਾਹੀ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾ ਹੋਵੈ ਧਨੀ
ਜੇਤੁ ਗਮਤੁ ਪਾਈ ਆਹਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਪਰੀ ਹੀ ਮਾਝੈ ਨੂ ਕਮਾ
ਨਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਚਾਹੀ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਤੈ ਮੈ ਮਾਗੁ
ਵਿਛੁਟਹੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੁਖੁ ਕੱਸੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਲਾ ੩ ਰਾਈ ਸੁਜੁ ਗਮਾਹੀ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਪਰੀ
ਨਾਮ ਤੁ ਗੁਰੁ ਮਾਲਿ ਆਪੁ ਆਈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸ
ਈ ਆਈ ਸੁਧ ਨਰੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੀ ਨਾ ਜਾਈ ਈ ਤੁ ਪਰੀ
ਭੁਖ ਲਾਖੀ ਸੁਖੁ ਦਾਸੀ ਆ ਮਨਿ ਆਈ ਨਾ ਕੀ ਕਉ ਪੁ
ਖ ਆਤਿ ਨੀ ਪਾਈ ਆ ਆਈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਨਾ ਗੁਰੀ
ਮਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਿਲ ਕਾਈ ਅਨਦਿ ਨੁ ਢਿ ਦਾ ਸਦਾ
ਭੁਖਾ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨ ਗਸੁ ਖੁ ਦੁ ਸੀ
ਦਾਚਿਤ ਚਿਤਵਦਾ ਹੈ ਸ ਗ ਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚੁ ਸ ਤਿ ਗੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮ ਤਿ ਗੈ ਸੇ
ਮਾਇ ॥੧॥ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿ ਨਿ ਓ ਪਾਈ ਐ ਸੀ
ਸਾ ਰ ਕਰੇ ਇ ॥ ਏ ਕੋ ਸੀ ਮ ਗੁ ਭਾ ਈ ਗੁ ਤਿ ਸੁ ਥੀ ਨੁ ਅ ਵ ਗ
ਖਾ ਵਾ ਸ ਚ ਦੁ ਨੰ ਗੀ ਆ ਈ ਆ ਜਿ ਤੁ ਖਾ ਧੈ ਸ ਦਾ ਸੁ
ਇ ਧੈ ਨ ਵਾ ਸਿ ਢ ਤਿ ਸ ਨਾ ਈ ਹੈ ਸ ਦਾ ਸ ਦਾ ਓ ਹੁ ਤੁ ਨਾ
ਦੇ ਨ ਹੱ ਇ ॥ ਸ ਹ ਜੇ ਸ ਚੁ ਖ ਨੁ ਖਾ ਰਿ ਆ ਬੱ ਡ ਕ ਦਾ ਹੱ
ਏ ਹੀ ਨੱ ਸ ਚ ਦੁ ਸੀ ਗਾ ਗੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁ ਸ ਦਾ ਸ ਦਾ ਸੁ ਖੁ ਹੱ
ਸੁ ਖਿ ਚੁ ਈ ਐ ਜਿ ਸ ਨੱ ਆ ਪਿ ਵਿ ਖ ਾ ਲੇ ਸੱ ਈ ॥੨॥ ਰਾ

ਭਖਟੇ ॥ ॥ ਤੁਮ ਓਸ ਜਹ ਮੈ ਓਹਿ ਅਚੇ ਈਸੀ ਸੁਖ ਨੇਹ ਅਹਿਨੇਤ ਗਸੇ ਕਰਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ ॥ ਨੀਹੁ ਮਹੀ ਜਾਤ ਉਨਾ ਕਿਅਨੇ ਹੁ ਕੁਲ ਦੇ ਤੇਖੁ ਕਾਕ ਹੁ ਰਾਵਣੁ ਜਿਚ ਗੁਧਿ ਗੀ ਨ ਰੇਖੁ ॥੨॥ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਰੀ ਕੰਤ ਤੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤ ਉਦੀ ਦਾਰੁ ਕਰਜ ਕਾਰਜ ਤਬੈ ਸਮਵੈ ਹਉ ਮਸਖਾਰੁ ॥੩॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਮ ਸਚ ਸਾਹੀ ਬੁਸਣੁ ਸਚਾ ਥਾਨਿਆ ਰਾਜ ਮੁਖੀ ਰੀ ਤੁਖਾਣੁ ਸਿਰੀ ਸੰ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਆਹੱਏ ਵੇਦ ਪਾਥਾਂ ਨ ਵੀਚਾਰਿਆ ਚਹਮਾ ਥਿਸ ਨੁ ਅਗੁ ਥਿਸ ਥਾਰਿਆ ਨ ਵਖੰਡਪੈ ਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਸਹਾਰਿਆ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤ ਰਿ ਕਲਾਧਾਰਿਆ ਤੇ ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸ ਚੁਸੀ ਰਜ ਸੁਹਾਰਿਆ ਤੁਮ ਜਹ ਹੀ ਸਭ ਥਾਂ ਥਿਅ ਥੇ ਗੁਰ ਸਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ॥ ਛਖਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਹੁਆ ਸਹਿ ਕਰੱਗੀ ਨਾ ਵੇਛੱਡੀ ॥ ਜੀਉ ਮਹਿ ਜਾਤ ਉ ਮੱਹਿ ਆਵਦਿਆ ਨੀ ਤੱਹੀ ॥੧॥ ॥ ਛਖਲੇ ਮਃ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨ ਨਤੁ ਜਾਪੁ ਤਾਹੜ ਰੋਮ ਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਕੰਤ ਤੁਮ ਓਸ ਜਹ ਤੀ ਮੈ ਤਹ ਚੰਦੁ ਖੁ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਛੱਡਹੁ ਜਾਹੁ ਸਜਹੁ ਸਚਾ ਯਾਰੁ ਸਾਹੁ ਜੀ ਸੁ ਮਿਲਿ ਚੈ ਚੱਗੁ ॥੩॥ ॥ ਤੁਮ ਅਗਮੁ ਦਾਈ ਅਲਖੁ ਅੰਤ ਤੇ ਗੀ ਕੀਮ ਤਿ ਕਹੈ ਕਉ ਹੁ ਤੁਪੁ ਮੈ ਆਸ ਤੁ ਸੰਸਾ ਗੁ ਤੁ ਨਾਇ ਕੁ ਸਗਲ ਚਉ ਹੁ ਤੇ ਗੀ ਕੁਰਬਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਥਉ ਹੁ ॥ ਤੁਪੁ ਅਪਰੰ ਕੋਇ ਨ ਸੈ ਕੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਾਹੁ ਥਾ

ਸਭੇਕਾ ਜਾਸਵਾਸਿਐ ਜਾਤੁਪੁਰਾ ਦੈਦਾ ॥੬॥ ॥ਤੁਖਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੂ ਖਲਕੁ ਮੁਸਤਾ ਕੁਮਖੁ ਕਿਨਹਾ ਤਉ ਯਹੀ ਗਹਿਓ ਏਕ ਨਿਮਖ
ਅਜਾਗੈ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥੧॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਏਹੁ ਮਨੁ
ਦਰਦਘਣੇ ਦਰਜਾਣੈ ਤੁ ਯਹੀ ਜਾਲਕਾ ਖਤੁ ਹਮੀਰੀ ਬੇਨਤੀ
ਤੁਜੀਵਿਸਾ ॥੨॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਫਹਦੀਜਾ ਇਕਰਾਜੇ ਦਾ
ਹੰਦੀ ਮੈ ਤੁਠ ਆਗੈ ਸੋਈ ਰਹੇ ਆਵਹਿ ਨਾ ਸਾਚੁ ਗੁਰੂ ਕੀ
॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ ॥ ॥ਜੀਸੁ ਜਨ ਤੇ ਗੀਤੁ ਯਹੇ ਤੀਸੁ ਦੁਖ
ਆਵੈ ਨਾ ਜੀਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਝੈ ਆਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਰਖਹੁ ਰਖਣਹਾਰੁ
ਸਕੀ ਸਰਹੀ ਪਗੜਿ ਸੁਰੰਬ ਚਿਆਯੋ ਜਨ ਮਾਨ ਮਾਨ ਮਕੀ ਆਪਣੇ
ਰੰਗੁ ਯੁਹੀ ਨਾਯੋ ਜੀ ਨਿਹਰਿ ਤੁਲਾ ਮੈਂ ਨੀ ਆਤੀ ਸੁਮੰਤੁ
ਤੁਯੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਸਨ ਕਰੀ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਜਾਣੁ ਹੀਆਯੋ
ਸੱਤ ਜਨੇ ਕੀ ਜਿਹੁ ਹਰਿ ਪਰਤੁਯੋ ਸਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ
ਆਹਾਰੁ ਨ ਤੇਜਾਯੋ ॥੭॥ ॥ਤੁਖਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਿਛੈ ਗੁੰਗਾਈ ਸੋ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀ ਗਹਿਆ ਸੁ ਨਿਮਖੀ ਮਹਿ
ਤੂੰ ਤਿਨ ਮਹਿ ਨਾਮਿ ਜੀਆ ॥੧॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਚਿਤੀ
ਚੋਰੁ ਤੀ ਚਉਦੀ ਕੁਦਿਕੁਦਿਆ ਜਿਥੈ ਬੈਠਸਿ ਢਾਹਿਆ
ਤਾਗਾ ਮਥਾਈ ॥੨॥ ॥ਮਃ ੫ ॥ਤਿਠਾ ਹਥੁ ਮਝੀ
ਕਾਇਨ ਜਾਣੀਐ ਤੈ ਸਭੀ ਕਾਮ ਥਾਂ ਜਿਨੀ ਮਤੁ ਸਾ ਜਹੁ
ਆਗਾ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ ॥ ॥ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਹਾਰ
ਜੋ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਰਥਾ ਦਰੀ ਹੱਥ ਆਵੈ ਹੋਰ
ਗਾਵਨੁ ਹਾਸਾਈਆ ਜੀਤੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭ

ਦੀਰਘੁ ਸੰਤੁਲਭੀਸੁਖਦਾਤਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿ
ਸਾਹਰਿਕੀਓਨਪਾਈਐਓਥੁਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਗਲਾਗਾ
ਰਕਲਅੰਦਰੇਏਕੁਧਿਆਈਐਤਗੋ॥ਅਹਿਰੁਰਹੇਸੁਅਹਿਰ
ਇਕਘੜੀਮਹਤਨਲਗੈ॥ਛਾਡੇਸੁਗੋ॥ਸੱਧਿਆਵੈਤਾਂਮੰਗਿ
ਹੰਕਾਰੁਤਜੇ॥ਹਉਮੈਮੁਲਿਨਛੁਟਈਵਿਦੁਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗਾ
ਚਰਣਾਹਨਧਾਵਣੀਜੀਚਰਣਸਾਚੀਚਸੀਉਮ ਨਭੰਗੋ॥ਸੀਤਲ
ਧੋਵਣਿਆਤਿਸੁਘਰਿਦੀਬਾਰੂਅਭਗੋ॥ਹਰਿਚਿਤਧਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਜਾਈਸੱਮੀਰਾ ਮਰੰ ਨਾਸਿਗਾਹਨਾਝੂਚੁਸੱਥਲੀਚਉ
ਲਾਇ॥੧॥ ॥ਮ:੫ ॥ਮਾਣੁਕੁਮੱਹੇਮਾਉਤਨਯਹੀਅਪ
ਆਉਮਾਹਿਜਾਠੰਢੜਾਮੁਧਹੁਸਚੁਅਲਾਇ॥੨॥ ਮ:੫ ॥
ਆਉਸੋਜਨੇਦਾਪਿਰੀਇਬਦਲੈਜੇਰੇਧੋਹੀਕਦਾਸੁਧ
ਹੁਬਾਹਗੋ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁਲੱਚੈਹਰਿਮੀਣਹੁ
ਉਟਸਨੁਪਾਈਆਸੋਲਖਾਵਿਣੁਤੇਸਾਹਬ ਜੋਧੀਰਕੋਲ
॥ਸੋਤਾਰੇਕੁੰਡਚਾਲਿਆਤੁਧੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ॥ਸੋਧਸਹੁ
ਸੰਤਹੱਕਿਉਪਭੁਮਿਲਾਈਆ॥ਮਨੁਅਰਪਾਗੁਰਬੀਤਾ
ਧੰਧੇਜੁਲਾਈਆ॥ਨਿਤਸੇਵਹੁਸਾਹੇਚੁਆਪਣਾ ਸੰਗੀ
ਈਆ॥ਸਭੇਅਸਾਧੁ ਰੀਆ ਗੁਰਮਹਲਿਚੁਲਾਈਆ
ਜੇਵਡੁਹੱਥਨਸਮ੍ਰਥੀਮੇਰੇ ਤਾਂਸਾਈਆ॥੧੨॥ ਰਹਾ
ਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਖੀਆਉਤਖੁਪਿਰੀਮਹਿਲੀਪਾਤੁ
ਪਾਇਮਿਲਾਵੇਕੱਲਿਕਦਾਜੀਵਾ ਬਿਗਸਾਹਰਿ

॥੨੦॥ ਮ: ੫ ॥ ਵਿਚੱਤ ਸਹੇਲੁ ਖੁਦਿ ਤੇ ਮਨਿ ਚੀਤਿ
ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਥਿਰੀ ਨਾਹੀ ਗੱਲਿ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥
ਰਬਰੇ ਦੇਵਾਲੀਆ ਕੇਦਾ ਰਮ ਬੁਰਾ ਕਰਸੀ ॥ ਕੱਟੇਤੀ ਸਾਹਿ
ਸਤੁ ਇਕੋ ਸੀ ॥ ਸੀਰੇ ਤੇ ਸਾਸ ਰਘੇ ਰਸ ਗਿਧਰ ਦਾ ॥
ਸੀ ॥ ਯੱਥੀ ਪੰਛਿ ਤਰੀਤੁ ਕਵਿਤ ਵਤੇ ਨਾਸੀ ॥ ਜਿ
ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਸ ਕਰਾਲੇ ਦਾਸੀ ॥ ਸੁਨਿ ਜੱਗੀ ਦੇ ਗੰਢ
ਮੈਸਰੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੱਦੀ ਸੈਸੱਰ ਹੁ ਸਣਾ ਸਕਾ ਥਿ ਨਾਸੀ ॥
ਆਖਿ ਪਰਾ ਚਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੈ ਵਕਾ ਥਿ ਰੁੱਸੀ ॥੧॥
ਅਜਾਪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗਾ ਕੁਖੇ ਲਖ ਨ ਬੁਝਿਆ ॥
ਕੱਤੂ ਨਿਰੁਖਾ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪੇਖੈ ਦੇ ਸੁਕਦੀ ਸਾਟੀ ॥੧॥
ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਕੁੱਰਾ ਕੁਮੈ ਸਚ ਈ ਕੱਪੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰੁੱਖ
ਰਤ ਕਹਾ ਸਾਇ ਹੁ ਦਿਸੈ ਆਗਾ ॥ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਰੀਰ ਸੁ
ਹੀ ਪਛਾਣੁ ਕੀ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਤੀ ਨਿ ਵਾਲਿ ਮਾਣੁ
ਧਰਥਾ ਹੋਇ ਨ ਦੱਸੀ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਿਮ
ਏਕੁ ਨ ਗਈ ਤੱਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿਜ ਨਾ
ਨਿਧਨੁ ਹੈ ਸੁਆਮਿ ਮਨ ਤੁਹਾਰਿ ਆਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ
ਨੁ ਗੁਰੁ ਸੱਚਾ ਦਿਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ
ਚਲਾਂ ਦਿਨੁ ਨੇ ਅਗਧਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤੁ ਪੁਨਿ
ਸੁਕਰਮੀ ਲੀਖਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਤੁ ਕਿ ਲੇਖੁ ਲੀਖਿ
ਸੱਟਿ ਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ
ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲੀਖਿਆ

ਰਾਗਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਕੀ।

ਜੀਅ ਸਗਲੇ ਭੁਕਤਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਸਜਣੁ ਮੀਤੁ ਸਾਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ਆਸਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਜੈਕਰਿ ਗਰਦਨਿ ਜੈਸੇ ਉਗਾਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸਹ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਕਛੂ ਨ ਚਲੈ ਸਿਆਣਪ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਜਿਸ ਗੁਨ ਕਾਰਣਿ ਰਹਿਆ ਅਨਦੀਕਰੀ ਨੀਤਉ ਨੀਤ ਵਖਾਣਹਿ ਗਾ ॥੨॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੰਤ ਹਹਿ ਸਾਥਾ ਸੰਗਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੩॥੧੧॥ ੧ ਓਅੰਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧੀ ਮਿਲਿ ਕਰ ਭਗਤੀ ਸਮੈ ਪਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਓਇ ਉਚ ਉਜਾਗਰ ਜਾਨੈ ਓਹ ਜੁ ਕਰੀ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਨਾਇਓ ਤਜਿ ਤੀਰਥ ਪੂਤਾ ਪੂਜਨ ਮੁਡਿ ਗਇਓ ॥ ਨੇਮ ਭਇਓ ਇਕ ਏਕ ਮਹਲ ਕਾ ਗਰਜ ਤਿਨਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਤਾ ਪਹਿ ਗਇਓ ॥੨॥ ਅੰਧ ਮੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਇਓ ਨਉ ਨਿਧਿ ਕਾ ਕੁਮਿਦ ਈਸੁ ਦੇਖਿ ਮੁਖੁ ਅਟਲੁ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ਨਾਚ ਰਹਿਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਪੂਰਨ ਕੈਦੁ ਆਗੈ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ੧ ਓ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੁਰ ਸਤ ਖੋਜਾ ॥ ਅਵਲ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤੋਹਿਆ ਅਚਲ ਸਚੁ ਥਾਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਜਾ ॥ ਪੀਆ ॥੧॥ ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ਤੇ ਮੀ ਰਹਿਆ ਧਰਿ ਜੀਆ ॥ ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗ ਧਕਉ ਅਗ ਧਿਆਸ ਅਗ ਧਕਉ ਜਗ ਧਿਆ ਜਲ ਕੁੰਭ ਲੈ ਜਲ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਵਰਤਿ ਜੇ ਦੇਉ ਜੇ ਦੇਉ ਕਉ ਗੀ ਆਵੁ ਗਉ ਨ ਦਿਸੀ ਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥ ੧੩ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ
ਐਸੀਲਾਲਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨੁਕਰੈ।ਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜੁਸਹੀਅਸੋਗਾਮਾਥੈਚਤੁਯਰੈ।ਰਹਾਉ।ਜਾਕਾਚੀਤ
ਨਾਸਕਉਆਵੈਤਾ ਪ ਰਤੁਹੀਛੈਅਨੀਚਹੁਊਚਕਰੈਮੇਰ
ਬਿਖੈਕਹੁਤੇਨਛਰੈ।੧।ਨਾਮ ਦੇਉਕਬੀਰੁਤਿ ਲੋਚਨੁਜਪ
ਸੰਤਹਰਿਜੀਉਤੇਸਭੈ
ਤਰੈ।੨।੧॥੧੪॥ ਮਾਰੂ। ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਿਤਰੁਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨਬੋਲਾ
ਕਾਮਪਦਾਰਥਆਸਟਮਹਾਸਿਧੀਨਵੀਧੇਕਰਤਲਾਤਾਕੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਨਾਧਿ
ਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਹੀ।ਬਿਆਸਬੀਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥ
ਨਾਸਬਿਨਾਹੀ।੧।ਸਰਨਾਸਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਬਦੈਭਾਗੀਲਿਦ੍ਰਬਾਗੀ
ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਦਾਸਮਤਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ।੨।੨॥੧੫॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ। ਮਨੁਮਾਰੋਬਾਧਿਓਮਾ
ਰਵਲਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੀਖਣਤੀਰਬੇਧਾਸਰੀਰ ਦੁਰੰਮਓਮਾਈ
ਤਿਰਬਾਨੀਬਨਹੀਅਬਨਸਹਿਜਾਈਗੀਮਾਈ।੧।ਤੰਤੰਮੰਤਅਉਖਧ
ਹੋਤਉਪੀਗਨਜਾਈ।ਪੈਕੋਉਉਪਕਰੁਕਰੈਕਠਿਨਦਰਦੁਮਾਈਗੀ।੨।ਨਿਕ
ਹੋਤਦੁਰੰਨਹੀਵੈਗੀਮਿਲਾਚੁਆਈ।ਮੀਰਾਗੀਯਧਗੁਆਂਈਦਇਆ
ਕਬੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈਗੀਮਾਈ।ਕਵਲਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨਬਾਧਿਓਮਾਈ
॥੧॥੧੬॥

पाने	उतकरणाचुतुधर्मः।
११५	तुसहिकिरतकरंमाःपुरुष
११५	पउअेपहरैनैनसंगनडीऐ
११७	कुलादहूदेकुलीकुलाकुल
११८	ऐमेरेकाजारमीलेहम
११९	इेमहिमोरिआतुसमाइेअ
१८०	अंतरिपरीपिआरादि
१८०	हरिहरिअगमअगाधि
१८१	तुजगजीवनिजगदीसि
१८२	छंतुमः४ गाःइनपुरुखअे
	तुंचुगुसाडेगुरदगसि
१८२	घरुआयाईमेरेकाजा

ਰਹਿਓ ਕਰਤ ਕਲੰਮਾਪੁਰਖਿ ਕਮਾਇਆ ਆਗਸਿ ਰੋਗੀ ਰਿਸੁਧਸਰਾਰੇ
ਹੋਤੁ ਹੁਤਾ ਹਰਿ ਰਚਨ ਤੇ ਰੀਕਿਆ ਰਕੀ ਓਗੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਟੀਨ
ਨਾਥਿ ਵਾਸੁਦੇ ਓਕੀ ਕਰਿਨ ਬੇਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ)
ਜਾਗਹਿ ਹੇ ਨਿੰਦਾ ਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਮਾਰਨ ਕਯੰ
ਹੋਣੇ ਸਾਧਨਿ ਤੁਸਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ। ੧। ਬਾਬੀਹਾ ਏ ਉਚ
ਕਰਣ ਬਖੀਆ ਸਾਧਨ ਸਭਿ ਮਾਰੁ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਆ।
ਅੰਕਿ ਸਮਾਹੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ਨਾਨਕ ਵਖ
ਦੀਆ ਹਾਣੁਪ ਰੁ ਉਚਉ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ਸਬਤੇ ਰੀਤੁ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਜਿਸ ਬਾਸੁ ਰੰਗੀ ਰਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਨ ਉਪਰਿ ਉਤ ਹੈ ਬਬੀ
ਕਿਆ ਸਬਾਰਿ ਸੁਹਾਵੈ ਰਾ ਰੁ ਤੁ ਮੁਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰੀਤੁ ਨਰੀਤ
ਆਪਹਾ ਮਨਿ ਚਿਨਿ ਵਤ ਵੰਨੇ ਘਟੀ ਨ ਬੀਸੇ ਰਾਵਿਓ ਘਟੀ
ਸਾਗੀ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਗਲ ਗਾਏ ਨਾਰੱਖੀ ਮੇਰਾ
ਤੀ ਸੁਖੇ ਰਾਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹ ਦੁ ਨ ਜਾਏ ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ
ਹਾਸੇ ਤਉ ਪਾਵਿ ਸਮਰੀ ਰਾ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਦੀਖ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ। ੩। ਬਰਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਾਮਿ ਐਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ
ਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਵੈ ਧਨ ਬੁਰੀ ਗੁਣ ਸਾਗੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਵਹੰਨ
ਸੋ ਓਹਿ ਰਿਉ ਕੰਤ ਰਹੀ ਸਾਗੀ ਓਹੁ ਨਵਿ ਨ ਆਏ ਬਰ ਸੁ ਸੁ
ਆਵਿ ਨੀ ਸੁਖੁ ਧਨ ਹੋ ਨਾਨਕ ਬਰ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਰਿ
ਗਾਈਆ ਹੈ। ੪। ਚਤੁਰ ਮਾਸ ਚਤੁਰ ਜੁਗ ਕਹਣੁ ਸੁਹਾਵਾ ਬਨ

ਛੰਤੁ।

ਤੇਰਾਸਹ ਪੁਅਧਾਰਾ ਸਗਲਾਰੁ ਰੂਰੇਦਾਤੁਸੁਆਮੀਸਿਰਿ
ਨਹੁਇਕਦੀਨਾ ਦੇਹੁਦਰਸੁਨਾਨਕਚਲੈਹਾਰੀਕੀਅਹੁਚਾ
ਕਾਕੀਨਾ ਥਾਇਤੁਮ ਨੁਤੇਰਾਸਭੁਹਰੇਕਾਬੰਨੀਅਹੁ
ਗਸਨਿਤੇਰਾਦਰਸ ਨਤੇਗੁਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੀਨਾਥਦਿਸਹਿਮੀ
ਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੈਤੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੀਚ ਪੀਹਾਰਾ
ਸੀਅਸੀਪਿਰਕੇਤਾ ਈਸੀਉਤਾਸਕਿਚੁੰਦੇਰਾਕਹਾਹਾ
ਤੁਬਾਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ ਤੁਸਬਸਾਮੀ
ਹੁਅੰਮ ਤਾਤੁਪੀਤਮੁਧਿਆਰਾਪ੍ਰ ਨਹਿਤਉਕਾਸਾਹਾ
ਤਾਸਰੁਮੁਖਿਜਾਤਾ ਸਗਲਅੰਗਬਨਿਆਏ ਸੋਈਕਮਾ
ਪ੍ਰਾਹੀਜੋਰਤੁਹੁਮਾਏ ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਸੁਖ
ਧਸੰਗਮ ਨੁਜੋ ਤਾਕਹੁਨਾਨਕਨੀਅਤੁਚਲੈਹਰੀਨੀ
ਹੁਤਉਦਿਤਾ ਤੁਸਾਜਿਗੁਰੁਸਾਧਸੰਗੀ ਅਸੰਤਾਕਾਸ
ਨੋਗੁਰਿਢਾਕਿਲੀਅਸੋਹੈਪਾਪੀ ਪਤੁਦਾਗਢਾਰ
ਤੁ ਹਾਮਾਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾ ਆਬਿਨਾਸੀਆਬ
ਅਮੀਪੁਰਨਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ ਉਸਤਿਕਰਨੁਜਾਈ
ਕਉਨੁਕਹੈਤੁਮਦੇਕਾ ਸਨਕਾਦਸੁਤਾਵੈਬਿਰਹਾਮੀ
ਰਹੀਨਿਮਕਾ॥੪॥ ੧॥ ਤੁਖਾਮੀਕਸੁਮਲਾ॥੬॥ ਮਹ
੪॥ ਮਹਲਾ ੪॥ ੧॥ ਮਹੇਲਾ ੫॥ ੧੧॥

ਹਰਪੂਰਹਰਗੁਨਗਾਵਹੁ	੭੮੪	ਕਾਬਿਨਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋ	੭੮੫
ਹਰਿਬਿਨਕੱਨਚਾਲਤਸਾ	੭੮੫	ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਤੋ	੭੮੫
ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮਾਹਿ	੭੮੫	ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਮੁਖਮਾਨ	੭੮੫
ਹਰਿਕਨਾਮਕਆਧਾਰ	੭੮੫	ਹਰਿਕਨਾਮਬਿਨਾਫੋਗ	੭੮੫
ਨਿਤਨਪ੍ਰਤਿਲਏਸੁਖਸਥ	੭੮੫		

ਦਸਾਂਬੰਤਮਹਲਾ ੫ ੭੮੬ ਹਰਿਕਨਾਮਕੀਮਨਚੇ ੭੮੬

ੴਸਾਤੇਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਦਸਾਂਮਹਲਾ ੫

ਸੋਏਮ ਨਕਾਮਨਾਮੁਨਿਤਗਾਵੀਐ ਅਗਮੁਅੱਲ
ਜਾਈਤਰਿਆਧਿਆਗੁਰਪੁਰਾਮਿਲੈਕਥਾਈਐਗਾਹਾਉ
ਆਪੇਕਿਰਪਾਚਲੈਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈ
ਸਤੁਵੱਲਗਾਤਿਕਰੇਹਰਿਚਰਣੀਹਾਰਿਤੁਵੈਸੱਥਾਈਪਾਵੀਐ।
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੱਲਕੁਹਰਿਧਾਹਿ ਹਾਰਿਦਵੈਤਨਾਸੁਧਿਆ
ਜੀਸਨੱਨਾਮੁਦਾਈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਲੇਧਾਸਕੁਚਰ
ਕਾਰ। ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿ ਸੇਧੰਨੁਜਨ ਨਕਹੀਆਚਿ ਤਿਨੁ
ਕੀਕਾਗੁਰੁਰਿਦਿਖਿਧਾਵੀਐ ਰਤਿਨਦਧਾਮਰਾਮਨਾ ਬਿ
ਜੀਉਸੁਖੁਮਿਲਿਆਮਾਤੁਗਾਲਿਕਾਵੀਐ ਤੇ। ਹਰਿਬਾ
ਜਾਰਿਧਿਰਾਏਕਮੇਗੱਲਕਉਦਹੁਮਤੀਜਿਕੁਹਿਧਾਵੀਐ

ਜੀਏਪ੍ਰਭੁਆਨਾਬਿਧੇਤੁਸਾਥਸੰਗੇਮਨੁਆਦਚੁਸ੍ਰੀ
ਓਹੁਗਬਜਨੀਅਪੁਨਾਦਰਸੁਦਿਖਾਦਚੁ॥੧॥ਸਤਸੰਗਿਮੰਗੀ
ਅਹੰਬੁਧੇਤਜਾਦਚੁਆਪੁਨੀਓਮਤਿਦੇਹਿ ਦਇਆਕਾਦ
ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਦਚੁ॥੨॥੪॥੮॥ਗਾਗੁਰੇਦਾਗਮਹਲਾ
ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਨਾ ਤਾਸਨੀਗੱਯਾਆਸ
ਚ ਤ ਸਾਖਿਆਧਾਹਿਚ ਤੁਧਾਤਆਹਾਓ।ਯਨੁਜੱਬ ਸੁ
ਝੱਜਵੈਸੰਗਿਨਾਹਿਚਹ ਤੁਮਾ ਤੁਗੀਲਗਾੜੈਸਨਾਦਧਰਸੁ
ਗਦੁਮਬਾਗਇਆਗੰਗਾਰਾ॥੧॥ਮਾਨਮੱਹਮਹਾਮਦ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੇਧਾਤਾਕ ਰੁਗਹਿਲੋਹੁਦਾਸਨਾਨਕਬਲੁਹ
ਹਾਤੁ॥੨॥੫॥੯॥ਗਾਗੁਰੇਦਾਗਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਬਿਨੁਕੱਇਨਕਾਆਤਿਸਾਥਾਦੀਨਾਨਾਥਕਰੁਪਾਲ
ਮੀਅਨਾਥਕੇਨਾਥਾ।ਰਹਾਓ।ਸੁ ਤੰਪਾਤਿਬੀਧਿਆਸ
ਤਨਹਾਨਿਬਹ ਤਜਮਕੈਪਾਥਾ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁਣ
ਉਧਰਸਾਗਰਕੇਧਾਤਾ॥੧॥ਸਰਨਿ ਸਮਰਥਅਕਥ
ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਾਖਾ।ਨਾਨਕਦੀਨਪ੍ਰਭਿਜਨਬਾ
ਕੋਲੇਧ ਤਪ੍ਰਭੁਮਾਖਾ॥੨॥੬॥੭॥੧ਓਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਘਰੁ ੫॥ਆਬਿਸਰ ਤਨਾਹੀਮਨਤੇਹਰੀਆਬਾਈਹਪੰਮ
ਆਤਈਆਨਾਬਿ ਧੈ ਜਗੀ।ਰਹਾਓ।ਚੰਦਕਹਾਨ
ਚਾਤ੍ਰਿਕਾਮਿਨਮ ਤਨਘਰੀ॥੧॥ਮਹਾਨਾ ਦਕੁੰਕਮੋਹਿਓਬਿਧਤੀਖ ਨਸਗੀ
ਕਾਮਾਗਸਾਗਸਨਕਰਾਗਹਿਚਾਧਿਧਰੀ॥੨॥੧॥

ਪੈਰ

ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ। ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰੋਪਾਵਨਾ ਓਰਦੁਖਖਾਨੀਆਗਾਤੁਗਤੇਵਛਜੁਸੁਨੀਐਂ ਵਜੋਕਰਿਆ
ਪਦਿਪੁਰਸਾਮਾਨਿ ਆਗਾਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਈਐਸਗਲਨਿਸੁਤਾਈਆ
ਸਮਾਨਦੁਖਹਾਰੇਗਾਕ ਗੁਸਾਹਿਬਾਨੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਅਪੁਨਾ ਆ
ਓਹਿਹਾਰੇਗਾ॥੪॥੧॥੧੮

ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਕਵੀਗਜੀਉਕੀ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਓਸਤਤਿਨਿ ਦਾ ਦੋਉਰਾਬਿਬਰਜ ਤਤਜਹੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨਾ
ਕੰਚਨੁਸਮਕਰਿਜਾਨਹਿਤੇਮੁਕਤਚਰਾਵਨਾਰਤੇਰਾਜਨੁਏਕ
ਧੁਕਈਆਕਾਮੁਕਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਬਿਬਰਜਿਤ ਹਰਿਪਦੁਚੀਨ੍ਹਿ
ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜੀਤਮਗੁਜੀਤਸ ਤਗੁਜੀਤਕਹੀਐ ਇਹਤੇਮੀਤ
ਨਈਆਚਉਥੇਪਦਕਉਜਨੁਚੀਨੈਤੀਨ ਹੀਯਮਾਪਦੁਖਾ
॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰਹੈਨੀਹਕਮਾਸ
ਅਗੁਮਾਈਐ ਭਰਮੁਚੁਕਾਸੁਚਿਤਵਤਅਤਮਾ
॥ਜੀਹਮੰਦਰਦੀਪ ਤੁਪਰਗਾਸਿਐ ਅੰਧਕਾਰੁਤਹਨਾਸਾ
ਓਪੁਰਿਮ ਏਤੁਮੁਕਤਾਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜ ਨਦਾਸਾ॥੪॥੧॥ ॥ਕੇਦਾ
ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂਬਾਕਿਨਹੀਲਾਂਗੁਗਜੁਪਾਈ
ਬਨਜੀ ਚ ਨਾਮੁਲਾਦਿਓਦਕਾਐਸੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿ
ਕੇਵਾਪਾਰੀ॥ ਹੀਰਾਹਾਬਿਚਾਰੀ ਚ ਨਿਰਮੋਲਕੁਥੋਰੇ ਗਈ
॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਲਾਏਤ ਓਸਾਚਿਲਾਗੇਸਾਚੇਕੋਬਿਉਹਾ
ਚੀਥਾਮੁਤਕੇਚਾਰਚਲਾਏਪਹਤੇਜਾਈਕੰਠਾਰੀ॥੨॥

ਦੁਖਾਵੀਚੁਜੰਮੇਦੁਖਅਗੈਦੁਖ ੭੯੬
ਸਬਦਾਵੀਚਾਰੈਸੋਜਨਸਾਚਾ ੭੯੪
ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਚਿਤਰੈ ੭੯੫
ਕਲਮਾਹਿਪ੍ਰੇਮਨੀਕਾਮਨ ੭੯੫
ਮਨਸਾਮਨਹੀਸਮਾਇਲੇ ੭੯੫
ਬਾਝਗੁਰੂਜਗਾਚਿ ਬਉਰਾ ੭੯੫
ਹਉਮੈਮਾਈਆਮੋਹਪ੍ਰਸੂਤੀ ੭੯੫
ਮੋਰੀਪਟੀਆਕੀਖਚਹੁ ੭੯੬
ਆਪੇਦੇਤਲਾਇਦੇਹ ੭੯੬
ਮ: ੪ ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਹੁ ੭੯੬
ਬੱਲਾਹਰਿਨਾਮਸਟਲਘ ੭੯੭
ਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਨੀਸਾਰਜਨਾਥ ੭੯੭
ਸਚੁਘਟਤੇਚੁਸਚੁਨਾਮਾ ੭੯੭
ਹਰਿਕਰਸੰਤਹਰਿਕੀਹਰ ੭੯੭
ਤੇਸਾਯੁਹਰਿਸੇਕਹਸੁ ੭੯੭
ਸਤਸੰਗਤਸਾਈਹਰਿਕੀ ੭੯੮
ਸਗਲੀਥਿਤਪੋਪੈਸਚਾ ੭੯੮
ਮ: ੫ ਉਠਤਬਸੁਪਿਆਰੇ ੭੯੮
ਵਾਜਨਰਹਉਨਮੁਹਰਮ ੭੯੮
ਦਸਮਿਕਰੀਸਹਜੁਬਨ ੭੯੮
ਜੋਸਉਲੱਚੇਲੱਚਪਵਣ ੭੯੮
ਜੀਉਪਾਨਾਜੀਨਿਸਪਿਰ ੭੯੯

१८८	ਆਗੇ ਦੁਹੇਲਾ ਛੋਡਿ ਗਈ	८०३	ਸੋਹਦੁ ਤਾਮਿ ਆ
१८८	ਛੁਟਸਿ ਨਾਮੁ ਅਵਹਿਕ	८०३	ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹਾ
१८८	ਕੇਤਨ ਆਗੋ ਹੋਨਿ ਕਰਮ	८०३	ਅਧੀਦਈ ਅ
१८८	ਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬ	८०४	ਨਾਮਹਮਾਰੇ ਅੰ
१८८	ਸਚੁਧਣ ਥਰੁ ਮਖਲੁ	८०४	ਚੁਮੇਰਮੀਧਰ ਚੁ
१८८	ਸਤਸੁਰਸੋਦੈਧਰਮਧਣ	८०४	ਸਕਤਉਤਰ ਜਾ
८००	ਅਧਲੇ ਦਾਸਰਚਿ ਰੰਤ ਕਾ	८०४	ਰੱਵਨਰਾਮੀ ਜਾ
८००	ਸੀਧਰਮੱਹਨੀਸਰਾਜੁ	८०५	ਸੰਤਹਸੀਨਿ ਸੰ
८००	ਚਨਮਾਹਿਧੇਖੋਤਿਮਹ	८०५	ਨਾਮਹਮਾਰਾ ਬ
८००	ਨਿਰਟਧੇਪੈਮਬੁਲਾਇਓ	८०५	ਨਿਆਨਕੱਤੁਮਾਰ
८०१	ਜਿਸਤੁਰਾਧੇਤਿਸਰਚਿਨ	८०५	ਸੰਤਮੰਡਲਾਸਸ
८०१	ਤਉਦੜੀਮੁਲੁ ਓਹੁ ਦੇਖੁ	८०५	ਰੱਸਰਵਨਾਰਾ
८०१	ਚੰਨਘਾਤੁਰਸੰਗਿਨਾਰਤਿ	८०६	ਤੇਰੀਟਕਾਰਥਿ
८०१	ਹਉਮੇਰੱਸਾਨੁਖਰਉ	८०६	ਪ੍ਰਥਮਬੰਦਿਪ
८०१	ਚਿਤਆਵਹਿਤਾਸਹ	८०६	ਸੁਖਨਾਮੀਬਹ
८०२	ਬਾਧਲਮਾਰਸਟਾਚਿਓ	८०६	ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਿਮਾ
८०२	ਨਿਰਵੈਰਯੁਧਸਾਰੋਗ	८०७	ਸਕਤਉਤਰ ਜਾ
८०२	ਸਾਤਿਗੁਰਮੇਰਾਚਮੁਕਤ	८०७	ਜਿਸਸਿਮਰਤਿ
८०२	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਧਰਾ	८०७	ਆਸਨਮੇਰਾ
८०३	ਨਾਮਸਰਾਰਚਕਉਨ	८०७	ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਜਿ

ਵਲਣਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹਹਿ	੮੧੩	ਨਾਨਕ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਜਾਨਾ
ਮਾਇਨਾਰਤਾ ਸਮਰੰਗਚਰ	੮੧੩	ਮੈਲਾ ਵਸਤ੍ਰ ਮਾਣਸੁ ਦਾਗਵ
ਨਾਮ ਲਵੰਤਰ ਚਾਖਿਆ ਨਨਾ	੮੧੬	ਮਨ ਕਰਿ ਮਕਰ ਨਿਵਾਰਿ ਪਰੈ
ਆਪਸ ਮਤਿ ਆਪੇ ਖਟੈ	੮੧੪	ਗੰਗਾ ਵਸਹਿ ਸਮੁੰਦ ਸਭਿ
ਤੁਰਤ ਮਹਿ ਅਨੰਦ ਕਰਿਥੈ	੮੧੪	ਸਾਖੇ ਉਲਕਹਾ ਧਰਨਾ ਵਾਸ
ਤੈਕਉ ਤੇਰਾ ਤਿਆਸੀ ਮਾਰ	੮੧੪	ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਖੋਵੈ
ਪੰਥ ਮਹਿ ਜੋ ਪੰਥ ਗਵੈਸੀ	੮੧੪	ਨਿਰਧਨ ਆਦਰ ਕੋਈ ਦੇਇ
ਹਿਰਦੈ ਕਉ ਹਿਤ ਕਰਿ ਸੰਸਾਰਿ	੮੧੪	ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾ
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ	੮੧੫	ਸਾਸੁਨ ਤੇ ਮਹਿ ਸਿਉ ਲੈ
ਸਾਤਿ ਗਹਾ ਅਤਿ ਮੁਨੀਆ ਰਾ	੮੧੫	ਜੋ ਧਰ ਕਰੰਕ ਹਤ ਦੇਵ
ਪੂਤ ਪਾਲਾ ਪੁਤ ਬਿਗਹਾ ਤੇ	੮੧੫	ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ
	੮੧੬	ਜਹ ਜਾ ਗੁਮੇ ਮੀ ਮੇਰੀ ਕੇ
ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਉ ਮਹਲਾ ੧	੮੧੬	ਸਾਤ ਮੌਜ ਰਾਗ ਹੈ ਨਾਰੇ
(ਅਸਟਪਦੀ)	੮੧੬	ਸਭ ਕੋ ਈਸ੍ਵਰ ਕਹਤ ਹੈ
ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਮ	੮੧੬	ਕਿਉ ਨੀਕੇ ਜਗ ਤ੍ਰਿਬੰਕ ਤ
ਮ: ੩ ਗਤਿ ਨਹ ਕਰਤੇ ਇਕ ਰਤੀ	੮੧੬	ਗੰਗਾ ਗੋਮਤ ਗੋਦਾਵਰੀ
ਗੁਰਸੇਵਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਦ ਪਾਇ	੮੧੬	ਅਗਾਧ ਰਾਮ ਰਾਜ ਚਾਮ
ਮ: ੫ ਜਿਸ ਰਾਮ ਮਹਿ ਦਸੋਟੀ ਦਹ	੮੧੭	ਕੱਟਾ ਕੁਜਾ ਕਪਰਾ ਰਾਸਿ
ਮ: ੫ ਕੱਟਾ ਬਿਸਾਹਿ ਖੀਨ ਅ	੮੧੭	ਰੇ ਜਿਹਵਾ ਕਉ ਸਤਿ ਧੰ
ਸਤਿਗੁਰ ਮੱਕਉ ਖੀ ਨੱਦਨ	੮੧੭	ਧਰਧਨ ਧਰਦਾ ਰਾਧ ਰਾਜੀ
(ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ)	੮੧੮	ਦੁਖ ਕੱਟਣ ਗੜ੍ਹ ਦੇਖ ਧਨੀ)
ਸੋਨੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਿੱਕਲਾ ਉ	੮੧੮	ਸਭ ਉਰਮੇ ਮਰ ਸਮਝਤਾ

੨੧੮ ਰਬਹੁ ਖੀਰ ਖੰਡ ਘੀ ਉਨਹੀ
ਰਸ ਤਯਾਗ ਤੇ ਰਹਯੁ ਅਭੁਜ
੨੧੯ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰੀਤ ਅਨੁਸਾਰੈ
੨੨੦ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰ ਉਆਰੈ ਅੰਧ
੨੨੧ ਅੰਡਾ ਮਰਯਾ ਜਾਗੀ ਪੁਤਰੇ

ਬਾਨੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਕੀ

੨੨੧ ਸੁਨਯਾ ਪੁਰਖ ਸੁਨਹੁ
੨੨੦ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਤ ਸਿਖਯਾ
੨੨੦ ਬੀਨ ਦੇਖ ਉਪਜੈ ਨਹੀਆ
੨੨੦ ਆਉਹਨ ਛਾਰ ਸਾਵਾਰ

ਜਾਤੁ ਗਮਾਹਿ ਗਿਆਨੀ ਉਏ ਇਕ ਹਉ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਾਈ ਨਾਹ
ਹਿਰਦੈ ਮਨਮੁਖ ਅਜੁ ਮਾਈ ॥ ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖੀ ਰੋਗਾਇਆ ਏ ਇਸ ਨਾ
ਮਾਰਿਮਾਰਿਨਾਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਏਹ ਬੁਝਾਈ ਹਉ
ਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਖਿ ਨ ਸਕਉ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਹਉ
ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਹਉ
ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮਤਿ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਗੁਰਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ਇਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਸੁਖਦਾਸੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਹੀ ਗੁਰ
ਤੇ ਨਹ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਹਉ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾ ਏਕਸੁ ਸੀਗੈ ਏਕ
ਬਿਸ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਸਚ
ਪੁਮੈ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ਸਦਾ ਹੈ ਜੰਮੈ ਰੋਗੀ ਸਭ ਸੰਸਾਰ
ਸ੍ਰਿਹ ਜੋਗ ਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਅੰਗਾ ਕੀ ਓਹ ਜਾਣੈ ਜਾਨੁ ਕਾਤਿ ਸਹੇਈ ਵਡਾ
ਮੇਰਿ ਤੁਝਾਈ ਆਖਾ ਉ ਅਮਤੁ ਕਾਲਿ ਸਭ
ਤੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜਾਇ
ਹੈ ਜੀਨਿ ਕਿਆ ਉਪਾਇ ॥ ਨਾ ॥੨॥ ਜਿ ਨਹ
ਨਾਮੁ ਮਿਲਾਤ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ

ਰਤਿਗਵਾਈ॥ ੩॥ ਸਾਤਿਗੁ ਸੁਸੇਵਹਿਯਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ
ਲੇਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਦਸਿਸਾ
ਧਾਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਗਸ
ਸਾਹਹੀਉਤਰੈਦੁਨੈਭਾਇਖੁਆ ਏਹਉਦਯੁਨੈਸਭੁਨਉ
ਪੁਤੁਸਨਾਅਗਨਿਪਚਾਈ॥ ੧॥ ਸਦਾਅਨੰਦੁ ਰਾਮਗ
ਗਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿਧਾਯਮਨਕਾਗੀ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ
ਖ੍ਰਿਪਤਾਤੋਗਹਾ ਓ॥ ਆਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੀਸਇਕੀਨ
ਸੀਗੁਸਿਰੇਧੰਧੈਕਾਲੁਆਗਾਇਆਸੰਚੁਕੀਆਗਨੀਨਿਆ
ਦੁਨੈਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਤਿਸਨੱਦਿਚੁਕਹੀਐਜੋਦੁਜਾਹੱਦੁਸਭ
ਹੋਸਮਾਇਗੁਰਮੁਖੀਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਜੱਤੀ
ਜਾਇਓ॥ ੩॥ ਸੱਚੈਪੁਰਖੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾ ਸਾਚਾਸਬੁਆ
ਨਾਨਕਸਤੇਗੁਰੈਸੱਝੀਪਾਈ ਸਾਚੈਨਾਮੈਨਿਸਤਰਾਯਾ॥ ੪
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਪਖੁਰਾਕਲੈਮਾਹੀਪੇਤਕੀਨਿਆਮੁ
ਤਾ ਸਤ ਜੁਗੀਧਰਮਹੰਸ ਵਿਚਾਰੀ॥ ਦੁਆਪੁਰੈਤੈਮਾ
ਵਰਤਹੋਵਿਰਲੈਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਾਕਲੈਮਾਹਿਰਾ
ਦਤਿਆਈਜੁਗਿਜੁਗੇਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਵਿਰਲਾਹੈ
ਨਪਾਈਸੂਰਹਾਓ॥ ਗਹਿਰਦੈਨਾਮੁ ਜਪੈਜਨੁਸਾਚਾ
ਨਿਵਸਾਈ॥ ਆਪੇਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈਜਿਨੀਸਮੰ
ਵਖਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਯੁਕੁਹੈਗੁਣਕਰਤਾਅਵਗਣਹਾਰੀ
ਏਹਾਜਿਨਮਨਿਵਸੈ ਸਾਸਜਨਸੰਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ
ਰੁਦ੍ਰਮਹਲੁਸਾਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਤੰਗਾਸਿਉਨਾ

ਭਰਮਾਇਓ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥
ਚਾਰਿ ਆਹਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰ ਕੇ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕਰਹਿ ਅਜਾਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰੈ ਨ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵੇਕੁੜਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਘੜੈ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਸਿਆਣੇ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤੁਕਮਾ ॥
॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਮਾਝ ॥੧੬॥ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ
ਮੇਰੀ ਪਰੀਆ ਆਖਿ ਖਹੁ ਹਰਿ ਗੱਲਿ ਦਸੀ ਪਾਇ ॥ ਦੁਰੰਤ
ਬੇਲਾ ਜਾਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪਰੀ ਤੇ ਪਾਏ ॥
ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਬਾਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪਰੇਮ ਸੁਖ
ਗੋਸਾਸਨ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗੰਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ
ਪਰੇਮ ਦਧਿ ਆਗੈ ਪੂਰਨ ਮਨ ਕੀ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ॥ ਅਪੁਨੇ
ਪਰੇਮ ਦੁਕਹੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਮੁਨ ਛੋਡ
ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਦੁਆਧਾਰੇ ਗਾਡੇ ਅਸਕੇ ਚਾਰਿ ਤੇ ਗਾਡੇ ਦੁਸਮਨ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ ਪਰੇਮ ਦਕਾਰ ਖਾਹੋਇ ਰਘੁਨਾਥ
॥੩॥ ਹਥਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰਿ ਦਾਇਆ ਆਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਏ ਉਬਾਰਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਭਾਇ ਅਨਭੁ ਪਰਗਾਸੁ
ਬੰਮੁ ਉਪਾੜਿ ਹਰਿ ਰਖਾ ਸੁਨ ਖੀਚਿ ਦਾਰਿਆ ਪਰੇਮ
ਉਬਾਰੇ ॥ ਮਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਪਰੇਮ
ਨ ਕੋਈ ਕੀਜ ਕੁਨ ਉਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉ

ਫਲਾਧਾਏਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਂਝੁਮਿਟਾਏ॥੧॥ਪਾਂ
ਪ੍ਰਭੁਤੇਮੱਨਾਉ।ਪੁਰਬਿਕਰਮੀਆਲਿਖਾਰਹਗਾਉ॥ਰਹਾ
ਸੰਗੀਹਾਂਵੈਓਧਾਨੁਸੱਤਾਧਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰੈ॥ਸਾ
ਕਾਲਿਆਹੁਚਾਰਹੁਪ੍ਰਭਸੇਵਾ।ਪੁਰਿਬਾਕਰਿਸਭਿਪੁਰਾ
॥ਤੁਆਨਾਨਕਧਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਾਰਿਜਾਂਪਿਜਾਂਪਿ
ਸਗਲਾਜਾਨੁ॥੪॥੧੨॥ ॥ਗਉ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ
ਅਧੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਾਗਾਂਦੇ।ਨਿਦਕਕਉਅਗਨਿਮਹਿ
ਧਾਧਿਤੇਰਾਖੇਨਾਰਾਇਣਧਾਰੀਕੀਗਤਿਕਰਹੁ॥ਨਹੀਂ
ਚਿਆਧਕਮਾਈਲਾਂਹਾਕਉਦਾਸਗਾਨੀਉਪਾ
॥ਨਿਦਕਕੀ ਹੱਈਂਬਿਧਰੀਤਿ॥੨॥ਧਾਰਚਹੁਮੇਅਧ
ਦੁਖਗਏਇਆਰੱਖੀਅਧਹਾਕੀਤਾਧਾਇਆ॥੩॥
ਨਜਾਈਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਨਾ
॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੈਚੇਤੀਮਹਲਾ ੫॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ ੨॥ਸੀਧਾ
ਸਗਲਾਉਪਾਵ ਨਾਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਧੰ
ਅਨਸੇਵਾਕਵ ਨਾਘਿਆਰ ਸਮਾਤਾ॥੧॥ਰਮਨਾਮੰ
ਦਤਾਨੁ॥ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਾਮੈਦੇਖੇਜੱਚਿਤਵੀਐ
ਗਸਿਕਾ ਜੁਾਂਹਾਉ॥ਠਾਕੁਰਛੱਡਿਦਾਸੀਕਉਸੇਆ
ਖਅੰਧਆਗੀਆਨਾਹਾਰਿਕੀਕੁਗਤਿਕਰਹਿਤਨਹਿ
ਰੇਪਸੁਸਮਾਨਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿਡੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭਕਾ
ਕਹਤੇਮੇਰਾਅਹੰਬੁਧਿਦੁਸਾਤਿਹੈਮੈਲੀਧਿਨੁਮੂਰਖ
ਗਾ॥੩॥ਹੱਥਜਗਨਪਤਪਸਭੰਜਮਤਰੀਤੀਖਿਮ

ਬੈਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਤਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਅੰ ਤਿਸ ਨਾਲੇ ॥
ਕੂੜਿਆਵਾ ਚਿਤਵਹਿ ਪਰ ਹਿਤ ਕੂੜੇ ਕੂੜੇ ਕਾਜ ਜਿ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ॥
ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਾਇਦਾ ਕਰਤਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੇ ਦਰ ਵਾਲੇ ॥
ਨਿਸੋਵਿਆ ਨਿਰਤ ਉਸਤਦਾ ਗਾਵਨਿ ਤਉ ਦੁਰਿ ਕੀਆ ਸਭ ਘਾਲੇ ॥
ਤਾ ਜੱਤੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਵਾਲੇ ॥
ਕਿਆ ਤੁਸੁ ਸੱਚੀ ਮਹਲ ਬਾਹਿ ਅੰਤ ਗਜਾ ਪੁਰਖਾਸੁ ਨਿਹਾਲੇ ॥
ਕਟੇ ਕਟੇ ਕੱਆ ਧਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਸਮਾਲੇ ॥
ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥
ਸਰਣਾਈ ਏ ਕੱਸੀਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰ ਨ ਸੈਕੱਈ ॥੧॥

੧੭ ॥ ਬੈਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਉ ਵਰਤੀਐ ਜੇ ਹੰਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਰਤੀਐ ਜੇ ਵਿ ਸਰੈ ਨਹ ਕਿਤ ਉ ਕਉ ਵਰਤੀਐ ਦੁਨਾਵਾਲੇ ॥
ਓਜਾ ਗਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਅੱਹਿ ਕਉ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਨਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਖਿਆ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕਉ ਵਰਤੀਐ ਕਰਤਾ ਤਉ ਕਉ ਵਰਤੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਈ ਕੱਮ ਕਰਤਾ ਤਉ ਕਉ ਵਰਤੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਾਂ ਕਰਾਏ ਸਮਾਹੀ ॥ ਤਉ ਕਉ ਵਰਤੀਐ ਕਿਛੁ ਹੱਥਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜੇ ਤਉ ਕਉ ਵਰਤੀਐ ਜੇ ਹੋਰ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੱਹਾਂ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਤਬ ਕਾ ਡਾਇਣ ਮੱਸੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੱਤੇ ਗਾ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦੇਹੀ ਬਗਾ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਾਈ ਕੁਰਹਿ ਆਸਾ ਆਈ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜਾ ਰਖਾਈ ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਬੈਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਕਬਾਤੁਜੋਪਾਵੈਕੋਈ।ਪੂਰਨਕਰਾ ਸੁਤਾਹੀਕਹੀਐ।ਸਤੁ
ਦੀਖੀਯਾਇਆਸਤੁ।ਨਾਨਕਆਖਿਅਸੱਥਦਾਤੁ।
॥੩੩॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ਪਾਮੁਰ ਸੰਤਕੀਨਿ ਦਾ ਸੰਨੀਕ੍ਸ
ਕੀਨਿ ਦਾ ਰੱਗੀਕਰ ਨਾ।ਸੰਤਕੀਨਿ ਦਾ ਦੁਖਸਗ
ਨੁਦੇਤਨਿਦਕਉਨਾਸ।੧।ਸੰਤਸੰਗਿਕਰਜਿੱਵਾ ਦੁ
ਕ ਨਾਹੀਕਿਛੁਸਾਦੁ।ਹਾਉ।ਚੁਗ ਤਕੀਨਿ ਦਾ
ਦਾਵੈ।ਭਗਤਕੀਨਿ ਦਾ ਨਗ ਕਤੁਚਾਵੈ।ਭਗਤਕੀਨਿ ਦਾ
ਹੀਰਾ ਲੈ।ਚੁਗ ਤਕੀਨਿ ਦਾ ਰਾਜਤੇਟ ਲੈ।੨।ਨਿ
ਤਿਕਤਹੁਨਾਹੀ।ਆਧੀ ਬੀਜਿਆਧੇਹੀਖਾਹੀ।ਜੱਨਾਸੁ
ਚੁਕਾਅਹੰਦਾਖੁਨਿਦਕਸੀਰਿਯਸਾ।੩।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਤਾਨਿਵੈਕਾਸੱਨੀਸਤੁਲੈਜੱਪੁਜੈਪੈਸਾ।ਆਦਿਪੁਰਖਨਿਰਜੁ
ਇਆਨਾਨਕਵਾਕਿਤੁ ਨਜਾਈਮੀਦਾਇਆ।੪।੨੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈ ਬੇਦਅਗੁਨਾ ਦਾਸਾਸੁ
ਏਕਾ ਜਾਨਾਮੁਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾਦੇਵ।ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਗੁਰਕੀਸੇ
ਪੁਰੇਦ੍ਰਿੜੇਓਹਰਿਨਾਮੁਸਤਤੁਉਤਮਹਰਿਹਰਿਕਮਾਸਹਾ
ਮਾਰੈਮਜਨੁਈਸਨਾਨੁ।ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰਨਦਾਨੁ।ਨਾਮੁਪਾਖੰਡ
ਪ ਵਿਤਾ।ਨਾਮੁਜਪਤਮੇਰਬਾਈਮੀਤਾ।੨।ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਚਉ
।ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਤੀਪਤਿਸੁਚੱਜੁ।ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਸਗਲਅਭ
ਹਮਾਰੈਨਿਮਖਾਬਿਖੁਹਰਨੁ।੩।ਜਾਕੈਮਨਿਵਸੀਆਪੁ
ਸਗਲਾਜਨਾਕੀਹਰਿਹਰਿਟੇਕ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣ
ਸਾਧਸੰਗਿਸੁਣੇਵਡਭਾਗੁ।੪।੨੨॥੩੫॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮ:੫

ਉਪਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਉਪ ਰਤੇਕਾਲੁਖਵਹੈ॥
ਦਾਸਖਾਈਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸੀਸੁਚਰੀਤਿਆਵੈਤਿਸੁਸਫਲੁ॥
ਸਿਕਾਟਿਨਆਵੈਤਾਕੋਜਾਮੁ॥ਹਾਉ॥ਜਬਾਈਹੁਨਾਂਤਬਕੀ॥
ਧਾਇਆਗਾਕਵਨਾਮੁਲੈਤੇਕਿਆਪ੍ਰਭਗਟਾਇਆਗਾਆਧਰੀ॥
ਆਧਿਜੀਵਾਲੇ॥ਅਪਨੇਚਰਾ ਤਰਉਸਦਾਪ੍ਰਭਧਿਆਵੈ॥
ਕਿਛੁਜਾਣਹੁਤਿਸਕੈਹਾਥਾ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੈਅਨਾਥਕੈਨਾਥਾ॥ਰੁਪਵੰਤ
ਕਾਹੈਨਉ॥ਸੁਖਪਾਵਤੰਤਿਸਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ਸੁਨਿਸੁਆਮੀ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੁਮਰੈਪਾਸਿ॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਜਾਣਹੁ
ਆ ਏ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੩੮॥
ਰਾਗੁਤੈਰੈਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੇਰੀਟੇਕਰਹਾ ਕ ਆਗੀਤੇਰੀ
ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਈ॥ਤੇਰੀਟੇਕਨ ਪੋਹੈਕਾਲੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਬਿਨਸੈ
ਪ੍ਰਭੁ॥੧॥ਦੀਨਦੁਨੀਆਤੇਰੀਟੇਕ॥ਸਭਮਾਹੀਰਵਿ ਆ
ਏਕ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਰਉਆਨੰਦ॥ਤੇਰੀਟੇਕਜਪਉ
ਤੇਰੀਟੇਕਤਰੀਐਚਉਸਾਗ ਰੁ॥ਟੇਕ ਖਨਹਾਰੁਪੂਰਾਸੁਖਸਾ
॥੨॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਹੀਚਉਕਾਇਆ॥ਅੰਤ ਰਜਾਮੀਸਾਚਸੋਈ
ਟੇਕਤੇਰਾਮਨਿਤਾਹੁ॥ਈਹਾਂਉਹਾਂਤੁਦੀਬਾਲੁ॥ਤੁ ਤੇਰੀਟੇ
ਰਵਦਾਸਾ॥ਸਗਲਾਂਘੀਆਵਹਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਾਪੈ
ਨਦਰਹਿਤੇਰਦਾਸਾ॥ਸੀਸੁਨਿਵਾਇਨਾਨਕਸਾਚੇਗੁਣਤਾਸਾ॥
॥ਰਾਗੁਤੈਰੈਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭਮੇਛੱਡੀਧਰਣੀਧਰ
ਤਰਿਗਈਸਭਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਕੀਨੋ ਦੁਖਿਗਇ
ਸਚੁਪ੍ਰਭਪੇਖਿਹਜੁਰਿਆ॥੧॥ਐਸੋਸੰਤੁਆਗੀਵਡਭਾ

ਜਨਤਾਕੋਆਕਰਿਕਿਰਪਾਜੀਸੁਹੱਈਸੁਖਸੰ ਨਾਨਾਕਵਾਰ
ਨਯੰਨਾ॥੪॥੫੦॥ ॥ਰਾਗੁਬੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੁਕਾ
ਆਨੰਦੁਗੰਬੀਰਾ॥ਅਸਥਿਰੁਭਏਬਿਨਸੀਗਵਚੰਚਲਾ॥ਰਹਾ
ਗਏਖਿਨਾਹੀਆਪਰਾਚ੍ਰਮੁਦਸੀਆਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਸੰਤਸਦਾਸਹਾਈ॥ਘਰਬਾਹ ਗਨਾਬੇਪਰਮੇਸ ਰੁ ਰਹਿਓ
ਨਸਤ ਨਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਯਤੁਮਾਨ੍ਯਜੌਬ ਨੁਪ੍ਰਭਿਗੁਯਾ
ਅਪਨੀ ਤਸੁਖਪ੍ਰਤਪਾਨ੍ਯਾ॥ਅਯਨੇਦਸਾਕਉਦੁਨ੍ਯਖ
ਨਿਮਖਨ ਬੈਤੈਸਦਹੀਸਾਥਾ॥੨॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਤ੍ਯੁ
ਛਿਮਾਨ੍ਯੇਸਾਚਸਮੱਈ॥ਸਾਤਖਿਤਗੁਤਬੰਧੁਨਸਾਈਹੁ
ਜੁਗਾਦਿਤਗ ਤਹੁਹਸਾਈਹੁ॥ਤੁ॥ਤੈਸਕੀਯਸਖੁਕਸਾ
ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾ ਨਹੀਹੱਕੁ॥ਨਾਨਕਸੈਮਨਿਏਹੁਪ੍ਰਖਾ
ਤੁਹਮਾਰਾਪੁਰੇਸੁਆਰਥੁ॥੪॥੫੧॥ ਰਾਗੁਬੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਕੈਕਉਪੁਤਪਰੀਆਸੀਮਰ ਤਹਰਿਨਾਮੁਸਗਲ੍ਯਬਿਆਧੀ
ਗੁਰਕੀਦਾਸਕੇਹੱਏਪੁਰਨਕਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਲ੍ਯ
ਦੁਗਾਵਹਿਤਿਨਕਉਮਿਲ੍ਯਿਆਪੁਰਨਧਾਮਾ॥ਜਨਕਾਦਸੁ
ਦੀਨੁਦਾਤੀਹੱਈਪੁਨੀਤਧਰਮਾਈਜਾਮਾ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੁਧ
ਮਦਨੀ ਦਾ ਸਾਧਸੰਗਾਮਿਟਿਆਭ੍ਰਮਨਾਕੋਸੋਸੰਤੋਖ
ਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦ੍ਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੫੨॥ ਰਾਗੁਬੈਰਉਮਹ
ਪੰਚਭਾਮਜਿਪੰਚਸਾਖੇ॥ਮਿਥਿਆਸਨਗਿਤਉਠਭੇ
ਬਲਾਇਕਰੈਪਾਪੰਡਾਸੁਰਿਝੁਰਿਪਚੈਜੋਸੋਇਅੰਤ॥੧॥ਰਹ
ਮਾਖਿਨਾਸਤ ਝੂਠ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜੁਕਤਿਨਪਾਈਐਮੋ

ਸੰਤਜਨਾ ਕਉ ਜਾ ਮੁ ਜੱਪਹਿ ਨਸਾ ਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੁਖ ਨ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤ
ਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਜੱਤੇ ਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਕ ਗਤਾ ਕੀ ਪੈ ਜਾ
ਹਿ ਤੁ ਆਪੇ ਏਹ ਤੇ ਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿ ਲਵਿ ਬਖ
ਹਰਿ ਦਾ ਬਿ ਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਮੁ ਤ ਮੁ ਗਾ ਧ ਬਿ ਚੁ ਚੁ
ਤੁ ਆਪੇ ਦੇ ਹਿ ਬੁ ਝਾਈ ॥ ਜੱਤੁ ਪੁ ਤਾ ਵੈ ਸੱ ਈ ਕ ਰ ਸੀ ਅ ਦ ਨ ਰ
॥੪॥ ਜਾ ਤੁ ਉ ਪਾ ਈ ਤੁ ਪੁ ਧੰ ਪੈ ਲਾ ਈ ਆ ਭੁੰ ਡੀ ਕਾ ਰ ਕ ਮਾ ਈ
ਪ ਦਾ ਰ ਥੁ ਜੁ ਐ ਹਾ ਰਿ ਆ ਸ ਬ ਦੈ ਸੁ ਗ ਤਿ ਨ ਪਾ ਈ ॥੫॥ ਮ ਨ ਮੁ ਖ
ਤਿ ਨ ਕੀ ਬੁ ਨ ਸੁ ਜੈ ਦੁ ਰ ਮ ਤਿ ਆ ਗੀ ਆ ਨ ਅੰ ਧ ਕਾ ਕ ਦ ਜਾ ਨੁ ਪ
ਧਾ ਵ ਹਿ ਕ ਥ ਹੀ ਰੁ ਬੁ ਝੁ ਮ ਏ ਰੀ ਬਿ ਨੁ ਗੁ ਸੇ ਰਿ ਚਾ ਰਾ ॥੬॥ ਸ ਰੋ ਸ ਥ ਦੀ
ਜ ਨ ਸਾ ਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਆ ਪੇ ਮਿ ਲਾ ਏ ॥ ਗੁ ਰ ਕੀ ਬ ਚ ਨੀ ਸ ਥ ਦ ਪ ਰ ਗ ਟ ਹੋ
ਚਿ ਰ ਹੋ ਜਿ ਵ ਲਾ ਏ ॥੭॥ ਤੁ ਆ ਪੇ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਅ ਤੇ ਰੋ ਜ ਨ ਹੈ ਨਿ ਰ ਮ ਲਾ
ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਥ ਦਿ ਵੀ ਚਾ ਰੋ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਤਿ ਨ ਕੈ ਸ ਦ ਬ ਲਿ ਹਾ ਰੈ ਰੋ ਮ ਮ ਨੁ
ਧਾ ਰੋ ॥੮॥੨॥੩॥

ਰਾ ਗੁ ਕੈ ਰੋ ਚ ਉ ਅ ਸ ਟ ਪ ਦੀ ਆ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਘ ਰੁ ੨ ॥ ੧ ੴ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ
ਜੀ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਰਿ ਦੈ ਸੱ ਈ ਵ ਡ ਰਾ ਜਾ ॥ ਜੀ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਰਿ ਦੈ ਤਿ ਸੁ ਪੂ ਰੇ ਕਾ
ਜੀ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਰਿ ਦੈ ਤਿ ਨ ਕੱ ਟ ਿ ਨ ਪਾ ਏ ॥ ਨਾ ਮਾ ਥੀ ਨਾ ਜ ਨ ਮੁ ਬੈ ਧ
॥੧॥ ਤਿ ਸੁ ਸਾ ਜ ਹੀ ਜੀ ਸੁ ਹ ਰਿ ਧ ਨੁ ਰਾ ਸੀ ॥ ਸੱ ਵ ਡ ਭ ਾ ਗੀ ਸੋ ਜੁ
ਸ ਤ ਕਿ ਹਾ ਥਾਂ ਮ ਹਾ ਓ ਰਾ ॥ ਜੀ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਰਿ ਦੈ ਤਿ ਮੁ ਕੱ ਟ ਿ ਕ ਈ ਸੋ ਨਾ
ਨਾ ਮੁ ਰਿ ਦੈ ਤਿ ਸੁ ਸ ਹ ਜੀ ਸੁ ਖੈ ਨਾ ॥ ਜੀ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਰਿ ਦੈ ਸੱ ਸ ਤਿ ਤ ਲੁ ਅ
ਨਾ ਥੀ ਨਾ ਦੈ ਗੁ ਜੀ ਵ ਦ ਮੁ ਆ ॥੨॥ ਜੀ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਰਿ ਦੈ ਸੱ ਜੀ ਵ ਨੁ

ਸੀਵਆਗਿਆਕਾਰੁਕਾਵੱਟੀਜੀਅਦੇਵੈਆਧਾਕਾ।ਕਾਵੱਟੀਹਰਦਾ
ਕੇਚਰਨਿਮਝਾਗਾਕੱਟਿਧਾਵਿਰਜਪ ਤਨਾਮੁ ਦਾਗਾਕੱਟਿਪੁਨੀਤ
ਰਤੇਪੂਜਾਕੱਟੀਬੀਸਥਾਨੁਅਦ੍ਰਿਸਨਦੁਜਾ।।੫।।ਕੱਟਿਮਹਾਮੋਹ
ਕੀਹਿਮਾਲਹੰਸਾਕੱਟਿਓਮਤਤਿਜਾਕੀਕਤਚਮੰਸਾਕੱਟਿਪਰਾਪਤ
ਉਓਪਤੇਨਿਮਖਾਮਾਤਿਕਾਕੱਟਿਹਉਤੇਰੇਗਵੇਨਜਾਚੀ।੬।ਕੱਟਿਸਗਲ
ਆਸੀਕਥਾਹੀਗਿਆਨਾਕੱਟਿਧਿਆਨੀਧਰ ਤਧਿਆਨਾਕੱਟਿਸਗਲ
ਸਾਰੁਪਹੀਕਰਤੇਕਾਕੱਟੀਮਨੀਸ ਗਸੁਨਿਮਾਹਿਰਹਤੁ।੭।ਅਤਿ
ਤਨਾਸੁਅਗੱਚਗਸੁਆਮੀਨਾਪੂਰਨਗਹਿਆਘਟਅੰਤ ਰਜਾਮੀ
ਜਤਕ ਤਦੇਖਉਤਰਵਾਸਾਨਾਨਕਕਉਸੁਰਿਕੀਓ ਪੂਰਾਸਾਗਰ
ਗਰ।।੫।। ਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ।।ਸਤਿਗੁਰਿਮੱਥਉਟਿਕ
ਨੰਦਨੁ।।ਆਮੱਲੁਰਤ ਨੁਹਰਿਦੀਨੰਨਾਸਾ।।ਸਹਜਾਚਿਨੰਦੱਲਾਅ
ਨੰਤਾ।।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਆਚਿਤਾ।।੧।।ਕਹਨੁਨਾਨਕਦੀ
ਰਿਤਰਿਸਾਚੀ।।ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤੁਸੰਗਿਮਨੁਰਾਚੀ।।ਰਹਾਉ
ਆਚਿਤਹਮਾਰੈਕੱਜ ਨੁਭਾਓ।।ਆਚਿਤਹਮਾਰੇਲੀਜੋਨਾਉ।।ਆਚਿ
ਹਮਾਰੈਸਚਾਦਿਓਧਾਰਾ।।ਆਚਿਤਹਮਾਰੈਕੁਰੇਚੰਡਾਰਾ।।ਆਚਿ
ਹਮਾਰੇਕਾਰਜਪੂਰੇ।।ਆਚਿਤਹਮਾਰੇਲਾਬੋਵਿਸੂਰੇ।।ਆਚਿ
ਰੇਬੈਰੀਮੀਤਾ।।ਆਚਿਤੁਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ।।ਆਚਿ
ਹਮਕੀਆਦਿਆਸਾ।।ਆਚਿਤਹਮਾਰੀਪੂਰਨਆਸਾ।।ਆਚਿ
ਹਮਾਰਉਸਗਲਾਸੰਤਾ।।ਆਚਿਤਹਮਾਕਉਗੁਰਦੀਨੰਤਾ
ਆਚਿਤਹਮਾਰੇਚਿਨਮੇਚੇਰਾ।।ਆਚਿਤਹਮਾਰੇਮੀਟਿਅੰਧੇਰਾ।।ਆਚਿ
ਤੁਹੀਮਹਿਕੀਰਤਿਨੁਮੀਠਾ।।ਆਚਿਤੁਹੀਪ੍ਰਭੁਪਰਿਘਟਿਡੀਠਾ।।੧

ਛੁਟਕੀ ਸੱਈਆ ਬਸਾਨੁ ਗਿਓ ਬਚੁ ਚਨ ਪਾਨੁ ਪਾਨੁ
ਸੱਸੇ ਦੁੱਲਾ ਆਇਆ ਸੇਵਾ ਤੀਨੀ ਪਾਏ ਨਿਵੰਜਾਏ ਉ
ਮੀਲਾ ਕੇਖੁ ਕਪਟਾ ਬਹੁ ਨਿਆ ਵੈਜੰਨੀ ਚਾਰਾ ਗਾਇ
ਰਾਅਬੁਸ ਗੁਏਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰਾ ਘਰ ਕੀਤੁ ਤਿਤੁ ਖੁਥੇ ਬਿਸਰੋਗਾ
ਤਕ ਬੀਰੁ ਜੀਤੈ ਕੈਹਾਰੇ ਬਹੁ ਬੀਧੇ ਕਰਿ ਓਪੁ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰੀ
॥ ਰਾਗੈ ਗੁਖੁ ਘਰੁ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧੀਸਾ ਰੁ ਤਹ ਤੁ ਮੀ ਮੰਤ੍ਰ
ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਈਤ ਉਤ ਕੀ ਸੱਝੀ ਪਰੈ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਮੋ ਕਰਿ
ਮਰੈ ॥੧॥ ਨਿਜ ਪਦ ਓਪਰਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ਨੁ ਰਾਜ ਰਮੁ
ਮੋਰ ਬਹਮ ਗਿਆਨੁ ਰਹਾ ਓ ॥ ਮੁਲਾ ਦੁ ਆਗੇ ਬੰਧਿ ਆ
ਰਵਿ ਓਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ਪਛਮ ਦੁ ਆਗੈ ਸੁਰ ਨੁ
ਮੇਰ ਡੰਡੁ ਸਿ ਰ ਓਪਰਿ ਚੋਲੋ ॥੨॥ ਪਸਚ ਮ ਦੁ ਆਗੇ ਕੀ ਮੈ
ਹਾ ਤਿ ਹਸਿ ਣ ਓਪਰਿ ਖਿਚ ਕੀ ਅ ਓ ਗਾ ਖਿ ਚ ਕੀ ਓ
ਸਵਾ ਦੁ ਆ ਰਾ ਕਰਿ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ ਰੁ ॥੩॥ ੧੭
ਭੈਰਉ ਘੁਰੁ ॥ ਸੱਸੁ ਦੁ ਆ ਜੰਮ ਨ ਸਿਓ ਅਉ ਗੁਰ ਓ ਪਦੇ ਸ
ਸੀ ਓ ਜੁ ਕੋ ॥ ਕਾ ਲ ਪੁਰ ਖ ਕਾ ਮ ਰੈ ਮਾ ਨੁ ਤਿ ਸੁ ਮੁ ਆ ਕੀ
ਦਾ ਸ ਆ ਸਾ ॥੧॥ ਹੈ ਹ ਜੁ ਰੇ ਕਤ ਦੁ ਰਿ ਬ ਤਾ ਵ ਹੁ ਦੂ ਰ ਗ
ਹੁ ਸੁੰ ਦ ਰ ਘਾ ਵ ਹੁ ॥ ਰਹਾ ਓ ॥ ਕਾ ਨੀ ਸੱ ਜੈ ਕਾ ਇ ਆ ਬ
ਕਾ ਇ ਆ ਕੀ ਅ ਗਨਿ ਬ ਹਮ ਪ ਰ ਜਾ ਰੇ ॥ ਸੁ ਪ ਨੇ ਬਿ ਦੂ ਰੇ
ਰਹਾ ॥ ਤਿ ਸੁ ਕਾ ਜੀ ਕਉ ਜੋ ਗ ਨ ਮ ਰ ਨਾ ॥੨॥ ਸੱਸੁ ਦੁ ਆ ਜੁ ਸੁ
ਸਰ ਤੈ ਨੋ ॥ ਬਾਹਰੇ ਜਾ ਤਾ ਕੀ ਨ ਰਿ ਆ ਨੋ ॥ ਗਗ ਨ ਮੰ ਡ ਲ ਆ
ਸਕ ਰੁ ਕੈ ਰੋ ॥ ਸੱਸੁ ਦੁ ਆ ਨੁ ਬ ਤ ਸਿ ਰਿ ਧੇ ਰੋ ॥੩॥ ਜੋ ਗੀ ਗ

ਅੰਤਰਿ ਨੀਦ ਦੇਵਾ ਸਾ ਗਈ ਦੁਆਰੁ ਧਰਤੇਵਾ ਕਹੀ ਕਬੀਰ ਸੀਤੁ
ਦ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ਆ ਤਬ ਚੁਟੇ ਜਾ ਬਸਾਧੁ ਧਾਈ ਆ ॥੪॥੫॥
ਧਨਾਸਰੀ ਕੇਰਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥ ਜਬ
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ
ਕਿਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨੁ ਜਰ ਨਹੀ ਪੇਲੈ ॥ ਤਬ
ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਹਰ ਹੇ ਮਨ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਿਰ ਪਰ ਆਵੈ ਜਮੁ ਡੰਡਾ ॥ ਤਬ
ਕਿਆ ਬਪੁਰੀ ਕਰਿ ਹੈ ਸਰਦਾਰੀ ॥੨॥ ਜੀਤੇ ਬਸਤ ਪਰੈ ਜਗੁ ਕੇਰਾ ॥ ਮੁਏ ਕਉਨ
ਕਸ ਦੀਪ ਚਿਰਾਊ ॥ ਦਾਰ ਸੁਤ ਬੀਗੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥ ਕੇਵਲ
ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥੬॥੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਜੋਗੀ ਵਰ ਕੋ ਜੁਗ ਜੁਗ ਧਾਵੈ ॥ ਮਜਨ ਹੇਤਿ ਤੁਰਥਿ ਮਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ
ਇਸਨਾਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਕਰੈ ॥ ਸਭ ਵਾਲਾ ਖਪੈ ਗੰਧ੍ਰਬ ਤਰੈ ॥ ਸੋ ਖਜੁ ਕਰੀ ਅਹਿ ਕੋਟ ਅਠ
ਸੀ ॥ ਖਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਤੇ ਤੀਰਥ
ਫਲ ਹੋਇ ਖੇ ਖਾਨਾ ॥ ਚਉਗ ਸੀ ਖਾਹਿ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਬਾਘ
ਦਾਮ ਕਉ ਕੈਥੁ ਨ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨ ਬੀਚ ਸਾਤਿ ਪਨੇ ਧਾਈ ॥
ਰਿਖ ਲੋਜੁ ਜਾ ਕੈ ਜਾਦ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇ ਬਕੈ ਸੋ ਤਾਨੀ ॥
ਦੁਸੁ ਸੁਹੇਲੀ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਵੈ ॥ ਕੁਮਦਤੇ ਹਮ ਸਰ
ਬਾਗੀ ਦੇਹ ਜਾ ਬਾ ਛੋਹਿ ਬਜਾਗੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਮੀ ਪਨ ਹਸਾਈ ॥
ਕਿਸ ਤਨ ਜੀ ਕਿਆ ਖੁਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥
ਸਭ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹ ਤ ਹੈ ਉਹਾ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਹੈ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤ ਨਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਬਖਾਨਾ ॥੧॥

ਸੇਪਾਸੁਤੈਸੇਓਇਨਕਾ।੨।ਪੂਣਵੈਤੇਨਾਮਦੇਉਨਾਕੀਵਿਨਾਸੰਖਨਾ।੩।੨॥ ॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ਦੁਹੁਦਕਟੈਕਾ ਵੈਪਾਨੀ।ਕਪਾਲਗਾਇਨਾਮੋਦੁਹੀਆਨੀ।੧॥ਦੁਧੀ ਥੈਦੇਗਾਇਦੁਧੀਓਮੇਰੋ ਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ ਘਰਬੱਥਾਪੁਗੋਸਾਈਂਰਹਾਉ।ਸੋਇਨਕਟੈਮੀਐਂ ਤਬਰੀਆ ਮੋਹਰਿਆਗੋਧਰੀ॥ ੨॥ਏਕੁਤਗ ਤੁਮੋਹੈਂ ਰੇਬਮੋਨਾਮੇ ਨਗਾਈਨੁਹਮੋ॥ ੩॥ਦੁਧੁਪੀਆਇਕਗਾਤੁਕਘਰਿਗਈਆ ਮੋਹਰਿਕਾਦਰਸ ਨੁਭਾਇਆ॥ ੪॥ ॥ਰਾਗੁਭੈਰਉ॥ ਮੈਬਉਰੀਮੋਰਾਰਾਮੁਚਤਾਰਾ।ਰਾਮਚਿਤਾਰਉਰਾਮੀਸਾਰਾ॥ ਉਲੰਘਿਨ ਪੋਹਉਭਲੋਨਿਦਉਭਲੋਨਿਦਉਅੰਗਾ।ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਆਰੇਰੰਗਾ॥ ਹਾਉ॥ਬਾ ਦੁਬਿਬਾ ਦੁਕਾਹੁਸਿਉਨ ਕੀਜੈ।ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥ ੨॥ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿਆਈ।ਮੀਆਂਕੀਦਾਸਨਿ ਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਾਈ॥ ੩॥ਓਸਤਤਿਨਿ ਦਾ ਕਰੋਨਾਮੋਸੀਗੁਰੁਭੇਟਲਸੱਈ॥ ੪॥ ॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਹੁਖੀਹੁਖੰਚੁਪੀਉਨਤਾਵੈ।ਕਬਹੁਘ ਰਘ ਰਟੁਕਾਂਗਾਵੈ॥ ਬਹੁਕੁਰਨਚਲੇਬਿਨਾਵੈ॥ ੧॥ਜਿਓਰਾਮੁਰਾਖੈਤਿਓਰਹੀਐ ਕਿਰੀਮਾਹੀਮਾਕਿਬੁਕਬਨਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੁਤੇਤੰਬਾਵੈ॥ ਕਬਹੀਪਾਇਪਗੀ ਉਨਪਾਵੈ॥ ੨॥ਕਬਹੁਖਾਰਾਪੇਵੈ॥ ਕਬਹੁਮੀਠਾਮਹਾ ਰਸੁਖਾਵੈ॥ ੩॥ਕੁਨਤਿਨਾਮਹਿ ਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੈ॥ਜੀਹਗੁਰੁਮਿਲੈਤੇ ਰਹਾਰੰਉਤਰੈ॥ ॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੁਆਰੈ ਆਇਆ

॥३॥ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲੀਖਿਓਕਰਮਾ॥ਸੱਚਸੀਯਹੈਗੁਰਸੀਸਾ॥
॥ਕਹਨਾਮਦੇਉਇਹੁ ਬਿਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿਧਿਸੰਤਹੁਤਰਹਿਪਾਰੁ॥
॥੮॥ ॥ਭੈਰਉ ਮਃ॥ਸੰਤਾਮਾਕਰਾਂਈਪੁਕਾਰਾ॥ਪਤਿਰਾਖੋ
ਅਹੀਪਾਰਿਹਾਰਾ॥ਕਾਮਕਰੋਧ ਤਜਾਲਬਜਾਦੋ॥ਤਟੀਆਸਾਜ
ਗਲਾ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੱਕਰੇ॥ਜਿਹਦੈਹਰਿਨੀਕੱਸੀਆ
ਧਰੋ॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਧਾਬਸੀਕਰੀਨੀਸਕਰਾਜੇ ॥ਬਿਨਤੀਕਰਤ
ਨੀਚੁਪੂਤੁਪੂਜਾ ਦਕਰਹਿਆਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਰਉਅਉਰਨ
॥੨॥ਦੁਸਮਸਕਮੀਲਿਮੰਤਰਉਪਾਈਆਕਰਸ ਹਅਉਧਾਰ
ਰੀਚਤਰਜਾਜੁਆਜੈਰੋਗਖਿਓਜਾਗਮੋਮਾਈਆ
॥੩॥ਕਾਮਿਧਰੁਕਾਲੁਕਾਲੈਕੌਧਿਓਮੋਹਿਬਰਾਵਉਨੁਹੀ
॥ਧੀਤਪਿਤੰਬ ਗੜਿਕਵਲਾਈ ਬੰਮਾਮਾਹਿਹਰਿਬੁਧੋ॥
ਹਰਨਾਖਸੁਨੀਨਖ ਹਾਥਿਦਾਰਿਓਸੁਨਕਰੀਏਸਨਾਥਾ
ਨਾਮਦੇਉਹਮਨਹਰਿਲੀਆ ਵਹਿਗੁਅਭੈਪਦਪਰਤਾ॥੫॥੩॥੮॥

ਭੈਰਉ॥ ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ॥ਕਰਿਅਵਰਾਲੀਭੇਸਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਨਅ
ਲਾਸੀਕੀਨੀਕਉਜੈਸਪਤਪਯਾਲਾ॥ਤਮਪੋਸਕਮੰਦੁਤੇਮਾਇਹਵਿਧਿਵਾ
॥੧॥ਛਪਨਕੋਟਕਾਪੇਹਨੁਤੇਮਾਲੋਹਸਹਸਇਜਾਗਾ॥ਭਾਗਅਨਾਹਮੁਰਗੁਤੇ
ਨਕਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸਹਜਨੀਵਾਜਗੁਜਾਰੈ॥ਵੀਵੀ
ਸਿਉਕਾਇਨੁਤੇਮਾਨੰਕਰਆਕਰੈ॥੩॥ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾਲਾਖਿਨਾਏਕਿਹਧਨਿ
ਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਛੋਡੇਸਗਲਾਫੇਰੇਸਵਾ॥੪॥੪॥੧੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਪੁਛੋਸੁਨਚੁਚੇਨਾਮਾ॥ਦੇਖਉਗਅਤੁਮਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਚਲੀਆਲੇ
ਰਾਮਿਵੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸਮੀਲੋਗਉਰੇਹੁਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤਰੁਮਰੀਅਸੁ
॥ਚਾਰਿਸਾਹਓਸੀਕਉਠਾਹੀ॥ਵਿਚਾਮਿਲਕੀਆਨਹੀਵੈਕੋਈ॥੩॥ਓਨਾਕੀਬਹੁ
ਇਕਰਿਹੈਸੁਤੋਇਹੈਸੋਈ॥੪॥ਚਾਰਿਸਾਹੁਚਰਹਿਦਿਅੰਕਾਰਾ॥ਸਭਨਾਸਮੀਰਿਸੰਚ

॥੫॥ਹੁਰਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇਆ॥ਛੋਡਿਗਮਕੀਨ

ਬਾਣੀ	ਤਤਕਰਾ	ਪੰਨਾ	ਨਾਮ
੮੨੧	ਧਾਨੀ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧	੮੨੭	ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕ
੮੨੨	ਮਹਾਮਹਾਮਦ ਚੀਚ	੮੨੭	ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਰਾਮ
੮੨੨	ਗੁਰਿਆਈ ਕੇਵਲ ਸਬਦ	੮੨੭	ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
੮੨੨	ਸੁਨਿਕਰਿ ਉਨਾਂਸੰਘਨਾ	੮੨੮	ਤੇਰੀ ਅਗਿਆ ਮੰਨਣੁ
੮੨੩	ਸਗਲ ਬਦਨ ਤੇ ਮੀਸਟ	੮੨੮	ਸਭ ਜੁਗ ਤੇ ਵਡੀ
੮੨੩	ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨੁ	੮੨੮	ਤਿਨ ਬਸੰਤ ਜੋ ਗਿਆ
੮੨੩	ਆਪੇ ਦਰਸਿ ਮਿਲੇ ਸਾਜਨ	੮੨੮	ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲੁ
੮੨੩	ਸਾਗਰ ਬਿਖੁ ਪੁਤ ਮਹਾ ਦ	੮੨੮	ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਹੁ
੮੨੪	ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਿਚੁ ਸਕਰਿ	੮੨੯	ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ
੮੨੪	ਰਸਾ ਚਰਾਖਰ ਨਾਗਰੀ	੮੨੯	ਮੈ ਦਿਨ ਸਭੁ ਦੁਖੀਆ
੮੨੪	ਸਾਚ ਸਾਹ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦ	੮੨੯	ਰਾਮ ਮਹਾ ਰਾਵੱਡੀ
੮੨੪	ਬਰ ਉਤ ਰਾਗਿ ਰੰਚ	੮੨੯	ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਅਗਾਹ
੮੨੫	॥ ਮਃ ੩ ਰਾਸਾ ਚਉਚਾਲਸੇ	੮੩੪	ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਧਨੁ
੮੨੫	ਮਹਾ ਕੁਮੀ ਮਹਿ ਮਦ ਚਮੰ	੮੩੦	ਮਨ ਧਨ ਧਨ
੮੨੫	ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾ ਮਹਿਲਾ	੮੩੦	ਬਸੰਤ ਮਃ ੫ ॥
੮੨੫	ਹਰਿ ਸੇ ਵੇ ਸੱਜਣ ਕਰਾਲ	੮੩੧	ਹਟ ਵਨੀਯਨ
੮੨੬	ਅੰਤਰਿ ਪੁਰਾ ਮਹਿ ਹਰਿ	੮੩੧	ਤਿਸ ਬਸੰਤ ਜੋ
੮੨੬	ਰਾਗ ਦ ਬਿਲਾਵਲ ਕਰਿ ਦ	੮੩੧	ਜੀਉ ਪਰਾਹੁ
੮੨੬	ਮਾਈ ਆਮੰਤ ਸਚਾ	੮੩੧	ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ
੮੨੬	ਪੁਰੇ ਰਾਗ ਸਚਿ ਰਾਗ	੮੩੧	ਸੀ ਬਾਬਾ ਨੀਲੁ
੮੨੭	ਰਾਗ ਤਰ ਗਹਿ ਜਾਨਦੇ	੮੩੨	ਤੁਮ ਵਡ ਦਾਤਰ

ਪੀਅਤੁਸੋਵਿਸੁਨਿਰੁਵੀ	ਪਨੇ	ਅਸਟਪਦੀ ਮਃ ੧
ਕੀਸਬੰਲਤਮੁਧਪਾਵਹਿ	੮੩੫	ਜਗਾਕਉਆਨਾਮਨਾਚੀਚਿ
ਮਹਿਮਹਿਕੀਰਹਿਆਗਰੀ	੮੩੬	ਮਨਬੁਆਉਕੁਰਮਸੀਆ
ਸਮਰੰਗਸਭਗਏਦਾਖ	੮੩੬	ਦਰਸਨਦੀਧਿਆਸਨੀਸ
ਸਾਤੁਧਰਮੋਸਰਿਨਿਤਨ	੮੩੬	ਚਾਲਤਚੀਨਾਪਵਣੀਧਰ
ਗਾਜਚਰਨੀਸਰੇਵਣਦੁਖ	੮੩੬	ਮਲਚੁਰਮਅਯਲੇਚਰਮੁ
ਸਗਾਲਾਈਧਾਜਧਪੁੰਨੀ	੮੩੭	ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅਧੁਨੀ
ਕੀਨਾਬਿਧਾਚਿਨਸੇਗਾ	੮੩੭	ਆਪੇਚਦਰਾਦੁਨਾਚੇਲੀ
ਹੁੰਰੁਮੀਦਾਏਥੁਕੁਲਾਧ	੮੩੮	ਮਃ ੪ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ
ਹੁਕਮਕਰੀਕਰਿਮਿਹ	੮੩੮	ਮਃ ੫ ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
ਦੇਖਹੁਨਾਨਕੁਨਾਦੇ	੮੩੯	ਅਹਿਕਲਮਾਕਤੁਮੇਰੁਨਿਮ
ਹੋਈਏਕਤੁਮਿਨਾਨਾ		
ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੁਹੈਜਾਨ	੮੩੯	ਬਾਂਛਤਰੀਵਰਮਹਲਾ ੫
ਪੁਨਾਨਬੁਦੈਆਧਨਸੁ		
੭੬ ਬਸੰਤੁਮਃ ੯		
	੮੩੯	ਬਸੰਤੁਬਾਬਾਨੀਕਗਤਰਵੀ
ਸਾਧੱਇਹਤਨੀਮਾਬਿਸ੍ਰ	੮੩੯	ਅਉਲੀਯਰਵੀਅਉਲਾਅ
ਧਾਪੀਹੀਏਮਾਹਿਕਰਸੁ	੮੩੯	ਪੰਡਿਰਜਨੀਆਤੇਪੜੀਪੁਨਾ
ਚਲਾਕੁਲਾਕਸੁਦੁਲਾਕ	੮੪੦	ਜੱਇਧਸਮਹੋਜਾਇਆਗਪੁ
ਮਾਹਿਹੋਸਬਾਸਮਰੀਚਿ	੮੪੦	ਪੁਰਾਲਾਇਪਨਾਏਪੜਲਾਸ
ਗਾਈਐਧਨਧਾਈਚਿ	੮੪੦	ਇਸਤਨਮਨੀਮਧੇਮਦਨੱਚੇ

८४० ਨਾਇਕਏਕਬਨਾਸੇਯਾਚ
८४० ਮਾਤਾਪੁਤੀਪਿਤਾਤੀਪੁਤ
८४० ਏਕਾਦਿਨਸਮਾਨੇਤੁਰਤ
८४१ ਸਾਹਬਸੰਵਟਾਸੇਹਰ
८४१ ਕੰਤਿਆਹਰਸਤੀਧਰਬਾ
८४१ ਸਹਸਾਸਦਰਯਾਤ੍ਰੈਅਬ
८४१ ਤੁਝੀਸੰਮੁੰਕਾਰ ਸੁਨਾਨੀ
८४१ ਸੁਹਰੀਰੀਸੋਚਿਰਾਂਬਾਲ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੧॥

ਸਾਹਾਕੁਤੀਮਾਹੀਸਦਬਸੰਤੁਾਜੀਤੁਹਰਿਆਗਤੀਆਂ
ਕਿਆਹਉਆਖਾਕਿਮਨੰਤੁਾਤੇਰਾਕਿਨੈਪਾਈਆ
ਏਅੰਤੁਾਾਤੈਸਾਹਿਬ ਕੀਕਰਮੀਏ ਹਾਥਮਾਥੁਪ
ਹਿਆਤਮਦੇਉਾਕਰਾਉਾਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸੇਵਾਕਰੀ
ਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੀਾਆਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚਰੀ
ਏਪਾਈਪੁਰਖੁਤੇਾਾਵਿਚੁਸੰਸਾਰੁਤੁਕਮਤੁਾਕੀ
ਸਾਾਖਿਾਥਕਉਪਾਈਹਲਤਾਏਾਆਪੇਕਰਤੁਾਕਰੇ
ਜੰਮਿਸੁਫਲੁਹੋਤੀ ਖਟਏਾਾਗੁਰਾਾਕਲੀਜੰਮਿ

ਹੋਆ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਜੀ ਅਜੰਤਰੀ ਕੇ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਸਦ ਸਮਾਲਾ ਦਰੇ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ
ਪਾਈ ॥੧॥੨॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅੰਤਰਿ ਪੁਰਖੁ
ਨੇਹੁ ਲਾਇ ਏਕੰ ਵੇਖੈ ਅਵਰ ਨ ਕੱਈ ਦੂਜੈ ਭੱਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ
ਤਿਗੁ ਸੇਵੀ ਨਿਤ ਦਿਖਾਈਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਆਗੈ ਰਖਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ
ਮਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਆਪੁ
ਦਸ ਤਕਾਈ ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਮਨਿ ਆਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ
ਦੁਹੇਲੇ ਹਹਿ ਜੁਗਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਿ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ਇਸੁ ਕਰਤੇ
ਕੀ ਕਾਲੈ ਹੈ ਉ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮਦੇਉ ॥ ਤਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ
ਸੀਆ ਏ ਜਾ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪੁ ਚੀਨਾ ਏ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ
ਸਹਜਿ ਮਤਾ ਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਏ ॥੩॥੪॥ ਰਾਗੁ
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬਿਖੁ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਸੋਮਨਿ ਆਈ
ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਲੀ ਮੁਈ ਤ੍ਰਿਗੁ ਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਈ
ਦਰੀ ਸਾਚੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਗੁ ਤਮ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਆਪੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ਮੋਹੁ ਹਉ ਤ੍ਰਿਗੁ ਭਿਨੀ
ਜਨੁ ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਖਾਈ ਹਰਿ
ਪਵੈ ਸੋਮਨਿ ਆਈ ਸਦਾ ਸੰਤਿ ਸੁਖੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ
ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ਜਾ ਵੇ ਗੁਰ ਦੀ ਬਾਣੀ
ਸੁਖ ਸੰਸਾ ਦੁਖ ਅਗਨਿ ਨ ਜਾਲੇ ਦਰਦ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ
ਜੀਉ ਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਭ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੋਖ ਅਧਰਮੁ

॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥
ਕੁਰਾਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਾ ਕਰਮ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾ ॥
ਸੋ ਕੀਅਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਸੁਖ ਸੰਧਕਾ ॥
ਦਾਸ ਕਾ ਦਾਸੁ ਇਛਾ ਕਰੈ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਾ ॥
ਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਤੁ ਸੋਹੈ ਆਦਿ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥
ਓਹੁ ਆਗੈ ਜਾਵੈ ਨਾਈ ਤੋਟਾ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਵਰ ਸੇਵੀ ਰਿਦੁ ਖੋਟਾ ॥
ਜਨ ਸਾਚੇ ਜੀਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਜਾਣਿਆ ॥
ਆਗਿ ਗੁਮਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ਹੋਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥
ਸੋਈ ਤਤੁ ਜਿਨਿ ਨੀਰੁ ਕੀਆ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਕਉ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸੇਵਹੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਅਵਰੁ ਸੁਖੈ ਕੰਮੁ ਨ ਹੋਈ ਕਾਹਿ ॥
ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੮॥ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਕਰਣੈ ਉਧਰਸਿ ਲੋਗ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਮਾਧਿ ਆਲੋਗ ॥
ਏਕੋ ਹੇਆਏ ਨਾਮਹੁ ਕੁਲੇ ਜਨ ਮੁਗਦਰੇ ॥੧॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਵੇਖੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਧਰੇਖੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕਢੈ
ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੀਰਾ ਪਾਵੈ ॥
ਸੋ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥
ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ਜੁ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨਾ ॥
ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਇ ਹੋਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ॥
ਸੁਖ ਸਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥
ਦਰਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥
॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਰੇ ਕਰਮੀ

॥१॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਨੁਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਆਖੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰੈ ਮੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਗਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰੈ ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਜਾਗੇ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਨਸਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਆਖੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਧਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰੈ ਮੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਲਧਾ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਲਧਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਾਧਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰੈ ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਜਾਗੇ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਨਸਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਆਖੇ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਤਪਾਏ ਜਿਨ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਤ ਈਸਬਦੀ ਮਿਲਾਇ ਦਏ ॥ ॥੪॥੧੨॥੩੦॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ੧ ੐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਸੁਰਜਾ ਕਰਿ ਜੰਤਾ ਤਿਉ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜੰਤ ਧਰੇ ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਵੈ ਤਿਉ ਚਲਹਿ ਸਭ ਜੰਤਾ ਕਿਛੁ ਚਲਾ ਨਾਹੀ ਜੰਤ ਕੇ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥ ਇਕ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ਆਪਿ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਸੁਰਜਾ ਕਰਿ ਜੰਤਾ ਤਿਉ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜੰਤ ਧਰੇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਹਟਵਾਣੀਆਹੁ ਮਾਲੁ ਖਰੀਦੁ ਜੁ ਆਗੈ ਨਿਬਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲਾਹਾ ਕਹਾ ਜਿ ਤੋਟਾ ਨਾ ਵਿਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿ ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ॥ ਓਇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ॥ ਸਚੁ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਪੈਮਾਨਾ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਮੁਹਿ ਸਚੁ ਪਵੈ ॥ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਬਾਹਿ ਲਵੈ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨ ਵਣਜਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਲਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨ ਵਣਜਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਲਵੈ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਸਚੁ ਜਾਪਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਸਚੁ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਬਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਬਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਬਾਹਿ

ਕਾਕਰਕਿਰਪਾਮੱਹਿਦੇਹੁਦਨੁਜਾਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਤੇਊਤਮਪੁਰਖਾ
ਬਾਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਮਗੰਗਾਸਭੁਗਏਪਾਪਾਰਾਮਗੰਗਾ
ਬੁਨਹੀਸੰਤਾਪਾਗੱਬਿਦਜੂਪ ਤਮਕੁਮਿਟੈਅੰਧੇਰਾਗਰੀਮਾ
ਕੇਬੁਨਾਹਿਢੇਰੁ॥੧॥ਬਾਸੰਤੁਹਮਾਰੈਰਾਮਗੰਗਾਸੰਤਜਨਾਸੀਉ
ਸੰਗੁਗਹਾਉ ਸੰਤਜਨੀ ਕੀਆਉਪਦੇਸੁਜਹਾਗੱਬਿ
ਤਰਾਤੁਮੱਧੰਨੇਦੇਸੁਹਾਚਲਿਤਰਾ ਤਹੀਨਉਦਿਆਨਖਾਨੁਗੁਰ
ਦੇਖਦਿਖਦਿਖਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਨਰਮਝੱਗਗੰਗੁਸਾਮਿ
ਕਲਤੁਸਦਾਸੰਗੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁ ਪੂਰਬਕਰਮਹਾਈਉਦੁ
ਕੁਰਾਗਜਸਾਗਾ॥੩॥ਜਗਨਕਮਾਨਸਿਉਨ ਗੱਧਿਆਨੁਕਰੀਬਿ
ਧਾਪੂਰਬਲੀਨੰਦਨੁ ਤੇਊਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਾਬਉਪੂਰਾਜੀਪਾਸ
ਆਮੀਸਦਹਜੁਰੇ॥੪॥੧੧॥ ॥ ਬਾਸੰਤੁਮਹਲਾ੫
॥ ਚੁਪਰਮੋਸਤੁਨਿਤਨਵਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਤਵਾਪ੍ਰਭੁਧ
ਆਸੀਬਾਧਾਜਾਕੋਸੀਮਰਹਿਨਹੀਸੰਤਧਾ॥੧॥ਧਾਸਾਮੁਧਿ
ਇਕਮਹਿਇਕਕਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਦਸਰਣਾਈਸਭੈਸਾਹਿਕ
ਬਿਆਕੰਠਿਲਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭਿਆਥੇਰਖੇ
ਦਦੁਸਭੈਭ੍ਰਮਥਕੇ॥ਬੀਨੁਗੁਸਾਚੇਨਹੀਜਾਈਦੁਖੁਦੇਖਿ
ਉਗਾਰੇਧਾਈ॥੨॥ਕਿਰਤੁਹੋਨਾਕਾਸਿਦਸਿਨਾਹੀਬੀ
ਪਹੁਚੀਆਪਿ ਧਾਹੀਜਨਕਾਰਬਦਾਖਾ ਆਪੈਸੰਤੇ
ਨਾਕਉਪਹੁਚਨਸਕਾਸਿ॥੩॥ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਰਖੇਕਰਿਸੰਤ
ਆਖੋ ਅਖੰਡਪੁਰਨਜਾਕੱਥਕਥਾ ਰਹੁਗੱਬਿਦਹਿਗ
ਗਾਈਗਾਨਕੁਮੀਹੋਰਿਛਰਹਿਧਿਆਈ॥੪॥੧੨॥

ਤੁਲਾਇ ਉਧਰੇ ਦੀਨ ਦੇਖਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਸਾਧ ਪ੍ਰਭੀ
ਦੇਖੈ ਆਮੀ ਵਸਤੁ ਹੈ ॥੩॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤੈ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਹਨ ਰਹੈ
ਰਹਤਈ ॥੪॥੨॥੧੫॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ
ਦਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਬਖਸਕਰਾਏ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਰਖਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤ
ਸਗਲ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਗਲੀ ਆਏ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਸੰਗਿ ਸੰਤਾ ਪਰ ਦੇਖਤ ਆਪਾ ਸਭ ਆਪਾ ॥
ਉਨਿ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਕਾਜ ਕਰੇਨਾ ਉ ਸਭ ਦਾਸਾ
ਮਹਿ ਵਰਤਾਉ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ
ਘਰੇ ਨੀਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥੧੬॥ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੈ ਨਿਹਾਲਾ ਅਪੁਨੇ ਸੇ ਕਉ ਈਆ ਦਇਆ ॥
॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਕਢਿ
ਜੰਞੀਸਾਰਿਓ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਜੋ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ
ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਹੀ ਪੇਖੈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਆਪੇ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਕਿਛੁ
ਨਾਨਕ ਉਚਰੈ ॥੪॥ ॥੪॥੧੭॥

॥२१॥५८॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ਤਾ ਕੀਓ ਜੋ ਸੁਖ ਸਕਤੁ ਹੈ ਮਾਨਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡ ਨਹ ਪਤੀਜੈ ॥
ਜੋ ਦੀਸੈ ਕਛੁ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ਜਿਉ ਤਿਮਰ ਕੋ ਫੰਦਾ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰੀ ਹਰਖ ਸੋਗ ਨਹ ਬਾਂਛੈ ॥
ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਜਾਨੈ ਸਮ ਕਰਿ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪੁਰ ਨੇਰੋ ॥੨॥੧॥
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਾਹੇ ਰੀ ਬਨ ਕੀ ਸਾਜਸਿ ਕਰਤਾ ॥
ਤੇਰੋ ਹੀਉ ਨ ਜਾਈ ਰਹਾਉ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਅਰੁ ਸੰਤਿ ਆਸਾ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰਾ ॥
ਇਹ ਫਾਸਾ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਗਰਭ ਮਹਿ ਬਾਰਕ ਰਾਖੈ ਤੇਰੋ ਓਸ ਗਰਭ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ॥
ਤੇਰੋ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਹਾ ਕਿਰੀਸਰ ਨਾਹੀ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੩॥
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਜੀ ਭੂਲੇ ਭੂਲਾ ਕਾਲੁ ਸਿਹਾਰੈ ਤੇਰਾ ॥
ਨਹੀ ਨ ਅਜਹੁ ਗਾਂਠਹਾ ਸਮ ਸੁਧ ਨੇਰਾਂ ਇਹੁ ਜਗੁ ਕਾਚੋ ਭਾਂਡਾ ॥
ਏ ਨ ਮੈਸਾ ਚੀਮਾ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੋ ਹਰਿ ਬਸਤ ਤਨੀ ਮਹਿ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਮੀਤਾ ॥
ਤਾਹਿ ਮੀਤਾ ॥੨॥ ਬਾਲ ਅਉ ਤਰੁਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
॥੩॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਨ ਕਹਾ ਥੀਸਾ ਮਨਾ ਅਨ ਕਹਾ ਥੀਸਾ ॥
ਮਨਾ ਤਨੁ ਥੀਨੋ ਜਾਸੀ ਉਪਰੈ ਕਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਮੇਲਾ ॥
ਪਹਾ ਕੈਸਾ ਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬੀਚਾ ॥੧॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝੁ ਹੈ ਹੁਆ ॥
ਇਕ ਗਾ ਤਨ ਗਾਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਤ ਜੁਤਿ ਹੈ ਰੰਗਾ ॥੩॥੪॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ
ਆਦੀ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇ ਓਹਿ ਨਿਮਾ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵਨ ਤੇ ਰੋ ॥
ਬਿਸਮਾ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇ ਆਮਾ ਤਨ ਤੇ ਕਾਗੀ ਓਪਰੀ ਓ
ਆਗਿਆ ਅੱਕ ਮਹੁ ਏਹ ਰਸੇ ਨ ਸਾ ਕਹਿ ਗਹੀ ਕਾਗ ਤੇ ਗਾ

ਅਸਾਹਮ ਕਾਸ ਹਸਾ ਚੁਕਾ ਰਾਤ ਜਨਮ ਮੀਨ ਬਧਾ ਪਾਇ ਆਗਾ ਤੇ ਮਨ ਸਾਗਰ ਬਾਬੀ
ਸੀਅ ਨਤੇ ਨੀਆ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ਆਗਾ ਰ ਜਾਕਉ ਹੱਤ ਕੁਟੰਬ ਕੁਟੰਬ ਕੁਟੰਬ
ਕਾ ਸੱਜਾ ਬੀਟ ਗਨ ਗਾ ਹੈ ਰਾਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਧ ਕਰੀ ਸੰਜੋਗ ਕੱਉਰ
ਬੰਧਾ ਹੋਤ ॥੨੬॥

ੴ ਸੋਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਇਕਤੁਕੀਆ ॥

ਕਉਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ਨਾਮੁ ਬੀਸਾਰਿ ਗੈਦੇ ਖੁਭੀ ਤਿ ਗਮੁ ਆਵੈ ਚੱਲੇ ਬੀ
ਨਹੀ ਨਾਗਸੀ ਉਤੁ ਟੀ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕੂੜੁ ਯੁ ਬਿਖੁ ਚਾ ਰੁ ਕਾ ॥
ਥਿਨਾ ਕੈ ਸੋਗੁ ਹਨ ਚਾ ਰੂ ਰਹਾ ਉ ॥ ਘਰੁ ਬਾ ਜੁ ਕਾ ਪੁ ਨ ਨਘੋ ॥ ਚੇ ਰ
ਬਾਲੀ ਬੁ ਦ ਚੁ ਦਾ ਹੇ ॥ ਰਿ ॥ ਮਾ ਰ ਚੁੰ ਦ ਤੇ ਧ ਰੇ ਚ ਕੁ ਢੇ ॥ ਰਿ ॥ ਸਰ ਚ ਜੱ ਤਿ ਨ
ਸੀ ਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਰ ਚ ਉ ਪਾ ਇ ਗੁ ਰੁ ਸੀ ਰਿ ਮੱ ਰਾ ॥ ਛ ਗਾ ਤਿ ਕਰ ਉ ਪ ਰਾ ॥
ਤੁ ਤੱ ਗਾ ਨਾ ਮੇ ਰ ਤੋ ॥ ਚਾ ਹ ਉ ਤ ਖੁ ਓ ਤੁ ਗਾ ਨਾ ਮੁ ਦ ਗਾ ਇ ਚ ਲੈ ॥ ਚਾ ਸੀ ॥ ਚੱ
॥ ਪਾ ਤਿ ਖੱ ਈ ॥ ਬਿ ਖੁ ਅੰ ਚ ਲੀ ॥ ਪਾ ਇ ॥ ਸਾ ਚੀ ॥ ਨਾ ਮੇ ਰ ਤ ਉ ਪ ਤਿ ਸੀ ਉ ਪ
ਸਾ ਇ ॥ ਜੱ ਕੇ ਚੁ ਕੀ ॥ ਨ ਸਿ ਖੁ ਭ ਜਾ ਇ ॥ ਤੇ ਮਾ ਨੈ ॥ ਨਿ ਰ ਭ ਉ ਮੇ ਰੀ ਮਾ ਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾ ਮ
ਹੋ ਮੁੰ ਦ ਚੱ ਚੁ ॥ ਗਾ ਪ ਨ ਫੁ ਲ੍ਹ ॥ ਮੀ ਠੇ ॥ ਰ ਸ ॥ ਸੱ ਗ ॥ ਗਾ ॥ ਬੀ ॥ ਲੋ ॥ ਬੀ ॥ ਗ ॥ ਸੋ ॥ ਤੇ ॥ ਤੱ ॥ ਸੱ ॥ ਗ ॥
ਸ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਡੁ ॥ ਕੀ ॥ ਨ ॥ ਸਿ ॥ ਹੱ ॥ ਗ ॥ ੫ ॥ ਕਾ ॥ ਯ ॥ ਨੁ ॥ ਪ ॥ ਹਿ ॥ ਗ ॥ ਸਿ ॥ ਆ ॥ ਧਿ ॥ ਕੁ ॥ ਸੀ ॥ ਕਾ ॥ ਗੁ ॥
ਨਾ ॥ ਫੁ ॥ ਨੀ ॥ ਗੁ ॥ ਪੁ ॥ ਢਿ ॥ ਕਾ ॥ ਗੁ ॥ ਆ ॥ ਸਾ ॥ ਸ ॥ ਹ ॥ ਸਾ ॥ ਚਾ ॥ ਧ ॥ ਉ ॥ ਚਾ ॥ ਗੁ ॥ ਨਾ ॥ ਮਾ ॥ ਬੀ ॥
ਸੁ ॥ ਖ ॥ ਧ ॥ ਚੁ ॥ ਬਾ ॥ ਗੁ ॥ ਦ ॥ ਗਾ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਪੁ ॥ ਤ ॥ ਰੀ ॥ ਗ ॥ ਨ ॥ ਕੁ ॥ ਆ ॥ ਗੁ ॥ ਨਾ ॥ ਮੁ ॥ ਕ ॥ ਤ ॥ ਪੁ ॥ ਸ ॥ ਚੁ ॥
ਦੁ ॥ ਖ ॥ ਦ ॥ ਗਾ ॥ ਇ ॥ ਓ ॥ ਸੇ ॥ ਵ ॥ ਚੁ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਭ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਮ ॥ ਅ ॥ ਪ ॥ ਗਾ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਬ ॥ ਦ ॥ ਬੀ ॥ ਖੁ ॥ ਤਿ ॥ ਅ
ਬੀ ॥ ਦ ॥ ਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸੱ ॥ ਹ ॥ ਨਿ ॥ ਮੱ ॥ ਹੀ ॥ ਲੀ ॥ ਆ ॥ ਮ ॥ ਨੁ ॥ ਮੱ ॥ ਹਾ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਕੈ ॥ ਸ ॥ ਬ ॥ ਦ ॥ ਧ ॥ ਖ ॥ ਨਾ ॥ ਤੱ

ਹੋਨਾਮੁਕਰਨਹਿਚਾਹਹਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਰੇਤੇਰੇਨਾਮੀਮੰਤੁਜੋਬੋਲਹਿਤੇਰੇਬਿਨਯਾਕੀ॥੨॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਮਨੁਬੁਧਿਖੋਤੁਭਇਆਸੀਆਗਿਆਨੁਗਇਆਅਭਿਮਾਨੁ
ਬਧਾਯਤਾ ਨਉਦਿਬਧਮਾਇਆਨਹਆਸਾਥਿਰੁਦੀਸੈਇਕਤਾਇ॥ਸੀਤੀਨੀ
ਹਲੀਆਕੰਠਿਧਾਇ॥੧॥ਮਨੁਬੁਧਿਖੋਤੁਸਮਝਸਿਆ ਚਨਾਇ॥ਗੁਰਸਬ
ਚਾਰੈਸਹਜਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਬੁਧਿਖੋਤੁਭਇਮਸਤਦਰਤਕਾ ॥ਗੁਰ
ਬੀਰਖੇਚਹੈਚਹੁਚੀਕਾਗਾਹੋ ਗਾਜੁਜੀਉਫਮਸੀਚਰਮਹਾਗਸਤੰਬਾ
ਥੀਓਸੀਸੁਮਾਗਾ॥੨॥ਮਨੁਮਗਯਕੁਦਾਦਰੁਤਗਤੇਹੀਨੁਨਕੀਰੁਸਹਸਾ
ਨਾਦੀਨੁਤਾਕੈਜਾਤਿਨਪਾ ਤੀ ਨਾਮਾਨੀਨੁਸਭਿਦੁਖਸਖਈਗੁਹ
॥੩॥ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਾਕਿਰਾਖੁ॥ਗਿਨੁਹਾਰਿਸਗਲੇ ਪਚਿਮਾ
ਅਧੇਸੁਰਤਆਧੇਰਾਖੁ॥ਧਰਧਾਵਣਦੇਖੈਜਾਣੈਆਪਿ ॥੪॥ਅਨੇ
ਜਾਏਕੀਮੁਕਹਉਜਾਣਿ॥ਗੁਰੋਪਦੇਸਿਬਿਰਥਾਕਹਉਆਣਿ॥ਅਵਰਨ
ਗੁਣਕਹਾਇਗੁਰਸਬਦੀਰਤਸਚਸਮਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੀਲੇ
ਮਤਿ ਊਤਮਹੋਈ॥ਸਤੁਨਿਰਮਾਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਈ॥ਸਦਾਸੁਚ
ਸਚੈਰਾਤਾਸਚੁਦਾਨੁਮੁਖਥਾਲੈਅਵਰਨਕਾਇ॥੬॥ਸਚੁਮੈਵੈਖਾਲੈਆਹਾ
॥ਤਤਮਾਹਿਏਕੰਕਿਚੁਕਥਲੁਨਜਾਇ॥ਸਤੁਹੁਕਮੁਬਿਹਰਤੇਹੁਰੀਸਾਸਾਇ॥
ਦੁਖਸੁਖਸਚੁਤੇਸੁ ਰਜਾਇ॥੭॥ਤੂੰਅਤੁਲੁਨਤੁਲੰ ਕਦੇਸੀ
ਗਸਬਦੁਸਹਜੇਅਤਿਅਗਾਹੀ॥ਤੁਮੱਟਹੁਨਕੁਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥ਜਨ
ਮਾਨੈਅਸਚੁਸਲਾਹੀ॥੮॥੨॥ ॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ
ਚਰਸਹਨਕੀਧਿਆਸਜਿਸੁਨਰ ਹੱਸੀ॥ਏਕਤੁਰਾਚੈਧਰਮਰਾਇਦੱਸੀ॥
ਦੁਸਬੇਅੰਮੈ ਤੁਖਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਏਕਸਮਾਈ॥੧॥ਤੇਰਾਗਾ
ਉਰੇਤੀਬਿਲਮਾਈ॥ਗਈ ਭਲਾਕੱਚੀਨ ਸੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਈ

ਸੰਤ ਕੀਵਾ ਗਯਾਲਾ ੫ ਪਉੜੀ। ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਰਨਾ ਮੁਧਿਆਈ ਕੈਹੱਥੁ ਹੁਰਿਆ ਕਰਤਾ ਕਰਮਾ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਜੀ
ਕੁਰਹਾਈ ਵਡੁਤਾ ਦੁਰਿਤ ਵਞਾਉਲਿਆਂ ਔਰ ਤੁਹਜੁਧਾਈ ਮਿਲੇ
ਪੁਸੁਖੁ ਉਪਜੇ ਲਖੀਸਭ ਥਾਈ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰੇ ਚਹੁੰਦੇ
ਦਾਈ ॥੧॥ ਪੰਜੇ ਵਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੱਅਗਾ ਅਪਣੇ ਖ ਗਲ ਨ
ਈ ਆਹਾ ਚਿਦਾ ਸੁਖ ਫੁੱਅਗਾ ਰੱਗਾ ਸੱਗਾ ਸਭੋ ਮਿਟਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾਨੀ
ਆਦਿ ਨੈਨਾ ਮੁਧਿਆਈ ਦਾ ਫਿਰੇ ਧਾਇ ਨ ਮੱਅਗਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਰਿ
ਸਾਕ ਸੱਟੀ ਫਿਰੇ ਹੱਅਗਾ ॥੨॥ ਰਿਧ ਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭ ਧਾਸਮ ਕੇ ਵਰਤਾਈ ਮਾਰਿ ਧਾਵੈ ਕਹਨਿ ਧਿਆਈ ਨੀ
ਨਿਤ ਸੇਵਗ ਤਸੁਹਾਵੈ ਅਗਮ ਅਗੱਚ ਗੁਸਾਹਿ ਬੱਦੁਸਗ ਅਵੈਨ ਕਾ
ਸਬ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਾਨਕੁ ਸੁਹੇਲਾ ਹੋਆ ॥੩॥੧॥ ਵਾਸੰਤਕ ਕੁਮ
ਛੰਤ ॥੮॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਦਰਗ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ੮੭॥

ਰਾਗੁ ਸੰਤੁ ਵਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦੁਨੀਆ ਕਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ਘਟੀ ਘਟੀ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ
ਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮਉਲਿਆ ਜਤ ਕਾਈ ਜਤ ਉਦੇਖਾ ਤ
ਥੀਆ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਵੇ ਦਾਸਿ
ਹੋਮ ਉਲੀ ਸਿਉ ਕਰਤੇ ਬਾ ॥੨॥ ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿ ਉਜੋਗੀ ਧਿਆਨੀ
ਗੀਰਖੁ ਮਉਲਿ ਅਗੀ ਸਭ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥੧॥ ॥ਬਾਣੀ॥ ਗਾਂਢਿ
ਮਾਮੇ ਪੜਿ ਪੁਰਾਨਾ ਜੱਗੀ ਮਾਤੇ ਜੱਗਾ ਧਿਆਨਾ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ
ਹੋਮ ਜਪਾ ਮਾਤੇ ਤਪੀ ਮਾਤੇ ਤਪੈ ਤੇ ਦਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋ ਨ ਜਾਗ

ਗਾ ਸੰਗਹੀ ਚੱਲਯ ਰਮੁਸਨ ਆਗੂ ਰਹਾਉ ਸਾਗੁਰੂ ਸੈਂ
ਤੁਜਾ ਮੋਸਰੇ ਸੰਕੁਰਾ ਸੰਕੁਜ ਮੋਚੁਰਨਸੇਵਾ ਕਬਿਨਾਗੇਨਮਾਨੈਰੇ
ਵਤਵਰੂਪ ਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ ਗੋਸੋ ਈ ਸਾਰੁ ਇਸੁਰੇ ਜੀਵਆਧਿ
ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਰਾਮਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਸੋਇਯਾਸਮੁਹਜਾ
॥ਪੁਤਿਬਾਪੁਖੇ ਪਾਸਈਆ ॥ਬਿਨੁਸਵਦਾਖੀਪੁਖੇਕਾਈਆ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਸੁਤਮੁਕ ਪਾਈਐਪੁਨੀਮਾਉ ॥ਰਹਾਉ ॥ਪਰਾਸ੍ਵਬਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਨਤਾ ॥ ॥
ਨੈਬਿਨੁਪਿਰਪਿਰਹਾਸਤਾ ॥ਨਿਦ੍ਰਾਬਿਨੁਨਕੈਸੋਦਾਬਿਨੁਬਾ ॥
ਬੀਰਾਬਿਨੁਜੈਦੋ ॥੨॥ ॥ਬਿਨੁਅਸਥ ਨਰਾਉਪਾਵਹੀ ॥ਪਰਬਿਨੁ ॥
ਦੁਘਨੇਰੀ ॥ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਾਧਿ ॥
॥੩॥੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਏਪੜਸਾ ॥
ਪਾਸੰਗੋਸਧਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲਾ ॥ਮੋਕਉ ਕਹਾਪਠਾਵਹੁ ਜਮਸਾਲਾ ॥
ਪਾਮੋਰੀਪਟੀਆਲੀਖਿਦੇਹੁਸੀਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ਜਹੀਖੜਉਬਾਰਾ
ਨਾਮੁਨਾਮੇਰੋ ਅਉਰਪੜਸਿਉ ਨਹੀਕਾਮੁ ॥ਰਹਾਉ ॥ਸੰਡੇਮਰਕੇਕਹਿ
ਜਾਈ ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਾਲੇਬੇਗੀਆਈ ॥ਤੁਹਮਕਹ ਨਹੀਪੜਾ
ਨੇਤੁ ਝੂਠੁਤੁਛੜਾ ਉਮੇਰੱਚਹੀ ਓਮਾਨੀ ॥੨॥ਸੱਬਉਰਾਮੰ
ਪੁਬਾਰਬਾਰਾ ॥ਪ੍ਰਭੁਜਾਲਯਾਲੀ ਰਖੀਏਹਾਰਾ ॥ਈਕੁਮੁਤ
ਗੁਰਹਿਗਯੋ ॥ਮੋਕਉਘਾਲਿਜਾਰੇ ਕਹਾਗਰੜਯੋ ॥੩॥ਬਾ
ਗੁਰੱਧਿਓਗਿਆਨੁ ॥ਤੁਝੁਝੂਠਨਹਾਰੱਮੁ ॥ਹਿਰਦਾਉਮ
ਤੇਨਿਕਸੇਰੇ ॥ਬਿਸਥਾਗਹ ਰਨਾਥਸੁਏਰੇ ॥ਓਨਮਬੀਰ
ਓਇਪਰਾ ਪੂਰਖਦੇਵਾਯੇਦੇਵਾ ॥ਕੁਗਤਿਹੋਤਨਸੀਖਕਹਾ
ਕਬੀਰੱਲਯੋਨਪਾ ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਿਪਾਰੇਅਨਿਕਥਾ
॥੪॥ ॥ ॥ ॥ ॥ਇਸੁਤਮਨਾਯੇਮਦਨਰੱਗਾਜੀ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁ ਕਤਜਾਈਐਮੋਹਪਟਲਾ

ਸਚਿਤੁਨਚਲੈਸਾਨੁਭਇਓਪੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਦਿਵਸਮਨਭਈਉਮੰਗ॥
ਨਚਲੋਆਵਉਸੁਗੰਧਾਮਾਖੁਨਚਾਖੀ ਕ੍ਰਮਮਾਇਓਸੋਕ੍ਰਮਮੁਬਾ
ਰਮਨਨੀਮਾ॥੧॥ਜਨਮਜਾਈਐਤਰੁਜੁਪਾਖਾ॥ਰਹਿਓਹੋਸਤਸਮਾਨਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੰਜਾਇ॥ਊਹਾਂਨਹੋਈਹਾਨਨਹੋਇ॥੨॥ਸਾਤਿਗੁਰਮੋਬਲੋਹਾਗੀਤੁ॥ਮੋਹਥਕਲਬੂਮਕਾਟੇਮੀਤ॥ਗਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮਿਸਮਤਬ੍ਰਹਮਾ॥ਸਬਦੁਕਾਟੈਕੋਟਿਕਰਮਾ॥੩॥੧॥ਰਾ॥੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁ

ਸਾਚੋਧੁਸੰਕਟਦੈਸੇਵਕਕੋ॥ਹੀਉਂਕਾਲੁਨਸਾਕੈਫਿਰਿਜੋਹ॥ਕੋਟਿਕਰਮਕੇਪਾਤਿਕਖੋਵੈ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨੋਜਸੁਗੋਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਅਪਨੇਧਨਕੀਮਤਿਜਾਨੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਂਮਹਿਪਹਿਚਾਨੈ॥੨॥ਗੰਗਾਗਾਈਆਂਗੋਦਾਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾਨਾਗਾਇਕੋ॥ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈਤ ਸੇਵਕਨਾਮਾ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਪ੍ਰਭਕਾਹਾਮਿਆਤਿਨੀਪ੍ਰਭੁਚਾਹੈ॥ਕਾਗਉਆਤੁਬੈਕੋਸਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਪੁਦੇਤਾਮਿਗੰਥਿਬੀਦੇ॥ਤਾਮਿਲੈ ਚਾਪਬੀਠਲਾ॥੧॥ਬਾਘ
ਨੈਆਬੇਰੁਚਾਹਉਖੇਦਿਨਸਕਉ ਤੇਰਾਧਰੁਨਪਾਇਆਬੀਠਲਾ॥
ਹੋਹੁਦਇਆਲਾਸਤਿਗੁਰਮੋਲੇਤੁਮਕਉ ਪਾਰਉਤਾਰੇਗੋਪਾ
॥ਨਾਮਾਕਹੈਹਉਤਰਿ ਕੀਨਜਾਨਉ ਮੋਕਉਬਾਹਦੇਹਿਵਡਾਈ
॥੪॥੨॥੧੧॥ ॥ਬਸੰਤੁ॥ ॥ਸਹ ਜਅਵਲਿਪੁਨੁਮੇ
ਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ਪੀਛੈਤਿਨਕਾਲੋਕਹਾਕਤੀ॥੧॥ਜੋਧਾ
ਖਟੀਹਾਂਕਤੀ॥ਸਗੇਧੱਵ ਨਚਾਲੀਆਡੁਲੀਗਾਹਾਉ॥
ਬੀਰਹਾਬੀਰਤਾਹਰਿ ਚਰ ਨਮੋਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥੨॥

१७	ਸਤਿਹਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿ	८४८	ਮਾਈਜੀਕੀਜੀਹੀ
पने	ਰਾਗਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧	८४८	ਮਾਈਸਾਤਿਸਾਤਿ
८४४	ਅਪਨੇਹਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ	८४८	ਮੇਰੇਮਨਿਬਾਸ
८४४	ਹਰਿਮਿਚਿਨਕਿਉਤੁਮੀਐ	८४८	ਅਬਮੋਹਿਗਮਤ
८४४	ਦੁਰਮਤਿਮੇਰੀਖਪਿਖਪਿਗਈ	८५०	ਓਇਸੁਖਕਾਸਿ
८४५	ਮ:४ ਹਰਿਕੇਜੰਨਹਰਿ	८५०	ਬਿਖਈਹਿਨਗੰਦ
८४५	ਗੋਬਿਦਚਰਨਮਨਮੋਹਿ	८५०	ਅਦਗਤਬੁਝੈ
८४५	ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ	८५०	ਅਨਦਿਨਰਾਮ
८४६	ਗੋਬਿਦਕੈਓਸਿਕਾਰਿ	८५१	ਬਲਾਹਾਗੀਦ
८४६	ਮੇਰਾਮਨਰਾਮਨਾਮਸੰ	८५१	ਗਾਇਉਮੀਗੋ
८४७	ਜਪਮਨਿਨਿਰਭਉਸਾਤਿ	८५१	ਕੈਸੇਕਹਉਮੋ
८४७	ਜਪਮਨਿਗੋਬਿਦਲਾਲ	८५१	ਰੇਮੁਤੇਰਿਓ
८४७	ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮਪਤੁਸ	८५१	ਕਿਉਮੀਦੀਰੀ
८४६	ਕਾਹੇਪੁਤਸ੍ਰਗਰਤਹਉਸੰ	८५२	ਓਆਸਉਸਰਿ
८४६	ਜਪਮਨਜੰਞਾਖਜਾਗ	८५२	ਮੱਨਬਪ੍ਰੇਮਸ
८४७	ਜਪਮਨਰਹਸਨਹਰ	८५२	ਮਨਕਹਾਅਪ੍
८४७	ਜਪਮਨਮਾਧੱਮਦਸ੍ਰ	८५२	ਮਨਸਦਅੰਗ
८४८	ਮ:५ ਸਤਸਗੁਰੁਭੇ	८५२	ਹਰਿਜਨਸਗ
८४८	ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਿਸ੍ਰੀ	८५२	ਹਰਿਜਨਮਾ
८४८	ਅਬਮੋਹਿਨਾਦਨੱਹਾ	८५२	ਮੱਹਨਿਘਰਿ
८४८	ਅਬਪ੍ਰਭੋਰਿਆਕਹ	८५३	ਅਬਮੋਹਿਸ

ਅਬਮੋਹਿਲਕਬਹੀਐਹੈ	੮੫੬	ਅਪਨਾਮੀਤਸੁਆਸਮੀਕਾ
ਮੇਰਾਮਨੀਏਹੈਹੀਐ ਅ	੮੫੬	ਓਟਸੰਤਨੀਪ੍ਰਭਨੀਮੋਰੇ॥
ਅਬਮੇਰੋਠਾਕੁਰਗੀਓਨ	੮੫੬	ਰਥੀਪ੍ਰਭਾਬੀਸਗਤੀਦੁਖਥੀ
ਮੇਰੇਮਨਿਚਿਤਆਏਪ੍ਰਭ	੮੫੬	ਸਰੱਸਾਜਿਤਕਿਰਤੀਤੁਝੀ
ਹਰਿਜੀਕੇਦਰਸਨਿਰਉ	੮੫੭	ਮਨਿਤੇਹੈਤੇਉਦੁਖਗਾਇ
ਅਬਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਅੰਗਰੁ	੮੫੭	ਅੰਮ੍ਰੀਤਨਾਮਮਨਹੀਆ
ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਗੀਓਨ	੮੫੭	ਰਥੀਨਪ੍ਰਭੁਨਜਾਈਮ
ਮੱਹਨਿਸਭਜੀਤੇਰੇਤੁ	੮੫੭	ਗਸਨਾਜਪਤੀਤੁਹੀਤੁਹੀ
ਅਬਮੱਹਿਧਨਪਾਇਓ	੮੫੭	ਜਾਹੁਕਾਹੁਅਪਨਹੀਚਿਤ
ਮੇਰੇਮਨਿਸਮਾਸਦਲਾਗੇ	੮੫੭	ਝੂਠਮਾਇਆਕੱਸਦਾਸ,
ਗਸਨਾਮਕਹਤਰਾ	੮੫੭	ਅੰਧਨੀਇਤਨੀਕਚੁਨ
ਨੈਨਹੁਦੇਖਹੁਚਲਾਤ	੮੫੮	ਮੱਹਨੀਮੱਹਤਨਿਤਨਨੱਨੀ
ਚਰਨਗੱਹੀਦਾਮਰਨ	੮੫੮	ਕਹਾਕਰੈਕੇਖਾਟਖਾਟਲੀ
ਧਿਆਓਅੰਤਰਿਬਾਹ	੮੫੮	ਗੁਰੂਜੀਸੰਗਤੁਹਾਰੇਜਾਨਿ
ਗਰੀਬਾਨੀਐਸੇਪ੍ਰਭੁਧੀ	੮੫੮	ਹਾਤਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉ
ਮੇਰੇਮਨਿਸਚਦਭਗੱਤ	੮੫੮	ਤੁਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿਏ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਦੀਓਰੁ	੮੫੮	ਕਰਹੁਗਤਿਦਾਇਆਕ
ਰੇਮੁੜੇਆਨਕਾਹੇਕਾਜੀ	੮੫੮	ਠਾਕੁਰਬੋਨਤੀਕਰਨਜਾਮਾ
ਓਅੰਪ੍ਰੀਅ੍ਰੀਤਚੀਤਧ	੮੫੮	ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਾਲੀਦਾਸ
ਸਨਓਈਦੀਨਾਥਨੰਨਿਧ	੮੫੯	ਅਬਜਨਉਪਰਕਉਨਪੁਕਾ
ਮੇਰੱਸਹਸਾਦੁਖਗਾਇ	੮੫੯	ਹਰਿਚੱਰਨਆਸਗਾਕਾਸ,

८५८ ਸਾਰੰਗਾਸੇਵੇਸੁਮੇਰਾਸ
८५८ ਸੀਮਾਰਬਿਨਾਸਦਾਨਗਾਰੁ
८५८ ਆਪਨੇਸੁਰਪੁਰੇਵਲਾਵੈ
८५८ ਬੀਸਾਰਿਓਵੱਡਾਦਰਬਾਰ
८५८ ਠਾਕਰਤੁਮਾਸਾਸਾਰੀਆ
८६० ਹਾਰੈਕੇਨਾਸਕੀਕਤਿਆਰੀ
८६० ਸਿਹਦੇਔਰੀਤਗਹਰਿ
८६० ਹੱਤੀਨਹੀਵਹਾਸੁਖਰਾਸ
८६० ਢੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਬੀਨਾਮ
८६० ਆਇਓਪਛਨਸੁਨਹਰ
८६० ਧਨਦੇਨਾਮਕੇਵਲਜਾਪੇ
८६० ਏਕਸੀਮੇਕਵਨਅਨਾਥ
८६० ਆਵੈਬੁਮਸਗਨਿਵਡਕ
८६१ ਜਾਤੇਸਾਂਧੁਸਗਨਿਗਹੀ
८६१ ਗਸਨਭੰਮਕੇਗੁਨਗਾਉ
८६१ ਬੈਕੁੰਠਗੱਬਿਦਰਸਗਨਿ
८६१ ਸਾਚੇਸਾਤੇਗੁਰੁਦਾਤਾਰ
८६१ ਗੁਰਕੇਬਚਨਬਸੇਮਨਮੇ
८६१ ਜੀਉਜਉਗਨੀਐਹ
८६१ ਸਮਾਖਰਾਮਕੋਇਕਨ
८६२ ਪੁਤਾਂਈਨੋਂਮਨਕਲਾਗੇ

८६२ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੇ
८६२ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬੀਨਸੁਖ
८६२ ਅਨਤੀਨਾਮਕੱਚੀ
८६२ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬੀਨਅਵ
८६२ ਚਿਤਵਉਦਅਖੁਮ
८६२ ਕਮੇਰਾਪੁਤਸੰਗੇ
८६२ ਜਾਕੇਰਾਮਵੱਡਭਾ
८६३ ਜੀਵਉਰਾਮਕੇਰਾ
८६३ ਮਨਕੇਰਾਮਵੱਸੁਖਸਾ
८६३ ਬੀਰਾਜਤਿਰਾਮਕਾਪ
८६३ ਅਤੁਰਰਾਮਬੀਸੰਸ
८६३ ਸੋਆਹਰਿਕੇਰਾਬੀ
८६३ ਰਮਨਿਵੱਰਾਮਕੇਗੁ
८६३ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕ
८६३ ਅੰਧੇਖਾਦਹਿਬਿਕ
८६४ ਤੁਟੀਨਿਦਕਰੀਆ
८६४ ਤੈਸਨਾਪਾਨਤਚ
८६४ ਰੇਪਾਪਤੈਕਬੀਕੀ
८६४ ਮਾਈਗੋਬਰਗਲਬਿ
८६४ ਮਾਈਗੀਮਨਲੋਭ
८६४ ਮਾਈਗੀਆਗੀਮ

ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਨਾਨਕੁਕ	੮੬੭	ਰਾਮਸਮਾਨਾਮਧਾਰਮ
ਪੰਥੀਪਰਮੇਸਰੱਅਸਥਾ	੮੬੭	ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਬੋਲਿ
ਦੁਖਸਾਰਬਰਣੀਨਾਹਾ	੮੬੮	ਨਾਮਕੁਸਾਤਿਸਾਰਸੰਤਨ
ਸਾਬੀਦਜੀਤੁਮੋਵੇਦਾਨਿਆ	੮੬੮	ਗੁਨਾਲਕਸਾਵਹੁਹਰਿਹਰਿ
ਸਿਬਹੀਨਾਮਕੀਸਾਖੇਧਾ	੮੬੮	ਮਨਿਬੈਰਮਗੌਰੀਰਬੰਜਿਤਿ
ਸਾਈਸੀਧੇਖਿਕਨੀਚੀਸ	੮੬੮	ਐਸੀਹੱਇਪਰੀਸਜਗਤ
ਸਾਈਸੀਸਾਤੀਚਰਨਿਸ	੮੬੮	ਆਕਲਾਬਅੱਹਨਿੱਲ
ਬੀਨਸੇਕਾਚਕੋਬਿਉਹਾ	੮੬੮	ਕਸੁਕੇਆਬਿਧੈਸੇਕ
ਤੁਝੇਕਗਇਪਾਸਾਚਕੇ	੮੬੮	ਸਗੁਸਾਭੰਗੁਮਹਾਲਾ
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਨਰਾਂਖੀ		
ਸਾਖੀਸਮਕੀਤੁਸਾਖੀ	੮੬੮	ਹਾਤਿਬਿਨਤੇਰੱਕੋਨਿਸਹਾਈ
ਸਾਈਸੀਕਾਟੀਕਾਸਰੀਫ	੮੬੮	ਕਹਾਸਨਬਿਧਿਅਨਸੀ
ਸਾਈਸੀਸਾਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀ	੮੬੯	ਕਹਾਨਰਅਪਨੋਨਨਸਾਰ
ਨੀਕੀਨਾਮਕੀਪ੍ਰਾਨਿਸੱਾਈ	੮੬੯	ਮਨਕਾਕਿਚਹੁਨਹਾਰਿਗ
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਾਤਿਸਾ		
ਸਾਨੀਸਮਕੇਦਰਿਸਾਨੀ		ਸਾਰੰਗ। ।ਅਸਟਪਦੀ।
ਤੁਅਬਰਨਅਸਰੱਈਸਾ।		।ਮਹਲਾ ੧
ਹਰਿਕਾਆਨਕਰਮਾਬਿ	੮੬੯	ਹਰਿਬੀਨਕੀਉਜੀਵਨੁਮੇ
ਸੁਭਬਚਨਬੱਲਾਗੁਨਸੁ	੮੬੯	ਹਰਿਬਿਨਕਿਉਧੀਰੇਮਾਨਿਮੇ
ਕਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ	੮੭੦	ਮਹਲਾ ੩
ਪੜਤਾਪਾ। ।ਰਾਮ	੮੭੦	ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਨਾਮਵਡਾਈ

८७०	ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮ	८८४	ਤੈਨਗਰਿਆਪੁਰਾਨਾਉਂ
८७१	ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅੰਬਰਖ	८८४	ਹਰਿਰੇਮੰਗਬਾਮੋਹਰਿ
८७१	ਮਃ ५ ।ਆਸਾਵਦੀ।	८८४	ਹਾਮਿਖੀਨਲਖਿਨਸਾਸ
८७१	ਸੁਸਾਈਪਰਭਾਪਤੁਮ	८८४	ਤਜਹੁਮਾਨੀਹਰਿਸੀਖ
८७२	ਅਗਮਅਗਾਧਸੁਨੰਜਨ		
	।ਸਾਰੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ		
८७२	ਸਭਦੇਖੀਐਆਪਵੇਕਣਾ		
८७३	ਸਾਰੰਗਾਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫		
	ਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ।		
८८३	ਕਹਾਨਰਗਰਬਾਸੀਬੱਗੀ		
८८३	ਗਜਸਮਿਤਨਹੀਜਾਨੀਤੇ		
८८३	ਕਾਹੇਰੇਮਨਿਬਿਖਿਅਬ		
८८४	ਬਦਾਹਿਉਨੁਕੋਗਾਧਮ		

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀਹਉ ਰੇਮਨਾ ਚਰਨ ਲਗੇ ਜਨ ਜੀਵਨ ਪਰਤਖ ਦੇਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਗਟ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੁਰਖ ਹਮਾਰੇ
ਹਉ ਤਿਨ ਮਿਲੀਆ ਅਨੁਭਵ ਸਾਸ ਸ੍ਰੀਸਿ ਸਭ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਉ ਹਉ ਛੀਜਉ ਤਿਸ ਨਿਤ ਦੀਜਉ ਜਬ ਦੇਖਾ ਮੁਖ ਤੋਰੇ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਜਬ ਤਮ ਨਧੀਰੇ ॥ ਚਾਹਉ ਤੌ ਛੋਡਿ ਤਈ ਬੇਰਾ ਨਿਤ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸੀਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਧੀਸਾ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਨਦਰਿ ਧਰਿ ਦੇਖਉ ਜੋ ਮੋ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਥਾਹ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਉਛਾਹ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਅਉ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਦੁਤਰੀ ਕੀਰਾ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨਾ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਤਹ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਹ ਜਹ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਰੁਗ ਨੈਬ ਮੈ ਕੱਕਰ ਮੱਗ ਬੇਰਾ ਗੋ ॥ ਤਰ ਦਰਿ ਬਿਰਖ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਕੁਈ ਅੰਗਾ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ਕਰ ਚਰਣ ਕਰ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਕਿਰਖਨ ਨੀਧਿ ਕਾ ਸਹਜ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਤੈ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗਯਨ ਨਹੀ ਈਧਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਸਾਮਾਨਿਆ ॥ ਆਇ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਚੌਦਹ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਜਾਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੇਖ ਤਰੀਅਨੁ ਧੀਰ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ਜੀਐ ਵਰਕਾਸਿ ਧਨੁਮੱਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀਗਾਖਾਤਿਵਨ ਬੁਝ
ਸਗਾਸਚੁਕਾਗੁਰਮਾਤੀਸਬਦਿ ਈਚਰੀਗਾ॥ਸਾਜੀਸੁਮਨੁਮਾਰੰਕਾਸੰ
ਨੁਨਤਾਕ ਉਹੀਸਾਲੱਜੁਦਿ ਸਾਰੇਗਾਸਹਜਿਮਰੈ ਵ ਰਕਾਸੀਦੀਵ
ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੇਸਵਾਰੇਗਾ॥ਜਾਕਾ ਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੁਟੰਬ ਸਨੰਬੰ
ਇਆਮੱਹਧਸਾਰੀਗਾਜੀਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਸਾਸਨਾਦੀਖ
ਕਸਾਬਿਕਾਰੀਗਾ॥ਸਾਅੰਤਰਿਰਤ ਨਧਣਾਖਾਹਿਤਕੋ ਚੁ
ਬਾਧਿਆਰੀਗਾਸਾਹਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ ਅੱਲਾਕਜੁਰੀਜੁਰੀ
ਰੇਧਾਰੀਗਾ॥੩॥

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੴਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰਹਸੁਪੁਰਾ॥ਮਿਲਿਸ ਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁ
ਈਆਥਾਤਾਲਾਗੁਰਹਿਆਕਰਪੁਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸ
ਸਿਲੇਸੰਗਤਿਪਾਈਐਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਦੂਰਾ॥ਆਤਮਾ
ਤਿਕਤੀਪਰਫੁਲਿਤੁਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਆਹਜੂਰਾ॥੧॥ਦੁਤੈਭ
ਸ ਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆਕਰਪੁਰਾ॥ਅ
ਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਅਸ ਤਸੰਗਤਿਪਰਾਨਏਪੁਰਾ॥ਦੁ
ਥਿਕਾਰੁਸਮਾਨਮਾਤਿਹੱਕੀਹਰਦਾਕੁਸੁਧੁਪਲਾਸ
॥ਾਚਿਨੁਕਰਸਾਕਿਉਸੰਗਾਤਿਪਾਈਐਹਉਮੈਬਿਆਧ
ਸਨੁਝੁਰਾ॥ਸੱਚੁਦਾਈਆਨਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉ
ਉਸਤ ਸੰਗਤਿਪਰਾਪੁਰਾ॥ਨਾਨਕ ਸੰਤੁਮਿਲੈਹਰਿਪਾਈ
ਨੁਹਰਿਵੇਟਿਆਰਾਮੁਹਜੂਰਾ॥੪॥੧॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਹੁ ਹਰਖੀਆ ਜਬ ਜਾਪੈ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਈ ਤਬ
ਮਨੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦੇਖੀ ਤਿਲੁ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ
ਸੋਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਦੇਸਹ
ਲਾਗੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮੁ ਅਗੱਚਰੁ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਭ ਬਾਣੀ
ਸਹੀ ਆਲਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਕਪਟ ਖੋਲ ਤਬ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਆਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਰਚਿ ਧਰਿ ਹੀਆ
ਸਭ ਕਤ ਕਉ ਦੁਰੇਕਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀ ਗਇਆ ਨ ਜਾਣਾ ਨਰ
ਪਸੁ ਫਿਰਿ ਪਸੁ ਓ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ
ਗੁਰ ਕਿਰਤਾਰਿ ਰਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਕਉਨ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹੋ
ਪੂਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਨਾ ਸੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਨਉ ਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਪਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਨਦਰੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਰਿ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸੁਖੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਤਰਸੁ ਚੀਨਿਆ ਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਕਤ
ਮਨਮੁਖ ਅਚੇਤ ਅਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸੁਧਿ ਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਓ
ਅਗੈ ਓਹਿ ਅਪਨਾ ਹਉ ਸਾਕਤ ਗੁਰ ਕੇ ਬਾਲਿਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾ
ਮੁਖ ਸੋਭਾ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਹਉ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਸਭ
ਦਾਤਾ ਦਰਿ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਓਹਿ ਦਰ ਤੇ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਭ
ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕਹਣਾ ਸੁਨਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਜਿਸ
ਨਾਹ ਕੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਉਬਰੇ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਬਿਦ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਬਿਦ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਥੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸੁ ਜਨ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਵੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਈ ॥੩॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ॥੪॥੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਨ ਨਾਮਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥
ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਪਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਅਘਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਖਾਨਾ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਉਤਰੀ ਭੂਖ ਲਹਾਨਾ ॥੨॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਕਢੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਵੈ ਹਾਨਾ ॥੩॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਇਹ ਬਿਰਦ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਣਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਨਾ ॥
ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਤਹ ਡੋਲਤ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜਪਮਨ ਸੀਗੁਰ ਮਤ ਰਮੁ ਸਾਤਿ ਸਤਿ ਕਾ
ਬੱਲਹੁ ਈ ਅਸਦ ਰਮ ਰਮੁ ਕਾ ਦਿ ਗਹਿਆ
ਸਭ ਬਲੋ ਰਹ ਰਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਜਾਤੁ ਕਰਤਾ ਰਮੁ ਆਪਿ
ਸੁਆਪਿ ਕੈ ਪਾਕ ਗੋ ਰਮ ਰਮ ਰਮ ਰਮ ਰਾਇ ਸੱਜਨੁ ਰਮੁ ਮਿਲਿ
ਵਜਾਗੋ ॥੧॥ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਜੁ ਕਰਮ
ਨਕੀ ਪਤਿ ਰਖੈ ਦਿਚੇ ਕਜੁ ਗੋ ਅਗੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਅੰਤੁ
ਮੇਰੈ ਰਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮ ਨ ਦੁਖ ਗਏ ਸਭ ਕੇ ਗੋ ॥੨॥ ੬ ॥੧

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੁਰਤਿ ਕਉ ਚਲਿ ਜਾ ਉ ਜੋ ਅੰਤੁ
ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜੀਉ ਜਲ ਕੀ ਸ੍ਰਧ ਦਰਸ ਨਕ ਦਿਆ ਤੁ
ਹਉ ਆਖ ਕੱਨ ਖੁ ਸਰਧ ਪੂਰ ਪਾਲ ਕ ਗ ਤ ਵਖ ਤੁ
ਜਾ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਗੋ ਏ ਹੀ ਤਿ ਸੁ ਤੁ ਦੇ ਹਿ ਆਸ ਗਉ ॥੧॥ ਰਹ
ਆਧ ਗੋ ਨ ਗਤਿ ਆ ਗਤਿ ਨਿ ਖਾ ਦਿ ਆ ਤੁ ਬਾ ਉ ॥ ਰਹ
ਜਾ ਉ ਤ ਜੰ ਤੁ ਜੰ ਗੋ ਤੇ ਰੀ ਕੀ ਕਿ ਕ ਗ ਕ ਮ ਕ ਉ ॥ ਰਹ
ਲਾਖ ਲਾਖ ਤੇ ਏਕ ਤੇ ਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਾਹਿ ਨ ਸਕ ਉ ॥ ਰਹ
ਰੀ ਮਿ ਤਿ ਨਹੀ ਪਾ ਈ ਐ ਸ ਕੁ ਤੇ ਰ ਖੇ ਜੁ ਦਿ ਖਾ ਉ ॥ ਰਹ
ਗੁ ਸਾ ਥ ਸਿ ਉ ਗੱ ਸਿ ਟੇ ਹਰਿ ਸਾ ਥ ਨ ਸਿ ਉ ਲਿ ਦ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾ ਈ ਐ ਹੈ ਗ ਮਾ ਤਿ ਹਰਿ ਰਹ ਦ ਸੁ ਮੀ ਤੁ

ਅੰਤਰਿ ਲੋ ॥੪॥੩॥ ॥ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥
ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭ ਨੈਨ ਨਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰੰਗ ਨੀਕੇ ਬਦਨ ਚਿ
ਉਗਵਹਾ ਰਾਗਉ ਦੁਆਰਿ ਜਨ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਆਯਉ ਸੰਤ
ਉਤੀਰਵਾ ਕਸਤੂਰੀ ਕੁਆਰਿ ਉਲਾਸਿ ਕਾਮਾ ਚਿ
ਦਹਾ ॥੧॥ ਆਇਓ ਆਤੁਰ ਜਨ ਕੈ ਤਾਈ ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਸਾਹਿ
ਪਹਾ ਕਾਰਜ ਚਾਰ ਦੈ ਆਯਉ ਈਹੈ ਫਿਰੇ ਇਹ ਆਉ ਸਰੁ
ਸਗਲਾ ਧਰਮ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰ ਕੁਛੁ ਦੂਰਾ ਸਿ
ਟਿਜਤੁ ਤਰੀਨਿ ਆਈ ਜੀ ਉਤਮ ਕੁਦਰਿ ਸੇ ਨਹਾ ॥੨॥
ਪਾਵਨ ਕੱਉ ਸੁਹੈਹਰਿ ਦਾ ਸਾਸ ਗਰੀਬ ਕਰਾ ਕਹੁ ਨਾ ਕਰੁ
ਮਨ ਬੁਧੀ ਜੋ ਜੁ ਸਗਲੇ ਆਉ ਗਨ ਮੋਰਿ ਬਿਹਾ ॥੩॥੪॥
ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਈ ਯੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਅਬ ਪ
ਲਾਗੀ ਓ ਅਨਿਕ ਕੁਰੰਤਿ ਆਨੁ ਪਰੰਗ ਰੋਤਿ ਨਾਸਿ ਉ ਰੁਚੈ ਨ ਆ
ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਪ੍ਰ ਆਸ ਬਿਟੇਰ ਉਨ ਦਯ ਆ
ਲਾਗੀ ਓ ਹਾਰ ਕਜਾਰ ਬਾਸ ਤਮ ਨਿਵਾਸ ਗੋਵਿ ਨੁ ਪਿ
ਬਿਖੁ ਆਗੀ ਓ ॥੧॥ ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ ਦੀਨ ਕੁਰੰਤਿ ਕਰਿ ਵੰ
ਸੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾ ਗੀ ਓ ਹਾਂ ਉਦਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਨੁ ਅਰਪਉ ਸੀ
ਪਰੇ ਗਾ ਬਿ ਓ ॥੨॥ ਚਰਣ ਬੰਦ ਨਾ ਅ ਮੰਦ ਗਾ ਰੇ ਓ
ਸੰਗਾ ਤਿ ਅਰਦਾ ਗੀ ਓ ਕਰਹੁ ਕਿ ਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀ ਅ
ਮੁਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਗੀ ਓ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਾ ਟਿ ਭਈ ਤ ਬ ਚਰੀ ਤਿ
ਭੋਗ ਸਗਲ ਮਨ ਦੁਸੀ ਤ ਤਾ ਗੀ ਓ ਕਹੁ ਨਾ ਕ
ਆਏ ਸਭ ਦੁਆ ਹ ਦੁਖ ਭਾ ਜੀ ਓ ॥੪॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹੀਸਾਡਿਸਾਡਿਹਾਮਿਸਾਡਿਸਾਡਿਸਾਧਸਾਚਚਨੁਗੁਰੁਜੱਪੁ
ਚੀਚੰਮੇਛੀਰਿਗੰਠਮੀਚਾਧਸਾਚਹਾਕੁਸਾਨਿਸਿਚਸਾਕੁਸਾਨਧੇਅ ੨
ਕੇਸਾਮੀਗਵਿਸਾਸਿਅਗਚੇਨਧਸਾਗਿਸਾਗਬਸਾਧਸਾਜਜਾਧਚਦਨੁਲਾਇ
ਚੁਕਸਾਧਚਚਨਅਟਲਾਧਸਾ ੧ ।ਅੰਤਰਿਬਿਨਸੀਜੋਗਬਿਨਸੀਉਤ
ਸੋਤਰਿਬਿਨਸਾਚਸਾਗਿਚਬਿਨਸੀਘਟਹੀਚਬਿਨਸੀਇਕਸਾਧਚਚਨ
ਲਾਲਧਸਾ ੨ ।ਸਗਲਾਚਬਿਨਸੀਤਮਾਚਬਿਨਸੀਸਾਚਚੁਚੀਚਬਿਨਾਧਸਾ।
ਕਹੀਆਨਹੋਸਗਲਾਚਬਿਨਸੀਇਕਸਾਧਚਚਨਅਗਾਧਸਾ ੩ ।।
ਚਅਸਾਧੇਆਧੇਹੀਆਧੇਸਚੁਆਧਨਧੇਖੁਇਧਾਧਸਾਧਸਾਇ
ਜਾਈਕਹੀਕੁਸਾਡਿਚੇਪ੍ਰਚੁਨਾਨਕਗੁਰੁਸੀਮਾਲਿਲਾਧਸਾ ੪।੬।੬ ।।
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ।ਸੋਗੈਮਨੋਚਾਸੋਚੱਚੁਗੱਬਿੰਦ ਗਾਜ
ਸੀਮਾਚ ਨੁਭਾਈਓਹਿਆਕੁਚਤਹੰਸਨਗਾਸ਼ਧਅਨੰਦ ਗੋਰਹਾਕੁਗਾਜ
ਬਿਸੋਗੈਦਾਕੁਦੁਧਿਆਗੱਤਹੰਦੁਖੁਸਤਆਧਦ ਗਜਹ ਗੁਨਗਾ
ਅਨੰਦਮੰਗਾਲਗੁਧਤਹੰਸਦਾਸੁਧਸੰਧਦ ।।੧।।ਜਹਾਸਵ ਨ
ਕਿਧਾਨਸ਼ੁਨੀਐਤਹ ਮਹਾਕਾਇਆਨਓਦਿਆਨੰਦ ਗਜਹੰਚੀ
ਨੁਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗਸੁ ਤਹਾਸਗਬਾਸ ਫਲਾ ਨੰਦ ।ਸ
ਕੀਸੀਮਾਨ ਕੱਟਬਾਧਜੀਵੈਸਗਾਲੀਅਓਧਾਕਿਧਾਨਦ ।।
ਸੀਮਧਗੱਬਿੰਦਤਜਨੁਕਰਿਤਓਸਦਾਸਦਾਜੀਵ ਨੰਦ ।
ਬਾਸਾਨੀਸਗਨੀਸਗਨਿਪ੍ਰਤਧਾਵਓਦੀਜੋਸਾਧਸੰਗਾਤਿਕੀਰਧਾ
ਨਾਨਕਪੁਰਿਗਹਿਓਹੈਸਰਬੋਸਗਲਾਗੁਸਾਬਿਧੀਨਾਨਦ
।।੩।। ।।ਜਨੁ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ।ਅਬਮੱਹਿਗਮਭੱਸ

ਗੀਐ ਅਚਿਰੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਨੁਭਵੀਐ
ਚੀਤਮੇਤਗਏ ਦੁਖ ਤਰੀਆ ਹੋਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਰੰ
ਭਉ ਭਾਗਾ ਮ ਨੁਹਰੀਆ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ
ਓਹੁ ਘੜੀ ਨ ਸਾਖ ਬਰੀਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ
ਉਨ ਨਕਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਬ ਕਿਆ ਸੁਨਉ ਸੁਚੇ ਬਿਸਰੀ ॥ ਕਰਣ ਸਾਰ ਸੁਣੀ ਕਰਿ ਹਰਿਆ
ਹਿਨਾਉ ਬਾਜਿਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਫੁਲਵਾਰੀ
ਖੁਰਮੰਡੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੀਹਾ ਬਦਨੁ ਇਕਾਗ੍ਰ ਉਕਰਿਆ
ਸੀਉ ਨ ਮਾਨਮ ਆਨ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੋਹਿ ਆਹੀ
ਸਭ ਤੁਮਹੀ ਕਰਾਇਹਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਸੋ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ
ਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਤੇ ॥ ਕਰ ਦੁਖ ਦਸ ਅਗੁਲ
ਮੀਹਾ ਏਕ ਸਤੇ ਮੋਹੀ ਗਾਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਨ ਨਾਹੀ ਕਤ ਪਰ ਧਨ
ਅ ਨਹੀ ਤੁਮ ਕਤੇ ॥ ਦੇਓ ਅਧਾਰੁ ਸਗਲ ਕਉ ਕੁਰਜੀ ਅਪਨੀ
ਦਤੇ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿਓ ਉਰਿ ਤੇ ਓਟ ਗਹੀ
ਨ ਨਹਰਤੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ਏਹ ਸੁਮਤੇ
ਨੀਕਤੇ ॥੨॥੨੬॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਾਗੋ ਬਿਰਹੁ ਹੈਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆ ਮਸਤਕਿ
ਅੰਚਲੁ ਮੇਰੋ ਮਸਕਦੇ ਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਟੇ ਆਗੈ ਮਰੀਐ
ਆਰਥੀ ਬਿਗਾ ਸਾਬਿ ਬੇਕਾ ॥ ਸੀਉ ਉਜਲ ਤਰੰਗ ਨਾਲ
ਐਸੇ ਵਰ ਕੁਰ ਕਟੇ ਏਕਾ ॥੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਠਿ ਓਤ ਹੀ ਆਈਐ

ਧਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ। ਜੀਹ ਘਰ ਮਾਹਿ ਬੈਸ ਨ ਨਹੀਂ ਪਾਵਤ ਕਾਂਯ ਨੀ
ਓਹ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥ ਉਨ ਕੇ ਬਸਿਆਈ ਓਤ ਗਤਿ ਦਰਸ ਪੁਸੀ ਨੀ ਕਾਂਯੀ
ਸੰਤਨੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਾਤ ਤਜੁ ਕੀ ਕਾਨਿ ਉਨ ਕਾਂਯੀ
॥੨॥੩੧॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੁਟਾ ਦਰਸ ਨੁ ਦੇਖਤ ਏਮ ਨਿਆਸ ਦਯੁ ਚਿਤ ਧਾਰੇ ਚੁ
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਬਿਚ ਤੇ ਕਢਿਓ ਮੋਹਿ ਅਨਿਕ ਬਰਧਾ ਸੁਤ ਦਾ
ਮਗਾਰੁ ਕ ਗੁਰ ਹੁ ਚੈਨਾ ਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨ ਬਤੈਯੁ ਨ ॥੧॥ ਬਹੁ ਬਿਧਾ ਨਾ
ਚਲੈ ਧਰਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਅਖੁਟ ਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ
ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਟਾ ॥੨॥੩੨॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ
ਅਬ ਮੋਰ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨ ਨਗਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ
ਇਓ ਜਿਉ ਉਨ ਜਾਨੀ ਨਾ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ
ਹਆ ਧਾ ਸਗਲ ਦਨੁ ਕੀਨ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖਧ
ਦੀਓ ਤਉ ਮਾਰਿ ਓ ਸਗਲ ਬੀਨਾ ॥੧॥ ਭਇਓ ਕਰਤੁ ਕਰਾਵਨ
ਗੁਰ ਹਉ ਖੜੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋ ਸਹ ਤ੍ਰੁਖ ਧਾ
ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀਨਾ ॥੨॥੩੩॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ
ਮੋਹ ਨ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇ ਜੇਤੁ ਤਾ ਰਹਿ ॥ ਬੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰਨਿ ਮਧ
ਪਾਤੇ ਖੰਟਿ ਬਹਾਂਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ
ਬੇਅੰਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾ ਮਾਰਹਿ ॥ ਹੱਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਨੁ
ਨਹਾ ਥਦੇਈ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ ਕਿਆ ਏ ਬੁਧਤਿ ਚਤੁ
ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਨਾਈਐ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਹਿ ॥੨॥੩੪॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਦਹ ਦੰਨੇ ਓਇ ਜਾਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਮਤਿ ਉਪਰਿ ਸਾਧ ਤੁਲੇ ਗਨ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪੇਖੀ ॥
ਚੈ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਸੇਖ ॥੨॥੧੨੦॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਰਾਖੀ ॥ ਅਨਤ ਨ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਭਾਖੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਦੇ ਪਾਹਿ ਬਸਾਖੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅੰਤੁ ਪਾਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ਮੀਰ ਸਿਰੋਮਣਿ ਜਾਣੀਅਨ ਸੋਈ ॥ ਚਰ ਨਖ ਮਾਣਕ ਤੇਜ ਅਨੂਪ ॥
ਆਕਲ ਸਭ ਸੁਧ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਬੇ ਦਸੁ ਸੁਨੀ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥
ਨ ਨਾਇਹ ਬਾਲੀ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਾ ਪਰਮਾਨਮ ਨਾਨਕ ਨੀਸਾਨੇ ॥
ਹੰਦੁ ਤੀਆ ਬਿਰਖੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੧੨੧॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫॥
ਮਾਖੀ ਸਮ ਕੀਤੁ ਮਾਖੀ ॥ ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹ ਤੁਹੈ ਸਮੀਪ ॥
ਬੀਖਿਆ ਮਹ ਦੇਖਾਖੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥
ਹੰ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿਆ ਖੀ ॥ ਸੰਤਾ ਚਿ ਨਤੇ ਕਾਢੀ ॥
ਤਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੰਮ ਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥
ਹੋਬਿ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥
ਸਭ ਦੁਸਮਤਿ ਸਤੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੧੨੨॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫॥
ਮਾਈ ਮੀਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਤਮ ਕਾਟੀ ॥
ਰੋਗ ਗਏ ਸਭ ਤਉ ਦਾਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥
ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸਾਧਿ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਿਆ ॥
ਏਹੀ ਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸਾ ॥੧॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਤਿ ਭਇਆਨਕ ॥
ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਹਿ ਉਜਾਰੇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭ ਨਾਸੇ ॥
ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਬਾਰਾ ॥੨॥੧੨੩॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਅਚਰਜ ਅਸਚੱਈ ਸਾਤੁ ਮਾਹਿਯਕਾ ਨੁਸਾਦੁ ਤ ਮਰਿ ਸੰਗੀ ਸਾਥਾ
ਨਾਦੀਸਾ ਨਾਹਾਉ ਤੁਹਾ ਮੱਹਮਤੁ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿਈ ਤੁਹੁ ਤੁ
ਯੋ ਤੁਬੇ ਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਬਿਪਤੇ ਕੱਟੀ ਆਯਾ ॥
ਬਕਨੋ ਬੀਨੁ ਕਹ ਨਕਹਾਵ ਨਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੋ ਜਾਨਚਉ ਮੇ
ਨਕਸੋ ਜਾਦਰਸਹਮਾਨੋ ॥੨॥੧੨੯॥ ॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਭਜਿ ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਮੋਹ ਨਬੁਝਚਤੁ ਸਾ ਕਾਲਾ
ਸੰਸਾ ਗਾਰਾਉ ਧਾਤੁ ਪੀਵਣ ਸਤੁ ਮੰਦ ਤ ਅਉਧਬਿ ਤੀਆ
ਕਉਦ ਰਖੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੀਸਾ ਗ ॥੧॥ ਪਰਦੂਹਚਰ ਤੁ
ਗਹਿਦਾ ਪਾਪਰ ਤਰਾ ਬੀਨਾ ਸਾਤਿਗੁਰ ਬੁਝਾ ਗੋ
ਮਹਅੰਧਾ ॥ ਬਿਖੁ ਹਗਉਗੀ ਖਾਇ ਮੁਠੀ ਨ ਸਿਝ ਨਾ
ਗੱਬਿ ਦਗੁ ਪਤਹੱਇ ਗਹਿ ਓਨੀ ਆਤੰਗਮਾਤੁ ਅੰਗ
ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਤ ਮਧੇਰ ਨਕਮਾ ਅਧਾ ॥ ਗੱਜੀ
ਸਗਨਿ ਆਇ ਓਗੁੱਧਾ ਅਰਖ ਅਧਾ ॥੪॥੧੩੦॥ ਅਸਟਪ
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਪੜਤਾਲ ॥ ਸੁਤ ਬਚ ਨ ਬੰਧਿ
ਆ ਬਿਕਰੀ ਬਿਕਰਾ ਰਦੇ ਧੁਰੀ ਬਿਸਰਾ ਗਾ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਖ
ਹਾਜ ਧਾਈ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਹਕੇਲਾ ਨਹਾਉ ਸੁ
ਗੀ ਸੰਸਾ ਰੁਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ ਸਧੀਕਾ ਈ ਮੱਹਿ ਮੱਹਿ
ਪੈ ਅਪੀਤੁ ਰਿਦੈ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਰੀਤਿ ਧਿਆਉ ਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਇਆਰੁ ਚਰਣੇ ਆਨ ਆਨ ਦੁਖ ਹੀਨੋ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਸੰਗੇ ਧਰੀ
ਉ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਏ ਕਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਅਬ ਮੇਲਾ

ਪੜਤਾਲ॥ ॥ਕੰਚਨਾ ਥਹੁਟਤਕਰਾ ਕੁਮਿਦਨੁਅਗਧੇ ਧਰਾ॥
ਕੀਅਨਿਕਸੱਚਧਾਇਤਕਰ ਤੁਨਾਹੀਮਿਲਾਮਤੁ ਜਿਮਨਚਗਨਕਮਲ
ਪਤੋ॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਦੇਹਜੋਹਵਕੋਨੁਦਸਆਸਟਖਾਸਟਸਦ ਨਾਮੁ
ਹੀਤੁਜਗੋਵਿਦਨਾਮਪਨੋ॥ਨਚਰ ਨਕਰਮਾਜਾਕੇਤੋ॥੧॥ਬਰ
ਸੰਧਸੱਚਚਾਰ ਕਿਆਕੁਟਨਿਗਾਹਰ॥ਅਧਰ ਸਕਰ ਤਧਾ
ਗਾਨਿਵਲੀਕਰਮਚਰੁਚੀਸਬਾਰਾਯੁਪਦੀਧਰਰ ਤੇਹਰਿ
ਮਤੁਲਿਨਜਗੋ॥ਰਮਦਈਆਰਸੁਨਿਦੀਨਚਨਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁ
ਪੇਖਉ॥ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿਮਾਟਜਾਕੇ॥੨॥੨॥੧੩੧

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੬ ॥ਪੜਤਾਲਾ॥ ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
ਪੋਗਮਤਰਾਮਸਾਡਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨ ਕੈਚਰਨਿਲਾਗੋਕਰਾਮਕੁੱਚ
ਦੁਰਿਆਗੋ॥ਗੁਰ ਗੱਧਾਲਾਕਏਕਿ ਧਾਲਾ ਲਾਬਧਿਅਧਨੀਧਾਈ॥
ਬਿਨਸੇਚਰਮਮੱਹਅੰਧ ਛੁਟੇਮਾਈਆਕੇਬੰਧਾ॥ਪੁਰਨ ਸਰਚਣਰ
ਹਰਕੱਚੁਚੋਰਾਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਖੁਸੰਨਭਏਜਨਮਮਾਰ ਨਦੱਖਗਏ॥
ਕੋਚਰਨੀਲਾਗਿਨਾਨਕਰਾਨਗਾਈ॥੨॥ ੩ ॥੧੩੨॥ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੬ ॥ਪੜਤਾਲਾ॥ ॥ਹਰਿਹ ਰੇਹਰਿਮੁਖਹ
ਗਾਹਰਿਹ ਰੇਮਨਿਧਾਰੋ॥ਰਹਾਉ॥ਸਦ ਨਸੁਨਤਰਾਮਤਿਕ
ਨੁਅਨਿਕਧਾਰਤਿਕਪੁਨਹਚਰ ਨੁਸਗਨਧਰਨਸਾਧੁਆਸਬਧਾ
ਬੀਸਾਰੋ॥੧॥ਹਰਿਚਰ ਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਧਾਵਨਾਮਹੀਮਹਾਧੁ
ਨਾਸੇਵਰ ਤੇਦੁਰੋਕਰਾ ਨਕਲਾਮਾਂਦੋਖਜਾਰੋ॥ਕਹ ਤਮੁਰ
ਸਮਨਤੁਮਰ ਤਰਹਤਨਨਮਰਹਤੇਰਾਮਰਾਮਸਾਰਤੁਨਾਨਕ

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈਗੋ ॥੨॥੪॥੧੩੨॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ
ਅਮ੍ਰਿਤ ਗਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਰੀਤਿ ਅਨਿਤ ਜਾਨਤ ਹਰਿ ਰਹਾਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਇ ਗਨ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀਰੇ ਨ ਬੰਧੁ ਦੇਹ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
ਸਭ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਕੀ ਰਚੁ ਨਾਹਿ ਤ ਸਾਸਿ ਬਿਅੰਤ ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਰਨ
ਗਾਇ ਕਥਾ ਗਨ ਸਾਮੀ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ
ਗਨ ਨਾਮ ਅਗਾਧ ਊਚ ਅਥਾਹ ਤੇ ਏਕ ਚੁਟ ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਗ ਰਉ ਮੂਚ ਕਉ ਦਿਸਟਿ
ਸੰਗਿ ਜਾਈ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗੀ ਮੋਹ ਮਗ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੰਗਿ ਸੋਹਿਲਾ ॥੧॥ ਧਾਇ ਉਹੈ ਗਨੀਯਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਨੀਤ
ਕਾਮਿ ਅਨੰਦ ਤਜੇ ਗੁਰ ਬਿਖਮ ਗਰ ਤੁਮੀ ॥੨॥੧੩੫॥
ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਗਵੈਗੀ
ਤੀਰਥ ਸਾਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਨਮੋ ਵੈਧੇ ਉ ਹੀ ਅਗੇ
॥ ਆਨ ਦੁਖੀਏ ਖਿਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥ ਕਾਮ
ਸਭ ਤਿਆਗੀ ਕੈ ਹਉ ਸਰਨਿ ਪਰਉਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ
ਮਿਲਬੋ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੧੩੬॥ ਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੩ ਘਰੁ ੬ ॥ ਕੋਮਿ
ਗੀਜਾ ਨਤੇ ਦਈਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੇ ਰਾਖਿਆ
ਸੁਤ ਨਪਾਹਿ ਚੇ ਰਾਖੀ ਓ ਜਾਨ ਜਮ ਕੁਲਾਖ ਈਹੈ ਕੁ
ਉਹਾ ਹਰੀ ॥੧॥ ਜੋ ਕਰੁ ਚੇ ਚੁਟੀਐ ਖੁਰ ਕਿ ਨੇ

ਪਤ੍ਰਤਾਲਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧॥
ਹਰਿਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀਮਾ
ਮਨਮੋਹਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਹਰਿਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥
ਹਰਿਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਈ॥
ਹਰਿਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸੋ ਜਨ ਤਿਪਤੈ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਈ॥੧॥
ਹਰਿਬਿਨੁ ਸੇਜ ਭਈ ਕਾਂਟੇ ਜਿਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਬਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾਈ॥
ਹਰਿਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਜੇ ਅਪਣੀ ਤਉ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥੨॥
ਹਰਿਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਕਿਆ ਨਾਰੀ ਜਬ ਪਿਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਭਾਈ॥
ਹਰਿਰਸੁ ਚਾਖਿ ਰਹੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥੩॥
ਹਰਿਬਿਨੁ ਸੂਨ ਭਏ ਘਰ ਮੰਦਰ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਬਿਨੁ ਪਾਖਾ॥
ਹਰਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਤਉ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਖਾ॥੪॥
ਹਰਿਬਿਨੁ ਸੂਖੁ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾਲੈ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਅਧਿਕਾਈ॥
ਹਰਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥੫॥
ਹਰਿਬਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਨੇਤ੍ਰ ਬਿਹੂਨਾ॥
ਹਰਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਉ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਲਵੀਨਾ॥੬॥
ਹਰਿਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਗਿ ਹਾਰਿਓ ਜਿਉ ਕਪਟੀ ਬਾਜੀ ਮਾਇਆ॥
ਹਰਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਉ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥੭॥
ਹਰਿਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ॥
ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ਨੇਰਾ ਕਹੁ ਜਨ ਜੋਹਉ॥੮॥੧॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ
ਕਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ਨੇਰਾ ਕਹੁ ਜਨ ਜੋਹਉ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੇ

ਅਮਰਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਦਇਕੰਮੀ। ਅਨਭਉ ਖਿਮਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਜਾਈ
ਸੰਜਮਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸੰਚਮੀ।੧। ਚੰਚਲ ਬੁਧਿ ਥਿਰਤਿ ਆਵਾਉਉਂ
ਆਏ ਕਾ ਫਲੁ ਏਹੁ ਪਰਾਪਤੀ। ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਸਿਧਿ ਧਰਮੀਦਾ
ਸੋ ਮੋਖੰਤਰੁ ਏਹੁ ਪਰਾਪਤੀ।੨। ਅਭਰਤ ਸੀਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ
ਸਾ ਚੁਨਿਹਾਰਾ। ਮਨ ਗਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਆਤਮ
ਇਆਨਾ।੩। ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਕਾਢੀ ਆਮਹੁ ਮੋਰਾ ਦੈ ਕਾਢੀ
ਰੀ। ਸਾ ਚੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਿਆ ਦੇ ਖਟੁ ਖਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਾਲੁ
ਰੀ। ਨਾ ਗਹਿਰਾ ਕੁਛੁ ਸਾਗਰ ਤਰਨਾ ਨਾ ਅਵਗਹਿ ਮਰਨਾ
।ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਆਨੁ
ਮਨੁ ਆਮਾ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਤੇ ਅਘਾਨੁ
ਏਕੁ ਸਾਖੀ ਤੁਮੑ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁ ਹੁਣ ਦਾਨੀ
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥ ਅਜੋਨੀ ਚਰਮ ਤਿ ਏਕੰਕਾਰੀ
ਰਤੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਮਨ ਹੀਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ।੭। ਗੁਰਮ
ਅਕਥੋ ਕਥਿਐ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ। ਨਾਨਕ ਦੀਨ
ਹਮਾਰੇ ਅਵਗਨ ਗਨਿ ਆਵੈ ਕੋਈ।੮।੨। ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੩।। ਘਰੁ ੭।। ਅਸਟਪਦੀਆ।

ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਡਾਈ। ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਗਨ ਕੋ
ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ। ਰਹਾਉ। ਸਬਦਿ ਰਤੇ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਤਾ ਸਹਜੇ ਗਹਿਆ ਸਮਾਈ।੧। ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਕਾਲ ਕੁਲ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੈਨਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾ ਈ। ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ

ਨੀਚਤੁਮੇਵਡਸਾਹਿਬੁਦਰਗਤਿਕਉਣੁ ਬਿਸਾਰਮਾਸਨੁ ਨੁਮੀ
ਗੁਰਦਰਸੁਦੇਖੈਨਾਨਕਸਾਮੁਅਘਾਰਮਾ॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਪ੍ਰ
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀਆਪ੍ਰਭੂ॥ਅਗਾ
ਧੇਸੁਨਮਜੁਨਕਥਾਧਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਬਰਜਾਸਭਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਦਾਸਤਿਗੁਰੁਨਮਸਕਾਰੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਨਮਾਇਆਪ
ਨਭੀਤਰਿਹੈਪ੍ਰਭਾਸੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਅਗੀਆਨਖਿ
॥੧॥ਸਿਮਰਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੱਭਤਾਕਾਕੀਅਪਸਾਰ
ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਨਨਾਹੀ॥ਸੱਭਹਾਥਦੁਹਹੁਮਹੀਮਾ
॥ਅਨਿਕਬਹਮੇਜਾਕੇਚੇ ਦਪੁਨਿਕਛੀ॥ਅਨਿਕਾਹੋ ਸਚਿ
ਆਨੁਧਨਹੀ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾ ਰਾਅਨਿਕਦੀਪ
ਦਬਥਾ॥ਤੁ॥ਅਨਿਕਪਵ ਨਪਾਵਕਅਗਨੀ॥ਅਨਿਕ
ਸਾਗਦੇਖੀਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਰਸਸੀਅ ਨਖਿਆਤੀ॥ਅ
ਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤੀ॥੧॥ਅਨਿਕਬਸੁਧਾਅਨਿਕਸਾਧੋਸਾ
ਧਾਜਾ ਤਅਨਿਕਮੁਖੀਬੇ ਨਾਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾ
ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੁਰਪਾਲਾ॥੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਨਾਅਨਿਕਜੁਗਾਤਿਹੁੱਦਤਬੀਥਾਨਾਅਨਿਕਸਰੱਤੁਮ
ਧਨਾਸਭਚਲੀਅਪੁਰਨਭਗਵਾਨਾ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰਮ
ਕੁਮੇਰਾਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਰਾਅਨਿਕਸੋਧਨ
ਸਮੁਖੇਹੀ॥ਧਰਮਕਰਮਅੰਤੁਨਹੋਹੀ॥੭॥ਅਨਿਕਪੁਰੀ
ਨਿਕਖੰਡਾਅਨਿਕਰੁਦ੍ਰਮੰਡਾਅਨਿਕਬ
ਰਹਮੁਖਾਅਪਿਸੁਖਾਅਪਿਆਸਖੁਨਾ॥੮॥ਅਨਿਕ

ਦੇਹੁਸਦੇਸਾਗਦੇਹੁਸਦੇਸਾਪ੍ਰਭੁਜੀਉਵੈਸਾਖਮੱਹ ਨਪਰਵਣਾਗੰ
ਅੰਗਸੁਖਦਾਈਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਈਬਰਨਥੰਨਤਰੈਸਾਗਬੰਧਾਪੁ
ਘਰਿਘਾਟਿਜੁਸਾਜਾ ਕਹਿਨਸਕਉਤਿਸਿਕੈਸਾਗਦੇਖਿਤਿ
ਸਨੁਮੱਹਿਓ ਪੂਛੈ ਦੀਨੁਮੋੱਰਮਕੁਰੈਸਾਗੁਰਬਤੀਕਿ
ਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆਗੰਨੁਸੁਰਿਦਾਨਿਹਸਰਗ ਨਥਾਇਆ
ਨਥਸਾਇਆਸੰਤਸਗਾਇਆਗੀਆਨੁਅੰਖੇਕਾਢਾਇਆ
ਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਉਪ੍ਜਾਸੁਪ੍ਰਭੁਲੱਤੀਦਾਪਾਇਆਦੁਖਾ
ਘਰਾਸਹਿਦੁਰਮਹਾਅੰਦਸਹਜਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਸੋਪੁ
ਆਵਣਿਕਿਰਥਾਪਹਿਆਇਆ॥੪॥੧॥੮॥

ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਗ ਅਹਮੇਰਸਨੇਕੀਪੂਰੀ ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੪ ॥ਗੁਰੁ
ਹੀਵ ਜੁਮਨੁਚੱਕ ਤਨੁਚਕੀ ਨਾਨਕਵਰਾਗਬੀਨੁਮਨਵਸਾਚੁਨੀ
ਨਕੁੰਜੀ ਹਕਾ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜਤੀਜੋਗੀਪਾਈਦੀਵਿ
ਸੁਰਤੀਗੀਆਨੀਜੱਗਾ॥ਜਤੀਜੋਸੱਗੀਚੀਤੈਜੱਗਾ॥ਜਤੀਜੋਗੁਪੀਆ
ਚੀਜੈਤੀਰਖੇਤਹੀਐਨੰਗਾ॥ਜਤੀਜੋਦਾਤੀ ਕੀਤੈਪੁੰਨਾ॥ਜਤੀਜੋਬਾ
ਸੁੰਨੀ॥ਜਤੀਜੋਭੇਟੈਭਗਤਿਹਸੁਰਾ॥ਜਤੀਜੋਖੇਲੈਚੱਹਚਿਪੁਰਾ॥ਐਥਾ
ਕੇਤਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਤੀਜੋਸਚੈਸਮਾਇਆ॥੨॥ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਵਿ
ਕਰੇ ਬਿਚਾ॥ਸਿਸਾਦਿਨੋਉਰਗੇ ਕਰੁਅਨਾਗਤਿਨੰਮੁ

ਮੈਜਾਪੈਕੁਪਨਜਾਤੀਯਾਸਭੇ ਵਾਰ ਸੁਕਰਤੁਕਰੇਪ ਰਮਵਧਾਰ
ਪਾਆਖਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾਆਖਨਜਾਪੈਆਖਿ।੨।। ।।ਪਉੜੀ।।
ਨਾਈਸੁਹਿਐਮ ਨੁਹਮਸੀਐਨਮੋਸਾਂਤੀਆਈ।ਨਾਈਸੁਹਿਐਮ
ਚਤੀਐਸਭਦੁਖਗਵਾਈ।ਨਾਈਸੁਹਿਐਨਉਉਪਜੈਨਮੋਹ
ਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਾਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਐਨਾਨਕਾਲਿਵਛਾਈ।੬।। ।।ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ।।ਜੁਠਿਨਾਤ
ਨਵੇਂਦੀ।ਜੁਠਿਨਚੰਦਸੂਰਜਕੀਤੇਦੀ।ਜੁਠਿਨਅੰਨੀਜੁਠਿਨਨਦੀ।ਜੁਠਿ
ਹੁਵਵੈ ਹੈਸਭਥਾਈ।ਜੁਠਿਨਧਰਤੀਜੁਠਿਨਪਈ।ਜੁਠਿਨਪਵੈਓਹਿ
ਈ।ਨਾਨਕਨਿਰੁਤਿਆਗੁਣਨਹੀਕੋਈ।ਸੁਚਿਹੋਕੈ ਐਸੁਹਜੁਮੰਨੈ
।। ਮਹਲਾ ੧ ।।ਨਾਨਕਚੁਲ੍ਹੀਆਸੁਤੀਆਜੇਤਰੰਜਿਲੈਤੁੱਲੈ
ਰਤੇਚੁਲ੍ਹੀਗਿਆਨਕੀਜੁੱਗੀਕਾਜਤੁਹੋਈ।ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਲ੍ਹੀਸੰਤੋਖ
ਰਹੀਕਾਸ ਤੁਦਨੁਮਾਗਜੇਚੁਲ੍ਹੀਨਿਆ ਓਕੀਪਾੜਿਆਸਚੁਪਿ
।।ਧਾਲੀਸਚੁਨਧੱਧਈਮੁਖਪੀਤੈਰਿਖਜਾਈ।ਧਾਲੀਪੜਾ
ਢਿਲੇਧਾਲੀਸਭਖਾਈ।੨।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਨਾਈਸੁਹਿ
ਸੀਐ ਹੈਰਿਧਾਪਿਛੈਆਵੈ।ਨਾਈਸੁਹਿਐਨਉਨਿਧੀਮਿਲੈ
ਦੀਆਪਾਵੈ।ਨਾਈਸੁਹਿਐਸੰਤਉਖੁਹਿਨਿਵਦਾਚਸਹਿ
ਨਾਈਸੁਹਿਐਸਚ ਨਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖਪਾਵੈ।ਗੁਰਮਤੀ
ਈਐਨਾਨਕਵਸੁਲਗਾਵੈ।੭।। ।।ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ।।ਦੁਖ
ਮਹੁ ਦੁਖਮੁਰਹੁਦੁਖਵਨਹੁਸੰਸਾਰਿ।ਦੁਖਦੁਖੁਅ
ਖਿਐਪੜਿਪੜਿਕਹਹਿਪੁਰਾਣ।ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਖੁਲ੍ਹ
ਖੁਨਿਕਾਇਓਕੋਈ।ਦੁਖਵੀਚਾਰੀਓਜਾਣੈਸੋਈ

ਦਨਾਮੇਸਭਤੇਅੱਛੀਹੋਨਾਨਕਸਾਤੇਗੁਰੂਮੀਆਂਜੋਔਨਾਉਂਨੀਐਨੀ
ਦੇਵੈਸੱਚੀ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭੇਜਿਨਿਸਾਜੇ ਸਭੇਜਿਨਿਥਾਪੇ
ਇਕੋਵੇਹਥਿਆਇਓਇਕੁਮਾਗਿਮਹਲਜਪੁਕਰੇਸੀ ਸਾਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਤਿਸਕਾ
ਨਕਾਰਿਸਉਪਰੇਕੁਨਿਰਾਟੇਕੋਕਿਸਨੱਜੋਕੁਕਰੇਈਕਾਰਿਸਨੱਹੀ
ਨਕਾਰਿਸਨੱਕਰਤਾਦੇਈਹੁਕਮੀਰਹਾਏ ਆਪਹੈ ਮੁਹਥਮਾ
ਗਵੇਈ॥੧॥ ॥ਮਹਲਾ੧ ॥ਹੈਹੈਆਖਾਂਕੱਟੀਕੱਟੀਨੱਟੀਨੱਟੀਨੱ
ਕੱਟੀਆਖੁਆਖੰਸਦਾਸਦਾਕਹਣਨਆਵੈ ਤੱਟੀਨਾਹੁਧੋ
ਕੀਆਏਵਡਖਡਿਜੱਤੋਨਾਨਕਵਸਿਅਹੁਚੁਖ ਵਿਰ ਚੁ
ਖਲੂਦੱਸੁਸਾ ॥ ਸਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਈਮੰਨੈ ਐਕੁਸੁਣਿਕੈ
ਕੁਕੂਟੰਚੁਸਚਾਈਆਨਾਈਮੰਨੈ ਐਸੰਗਤਿਉਧਰੇਸੀ ਨਾ
ਏ ਸਾਚਾਈਆਨਾਈਮੰਨੈ ਐਸੁਣਿਉਧਰੇਸੀ ਨਰਸਮਸਾ
॥ਨਾਈਮੰਨੈ ਐਦੁਖਕੁਖਗਈਸੀ ਜੋ ਨਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਈ
ਸਨਕਨਾਮੁਤਨੀਸ ਪਾਹਿਆਸੀ ਨਗੁਰੂਸਿਖਾਈ
॥ਸਲੋਕਮ:੧ ॥ਸਭੇਗਾਤੀਸਭਾਇਆਸਭੇਖਿਤੀਸਭਵਗਾ
ਮਾ ਹਸਭੇਸਭਧਾਤੀਸਭੇਭਾਗ॥ਸਭੇਪਾਣੀਪਉਣਾਭੇਸਭੇਅਗ
ਖਾਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭੇਸਭੇਲੋਆਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਾ
ਨੁਕਾਰਿਨਸਕੀਜੈਕਾਰ॥ ॥ਆਖਾਹਿਕਾਹਿਆਖਆਖ
ਤੀਵੀਚਾਰੁਨਪਾਈਐਚਪੁੜੀਨਾਨਕੁਕਹੈਗਵਾ
॥ਸਲੋਕਮ ੧ ॥ਅਖੀਪਰਵੇਖੇਰਿੰਦੇਖੰਸਕੁਆਕਾ
ਗੀਆਨੀਧੰਝਤਾਪੁਛਾਬੇ ਦਬੀਚਾਰ॥ਪੁਛਾਦੇਂਮਾ
ਧਕਰਹਿਅਵਤਾਰ॥ ॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਸੁਹੀਜਾਏਰੇਖ

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰੀਕੁ ਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਮੇਲੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਿਕੁ ਮੰਗਤੁ ਅਲਾਹੁ ਡਿਉ ਹਿਕੁ ਮੰਗਤੁ ਆਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਗੈ ਨਾਮੁ ਦੇਇ
ਹਿਕੁ ਪਾਈਐ ਹਿਕੁ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਗਤੁ ਵਰਤਦਾ ਰਹੈ ਸਭਨਾ ਥਾਈ ॥
ਗੁਪਤੇ ਪਾਈਐ ਹਿਕੁ ਦੇਦੇ ਈ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ
ਗੁਰਮੀ ਲੀਐ ਤਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਕੂੜੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹਥਿ ਆਵੈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਹੁ ਖਟੀਐ ॥
ਗਲੀ ਵਿਚਾਰੁ ਜੀਅ ਨਹੀ ਆਵੈ ਅਗੈ ਨਹੀ ਮੁਹਿ ਚੋਟੀਐ ॥
ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤੇ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਮ: ੧ ॥
ਬਧੀ ਆਵੈ ਬਧੀ ਜਾਇ ਸਚੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ॥
ਖਾਜੁ ਅਹਾਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਐ ਮਲੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸਚਾ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਾਹਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਪਾਕੁ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸਿਖਾ ਸੂਚੀ ਕਰੇ
ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਜਾਹਿ ਬਸਬ ਦੁਨਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥
ਪਸਾਰੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਲਾ ਚੁਭਾ ਮੁਹੈ ਭਰੇ ਗਵਾਰੀ ॥
ਮਨਹਠੇ ਤਉ ਜੁਐ ਬਧਾ ਜੀਹਾ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥
ਉਪਰਿ ਹਉ ਪਰਵਾ ਆਖੀ ਆਵੈ ਹੁਕਮਿ ਆਖੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਆਵਹਿ ਮੁਹਾਂ ਫਿਰਹਿ ਵਲਾਂ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ਜਾਇ ॥
ਖਾਜੈ ਚੀਰਿ ਉਤਾਰਿ ਖਾਇ ਮੇਰੇ ਠਾਕਾ ਧਾਕਾ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ॥
ਪਾਇ ਜਾਇ ਮੇਰੇ ਠਾਕਉ ਤਾਂ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਖੈ ॥
ਮੁਖਿ ਮੁਖਣਾ ਮੁਗਧੂ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਜਾਹਿ ਮੁਖਹਿ ਮੁਖਿ ਜਾਹਿ ॥
॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਕਰਤੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਈਆ ਰੰਗੀ ॥

ਮੇਲਿਹਰਿਸਭਾਬਿਖੁਲ੍ਹਾਹਿਜਾਈਆ।੧੬।। ।।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਮਰਣੈਨਾਮੁ ਰਤੁਪਵੈ ਆਪੁਬੀਖਿਨਵਗਾਇਕੀਨ੍ਹਾਸੀ
ਕਿਲਾਦਿਚਲਾਇਕਨਾ ਬਧੇਡਗਾਇਕਨ ਹੱਥੀਸਾਥਰੀਈ
ਈਸਾਗਲਾਸਕ ਸਹੈਦਾਸੀਆ ਛਟੇਵੰ ਕਦੁਆ ।।।।
ਛਾਰੁਰੀਤੀਫਿਰੈਈਕਾ ।।੧।। ।।ਮਹਲਾ ੧ ।।ਨਾਨਾ
ਹਿਯਈਮਿਟੀਸੰਦਾਕੱਟੁ।।ਬੀਤਰਿਚੱਲੁਬਹਾਲਿਆ ਬੱਟੁਵੰਜੀਆ
।।੨।। ।।ਪਉੜੀ।। ।।ਜਿਨ ਅੰਦਰਿਮੈ ਦਾ ਦੁਸਮੈਨ ਵਸੈ
ਵਢਾਈਆ।।ਮਹਾਕਰੁਪਦੁਖੀਏਸਦਾਲਾਏਮੁਹਾਈਆ।।
ਉਠਿਨਿਤਪਰਦਾਰੁਹਿਰਹਿਨਾਮਚੁਕਾਇਆ।।ਹਰਿਜੀ
ਕੀਸੰਗਤਿਮ ਤਕਾਹੁਰਖਿਲੇ ਹੁਰਭਿਆਈਆ।।ਨਾਨਾਪਾ
ਕਿਗਤਿਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈਆ।।੧੭।। ।।ਸਲੋ
ਸਭੁਕੋਈਚੌਖਾਮਕਾਖਸਮਹੁਸਕੁਕੋਈ।।ਗੁਰਮੁਪਵਾਰੁਖ
ਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐ ਭੁਗਤੀਸ
।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਿਲਾਆਈਆਸੱ
ਮਹਲਾ ੧।। ਸਭਨਾ ਕਾਦਭਤਾਆਪੈਹੈਆਪੇਮੇਲਣਹਾ ।।
ਸਬਦੀਮਿਲੇਨਵੈ ਖੁੜ੍ਹਹਿਜਿਨੀ ਸੋਵਿਆਹਰਿਦਾਰੁ।।
।।ਪਉੜੀ।। ।।ਗੁਰਮੁਖੀਹਿਰਦੈਸਾਡਿਹੈਨਾਉ ਉਗਾਹਿਆ
ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੰਜਮ ਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਕਾਈਆ।।ਹਿਰਦੈ
ਸੇਵਦੇਸੱਚਿਰਹਿਗਈਆ।।ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਏਵੈਭਾਇ
ਧਿਤਗਾਈਆ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਆਸੁਹਾਵਿਦਰੀਸੱ
।।੧੮।।ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੧ ।।ਧਨਵੰਤਾਇਵਹੀਕਹੈਅਵੀਆ

ਸੁਖੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲਿਹੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਗਤਿ ਕਾਰਣਿ ਆਸਾ ਗਰਭ ਕੁੰਡੇ ਬਹਣੁ ਹੋਆ ਅਧੋਮੁਖੁ ਤੀਹ ਮਾਹ ਰਹਿਓ ਉਰਧਾਰਿ ਮਾਈ ॥ ਦੁਖੀ ਤਤੀ ਘਣੀ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ਦੁਖੁ ਭੁੰਚਣਾ ਦੁਖੁ ਗਰਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਓਥੈ ਛੁਟੜਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮੈਲਾ ਈਗਾ ਗਲਿਆ ਈ ॥ ਦੁਚਿਤਾ ਚੁਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਤਾ ਈ ॥ ਨਾ ਮੁਏ ਸਿ ਆਮਹਿ ਆਈ ॥ ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਜਿ ਚੰਨਿ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਜੰਞੁ ਰੰਞੀ ਮੈ ਸੇ ਚੁਹਿ ਆਹੀ ਮੈ ਆਈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿਆ ਪੁਜਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੋ ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੱਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਮੁਠੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਚੱਕੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਭਣਨਿ ਆਸਥਿ ਗਣਨਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕਥੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਹਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਸਕਾਣੇ ਨਿਮਖੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਦੇ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਅਮਾਪੁ ਜਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਅਮਾਪੁ ਜਪੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਵਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰੀ ਵਿਚਹੇ ਆਸਾ ਨਿਰਾਸੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨਿ ਅਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਠਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਓਇ ਵਥੁ ਪਾਈ ਜੋ ਨਿਖੁਟਣ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸੋ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਓਇ ਖਰੇ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਆਹ ਦਯੁਨੀ ਦਿਵਾਦੇਮਾਜਿ ਆਹਰਿ ਸੱਲੀ ॥੨॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀਹੁ ਸੁਖੁ ਸਾ ॥
ਕੀ ਕਰਣੀ ਉਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਪੂਰਾ ਇਨਾ ਬੀਐ ਨ ਮੁਨੇ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ॥
ਵੜੀ ਨ ਆਵ ਹੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇ ਸਾਰੇ ਐਸਾ ਵਹੁ ॥
॥੨॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਾ ਤਜਨੁ ਸੈਦਾਨੁ ਹਰਿ ॥
ਇਹ ਦਰਸ ਨਕੀਧਿਆ ਸ ਹੈਦਰਸ ਨਿਸ ਦਿਨ ॥
ਨੁਧਾਨੁ ਘਟੀ ਨਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਜਾਈ ॥ ਤਿ ਗੁਰ ਨਾ ਕਿਰਪਾ ॥
ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਆਸਚ ਕਰਾਈ ॥ ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਦੇ ॥
ਜਿਵ ਜਾਣੇ ॥੨੭॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਰਬ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥
ਨੀਚ ਨ ਅੰਦਰਿ ਕਮੁ ਕਰੇ ਪੁਅਹੰਕਾ ਰੁ ਬਾਧਾ ਦੁਖ ॥
ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਵਿਕਾ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ ਓਥੈ ॥
ਆਗਾ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾ ਈ ਅਨੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾ ॥
ਸਚੁ ਆਖੀਐ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚੀਆ ॥੧॥ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਹਿ ਆਸੀ ਨਰਕ ਮਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਨਹ ਮਿਲਦੀ ਆਪਿ ॥
॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਕਰੇ ਸਭ ਕੁ ਚਹੁ ਜੀਵਣ ਕੁ ਚਹੁ ॥
ਤਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗਰੁ ਮੰਡ ਪਾਵਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੈ ॥
ਇਆ ਚੀ ਰਿਆ ਸਿਆ ਤਾ ਮਕਾਜੁ ਨਹੀ ਐਸਾ ਸੁਆਦ ॥
ਜਿਆ ਨਾਨਕ ਗਰ ਸਰ ਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਧਾਰੀ ॥
॥ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਿਤ ਵਾਦ ਵਖਾਣ ॥

ਕਾਤਉਮਾਨਤੇਨਹੀਚੁਟੀਜੀਅਦੀਆਨਹੀਪਾਈਜਾਮਨੰਦ
ਧਾਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਸਰਬਾਪੁਨੀਤਨਲਾਈਜੀ।੨।।੧।।੭।।
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫।। ਸੁਰਦਾਸ।।
ਕੈਜੀਆਨਹਰਿਵਿਮੁਖਨਕੋਸੰਗਾ।ਕਰਾਕਏਪਾਪਿਪਾਪਿਆਏਵਿਖਨਤਜੈਕੁਇ
।ਰਹਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਰਾਕਰਾਕਪੁਰ ਚੁਗਾਏਸੁਆਨਦਾਇਐਗੰਗਾਖਰ
ਕਰਾਅਗਰਕੋਲੇਪਨੁਮਕਟਭੁਖਨਅੰਗ।੧।ਪਾਹਨਪਤਿਤਪਾਨਨਜੀ
ਪੇਗੀਤੇਹੋਇਨਿਖੰਗ।ਸੁਰਦਾਸਓਇਕਗੀਕਮਰੀਚਤਨਤੁਜੇਰੰਗ।
।੧।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਸੁਰਦਾਸ।।
ਏਕੋਸੰਗਿਚਲੈਹਰਿਲੋਕ।ਤਨੁਮਨੁਅਗਿਪਸਾਚਬਸੁਸਕੁਅਗਿਧਰਿਅਨਦ
ਰਜਪੁਨਿਸ੍ਰੋਕ।।੧।।ਰਹਾਉ।ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏਨਿਰਵਿਖਈਪਾਏਹੈਸ
ਲੋਬੋਕ।ਆਨਚਬਸੁਤਜਿਉਕਾਜੁਨਕਛੁਐਸੁੰਦਰਚਰਨਅਲੋਕ।੧।।
ਆਆਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨਜੁਚਾਹਤਜਿਉਕਸਟੀਤਜੈਜੋਕ।ਸੁਰਦਾਸਮ
ਪ੍ਰਭੁਰਬਿਕੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕ।੨।।੧।।੮।।

੮੮੫	ਪਾਨੇ	੮੮੧	ਮਃ ੩ ॥ਜੀਵਤਮੁਕਤਿਗੁਰ
	੮੮੬ ਖਾਦਪੀਵਹਸਨਸੰਦ	੮੮੧	ਰਸਨਾਰਾਮਸਤੁਕਥੀਕਥ
	੮੮੬ ਰਾਚਿਰਹੀਨਉਗੁਰਸਬਦ	੮੮੭	ਮਃ ੪ ॥ਅਨਦਿਨਹਰਿਕ
	੮੮੬ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਹੀ	੮੮੨	ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਕੁੰਦਾਛ
	੮੮੬ ਤਿਨਧਨਖੇਰਕਾਸਾਥੈ	੮੮੨	ਤਿਸਜਨਕੱਹਰਿਮੀਹ
	੮੮੭ ਧਰਣਾਧਰਧਨਧਾ	੮੮੨	ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤੁਪ
	੮੮੭ ਧਨੁਨੇਧਾਨੀਜਾਨੇਜਾਨਿ	੮੮੩	ਜੀਸਕੇਹੀਅਗੇਵਸੀ
	੮੮੭ ਦੁਖਬੱਡਾਇਕਦੁਖਚੁ	੮੮੩	ਅਗਮਅਗੱਚਗਸਮਹ
	੮੮੭ ਦੁਖਮਹੁਸਮਾਗੁਹਰੇ	੮੮੩	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਐਂਮੀਠਾ
	੮੮੮ ਬਾਕੇਕਾਪੜਬੱਲਾਹੋ		॥ਪੜਤਾਲਾਮਹਲਾ
	੮੮੮ ਮਃ ੩ ॥ਸਿੰਙਾਰਮਾਰ	੮੮੩	ਹਰਿਜਨਬੱਲਭਸੀਆ
	੮੮੮ ਜਿਨਿਹੁਕਮਪਛਾਨਿਆ	੮੮੪	ਰਾਮਨਾਮਬੱਲਾਬੱਲਾਖੱ
	੮੮੮ ਗੁਰਮੁਖਕੱਢੀਐਬਿਰਥਾ	੮੮੪	ਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੀਆਤੁਸੰ
	੮੮੯ ਗੁਰਸਾਖਾਹੀਸਦਾਸੁ		ਹੀਕਿਆਤੁਚਿਤਦਹੀ
	੮੮੯ ਗਲਗੰਧਪੁਰਬਨਮੇਸਤ	੮੮੪	ਬੀਰਅਪਾਰਬਾਰਿਕਾ
	੮੮੯ ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਦਰਸੁ	੮੮੪	ਸਗਲਾਬਿਧੀਜੁਆਹੀ
	੮੮੦ ਜੀਉਪਿਰੁਪਾਨਸਤਰਤਿ	੮੮੫	ਰਾਜਤੇਰੀਟਕੀਟਤੇਮੁਖ
	੮੮੦ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੁਖਨਿ	੮੮੫	ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਚਾਇਬੇਰਾਗੀ
	੮੮੦ ਹਉਮੈਵਿਸਜਗਮੋਹਿ	੮੮੫	ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮਦੇਹੁ
	੮੮੦ ਇਹੁਮਨਿਰੀਝੀਕਿ	੮੮੫	ਬਰਸਮੇਘਜੀਤੁਜਲਥ
	੮੮੧ ਰਾਮਭਗਤਜੋਨਿਰਮਾਨੀ	੮੮੫	ਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਨਾਮਧਿਆ

ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਪਿਆ	ਪਾਨੇ	।।ਸਹਲ੍ਹਾ ।।
ਅਬਅਪਨੋਪ੍ਰੀਤਮਾਸਿਓ	੯੯੬	ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਹੀਚ
ਘਨਹਰਿਬਰਸਸਗਾਖ	੯੯੬	ਜਾਗਤਜਾਗਕਹੇਗਤ
ਥਿਖੁਗਤਿਕਿਨੀਵੇਓ	੯੦੦	ਰਾਤਿਕਮੀਨਜਾਨਹੀਓ
ਹਰਿਕਤਜਨਕਉਨਕਉਨ	੯੦੦	ਅਖਨੀਓਪਖਨੀਜ
ਬਨੁਬੀਧਿਮਾਨੁਈਆਮੰਚ	੯੦੦	ਮਗਨਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾ
ਦੁਸਟਮੁਏਥਿਥਚਾਈਗੀ	੯੦੧	।।ਆਸਾਪਦੀਮਃ ੩
ਅਨਮੇਹਰਿਕੇਚਰਨਿਵਦੀ	੯੦੧	ਕਰਮਹੱਵਤਸਾਰਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਭੁਕੇਬਗਾਤਿਵਖੁਨਾਬੀ	੯੦੧	ਬੇਦਬਾਨੀਜਗਵਾਚਦ
ਗੁਸੁਪਦੀਸੈਚੁਸਮਪਸ	੯੦੨	ਹਰਿਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰ
ਗੁਰਚਰਨਿਹਿਰਦੇਬਸਾਏ	੯੦੨	ਅਲਾਰਬੰਤਮਃ ੫
ਧਰਮੇਸਰਿਹੱਆਦਈਅ	੯੦੨	ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਕਗਾਤਿਕਦ
ਗੁਰਸਗਨਾਈਸਗਾਜਨਿ		
ਗੁਰਮਨਾਰਪ੍ਰੀਆਦਈਅ		
ਘਨਬਨੇਰੂਮੇਬਨੋਗਾਓਮ	੯੦੩	ਰਾਗਮਲਾਰਕੀਵਾਰਿ
ਈਅਰੀਸੋਤਮੁਹਾਵਨਿਨੀ		ਮਹਲਾ ੧
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਪੀਆਰੋਗਦਰ	੯੧੨	ਸਿਖਧਿਆਂਪੱਦਾਨ
ਥਰਸਸਰਸਆਗੀਆ	੯੧੨	ਬਾਨੀਭਗਤਾਕੀ।।
ਗੁਨਗੱਪਾਖਗਾਤੁਨਿਤੁ	੯੧੨	ਸੇਵੀਅਲੇਗੱਪਾਖ
ਪਤੁਨਾਥਮਨੁਗਾਸਤੁ	੯੧੩	ਮੱਕਉਤੁਨਾਬੀਸਾਰਿਤੁ
ਹੋਗੱਬਿਦਹੋਗੱਪਾਲ	੯੧੩	ਨਾਗਜਨਾਮੇਗੀਜਾਤੁ
।।ਅਸਟਪਦੀ।।	੯੧੩	ਹਰਜਪਤਤੇਉਤਰਨਾਥ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅਸਥਿਰੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿ ॥
ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਭੰਜਮੁ ॥
ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਸਉਚੁ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੰਕੋਚੁ ॥
ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖ

ਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾਣਾ ਜੱਤਿਗੁਰੁਦੇਸੱਯਗਵਣਾ ਤੁ ਗਤਪੁਰਖਕਾਣੁਤਾਗਾ
ਨੰਸਾਨਾਸਿ ਨਕਉਲੀਧਿਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ ਗਸੇਧਨਦੇਂਤਰੈਸਤੀਧ
ਰਿਜਾਗਈਗਨਾਨਕਜਾਨੀਧੰਨੀਮਾਈ ॥ ਗ ॥ ੮ ॥ ਗਗੁਮਲਾਗੁਮਹਲਾ
ਘਰੁ ॥ ਬਾਗੇਰਾਗ ਜੁਬੱਲੈ ਵੇਲਾ ॥ ਓਂਮਾਨਕੁਕਾਲੇਚਰੈਗੈਦਾਕਾਲ
ਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਆਭੈਦਾ ॥ ੧ ॥ ਉਤੁਤੰ ਉਤਿਚ ਨਾਂਅ ਸਮਾਨੀ ਸਾਹਿਬੀਸਿ
ਤੇਰਾਤਾਹੀ ॥ ਜਾਸਿਖਾਲਿਤੁਗਰਿਦੇਖੰਤੀ ਗਾਬਾਨਖੰਨੰਤੁਗਸਾ
ਬੁਬੀਗਾ ॥ ਸੋਨੀਤਨੁਸਾਜਿ ਦੀਏਨਾਲਿਧੰਕਾ ਆਤਿਤੁਗਾਨੁਤੁਹੁ
ਤੰਝਾਨਦਰਿਕਰੇਤੰਬੰਧਾਂਧੀਗਾ ਸੀਉਦੇਖਾਲੇ ਤਿਤੁਦਪਾਵੀਸ
॥ ਤੁ ਗਨ ਈਹੁਤੁਜੁ ਏਗਾਨਜਾ ਹਿਗੇਖੰਭਾ ਗਯਉਹੈਪਾਈ ਅਗਨਿਬਾ
ਧੰ ਪੁਗਨਾਨਕਕਗਮੁਹੈਜਾਪੀਐਕਗੁਰਪੀਰੁ ਗਸਚਿਸਮਾਹੈਏਹੁਸਗੀਰੁ ਗ
ਦ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗਸਿਰੀਗੁਰੂਪਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁਮਲਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੋਆਪੇ ਆਪੇਤਗੀਚੁਪਾਇਦਾ ॥ ਕਰਿਕਰਿਕੈ
ਤਾਆਪੇਵੇਖੈਜੀਤੁਤਾਹੈਤੀਤੁਪਾਇਦਾ ॥ ਸੇਵਕਕਉਏਹਾਵਡਿਆ
ਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪਣਾਕੁਲਆਪੇਜਾਣੈਸੁਗੁਰਵੀਯਾ
ਲਾਹੀਐ ॥ ਏਹਾਸਕਤਿਸਿਵੈਧਰਿਐਦੇਜੀਵਦਿਆਮਰਿਜੀ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦਪੜੈਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ
ਹਉਹੋਰਤੁਮਾਇਆਸੰਸਾਰੁਜਗਤੁਕੁਲਾਈਆ ਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਾ
ਘਰਸਾਦੀਏਕੱਜਾਹੁਚੁਕੈਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ ॥ ਹਮਦੀਨਮੁਖ
ਦੀਚਾਗੀ ਤੁਮਾਚਿਤਕਰਹੁਮਾਗੀ ਹੱਥਦਾਈਆਕਦੇ
ਸ ਦਾਸਕਾ ਸੇਵਕਰੀਤੁਮਾਗੀ ਏਕੁਨਿਧਾਨੁਦੇਹਿਤੁਅਪ
ਅਹੀਨਿਸਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੈ

ਆਗੈ ਜਮ ਕਾਲਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗਾਤਿ ਨਦਿ ਬੁਤਹਿ ਆਸਿਪੁਰਾ
ਸਮਾਲਿਹਾ ॥ ਸਭਨਾ ਚਲਣੁ ਇਕੁ ਨਿਹਚਲੁ ਦੇਖਹਿ ਕਾਈ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਚਿ ਆਚਥਮੇ ਤਰਿਆ ॥
ਤੁਝ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਨੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾਗਿਆ ॥
ਅਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਗਿਆ ॥

ਅ ਨਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਗੁਮਾਲਾ ਮ ੩
ਘਰੁ ੧ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥
ਇਹ ਮਤਿ ਪਕੁ ਪਾਈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿਆ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਭਗਤ ਸਦਾ ਹਹਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਰਖਾ ਸੋਈ ॥
ਵੈਰੀ ਤਾਕੇ ਜਾਦੇ ਨਾਹੀ ਜੇ ਸਭ ਮਹਿ ਵੈਰੀ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਜੇ ਸਿਰਿ ਆਰਾ ਵਗਾਈ ॥
ਗਿਰਤ ਜਿਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉ ਮੋਹੀ ਖੁਧਿ ਸਮ ਚਲਤ ਨ ਕਿਰਾ ॥ ਜੀਅ ਚਹਾਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਮਾਹੀ ॥
ਨਾਹੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਇਹ ਤਾਸੇ ਸਚੇ ਨਾਮ ਸਮਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਾਹੀ ॥ ੨ ॥
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਵਰਿ ਸਹ ਜੀਸਮਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਰਤਨੁ ਗਇਆ ਕਾਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥
ਅਖੀ ਨਾਹੀ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਆਖੇ ॥ ਆਵਤ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪਰਸਿਆ ਸਭ ਦੁਖ ਗਇਆ ਪਰਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਬਹੁ ਤੀਨਹੁ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਸਮਝਿਆ ਸਚੈ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਮਾਲਿ ਅਸੁਰਾ ਮਾਰਿ ਮਨਹਿ ਮਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚੈ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤੀਜੈ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਏ ਕੈ ਏਕੈ ਹੋਮਿ ਹਠੀ ॥
ਮੀਠੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੈਸੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਚਾਖੈ ਨਾ ਮੁਖੁ ਜਲੈ ਪਾਈਐ ਜਿਨਾ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ॥

ਮਿਠਨਾਗਾਨਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਤੇ ਜੱਹਰਿ ਚੁਲ੍ਹਾ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨ ਸੁਨਿਆ ਦੇਵਦਾ ਸਾਰ ਧਰੈ
ਤੁਗਾ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਮ ਹਾਂ ਪੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥
ਕਉ ਮਾਲ ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤਜਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮੁਚਰੈ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਖਾ ਗਾਨੀ ਜਨ ਤੇ ਪਤੇ ਜਾਂ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਿਚਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਮੀਨ ਹਰਿ ਬੀਸਰ ਤ ਫੁਟਿ ਮਰੈ ॥ ਤਾ ਜੀਨਿ ਏਹ ਪੀ
ਤੀ ਸੱਟੀ ਜਾਨੈ ਕੋਨਾ ਨੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਦੇ ਧਿ
ਪਾਦੈ ਸਭ ਤਨ ਕੀ ਰੁਖ ਹਰੈ ॥੪॥੩॥੨੫॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮ: ੬

॥ ਜੀਤਨੇ ਜੀ ਅੰਤ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਨੀਤ ਨੇ ਸੀਮ ਕਾਲ
ਦੇ ਹਾਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦ ਈ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾ
ਦੇ ॥੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਦੇ ॥ ਹਰਿ ਬੱਲ ਹਰਿ
ਸੀਧਾ ਮੇਰੇ ਈ ਹਰਿ ਉਜਾ ਜਾਗ ਤੁ ਤ ਗਾਦੇ ॥ ਹਾ ਉ ਜੱ
ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜੇ ਮੇ ਦੇ ਸੱਜਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਦੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇ ਦਾ
ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਖੈ ਤ ਗਾਦੇ ॥੨॥ ਤ ਗੀ ਕੁ ਲੇ ਐ
ਜਾਨੀ ਐ ਪੁਲੇ ਤ੍ਰੈ ਮ ਤ੍ਰੈ ਮਿ ਫੁ ਲ੍ਹਾ ਤ ਗਾਦੇ ॥ ਨਿ ਜ ਜੀ ਉ ਪੂ ਜਾ ਹੀ ਮ
ਤੇ ਦ ਹੀ ਸ ਭ ਬਿ ਰ ਥੀ ਘਾ ਲ੍ਹਾ ਜਾ ਦਾ ਦੈ ॥੩॥ ਚ ਹ ਮੁ ਥੀ ਦੇ
ਤੇ ਗੁਰ ਚਰੀ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁ ਹਾਦੇ ॥ ਤੇ ਸੁ ਗੁ ਰ ਕ ਉ ਧਾ
ਜੱ ਜਾ ਪਾਟ ਪੱਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿ ਸ ਤੇ ਕਰੀ ਮੁਖਿ ਸੱਚ ਹੁ ਤੇ ਸੁ
ਰੀ ਛਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਦੇ ॥੪॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪ ਰ ਤ ਖ ਹਰਿ ਸੁ

ਖਦਾ ਛੱਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੁਰੇ ॥੩॥੨੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥੫॥ ॥ਗਾਜਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਯਾ ਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖਨ ਠਾਕਉ ॥
" ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ਬੰਛਿ ਆਨ ਕਉ ਪੁਨਹਚਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀਹ ਮਤੇ ॥੧॥
ਹਰਿ ਵਿਸਾਰਤ ਤੇ ਦੁਖ ਦੁਖਾ ਮਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਤੁਮ ਹੀ ਬਹੁ ਜੋਨੀ
ਟੇਕਨ ਕਾਹੁ ਯਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਸੇਵਹਿ
ਏ ਤਮੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਤੇ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਿਆਧ ਲਿਵ
ਸਾਗਰੁ ਬਿਖਾ ਕਬ ਤਹ ਮਤੇ ॥੨॥ ਸੀਵਾ ਬੰਸ ਅਮੁ
ਸੁਰਜੇ ਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕ
ਕਰਿ ਅਪਨੀ ਤੁਮ ਨਰਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥੩੫॥੧ ਉਸਤਿ ਪੁ
ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਪ
ਮੇਰੇ ਓਈ ਬੈਰਾਗੀ ਤੁ ਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕ ਖਿਨੁ ਤੁ ਮੁ ਬਿਨੁ
ਨਸ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁ ਨਿਉ ਪਰੇ
ਏਮ ਨਾਹਿ ਮਾਗਉ ਨਾਗੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਕੀਏ ਸੰ ਤੁ ਮੀ ਤੁ ਕਿ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ
ਆਵਨ ਜਾਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਹੁ
॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੁਤੀ ਜੀਹ ਘਰਿ ਆਵਨ ਆਵੈ
" ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਦਇਆ ਮਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੀ ਅਰ
ਗਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾ ਬਰਿ ਜੋਰਿ ਅਸੰਗਤੀ ਇਹ ਹਉ ਕੈ ਵਿ
ਢਾਈ ॥੧॥ ਤਉ ਨਿਮਾਨੀ ਸਗਲੀ ਇਕ ਤੁ ਕੀ ਗ ਸਤਿ ਪੁ

ਬਖਸੁ ਬਿਦਾਈਓ ਮੀਟ ਕਮਾਰਿਚਰ ਨਤ ਅਦੀਨੇ ਅਪੁਨਾ
ਤਾਇਓ ਰਹਾਉ ਜੈਜੈਕਾਰੁ ਜੈਜੈਕਾਰੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਧਰਮ
ਥਿਆਇਓ ਕੰਦ ਲਾਗੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਰਸਰਿ ਤਰੀਏ ਉਤਾਰੇ
ਓ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਭਰਮੁ ਗਇਓ ਮਿਟਿ ਸੁਖਾ
ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਸਹ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਵੀਹ ਸਮਹਿ ਆਇਓ ॥੨॥੮॥੧੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ਓਅੰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਗਮ : ਪਾਠਉਪਦੇਸਾਘਰੁ ੨ ॥ ਰਾਗਮਾਝ ਦੀ

ਬਹਮਯਸਾ ਕੁਰਾਗੁਸੁਥਿਤੈਗੁਣੀਆਬਿ ਸਥਕੁ ਗੁਰਮੁਖਾ
ਬੇ ਦਬੀਚਰਹੁ ਗਾਬੀਨੁ ਗੁਰਪੁਰੇ ਪੱਰਬੰਧਕੁ ॥੧॥ ਸੇਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਰੁਖਰ ਤਸਰਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਾਗਓ ਪਦੇਸੀ ਹਰਿਹੀ ਦੈਵ ਸਿਖ
ਸੋਗਿਰਸੇ ਅਪਦਾ ਸਮੁਧਿ ਆਈਐ ਰਹਾਉ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ
ਦਹ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰਕੇ ਮੁਹ ਅਨਦੈਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ਗੁਰਕੀ
ਟ੍ਰੈਕਰਉ ਈਸਨੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁ
ਬੋਹਿਖੁਬ ਏ ਜਾ ਪੁਤਰ ਦਹਾਰੁ ਗੁਰਕੇਟ ਐਨ ਓ ਜੀਜੀ
ਤਾਰੁ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ ਸੋਜਨੁ ਪਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੀ ਲਿਖਿਆ
ਆਏ ਤੁ ॥ ਗੁਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਚਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਚਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰ
ਗੁਰੁਪਰਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਰੁਪਾਰ ਬਹਮੁ ਜਾਕੀਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

ਸਹਲਾਪ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ
ਆਏ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ ਕਿਕਹੀ ਨ
॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਚਿਰਯਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪਰਭੁ
ਰਤੇ ਰੰਗੀਰਾਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸਭਤੁ ਰੋਗ ਵਾਸਾ ਹਰਿ

ਸਾਚੇ ਜਾਗਸਿ ਪਨਾ ੯ ਓ ੨ ॥ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧

ਚਾਰਿ ਕਮੀਨ ਜਾਣਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਾਝਿ ਸਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ
॥੧॥ ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਸਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ
ਨਉ ਘਰ ਏਕ ਚਹੁ ਜੁਗਤੈ ਵੇਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨੀਦ ਗਈ ਹਉ ਜੋਹਨ ਲਾਗੀ
ਕੀ ਸਚ ਭਾਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ਭਏ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ
ਪੀਵਾ ਅਮਿਉ ਸੁਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ
ਦਰਸ ਨਦਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਹ ਆਥਿ ਨ ਮੀਗਾ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ
ਨਉ ਥੈ ਕਾ ਧਰੁ ਅੰਗਨ ਮੁਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ
ਕੁਸਲਿ ਰਹਉ ਨਿਸ ਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਪ
ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਸੈ ਬਪੁੜੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਦਿ ਖਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸਹਸ
ਜੀਆ ਤੇ ਬਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੯ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਟੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਆਖਣੀ ਉ

ਜੁਕ ਗਨਾਲੀ ਤੁੰਗ ਉਚਉ ਗਜੁ ਪਾਤਲੀ ॥ ਸਾ ਗੁਰ ਸੀਤਲ
ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੋ
ਕੋਨਾ ਵੇਦੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਵੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪੰਥੁ ਜਾਣਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀ ਸਚੇ ਤਾਣਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾ
ਸੀਗੁ ਤੀਥਾ ਲੀ ॥ ਬੈ ਕਾ ਵੇਦ ਗੁਰ ਸੀਧ ਸਾਖੀ ॥ ੨ ॥ ਉ
ਏਕਾ ਜਿਵਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾ ਆਧਾ ਨਾ ਜੁ
ਚਨ ਉਰੀਧਾ ਗੁਰ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤ ਹਮ ਨ

ਮਕਾਲੁ ਨਹਿ ਦੇਸਾ ਸਭ ਦੁਸਮਾਲੁ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ
ਬਦੁਹੈ ਸਾਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੈਕੁੰਠਿ ਯਾਕਾ ॥੭॥ ਸੋ ਦੁਖ ਆਗੈ
ਗਾਵਿਲਾ ਸੋ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੀ ਬਿਨੁ ਵੈਸਾ ਕੋਟਾ ॥੨॥੫॥

॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾ

ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਰਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ
ਰਕਮੇ ਪਾਈ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਵੰਚ ਹੋਈ ॥
ਕਿਰੀ ਹੋਇ ਗਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਗੀ ਆਨੁ ਉਪਦੇਸੁ ਇਹ ਸੰਸਾ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸ੍ਰੀ ਐਸਾ ਗਰ ਭਜਨੀਕ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ
ਮਿ ਜੀ ਵੈਸਾ ਸਭ ਦੁਖ ਮਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ਮਾਸੁ ਈ ਪਾਏ ਸੀ ਦਿਖ
ਪੁਰ ਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ ਦਿਚ ਹੁਸ
ਗਵਾਈ ॥ ਅਚਰਜ ਤੇ ਗੋ ਬੀ ਬੇਦ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿ
॥ ॥ ਧਾਤੁ ਰਬਾ ਜੀ ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਚੇਤੁ ਹੈ ਚ ਲੈ ਮੁਝੁ ਗਵਾਈ
ਹਾਰਿ ਸ ਤੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐਕਸ ਮੀਧ ਕੈਯਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਿ
ਗਇ ਦੂਰਿ ਨ ਹੈ ਨ ਪਾਈ ਆਮਾ ਨਿ ਦੇਖ ਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾ ਰਹ
ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਅਤ ਵਜਾ ਅਉ ਤ ਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੀ
ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਣਹਾਰੁ
ਉਪਾਦ ਉਮੈ ਖੁਦੁ ਆਰੁ ॥ ੭ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਲੀ ਹੋ
ਬੁਰਿ ਨ ਕੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਜੀ
ਆਖਾ ਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਮਲਾ ਮ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ਬੈਰਾਗੀ

ਹੰਸਮਾਝੀ।੮।੨।੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰੁ ਮਃ ੩॥ ਘਰੁ ੨॥ ਆਪ
ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀਸਰੈਲ੍ਯਾਏ॥ ਦੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਮਿਟਿਆਸੁਖਸਾਚੀਭਗਤੀਸਾਚੈਚਿਤੁਲ੍ਯਾਏ॥
॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਸੇਵਿਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਇਆਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥
ਐਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮਿਲਿਆਜੀਉ॥
ਸੰਗਿਸਾਦੁਹਰਿਸਾਲਹੀਐਨਿਤਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆ॥ ਗੁਰਮਨਮੁਖਵੀਚਿਦੇਹੁਬੁਝਾਈਅਹਰਿਕਰਮਿਦ੍ਰਿਸਟਾਵਹਿ॥ ਨਾਮੁਵੇਸਾਕੀ॥ ਨਾਮੁ
ਮੁਖੇਕਾਮਦਿਬਹਿਆਸੰਗਿਸਾਜੁਸਬਦੇਧਿਰੁਸਾਖਿਆਓ॥ ਧਨਾ
ਏਕੁਪਛਾਣੈਹਉਮੈਮਾਰੈ॥ ਸੱਚੁਵੰਡੀਕਹੀਐਨਾਕੇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ
ਦਾਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆਸਭਮਨਮੁਖਾਂਭਿਜੋਵੱਞਾਇਆ॥ ਮੋਹ
ਆਪੀਬੁਝੈਹੁਕਾਂਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰ ਕੇਟਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ਨ ਬਹਿਕ
ਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਮਝੁਏਵਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਗੀਆਨ
ਤੀਕਮਾਲ੍ਯਧਰਗਾਸੁ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਨਾਮੋਨਾਮੀਦਾਸੁ॥ ੪॥ ਹਉਮੈ
ਤੇਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥ ਨਾਮਸੁਭੀਜੈਨਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਕਹੈਕਹੈਕਹਣੁਆ
ਦਾਏ॥ ਬਿਖੁਖੀਭਗਤੀਸਭੁਜਗਮੁਗਵਾਏ॥ ੬॥ ਸੇਵਕ
ਗੁਰਮਨਿਭਾਏ॥ ਆਪਦਿਨੁਨਾਮੇਰਹੇਲਿਵਲ੍ਯਾਏ॥ ਸਦਹੀਜੁ
ਖਰਿਹਜੁਕੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹੈਆਤਮਪੂਕੀ॥ ੭॥ ਆਪੇਬਖ
ਦੇਇਪਿਆਰੁ॥ ਹਉਮੈਵਡਾਂਸਾਕੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਈਹੁ
ਜਾਇ॥ ਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥ ੮॥

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਗਲਾ ਸਚੁ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤਨੁ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ਕਸਵਟੀ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਲਿਖੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਚੀ ਬਾਣਿ ॥
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਸਚੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਜਾਣੈ ॥
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੁ ਲਾਗੈ ॥
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸਚੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਮਾਗੈ ॥
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ

ਕੀ ਕਵੱਲਾਬੱਲੀਕਵੇ ।।ਚਉਰਹੁਲਜਾਂਚੈ ਹੈਪਵਹੁਸਚੀ
ਕਾਤਿਜੀਉਲੇਚਵਦੁਹੁ।ਅੰਚਰਹੁਕਜਾਂਚੈਚੈਤਸਮਤੀ।ਸੁੱਐਸਾਗਜਾਂ
ਭਵਦੁਪਤੀ।।ਤ।।ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਸਾਧਾਲੁਸਹਸਮਫੀਚਾਸਜੁ
ਜਵਾਬੁਆ ਅਫਾਸ ਤਾਸਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਹੀਾਬਿਨਵੈਕੰਤੁ
ਮੇਘਮਾਲਧਾਰਹੀਹਰੀਆ।।ਨਖਪੁਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਹਸਗੀਸਧ
ਸਮੰਦਜਾਂਚੈਘਤਬਲੀਂਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਵਹਤਦੀ।ਸੁੱਐਸਾਗਜਾ
ਤੈਭਵਦੁਪਹੀ।।ਗ।।ਜਾਂਚੈਘਾਗਿਨਿਕਟਵਹਤੀਅਸਜਨੁਪੁਰੁਖ
ਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੋਸੀਯਬੁਧਸਤਗੰਧਰਬਬਾਨਵੇਹਾਲਾ
ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹਹਿਘਰੀ।।ਸਰਬਾਥਿਆਪ ਕਅੰਤ ਰਹੀ।।
ਦਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀਆਹਿ।।ਸਗਲਾਲਕਰਤਜਾਂਚੈ ਨੀਸਾਣਿ
।।੫।।੧।। ।।ਸਲੋਕ।। ।।ਸੱਕਉਤੁਨਾਥੀਸਾਰਿਤੁਪੀਸ
।।ਤੁਨਾਥੀਸਾਰੇਗਮਈਆਗੋ।।ਰਹਾਉ।।ਆਕਾਵੰਤੀਇਹੁਸੁੱਤ
ਮੁਸ਼ਟੁਪਰਿਸਭਕੱਪੇਲਾ।।ਸੁਦੁਸੁਦੁਕਰਿਆਰਿਉਨਾਈਕ
ਕਰਉਬਾਪੁਬੀਠੁਲਾ।।੧।।ਸੁਏਹੁਏਜਉਮੁਕਤਿਦਹੁਗੇ
ਤਿਨਜਾਨੈਕੋਈਲਾ।।ਏਪੰਡੀਆਸੱਕਉਛਿਦਕਹਤਤੇਗੀਪ
ਛੰਉਤੀਹੋਈਲਾ।।੨।।ਤੁਜੁਦਾਈਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲਕਹੀਅ
ਹੈਅਤਿਭੁਜਤਾਈਓਸਪਾਰਲਾ।।ਫੇਰਦੀਆਦੇਹੁਨਾਮੋਵ
ਤੀਅਨਕਉਪਿਚਦਾਰਲਾ।।੩।।੨।। ।।ਸੋਰਠਿਮੁਖਪ੍ਰਸਾਦਿ।।
ਬਾਸੀਤਗਾਤਿਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ।।ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿਖਿਆ
ਚੰਮਾਰੰ।।ਰਿਦੈਰਾਮਗੋਵਿਦਗੁਣਸਾਰੰ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸ
ਲਾਕਿਤਬਾਹਰਿਨੀਚੇ ਸੰਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ।।ਸੁਰਾਪ

ਪਾਨੇ		ਪਾਨੇ	
	ੴ ਸਾਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧੭੮	ਓਸੀ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
	ਰਾਗਾ ਕਾ ਨਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦	੧੭੮	ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦
	ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਸਾਧਨ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾ	੧੭੯	ਤੇਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਮ ਨ ਜਾਨਾ
੧੭੫	ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਪਰਾਨੇ	੧੭੯	ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਆਪ ਹਰਿ ਰਾਖੈ
੧੭੫	ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਧਨੰ	੧੭੯	ਧੀਰਨ ਕਿਰਪਾ ਈਸ ਤੁਮਾਰੀ
੧੭੬	ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਸਮਾਹਿ	੧੭੯	ਨਾਰਦ ਜੀਤੁ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਹੀ
੧੭੬	ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ	੧੭੯	ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ
੧੭੬	ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਮਜਨੰ	੧੭੯	ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਹ ਕੀਨੀ ਮੋਰੀ
੧੭੭	ਮਨ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮਗਹਿ ਪਾਲ	੧੭੯	ਕਬ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
੧੭੭	ਭਜ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਜਿ	੧੭੯	ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸ ਪਾਏ
੧੭੭	ਸਾਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਏਕ ਜਗਾਹਿ	੧੮੦	ਸਾਧ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ
੧੭੭	ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿਦ ਮਾਧ ॥	੧੮੦	ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪ ਸੁਹਾਵਾ
੧੭੮	ਹਰਿ ਜਸ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ	੧੮੦	ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
੧੭੮	ਮ: ੫ ॥ ਕਾਈ ਐਸੀ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਜਨ ਮੇਰੇ	੧੮੦	ਰਾਗ ਸਗਲ ਮਹਿ ਰਾਗ ਪ੍ਰਧਾਨ
੧੭੮	ਅਗਾਧਾ ਹਰਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਆਮੀ	੧੮੦	ਧਨ ਓਹ ਪੀਰ ਧਨਾਢ ਵਡੇ
੧੭੮	ਕੀਰਤਿ ਪੂਰਨ ਕਰੀਗਾ ਤੁਮੇਰੀ	੧੮੦	ਸੁਖ ਮਨ ਕਰਹੁ ਸਫਲ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ

ਪ੍ਰਗਾਇਨਨਰਪਤਨਮਸ ੯੨੩
ਨਗਾਨੀਸੰਤਨਿਪੁਰਾਖਿਨ ੯੨੩
ਕਹਾਕਹਾਵਨਕਉਦਈ ੯੨੩
ਹੀਅੱਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਸਰਿਨ ੯੨੪
ਆਨੰਦਰੰਗਾਬਿੱਦਯਸ ੯੨੪
ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੰ ੯੨੪
ਬਿਖੇਦਾਸੰਤਨਤੁਮਰੇ ੯੨੪
ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਹਾਰਿਜਾਧ ੯੨੪
ਸੀਅਰਤਨਾਮਮਿਲੈਸੁਖ ੯੨੪
ਮੇਰੇਮਨਿਪ੍ਰੀਤਰਾਮਨਿਪ੍ਰਭ ੯੨੪
ਕਰਕਰਤਬਚਰਚਰਸਚ

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੪

ਜਪਮਨਿਰਾਮਨਾਮਸੁਖਧਾ ੯੨੫
ਜਪਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮ ੯੨੫
ਮਨਰਾਮਨਾਮਸਗਲਗਾਵੈ ੯੨੫
ਮਨਹਰਿਰੰਗਰਾਤਾਗਾਵੈ ੯੨੬
ਮਨਰਾਮਨਾਮਵਿਚਾਲਾ ੯੨੬
ਮਨਸਾਤੋਰਾਮਸਰਨੀਪਿਐ ੯੨੭

ਕਾਹੂਛੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ੯੨੭
ਕਾਹੂਕੀਦਰਮਹਲਾ ੪ ੯੨੮

ਪੰਨੇ ਬਾਨੀਕਰਤਾਰਾਂ ੩੫
ਪੰਨੇ ਔਂਕਾਰਸਮਾਈਅੰਤਰਿ ੩੫
੩੬
੩੫
੩੫
੩੬
ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਖੁਸਾਈ ੩੬
੩੬
ਪੰਨੇ ਤੁਤਕਾਰਾ ਕਾਫੀਆਨ ੩੬
ਸਹਜਾ ੪
੩੭ ਰਾਮੇਰਾਮਰਾਮੇਅੰਤੁਲਾਏ
੩੭ ਹਰਿਜਨਹਰਿਰਾਵਣਹਾ
੩੭ ਹਰਜਨਹਰਿਰਾਵਣਹਾਸੀ
੩੮ ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਜਪਨਗੰਜ
੩੮ ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਿਜਪਿਰਨ
੩੮ ਹਮਰੀਚਿਤਵਨਿਹਰਿਏ
੩੮ ਪ੍ਰਭਕੀਜੋਹਿਧਾਨੀਧਾਨ
੩੯ ਧਾਵਕੁਮਧਰਮੇਸਾਰੰ
ਪੰਨੇ ਕਾਫੀਆਸਹਜਾ ੫
੩੯ ਹਮਰੇਏਹਾਰਿਧਾਰੀਜੈ
੩੯ ਜਾਚਕਨਾਮਜਾਚੇਜਾਚੇ
੩੯ ਮੇਰੇਆਲਸਨਰੀਸਭ

ਪੰਨੇ ਤੇਰੇਮਾਨਹਮਿਛੀਮਾਨ ੩੯
੩੯ ਗੁਨਗਾਵਿਪੂਰਨਿਆਂਤੇਰੇ
੩੯ ਕਉਨਾਬੀਧਤਰੀਵਰਾ
੩੯ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਈਆ
੪੦ ਮਨਤਨਿਜਾਪੀਐਤੁਹਾਰੇ
੪੦ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ
੪੦ ਹਰਿਚਰਨਿਸਰਨੀਕਾਮ

ਅਸਟਪਦੀਆ ੪
੪੦ ਰਾਮਰਾਮੱਸੁਨਿਮਾਹਿ
੪੦ ਰਾਮਰਤਪਾਰਗਸੀਪਰਮੇ
੪੦ ਰੀਝੈਰਾਮਨਿਰਮੁਲੀਮਾ
੪੭ ਰਾਮਰਾਮੱਮਰਾਮਮ
੪੭ ਰਾਮਰਾਮੱਪੁਰਖਾ
੪੯ ਰਾਮੇਸਾਧੂਰਾਮੀਪੰ
੪੯ ਰਾਮਹਮਦੇਸਨਿਦਾਲ

ਸੰਤਜਨਾ ਕੀ ਓਟ ਸੁਨੀਜੈ ਜਾਸੀ ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇਗਾ ਕਾਰਜ ਪੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧੂ ਚਰਿਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ਮਨ ਤਨ ਨੁਪਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਸੀਗਰ ਤਜੁ ਖੁਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਉਤ ਕਤ ਕਾਮ ਦਹਿਏ ਕਾਮਿ ਉਮਾਹੁ ਮਨਾਈ ॥੧॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਗਿ ਗੱਬਿ ਦੁਧਿ ਆਈ ॥੨॥ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਗੈ ਸਗਲੀ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥੧੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਧਾਵੈ ਗਾਸੁ ਓਸ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਇਕੰਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਆਨਦ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ਤੀਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਬੰਕੀ ॥੧॥ ਮਰਤਾ ਇਕ ਬਾਰ ਜਿਹ ਮਿਲੈ ਕਟੈ ਕਾਮ ਕਾਲ ਤੰਕੀ ॥੨॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਨਾਸਿ ਮਿਰਤਈਅ ਤਜਾਂ ਕੀ ॥੩॥ ਓਮ ਤਰਸੁ ਓਹੁ ਸਮਸਰਿ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਰੰਕ ਰਾਉ ॥੪॥੧੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਿਹ ਆਨਦ ਚਾਨਣ ਮੰਗਲ ਕਾਮ ਕਾਮ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪੈਰ ਗੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸਨ ਹਉ ਇਸ ਪੈਰ ਗੈ ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ਬਿਨਸੇ ਬਿਖਿਆ ਪੈਰ ਗੈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਡ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸੈਰ ਗੈ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਪਰੇ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਭ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਮਹਾ ਅੰਧਿਆਰੈ ਗਹਿ ਭੁਜ ਕਾਢਿ ਲਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ਕਟੀ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਅਪਨੀ ਨਾਈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਜਗਦੀਸਰ ਕਾਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖ ਕਾਰੀ ॥੪॥

ਤਰੰਗਾ ਜਾਯੁਹੇ ਦਤਬੁਧ ਅਨੁਨੰਗਾ ਧੁਜਾਸ ਕਰਤੁ ਮੇ
ਗਾਚਕੁ ਕਮਾਤਿਆ ਕਖਾਟੰਗਾ ਦਗ ਨਕੁਟਿਚਾਸੁ ਤੰ
॥੧॥ ਰਹਿਨਿਗਹਿ ਅਤਿਮਹ ਤੁ ਬਿਟੰਗਾ ਹ ਦੁੰਗੁ ਗਿਆ ਧਰੁ
ਨੁੰਗਾ ਕਾਮ ਕੁੱਧਅਤਿਤੁਸ ਨ ਜਨੰਗਾ ਸੰਮੁਖ ਤੁਨਾ ਕਬਿਤੁ
ਗੁਰੁਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥ ੧ ਓਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਨਹੂਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ
ਤਿਖਬੁਝਿਗਈਮਿਲਿਆਸਾਯਜਨਾ ਪੰਥਕੁਗੇਲੁਸਹਸਿਹ
ਨੋ ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਧਿਆਈ॥
ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭੁਮੋਰਸਿਓ ਮੋਸਿਓ ਐਸੀਹ ਉਰੇਸਬਕੁਹੀਉ ਤੁਮ
ਲਿਬ ਲੇਬਾਲਿਬ ਲੇਬਾਲਿਗਈ॥੧॥ ਧਰਿਆਧੈਸੰਤਹਾ
ਆਈਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਗਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਬਾਨੁਤੋਰੋਕਹੋ ਜੁਨੰਤ
ਬੀਚਾ ਅਨੀਕਦਾ ਸਕੀਗਤਿਕਰਹੀ ਤੁਮਾਮੀ ਸੋਈਮਿਲਿ
ਭਾਵਤੁਜਨਨਾਨਕਾਕੁਰਾਹਿਓ ਸਾਮਾਈ ਇਕਤੁਹੀਤੁਹੀਤੁਹੀ॥
੧ ਤੀਜਾ ਓਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਕਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੮ ॥ਤੇਰਿਆ
ਐਸਾਮਨਮਾਨਾ ਪੇਖ ਤਦਈਆਲਾਲਹਾਂਮਨੁਲੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਈਗੀਆਨਧਿਆ॥੧॥
ਰਵੈਗੋਬਿਦਗਾਈ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਗਈਦੀਨਦਇ
ਮੋਹਨਾਰਿ ਪਾਇਦਇਆਮਇਆਧਾਰੀ ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਸਰਨੁ
ਜਿਮੋਹਕਰਾਸਗਲਾਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੨॥੮॥ ਰਾਗੁਕਨੜਾ ਮ
ਘਰੁ ੮ ਪ੍ਰਭੁਕਹ ਨਮਾਲ ਨਦਹ ਨਲਾਹ ਨਗ ਗਮੀਲੋਆਗਾਹੀ
ਉਓਹਾਉ ॥ਰਤਨ ਖਟਨਜਟਨ ਹੱਮ ਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰੀਮੁਖ
॥੧॥ ਜਤ ਨਭੰਡ ਨਤਪ ਨਭ੍ਰਮਨਅਨਿਕਬਧਨ ਕਥਤਹੀਧਾ

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪੈ ਜਪੈ ਜਪੁ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਜਾਵੈ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਭ ਦੁਖ ਖਪੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਸੁ ਮਨਭਾਵੀ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮਨਿ ਵਸਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਸੁ ਮਨਭਾਵੀ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਰਗਟੀ ਆਵੈ ॥ ਜਹ ਤਹ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਭਾਖੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲਏ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਨੁ ਕਬਹਿ ਨ ਕਰਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲਏ ਦੁਖੁ ਪਾਪੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲਏ ਗਤਿ ਪਰਮ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਭਾਖੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲਏ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ੬ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵੈ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਭੋਗੈ ਆਪੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਣਦਾ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਗੁਣਦਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮੀ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਆਪੇ ਹੈ ਕਾਚਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਪੂਰਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰਜੁ ਆਪੇ ਚੰਦ ਚਾਨਣਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮੂਰਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਆਪੇ ਹੈ ਕਾਚਾ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜੰਮਣੁ ਆਪੇ ਮਰਣੁ ਰਚਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜੰਮਣੁ ਆਪੇ ਮਰਣੁ ਰਚਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜੰਮਣੁ ਆਪੇ ਮਰਣੁ ਰਚਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜੰਮਣੁ ਆਪੇ ਮਰਣੁ ਰਚਾਏ ॥ ੯ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜੰਮਣੁ ਆਪੇ ਮਰਣੁ ਰਚਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜੰਮਣੁ ਆਪੇ ਮਰਣੁ ਰਚਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜੰਮਣੁ ਆਪੇ ਮਰਣੁ ਰਚਾਏ ॥ ੧੦ ॥

ਅਗਮੁ ਅਗਾਮੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤੀ ਆਨੁ ਕਹਾ ਦੈਕੈ ਪਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਿਓ ਤੇ ਈਜਨਮੀ ਕਿਹ ਜਿਨਪਤਿ ਅਹੁਰਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਕਰਿ ਕੇ ਛੋਹਰਾ ਕੀਸ ਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਾਈ ॥੨॥
ਉਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ਕਾਸ ਟਅੰਗੇ ਤਰਾਈ ॥ ॥ ਰਾਮ ॥
ਕਿਆ ਪੀਸਦੇ ਅਪਨਾ ਬੀਦੁ ਰਖਾਈ ॥੩॥ ਚਹਾ ਪਾਖ
ਛੋਹ ਬੜਪਾਖ ਕਉ ਸੰਗਾਤਿ ਨ ਦਤਰਾਈ ॥ ਜੀਉ ਉਸ
ਤਰਿਓ ਜੋ ਛੋਹ ਸੈ ਤਜਿ ਨਾਮ ਨਿਕਾਈ ॥੪॥ ਮਾਖੇ ਖੇਖ
ਉਠ ਤਮਾਗੈ ਪੰਖਿ ਪਿਆਈ ॥ ਸਾਤਿਗੁ ਗਬਰ ਨਬਰ
ਹੈ ਸਤਿਗੁ ਰਪਾਧ ਚੁਮੁਕਤਿ ਜਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਸਾਸੀ
ਸਾਸੇ ਬਲੁ ਪਈ ਹੈ ਨਿਹ ਸਾਸ ਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਗੁਰ
ਦੀਹਉ ਮੈ ਬੁਝੈ ਤਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁ
ਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅ ਅੱਕੁ ਗਹੀ ਨ ਨਹੀ ਚੁਕਾਈ ॥ ਛਿਮਿ
ਹਾਬਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾਪੈ ਪਚੁ ਤਾਈ ॥੭॥ ਜੇ ਕੱਚੁ
ਆਪੁ ਨ ਗੁਰ ਆਗੈ ਦੁਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾ ਕਦਾਈ
ਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁ ਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥੮॥
ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਮੁਹਰਿ ਸੰਗੀ ਮਤੁ ਗਾਵੈ
ਚਉਤੜਾ ਸਕਉ ਹੈ ਨਿਰਮਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ਗਾਵੈ ॥
ਉਹ ਸਰਿ ਸੰਗੀ ਮਤੁ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਰਵੈਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਵੈ ਗੁਰ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਕਰਿ ਮੈ ਜੋ ਤੁ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪੇ
ਦੇ ਵੈ ਗੁਰ ॥੧॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਲ ਕੁਲਖੇ ਹੈ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਆਵੈ ਗੁਰ ॥ ਛਿਰਿ ਉਲਾਟਿ ਓਜਨ ਮੁਹੁ ਵੈ ਗੁਰ ਬਲੀ ਗੁਰ

ਗਏ ਕਰਿ ਦਾਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇ ਦਰਸਾਇਆ ॥
ਨਵੈ ਤਨਾ ਕਾ ਜਨਮ ਪੁਰਿ ਬੰਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸੀ ਸਰਸੀ ਮਾਇਆ ॥
॥੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਉਭ ਜਪਦੇ ਜਪਿਆ ਜਪਤ ਪਰਾਤਮ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ॥
ਕੋਟਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤ ਨ ਜਾਮੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੁ ਸੁਮਕਰ ॥
ਆਗਾ ਗੰਮ ਬੇਦ ਗਾਏ ਸੁਨਿ ਧਿਆਏ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪਰਮ ਮਹੰਤ ॥
ਆਗਾ ਜਪਤ ਪਾਰਜਾਮ ਨ ਗਾਮੀ ਨਿ ਰੰਜਨ ਗੰਮ ਬੀਚਾਰ ਯਨੁ ਮੰਗਿ ਸੁਨਾਇਆ ॥
ਨਵੈ ਤਨਾ ਕਾ ਕਰਿ ਦਾਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਿਦ ਨੁਬਾਧ ਉਪਾਇਆ ॥
॥੩॥ ਮੰਗਲ ਚਾਰ ਰਚੰਨ ਆਨੰਦਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਨੰਦਾ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਹਰਨਾ ਈਛਮ ਨਹੀਂ ਪੂਰਿ ॥
ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੁਖ ਨ ਹੋਨਿ ਆਗੈ ਜੋਨਿ ॥
ਆਏ ਸੁਖਦਾਈ ਖਸਮੈ ਧਿਆਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਨਵੈ ਨਿਧਾਨ ॥
ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥

ਮੱਧਲੋਧਾਇਆ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਸਿਰ
ਤੋਤੁਧੁਆਪੇਵੇਦਸਿਮਤਿਕੀਤਾ॥ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਾਕਾਇਆ
ਇਕਨਾਮੇਲਿਗੁਰੂਤਿਨਾ ਜੀਤਾ॥ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪੁਰਖੁ
ਗੁਰਬਚਨੀ ਸਭਕਾਰੋਲੀਤਾ॥ਦੁਖੁਦਾਲਿਦੁਮਰੱਲਾਹੀਤਾ
ਆਗਾਂਨਾਉਗੁਰੂਹਰਿ ਦੀਤਾ॥ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੱਹਨੁਮਮੱਹ
ਗਮੱਹਨੱਜੀ ਨਿਜਗਾਤੁਓਪਾਇ ਸਭੱਦਾਸਿਕੀਤਾ॥੧॥
॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਕੀਮਚੁਨੋਆਖੈ
ਖਦੁਜਾਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਵਞਾਈਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਪੁਰਖੈ
॥੧॥ ॥ਮਃ੪ ॥ਅਨਦੁਨਿਤਾਮਿਸਗਾਰਵਜਾਂਦੇਖਾਹਰਿ
ਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕਸੱਖੁਹੋਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਣੇਵਾ॥੨॥ ॥
॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਨਾਂਨਾਬਲਜਾਗਦੀਸੁਤਿਕਰਤੇਅਧੰਪਰਪੁਰਖੁ
ਅਤੱਲਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਮੇਰਾਗੁਸੀਖਹੁਹਰਿਉਤਮੁ
ਨਿਨਾਮੁਅੱਲਾਜਾਨੀ ਨਾਧਿਆਇਆਹਿਰਦੈਦੇਦਿਨਸੁਰਾਤਿ
ਸਿਮਲੇਨ ਹੀਹਰਿਰੱਲਾ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਮ
ਗੁਰਪੁਰਾਬੱਲਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹੁਨਾਨਾਗਾਈਇੱਸਗਾ
ਜੀਤੁਚੁਕਾਜਮਫਾਤੁਫਗੱਲਾ॥੧੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ
ਹਉਜਾਨਹਾਰਿਚਉਦਿਅਸਗੁਸੰਧਿਆਗਾਵਾਰਿਗਾਰਾ
ਜਿਨਹਰਿਜੀਵਉਬੋਲੇਨਿਸੰਧਿਆਤੇਸੁਫਿੰਮਾਰਾ॥
ਮਃ੪ ॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਖੰਨੀ
ਕਰਿਦੁਹਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਰਾਫਿਦੇਚੰਨੀ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ
ਜਾਂਬਲਜਾਮਹੀਅਲਿਪੁਰੱਖਅਧੰਪਰੁਸੱਈਜੀਆਂਤ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ। ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਐਸੋਰਾਮਰਾਇਅੰਤ ਰੰਜਾਮੀਜੋਸੇਦਸ ਨਮਾਜੀਚਦਨਪਰ॥
ਵਨੀਗ੍ਰਹਾਉਗਬਸੈਘਟਾਘਟਕੀਯਨਬੀਪੈ ਬੰਧਨਮੁ॥
ਜਾ ਤੁਨਦੀਸੈ॥੧॥ਯਾਨੀਆਹਿਦੇਖੁਮੁਖੁਲੋਨਮੇਕੁਸੁਆਸੰ॥
ਨੁਝੁਐਸਾ॥੨॥ ੧

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਬ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਤੁ ਮੇ ਤੁਛੜ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤ ਮੇਰਾ ਮਾ ਈਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅੰਸ਼ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰੀ ਗੀਆਨੀ ਕਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮ ਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੱਢਿ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ਤੁ ਅਮਿਤ ਅੱਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਨ ਅੰਖਾ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਓਹੁ ਸਤ ਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁ ਮਾ ਮੀ ਜਨ ਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤੁ ਮਜ ਜਾਨਿ ਪਿਹ ਮਾ ਮੀ ਨੇ ਤੁ ਮਾ ਰੇ ਗਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਮੁਖ ਅੰਤੁ ਪੁਨੇ ਨਾ ਮੁਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਹ ਸਿਆ ਹਰਿ ਭਵ ਗਤਿ ਬਨੀ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਮੁਤਿ ਪੂਰਿ ਮਾਸ ਤਕਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸੀ ਮਨ ਉ ਦੀ ਨੁ ਕਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਾਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਜਗ ਸੀ ਕੀ ਨਾਸੀ ਹਰਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਈ ਸਭ ਸਾਕਤ ਖੱਜਿ ਪਈਆ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਲਿਓ ਨਗਨਿ ਦਰੁ ਪਗਨਾਗਨਿ ਬੁਹਿ ਨਾ ਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪਿ ਗਾਇਆ ॥

ਇਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਜਨਹਰਿਨਾਮੁਤਜਥਾਈ।ਜਹਅੰ
ਤੁਆਉਸਾਚੁਆਇਚਨਤੁਹੈਤਹਰਾਖੈਨਾਮੁਸਾਥਈ।੩।ਜਨਤੇ
ਨਾਸੁਗਾਵਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਜਨਧਿਓਜਨਗੰਥਈ।ਜਨ
ਨਾਕਵਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਸੁਆਮੀਹਮਧਾਬਰੁਖੁਟੁਥਈ।੪।੬
ਕਾਲੀਆਸੁਮਹਲਾ੯ ।ਜਹਮਗੀਚਿਤਵੈਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਆਛੁਟੈਈਨਿਦ ਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕਾਕਰਿਆਇ
ਰਹਾਉਨਹੀਮਾਨੈ।।।ਰਹਾਉ।।ਆਛੁਰਸਭਿਤਿਆਗਿਸੇਵਕ
ਆਛੁਤਜੈਸਕਤੇਉਪਰਾਖਰਾਖਗਵੈਨੈ।ਹਰਿਸੇਵਤੇਕਾਬਸੁਜੋਹਿ
ਸਾਕੇਚਰਨੀਆਂਈਪਵੈਹਰਿਜਾਨੈ।।।ਜਾਕਉਰਾਖੈਸੋਇਸੇ
ਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦਾਈਏਕਾਨੈ।ਤਾਕਉਕਿਛੁਈਅਧਿਨਸਵੈ
ਨਹੀਕਰਾਤਿਸੇਜਾਪ੍ਰਭੁਮਾਨੈ।।੨।ਹਰਿਖੋਜਹਿਤੇਹਰਿਹੂਦਧੁਜਨਜੱਧੰਟ
ਜਾਇਕਰਿਸਮਧਾਬਨੈ।ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦਭਾਈਆਹੋਰਿਦਸੁਧਰੰਮ
ਕਾਂਧੰਟਧਰੁਤਾਨੈ।੩।ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਏਕਮਾਗਉ
ਦਾਨੁਕਰਿਦਾਨੈ।ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਰਿਦਧਾਕਰਿਦੀਜੈਸਦਾ
ਸਾਹਿਰੈਦਮੋਹਿਰਚਿਰਾਨੈ।੪।੫।। ।ਕਾਲੀਆਸੁਮਹਲਾ੯
ਤੁਕੀਜੈਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿਜਨਗਾਵਹਿਗੇ।ਹਉਤੁਮਰੀਚ
ਰੀਤਿਆਸਪ੍ਰਭੁਮੋਹਿਕਬਹਿਮਿਲਾਵਹਿਗੇ।ਰਹਾਉ।ਸਾਜਾ
ਨੀਕਸੁਗਧਿਆਨਪਿਤਸਮਝਾਵਹਿਗੇ।ਸੁਤਬਿਖਨਬਿਨਸੈਦੁਖ
ਹੋਗਾਜਜਗਤੁਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ।੧।ਜੱਹਰੇਸੁਆਮੀਤੁਮਦਯੁਸੇ
ਹੋਇਸਮਾਵਹਿਗੇ।ਸੱਹਿਦੁਜੀਨਾਹੀਨਹੁਜੀਸੁਪਾਹੀਸਮਨੁ
ਹੋਗੇ।੨।ਜੱਹਰਿਤਾਵੈਤਰਗਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ।ਜੱਤੀਜੇ

ਤਿਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿਜਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇ ਜੰਤੀ ਖੁਪਾਵੈ
ਆਪੇ ਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ ॥ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣੀ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿਆਗਮ
ਵਹਿਗੇ ॥੪॥੬॥੯॥ ੴ ਜਗਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਜਾਕਾ ਤਜਾਂ ਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕੀ ਵਿਧਿ ਤਾਕਉ ਗਤਿ ਹਰਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਅੰਤ ਗਣਾ
ਬਿਦਾ ਤੇ ਨਿਰਬਉ ਜਿ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਮੰਤੁ ਦੇ ॥੧॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਰਣ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਆਏ ਤੇ ਜਾਣੇ
ਥਿਰ ਥਿਰ ਰਹੇ ਭਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਹ ਰਿਦੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧॥ ॥ਹਮਾ ਰੇ ਇਹ
ਕੀਜੈ ॥ਆਲਿਮ ਕਰੰਦ ਚਰਨ ਰਸਾਲ ਸਿਉ ॥ ਮਨੁ ਢੇਹ
॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਆਨ ਜਾਲਾ ਸਿਉ ਕਾ ਜੁਨ ਰਚੁ ਐਹ ਰਿਬੁ ਦਾ
ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ਬੀਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੁ ਖਾ ਪੋਖਿ ਦਮੀ
ਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥੮॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਜਾ
ਮੁਜਾ ਜੈ ਜਾ ਚੈ ॥ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ
॥ਰਹਾਉ ॥ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਹਿ ਮਾਗੈ ਕਾਹੂ ਆਸ ਪੂਰਈਆ ॥੧॥
ਸਾਸ ਢਾਲ ਸਾਢ ਦਾਸੁ ਦੇਖ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਆ ॥ਸਾਕਤ
ਤਜਿ ਮਾਨੀ ਐਹੀ ਹੈ ਹੀ ਗੁਰ ਬਿਧਾਈਆ ॥੨॥੩॥੯॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਦਤ ਅਨੰਤ

॥੨॥ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਭਰਪੂਰ
॥੩॥ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪੇਖ
॥੪॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਗੁਰ
ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਦ ਸੁਖਿ ਕਾਲੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭ
ਥੋਕ ਏਕਾ ਜਾਇ ਜਨੁ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਮਿਲੈ
ਦੁਖ ਕਾਟੈ ॥੧॥ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਆਵਉ ਤੁਝ ਦੁਆਰ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾ ਗਤੀ ਮੁਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥ ਰਾਗੁ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਗਣਾਮੀ ਜਾਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਪਰਮੇਸ ਗਨਿਹਚਾ ਸਭ ਚੂਕ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹੁ ਰਹਾਉ ਗਹਿਰ
ਆਨਦ ਕਰੀ ਸਾਗਰ ਖੁਟੇ ਮੀਆ ਸਤੇ ਕਾਮਨਿ ਤਾਨੁ ਸਗਲ
ਕੇਦਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹੁ ਸੁ ਪਾਹਿ ਸੁਖਾਲੁ ॥੧॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਨਿ
ਸੰਤਾ ਕੁਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਸਗਲ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ
ਮਰਾਲਿ ਆਲੁ ॥੨॥੬॥੯॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸ੍ਰੀ
ਚਰਨ ਸਰ ਨਿਰਮਲ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
ਹਾਉ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਜਾਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਰਣ ਤੇ ਸੁਨਿ ਡਰਾਂ
ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਅਨ ਵਡ
ਭਾਗ ਸੰਜੁਗਤ ਦਰਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵ
॥੧॥੧੭॥

ਨਮਸਕਰੋਨਮਾਗਉਮਿਲਿਹਰਸੀਤਿਪਰੀਮਨੁਵੀਜੈ॥੧॥ਸਾਧਿਕਾ
ਸਬਦੁਹੈਕੁਰੀਮੰਤੁਰਾਖਣਹਾਰਾਗੁਰੂਸੰਗੀਜੈ॥ਮੇਰਠਕੁਮਕਾਮਾ
ਪਤਹੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਾਈਧੰਕੁਨਭੀਜੈ॥੨॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਪਤੀ
ਵੇੜੀਕਿਉਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਨੀਜੈ॥ਕਾਢਿਖਹੁਗੁਰੁਗੁਰਸੀਆ
ਰਾਗਬਿਖੁਬੋਟਿਕੋਟਿਮੁਖੀਜੈ॥੩॥ਆਨੰਅਨੰਸਮਧਾਬਚੁਨੀ
ਬਾਬੈਸੰਤਰਾਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਰਪਾਯਸਾਚ ਤਨਕਰੀਨੀ
ਸਾਧੁਬੁਰੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨੀਕਸੀ ਨਐਂਕ
ਮੁਧਰੀਜੈ॥ਧਰਮਨਿਧਰਸਭੈਸਾਧੁਜਾਨਹੁ ਰਾਗਹਰਿਪੁਰੀ
॥੫॥ਸਾਕਤੁਸੁਤੁਬਹੁਰੁਸੀਤਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਨੁਤੀਜੈ
ਤੰਤੁਸੁਤੁਰਿਚਾਨੈਕਸੇਨਹੀਸਾਕਤੁਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥ਸਤੁਗੁ
ਧਸੰਗਤਿਹੋਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਮਨਿ
ਦੇਹ ਰਿਮਾਲਿਕਰਿਹਰਿਧਿਆਵੈਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਕੁਰੁਦੜਾ
ਹੋਸੁਆਮੀਹਮਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾ ਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਅੰ
ਜਾਏਗੁਰੁਪੂਰਾਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ ॥ਰਾਗੀ
ਮਹਲਾ ੯॥ਅਬਮਨੁਮੇਰੋਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧ
ਕੀਸਾਖਿਸਾਧੁਹਰਿਸੰਗੁਕਰੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅੰਤਮਰੁ
ਹੈਜੇਤਾਮਨੁਡੋਲਿ ਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਰਿਧਸਿਰਿਧਾਕਰਿਸਾਧ
ਸਾਗਵਹੁਜਗਬੰਮਨਕਉਬੰਮਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁਧਾਤਨੁਧਨ
ਕਉਧਰਮਿਮਿਲਾਸਾਧੁਸਰ ਨਤੁਲੀਜੈ॥ਅਰੁਉਮਅਰੁ
ਮਹਾਂਦਮੁਕਾਸਿਮਟਿਚਰ ਨ ਗਰਿ ਤਲਿਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੋਖਨੀਸੀਖਣੀਆਗਿਧਾਨੀਸਕਤਿਭਰੀਜੈ॥ਮਨਤੰਤਿ

ਤਸਾਖਾਹਰੀਜਾਣੀਜੈ॥ਯਰਸੁਫੁਲੁਫਲੁਪਤੁਸੀਤਲਛਾਇਆ
ਏਕਾਰਬਾਸੁਜਾਗਿਦੀਜੈ॥੫॥ਇਕਜੰਤੁਇਕੋ ਮਹਿਦਸੀਆ ਸਭਤਹ
ਦੀਸਾਇਕਰੀਜੈ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਭਏਕੈਹੈਪਸਰੇਸਭਤਹ
ਕੁਦੀਜੈ॥੬॥ਨਾਮਾਬੀਨਾਨਕਟੇਨਾਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸੀਪਾਸਿਵਾਲੇ
ਸਾਕਤਨਰਅੰਕਾਰੀਕਹੀਅਹਿਬੀਨੁਨਾਦੈਥੇ ਗੁਨੀਹੀਨੇ॥੭॥
ਬਲਾਸਾਸੁਸਾਸੁਮ ਨਅੰਤਰਿਤਤੁਬੇਗਾਲਾਸਗੀਪਰੀਤੀ
ਨਕਾਟੀਯਾਕੂਪਾਕਰਿਧਾਰਾਮੋਸਾਧੁਰਾਨਪਖੀਜੈ॥੮॥੪
ਰਾਗੁਕਾਲੀਆਣਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮਮੋਸਾਧੁਰਾ ਨਪਖੀ
॥ਕਿਆਇਖਦਹ ਨਹੁੰਹੀਖਨਅੰਤਰਿਮੋਰੇਠਾਕੁਰਬਿਧਾ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਜਨਾਰੀਨਖੇਰਾਰਿਲਾਏਆਤਿਤਰਾਮਨਕਉਦੁਨੀ
ਸਾਹੀੜਾਹੀਸਗਲਿਪ੍ਰਭਆਏਮੋਕਉਰਾਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਨੇ॥
ਕਾਮਕਰੋਧੁਨਗਾਮਹਿਸਬਾਗਨਿਤਉਠਉਠਜੁਝਕਰੀਨੇ॥ਅੰ
ਕਾਰੁਕਾਰਚੁਖੀਲੇਦਹੁਗੁਰੁਪੂਰਾਕਾਰਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਅੰਤ
ਗਾਨਿਸਬਾਅਤਿਬੀਖਿਆਹਿਦਸੀਤਾਨਾਸਬ ਦੁਗੁਣੀ
ਤਨਿਮਾਨਿਸਾਂਤਿਹੋਈਅਤੇਕਾਣੀਰੋਗੁਕਾਟੈਸੁਖੀਸਾ ਵੀਜੈ॥੩॥
ਉਸੁਸੂਰ ਜਾਰਿਗਹਿਗਵਿਆਸਬਠਾਈਸਤਘਾਟਿਘਾਟਿਗਮੁਕੀ
॥ਸਾਧੁਸਾਧਮਿਲੇਗ ਸੁਧਾਵੈਤਤਿਨਿਜਘਰਿਬੈਠਿਆਧੀ
ਜਨਕਉਪੀਤਿਲਾਗੀਹਰਿਸੇਤੀਜਿਉਚਕਵੀਦੇਖਿਸੁਰੀਜੀ
ਨਿਰਖ ਤਨਿਰਖਤਹੈਨਸਕਨਿਰਖੀਮੁਖੁਕਾਢੈਅੰਮੇ ਤੁਪੀ
॥੫॥ਸਾਕਤ ਤਸੁਅਨਕਹੀਅਹਿਬਹੁਲੰਕੀਬਹੁਦੁਮਤੀ
ਭਗੀਜੈ॥ਆਪਨਸੁਆਇਕਗਹਿਬਹੁਬਾਤਾਤਿਨਕਾਹਿਮਾ

ਕੀਜੈ॥੬॥ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਗਲੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜੋ ਤੁਹਾ ਰਿਗੁ ਸੁਕਾ
ਖੀਜੈ॥ਧਰਮ ਉਪਕਾਰੁ ਚੰਘਿਆਈ ਬਹੁਗੁਣੀ ਆ ਮੁਖਿ ਸੋਭਤ
ਹੁਹਰਿ ਦੀਜੈ॥੭॥ਤੁਮ ਅਗਮ ਦਾਇ ਆਪਦਾਇ ਆਪ ਤਿ ਦਾਤ
ਦਾਇ ਆਧਾਰਿ ਗਧਿ ਪਨੀਜੈ॥ਸਗਵਤੀਅ ਜਗਜੀਵ ਨਇੰਕਾ
ਰਾਪਤਿ ਪਾਲਕ ਗੀਜੈ॥੮॥੫॥ ॥ਕਾਲਿਆਸੁ ਮਹਲਾ ੫
ਮਹਮਦਾ ਸਨਿ ਦਾ ਸਕਰੀਜੈ॥ਜਬ ਪਾਤਿਸਾ ਸਾਹੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤ
ਸਾਧੂ ਪੂਰਿ ਪਈਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰ ਨਾਰਦ ਸੇਧਨਾ ਗਾਮੁਨਿ
ਤਾ ਸਾਧੂ ਕੀ ਅੱਚੀਜੈ॥ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੋਹਿ ਸਭ ਜਗ ਸਾਧੂ
ਨਿਧਰੀਜੈ॥੧॥ਤਾ ਜੀਆ ਜਹ ਅੰਕਾ ਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾ
ਧ ਸੰਗਹੀਜੈ॥ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਗਦਿ ਚੁਕਾ ਵੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ਵਦਾ ਕਹਿ
ਦੀਜੈ॥੨॥ਕਰਮੀ ਸੁਰੇ ਚਹੁ ਉਤਿ ਸੁ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ
ਗਿਹਰੀਜੈ॥ਤਾ ਕੋ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਈ ਲਾਗੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਕੀ
ਸਿਲਾ ਗੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਨਿਵਹੁ ਰਿ ਸਾਧੂ
ਸੀ ਰਖੀਜੈ॥ਜੋ ਬਚ ਨੁ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿ ਸੁ ਆਗੋ ਕਾ
ਫਿਰਿ ਧਰੀਜੈ॥੪॥ਸੰਤ ਹਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਫੀਕਾ
ਕਬੁ ਕੀਜੈ॥ਜੋ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਸਰਨੀ ਪਈਜੈ॥੫॥ਜੋ ਇਛਹੁ ਸਗਲੀ ਆਤਿ ਨੀ ਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰ ਸਾਤਿ
ਸਾਧੂ ਈ ਰੀਜੈ॥ਸਭ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਵਰਤਦਾ ਸੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ
ਹੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥੬॥ਮਾਇਆ ਮਾਇ ਆਵੈ ਜਾਇ ਆਵੈ ਜਾਇ ਬਿਕਾਸੀ ਦੀਚੈ
ਜਾਇ ਆਪ ਚੈ ਪਚੀਜੈ॥ਆਗੈ ਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਧੰਧੁ ਬਿਧਤ ਅ
ਨੰਦ ਰਿ ਕਬਿ ਚਿਆਈ ਲੀਜੈ॥੭॥ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੋ

ਤੇਰਾਕੀਨੋਜੋਸਾਤਿਗੁਰੂਮਿਲੈਤਾਸਭੁਦੁਖੁਪਾਏਰਾਮਾਮੈਲਾਨਾਮੀ
ਨਾਮਾ॥੬॥੨੩॥ਚਉਪਦੇ॥੧॥ਰਹਿਆਸਹਕਾਜੁਮਾਲਾ॥੨੩॥

ਪਾਨੇ	ਤਤਕਰਾਬੰਤੁਰਾਮਾਵਲੀ	੯੨	ਮਸਟਕਰਬੁਮੁਖਬਾਗਵ
	ਕਬੀਰਾਮਹਲਾ ੧	੯੨	ਬਾਣੀਆਸੈਲਾਦਬੀਆ
੯੦	ਨਾਈਤੇਰੇਤਰਨਾਨਾਈ	੯੨	ਗੀਤਨਾਦਹਰਬਭੁਪ
੯੦	ਤੇਰਾਨਾਮਤਰਨਕਰਮਤ	੯੩	ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਮਨ
੯੦	ਜੋਕਾਰਲਿਖੇਦਰਬਰਾਮ	੯੩	ਬਾਹਮਣੀਗਵਾਬਧਪ
੯੦	ਜਾਕੇਮੁਖਹੀਜਾਨਤਿਨ	੯੩	ਸੰਤਹਤੀਰੇਨਸਾਧਕਾਸੰਤ
੯੦	ਤਾਕਾਰਹਿਆਦਰਘਰ	੯੩	ਗੁਰਮੁਖਬਿਰਲਾਕੋਈਬੁ
੯੧	ਆਂਧੀਤਨੰਗਕੀਆਨਾਮ	੯੪	ਨਿਰਗੁਨਆਗੇਕਬੁਧਪਾ
੯੧	ਬੁਰਾਦਰਸਾਦੀਬੀਦੀ	੯੪	ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਸਾਲਾਗੈ
੯੧	ਆਵਤਕੀਨੋਨਗਾਖਿਆ.	੯੫	ਸਕਰਸਕਰਹਨਗਾਵ
੯੧	ਮਃ ੩ ਜੱਤੇਕੀਸਗਨਾਈ	੯੫	ਉਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁਖਹ
੯੭	ਗੁਰਮੁਖਹਰਿਜੀਆਦਧੀ	੯੬	ਇਖਖੀਹਰਿਸੁਖਬਿਧ
੯੭	ਆਪੇਤਾਤੁਬਨਾਏਬਹੁ	੯੬	ਅਗਮਦਾਇਆਲਾਪੁਪ
੯੮	ਮੇਰੇਮਨਿਗੁਰਆਪਨ	੯੬	ਮਨਮਾਗੀਪ੍ਰੀਤੁਮਾਸ
੯੮	ਦੀਸਟਾਬਿਕਸੀਚਨਿ	੯੬	ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਮਦਿ
੯੯	ਮਨਮਾਇਆਮਨਧਾਇ	੯੭	ਨਯਮਨਹਰਹਰਨਾਮਿ
੯੯	ਜਗਤਿਥਿਸੇਸੁਨੰਮੈ		

੨੬	ਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫	੯੫੧	ਗੱਤਮਤਪਾਅਹਿਲੀਐ
	ਓਅਕਾਰ॥	੯੫੧	ਆਖਨਸੁਨਨਸਮਅ
੨੭	ਮਨਹਰਿਕੀਆਤਨਸੁਭ	੯੫੨	ਗਮਨਮਜਯਅੰਚਰਿ
੨੭	ਪ੍ਰਭੁਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭ	੯੫੨	ਇਕਯੁਗਿਚਯਸਿਆਏ
੨੭	ਗਨਗਾਵਤਮਹਿਯੱਸੁ	੯੫੩	ਮਃ੩ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹੈ
੨੭	ਸਗਲੇਸੁਖਮਿਟਹਿਸੁਖ	੯੫੩	ਭੈਭਾਇਜਾਗਨਿਸੋਨਿ
੨੮	ਸੀਮਾਰਤਨਾਮਾਕਿਆਂਚਿ	੯੫੪	ਮਃ੫ ॥ਸਾਤਪਿਤਭਾਈ
੨੮	ਰਸਿਰਸਿਗਾਯਅਨਦ	੯੫੫	ਮਨਮਹਿਬੁੱਧਮਹਾਅ
੨੮	ਸੇਧਨਏਂਤਸੇਈਸਚਸਹਾ	੯੫੫	ਸੀਮਾਰਤਿਨਾਮਾਕਿਆਂਚਿ
੨੮	ਗਾਯੁਗਾਯੁਗੀਤਹਰੀਕ	੯੫੫	ਚਾਨੀਭਗਤਹਰੀ॥
੨੮	ਸਤਗਾਯੁਨਨਾਮਦੀਆ	੯੫੫	ਮਗਨਜੀਵਨਿਕੀਸੰਕਸ
੨੮	ਪ੍ਰਾਰਬਧਮਪ੍ਰਭੁਸੁਧ	੯੫੫	ਅਲਹਏਕਮਸੀਤਕ
੨੮	ਦ੍ਰਿਸਟਾਏਜਾਈਗੁਰਪ੍ਰ	੯੫੫	ਅਉਅਅਚਯਨੁਰਿ
੨੮	ਗੁਰੁਗੁਰੁਗਰੁਤਿਮਦ	੯੫੫	ਬਦਕਤਬਕਹੁਮਤੁ
੨੮	ਅਛਲਦੁਹਾਰਾਉ॥	੯੫੬	ਸੁਨਿਸੰਧਿਆਤੇਗੀਏ
੨੯	ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿ॥	੯੫੬	ਮਨਕੀਬਿਧਾਮਨਹੀ
੨੯	ਬਰਨਿਕਮਾਸਗਨਿ	੯੫੬	ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾਦਿ
		੯੫੬	ਅਕਾਲਪੁਰਖਾਸਿਖ
	॥ਅਸਟਪਦੀਗਮਃ ੧	੯੫੬	ਤਨਚੰਦਨਮਸਤਕਿਪਾਤੀ
੩੦	ਦਾਬਿਧਾਚਉਗੀਮਨਿਚ	੯੫੭	ਜੋਜੋਦੰਤੀਮਹਾਰਸ
੩੦	ਮਾਇਆਮੋਹਸਗਾਨਾ	੯੫੭	ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮ
੩੧	ਨਿਰੁਨੀਕਰਮਤੁਅੰਗ		

ਰਾਗੁ ਬਿਭਾਸ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਾਈ ਤੇਰੈ ਚਰਣ ਨਾਈ ਧਰਤੀ ਪੁਰਖਾ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਜਾਤਾ ॥
ਕਾਸੁ ਨਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਰਾਵੈ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਮਾਤਾ ॥
॥ ਅਵਗਣਿ ਆਹੁ ਪਸਾਰਣੀ ਪਾਰੁ ਜੋਬਧੈ ਤੈ ਪੁਰਖਾ ਨੂ ॥
॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਰੂ ਕੁਦੀ ਬਾਲੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰ ਗੁਰ ਪੀਰ ॥
ਨੂ ਨਾਈ ਤੇਰੇ ਮਾਹੂ ਮਹਤੁ ਪਰਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਪਵਹਿ ਨੀਰ ॥੧॥
॥੨॥ ਨਾਈ ਤੇਰੇ ਸਹਜੁ ਨਾਈ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੁ ॥
ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਈ ਤੇਰੇ ਸਭੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਮਨਿ ਆਈ ਗਵੀਨ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
ਰਿਜਾਈ ॥੨॥ ਨਾਰੀਏ ਗੀਧਰ ਦਰਦੇ ਸਾ ਮਨ ਕੀ ਆਖੁ ਮੀਆ ॥
ਹਿਵੇ ਸੀ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤੰਘਿ ਨਾਈ ਨਾਨਕ ਕੁਤੁ ਕੁਤੁ ਹੋਈ ਜਾਇ ॥
॥੧॥ ॥ ਰਾਗੁ ਪੂ ਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੁਲਾ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਕਹਨੁ ਸੁ ਕਤਿ ਤਿਖੈ ਬੋਲਣਿ ਅੰਧੇ ਤੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਜੋਹਾਈ ॥
ਏਹ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਵਗਣਿ ਸਾਚੁ ॥
ਹਾਰੁ ਅਪਾਰਾ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪੁਰੀਆ ਇਕ ਰਤੁ ਚਲਹਿ ਕੀਤਾ ॥
ਗੰਢਿ ਤੇਰੇ ਆਖਾ ਕੀਮਤਿ ਤੰਘ ਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੁ ਹੋਵੈ ਹੀਣਾ ॥੨॥
ਤੇ ਸੁਖ ਉਪਜਹਿ ਸੁਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੁਖਾ ਜੀਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਮ ਸਾਲਾਹੀ ॥
ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਕੁਖਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਖੁ ਏਕੁ ਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਹੋਹੀ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੨॥
ਪੂ ਕਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਰਾਗਦਿ ਬੇਦ ਚਹੇ ਉਰਵੇ ਤੰ ॥
ਡੀ ਆਈਆ ॥ ਜੋ ਰਾਗਦਿ ਸਿਧ ਬਧ ਦੇਉ ਦਮੀ ਦੇਵੀ ਮਗੁ ਨ ॥
ਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਕਹੀਐ ਤ ਸਚੀ ਸਾਲ ॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥
ਔਖਿ ਤੁਨੀ ਬੁਰਗਿ ਆਨਿ ਮਨਿ ਮੰਨਤੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮੰਗੈ ਗਵਾਰ
ਰਉ ਪਦੇ ਸਿਜਦਾ ਹਰਮਾ ਛੈਰਮੇ ਦੇ ਸਿਧੁ ਸੁ ਖੰਜਿ ਜਿਣੈ ॥੧॥
ਗੁਰਸਮਾਨੀ ਤੀਰਥੁ ਖੁਨ ਬੀਚੀ ॥ ਸਭੁ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਖੁਤ ਸੁਰਾ ਕੁਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰੁ ਦਰਿਆ ਛੁਮਦਾ ਜਾਪੁ ਨਿਰਮਾਪੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਸਰੀਰ
ਹਿਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ ਪੁਰਾਨ ਵਡ ਪਸੁ ਪਰਤਖਿ ਦੇਖੁ ਹਰੇ
ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੈ ਸਚੁ ਗੁਰ ਪਰਮ ਪੁਰਖੀ ਜਾਣੈ
ਸੁਬਨਾ ਸਪਰਤਿ ਸਵੈ ਤੁ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਵਰੀਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ
ਅਪਣਾ ਉਪਜਾ ਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ॥੪॥੧॥
ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵਰਿਆ
ਸੈ ਪਰਥਿ ਪਰਥਿ ਪਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਅਪਮਾਨੇ ਅਪੁ ਪਰਗਾਸਿ ਧਾਈਆ
ਮੈ ਤੁਨਾਮੁ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੁਮੇ ਗਾਨੁ ਜਿਤਾ ਮਾਨੁ ॥ ਇਕ ਦਹਿ ਹਉ
ਬੋਮਾ ਗਉ ਏਹੁ ਅਪਹਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਸਕਰਿਆ
ਚੁਕਾ ਮਨਿ ਆਖੁ ਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਰੀਐ
ਸੋਗੀ ਆਨੁ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਵਦਾਈ ਅਕਰਣੀ ॥ ਪਾਤੀਆਨੁ
ਦੁਖੁ ਖੁਸੁ ਖੁਧੀ ਉਕਰਿਐ ਸਾਗਰੁ ॥ ਖੀਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਹਿ
ਤੁਮੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਹਜੇ ਚਲੁ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥੩॥ ਤਿਸ
ਮਕਾ ਪਲਾ ਮੰਗਉ ਹਰਿ ਗਿਆਨ ਕਰ ਛਲੁ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰਬੀ ਚੀਨਾ ਸਮਝ ॥ ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖਿਆ ਜਾਈ ਜਿਸੁ ਤੇਹ ਆਸਣੀ ਪਲਾਈ

ਬਾਬੂਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਸੁਰਾਮਰਸਾਇਲੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਾ॥ਕਿ
ਕਰਾਲੱਹਮਨੁਕੰਚਨੁਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰੈਧਾਰਿਉ॥ਗੁਰਿਪੀ
॥ਰਾਹਉਔਖੀਘਿਆਨਿਤਪੱਕਿਝੁਤਾਨੇ ਪੁਤਰ ਲਤਮੱਹਿਝੁਰੀ
॥ਅਤਿਨਿਧਰਸੰਤਸਭੇਵਕਥਹੁਤੇਮਨਮੁਖਚੁੰਮੁਭਰਾ॥੨॥ਤੁਮ
ਤੁਮਹੀਪੁਤਜਾਨਹੁਮਧਰੇਹਾਰਿਤੁਮਸਾਗਨਕਾ॥ਜੀਉਨਾ
ਓਮਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਕਦਾਸੁਤੁਮਨਕਾ॥੪॥੬॥ਛਕਾ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਵਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪॥ਪਟੂਤਾਲ॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ
ਸਹਿਯਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਨਜਪਿਆਤੇਯਕੀਯਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਿਮੀਯਾਨੁ॥ਸੁਨਿ
ਹਿਰੀਗਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅਠਸਠੀਮਜਾਨੁ॥
ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਿਪਰਮੇਸ ਗੁਰ
ਨੁਗਾਖਿਨੁਖੱਟੈਹਿਪਾਪਕੱਟਨਾ॥ਸੰਮ੍ਰਿਸਨਹਰਿਭਗਵਾਨ
॥੧॥੭॥੧੭॥੭॥੩੭॥

ਵਿਭਾਸਪ੍ਰ ਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿਆ॥ਧੰਧਤਤਗਚਿਜੱਤਿਹਿਦਾ
॥ਸੋਹਜਾਧਰਤਿਬਾਤ ਨਕਉਧਾਨੀ॥ਸਿਮਖਾਬਿਸਾਹੁ
ਸਾਰਿਗਧਾਨੀ॥੧॥ਮਨਸਾਰਿਗੁਸੋਵਿਹੁਇਧਮਗਸ
ਰਖਸੱਗਤੁਹਾਹੀਨਿਗਾਤੁਰੁਧਾਵਹਿਧਾਨਪਤੇ॥
ਰਾਪਤਿਤੱਗਾਸਿਅਨਿਕਤੁਰਾਈ॥ਸਾਤਰੀਪਤਾਕੁਟੰਬਸਗ

ਧਸੰਗਤਿਹਰਿਮੀਲੈਜੀਸਾਹਿਪੁਰਨਿਕਰਮਾ॥ਤੁਗਜਾਨਮਜਾਨਆਖੈ
ਦਾਬਿਨਸੇਹਿਰਖੀਲੀਨੇਆਖੈ॥ਸਾਤਧਿਤਮੀਚਛਈਨਾਨਾਰ
ਰਿਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧॥੧੨॥ ੧ ਓਜਾਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਵਿਰਾਗਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ
॥ਪੜਿਤਾਲਾ॥ ਗਅਗਮਗਮਗਮਜਾਪਾ॥ਕਲਿਕਲੇਸਾਪੰਜ
ਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਤਾਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗੀਮੰਤ
ਗਹਿਆਗੀ॥ਸਹੁਪਾਵਿਤਜਾਪਿਪਾਪਾ॥੧॥ਨਾਨਕੁਬਾਲਿਕੁਬਲੀ
ਜਾਨੈ॥ਗਖਨਕੌਪੂਤਮਾਈਬਾਪਾ॥੨॥੧ ॥੧੪॥੫ ਪੜਤਾ
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਚਰਨਿਕਮਲਸਰਨਿਤੇਰੀ॥ਤੁਮਾਹੁ
ਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰਸਰਬਪੂਰਿਤੁਹੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾ
ਦਖਾਵਿਦਾਗੈਨਹਾਗਿਬੁਧਿਵੈਵੇਕ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰੰਕ
ਨਹਾਗਿਮਹਿਅਗਧੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਸੰਤਹੇਤੁਕਰਉਮੰਜਨੁਨਾਮਾ
ਸੁਖਅਨੇਕਾ॥੨॥੨॥੧੫॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਪੂਰਨਪੜਤਾਲ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਿਰਾਜਤਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਦੁਬਿਧਾਵਚੁਗੀਮਨੁਚਉਗਾਈਆਸਾਪੈਬੰਧਾਜਨਮੁ
ਈਆਲਾਪਟਿਹਰੀਢਹੰਪੁਨਪਾਈਆ॥ਸਾਤਿਗਭਿਮਖੋਮੁ
ਢਾਈਆ॥੧॥ਨਾਮਨੁਮੈਨਮਾਇਆਮੈਗਾਜੀਹਿਰਿਚੁਕੀ
ਈਜੋਹੈਸਬਦੂਵੀਚਾਰਿਕਉਸਾਗਤਿਹੋ॥ਰਹਾਉ॥ਆਇ
ਸੰਚਿਜੇਅੰਕਾਢੀਗਾਆਇਆਸਾਖਿਨਚਲੈਯਿਆਗੀਆ

ਪਾਈਐਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਏ॥ਦਰਗਹਦਾਨਾਬੀਨਾਈ॥
ਪੋਨਿਮਾਲਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਆਪੇਸੁਰਤਸਾ ਚੁ ਬੀਚਾਣੀਆ॥
ਬੁਝੈਪੁਨਿਬਾਲੀ॥੫॥ਜਲਭਰੰਗਅਗਨੀਪਵੈ ਫੁਨਿਤੋਰੀ॥
ਜਗ ਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ਓਸਾ ਚ ਪੁਰਖਪਾਤੀਨ ਕਉਦੀਆ॥
ਮੀਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੬॥ਐਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਗਅੰਦਰਿ॥
ਬਿਖਜਾਨੈਪਾਇਆ॥ਜਾਤਿਵਰਨ ਨਤੇਭਏਅਤੀਤਾ॥ਮਾਤਾ
ਕੁਚੁਕਾਇਆ॥੭॥ਨਾਮਰਤੇਤੀਰਖਿਸੇਨਿਰਮਲਦੁਖਹਰੀ॥
ਮੋਪੁਚੁਗਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਚੇਚਰ ਨਪਖਾਲੇਜੀਅ ਕੇ॥
ਮੁਖਿਸਾਚਾਕਾਇਆ॥੮॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗਸਾਰੰਗ॥ਪੂਰਤ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵੇਖੁਤੂਹਾਰਿਮੰਦ ਤੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹਰਿਮੰਦ ਤੁਹਰ
ਦੇਖੱਜੀਐਹਰਿਨਾਮੋਲੇਚੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚਲੀ
ਪੈਰੰਗੁਹੱਈਸਾ ਚੀਤਗਤਿਸ ਚਾਹਰਿਮੰਦ ਤੁਪ੍ਰਗਟੀਸ
ਚੀਸੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੰਦ ਤੁਏਹੁਸਗੀਤੁਹੈਗਿਆਨ
ਨਿਪਰਗਟੁਹੱਈਸਾ ਮਨਮੁਖਸੁਝਨਜਾਣਨੀਮਾਲਸੀਹਰਿ
ਤੁਨਹੱਈ॥੨॥ਹਰਿਮੰਦ ਤੁਹਰਿਜੀਉਜਾਨੀਆਰਖਿਆ
ਮਿਸਵਾਰਿ॥ਪੂਰਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਲਖਿਨਮੇਟ
ਹਾ ਬੁ॥੩॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਈਆਸ ਚੈਨਾਈਧਨ
॥ਹਰਿਮੰਦ ਤੁਸਬਦੇਸੋਹਣਵੰਚਨਕੱਟਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਤੁਇਹੁਜਗਤੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਘੱਰੰਧਾਰਾ॥ਦੁਜਾਭਾਉਕੁਬੁ
ਜਦੋਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰਾ॥੫॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐ
ਦੇਹਨਜਾਤਿਨਜਾਇ॥ਸ ਚਿਰਤੇਸੋਊਚਵੇਦੁਖੀਏਦੁਨੀ

ਅਹਿਸਾਕੁਰੈਕੁਰਗੋਗੁਰੁਪਾਈਐਓਪਾਸੀਕਿਰੈਨਪਾਈਐ
ਜਾਈਸਤਿਯੁਗਤੇਸਹਜੁਉਪਜੈਹਉਮੈਸਚਾਈਨਾਸਮਾਈ
ਹਰਿਸਰਣੀਕਲੁਮਨਮੇਰੇਸਕੁਵਿਚੁਕਵੈਜਗੁਨਾਕਾਯਾ
ਨਵੀਸਰੇਜੰਮਿਚੁਕਰੇਸੁਖੁਹੋਯਾ॥੮॥੨॥੭॥੨॥ਪੜਤਾਲ॥ ਸਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੀਸੁਤਬਨਿਤਾਂਚੁਗਿਰੰ
ਗਅਨੰਦਾਸਿਉਜੁਗਤਾ॥ਉਸਟਿਪਰਿਓਮਨਾਮਿਠਸੁਹਾ
ਗਹਗਾਹਕਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਇਕੁਮਾਰਾਐਤਰਾ
ਧਰਏਕਸੈਏਕਇਕਸਰੀਸਿਸਾਹਾਵਡਪੁਰਖਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਬਖਨਾਗਹਿਸਿਉਮੇਰੀਛੁਟਨਹਾਈ॥ਗੁਰਕਰਹੀਆ
ਹਿਸੁਤੀਪੱਹੀ॥ਮੁਖਿਮੀਠੀਖਾ ਏਕਉਗਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਤਮਾਮਿ
ਗਹਿਆਅਘਾਈ॥੨॥ਲੰਕੁਮੰਹਸਿਉਗਈਵਿਖੋਟੀ॥ਗੁਰੰ
ਧਨਿਮੰਹਿਕੀਨੀਚੋਟੀ॥ਇਹਠਗਵਾਰੀਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੈ॥ਗੁ
ਗੁਰਿਸਾਖਿਦਈਏਕਿਰਪਾਲੇ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉਬਾਦੁਨਿ
ਤਿਆਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੋਹਿਕਰੀਸੁਨਿਆਜਹਦੇਖਉਤਹਾ
ਆਗਰਖਿਦਈਏਅਪਨੈਗੁਰਿਕੈਪਾਲਿ॥੪॥ਦਸਨਾਮੀਕਰ
ਹਾਗਨਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਏਹੁਸਾਚਿਧਾਗਨਿ॥ਇਹਮਨੁ
ਗਸਾਤਲਿਜਾਈ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥
ਹੰਮੇਵੀਓਸਾਨਾਤਿਚੁਕੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਏਹੁਸੁਖੁਪੂ
ਏਹੁਨਿਘਰੁਘਰੁਕਹੀਨਧਾਏ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖੀਲੀਏਲਾ
ਏਹੁ॥੬॥ਏਹਜੰਜਾਲਿਸਿਉਹਮਕਬਹੁ ਚਾਈ॥ਏਕੀਲਾਇ
ਦੁਇਨਖਟਾਂਈ॥ਆਏਪੂਰਕਪਾਹਿਅੰਚਲੀਲਾਗਾ॥ਕਰਤੂ

ਰਸਿ ਹੁਧਾਈਐ ॥ ਆਧਿ ਤਰੈਸਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ਬੁਤਰਾਈਐ ॥ ॥੮॥੨॥

॥ ਚਉਪਦੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਾਮੁ ਕਿਆਬਿਖਸਤਿਕਾਟੇ ॥ ਧਰਮਰਾਇਕੇਕਾਗ ਰਫਟੇ ॥ ਸਾ
ਸੰਗਾਤੀਮਾਲਿਹਰਿਸੁਧਾਈਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹੀਸ
ਈਆ ॥੧॥ ਰਾਮਰਾਮ ਤੇਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਈਆ ॥ ਤੇਰਦਾ ਸ
ਚਰਨਸਰ ਲਾਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੁਕਾਗਉਨੁਭੀਮਿਟਿਆਂ
ਆਉ ॥ ਰਚੁਰੇਦਿਖਾਈਆਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
ਨੁਤਨੁਸਦਾਰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਜਨਾਈਆਤਬਹੀਜਾਤਾ ॥੨॥ ਘਰ ਵਾਸ
ਅੰਤਰਿਰਾਵਿਆਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਬੀਜੰਨਾਹੀਕੋਈ ॥ ਵੇਮਬਿੰਦ
ਵੇਦੇਖੈਕੁਰਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿਪੁੰਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਧਰਮਾ ॥੩॥ ਮਹਾਤੁੰਬ
ਤੇਕਾਂਢੈਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਦੁਟਗੰਢਾ ਭਾਜਪੁ ਪੁੰਨਮ
ਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ ॥ ਅਪਨੈਠਾਕੁਰਿਨ ਦਰਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥
ਮੰਗਲਾਸੁਖਕਾਲਿਆਹੁਤਿ ਥਾਈ ॥ ਜਹਸੇਵਕਰੰਪਾਲਗੁਸ
॥ ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਮੀਟੇਬੇਤਾਲਾ
ਹੰਮਜਗਉਦਧਤਪਪੁਜਾ ॥ ਕੋਟਿਤੀਰਥਾਈਸਨਾਨੁਕਰੀਜਾ ॥੫॥
ਮਾਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿਦਜਾਪਤਸਭਿਕਾਰਜਸਾਰੇ ॥੬॥
ਊਚੇਤੇਊਚਾਪ੍ਰਭੁਥਾਨਾ ॥ ਹਰਿਜਨਜਾਣਾਹਰਿਸਹਜੀਧਿਆਨੁ
ਦਾਸਦਾਸਨਕੀਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਸਭਰਕਾਪ੍ਰੀਤਮਭਰਪੂਰਿ
॥੭॥ ਸਾਤਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਨੇਰਾ ॥ ਮੀਤਸਾਜਨਭਰਵਾਸੇ
॥ ਕਰੁਗਹਿਨੀਨੇਅਪਨੇਦਾਸਾ ॥ ਜਾਪੈਜੀਵਨਨਵਗੁਣਾਸ
॥੮॥੩॥੨॥੭॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥੬॥ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਨਭੁ ਖਾਹੁਕਾਈ। ਖਾਕੁ ਖਾਕ ਖਾਕ ਮਹਿ ਖਾਕਿ ਪੁਰੀ
ਚਢੰਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾ
ਹਾਰੈ। ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੜਿਆ ਮਾਟੀ ਭੇਡਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੜਿਆ ਭਾਰੈ।੨।
ਹੀਆ ਚਾਏ ਕੁੰਮੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਈ। ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ
ਨੈ ਸੁਏ ਕੰਜਾ ਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ।੩। ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾ
ਜਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁਤੁ ਦੀ ਨਾ ਮੀਠਾ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕ ਨਾਸੀ
ਰਬ ਮਿਲੰਆ ਜੁਰੀਆ।੪।੩।। ।।ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ। ਘਰੁ ਪ੍ਰਭਾ
ਕਹਾ ਤੁ ਝੂਠੇ ਝੂਠ ਜੋੜਿ ਬਿਚਾਰੈ। ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਪੁਰਾਣੁ
ਤੁ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਪੁਰਖੀ ਮਾਰੈ।੧। ਸੁਆਂ ਕਹਹੁ ਨੀ ਆਖੁ ਪੁਰਾਣੀ
ਰੋਮਨ ਕਾ ਕਰਮੁ ਨਾਈ।੧।ਰਹਾਉ। ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ
ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ। ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਅਨਾਹਤੁ ਪਾਗੀ ਕਹੁ
ਕਿਆ ਕੀਆ।੨। ਕਿਆ ਉਤਮੁ ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਕਿਆ ਭਾ
ਤੋ ਸਿ ਚੁਆਇਆ। ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ
ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਈਆ।੩। ਤੁਮ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ਤਿ
ਗਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤੇ ਚੁਕਾਦੰ ਜਉ ਐਸੀ ਮਨੁ
ਆਵਾ।੪।੪।। ।ਪ੍ਰਭਾਤੀ। ।ਸੁੰ ਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ
ਰਿ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ। ਜਸੁ ਧਰ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹ ਪਾਈ
ਸੀ ਰੇ ਸਗਨਾਈ।੧। ਐਸੇ ਹੁ ਆਰਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਨੀ ਜਨ ਸਾ
ਗੁਰ ਪੁਰਿ ਹੁ ਕਾਈ। ਢਾਢਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ਅਨਭਉ
ਖਿ ਆਜਾਈ। ਰਹਾਉ। ਤਤੁ ਤੇ ਜੁਨਾ ਮਕੀਆ ਚਾਤੀ ਦੀਪਕੁ
ਜਾਗਾ। ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾ

ਪੰਰੇਸਬਦਿਆਨਾਹਦਿਵਾਨੇਸੰਗੇਸਾਰਿਗਯਾਨੀ।ਚਬੀਗਦਸਤੇਰੀਆ
ਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨੀ।੩।੫।।ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਦੁਇਭਗਤਨਾਮਰਿਦਾਨੀ।। ।।ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਨੈਕੈਥੁਪ੍ਰਲਆ
ਕੋਕਹੀਐ।।ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮੁਰਦਾਈਮੋਡਰੁਕੈਸੋਚਹੀਐ।।੧
।।ਬੇਧੀਅਲੇਗੱਯਾਲਗੋਸਾਈ।।ਮੋਰਾਪੂਕੁਰਦੀਅਗਬੇਡਾਈ
।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਮਾਨੈਹਾਦੁਮਾਨੈਪਾਦੁ ਮਾਨੈਹੈਪਰਸਾਗੀ।
ਮਾਨੈਬਾਸੋਨਾਨਕੇਦੀਚਗਮਤੁਗੈਸੰਸਾਗੀ।।੨।।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਏਕੁਮਨੁਰਾਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜੈਸਮਾਣੀ।।ਸਕੱਹੁਕਮਹੁਕਮੁਹੈ
ਆਪੇਨਿਰਭਉਸਮਤ ਬੀਚਾਰੀ।।੩।।ਜੱਲ ਨਜਾਨਿਤਜਾਹਿਪ
ਯੱਤਮਤਾਚੀਆਬਿਗਤਬਾਣੀ।।ਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵ ਨੁਪਾ
ਇਆਹਿਰਦੈਅਲਾਧਬਿਡਾਣੀ।।੪।।੧।।੬।। ।।ਪੂਰਬਕਤੀ।।
।।ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੱਜੁਗਾਦਿਜੁਗੱਜੁਗਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਿਆ
।।ਸਬਦਿਨਿਰੰਤਰਿਰਾਮੁਰਹੈਆਗਦੈਓਮਾਰੁਪੁਬਖਾਨਿਆ।।
।।੧।।ਗੱਯਾਦੁਗਾਜੈਸਬ ਦੁਚਲੈਨੋ।।ਆਨੰਦਕੁਪੀਮੋਰੱਯਾਈ
।।ਰਹਾਉ।।ਬਾਵਨਬਿਖੁਚਾਨੈ ਬੀਬੇਰਾਬਾਚਸੁਤੇਸੁਖਲਾ
ਗੀਆ।।ਸਰਬੇਆਦਿਪਰਮੱਯਾਇਕਸਟਚੰਦ ਨਬਾਈਆ
।।੨।।ਤੁਮਚੇਪਾਰਸਹਮਚੇਲੱਯਹੰ ਸੰਗੇਕੰਚਨਬਾਈਆ।।ਤੁਦ
।।ਆਲਰਤੁਨਿਆਲਜੁਨਾਮਾਸਾਚੈਸਮਾਈਆ।।੩।।੨।।੭।।
ਪੂਰਬਤੀ।। ।।ਅਕੁਲਪੁਰਖਾਇਕੁਚਲਾਤੁਓਪਾਇਆਘਟੈ
।।ਘਟੈਅੰਤਰਿਬਹਮੁਲੁਕਾਇਆ।।੧।।ਜੀਅਕੀਜੱਤਿਨਜਾਨੈਕੱ
।।ਈਗੋਤੈਮੈਕੀਆਸੁਮਾਲੁਮਹੱਈ।।ਰਹਾਉ।।ਜੀਉਪੂਰਾਸੀ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਿਪ੍ਰਸਤ ਕਸੰਧਿਆ ਚਾਦੰ ਗਿਲਾਯਪੁਨਸੀ ਚਗੁ ਲਸਮਾਧੰ
ਖਿਸ੍ਟੁਨਾ ਬਿਤੁਖ ਨਸਾਂ ਤੈਪਾਲਤਿਹਾਲਾਖਿ ਚਾਂ ॥ ਗਲੇਸਾਂ
ਚੁਲਕਾਲੇਲਾਟੰ ਦੁਈਧੱਤੀ ਬਾਸਤਕਪਾਟੰ ॥ ਜੱਜਾਨਸਿਚੁ
ਕਗਮੰ ॥ ਸਭਫੱਕਟਨਿਸਚੈ ਕਗਮੰ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸਚੇ ਧਿ
ਏ ॥ ਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਫਲੰਤਸਲਨਮਸਾ
ਵਰਬਹਮਨਾਬਿਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਗਸਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਕਰਣੇਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਾਰ ਦੁਖਕਾਰਣ
ਸਿਹੈਸੀਨਿਕਾਲਣਖੋਯਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜੱਗਸਬਦੰਗੀਆਨਸਬਦੰ
ਦਾਸਬਦੰਤਖਮਸਖਾ ॥ ਖੜੀਸਬਦੰਸੁਰਸਬਦੰਸੁਣਸਬਦੰਪ
ਕ੍ਰਿਤਹਾ ॥ ਸਾਗਰਸਬਦੰਰਤਨਸਬਦੰਜੋਕਜਾਨਸਿਕੇ ਓ ਨਾਨਕਵਾ
ਕੋ ਦਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਾਨਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਏਕਾਰੀ ਸਾਂਤਸਬਦੇਵਦੇਵ
ਤਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮੰਸੀਬਾਸੂਦੇਵਸਿਜੋਕਈਜਾਨਸਿਤੇਵਾ
ਤਾਕੋਦਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਤੰਚਮਾਤਾ ਕਤੰਚਪਿਤਾ ਕਤੰਸ

ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹਾ ॥ ਕਤੰਚਭ੍ਰਾਤ ਤਮੀਤੁਹੀਤਬ ਧਵਕਤੰਬਹੋ ॥ ਕਹੁ
ਚ ਚਪਲਮੋਹਨੀਰੂਪੰਪੇਖੰਤੋਭੀਆਗੰਕਰੰਤਿ ॥ ਰਹੰਤਸੰਗਿਬਗਦ
ਸਿਮਰਣਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਚ ਧੰ ਨਾਨਕ ਅਚੁਤਸਕਾ ॥ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੰਤ
ਤਪਿਤਾਸਮੋਹੰ ਧ੍ਰਿਗਸਮੋਹੰਕਾਤਚਾਧਵਹਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗਸਮੋਹੰ
ਨਾਰਿਬਿਆਸਿਸੁਤਹਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗਸਮੋਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹਾ ॥ ਸਾਧ

॥੨੨॥ਭਰਦ੍ਵਾਜ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹੇ ਹੈਂ
ਸ੍ਰੀ ਜੰਤ ਕਰਤ ਨਾਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤ ਨਹਾ ਵਕਤੰ ਤੇ ਸੁਖ ਆਗੈ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਸੀ ਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾ ਅਨਿਤ੍ਰ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੱਯ ਹੋਸੀ
॥ਦਾਨੰ ਪਰਾਯੁ ਬੇਦ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਤਰੁਪੰ ਤਾ
ਤਰਨੰ ਨਾਨਕ ਕਾਚੀ ਰੈਕਾਲ ਦੁਖ ਭੱਗਤੇ॥੨੩॥ਬਿਪ੍ਰ ਬਾਕ
ਗਹੰਗੱਯੰ ਬੇਦ ਜਾਸੁ ਸਿਮਰਣਿ ਤਰਹਾ ਅੱਗ ਗ
ਗੰਨਾ ਬਿਸਮ ਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਾ॥੨੫॥ਸਮਲੰ ਕੇਵਲ ਨਾਮੰ
ਨੰ ਸੁਖ ਸੰਦੇਹ ਧਾਰਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਗਾਇਣਾ ਨਾਨਕ
ਸੰਤ ਨਾਮ ਤੇ॥੨੬॥ਸਹਸ੍ਰਮੀ ਨਾਮ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਦ
ਨਹਾ ਨਾਨਕ ਕੱਲ ਨਾਮ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਆਦਯ ਹੋਇ
ਪਾਤਿ ਸਟੇ॥੨੭॥ਤਿਰ ਸਕਾਰ ਨਹ ਵੰਤੇ ਨਹ ਵੰਤੇ ਮਾਹ
ਗਨਹਾ ਸੰਕੀਰਨ ਨਹ ਵੰਤੇ ਨਹ ਪੰਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਾ
ਬਿਦਯਾ ਜਪੰਤੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ
ਨਹਾ॥੨੮॥ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਆ ਕਿੰਤੁ ਮਨਹੰ ਕੀ ਕੀਹ
ਆਦਯ ਸੁਣੰ ਗੱਯੰ ਬਿਦਯ ਮਲੰ ਓਟ ਗ੍ਰਸ ਬ ਦਕਸ਼ ਮਲ
ਆਰੂਢ ਤੇ ਆਸ੍ਰਮ ਬਨਾ ਗਹ ਚਰੰਤ ਪ੍ਰਭ ਮਾ ਰਾਗ ਗਹਾ
ਤੇ ਨਿਰਮਲੰ ਸਤੁ ਸੈਨਾ ਧਾਰੰਤ ਗੱਯਾ ਲ ਕਿਲਹਾ
ਤੇ ਬਿਸ੍ਰ ਸੰਸਾਰ ਨਾਨਕ ਵਸੰ ਕਰੰਤੇ ਪੰਚ ਤ ਸਕਲ
ਸੀ ਗਾਰੀ ਸਨਾ ਗੰਧ ਬਦਨ ਗਰੰਦ੍ਰ ਬਾਣ ਗਹਿ
ਤ ਤਹ ਕੁਟੰਬ ਚਾਰ ਮਿਥਿਆ ਸਿਮ੍ਰਤੰ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗਾ
॥੩੦॥ਨ ਚਾਹਿ ਦਿਆ ਨਿਧਾਨਾ ਨਿਰਮੰ ਨਰਗੁਣ

ਅਸਰਛੰਮਛੱਯਾਲਕੀਰਤਨਹਾ ਸਾਧਸੰਗੇਸਿਤਕਥਾ
ਹਾਸਾਗਰਕੈਦੁਤਰਹਾ।੫੧। ਸੀਰਮਸੁਰਿਸੀਖਅਧਾਰਖਹੀ
ਸੁਤਾਂਈਆਰਖਾਧਰਮੋਸੂਰਹਾ। ਆਤਮਰਖਾਗੱਯਾਨਸੂ
ਧਨਚਰਣਰਖਾਜਗਦੀਸੂਰਹਾ। ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਮਯ
ਖਾਬੀਨਸਹਾ। ਤੁਗਤਿਵਿਖਾਣਅਨਾਥਨਾਥ ਬਸਰਲਿਨਾ
ਖਅਚੁਤਹਾ।੫੨। ਜੋਨਕਾਯਾਧਰਿਓਅਕਸੰਬੋਸੰਤੁਮੰਬਾਸ
ਬੋਸਟੋ ਜੋਨਕਾਯਾਸੀਸੁਨਿਖੜਜੱਤਿਸਾਸੰਸਮੀਕਯਾ
ਨਕਾਯਾਮਾਤਰਾਗਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਂਨਹਾਬੇਦੰਤਜਨਹਰਜੱਸ
ਨਕਾਯਾਅਸਥੰਭੁਸਰੱਦਰੰਨਾਨਕਹਾਛਿਜੰਤਿਤੁਰੰਗਤੁਰਾ
।੫੩। ਗੁਸਾਈਗਰਿਸਟਕੁਪੈਲਸੀਸਮਰੱਥਸਰਬਤਜੀਵਹਾ
ਅਬਧੰਸੰਤਸੰਗੋਲਨਾਨਕਸ੍ਰਿਛਾਸਾਗਰਭਿਕੁਗ ਤੁਲਹਾ।੫੪।
ਮਸਕੰਕੁਗਨੰਤਸੈਲੰਕਰਦੰਤਭੰਤੁਧਰੀਲਕਹਾ।ਸਾਗਰੰਲਾ
ਤਿਧਿਗੰ ਤਮਪ੍ਰਗਾਸਅੰਧਕਹਾ। ਸਾਧਸੰਗੇਸੀਮਗੰਦਿਗੰ
ਦਸਗਲਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹੇ।੫੫। ਤਿਲਕਹੀਂਜਬਾਂ
ਅਮਰਹੀਂਜਬਾਰਾਜਹਾ। ਆਦਹਯਹੀਂਜਬਾਸੁਰਸਾਹ
ਯਕਮਹੀਂਤਬਾਬੈਸਹਹਾ।੫ ਦਾਨਸੰਧੰਨਚਰੰਨਗਯਾ
ਅਸੁਰ ਜਗੁਪੰਗੁਤੰਤਜਨਮਾਂਨੇਕਕਬੰਤਬੇਦ ਉਚਾਸੁਚਅਧਾਰਗੱਯਬੰਦਹਾ
ਤਸਾਧਰਿਦਯਾਂ ਅਚੁਤਹਾ। ਬੁਝੰਤੰਨਾਨਕਦਤਭਾਗੀਅਹਾ
।ਉਦਿਆਨਚਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸ੍ਰਾਨਸੀਅਾਲਖਹਾ
ਖਾਬਾਬਾਨਮਾਨਮੱਹਾਦਿਰੰ ਮਹਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਹਾ
ਹੀਤਾਮੱਹਕੈਭਗਸਤੁਮਹੰਅਹੰਫਾਸਤੀਧਣਕਠਿਨਹਾਧਾਵਤ

ਦੁਖਨਾਸਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਗਹਾ॥੬॥

॥ਗਾਬਾ॥ ॥ਮਹਲਾ ੫ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਰਪੂਰਪ੍ਰਯਸੁਗੰਧਪ੍ਰਗਸਮਾਨੁਖਦੇਹੰਮਲੀਨੁਹਾ॥ਮਜਾਗੁਰਿਕ
ਗੰਯਨਾ ਨਕਰਅਬਿਗਾਰਬੇਲਅਗਦਨੱਹਾ॥੧॥ਧ੍ਰਮਾਲੱਧ੍ਰਸੰ ਚਮ
ਸਹਦੀਪਲੱਅਗਸਿਖੰਡਲਹਾ॥ਗਬੇਲਨੈਲਬਗੇਲਨਾਨਕਬਿਨ
ਧੁਨਾਸਿਧਹੇ॥੨॥ਜਾਲੱਸਾਤਿਹੱਵੰਤੱਮਗੱਰਦ੍ਰਿਸਟਹੀਮਿਧ
॥ਕੀਗਤਿਸਾਬਿਚਲੰਬੱਕਤਲੰਤਿਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਲਹਾ॥੩॥ਸਾਧ
ਚਿਤਕਮੇਲਾਈਸਟੀਮੜੇਖੁਚਾਂਧਵਹਾ॥ਪ੍ਰਾਬਧਯੰਸਾਧਸੰਗ
ਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੱਧਾਪ੍ਰਾਭਜਲੰਹਾ॥੪॥ਮੋਪ੍ਰਾਗਸੰਗ
ਨਿਮੁਬਿਗਬੁਸਿਚੰਦਨਹਾਗਨਿਕਟਿਬਸੰਤੱਚਸੰਸਨਕਅੰਚੁਪੀ
ਹਤੋ॥੫॥ਗਾਬਾਗੁੰਢਗੱਧਾਪ੍ਰਾਕਰਬੰਮਬੰਮਾਨਮਾਦਨਕਾਹਤੰ
ਚਸਤੁਲਨਾਨਕਹਾਰਿਚਾਲੇਪ੍ਰਹਾਰਲਹਾ॥੬॥ਬਚਨਸਾਧਸੁਖ
ਬੰਾਪ੍ਰਾਹੰਬਾਵੜਕਰਮਲਹਾ॥ਰਹੰਤਾਨਮਮਲੇਨਮਲੰਸਾ
ਹਰਿਕੀਰਤਨਹਾ॥੭॥ਧਤੁਰਾਗੋਵਿਸ੍ਰਿਟੀਯੰਨਹਜਤੀਅੰਖੇਤੰ
॥ਨਾਮਾਬਿਹੂਣਾਬਿਖਮਤਨਾਨਕਬਹੰਤਿਜੱਨੀਬਾਸਰੱਰੈਸੀ॥
ਦਨੀਸਾਧਸੰਗੇਹੁਲਾਭੰਤੰਵਡਭਾਗਲਹਾ॥ਹਰਿਨਾਮਗੁਲਾਲ
ਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਾਬਿਆਧਲਹਾ॥੯॥ਗਾਬਾਗੁਰੁ
ਰੰਸਮਸ੍ਰਟੰਾਬਿਗਲਾਜਨਹਾ॥ਸੰਸਾਰਕਾਮਤੁਜਲੰਨਾਨਕਾ
ਦਰਮਲੰਸਾਧਸੰਗਮਹਾ॥੧੦॥ਸ੍ਰਮੰਡਸਾਧਬਚਨਾਕੱਟੰਦੁਖੀ
ਸਨਹਾਹਰਿਚਰਣਕਮਲਧਯੰਨੈਨਾਨਕਕੁਲਸਮੂਹਉਧਾਰਲ

ਰਾਗੁ ਗੌਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੩
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਸੁਖੈ ਸੁਖੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਸਹੇਵ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹੈ ਕਰੇਵ ॥੨॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕਰਿ ਸੋਚੈ ਬਹੁਤੁ ਘਰੁ ਖੋਇ ॥੩॥
ਜੇ ਕਰਿ ਸੋਚੈ ਲਖ ਮਣ ਸੂਤ ॥
ਵਿਚਿ ਵਿਚਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮ ਵਿਭੂਤ ॥੪॥
ਜੇ ਕਰਿ ਸੋਚੈ ਬਹੈ ਸਮਾਧਿ ॥
ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਹਿਰਦੈ ਅਪਰਾਧਿ ॥੫॥
ਜੇ ਕਰਿ ਸੋਚੈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਣ ॥
ਪਾਣੀ ਪਖਾਣ ਭੀ ਵਿਚਿ ਜਾਣ ॥੬॥
ਜੇ ਕਰਿ ਸੋਚੈ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥
ਨਾਵੈ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੀਅ ਹਰੈ ॥੭॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕੀਨੇ ਬਿਚਾਰ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਣ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰ ॥੮॥੧॥

ਦੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਪਾਵਤੀ ॥ ਓਹੁ ਸੁਹੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ
ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਵਤੀ ॥ ਓਹੁ ਸਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਮੁਖਹੁ ॥
ਮੀਆ ਮੈ ਹੀ ਦੇਖਿ ਦਗ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਾਲਿ ਹਾਸੀ ਮਾਨ ॥ ਮਾਣੇ
ਕਾਮਣਿ ਚੇਰੀ ਕਿ ਕੀਰੜੀ ਮੋਰ ਜੰਗ ਅਖੀ ਸਭੁ ਮੀਗਾ ॥
ਹਮ ਕੀ ਓਸ ਕੁਟੇਵ ਨਾ ਸਾਧਿਆ ਸੀ ਸਤ ਸੁਕੰਦ ਵਿਗਾਸੀ ॥
ਹਰਿ ਜੰਮਸ ਕਰਿ ਹੈ ਵੈਰਾਗ ਤਸਾ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧ
ਜਲਹਾ ਗਤ ਬੰਧਲ ਸਕੇ ਰਿ ਬੁਸਾਜੀਆ ॥ ਸੰਜਮ ਕੀ ਸੀ
ਕਿਅੰ ਜਨੁ ਪਾਜੀਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਮਕਰਿ ਬੁਹਾਈ ॥
ਹਰਿ ਜੰਞ ਕੈ ਚਾਟੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾ
ਘਰਿ ਵਾਸੀਆ ਕੰਤੁ ਸਾਵਣ ਕਾ ਗਲਿ ਬਾਹਿ ਆਨੁ ਸੁਖੀ ॥
ਤੁਸਾ ਈ ਸੋਹਾਗਣਾ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਈ ਆਚੇਤ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ॥
ਆਹਰਿ ਜੰਞ ਜਾਂ ਘਰਿ ਆਈਆ ਕੰਤੁ ਤ ਮਕਰਿ ਬੁਹਾਈ ॥

ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੧॥ ਮੀਤ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀਕ
ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਆਧਾਰ ਸੁਤ ਤਤ ਬਚਨੀ ਓ ਸਚੇ ਹਰਿ ਚਿਤ ਸਮਾਇ
ਵੈਰੰ ਜੁਧ ਬਲਾ ਹਰਿ ਸੰਚ ਚਲਾ ਚੰਚ ਹਰਿ ਮਾ ਨਰਧਾਰ ਹਰਿ ਸਖੁ
॥੧੨॥ ਸੁਖ ਨੈ ਉਤੀ ਈ ਗਤਿ ਉਕੀ ਨਿ ਅੰਚ ਬਲਾ ਅੰਤ ਰਹੁ
ਬਖਿ ਗਨੀ ਤ ਯੇ ਧਾ ਮ ਨੂ ਚੰਚ ਬਲਾ ਧੰਜ ਉਤ ਚਰ ਨ ਨਿਚ ਰਹੁ
ਧਾਈ ਓ ॥ ਹਰਿ ਹਾ ਸੀ ਨ ਤੰ ਨੁ ਚਤ ਬਾ ਈ ਮਾ ਧੀ ਧਿ ਉ ਧਾ ਈ ਓ ॥
ਹੈ ਨ ਦੇ ਖ ਹਿ ਮਾ ਧ ਮਿ ਨੇ ਹ ਚਿ ਹਾ ਲਿ ਆ ਗ ਚ ਗ ਨ ਮੋ ॥
ਨਾ ਦ ਚ ਨ ਮੰ ਦਿ ਧਾ ਲਿ ਆ ਗ ਸ ਨ ਜੈ ਨ ਨਾ ਮੁ ਚਿ ਪੁ ਚ
ਕ ਰਿ ਕ ਟੀ ਓ ॥ ਹ ਰਿ ਹੰ ਜ ਚ ਚੀ ਸ ਰੇ ਗੱ ਵੈ ਰ ਗ ਇ ਦੇ ਦੇ
ਘ ਟੀ ਓ ॥ ੧ ॥ ਧੰ ਰ ਜ ਢਾ ਖੇ ਪੰ ਕ ਮ ਹਾ ਸ ਗੁ ਹਿ ਆ ਗ ਅੰ ਗੀ
ਓ ਗ ਸ਼ ਸ਼ੀ ਬੀ ਸ ਰ ਤੇ ਸੁੰ ਦ ਹਿ ਆ ਹੈ ਵੱ ਉ ਐ ਸ ਸ ਮੀ ਚੁ ਨਿ ਤੱ ਗੇ ਕੀ
ਮ ਗੰ ਗ ਹਿ ਨ ਨ ਕਾ ਇ ਚੁ ਸੀ ਧ ਗ ਨ ਬੁ ਨੀ ਦੁ ਟੇ ਲ ਈ ਸੰ ਗੀ ॥
ਧਾ ਵ ਓ ਦ ਸ ਸ ਐ ਨ ਰ ਐ ਸ ਪ੍ਰ ਭੁ ਕ ਰ ਗ ਲੇ ਧੰ ਚ ਸ ਤ ਾ ਵ ਹਿ ਦੁ ਖ ਵ
ਖ ਬੀ ਆ ਗ ਲੇ ਗ ਤੀ ਪ੍ਰ ਦ ਬਾ ਦ ਚ ਬ ਾ ਈ ਨ ਸ ਮੁ ਪ੍ਰ ਭੁ ਧ ਐ ਈ
॥ ਹ ਰਿ ਹੰ ਗ ਹਾ ਚੀ ਧਾ ਰੀ ਧਾ ਤ ਪੁ ਰ ਨ ਗ ਰੁ ਧ ਾ ਈ ਓ ॥ ੧੬ ॥ ਸ
ਗੁ ਰ ਕੀ ਨੀ ਆ ਤੀ ਮੁ ਨ੍ਹਿ ਨ ਨਿ ਖੁ ਟ ਈ ਓ ॥ ਬਾ ਦ ਚ ਕੁੰ ਲ ਅ ਭੰ ਗੁ
ਖ ਬੁ ਟ ਈ ਓ ॥ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਦਿ ਤ ਤੁ ਸੀ ਹ ਕੀ ਨਾ ਨ ਕ
ਅ ਗ ਧੀ ਰ ਦੇ ਨ ਜਾ ਹਿ ਮ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸ ਕੀ ਬੈ ਲਾ ਏ ਕ ਗੁ ਧਾ ਨੁ
ਵ ਦ ਾ ਸ ਸ ਗ ਲੇ ਹੱ ਏ ਸ ਬ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਵ ਦ ਾ ਜੀ ਅ ਕ
ਦਾ ਗੁ ਨਿ ਦ ਕ ਅ ਏ ਪ ਰ ਚ ਸ ਾ ਜ ਨ ਮ ਨਿ ਆ ਨੰ ਦੁ ਸ ਹ ਕਾ ਸੁ
॥ ੧੮ ॥ ਧਾ ਵ ਨ ਧਾ ਤਿ ਤ ਪੁ ਨੀ ਤ ਰ ਤ ਹੀ ਨ ਹੀ ਮੇ ਵੀ ਓ ਗੁ

ਆਕੁਰਹਾਲਾਗੁਖੇਵੀਐਹਰਿਚੰਦਉਰੀਯਖਿਕਾਹੇਸੁਖੁਮਾ
ਖਿਆਹਰਿਹੰਾਹਉਚਾਂਐਹਗੀਤਿ ਨਾਨਿਦਰਗਹਨਾਮਿਕਾ
੧੮ਾਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਗਵਾਸਥਿਕਾ ਰਘਨਾਮਹਾਦੁਕੰ
ਤਵਾਸੁਸਠਕਾਖਾਕੁਤਨਾ।ਫਿਰਤਉਗਾਬਿਰਹਚਕੀਮਰਦੁ
ਹਲਾਹੁਈ।।ਹਰਿਹੰਾਹਰਿਚੰਦਉਰੀਯਖਿਕਾਹੇਸਚੁਮਾਨਈ
੧੨੦।ਜਿਸਕੀਪੁਨੈਅਉਧਤੀਸਕਉਦੁਖਈ।।ਬੇਦਕਆਨਿ
ਸਥਿਆਵਹਰਾਂਖਾਉਖਈ।।ਏਕੱਲੇਤਿਗਵਾ ਰਕਰਲੀਤੈਨੋ
ਆਵਈ।।ਹਰਿਹੰਾਬਿਨੁਦੈਤਨੁਖਾਰੁਬਿਰਥਾਜੁਜਾਵਈ।।
੧੨੧।ਅਉਖਦੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੱਾਕੁਪੀਜਈ।।ਸੀਗਲਿ
ਪੁਲਿਖਾਵਹੀਸੰਤਸਗਾਕਉਦੀਜਈ।।ਜੀਐਸਿਧਾਪਾਵਨਿ
ਸੀਤੀਐਸੋਹੀਧਾਵਨੋ।।ਹਰਿਹੰਾਉਬਾਲਿਹਾਗੀਰਿਨਿਜੋ
ਸੰਗੁਗਾਵਨੋ।।੨੨।।

ਦੁਬੱਲੇਮਹਲਾ੫ ੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਨਜਉਈਸੁਪ੍ਰੇਮਕੀਦਮਰਿ ਹੁਯੋਤੀ ਸਾਟਾਗਵਨਹੁਤੇਮੁੰਕਰੀਠਿਨਿ
ਸੀਗਦੀਨੇਕਾਟੀ।।੧।।ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤ ਨੁਧਾਚਿਗਹੈਆਬੀਚੁਨਾਈ
ਤਿਆਗਨਕਾਲਾਮਨੁਬੇਧਿਓ ਬੁਝਨੁਸੁਗਤਿਸੰਜੋਗਾ।।ਸਾਗਰ
ਤਉਦੀਆਨਬਾਨਣਖੰਡਚਾਖੁਯਾਤੁਮਾਸੁਸਾਨੇਮਥਿਮਾਖੈਰਾ
ਇਕਬੀਕਰਮਾ।।ਤਸੁਸ ਨੋਮਸਕਰੋਮਰੀਜਿਹੀਤਿਅੰਬ ਪੁਚਾਈ
ਬੀਯੇਬਾਧੇਕਾਲਮਹੰਤਵਰਹੇਆਧਰਾਈਆ।।ਜਹਾਜੁਧਤਪਾਂਲ
ਹਾਰਖਾਸਖਾਨਮਹਤਅਗਰਬਾਸੁਸ ਨਾਨਿਮਥਕਰੋਮਾਪਨਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮੂਲ ਨ ਕੋਇ ॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਹੀ ਜਮ ਕਾ ਗ੍ਰਾਸ ਜਿਉ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੋਹ ਤਉ ਬੂਡੀਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਇਵ ਮਾਰ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਬਾਚਹਿ ਜਿਨ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰ ॥ ੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥
ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁੜੀ ਗਲਿ ਨਹ ਲਾਵੈ ਫਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਭ ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਸੁਖ ਕੇ ਮਾਥੈ ਤਿਪਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ਜਿਸੁ ਮੁਖ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ॥
ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ ॥ ੬ ॥ ਕਬੀਰ ਏਕੁ ਮਰਤਾ ਦੁਇ ਮਰਹਿ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥
ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮਰਹਿ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਜਗੁ ਡਰਪਿਆ ਮੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥
ਕਬ ਮਰਉ ਕਬ ਪਾਵਉ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੪੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੫੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੭੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਹਿ ਜੋ ਨੀਕਸਹਿ ਸਚ ਨਾਹਿ ॥ ੮੮ ॥ ਕਬੀ

ਲਾਗੀਆਗੋਧਿਬਾਜਾਲਿਕੱਉਿਲਾਕੁਈਤੁਰੰਗੇਅੰਬਾਰਾ
॥੮੭॥ਕਬੀਰਗੰਧਿਬਾਜਾਲਿਕੱਉਿਲਾਕੁਈਬਾਧਯਗੁਫੁਮਫ
ਗੀਧਪੁਤ੍ਰਾਖਲਿਐਂ ਆਸਾਲਿਹੀਬਿਚੁ॥੮੮॥ਕਬੀ
ਜਲਿਆਬੁਲੀਸ੍ਰੀਵਰਮੇਲਿਉਜਲੁਜੋਈਹਟਯਾ
ਰਹਿਢਿਰਿਕਰਿਸਮੰਦੁਸਾਲਿ॥੮੯॥ਕਬੀਰਸਮੰਦੁਨਚੱਲੀ
ਉਆਤੈਬਾਰਜੱਲੀਯੱਖਰੇਯੱਖਰਿਢੁਢਤਬਲਾਨਾਹਿਯੱਖ
॥੯੦॥ਕਬੀਰਨਿਗੁਸੰਸੇਚਹਿਗਏਥੱਾਥੀਨਹੀਕੱਉਿ
ਗੀਬੀਆਪੁਹੀਕਰਤੇਹੱਉਿਸੁਹੱਉਿ॥੯੧॥ਕਬੀਰਬੇਸਨਯੀ
ਿਬੁਲਾਸਾਕਰਤਕੀਬੁਗੀਆਗਈ॥ਓਹੁਨਿਚਸੁਨੈਹਰਿਸਮੁਦ
ਤੁਯਾਰਬਿਸਾਹਨਿਜਾਇ॥੯੨॥ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੁਵਲਾਸੀ
ਹਰੀਆ ਰਾਤੁਲਾਲੁਲਾਲਾਯਅਹਰੀਏਚੁਨੀਉਿਰੰਬੰਦ
ਖੁ॥੯੩॥ਕਬੀਰਗੰਗਾਤੀਰਜੁਥ ਕੁਰਗਹੀਹਰਿਗਿ
ਖੁਨੀਗੁਾਬੀਨੁਹਰਿਭਰਗਤਿਨਮੁਕਤੀਹੱਉਿਈਉਿਕਰਿਗਾ
ਬੀਗ॥੯੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਲੁਭਇਆਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀ
ਪਾਛੈਲਾਗੱਹਰਿਫਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥੯੫॥ਕ
ਹਰਦੀਪੀਅਗੀਚਨਾਉਜਲਭਰਾਈ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਕਉ
ਦੱਸਉਬਰਨਨਗਵਾਈ॥੯੬॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਰਤੁਹਰੇ
ਚਿਹਨੁਨਰਹਾਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਹਪ੍ਰੀਤਿਕਉਜਿਹਾ
ਗਨਕੁਜੁਜਾਈ॥੯੭॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਸੰਕਰ
ਦਸਏਕਾਈ॥ਸਮਝਤਸੋਭਾਰਾਜਾਰਾਮਹਿਧਿਰਮੈ
ਉਬੈ ਜਾਹਿ॥੯੮॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਜੋਮਿਲੈਤੁਬਰਲੇ

ਆਡਮਪਨਾ ਜਉ ਹਾਥੀਸੀ ਧਉ ਮਾਲੀਨਾ ॥੭੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ
ਚੁਸੀਐ ਗੁਰ ਕੁਮਰੀਐ ਗੱਲੀ ਅਵਗੁ ਨੀਆਰੋ ਨ ਸਮੋ
ਨਰਾਹਿ ਕਾਈ ॥੭੨॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਗੀਆ ਕਲ ਜਾਹਿ
ਜੋ ਹੈ ਢੁਲਾ ਗੁਰ ਜਨ ਚੇਤ ਰਹਿ ਆਪਨੋ ਅਥਾਸੁ ਨ ਜਾਹਿ
ਟਿ ॥੭੩॥ ਕਬੀਰ ਕੁਕਰ ਰਾਮ ਕੀ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰ ਨਾਉ ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ
ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੪॥ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ
ਬਸਾ ਹਿ ਲੰਬੀ ਹਾਥ ਦੈ ਮੁਨਹ ਚਤੀਰੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਸ
॥੭੫॥ ਕਬੀਰ ਬਿਰਹ ਭੁਯੰਗਮ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ
ਮਾਰਿ ਕਰੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੬॥ ਕਬੀਰ
ਸਚੰਦਨੋ ਤਿਨ ਹੇਇ ਸੁਗੰਧਾ ਤਉ ਮਿਲਿ ਕੁਮਤਿ ਉਪੰਨਾ
ਨਿਰਗੰਧਾ ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ
ਆਜਾਈ ॥ ਏਕੁ ਜਮਾ ਚੁਮੋਹੀ ਮਾਲੀ ਓਤੀ ਨੀਆ ਅੰਚਲਿ
ਈ ॥੭੮॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ
ਹਤ ਉਚਸੁ ਤੁ ਗੁਰ ਪਾਲਕੀ ਜਬ ਵਦੈ ਓਖਦ ਚਖਸਿ ॥੭੯
ਕਬੀਰ ਨਉ ਬਤਿਆ ਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਚਲਾਈ ਅਹੀ
ਸੰਜੋਗਜਿ ਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੇ ਆਈ ॥੮੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ
ਹੀ ਸੁਤ ਕਰਿ ਕੁਲਾ ਮਰਨ ਭਇ ਬਨਰਾਈ ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾ ਗੁ
ਰ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਖਟਿਲਾ ਜਾਈ ॥੮੧॥ ਕਬੀਰ ਜਾ
ਹਾਕਿਆ ਰਹੈ ਦੇਹ ਮੇਰੁ ਪਾਲਾ ॥ ਕਬੀਰ ਈਹਾ
ਸਿਖੁ ਰਹੀ ਮਰ ਬਜੰਜਾ ॥੮੨॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ
ਮੰਦਰੁ ਹੈ ਨਹੀ ਪੰਚ ਉਪਾਰਜੇ ਮਾਰੈ

ਮੀਤੁ ਚਾਲਨੇ ਖੇਹ ਨਿਮਾਣਾ ਨਿਕਤੁ ਬੀਐ ਅਵੇ ਚੀਤੁ ॥ ਪਾ
ਗਾਵਣਹਾਰਉ ਓਹਦੇ ਸੰਤੇ ਮਧ ਮਾਹੀ ਪਰਿਹੈ ਤੁ ॥ ਗਾ
ਗਾਨੀ ਰਖੇ ਖਾਧਾ ਖੇਤੁ ॥ ਪਉ ਕਬੀਰ ਕਾ
ਬਪੁ ਗਰੀਆ ਕਰੇ ਜਉ ਗੁਨ ਕਰੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸੰਤਹ ਤੀਰ
ਪਰ ਪਰ ਉ ਸੱਤੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੁ
ਗਰਿਹ ਜਉ ਕੀਤੁ ਸੀਧਾ ਉ ॥ ਹੱਨਹਾ ਗੁੱ ਹੱਥੀ
ਕਤ ਸੰਗਿ ਨਾਰਾਉ ॥ ੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ
ਨਾਹੇ ਤੁ ਸਾਰ ਤਕਾਰੀ ਕਾਰਵ ਗੀ ਧੱਏ ਹੋਇ ਨ ਸੁ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕ
ਗਮ ਨੁ ਮੁੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇ ਸਮੁ ਡਾ ਏ ਕੰਗਾਈ ॥ ਜੱਕਿ ਬੁ ਚੀਆ
ਨਕੀ ਓ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡੁ ਅ ਜਾਂਈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਮੁ ਹੁ
ਅੰਤ ਨੁ ਧਨੁ ਜਾਈ ਤਜਾਉ ॥ ਚਰ ਨਕਮਾ ਚਿਤੁ ਚੇ ਧੰ
ਮਾਹਿ ਨਾਸੀ ਮਾਉ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜੱਨਮ ਜੰਤੁ ਵਜਾ ਦੰ
ਗਈ ਸਤੁ ਤਾਗ ॥ ਜੰਤੁ ਬੀਚਾ ਗਰਿਆ ਕਰੇ ਚਾਲੇ ਬਾਦ
ਹਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਈ ਮੁੜ ਉ ਤੇ ਹੁ ਕੁ ਕੁਰੀ ਜਾ ਦੰ
ਜਾਈ ॥ ਆਪਿ ਡੁ ਚੇ ਚਹੁ ਬੇਟ ਮਾਹਿ ਚੇ ਦੀਏ ਬਹਾਈ ॥
ਕਬੀਰ ਜੋ ਤੇ ਪਾ ਪਰੀ ਏ ਕਾ ਖੇਤ ਬੇ ਦੁ ਗਾਈ ॥ ਪਰ ਗ ਕਏ
ਸਭ ਜ ਬਪੁ ਚੇ ਧੂ ਮ ਗਾਈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸੀ
ਡੈ ਪਾਲੀ ਓ ਬਹੁ ਕੁ ਟੰਬੁ ਧੰਧਾ ਕਰ ਤ ਗਈ ਗਾ
ਈ ਗਰਿ ਆ ਨ ਚੰਪੁ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸੀ ਮਨੁ ਖ
ਗਾਰਿ ਜੁ ਗਾ ਵਨ ਨਾ ਆਈ ॥ ਸਰ ਪਰਿ ਹੱਥੀ ਕੈ ਅ ਉ ਤੇ ਗੋ
ਨ ਖਾਈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸੀ ਮਰ ਨੁ ਬਾ ਡ ਕ

ਰੁਆਇਓ ॥੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਚੰਗਨ ਕਰਮ ਕੀਮ ਉਜ ਕਰਮੀ
ਸੋਉ ਨਮਾਨਾ ਰਹਿਬੋ ਕਰਉ ਸੱਤ ਨਹੀ ਦਯਾ ਹੀਯ ਵਹਾ
ਕਬੀਰ ਏਹਿ ਕਰਿ ਹਰਹ ਉਰਹੇ ਨ ਕੱਯ ਤੀਆਈ ॥ ਹਮੀ
ਤੇਸਾ ਉਹੀ ਗਹਿ ਓਹ ਗਧਿ ਗਹ ਗਾਈ ॥੧੨੨॥ ਕਬੀਰ
ਚਿ ਤਾ ਰੇ ਕੀਚੁ ਗੋਚੁ ਮਿਚੁ ਚਿ ਤਉ ਗ ਜੋ ਸੋ ਵਤ ਗਡਿ ਕੁੰਜ ਮਨ
ਆਮਸ ਤਾ ਗ ॥੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਅੰ ਬਰੁ ਘਨੁ ਹ ਰੁ ਚਾਈ ਆ
ਕੁਸ ਗ ਤਾ ਨਾ ਰਾਤਿ ਰਸਿ ਉ ਤਰ ਸ ਤ ਹੋ ਨ ਕੱਯ ਉ
ਦੁ ॥੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚ ਕਸੀ ਨੇ ਉ ਨਿ ਸੋ ਬੀ ਚ ਰ ਆਈ ਮੁ
ਰਖ ਤਿ ਗੱਜ ਨ ਗ ਬਿ ਚੁ ਰ ਮ ਸੋ ਉ ਨਾ ਦਿ ਨ ਮੀ ਆ ਨ ਗ
॥ ਕਬੀਰ ਕੈ ਨਾ ਇ ਗ ਬਿ ਚੋ ਗਿ ਆ ਰਹੁ ਸੰ ਧ ਮ ਝੁ ਰੇ ਣ ਵ
ਟ ਆ ਯ ਹ ਦੀ ਹਾ ਉ ਗ ਵ ਤ ਸੁ ॥੧੨੬॥ ਕਬੀ ਸੁ
ਰ ਹਿ ਜ ਚੁ ਗੱ ਈ ਤ ਦੁ ਖ ॥ ਜ ਰ ਬ ਸ ਗੱ ਮ ਹਿ ਸੱ ਕਿ ਉ
ਖ ॥੧੨੭॥ ਕਬੀ ਸੁ ਤੁ ਰਿ ਆ ਰ ਹ ਉ ਹਿ ਕ ਜ ਪ ਹਿ ਮ
ਇ ਰ ਦੀ ਨ ਸੱ ਦ ਨ ਹੱ ਈ ਗੱ ਲ ਬ ਗੱ ਡ ਪ ਸ ਗੀ ॥੧੨੮॥ ਕਬੀ
ਤੁ ਰਿ ਆ ਰ ਹ ਉ ਬੈ ਠਾ ਰ ਹ ਉ ਅ ਤੁ ਜ ਾ ਗ ॥ ਜ ਾ ਕੇ ਸੰ ਗ ਤ ਕੀ ਧੁ ਮ
ਤੀ ਰੇ ਸੰ ਗੀ ਕ ਸ ਗੁ ॥੧੨੯॥ ਕਬੀ ਸੰ ਤ ਕੀ ਗੋ ਪ੍ਯ ਹ ਚੜੀ
ਗ ਗੀ ਕ ਾ ਗ ਜ ਾ ਉ ਪ ਚ ਡ ਪੁ ਨੀ ਹੱ ਈ ਤ ਟ ਤ ਜ ਪੀ ਆ
॥੧੩੦॥ ਕਬੀ ਸ ਾ ਰ ਤ ਸੰ ਗੁ ਨ ਰੀ ਜੀ ਐ ਦੁ ਹ ਹੁ ਟੀ ਐ ਤ
ਬ ਾ ਸ ਨੁ ਰ ਗੱ ਧ ਗ ਸੀ ਐ ਤ ਉ ਰ ਚੁ ਲ੍ਹਾ ਗੋ ਦ ਾ ਗ ॥੧੩੧॥ ਕ
ਗ ਮੁ ਨ ਲੇ ਓ ਜਿ ਕ ਾ ਯ ਚ ਹੁੰ ਚੱ ਆ ਈ ॥ ਲ੍ਹਾ ਗੀ ਅੰ ਦ ਰ ਦੁ ਆ
ਅ ਬ ਾ ਰਿ ਆ ਰ ਾ ਢਿ ਆ ਜ ਾ ਈ ॥੧੩੨॥ ਕਬੀ ਰ ਾ ਗ ਸੁ ਮ ਤੁ
ਜੱ ਰੀ ਨ ਕ ਰ ਤ ਾ ਗ ॥ ਤੇ ਸੁ ਾ ਬੀ ਨੁ ਦੁ ਸ ਾ ਰ ਨ ਹੀ ਈ ਰ ਸੀ ਗ ਾ ਹ

ਰਬੀਰ ਢਲਾਲ ਗੋਢਲਾਨਿ ਪਾਰਨਿ ਪਾਰ ਗਮਆਚ ਗਜਾਲਿ
ਪਰੁਚਾਹਿ ਧਾਮਕ ਉਜ ਉਬੀਚਿ ਨਧਾਰੀ ਕਾਚਾ ।੧੩੨। ਰਬੀਰ
ਹਰਕਾਯੁ ਜਹਿ ਮੰਞਿਆ ਮਨਹਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਹਿ ਦਧਾਦਧੀ ਸੂਰਾ
ਧਰਿਬੁ ਲੇਕਟ ਕਾਧਾਹਿ ।੧੩੫। ਰਬੀਰ ਧਾਹਨ ਧਰਮ ਸਰਕੀ
ਆਪੁ ਜੇ ਸਬ ਸੰਸਾਰ ।ਇਸੁ ਤਰਹਾਂ ਜੋ ਜੰਨਹ ਚੁਰੇ ਕਾਲੀਆਰ ।।
੧੩੬। ਰਬੀਰ ਕਾਗਦਰੀ ਓਚਰੀ ਮਾਸੁ ਰਕਮ ਕਧਾਟ । ਧਾਹਨ
ਬੰਸੀ ਧਿਰਧਾਮੀ ਧੰਡਿ ਤਧਾੜੀ ਬਾਟ ।੧੩੭। ਰਬੀਰ ਕਾਇਰ
ਤੰਤ ਅਬਹਿਰ ਮੁ ਅਬਰਤ ਸੁਈ ਕਾਲਾ । ਧਾਬੁ ਰਚੁ ਨਹੰਈ
ਗਾਸੀ ਰਧਮ ਆਵੇ ਰਾਲਾ ।੧੩੮। ਰਬੀਆਸਾ ਜੰਤੁ ਈ ਚੁਦਧਿ
ਅਜੋਮੀ ਧੰਈ ਕਾਧਾ । ਈਸੇ ਬੰਚ ਚਾਲ ਬਹੁ ਨਮਾਡੀ ਨਾਮ ਧਾ
ਕਾ ।੧੩੯। ਰਬੀਰ ਮੇ ਗੀ ਚੁਧਿ ਕ ਉਜ ਮੁ ਨਰਕੇ ਮਹ ਗਾ ਸੀਹੈ
ਈਹਜਾ ਮੁਆ ਸਿ ਗਜਿਆ ਸੱਜਿ ਧਿਆ ਧਰਦ ਗਾਲ ।। ੧੪੦ ।।
ਰਬੀਰ ਕਾਮ ਚੁ ਮੀ ਕਾਈ ਆ ਚਰਗ ਚਾ ਕਾਇ ਦਾਸ । ਗਜੀ ਉ ਜਿ ਚੁ ਕਰਮੁ
ਰਬੀਰ ਕੀ ਰਿ ਉ ਰਿ ਚੁ ਗਾ ਨਿ ਦਾਸ ।੧੪੧। ਰਬੀਰ ਗਹਗਾਹਿ
ਪਰਿ ਓ ਚੁ ਟੰਬ ਕੇ ਰੰਗੈ ਗਹਿ ਗਾਈ ਓ ਗਾ ਚੁ । ਆਈਪ ਗੇ ਧਰਮ
ਗਾਇ ਰੇ ਬੀਚਾਹਿ ਚੁ ਮਾ ਧਾਮ ।੧੪੨। ਰਬੀਰ ਸਾਕ ਚ ਉਸੁਰ
ਰਚੁ ਨਾਰ ਧੇ ਆਬ ਗਾ ਚੁ । ਓ ਚੁ ਸਾ ਰਚ ਬਧੁ ਰਾ ਮਰਿ ਲ
ਲਿ ਆ ਰੱਤਿ ਨ ਲੈ ਹੈ ਨਾ ਚੁ ।੧੪੩। ਰਬੀਰ ਓ ਹੀ ਰ ਓ ਹੀ ਜੋ
ਗਿ ਰੇ ਜੋ ਰਚ ਧਰ ਰੱਤਿ । ਚਲ ਡੀ ਬਾ ਗੁ ਰ ਚੁ ਮੀ ਸਾ ਲੈ ਓ
ਆਸੀ ਆ ਰੱਟੀ ਰੁੱਤਿ ।੧੪੪। ਰਬੀਰ ਚੇ ਮਨ ਚੁ ਆ ਚੁ ਰੇ ਆ ਚ
ਇ ਆ ਮਾ ਰਚ ਮ ਕੀ ਚ ਰੇ । ਬਾ ਹ ਕਿ ਕੈ ਚ ਨੁ ਬ ਰ ਰ ਚੀ

ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਸੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਧਾਰਣਿ ਸਭ ਕਰੈ ਬਾਸਕ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਮ ਭਾਰ ਜਨ ਥਿਰ ਰਹੈ ਜਨ ਕੋ ਮਹਿਮਾ ਪਾਇ ॥੧੭੦॥ ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਰ ਸਭਾ ਬਸੇਰੇ ਪਖ ਚਹ ਦੀਸ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਤ ਅਉਧ ਜਾਮ ਕਾਹੂ ਕੇ ਨਹੀ ਈਸ ॥੧੭੧॥ ਕਬੀਰ ਖੜੀ ਕਮਰੀ ਥਾਰ ਗਲਿ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ॥
ਸਦਾ ਰਖੀਆ ਕੋਟ ਮਹਿ ਤਉ ਪੰਡਿਤ ਜਮਿਆ ਸੋਪੜੀ ॥੧੭੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾਰੁ ਕਉ ਕੁਰਾਗਦੁ ਦੀਆ ਬਨਾਇ ॥
ਦਤ ਅਖਰ ਸੋਧੈ ਨਹੀ ਚਹੁ ਚਿਤੁ ਨਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਕਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥
ਮਲਿਆਗਰ ਭੁਯਗ ਬੇਢਿਓ ਸੀਤਲ ਗੁਣ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥
ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਲਿਆ ਸੋ ਜਨ ਠਰੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰ ਬੀਜ ਸਾਂਗੀ ਸਿਗਨਹ ਬੀਜ ਨ ਨਹੀ ਰੰਕ ॥
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁ ਦਿਵਨੀ ਹੋਈ ॥੧੭੬॥ ਕਬੀਰ ਕੁਆਂਰੀ ਬਿਰਹ ਕੀ ਕੁਆਂਰੀ ਤਨ ਕੀ ਪੀਰ ॥
ਉਹ ਪਰਿਆ ਦਿਸਾ ਗਈ ਸਭੁ ਕੁਛ ਉਸ ਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਹਾਥ ॥
ਆਜ ਕਾਲਿ ਮਹਿ ਮਿਲਿਹੈ ਕੁਛ ਕਹਿ ਗਈ ਅਨਾਥ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰ ਜੁਗ ਪਚੀਸ ਕੇ ਭਲੀ ਬਨਾਈ ਬੀਸ ॥
ਹਮ ਰਾਖੀ ਗੋਬਿਦ ਕਿਰਪਾ ਸੀਸ ਗਈ ਜਗਦੀਸ ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕ ਗਇਆ ਰੋਵਣ ਦੇ ਦਿਹੁ ਚਾਰ ॥
ਏਹ ਅਨਦੁ ਹਮ ਤੇ ਨਹੀ ਜਬ ਤੇ ਭਜਿਓ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰ ॥
ਕਬੀਰ ਖੜਾ ਬਜਾਰ ਮਹਿ ਲਈ ਲੁਕਾਠੀ ਹਥਿ ॥੧੭੯॥

ਜੀਨਹੁਕਿਚੁਜਾਨੀਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਰਬੀਤਾਈ॥ਹਮ
ਪੂਛੁ ਈ ਬੁਝਨਪੁਰੀਧਰੀਚਆਈ॥੧੮੧॥ਕਬੀ
ਅਗੇਬਹੁਤੁਪੁਰਾਨਿਆਧੀਰਪੁਰਾਨਅਉਰੁਆਗਰੀ
ਬੁਟਾਗੰਮਕੀਸਹੀਓਕਬੀਰਦਉਰੁ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰਬੱਟਸੁ
ਤੁਲੀਸੇਲਾਕਰੀਆਗਰਤਲੇਈਉਸਾਸਾਚੱਟਸਹਾਗੋਸਬਦ
ਬੀਤਾਸੁਰਤੁਮੈਦਸੁ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰਮੁਆਂ ਮੁਨਾਰਕਿਅ
ਸੂਤੇਸੰਈਨਬਹਰਾਂਹੋਇ॥ਜਾਕਾਗਨੈ ਤੁਬੰਗਦੇਹਿਦਿ
ਲਹੀਕੀਤਰਿਜਾਇ॥੧੮੪॥ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਂਕਿਆਹ
ਨਕਾਬੇਜਾਸੀ॥ਕਬੀਰਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਹਨੀਤਾਕਉ
ਕਾਂਖੁਦਾਸੀ॥੧੮੫॥ਕਬੀਰਅਲਹਰੀਕਲੰਦਰੀਕੀ
ਹਸੀਮਰਤਦਪੁਜਾਈ॥ਏਲਮਾਹਿਸੰਈਪਰਗਟਚੁਏ
ਬਲੰਤੀਨਾਂਈ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰਜੋਗੀਸੇਜੁਲਾਮੁਹੋਕਰ
ਤੁਨਾਉਹਲਾਪਹਾਰਦਫਤੀਐਥਾਮੰਗੀਐਤਬਹੋਈਗੇ
ਕਉਨੁਹਵਾਲਾ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਖੁਬਖਾਨਕੀਚਿਰੀਜਾਮ
ਲਿਐਮੈਤਾਨਾ॥ਜੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਾਲਾਕਟਾਵੈਰਉਨੀ
॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਗੁਰਾਂਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮੀਟੈਮਹੁਤੀ
ਤਾਪਾ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹੂਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਾਰੀਆ॥
॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨਮਾਹਿਕੁਦੁਤੁਮਾਹਿਏਕੁਖਿਅ
ਤੁਮਾਂਈਰਾਮੁਸਭੈ ਕਹਾਹੈਂਈਕਉਤੁਕਹਾ॥੧੯੦॥
ਕਬੀਰਰਾਮੋਰਾਮਕਹੁਕਹਬਸਾਹੀਬੇਗਾਇਕਆਕਹੀ
ਮਿਲਿਗਾਈਆਏਕਸਮਾਨਾ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਜਾਂਘ

ਸਾਧਨਸੇਵੀਆਹਿਰਿਦੈਸੋਦਾਨਾਹੀ।ਤੇਘਰਮਹਾਰਸ
ਕੁਤਵਸਾਹਿਤਿਨਮਾਹੀ।।੧੯੨।।ਕਬੀਰਗੁੰਗਾਗੁਆ
ਗਬਹਰਾਹੁਆਕਨਾਪਵਹੁਤੇਰਿਗੁਯਾਕਤਈਅੰਮਾ
ਸਾਤਿਗੁਰਬਚਨ।।੧੯੩।।ਕਬੀਰਸਾਤਿਗੁਰਸੁਮਬਚਹਿਮਾ
ਨੁਜੁਏਕਾਜਾਗਤਹੀਕੁਈਗੀਯਾਰਿਅਧਰ
ਬੇਕਾ।।੧੯੪।।ਕਬੀਰਨਿਮਾਣਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਗਾ
ਮਾਬਿਕਾ ਗਾਬਿਨੁਸੰਗਾਤਿਈਉਮਾਨਈਹੋਈਗਈਬਰ
।।੧੯੫।।ਕਬੀਰਨਿਮਾਣਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਆਨੀਬੁਮੀਮਾ
ਇਆਅਹਿਰਸਿਆਨੇਪਾਚਿਗਏਨਾਨਿਵਾਰੀਜਾਈ।।੧੯
ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਈਥਆਗੋਮਾਕਿਆਧਰਨੀ।।
ਸਾਈਮੁਝਸਿਉਲਾਗੈਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਹਿਗਾਈਗਾਨੀ।।
੧੯੭।।ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੈਹੌਹੌਈਗਾਈਅਕਤੀਵਾਕਬ
ਗਾਸਾਂਈਮੁਝਮਾਹਿਕਿਆਖਤਮੁਖਹਨ ਬੋਲੇਪੀਗਾ।੧੯
।।ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਗਹਿਜੁਰਕਰਿਕਹਤਹਮੀਜੁਹਲਾਲ
।।ਦਫਤ ਰੁਦਪੀਜਬਕਾਢਿਹੈਹੌਈਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ।।੧
।।ਕਬੀਰਜੋਰੁਕੀਅਸੋਜੁਲਾਮੁਹੇਲੋਈਜਚਾਬੁਧੁਦਾਈ।।
ਢਰਿਲੇਖਾਨੀਕਸਮਾ ਰਮੁਹਮਾਹਿਧਾਈ।।੨੦੦।।ਕਬੀ
ਗਲੇਥਾਏਨਾਸੁਹੇਲਾਜਾ ਓਦਿਵਸੁਚੀਹੌਈ।ਓਸੁਸਾਹਬ
ਬਾਨਮਾਹਿਪਲਾਨੁਪਰਗੇਕੋਈ।।੨੦੧।।ਕਬੀਰਯਹਤੀਅ
ਅਕਾਸਮਾਹਿਦੁਈਤੁੰਚਗੀਅਚਧਾਧਟਦਸਨਸੰਸਾਰ
ਅਰੁਜੁਓਗਸਿਗਜਿਧ।।੨੦੨।।ਕਬੀਰਮੁਕਾਮੁਹਮਾਹਿਚੁ
ਨਜਿਰਚੁਹੋਸੁਤੁਗਾਤੇਗਾਤੁਝਕਾਸਓਪਰਤੀਆ

ਰਬੀਗਸੁਨਾਸੁਨਾਨੈਓਨਹੀਘਾਲੀਓਵਿਟਦੁਟੰਚੁਗਧੰਧੇ
ਓਮਾਹੀਸਿਗਾਇਓਬਾਹਰਤ ਈਨਬੰਬ॥੨੨ਦ॥ਰਬੀਗਸ
ਖੀਕੇਮਾਟਰੇਪਲੁਪਲੁਗਈਖੀਹਾਲਿਗਾਨੁਜੰਨਾਲੁਨਚ
ਤਈਜਮਦੀਆਰਮਾਮਆਲਿ॥੨੨੭॥ਰਬੀਗਤਗਦਗਚੁਪੀ
ਗਮੁਹੇਢਲੁਚੀਚੇਗੁਗਬਾਈਆਚੁਪੀਸਾਧੁਰੋਜੀਨਿਤਨੀ
ਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੮॥ਰਬੀਗਐਸਾਬੀਜੁਬੱਈਬਾਗਮਾ
ਸਢਲੰਡਾਸੀਤਲਾਈਆਗਗਢਲਧੰਧੀਰਿਲਕੰਡ
॥੨੨੯॥ਰਬੀਗਦਤਤਗਦਗਦਾਈਆਢਲੁਓਧਰਗੀਜੀ
ਵੰਡਾਧੰਖੀਚਲੋਦਿਸਾਦਗੀਬੀਗਬਾਸੁਢਲਢਲੰਕ॥੨੩੦॥
ਰਬੀਗਸਾਧੁਸੰਗੁਪਗਧਤੀਲੀਖਿਆਤੱਈਲੀਲਾਟਾਸੁਰ
ਤੇਪਦਾਗਬੁਪਾਈਐਠਾਕਤਅਵਘਟਘਟਾ॥੨੩੧॥ਰਬੀਗ
ਏਕਘੜੀਆਧੀਘੜੀਆਧੀਹੁਤੇਆਕਾਛੁਗਤ ਨਸੇਤੀਗਸ
ਤੱਕੀਨੈਸੱਲਾਕ॥੨੩੨॥ਰਬੀਗਕੁੰਗਮਾਚੁਪੀਸੁਗਧ
ਤੱਜੱਪੁਨੀਬਾਹੀ॥ਤੀਗਬਰਤਨੈਮਰੀਏਤੇਸਭੈ ਸਾਤ
ਲੈਜਾਹੀ॥੨੩੩॥ਨੀਚੇਲੱਈਨਰਿਗਹਉਲੋਜਾਲਾਘਟਮਾਹਿ
ਸਭਰਸਬੋਲਾਓਧੀਅਸਉਕਿਸੀ ਲਖਾਵ ਉਨਾਹੀ॥੨੩੪
ਆਠਜਾਮਚਉਸ ਠਘਰੀਤੁਆਨਿਘਤਮਗੈਜੀਓ॥ਨੀਚੇਲੱਈ
ਨਰਿਉਰਗਓਸਭਘਟਦੇਖਉਧੀਓ॥੨੩੫॥ਸੁਨਿਸਖੀਪਾਪ
ਮਾਹਿਜੀਓ ਚਮੇਲੀਆਮਾਹਿਚਮੇ ਰਿਤੀਓਜੀਓ ਧੀਓ ਚੁ
ਖੁਨਹੀਘਟਮਾਹਿਜੀਓਰਿਧੀਓ॥੨੩੬॥ਰਬੀਗਬਾਮਨ

ਗੁਰੂਜੈਜਗਤਕਰਾਕਰਗਤ ਨਿਰਾਗੁਰੂ ਨਾਹੀਆਸਭਿਉਸਭਿ
ਪਾਰਿਮੁਆਚਾਰ ਉਬੇਦਹੁਮਾਹੀ॥੨੩॥ਚਰਿਹੈਖਾਂਨੁ
ਮਾਹੀਬਿਖਗੀਹਾਥਚਿਨੀਨਾਂਈ॥ਕਹੀਕਬੀਰਗੁਰੂਖਾ
ਚਸ੍ਰਾਈਕੀਟੀਹੋਇਕਿਧਾਈ॥੨੪॥ਕਬੀਰਜੋਤੁਹੀਸਾ
ਮੀਰੰਮਕੀਸੀਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੱਲੀ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਬਿ
ਨੱਕਿਚੁਹੱਲਿਉਹੱਲੀ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜੋ ਤੁਹੀਸਾਹਿਰੰਮ
ਕੀਹਾਕੇਸੇਤਿਖੇਲੁ॥ਕਰਚੀਸਗਸ ਉਪੇਲਿਕੈਨਾਖਬਿਭਰੀਕ
ਚਲੁ॥੨੬॥ਛਡਛਡਤੁੱਲਹਿਅੰਧਗਾਤਿਅਗੁਰੀਨਨਸੀਭੰ
ਗਿਕਾਹਿਨਮਾਰਿਕਪਾਈਐਂਘੀਨੁਕਗਤਹੁਕਗਦੰਤੁ॥੨੭॥
ਹਰਿਸੰਹੀਗਾਢਾਰਿਕੈਰਹੀਆਨਕੀਆਸਾ॥ਤੇਨਰਖੰਚਾਂ
ਹਿਗੇਸਤਕਾਬੈਗਵਿਦਸਾ॥੨੮॥ਕਬੀਰਨਉਗਿਹੁਕਰੀ
ਤਪਗੁਰ ਗੁਨਗੀਤਕਰੁਬੈਰਾਗੁ॥ਬੈਰਾਗੀਚੈਧਾਸਕੈਤੁ
ਚਲੁਅਭਾਗੁ॥੨੯॥ ,, ,, ,,

ਸਾਰੰਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਹਣਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਆਖੀਐ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਥਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਰੇ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪੇ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖੁ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪੇ ਅਲਖ ਅਭੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੁਬੁਧਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਭਾਵਦਾ ਆਪੇ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਚਾ ਕਾਮੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਹਣਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਹਣਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਆਖੀਐ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਥਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਰੇ ਆਪੇ ਰਖੈ ਵਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪੇ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖੁ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪੇ ਅਲਖ ਅਭੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੁਬੁਧਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਭਾਵਦਾ ਆਪੇ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਚਾ ਕਾਮੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

ਐਸਿਧੁ ਪ੍ਰਾਂ ਗਫ਼ਰੀਦਾ ਅਧੀ ਦੇਖੀ ਪਤੀਸੀ ਆਸੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ
ਦਿਵੰਨ੍ਹ ਸਾਖ ਪਰੰਦੀਆ ਈਆ ਹੱਗ ਰਵੇ ਦੀਵੰ ਨ੍ਹ ॥੧੧॥ ਫ
ਦ ਕਾਲੀ ਕੀਨ ਗਈਆ ਚਉਦੀ ਗਵੈ ਕੱਈ ਗਵਿਸਾਂ
ਸੀ ਉਪਿ ਚਹੜ ਭੰਗੁ ਨਦੇ ਪਾਂ ਕੱਈ ॥੧੨॥ ਅਹਾਂ ਕਾ ੩ ਗਫ਼ੀ
ਕਾਲੀ ਚਉਦੀ ਸਾਹੇ ਚੁਸ ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਰੱਚਿ ਕਰੇ ਈ ॥ ਅਧਰਾਂ
ਈਆ ਧਿ ਸੁਨ ਕਾਗ ਈ ਜੇ ਕੱਚੈ ਸਉ ਕਰੱਈ ਆਏ ਹਉ ਮਧਿ ਆਂ
ਧਸਮ ਰਾਜੇ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਈ ॥੧੩॥ ਫ਼ਰੀਦਾ ਸੀ ਨ ਕੱਲਿ ਸਰੀ
ਮੱਹਿਆ ਸੇ ਕੱਲਿ ਈ ਸਉ ਡਿ ਹੁ ॥ ਕਜ ਨਾ ਗੇਖ ਨ ਸਹਦੇ ਆਸੇ ਪਾ
ਸੁਇ ਚਉ ਹੁ ॥੧੪॥ ਫ਼ਰੀਦਾ ਕੁਰੇ ਦੀਆਂ ਚਾਗੇ ਰਿ ਆਂ ਤੀਰੇ ਦੀਆਂ ਨਿ ਹਾਰੇ
ਸੋ ਤਨਿ ਵਾਸਿ ਆਸੇ ਰਿ ਤੁ ਢੇ ਗੜਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ ਫ ਗੀਰਥੇ
ਉਪਵਾਹੀ ਦਰੁ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੱਤ ਰਹਿ ਸਤੁ ਜਾਇ ਕਰਿ ਬੁਜਹਿ
ਆਲਤੜੀ ਆਹਿ "ਤੁੰ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀ ਆਹਿ ॥੧੬॥ ਫ਼ਰੀ
ਦਾ ਖਾਕ ਨਿਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇ ਤੁਨ ਰੱਈ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾਂ
ਥੇ ਮੁਈਆ ਉਪਰਿ ਹੋਈ ॥੧੭॥ ਫ਼ਰੀਦਾ ਜਾਂ ਥੁਹ
ਹਰਿਆ ਥਾ ਖੁਕੜਨੇਹੁ ਗਰਿ ਚਉ ਸੂਖਿ ਆਂ ਈਐ ਬਹ
ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ ਫ਼ਰੀਦਾ ਜੰਗਾ ਪੁ ਜੰਗਾ ਪੁ ਕਿਆ ਥਹ ਹੀ
ਕੰਡਾ ਸੋ ਨੇਈ ਏ ਸੀਗ ਬੁਹਿਆ ਲੀਐ ਜੰਗਾ ਪੁ ਕਿਆ ਥੁ
॥੧੯॥ ਫ਼ਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿ ਕੀ ਜੰਘੀਐ ਬਾਂਡੁ ਗ ਰਵਿ ਐ
ਅਜੁ ਫ਼ਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੱਹੰ ਥੀ ਓਸ ॥੨੦॥ ਫ਼ਰੀਦਾ ਜਾਂ
ਗੀਆ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਉ ਨਿ ਪਾਸਾ ਧਿ ਗਾਤਿ ਨਾ ਦਾਜੀ ਦਿ
ਦਿ ਹੀਆ ਸਾ ॥੨੧॥ ਫ਼ਰੀਦਾ ਜੋ ਮੈ ਹੱਦਾ ਆਂ

ਵਲ ਤੁ ਸਾਹਬੀ ਸਚੇ ਵੇਪ ॥ ੩੫ ॥ ਬੀਰਹਾ ਬੀਰਹਾ ਆਖੀਐ
ਹਾਤੁ ਸੁਖਾ ਤੁ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤਨਿ ਸਹੈ ਸੋ ਗਹੁ ਉਪਰੀ ਸਚੁ
ਮਸਾਨੁ ॥ ੩੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਏ ਦੋ ਮੁਗੰਦਾ ਯਰੀਆ ਠੰਢੜੁ ਮੰਢੜੁ
॥ ਜਉ ਕਿਰਾਹੇ ਦੇ ਗਹਿ ਗਏ ਉ ਕਿਰਾ ਹੀ ਗਏ ਉਜਾੜੀ ॥ ਚੁ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਜਾ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਤਾ ਗਵਾਇਆ ਸਹਿ ॥ ॥ ਮੰਗੇ ਸੀ ਤੁ
ਆਹੋ ਕੇਹ ਕੇਰੰ ਮਿ ॥ ੩੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਰਬਾਣੈ
ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਸੁਰਖਰੂ ਥੀ ਆਵਾ ਏਹੁ ਨ ਦੱਸ ਮਾਗੀ ਮੇਰਾ
ਦੱਸਾ ਦਾ ਕਿਆ ਆਖੁ ॥ ੩੯ ॥ ਘੜੀ ਏ ਘੜੀ ਏ ਮਾਗੀ ਐ ਪਰਮੇਸਰ
ਡੈਸਾਈ ਸੱਹੇੜਾ ਘੜੀ ਆਲਾਜੀ ਉਰੁ ਧੀਰੈ ਲਿ ਵਿਡਾਈ ॥ ੪੦
॥ ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੰ ਬਹਿ ਮਾਗੀ ਦੇਹਾ ਜੋ ਸਭ ਦੂਹੀ
ਜੀਵਣ ਬੁਰਿ ਨ ਚੰਗੀਆ ॥ ੪੧ ॥ ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਏ ਬੈਸਣਾ
ਈ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਤੁ ਏ ਵੈ ਰਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਸੀ ॥ ੪੨ ॥
ਥੀਉ ਹਾਰੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ਵਲ ਕੈ ਸਾ ਲੁ ਲੱਹਾ ਗੁ ਫਰੀਦਾ ਹੁ ਲੱਜੁ
ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੁ ਲੱਜ ਹੀ ਆਗੀ ਆ ॥ ੪੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਇਕਨਾ
ਦਾ ਅਗਾ ਇਕਨਾ ਹੀ ਪੁਠਾ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਸਿ ਵਥਾ ਸੀਝੁ
ਥਾ ਸੀ ਕਉ ਡਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾ ਮੇ ਚਤਸੀ ਰਿਤੇ ਗੀ ਸਡੱਣਾ
ਇ ਸੁਤੇ ਜੀਵਾ ਦਾ ਹੀ ਥੀਐ ਅਤੀ ਮਾਗੜਾ ॥ ੪੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੱਠੰ
ਮਾੜੀ ਆ ਉ ਸਾਰੇ ਦੇ ਵੀ ਗਏ ॥ ਕੂੜ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ਗੱਲੀ
ਏ ॥ ੪੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਿ ਥਾੜੀ ਮੇ ਥਾ ਅਗਲੀ ਆ ਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਈ ਥੇ
ਦਾ ਮੀ ਆ ਧੱਆ ਪਲੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇ ਕਮੇ ਖਾ ॥ ੪੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁ

ਫਰੀਦਾਜੀਨੀਕੰਮੀਨਾਹਿਰਹਸੇਕੰਮੜੇਵੀਸਾਕਿ।ਸਤੁਸਭੀਦਾ
ਵਹੀਸਾਂਈਦੈਦਰਬਾਰਿ॥੫੭॥ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਚਵੀਕਰੀਸਚਾਚੀਪ
ਅਦੀਕਾਹਿਕਰੰਗਿਆ।ਦਰਵੇਸਾਂਨੰਫੱਲੀਐਰੁਖਾਂਦੀਜੀਤਾਂਗਿਆ।ਫ
ਫਰੀਦਾਕਾਲੇਮੈਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇਸੁ।ਗੁਨਹੀਕੁਚਿਮਾਹੋਦਿ
ਲੱਕੁਕਹੇਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ਤਤੀਤੱਵੀਨਯਾਲੈਜੋਲਾਲੁਟੁਬੀਏਟਿ
ਫਰੀਦਾਜੰਹਾਗਦਿਰਬਦੀਝੁਲੇਦੀਝੁਲੇਈ॥੬੨॥ਜਾਂਚੁਆਸੀਉ
ਚਾਉ ਦੀਵਾ ਹੀਤੰਮਾਮਲੇ।ਫਰੀਦਾਏਹੋਯਰੱਬੰਤਾਉਡਿਕੁਅਕ
ਨਾਥੀਐ॥੬੩॥ਕਲਾਰਕੇਗੀਝ ਪੜੀਆਈਉਪਾਰਹੰਝੂਰੀ
ਜੁਰੱਵਹਿਨਾਪੀਵਰਿਓਡਹਸੰਦੀਡੰਝੂ॥੬੪॥ਹੰਸੁਉਡਰੀਕੱਪਾਣੀ
ਆਲੱਕੁਦੇਡਾਗਲਿਜਾਸੀ।ਗਾਹੀਆਲੱਕੁਨਜਾਣਈਗੰਮੁਤਲਾ
ਧਾਸੀ॥੬੫॥ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਪੰਧੀਆਜਿਨੀਚਾਰਣ
॥ਫਰੀਦਸਭੁਕੁਝਿਆਤੀਚਲਾਸੀਥਰੇਰਵਾਈਕਲਾ॥੬੬
ਫਰੀਦਾਇਹਿਗਲੇਕੁਈਸਵਲੁਕੀਤੂਲਾਸੂਹੀ
ਕੇਤੜੀਆਜਾਗਦਾਥਰੇਗਈਕਤੁਪਾਈਆਧਾਸੀ॥੬੭
ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੁਟੀਨਾਗ ਗਲਾ
ਗਈਪਾਫਰੇਸਤੁਕੋਘਾਰਿਨਾਠੀਆਜੁ॥੬੮॥ਫਰੀਦ
ਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੁਟੀਨਾਗਗਲਾ।ਜੱਸਜਾਣਕੁਈਤੁ
ਏਸੋਰਿਓਆਵਾਹੀਆਜੁ॥੬੯॥ਫਰੀਦਾਬੇਨਿਵਾਸੀਆਸੁਦੀ
ਤਨਥਲੀਸੀਰੀਤੇ।ਕਥਹੀਚਾਲੀਨਆਈਆਧੰਜੇਦਖਾ
ਤੇ॥੭੦॥ਓਹੁਫਰੀਦਾਓਜੁਸਾਜਿਸੁਬਹਾਨੇਦਾਜਗੁਸਾਂ

ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਂਝੀ ਨਾਲਿ ਦੇ ਸੋਗੀ ਰੁਕਾਇਓ ਤਾਂ ॥੭੧॥ ਜੋਗੀ ਗਾਂਦੀ ਨੂੰ
ਹਿਵੇ ਸੋਗੀ ਰੁਕੀਜੇ ਵਾਈ। ਵੰਞੇ ਨੇਹੇ ਰਿਜਾਈਐ ਚਲਾ ਸੰਦੇ
ਥਾਈ ॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੇਰੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨੀ ਤੁਹਾਰਹਿ
ਦਿਤਿ ਕੇ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਵਞਾਇਗਏ ਤੁਅ ਜੋਨ ਪਤੀਹੀ ॥੭੩
॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੋਦਨੁ ਕਰਿ ਧੋਇ ਚੋਲਾ ਤਾਮ ਗੋ ਮੁਲਿ ਨਮਾ
ਵਸੀਜੈ ਕਮੰਦੀ ਰਾਹਿ ॥੭੪॥ ਫਰੀਦਾ ਚਾਕ ਚੁਖਲਾ ਕਾਹਿ
ਚੁਖਲਾ ਕਾਹਿ ਚਖਲਾ ਵਸੈ ਘਾਹੀ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੱਆਖੀ
ਜਾਂ ਤਉ ਸੁਾਬਿ ਨ ਵੱਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਦਿਹਿ ਨਾਕ
ਲਧਿਆ ਜੋਗਾ ਜੁਕਤਾਹਿ ਚੁਖਾ ਪਵੈ ਨ ਈਤੀ ਮਾ ਮਾਲੇ ਸਹਾਨ
ਏਤੇ ਦੁਖਾ ॥੭੬॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਹਰਤੰ ਨਸੋ ਸੁਈ ਅਗਚਾਹਿ ਗਾਲੇ
ਹੋਤੁ ਤੀਯਾ ਹਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ ਫਰੀਦਾ ਚੁਰੇ ਦਾ ਕੁਲਾ
ਕਰਿ ਸਾਮਹਿ ਨ ਹਢਾਇ ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਰਿ
ਬੁਪਾਇ ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾ ਥੰਧਾ ਯਰਾਹੁ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਗੁ
ਨਉ ਖੜਿ ਬਨੀ ਸੁਬ ਹਸੀ ਉਚਲਦਾ ਕਰੀ ਸਾਗੁ ॥੭੯॥
ਫਰੀਦਾ ਸਾਈ ਕਬੁਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਸੀ ਪੈਨਾ ਕੁਸੀਨ
ਜੋ ਨਿਦ੍ਰਾ ਵਲੇ ਤੁੱਨਾ ਮਿਲਾ ਹੁਕਮਾਉ ॥੮੦॥ ਫਰੀਦਾ ਮੋਜ
ਦਿਆਦੁਖੁ ਸੂਕੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਈਐ ਨਗਾ ਕੁਚਰਤਿ ਵੈਦੇ
ਆਂਧਾ ਘਰ ਏਹ ਆਗੀ ॥੮੧॥ ਸਲੋਕ ਫਰੀਦਾ ਕੁਮੈ
ਗਾਵਲੀ ਮੰਝੀ ਵਿਸੁ ਕਾ ਬਾਗਾ ਜੰਜਨ ਪੀਰ ਹਿਦਾਇਆ

ਤਿਹਾਂਅੰਚਨਾਲਾਗਿਆ॥੮੨॥ਸਹਲਾਪ॥ਗਢਗੀਦਾਓਮਾਗਾ
ਵਡੀਸੰਗਸੁਵਨਤੀਦੇਹਾਗਵਿਗਲੇਕੇਈਧਾਈਆਨੀਸੰਨਾਂ
ਆਗੇਨੇਹਾ॥੮੩॥ਕੰਧੀਵਹਣਨਹਾਂਹਿਤਓਤੀਲੇਖਾਏਹੁਤ
ਸੀਖਗਬਗਜਾਈਵਹਣਦਾਓਰਓਕੇਗਾ॥੮੪॥ਗਢਗੀਦਾ
ਸੇਤੀਇਹੁਗਈਆਸੁਲੰਘਸੇਤੀਸਾਤਿਖਤਾਪੁਕਾਰੇਯਾਹੁਤੀ
ਤੁਰਧਮ ਵਾਤਿ॥੮੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਗੇਤੀ
ਬੇਤੇਨੱਕਧਰੁਕਿਆਕਰੇਜਾਧਤਲੁਕਾਗੈਸੁਚੇਤਾ॥੮੬॥ਗਢਗੀਦਾ
ਜੀਸੁਸਜਣਵੀਹਾਇਰੁਢੇਦੀਨਾਲਹੰਗਾਧੁਖਾਸੀਓਮਾਣੀ
ਹਕਾਗਲਿਤੇਨਮਾਧਿਸੀ॥੮੭॥ਗਢਗੀਦਾਈਹੁਤੁਨਬਓਕਲੀ
ਤਹਿਤਦੁਖੀਐਕਓਲੁ॥ਕੰਨੀਚੁਲੇਦੇਰਹੰਗਕਿਤੀਵਗੋਖਓਲੁ॥
॥ਗਢਗੀਦਾਗਬਖਜੁਰੀਪਕੀਅੰਮਾਖਿਅੰਗਨੀਵਹੰਨਿ॥ਜੱਲਿ
ਤੀਹੜਾਸੱਓਮਾਰਹਬਧਵੰਨਿ॥੮੯॥ਗਢਗੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਸੀਨਾ
ਆਤਲੀਆਖੁੰਡਾਰਿਕਾਗਾ॥ਅਜੈਸੁਰਬੁਨਬਹੁੜੈਓਦਿਧੁਕੰਦਾ
ਕਾਗਾ॥੯੦॥ਕਾਗਾਕਰਗਾਹੈਦੁਲੀਆਸਸਕਾਖਾਈਆਸੁ
॥ਏਦੁਈਨੈਨਾਮਾਹਿਚੁਅਓਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸਾ॥੯੧॥ਕਾ
ਤਿਨਪਿਜਾਬਾਸੇਤਓਡਾਰਿਨਾਹੀ॥ਜੀਤੁਪਿਜਾਗੇਮੋਗਸਹੁਲੀ
ਸੁਨਤਿਦੁਖਾਹੀ॥੯੨॥ਗਢਗੀਦਾਗੱਜਨਿਮਾਣੀਸਕੁਰਗੀਆਂ
ਆਧਾਰਿਆਓ॥ਸਭਯਗਮੈਬੈਆਵਣਾਮਹੁਨਾਰਿਆਂ
॥੯੩॥ਏਨੀਕੇਈਦੀਦੇਧਾਇਆਵਤੀਚਲਾਗੀ॥ਗਢਗੀਆਂ

ਆਪਣਾ ਆਪ ਸੀਓ ਆਪ ਹੀ ਪਰਸੀ ॥੯॥ ਆਪੁ ਛਡਿ ਕੈ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਣਾ ਜਾਣਾ ॥ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਣਾ ਜਾਣਾ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ਵਸਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਵੇਪਰਵ

੧੦੨॥ਫਰੀਦਾ ਪਾਤ੍ਰੀਏ ਪਤੁ ਕਮੀਵੰ ਕ ਕਾਂ ਤੀਐ ਜਿ
ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਸਹਜਾ
ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾਤ੍ਰੀ ਕੰਬ ਪਾਤ੍ਰੀ ਹਿ ਜਾਨ ਕਪਾਹੀ
ਹਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀ ਆਤੇ ਗਸਿ ਕਰੇਉ॥੧੦੪॥ਫਰੀਦ
ਰਬ ਕੀ ਨਾਵ ਡਿਆਈ ਆਂ ਯਨ ਜੱਬ ਰਿਆ ਗਾਹਾ ਧਾਂ
ਛੋਯ ਹੀ ਸੇ ਉਟਿ ਬੋ ਨੀ ਉ ਮੀ ਹਾ ਹੁ॥੧੦੫॥ਸਹਜਾ ੫
ਫਰੀਦਾ ਨੀ ਨਾਮੁ ਖੜਗ ਵਲੇ ਜੀ ਨਾਂ ਵਿਸਾਰਿ ਉਨਾ ਉ॥ਐਥੇ
ਖਪਨੇ ਰਿਆ ਅਗੈ ਠਉ ਮੁਨ ਕਰੇ॥੧੦੬॥ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ
ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿ ਓ ਰਿਹੀ ਵੰਦ ਦੁਮੁ ਈ ਓ ਹੀ॥ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਓ
ਤ ਰਬ ਨ ਵਿਸਰਿ ਓ ਹੀ॥੧੦੭॥ਸਹਜਾ ੫ ॥ਫਰੀਦ ਚੰਦ
ਗਾ ਵਣ ਵਡਾ ਵੇ ਮੁਹ ਤਾ ਜੁ॥ਅਜੁ ਹੈ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆਇ ਹੁ ਸਾਵ
ਸਾਜੁ॥੧੦੮॥ਸਃ ੫॥ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਈ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ
ਰਾਗੁ॥ਅਜਹੁ ਕਾਂ ਵੈ ਸੱਕ ਦੇ ਕੁੰਜ ਡੀਰ ਘਾਰੁ॥੧੦੯
ਸਹਜਾ ੫ ॥ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੁਝੀ ਵਜਾਂਹੀ
॥ਸੱਈ ਜੀ ਉਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਚੁਕਾ ਦਾ ਸਾਰ॥੧੧੦॥ਸ
ਫਰੀਦਾ ਰਿਖੁ ਰਤਾ ਈ ਸੁਦ ਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨਾ ਰਿਤੈ ਕੰਮਿ ਨਾ ਸਿ
ਲ ਫਰੀ ਕੰਗ ਖੜੀ ਸੁ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰ ਕਰੰਮ॥੧੧੧॥ਪਹਾ
ਪਹਰੈ ਹੁਲ ਸ ਫਲੁ ਕੀ ਪਿਛ ਰਾਤਿ॥ਜੰਜ ਰਾਂ ਗੀ ਨੰ
ਸੋ ਸਾਂ ਈ ਖੰ ਨੱਦਾ ਤਿ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀ ਆ ਕਿ ਆ ਖੇ
ਸਨਾ ਖੇ॥ਇਕਿ ਜਾਗਦੇ ਨ ਲਹਨਿ ਇਕਨ ਸੁਤਿ ਆ ਦੇ ਹੀ

ਹਰੀਗੁਧੀਆਸਚੇਰੇਗੀਆਸਾ।੧੨੫।ਕਵਣੁਸੁਆਦ
ਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮੱਤੀਆਸੰਤੁਕਵਣੁਸੁਦੇਸੰ
ਕਰੀਕਿਤੁਦੀਆਦੈਕੰਤੁ।੧੨੬।ਜਿਣੁਕਰਿਸੁਅਪਣਾ
ਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਸੀਆਸੰਤੁਜਾਏਤੈਦੇਵਦੇਸੰ
ਦਾਸੀਆਵੈਕੰਤੁ।੧੨੭।ਸਾਤੈਹੱਟੀਹੱਥੀਈਆਸ
ਤਾਵੈਹੱਥੈਹੱਥੀਨਿਤਵਣਾਅਸਹੱਥਾਆਪੁਛਣਾ
ਸਾਚੁਗਾਹਕੁਸਾਹੁ।੧੨੮।ਇਕਵਿਕਾਗਾਰਾਜਾਸੀਸੁ
ਨਮੇ ਸਚਾਖਸੀਗਹੀਆਉਨਵੈਗੀਨਹੀਸਾਬਾਸੁ
ਆਖਿਵੇ।੧੨੯।ਸਭਨਾਮਨੁਮਾਣਿਕੁਠਾਹ ਹੁਣਿਆ
ਚੰਗਦਾਗੋਤਉਧਿਗੀਆਰੀਸਿਰਹੀਆਉਨਹਾਰੈ
ਦਾ।੧੩੦।

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਲੋਕ ਜੋ ਮਾਇਆ ਕਹ ਪਰਵਾਰ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਰ ਬਾਵਰੇ ਗਏ ਅਚਾਨਕ ਬਾਹ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਤ ਰਹਤ ਹੈ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ਜਿਉ ਸਰਾਇ ਮਹਿ ਕਾਉ ॥੩॥ ਜਿਹ ਤਨ ਕਉ ਬਹੁ ਜਤਨ ਤੈ ਪਾਲਿਓ ਅਧਿਕ ਸਨੇਹ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਾਤ ਛਿਨ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤ ॥੪॥ ਜਿਹ ਧਨ ਕਉ ਬਹੁ ਜਤਨ ਤੈ ਕੀਨੇ ਅਧਿਕ ਬਿਸੇਖ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਬਿਸੇਖ ॥੫॥ ਜਿਹ ਤਨ ਕਉ ਭੋਜਨ ਭਲੇ ਪਹਿਰਤ ਸੁਖ ਸੰਗਿ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਦੇਹ ਕਉ ਅੰਤ ਹੋਤ ਹੈ ਨਾਸ ॥੬॥ ਜਿਹ ਤਨ ਕਉ ਸੁਖ ਮੈ ਰਖਿਓ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਬਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਦੇਹ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰ ॥੭॥ ਜਿਹ ਤਨ ਕਉ ਸੁਖਦਾਇਕ ਕਹਤ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਆਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਅੰਤ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ਨਿਦਾਨਿ ॥੮॥ ਜਿਹ ਤਨ ਕਉ ਸੁਖ ਮੈ ਰਖਤ ਕਰਤ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਕ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਦੇਹ ਕਉ ਅੰਤ ਹੋਤ ਹੈ ਰੰਕ ॥੯॥ ਜਿਹ ਤਨ ਕਉ ਸੁਖ ਮੈ ਰਖਤ ਕਰਤ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਕ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਦੇਹ ਕਉ ਅੰਤ ਹੋਤ ਹੈ ਰੰਕ ॥੧੦॥ ਜਿਹ ਤਨ ਕਉ ਸੁਖ ਮੈ ਰਖਤ ਕਰਤ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਕ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਦੇਹ ਕਉ ਅੰਤ ਹੋਤ ਹੈ ਰੰਕ ॥੧੧॥

ਨਰਵੈ ਨੁਹਾਇ ਭਜਨ ਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧਾ॥੨॥ਗਾਸੁਖ
ਬਹੁਸੰਗੀਕੁਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਕੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਕੁ
ਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਈ॥੩॥ਪਾਜਨਮਜਨਮਭ ਮਚੁਛੀਜੈ
ਮੀਟਿਓਨਜਮਕੋਦਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਕਜੁਮਨਾਹਿ
ਧਾਵੈਚੁਹਾ॥੪॥ਜਤਨਬਹੁਤੁਮੋਰਿਗਹਿਕੀਮਿਰਿਓ
ਮਨਕਾਮਨਾਦੁਮਾਤਿਸਿਓ ਨਾਨਕਫੰਧਿਓਗਬੀਜੁ
ਵਨਾ॥੫॥ਓਬਾਲਜੁਆਨੀਅਰੁਬਿਰਧਿਹੀਨਿ
ਬਾਜਨਾਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਾਬਿਨੁਬੋਹਿਥਾ
ਮਾਨਾ॥੬॥ਕਰਤੁਤਿਤੁਸੀਨਾਕੀ ਓਹਰਿਓਲੰਕੁਬੰਦ
ਨਾਨਕਸਮਿਓਗਮਾਇਓਅਚਕਿਆਰੁਦਤਅੰਧਾ॥੭
ਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਗਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਤ
ਨਕਾਮੁਕਰੈਚਿਤੁਜਿਓਬਾਛਤਤਾਹਿਨਕੀਨਾ॥੮॥
ਬਹੁਤੁਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖਕੋਈਓਨਕੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਨੇਮਨਾਹਰਿਕੁਵੈਸੋਹੈ॥੯॥ਸੁਆਮਿਵਿਖੈ
ਓਸਦਾਸੁਆਨਤਜਤਨਹੀਨਿ ਤਾਨਾਨਕਵਾਹਿਓ
ਤਜਾਈਕਾਮਨਿ ਈਕੋਹੈ ਤਾ॥੧੦॥ਜਗਤੁਚਲਤ
ਰਤੁਹੈਸਕੁਰੰਦਾਰਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਸੀਮ
ਪੂਰਨਹਾਹਿਕਾਮੁ॥੧੧॥ਰੁਗਾਇਦੁਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈ
ਸੁਪਨੇਜਿਓਜਾਨਾਇਨੋਕਚੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਕਾ

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਵਈਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲੇਪ
ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਅਕਾਲਮੂਰਤਿਸਭੁਆਪੇਸਾਜਿਓ
ਓਹੁਪੁਰਖੁਸਗਲਾਖੇਲੁਰਚਾਇਓਸਭਿਆਪਦਾ
ਖੰਡੇਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਗੰਗਤਿਸਗਬਰੀਸਧਰਚਾਇਓ
ਹਰਿਪਰਤਾਪਆਖਿਨਸੀਅਬਰਤੁਆਪੇਆਪੇਤੁਹਦਾ
ਗਏਕੈਤੁਹੀਏਕੈਅਨਹੋਤੁਮਕਤੀਹਰਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਰਾ
ਤੁਮਾਰਉਤੁਹੈਕਰਤੇਬੀਚਤੁਮਾਰਾਜਗਤਰੀਤਉਸਬਧਾਰੈਆਪਾ
ਤੁਮਾਨਾਨਕੁਤੁਮਾਤੁਦਿਤੁਚੁਨਿਚਮਸਮਸਰੈਇਕੀਓ
ਕਿਆਬਧਾਨੋਹਾਂਵਰਿਚਾਲੀਬਾਲੀਬਾਲੀਸਾਦੁ
ਬਾਲੀਹਕਿਆ॥ਗਲੰਮੇਉਪਦੇਹਸਗਿਆਤੁਨਾਨਕੰਤੁ
ਗਿਆਪਰੋਹੀਤਪਰੋਅਪਾਰਪਕਿਆਅਪਰੰਪਰੁਦੇਉ
ਤਿਨਦੁਸਤੱਧਗਿਓਪਤਿਪਰਾਂਈਪੈਨਿਮਧਤੁਘਰੰਗਾ
ਨਨਹੀਸਮਸਰੀਓਜੀਆਤੱਹਿਗਮਲਿਆਕੱਪਰਾਖਾ
ਜਾਹਿਨਮਾਂਈਏਹਰਿਗੋਜਨਨਾਨਕੁਕਹੁਤੁਮੰ
ਚਮਸਮਸਰੀਏਕਜੀਹਕਿਆਬਧਾਨੋਗੰਢਿਬਾਲੀ
ਲੀਬਾਲੀਬਾਲੀਸਦਬਾਲੀਹਕਿਆ॥ਸਗਲਾਖੁਦ
ਧਾਰੇਏਕਥਕੀਏਘਿਸਬਾਰੇਆਪੁਰਿਹਉਘਿ
ਤੈਨਿਰਾਰੇਹਰਿਗੁਨਨਹੀਅੰਤਪਾਰੇਜੀਅਜੰਤ

ਤਿਹਾਦਿਆ ਕੁਹਾਰਿਹੁ ਨਾਨਕ ਸੀਨ ਪਰਗਸਿਓਇ ਨਾਮ
ਕਲਕੀਓ ਉਧਾਰਾ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਦੀਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਧਰੀ
ਸਿਓ ਆਸਚੈਤਧਾਰੀ ਨਿਵਾਗੁਸਚੁ ਪਦਮੁਕਤਿ ਓ ਸਿੰਘੀ
ਗਸਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਆਧਿ ਅਕੁਲਾਨਤੁ ਜਾਣਿਓ ਗਤਨਾਮੁ ਅਪਾ
ਵਰੀ ਮਾਲਪਵੈ ਆਮੁਖੁ ਜਿਹਾਰਿ ਪਾਜੁ ਹਥ ਉਗੰਵਿਦਾ
ਗਬਸੁਖਾਤਿ ਨਹੁ ਪਾਏ ਹਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੀਨ ਪਰਗਸਿਓ
ਬਹੁਤੇ ਫਿਰਿਜੋਨਿ ਆਏ ਓ ਵਦਨ ਜੱਗੁਰਦਨਾਮੀ ਆ
ਧਿਆਨੁ ਕਵਨਾਬਧਿਓ ਮਤਾਤਿਕਰੀਐ ਗਾਸੀਯਸਾਧਿਕਰੀ
ਕੰਗਿਤਿਕੁਸੀਮ ਨਪਰਗਸੀਐ ਚਹਮਾਦਿਕਮਨਕਾਸੀਐ ਧਰੀ
ਸੁਅੰਤੁ ਨਪਾਏ ਅਗਹ ਗਾਹਿਓ ਨਹੀਜਾਈਪੁਰੀਸੁ ਚਲੋ
ਓਸਮਾਏ ਗਜੀਹ ਕਾਟੀ ਸਿਆਰਦਜਾ ਲਿਪ੍ਰਥੀਸੀਏ
ਨਆਗੇ ਚੁਗਤੇ ਹਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੀਨ ਪਰਗਸਿ ਓਤਿਨ
ਉਤਮਦਾ ਪੁਕਤੇ ਟਾ ਪੂਕੁਦਾਤਦਾਤਾ ਗਧਾਰਿਓ ਜਿਆ ਚਕਾਰੀ
ਸਗਨਾ ਗੀਐਦਾਨੁ ਸੰਤ ਗੇਨ ਜੋਹਆਗਿਓ ਵਜਾਪੁਰ
ਨਾ ਬਿਨਤੇ ਕਰ ਓਅਗਦਾ ਸਿਮੁਨ ਹੁਜੇਵ ਕੁਕੁਦਾਰੇ
ਦਸੁ ਮਹਿਚ ਉਚੁਗਾਤਿ ਏਕਾ ਮਨੁਬਹਾਗਦੋ ਬਾਜੀਓ
ਸੁਅੰਧਿਆ ਗਮਾਹਿ ਸਭਕਲਾ ਉਧਰੀਇਕਸਮਧਮਾਪੁ
ਸਗਲਾ ਹਰਿਕਵਨਮਾਹਿ ਜਨੁਮਹਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਝ ਅਲੀਮੁਖਵਾਕੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਾਹੀਰੇਮਨ ਚਤੁਰਾਈ ਛਾਯੀ ਸੰਗਿ ਚਲੈ ਗਕੁਛੀਆ
ਕਾਗੀਆਨੀਰਾ ਧਾਵਤਰਾਮ ਤਰਹਨੁ ਨਹੀਧਾਵ ਤ ਧਾਵ
ਹਸਕੀਗਾਤਿਨਹੀਆਨੀ ਗਜੋਬ ਨਹੁਪਾਇਆਸਾਇਆਸਾ

ਸਵਈਆ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਇਕ ਮਨਿ ਪੂਰਖੁ ਧਿਆਇ ਚਰਣ ਤਲ ਸੰਜਮ ਹਥ ਸੁਮਤਿ ਸਿਖ ਆਤਮ
ਤਤੁ ਨਲੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਵਉ ਸਚੁ ਪਰਮਾਤਮ
ਨਾਨਕ ਗਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰ ਸਬਦ ਸਚ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੰਧ ਗੀਰਥ ਗੀਤ ਮਤਿ ਮਾਨ
ਗਜ ਗੀਤ ਗੰਮਾਧਿ ਅਨੂਪ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣੀ ਰੂਪ
ਗਾਵਹਿ ਕਵਿ ਅਤਮ ਸੁਧਿ ਨਿਜ ਥਾਨ ॥ ਕਵਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ
ਉਗ ਗਨ ਕਰਮ ਜੁ ਜੱਗ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ ਜੋਗ
ਕਾਦਿ ਜੁਗ ਗਾਵਹਿ ਜੱਗ ਸੁ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਲਾ ਸਮਾਵਹਿ
ਹਿਮਨ ਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸੀ ਧਾਰਿ ਕਰਮ ਨਿਜ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅਰਥ
ਧਾਰ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਧੱਮ ਅਟਲ ਗੰਢ ਬਾਂਧੈ ਏਕ ਗਤਿ ਕਾਹਿ
ਜਾਹਿ ਕਵਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗਨ ਕਰਮ ਜੁ
ਸੀਤਿ ਮਾਨਿ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿ ਦਸ ਸੀਸ
ਸੁਕ ਅਪਰੰਪਰ ਅਤ ਗੁਰ ਕੋ ॥ ਗਾਵੈ ਜਾਮਦਗ ਨਾਮ
ਗਾਮੇ ਸੁਰ ਕਰ ਠਾਰ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਚੁਧ ਭੁਵਨ

ਬੀਦਰੁਗੁਫਾਗਾਵੈ ਸਗਬਆਤਮੁਨਿਨਿਜਾਵਿਓ।ਰਵਿਕਵਾ
ਸੁਨਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੱਗੁਜੀਨਿਮਾਵਿਓ।੬।
ਗਾਵਹਿਗੁਫਚਗਨਰਖਿਧਣਦਸਨਚਮਾਦਿਸੀਮਰੰ
ਬੇਗੁਨਾਗਾਵੈਗੁਫਸੇਸੁਸਹਸਜੀਹਵਾਰਸਆਗਈਅੰਤਿਖਿ
ਦਣਾਗੀਧੁਨਾਗਾਵੈਗੁਫਮਹਾਦਉਬੇਰਾਗੀਜੀਨਿਧਿਆ
ਨੁਨਿਰੰਤਰਿਜਾਹਿਓ।ਰਾਵਿਕਵਾਸੁਨਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕ
ਰਾਜੁਜੱਗੁਜੀਨਿਮਾਵਿਓ।੫।ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤਿਮਾਵਿਓ ਬਾਸੀਓ
ਰਾਵੈਗੁਮਿਰੰਤਰਿਰਾਸਿਮਾਟਿਸਗਵਾ ਉਧਰੀਨਾਮੁਕੇਤਰਿ ਜੀਨਿਭੈਤ
ਰਾਮੁਫਾਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਅਸਟਪਦੀਨਾਨਕ

ਇਜੁਸਤਪਾਕੀਤਾ।ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨਿਤਾਨਮੁਸਰਧਾਰਬੁਲੋਨੋ
ਕੋਧਾਤੁਰਾਪਾਥੁਰੀਜੋਰਾਗਧੁਨਿਕਰਬੀਜਾਨਰਾਇਫਧਾਰਿ
ਕੀਹਰਿਨਾਮਸੀਰਨਾਨਕਰਾਗੁਰਾਗੁਜੱਗੁ ਤੈ ਮਾਵਿਓ
ਰਾਇ।ਸਤਤਜੀਤੈਮਾਵਿਓਚਿਤਲੀਓਬਲਿਬਰਾਹਨਰਾਇਕੀ।
ਤਤੈਮਾਵਿਓਰਾਗੁਮੁਰਾਧੁਵੰਸੁਕਹਾਇਓ।ਦੁਆਧਰਿਕਿ
ਸਨਮੁਰਾਰਿਵੰਸੁਰਿਰਾਰਾਗਧੁਰੀਓ।ਉਰਮੋਨਰਉਰਾਜੁ
ਅਭੋਗਰਾਤ ਤਜ ਨਦੀਓ।ਰਾਵਿਜੁਗੀਪੁਮਾਵਨਾਨਰਾਗੁਅੰ
ਰਾਰ ਅਮੁਰਹਾਗਈਓ।ਸਰੀਰਾਗੁਜੁਅਬਿਰਾਵਿਅਟਪਦੀ
ਆਦਿਪੁਰਖਿਰਾਮਾਗਈਓ।੭।ਗੁਰਾਗਾਵਹਿਗਵਿਦਾ ਸਭੁ
ਰਾਜੈਦੇਵਿਤਿਲੰਚਨਾ।ਨਮਾਰੁਰਾਗੁਰਾਵੀਰੁਸਦਾਗਾਵਹੀਸ
ਮਾਲੰਚਨਾਰਾਗੁਬੇਰਿਗੁਰਾਗਵੈਸਰਾਜਿਆਰਾਮਰੰਗੁਮਾਲ
ਰਾਗੁਗਾਧੀਆਗੀਗੁਰਾਗੀਆਗੀਬਿਨਾਪੁਰਾਰੁਅਦਾਨਾਲਾਗੁਖ
ਦੇਖਰੀਖਰਾਗੁਰਾਗੁਵੈਰਾਗੁਤਮਰਿਧਿਨਾਮੁਗਾਇਓ।ਰਾਵਿਕਵੀ

ਸੁਖਮਨਾ ਨਾਮ ਕਰਮ ਨਿਤ ਨਵਤ ਨੁਮਗਿਆ ਈਓ ॥ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਗਾ
ਧਯਾਨ ਲੈ ਕੁਲਾਚਨਾ ਕਾਮ ਈਚੁ ਹਨਾ ਮਾਮਾ ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਰਮੁਖ ਸ
ਜੱਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮਾ ਗੁਰਮਾ ਦੇਉ ਨਿਰੰਥਿ ਆਸਾ ਜੋਗੀ ਨਵ ਨਿ
ਕਰਣ ਬੀਰਾ ਗਿਆਨ ਬਹਮਾ ਗੁਰਮੁਖ ਬਿਚਲੇ ਜੋਗੀ ਨਿਰੁਕੋ ਮਾਤਮੁ ਜੋ
ਸਟਿ ਸਵਰੀ ਸ੍ਰਾਗ ਬਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੁਰੀ ਚਹੁ ਮੁਚ ਜੋਗੀ ਗੁਰਮੁ
ਸਮਝਾਲਿ ਓ ਜਾਪੁ ਕਾਲ ਸੁਨ ਨਰ ਗੁਰੁ ਸਾਕਲ ਜੋਗੁ ਹਿ
ਆਵਹਿ ਓ ਜਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖ ਹਿ ਨਦਨ ਥਯੰ ਨੇ ਗੁਰੁ ਸਾਬਿ ਸਮਾਧਿ
ਓ ਸਾਧ ਤ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈ ਨੇ ਨਰ ਦੇਖ ਹਾਈ ਓ ਗੁਰਮੁਖ ਹ
ਲੀਲਾ ਓ ਸਧ ਤ ਧਾਤ ਗੁਲਿ ਬਾਂ ਓ ਤੁਰਖ ਗਿ ਗੁਰਮੁ ਓ ਸਾਲ
ਗੁਰਮੰਤੀ ਰਹੰ ਓ ਦੁਰ ਬਾ ਧਰੁ ਓ ਅੰਗੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ
ਓ ਕਾਬਿ ਕਾਲ ਸੁਨ ਨਰ ਗੁਰ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ
ਓ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੱਈ ਪੁਰਖ ਪੰਨੂ ਕਰਤੁ ਕਰਣ ਕਰਤੁ ਕਰਣ ਸਮਰੱਥ ਸਾਹ
ਗੁਰੁ ਪੰਨੂ ਨਾਲੁ ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿ ਓ ਜੋ ਨਿਹ ਬੱਲ ਤ ਧਰਿ
ਤੁਖਿ ਹਰਣ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓ ਬਾਲੇ ਸੁਨਿ ਨਾਮ ਗੁਰ
ਨਾ ਅਗਾਹੇ ਸਾਗਰੁ ਓ ਤਰੰ ਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿ ਯਾ ਦਾ ਨੀ
ਜਿਨਾ ਪੰਚ ਭੂਤ ਇਕ ਥਰਿ ਰਾਖੇ ਸਾਮਲਿ ਜਗੁ ਜੀਤ ਓ ਗੁਰ
ਆਗਾ ਥੇ ਕਾਲੁ ਨਹਿ ਸਮਤ ਸਾਗਰੁ ਖੁਨ ਮਨਿ ਨਾਲਿ ਵਸੀ
ਕਲਾ ਰਹੁ ਬੀ ਰਤੁ ਕਲਾ ਸਹਾਰ ਸਮਰਥ ਪਤ ਦੀ ਪਾ ਸ੍ਰਾ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਪਰਸਾਦਿਜੀ॥ ਜਾਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਵਰਖੈ
ਮੁਖਿ ਉਚਰਤਿ ਸਭਿ ਅਘ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਦਰਸਨੁ ਅਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਵਸਾਈਐ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਨਸਾਈਐ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕੀ ਊਪਮ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਹੀ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਵਿਸਾਹੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਾਬਾਸਿ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਉਮਾਹੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਥਾਉ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੜਾਉ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਚਾਉ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਾਣੀ॥੧॥
ਮਃ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਵਿਸਾਹੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਾਬਾਸਿ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਉਮਾਹੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਥਾਉ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੜਾਉ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਚਾਉ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਾਣੀ॥੧॥
ਮਃ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਵਿਸਾਹੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਾਬਾਸਿ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਉਮਾਹੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਥਾਉ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੜਾਉ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਚਾਉ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਾਣੀ॥੧॥

ਬਖ਼ਸ਼ੁ ਭਗਤਹਰਿ ਵਤਾਰ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਢੁਹਿਆ
ਸੱਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਨਉ ਨਾਥ ਨਿੰਞਨੁ ਸਿਧ ਮਨ ਕਾਮਿਆ
ਰਿਆ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜੋਗੀਸੁਰ ਤੇ ਅੰਬਰੀਕੁ
ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿਆ ਉਧਮੁ ਕਰਿ ਤਿਨ੍ਹ ਨ ਨਾਮ ਕਥੀਨ
ਬੀਚਾਰਿ ਆਇ ਬਹਾਰਿਆ ਸੱਈ ਨਾਮੁ ਅਖੁਜ ਭਗਤ
ਵਤਾਰ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਓਢੁ ਹਿਆ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਮੀਆ
ਕੋਤੇ ਤੀਸਾਧੀਆ ਵਹਿ ਜਾਤੀ ਤਪੀਸ ਗਮਿ ਦਾਸੀਆ ਗਾਇਦੀ
ਮੁਸਿ ਮਰਿ ਗੰਗੇ ਓਪਿਤਾਮ ਹਰਖ ਚਿਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੀਆ ਸੀ
ਤੁਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ਗੁਰੂ ਮਾਤਿ ਸ ਤਕਰਿ ਸੰਗਾਤਿ ਉਧਰੀਆ
ਸੱਈ ਨਾਮੁ ਅਖੁਜ ਭਗਤ ਹਰਿ ਵਤਾਰ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਓਢੁ
ਹਿਆ ॥੪॥ ਨਾਮ ਕਿਤੁ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਰਤਿ ਗਹਿ ਸੁਰ ਤੁਸਾਧ
ਹਾਉ ਤੁਰਿਦ ਪਹਿ ਪੁਛਦੇ ਸਿ ਪਾਸਰੀ ਮਜ ਸਭਾਖਹੀ ਜਨਮੁ
ਤਾਇ ਤੁਸਕਰੰ ਬੁ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੈਨਿ ਦਾਸੋ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਮ
ਗੰਧ ਬਾਬਿ ਅਦਾਸ ਨਆਸ ਸੋ ॥ ਭਲਾ ਉਪਾਸੀ ਪੁ ਜੱਨੱਕ
ਜੱਦਿਕ ਰਹਿਆ ॥ ਓ ਸੱਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਉ ਜਪੁ ਤਪੁ
ਅਮਰਦਾਸ ਤੇ ਪਾਈ ਓ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਿ ਦੇਹ ਤੇ ਰੀਆ
ਸਾਧ ਕਾਸਿਯ ਨਗਰ ਨਾਮੀ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ਜੀਹ ਨਾਮੁ
ਓ ਹਰਖ ਸੱਗ ਸਾਕ ਰਿਸਹਾਰੇ ਨਾਮੁ ਸਗੱਮਹਿ ਸਗ ਬੋਲ
ਰਹੋਲਿ ਦਯਾ ਰਿ ॥ ਸੱਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤੁਸੀਦੀ
ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇ ਸਤਿ ਸੁਰੁ ਬਲਵੰਤ ਸ ਤਕਾਈ ਸੰਗਾਸਿਆ
ਗੁਰੂ ਅਮਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਲੀ ਦਾ ਜਿਸੁ ਧੀਰਾ ਜੁਧਿ ਪਵਣੁ

ਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਾਹਿਤਿਨਗਉਥਧਾਬਿਬਧਾਹਿਗਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਰਤਿਨਸੰਸਾਰਮਾਹਿਅਕੁਪਟੁਤਿਧਮਥਿਤਿਹਗਸਕਥਾਵਹਿ
ਨਗਜਾਲਾਪੁਤਲੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸਸੁਪੂਸੰਨੁਸੀਹਾ॥੧॥
ਤੇਪਵਿਆਉਇਕੁਮਾਹਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਰੰਇਕੁਪਬਧਿਓ
ਗੋਲਿਬਜਾਲਿਮਾਹਿਇਕੁਇਕੁਦੁਹਦੁਈਨਜਾਣਿਓ
ਸੁਧਨਾਇਕੁਪਰਤਧਾਇਕੁਇਕਸਮਾਹਿਮੀਹਉਸੀਮਿਓ
ਅਰੁਪੰਜਿਸੀਧੁਪੈਤੀਸਨਧੀਲਿਓਗਇਕਹੁਸੀਆਪੁਹਾਰਿਓ
ਹੁਅਾਖਧੁਹੋਇਕੁਇਕੁਕਰਿਦਰਸਿਆਉਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ
ਜਾਣਾਪੁਰਖੇਤੁਇਕੁਪੱਛੁਹਿਇਕੁਮੰਨਿਆਉ॥੨॥੧॥
ਤੇਗਹਿਨਿਦੇਜੀਮਾਤਿਨਮੈਸੰਮਾਹੀਗਜੀਮਾਤਿਤਿਲੰਘਿਓ
ਚਿਤਿਕਗਤਕੰਬੀਗਹਿਜਾਲੀਗੁਰਮੰਗਾਦਕਰਤੁਹਿਗਸੁ
ਨੰਪਹੁਕਾਈਅੰਮਾਰੀਕਪੁਹਾਮਾਦਿਸਗਲਿਜੋਬਿਦਾ
ਤਿਪਾਈਤੈਪੰਚੁਕੁਟੁਧੁਈਸਨਤਜੀਸੁਮਾਤਿਜਾਲਾਂਗਿਓ
ਗਾਤਾਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਕਤਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਇਓ
ਕਾਤੀ॥੩॥੧੨॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਧਰਸੀਐਪੁਰੀਮਹਧਰਿਵਾਹਿ
ਨਾਸਾਹੀ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਧਰਸੀਐਸੀਧੁਸਾਧਿਕਮਾਇ
ਹੋ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਧਰਸੀਐਧਿਆਨੁਦਾਰੀਐਪਉਪੁਕੀਰੰ
ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਅਭੁਛਡੈਗ ਉਚੁਕਰਿ॥
ਇਕੁਥੀਨੰਦੁਗਣਜਨੁਤਉਹੈਜਾਸੁਮਇਮਾਨਦਾਹੀਨਿਓ
ਜਾਣਾਪਦਾਰਥਾਇਤੜੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਤੋਹੀਓ
॥੧॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸਾਦਿਤੁਨਨਕਿਸੰਗਤੀਆਉ॥
ਅੰਗਦੁਅੰਮਹਲਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਾਲਿਵਗਿਓ

ਚਿਤੁ ਕੁਲਿ ਗੁਆਮ ਦਾ ਸੁ ਅਗਮਾ ਦਿ ਸੁਤ ਸੁ ਹਬ ਦਬ ਦਖ ਹਉ
ਜੱਗ ਹ ਅਲਾਖ ਅਗੰਮ ਤਿ ਨਹ ਗੁਹ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣ ਉ ਚਰਿ ਬਉ
ਬਿਧਾ ਤੈ ਨਿਗਮ ਪੰਸ ਕਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਕੁਲ ਉਧਰ ਨ ਗੁਰ ਅਮਰ
ਦਾਸ ਕੀਰ ਤੁ ਕਹੈ ਤੁ ਹਾਰਿ ਤੁ ਚਿਤੁ ਅਪਾਸ ਰਹਾ ॥੧॥੧੫॥ ਆਧਿਨ
ਗਾਇ ਹੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਪਰ ਦੀਖਉ ਸਿੰਘ ਕਾਰਿ ਆ
ਕਾ ਗੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿ ਹਉ ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਕਰਿ ਪੂਰ ਸਬ
ਦੂਰੀ ਪਰਿ ਦੀਪਾ ਧਾਉ ਗਾ ਜੋਹ ਸੀਧ ਹ ਸੰਗ ਨ ਹੀ ਓਤ ਤੁ ਹਾਰਿ ਚਰ
ਲੀ ਮਾ ਧਾ ਉ ਨਾ ਨਕ ਕੁ ਲਿ ਨਿ ਗ ਮਾ ਪੁ ਅਵ ਤਾ ਰਿ ਉ ਅੰ
ਗਦ ਸਾ ਹੇ ਸੰ ਗਿ ਹੁ ਆ ਗੁ ਰ ਅਮ ਰ ਦਾ ਸ ਤਾ ਰ ਸ ਤ ਰ ਜਾ ਨ
ਮਜ ਨਮ ਧਾ ਮ ਰ ਦਿ ਤੁ ਆ ॥੩॥੧੬॥ ਜਧ ਤ ਪੁ ਸ ਤੁ ਮੰ ਤ੍ਰ ਪੁ ਧੇ ਧਿ ਦ
ਰਸ ਨੁ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਹਾ ॥ ਸ ਰ ਹੈ ਪ ਗ ਹਿ ਤੇ ਉ ਚ ਗ ਹਿ ਛੰ ਡਿ ਜ ਮ ਪੁ ਰ
ਕੀ ਲੀ ਖ ਹਾ ॥ ਤ ਗ ਤਿ ਕੁ ਮਾ ਇ ਕ ਰ ਪੁ ਰ ਾ ਰਿ ਦੇ ਉ ਛ ਰੇ ਕ ਰ ਤ ਰੋ ॥
ਗੁ ਰ ਗ ਉ ਹ ਰ ਦ ਗਿ ਆ ਉ ਪ ਾ ਕ ਰ ਚੰ ਦ ਰ ਹ ਰ ਤ ਰੋ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਰ ਤ
ਪੁ ਨਿ ਗ ਮ ਪ ਾ ਅ ਵ ਤ ਰਿ ਓ ਗ ਲ ਕ ਰ ਤ ਰੇ ਉ ਚ ਰੋ ॥ ਗੁ ਰ ਅ ਮ
ਰ ਦਾ ਸੁ ਜੀ ਨਿ ਸੇ ਇ ਉ ਤਿ ਨ ਦ ਖੁ ਦ ਰਿ ਦ੍ਰੁ ਪ ਰ ਹ ਰਿ ਪ ਰੋ ॥੩॥੧੭॥ ਚਿਤ
ਚੇ ਤ ਵ ਉ ਅ ਰ ਦਾ ਸੀ ਕ ਹ ਉ ਪ ਰ ਕਾ ਹੀ ਤਿ ਨ ਸਾ ਕ ਉ ॥ ਸ ਰ ਬ ਚਿ ਤ
ਤੁ ਝ ਪ ਾ ਸੀ ਸਾ ਧ ਸੰ ਗਾ ਤਿ ਹ ਉ ਤ ਕ ਉ ॥ ਤੇ ਰੈ ਹੁ ਕ ਸੀ ਪ ਦ ਨੀ ਸਾ ਨੁ ਤ
ਪੈ ਕ ਰ ਉ ਸਾ ਹਿ ਬ ਕ ਰੀ ਸੇ ਵ ਾ ਜ ਬ ਗ ਹੁ ਦੇ ਖੈ ਸੁ ਤ ਦੀ ਸ ਾ ਟਿ ਨਾ ਸੁ ਰ
ਨ ਰ ਮੁ ਖੀ ਸੇ ਵ ਾ ॥ ਅ ਗ ਮ ਅ ਲ ਖ ਅ ਪ ਾ ਰ ਦ ਖ ਜੋ ਖ ਹ ਗ ਮ
ਹ ਰੈ ਸੋ ਕ ਹ ਉ ॥ ਗ ਰ ਅ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਕ ਾ ਰ ਦ ਖ ਕ ਰ ਲ ਜੀ ਵ ਤੁ ਰ
ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਵ ਰ ਹ ਉ ॥੩॥੧੮॥ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਨੁ ਅ ਰ ਧਿ ਆ ਨੁ ਤ ਰ ਸਿ ਉ

ਤਤੁ ਮਿਲਾ ਹੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ਐ ॥ ਇਕ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ਐ
॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੇ ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨਯਾ ਹੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੈ
ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਈ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਕਾਲੀ ਮਾਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ਹੈ
ਬਸੁ ਜਾਣੈ ਜੀਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ॥ ਗੁਰਿ ਮਾਲੀ ਉਸਾਇ ਸਿਖ ਅੰਬ ਲੀਆ
ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥ ਦਰਸਨੁ ਦੀਆ ॥ ੧੯ ॥ ਰਹੀ ਉਸੰਤ ਹਉ ਤਿਸ ਬਲਿਹਾਰੈ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਛੋਡੈ ਗਾਇ ਨਿਆਰੈ ॥ ਤਪਸੀ ਅਗਮੁ ਖਹੁ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਮੀਠਾ ਬਚਨੁ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਨੈਨਹੁ ਪਰਥਉ ਆਇਆ ਹੈ
॥ ਕਹਤਿ ਆਵਹਿ ਚਲੀ ਸੁਣੀ ਗਹਣ ਨ ਆਈ ਕੀਮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਾ ਤੋਲੁ ਨ ਤੋਲ
ਮੁਚ ਅਹਿ ਦੁਨੀਆ ਗੋਲ ਨ ਕੋਈ ਗੁਣੁ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ
ਮੀਆਈ ਓਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਉਤੁ ਕਾਧੀ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨ
॥ ੨੦ ॥ ਧਰਿ ਗਿਆਨ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗੀਆ ਗਹਿ ਹੋਆ ਸਤਿ ਸਰਿ ਭਾਥੀ
ਮਨ ਮੁਖਰ ਰਗਾਹੀ ਓਹੁ ਰਥ ਚੜਿਆ ਹਰਿ ਭਾਲਣ ਵਾਲੀ ਗਈ ॥ ਵਿਚੁ
ਰਥ ਹੋਰਿ ਅਨੇਕ ਮਨਿ ਮਤਿ ਚਾਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਾੜੀ ਕੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ
ਧੁਜਾ ਮੁਹ ਅਤੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਬੀਧੰਡੀ ਕੀ ॥ ਚਲਾ ਚਲਣ ਆਖੁ ਨ
ਤਨਿ ਪਵਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਾਹੁ ਸੁਰਣਾ
ਤੇਦਾ ਪੁਜੀ ਤਉ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਕਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਘਰਿ ਹਰਿ ਬੰਦ ਬਾਹੁ
ਗੁਰ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਸਮ ਘਾਸੰਤ ਗਨੰਤ ਆਦਾ ॥ ਗਵਿ ਸਾਸਿ ਕਿਰਤਿ
ਰੁਸ ਗਾਰ ਰੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਦਾ ॥ ਰਹਦਾ ਆਗੀ ਆਪ
ਗੁਰ ਕੋ ਕਾਬੀ ਜਨ ਰਖਣ ਉਹ ਜੁਗਾਦੀ ॥ ਕਲੇ ਅਮਰ ਥਾਪਿ
ਦਨੇ ਗੇ ਤੇ ਗੀਉ ਮਾਤੁ ਰਹਿ ਬਾਨਿ ਆਦੀ ॥ ੨੨ ॥ ੬੨ ॥

ਚੀਤੁ ਆਗਾ ਗਾਸੰਤੋਖਸਰੋਵਰਿ ਕੁਰਹਾਵਦਾਸਨਹੋਤੁ
ਮਦਾਸਾਗਅਕਬਕੇ॥੬॥ਅਕਰਕਰੇਧਾਵੈ ਅਧਰਚੁਰਿਹੰਸ
ਕਿਧਾਰਿਓ ਦੁਖਭੰਜਨਅਤਮਪ੍ਰਬੋਧੁਮਨਿਤੁ ਬਿਲਾਸੀਐ
ਸਦਾਚਾਈਹਰਿਕਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਆਪੇਜਾਲਖੀ॥ਸਾਤਿਸਰੂਪ
ਧਰਸਾਹਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਲਖੀ॥ਨਾਕਥਾਸਾਈਅੰਮਾ
ਸੁਮਤਿਗੁਰੂਅਮਿਅਮੁਦ੍ਰਵਾਈਓ॥ਗੁਰਸਮਦਾਸੁਖਾਸੁ
ਤੇਅਟਲੁਅਮਰੁਪਦੁਪਾਈਓ॥੫॥ਸੰਤੋਖਸਰੱਛੇਤ੍ਰਮਝਾਰੀ
ਅਗਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ਸੀਲ੍ਹਾਤਤਸਾਂਤਿਓ ਪਜੇਦੁਖਤਪੰਮਾ
ਸੋ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਅਉਰਿਤੁਹਰਿਮਗਿਨਹੁਟੈ॥ਸੰਸਾਮੂਲ
ਸੰਤੋਖਸੀਪੁਸੰਨਹੁਛਹਟੈ॥ਸਾਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਮਾਣਿਬੀਯਨੇਸਿ
ਉਲਥੋਜਸਹੁ ਰਬਲਾਈਅਓ॥ਗੁਰਸਮਦਸਵਣੁਤ
ਤੇਅਤੇਅਮਰੁਪਦੁਪਾਈਅਓ॥੬॥ਜਗਜੀ ਤਓਸਾਖਿਓ
ਪ੍ਰਮਾਣਿਮਹਿਏਕੁਧਿਆਯਾ ਉਰਧਰਿਧੰਨੋਸਾਤਿਗੁਰੂਆਖੀ
ਦਸਾਜੋਨਿਸਮੁਦਿਤ੍ਰਾਈ ਉਰਗਹਿਧਨਮੁਨਿਧਾਰੁਸੰਧੀ
ਸੀਧੋਤੁਕਵੀਦਸੀ॥ਸਹ ਸ ਸਰੱਛੁਸਿਖੀਓਪ੍ਰਭੁਖੁਲੀ
ਓਆਖੀਨਸੀ॥ਆਦਿਪ੍ਰੇਕਰਾ ਤਾਜਿਤੁਪ੍ਰਬੀਤਰੇਸੰਤ
ਨਾਮੁਦਿਤ੍ਰਾਈਚੁਓ॥ਗੁਰਰਾਮਦਸਕਾਜੁਤਰੈਹੰਕੀ
ਮਪਦਰੇਬੁਧਾਈਅਉ॥੭॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਧਰਵਾਹਪੰਥੁ
ਬਸੀ ਨਹਟਿਓ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਅਥਾਹੁਅਮਿਅਧਾ
ਗਟਿਓਮਾਤਿਆਤਸੰਤੋਖਿਤਸਗਿਸਹਾਲੀਆਣਿ
ਆਜੋਨੀਸੰਭਾਵਿਅਉਜਗਤਗੁਰਬਲਾਨਿਤਾਗਾਉਆ

ਸਵਯੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਾਚ

ਜੀਹ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸੀ ਮਰੰਬੇ ਰੀ ਧਾਮਿ ਥੀਨ ਦਨੀਯੇ ਯਾ ਹੈ ਗਾਂਛ
ਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਚ ਅਨਕ ਲੀਮ ਬਿ ਸੰਗਾਤਿ ਯਾਂ ਨਿ ਯੰਨਿ ਕਰਨੀ
ਜੀਹ ਸਾਡੇ ਗੁਰ ਬਾਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਐ ਸੱਸਾ ਡੇ ਗੁਰੂ ਸੀ ਮਾਨ
ਨ ਗਹੁ ॥੫॥੫੪॥ ਜੀ ਨੀ ਸਚ ਦੁਕਮਾਂ ਈ ਯ ਸਮਯ ਪੁਰਾ ਨਿ
ਓ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਛੱਡਿ ਓ ਪਾਸੁ ॥ ਤਾਤੇ ਗਉਹ ਦੁਖ ਨਾਸੁ
ਗਾਟਓ ਜੀਆ ਕ ਓ ਦੁਖ ਦਾਰਿ ਦੂਅੰ ਯਾ ਕੱਨ ਸੁਖ ਪਾਵਨੀ
ਰਤ ਜੱਸ ਤ ਚ ਗ ਨਮੁ ਰਿ ਪਾਂ ਗਾਹੀ ਤੀ ਨ ਕਾ ਮ ਪੂ ਪਜ ਮਾਂ ਗੀ
ਦਾਸੁ ਜਿ ਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗੀ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਤੇ ਵਗ ਬਖਾਨੀ
ਰਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥੫੫॥ ਜੀ ਨੀ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸ
ਵਿਧਦਾ ਰ ਬੁਪਾ ਹਾ ਓ ਨੀ ਸਿ ਬ ਸਾ ਸੁ ਰਿ ਹਾ ਰਿ ਚ ਰ ਨਿ ਵਸੁ
ਤਾਤੇ ਸੰਗਤੀ ਸਥ ਨ ਤਾਂ ਈ ਤ ਓ ਮਾ ਨ ਹਿ ਤੁ ਮਾ ਮਾਂ ਨੀ
ਗ ਰ ਗਟ ਸੁ ਬ ਸਾ ਸੁ ਪ੍ਰ ਹਲਾ ਦੁ ਰ ਬੀ ਰੁ ਤੀ ਅੱਚ
ਨਾ ਮੁ ਲੈ ਤ ਓ ਪ ਜੀ ਜੁ ਪ ਰ ਗਾ ਸੁ ॥ ਜੀ ਹ ਯੇ ਬੰ ਤ ਅੰ ਤੋਂ ਈ
ਹ ਸੁ ਮ ਨਿ ਸੱ ਈ ਸੰ ਤ ਸ ਹਾ ਰ ਗੁਰੂ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸੁ ॥੨॥੫੬॥
ਨ ਨਕ ਨ ਮੁ ਨਿ ਅੰ ਜ ਨ ਜਾ ਨੁ ਉ ਰੀ ਨੀ ਚ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇ ਮਾ ਅੰ ਉ ਪ੍ਰਾ ਪ
ਤ ਤ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗੀ ਸੰਗਿ ਭ ਪਾਸਾ ਈ ਗੁ ਰੂ ਤੀ ਨੀ ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਤ ਬੀ ਸਿ ਬ ਧਾ ਈ
ਰਾ ਗੁ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸ ਰੀ ਅ ਰ ਥ ਰ ਥ ਹੋ ਈ ਰ ਨੀ ਹ ਰ ਥੁ ਚ ਰੀ ਨਾ
ਈ ਸੱ ਢੀ ਸਿ ਮਾ ਟੀ ਸ ਰ ਅ ਤ ਰ ਜ ਥੁ ਅ ਬ ਗੁ ਰ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸ ਨਾ
ਉ ਸੀ ਮ ਜੀ ਵ ਚ ਤਾ ਈ ॥੫੭॥ ਹ ਮ ਅ ਵ ਗੁ ਣ ਭ ਰੇ ਮੁ ਝ
ਹੁ ਨ ਹੀ ਅੰ ਮੈ ਤੁ ਝ ਾ ਡਿ ਾ ਬੇ ਧੀ ਬੇ ਧੀ ਪੁ ਖ ਾ ਈ ॥ ਸਾ ਹਾ ਮੱ ਨ
ਸੇ ਪੇ ਤੁ ਝੇ ਸੁ ਤ ਦ ਰ ਗਾ ਮੀ ਓ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਲ ਗਾ ਈ ॥ ਇ ਤ ਓ ਤੁ ਝੇ

ਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਓ ॥੧॥ ਤਬ ਜਾਣਾ ਮੈ ਦੂਰਿ
ਗਇਓ ਤੁਮ ਮੁਹ ਫੀਕਾ ਬੋਲਿਓ ਰਾਤੁ ਅਸਤਿਗੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ
ਧਾਇਓ ਓ ॥੨॥ ਜਗ ਤੁ ਓਹਾ ਵਰਤਣਿ ਮੁਸਤਿ ਗੁ ਕਰਣਾ
ਆਇਓ ਓ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਗਣ ਕਰਿ ਮੁਝ ਗੰਢਿ ਪੁਰੀਐ
॥੩॥੧੨॥ ਜੰਤ ਉਪਹਰਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਨਹੁ ਕਹਣਾ ਤੁਮ
ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਉਤਮ ਤਾਸੀ ਓ ਤੁ ਤੁਮ ਪਿਆ ਥਾਉ ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਚੁ ਕਰੀ ਓ ॥ ਅਮਰਦਾਸਿ ਆਪ
ਤੁਧ ਤੁ ਗੁਰਗਦਾਸਹਿ ਦੀਅ ਓ ॥ ਗੁਰਗਮ [illegible] ਦਸੁਣਾ
ਸਤੁ ਗਸਿ ਕਰਿ ਮਥੁਰ ਆਂਦਾ ਵੈਣਹਾ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ
ਸਾਲਾਹੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁ ਪੁਸੀ
ਨਾਮੁ ਸੁ ਤੁਸੰ ਤੁ ਧਾਰਿਓ ਓ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਧਰਤੀ ਕੀ
ਅਬ ਗੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਓ ॥ ਯੁਗਿ ਯੁਗਿ ਏਹੁ ਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮਗੈ ਤੁ ਜੁ ਭੰਡਾਰ
ਅਓ ਯਗੁ ਯਗਸੁ ਯਗਸੁ ਯਗਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਕਹਾ ਯਾਉ ਗੁ
ਮਥੁਰਾ ਮੁ ਗਤਿ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਕਾ ਈ ਓ ਤੁ ਸਨ ਮੁਖ ਗਹ ਗਹਾ
ਜੁ ਗੋ ਜਨ ਅਰਜੁਨੁ ਵੁ ਗੁ ਸਗਾਸਿ ਸਾਟਿ ਨਿ ਅਗੋ ਕਿ
ਚੁ ਚਾਡੈ ਜਨਨਾ ਚੁ ਗੁ ਰੂ ਯਗਾ ਨੀਅ ਤੁ ਬ ਸੁ ਗੁ ਗ
ਬਾਸੁ ਜ ਕੱਹਿ ਤੁ ਨਾ ਮਾਸਿ ਓ ਯਗ ਅਤੀ ਤੁ ਯਗ ਸੁ ਗ ਕ ਕੰ
ਗੱਓ ਬ ਸਨ ਤੇ ਬ ਜੋ ਯੈ ਚੇ ਅ ਤੁ ਯਾ ਮਾਸਿ ਓ ਅ ਯ ਯੰ
ਪੁ ਰ ਥਾਸਿ ਓ ਯੇ ਸੁ ਜਾ ਗੋ ਬੀ ਨੁ ਤੁ ਗ ਵੰ ਤੁ ਗ ਸੁ ਨ ਹੀ ਅ ਓ ਕਾ ਸੀ
ਓ ਗਾ ਬੁ ਗ ਕੱ ਪੁ ਸੁ ਬ ਮ ਣ ਅ ਰ ਜੁ ਨ ਗੁ ਰੁ ਚ ਗ ਤੈ ਕੈ ਲੀ ਪੈ
ਗਈ ਓ ਮੈ ਮਿਲਿ ਗ ਮਾਸਿ ਓ ॥੩॥੧੫॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵਾ

ਆਖੀਅਗੋਸਭਦੀਅਓ ਮੀਲਿਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਗੁਰੂ
ਗੁਰਮਦਾਸੁਹਰਿਧਾਮਗਇਓ ਹਰਿਚੰਮਕਗਦੀਗੁਰਿਤੇ
ਵਡਭਾਗੁਸੁਵਦਲੁਕਹੈਸੀਗੁਰੁਮੁਹਾਗੁ ॥੧॥ਅਦੇਦਯੁਗੀਮਹਿਜਾਗ
ਉਆਖੇਯਗੋਸ੍ਰਿਸਟਿਚਾਰਓ ਹਰਿਸੰਘਾਸਹੁਦੀਅਉਸੀਹ
ਗੁਰਹਬੈਠਾਰਾਓ ਰਹਸੁਕੀਅਉ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਹੀ ਸਮਸਤਮਯ
ਧਾਹੀਆਸੁਰਾਸਏਤੇਕਾਰੇਯਾਧਾਰੀਨਿਰੀਤਰਿਵੈਧਾਰਯ
ਸੁਧਾਧਾਰਿਨ ਨਹਰੇਗੁਰੁਰਾਮਦਾ ਸੁਨੀਨਧਾਮਅਉਸਾਰ
ਸੰਘਾਸਹੁਯਿਰਬਮੀਰੁਰਾਅਰਜੁਨਕਉਦੇਆਇਗਾਉ ॥ਸਵਯਾਕਾਜੁਮਾਲਾ ੧੫੨ ॥ ॥ ॥

੧ਓਸੰਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਸਾਂਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥
ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਗੀਗਹਿਗੀਗੰਭੀਰੀ ਸਸਾਤਿਸੁਹੀਆਵਿਹਾਣੀ
ਨਿਵਤੁਲਾਇਬਲੀ ਗਚੁਨੀਲਗਾਗੀਵਤੀਸਧਿਓ
ਓਲ੍ਹਗੀਸੇਤੀਦਹਦੇਹਿਨੁਮੈਂਧ ਨਗਾਖਬਲੀ ॥੧॥
ਹੈਮੈਂਧੇਰਾਖੀਏਗੁਣ ਵੈਲੁਅਪਾਰੁ ਧਾਹੀਆਸੁ
ਇਹਿਕੇਤਕੀਚੈਦਾਰੁ ਦੋਹੀਦਿਚੈਦਰਾਜ ਮੀਤੰਬੁਨੈਵ
ਜਿਤੁਦੋਹੀਸਜਣੀਮਾਣਿਆ ਹਮੈਂਧੇਈਚਾਰੁ ਤਨੁਮਨੁ
ਸਜਣਮੈਸਾਹ ਸਲਾਮਾਰੁ ਤਿਸੀਓਨੇਹੁਨਵੀਚਟੀਜੀਉ
ਚਾਲਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕਸੀਝੀਈਵਕਰਿ ਬੁਝਿ ਆਤੈਨਾਹਿਨੁ
ਕੁਚਜੁਰਾ ॥ ਜੋਤੁਮੁਹਾਗੁਧਣਿਮਨਿਭਾਵੈ ਕਰਤਾਰੁਤੰਨਵਲਾਹਿ

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥ ਤਨੁ ਨਤੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤਨੁ ਰੋਗਿ ਗਵਾਇ ਕਿਉ
ਬਾਲਾ ਦਿਹੜਾ ਬਾਲਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮੋਹਿ ਆਛੜਿਆ ਅੰਦਰਿ
ਧੰਧੈ ਸਮਾਲਿ ॥੧੮॥ ਸਭ ਨੀਘਰੀ ਸਹੁ ਏਕੋ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਪੁਰਬ
ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਈ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟ ਹੋਇ
॥੧੯॥ ਜਾਨਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ
ਮੇਰੀ ਆਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕਾਣਿ
ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥ ਨਾ ਜਿਨਿ ਕਥਿ ਨ ਸੁਣਿਓ ਕੁਤੈ ਕੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ
ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸੁਣਿਆ ਆਪਿ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ
ਜੀਆ ਪੁਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਚਉਤੁ ॥੨੨॥ ਗੁਰਾ ਇਕ
ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖ ਸਚਾ ਇਕੁ ਸਾਈ ॥ ਮੁਣੰ ਨ ਥਕੀ
॥੨੩॥ ਸਹਜੁ ਘਰੈ ਚਉਥੈ ਚਉਕੀ ॥ ਸਾਦੁ ਨਹੀ ਈਦ ਹੀ ਗਲੇ
॥੨੪॥ ਗਗਾ ਸੂਰੇ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ ਬੈ
ਕਰੀ ਸੋ ਨਸੈ ਵੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੀਤਾ ਲੇ ਗਈਆ
ਦਹਸਿਰੁ ਲੰਕਾ ਮੁਈ ਸੰਘਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਾਝਿ ਉਪਾਵ ॥੨੫॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸੂਰੇ ਮਾ ਚੰਦੁ ਸੀ
ਤਾ ਚਾਨਣ ਕਰਜੋਗੁ ॥ ਹਲ ਵੰਤੁ ਗੁਰਾ ਗਾਹਿਆ ਆਈਆ ਵਾਰ
ਗਿਆ ਜੋਗੁ ॥ ਬੁਝਾ ਦੇਤੁ ਸਮਝਈ ਤਿਨਿ ਪਕੀ ਏਕਾ ਮਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਹ ਵਾਹੁ ਸਾ ਕਿਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਗਮਾ ॥੨੬॥ ਆਹੰ ਮਹ ਗੁਰ ਹਉ
ਵਹ ਗੁਰ ਸਬਦ ਹਉ ॥੨੭॥ ਆਹੰ ਮਹ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਗੁਰ ਸਿਫਤੀ
ਕਾਬ ਗੁਰ ॥੨੮॥ ਉਦਾਸਾ ਹੋ ਕਿ ਆਸੀ ਤਾਂ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ
ਉਦਾਸੀ ਅਘੜੇ ਹੀਵੜੀ ਕੁਟਈ ਗੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ ਸਤੀ ਗੰਨੀ ਘਰੇ

ਸੀਆਧਾਰੱਵਹੀਨਕੁਤੀਕੰਮੀ।ਜੱਨੇਵੈਸੱਦੇਹੋਹੀਘਰੇਂਆਵੇ
ਮੀ।੨।ਮਾਰਗਬਤੁਹਰੀਆਵਣਜਾਵਣਚੰਚਲਹੰਢੀਗੱਲ
ਕਵੈਸਾਰੇਓਹਿਕਾਲੀਹੱਈਆਦੇਹੁਰੀ।ਨਾਨਕਮੋਚਨੀਤੰਤੁ
ਦਾਨਾਧਾਰੀਨਾਮਹਾਜੋਮੇਰੀਮੋਗਸੰਗ।ਜਿਤੁਚਿਤਵਾਸੁਪਰਾਪਤੁ
ਚਵੈਚਵਗ ਦਵੈਨ।੩।ਰਾਜੀਨਕੱਈਕੀਦਿਆਧਨਕੁਨਾ
ਲੀਆਕੱਈ।ਰਾਮੀਆਗੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਗੁਪਤੇਕੀਉ
ਸਗਵੈਸਗਵੈਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾਈ।ਨਾਨਕਵਿਸੰਗਿਕ
ਖੀਓਵਿਦੁਪਾਖੁਆਹੀਲੈਜਾਈ।੪।ਦੁਸਾਦੇਅਗੁਸੀਤੇ
ਮਤਿਚਲੈਜਾਂਬੁਢਾਹੋਵੈ।ਗਲਾਂਕਰੇਘਣੇਕੀਅੰਤੁਆਂਦਾ
ਖਾਧੀਟੈ ਹੋਪੁਰੇਕਾਰੀਆਸਕੁਵਿਬੁਪੁਰਖਾਘਰਿਦੀਵੇ
ਬੁਨਹੀ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਐਸਾਜਾਣੈਪੁਰੇਮਾਹਿਸਮਾਹੀ।੫
ਚਹਮਲਕੈਲੀਆਕੁਰੰਠਾਕਾਆਣ ਲਾਗੀਕਾਧਾ ਮਾਹਿਕਲੀ
ਟ ਕੀਕੱਜੁਬਰੀਆਸਦਾਸਦਾਅਕਮਾਨੁਕਾਧਾਹਿਟੇਜੁਗਾਹਿ
ਸਰਿਨਾਨਕਾਈਕੁਨਾਮੁ।ਸਕੁਬੁਧੀਜਾਣੀਆਹਿਵ
ਰਹੈਤੁਮੀਆਨਾ।੬।।

ੴਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ।ੴਸ
ਆਬੈਜੱਪੁਤੀਲੀਖਿਆਸੁਮੇਟਨਸਕੈਕੱਈ।ਨਾਨਕਜੱਪੁਤੀ
ਖਿਆਸੱਚਤਦਸੱਚੁਹੈਜਿਸੱਨਦਰਿਹੋਈ।੧।ਸੀਤੀ
ਮੁਹੀਸਾਰਿਆਕੁਵੈਲਾਕਾਚਿਲਾਲੀ।ਪੰਧਸਾਹੀ
ਸੱਹੀਅੰਤੁਨਿਤੁਸਨਾਅਗਾ।ਜਿਨਾਵੇਲਾਨਤੁਕਦੀ

ਰਖਾਗਈਆ ਇਕੁਤਿ ਪੁਰਖਾਈਨਯਾਈ ਗਯੰਨਦਾ ਨਜੱਬੀਨ
ਦੋਸਭਯਮਾਰਾਇਦੇਨਾ ਈਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮਕਾਯਾਨੰਦਬੰਧ
ਬੀਜੋਭਾਈਪੁਆਈਜੱਬ ਨੁਜਾਂਦਾਨਦਰੀਨਆਵਈਜਨੁਪਾਰ
ਭਮਰਜਾਈਪੁਤੁਰਾਲੀਤੁਮੱਹੁਤੁਹੇਅੰਤਿਬੇਲੀਬੱਨਸਖਾਈ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੱਸੁਖੁਪਾਏਨਾ ਮੁਵੈਸੋਮਹਿਆਈ ਨਾਨਕਸੇਵ
ਵੜਭਾਗੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ ।੧੫। ਸਹਸਮੁਖਨਾਮੁ
ਲੇਤਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਰੱਜਿਆ ਆਤਮਾਰਾਮੁਨਪੂਜਨੀਦੇਹੀਰਿਓ
ਖੁਹਾਈ ਹਉਮੈਅੰਤਰਿਮੈਲ੍ਯੁਹੈ ਸਬਦਿਨਕਾਢਹਿਧੋਈ ।
ਨਰਾਬਿਨੁਨਾਵੈਮੋਲਿਆਮੁਇਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਈ ।੧੬।
ਮੁਖਚੱਲੇਅੰਪੁਨਾਤਿਸੁਮਾਹਿਅਗਨੀਦਾਸੁ ਬਾਦੀਸੁਰਤਿ
ਬੁਝਨੀਸਬਦਿਨਕਰਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁ ਓਨਾਆਪਣੀਅੰਦਰਿ ਸੂਥੇ
ਸੀਗੁਰਵਚਨਿਨਕਰਹੀਵਿਸਾਸੁ ਜੀਆਨੀਆਅੰਦਰਿਗੁਰ
ਬਦੁਹੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਵਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ਹਰਿਸੀਆਨੀਆਕੀ
ਖਦਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਦਾਸੁ ।ਗੁਰਮੁਖਿਜੱ ਹਰਿਸੇਵਦੇ
ਸਨਦੁਦਰਦਾਸੁ ।੧੭। ਆਈਆਚੁਈਅੰਗੁਸਕਧੈਜਗ
ਰਿਆਬਿਧੁਮਾਈ ।ਬਿਧੁਕਮਾਰਦੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਚੁਰੁਗਾਤੁ
ਵਦਮੁਖਿਪਾਈ ।ਜੇ ਨਕਉਪੁਰਬੀਲਿਖਿਆਤੁ ਨਸਾਡਿਗੁਰ
ਾਲਿਆਈ ।ਸੰਮਾਲਿਸਾਡਿਗੁਰਹਿਸਮਝੁਹਾਇਆਬਿਧੁ
ਗਾਈਆਬਿਲਾਈ ।ਗੁਰਮੁਖਾਰੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗ
ਾਂਕਿਪਾਈ ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਣੁਤਿ ਨਾਂਕੁਬਾਗੈਸਤਿ
ਕਾਈ ।੧੮। ਸਾਡਿਗੁਰੁਪੂਰਖੁਹਿਵਦੁਹੋਨਿ ਤਹਿਗਦੇਹਾਰਿ

ਲੀਵਨਾਈ ਗਿਰਵੈ ਨਾਲੀ ਵੈਰੁ ਚਾਈਦਾ ਆਪਣਾ ਪਿ
ਬੁਰੀ ਕਾਈ ਲੰਤ ਰਿੜੁ ਮਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਆਹੀ ਨਾਸ ਕਾਰਣ
ਦੁਖ ਪਾਈ ਕੁਤੁ ਬੱਲਾ ਬੱਲਾ ਨਿਤ ਉਦਰੇ ਬੀਧ ਧਾਰਣ
ਕਾਈ ਗਾਵਿ ਪੁਮਾਈ ਆਕਾਰ ਲਿਖੁ ਮਦਾਹਿ ਖਿਆਲ
ਕੁਰਵਾਈ ਵੇਸੁ ਆਕੇਰੁ ਪੁਤ ਜਿਉ ਪਿਤਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਜਾਈ
ਕਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਚੇ ਨੀਰ ਗੈ ਆਪਿ ਪੁਆਈ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਆਨੁ ਨਾ ਦੀਜੁ ਦੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਈ ਸਾਚੁ
ਨਦਰਿ ਸਬਾਲਿ ਹਰਦੈ ਜੰ ਸਾਡਿ ਗੁਰ ਅਗੇ ਪਾਈ
ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹੀ
ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਆਈ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥੨॥
ਵਤ ਗਹਿ ਗਏ ਤਰਮਹਿ ਕਾਈ ਆ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ
ਸਾਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚੰਦੁ ਜਿ ਨਰ ਉ ਪੁਰਬਿ ਲੀਖਿਆ
ਇਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿ ਦੁ ਨਾ ਨਰ ਸਹਜੇ ਮਿਲਾ ਹੇ ਕੋ ਪਾਈ
ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੧॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਰਮ ਬਰੀ
ਚਾਕੇ ਸਾਡਿ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਮੰਨਿ ਲੈ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮੁ ਧਰੀ
ਕਾਮੇ ਬੇਓ ਬੇਮਨੀ ਅਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਧੀ
ਖਿਸ ਬਾਦੀ ਸਿਵਾ ਪਦਾ ਤਿ ਤੁਮਚੇ ਦਰ ਬਾਕੀ ਸਰਸ ਉਏ
ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਰਮੁ ਧਿਆ ਰੁ ਜਮ ਰਾਜੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ
ਪੁਰਬ ਖਸੇ ਰਤਾ ਕਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨ ਵੰਤ ਹੇ
ਹਉ ਸੰਸਾਰੁ ਰਚਾ ਜਨ ਕੀਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਵੇ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ

ਕਰਹਿ ਬਹੁਕਰਮਾ ਵਿਗਤੇ ਕਾਇ ਦੁਹੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨੬॥ ਨਾਨਕ ਬੀਜੁ
ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਨਧਾਈਐ ਜੋ ਉਪੰਨੈ ਵੰਞੈ ॥੨੮॥ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਉਹ
ਵਾਕ ਉਚਾਰੀਹੁ ਉਚਾ ਹੋਈ ਅਪਤਿ ਕਾਹੇ ਨਾ ਕਰੀ ਜੋ ਉਪੰਨੈ ਵੰਞੈ
ਪਾਧਾ ਸੰਜਮ ਮਹਾ ਸੁਹੇਲੀ ਕਰਿ ਕੇ ਧਰਤ ਦੇਸ ਕਰੰਤੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ
ਇਚਰੇ ਕਰੰਮ ਧਰਮ ਪੜਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੇ ਗੁਰ ਸਾਚ ਸੁਚੀ
ਸੇ ਕਾਂਇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਦੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਝੀ ॥੨੯॥
ਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਕੋ ਬਿਖੁ ਦੁਤ ਕੁਤਕਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਚਨ
ਚਾਖੀ ਇਹ ਉਮੇਕ ਕਰ ਤਾਂ ਵਿਹਾਇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ਬਹੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ
ਨ ਜਾਣਹਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਤ ਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਧਿਆਨੁ ਚੁਕਾਇ
ਕਾਂਇ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਬੰਧ ਖੋਵਹਿ ਕਾਗੀ ਚਰਤ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜੋਨੀ
ਘਾਲਿ ॥੩੦॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਥਨੀ ਕਥਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਦਇਆ
ਗੁਰ ਸਰਿ ਰਹਾਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦ ਹੀ ਚੰਗੇ ਚੰਗਿਆਹੀ ॥ ਤੀਰਥ
ਸ੍ਰੇਸਟ ਪਰਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੀ ਪਾਪ ਗਵਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਮਿਲੈ
ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩੧॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਸਚਾ ਜਗ ਤੁ ਕਰਾਣੀ
ਆਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਖੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਸਾਬਾਸੈ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਨਿਸਾਣੀ
ਆਪੀ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਗਧੀ ਚਟਾ ਤਨ
ਦਾਈ ॥੩੨॥ ਹੰਮ ਜਗ ਸਭ ਤੀਰਥ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥ ਮਨ
ਖੁਲਾਈ ਆਖੁ ਨਿ ਮਟੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣ ਜਾਣ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਗੀਆਲੈ ਆਪਣਾ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜੀਵਨ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਆਖਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ

ਬਹੁ ਚਿਤ ਵਦੇ ਚਹੁ ਆਸਾ ਵਾਲੇ ਕੁਵਿਕਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਆਸਾ ਧਿਰੁ ਨਾਸੀ
ਓਹਿ ਬਿਧਿ ਨਸਿ ਜਾਈ ਧਿਨ ਵਾਰਾ ਵਡ ਕਾਰੁ ਦੇਸਾ ਤੇ ਗੁਰੁ ਮਿਕਦਾ ਹੈ
ਓਤ ਜੋ ਵਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾ ਮਾਰੇ ਧਿਸੁ ਪੁਰਾਈ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਦਈ
ਬਾਰਾ ॥ ਗਾਵੈ ਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਤੇ ਨਰੁ ਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੇ ਧਿਆ ਨੁ
ਜਨਾਂ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚੇਹੇ ਤੇ ਧਿਆਏ ॥੪॥ ਕੱਚੀ ਵਾਰ ਵੇ
ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੋ ਦੇ ਕਾਰਾ ਚਵਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅੰਤਿ ਚਾਲਿ ਕਿਤੈ ਧੁਰੇ ਨ ਜੀਵੇ ਧਨ ਧੁਨਾਂ
ਵਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਈ ॥ ਮਹ
ਦਾਲੇ ਨ ਕੱਚੀ ਅੰਜਾਸ ਨਿਜ ਨਾਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਸ ਤਾਂ ਗਤਿ ਹਰਿ ॥
ਅਖੁ ਚਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਜਨ ਮਹਾ ਨ ਕੀ ॥ ਅਉ ਓਤੇ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਚਿਤ ਨ ਆਈ ॥ ੩੬ ॥ ਧੁਰੇ ਹਰਿ ਖੁਕ ਵਰਤਾਈ ਧਿਆ
ਸੋ ਟਦਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀਉ ਪਿਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਖੁਤਿ ਆਵੈ ਹਰਿ
ਈ ॥ ਚੁਗਾ ਨਿ ਦਰਬੁ ਖਰਚੁ ਮੁਈ ਨਾਹ ਬੁਨਰਿ ਥਾ ਉਪਾਈ ॥
ਬਾਹਰਿ ਪਾਂਚ ਸਭੋ ਕਰਮ ਕਰੀ ਮਨਿ ਨਿਹ ਰੈ ਕਪਟੁ ਮਾਈ ॥ ਧਰੈ
ਸਗੀ ਜੱਬੀ ਜੀਐ ਸੱਅੰਤਿ ਧਕੱਅ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਾ
ਤੀ ਹਰਿ ਵੇਖ ਧਸੀ ਮਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ
ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁ ਵੇਦ ਚਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਧਨਿ ਆਂਤਰੀ ਅੰਤਰਿ
ਆਗੀ ਆਨੁ ਚਾਰੁ ॥ ਤ ਚਨ ਸੁਤਾ ਜਾਗੀਆ ਗੁਰ ਚੰਡ ਲਕਾ
ਬਹੁ ਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਾਂ ਕਾ ਹੁ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੋ ਪਾਈ ਨੀ
ਪਦੁ ਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਓਹੀ ਉਧਾ ਗਾ ਬਕੁ ਟੰ ਚਕ ਪਰਵਾਰ
॥ ੩੮ ॥ ਸਚਾ ਦੀ ਮੇ ਸੱਮ ਆਜਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪਰ ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੀ
ਪਾਯੋ ॥ ਕਰਿ ਦਰ ਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਿਵਾਯੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦ

ਮੁਆ ਹੋਸਭੁ ਕੋਈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਆਪੁ ਨ ਜਨਮੁ ਬੱਝਈ ਹਰਿਨਾਮ
ਨਹੇਤਹੀ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਲੱਗਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਕੀਏ ਹੋਵੈ ਤੁ ਲੀਖ ਮੁਖ
ਚੁਣੇ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗੀਆਨੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਵਸੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ਓਇ ਸਦਾ ਗਣੀਐ ਚਹੁ ਚਕੀ ਵਿਚਿ ਹਰਿ
ਖਸੁ ਖਟੇ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕ ਆਈਆ ਸਭ ਮੁ ਅਮਾਨੁ
ਮੁਖ ਬਚਨ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਚਾਲਨੁ ਵੰਞਈ ਸਭ ਮਾਨੈ ਹੇ ਜੀਅ ਅੰਤ
ਡਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਗਵਿਚਹਿ ਓਇ ਕਰਮ ਕਰਮ ਚਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਮਾ
ਕੋ ਜਾਂਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਹੈ
ਨਾਮੇ ਖੁਪਤੰ ਗੁਨ ਕਾਗਈ ਜਿਚਲਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਇ ਆਮ
ਖਿ ਜੁਨਿ ਓਤੈ ਜੋਮ ਓਪੱਵਹਿ ਯਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ
ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਬੁਝਾ ਕੇ ਸੁ ਰਹਾ ਸਿ ਬੁਝਾ ਆਪਣੈ
ਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਏ ਮਨਮੁਖ ਕਮਾ ਗਰੜੇ ਪਏ ਗੁਰਮੁਖ
ਇਤੁ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਸਿ ਉ ਪੁਏ
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾ ਛਿ
ਮਾਲ ਸਜੁ ਨ ਆਖੀਆ ਨਿ ਯਸੁ ਦੇ ਕਾਵਾ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ
ਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨਹੋ ਚਾ ਸੋ ਚਿ ਨ ਧਿਆ ਗਮੁਖਾ
ਵਿਕਾ ਮਹਿ ਮਰਜੰ ਮਾਹਿ ਵਾ ਵਾਜੀਵਦਿਆ ਸੁੱਮੈ
ਜੀਵਦੇ ਜੋ ਜਗਜੀਵ ਨ ਓ ਧਰਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੱਚ
ਤਿ ਤੁ ਸਬਦਿ ਰਚਾ ॥੮॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਖੀ ਆਖੰ
ਸੋ ਜੋ ਸੁਨਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾਇ ਆਖੁ
ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾ

ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੰਡੀ ਨਾਨਕ ਸਾਜੀ ਨਾਗੁ ਮਥਿ ਕਾਢਿਆ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਗਰੁੜ ਮੰਦਰੁ ਖੰਨੀਐ ਅਚਰਜੁ ਹੋਆ ਤਮਾਸਾ ਕੀਆ ॥੬
ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰੁੰਮਿ ਕੈ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਕੀਆ ॥
ਇਆ ਮੱਹੁ ਨਹ ਕਬੂਲੀ ਮਾਰਿ ਜੰਮਿ ਵਿਗੁੱਤਾ ਗਰਬੁ ਸੋ ਵਿਸੁ ਖਾ
ਇਆ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਕੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ
ਇਆ ਜਨਨੰ ਮਰਣ ਸਚੁ ਚੀਨਿਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਜਮ ਕੈ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਮਾਰਿ ਕਿ ਆਇਆ ਪਰਾ ਸਭੁ ਕਰੀ
ਆਹਿ ਕਉ ਮੋਚੁ ਨ ਰੋਗੁ ਮਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਾਣਾ ਸਿਮ
ਸਕੁ ਆਤਮੁ ਚਹੁ ਮੁਖਾ ਨਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੂਰਨ
ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥ ਇਹ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੀਆ ਨ ਦੰਡੀ ਨਾਹੀ
ਭਾਈ ਜੰਮਾ ਤੈ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਾ ਆਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਤੀ ਅਸ ਉਠ
ਈ ਲਾਏ ਹੁਕਮੀ ਢਿਗ ਉ ॥ ਜਹ ਬੋਲਾਵਹਿ ਬੋਲ ਹਉ ਈਜ
ਬੋਲੋ ਤਹਾ ਉ ॥ ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਕੱਹੁ ਕੱਹੀ ਭਾਈ ਜੋ ਵਡੁ ਸਦਾ ਨ ਉ
ਸਦਾ ਸਚੇ ਰਹਣਾ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਉ ॥ ਪੈਨਣੁ
ਹਥੀਂ ਆਈ ਆਖੀ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕਾਦ ਅਪੇ ਖਾਈ ॥
ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਭਾਈ ਭਰੀਦਗ ਸਾ ਨਹ ਉ ਚਲਿ ਜਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਆਵਡਿ ਆਈ ਆਖੀ ਕਰੀ ਮਿਲੈ ਤਥਾ
ਈ ਗਈ ਕਿਹੁ ਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਢਿਗ ਗਇਆ ਸੰਸ
ਤਿਛੀ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ਬੇ ਸਾਹੀ ਮਿਲਣ ਥਾ ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰ
ਮੁਤਿ ਨ ਮਨਾਈ ਮੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਪੂਰੇ ਕਮਾਈਆ ਨਾ ਉ ॥ ਤਿਨ
ਦੇਖਹੁ ਓਵਾ ਭਾਈ ਅਖੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਾ ਉ ॥੭

ਜੋ ਦਾਤੀ ਅੰਸ ਹੋ ਆਦਿ ਗੁਰ ਚਰ ਨੀਲ ਸੰਗਿ ਆਸਣਿ ਸੁਮੇਰੀਆ
ਹੁਆ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਆਨਦਿ ਗਾਵੈਂ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗਤਿ ਪਾਈ
ਇਸ ਸੰਗਿ ੪ ॥ ਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾਤੀ ਅੰਸ ਹੋ ਚਲਾਈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਜੀਆ ਸਭੇ ਕੁਸਲੀ ਪਰਾਈ ਗਾਈ ਦੁਹ ਸੇਦਾਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਬਾਬੀਏ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਨਾਂ ਤਤ ਚੁੰਦ ਮੁਹੇ
ਧਾਈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁ ਤਾ ਉਪਜੈ ਯਗ ਤੀ ਸੱਚ ਧਾਈ ਅਨਦਿ
ਕੁ ਕੱਲ ਕੁ ਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਚ ਵਾਦਿ ਸਮਾਈ ਆਖੋ ਸਚ ਧਰਮਿ
ਅਸੇ ਕੀ ਰਿ ਧਾ ਕਰੈ ਜਾਗੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਾਦ ਹੁ ਕਮ ਲਦੀ
ਸਚੋ ਸਚ ਦਿਸਮਾਈ ਕੈ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੀਗ ਗੁਰ ਸਿਰ ਸਾਚੀ ਕ
ਗੁਲਿ ਛਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹਰੇ ਰਿ ਦ ਗਹਿ ਲਏ ਬੁ
ਭਾਈ ॥ ੫੩ ॥ ਬਾਬੀ ਗਾਗਲੀ ਯਰ ਤੀ ਜੋ ਹਿ ਗਹੀ ਉਡਿ ਚੜ੍ਹ ਤੀ
ਆਰ ਸੀ ॥ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਮੀ ਮੁ ਨਿ ਐ ਜਾ ਪੁ ਯਾ ਈ ਐ ਚ ਕੈ ਚੁ ਪ ਧਿ ਆ
ਸਾ ॥ ਜੀ ਉ ਪਿੰ ਡੁ ਸਭੁ ਤੇ ਸ ਕਾ ਸਚੁ ਖਿ ਚੁ ਤਿ ਸਾ ਕੈ ਪਾ ਸੀ ॥ ਵਿ ਚੁ ਚ
ਲੀ ਆ ਸ ਕੁ ਰਿ ਚੁ ਜਾ ਣ ਦਾ ਰਿ ਸੁ ਅ ਗੈ ਕੀ ਚੈ ਅ ਗ ਦਾ ਸੀ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਪ
ਰਿ ਘਾ ਟਿ ਏ ਕੱ ਢ ਚ ਤ ਦਾ ਸ ਬ ਦਿ ਕ ਰੇ ਪ ਰ ਗਾ ਸੁ ॥ ੫੪ ॥ ਤੋ ਵਿ ਚੈ ਸ ਕੁ ਅ
ਕਾ ਰੁ ਹੇ ਨਿ ਚ ਕੁ ਓ ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਸੱ ਇ ॥ ਸਾ ਤਿ ਗ ਸੋ ਦਿ ਐ ਹ ਰਿ ਮ ਨਿ
ਵ ਸੋ ਤਿ ਖੇ ਕ ਓ ਕ ਦੇ ਨ ਲੱ ਇ ॥ ਦੁ ਸ ਮ ਨੁ ਦੁ ਤਿ ਸੁ ਨੇ ਤ ਨਾ ਵੈ ਪੀ
ਹਿ ਨ ਸ ਕੈ ਕੱ ਢਿ �॥ ਗੁ ਮੁ ਖ ਮਾ ਨਿ ਵੀ ਆ ਰਿ ਆ ਜੁ ਤੀ ਸੁ ਚ ਦੇ ਸੁ ਹੱ
ਇ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਖੇ ਹੀ ਪ ਰ ਤ ਧ ਸੀ ਕ ਜ ਸ ਵ ਗੇ ਸੱ ਇ ॥ ੫੫ ॥
ਨਾ ਨ ਕ ਤੀ ਸੇ ਚ ਸੰ ਤ ਹੋ ਜੋ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਸੇ ਵਿ ਸਾ ਮਾ ਇ ॥ ਹ ਰਿ ਦੁ ਠ
ਮ ਨੁ ਤ ਨੁ ਸ ਕੁ ਪ ਰ ਢੈ ਸ ਕੁ ਜ ਗ ਹ ਜੀ ਆ ਵ ਪ ਕੱ ਇ ॥ ੫੬ ॥ ਸ
ਚ ਦੇ ਸ ਦ ਚ ਸੰ ਤ ਹੋ ਜੋ ਤੁ ਨ ਮ ਨੁ ਹ ਰਿ ਆ ਹੱ ਇ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਨਾ ਮੁ ਸਾ ਹੀ
ਸ ਗੋ ਜੋ ਨਿ ਸਿ ਰਿ ਆ ਸ ਕੁ ਕੱ ਇ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਤਿ ਨਾ ਚ ਸੰ ਤ ਹੋ ਜੋ ਨ
ਗ ਮੁ ਖ ਵ ਸਿ ਆ ਸ ਮ ਨਿ ਸੱ ਇ ॥ ਹ ਰਿ ਦੁ ਠੈ ਮ ਨੁ ਤ ਨੁ ਪ ਰ ਢੈ ਸ ਕੁ ਜ

ਕਨਾਮੇਸਮਾਈ।੧।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਖੁਹੈਜੀਨਿਸਤੁਨਾ
ਤਸੱਈਆ।ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਖਉਤਰੈਚਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਈ।
ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਖੁਹੈਜਿਸੁਸਤੁਸਮਤੁਸਭਕੋਈ।ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਅਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਜਿਸੁਨਿ ਦਾ ਉਸਤਤਿਕਰਿਲੋਈ।ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਜਾਣੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ।ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤੁ
ਗੁਰੁਹੈਜਿਸਚੁਦਿਤ੍ਰਿਸਾਈ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿ
ਸਤੁਨਾਉਪਰਾਧਰਿਹੋਈ।੨।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗਗਮਥ
ਨਾਮੁਗੱਜਿ ਦਾ।ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਜਪਿਆਸਾਸੀ
ਆਂਦੜਾ।ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੜਾ।ਜਨਮ
ਮਰਣਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁੜਿਨਮਾਤਨਕੁੰਗੁ।੩।ਸੁਖੀਰੀ
ਆਸਿਓਹੁਣਿਉਨਸੁਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿਆਰਹਉਢੂਢਦੀ
ਤਿਨਸਜਣੁਸਚਿਮਵਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰੁਮੋਡਾਮਿਤੁਹੈਜੇਮੈਮੇਲਤ
ਇਹੁਮਨੁਵਾਰਿਆਦੇਦਾਸੁਧਿਰੁਦਸਿਹਰਿਸਜਣੁਸੀਜਲੜਾ
ਰਿਆਜਨਕਰਹਉਧਿਰੁਭਾਲੀਆਪਲਾਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਰਿ
ਖਾਲਿਆ।੪।ਹਉਖੜੀਨਿਹਾਲੀਧੰਧਾਮਤੁਮੁਸਾਜਣੁਆਵ
ਏ।ਕੱਅਗਹੀਮੈਮੇਲਾਹੇਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਾਸੁਖਾਵਏ।ਹਉਤੀ
ਉਕਰੀਤੁਸਹਿਹਥਤ ਉਧੰਨੀਅਜੁਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ।ਨਾਨਕ
ਹਰਿਹੱਥਿਦਾਈਆਵਤੁਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਲਾਵਏ।੫।ਅੰਤਰਿ
ਜੋਹਉਮੈਤਰਿਆਸਿਆਕੁਤੀਆਵੈਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁ
ਆਈਆਮੰਨਿਨਸਰੀਦੁਤਰੁਤਿਆਨਜਾਇ।ਜਦਰਿਦਕੇਸਿਮ

ਆਪਣੀ ਸੱਚ ਲੈ ਸਾਡਿ ਗੁਰ ਭਾਈ ਸਾਡੇ ਗੁਰ ਦਰਸ ਸੁਮਾਰ ਲੈ ਸੰਗੀ
ਬੈ ਸੱਚ ਢੁਪਾਇ ਸਾਜਿ ਨੀ ਸਾਡਿ ਗੁਰੂ ਮੰਗੀ ਆਰ ਉਤਰੇ ਕਾਰ ਗੁਰ
ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਕੁਤਕਾਰ ਦਸੂਰੇ ਜਿਆਰ ਦੇ ਨੁ ਰਹੋ ਲੈ ਦਲਾਈ ਦਾ
ਸੋਹਨ ਧਿਰੀ ਧਿਆ ਗੁਰ ਬੰਦ ਦਸ ਨਾਰ ਉਤੇ ਪਤੀ ਲੈ ਗਲਾ ਮਾ
ਸੁਭਾਇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਧਾਇ ਨੁ ਰਹ ਸੀ ਲੈ ਓ ਸਾਜਿ ਨਾ ਧਿਰੀ ਧਿਆ
ਗੁਰ ਕਿ ਉਜੀਵ ਨਿ ਧਿ ਰਬ ਚਾ ਰਹੇ ਜਾ ਸਹੁ ਦੇ ਧਾ ਨੀ ਆਪ ਲਾ ਸਾ
ਬੀ ਦ ਨਿ ਕੀ ਚ ਰਹੇ ਦਾ ਸਾਜਿ ਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਅੰਦ ਰੇ ਨੇ ਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰੀ ਤਮ ਸਚ
ਇ ਆ ਰਾ ਤੀ ਅੱਤ ਰੇ ਹੁ ਨਾ ਨਕ ਪ੍ਰੇ ਮ ਸਮਾ ਇ ਆ ਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖੀ
ਚੀ ਆ ਸਕ ਰੀ ਨਿ ਤੁ ਪ੍ਰੀ ਤਮੁ ਸਚ ਪਾ ਈ ਲੈ ਆ ਨ ਦਿ ਨੁ ਰਹੀ ਲੈ
ਦਿ ਨਾ ਨਕ ਸਹ ਜੀ ਸਮਾ ਈ ਲੈ ੧੦ ਸਾਚ ਪ੍ਰੇ ਮ ਧਿ ਆ ਰ ਗੁਰ ਪੂ
ਤੇ ਪਾ ਈ ਲੈ ਰ ਬ ਹੁੰ ਹ ਵੈ ਰੰ ਗ ਨਾ ਨਕ ਰਹ ਰਿ ਗੁ ਰ ਗਾ ਈ ਲੈ ੧੧
ਜਿ ਨਾ ਅੰਦ ਰਿ ਸਚ ਨੇ ਹੁ ਰਿ ਉ ਜੀ ਵ ਨਿ ਧਿ ਗੀ ਵਿ ਹੁ ਈ ਆ ਗੁ ਮੁ
ਮੇ ਲੈ ਆ ਪ ਨਾ ਨਕ ਰ ਚੈ ਗੀ ਵਿ ਛੋ ਨੀ ਆ ੧੨ ਜੀ ਨਾ ਰ ਓ ਪ੍ਰੇ ਮ ਧਿ ਆ
ਰ ਤ ਓ ਆ ਪੇ ਲਾ ਇ ਆ ਕ ਗੁ ਮੁ ਰ ਕਿ ਨਾ ਨਾ ਨ ਕ ਲੈ ਚੁ ਸਾ ਈ ਨੀ
ਜਾ ਵ ਦੀ ਨੀ ਨਾ ਮੁ ਹ ਰੀ ੧੩ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ ਹੋ ਸੋ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ ਹੋ ਯੈ ਹੋ
ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ ਕ ਰੇ ਸਾ ਈ ਤ ਗਾ ਤਿ ਹੋ ਵੈ ਹੋ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ ਹੋ ਵੈ ਹੋ ਕ ਵ ਦੀ ਸ ਹੁ
ਗੁ ਰ ਮੁ ਖ ਨਾ ਨਕ ਪ ਰ ਵੈ ਯਾ ਹੁ ੧੪ ਜਿ ਨਾ ਅੰਦ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਹੀ
ਨੁ ਹੈ ਗੁ ਰ ਬਾ ਣੀ ਈ ਚ ਕਾ ਤਿ ਨ ਕੇ ਮੁ ਖ ਸਦ ਉ ਜ ਲੇ ਤਿ ਸੁ ਸੋ ਹੈ
ਰ ਬ ਸਾ ਤਿ ਨ ਬ ਹਾ ਦਿ ਆ ਉ ਨ ਦਿ ਆ ਕ ਦੇ ਨ ਵੈ ਸ ਸੋ ਸੀ ਆ ਧੀ
ਬ ਧ ਸੇ ਕ ਰ ਤ ਤਾ ਸਾ ਜਿ ਨਾ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖੀ ਲੇ ਨ ਵੈ ਬੁ ਝ ਲੀ ਸੀ
ਸਿ ਝ ਜ ਹੈ ਹਾ ਗ ੧੫ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਕ ਰੀ ਕੁ ਕ ਰੀ ਸ ਹ ਕ ਰ ਸੀ ਸ

ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਅਗਨਿਹੈਮਨਮੁਖਚੁਪਨਜਾਣੈ।ਮੱਤਕੁਟੰਬੁਸਕੁਟੁਬੁ
ਹੈਕੁਟੁਗਹਿਆਕਾਮਟਾਈਆਮਨਦੀਨੁਚਿਤਸਚਿਤਵੈਚਿਤਾਚਯੰ
ਜਾਈ।ਜਮਮਗੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਮਾਈ।ਗੁ
ਸਰਣੀਉਚਰੇਨਨਕਾਲਾਏਚੁਡਾਈ।੨੬।ਸਤਿਗੁਰਪੁ
ਰਖੁਧਿਆਇਓਸ ਤਸੰਗਮਤਿਸਤਿਗੁਰਕੁਲਾਈ।ਜਤਸੰਗਤੇਮਤਿਹੋ
ਸੇਵਦੇਹਰਿਮੇਲੇਚੁਕਾਈ।ਏਹਚਉਜਨਾਖੁਜਾਗਤੁਸੰਸ
ਹੈਚੁਕਗਬੱਹਿਬੁਨਮਿਤਰਾਈ।ਗੁਸੀਖੰਕਿਤਸਮੰਨਿਆਗੁ
ਪੁਸਾਧਰਿਕੰਧਾਈ।ਗੁਸੀਖਸਰੀਹਰਿਧੁਤਿਦੇ ਰਿਹਮ
ਧਾਰੀਗਤਿਪਾਰਿਹਾਰੁਬੁਮਿਸਤਰਿਹਤਿਪ੍ਰਕਾਲੀਖਅਗੁ
ਨਹਸਮਾਲੀਆਈ।ਜਮਕੰਕ ਗੁਮਾਰਿਬੈਦਾਮਿਆਨੁਹਤਿ
ਕਾਲਾਏਚੁਡਾਈ।ਗੁਸੀਖਸੱਸਾਬਾਸਿਹੋਹਰਿਤੁਝ ਮੇ
ਲਸਮਕਾਈ।੨੭।।

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰ

ਰਤੋਈਜਿਮੁਖੁਮੱਲਿਨਿਰੀਸਿਦਾਸਾ।ਸ੍ਰੁਤਿਸ੍ਰਾਸਤਿਪ
ਟੋਕਰੇਬਿਰਡੀਜਿਨਾਕਾ ਗਲਾਸੀ।੧।ਧਰਤੀਦਿਲੁਖਾਧ
ਧਟੰਬ ਰਚਾਤੀਸੇਤੀਜਾਲੇ।ਚੁਲੀਹਿਤਿਖੁਦੰਦਸੀਸਹਾਨਾਕ
ਸਮਹਨਾਲੇ।੨।ਗੁਰਕੈਸਬਦੈਅਰਥੀਆਨਾਮਰੰਗਿਚਲਾ
ਜੀਤਪੰਥਚੇਰਾਈਆਨਾਕਸਫਲਮਜੁਇਹਰਾ।੩।ਜੋ
ਸੁਣਿਤਲਾਖਤਓਨਿਤੀਧਿਆਵਹਦਰਿਕੇਤਤੇ।ਚਾਮਹੁਕਿ

ਥਾਗਾਈਓਜਨੰਮੁਜੀਨਿਕੀਚੱਸਾਦਿਸਕੇ॥ਨਾਸੱਚਕੀਸੱਗਯੁਧੀ
ਜੀਓਕਥਪੁਨਹੀਕਾਰਜੋਈ॥ਨਾਨੁਕਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਜੀਓ
ਰਸਾਹਿਸਮਾਈ॥੫॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਚਾਖੈਆਪੇਤਿਨਿਕੱਈਨਾਮਾ
ਈਔਂਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਾਗੁਰੁਹਾਰਈ॥ਏਕਾਏਕਅਗੰਮਾ
ਨਿਤਨੀਪ੍ਰਭੁਧਾਰਈ॥ਆਗਾਗੰਗੁਸਾਥਾਗੁਰੱਨਉਤਾਰਈ॥ਗਾਗਾ
ਖਹਾਰਿਗੁਣਗਾਇਸਹਜਿਸੁਖਸਾਗਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦੇ
ਦੇਓਭਿਹਾਗਈ॥੬॥ਕਕੇਸੁਚੰਗਾਮਾਨਿਦੁਖੀਗਣੁਤਮਾਨਿ
॥ਆਧਹੀਨਦਰਿਨਿਹਾਕਿਆਧੇਲੈਚੁਕਾਈ॥ਜਾਨਦਾਮ
ਤੀਓਪਦੇਸੁਵਿਚਹੁਕਰਮੁਜਾਈ॥ਜੋਧੁਗਜਿਧਿਆਨਾ
ਸੋਈਸਕੁਰਮਾਈ॥ਸਭਾਰਿਚੁਤਿਸਕੇਵਸਿਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾ
ਨਾਨਕਸੁਖਆਨੰਦਭਏਪ੍ਰਭੁਰੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੭॥ਜੁਪੁਪੁਨਾ
ਸੀਮਾਤਿਆਸੇਈਕਏਨਿਆਨਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਾਧਸੁਖਾ
ਜੁਆਵੈਗਾਸੀ॥੮॥ਧਾਧੀਕਰਮਕਰਮਾਵਟੇਕਰਦਹਸਾਹੀ
ਨਾਨਕਜੀਓਮਥਾਨਿਮ ਧਾਹੀਆਵਤਿਓਮਥਪ੍ਰਭੁਗਾਈ॥੯॥
ਨਾਮੁਧਿਆਈਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤੀ॥ਨਾਹਕਪ
ਮੁਐਸਚਵਖਿਤੀਤਰਵ ਨੁਪਨੀਤਾ॥੧੦॥ਧਰਤੀਕਥਾਈਮਿਲੀ
ਗਦਾ ਹਿਕੁਮੰਤੀਆਗ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਨਾਕੁਗਾਮਦ
ਰਹੀ॥੧੧॥ਸੁਤਵਤੁਸੁਖੀਸਵੰਨਿਜੱਗਤੇ ਸਹਆਧਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਬੱਹਾਧਰੀਸਿਉਅਠੇਪਹ ਗਲਵੰਨੀ॥੧੨॥ਸੁਤਵਤਅਸੰਖ
ਮਾਈਆਝੂਠੀਕਾਰਤੇਨਾਨਕਸੇਜਾਗੰਨਿਜੋਗਸਨਾਮੁ
ਰਦਾ॥੧੩॥ਸੀਗਾਤਿਸਸਧੋਖਿਕੁਲਵੇਦੁਠੇਗ

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਆਧਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾ ਨਿਤ ਨਿਹਚਉ ॥੧॥ ਧਾਤਿ ਤਉ
ਧਾਵਣਿ ਚਾਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਖੁਆਇਆ ਰਾਮ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹਿ ਨਾਨ
ਕਾਸੀ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਾਣੁ ॥੧੫॥ ਦੁਜੀ ਚੰਦ੍ਰਿ ਕੁਦਾਰੁ ਲੈ ਕਰ ਸ
ਸੀਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਦੁਨੈ ਕਾਢੀ ਨਾਨਕਾ ਵਹਿ ਪੁਤੁ ਲੰਦਾ ਜਾਇ
॥੧੬॥ ਤੀਹਟਾ ਬੇਜਾਰ ਸਉ ਇਕ ਗਠਿ ਵਤਾ ਲਾਗਿਆ ਸਚੁ
ਵਖਾਣਿ ਨੀ ਆਦਿਆ ਸੋ ਸਤ ਵੇਖਾ ਸਾਰ ॥੧੭॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵੈ ਮੁਨਖ
ਦਈ ਬੁਝੀ ਢਿਗੰਦਾ ਜਾਨਾ ਰਹਸਿ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਦਿਨ
ਕਿਮੈ ਧਰੀ ॥੧੮॥ ਆਇਆ ਮਨੁ ਨਹੀ ਸਗੋ ਮੰਗੇ ਦੰਮਾ ਦੰਮ
ਸੰਖੁ ਬੁਚਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮ ॥੧੯॥ ਚਿਤ ਚਮ
ਲਿਨ ਖੁਟੀ ਦਾਨਿ ਚਤੁ ਅਧਿਕਿਆ ਪਾਪੁ ਸਚ ਚਤੁ ਅਧੁ ਚਾ ਚ
ਨਾਨਕ ਧਾਹਿ ਧਕਿਆ ਨਾਮਾ ॥੨੦॥ ਧੰਤੁ ਵਿਦਾਣਾ ਵਣਜੋ ਪੁ
ਹੰਧਿਨ ਸਾਂਦੀ ਉਲਿ ਰੰਨਿ ਜਾਣੀ ਆਪਣੈ ਸਮਜ ਦਿ
ਲਿਆ ॥੨੧॥ ਸਜਣੁ ਸਚ ਆਖਿ ਸਾਹੁ ਸੀ ਸਿਮਾਂ ਦੇਸਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖ
ਸੀਵਹਿ ਅਸੁ ਡੀਐ ਸਭ ਨਾਵੈ ਸਾਹੁ ॥੨੨॥ ਤਰਾ ਕੀਤਾ
ਤੁਨਾ ਹੀ ਮੈ ਨਜੰਗੁ ਕੀਤੁ ॥ ਮੇ ਨਿਗੁਣਿਆ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤ
ਗਸੁ ਏਹੁ ਈ ਤਰਾ ਸੁਖਾਇਆ ਮਹਾ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁ ਰੁ
ਸਜਣੁ ਮਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੇ ਤ ਜੀਵ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀ
ਵੈ ਹਰਿਆ ॥੨੩॥ ਓਜਤਿ ਗੁਰਮੁਖਾਦੀ ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਲ ਵਿ
ਤਿਨਿ ਵਸਤੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੁ ਤਿਤੁ ਮੁਹਕ
ਧਾਇ ਓਜਿ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਗਲਾਸੁ ਹੈ ਕਰਣੀ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਮਿ
ਉਪਾਇ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਇਹ ਵਸਤੂ ਜਾਪੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਲੈ ਚਾਉ ਤਿਸੁ

ਸਾਂਗੰਕਵਚਾਧਿਆਇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੀਤੁਦਰਿਲ੍ਯਧਮਗੰਮਦਾਲ੍ਯਬਚਹਮੋਖੀਮ ਨਮੋਸਾਲ੍ਯਬ
ਲ੍ਯਬਰਾਮਵਡੀਗੀਐਹੀਲ੍ਯਬਰਾਹੀਲ੍ਯਬਦੇਸਾਰਲ੍ਯਬਲ੍ਯਬ
ਦੀਵ ਓਬੈਕਤਹੈਸਤੀਐਹਤੈਸੰਗਿਐਸਾਰਲ੍ਯਬਲ੍ਯਬਦਿਕਲ੍ਯਬ
ਲ੍ਯਬਲਾਬਨਬੰਨਬਾਰਲ੍ਯਬਲ੍ਯਬਦੇਵੀਦੇਵੇਤਦਾਰਲ੍ਯਬਹਿ
ਸਾਰਲ੍ਯਬਪਿਰਯੈਰਂ ਬਰਿਅਉਲ੍ਯਬੀਐਲ੍ਯਬਰਾਜੀਮੁਲ੍ਯਬਸ
ਾਰਿਸੋਸਾਰਤਿਨਆਈਆਬੀਨੁਸਾਤਿਗੁਰਕੈਓਪਦੇਸਾਸਗੀਚਬੀ
ਧਅਗਨਤਹੈਕੇਤੁਲ੍ਯਬਅਪਾਰਾਇਤ੍ਰਿਆਅਪਵਿਤਹੋਬਿਸੁਮ
ਗੁਸਬ ਦਈਚਰਾਸੀਨਿਬਾਕੇਏਤੁਨਾਬੁਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਕੁਗਾ
ਨਕਤਾਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਏਸੁਕਲੀਓ
ਜਤੀਤੀਕਿਉਕਰਿਰਿਬਧਾਪਤਿ॥ਜੇਬੱਲਾਤਰਆਧੀਐਏਵਾਰ
ਬ ਤੁਕਰੈਬਹਤੁਰਚੁਪਕਰਾਤਆਧੀਐਇਤੁਘਟਿਨਤੀਸਤੀਜੋਰ
ਹਿਗਹਾਤ ਆਧੀਐਬੈਠਾਸਬ ਰੁਘਤਿ॥ ਉਠਨਾਈਤੁਆਧੈ
ਚਾਰੁਗਾਈਆਸੀਸਿਘਾਤੀ॥ਜੇਕਰਿਨਿਵਾਤਆਧੀਐਤਰਾਵ
ਰੈਕੁਗਾਤੀ॥ਕਾਈਗਾਲ੍ਹੀਨਮੋਵਡੀਜੋਬੋਕਵਢਾਸ੍ਰਤੀ॥ਏਬੈਠੀਆ
ਨਕਾਰਕਰੁਰੈਬੋਧਾਤੀ॥੨॥ਗਦੀਸਟਿਨਾਹੀਆਨਨਕਾਰਜੀਐ
ਗਹਗਹੀ॥ਗਦੀਸਟਿਵਿਚਾਰੀਕਿਆਕਰੇਬਧਾਲੈਤੁਗੀ॥ਸੀਤੁ
ਉਤੁਪੰਲੰਮਾਰੁਗੁਮੁਖਿਰਹੈਸਹਾਨੀ॥ਕਰਿਆਚੰਤ੍ਰਾਉਪਾ

ਦੀਦੁ ਆਈ ਨਾਨਕ ਗਾਲ੍ਹਾਕੁੜੀ ਅਸਾਚ ਏਕੁ ਧੁਰਾਈ ॥ ਨਾਹੀ
ਤੀਚੰਗਿਆਈਆਪੇ ਤੇਕੀਏ ਏਥੈ ਕਾਚ ਨਹਾਸੈ ਦੀਏ ਪਕੀਚੁ
ਨਸਕਾਗਾ ਅਗੇ ਤੁਗੁ ਯੁੰਯਗੀਏ ਥੈਸੀ ਰਿਜੰਦਗੁ ਅਗੈ ਸਾਚੁ
ਤਸੀਕਿ ਓਕਹਿਓ ਤਕਾਪਾਰੇ ਕਉ ਏਆਗਹੀ ਸੀਸਚ ਤੇਚਖੀਨੀਚੁ
ਰਗੀਆਗਾ ਨਾਨਕ ਵੈਚੁਟੀਐ ਚੁਰਮੀਹੈ ਹੋਆਗਾ ॥੧॥ ਚਸਮੇਚਦਾਨ
ਓਗਲੀਐ ਯਥੰਗਐਂ ਧਿਆਗਾ ਕੰਨੀ ਵੱਝੁ ਪੀਤੀਐ ਨਸੀ ਗੰਪੁ ਕ
ਗਾਜੀ ਓਕਟਾਏਕ ਓਪਾਸੀ ਗਿਸਚੁਹਿਸਾਗਲਹਾਗਾ ਬੱਧ ਗੁਰੁ
ਫਾਫੜੀ ਜਲਾਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ਤੀਸਨਾਖਿਨਸਚਈ ਬਧੀ ਸਾਰ
ਗਾਅਉਗਾ ਦਰਗਲੀ ਚਖਸੀਐ ਹਿਨਾਨਕ ਸੱਈ ਸਾ ਗਾ ॥੨॥ ਸਿਖੁ
ਪਾਰਾਵਾ ਦਖੀਤੀਐ ਹੀਥੈ ਜੋ ਤੰਦੁ ਚੜਾਈ ਚਰਾ ਗਾਲਵਾ ਗੀਹੀਥੈ
ਮੁੰਗਾ ਮੀਏ ਈਸਚ ਤਾਈ ॥ ਬੱਜੇ ਵਾਗੀ ਤਾਈਐ ਤਉਪੈ ਤੁ ਵਿਆਹ
ਈ ਸੰਨੀ ਪਕਾਤਿ ਚਾਈਐ ਅਹਸਤਿ ਸਿਰੀ ਚਰਾਗਾ ਘਣੀ ਸਹ
ਮਾਗੇ ਤਿਤੁ ਹਾਲੀ ਸੀ ਉਕੈਹੇ ਜੱਹਾ ਗੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇਨਾ ਮਾਥੇ ਨਾਨਕ
ਵਾਰਿ ਪਾਰੇ ॥੭॥ ਪੈਰੀ ਵੰਡੇ ਮਾਗਦੇ ਸੀ ਤੁ ਤਪੈ ਆਕਾਸੀ ਧੰਨੁ
ਧਨਿ ਉਤਰੇ ਪਰ ਤਿ ਅਗਤਾ ਮਾਸਾ ਬੰਮਾਨਾਲਿ ਲਗਾਈਐ ਵੰਨੀ
ਨਆਵੈ ਪਾਸੀ ॥ ਚੀਹਿਰਿ ਲਾਈ ਵਿਚ ਤੀਐ ਤੱਚਕਰੇ ਫਲੇ ਨਾ
ਗਾ ਅਉਗਾਹਿ ਆਗੇ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕੱਰਈ ਵਾਦਿ ॥੮॥ ਚਰੀ ਅੰਦਰੀਧਰ
ਅੰਗੀ ਮਲੀ ਅਗੀ ਸਲਾਈ ॥ ਬਾਬੁਰੇ ਤੁਤ ਧਾਈ ਆਰਿਓ
ਨਿਜਲਾਈ ਅੰਦਰ ਤੁਚੈ ਧਾ ਲਾਜੀ ਉਤੁ ਵਤ ਵੈ ਤੁ ਗਥਿਆ
ਈ ਆਪੇ ਚਖਸੇ ਨਾਕਿ ਸਨੁ ਕਹੀਐ ਜਾਣੀ ॥ ਲਾਈ ਖਿੰ
ਗਸੁ ਕਹੀਐ ਸਚੁ ਗਿਆਈ ਅਚੁ ਗਾ ਖਾਲਧੀਲਧੀ

ਦਮਨਕੀਧੁਸੀਖੁਆਗਾਮਨਖਉਲੇਖਧਾਮੰਗੀਐਜੀਨਿਕੀਤਾ ਵ
ਧਾਰੁਹਥਾਪੈਰਾਚਾਕਰੀਕਰਿਫੁਮਾਈਕਾਕਾਜੀਤਪੁਰਾਰੇਦ
ਲਿਖਣੀਚਖਿਚਖਿਸੁਆਚਬਿਕਾਗਾਕੰ ਨਦੇਨਿਓਗਾਹੀਆਮਨੁਖੂ
ਠਕੁਰਾੜਿਆਰੁਨਾਸਾਕੱਜੋਇਣ ਮੁਕਰੇਅੰਧੇਦੇ ਸੀ ਗਾਗਾਈਦੀ
ਸਤੁਜਗੁਮਾਹਿਆਚਧਾਜਮਦੁਆਗਾ ਗਾਲਿਕਗਿਵਿਧਹਿ ਸਾਰਿਆ
ਆਗਲੁਜੇਉਕੱਹਾਗਾਨਾਨਕਸਭਿਗੁਰੁਸਚ ਜਾਨਕੋਈਆਨਾਉ
ਵਣਾਗਧਾਰੇ।੧੦।ਸਤਰਿਹਕਾਰੇਤੀਐਤੀਗਜਿਵੈਕਾਬੁਤੁਸੱ
ਨੇਵਾਗੀਛਾਲੀਐਸਹਜੋਈਹੁਕੰਮੁਕੀਤੁ।ਧੱਤਿਵਾਗੁਢੁਕਾਈਆ
ਅਜਾਗੁਜੀਨੁਸਹਾਈ।ਨਾਨਕਬਧਾਕਾਲਕਾਢਿਗਿਹਿਕਿਆਵੈਜਾ
ਈ।੧੧।ਜਾਲਿਖਲਿਦੁਸਮ ਨਕੇਤਤੇਵਾਲਿਹਿ ਲਾਸਚਾ ਗਾ
ਘਰਿਘਰਿਵੈਗੀਨਾਕਾਸਚੀਸੁਰਤਿਅਧਾਗਾ।੧੨।ਤੈਜਾਮਜੱਹੀਨੈ
ਜੱਈਹੀਰਕਤੁਨੇੜਾਵਿਕਾਲਾ।ਸਭੁਜਾਗੁਤਿਸਾਬਧੁਹੋਨਿਰਦ
ਈਆਜਮਰਾਪੁਨਾਨਕਧਰਾਤਿਚਲਾਈਆਹੁਕਮੀਹੁਕਮੀ
ਵੀਚਾਗੁਾ ਈਹੁਤਨੁਅਗੈਤੁਧਸਮੁਤੁਧਾਹਿਤੁਮਾਗੇ।੧੩।
ਮਾਤਰੀਪਤਾਨਾਬੰਧਪੱਨਾਚਈਅਗਾਵੀਗਾਨਾਸੁਤੁਨਾਮਿਤੁਲਖਮੀ
ਕਿਉਰਬੰਧਾਧੀਗਾਨਾਤਰਗਾਸੁਨਾਧਨਧੜੇਨਾਸਿਧਰਤਲਾਵ
ਕੋਤਪੈਕਤੁਹਾਮਰੇ ਨੇਸੀਦੇਖਹੁਗੁਵੀਚਾਰੇ।੧੪।ਧਰਮੁਧੱਤਿ
ਸਤੁਜੀਨੁਕਰਿਜਾਤਰੀਪਖਮਨੀ।ਧੰਚਤਤ ਸਗਬਾਸੁਸੀਪਰਸਬੁਨਿਦ
ਨਾਨਾਨਕਦਰਗਹਸਚੁਮਨਿਦਰਗਹਧਾਦਹੀਮਾਨੁ।੧੫।ਚਹਮਅ
ਈਕਅੰਖਸੀਦਦਧਤੈਮੁਧਿਚਾ ਗਾਕਿਸਨੁਰਿਸੰਦਾਬਪੁਤੁਜਿਹੁਸੀਅੱਖੇ
ਅਉਤਾਗਾਸੀਉਸਾਜਾਹਨਿ ਦਰੀਖਤੇਦੇਵੀਦੇਵਅੰਧਾਗਾਅਪੁਰਾਹੀ

ਤਥ੍ਹ੍ਰੀ ਅਗਸਤੁਮਦਾਘਥ ਸੰਦਾ ੧੬॥ - ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਰਾਗੁਗਮਕਥੀਗਤਨਾਮਾਖ੍ਯਾਹਲਾ ੧

ਆਸਨੁਸਾਧੇਨਿਰਾਲ੍ਯਮੁਹੋਯੰਚਤਤਤਕਾਨਿਕਲੇਗਹੋ॥ਬੱਤੀਨਿ
ਅਲਾਧਅਹਾਰੀ॥ਸਾਧਕਰੀਪਿਡਸਦਾਬੀਚਾਰੀ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰ
ਤਿਬਚਥਲਾਨਾਕਥਕਹੈਜੱਗਵੇਖ੍ਯਥਲਾ॥੧॥ਜਾਚੱਲੈਤੁਕੁ
ਆਨਾਆਹੀਨਿਸੀਜਾਗੋਕਹੈਧਿਆਨਾ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਾਮਹਿਤੁੰਗੀਧਰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਦਨਮੋਗਾਈ॥ਨਾਥੀਪੈਰੀਜੋਗੁਕਮੀਸਹਾ॥ਤਥਥੀ
ਦਹੀਸਕਾਲੇਦੇਵਾ॥ਜੋਹਥਾਕੇਦੁਨਦੀਚਥਲੀ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੱਗ
ਵ੍ਯਥਲਾ॥੨॥ਤਮਸਾਤੀਸਨਾਲ੍ਯੰਕੁਨਿਵਾਹੇ॥ਪੰਚਅਗਨਿਪ੍ਰਜਰ
ਤਰਿਜਾਹੇ॥ਅਹੀਸਿਸੀਰਹੇਗਤੀਚਥਤ੍ਰਾਈ॥ਸਹਜਿਓਪਜੈਦੁਨਾ
ਜਾਈ॥ਸਾਧਸਿਵੈਜੋਬਾਂਧੈਧੈਰ੍ਯੰ॥ਜਮੁਜਾਗਤਿਨਕ੍ਯੰਗੋਤੁੰਗੋ॥ਨਾ
ਨੁਮੰਤੁਨਜਾਪਿਐਹੱਥਾ॥ਓਤਮਕੁਲੋਜਿਨਾਵੇਜਥਲਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈ
ਵੇਖ੍ਯਥਲਾ॥੩॥ਧਾਚਾਈਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿਤਕਰਿਰਾਖੈ॥ਜੋਹਥਾਜਾਤੁ
ਨਕਾਖੈ॥ਕੱਟਕੁਟੰਤ ਸਤਕਾਚਤੁੰਗਾ॥ਮੰਡਲਾਮਹਿਗੋਰਖ
ਸੀ ਬਾਧਿਆਲਗਾ ਨਸਰਿਭੁਲੈ॥ਜਾਈਤਿਬੀਰੀਮਜਾਤੁਕੁਲੈ
ਪੰਚਨਉਪਦੇਸਥਲਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੱਗਵੇਖ੍ਯਥਲਾ॥੪॥
ਬਿਚਹੈਪਸਤ੍ਰੀਮਿਆਹੈ॥ਗਹੀਸਸਿਦੁਹਾਈਕੜੀਮਾਲ੍ਯਹੈ॥
ਪਟਹੜੀਚੀਨੈਬਾਨਾ॥ਤਾਪਬਿਚੁਸੈਅਉਧਟਥਾ॥ਨਾਨਕ

ਦੇਖਯੁਰਬਧਬਮਉਤਰਦਖਣੰਨਾਨਕਕਹੈਜੱਗਕੇਅੰਧ ॥੫॥ਫਿਰ
ਤਨੁਬੰਤਸੁਗਰਿਕਰਿਦੁਖਾਧਾਈਸਚੁਸਮਾਇਓਸੁਧਾਜੁਮਤਿਜਤ
ਨਕਰਿਸਹਾਸੀਸਮਾਈ।ਜੁਗਮਤਿਹੋਯੁਦੀਵਿਚੰਓਜਾਇਸਗੀਆਨ
ਮਧਾਹੀਨੇਤਨਾਸੁਮਾਇ ਨਾਬੀਧਿਜਪਈਏਵਦਾਸਮਾਰੱਬਿ
ਰੱਲਿਆਂਜੋਧਾਨਾਨਕਕਹੈਜੱਗਕੇਅੰਧ ॥੬॥ਇਹੁਸ
ਮਾਜਿਮਿਆਦੇਮਾਨੁਪੰਚਾਮਾਹਿਚੱਟਿਪਰਧਾਨੁ।ਪੰਚਾਕਾਜੁਲ
ਦਚੁਓ।ਜੱਈਕਰਤਸੋਈਦਉ।ਅਗਮਨਿਗਮਜਾਕੋਲਾਲਿ।
ਬੰਧੈਨਵਾਗੈਰਾਘਰਿਆਲਿ।ਸਤਸਤਾਈਹਚਓਦਹਚਾਰੀ।ਤਾਕੈ
ਆਗੈਧਰੈਦੁਆਰੀ।ਅਠਅਠਾਰਹਚਾਰਹਚੀਸਾ।ਤਾਕੈਅਗੈਕਟਹਿ
ਖਰੋਸਾ।ਉਚੀਨਦਰਿਸਾਢੀਚੱਈ।ਨਾਨਕਕਹੈਓਦਸੀਸੱਈ
॥੭॥ਸੱਓਦਸੀਜੱਪਾਲੈਓਦਾਸਾ।ਗੁਧਾਬਿਧਕਰੈਕੰਦ ਨਵਾਸਾ।
ਅਹੀਨਿਸਿਗਹੀਬੱਜੱਗਾਅਚਿਆਸਾ।ਪਰਸੈਅੰਗ ਨਾਲਾਵੈਪਾਸਾ।
ਜੀਤੁਤਨਿਦੁਤੀਆਸੋਖੁਨਹੋਈ।ਨਾਨਕਕਹੈਓਦਸੀਸੱਈ॥੮॥
ਸੀਆਗੁਖੜਗੁਲੈਮਨ ਸੋ ਲੁਝੈ।ਮਸੁਦਸਾਪੰਚਾਕਾਬੁਝੈ।
ਮਨਸੀਗਤੁਕਰੀਪਾਵੈਗੰਠੀ।ਤੀਰਥਪਰਸੈਤੇਸੋਸਠੀ।ਜੀਨਿਯਾ
ਹੋਲਾਮਨੈਕੀਬੱਈ।ਨਾਨਕਕਹੈਓਦਸੀਸੱਈ॥੯॥ਦੇਹੀਅੰਦ
ਰਿਅਠਿਸਠਿਹਾਟਾਤਾਕੇਬਜਾਰਾਤਾਇਪਾਰਾ।ਅਉਪਟਾਰਾਬਿਧ
ਮੁਹੈਚਾਟਾ।ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰਿਦਖਾਇਆ।ਦਹਦਿਸਦੇਖਿਸਹ
ਜਘਰਿਆਇਆ।ਅਠਦਸਗੰਠੀਬੱਲੇਕੱਈ।ਨਾਨਕਕਹੈਓਦ
ਸੀਸੱਈ॥੧੦॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਪੁਰਬਕਓਗਿਨੁਕਹੋਗਦੁਤੀਆਦਖ
ਕਓਦਿਸਧਰੋਧਬਮਤੁਜੋਚਵੈਸੁਮੇਰੁ।ਆਵੈਪਰਦਖਲਵੈਫਿ

ਗਾਪੁਰੀਆਸਾਤਉਪਰਿਕਉਲਾਸਕੁਗਾਤਿਬੈਪਾਰਚਹਮਚਾਸਾਸ
ਗਾਜਿਨਹਿਹੀਰੇਰਤਨੈਮਾਣਯਹੁੰਈਗਾਨਾਨਕਕਰੈਉਦਸੀਸੱਈਗਾ
ਕਹਾਸੁਗਗਾਨਦੇਵਕਾਤਵਨੁਗਾਆਹੀਨਿਸਿਸਦਾਮਨਾਵੈਸਖੁਦਾਗਾ
ਸੁਰਾਪੁਰਾਕਉਲੰਆਹੀਨਿਸਿਝੂਠੈਦੁਜਨਦਉਕੁਗਾਚੰਚੈਚਸੋਂਤੁਪਾ
ਚਉਕੁਗਾਗਗਨਕਮੰਡਲਾਗਾਉਜਿਨਹਿਚੱਈਗਾਨਾਨਕਕਰੈਉਦ
ਸੀਸੱਈਗਾ੧੨ਗਾਗੁਰਕਾਕੁਗਸੁਣਈਂਦ੍ਰੀਰਾਜਤੀਗਾਹਿਰੈਕਾਮੁਕਰ
ਮੁਖਕਾਸਤੀਗਾਦੀਸਾਰਿਦਾਈਆਲਦਾਇਆਕਰਿਦਾਨੁਗਾਜਪਾਨੀ
ਵੈਤਸਿਵਿਆਜਾਨੁਗਾਬਚਨਸਬਦਕਾਸੁਫਲਾਚੁਤਾਗਾਨਾਨਕਕਰੈ
ਸੱਈਆਉਪੁਰੁ੧੩ਗਾਚੰਚਲਾਚਲਿਆਭਾਸੋਗਾਜੁਏਜਾਣੀਆਖਾ
ਪਾਸੋਗਾਅੰਗੈਸੰਗੈਸੀਤੁਨਾਲਾਏਗਾਗੁਰਕਾਦੀਤੁਅੰਗੈਚੰਦਣੁ
ਪਰਘਰਿਜਾਇਨਰੀਜੋਰਥਾਗਾਏਹਾਹੈਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾਗਾਸੁਖੀ
ਸੀਖਿਆਸੁਣਿਕੈਪੁਰੁਗਾਨਾਨਕਕਰੈਸੱਈਆਉਪੁਰੁ੧੪ਗਾਅਹੁ
ਸਗਨਦੀਆਪੁਰੀਤੁਗਾਆਹੀਨਿਸਿਸਦਾਸਿਧੀਗੈਸੈਗਾਕਮਾਣੁ
ਉਬਟੈਪਾਣੈਪਉਤੁਗਾਈਉਨਿਦਾਰੈਆਵਾਗਉਤੁਗਾਮਨਿ
ਨੇਕਉਰਾਖੈਬੰਧਿਗਾਲਾਹੋੜੈਚੀਤੀਕੁਟੀਸੰਧਿਗਾਅਪਨੈਵਾਸਕ
ਰਾਖੈਦੁਤਾਗਾਨਾਨਕਕਰੈਸੱਈਆਉਪੁਰੁ੧੫ਗਾਰਾਗਗੰਧਰੀਗ
ਰਵਰਉਮਦੈਗਾਆਹੀਨਿਸਿਗੁਰੀਤੁਰਗੀਲਾਦੈਪਸਾਹੰਸਿਦ
ਘਰਿਆਦੈਗਾਈਨਾਥੀਧੀਤੁਸਾਤਿਕਮਾਦੈਜੱਗਾਆਏਹਰਖਨਾ
ਏਸੱਗਾਸੰਜੋਗਹੈਨਾਬੀਨਸੈਸੁਤੁਗਾਨਾਨਕਕਰੈਸੱਈਆਉਪੁਰੁ
ਗਾਪੁਰਾਜੀਨਹੀਆਈਆਜਗੁਮੰਹੀਆਬਹੁਮਾਥੀਸਾਹੋਗਾ
ਬਹੁਮਾਦਕਾਈਦੂਦਕਸੀਧਸਾਧਕਾਮੁਨੀਏਸੁਗਾਜਤੀਜਿਵ

ਕੀਖਰਚੀਮੱਹੀਮੱਹਿਨਹਾਗਾਇਦ੍ਰਾਇਦ੍ਰਾਦਖਜੁਰਜੁਗੁਰਚੁਮੈ
ਸ਼ਿਤਾਧਾਰਿ।ਦੇਵੀਦੇਵਸਬਾਂਇਆਸੀਧਸਾਧਿਕਰਮੁਨਿਧਿਆਨੁ।
ਨਾਨਕਰਾਜੁਜਾਜੁਬਸੀਆਹਤੇਹੁਰਮੁਸਚੈਸੀਸਾਨੁ।੧।ਸ
ਸ ਤਬੇਦਕਤੇਬਸ੍ਮ ਨਾਨਕਮੁਗਗਤੇਜਾਂਇਗਾਮਾਇਆਸੱਹਿਰੁਰ
ਸਬਦਾਖਿਨੁਮਨਮੁਖਤਮਕੁਆਸੀ।ਸੁਰਗਮਿਰਤਤਨਮੱਹੀਆ
ਸਪਤਬੱਲਰਪਾਤਾਲਾ।ਅਕਸੰਸੀਬੋਈਕੁੰਨਬੱਰਗਾਂ।ਤੱਹਮਾਇਆਸਾ
ਕਾ।ਜੱਸਗਨਿਪਰੈਜਾਗਦੀਸਕੀਸੰਤਜਨਾਪਰਗਟੇਨਾ।ਨਾਨਕਸੱਦਰ
ਸ ਨੁਪਾਇਸੀਅਬਨਾਸੀਸੁਧਸੇ ਨਾ।੧੮।ਰਾਜਜੱਤਸ ਤਸੀਦਕੀਉ
ਕਤੈਸਰੱਵਜਾਪੁਤਪੁਸਾਹ ਜਾਂਧਿਆਨਾਸੁਖਸਰੱਵਮੁਕਤੈਵ
ਦਾਤਾਘਰਿਘਰਿਸੱਧਿਗੁਦਨਾਂ॥ਕੀਯਸੁਖਸੰਜਮੁਰਹੁਰਸੀਆਨਾਦ
ਰਬੁਗਰਿਅੰਤਰਿਗਤਿਪਜਾਨਾ।ਸੀਖਿਆਲੱਬਤਬਸਮੁਚਾਸ
ਹ ਜਬਾਈਮਨੁਮਾ ਨ ।।ਮੁਕਤੈਸਰੱਵਕੁਬਾਈਸੁਮਰਤਾਨਾਉਸੁਖੈ
ਧਸੀਮਨਿਕਾਲਾ।ਨਾਉਸੁਨਿਦਾਗਰਕਅਗਨਿਪੁਤੁਪਾਈਆਦੀ
ਨਦਾਈਆਲਾ।੧।ਰਤਿਕਵਣਮੈਪੁਲੈਆਸੁਪਦੁਤੰਡਾਆਲ
ਖਗਿਆਸਨੁਤੰਡਿਸਨਾਖ ਉਖੰਡਾ।ਸੁਆਕਬੁਧਾਰਿਸਾਤੈਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾ।ਜਾਕਉਚੰਦਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ।ਸੀਹਬਾਘਅਰੁ ਸਸੁਆਰ ਚੱਜਯ
ਨਾਗਨੁਰਸਹ ਜਬੈਰਾਗਕਲਾਖਲਾ।੨੦।ਬਿਮਲਾਨਦੀਉ
ਆਰੀਤੁਰੇਗ।ਉਪਾਇਧਾਰਿਸੀਧੀਗੀਕਰੇਗ।ਸੀਧਕਮਲਾਪੁ
ਗਤੰਤਹਪਵਨੁ।ਇਉਨਿਵਰੇਆਦਰਚਵਨੁ।ਅਨਪਵਨੈਕਉਸਬ
ਦਿਜੇਬੰਧਾ।ਨਾਨਕਇਉਪੁਟੈਜਮਫੰਧਾ।੨੧।ਸੱਅਬੀਸਸੀ
ਆਪੇਆਪਿ।।ਕਾਲਾਬਿਕਰਾਲਕਉਮਾਰੇਚਾਪਿ।ਪ

ਘਰਕਾਇਨਸੁਮਤਿਕਵਨਧਿਹਆਦਿਪੁਰਖਸਾਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਨਥ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਖਸੁਨੇਯੁਤ ਨਾਨਕਤੁਰੀਜੁਗਿਸਾਤਿਕੁ
ਅਉਪੁਤ ॥੨੨॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਮਿਲੈਸੁਹੇਲਾਸਜਾਗ ਤੁਅਚਾ
ਥਾਮਨੁਮਾਨਿਇਕੇਲਾ ਧਿਆਸਤੁਗੁਰਿਮਾਰਗਮਾਰਮਤੀ ॥ਅ
ਮਾਪੁਰਿਰਹਿਵਿਚੇ ਮਾਲਾਧਰੰਤੀ ॥ਰੰਗੁਚਿੰਤੰਮੰਚੁਪ
ਰਜਾਲੇ ॥ਆਪੁਪਛਾਤਾਗਤਿਮਤਿਨਾਲੇ ॥ਐਸਾਅਲਖਅਪਾਰ
ਨਿਰਾਲਾ ॥ਨਾਮਵਰੀਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ਸਾਲਾ ॥੨੩॥ਅਸੋਰ
ਘਰਹੇਉਦਾਸਾ ॥ਧਰਚੈਵੇਖਰਿਹੇਨਿਵਾਸਾ ॥ਓਦਰੇਸਬਦਿ
ਰਚੀਲਹਾਤਾ ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ ॥੨੪॥ਬੈਰਾਗੀ
ਸੋਜਿਬੈਮਾਹੀਆਦੇਸੀਦਰੈਆਗੈਸਾਰਤਿਨਿਦਾਦੇਸੀਚਾਖਤੀ
ਕੇਕਰਮਕਰੈ ॥ਅਜਰੁਜਰਤੁਅਗੱਜਗੁਜੈ ॥ਤਾਸਾਸੁਤੀਸਹਜਾ
ਮੇਰਿਤਿਆਗੀ ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨੫॥੭॥
ਰਤਨਮਾਲਾਸੁਧੁਉਤਾਰੁਕੀਚਾਗਿਰੰ ਥਕਾਅਖਰੀਤੋਰਕੀਸੀਡੀਅਖੀ
ਗੁਰਮੁਖੀਲਿਖੀ ॥੭॥

ਰਾਗਏਕਾਂਗੀਪੰਚਬੰਗਨਿਕਾਸੰਗੀਅਲਾਪਹਿਆਰਓਨੰਦਨਾਇ
ਬਸਾਗਗੋਰੋਓਵੈਕਰਹੀਪੰਚਰਾਗਨੀਸੰਗਿਉਚਰਹੀਪ੍ਰਥਮ
ਭੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀਪੁੰਨਿਆਕੀਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀਪੁਨਿਆ
ਸਲੋਖੀਕੀਨਟੀਚਾਰੀਏਭੈਰਉਕੀਪਾਚਉਨਾਰੀਪੰਚਮਹਰਖ
ਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿਚੰਗਲਾਸਯੁਮਾਯਕਾਗਾਵਹਿ॥੧॥ਲਲ
ਨਤਾਰਬਿਲਾਵਲਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭਾਂਤੀ॥ਆਸਪਾਸੁਭੈ
ਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਈਨਪਾਤਾ॥੧॥ਦੂਤੀਆਸਾਆਕਉਸਆਪ
ਪਹੀ॥ਸੰਗੀਰਾਗਨੀਪਾਸਉਬਾਪਹੀ॥ਗੱਛਕਰੀਅਗਦਕਾਂਧਰੀ
ਗਾਂਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ॥ਧਨਾਸਰੀਏਪਾਚਉਗਾਈ॥ਮਾਲ
ਰਾਗਕਉਸਕਸੰਗਾਲਾਈ॥ਮਾਰੂਮਾਸਤਅੰਗਮੋਵਾਰਾਪ੍ਰਬਲ
ਲੰਛਕਉਸਕਉਤੁਰਾਗਾਬਉਧਟਆਉਤਉਤੁਉਨਹਰਾਏਆਸ
ਪਾਲਕਉਸਕਸੰਗਾਲਾਏ॥੧॥ਪੁਨਿਆਇਅਹਿੰਡੁਲਬੰ
ਚਨਾਰਿ ਸੰਗੀਆਸਟਸੁਤਾਰਉਨਿਕਾਲਾਇਨਤਾਰਿ
ਸੀਆਵਹੀ॥੧॥ਤੇਬੰਗੀਦੇਕਰੀਆਈ॥ਬਸੰਤੀਸੰਦੁਸ
ਹਾਈ॥ਸਰਸਅਹੀਰੀਐਕਰਨਾ॥ਸੰਗਆਈਪਾਚਉਆਨਾ
॥ਸੁਰਮਨੰਦਭਾਸਕਰਆਏ॥ਚੰਦ੍ਰਬਿਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏ॥ਸਸ
ਧਨਅਉਆਈਹਿਬੀਨੰਦਾ॥ਗਾਵਹਿਸਸਬਸੰਤਕਮੰਦਾ॥ਅ
ਸਟਪੁਤੋਕਰੇਸਵਾਰੀ॥ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਚਾਰੀ॥੧॥ਕਛੇ
ਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਆਖਾਪਾ॥ਕਾਮੋਦੀਅਉਗੁੰਜਰੀਸੰਗ
ਦੀਪਕਕੇਬਾਪੀ॥੧॥ਕਾਲੰਕਾਉਚੁਲਾਅਉਗਾਮਾਕਾਮਕੁਸ

ਮਚੰਪਕਕੇਸਮਾਗਓਰਮਅਓਰਮੁਕਖਾਨਾਮਅਸਪੁਤਰੀ
ਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਰੀਮਨਿਸਿ ਰੀਝਾ ਟੈਗਾਵਹੀ॥ਪੰਚਓਂਸ
ਬਰੰਗਨਾਵਹੀ॥ਬੈਰਾਗੀਕਰਨਟੀਯਰੀ॥ਗਵਰੀਗਾਵਹੀ
ਆਸਾਵਰੀਂਓਹਧਾਬੈਸੀਯਦੀਅਖਾਧੀ॥ਸੀ ਰੀਝਾਸੰਗਾ
ਚਓਬਾਧੀ॥੧॥ਸਾਖੁਸਾਰਗਾਸਾਰਗਨਾਮਅਓਰਮੱਡਗੰਡੀਕਾ
ਸਪੁਤਸੀ ਰਾਗਕੇ ਗੁੰਡਕੁੰਕੁਹਮੀਰਾ॥੧॥ਖਸਟਮਮੇਘਕਾ
ਗ ਟੈਗਾਵਹੀ॥ਪੰਚਓਂਸੰਗੀ ਬਰੰਗਨਾਵਹੀ॥ਸਰੀਰਾਂਤ
ਮਲਾਗੀਧੁਨੀ॥ਧੁਨਿਗਾਵਹਿਆਸਾਸਾਰਗਨਾਮੁਨੀ॥ਓਹੁਸੁਖਿ
ਹਓਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਮੇਘਰਾਗਸਿਓਪੰਚਓਚੀਨੀ॥੧॥ਬੈਰਾਗ
ਗਨਾਯਕਿਕੇਦਾਰਾ॥ਜਬਧਨੀਧਰਨਟਅਓਜਨਾਯਕਾਧੁਨੀ
ਗਾਵਹਿਸੰਤਰਸਅਓਸਿਆਮਾ॥ਮੇਘਰਾਗਪੁਨਿਕੇਸਮਾ
ਖਸਟਰਾਗਓਨਿਗਾਏਸੰਗੀਰਾਗਨੀਤੀਸਾ॥ਸਭੈਪੁਤਰਾਗਾ
ਕੇਅਠਾਰਹਟਸਚੀਸਾ॥੧॥੧॥ ੴਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰੀਕਰਿਰਾ ਹਮਕਰਮਨਜੋਸਿਵਨਕਰੀ॥ਨਾਗਾਧਰਤੁਥਿਰ
ਰਿਜਾਵਰਸਹਰਾਹਰਾਕਰਨਾ॥ਇਮਪਾਤਿਨਾਈਕੋਨਾ
ਵਿਆਇਰਾਮਨਜੇਕੀਹੋ॥ਤਹਾਤੇਜੁਰੁਜਾਸੀਬਤਨੋ
ਰਿਨਾਦਿਨਾਰਿਕਾਰਿਵਿਚਿਜਾਧਾਧਰਤੁਧਾਰਿਕਾਬੰਦਨੋਕਾ
ਜਾਈਓਤਰਤਹੋਸੱਸਿਧਾਮਦੀਪਹੋ॥ਤਓਦਸੋ ਗਾਰੀ
ਰਿਵਸਦਹੋ॥ਤਹਾਸਤਿਗੁਜੇਸੋ॥ਗਰੁਬਾਬੇਕੋਬਚਨ ਨਾਈਕ
ਸੁਹੱਅਹੋਸਿਵਨਾਕੁਜੇਕੀਸੰਤਰਤਿਸਤਾਵਦਸਹਨੋਹੁ
ਤਗਾਹਤਹਾਅਬਜਾਨਾਮਈਆਦਓਨੀਹੋ॥ਜਜੇਸਾਈਸਿਧਾ

ਚੇਟਾ ਸਾਜੇ ਸੀ ਵਹਾ ਕਰਾਂ ਪੱਤਰਹੈ ਤਹਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਧਰਮਸਾਲ ਹੈ।
ਸੰਗਤਿ ਜੁੜਤੀ ਹੈ। ਕੀਰਤਨੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਸੱਟੀ ਕੀ ਸਮਾਨ ਇਸ ਥੁ
ਹਰੱਜਲ ਗਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਾਪਰ ਹੁ ਕੀ ਜਾ ਨਗਾ ਤੇ ਕੱਸ ਆਸੀ ਹੈ।
ਅੱਗੇ ਪੇ ਠਹੇ। ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਜੋ ਗੇ ਕਾਟੜੇ ਕੀ ਹੈ। ਗਊ ਸ ਕੀ ਗੀ
ਰਹਿਦੀ ਹੀ ਸੀ ਧੁ ਸੰਗਤਿ ਬਹੁਤੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਾਟੜਿ ਆ ਕੇ ਘਾ
ਤੇ ਕਨਾ ਦੀ ਚਰੁ ਕੱਸ ਆਸੀ ਹੈ। ਤੀ ਗੀ ਆ ਗਜੁ ਹੈ। ਤਹਾ ਕੀ
ਗੁਰੁ ਚਾ ਚੇ ਕਾ ਦੇਹੁ ਗਾ ਹੈ। ਸੰਗਤਿ ਕਾਟੜਿ ਆ ਕੇ ਜੁੜਦੀ ਹੈ।
ਓ ਥੇ ਗੁਰੁ ਸਿ ਧਾ ਨਾ ਪ੍ਰਿ ਕੱਸ ਟਕਾ ਦੇ ਪੂ ਜਾ ਥਿ ਚਿ ਲੀ ਕੀ ਹੈ ਸੁ।
ਤ ਬ ਸਿ ਧ ਗੁ ਰੂ ਕਾ ਜੱਥੁ ਅਜਾ ਆ ਇ ਕਠੇ ਹੀ ਆ ਇ ਪ ਹੁੰ ਚੀ ਹੈ।
ਓ ਸ ਥਾ ਓ ਕਾ ਨਾ ਓ ਕਨਾ ਦੀ ਚ ਜੁੜਿ ਆ ਗਜੁ ਹੈ ਤਹਾ ਕੀ ਸੰਗ
ਕਹੈ॥੧॥

ਸਿਆਹੀ ਕੀ ਬੀਧੀ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ਸਿਰਸੋਹੀ ਕਨਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ॥੧॥
ਚੰਦੁ॥ ॥੧॥
ਗੁਦੁ ਰਿ ਕਰ ਕਾ॥ ॥੨॥
ਇਕਤੀ ਆ ਜਦਰਥ॥
ਇਕਤੀ ਸੁਥਿਰਾ॥
॥ਬਿਨੇ ਸਾਰ ਕਾ ਪਾਹੀ ਤੁ ਮੇ ਕਾ ਕੁੰਡੁ ਨੀ ਮੁ ਕੀ ਆ ਕੰਦੀ ਹੁ
ਰਕਾ ਕਨਾ ਰਿ ਦੀ ਚਾ ਸਹੀ ਰਦਾ ਲਾ ਰਥ ਸੀ॥੧॥

ਗੁਰਬਾਲੀਆਗੀਪੰਜਕੰਮਕਰੇ॥ ੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪੰਜਕੰਮਕਰੇਪੰਜਕੰਮਨੁਕਰੇਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਹੀਐ॥ਪੰਜਕੰਮਕਰੇ
ਜੋਗੁਲਖੇਪੰਜਕੰਮਾਯਗਦਰਘੁਨਾਹਿਸੋ॥੧॥ਯਗਸੀਲੀ
ਦਾਨਕਰੇ॥੨॥ਯਗਸੀਲਿਸੜੀਨਗਹੋ॥੩॥ਜੁਗਜਗਯਗਾ
॥ਸਦਾਸਨਖਾਇਆਗੀਆਕੰਗਨਕਰੇ॥੫॥
ਪੰਜਕੰਮਕਰੇਹੋਜਿਗੁਰਕਰਦਪੰਜਕੰਮਾਸੰਗਸੀਨਿਜਾਨਿ
ਸੋਕਿਬੁਮਹਾਯਦਨੋਲੱਜੈਜਾਇ॥ਅਤੇਆਗਵੀਕਨਿ
ਸਾਦਿਸਹੇ॥੧॥ਅਗਖੀਦੁਖੀਨਿਮਾਨੋਸਾਦੁਈਯਗਬ
ਪਕਾਰਕਰੇਰਸਾਦਲੱਜੈ॥੨॥ਜਿਸਨੋਕੁਤਮਾਈਕਰੇਸੀਸੋ
ਪੰਨਅਗਖਕੰਮਿਆਦਾਨੁਦੇਈ॥ਅਰੋਲੱਜੈਕਾਦਿਦਾਹੋ॥੩॥
ਮਨਮੁਖਤੁਜਿਓਸੀਖਹੋਦੋਰਿਉਪੰਜਕਰੇਸੀਖਕਰਜੀਉ
ਦਾਨੁਦੇਹੱਕੇ॥੪॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਕੁਲਾਸਮਾਦੇਵੱਸੀਦੁਖ
ਨਹੀਨਾਆਤਮਾਬੁਝਮਾਪਰਮਹੁਡੀਪੁਨਾਸੇਹੱਕੇ॥੫॥

ਚਾਲੀਸਮੁੱਕਤੀਜੁੱਤਸਮਾਵਲੇਖ।

।।ਸਬਤ।।੧੫੯੬।। ਆਸੂਵਦੀ।।੧੦ ।।ਸੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਦੇ
।।ਸੰਬਤ।।੧੬੦੯।।ਚੇਤਸੁਦੀ।।੪ ਵਜੀਸਮਾਵੇ
।।ਸੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਮਾਵੇ
।।ਸੰਬਤ।।੧੬੩੭।।ਭਾਦਉਸੁਦੀ੫ ।।ਸੀਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਸ
ਮਾਵੇ।।
।।ਸਬਤ।।੧੬੩੮।।ਭਾਦਉਸੁਦੀਤੁ।। ਸੀਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਸਮਾਵੇ
ਸੰਬਤ।।੧੬੬੩।।ਜੇਠਸੁਦੀ ੪ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰ।।ਸੀਗੁਰੂਅਰਜੁਨਜੀ
।।ਸਬੰਤ।।੧੬੬੫।।ਫੂਤਸੁਦੀ।।੯ ਸਮਾਵੇ।

।।ਅਾਦਿਤਵਾਰ।।
ਸੀਸਾਤਿਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਜੀਸਮਾਵੇ

।।ਸੰਬਤ।।੧੭ੰ੧।।ਚੇਤਸੁਦੀ੫।।ਅਾਦਿਤਵਾਰ।।ਸੀਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਮਾਵੇ
।।ਸੰਬਤ।।੧੭੧੮ ਕਤਕਵਦੀ੫ਅਾਦਿਤਵਾਰ।।ਸੀਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਵੇ
ਸੰਬਤ।।੧੭੭੧ ਚੇਤਸੁਦੀ।।੪ ।।ਬ੍ਰਧਵਾਰਦੁਇਪਹਰਾਰਾਤਿਗਏ।।
ਸੀਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਮਾਵੇ।।ਦਿਲੀ।

।।ਸਬਤ੧੭।। ।।ਸੀਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦੁਰਜੀਸਮਾਵੇ
।। ਸਬੰਤ੧੭੬੫ ਅਗਹਨਸੁਦੀ੫ ।।ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਵੇ।

।।ਸਬਤ੧੭੬੫ ।।ਅਸੂਰਸੁਦੀ੫ ।।ਸੀਗੰਥਜੀਪ੍ਰਗਟਿਓ।।ਸੁਭਬਖਸੀ

9023

ਹੋਇਸਹੀਤਿਆਗੀਸਤਸੰਗਾਤਿਕਰੋ ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੮॥੨੬॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸ਼ਾਤਮਾ
ਜੋਪੇਖਾ ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁਏਕੁ ॥ ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਥੁਰੈ ਮਹਿ ਜਾਨਾ ਅ
ਵਸਤੁਤੁਆਪਿਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪਗਸਾਰਿ ॥ ਵਡੈਭਾ
ਤਉਪਾਈਐਵਿਨੁਜਿਤਵਾਕਿਆਜਾਈਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠਸਮਾ
ਕਹੜੋਮਾ ਕਿਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨਰਿਐਂਧੇਗਾ ॥ ਪਸੁਪ੍ਰਗੀਤਿਪਾਸਮੰਗੀਮਚੈ ॥ ਜਿਸੁ
ਬੁਝਾਵੈਸੋਕਿਤੁਵਿਧਿਬੁਝੈ ॥੨॥ ਜਾਨਣਹਾਰੁਮਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਨੀ ॥ ਜਿਤਿਪੈ
ਨਸੰਗਾਨੀ ॥ ਵਿਗਸੀਵਿਗਸਿਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁਗਾਵਰਿ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਨੇਸ੍ਰ
ਡਿ ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਰਪਹਿ
ਹਰਿਯਨੁਗਾਸਿਨੀਗਾਸੀ ਇਹਚਿਤੁ ॥ ਕਾਟੀਫਾਂਸਿਰਹਿਮੇਟਾਲਾਈ ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਗਮਗੁਣਗਾਏ ॥੧॥ ਵਾਜੇਅਨਹਦ ਵਾਜਾ ॥ ਗਮਕਿਗਮਕਿਗੁਣਗਾਵੀਜੈ
ਅਪਨੈਗੁਰਦੇਵਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਵਨਿਓਪੁਰਬਵਸਾਭਾਗੁ ॥ ਮ
ਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ ॥ ਸਈਗਿਆਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗੀ ॥ ਮਨੁਤਨੁਖੋਜ
॥੨॥ ਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆ ਵਾ ॥ ਨਾਕਿਛੁਜੇ ਦਾਨਾਕਿਛੁਘਾਲਾ ॥ ਕੀ
ਭਿਕੀਨੀਦਇਆ ॥ ਬੁਰਤ ਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ ॥੩॥ ਸੁਇਸੁਇਬੋਲੀ
ਮਹਿਚਾਉ ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥ ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫਲਿਵਲਾਈ ॥੪॥੨੦॥੩੧॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ
ਘਰੁ ੨ ॥ ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ ॥ ਛੋਡਿਜਾਇਤਾਹੁਕਾਜਤਨੁ
ਜੋਹੋਛੀਬਾਤ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਟੇਹਉਜਾਤ ॥੧॥ ਅਭਾਗੇਤੈਜਾ
ਖਸਾਗਰਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓ ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥੀ
ਆਮੀਠੀ ॥ ਸਾਕਤਕੀਵਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀ ॥ ਕੁਟ੍ਰਿਕਪਟਿਅਹੰਕਾਮਿਨ

ਤੁਮਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖਪਰਤਿਤਤੁਮਪਰਤਿਤਊਚਰੀਆਗਿਆਨੀਕੁ
ਖਤੁਮਸੋਕਾਗਰਬਨਾਸਨਸੰਗੀਸੰਗੇਬਿਚਾਰੀਆਗ।੧।ਤੁਮਗੰਮੀਹਯੀ
ਕਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਹਰਿਮੇ
ਚ ਤਉਮੇਰੀਸੁਖੈਸੇਜਰੀਆਗ।੨।੪੫।। ।।ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ

ਮ ਨਓਇਨ ਸਯੰਨਿ ਪਰਦਨਾ।ਸਫਲਜਨੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹ
ਤੇਗ ਗਸੰਗੋਗੀਆਨਾ।ਰਹਾਉ।ਧੰਨਿ ਸੁਤਾਗਧੰਨਿਸੁਹਾਗਧੰ
ਤੇਸੀ ਨਮਾਨਾ।ਇਹੁਤਨੁਤੁਮਰਾਸਕੁਰੇਹੁਧਨੁਤੁਮਰਾਹੀਉ
ਕੁਰਬਾਨਾ।੧।ਕੱਟਿਜਾਖਰਾ ਜਸੁਖਧਾਏਇਕਨਿਮਖਧੀ
ਸਟਨਾ।ਜਉਕਹਹੁਮਖਹੁਸੇਵਕਾਇਹਬਸੀਐਸੁਧਨਾਕ
ਨੁਜਾਨਾ।੨।੪੬।। ।। ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ।
ਰੋਮਹਸਾਦੁਖੁਗਾਇਆ।ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਾਤਿਆਗੇਬੰਦ
ਗੁਸਰਣਿਪਾਇਆ।ਰਹਾਉ।ਸਰਬਸੀਧੇਕਾਰਜਸਭੇਸਵ
ਰੰਗਾਸਗਲਾਖੀਖਾਇਆ।ਕੱਟੇ ਪਰਾਧੀਖਿਨਮਹਿਖਉਤਈਰੁ
ਲੇਆਰਿਹਰਿਕਹਿਆ।੧।ਪੰਚਦਾਸ ਗੁਰਿ ਸਗਲਉਧੀ
ਨਿਹਚਲਨਿਰਖਾਇਆ।ਆਇਨਜਾ ਪੈਨਕਤਹੀਚੁਕੈਬਿ
ਕਰਾਜਾਇਆ।੨।੪੭।। ।। ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਓਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ।ਮਨਮਹਿ ਨੋਰੇਜੀਅਕੀ
ਕਵਨਕਹਾਗੁਨਗਾਈ।ਰਹਾਉ।ਬੇਅੰਤਪ੍ਰਭਕੇਲਾਗਿਓਜਾ
ਦੋਸਦਾਸਦਅਨੰਦਈ।ਪ੍ਰਭਿਪਾਲੈਬਾਹਿਕਢੀਨਿਆਈਓਸੋ
ਤਾਈ।੧।ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਬਿਸਰੇਕਬ
ਈ।ਕਹੁਨਾਨਕਮੀਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਤੇਮਰਾਨਬਣਾਈ

॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਗਿਆਨੀ ਐਸਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਨੋ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਹਾਉ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ
ਤਿਸੁ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ਐਸਾ ਤਿਸਹਿ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਰੇ ਮਨੁ ਜੋਏ ਹੁ ਤਉ ਕਾ
ਕਹਾ ਜਾਈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਏਕਉ ਟਪਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮੋਹਿ ਦਿਖਾਈ ਤਿਸ ਕੀ
ਸੋਭਾ ਰਹਨੀਯਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਕੀ ਹੋ ਚਾ ੪ ਪ੍ਰ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਓ ਗੋਵਿੰਦੁ ਦਿਸਾਟਿ ਨ ਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮਾਨਉ ਹਰਿ
ਕੋ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਨੋ ਆਵਤ ਖ
ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ
ਗਏ ਪਰਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਕਰਣ ਕਰਣ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੋ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀ ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਤੁਮ ਜਪਹੁ ਜੀਅ
ਕੇ ਆਧਾਰ ॥੨॥੫॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨੋ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ
ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਣੈ ਪੁਕਾਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋ ਕਿਸੈ
ਨ ਜਾਸੀ ॥ ਜੋ ਉਨਿ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰਿ ਪਰਾਛਾ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸੁ ਬਿਨੁ ਮਹੀ
ਹੋ ॥੧॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ ਆਬਿ ਨਾਸੀ ॥
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੬॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜਾਤ ਕਤਹਿ ਇਹ ਮਾਰੇ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਤਨ ਕਰਉ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਕਾਰਨ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੁਖ ਘੇਰਾ ਰਹਾਉ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ॥

ਰੋਗਾਸਿਦੇਨਾਜਾਨਨਾਕਛਉਦਾਇਆਪੂਰਬਧਾਰਜੁਨਦਿਦਾਬਰਜੁਨਿ
ਰਿਲੇ ਨਾਥਾ ੨॥ ॥ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਾਧਿਆ ॥
ਗਮਨਾਮਧਰਗਾ ਸਾਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗਾਨੀਵਿਚੋਗੀ
ਛੁਟਾ ਸਾ ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਪਿਓਨਾਮੁ ਨਾਹਰਿ
ਕੀ ਪਾਕਰੀਕਿਰਪਾਸੀ॥ਅਨਦਿਨੁਆਨਦੁਭਇਆਮਨੁਥਿਗਸਿ
ਉਮਛਏ ਮਿਲਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਹਮਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਜਨ
ਈਜੀਤਨੇਸਾ ਸਜਣੀਏਹਮਗਲਾਸਾਕਿਆਵਿ ਖਦਹ ਨਭਏ
ਅੰਤਰਿ ਤੁਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਫਾਸਾ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮ
ਅਕਰਮਕਮਾਵ ਹਮੁਰਖਮੁਗਧਕਰੇਪੂਰਬਾਸਾ॥ਅਵਗਨ
ਰੇਪਾਬਰਜਾਗੇਸ ਤਸੰਗਾਤਿਮਿਲਾਤੇਵਰਾਸਾ॥੩॥ਜੋਤੀਸ
ਏਕਾਜੋਤਿਜਗਦੀਸ ਰਤੇਸਭਉਚਹਮਨੀਚਾਧੀਕਿਆਸਾ॥ਹਮਕੇਸ
ਗੁਨਸੰਗਿਚੁ ਗੋਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਜੀਏਪ੍ਰਭਪਾ ਸਾ॥੪॥੨॥
ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਨਾਮਜਾਪਿਓਗੁਰ
॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰੰਦੁਕਮਤਿਦੂਜਾ ਭਉਗ
ਓਸਕਛੂਕਾ॥ ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਰੂਪਰੰਗਾ ਹਰਿਕੇਰਥਾ
ਘਟਿਰਮੁਰਵਿਓਗੁਪਲਾਕਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਭਲੇ
ਰਾਗਏਬਿਧਿਆਕੇਤਾਕਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤੁਬਹੁਸੰ
ਨੇਉਧਾਰਿਓਹਰਿਸਕੇ ਰਸਾਕਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿ
ਲਿਆਜੋਸੇਗਉਦੇਖਬ ਥਮਕਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਮਾ
ਰਿਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਾਜਾਤਿ ਨਹਾਰਿ ਹਿਰਦੈਬ
ਬਸਾਨੀ ਬੁਧਿ ਗਈਮ੍ਰਿਸਕੀਮ੍ਰਿਸਕਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਾਪੇ

ਸਾਧੰਗਾ ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੱਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ਪੈਰ ਪੈਕੁ ਸਗਲ ਤਰਾਨਾ ॥੨॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਪਾਪਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ਧਾਈ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਉਸ ਤਉ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀਨਾ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਾਤਿਗੁ ਪੁਰਖ ਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਮੀਤ ਸੁਖ ਢਲ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਬਦਸਿ ਧੁ ਤੇ ਕਰਾ ਤਹਾ ਜਿਨ ਸੋ ਦਹਮ ਆਈ ਹੈ ਹਮ ਆਈ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੁਹ ਤੁਹ ਤੁਹ ਗਵਾਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਣ ਸੁਖ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤਹੀ ਸਭ ਪਾਸਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰ ਤਨਾ ਮਨਿ ਸਾਧ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਤਰੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਹੀ ਤਿਹੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਜਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਆਇਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਕਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ਪਹਰੁ ॥ ਅਗਾਧ ਬੁਝਹਿ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ ਮੀਅਪਨੇ ਉਠ ਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗ ਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਹਿ ਸਕੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹੋਈ ॥੧॥ ਤਾ ਕਉ ਕਿਰਤੁ ਦੇਇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਕਿਰਤੁ ਆਈ ਸੰਗਿ ਕਾਰੁ ॥ ਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾ ਨੁ ॥੧॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸੰਗਿ ਕਾਰੁ